

Holy Bible

Aionian Edition®

תנך עברי מודרני
Modern Hebrew Bible

AionianBible.org

התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2022

Source text: eBible.org

Source version: 1/29/2022

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher version 4.9.4 on 5/13/2022

100% Free to Copy and Print

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

תוכן העניינים

	עדות חדשה	הברית החדשה
505	מatio	בראשית
527	מאرك	שנות
541	ליקס	ויקרא
564	גון	במדבר
582	מעשי השליחים	דברים
606	אל-חרוזמים	יהושע
616	הראשונה אל-תקוננותיהם	שופטים
626	השנייה אל-תקורנותיהם	שמואל א
632	אל-תגלטים	שמואל ב
636	אל-האפסים	מלכים א
639	אל-הפלחים	מלכים ב
642	אל-תקולפים	ישעה
645	1 סלוניים	ירמיה
647	2 סלוניים	יזוקאל
649	1 טימוטי	תויש
652	2 טימוטי	יואל
654	אל-טיטוס	עמוס
656	אל-פלימון	עברית
657	אל-הערבים	יונה
664	יעקב	מיכה
667	הראשונה לפטרוס	נחום
670	השנייה לפטרוס	חבקוק
672	הראשונה ליווחנן	צפניה
675	השנייה ליווחנן	חגי
676	השלישית ליווחנן	זכירה
677	יהוּדָה	מלאי
678	חוון יוחנן	תהלילים
		airoב
		משלי
		רות
		שיר השירים
		קהלת
		איכה
		אסתר
		דניאל
		עזרא
		נהמיה
		דברי הימים א
		דברי הימים ב
		נספח
		מדרך הקורא
		מילון
		מפות
		Destiny
		Doré
		איורים

הברית הישנה

וינרש את האדם וישכן מكرם לנו עדן את הARBים ואת להט החורב המתחפה לשומר את דרך עז החיים:
(בראשית 3:24)

בראשית

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמו כדרמותנו וירדו בדנתם הים ובכור השמים ובבמה והכל הארץ ובכל הרmesh הרmesh על הארץ: 27 ווירא אלהים את האדם בצלמו בצלם אליהם ברא אותו זכר ונקבה ברא אתם: 28 ווירך אתם אלהים וויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וככבהה ורדכו בדנתם הים ובכור השמים ובכל חיה הארץ הרmesh על הארץ: 29 וויאמר אלהים הנה נתתי לכם את הרmesh על הארץ: 30 וויאמר אלהים יתנו לך כל עשב זרע וזרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פריע זרע וזרע לכם יהיה לאכלתך: 31 ולכל חיית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש היהת כל יריד עשב לאכלתך והוא כן: 31 ווירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד והוא עבר ויהי בקר יום הששי:

2 **ויכלו** השמים והארץ וכל צבאם: 2 **ויכל** אלהים ביום השבעי מלאכתו אשר עשה: 3 **ויברך** אלהים את יום השבעי מלאכתו אשר עשה: 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום העשות: 5 **וככל** שיח השדה טרם יתירה באرض ווככל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יתירה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: 6 **ואד** יעללה מן הארץ והשקה את כל פני הארץ: 7 **ויצא** יהוה אלהים את האדם עבר מן הדarma ופה באפוי נשמה חיים והוא האדם לנפש היה: 8 **ויטע** יהוה אלהים נן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יציר: 9 **ויצמח** יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד לمرאה וטוב למאכל ועץ החיים בתחום הגן ועץ הדעת טוב ורע: 10 **ונחר יצא** מעדן להשקות את הנן ומשם יפרד והיה לארכבה ראשים: 11 שם האחד פישון הוא הסביב את כל ארץ החווילא אשר שם הוזבב: 12 **וזהב** הארץ הזה טוב שם הבדלח ואבן השם: 13 **ושם** הנחר השלישי חידקל הסובב את כל ארץ כוש: 14 **ושם** הנחר השלישי הוא פרת: 15 הוא החלק קדמת אשר והנחר הרביעי הוא פרת: 15 ייקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בנן עדן לעבדה ולשמרה: 16 **ויצנו** יהוה אלהים על האדם לאמר פרו ורבו ומלאו עץ הנןأكل תأكل: 17 **וממעץ** הדעת טוב ורע לא תأكل ממנו כי ביום אכלך ממנה מות תמות: 18 **ויאמר** יהוה

1 **בראשית** ברא אלהים את השמים ואת הארץ: 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: 3 **ויאמר** אלהים יהי אור וויראו אור: 4 **וירא** אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: 5 **ויקרא** אלהים לאור יום ולהשך קרא ללה והוא ערבי ויוהי בקר יום אחד: 6 **ויאמר** אלהים יהי רקיע בתחום המים והוא מבידיל בין מים למים: 7 **ויעש** אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויוהי כן: 8 **ויקרא** אלהים לרקיע שמים והוא ערבי ויוהי בקר יום שני: 9 **ויאמר** אלהים יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויוהי כן: 10 **ויקרא** אלהים ליבשה ארץ ולמקוות המים קרא ימים ווירא אלהים כי טוב: 11 **ויאמר** אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פריו עשה פרי למיינו אשר זרעו בו על הארץ ויוהי כן: 12 **וتوצא** הארץ דשא עשב מזריע זרע למינוחו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינוחו ווירא אלהים כי טוב: 13 **ויהי** ערבי ויוהי בקר יום שלישי: 14 **ויאמר** אלהים יהי מאורת ברקיע השמים להבדיל בין הימים ובין הלילה והו יתירתם להבדיל בין הימים ובין הלילה והו יתירתם להאריך על הארץ ויוהי כן: 15 **ויעש** אלהים את שני המאות הגדלים את המאור גנדול למשלת הימים ואת המאור הקטן למשלת הלילה ואת הכוכבים: 17 **ויתן** אתם אלהים ברקיע השמים להאריך על הארץ: 18 **ולמשל** ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך ווירא אלהים כי טוב: 19 **ויהי** ערבי ויוהי בקר יום רביעי: 20 **ויאמר** אלהים ישרצו המים שרצ נפש היה ונופף על הארץ על פני רקייע השמים: 21 **ויברא** אלהים את התנים הגדלים ואת כל נפש החיה הרmesh אשר שרצו המים למיניהם ואת כל עוף כף למינוחו ווירא אלהים כי טוב: 22 **ויברך** אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים ביום והעוף ירב בארץ: 23 **ויהי** ערבי ויוהי בקר יום חמישי: 24 **ויאמר** אלהים תוצאה הארץ נפש היה למיניה בהמה ורמש וחיוו ארץ למיניה ויוהי כן: 25 **ויעש** אלהים את חיות הארץ למיניה ואת הבמה למיניה ואת כל רmesh האדמה למינוחו ווירא אלהים כי טוב: 26

והרnek בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך : 16 וולאדם אמר כי שמעת לכול אשתקד והאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל מלמן אדרורה האדמה בעברך בעצבון תأكلנה כל ימי חייך : 18 וקוץ ודרדר חמוץ לך ואכלת את עשב השדה : 19 בזעט אפיק תאכל לחם עד שובר אל האדמה כי ממנה לקחת כי עבר אתה ואל עפר תשוב : 20 ויקרא האדם שם אשתו חווה כי הוא היה אם כל חי : 21 וויש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם : 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממננו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולחק נם מעץ החיים ואכל וחיו לעלם : 23 וישלחו יהוה אלהים מן עדן לעבד את האדמה אשר לקח ממשם : 24 ויגרש את האדם וישכן מוקדם לנין עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפהכת לשמר את דרכך עץ החיים :

4 והאדם ידע את חווה אשתו ותחר ותلد את קין ויאמר קניתו איש יהוה : 2 ותחספ לולדת את אחיו את הבעל וייה הבעל רעה צאן וקין היה עבר אדמה : 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה : 4 ותובל הביא נס הוא מכברות צאניו ומחלבhnיו וישע יהוה אל הבעל ואל מנחתו : 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקון מאיד ויפלו פניו : 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפל פניך : 7 הלא אם תיטיב שאתה ואם לא תיטיב לפתח החטא רבץ ואליך תשוקתו אתה תמשל בו : 8 ויאמר קין אל הבעל אחיו וייה בחיותם בשדה ויקם קין אל הבעל אחיו ויהרגנו : 9 ויאמר יהוה אל קין אין הבעל אחיך ויאמר לא ידעתך השمر אחוי אנכי : 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן האדמה : 11 וועתה אדרור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך : 12 כי תעבר את האדמה לא תספ תחת כחה לך נע וננד תהיה בארץ : 13 ויאמר קין אל יהוה גדור עוני מנשא : 14 הנה גרש את הרים מעלה בני האדמה ומפניך אסתה והיית נע ונדר בארץ והיה כל הארץ מצעדי והרני : 15 ויאמר לו יהוה לך כל הרון קון שבעתים יקס וישם יהוה לךין אותן לבתית הכויה אותו כל מצאו : 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמתה עדן : 17 וידע קין את אשתו ותחר ותל את חנןיך וייה בנה עיר ויקרא שם העיר בשם בנו חנוך : 18 ווילך להנוך את עירך ויעירך ילך את מהוויאל

אליהם לא טוב היה האדם לבdro עשה לו עוזר לנו : 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וכל אשר יקרה לו האדם נשפח היה הוא שמו : 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעופות השמיים ולכל חיות השדה ולאדם לא מצא עוזר לנו : 21 וויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ווישן ויקח אותה מצלעתיו ויסגר בשער תחתנה : 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ובאה אל האדם : 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרו לאתה יקרהasha כי מאיש לךחה זאת : 24 על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ודק באשתו והוא לבשר אחד : 25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו :

3 והנחש היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הנן : 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הנן נאכל : 3 ומפרי העץ אשר בתוך הנן אמר אלהים לא תאכלו ממנה ולא תנגע בו פן תמתונן : 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתונן : 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנה ונפקחו ענייכם והייתם כאלהים יידעו טוב ורע : 6 ותזרע האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאהו הוא לעינים ונחמד העץ להשכילה ותקח מפרי ותאכל ותתנן נס לאישה עמה ויאכל : 7 ותתפקנה עניינו שנייהם וידעו כי עירם הם ויתפררו עללה ana ויעשו להם הנרתת : 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מטהלך בן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הנן : 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה : 10 ויאמר את קלך שמעתי בן ואירא כי עירם אני ואתבא : 11 ויאמר מי הניד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבתו אכל ממן אכלת : 12 ויאמר האדם האשה אשר נתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל : 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל : 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת אדרור אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה על נחך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך : 15 וואיבכה אשית בינה ובין האשה ובין זריך ובין זרעה הוא ישופך ראש אתה תשופנו עקב : 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבון

חנוך את האלהים אחריו הולידו את מתחולח שלש מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 23 ויהי כל ימי חנוך חמש ושים שנה ושלש מאות שנה: 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לחק אותו אליהם: 25 ויהי מתחולח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ווילד את למלך: 26 ויהי מתחולח אחריו הולידו את למלך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 27 ויהי כל ימי מתחולח השע ושים שנה ותשע מאות שנה וימת: 28 ויהי למלך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ווילד בן: 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ונחמןו מעשנו ומעצבון יידינו מן האדמה אשר ארחה יהוה: 30 ויהי למלך אחריו הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 31 ויהי כל ימי למלך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: 32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ווילד נח את שם את חם ואת יפת:

6 ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנותו ילדו להם: 2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחזרו: 3 ויאמר יהוה לא ידרון רוחיו באדם לעלם בשגם הואبشر והוא ימי מאה ועשרים שנה: 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם ונם אחרי כן אשר יבואו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם: 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יציר מהשבת לבוך רע כל היום: 6 ווינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראשי מעל פני האדמה מ אדם עד בהמה עד רמש ועד עופ השמיים כי נחמתי כי עשיתם: 8 ונח מצא חן בעיני יהוה: 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתו את האלהים התהלך נח: 10 ווילד נח שלשה בניים את שם את חם ואת יפת: 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא האלהים את הארץ והנה נשחה כי השחות כלבשר את דרכו על הארץ: 13 ויאמר אלהים לנו קץ כלבשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: 14 עשה לך כתבת עצי גפר קנים תעשה את התבבה וככפרת אתה מבית ומתחוץ בכפר: 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבבה חמישים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה: 16 צהר תעשה לתבבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח מהחיאיל ילד את ממלך: 19 ויהי לו למלך שני נשים שם האחת ערדה ושם השנייה צליה: 20 ותולד ערדה את יבל והוא אביו יש בא האל ומקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא הרה אביו כל חפש כנור שעוגב: 22 וצילה גם הוא ילדה את טובל קין לטש כל חרשנהשת וברזיל ואחות טובל קין נעמה: 23 ויאמר למלך לשינוי ערדה וצילה שמען נשי למלך האונה אמרתי כי איש הרנתוי לפצעיו וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם קין ולמלך שבעים ושבעה: 25 וידיע אדם עוד את אשתו ותולד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אליהים זרע אחר תהה הבבלי הרגנו קין: 26 ולשת נם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנטוש או הוולק קרוא בשם יהוה:

5 זה ספר תולדת אדים ביום ברא האלים אדם בדמות האלים עשה אותו: 2 זכר ונקבה בראמ וברך אתם ויקרא את שמו אדם ביום הבראים: 3 ויהי אדם שלשים ומאת שנה ווילד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: 4 ויהיימי אדם אחריו הולידו את שת שמנה מאת שנה ווילד בניים ובנותו: 5 ויהי כל ימי אדם אשר חיו תשע מאות שנה ותשעים שנה ווילד בניים ובנותו: 6 ויהי שת חמש שנים ומאת שנה ווילד את אנטוש: 7 ויהי שת אהרי הולידיו את שמנה מאת שנה ווילד שנים ושבעים מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 8 ויהי כל ימי שת שבעים עשרה שנה ותשע מאות שנה ווילד: 9 ויהיאנוש תשעים שנה ווילד את קין: 10 ויהיאנוש אהרי אנטוש תשעים שנה ווילד את קין: 11 ויהיאנוש אהרי הולידיו את קין חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 12 ויהי כל ימי אנטוש חמש שנים ותשע מאות שנה ווילט: 13 ויהי קין שבעים שנה ווילד את מהלאל אל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 14 ויהי כל ימי קין עשר שנים ותשע מאות שנה ווילט: 15 ויהי מהלאל אל חמיש שנים ושבעים שנה ווילד את ירד: 16 ויהי מהלאל אל אהרי הולידיו את רד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 17 ויהי כל ימי מהלאל אל חמיש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה ווילט: 18 ויהי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ווילד את חנוך: 19 ויהי ירד אהרי הולידיו את חנוך שמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 20 ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה ווילט: 21 ויהי חמש וששים שנה ווילד את מתחולח: 22 ויתהלך

הארץ ויכסו כל ההרים הנכחים אשר תחת כל השמיים:
20 חמש עשרה אמה מלבלה נבררו הימים ויכסו ההרים:
21 ויונע כל בשר הרmuş על הארץ בעופ ובבמה ובכחיה
ובכל השערן השערן על הארץ וכל האדם: 22 כל אשר
נשנות רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 ומما
את כל החיים אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה
עד רמש ועד עופ השמיים וימחו מן הארץ והוא אף נח
ואשר אותו בתבה: 24 ונבררו הימים על הארץ חמשים
ומאת יום:

8 וזכור אלהים את נח ואת כל החיים ואת כל הבתמה
אשר אותו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו
הימים: 2 ויסקרו מעינות תהום וארכבת השמיים ויכלָא
הנשם מן השמיים: 3 יושבו הימים מעלה הארץ הלוּך ושוב
ויחסרו המים מוקצת חמשים ומאת יום: 4 ותנה התבה
בחדר השבעי בשבועה עשר יום לחדר העשורי בעשרי
וזהמים היו הלוּך וחסור עד החדר העשורי בעשרי
באחד לחדר נראו ראשי ההרים: 5 ויהיו מקץ ארבעים
יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את
הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעלה הארץ: 8
וישלח את היונה מאתו לראות הקלו הימים מעלה פניו
האדמה: 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו
אל התבה כי מים על פניו כל הארץ וישלח ידו ויקח
ויבא את אליו אל התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ויסוף שלח את היונה מן התבה: 11 ותבא אליו
היונה לעת ערब והנה עלה זית טרפ בפיה וידע נח כי
קלו הימים מעלה הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: 13 ויהי באחת
ושש מאות שנה בראשון באחד לחדר חרבו הימים מעלה
הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פניו
האדמה: 14 ובחרש השני בשבועה ועשרים יום לחדר
בשבע הארץ: 15 וידבר אליהם אל נח לאמר: 16 צאמן
התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בנים אתך: 17 כל החיים
אשר אתך מכל בשר בעופ ובבמה ובכל הרmuş הרmuş
על הארץ הוציא אתך ושדציו בארץ ופרו ורבו על הארץ:
18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בנים אתו: 19 כל החיים כל
הרmuş וכל העופ כל רמש על הארץ למשפחתים יצאו
מן התבה: 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבתמה
ותליך התבה על פניו המים: 19 והימים נבררו מארד על

התבה בצדקה תשים תחתים שניים ושלשים תשעה: 17 ואני
הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר
אשר בו רוח חיים מתחת השמיים כל אשר בארץ גנו: 18
וקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
ואשתך ונשי בניך אתך: 19 ומכל חיי מכל בשר שנים
מכל תבאי אל התבה להחיה אתך זכר ונקבה יהו: 20
מהועוף למיןיו ומון הבתמה למיןיה מכל רמש האדמה
למיןינו שנים מכל יבאו אלק' להחיות: 21 ואתה קח
לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אלק' והוא לך ולهم
לאכללה: 22 ויעש נח ככל אשר צוה אותו אלהים כן עשה:

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל בירתך אל התבה כי
אתך ראוי צדיק לפני בדור הזה: 2 מכל הבתמה
טהורה תחק לך שבעה שבעה איש ואשתו ומון הבתמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: 3 גם מעוף השמיים
שבעה שבעה זכר ונקבה להחיות ורע על פניו כל הארץ:
4 כי לימים עוד שבעה אנקוי ממתר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומוחתו את כל היקום אשר עשית
מעל פניו האדמה: 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: 6 ונח
בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: 7 ויבא נח
ובניו ואשתו ונשי בנים אתך התבה מפני מי המבול: 8
מן הבתמה הטהורה ומון הבתמה אשר איןנה טהרה וכן
העופ וכל אשר רמש על האדמה: 9 שנים שניים באו אל
נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: 10
ויהי לשבעת הימים ומני המבול היו על הארץ: 11 בסنة
שש מאות שנה לחני נח בחדר השני בשבועה עשר יום
לחדר ביום זה נקבעו כל מעינות תהום רבה וארכבת
השמיים נפתחו: 12 ויהיו הנשам על הארץ ארבעים יום
וארכבים ליל: 13 בעצם היום הזה בא נח שם ושם
ויפת בניו ונח ואשתך ונשי בנים אתך התבה: 14
המה וכל החיים למיןיה וכל הבתמה למיןיה וכל הרmuş
הרmuş על הארץ למיניו וכל העופ למיןיו כל ציפור כל
כנף: 15 ויבאו נח אל התבה שניםணם מכל הבשר
אשר בו רוח חיים: 16 ותבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו: 17 ויהיו המבול
ארבעים יום על הארץ וירבו הימים ויאשו את התבה
ותרם מעלה הארץ: 18 וינבררו הימים וירבו מאד על הארץ
ותליך התבה על פניו המים: 19 והימים נבררו מארד על

אחרנית וערות אביהם לא ראו : 24 וויקץ נח מינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן : 25 ויאמר אדורו בכנען עבר עבדים יהיה לאחיו : 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי בכנען עבר למו : 27 יפתח אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי בכנען עבר למו : 28 ויהי נח אחר המבול שלוש מאות שנה וחמש שנים : 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמש שנים וימת :

10 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ווילדו להם בנים אחר המבול : 2 בני יפת נמר ומגנו ומודי ויון ותבל ומשק ותירס : 3 ובני גמר אשכני וריפית ותגרמה : 4 ובני יון אלisha ותרשיש כתים ודדרנים : 5 מלאה נפרדו אי הנויים בארץם איש לשונו למפשחתם בנייהם : 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען : 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעה מה וסבתא ובני רעה מה שבא ודדן : 8 וכמוש ילד את נמר הוא החל להיות נבר בארץ : 9 והוא היה נבר ציד לפניו יהוה על כן יאמר כנמר נבר ציד לפני יהוה : 10 ותהי הראשית ממלכתו בבל וארכך ואcord וככלנה בארץ שנער : 11 מן הארץ הזה יצא אשור ויבן את נינה ואת רחבה עיר ואת כלח : 12 ואת רסן בין נינה ובין כלח הוא העיר הגendale : 13 ומצרים ילד את לודים ואת נעמים ואת להבטים ואת נפתחים : 14 ואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו מஸ פלשתים ואת כפתרים : 15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת : 16 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הנרוני : 17 ואת החוי ואת הערקי ואת החמותי ואחר נפצו משפחות הארץ ואות הצמרי ואת החמותי ואחר נפצו משפחות הכנעני : 19 ויהי נבול הכנעני מצדן באכה נדרה עד עזה באכה סדרה ועمرה ואדרמה וצבים עד לשע : 20 אלה בני חם למפשחתם לשוניהם בארץם בנייהם : 21 ולשם ילד נם הוא אבי כל בני עבר אליו יפתח הנגידו : 22 בני שם עילם ואשור וארככש ולוד וארם : 23 ובני ארם עזח וחול וגתר ומש : 24 וארככש ילד את שלח ושלח ילד את עבר : 25 ולעابر ילד שני בניים שם האחד פלן כי בימי נפלגה הארץ ושם אחיו יקタン : 26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלח ואת חזרמות ואת יודה : 27 ואת הדורות ואת אוזול ואת דקלה : 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא : 29 ואת אופר ואת חווילה ואת יוכב כל אלה בני יקタン : 30 ויהי מושבם ממושא באכה ספרה הר הקדרם :

טהורהה ומכל העוף הטהר ויעל עלת בمزבח : 21 וירח יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יציר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכotta את כל חי כאשר עשתי : 22 עד כל ימי הארץ זרע וקצריך וקר וחם וקץ וחרף ווים ולילה לא ישבתו :

9 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ : 2 ומוראים וחויכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דni חיים בידכם נתנו : 3 כל רמש אשר הוא לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל : 4 אךبشر בנסרו דמו לא חאכלו : 5 ואך את דרכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם : 6 שפרק רם האדם באדם דמו ישפק כי בצלם אלוהים עשה את האדם : 7 ואתם פרו ורבו לרציכם בארץ וריבו בה : 8 ויאמר אליהם אל נח ואל בניו אותו לאמר : 9 ואני הנה מקים את בריתכם ואת זריכם אחרים : 10 ואת כל נפש החיים אשר אתם כל עוף בבהמה ובכל חית הארץ מכל יצאי התבאה לכל חית הארץ : 11 והקמתי את בריתם וכל יצרי התבאה לכל בשם עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ : 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיים אשר אתם לדרת עולם : 13 את קשתי נתתי בכנען והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ : 14 ויהי בכנען ענן על הארץ ונראתה הקשת בכנען : 15 וזכרתי את בריתו אשר ביני וביניכם ובין כל נפש החיים בכלبشر ולא יהיה עוד מים למבול לשחת כלبشر : 16 והיתה הקשת בכנען וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש החיים בכלبشر אשר על הארץ : 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כלبشر אשר על הארץ : 18 ויהי בנו נח היצאים מן התבאה שם וחם ויפת וחם הוא אביכי כנען : 19 שלשה אלה בני נח ומלאה נפצה כל הארץ : 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם : 21 ווישת מן היין וישכר ויתגלו בתוך אהלה : 22 וירא חם אביכי כנען את ערות אביכיו וינד לשני אחיו בחוץ : 23 ויקח שם ויפת את השמלת וישימו על שכם שנייהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם

31 אלה בני שם למשפחתם לשנתם בארץם לנויהם:

32 אלה משפחת בני נח לחוללהם בנויהם ומאהה נפרדו

הנויים אחר המבול:

11

והי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: 2 ויהי

בנסעם מקדם וימצא בקעה בארץ שנער וישבו שם:

3 ויאמרו איש אל רעהו הבה לבנה לבנים ונשraphה

לשraphה ותהי להם הלבנה לאבן והחمر היה להם

לחדר: 4 ויאמרו הבה לבנה לנו עיר ומגדל וראשו

בשמי וונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ: 5

וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני

האדם: 6 ויאמר יהוה הנה עם אחד ושפה אחת לכולם

זה החלם לעשות ועתה לא ייבצר מכם כל אשר יזמו

לעשות: 7 הבה נרדה ונבללה שם שפתם אשר לא ישמעו

איש שפת רעהו: 8 ויפץ יהוה אתם משם לפני כל הארץ

ויחדלו לבנות העיר: 9 על כן קרא שמה בבל כי שם

בליל יהוה שפת כל הארץ ושם הפיצים יהוה על פני

כל הארץ: 10 אלה תולדת שם שם בן מאות שנה ווילד

את ארפסחד שנתיים אחר המבול: 11 ויהי שם אחורי

הולדיו את ארפסחד חמש מאות שנה ווילד בניים ובנות:

12 וארפסחד חי חמיש מאות שנה ווילד את שלחה:

13 וארפסחד אחורי הולדיו את שלח שלוש שנים וארבע

מאות שנה ווילד בניים ובנות: 14 ושלח חי שלשים שנה

וילד את עבר: 15 ויהיו שלח אחורי הולדיו את עבר שלש

שנתיים וארבע מאות שנה ווילד את בניים ובנות: 16 ויהיו עבר

ארבע ושלשים שנה ווילד את פלג: 17 ויהיו עבר אחורי

הולדיו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ווילד

בניהם ובנות: 18 ויהיו פלג שלשים שנה ווילד את רעו: 19

ויהיו פלג אחורי הולדיו את רעו תשע שנים ומאותים שנה

וילד בניים ובנות: 20 ויהיו רעו אחורי הולדיו את שרגון שבע שנים

את שרגון: 21 ויהיו רעו אחורי הולדיו את שרגון שלשים

שנתיים שנה ווילד בניים ובנות: 22 ויהיו שרגון שלשים

שנתיים שנה ווילד את נחור: 23 ויהיו שרגון אחורי הולדיו את

נחור מאותים שנה ווילד בניים ובנות: 24 ויהיו נחור תשע

שנתיים שנה ווילד את תרח: 25 ויהיו נחור אחורי הולדיו את

תרח תשע עשרה שנה ומאות שנה ווילד בניים ובנות:

26 ויהיו תרח שלשים שנה ווילד את אברם את נחור ואת

הרן: 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את

נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: 28 וימת הרן על
פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשרים: 29 ויקח
אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת
נחור מלכה בת הרן אבי מלכה אבי יסכה: 30 ותהי שרי
עקרה אין לה ولד: 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט
בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
מאור כשרים ללבת ארץה כנען ויכו עד הרן וישבו
שם: 32 ויהיו ימי תרח חמיש שנים ומאותים שנה וימת תרח
בחורן:

12 ויאמר יהוה אל אברם לך לארץ וממולךך
ومביתך אביך אל הארץ אשר ארך: 2 ועשה לנו גدول
ואברך ואגדלה שמך וזה ברכה: 3 ואברכה מברכיך
ומקלך אאר ונברכו לך כל משפחת הארץ: 4 يولך
אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתה לוט ואברם בן
חמש שנים ושביעים שנה בצאתו מהרן: 5 ויקח אברם את
שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו בחורן ויצאו ללבת ארץה כנען
וביבאו ארץה כנען: 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שם
עד אלון מורה והכנען או בארץ: 7 וירא יהוה אל אברם
ויאמר לך עזרך את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
הנראה אליו: 8 ויעתק שם ההר מקדם לבית אל ויט
אללה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה: 9 ויטע אברם הלוך ונסע הנגב:
10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי
כבד הרעב בארץ: 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעת כי אשיה יפה מראה
את: 12 ויהי כי יראו אתך המצרים את האשיה כי יפה הוא מאר
והרנו אתך יתנו: 13 אמר נא אחתי את למן ייטב
לי בעבורך וחיתה נשפי בגולך: 14 ויהי כבוא אברם
מצרים ויראו המצרים את האשיה כי יפה הוא מאר
15 ויראו אותה שרי פרעה ויהללו אותה אל פרעה ותקה
הашה בית פרעה: 16 ולאברם היישב בעבורה ויהי לו
צאן ובקר וחמורים ועברים ושפתות ונתנים וגמלים: 17
וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר
שרי אשת אברם: 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה
זאת עשית לי למה לא הגנوت לי כי אישתק הוא: 19 למה
אמרת אחתי הוא ואכח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתק

קח ולב : 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשרו ואת כל אשר לו:

13 ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוטعمו הנכבה: 2 ואברהם כביד מאד במקנה בכקס ובוכה: 3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המוקם אשר היה שם אהלה בחחללה בין בית אל ובין העי: 4 אל מוקם המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברהם בשם יהוה: 5 ונם ללוט החקלאת את אברהם היה צאן ובקר ואהלים: 6 ולא נשא אתם הארץ לשפט ייחדו כי היה רוכשם רב ולא יכולו לשפט יהודו: 7 ויהי ריב בין רע מקנה אברהם ובין רע מקנה לוט והכנעני והפזרוי או ישב בארץ: 8 ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהי מריבכה ביני וביניך ובין רע ובין רעיך כי אנשים אחיהם אנחנונו: 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאן ואימנה ואם הימין אשמאליה: 10 וישא לוט את עניינו וירא את כל הארץ והוא ירדה עד דן: 11 ויחלק עליהם לילה הוא ושלש מאות וירדף עד דן: 12 ואברהם העברי והוא שכן באלי מمراה האמרי אליו לאברהם העברי והוא שכן באלי מمراה האמרי אליו אשכל ואחר ענבר והם בעלי בירתם אברהם: 13 וישמע אברהם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן: 14 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדף עד חוכבה אשר ממשمال לדמשק: 15 וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב ונם את הנשים ואת העם: 16 ויצא מלך סdem לקראותו אחריו שבבו מזכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר אותו אל עמק שהוא עמק המלך: 17 וממלכי צדק מלך שלם ברוך אברם לאל עליון והוא כהן לאל עליון: 18 ויברךו ויאמר החזיא לחם יין והוא כהן לאל עליון: 19 ויברךו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמיים וארכן: 20 וברוך אל עליון אשר מן צרייך בידך ויתן לו מעשר מכל: 21 ויאמר מלך סdem לאל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך: 22 ויאמר אברהם לאל מלך סdem הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמיים וארכן: 23 אם מהות וуд שרווך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברהם: 24 בלעדך רק אשר אכלו הנערים והליך האנשים אשר הלוכו את ענבר אשכל ומمراה הם יקחו חלוקם:

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברהם במחלוקת לאמר אל תירא אברם אני ממן לך שכרכך הרבה מאד: 2 ויאמר אברהם אדני יהוה מה תנת לי ואנכי הולך עורייך ובן משק بيתי הווא דמשא אליעזר: 3 ויאמר אברהם ההן לך לא נתהזה ורעד והנה בן ביתי יורש אתיך: 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יורש זה כי אם אשר יצא ממיעיך הויא יורשך: 5 ויזא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר

קה ולך: 6 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשרו ואת כל אשר לו:

14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריויך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותදעל מלך נוים: 2 עשו מלחה מה את ברע מלך סdem ואת ברשות מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבים ומלך בלע הייא צער: 3 כל אלה חקרו אל עמק השדים הוואים המלח: 4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדכו: 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלחים אשר אתו ויקטו את רפאים בעשרות קרנים ואת הזווים בהם ואת האימים בשווה קרייתם: 6 ואת החרי בהרם

מלְאֵךְ יְהוָה הַנֶּקֶר הַרְחֵב בֵּן וְקָרְאָת שְׁמוֹ יִשְׁמְעָלְכִי
שְׁמַעְיָה יְהוָה אֶל עַニֵּךְ: 12 וְהַוְאָ יְהוָה פָּרָא אָדָם יְדָו בְּכָל
וַיַּד כָּל בּוֹ וְעַל פְּנֵי כָל אֲחֵיכֶן: 13 וְתַקְרָא שְׁם יְהוָה
הַדָּבָר אֲלֵיהֶךָ אַתָּה אֶל רַאי כִּי אָמְרָה הַגָּם הַלֵּם רָאִיתִי
אַחֲרִי רַאי: 14 עַל כֵּן קָרָא לְבָאָר בָּאָר לְחֵי רַאי הַנֶּה בֵּין
קְדֻשָּׁךְ וּבֵין בָּרֶד: 15 וְתַלְדֵּה הַגָּר לְאָבָרְם בָּן וַיָּקָרָא אָבָרְם
שֵׁם בָּנוֹ יַלְדָה הַגָּר יִשְׁמְעָל: 16 וְאָבָרְם בָּן שְׁמַנִּים
שָׁנָה וָשָׁנָה בְּלִדְתָּה הַגָּר אֲתָה יִשְׁמְעָל לְאָבָרְם:

17 וַיָּהִי אָבָרְם בָּן תְּשִׁיעִים שָׁנָה וְתְשִׁיעִים שָׁנָה וַיַּרְא יְהוָה
אֶל אָבָרְם וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֱלֹהִים שְׁדוֹ הַתְּהַלֵּךְ לְפָנֵי וְהִיה
תְּמִימִים: 2 וְאַתָּה בְּרִיטִי בֵּינוֹ וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אֶתְכָּךְ בְּמַאֲדָר
מַאֲדָר: 3 וַיַּפְלֵל אָבָרְם עַל פְּנֵיו וַיֹּדְבֵר אֲצֹו אֶלְהָוּם לְאָמָר: 4
אֱלֹהִים הַנֶּה בְּרִיטִי אֶתְכָּךְ וְהִיְתָ לְאָבָהָמוֹן גָּנוֹם: 5 וְלֹא יִקְרָא
עוֹד אֶת שְׁמֵךְ אָבָרְם וְהִיְתָ שְׁמֵךְ אָבָרְם כִּי אָבָהָמוֹן
גָּנוֹם נָתָחָךְ: 6 וְהִפְרְתִּיא אֶתְכָּךְ בְּמַאֲדָר מַאֲדָר וְנָתָחָךְ לְנוֹיִם
וּמְלָכִים מִמְּךָ יִצְאָו: 7 וְהִקְרָמָתִיא אֶת בְּרִיטִי בֵּינוֹ וּבֵינֶךָ
וּבֵין זֶרֶעֶךְ אֶת דְּרָתָם לְבִרְית עֲולָם לְהִיּוֹת לְךָ
לְאַלְמָהִים וּלְוָרוּעַךְ אֶחָרִיךְ: 8 וְנָתָתִיא לְךָ וּלְרוּעַךְ אֶחָרִיךְ
אֶת אָרֶץ מְגַרְדִּיךְ אֶת כָּל אָרֶץ כָּנָעָן לְאַחֲות עֲולָם וְהִיְתָ
לְהַמְּלָאָהִים: 9 וַיֹּאמֶר אֶלְהָוּם אֶל אָבָרְם וְאֶתְתָּה אֶת
בְּרִיטִי תִּשְׁמַר אֶתְכָּךְ וְזֶרֶעַךְ אֶחָרִיךְ לְדָרְתָּם: 10 וְזֶה בְּרִיטִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמַרְתָּם בֵּינוֹ וּבֵינֶיכֶם וּבֵין זֶרֶעַךְ אֶחָרִיךְ הַמּוֹלֵךְ לְכֶם
כָּל זֶרֶעֶךְ: 11 וְנוֹגֵלְתָם אֶת בְּשָׂר עַרְלָחָכֶם וְהִיְתָ לְאֹתָה בְּרִיטִי
בֵּינוֹ וּבֵינֶיכֶם: 12 וּבָן שְׁמַנִּית יָמִים יָמֹלֵךְ לְכֶם כָּל זֶרֶעֶךְ
לְדָרְתָּיכֶם יָלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנָתִיסְכָּסְפָּךְ
מוֹרָעָךְ הוּא: 13 הַמּוֹלֵךְ יָמֹלֵךְ בֵּיתְךָ וּמִקְנָתִיסְכָּסְפָּךְ
וְהִיְתָ בְּרִיטִי בְּבָשָׂרְכֶם לְבִרְית עֲולָם: 14 וְעַרְלָל זֶרֶעֶךְ
אֲשֶׁר לֹא יָמֹלֵךְ אֶת בְּשָׂר עַרְלָחָו וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶש הַהְוָא
מְעֻמִּיהָ אֲתָה בְּרִיטִי הַפֵּר: 15 וַיֹּאמֶר אֶלְהָוּם אֶל אָבָרְם
שְׁרִי אַשְׁתָּךְ לֹא תִּקְרָא אֶת שְׁמָה שְׁרִי כִּי שְׁרָה שְׁמָה: 16
וְבְרִכְתִּיא אֶתְכָּה וְנָתָתִיא מִמְּנָה לְךָ בָּן וּבְרִכְתִּיא וְהִיְתָ
לְנוֹיִם מְלָכִים עִמָּם מִמְּנָה יְהִוָּה: 17 וַיַּפְלֵל אָבָרְם עַל פְּנֵיו
וַיַּחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְּבָן מָה שָׁנָה יוֹלֵד וְאֶם שָׁרָה הַבָּת
חַשְׁעִים שָׁנָה תַּלְדֵּ: 18 וַיֹּאמֶר אָבָרְם אֶל הָאֱלֹהִים לֹא
שְׁמַעְיָה יְהִוָּה לְפָנֵיכֶן: 19 וַיֹּאמֶר אֶלְהָוּם אֶבְלָשָׁר שְׁרָה אַשְׁתָּךְ
לְדָתְךָ בָּן וְקָרְאָת אֶת שְׁמוֹ יַצְחָק וְהִקְרָמָתִיא אֶת בְּרִיטִי
אֲתָה לְבִרְית עֲולָם לְזֶרֶעַךְ אֶחָרִיךְ: 20 וְלִשְׁמַעְעָל שְׁמַעְטִיק

לְכִי יְהִי זֶרֶעַךְ: 6 וְהִאמְנָן בִּיהְוָה וַיַּחַשְׁבָה לוֹ צְדָקָה: 7
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֱלֹהִים הַזֹּאת אֲשֶׁר הַזְּכָאתִיךְ מָאוֹר כְּשִׁידִים לְהַתָּ
לְךָ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרַשְׁתָה: 8 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ יְהִוָּה בְּמָה
אָדָע כִּי אָוֶרֶשֶׁנָה: 9 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ קְחָה לִי עֲגָלָה מְשִׁלְשָׁת
וְעַזְמָלָתָךְ וְאַיִל מְשִׁלְשָׁת וְתָרְנוּל: 10 וַיַּקְחֵה לוֹ אֶת כָּל
אֶלְהָה וְיַבְתַּח אֶתְכָּךְ אֶת תְּחִקָּת רַעַתְוָה לְקָרְאָת רַעַת
אֶתְכָּךְ לְאֶתְכָּר: 11 וְיַרְדֵּה הַעִיט עַל הַפְּנִירִים וַיַּשְׁבַּת
אֶתְכָּךְ אֶתְכָּר: 12 וַיְהִי הַשְׁמָשׁ לְבָאָר וְתַרְדָּמָה נְפָלָה עַל
אָבָרְם וְהַנֶּה אַיִמָה חַשְׁכָה נְדָלָה נְפָלָת עַלְיוֹ: 13 וַיֹּאמֶר
לְאָבָרְם יְדָע תְּדָע כִּי גָר יְהִי זֶרֶעַךְ בָּאָרֶץ לֹא לְהַמְּ
עַבְדָוּם וְעַנוּ אֶתְכָם אַרְבָּע מֵאוֹת שָׁנָה: 14 וְנוּמָה הַנֶּוּמָה אֲשֶׁר
יַעֲבֹר דָן אַנְכִי וְאַחֲרִי כִּי יֵצֵא בְּרִכְשׁ גְּדוֹלָה: 15 וְדָוָר
תִּבְאַא אֶל אַבְתִּיךְ בְּשָׁלוֹם תִּקְרַב בְּשִׁיבָה טֻבָה: 16 וְדָוָר
רַבְיָשְׁוּבָה בָּאָה וְעַלְתָה הִיא לְאֶלְעָם עַל הַמְּרוּעָה עַד הַנֶּה: 17
וַיַּהַי הַשְׁמָשׁ בָּאָה וְעַלְתָה הִיא וְתַנְרָע עַשְׁן וְלַפְּידָא
אֲשֶׁר עָבָר בֵּין הַגָּרִים הַאֲלָהָה: 18 בְּיוֹם הַחֹוא כְּרַת יְהִוָּה
אֲתָא אָבָרְם בְּרִית לְאָמָר לֹא תִּזְרַע נְתַחֵת אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
מִנְהָר מַצְרִים עַד הַנְּחָר הַנְּדָל נְחָר פָּרָת: 19 אֶת הַקְּנִי
וְאֶת הַקְּנִי וְאֶת הַקְּדָמִי: 20 וְאֶת הַחֲתִי וְאֶת הַפְּרוֹזִי וְאֶת
הַרְפָּאִים: 21 וְאֶת הַמְּרוּעָה וְאֶת הַכְּנָעָני וְאֶת הַגְּרָנִישִׁי וְאֶת
הַרְבּוּסִי:

16 וְשִׁרִי אַשְׁתָּא אָבָרְם לֹא יַלְדָה לוֹ וְלֹה שְׁפָחָה מְצָדִית
וְשְׁמָה הַגָּר: 2 וַיֹּאמֶר שְׁרִי אֶל אָבָרְם הַנֶּה נָא עַצְנִי יְהִוָּה
מְלָדָת בָּא נָא אֶל שְׁפָחָתוֹ אֶלְיוֹ אַבְנָה מִמְּנָה וַיַּשְׁמַע אָבָרְם
לְקוֹל שְׁרִי: 3 וַתַּחַק שְׁרִי אַשְׁתָּא אָבָרְם אֶת הַגָּר הַמְּצָדִית
שְׁפָחָה מְקַעְעָשָׂר שְׁנִים לְשִׁבְתָּא אָבָרְם בָּאָרֶץ כְּנָעָן וְתַחַן
אֶתְתָּה לְאָבָרְם אִישָׁה לֹא לְאָשָׁה: 4 וַיַּבְאֵל הַגָּר וְתַהְרֵ
וְתַרְא כִּי חַרְתָּה וְתַקְלֵנְכָה בְּעִיָּה: 5 וַיֹּאמֶר שְׁרִי אֶל
אָבָרְם חַמְס עַלְיךְ אַנְכִי נְתַחֵת שְׁפָחָתוֹ בְּחִיקָךְ וְתַרְא כִּי
הַרְחָתָה וְאַקְלָבָה עַבְנִיה יְשַׁפֵּט יְהִוָּה בֵּינוֹ וּבֵינֶיךָ: 6 וַיֹּאמֶר
אָבָרְם אֶל שְׁרִי הַנֶּה שְׁפָחָתִיךְ בִּידָךְ עַשְׁי לְהַטּוֹב בְּעִיָּה
וְתַעֲנֵה שְׁרִי וְתַבְרֵחַ מִפְנִיה: 7 וַיַּמְצָא מְלָאֵךְ יְהִוָּה שְׁמַעְעָל
עַיִן הַמִּים בְּמִדְבָּר עַל הַעַיִן בְּדָרְךְ שָׁוֹר: 8 וַיֹּאמֶר הַגָּר
שְׁפָחָה אֲרֵי מָזָה בָּאת וְאֶנָּה תְּלִכְיָה וְתַהְרֵחַ מִפְנֵי שְׁרִי
גְּבָרָתִיךְ בְּרָחָתִיךְ: 9 וַיֹּאמֶר לְהַמְּלָאֵךְ יְהִוָּה שְׁבוּי אֶל
גְּבָרָתִיךְ וְהַתְּעִנֵּי תַּחַת יְדֵיכְיָה: 10 וַיֹּאמֶר לְהַמְּלָאֵךְ יְהִוָּה
הַרְבָּה אַרְבָּה אֶת זֶרֶעַךְ וְלֹא יִסְפֵּר מְרָב: 11 וַיֹּאמֶר לְהַ

בנוי ואת ביתה אחורי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר
עליו:²⁰ ויאמר יהוה עתק סדר ועمرה כי רבה והחאתם
כי כבדה מאד:²¹ ארדה נא וארא הצעקהה הבאה
אליהם כליה ואם לא אדרעה:²² ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה ואברם עordon עמד לפני יהוה:²³ ווינש
אברהם ויאמר האף חספה צדיק עם רשע:²⁴ אولي יש
חמשים צדיקים בתחום העיר האף חספה ולא תsha למקום
למען חמישים הצדיקים אשר בקרבה:²⁵ חלילה לך
מעשת דברך זהה להמית צדיק עם רשע והיה הצדיק
כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט:²⁶
ויאמר יהוה אם אמצא בסdem חמישים צדיקים בתחום העיר
ונשאתי לכל המוקם בעבורם:²⁷ ויען אברם ויאמר
הנה נא הוואתי לדבר אל אדרני ואנכי עפר ואפר:²⁸
אולי יחשרין חמישים הצדיקים חמישה התשחית בחמשה
את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים
וחמשה:²⁹ ויסוף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאו שם
ארבעים ויאמר לא אשחית בעבור הארבעים:³⁰ ויאמר
אל נא יחר לאדרני ואברם אולי ימצאו שם שלשים
ויאמר לא אשחית אם אמצא שם שלשים:³¹ ויאמר הנה
נא הוואתי לדבר אל אדרני אולי ימצאו שם ששים
ויאמר לא אשחות בעבור העשרים:³² ויאמר אל נא יחר
לאדרני ואברם אך הפעם אולי ימצאו שם עשרה ויאמר
לא אשחות בעבור העשרה:³³ וילך יהוה כאשר כליה
לדבר אל אברהם ואברם שב למקומו:

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
סדר וירא לוט ויקם לקראות וייחתו אפים ארצתה:
2 ויאמר הנה נא אדרני סרו נא אל בית עבדכם ולינו
ורחציו גנלים והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו
לא כי ברחוב נליין:³ וויפצר בם מאד ייסרו אליי ויבאו
אל ביתו ויישם להם משתה ומוצאות אפה ויאכלו:⁴ טרם
ישכבו ואנשי העיר אר אגשי סדר נסבו על הבית מנער ועד
זקן כל העם מקצתה:⁵ ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר בא אליך הלילה חזיאם אלינו ונדענה
אתם:⁶ וויצא אליהם לוט הפתחה והדרلت סנדר אחריו:⁷
ויאמר אל נא אחוי תרעו:⁸ הנה נא לי שתי בנות אשר
לא ידעו איש אוציאות נא אתה אליהם ועשו להן כתוב

הנה ברכתי אותו והפריטי אותו והרביתי אותו במאד מאד
שנים עשר נשים יולד ננתנו לנו נדול:²¹ ואת ברית
אקים את יצחק אשר תלך לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת:²² ויכל לדבר אותו ויעל אליהם מעל אברהם:
23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת
כל מקנות כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את
בשר ערליהם בעצם החיים הזה כאשר דבר אותו אלהים:
24 ואברם בן תשעים וחשע שנה בהמלו בשער ערלו:
25 וישמעאל בנו בן שלוש עשרה שנה בהמלו אתبشر
ערלו:²⁶ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו:
27 וכל אנשי ביתו ליד ביתו ומקנות כסף מאת בנכ' נמלו
אתו:

18 וירא אליי יהוה באלי מראה והוא ישב פתח האهل
בחם היום:² ווישע עניינו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האهل ושתחו ארצתה:
3 ויאמר אדרני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר
מעל עבדך:⁴ יקח נא מעט מים ורחציו גנלים והשענו
תחת העץ:⁵ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת:⁶ ומי מהר אברהם האهل אל שרה ויאמר מהרי
שלשים קמח סלת לושי ועשוי ענות:⁷ ואל הבקר רץ
אברהם ויקח בן בקרך וטוב ויתן אל הנער וימחר
לעשות אתו:⁸ ויקח חמאה וחלב ובון הבקר אשר עשה
ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו:⁹
ויאמרו אליי איה שרה אשתק ויאמר הנה באهل:¹⁰
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשירה אשתק
ושירה שמעת פתח האهل והוא אחריו:¹¹ וב أبرם ושרה
זקניםabis בימים חרל להיות לשירה ארח נשים:¹²
ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היהת לי עדנה
ואדרני וכן:¹³ ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה
שרה לא אמר האף אמנם אליך ואני זקונית:¹⁴ הופלא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן:¹⁵ ותכחש
שרה לא אמר לא צחקי כי יראה ויאמר לא כי צחקה:¹⁶
עם לשלחים:¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר
אני עשה:¹⁸ ואברהם היו יהוה לנו נדול ועצום ונברכו
בו כל נוי הארץ:¹⁹ כי ידעתינו למען אשר יצוה את

הכירה אל הצערתה אבינו זקן ואיש אין בארץ לובא עלינו כדרך כל הארץ: 32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו רודע: 33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובគומה: 34 וייחי ממהרתו ותאמר הבכירה אל הצערה חן שכבותי אמש את אבי נשקנו יין נס הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו רודע: 35 ותשקין נס בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצערה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובគומה: 36 ותחרין שתי בנות לוט מאביהן: 37 ותלך הבכירה בן ותקרא שמו מוואב הוא אבי מוואב עד היום: 38 והצערה נס הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:

20 ויע שם אברהם ארץ הנגב וישב בין קדרש ובין שור וינר ונגר: 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא ושלח אבימלך מלך נדר ויקח את שרה: 3 ויבא אליהם אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו לך מות על האשה אשר لكחת והוא בעל בעלה: 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הנו נס צדיק תהר: 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא נס הוא אמרה אחוי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשית זאת: 6 ויאמר אליו האלים בחלים נס אני ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשיך נס אני אורת מהתו לי על כן לא נתחיך לנגע אליה: 7 ועתה השב אשית האיש כי נביא הוא ויתפלל בעך ותהי ואם איןך מшиб דעתך מות תמות אתה וככל אשר לך: 8 וישכם אבימלך בברק ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזוניהם ויראו האנשים מאד: 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הبات עלי ועל מלכתך חטאנו גדרלה מעשים אשר לא יעשנו עשית עמדוי: 10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראות כי עשית את הדבר הזה: 11 ויאמר אברהם כי אמרתך רק אין ראת אלדים במקום הזה ותגוננו על דברך אשתי: 12 ונוגה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אימי ותהי לך לאשה: 13 ויהי כאשר התעו אחרי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסוך אשר תעשי עמדוי אל כל המקומות אשר נבוא שמה אמרתי לי אхи הוא: 14 ויהי אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפתות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: 15 ויאמר אבימלך הנה הארץ

בעיניכם רק לאנשים האלה אל תעשו דבר כי על כן בא בכל קרתוי: 9 ויאמרו נש הלהה והוא אמרו האחד בא לנו רושפט שפט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בLOT מאר וונשו לשבר הדלת: 10 ווישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגורו: 11 ואות האנשים אשר פתח הביתה הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הווצא מן המקום: 13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדרה צעקתם את בני יהוה וישלחנו יהוה לשחה: 14 ויצא לוט וידבר אל חתנו לקחיו בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר והוא מצחק בעני החtiny: 15 וכמו השחר עליה ויאיצו המלכים בLOT לאמր קום קח את אשתק ואות שתי בנתיך הנמצאת פן חספה בעון העיר: 16 ויתמהמה ויהוקן האנשים בידו וביד אשתו ויביך שתוי בנתיו בחמלת יהוה עלי וויצאחו וויתהו מתוץ לעיר: 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחדריך ואל תעדך בכל היכר ההרה המלט פן חספה: 18 ויאמר לוט אליהם אל נא אדני: 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותנדל חסיך אשר עשית עמודי להרחות את نفس ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדרקני הרעה ומומי: 20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחני נפשי: 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך נס לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דיברת: 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צווער: 23 המשמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: 24 ויהיוה המטיר על סdem ועל עמרא נפרית ואש מאות יהוה מן השמיים: 25 ויהפוך את הערים האל ואת כל היכר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה: 26 ותבת אשתו מהחריו ותהי נציב מלחה: 27 וישכם אברהם בברק אל המקומ אשר עמד שם את בני יהוה: 28 ווישוף על פניו סdem ועמרא ועל כל פני הארץ היכר וירא ותנה עליה קויטר הארץ כקייטר הכבשן: 29 ויהי בשחת אלהים את ערי היכר ויזכר אלהים את אברהם ווישלח את לוט מותוק ההפכה בהפק את הערים אשר ישב בהן לוט: 30 ויעל לוט מצער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשחת בצווער וישב במערה הוא ושתי בנתיו: 31 ותאמר

אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנני ולנכדי כחסד אשר עשוינו עמך התשה עמדיך ועם הארץ אשר גדרת בה: 24 ויאמר אברהם אנטוי אשבע: 25 והוכחה אברהם את אבימלך על ארות באר המים אשר גנו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעת מי מעשה את הדבר הזה ונום אתה לא הנדרת לי וגם אני לא שמעתי בלתי הום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר וויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לברכון: 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבח לברכה: 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מיד כי עברו תהייה לי לעד כי חפרתי את הבאר הזאת: 31 על כן קרא למקומם והוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 וככרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: 33 ריטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: 34 וינגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הני: 2 ויאמר קח נא את בנק את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלתו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר לך: 3 וישכם אברהם בCKER ויחבש את חמו ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עזיז עליה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלים: 4 ביום השלישי וישא אברהם את עינויו וירא את המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחווה ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את עזיז העלה והישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המacula וילכו שניהם יהדו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי והנני בני ויאמר הנה ואראה לך לשא להעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים האש והעצים ואיה השה לעלה: 9 ויראה אל המקום אשר אמר לאלים וזה שם אברהם ותכל ווירא את העצים ויעתק את יצחק בנו ושם אותו על המזבח ממעל לעצים: 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המacula לשחת את בנו: 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הני: 12

לפניך בטוב בענייך שב: 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך בסות עיניים לכל אשר אתה תאר ואת כל נוכחת: 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתו וילדתו: 18 כי עצר עצר יהוה بعد כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר וייש יהוה לשרה כאשר דבר: 2 ותתר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אותו אלהים: 3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אותו אלהים: 5 ואברהם בן מאת שנה בהחולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה יצחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: 7 ותאמר מוי מלל לאברהם היניקה בנימים שרה כי ילדתו בן לזקניו: 8 וינדל הילד וינמל וייש אברהם משתה גדול ביום הנמל את יצחק: 9 ותורא שרה את בן הנר המצידית אשר ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: 11 וירע הדרב מאר בעניין אברהם על אורות בנו: 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בענייך על הנער ועל אמריך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקהל כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 ונום את בן האמה לנווי אשmeno כי זרעך הו: 14 וישכם אברהם בCKER ויקח לחם וחמת מים וויתן אל הנר שם על שכמה ואת הילד וישלהה ותלך ותתע במדבר באר שבע: 15 ויכללו הימים מן החמת ותשליך את הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשליך את מננד הרחק כמטחו קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותש מבנד ותשא את קללה ותפרק: 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנר מן השמיים ויאמר לה מה לך אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: 18 קומי שאית הנער והחזקי את ידק בו כי לנו נדול אשmeno: 19 ויפחק אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשיך את הנער: 20 ויראו אלהים את הנער וינדל וושב במדבר ויהי רבה קשת: 21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים:

ואמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תשע לו מואמה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנק את יחידך ממוני : 13 ווישא אברהם את עינויו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרנייו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלה לו עליה תחת בנו : 14 וויקרא אברהם שם המקומ ההוא יהוה יראה אשר יאמר יהוה אל אברהם שנית מן השמיים : 15 וויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמיים : 16 ואמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנק את יחידך : 17 כי ברך אברהם והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אל אשר בער לסהר : 17 וויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפניו מרARA השדה והמעירה אשר בו וככל העז אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב : 18 לאברהם למקנה לעני בני החט בכל בא שער עירו : 19 ואחריו כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערה שדה המכפלה על פניו מרARA הוא חברון בארץ כנען : 20 וויקם השדה והמעירה אשר בו לאברהם לאחות קבר מאת בני החט :

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל : 2 וויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שום נא יידך תחת ריכci : 3 ואשביעך ביהוה אלהי השמיים ואלהי הארץ אשר לא תחק אשה לבני מבנות הכנעני אשר אני כי ישב בקרבו : 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תליך ולקחת אשה לבני ליצחק : 5 וויאמר אליו העבר אולי לא תאהב האשה לכלכת אחרי אל הארץ הזאת ההשכש אשיב את בנק אל הארץ אשר יצאת משם : 6 וויאמר אליו ואברהם השمر לך פן תшиб את בני שמה : 7 ויהוה אלהי השמיים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם : 8 ואם לא תאהב האשה לכלכת אחrik אשר לבני שמה : 9 ווישם ונוקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה : 10 העבר את ידו תחת יידך אברהם אדרנוו וישבע לו על הדבר הזה : 10 וויקח העבר עשרה נמלים מנמל אדרנוו וילך וכל טוב אדרנו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נהרו : 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השabbת : 12 וויאמר יהוה אל היי אדרני אברהם הקרה נא לפניו הימים ועשה חסר עם אדרני אברהם : 13 הנה אני נצוב על עין הימים ובנותי אנשי העיר יצאת לשאב מים : 14 והיה הנער אשר אמר אלה התי נא כרך ואשתה ואמרה שהה וגם נמלך אשהקה אתה הכהת לעברך ליצחק ובה ארע כי עשית חסר עם קבר מתק : 12 ווישתחו אברהם לפני עם הארץ : 13 ווידבר

אברהם בבאר שבע : 20 ויהי אחרי הדברים האלה וינדר לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נם הוא בניים לנחור אחיך : 21 את עוז בכרו ואת בו אחיו ואת קמואל אבוי ארים : 22 ואת כshed ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל : 23 ובתואל ילד את רבקה שנמה אלה ילדה מלכה לנחור אחוי אברהם : 24 ופילגשו ושםה רואמה ותلد נם הוא את טבח ואת נחם ואת תשח ואת מעכה :

23 ויהיו חיו שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חייו שרה : 2 ותמת שרה בקריות ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולבכחה : 3 וויקם אברהם מעל פניו מהו וידבר אל בני חת לאמר : 4 גבר ותושב אגבי עמכם תננו לי אחוזת קבר עמכם ואברהם מהי מלפני : 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו : 6 שמענו אדרני נשיא אלהים אתה בחוכמו במבחן קברינו קבר את מתק איש ממננו את קברו לא יכלת ממקבר מותך : 7 וויקם אברהם ווישתחו לעם הארץ לבני חת : 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לcker את מותי מלפני שמעוני ופנעו לי בעפרון בצד חזה : 9 וויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצתה שדרה בכסף מלאה יתננה לי בחוככם לאחוזה קבר : 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באוי בני חת לכל בא שער עירו לאמר : 11 לא אדרני שמעני השדה נתני לך והמעירה אשר בו לך נתתיה לעני בני עמי נתתיה לך קבר מתק : 12 ווישתחו אברהם לפני עם הארץ : 13 ווידבר

יתנו לך והיית נקי מלאתי: 42 ואבא הים אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברם אם ישך נא מצליח דרכך אשר אני חלך עלייה: 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתו אליו השקינו נא מעט מים מכך: 44 ואמרה אליהם נאם אתה שתה ונם גמליך אשאב הוא האשאה אשר היכח יהוה לבן אדני: 45 אני טרם אכליה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה טרם שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקינו נא: 46 ותמחר ותורד כדה מעלה והאמר שתה ונם גמליך אשקה ואשת נום הנמלים השקתה: 47 ואשאלא אהה ואמר בת מי איה ותאמיר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנום על אפה והצמידים על ידיה: 48 ואקד ואשתהזה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברם אשר הנקני בדרך אמרת לחת את בת אחוי אדני לבנו: 49 ועתה אם ישים עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואמ לא הגידו לי ואפנה על ימי או על שמאל: 50 וייען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אלקך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי איש לבן אדריך כאשר דבר יהוה: 52 ויהי כאשר שמע עבר אברם את דבריהם וישתחו ארצת ליהוה: 53 וויצא העבר כל' כספ' וכל' זהב ובנדים ייתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: 54 ויאכלו וישטו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקיר ויאמר שלחני לאדני: 55 ויאמר אהייה ואמה תשב הנער אנתנו ימים או עשר אחר תלק: 56 ויאמר אלהם אל האחרו אתי ויהוה הצליח דרכיו שלחוני ואלכה לאדני: 57 ויאמרו נקרآل נער ונשאלה את פיה: 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכוי עם האיש הזה והתאמיר אלך: 59 וישלחו את רבקה אחות ואת מנקחה ואת עבד אברם ואת אבשו: 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אהנתנו את הי לאלפי רבקה וירש זרעך את שער שנאיו: 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבה על הנמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבר את רבקה וילך: 62 וויצחק בא מבוא באדר לחוי ראי והוא יושב בארץ הנגב: 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עניין וירא והנה נמלים באים: 64 ותשא רבקה את עניינה ותרא את יצחק ותפלל מעל הנמל: 65 ותאמיר אל העבר מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבר הוא אדני ותכח הצער ותחכש: 66 ויספר העבר ליצחק את אדני: 57 ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אששת נחור אדו אברם וכדה על שכמה: 58 והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: 59 וירץ העבר לקראתה ויאמר הנמייני נא מעט מים מכך: 60 ותאמר שתה אדרני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקו: 61 ותכל להש��תו ותאמיר נם למיליך אשאב עד אם כלו לשחת: 62 ותמהר ותשאב לכל גמליו: 63 והאיש משתחה הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: 64 והאיש משתחה לה מהrise לדעת הצליח יהוה דרכו אם לא: 65 ויהי כאשר כלו הנמלים לשחות ויקח האיש נום והב בкус משקליו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: 66 ויאמר בת מיה הנגיד נא לי הייש בית אביך מקום לנו לליון: 67 ותאמיר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: 68 ותאמיר אליו נם חבן נם מספוא רב עמנו נם מקום ללון: 69 ויקד האיש וישתחו ליהוה: 70 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברם אשר לא עזב חסדו ואמותו עם אדני אנטיכי בדרך נחני יהוה בית אדני: 71 ותרצח הנער ותגונ לבני וירץ לבן אל האיש החוצה ולבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: 72 ויהי נראה רבקה אחותו לאמר מה דבר אחותו וכשמעו את דבריו רבקה אחותו לומה תעמד בחוץ ואני פניו כי רבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה פניו כי רבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה הנמלים ויתן תבן ונספוא לנמלים ומים לרוח רגליי רגליי האנשים אשר אותו: 73 ווישם לפניו לאכל ואני לאכל עלה אדני בוא ברוך יהוה לモה תעמד בחוץ ואני פניו כי רבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה פניו כי רבקה אח ושמי לבן וירץ לבן אל האיש החוצה הנמלים ויטן תבן ונספוא לנמלים ומים לרוח רגליי רגליי האנשים אשר אותו: 74 וויהי ברך את אדני מאד וינדל עבד אברם אנכי: 75 וויהי ברך את אדני מאד וינדל לא אכל עד אם דברתי דבריו ויאמר דבר: 76 ויאמר עבד אברם אנטיכי: 77 וויהי ברך את אדני מאד וינדל ויתן לו צאן ובקר וכסף זהב ועבדם ושפחות הנמלים וחמורים: 78 ותולד שרה אששת אדני בן לאדרני אחורי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: 79 וישבענו אדני לאמר לא תקח אששה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב באדרציו: 80 אם לא אל בית אבי תלק ואל משפחתי ולקחת אששה לבני: 81 ויאמר אל אדני אליו לא תלק האשאה אחרי: 82 ויאמר אליו יהוה אשר התהלך לפניו לפניו ישלה מלאכו אתק והצליח דרכך ולקחת אששה לבני משפחתי ומ比亚 אבי: 83 או תנקה מלאתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא

בעקב עשו ויקרא שמו יעקב וי יצחק בן בלהת
אתם: 27 וונדרלו הנעריהם ויהו עשו איש ירע ציד איש
שרה ויעקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאhab יצחק את
עשה כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויזד יעקב
נויר ויבא עשו מן השדה והוא עף: 30 ויאמר עשו אל
יעקב הלעטני נא מן האדם האדם הזה כי עף אגבי
על כן קרא שמו אדרום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את
בכתרך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה
זה לי בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום ושבע לו
וימכר את בכרתו לעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונויד
עדשים ויאכל ווישת ויקם וילך ויבו עשו את הבירה:

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרגע הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים
נරרה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרים מה
שכן בארץ אשר אמר לך: 3 גור בארץ זאת ואהיה
עמך וابرיך כי לך ולזרעך את כל הארץ תאכל
ותקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4
ותהבריתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לך רעך את כל
הארצת האל והתברכו בזרעך כל גני הארץ: 5 יעקב
אשר שמע אברהם בקהל וישמר משמרתי מצוחה חקורי
ותורתיכי: 6 וישב יצחק בנרד: 7 וישראל בני הארץ המוקם
לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרני
אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי
ארכו לו שם הימים וישקה אבימלך מלך פלשתים بعد
החלון וירא ותנה יצחק מתחק את רבקה אשתו: 9 ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר לך הנה אשתק הוא ואיך אמרת
אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה:
10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד
העם את אשתק והבאת עליינו אשם: 11 ויצו אבימלך את
כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות ומות: 12
וירעריך יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים
ויברכחו יהוה: 13 וינגדל האיש וילך הולך ונגדל עד כי
נדל מאד: 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבده
רבה ויקנאו אותו פלשתים: 15 וככל הבהיר אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם אביו סתומים פלשתים וימלאו
עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת
מןנו מאד: 17 וילך משם יצחק וייחן בנחל נדר וישב

כל הדברים אשר עשה: 18 ויבאה יצחק האלהה שרה
אמו ויקח את רבeka ומהו לו לאשה וויאבה וניהם יצחק
אחריו אמרו:

25 יוסף אברהם ויקח אשה ושם קטרה: 2 ותולד לו
את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדרין ואת ישבק ואת
שוח: 3 זוקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם
ולטושים ולאומים: 4 ובני מדין עיפה ועפר וחך ובידע
ואלדעה כל אלה בני קטרה: 5 וויתן אברהם את כל
אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפלנשיס אשר לאברהם נתן
אברהם מהנתן וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדרה
אל ארץ קדם: 7 ואלה מי שני חיו אברהם אשר חי מאת
שנה ושבעים שנה וחמש שנים: 8 וינווע וימת אברהם
בשיבה טוביה זקון ושבע ויאסף אל עמו: 9 וויקברו אותו
יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שרה עפרן
בן צחר החתי אשר על פניו ממרא: 10 השדה אשר קנה
אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11
ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עם באר לחרי ראי: 12 ואלה תולדת ישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הנר המצרים שפחת שרה לאברהם:
13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר
ישמעאל נבות וקדר ואדבעל ומבש: 14 ומשמע ודומה
ומשא: 15 חדדר ותימא יתר נפש וקדמה: 16 אלה הם
בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובתיריהם מאת
עשור נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני חיו ישמעאל מאת
שנה ושלשים שנה ושבע שנים וינווע וימת ויאסף אל עמו:
18 וישכנו מוחילה עד שור אשר על פניו מצרים באכה
אשרה על פניו כל אחיו נפל: 19 ואלה תולדת יצחק בן
בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן
ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה
לכחה אשתו כי עקרה הוא ועתה לו יהוה ותהר רבקה
אשרתו: 22 וויתר צציו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה
זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני
ニים בבטנך ושני לאומים ממיך יפרדו ולאם מלאמ
יאמץ ורב עבר צער: 24 וימלאו מימה לילדת והנה
תומים בבטנה: 25 ויצא הרראשון אדרמוני כלו כדרת
שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחריו כן יצא אחיו וירדו אחות

לאשר אני מצוה אתה: 9 לך נא אל הツאן וקח לי מושם
 שני גדי עזים טבים ועשה אתם מטעמים לאביך כאשר
 אהב: 10 והחאת לאביך ואכל בעבר אשר יברך לך
 מותנו: 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש
 שער ואנכי איש חלך: 12 אולי ימשני אבי והויתו בעניינו
 כמתעתש והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו
 אמו עלי קלתך בני אך שמע בקהל ולך קח לי: 14 וילך
 ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אבי: 15
 ותחק רבקה את בנדי עשו בנה הנDEL החמדת אשר אהה
 בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: 16 ואתה גדי עשו
 העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו: 17 ותתן
 את המטעמים ואת הלוחם אשר עשתה ביד יעקב בנה:
 18 ויבא אל אבי ויאמר אבי ויאמר דני מי אחהبني:
 19 ויאמר יעקב אל אבי אגצי עשו בכרכך עשו כי אש
 דברת אליו קום נא שבה ואכלת מצידי בעבר תברכני
 נפשך: 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצוبني
 ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: 21 ויאמר יצחק אל
 יעקב נשנהנא ואמשךبني זה הבני עשו אם לא: 22
 ויגש יעקב אל יצחק אבי וימשחו ויאמר הקל קול יעקב
 והידים ידרעו: 23 ולא הכירו כי היו ידיו כדי עשו אחיו
 שערת ויברכה: 24 ויאמר אתה זה הבני עשו ויאמר אני:
 25 ויאמר הנשה לי ואכלת מציד בני למן תברך נפשך
 וינש לו ואכל ויבא לו יין וישת: 26 ויאמר אליו יצחק
 אבי נשנהנא ושקה לי בני: 27 ויגש וישק לו וירח את ריח
 בנדי ויברכחו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
 ברכו יהוה: 28 ויתן לך האללים מטה השמיים ומשמני
 הארץ ורב דן ותירש: 29 יעבדך עמיים ותשתחו לך
 לאמים הוה נגיד לאחיך ותשתחו לך בני אמריך אדריך
 אדריך ומברכיך ברוך: 30 יודה כאשר כליה יצחק לבך
 את יעקב ויהי לך יצא יעקב מטה פני יצחק אבי
 ועשו אחיך בא מצידך: 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא
 לאביך ויאמר לך יקסם אבי ואכל מץיד בנו בעבר
 תברכני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק אבי מו אתה ויאמר
 אני בנך בכרכך עשו: 33 ויחרד יצחק חרדה גדרה עד
 מאר ויאמר מי אףוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל
 בתרם תבוא ואברכו נם ברוך יהוה: 34 כשמי עשו אתה
 דבורי אבי ויצעק צעה גדרה ומרה עד מאר ויאמר
 אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלת
 ואברככה לפני יהוה לפני מותמי: 8 ועתה בני שמע בקהל

שם: 18 ויישב יצחק וייחפר את בארת המים אשר חפרו
 ביום אברהם אביו וסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
 ויקרא להן שמות כשםת אשר קרא להן אביו: 19 ויחפרו
 עברדי יצחק בנחל וימצא שם בארכיים חיים: 20 ויריבו
 רעigner עם רעוי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הبار
 עסק כי התעשקו עמו: 21 ויחפרו בארכרת ויריבו נס
 עליה ויקרא שמה שטנה: 22 ויעתק שם וייחפר בארכרת
 ואחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי
 עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: 23 ויעל מושם בארכרת
 שבע: 24 ויראו אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהיך
 אברהם אביך אל תירא כי אתה אגצי וברכתיך והרבבי
 את זרעך בעבר אברהם עברדי: 25 וויבן שם מזבח ויקרא
 בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עברדי יצחק בארכרת
 26 ואכימלך הילך אליו מגרר ואחות מרעהו ופיקל שר
 צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מודע בארכותם אליו ואחרם
 שנאתם אתי והשלחוני מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראיינו כי
 היה יהוה עמק ונאמר תהי נא אלה בינוינו בינוינו ובין
 נכרתת ברית עמק: 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא
 גנענויך וכאשר עשינו עמק רק טוב ונשליך בשלום אתה
 עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משותה ויאכלו וישתו: 31
 ישביכמו בברך וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו
 מאותו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבא עבדיך יצחק וינדרו
 לו על ארות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאו מים: 33
 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר בארכות עדר הרים
 זהה: 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקחacha את יהודית
 בת בארי החתו ואת בשחתת את אילין החתי: 35 ותהיין
 מרת רוח ליצחק ולרבקה:

27 ויהי כי זקן יצחק ותכחין ענייני מורת ויקרא את עשו
 בנו הנDEL ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנה: 2 ויאמר הנה
 נא זקנתי לא ידעתה יום מותה: 3 ועתה שא נא כליך תליך
 וקשתך וצא השדה וצודה לי: 4 ועשה לי מטעמים
 כאשר אהבתה והביאה לי ואכלת בעבר תברך נפשך
 בתרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו
 וילך עשו השדה לצד ציד להבא: 6 ורבקה אמרה אל
 יעקב בנה לאמר ציד להבא: 7 ורבקה אמרה אל
 אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלת
 ואברככה לפני יהוה לפני מותמי: 8 ועתה בני שמע בקהל

מניע השמיימה והנה מלאכי אליהם עליים וירדים בו:¹³
 והנה יהוה נזיב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך
 ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתמנה
 ולזרעך:¹⁴ וזה יהיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
 וצפנה ונגה ונברכו לך כל משפחת הארץ ובזרעך:
¹⁵ והנה אנכי עמק ושמורתיך בכל אשר תלך והשבתייך
 אל הארץ הזאת כי לא אעזובך עד אשר אם עשיתי אתה
 אשר דברתי לך:¹⁶ וויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש
 יהוה במקום הזה ואני לא ידעת:¹⁷ וירא ויאמר מה
 נראה המקום הזה אין כי אם בית אלהים וזה שער
 השמים:¹⁸ וישכם יעקב בברק ויהח את האבן אשר שם
 בראשתו ושם אתה מצבה ויצק שם על רأسה:¹⁹
 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לו שם העיר
 לראשונה:²⁰ וידר יעקב נדר לאמר אם יהוה אלהים
 עמד ושמרתי בדרך הזה אשר אני חולק ונתן לי לחם
 לאכל ובגד לבוש:²¹ ושבתי בשלום אל בית אבי והוא
 יהוה לי לאלהים:²² והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
 יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי عشر עשרנו לך:

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצת בני קדם:² וירא
 והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רכבים
 עליה כי מן הבאר ההוא יישקו העדרים והאבן נדלה על
 פי הבאר:³ ונאספו שמה כל העדרים ונללו את האבן
 מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על
 פי הבאר למקומה:⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאיון אתם
 ויאמרו מהרן אנחנו:⁵ ויאמר להם הדיעתם את לבן בן
 נחור ויאמרו ידענו:⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו
 שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן:⁷ ויאמר הן עוד
 היום נדול לא עת האסף המקנה השקן הצאן ולכוב רעו:⁸
 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ונללו את
 האבן מעל פי הבאר והשכנו הצאן:⁹ עודנו מדבר עם
 ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא:¹⁰ וירא
 כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן
 לבן אחיו אמו וינש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
 וישק את צאן לבן אחיו אמו:¹¹ ווישק יעקב לרחל וישא
 את קללו ויבך:¹² ווינד יעקב לרחל כי אחיו אביה הוא וכי
 בן רבקה הוא ותרץ וגדר לאביה:¹³ ויהי כשמי לבן את
 שמע יעקב בן אחיו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשך לו
 במקום ההוא:¹⁴ ויהלם והנה סלם מצב ארצתו וראשו

ויה ברכותך:¹⁵ ויאמר הci קראשמו יעקב ויעקבני זה
 פעומים את בכורתי לך והנה עתה לך ברכותיו ויאמר
 הלה אצלת לי ברכה:¹⁶ וויען יצחק ויאמר לעשו חן
 גביר שמותיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודנן
 וירוש סמכתיו ולכה אפוא מה עשהبني:¹⁷ ויאמר עשו
 אל אבי הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי
 ושא עשו קללו ויבך:¹⁸ וויען יצחק אבי ויאמר אליו הנה
 משmini הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל:¹⁹ ועל
 הרבק תהיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת
 עלו מעל צואך:²⁰ וישטם עשו את יעקב על הברכה
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו וקרבו ימי אבל אבי
 ואהרגה את יעקב אחיך:²¹ ווינד לרבקה את דבריו עשו
 בנה הנגדל והשלוח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו
 הנה עשו אחיך מותנה לך להרנכך:²² ועתה בני שמע
 בקלי ווקם ברוח לך אל לבן אחיך חרנה:²³ ווישבח עמו
 ימים אחדים עד אשר השוב חמת אחיך:²⁴ עד שוב אף
 אחיך מנך ושכח את אשר עשית לו ושלחתו ולקחתייך
 ממש למה אשכל נם שניכם יום אחד:²⁵ ותאמר רבקה
 אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לך יעקבasha
 מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוחו ויאמר לו
 לא תחקacha מבנות כגען:² קום לך פרדנה ארם ביתה
 בתואל אבי אמר לך מוך לך משם אשה מבנות לבן אחיך
 אמרך:³ וואל שדי יברך אתה ויפרך וירבק והיות לקהל
 עמים:⁴ וויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתה
 לרשתק את ארץ מגריך אשר נתן לךם לאברהם:⁵
 ווישלח יצחק את יעקב וילך פרדנה ארם אל לבן בן
 בתואל הארמי אחיך רבקה אם יעקב ועשה:⁶ וירא עשו כי
 ברך יצחק את יעקב ושלוח אתה פרדנה ארם לקחת לו
 משם אשה בברכו אותו ויצו עליו לאמר לא תחקacha
 מבנות כגען:⁷ ווישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פרדנה
 ארם:⁸ וירא עשו כי רעות בנות כגען בעני יצחק אבי:
 וילך עשו אל ישמעאל ויהק את מחלת בת ישמעאל בן
 אברהם אהות נביות על נשיו לך לאשה:¹⁰ וויצא יעקב
 מבאר שבע וילך חרנה:¹¹ וויפגע במקום וילן שם כי
 בא השם ויהק מבני המקום ושם מרשתיו וישכב
 במקום ההוא:¹² ויהלם והנה סלם מצב ארצתו וראשו

בקלי ויתן לו בן על כן קראה שמו דן: 7 ותהר עוד וואמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש נפתולי אלהים נפתחת עם אחתי נסיכלתי ותקרא שמו נפתלי: 8 ותרא לאה כי מדונה מלחת ותתח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: 9 ותולד זלפה שפחתה לאה ליעקב בן: 10 ותאמיר לאה בנד ותקרא את שמו נד: 11 ותולד זלפה שפחתה לאה בן שני ליעקב: 12 ותאמיר לאה באשר כי אשורי בנות ותקרא את שמו אשר: 13 וילך ראובן בימי קץ חטים ומצא דודאים בשדה ובאהבתו אתה: 14 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 15 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 16 ויבא יעקב מן השדה בערב והצא לאה לקראותו ותאמיר אל תבוא כי שכר שכרתיך בדוראי בני וישכב עמה בלילה הוא: 17 וישמע אלהים אל לאה ותחר ותולד ליעקב בן חמיש: 18 ותאמיר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתיו לאיש ותקרא שמו יששכר: 19 ותהר עוד לאה ותולד בן שני ליעקב: 20 ותאמיר לאה ובدني אלהים אתי זבד טוב הפעם יובלני איש כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון: 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: 22 וייכר אלהים את רחל וישמע אלהים יופתח את רחמה: 23 ותחר ותולד בן ותאמיר אסף אלהים את חרפתוי: 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר: 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומו ולארכץ: 26 תננה את נשוי ואת ילדי אשר עברתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עברתי אשר עברתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאת חן בעניך נחשטו יברכני יהוה ב글ך: 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עברתיך ואת אשר היה מנקךarti: 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרבותך יהוה אתך לרגליך ועתה מתי עשה נס א נכי לבייתי: 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תנת לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמור: 32 עבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשכחים וטלוא נקד בעזים והיה שכריו: 33 ועננה כי צדקתו ביום מהר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינו נקד וטלוא ויביאו אל ביתו ויספר לבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן לך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב ה כי אחי אתה ועבדתני הנם הנידה לי מה משכrichtך: 16 וללבן שתי בנות שם הנדרלה לאה ושם הקטנה רחל: 17 ועננה לאה רוכות ורחל היתה יפת תאר וויפת מראה: 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר עבדך שבע שנים ברחל בתקה הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תהי אתה לך מתחת לארך לאיש אחר שבה עמדיו: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והוא בינו לבין כימים אחדים באחבותו אתה: 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה: 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו לאה בתו שפחה: 25 ויהי בפרק והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זה עשית לי הלא ברחל עבדתי עמק ולמה רמיהני: 26 ויאמר לבן לא עשה כן במקומנו להט הצעריה לפניו הבכירה: 27 מלא שבע זאת וננה לך נס זאת אשר עבדה אשר העבר עמדיו עוד שבע שנים אחרות: 28 ויעש יעקב כן ומלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלה שפחתו לשפחה: 30 ויבא נס אל רחל ויאהב נס את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: 32 ותחר לאה ותולד בן ותקרא שמו רואבן כי אמרה כי ראה יהוה בענינו כי עתהiah בני איש: 33 ותחר עוד ותולד בן ותאמיר כי שמע יהוה כי שנואה א נכי ויתן לך את זה ותקרא שמו שמעון: 34 ותחר עוד ותולד בן ותאמיר עתה הפעם יהוה איש אל כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: 35 ותחר עוד ותולד בן ותאמיר הפעם אודה את יהוה על כן קרא שמו יהודה ותעמד מלחת: 36 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחחה ותאמיר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מטה א נכי: 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים א נכי אשר מנע מך פרדי בתן: 3 ותאמיר תננה אמותי בלה בא אליה ותולד על ברכי ואבנה גם א נכי ממנה: 4 ותנת לו את בלה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: 5 ותחר בלהה ותולד ליעקב בן: 6 ותאמיר רחל דני אלהים ונם שמע

בעזים וחום בכתבים נוב הוא אתי : 34 ויאמר לבן הן לו
 יהי כדברך : 35 ויסר ביום ההוא את התישם העקרדים
 והתלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן
 בווכל חום בכתבים וויתן ביד בנוו : 36 ווישם דרך שלשת
 ימים בינו ובין יעקב רעה את צאן לבן הנורתה :
 37 ויהי לו יעקב מקל לבנה לח ולו וערמוני ויפצל בהן
 פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות : 38 וויצן
 את המקלות אשר פצל בראתיהם בשקתו המים אשר
 תבאן הצאן לשחות לנכח הצאן ויוחמנה בכאן לשחות :
 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלון הצאן עקרדים נקדמים
 וטלאים : 40 והכתבים הפריד יעקב וויתן פנו הצאן אל
 עקר וכל חום בצאן לבן ווישת לו עדרים לבדו ולא
 שם על צאן לבן : 41 וזה היה בכל ימי הצאן המקשאות
 ושם יעקב את המקלות לעני הצאן ברהטם לייחמינה
 במקלות : 42 ובהעטיף הצאן לא ישים והוא העטפים
 לבן וקשרים ליעקב : 43 ויפורץ האיש מאד מאר וייה
 לו צאן רבות ושפחות ועבדים ונמלים וחמורים :

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לך יעקב את כל
 אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכלבר זה : 2
 וירא יעקב את פנו לבן והנה איננו עמו כהמול שלשות : 3
 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתק
 ואהייה עמך : 4 יושלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
 אל צאניו : 5 ויאמר להן ראה אני את פנו אביכן כי
 איננו אליו כהම שלשם ואלהי אבי היה עמדי : 6 ואתנה
 ידעתן כי בכל חי עבדתني את אביכן : 7 ואביכן התל
 כי והחלף את משכrichtי שערת מנים ולא נתנו אלהים
 להרע עמדי : 8 אם כה יאמר נקדמים יהוה שכרכ וילדו
 כל הצאן נקדמים ואם כה יאמר עקרדים היה שכרכ וילדו
 כל הצאן עקרדים : 9 וויצל אלהים את מקנה אביכם וויתן
 לי : 10 ויהי בעת ים הצאן ואשה עניי ורא בחלים ותנה
 העתרדים העלים על הצאן עקרדים נקדמים וברדרדים : 11
 ויאמר אליו מלך האלים בחלים יעקב ואמר הני :
 12 ויאמר שא נא ענייך וראה כל העתרדים העלים על
 הצאן עקרדים נקדמים וכדרדים כי ראוייך אח כל אשר לבן
 עשה לך : 13 אנכי האל בית אל אשר משות שם מצבה
 אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת
 ושוב אל ארץ מולדתך : 14 ותען רחל ולאה ותאמRNAה
 ואילי צאנך לא אכלתו : 39 טרפה לא הבאת אלך אגוי

המחנה האחת והכחו והיה המחנה הנשאר לפליטה: 9 ואמר יעקב אלהי אבוי אברם ואלהי אבוי יצחק יהוה אמרים שנא בביותם שנה בכיתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכורתך עשרה שנים: 10 קטניהם מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הנה ועתה היה לי לשני מchnoot: 11 הצלינו נא מוד אחי מוד עשו כי ירא אמי את פן בוא והכני אם על בנים: 12 ואתה אמרת הייטב איטיב עמד ושמתי את זרעך כחול הום אשר לא יספר מרוב: 13 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנהה לעשו אחיו: 14 עזומים מאתים ותשעים עשרים שלשים פרות ואילים עשרים: 15 גמלים מיניקות ובוניהם שלשים פרות ארבעים ופרטים עשרה אנתנו עשרים וערים עשרה: 16 וחין ביד עבדיו עדר עדר לבדו ואמר אל עבדיו עברו לפני רוח תשימנו בין עדר ובין עדר: 17 ויצאו הדראשון לאמר כי יפנש עשו אחים ושאלך לאמר למי אתה ואני תלך ולמי אלה לפניך: 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנהה הוא שלוחה לאדרני לעשו והנה נם הוא אחרים: 19 ויצו נם את השני נם את השלישי נם את כל ההליכים אחרי העדרים לאמר לדבר הזה תדברון אל עשו במצאים אמרתו: 20 ואמרתם נם הנה עבדך יעקב אחרים כי אמר אloi: 21 ואשת שפהתו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבוק: 22 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: 23 וויתר יעקב לבדו ויאקח איש עמו עד עלות השחר: 24 וירא כי לא יוכל לו ווינגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: 25 ואמר שלחני כי עליה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתי: 26 ויאמר אליו מה שמן ואמר יעקב כי אם ברכתי כי אם לא יעקב יאמור עוד שמן כי אם ישראל כי שידית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 27 וישראל יעקב ויאמר הנירה נא שמן ויאמר למה זה תשל לשמי ויברך אותו שם: 28 וירא יעקב שם המקום פניאל כי ראוי אליו פנים ותנצל נפשי: 29 ויזורח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: 30 על כן לא יוכל בני ישראל את ניד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירכ יעקב בnid הנשה:

אחטנה מידי התקשה נגבתי יום ונגבתי לילה: 40 היהי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנתי מעני: 41 זה ל' עשרה שנים בכיתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכורתך עשרה שנים: 42 לולי אלהי אבוי אברם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת גני כפי ראה אליהם וויכח אמש: 43 וויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנות בני והצאן צאנֵי וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותי מה עשה לאלה הום או לבנינה אשר ילדו: 44 ועתה לכנה נכרתת ברית אני ואתה והיה עד בני ובינך: 45 וויקח יעקבaban וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנום ויקחו אבנום ויעשו גל ויאכלו שם על הנל: 47 ויקרא לו לבן יגר שהדוחה ויעקב קרא לו גלעד: 48 ויאמר לבן הנל הזה עד בני ובינך הום על כן קרא שמו גלעד: 49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתה איש מערחו: 50 אם חנעה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אליהם עד ביני ובינך: 51 ויאמר לבן ליעקב הנה הנל הזה והנה המצבה אשר ירorth ביני ובינך: 52 עד הנל הזה וערדה המצבה אם אני לא עבר אליך את הנל הזה ואם אתה לא עבר אליו את הנל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: 53 אלהי לאחיו נחרור ישבטו בינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אבוי יצחק: 54 וויבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: 55 וישכם לבן בבקר ווינשך לבני ולבנותיו ויברך אותם וילך ושבל לבן למקומו:

32 ויעקב הלך לדרכו ויפנוו בו מלacci אלהים: 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מנהה אלהים זה ויקרא שם המקומ ההוא מchnim: 3 ווישלח יעקב מלכים לפניו אל שעשו אחים ארצה שער שדה אדום: 4 ויצו אתם לאמר כה אמרוון לאדרני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתוי ואחר עד עתה: 5 ויהיו לי שור וחמור צאן ועבד ושפהה ואשלחה להניד לאדרני למצא חן בעניך: 6 וישבו המלכים אל יעקב לאמר באננו אל אחד אל עשו גם הילך לקראתק וארכבע מאות איש עמו: 7 ווירא יעקב מאיד ויצר לו ויחוץ את העם אשר אותו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מchnoot: 8 ויאמר אם יבוא עשו אל

מן השדה כשמעם ויתעכבו האנשים ויחר להם מאד כי נבליה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא עשה: 8 וידבר חמור אתם לאמיר שכם בני חזקה נשאו בכתם תננו אתה לו לאשה: 9 והתחננו אתנו בנתיכם תחנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמר צאן חן בעיניכם ואשר תאמרו אליו אתן: 12 הربבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר אמרו אליו ונתנו לי את הנער לאשה: 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר ממא את דינה אהתם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה להת את אחנתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: 15 אך בזאת גנות לכם אמר תהיו כמוני להמל لكم כל זכר: 16 וננתנו את בנתינו لكم ואתה בנהיכם נכח לנו ישבנו אתכם והיינו לכם אחד: 17 ואם לא תשמעו אליו להמול ולקחנו את בנתנו והלכנו: 18 ויטבעו דבריהם בעיני חמור ובעינוי שם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הרבר כי חפץ בבית יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמור: 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו הארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבה ידים לפניהם את בנותם נכח לנו לנשימים ואתה בנתינו נתן להם: 22 אך בזאת יאות לנו האנשים לשבת אתנו להיות לכם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: 23 מוקנהם וקניהם וכל בהמות הלווא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: 24 וישמעו אל חמור ועל שם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: 25 ויהי ביום השלישי בחודשocabים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחוי דינה איש חרבו ויבוא על העיר בטח ויהרגו כל זכר: 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפני חרב ויקחו את דינה מבית שם ויצאו: 27 בני יעקב בא על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אותם: 28 זאת צאנם ואת ברם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לחקו: 29 ואת כל חילם ואת כל טपם ואת נשיהם שבויים ואת כל אשר בכיתה: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ועל לוי ערכתםachi ליהבאיםו בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתיו: 31 ויאמרו הכוונה יעשה את אחותנו:

מאות איש וחוץ את הילדיים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: 2 ווישם את השפהות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרים ואת רחל ואת יוסף אחרים: 3 וזהו עבר לפניהם וישתחוו ארצתה שבע פעמים עד נשתו עד אחים: 4 וירץ עשו לקראותו ויחבקו ויפל על צאצאו וישקהו ויבכו: 5 וישא את עניינו וירא את הנשים ואת הילדיים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדיים אשר חנן אלהים את עברך: 6 ווישגן השפהות הנה וילדיהן ותשתחווין: 7 ווינש גם לאה וילדיה וישתחווו ואחר ננס יוסוף ורחל וישתחווו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה זהה אשר פגשתי ויאמר למצחן בעיני אדרני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחיה יהי לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנהתי מידי כי על כן ראייתי פניך קראת פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתך אשר הבאת לך כי חנני אליהם וכי יש לך כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לננדך: 13 ויאמר ALSO אהני ידע כי הילדיים רכים והצאן והבקר עלתה לפניו עבדו ואני אנתהלה לאטי לרnell המלאכה אשר לפניו ולרגל הילדיים עד אשר אבא אל אדרני שעירה: 15 ויאמר עשו אצינה נא עמוק מן העם אשרarti ויאמר למה זה מצא חן בעיני אדרני: 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: 17 וויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכתה על כן קרא שם המקום סכות: 18 ויבא יעקב שלם עיר שם אשר בארץ כונע בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: 19 ויקין את חלקת השדה אשר נתה שם אהלו מיד בני חמור אבי שם במאה קשיטה: 20 וויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

34 והצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ: 2 וירא אתה שם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אתה ויענה: 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאhab את הנער וידבר על לב הנער: 4 ויאמר שם אל חמור אבי לאמור קח לי את הילדה הזאת לאשה: 5 וויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובנו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: 6 וויצא חמור אבי שם אל יעקב לדבר אותו: 7 ובוני יעקב בא

קרית הארבע הוא חברון אשר נר שם אברהם ויצחק:
28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושננים שנה: 29 ויגוע יצחק
וימת ויאסף אל עמו זקן ושבע ימים ויקברו אותו עשו
ויעקב בניו:

36 ואלה תלדותו עשו הוא אדום: 2 עשו לקח את נשוי
מבנהו נגען את ערדה בת אילין החותי ואת אהלי'במה בת
ענה בת צבעון החוי: 3 ואת שמתה בת ישמעאל אותה את
נכיות: 4 ותולד ערדה לעשו את אליפז ובשנתו ילדה את
רעואל: 5 ואהלי'במה ילדה את יعيش ואת יעלם ואת
קרח אלה בניו אשר ילדו לו בארץ נגען: 6 ווקח עשו
את נשוי ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בחמותו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ
נען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: 7 כי היה רוכשם
רב משחת יהודו ולא יכלת ארץ מגורייהם לשאת אותם
מן מקניהם: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9
ואלה תלדותו עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות
בני עשו אליפז בן ערדה אשת עשו רעואל בן בשמתה אשת
עשוו: 11 ויהיו בני אליפז תימן אמר צפו ונעם וקנו:
12 ותמנע הרתה פילוש לאליפז בן עשו ותולד לאליפז
את מלך אלה בני ערדה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל
נחת ורח שמה ומזה אלה היו בני בשמתה אשת עשו: 14
ואלה היו בני אהלי'במה בת ענה בת צבעון אשת אש
וחלד לעשו את יعيش ואת יעלם ואת קרחה: 15 אלה אלפי
בני עשו בני אליפז בכור עשו אלף תימן אלף אמר
אלוף צפו אלף קנו: 16 אלף קרח אלף גנעם אלף
מלך אלה אלף אלף בארץ אדום אלה בני ערדה:
17 ואלה בני רעואל בן עשו אלף נחת אלף ורח אלף
שםה אלף מזה אלה אלף רעואל בארץ אדום אלה
בני בשמתה אשת עשו: 18 ואלה בני אהלי'במה אשת עשו
אלוף יושע אלף יעלם אלף קרח אלה אלף אהלי'במה
בת ענה אשת עשו: 19 אלה בני ערדה אשת אשת אש
אדום: 20 אלה בני שער החרוי ישבי הארץ לוטן ושובל
צבעון ונעה: 21 ודרשות ואצר ודרישן אלה אלף החרוי
בני שער בארץ אדום: 22 ויהיו בני לוטן חרוי והרמס
אהחות לוטן תמנע: 23 ואלה בני שובל עלון ומגנתה ועיבל
שפוי ואונם: 24 ואלה בני צבעון וניה ונעה הוא ענה אשר
מצא את הים במדבר ברעתו את החמורים לצבוען
ילד לו בפדן ארים: 27 ויבא יעקב אל יצחק אבי מרפא

שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברך מפני
עשך אחיך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו וכל אשר עמו
הסרו את אלהי הנכר אשר בתוכם והטהרו והחליפו
شمלויכם: 3 ונוקמה ונעללה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל הענה אליו ביום צרתוי וייח עמדיו בדרך אשר
הলכתו: 4 וויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם
ואת הנזומים אשר באזוניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה
אשר עםכם: 5 ויסעו וייח תחת אלהים על הערים אשר
סבירתיים ולא רדפו אחורי בני יעקב: 6 ויבא יעקב לוזה
אשר בארץ נגען הוא בית אל והוא וכל העם אשר עמו: 7
ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם גנלו
אליו האלים בברחו מפני אחיו: 8 ותמת דברה מינקת
רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכוות: 9 וירא האלים אל יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אותו: 10 ויאמר לו אלהים שマー יעקב לא
יקרא שマー עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שマー ויקרא
את שמו ישראל: 11 בו יאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה נוי וקהל נוים יהיה מפה ומלכים מחלץיך יצאו:
12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליחסק לך אתנה
ולזרעך אחריך את הארץ: 13 ויעל מעלו אליהם
במקום אשר דבר אותו: 14 ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אותו מצבת אבן ויסיך עליה נסיך ויצק עלייה
שם: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אותו שם
אליהם בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת
הארץ לבוא אפרהה ותולד רחל ותקש בולדחה: 17 ויהי
בקשתה בולדחה וחדרם לה המילדת אל חיראי כי נם
זה לך בן: 18 ויהי בצתת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן
אוני ואבוי קרא לו בנימין: 19 ותמת רחל ותקבר בדרך
אפרהה הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה
הוא מצבת קברת רחל עד היום: 21 ויסע ישראל ויט
אהלה מהלה לאמנל עד: 22 ויהי בשיכון ישראלי בארץ
ההוא וילך ראובן וישכב את בלחה פילוש אבוי וישמע
ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר: 23 בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ושכבר זובלון: 24 בני
רחלי יוסף ובנימין: 25 ובני בלחה שפהת רחל דן ונפתלי:
26 ובני זלפה שפהת לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר
ילד לו בפדן ארים: 27 ויבא יעקב אל יצחק אבי מרפא

אשר חלמה הבוא נבוא אני ואיך והשתחוו לארץ: 25 ואלה בני ענה דשן ואהלי במטה בת ענה: 26 ואלה בני דישון המדן ואשבען ויתרין וכרכן: 27 אלה בני אצר בלהון ועxon ועkon: 28 אלה בני דישון עזון וארן: 29 אלה אלופי החרוי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 30 אלוף דשן אצר אלוף דישון אלה אלופי החרוי לאלפיים בארץ שער: 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: 32 וימת מלך באדום בלע בן בעור שם עירו דנהבה: 33 וימת בלע ומלך תחתיו יוכב בן זרח מצרחה: 34 וימת חשמ ומלך תחתיו חשמ שם מארץ התימני: 35 וימת חשמ ומלך תחתיו הדר בן בדר המכיה את מדין בשדה מואב שם עירו עית: 36 וימת הדר ומלך תחתיו שלמה משתקה: 37 וימת שלמה ומלך תחתיו שאול מרכבות הדנהר: 38 וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר: 39 וימת בעל חנן בן עכבר ומלך תחתיו הדר שם עירו פעו ושם אשטו מהויטבאל בת מטרד בת מי זהב: 40 ואלה שמות אלופי עשו למיטחון למקומם בשמותם אלוף חמנע אלוף עלוה אלוף יתת: 41 אלוף אהיליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 42 אלוף קנו אלוף הימן אלוף מבצר: 43 אלוף מנדייאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם הארץ אהותם הוא עשו אבי אדים:

37 וישב יעקב בארץ מגורי אבי בארץ כנען: 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נעד את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אבי וייבא יוסף את דבתיהם רעה אל אביהם: 3 וישראל אהב את יוסף מכל בני כי בן זקניהם הוא לו ועשה לו כתנת כסים: 4 ויראו אחיו כי אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכולו דברו לשלים: 5 ויזחלם יוסף אליהם שמעו נא לאחיו וויספו עוד שנא אותו: 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר החלמתי: 7 והנה אנחנו מאלימים בחוך השדה והנה קמה אלמותינו ונם נצבה והנה חסבינה אלמותיכם ותשתחוו לאלמותי: 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עליינו אם משול המשל לנו וויספו עוד שנא אותו על החלמו ועל דבריו: 9 ויזחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה החלמתי חלום עוד והנה המשם והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: 10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אבי ויאמר לו מה החלום הזה

ויבך אותו אביו : (Sheol h7585) 36 והמדנים מכרו אותו אל מצרים לפושיפר סריס פרעה שהר הטעחים: 38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויטעד איש עדלמי ושמו חורה : 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה : 3 ותחר ותלד בן ויקרא את שמו ערד : 4 ותחר ערד ותלד בן ותקראה את שמו אונן : 5 ותקסף ערד ותלד בן ותקראה את שמו שלח והוא בכוון בולדתת אותה : 6 ויהי יהודה אשא עבר בכורו ושם תמר : 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעני יהוה וימתה יהוה : 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשא אחיך ויבם אתה וחקם זרע לאחיך : 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הורע והוא אם בא אל אשא אחיך ושחת ארצת לבתני נתן זרע לאחיך : 10 וירע בעני יהוה אשר עשה וימת גם אותו ואיאמר יהודה לתמר כלתו שבוי אלמנה בית אביך עד גנדל שלח בני כי אמר פון ימות נס הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה : 11 וירבו הימים ותמת בת שוע אשא יהודה וינחם יהודה ויעל על גוזי צאנן הוא וחירה רעהו העדרלמי תמנתה : 12 ויגיד לתמר לאמר תננה חמיך עללה תמנתה לנו צאננו : 13 ותסר בנדי אלמנותה מעלה ותכס בצעיף ותחלוף ותשב בפתח עיניים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי נדל שלח והוא לא נתנה לו לאשה : 14 ויראה יהודה ויחשכה לזונה כי כסחה פניה : 15 וירט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמיר מה תתן לי כי תבוא אליו : 16 ויאמר אגבי אשלה נדי עזים מן הצאן ותאמיר אם תתן ערבון עד שלוחך : 17 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמיר התමך ופתייך ומטרך אשר בידך ויתן לך ויבא אליה ותחר לו : 18 ותוקם ותלך ותסר צעיפה מעלה ותלבש בנדי אלמנותה : 19 וישלח יהודה את נדי העזים ביד רעהו העדרלמי לחתת הערבון מיד האשאה ולא מצאה : 20 וישאל את אנשי מקמיה לאמר איך הקדרשה הוא בעיניהם על הדרך ויאמרו לא מצאתה ונום אנשי המקום אמרו לא יהודה ויאמר לא מצאתה ונום אנשי המקום אמרו לא היהת בזה קדרשה : 21 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לביו הנה שלחתו הנדי הזה ואתה לא מצאתה : 22 ויהי כמשלש חדשים וינגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגמ תננה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאו ותשרכפ : 23

39 ו יוסף הורד מצרים ויקנהו פושיפר סריס פרעה שר הטעחים איש מצרי מיר היישמעאים אשר הורדתו שם : 2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליה ויהי בבית אדני המצרי : 3 וירא אדני כי יהוה אותו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליה בידו : 4 וימצא יוסף חן בעניו וישראל אותו ופקדרו על ביתו וכל יש לו וברך יהוה את הפיקיד אותו בביתה ועל כל אשר יש לו וברך יהוה את בית המצרי בnalן יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בביתה ובשדה : 6 ויעוב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה חאר ויפה מראה : 7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשא אדני את עיניה אל יוסף ותאמיר שכבה עמי : 8 וימאן ויאמר אל אשא אדני הן אדני לא ידע את מה בכיתה וכל אשר יש לו נתן בידי : 9 איננו נדול בבית הזה ממוני ולא חשק ממוני מאומה כי אם אוטך באשר את אשא ואיתך אעשה הרעה הנדרלה חזאת וחטאתי לאלהים : 10 ויהי דברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכוב אצללה היהות עמה : 11 ויהי ביום זהה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מנשוי הבית שם בביתו : 12 ותתפשהו בגנדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגנדו בידיו יונס ויצא החוצה : 13 ויהי כראותה כי עזב בגנדו בידיה וונס החוצה : 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמיר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו באלי לשכב עמי ואקרא בקהל גدول : 15 ויהי נשמעו כי הרימת קויל ואקרא וישב בגנדו אצלו יונס ויצא החוצה : 16 ותחנה בגנדו אצלה עד בוא אדני אל ביתו : 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אליו העברוי אשר הבאת לנו לצחק כי : 18 ויהי כהרימי קויל ואקרא וישב בגנדו אצלו

בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראש מעלהיך ותלה אוחך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך : 20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה וויש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו : 21 ושב בת שר המשקים על משקחו ויתן הocus על כף פרעה : 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף : 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף ווישכחו :

41 ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר : 2 והנה מן היאר עלה שבע פרות יפות מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו : 3 והנה שבע פרות אחרות עלוות אחריהן מן היאר רעות מראיה ודקוות בשבר והתמדנה אצל הפרות על שפת היאר : 4 ותأكلנה הפרות רעות המראה ודקה תבשיר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות וייקץ פרעה : 5 ווישן ויחלם שנייה והנה שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות : 6 והנה שביע שבלים דקota ושורופת קרים צמחות אחריהן : 7 ותבלענה השבלים הדקות את שביע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום : 8 ווינו בCKER ותפעם רוחו ושולח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ומספר פרעה להם את חלומו ואני פותח אותך לפרדעה : 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאך אני מזכיר היום : 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אני במשמר בית שר הטבחים אני ואת שר האפים : 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו : 12 ושם אמר מודוע פניכם רעים הוים : 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו וпотר אין אותו ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים שתדרנים ספרו נא ל' : 9 ומספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה נפן לפניו : 10 ובגפונ שלשה שרינם והוא כפרחת עלה נצה הבשילו אשכלתיה עבבים : 11 וכוכס פרעה בידי ואכח את הענבים ואשחת אתם אל כוס פרעה ואתן את הocus על כף פרעה : 12 על כך ונחת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר הייתה משקהו : 14 כי אם זכרתני אתה כאשר ייטב לך ועתה נא עמד כי חסר והזכרתני אל פרעה והזאתני מכם הביתה זהה : 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים ונום פה לא עשית מאומה כי שמו אני בבורו : 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרוי על ראשיו : 17 ובטל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אבל אתם מן הocus מעל ראשיו : 18 ווינו יוסף ויאמר זה שתדרנו שלשה הocus שלשת ימים הם : 19

דברה אלה לאמיר בדברים האלה עשה לי עברך ויהר אפו : 20 ויקח אדרני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסחר מקום אשר אסורי המלך אסורים וייה שם בבית הסחר : 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעני שר בית הסחר : 22 ויתן שר בית הסחר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסחר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה :

40 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדרניhem למלך מצרים : 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים : 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסחר מקום אשר יוסף אסור שם : 4 ויפיק שר הטבחים את יוסף ואתם ושרתם אותם ויהיו ימים במשמר : 5 ויחלמו חלום שנייהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסחר : 6 ויבא אליהם יוסף בCKER וירא אתם והם צעפים : 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אותו במשמר בית אדרני לאמיר מודוע פניכם רעים הוים : 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו וпотר אין אותו ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים שתדרנים ספרו נא ל' : 9 ומספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה נפן לפניו : 10 ובגפונ שלשה שרינם והוא כפרחת עלה נצה הבשילו אשכלתיה עבבים : 11 וכוכס פרעה בידי ואכח את הענבים ואשחת אתם אל כוס פרעה ואתן את הocus על כף פרעה : 12 על כך ונחת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר הייתה משקהו : 14 כי אם זכרתני אתה כאשר ייטב לך ועתה נא עמד כי חסר והזכרתני אל פרעה והזאתני מכם הביתה זהה : 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים ונום פה לא עשית מאומה כי שמו אני בבורו : 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרוי על ראשיו : 17 ובטל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אבל אתם מן הocus מעל ראשיו : 18 ווינו יוסף ויאמר זה שתדרנו שלשה הocus שלשת ימים הם : 19

ויצא יוסף על ארץ מצרים: 46 וויסוף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מ לפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: 47 ותש הארץ שבע שנים השבע لكمצים: 48 ווקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן כל ערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל בספר כי אין מספר: 50 ולヨוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנות הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אליהם את כל עמלי ואת כל בית אביו: 52 ואთ שם השני קרא אפרים כי הפרני אליהם בארץ עני: 53 וחלילנה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארץ ובכל ארץ מצרים היה לחם: 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצריםlico אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל פni הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל הארץ באו מצרים לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

42 וירא יעקב כי ישבר בר מצרים ויאמר יעקב לבניו למה תחראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי ישבר בר מצרים רדו שמה ושברלו לנו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחיו יוסף ושרה לשבר בר מצרים: 4 ואת בנימי אחיו יוסף לאשלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראננו אסונ: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתקה הבאים כי היה הרעב בארץ כגון: 6 וויסוף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף ווישתחו לו אפים ארצתה: 7 וירא יוסף את אחיו ויכרם וויתנכר אליהם וירבד אתם קשות ויאמר אליהם מאיין אתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: 8 וויכר יוסף את אחיו והם לא הכרדו: 9 ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרנלים אתם לראות את ערות הארץ בתאות: 10 ויאמרו אליו לא אידי ועבדיך בא לשבר אכל: 11 כלנו בני איש אחד נהנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרנלים: 12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ בתאות לראות: 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחיהם אנחנו בני איש אחד בארץ כנען

הרשותה הבריות: 21 ותבאגה אל קרבנה ולא נודע כי בא אל קרבנה ומראיה רע כאשר בתחלת ואיקין: 22 וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: 23 והנה שבע שבלים צנמות דקota שדרפות קדים צמות אחרות: 24 ותבלען השבלים הדקota את שביע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מנייד לי: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלhim עשה הנגיד לפרעעה: 26 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחר הוא: 27 ושבע הפרות הרקוט והרעת העלת אחרתהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקוט שדרפות הקדים יהו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתו אל פרעה אשר האלhim עשה הראה אתה פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע נдол בכל ארץ מצרים: 30 וكمו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחורי כן כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכוון הדבר מעם האלhim ומזהר האלhim לעשתו: 33 ווועתיה ירא פרעה איש נבון וחכם וישתחו על ארץ מצרים: 34 יעשה פרעה ויפקד פקידים על הארץ ויחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: 36 וזה האכל לפקדון לאיד לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא חכרת הארץ ברעב: 37 וויטב הדבר בעני פרעה ובעני כל עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלhim בו: 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחורי הודייע אלהים אותק את כל זאת אין נבון וחכם כמו: 40 אתה תהיה על ברי ועל פיך ישך כל עמי רק הכסא אנדרל מנק: 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בנדיSSH ווישם רבד הזובע על צוארו: 43 וירכב אותו במרכבות המשנה אשר לו ויקראו לבני אברך ונתון אותו על כל ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובבעליך לא ירים איש אשית ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענה ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אין לאשה

על ידי ואני אשיבנו אליו': 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אהיו מות והוآل לברדו נשאר וקראוו אסון בדרך אשר תלווה בה והורדתם את שיבתי בignon שאולה: (Sheol h7585)

43 והרعب כבד בארץ: 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הובילו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבבו שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אלו יהודה לומר העד העד בנו האיש לא תראו פני בלתי אחיכם אתם: 4 אם ישך משלח את אהינו אתנו נרדת ונשברת לך אכל: 5 ואם איןך משלח לא נרד כי איש אמר לנו לך לא תראו פני בלתי אחיכם אתם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להניד לאיש העוד לכם אה: 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולදתנו לאמר העוד אביכם חי הייש לכם אה וננד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי אמר הורדרו את אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אמר יוסוף כי המערת הארץ מושב צדקה ונחיה ולא מות נם אבל שלהה הנער אתי ונקמה נילכה ונחיה ולא מות נם אנחנו גם אתה נטפנו: 9 אנחנו ערבענו מידי התקשנו אם לא הביאינו אליו והצנתו לפניו וחתמתי לך כל הימים: 10 כי לולא התמזהנו כי עתה שננו זה פעמים: 11 ויאמר אלהים ישראל אביכם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזרמת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנה מעט צרי ומיעט דבש נכאת ולט בתנים ושקדים: 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמותתיכם תשיבו בידכם אולי משה הוא: 13 ואת אחיכם קחו珂מו שוכב אל האיש: 14 ואל שדי יtan لكم רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בניימין ואני כאשר שכלי שכלתי: 15 ויקחו האנשים את המנהה הזאת ומשנה כסף לפני יוסף: 16 וירא יוסף את בניימין מצרדים ויעמד לו בפניו ויסוף: 17 ויעש ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח ותכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: 18 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: 19 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ואמרו על דבר הכסף השב באמצעותינו בתחלת אנחנו מובאים להחנגל לעלינו ולהתנפלו לעלינו ולקחת אנחנו לעבדים ואת חמדינו: 20 ווינשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 21 ויהי כי באננו אל המלון ונפתחה את לשבר אכל:

והנה הктן את אבינו היום והאחד איננו: 14 ויאמר אלהים יוסף הוא אשר דברתי אלכם לא אמר מרגלים אתם: 15 בזאת תבחנו כי פרעה אם יצא מה כו אם בבא אחיכם הקטן הנה: 16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואת האسرו ויבחנו דבריכם האםת אתם ואם לא כי פרעה כי מרגלים אתם: 17 ויאסף אתכם אל משמר שלשת ימים: 18 ויאמר אלהים יוסף ביום השלישי ואת עשו וחיו את האלהים אני ירא: 19 אם ננים אתם אחיכם אחד יאסר בביה משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבן בתיכם: 20 ואת אחיכם הקטן תביאו אליו ויאמנו בדבריכם ולא אמר הורדרו צורת נפשו בהחגנו אלינו אנחנו על אהינו אשר ראיינו צורת נפשו בהחגנו אלינו ולא שמענו על כן בא אהילינו הצרה הזאת: 22 ויען רענן אתם לאמר הלו אמרתי אליכם לאמר אל תחטא בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: 23 והם לא ידעו כי שמע יוסוף כי המלין בינהם: 24 ויסב מעליהם ויבק וישב אליהם וידבר אלהים ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם: 25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהшиб כספיהם איש אל שקו ולחת להם צדה לדרך ויעש להם כן: 26 וישאו את שברים על חמריהם וילכו משם: 27 ויפתח האחד את שקו تحت מספוא לחמדיו במלוון ורא את כספו והנה הוא בפי אמותתו: 28 ויאמר אל אליו הושב כספי ונום הנה באמותתי ויצא לבם ויחדרו איש אל אליו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצת כנען וינידו לו את כל הקרתאות לאמור: 30 דבר האיש ארני הארץ אנחנו קשות ויתן לנו כמרגילים את הארץ: 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגילים: 32 שנים עשר אנחנו אחיהם בני אבינו האחד אנחנו ותקן היום את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר לנו אנחנו ארני הארץ בזאת אדרע כי כנים אתם אחיכם האחד האיש ארני הארץ צורר כנספו בשקו ויראו את הניחו אתי ואת רעבן בתיכם קחו וילכו: 34 והביאו את אחיכם הקטן אליו ואדרעה כי לא מרגילים אתם כי כנים מרגיקים שקיים והנה איש צורר כנספו בשקו ויראו את צוררות כספיהם מהה ואביהם ויראו: 35 ויאמר אלהים יעקב אביהם אני שלחthem יוסף ואננו ושמעון אנחנו ואת בניימן תקחו עלי היו כלנה: 36 ויאמר רענן אל אביו לאמר את שני בני תמיות אם לא אבינו אליו תהה אתו

יהוּה לְעֹבֵד וְאַתֶּם תָּהִיו נְקִים: ¹¹ וַיִּמְהַרְוּ וַיַּהֲרֹדוּ אִישׁ
אֶת אָמְתָהּ תַּחַת אָרֶצָה וַיַּפְתַּח אִישׁ אֶמְתָהּ: ¹² וַיְחַפֵּשׁ
בְּנֵדֶל הַחָל וּבְקַטֵּן כֹּלֶה יוֹמֵץ אַהֲרֹן הַנְּבִיעַ בְּאֶמְתָהּ בְּנִימָן:

וַיִּקְרַעַו שְׂמִלָּתֶם וַיַּעֲמַס אִישׁ עַל חִמְרֹו וַיִּשְׁבֹּו הָעִירָה:
וַיָּבֹא יְהוָה וְאַחֲיוֹ בֵּיתָה יוֹסֵף וְהָוָא עֲוֹדָנוּ שֵׁם וַיִּפְלֹל
לִפְנֵי אָרֶצָה: ¹⁵ וַיֹּאמֶר לְהֶם יוֹסֵף מָה הַמְּשֻׁעָה הַזֹּה אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם הַלְּאָוֹ יְדַעַתֶּם כִּי נִשְׁחַת אִישׁ אֲשֶׁר כָּמַנִּי: ¹⁶
וַיֹּאמֶר יְהוָה מָה נָאֹמֵר לְאַדְנִי מָה נִדְבַּר וּמָה נִצְדַּק
הַאֲלָהִים מֵצָא אֶת עָזָן עַבְדִּיךְ הַנְּנוּ עַבְדִּים לְאַדְנִי גַּם
אֱנֹחָנוּ גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדָו: ¹⁷ וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לֵי
מִשְׁעָנָת אֲתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדָו הַזֹּה יְהוָה לֵי
עַבְדָּךְ וְאַתָּם עַל לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם: ¹⁸ וַיָּגַשׁ אַלְיוֹ יְהוָה
וַיֹּאמֶר בַּיּוֹם יְדַבֵּר נָא עַבְדָּךְ דָּבָר בְּאַזְנֵי אַדְנִי וְאַל יִתְהַ
אָפָּק בְּעַבְדָּךְ כִּי כָּמוֹךְ כְּפֹרְעָה: ¹⁹ אַדְנִי שָׁאַל אֶת עַבְדָּיו
לְאָמֵר הַיָּשׁ לְכֶם אֶבֶן אוֹ אֶחָד: ²⁰ וַיֹּאמֶר אֶל אַדְנִי יְשַׁלֵּחْ לִנוּ אֶבֶן
יְזִקְנָה וְיָלֵד זְקִנִּים קָטָן וְאַחֲיוֹ מֵת וַיּוֹתֶר הַוָּא לְבָדָרָו אֶלָּי
וְאַבְיוֹ אֲהָבוֹ: ²¹ וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדָּךְ תַּחֲדַד הַוְּרָדָה אֶלָּי וְאַשְׁמָה
עַנְיֵי עַלְיוֹ: ²² וַיֹּאמֶר אֶל אַדְנִי לֹא יוּכֶל הַנְּעָר לְעַזְבָּת
אַבְיוֹ וְעַזְבָּת אַתָּה אָבִיו וְמַתָּה: ²³ וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדָּךְ אֶם לֹא
יִרְדֵּךְ אַחִיכָּם הַקְּטָן אַתָּנוּ וַיַּרְדֵּנוּ כִּי לֹא נָכַל לְרָאֹות פָּנִי: ²⁴ וַיֹּהֵי
כִּי עַלְנוּ אֶל עַבְדָּךְ אַבְיָנוּ נָנָד לוֹ אֶת דָּבָרִי אַדְנִי: ²⁵ וַיֹּאמֶר
אַבְינוּ שֶׁבַו שְׁבַרְוּ לְנוּ מַעַט אֶכֶל: ²⁶ וַיֹּאמֶר לְאַנְוֹכָל רְדָתָה
אָסָם יְשַׁאֲחִינוּ הַקְּטָן אַתָּנוּ וַיַּרְדֵּנוּ כִּי לֹא נָכַל לְרָאֹות פָּנִי
הָאִישׁ וְאַחִיכָּנוּ הַקְּטָן אַיִינָנוּ אַתָּנוּ: ²⁷ וַיֹּאמֶר עַבְדָּךְ אַבְיָי
אַלְיאָנוּ אַתָּם יְדַעַתְּם כִּי שְׁנִים יְלָדָה לִי אִשְׁתָּיו: ²⁸ וַיָּצֹא
הָאֶחָד מֵאַתְּיָ וַיֹּאמֶר אֶךְ טְרֵף טְרֵף וְלֹא רְאִיתִי עַד הַתְּהִנָּה:
וְלֹקַחְתָּם גַּם אֶת זה מִעֵמִי וְקַרְחָו אָסָון וְהַוְּרָתָם
אֶת שִׁיבַתְּ בְּרִעה שָׁאַלָּה: ²⁹ (Sheol h7585) וְעַתָּה כָּבֵא אֶל
עַבְדָּךְ אַבְינוּ בְּנֵי נְנֵן שָׁאַלָּה: ³⁰ (Sheol h7585) כִּי עַבְדָּךְ עֲרָב
וְתִיהְיָה כְּרָאוֹתֵיכְיָ אַיִן הַנְּעָר וְמַתָּה וְהַוְּרָתוֹ עַבְדָּךְ אֶת שִׁיבַת
עַבְדָּךְ אַבְינוּ בְּנֵי נְנֵן שָׁאַלָּה: ³¹ (Sheol h7585) כִּי עַבְדָּךְ עֲרָב
אֶת הַנְּעָר מִעֵמִי אַבְיָי לְאָמֵר אֶם לֹא אַבְיָא אַלְיךָ וְחַתְּאָתִי
לְאַבְיָי כָּל הַיָּמִים: ³³ וְעַתָּה יְשַׁב נָא עַבְדָּךְ תְּחַת הַנְּעָר
עַבְדָּךְ לְאַדְנִי וְהַנְּעָר יָעַל עַמְּךָ אַחֲיוֹ: ³⁴ כִּי אַיְךְ אַעֲלָה אֶל
אַבְיָהָנוּ וְאַבְיָהָנוּ בְּנֵי נְנֵן בְּרוּגָה וְשִׁבְעָה וְשִׁבְעָה אֶת נְנֵן

45 ולא יכל יוסף להתפרק לכל הנזכרים עליו וירא
הווציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אחד בהתוועד יוסף

אמתחתיו והנה כף איש בפי אמתחו כספנו במשכלו
ונשב אותו בידינו: 22 וככף אחר הורדנו בידינו לשבר כלל
לא ידענו מי שם כספנו באמתחתיו: 23 ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
באמתחותיכם כספכם בא אליו ויזא אלהם את שמעון:
24 ויבא האיש את האשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו
רגלייהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה עד
בואי יוסף בצדדים כי שמעו כי שם יאכלו להם: 26 ויבא
יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחו לו ארצתה: 27 ווישאל להם לשלום ויאמר השלום
אביכם הוקן אשר אמרתם העודנו חי: 28 ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו: 29 ווישא עניין
וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אליו ויאמר אליהם יתנק בני: 30 וימחר
יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ובקש לבכות ויבא
החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצא ויתפרק ויאמר
שמו להם: 32 וישמו לו לבדו ולهم לבדם ולמזרדים
האכלים אותו לבדם כי לא יכולון המצרדים לאכל את
העברים לחים כי תועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו
הכבד ככברתו והצער כצערתו ויתהמו הדנים איש
אל רעה: 34 ווישא מושאת מאת פניו אליהם ותרב משתת
בנימין מושאת כלם המשיר יdot ווישתו ויכרבו עמו:

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת
האנשים אל כל אשר יוכלו שאთ ושים כסף איש בפי
אמתחתה: 2 ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת
הקטן ואת כסף שברך ויעש לדבר יוסף אשר דבר: 3
הבקר אור והנשים שלחו המה וחמריהם: 4 הם יצאו
את העיר לא הרחיקו וויסוף אמר לאשר על ביתו קומ
רדף אחריו האנשים והשנתם ואמרת אליהם למה שלמתם
רעה תחת טוביה: 5 הלא זה אשר ישתח אדרני בו והוא
נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: 6 וישגם וידבר
אליהם את הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו למה ידבר
אדני בדברים האלה חיללה לעבדיך מעשות דבר
זה: 8 חן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אלק'
מארץ כן ונמנ מבית אדרני כסף או זהב: 9 אשר
ימצא فهو מעבדיך ומות גומ אנחנו נהייה לאדרני לעבדים:
10 ויאמר נם עתה לדבריכם כן הוא אשר ימצא אטו

כל דבריו יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שליח יוסף לשאת אותו ותהי רוח יעקב אביהם: ²⁸ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בתרם אמות: **46** וישע ישראל וכל אשר לו ויבא באלה שביע ויובח זבחים לאלהי אביו יצחק: ² ויאמר אלהים לישראל במרעת היללה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ³ ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדחה מצרימה כי לנו גודול אשימך שם: ⁴ אני ארד עמד מצרימה ואני על עיניך: ⁵ ויקם יעקב ועלך נם עליה ווישוף ישית ידו על עיניך: ⁶ מברך שביע ויושוא בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלוות אשר שליח פרעה לשאת אותו: ⁶ ייקחו את מקניהם ואת רוכשים אשר רכשו בארץ כנען ייבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אותו: ⁷ בניו ובניינו אתו בנתיו ובנותו בניו וככל זרעו הביאו אתו מצרימה: ⁸ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ⁹ ובני ראובן חנוך ופלוא וחצראון וכרמי: ¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין ואחד ויכין וצחר ושאלון בן החנויות: ¹¹ ובני לוי נרשון קחת ומזררי: ¹² ובני יהודה ער ואונן ושלחה ופרץ וזרחה יומת ער ואונן בארץ כנען יוחיו בני פרץ חדרון וחמור: ¹³ ובני יששכר תולע ופה יוב ושמرون: ¹⁴ ובני זבולון סרד ואلون ויחלאל: ¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו לב נפש בני ובנותיו שלשים ושלש: ¹⁶ ובני נד צפוני והני שני ואבן ערי ואורדי ואראלי: ¹⁷ ובני אשר ימנה וישראל וירושי ובריה ושרח אחתם ובני בריהה חבר ומלאיכאל: ¹⁸ אלה בני זלפה אשר נתן לבן לילאה בתו ותולד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: ¹⁹ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן ובנין וילוד לישוף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרעה כהן אין את מנשה ואת אפרים: ²¹ ובני בנימן בעל ובכר ואשבבל נרא ונעמן אהי וראש מפим והפים וארד: ²² אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ²³ ובני דן חשים: ²⁴ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלים: ²⁵ אלה בני בלחה אשר נתן לבן לרחל בתו ותולד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: ²⁶ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשוי יעקב כל נפש ששים ושש: ²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שניים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ²⁸ ויתן את קלוי בבכי וישמעו מצדים וישמע ביה פרעה: ³ ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף והוא אבוי חי ולא יוכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו: ⁴ ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אליו וינשוו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם ATI מצרים: ⁵ ועתה אל תעכזבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם ATI הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: ⁶ כי זה שנתיים הרעב בקרבת הארץ ועד חמיש שנים אשר אין חריש וקציר: ⁷ ווישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שאarity בארץ ולהיותם لكم לפליטה נדלה: ⁸ ועתה לאם שלחכם ATI הנה כי האלים וישמעני לאב לפדרעה ולאדון לכל ביזו ומשל בכל ארץ מצרים: ⁹ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כי אמר בנך יוסף שמוני אלהים לדון לכל מצרים דודה אליו אל תעמד: ¹⁰ וישבת בארץ נשן והיית קרוב אליו אתה ובנייך ובני ניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: ¹¹ וככלכלתי אתך שם כי עוד חמיש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: ¹² והנה עיניכם ראות ועיני אחוי בנימין כי פי המדבר אליכם: ¹³ והנדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראייתם ומחרתם והורדתם את אבי הנה: ¹⁴ ויפל על צוארי בנימין אחיו ייבך ובנימין בכח על צוארו: ¹⁵ ווינישק לכל אחיו ייבך עליהם ואחרי כן בדברו אחיו אתו: ¹⁶ ווהקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחיו יוסף וייטב עני פרעה ובעני עבדיו: ¹⁷ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את עירכם ולכו באו ארצתה כנען: ¹⁸ ווקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אל ואתנה לך את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ¹⁹ ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלוות לטפסים ולנסיכם ונשאותם את אביכם ובאתם: ²⁰ ועיניכם אל תהסס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ²¹ ווישעו בן בני ישראל ויתן להם שלש מאות כסף וחמש חלפת חליפות שמלה לבנימין נתן לאה שורה חמרים נשאים מטווב מצרים ועשר ארנתה נשאת בר ולהם ומזון לאבוי לדרך: ²² לכלם נתן לאיש פרעה ויתן להם צדקה לדרך: ²³ לכלם נתן לאיש שמלה: ²⁴ ולאבוי שלח כוות עשרה חמרים נשאים מטווב מצרים ועשר ארנתה נשאת בר ולהם ומזון לאבוי לדרך: ²⁵ ווישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהים אל תרגנו בדרך: ²⁶ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם וונדו לו לאמר עד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים וויגן לבו כי לא האמין להם: ²⁷ וידרכו אליו את

הבה לנו לחם ולמה נמות ננדך כי אפס כסף : 16 ויאמר הבו מנקיכם ואותה לכם בנקיכם אם אפס כסף : 17 ויבאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף ללחם בסוסים ובמקנה הツאן ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא : 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחיד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם נויתנו ואדרמתנו : 19 למה נמות לענייך נם אנחנו נם אדרמתנו קנה אתנו ואת אדרמתנו בלחם ונחיה אנהנו נם אדרמתנו עבדים לפרעעה ותן רוע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם : 20 ויקון יוסף את כל אדרמת מצרים לפרעעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעעה : 21 ואתה העם העביר אתו לערדים מקצתה נבול מצרים ועד קצחו : 22 רק אדרמת הכהנים לא קנה כי חזק לכחנים מאה פרעה ואכלו את חזק אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדרמתם : 23 ייאמר יוסף אל העם הזה קניתו אתכם היום ואת אדרמתכם לפרעעה הוא לכם זרע וזרעתם את האדמה : 24 והיה בתבאות ונתתם חמישית לפרעעה וארבע הידת יהיה لكم לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בכתיכם ולאכל לטפכם : 25 ויאמרו החותינו נמצא חן בעני אדני והינו עבדים לפרעעה : 26 וישם אתה יוסף לחץ עד היום הזה על אדרמת מצרים לפרעעה לחמש רק אדרמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעעה : 27 ווישב ישראאל בארץ מצרים ושוחזו בה ויפרו וירבו מאד : 28 וייחי יעקב בארץ גשן ויאחו בו ויקרבו ימי ישראאל שבע שנים וארבעים ומאת שנה : 29 ויקרבו ימי ישראאל למות ויקרא לבנו לישוף ויאמר לו אם נא מצאי חן בענייך שם נא ידק תחת ירכיו ועשית עמידה חסד ואמת אל נא תקברני במצרים : 30 ושכתי עם אבותי ונשאתי ממצרים וקברתני בקבריהם ויאמר אנסי עשה דברך : 31 ויאמר השבעה לי יושבע לו ווישתו ישראאל על ראש המטה :

48 יהו אחרי הדברים האלה ויאמר ליעקב הנה אביך חלה ויחק את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים : 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא לאריך ויתחזק ישראאל וישב על המטה : 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר

28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו נשנה ויבאו ארציה נשן : 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקרה ישראל אבוי נשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבק על צואריו עוד : 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמרת הפעם אחריו ראות את פניך כי עודך דה : 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אבוי עלה וגידה לפרעעה ואמרה אליו אחוי ובית אבוי עלה וגידה לפרעעה וזה האנשים אמר צאן כי אנשי מקנה היין וצאנם ובקרים וכל אשר להם היביאו : 33 והיה כי קרא לכלם פרעה ואמר מה מעשיכם : 34 ואמרתם אנשי מקנה היין עבדיך מנעווריינו ועד עתה נם אנחנו נם אבותינו בעבור חשבו בארץ נשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן :

47 ויבא יוסף ויניד לפרעעה ויאמר אבי ואחוי וצאנם ובקרים וכל אשר להם בא מארץ כנען והם בארץ נשן : 2 ומפקחה אחיו לך חמשה אנשים ויצנים לפני פרעה : 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמר אל פרעה רעה צאן עבדיך נם אנחנו נם אבותינו : 4 עבדיך בארץ נבו לגור בארץ אבוי כי אין מרעה לצאן ויאמרו אל פרעה כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא אשר לעבדיך כי עבדיך כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ נשן ואמ ידעתו ישם אנשי חול ושםתם שרי מקנה על אשר ליל : 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדתו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה : 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך : 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני חייו ולא השינו את ימי שני חייו אבוי בימי מנוריהם : 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה : 11 ווישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אהוה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוחה פרעה : 12 וילככל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפני הטף : 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב : 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה : 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר

בני יעקב ושמו אל ישראל אביכם: 3 רואובן בכריך אתה כחיו וראשית אוני יתר שאות וויה ער: 4 فهو נמיים אל תותר כי עלייה משכבי אביך או חללה יצועי עליה: 5 שמעון ולוי אחיהם כל' חמש מכרתייהם: 6 בסdem אל תבא נשוי בקהלם אל תהדר כבדיך כי באפס הרגנו איש וברצנים עקרו שור: 7 אדרור אפס כי עז ועברתם כי קשתה אהליך בעיקוב ואפיקים בישראל: 8 יהודה אתה יודוך אחיך יידך בערכך איביך ישתחוו לך בני אביך: 9 גור אריה יתודה מטרף בני עלייה כרע רבעץ כאריה וכלביא מי קימינו: 10 לא יסור שבט מיהודה ומהקן מבין רגלו עד כי יבא שלילה ולוייקחת עמים: 11 אסרי לנפנ' עיריה ולשרקה בני אתנו כבս בין לבשו ובגדים ענבים סותה: 12 חכללי עינים מין ולבן שדים מהלב: 13 זובלן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: 14 ישכר חמר גרם רבעץ בין המשפטים: 15 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה וויט שכמו לסלבל ויידי למס עבד: 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: 17 יהי דין נחש עלי דרך שפיפן עלי ארוח הנשך עקיבי סוס וויפל רכבו אחורה: 18 לישועתך קויות יהוה: 19 גנד גדור גונדו והוא ינד עקב: 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדן מלך: 21 נפתלי איליה שלחה הגנתן אמריו שפה: 22 בן פרת יוסף ירדו עלי עין בנות צערה עלי שור: 23 וימרדהו ורבבו ושיטמחו בעלי חצים: 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעים ידיו מידי אביר יעקב שם רעה ابن ישראל: 25 מיאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת הרים רבצת תחת ברכת שדים ורוחם: 26 ברכת אביך נברעו על ברכת הורי עד תאות נבעת עולם תהין לדעת יוסף ולקרדק ניר אויה: 27 בנימין ואב יטרף בברך אכל עד ולערב יחולק שלל: 28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזהת אשר דבר לךם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכتو ברך אתם: 29 ויצזו אותם ויאמר אלהם אני אנסף אל עמי קברו אתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: 30 במערה אשר בשדה המכפללה אשר על פני ממדרא בארץ נגען אשר קנה אברהム את השדה מאת עפרון החתי לאחות קבר: 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושם קברתו את לאה: 32 מקונה השדה והמערה את אשר יקרה אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמי אל' בלוז בארץ כנען ויברך אתי: 4 ויאמר אליו התני מפרק והרביחך ונתקיך לקה' עמיים ונתחיו את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחוזת עולם: 5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרים מהם אפרים ומונשה כראובן ושמעון יהיו לי: 6 ומולדתך אשר הולמת אחיךם לך יהיו על שם אחיהם קיראו בנהלתם: 7 ואני בכאי מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרכך بعد כבורת ארץ לבא אפרטה ואקברה שם בדרכך אפרטה הוא בית لكم: 8 וירא ישראל את בני יוסף ואני אמר מי אלה: 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אליו ואברכם: 10 וענין ישראל כבבדו מוקן לא יכול לראותו ווישם מהם אלו וישם להם וחמק להם: 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פיניך לא פלחה והנה הראהathy אלהים נם את זרעך: 12 וויצא יוסף מהם ברכיו וישתחוו לאפיו ארצתה: 13 ויה ווישם את שניהם את אפרים בימיינו מושMAL ישראלי ואת מנשה בשמאלו מימיין ישראל ווישם אליו: 14 ווישלח ישראל את ימינו ווישט על ראש אפרים והוא הצער ואת שמאלו על ראש מנשה של אידי כי מנשה הבכור: 15 ויברך את יוסף ויאמר האלים אשר התהלו אבוי לפניו אברהם ויצחק האלים הרעה אתי מועד עדר היום הזה: 16 המלך הנגל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרה בהם שמי ושם אבוי אברהם ויצחק וידנו לריב בקרב הארץ: 17 וירא יוסף כי ישית אבוי ימינו על ראש אפרים וירע בעינויו ויתמן יד אביו להסיר אתה וימאן אבוי ויאמר ידעתי בני ידעתי נם הויא יהוה לעם ונם הויא גידל ואולם אדווי הקטן יידל ממנו וודרש יהוה מלא הנינים: 20 ויברכם ביום ההוא לאמרך בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה ווישם את אפרים לפני מנשה: 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אני מת והיה אלהים עמכם והшиб אתכם אל ארץ אבותיכם: 22 ואני נתתי לך שםם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמי

ילדו על ברכיו יוסף: 24 ויאמר יוסף אל אחיו א נכי מות אליהם פקר יפקד אתכם והעלת האחים נון הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ל' יצחק ול'יעקב: 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אליהם אתם והעלתם את עצמותי מזוה: 26 וימת יוסף בן מאה ושניהם ויחנטו אותו ויישם בארון במצרים:

אשר בו מאת בני חת: 23 ויכל יעקב לזכות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ואסף אל עמו:

50 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החניטים ויבכו אותו מצרים יום יום: 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברנו נא באוני פרעה לאמר: 5 אבי השבעני לאמר הנה אנכי מות בקברי אשר כרתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה עלה נא ואקברת את אביו ואשובה: 6 ויאמר פרעה עליה וקבר את אביך כאשר השביעך: 7 ויעל יוסף לקביר את אביו ויעלו אותו כל עבדי פרעה זקנין ביתו וכל זקנין ארץ מצרים: 8 וככל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טעם וצאנם ובקרים עוזבו הארץ נשן: 9 ויעל עמו נם רכב נס פרושים ויודו מהנה כבד מادر: 10 ויאבאו עד רנן האדר שבר עבר הירדן ויספדו שם מסped גדול וכבד מادر ויעש לאביו אבל שבעת ימים: 11 וירא ישב הארץ חכני את האבל בגין האדר ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר עבר הירדן: 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום: 13 וישאו אותו בניו ארצה כנען ויקברו אותו במערת שדה המכפללה אשר קנה אברהם את השדה לאחות קבר מאת עפרון החתו על פני מمرا: 14 ויאשב יוסף מצרים הוא ואחיו וכל העלים אותו לקביר את אביו אחריו קברו את אביו: 15 ויראו אחיו יוסף כי מות אחיהם ויאמרו לו ישטנו יוסף והשׁב לינו את כל הרעה אשר נמלנו אותו: 16 ויצאו אל יוסף לאמר אבל צוח לפני מותו לאמר: 17 כה אמרו ליאוסף אני שא נא פש עähr וחטא תם כי רעה נמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: 18 וילכו נם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו לנו לך לעברים: 19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אליהם אני: 20 ואתם חשבתם עלי רעה אליהם חשבה לטבה למען עשה כוים זהה להחיה עם רב: 21 ועתה אל תיראו אני אכלכל אתכם ואת טפכם וניהם אתה וידבר על לכם: 22 ויאשב יוסף למצרים הוא ובית אביו ויהו יוסף מאה ועשר שנים: 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים נם בני מכיר בן מנשה

ותקחה: 6 והפתח ותראה את הילד והנה נער בכה
וחהמֵל עליו ותאמר מילדי העברים זה: 7 ותאמר אהתו
אל בת פרעה האלך וקרatoi לך אשה מיניקת מן העברית
ותינק לך את הילד: 8 ותאמר לה בת פרעה לכיכ ותליך
העלמה ותקרו את אם הילד: 9 ותאמר לה בת פרעה
הילכִי את הילד הזה והינקחו לי ואני אתן את שכרך
ותקח האשה הילד ותניקהו: 10 ויגדל הילד ותבאו לו בת
פרעה והוא היה לבן ותקרו اسمו משה ותאמר כי מון המים
משיתהו: 11 ויהיו ביוםיהם ההם יונדל משה ויצא אל אהיו
וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכח איש עברי אהיו: 12
ויפן כה וכה וירא כי אין איש וויך את המצרי ויטמנהו
בחול: 13 ויזא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצימים
ויאמר לרשע למה זהך רעך: 14 ויאמר מי שמק לאיש
שר ושפט עליו הלהרגני אתה אמר כאשר הרנת את
המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: 15 וישמע
פרעה את הבהיר הזה ויבקש להרג את משה ויבחר משה
מןין פרעה ויישב בארץ מדין וישב על הבאר: 16 ולכך
מןין שבע בנות ותבאנה ותדרלה וחטלאנה את הרהיטים
להשקות צאן אביהן: 17 ויבאו הרים וינרשו ויקם
משה וישען וישק את צאנם: 18 ותבאנה אל רעוואל אביהן
ויאמר מודיע מהרטן בא היום: 19 ותאמרן איש מצרי
חצילנו מיד הרים וגס דלה דלה לנו וישק את הצאן:
20 ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזובתן את האיש קראן
לו ויאכל להם: 21 ויויאל משה לשבת את האיש ויתן את
צפירה בטו למשה: 22 ותולד בן ויקרא את שמו נרשם כי
אם נר הייתי בארץ נכירה: 23 ויהו ביום הרכבים ההם
וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו
ותעל שועטם אל האלים מן העבדה: 24 וישמעו אלהים
את נאקותם ויזכר אלהים את בריתו את אברם את יצחק
ואת יעקב: 25 וירא אלהים את בני ישראל וידעו אלהים:

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינוּגָן
את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלים חרבנה:
2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא
וינה הסנה בער באש והסנה איננו אבל: 3 ויאמר משה
אשרה נא ואראה את המדראה הנגדל הזה מודיע לא עבר
הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה ויאמר משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים את יעקב
איש ובתו באו: 2 וראובן שמעון לוי ויהודה: 3 יששכר
זבולון ובנימן: 4 דן ונפתלי גד ואשר: 5 וויזו כל נש
יצאי ירך יעקב שבעם נפש וויסוף היה במצרים: 6 ווימת
ויסוף וכל אחיו וכל תדורו ההוא: 7 ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו וויצמו במאד מאד ותملא הארץ: 8
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: 9
ויאמר אל עמו הנה עםם בני ישראל רב ועצום ממנה: 10
הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקרנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שניאנו ונלחם בנו ועלה מן הארץ:
11 וישמו עליו שרי מוסים למען ענתו בסבלתם ויבן
עריו מסכנות לפרטעה את פתם ואת רעמסס: 12 וכשהאר
יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקוץ מפני בני ישראל: 13
ויעברו מצרים את בני ישראל בפרק: 14 וימרדו את
חיהם בעברה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה
את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרק: 15 ויאמר מלך
מצרים למלדת העברית אשר שם האחת שפה ושם
מצרים אם בן הווא והמתן אותו ואם בת הדיא והודה:
16 ויאמר בילדך את העבריות וראיתן על האבניהם
על האבניהם אם בן הווא והמתן אותו ואם בת הדיא והודה:
17 ותויראן המילדת את האלים ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים: 18 ויקרא מלך
מצרים למלדת ויאמר להן מודיע עשיתן הבהיר הזה
ותחיין את הילדים: 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי
לא נשים המצריות העברית כי היהת הננה בטרם תבוא
אליהן המילדת וילדו: 20 וויתב אלהים למילדת וירב
העם וויצמו מאד: 21 ויהו כי יראו המילדת את האלים
וישל להם בהם: 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן
הילוד היראה תשליכו וכל הבת תחיה:

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: 2 ותהר האשה
ותולד בן ותרא אותו כי טוב הווא ותצפנחו שלשה ירחים:
3 ולא יכולת עוד הצפינו ותקח לו תבת נמא ותחמרא
בחמר וביפות ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת
היאר: 4 ותתצבב אחתו מרחק לדעה מה עשתה לו: 5
وترד בת פרעה לרוחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד
היאר ותרא את התבאה בתוך הסופ ותשלה את אמתה

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו بكل
כי אמרו לא נראה אליך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה מזה
בידך ויאמר מטה: 3 ויאמר השליכתו ארצה וישליך
ארצך ויהי לנחש וינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל
משה שליח לך ואחו בזבבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי
למטה בכפו: 5 למן יאמינו כי נראה אליך יהוה אלה
אתם אלהי אברם אליה יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר
יהוה לו עוד הבא נא לך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויזאה
ותנה ידו מצערת שלגנן: 7 ויאמר השביך לך אל חזק
ושוב ידו אל חיקו ויזאה מהיקו ותנה שבת כבשרו: 8
והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לך הארץ הראשונה
והאמינו לך הארץ الآخرון: 9 והיה אם לא יאמינו נם
לשני הארץ הארץ הארץ ולא ישמעו לך לך ולקחת מימי
היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תחק מן היאר
והיו לך לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אל יהוה כי אנני לא
אישפרים אני נם מתמול גם משלשים נם מאז דברך
אל עבדך כי כבד פה וככבד לשון אני: 11 ויאמר יהוה
אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח
או עור הלא אני יהוה: 12 ועתה לך ואני אהיה עם
פיך והוריתיך אשר תדבר: 13 ויאמר כי אנני שלח
נא ביד תשלח: 14 ויהר אף יהוה במסה ויאמר הלא
אחרן אחיך הלו ידעת כי דבר ידבר הוא ונם הנה
הוא יצא לקראתך ודרך ושם בלבבו: 15 ודרבת אליו
ושמת את הדברים בפיו ואני אהיה עם פיך ועם פיהו
והוריתך אתכם את אשר העשוו: 16 ודבר הוא לך אל
העם והיה הוא היה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים:
17 ואת המטה הזה תחק בידך אשר תעשה בו את הארץ:
18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא
ואשובה אל אחיך אשר במצרים וארא הארץ חיים
ויאמר יתרו למשה לך לשולומ: 19 ויאמר יהוה אל משה
במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים
את נפשך: 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירככם על
החמר וישב ארץ מצרים ויקח משה את מטה האלהים
בידך: 21 ויאמר יהוה אל משה בלבך לשוב מצרים
ראאה כל המפתחים אשר שמו בידך ועשיהם לפני פרעה
ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: 22 ואמרת אליך
פרעה כי אמר יהוה בני בכורי ישראל: 23 ויאמר אליך
שליח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אני הרג את
נחותיכם ונצלחים את מצרים:

תקרב הולם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדרמת קדר הוא: 6 ויאמר אני אליך אביך
אליהו אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו
כי ירא מהabit אל האלהים: 7 ויאמר יהוה ראה ראיית
את עמי אשר במצרים ואת צעקותם שמעית מפני
גנשו כי ירעתי את מכאביו: 8 וארד להצילו מיר מצרים
ולהעלו מהן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחהה אל ארץ
ובת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי: 9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באה
אליהם ראיית הלהיז אשר מצרים לחצים אחים: 10
ועתה לך ואשלחך אל פרעה והוציא את עמי בני ישראל
מצרים: 11 ויאמר משה אל האלהים מי אני כי אליך
אל פרעה וכי אציא את בני ישראל ממצרים: 12 ויאמר
כי אהיה עמק וזה לך האות כי אני שלחתיך בהזיאך
את העם מצרים העבדון את האלהים על ההר הזה: 13
ויאמר משה אל האלהים הנה אני בא אל בני ישראל
ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי
מה שמנו מה אמר אליהם: 14 ויאמר אלהים אל משה אהיה
אשר אהיה ויאמר כי תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
אליכם: 15 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני
ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברם אלהי יצחק
ואליהו יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכר לדר
דר: 16 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת להם יהוה
אליהי אבותיכם נראה אליו אלהי אברם אלהי יצחק ויעקב
לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשו לכם למצרים:
17 ואמր עלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב
ודבש: 18 ושמעו לך לך ובאת אתה זקנינו ישראל אל מלך
מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עליינו
ועתה נלכנה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
אללהינו: 19 ואני ידעת כי לא ניתן אתכם מלך מצרים
להליך ולא ביד חזקה: 20 ושלחתך את ידי והכיתך את
מצרים בכל נפלאתך אשר עשה בקרבו ואחריך כן ישלה
אתכם: 21 ונתתי את חן העם הזה בעני מצרים והוא כי
תלכון לא תלכו ריקם: 22 ושאלה אשה משכנתה ומגראת
ביתה כל כסף וכלי זהב ושמלת ושמם על בנייכם ועל
בנוניכם ונצלחים את מצרים:

בך בכרך : 24 ויהי בדרך מלון ויפנשו יהוה ויבקש המתו : 25 ותקח צפירה צר ותכרצה את URLת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמיים אתה לי : 26 וירף ממנו או אמרה חתן דמיים למלות : 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפנשו בהר האלים וושק לו : 28 וינד משה לאהרן את כל דבריו יהוה אשר שלחו ואת כל האתא אשר צוחו : 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקנו בני ישראל : 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתא לעניינו העם : 31 ואמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עיניהם ויקדו וישתחוו :

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרש מארצו : 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה : 3 ווארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נורעתי להם : 4 וגם הקמוטי את בריתך אתם לחת להם את ארץ כנען את ארץ מנדריהם אשר גרו בה : 5 וnom אני שמעתי את נאחת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכיר את בריתך : 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתך אתכם מתחת סבלת מצרים והצלהו אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בורוע נטויה ובשבטים נדרלים : 7 ולקחתי אתכם לי לעם וධיתך לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אליכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים : 8 וhabato אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לחת אתה לאהרהם ליצחק וליעקב ונתהי אתה لكم מורה אני יהוה : 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מCKER רוח ומעברה קשה : 10 וידבר יהוה אל משה לאמר : 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישראל את בני ישראל מארצו : 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הנה בני ישראל לא שמעו אליו ואיך ישמעו פרעה ואני URL שפתיהם : 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים : 14 אלה ראשי בית אבותם בני רואבן בכרכר ישראל חנוך ופלוא חצرون וכרכמי אלה משפחת רואבן : 15 ובבני שמעון ומואל ומן ואחד וכין וצחר ושולן בן הכננית אלה משפחת שמעון : 16 ואלה שמות בני לוי לתלודיהם נרשון וקהת ומרדי ושני חייו לו שבע ושלשים ומאות שני : 17 בני נרשון לבני ושמי למשפחתם : 18

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כי אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר : 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע על כלו לשלח את ישראל לא יידעתי את יהוה ונם את ישראל לא אשלח : 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עליינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונובחה ליהוה אלהינו פן יפננו בדבר או בחרב : 4 ויאמר אלהים מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשו לכט לסלחיכם : 5 ויאמר פרעה ההן רבים עתה עם הארץ והשכמתם את מסבלתם : 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לامر : 7 לא האספון לחת תבן לעם ללכון הלבנים כחמול לשם הם ילכו ווקששו להם תבן : 8 ואתה מתבנה הלבנים אשר הם עושים תמול לשם תשים עליהם לא תגרעו ממנה כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמर נלכה ונובחה לאליהו : 9 תכבד העבדה על האנשים ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כי אמר פרעה אני ננתן לכם תבן : 10 אתם לכט קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נרע מעברתכם דבר : 11 ויפוץ העם בכל הארץ מצרים לקשש קש לתבן : 12 והנשים אצחים לאמר כל מעשיכם דבר יום ביוםeo כאשר בחיות התבן : 13 ויכו שטרוי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מודיע לא כליהם חקכם ללכון כחמול לשם נם תמול נם היום : 15 ויבאו שטרוי בני ישראל ויזעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך : 16 תבן אין נתן לעבדיך וללבנים אמרים לנו עשו ודנה עבריך מכדים וחטא עמק :

מתהם: 13 ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 14 ויאמר יהוה אל משה אל משכה כבד לב פרעה מנא לשלה העם: 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לך ראותו על שפת היאר והמתה אשר נהפק לנחש תקה בירך: 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלתני אלקיך לא אמר שלח את עמי וייעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: 17 כה אמר יהוה ביום תדע כי אני יהוה הנהAncyi מכח במתה אשר בידי על המים אשר ביאר ונחפכו לדם: 18 והדנה אשר ביאר תמות ובаш היאר ונלאו מצרים לשותם מים מן היאר: 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ירך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימותיו ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובבצים ובאבנים: 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במיטה ויקח את המים אשר ביאר לעניין פרעה ולעינוי עבדיו וייחפכו כל המים אשר ביאר לדם: 21 והדנה אשר ביאר מטה ויבاش היאר ולא יכלו מצרים לשותם מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בLEFTIM ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו וולא שת לבו נם לזאת: 24 ויהחררו כל מצרים סביבת היאר מים לשותם כי לא יכלו לשחת מימי היאר: 25 וימלא שבעת ימים אחריו הכות יהוה את היאר:

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כי אמר יהוה שלח את עמי וייעבדני: 2 ואם מאן אתה לשלה הנה Ancyi נגף את כל גבולה בצדדים: 3 ושרץ היאר הצדדים ועליו ובא בביטחון ובחרדר משכבר ועל מטח ובכיתה עבדיך ובעמך ובעדיך יעלו הצדדים: 5 ויאמר יהוה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצדדים: 6 ומשה אמר אל אהרן נשא את ירך במטך על הנתרת על היארים ועל האגמים והעל את הצדדים על הארץ הצדדים: 6 וית אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצדדים והכס את ארץ מצרים: 7 ויעשו כן החרטמים הצדדים ויעלו את הצדדים על ארץ מצרים: 8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצדדים ממני ומעמי ואשלחה את העם וובחו ליהוה: 9 ויאמר משה לפרק התהפר עלי למתיاعتיר לך

ובני קהה עמרם ויצחर וחברון ועוזיאל ושני חי קהה שלוש ושלשים ומאת שנה: 19 ובני מרדכי מהלי ומושי אלה משפחתי הלו לתקדים: 20 ויקח עמרם את יוכבד דודתו לו לאשה ותולד לו את אהרן ואת משה ושני חי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: 21 ובני יצחר קרח ונפנ' וכורדי: 22 ובני עוזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: 23 ויקח אהרן את אלשבע בת עמנידב אהות נחשון לו לאשה ותולד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביסוף אלה משפחתי הקרחי: 25 ואלעוז בן אהרן לך לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותולד לו את פינחס אלה ראש אבות הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מלך מצרים על צבאים: 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מלך מצרים הוא משה ואהרן: 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים אשר כל אשך אמי יהוה דבר מארון משה ואהרן: 29 וידבר יהוה אל משה לאמיר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשך אני דבר אלקיך: 30 ויאמר משה לפני יהוה הנה אני ערל שפטים ואיך ישמע אליו פרעה:

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתיך אליהם לפרק ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביצו את הארץ ואת מופתיך בארץ מצרים: 4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתהי את ידי במצרים והוציאתי את צבאי את עמי בני ישראל מלך מצרים בשפטים נדרלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטע את ידי על מצרים והוציאתי את בני ישראל מתוכם: 6 וויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש שנים שנה בדברם אל פרעה: 8 ויאמר יהוה אל משה ואהרן לאמր: 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמיר לנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהו לתןין: 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישליך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו יהו לתןין: 11 ויקרא נם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם החרטמי מצרים בלהטיהם כן: 12 וישליך איש מטהו והוא לῃ נם ויבלע מטה אהרן את

יהוה: 31 ויעש יהוה דבר משה ויסר הערב מפערעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 32 ויכבר פרעה את כל נם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 2 כי אם מן אתה לשלח וудרך מחזיק בס: 3 הנה יד יהוה הוה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמורים בנמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפליה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימota מכל לבני ישראל דבר: 5 רישם יהוה מועד לאמר מהר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת יומת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וורקו משה השמיימה לעני פרעה: 9 והוא לאבק על כל ארץ מצרים והוא על האדם ועל הבאהמה לשחין פרח אבעבעת בכל הארץ מצרים: 10 ויקחו את פיה הכבשן וירמדו לפני פרעה וירק אותו משה השמיימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבאמה: 11 ולויא אילו החרטמים לעמד לפניה משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים: 12 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע עליהם כאשר דבר יהוה אל משה: 13 ויאמר יהוה אל משה השם בבקר והתייצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 14 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתך אל לך ובעבריך ובעמך בעבור תדע כי אין כמו בכל הארץ: 15 כי עתה שלחתני את ידי ואך אוותך ואת עמק בדרכך ותכחד מן הארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראותך את כחיו ולמען ספרשמי בכל הארץ: 17 עודך מסתולל בעמי לבתו שלחם: 18 הנה מטטר כעת מהר ברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו במצרים למן הום הוסדה ועד עתה: 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבאמה אשר יימצא בשדה ולא יאסף הבירה וירד עליהם הברד ומהו: 20 הירא את דבר יהוה מעבדיו פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו כל הכתמים: 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו

ולעבדיך ולעמד להכritis הצפראדים ממך ומבתייך רק ביאר תשאנה: 10 ויאמר מהר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו: 11 ווסרו הצפראדים מנך ומבתייך ומעבדיך ומעמדך רק ביאר תשאנה: 12 ויצא משה ואחרון מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפראדים אשר שם לפרקעה: 13 ויעש יהוה דבר משה וימתו הצפראדים מן הכתמים מן החצרת ומפני השדה: 14 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: 15 וירא פרעה כי היהת הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנים בכל הארץ מצרים: 17 ויעשו כן וית אהרן את ידו במטה ויך את עפר הארץ ותהי הכלם באדם ובבבאה כל עפר הארץ היה כנים בכל הארץ מצרים: 18 ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכתמים ולא יכלו ותהי הכלם באדם ובבאהמה: 19 ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אליהם הוא ויהזק לך פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 20 ויאמר יהוה אל משה השם בבקר והתייצב לפני פרעה והכיר את עמי ויבח מה שאליהם יהוה שלחך ובעבדיך ובעמך ובחתקיך את עמי נהני משליחך ובעבדיך ובעמך ובבחתקיך את הארץ ומלאו בת מצרים את הערב ונום האדמה אשר הם עליה: 22 והפליטי ביום ההוא את הארץ נשן אשר עמי עמד עליה לבתוי היהות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרוב הארץ: 23 ושמתי פרת בין עמי ובין עמי יהוה בקרוב הארץ: 24 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל הארץ מצרים תשחת הארץ מפני הארץ: 25 וירא פרעה אל משה ולא אהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לענייהם ולא יסקלנו: 27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 28 ויאמר פרעה אנכי אשכח אתכם ובחתחם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחקו ללבת העתירו בעדי: 29 ויאמר משה הנה אני יוציא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרקעה מעבדיו וממעמו מהר רק אל יסף פרעה הtal לבתוי שלח את העם לזבח ליהוה: 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל

עד מתי יהיה זה לנו לモקש שלוח את האנשים ויעברו אֶת יהוה אליהם הטרם תרע כי אבדה מצרים : 8 ווישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עברו אֶת יהוה אליכם מי ומי הHalachim : 9 ויאמר משה בנו רינו וכזקינו נלך בבניינו וככונתו בצאננו ובבקרנו נלך כי חגי היה לנו : 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה ננד פניכם : 11 לא כן לכט נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים וינרש אתם מעת פנוי פרעה : 12 ויאמר יהוה אל משה נתה ידר על ארץ מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ אח כל אשר השאיר הبارד : 13 ווית משה את מטהו על ארץ מצרים יהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארץ : 14 ויעל הארץ על כל ארץ מצרים וניח בכל גבול מצרים כבר מאד לפניו לא היה כן ארבה כמו ואחריו לא היה כן : 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשיך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי הארץ אשר הוית הברד ולא נותר כל ריק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים : 16 וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם : 17 וועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתרו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי ריק את המות הזה : 18 ויצא עם פרעה ויעתר אל יהוה : 19 ויהפוך יהוה רוח ים חזק מאד ושא את הארץ ויתקעחוימה סוף לא נשא ארבה אחר בכל גבול מצרים : 20 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל : 21 ויאמר יהוה אל משה נתה ידר על השמים ויהי חשק על ארץ מצרים וימש חשק : 22 ווית משה את ידו על השמים ויהי חשק אפלת בכל ארץ מצרים שלשות ימים : 23 לא ראו איש את אהיו ולא קמו איש מתחתו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אוור במושבותם : 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לך עברו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג נס טפכם לך עמכם : 25 ויאמר משה נס אתה תתן בידינו זבחים וועלות ועשינו ליהוה אלהינו : 26 ונם מקננו לך עמננו לא תשאר פרסה כי ממןנו נכח לעבר את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה עבר את יהוה עד באננו שמה : 27 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא אהה לשלהם : 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי

בשדה : 22 ויאמר יהוה אל משה נתה את ידר על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל שעב השדה בארץ מצרים : 23 ווית משה את מטהו על השם ויהוה נתן קלות וברד ותהלך אש ארצתה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים : 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמותו בכל ארץ מצרים מאז היהתה לנו : 25 וירד הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מ אדם ועד בהמה ואת כל שעב השדה הכה הברד ואת כל עז השדה שבר : 26 רך הארץ נשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד : 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים : 28 העתירו אל יהוה רב מחות קלות אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא חספין לעמד : 29 ויאמר אליו משה צאתו את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות ייחלון והברד לא יהיה עוד למען תרע כי ליהוה הארץ : 30 אתה ועבדיך ידעת כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים : 31 והחפשתה והשורה נכתה כי השערת האביב והפשטה נבעל : 32 והחשה והכמתה לא נכו כי אפיקת הנה : 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפוי אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתק ארצתה : 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסוף לחטא ויכבד לבו הוא ועבديו : 35 ויהזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה :

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבdoi את לבו ואת לב עבדיו למען שת עתחי אלה בקרבו : 2 ולמען ספר באוני בך ובן בך את אשר התעללתי במצרים ואת עתחי אשר שמתי בהם וידעתם כי אני יהוה : 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענה מפני שלוח עמי ויעבדנו : 4 כי אם מן אתה לשולח את עמי לנו מביא מהר ארבה בנבלך : 5 וכסחה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ויאכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העז הצמח لكم השדה : 6 ומלוא בתיך ובתי כל עבדך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבותיך מיום הווותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא עם פרעה : 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו

השמר לך אל חספ ראות פנוי כי ביום ראתך פניו תמות:
29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך:

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביה על פרעה ועל מצרים אחריו כי ישלח אתכם מזה כשלחו כליה נרש ונידש אתכם מזה: 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעהה כל' כספ' וכלי זהב: 3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים נס האש משגה גדוול מארץ מצרים בעיני עברדי פרעה ובעיני העם: 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יצא בתוך מצרים: 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבוכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השפה אשר אחר הרחיהם וכל בכור בהמה: 6 והיתה צעקה נדירה בכל ארץ מצרים אשר כמיהו לא נהייתה וכמיהו לא תספ': 7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדרען אשר יפליה אלה אליו והשתחו לו לאמור צא אתה וכל העם עבריך אלה אליו והשתחו לו לאמור צא ישראל: 8 וירדו כל רבות מופת הארץ למשה לא ישמע אליוכם פרעה למען המפתים האלה לפני פרעה ויזקק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: 2 החדר זהה לכם ראש חדש ראשון הווא לכם לחודי השנה: 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר עבד עשר לחדר הזה ויקחו להם איש שהלכית אבתה לה בית: 4 ואם ימעט הבית מהיה משה וילך הוא ושכנו הקרבן אל ביתו במכסת נשפה איש לפי אכלו תכסו על השה: 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים וכן העזים תקחו: 6 והוא יהיה לכם למשמרת עדר ארבעה עשר יומם לחדר הזה ושתחו אותו כל קהל עדת ישראל בין העربים: 7 וילקחו מן הדם ונתנו על שני הימוזות ועל המשקוף על הכתמים אשר יأكلו אותו בהם: 8 ואכלו את הבשר בליל הזה צלי אש ומזבח על מרדים יأكلו: 9 אל תאכלו ממנו ובשל מטבחם כי אם צלי אשראשו על כרديו ועל קרביו: 10 ולא תוחיתרו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש חsharpו: 11 וככה תאכלו אותו מתנים חנרים נעליכם ברגילים ומקלים בידכם

חלב ורבדש ועבדה את העבדה הזאת בחדר הזה :⁶ שבעת ימים תאכל מזת וביום השביעי תן ליהוה :⁷ מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמצן ולא יראה לך שאר בכל נבלך :⁸ והנחת לבך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצתתי ממצרים :⁹ והיה לך לאות על יידך ולוכרוון בין עיניך למען תהיה תורה יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאת יהוה ממצרים :¹⁰ ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה : נoho ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה : נoho כי באך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולא بتליך נתנה לך :¹¹ והעברת כל פטר רחם ליהוה וככל פטר שנר בהמה אשר היה לך הוכרים ליהוה :¹² וככל פטר חמץ תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בכינוך תפדה :¹³ והיה כי ישאלך בנק מהר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים :¹⁴ ויהיו כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מקרים מכך אדם ועוד בכור בחמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הוכרים וכל בכור בני אפייה :¹⁵ והיה לאות על ידכה ולטושפה בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים :¹⁶ ויהיו בשלח פרעה את העם ולא נחם אליהם דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אליהם פן ינחים העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה :¹⁷ ויסב אליהם את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מקרים :¹⁸ ויהich משה את עצמותו יוסף עמו כי השבע השבע את בני ישראל לאמיר פקד יפקד אליהם אתכם והעליתם את עצמתי וזה אתכם :¹⁹ ויסעו מסכת ויחנו בהם בקצת המדבר :²⁰ ויהוה הילך לפניהם יומם יומם בעמוד ענן לנחתם בדרך וليلת בעמוד אש להאריך להם לילכת יומם ולילה :²¹ לא ימוש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם :

14 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני הורותך בין מגדלי ובין הים לפני בעל צפון נכוחו תחנו על הים :² ואמר פרעה לבני ישראל נכחים הם בארץ סגר עלייהם המדבר :³ וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכברה בפרעה ובכל חילו וידעו מקרים כי אני יהוה ויעשו כן :⁴ וינדר למלך מקרים כי ברוח העם ויהפוך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו :⁵ ויאסר את

אין שם מות :³¹ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתחז עמי גם אתם גם בני ישראל ולכז עבדו את יהוה כדברכם :³² נם צאנכם נם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכוברכתם נם אתי :³³ ותחזק מקרים על העם למחר לשלוחם מן הארץ כי אמרו לנו מותם :³⁴ וירושא העם את בצקו טרם יחמצן משארתם צררת בשלוחם על שכם :³⁵ ובני ישראל עשו בדבר משה ושאלו מקרים כל כסף וכלי זהב ושלמת :³⁶ ויהוה נתן את חן העם בעני מקרים וישראל וונצלו את מקרים :³⁷ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כSSH מאות אלף גנלי הנברים בלבד מטה :³⁸ ונום ערב רב עליה אתה וצאן ובקר מקנה כבד מאד :³⁹ ויאפו את הבצק אשר הוציאו מקרים ענת מצות כי לא חמצן כי נרשו מקרים ולא יכולו להתחמה ונום צדה לא עשו להם :⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר ישבו במקרים שלשים שנה וארבע מאות שנה :⁴¹ ויהי מזמן שלשים שנה וארבע מאות שנה והיו בעצם הימים היה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מקרים :⁴² ליל שמרים הוא להוה שמרין לכל בני ישראל לדרכם :⁴³ ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקתו הפסח כל בן נכר לא יוכל בו :⁴⁴ וכן עבר איש מקنته כסף ומולתה אותו או יאלל בו :⁴⁵ תושב ושכיר לא יאלל בו :⁴⁶ בבית אחד יאלל לא תוציא מאן הבית מן הבשר הוצאה ועצם לא תשברו בו :⁴⁷ כל עדת ישראל יעשוו אותו :⁴⁸ וכי ניגר אתך נר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואו יקרב לעשטו והיה כאורה הארץ וכל עREL לא יאלל בו :⁴⁹ תורה אחת יהיה לאורה ולגדר הגור בתוככם :⁵⁰ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו :⁵¹ ויהי בעצם הימים הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מקרים על צבאים :

13 וידבר יהוה אל משה לאמר :² קדרש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובכבהה לי הו :³ ואמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם מקרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מהזה ולא יאלל חמצן :⁴ היום אתם יצאים בחדר האביב :⁵ ויהיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאباتיך לחתך לך ארץ זבת

ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחיםיהם בים לא נשאר בהם עד אחד :²⁹ ובני ישראל הלו ביבשה בחוץ הים והמים להם חמה מימי נס ומשמאלם :³⁰ ווועש יהוה ביום ההוא את ישראל מידי מצרים וירא ישראל את מצרים מות על שפת הים :³¹ וירא ישראל את הוי הנדרלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ונגידנו בוגרנו ובמניד בערבו :

15 או יושיר משה ובנו ישראל את השירה חזאת ליהוה
ויאמרדו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו
רמה בים: 2 עז וומרת יה ויהו לישועה זה אלוי ואנוهو:
אליהו אבי וארמנהו: 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו:
4 מרכבת פרעה והילו ירה בים ומבחר שלשו טבעו
בים סוף: 5 תהמת יסימו ירדו במצרים כמו אבן:
ימינך יהוה נדרדי בכח ימינך יהוה תרען אויב: 6 וברב
נאונך תחרס קמייך חשלח חרנק יאלמו כקש: 8 וברוח
אפיק נערמו מים נצבו כמו נר נולים Kapoor תהמתם בלב
ימים: 9 אמר אויב ארוך אשיג אחلك של חמלאו נפש
אריק הרב כי רושם ידי: 10 נשפה ברוחך כסמו ים
צלו כעופרת במים אדים: 11 מי מכחה באלים יהוה
מי מכחה נادر בקדש נורא תהלת עשה פלא: 12 נתית
ימינך התבלם אדע: 13 נחית בחסדר עם זו גאלת נחלת
בעוז אל נוה קדרך: 14 שמעו עמים ירנוון חיל אחזו ישבי
פלשת: 15 או נבחלו אלופי אדום אילוי מואב יאחזו רעד
גנמו כל ישבי כנען: 16 חפל עליהם אימתה ופחד בנדל
וזורעך ידמו כאבן עד יעבר עמד יהוה עד יעבר עם זו
קנית: 17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתק מכוון לשבתך
פעלת יהוה מקדש אדרני כוננו יידך: 18 יהוה מלך לעלם
ועוד: 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב
יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הילכו ביבשה בתוך
הים: 20 ותקח מרום הנביאה אהות אהרן את התפ בידיה
ותצאנן כל הנשים אהדריה בתפים ובמחלות: 21 ותען להם
מרומים שיירו ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים:
22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור
וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: 23 ויבאו
מרתה ולא יכלו לשחת מים ממרה כי מרים הם על
כן קרא שמה מרה: 24 וילנו העם על משה לאמר מה
נשתח: 25 ויצעק אל יהוה וירודו יהוה עז וישראל אל

רכבו ואת עמו ללח עמו: 7 וויקח שיש מאות רכב בחור
וככל רכב מצדים ושלשם על כלו: 8 ויהזק יהוה את לב
פערעה מלך מצרים ווירדף אחורי בני ישראל ובני ישראל
יצאים ביד רמה: 9 ווירדפו מצרים אחורייהם וישינו אותם
חנים על הים כל סוס רכב פערעה ופרשו וחילו על פי
ההrichtת לפניו בעל צפן: 10 ופערעה הקריב ויישא בני
ישראל את עיניהם והנה מצדים נסע אחורייהם וויראו
מאדר ויצווקו בני ישראל אל יהוה: 11 ויאמרו אל משה
המבלוי אין קברים למצרים לקחתנו למות במדבר מה
זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר
אשר דברנו אליך למצרים לאמר חדל ממנה ונעבדה אתה
מצרים כי טוב לנו עבר את מצרים מתרנו במדבר: 13
ויאמר משה אל העם אל תוראו החיצבו וראו את ישועת
יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר דראתם את מצרים
היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם: 14 יהוה ילחם
לכם ואתם תחרישון: 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק
אליך דבר אל בני ישראל וויסעו: 16 אתה הרם את מטהך
ונטה את ידך על הים ובקעהו וויבאו בני ישראל בתוך
הימים ביבשה: 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבה בפערעה ובכל חילו ברכבו ובפרשו:
18 וירדעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפערעה ברכבו
ובפרשו: 19 ווישע מלאך האלים ההלך לפני מהנה
ישראל ולך מאחוריים ווישע עמו הען מנפניהם ויעמד
מאחוריים: 20 ויבא בין מהנה מצרים ובין מהנה ישראל
ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה
כל הלילה: 21 ווית משא את ידו על הים ווילך יהוה את
הימים ברוח קדמים עזה כל הלילה ווישם את הימים לחרבנה
ויבקעו הימים: 22 וויבאו בני ישראל בתוך הימים ביבשה
והימים להם חמה מימנים ומשמאלם: 23 ווירדפו מצרים
ויבאו אחוריים כל סוס פערעה רכבו ופרשו אל תוך הימים:
24 ויהיו באשمرة הבקר וישקף יהוה אל מהנה מצרים
בעמוד אש וענן וויהם את מהנה מצרים: 25 וויסר את אפן
מרכזתו וננהנו בכבדה ויאמר מצרים אונסה מפני
ישראל כי יהוה נלחם להם למצרים: 26 ויאמר יהוה אל
משה נתה את ירך על הים ווישבו הימים על מצרים על
רכבו ועל פרשו: 27 ווית משא את ידו על הים ווישב הים
לפנות בקר לאיתנו ומזרים נסים לקראותו ווינער יהוה
את מארם בתוך הימים: 28 ווישבו המים ויכסו את הרכב

ב عمر ולא העדיף המרבה והமמעיט לא החסיד איש
לפי אכלו רקתו : 19 ויאמר משה אליהם איש כל יודה
מןנו עד בקר : 20 ולא שמעו כל משה וויתרו אנשים ממנה
עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה : 21
וילקטו אותו בבקר איש כפי אכלו וחם המשמש
ונמס : 22 ויהיו ביום הששי לקטו לחם משנה שני העمر
לאחד ויבאו כל נשיי העדה וגינויו למשה : 23 ויאמר
אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה
מהר את אשר תאו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת
כל העדר הניחו لكم למשמרת עד הבקר : 24 ווינויחו
אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורhma לא
יהיה בו : 25 ויאמר משה אכלחו היום כי שבת היום
ליהוה היום לא תמצאו בשדה : 26 שת ימים תלקתו
וביום השבעי שבת לא יהיה בו : 27 ויהיו ביום השבעי
יצאו מן העם ללקט ולא מצאו : 28 ויאמר יהוה אל משה
עד אתה מאחמי לשמר מוצחי ותורתך : 29 ראו כי יהוה
נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם
וימים שבו איש תחתיו אל יציא איש ממוקמו ביום השבעי :
30 וישבחו העם ביום השבעי : 31 ויראו בית ישראל
את שמו מן והוא כורע נד לבן וטענו צפחת ברבש :
32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העمر
מןנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר
האכלתי אתכם במדבר בחוץ הארץ מארץ מצרים :
33 ויאמר משה אל אהרן קח צננתה אתה ותן שם מלא
העمر מן ותנה אותו לפניו יהוה למשמרת לדרתיכם :
34 כאשר צוה יהוה אל משה וויניחו אהרן לפניו העדרת
למשמרת : 35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה
עד אם אל ארץ נשבת את המן אכלו עד אם אל קצה
ארץ כגון : 36 והעדרת עשריות הדיאפה הוא :

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם
על פי יהוה וויחנו ברפידים ואין מים לשחת העם : 2 וירב
העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשתח ויאמר להם
משה מה תריבון עמדני מה תנsson את יהוה : 3 ויצו ממש
העם למים וילין העם על משה ויאמר למה זה העלהנו
מצרים לדomit אתו ואת בני מני בזמא : 4 ויזעק
משה אל יהוה לאמר מה עשה לעם זהה עוד מעט
וסקלני : 5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקה אתך
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמניעת : 18 וימדו

המים וימתקו המים שם לו חק ומשפט ושם נסהו : 26
ויאמר אם שמווע תשמע לכול יהוה אלהיך והישר בעניינו
תשעה והאונת למצותו ושמרת כל חקי כל המחללה
אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך :
27 ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושביעים
תמרים ויחנו שם על המים :

16 ויסעו מיאלם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אללים ובין סיני שבחמשה עשר יום לחדר
השני לצאתם מארץ מצרים : 2 וילינו כל עדת בני ישראל
על משה ועל אהרן במדבר : 3 ויאמרו אלהים בבני ישראל
מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשחתנו על סיר
הבשר באכלנו לחם לשבע כי החזאתם אתנו אלו המדבר
זהה להמיה את כל הקהלה זהה ברכעב : 4 ויאמר יהוה אל
משה הנה מטטר לך לחם מן השמים ויצא העם ולקטו
דבר יום וביום למן אגנו דילך בתורתך אם לא : זוזיה
ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום : 6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל
ערוב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים : 7
ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלמידיכם על
יהוה ונחנו מה כי תלונו עליינו : 8 ויאמר משה בתה יהוה
לכם בערב בשאר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה
את תלמידיכם אשר אתם מלנים עליו ונחנו מה לא עליינו
תלמידיכם כי על יהוה : 9 ויאמר משה אל אהרן אמר
אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את
תלמידיכם : 10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
ויפנו אל המדבר ותנה כבוד יהוה נראה בענן : 11 וידבר
יהוה אל משה לאמר : 12 שמעתי את תלונת בני ישראל
דבר אלהם לאמר בין העברים תאכלו בשאר ובבקר
תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם : 13 ויהי בערב
וחלל השלו וחקס את המחנה ובבקר היהת שכבת הטל
סביב להמחנה : 14 ותחל שכבת הטל והנה על פיו המדבר
דק מחספס דק ככפר על הארץ : 15 ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הויא כי לא יידעו מה הוא ויאמר
משה אלהם הויא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכללה : 16
זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממן איש לפוי אכלו עמר
לגלגולת מספר נפשותיכם איש לאשר באלהו תקחו : 17
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמניעת : 18 וימדו

moshe לפני האללים: ¹³ ויהי ממחורת יושב משה לשפט את העם ויעמוד העם על משה מן היבק עד הערב: ¹⁴ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה עם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה עם מודע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עלייך מן בקר עד ערב: ¹⁵ ויאמר משה לחתנו כי יבא אליו העם לדרש אללים: ¹⁶ כי יהה להם דבר בא אליו ושפתי בין איש ובין רעה והודעתו את חוקי האללים ואת תורתיו: ¹⁷ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: ¹⁸ נבל תבל נם אתה נם העם הזה אשר עמד כי כבר מתק הרבר לא תוכל עשו לבדך: ¹⁹ עתה שמע בקלי איעץ והוא אללים עמד היה אתה לעם מול האללים והבאת אתה את הדברים אל האללים: ²⁰ וזה הורתה אתה החקקים ואת התורת והודעתם להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר עשונן: ²¹ ואתה תהזה מכל העם אנשי חיל יראי אללים אנשי אמרת שנאי בצע ושםם עליהם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושורי עשרה: ²² ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנדר ליביאו אליו וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעלייך ונשאו אתך: ²³ אם את הדבר הזה תשעה וצוק אליהם ויכלה עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבוא בשלום: ²⁴ וישמע משה לכל חתנו ויעש כל אשר אמר: ²⁵ ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשי על העם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושורי עשרה: ²⁶ ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאוון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: ²⁷ וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

19 בחדר השלישי יצאת בני ישראל אל הארץ מצרים ביום זה בא מדבר סיני: ² ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויהנו במדבר ויחן שם ישראל ננד ההר: ³ ומשה עלה אל האללים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: ⁴ אתם ראויים אשר עשיתו למצרים ואשא אתכם על כנפי נשריםوابא אתכם אל: ⁵ ועתה אם שמווע בקלי ושמרתם את בריתו והייתם לי סגלה מכל העמים כי ל' כל הארץ: ⁶ ואתם תהיו לי מלכחת כהנים ונוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ⁷ ויבא משה ויקרא לזקניהם העם ווישם לפניויהם את כל הדברים האלה

וזקנין ישראל ומתק אשר הכתוב בו את היבאר קח בידך והלכת: ⁶ הנה עמד לפניו שם על הוצר בחרב והכית בזרע וצאו ממנה מים ושתה העם ויעש כן משה לעני זקי ישראל: ⁷ ויקרא שם המקום מסה ומריבבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר הויש יהוה בקרבו אם אין: ⁸ ויבא מלך וילחם עם ישראל ברכבים: ⁹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחים בעמלך מחר אוכני נצב על ראש הנבעה ומטה האללים בידי: ¹⁰ ויעש הושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלך ומשה אהרן וחור עלו בראש הנבעה: ¹¹ וזה היה כאשר ירד וגרם משה ונבר ישראל וכאשר ניחד ידו ונבר מלך: ¹² וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזוה אחד ומה אחד ויהי ידו אמונה עד בא המשם: ¹³ ויחלש יהושע את מלך ואת עמו לפני חרב: ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזינו יהושע כי מהה אמרה את זכר מלך מתחת השמיים: ¹⁵ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נס: ¹⁶ ויאמר כייד על כס יהה מלכמיה להוה בעמלך מorder דר:

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אללים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ² ויקח יתרו חתן משה את צפירה אשת משה אחר שלוחיה: ³ וזאת שני בניה אשר שם האחד נרשם כי ליה אבי בעורי וצלאי מחרב פרעה: ⁴ ויבא יתרו חתן משה ובנוו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האללים: ⁶ ויאמר אל משה אני חתנק יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ⁷ ויצא משה לקרה חתנו ווישתחוו וישק לו וישאלו איש לרעהו בשלום ויבאו האלהה: ⁸ ו يوسف משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרטה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מזאתם בדרך וצלאם יהוה: ⁹ ויהיד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצללו מיד מצרים: ¹⁰ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר חציל אתכם מידי מצרים ומיד פרעה אשר חציל את העם מתחת יד מצרים: ¹¹ עתה ידרתו כי נדול יהוה מכל האללים כי בדבר אשר זרו עליום: ¹² ויקח יתרו חתן משה עליה וובחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקנין ישראל לאכל להם עם חתן

יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 8 זכור את יום השבת לקדשו: 9 ששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך: 10 ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובןך ובתך עבדך ואמתך ובחתמך ונורך אשר בשעריך: 11 כי שית ימים עשה יהוה את השם ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ונינה ביום השבעה על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשו: 12 כביד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 13 לא תרצח: 14 לא תנאך: 15 לא תגניב: 16 לא תענה ברעך עד שקר: 17 לא תחמד בית רעך לא חحمد אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: 18 וכל העם ראים את הקולות ואת הפלדים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינוועו ועמדו מרחק: 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמננו ונשמעה ואל ידבר עמננו אלהים פן נמות: 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לעברך נסות אתכם בא האלים ובעברך תחיה יראתו על פניכם לבלי תחטאו: 21 ויעמוד העם מרחק ומשה נש אל הערפל אשר שם האלים: 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראים כי מן השמים דברתני עמכם: 23 לא תעשן את אלדי כסוף ואלדי זהב לא תשע לכם: 24 מזבח אדרמה תעשה ליזובחת עליו את עתליך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבואה אליך וברכתיך: 25 ואם מזבח אבני תעשה לי לא תבנה אתה נזית כי חרבך הנפת עלייה ותחללה: 26 ולא תעלתה במעלת על מזבחך אשר לא תנלה ערוכה עליו:

21 אלה המשפטים אשר חשים לפניהם: 2 כי תקנה עבר עברי שש שנים יעבד ושבשעת יציא להחפש חנים: 3 אם בנספו יבא בנספו יציא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתוعمו: 4 אם ארניין יתין לו אשה וילדה לו בני או בנות האשא וילדייה תהיה לאדניתה והוא יציא בנספו: 5 ואם אמר העשא וילדייה תהיה לאדניתה והוא יציא בנספו: 6 אמר העבר אהבתוי את ארני את אשתי ואת בני לא אפנא חפשי: 6 והגנישו ארניין אל האלים והגנישו אל הדלת או אל המזווה ורצען את אונו במוציא ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא בזאת העבדים: 8 אם רעה בעני ארניתה אשר לא יעדנה והפרדה לעם

אשר צוחה יהוה: 8 ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דבריו העם אל יהוה: 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי عمך וכן ויאמר יהוה אל וניד משה את דברי העם אל יהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וככسو שמלאתם: וזהו נוכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: 12 והונבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצחו כל הנגע בהר מות יומת: 13 לא תגע בו ייד כי סקל יסקל אוירה ייראה אם בהמה אם איש לא ייחיה במשך היבולῆמה יעלו בהר: 14 וירד משה מן ההר אל העם וקידש את העם וככسو שמלאתם: 15 ויאמר אל העם היו נוכנים לשלשת ימים אל תנשו אל אשה: 16 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר וייחי קלות וברקים וענן כביד על ההר وكل שפר חוק מאדר ויחרד כל העם אשר במחנה: 17 ויויצא משה את העם לקראת האלים מן המחנה ויתיצבו בתחתיות ההר: 18 וזר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעشن הכבשן ויחרד כל ההר מאדר: 19 וייחי קול השופר הולך וחוק מאדר משה ידבר והאלים יענו בקול: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקריא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יחרטו אל יהוה לראות פן יפרץ בהם יהוה: 22 ונום הכהנים הננים אל יהוה יתקדשו העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדרתך פן לא יכול את ההר וקדשו: 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמק והכהנים והעם אל יחרטו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: 25 וירד משה אל העם ויאמר אליהם: **20** ידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר: 2 אנסי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אליהם אחרים על פניהם: 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר שמיים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחוו להם ולא תעבדם כי אנסי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: 6 וועשה חסד לאלפים לאחבי ולשמרי מצותי: 7 לא תשא את שם

נכרי לא ימשל למכרה בכנדו בה: 9 ואם לבנו ייעדנה כນשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אהרת ייקח לו שארה כסותה וענתה לא יגער: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנים אין כספ: 12 מכח איש ומות מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלדים אגה לירדו ושותי לך מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יוד איש על רעהו להרנו בערימה מעם מזבחו תקחנו למות: 15 ומכח אביי ואמו מות יומת: 16 ונגב איש ומכו רנו ונמצא בידיו מות יומת: 17 ומקל אל אביי ואמו מות יומת: 18 וכוי ידריבן אגנש והכא איש את רעהו באבן או באגרוף ולא ימות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכחה רק שבתו יtan רופא ירפא: 20 וכי יכה איש עבדו או את אמתו בשפט ומית תהית ידו נקם ינעם: 21 אך אם יום או יומיים יעד לאל יקם כי כספו הוא: 22 וכי ינטו אגנש ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענווש יונש כאשר ישית עליו בעל האשה וננתן בפללים: 23 ואם אסון יהיה ונתחה נשחת נפש: 24 עין תחת עין שנ תחת שנ יד תחת יד רג'ל תחת רג'ל: 25 כויה תחת כויה בצע תחת פצע חברה תחת חברה: 26 וכי יכה איש עין עבדו או את עין או שנ אמוץ ושחתה לחפשו ישלחנו תחת עינו: 27 ואם יניהם שור את איש או את אשה ומית סקל יסקל השור ולא יאל את בשרו ובבעל השור נקי: 28 ואם שור נהנה הווא מתמל שלשם והוועד בעליך ולא ישמרנו והמיות איש או אשה השור יסקל ונום בעליך יומת: 30 אם כפר יושת עליו נתן פרדין נפשו מכל אשר יושת עליו: 31 או בן ינח או בת ינח כນשפט זהה יעשה לו: 32 אם עבד ינח השור או אמה כספ שלשים שקלים יitin לאדרנו והשור יסקל: 33 וכי יפתח איש בור או כי יבראה איש בור ולא ייכנסו ונפל נשמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישלם כספ ישיב בעליך והמת היה לה: 35 וכי ינפ שור איש שור רעהו ומית ומכו ראת השור החיו והצוו את כספו ונום את המת ייחצון: 36 או נודע כי שור נהנה הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעל שלם ישלם שור תחת השור והמת היה לה: 37

22 כי ינגב איש שור או שור וטבחו או מכו חמזה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: 2 אם במחתרת ימצא הנגב והכה ומית אין לו דמים: 3 אם זרחה המשמש

ואת החותם לפניון : 29 לא אגשנו מפניך בשנה אחת פן
תהי הארץ שמנה ורבה עלך חייתה השדה : 30 מעת
מעט אגשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ :
31 ושותי את גבלך מום סוף ועד ים פלשתים וממרבד עד
הנהר כי את בידכם את ישבי הארץ ונורשתמו מפניך :
32 לא תכרת להם ולא להיהם ברית : 33 לא ישבו בארץ
פן יחתאו אתך לי כי תעבר את אלהיהם כי יהיה לך
למוקש :

24 **וְאֵל** מָשָׁה אָמַר עַלְתָּה אֶל יְהוָה אֲתָּה וְאַחֲרֵن נָדֵב
וְאַבִּיהָוָה וְשַׁבּוּם מֹזְקִינִי יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁתְּחוּתָם מְרַחַק: 2
וְנִנְשֵׁנָה מָשָׁה לְבָדוֹ אֶל יְהוָה וְהָם לֹא תִּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ
עַמּוֹ: 3 וּבוֹא מָשָׁה וַיַּסְפֵּר לְעַם אֶת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה וְאֶת כָּל
הַמְשֻׁפְטִים וַיַּעֲנֵן כָּל הָעָם קָול אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נָעֵשָׂה: 4 וַיַּכְתֵּב מָשָׁה אֶת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה
וַיַּשְׁכַּם בְּבָקָר וַיַּבְנֵן מִזְבֵּחַ תְּחִת הַהָר וְשְׁתִים עֲשָׂר מִצְבָּה
לִשְׁנִים עַשְׂרֵה שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: 5 וַיַּשְׁלַח אֶת נָעָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלֹו עַלְתָּה וַיַּזְבְּחוּ זְבַחִים שְׁלָמִים לִיְהוָה פְּרִים: 6 וַיַּקְרֵחַ
מָשָׁה חַצִּי הַדָּם וַיִּשְׂמַח בְּאֶגֶּת וַחַץ הַדָּם וַיַּרְקֵךְ עַל המִזְבֵּחַ:
7 וַיַּקְרֵחַ סְפִיר הַבְּרִית וַיַּקְרֵא בְּאֵין הַעַם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה נָעֵשָׂה וְנָשְׁמַע: 8 וַיַּקְרֵחַ מָשָׁה אֶת הַדָּם וַיַּזְרֵךְ עַל
הָעַם וַיֹּאמֶר הַנָּה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עָמֹקָם עַל
כָּל הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים: 9 וַיַּעֲלֵל מָשָׁה וְאַחֲרֵנִי נָדֵב וְאַבִּיהָוָה
וְשַׁבּוּם מֹזְקִינִי יִשְׂרָאֵל: 10 וַיַּרְא אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת
רְגָלָיו כְּמַעֲשָׂה לְבָנָה הַסְּפִיר וְכַעֲצָם הַשְּׁמִים לְתַהָּר: 11
וְאֶל אַצְּלֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלַח יְדָו וַיַּחַזֵּז אֶת הָאֱלֹהִים
וַיַּאֲכִל וַיַּשְׁתַּחַז: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מָשָׁה עַלְתָּה אֶל הַהָר
וְהַיָּה שֵׁם וְאֵתָנה לְךָ אֶת לְחַת הַאֲבָן וְהַתְּרוּתָה וְהַמְצֹהָה
אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהֹרְתָמָ: 13 וַיַּקְרֵם מָשָׁה וַיַּהְשַׁע מִשְׁרָתוֹ
וַיַּעֲלֵל מָשָׁה אֶל הַר הָאֱלֹהִים: 14 וְאֶל הַזְּקִינִים אָמַר שְׁבוּ לִנוּ
בָּזָה עַד אֲשֶׁר נִשְׁׁוב אֶלְכִים וְהַנָּה אֶחָרֵן וְחַדְרֵעַמְכָם מִי
בְּעַל דְּבָרִים יִגְשַׁא לָהֶם: 15 וַיַּעֲלֵל מָשָׁה אֶל הַהָר וַיַּכְסֵּחַ
הַעֲנָן אֶת הַהָר: 16 וַיַּשְׁכַּן בְּכֹדֶד יְהוָה עַל הַר סִינִי וַיַּסְכֵּחַ
הַעֲנָן שְׁתִים יָמִים וַיַּקְרֵא אֶל מָשָׁה בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי מִתּוֹךְ
הַעֲנָן: 17 וּמְרֹאہ כְּבָוד יְהוָה כָּאשָׁא כָּלֹת בְּרַאשׁ הַהָר
לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 18 וַיַּבְאֵם מָשָׁה בְּתוֹךְ הַעֲנָן וַיַּעֲלֵל
הַהָר וַיְהִי מָשָׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה:

ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

23 לא תsha שmu שoa אל תsha יDך Um רshע להiT עד
חמס: 2 לא תהיה אחריו רבים לרעתו ולא תענה על רב
לנטת אהרי רבים להטת: 3 וודל לא תהדר בריבו: 4
כי תפנע שור איביך או חממו תעה השב תשיבנו לו: 5
כי תראה חממו שנאך רבץ תחת משאו וחדלה מזוב
לו עזוב תעוז עמו: 6 לא תsha מושפט אבניך בריבו: 7
מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל הרגנו כי לא אצדיק
רשע: 8 ושהד לא תקה כי השחיד יעור פקחים ויסלפ'
דברי צדיקים: 9 ונגר לא תלהץ ואתם ידעתם את נפש
הגר כי גרים היותם בארץ מצרים: 10 ושב שנים תזרע
את ארץך ואספה את חבואתה: 11 והשביעת השמונת
ונטשתה ואכלו אבינוי עמק ויתרם תאכל חיים השדה
כון תעשה לכרםך לזרעך: 12 וששת ימים תעשה מעשיך
וביום השבעי תשבת למן ינוח שורך וחמרך וינפש בן
אמותך והגר: 13 ובכל אשר אמרתי אליכם נשמרו ושם
אליהם אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: 14 שלש
רגלים תחג ל' בשנה: 15 את הג המצאות תשמר שבעת
ימים תאכל מצאות כאשר צויתך למועד חרדש האביב כי
בו יצאת מצרים ולא יראו פני ריקם: 16 וחוג הקציר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה והונ האסף בצעת השנה
באספה את מעשיך מן השדה: 17 שלש פעמים בשנה
יראה כל זוכרך אל פני האדון יהודה: 18 לא טובעל
חמצן דם זבחך ולא ילין החלב חנוי עד בקר: 19 ראשית
בכורי אדרתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי
בחלב אמו: 20 הנה אנכי שלח מלאך לפני לשمرך
בדרכך ולהביאך אל המקום אשר חנוני: 21 השמר מפניו
ושמע בקהלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעם כי שמי
בקרכבו: 22 כי אם שמע תשמע בקהלו ועשית כל אשר
אדבר ואיתתי את איביך וצרתי את צריך: 23 כי יلد
מלאכי לפני והביאך אל האמור וחתתי והפרוי והכנען
החיי והיבוסי והכחדרתו: 24 לא תשתחוה לאליהם
ולא העברם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תחרסטם
ושבר תשרב מצביהם: 25 ועובדתם את יהוה אלהיכם
ובברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מוחלה מקרובך:
26 לא תהיה משכלה ועקרה בארץך את מספר ימיך
אםלא: 27 את אימITY אשלה לפנייך ורשותה את החיים
אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף: 28
ושלחתי את הצרעה לפנייך ורשותה את החיים את הנגען

המנורה ירכח וקנה נביעה כפתירה ופרוחה ממנה יהיו: 32 ושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני: 33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הנקנים היוצאים מן המנורה: 34 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתירה ופרוחה: 35 וכפתר תחת שני הנקנים ממנה וכפתר תחת שני הנקנים ממנה לששת הנקנים היוצאים מן המנורה: 36 כפתריהם וקנתם ממנה והוא כללה מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשיות את נרתיה שבעה והעללה את נרתיה והאיד על עבר פניה: 38 וממלכחה וממחטהיה וזהב טהור: 39 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכללים האלה: 40 וראה ועשה בתגביתם אשר אתה מראת בהר:

וְאֵת הַמְשָׁבֵן הַאֲשֶׁר יִרְאֶת שֶׁמְשׂוֹר וּמְכֻלָּה 26

וארגנמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם:

- 2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מודה אחת לכל היריעות:
- 3 חמיש היריעת תהיין חברת אשה אל אותה וחמש יריעת חברת אשה אל אותה: 4 ועשית לאלת תכלת על שפט היריעת האחת מקצתה בחברת וכן תעשה בשפט היריעה הקיצונה במחברת השניה: 5 חמשים לאלת תעשה ביריעת האחת וחמשים לאלת תעשה בקצתה היריעה אשר במחברת השניה מקבילה הלאה אשה אל אותה: 6 ועשית חמשים קרסי זוהב וחברת את היריעת אשה אל אותה בקרסים וויה המשכן אחד: 7 ועשית יריעת עזים לאחל על המשכן עשתי עשרה ויריעת תעשה אתם: 8 ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע וחברת את חמיש היריעת הששית אל מול פני האهل: 9 ועשית וכפלה את היריעת הששית אל שש היריעת בלבד וחברת את היריעת הששית אל מול פני האهل: 10 ועשית חמשים לאלת על שפט היריעת האחת הקיצונה בחברת וחמשים לאלת על שפט היריעת החברת השניה: 11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בלאה וחברת את האهل והיה אחד: 12 וסדרה העדר ביריעת האهل חצי היריעה העדרפת תסרכה על אחריו המשכן: 13 והאמנה מזה והאמנה מזה בעדר בארך יריעת האهل

25 וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר יידנו ליבו תקחו את הרומתי: **3** וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: **4** ותכלת וארגמן ותולעת שני ווש וועדים: **5** וערת אלים מאדרמים וערת החשים ועצי שטים: **6** שמן למاءר בשםים לשמנן המשחה ולקטרת הסמיים: **7** אבני שהם ואבני מלאים לאפר ולחשן: **8** ועשו לי מקדש ושכני תחוכם: **9** ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: **10** ועשו ארון עצי שטים אמרתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: **11** וצפית אותו זהב טהור מבית ומוחוץ הצבנו ועשית עליו זר זהב סכיב: **12** ויצקת לו ארבע טבעת זהב וננתה על ארבע פגימותיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנייה: **13** ועשית בdry עצי שטים וצפית אותם זהב: **14** והבאת את הבדים בטבעת הארון על צלעתו הארנין: **15** בטבעת הארון יהיו הבדים לשאת את הארון בהם: **16** וננתת אל הארון את העדרת אשר אתן לא יסרו ממנה: **17** והבאת את הבדים בטבעת הארון יהיו הבדים לאיך: **18** ועשית שיטים כרבים זהב מקשה ואמה וחצי רחבה: **19** ועשית שניים כרבים זהב מקשה אתם משני קצוות הכהפרת: **20** ועשה כרוב אחד מקצה מזויה וכרוב אחד מקצה מזויה מן הכהפרת תעשו את הכרבים על שני קצוותיו: **21** והיו הכרבים פרשי כנפים למלعلا סכךיים בככיהם על הכהפרת ובוניהם איש אל אחיו אל הכהפרת יהיו פניו הכרבים: **22** וננתת את הכהפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תנתן את העדרת אשר אתן לך: **23** ונונעדי לך שם ודברתוי אתך מעל הכהפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדרת את כל אשר אצווה לך אל בני ישראל: **24** ועשית שלחן עצי שטים אמרתים אמרת ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: **25** וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סכיב: **26** ועשית לו טפח סכיב ועשית זר זהב למסגרתו סכיב: **27** לעמת המטגרת תהיוין הטבעת אשר לאربع רגליו: **28** לעמת המטגרת תהיוין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: **29** ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא גם את השלחן: **30** ועשית קערתו וכפתיו וקשותיו ומנקתו אשר ייסך בהן זהב טהור תעשה אתם: **31** וננתת על השלחן לחם פנים לפניו תמיד: **32** ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך
וחמש אמות רחוב רביע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו:
2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנה תהיין קרנתיו
וצפית אותה נחשת: 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעו ומורקתיו
ומולגתיו ומחתתיו לכל קלי תעשה נחשת: 4 ועשית
לו מכבר מעשה רשות נחשת ועשית על הרשות ארבע
טבעת נחשת על ארבע קצוצתו: 5 ונתחה אתה תחת
crcב המזבח מלמטה והיותה הרשות עד חצי המזבח: 6
ועשית בידים למזבח ברדי עצי שטים וצפית אתם נחשת:
7 וחובא את בריו בטבעת והיו הבדים על שני צלעת
המזבח בשאתה אותו: 8 נובוב לחת תעשה אותו כאשר הראה
אתך בהר כן יעשו: 9 ועשית את חצר המשכן לפאת
ונב תימנה קלעים להחזר שש משור מאה באמה ארך
לפאה האחת: 10 ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת
ווי העמדים וחקיקם כסף: 11 וכוכן לפאת צפון באורך
קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת
ווי העמדים וחקיקם כסף: 12 ורחב החזר לפאות ים
קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: 13
ורחב החזר לפאות קדרה מורה החמשים אמה: 14 ותחמש
עררה אמה קלעים לכתר עמדיהם שלשה ואדניהם
שלשה: 15 ולכתר השניה חמיש עשרה קלעים עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה: 16 ולשער החזר מסך עשרים
אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעה רקם
עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: 17 כל עמודי החזר
בסיב מחקיקים כסף ויוזם כסף ואדניהם נחשת: 18 ארך
החזר מאה באמה ורחב החמשים חמשים וקמה חמיש
אמות שיש משור ואדניהם נחשת: 19 לכל קלי המשכן
בכל עברתו וכל יתרתו וכל יתודה החזר נחשת: 20
ואתה תזכה את בני ישראל ויקתו אליך שמן זית כדית
למאור להעלת נר תמיד: 21 באהל מועד מוחוץ לפרקת
אשר על העדרת יערך אותו אהרן ובנוו מערב עד בקר
לפני יהוה חקת עולם לרטרם מאת בני ישראל:

28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו את
מתוק בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ובביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן: 2 ועשית בנדי קדרש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת: 3 ואתה תדבר אל כל חכמי לך אשר
מלאתינו רוח חכמה ועשה את בנדי אהרן לקדשו לכהנו

יהיה סrhoch על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: 14 ועשית
מכסה לאهل ערתה אלים מאדמים ומכסה ערתה תהשים
מלמעלה: 15 ועשית את הקרים למשכן עצי שטים
עמדים: 16 עשר אמות ארך הקרים ואמה וחצי האמה
רחוב הקרים האחד: 17 שתי ירות לקרש האחד משלבת
אהשה אל אחתה כן תעשה לכל קדרי המשכן: 18 ועשית
את הקרים למשכן עשרים קדרש לפאת תימנה:
19 וארכבים ארני כסף תעשה תחת עשרים הקרים שני
אדנים תחת הקרים האחד לשתי ירותיו ושני אדנים תחת
הקרים האחד לשתי ירותיו: 20 ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשרים קדרש: 21 וארכבים ארניהם כסף
שני אדנים תחת הקרים האחד ושני אדנים תחת הקרים
האחד: 22 ולירכתי המשכן ימה תעשה שש קדרש:
23 ועשית קדרים תעשה למקצתה המשכן בירכתיים: 24
ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל
הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצתה יהיו:
25 והיו שנינה קדרים ואדניהם כסף שש עשר אדנים
שני אדנים תחת הקרים האחד ושני אדנים תחת הקרים
האחד: 26 ועשית בריחסים עצי שטים חמשה לקרים צלע
המשכן האחד: 27 וחמושה בריחסים לקרים צלע המשכן
השנית וחמושה בריחסים לקרים צלע המשכן לרכתיים
ימה: 28 והבריה התויכן בתוך הקרים מברכה מן הקצה
אל הקצה: 29 ואת הקרים תזכה זהב ואת טבעתיהם
תעשה זהב בתים לברים וצפית את הברחים זהב: 30
והקמתה את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: 31 ועשית
פרקת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב
יעשה אתה כרבים: 32 ונתחה אתה על ארבעה עמודי
שטים מצפים וזהם וזה על ארבעה ארני כסף: 33
ונתחה את הפרכת תחת הקרים והבאת שמה מבית
לפרקת את ארון העדות והבדילה הפרקת לכם בין
הקרים ובין קדר הקרים: 34 ונתחה את הכפרת על
ארון העדרת בקדושים: 35 ושמנת את השלחן מוחוץ
לפרקת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה
והשלחן תחת על צלע צפון: 36 ועשית מסך לפתח האهل
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם:
37 ועשית למסך חמישה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם
זהב ויצקת להם חמישה ארני נחשת:

המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תmid :³⁰ ונותת אל חשו המשפט את האורים ואת התומים והוא על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תmid :³¹ ועשית את מעיל האפור כליל תכלת :³² וזה יהיה פירושו בתוכו שפה היה לפיו סכיב מעשה ארוג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע :³³ ועשית על שלוי רמנין תכלת וארגמן ותולעת שני על שלוי סכיב ופעמוני זהב בתוכם סכיב :³⁴ פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שלוי המעיל סכיב :³⁵ והיה על אהרן לשרות נשממע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימותו :³⁶ ועשית ציצ'ז זהב טהור ופחהה עליו פתוחי חותם קדש ליהוה :³⁷ ושותה אותו על פתיל תכלת וזה עלי המנפפת אל מולפני המנפפת יהוה :³⁸ וזה עלי מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדושים אשר יקידישו בני ישראל לכל מנתת קדשיהם והיה על מצח תמיד לרצון להם לפני יהוה :³⁹ ושבצת הכתנת הש ועשית מנפפת הש ואבנט תעשה מעשה רקס :⁴⁰ ولבני אהרן תעשה חנתת ועשית להם אבניטים ומגבות תעשה להם לכבוד ולהפאהרת :⁴¹ וולבשת אותם את אהרן אחיך ואת בניו ומשחת אותם ומלאת את ידים וקדשת אותם וכחנו ל :⁴² וועשה להם מכנסי בד לכוסותبشر ערודה ממרניות ועד ירכיהם יהיו :⁴³ והיה על אהרן ועל בניו בבאים אל אهل מועד או בנשותם אל המזבח לשורת בקדש ולא ישוא עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו :

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אותם לכהן לי לך פר אחד בן בקר ואלים שניים תמים :² וללחם מצות וחלה מצת בלולות בשמן ורקייקי מצות משחיהם בשמן סלת חטים תעשה אתם :³ ונותת אותם על אחד ותקרבת אותם בסל ואת הפר ואת שני האלים :⁴ ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אهل מועד ורחתת אותם במים :⁵ ולקחת את הבנדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואה מעיל האפור ואת האפור ואת החשן ואפרת לו בחשב האפר :⁶ ושותה המנפפת על ראשו ונותת את נור הרקdash על המנפפת :⁷ ולקחת את שמן המשחה וצקה על ראשו ומשחת אותם :⁸ ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת :⁹ וונגרת אתם אבנט אהרן ובניו ורחתת لهم מגבעת והיתה להם כהנה לחקמת עולם ומלאת יד אהרן מעל האפור :²⁹ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן

לי :⁴ ואלה הבנדים אשר יעשו חשן ואפור ומיל וכנתת תשבע מנפפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבנינו לכהנו ל :⁵ וזהם יקחו את זהוב ואת התכלה ואת הארמן ואת תולעת השני ווש משור מעשה חשב :⁶ ועשו את האפר והב תכלת וארגמן תולעת שני ווש משור מעשה חשב :⁷ ושתי כהנת חברות יהוה לו אל שני קצוטיו וחבר :⁸ ווחשב אפרתו אשר עליו כמעשיהם ממנו יהוה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ווש משור :⁹ ולקחת את שתיא אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל :¹⁰ שהה משמהם על האבן האחת ואת שמות הששה הנوترם על האבן השנייה כחולדרם :¹¹ מעשה חריש אבן פתחוי חותם תפחה את שתי האבניים על שמות בני ישראל מסכת משbezחות זהב תעשה אתם :¹² ושותה את שתיא האבניים על כהנת האפר אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתיא כהפיו לזכרן :¹³ ועשית משbezצת זהב :¹⁴ ושתי שרשות זהב טהור מנבלת תעשה אתם מעשה עבת וננתה את שרשות העבות על המשbezצת :¹⁵ ועשית חשן משbezצת השבב כמעשיהם אפר העשנו זהב תכלת ושתי שרשות זהב טהור מנבלת תעשה אתם רבוע וארגמן ותולעת שני ווש משור תעשה אותו :¹⁶ רבעה יהיה כפול זורת ארכו וזרת רחבו :¹⁷ ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור ארד פטרדה ובברכת הטור האחד :¹⁸ והטור השני נפק ספריר ויהלם :¹⁹ והטור השלישי לשם שבו ואחלמה :²⁰ והטור הרביעי תרשיש ושיהם וישפה משbezחים זהב יהיו במלואיהם :²¹ והאבנים תהין על שמות בני ישראל שתום עשרה על שמות תפוחי החותם איש על שמם תהין לשני עשר שבט :²² ועשית על החשן שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור :²³ ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתיא העבות על שני קצוטה החשן :²⁴ וננתה את שתיא עבתה ההובעל שתי הטבעות אל קצוטה החשן :²⁵ ואת שתיא קצוטה שתיא העבותה תתן על שתיא המשbezצות וננתה על כהנות האפר אל מול פניו :²⁶ ועשית שתיא טבעות זהב ונתת אותם על כהנות האפר שמי קצוטה החשן על שפטו אשר אל עבר האפר ביתה :²⁷ ועשית שתיא טבעות זהב ונתת אותם על שתיא כהנות האפר מלמטה ממול פניו לעממת מהברתו מנעל לחשב האפר :²⁸ וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפר בפתיל תכלת להוות על חשב האפר ולא זיה החשן מעל האפר :²⁹ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן

ואכל אהרן ובנוו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד : 33 ואכלו איהם אשר כפר בהם למלא את ידם לקישר אותם וזר לאיאכל כי קדרש הם : 34 ואם יותר מבשר המלאים וממן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לאיאכל כי קדרש הוא : 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים ת מלא ידים : 36 וoffer חטאת העשה ליום על הכהרים וחטא על המזבח בכפרך עליון ומשחתת אותו לקדרשו : 37 שבעת ימים הכהר על המזבח וקדשת אותו והיה המזבח קדרש קדשים כל הנגע במזבח יקדרש : 38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שניים ליום תמיד : 39 את הכבש האחד העשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים : 40 ושערן סלת בלול בשמן כתוית רביע החין ונסך רכבעית החין יין לכבש האחד : 41 ואת הכבש השני תעשה בין העARBים מנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח אשר יהוה : 42 עלת תמיד לדרכיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם : 43 ונעדתי שמה לבני ישראל ונקרש בכבדיו : 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכלחן לי : 45 ושבנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים : 46 יידעו כי אני יהוה אלהים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לשכני בתחום אני יהוה אלהים :

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אותו : 1 אמרה ארכו ואמה רחבו רבוע יהוה ואמותים קמתו ממנה קרנתיו : 2 וצפיתה אותו זהב טהור את ננו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זור זהב סביב : 4 ושותי טבעת זהב העשה לו מתחת לזרוע על שני צלעתיו תעשה על שני צדייו והיה לבחים לבדים לשאת אותו בהמה : 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפיתה אתם זהב : 6 ונתתה אותו לפני הפרכת אשר על ארן העדרת לפני הכהרת אשר על העדרת אשר אועד לך שם : 7 ותקדשתי עלי אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרתיק טירנה : 8 ובכחולת אהרן את הנרתיק בין העARBים יקטרינה קטרת תמיד לפני יהוה לדרכיכם : 9 ולא העלו עלי קטרת זהבה ועלה ומנחה ונסך לאחסכו עליו : 10 וככפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מודם חטא הכהרים אחת בשנה ככפר עליון לדרכיכם קדרש קדשים הוא יהוה : 11 וידבר

אהרן ובנוו את ידיהם על ראש הפך : 12 וווחחת את הפך לפני יהוה פתח אהל מועד : 13 ולקחת מודם הפך ונתחה על קרנית המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח : 14 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכללות ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה : 15 ואת בשער הפך ואת ערדו ואת פרשו תשרפכ באש מוחץ למגנה חטא הוא : 16 ואת האיל האחד תחק וסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל : 17 וווחחת את האיל ולקחת את דמו ווורתה על המזבח סביב : 18 ואת האיל תנחה לנתחיו ורחתצת קרבו וכרעוינו ונחתת על נתחיו ועל ראשו : 19 ותקדשת את כל האיל ולקחת את אהיל השני וסמק אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל : 20 וווחחת את האיל ולקחת מדםו ונחתת על תנוק און אהרן ועל תנוק און בניו הימנית ועל בהן דם הימנית ועל בהן רגלים הימנית ווורתה את הדם על המזבח סביב : 21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והווית על אהרן ועל בנדיו ועל בניו ועל בנדי בנוו את קדרש הוא ובנוו ובנוו בנוו אותו : 22 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואות החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכללות ואת החלב ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימני כי איל מלאים הוא : 23 ובכבר לחם אחת וחלلت לחם שמן אחת ודקוק אחד מסל המצאות אשר לפני יהוה : 24 ושמטה הכלל על כפי אהרן ועל כפי בניו והונפה אתם תנופה לפני יהוה : 25 ולקחת אתם מירם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשר הוא יהוה : 26 ולקחת את ההזה מאיל המלאים אשר לאהרן והונפה אותו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה : 27 וקדשת את זהה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו : 28 והוא לה אהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחיהם תלמידיהם תרומותם ליהוה : 29 ובנדי הקדרש אשר לאהרן יהיו לבניו אחורי למשחה בהם ולמלאם אתם ידים : 30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבנוו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש : 31 ואת איל המלאים תחק ובשלחת את בשרו במקם קדרש : 32

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 3 ואملא אותו
روح אלהים בחכמה ובתבונה ובברעת ובכלי מלאכה:
4 לחשב מוחשבת לעשות בזחוב ובכסף ובנחתת: 5
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה:
6 ואני הנה נתתי אותו את אהלי'אב בן אחיסמך למטה
דן ובבלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר
צוויתך: 7 את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת
אשר עליו ואת כל כליה'ה: 8 ואת השלחן ואת כליה'
את המנרה הטהרת ואת כל כליה'ו ואת מזבח הקטורתת:
9 ואת מזבח העלה ואת כל כליה'ו ואת הכיפור ואת כנו:
10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת כנו:
בגדי בניו לכהן: 11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
לקדרש כל אשר צוויתך יעשו: 12 ויאמר יהוה אל משה
לאמר: 13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך אתה
שבתתי תשמרו כי אותן הוא בניינו ובנייכם לדרכיהם
לדעת כי אני יהוה מקדשכם: 14 ושמרתם את השבת
כי קדש הוא לכם מHALLA' מות יומת כי כל העשה בה
מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמייה: 15 ששת ימים
עשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתוں קדש ליהוה
כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: 16 ושמרו
בני ישראל את השבת לעשوت את השבת לדרתם ברית
עולם: 17 בניו ובין בני ישראל אלהו לעלם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש: 18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אותו בהר
סינו שני לחת העדרת לחת אבן כתבים באכבע אלהים:

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל
העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפניו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו: 2 ויאמר אלהם אהרן פרקו נומי
זהוב אשר באוני נשיםם בנייכם ובנותיכם והביאו אליו: 3
ויתפרקו כל העם את נזמי הזהוב אשר באוניהם ויביאו אל
אהרן: 4 ויקח מידם ויצר אותו בחרת וייעשו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלך מארץ מצרים:
5 וירא אהרן ובין מזבח לפניו וירא אהרן וגנבר חן
ליהוה מחר: 6 וישכימו מחרת ויעלו עלת וונשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: 7 וידבר יהוה אל
יהוה אל משה לאמר: 12 כי תsha את ראש בני ישראל
לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא
יהיה בהם נnf בפקד אתכם: 13 זה יתנו כל העבר על
הפקדים מחצית השקל בשקל הקדרש עשרים נהה השקל
מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעליה יתן תרומות יהוה: 15 העשר
לא יתרבה והדל לא ימעיט מחצית השקל להתקה את
תרומות יהוה לכפר על נפשתיכם: 16 ולקחת את כספ
הכפריים מאות בני ישראל ונתחת אותו על עבדת אהל
מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 ועשית
כיפור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתחת אותו בין אהל מועד
ובין המזבח ונתחת שם מים: 19 ורחציו אהרן ובניו ממנו
את ידים ואת רגליהם: 20 בבאים אל אהל מועד ירחציו
מים ולא ימתו או בנשותם אל המזבח לשרת להקטרת
אשה ליהוה: 21 ורחציו ידים ורגלים ולא ימתו והיתה
לهم חוק עולם לו ולזרעו לדרתם: 22 וידבר יהוה אל
משה לאמר: 23 ואתה קח לך בשמיים ראש מז דרור
חמש מאות וקמנון בשם מחציתו חמשים ומאותים וקנה
שם חמשים ומאותים: 24 וקדשה חמש מאות בשקל הקדרש
ושמן זית הין: 25 ועשית אותו שמן משחת קדרש רקח
מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדרש יהוה: 26 ומשחת
בו את אהל מועד ואת ארון העדרת: 27 ואת השלחן ואת
כל כליה'ו ואת המנרה ואת כליה'ו ואת מזבח הקטורתת:
ואת מזבח העלה ואת כל כליה'ו ואת הכיפור ואת כנו: 29
וקדרת אתם והוא קדרשים כל הנגע בהם קדרש: 30
ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אותם לכהן לי: 31
ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדרש יהוה
זה לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא ייסך ובמכתנה
לא תעשו כמהו קדרש הוא קדרש יהוה לכם: 33 איש אשר
ירקח כמהו ואשר יתן ממנה על זר ונכרתת מעמו: 34
ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וshallat וחלבנה
סמים ולבנה זוכה בר בבד יהוה: 35 ועשית אתה קטרת
רכח מעשה רוקח מליח טהור קדרש: 36 ושהקחת ממנה
הדק ונתחת ממנה לפני העדרת באهل מועד אשר אוועד
לך שמה קדרש קדרשים תהיה לכם: 37 והקטרת אשר
תעשה במכתנה לא תעשו להם קדרש תהיה לך ליהוה:
38 איש אשר יעשה כמוות להריה בה ונכרתת מעמו:

בבנו ובabhängigו ולחת עלייכם היום ברכה: 30 ויהי ממחירת
ויאמר משה אל העם אתם חטאם חטא נדליה ועתה
עללה אל יהוה אولي' אכפירה بعد חטאכם: 31 וישב
משה אל יהוה ויאמר אני חטא העם הזה חטא נדליה
וישעו להם אלהי זהב: 32 ועתה אם ת שא חטאיהם ואם אין
מחני נא מספרק אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא לי אהנו מספרי: 34 ועתה לך נחאה את העם
אל אשר דברתי לך הנה מלאכי לך לפניך ובאים פקדך
ופקדת עליהם חטאיהם: 35 ויגף יהוה את העם על אשר
עשאו את העגל אשר עשה אהרן:

33 וידבר יהוה אל משה לך על מה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחיק וליעקב לאמר לזרעך אתנה: 2 ושלחתי לפניך
מלך ונשתי את המכני האמרי והחתי והפרוי החוי
והיבוט: 3 אל ארץ זבת חלב ודבש לא עלה בקרבך
כי עם קsha ערף אתה פן אכלך בדרך: 4 ויישמע העם
את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: 5
ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קsha
ערף רגע אחד עלה בקרבך וכלייך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה מה אתה לך: 6 וויתנצלו בני ישראל את
עדים מהר חורב: 7 ומשה יקח את האهل ונטה לו מחוץ
למחנה הרחק מן המhana וקרא לו אהל מועד והוא כל
מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למhana: 8
והיה בצתת משה אל האهل יקומו כל העם ונצבו איש
פתח אהלו והבטחו אחריו משה עד באו האהלה: 9 והיה
כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהלה
ודבר עם משה: 10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד
פתח האهل ועם כל העם והשתחו איש פתח אהלו: 11
ודבר יהוה אל משה פנים כאשר ידבר איש
אל רעהו ושב אל המhana ומשרתו יהושע בן נון נער
לא ימוש מתחור האهل: 12 ויאמר משה אל יהוה ראה
אתה אמר אל העל את העם הזה ואתה לא הודיעני את
אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתי בשם נום מצאת חן
בעני: 13 ועתה אם נא מצאתי חן בעניך הודיעני נא את
דרךך ואדרך למען אמצא חן בעניך ראה כי עמק הנוי
זהו: 14 ויאמר פני ילכו והנתחו לך: 15 ויאמר אליו אם
אין פניק הלכים אל חעלנו מזוה: 16 ובמה יודע אפוא כי

משה לך רד כי שה עמק אשר העלית מארץ מצרים: 8
סרו מחדן מן הדרך אשר צירום עשו להם על מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלהי ירושלים אשר
העלוק מארץ מצרים: 9 ויאמר יהוה אל משה ראיינו
את העם הזה והנה עם קsha ערף הוא: 10 ועתה הניחה
לי ויחר אפי בהם ואכלם ועשה אותו לנו גдол: 11
ויחל משה את פני יהוה אלהי ויאמר למה יהוה יחרה
אפק בעמק אשר הוצאה מארץ מצרים בכך גдол וביד
חזקה: 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם
להרגם בהרים ולכלחם מעל פני האדמה שוב מחרון
אפק והנחים על הרעה לעמק: 13 זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בריך ותדבר אליהם
ארבה את זרכם כוכבי השמים וכל הארץ זאת אשר
אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: 14 ויפן וירד משה מן
הרעה אשר דבר לעשות לעמו: 15 ויפן וירד משה מן
ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם
מזוה ומזה הם כתבים: 16 והלחת מעשה אליהם המה
ומכתב מכתב אליהם הוא חרות על הלחת: 17 וישמעו
יהודים את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלכמיה
במנחנה: 18 ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול ענות
חלוצה קול ענות אנכי שמי: 19 ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אפיק משה וישליך מיד
את הלחת וישבר אתם תחת ההר: 20 ויקח את העגל
אשר עשו וירושף באש ויתחן עד אשר דק ויזיר על פניו
הימים וישק את בני ישראל: 21 ויאמר משה אל אהרן מה
עשה לך העם כי הבאת עליו חטא נדליה: 22 ויאמר
אהרן אל יחר אפיק ארני אתה ידעת את העם כי ברע הוא:
23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלו מארץ מצרים לא ידענו מה היה
לו: 24 ואמור להם למי וזה התפרקנו וירטו לי ואשלכחו
בаш ויצא העגל הזה: 25 וירא משה את העם כי פרע הוא
כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער
הманה ויאמר מי ליהוה אלהי ויאספו אליו כל בני לוי: 27
ויאמר להם כמה אמר יהוה אלהי ישראל שמו איש חרבו
על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרנו איש
את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני
לו כי דבר משה ויפל מן העם ביום והוא כשלשת אלפי
איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש

לך ואכלת מזבחו: ¹⁶ ולקחת מבניו לבניך וכן בנתיו אחרי אלהי הדרון והוננו את בניך אחרי אלהי הדרון: ¹⁷ וזה מוסכה לא תעשה לך: ¹⁸ זאת חן המצוות תשמר שבעת ימים תאכל מצוות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחודש האביב יצאת ממצרים: ¹⁹ כל פטר רחם לי וכל מקץ תזכור פטר שור ושה: ²⁰ ופטר חמור תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פניו ריקם: ²¹ ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחיריש ובקצרת השבת: ²² והן שבעת תעשה לך בכורי קציר חיטים וחג האסיף תקופת השנה: ²³ שלוש פעמים בשנה יראה כל זכרך את פניו האדון יהוה אלהי ישראל: ²⁴ כי אורייש גויים מפניך והרחבתו את גבולך ולא יחמוד איש את הארץ בעליך לראות את פניו יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: ²⁵ לא חשחת על חמוץ דם זביה ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ²⁶ הראשית בכורי ארמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלבם: ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כתרתי את ברית ואת ישראל: ²⁸ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרה הדברים: ²⁹ ויהי ברדת משה מהדר סני ישוי לחת העדרת ביד משה ברדתו מן התהר ונשאה לא ידע כי קרן עור פניו בדרכו אותו: ³⁰ וירא אהרן וככל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו: ³¹ ויקרא אליהם משה ויישבו אליו אהרן וככל הנשים בעדרה וידבר משה אליהם: ³² ואחריו כן ננסו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אותו בהר סני: ³³ ויכול משה מרדבר אתם ויתן על פניו מסווה: ³⁴ ורבבה משה לפני יהוה לדבר אותו סידר את המסוה עד צאתו יצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: ³⁵ וראו בני ישראל את פניו משה כי קרן עור פניו והשיב משה את המסוה על פניו עד בא לדבר אותו:

35 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשתם: ² ששת ימים העשה מלאכה וביום השביעי יהוה لكم קדר שbeta שבתוון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: ³ לא תבערו אש בכל משבותיכם ביום השבת: ⁴ ויאמר משה אל כל

מצאתך חן בעיניך אני ועמק הלווא בלבתך עמו נפלינו אני ועמק מכל העם אשר על פני הארץ: ⁶ ויאמר יהוה אל משה נם את הדבר הזה אשר דברת עשה כי מצאתך חן בעיניו ואדריך בשם: ⁸ ויאמר הדראני נא אתה כבדך: ⁹ לפניו ותתני את אשר אתה אמן ורחמתי את אשר ארם: ¹⁰ ויאמר אני עבריר כל טובי על פניך וקרأتي בשם יהוה ועمرיך ותתני את אשר אתה אמן ורחמתי את אשר ארם והרاري: ¹¹ לפניה ותתני את פניו כי לא יראני האדם והוא לא יראך: ¹² ויאמר יהוה הנה מקום ATI ונצבת על הצור: ¹³ והיה בעבר כבדי ושמתייך בנקרת הצור ושכתי כבפי עלייך עד עבריך: ¹⁴ והסרתי את כבפי וראיתי את אחריו ובפני לא יראו:

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים בראשים וכתבתו על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשיים אשר שברת: ² והיה נכוון לבקר ועלית בבקר אל הר סני ונצבת לו שם על ראש ההר: ³ ויאיש לא יعلاה עמק ונם איש אל ירא בכל ההר נם חזאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ⁴ וופסל שני לחת אבנים בראשים ויכתב משה בבקר וויעל אל הר סני כאשר צוה יהוה אותו ויקח בידו שני לחת אבנים: ⁵ וירדר יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ⁶ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ותנוון ארך אפים ורכב חסד ואמת: ⁷ נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה לא נקה פקר עון אבות על בניים ועל בניים על שלשים ועל רבעים: ⁸ וימחר משה ויקר ארצה ווישתחוו: ⁹ ויאמר אם נא מצאתך חן בעיניך אדני לך נא בקרבנו כי עם קsha ערך הווא וסלחת לעוננו ולחתמאננו ונהלהנו: ¹⁰ ויאמר הנה אנכי כרת ברית ננד כל עמק עשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגנים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמק: ¹¹ שמר לך את אשר אנכי מצוך היום ההני ריש מפניך את האמור והכנען והחתוי והפרוי והחווי והובסי: ¹² השמר לך פן תכרת ברית לוייש הארץ אשר אתה בא עליה פן יהוה למוקש בקרבך: ¹³ כי את מזבחם החצון ואת מצבתם תשברון ואת אשורי תכתרו: ¹⁴ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: ¹⁵ פן תכרת ברית לוייש הארץ וננו אחרי אלהיהם ויזבחו לאלהיהם וקרא

אותו רוח אלוהים בחכונה בתבוננה ובברעת ובכל מלאכה: 32 ולחשב ממחשבת לעשת בזוהב ובכסף ובונחת: 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: 34 ולחרות נתן לבבו הוא ואהלי'אב בן אחיסנק למתה דן: 35 מלא אתכם חכמתם לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב וركם בתכלת ובארמן בתולעת השני ובשניהם: 36 ואגן עשי כל מלאכה וחשי' מחשבת:

36 ועשה בצלאל ואהלי'אב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדרש לכל אשר צוה יהוה: 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהלי'אב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מ לפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדרש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4 ויבאו כל החכמים העשימים את כל מלאכת הקדרש איש איש מללאכתו אשר המה עושים: 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מידי העברה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: 6 ויצו משה ויעבירו קול במוחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומה הקדרש ויכלא העם מהביא: 7 והמלאכה הייתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר ירידת שיש משור ותכלת וארמן ותולעת שני כרכבים מעשה חשב עשה אתם: 9 ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבעה באמה היריעת האחת מדרה אחת לכל היריעות: 10 וייחבר את חמיש היריעות לאחת אל אחת וחמש ירידת חבר את אל אחת: 11 ויעש לאאת תכלת על שפת היריעת האחת מקצת במחברת כן עשה בשפת היריעת הקיזונה במוחברת השנית: 12 חמישים לאאת עשה ביריעת האחת וחמשים לאאת עשה בקצת היריעת אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: 13 ויעש חמישים קרסי זהב וייחבר את הירעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: 14 ויעש ירידת עים לאهل על המשכן עשו עשרה ירידת עשה אתם: 15 ארך היריעת האחת שלשים באמה וארבעה אמות רחוב היריעת האחת מדרה אחת לעשתי עשרה ירידת: 16 וייחבר את חמיש היריעת לבן ואת ש היריעת שם בשם בצלאל בן אורן בן חור למטה יהודה: 31 וימלא

עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדי' לבו יביה את תרומות יהוה זהב וכסף ונחת: 6 ותכלת וארמן ותולעת שני ווש ועוזים: 7 וערת אלים מאדרמים וערת תהשים ועצי' טיטים: 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שם ואבני מלאים לאפור ולחשן: 10 וכל חכם לב בכם יבאו וייעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשכן את אהלו ואת מכשנו את קרסו ואת קרשיו את בריחו את עמידרו ואת אדרנו: 12 את הארן ואת בדי' את הכפרת ואת פרכת המשך: 13 את השלחן ואת בדי' ואת כל כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המשחן: 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדי' ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת מבכבר הנחשת אשר לו את בדי' ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: 17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדרניה ואת מסך שער החצר: 18 את יתנדת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם: 19 את בנדי' השר לשירות בקדש את בנדי' הקדרש לאהרן הכהן ואת בנדי' בנוי לכהן: 20 ויצאו כל עדת בני ישראל מ לפני משה: 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו הביאו את תרומות יהוה למלאכת האל מועד ולכל עבדתו ולבנדי' הקדרש: 22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדי' לב הביאו חח ונום וטבעת וכמו צל כל זיהב וככל איש הניף תנופת זהב ליהוה: 23 וכל איש אשר נמצא אותו תכלת הביאו את תרומות יהוה וכל איש אשר נמצא אותו עצי' טיטים וארמן ותולעת שני וש ועוזים וערת אלים מאדרמים וערת תהשים הביאו: 24 כל מרמים תרומות כסף ונחתה הביאו טו ויביאו מטהה את התכלת ואת הארמן את תולעת השני ואת השש: 25 וכל אשיה חכמתם לב כל מלאכת העברה הביאו: 26 וכל הנשים אשר נשוא לבן אתנה בחכמה טו את העוזים: 27 ותגשאים הביאו את אבני השם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן: 28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 וכל איש ואשה אשר נדב לכם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: 30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורן בן חור למטה יהודה: 31 וימלא

לבד : 7 וויש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במתבררת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברתית השנית : 8 וויש קרס נחשת חמשים לחבר את האهل להיות אחד : 9 וויש מכסה לאهل ערתה אלים מאדמים ומכסה ערתה תשחים מלמעלה : 10 וויש את הקרים למשכן עצי שיטים עמודים : 11 וויש אמת ארך הקרים למשכן עצי שיטים עמודים : 12 וויש את הקרים אחד והציא האמה רחוב הקרים האחד : 13 ושתי ידית המשןן : 14 וויש את הקרים למשכן שעירים קרים לפאת נב תימנה : 15 וארכבים אדרוני כסף עשהחת הערים הקרים שני אדרנים תחת הקרים האחד לשתי ידיתיו ושני אדרנים תחת הקרים האחד לשתי ידיתיו : 16 ולצלע המשכן השניה לפאת צפון עשה שעירים קרים : 17 וארכבים אדרוניים כסף שני אדרנים תחת הקרים האחד ושני אדרנים תחת הקרים האחד : 18 ולירכתי המשכןימה עשה ששה קרים : 19 ושני קרים עשה למיצעת המשכן בירכתיים : 20 והיו תואם ממלמטה ויחדו יהיו חמים אל ראשו אל החבעת האחת כן עשה לשנייהם לשני המוקצתה : 21 וויש שמנת הקרים שני אדרנים תחת הקרים האחד עשר אדרנים שני אדרנים תחת הקרים האחד : 22 ולירכתי המשכן זעיר עצי שיטים חמושה לקרים צלע המשכן מזדעה : 23 וויש שמנת בריחים לקרים צלע המשכן השנית והמשה בריחים לקרים המשכן לירכתיים ימה : 24 וויש שמנת בריחים לבריח בתוך הקרים מן הקצת אל הקצתה : 25 וויש את הקרים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבירחים ויצף את הבריחים זהב : 26 וויש את הפרוכת תכלת וארגמן ותולעת שני ווש משור מעשה ממנה : 27 וויש לה ארבעה עמודי שיטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדרני כסף : 28 וויש מסך לפתח האهل תכלת וארגמן ותולעת שני ווש משור מעשה רקס : 29 וויש עמודיו המשה ואת עמודיו המשה ואת עמודיו המשה והואם וויהם וצפה ראשיהם וחשיקיהם זהב ואדרנים חמשה נחשת :

37 וויש בצלאל את הארון עצי שיטים אמורים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : 1 וויצפחו זהב טהור מבית ומוחץ וויש לו זהב סביב : 2 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פערתו ושתי טבעת על מעשה רקה :

בشكل החדש : 26 בקע לגלגול מחלוקת השקל בקהל הקדרש לשאלת כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה 27 לשש מאות אלף ושלשה אלפיים וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת ככר הכסף לזכות את אדרני הקדרש ואת אדרני הפרכת מאת אדרנים למאת הככר ככר לאדן : 28 ואთ האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עsha ווים לעמודים צפה הראשם וחשך אתם : 29 ונחשת התנופה שביעים ככר ואלפיים וארבע מאות שקל : 30 ויועש בה את אדרניفتح אלל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכביר הנחשת אשר לו ואת כל כלוי המזבח : 31 ואת אדרני החצר סביב ואת אדרני שער החצר ואת כל יתודה המשכן ואת כל יתרת החצר סביב :

39

מן התקלה והארגמן ותולעת השני עשו בנדי שרד לשרת בקדושים ויועשו את בנדי הקדרש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה : 2 ויועש את האפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור : 3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוכה התקלה ובתוכה הארגמן ובתוכה תולעת השני ובתוכה השם מעשה חשב : 4 כתפת עשו לו חברת על שני קצוטו חבר : 5 ווחשב אפרתו אשר עליו ממנה הוא כמעשיהם זהב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור כאשר צוה יהוה את משה : 6 ויועשו את אבני השם מסכת משבצות זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל : 7 ווישם אתם על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל אל אשר צוה יהוה את משה : 8 ויועש את החשן מעשה חשב כמעשה אפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני ושמשור : 9 רבווע היה כפול עשו את החשן וזה ארכו וורת רחבו כפול : 10 וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטרדה וברקמת הטור האחד : ג והטור השני נפק ספריו ויהלם : 12 והטור השלישי שלהם ווישפה מוסכת משבצות והטור הרביעי תרשישיהם לשם ווישפה מוסכת משבצות זהב במלאלתם : 14 והאבנים על שמם בני ישראל הנה שתים עשרה על שמם פתווחי חותם אש על שמם לשנים עשר שבט : 15 ויועשו על החשן שרשת נבלת מעשה עבתה וזה טהור : 16 ויועשו שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב וייתנו את שתי הטבעות על שני קצוטות החשן : 17 וייתנו שתי העבותות הזהב על שתי הטבעות על קצוטות החשן : 18 ואת שתי קצוטות שתי העבותות נתנו על שתי המשבצות

וחמש מאות רחבו רבוע ושלש מאות קמתו : 2 ויועש קרנתיו על ארבע פנתיו מננו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת : 3 ויועש את כל כלוי המזבח את הסירה ואת היעם ואת המזרקה את המזילנת ואת המחתת כל כלוי עsha נחשת : 4 ויועש למזבח מכביר מעשה דרשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו : 5 ויצק ארבע טבעת בארכוב הקצוות למכבר הנחשת בתים לבדים : 6 ויועש את הבדים עצי שטים וויצף אתם נחשת : 7 ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאות אותו בהם נבוב לחת עשה אותו : 8 ויועש את כיור נחשת ואת כנו נחשת במראית הצבאת אשר צבאו פתח אל מועד : 9 ויועש את החצר לפאת נבב תימנה קלעי החצר שיש משור מהה באמה : 10 עמודיהם עשרים ואדניים עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף : 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניים עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף : 12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניים עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף : 13 ולפאת קרמיה מזרחה חמשים אמה : 14 קלעים חמץ עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניים שלשה : 15 ולכתר השניות מזה ומזה לשער החצר קלעים חמץ עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניים שלשה : 16 כל קלעי החצר סביר שיש משור : 17 וזה אדרנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וציפוי ראשיים כסף והם מחשקים כסף כל עמדיהם החצר : 18 ומסך שער החצר מעשה רקס חכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור ועשרות אמה ארך וקומה ברחב חמץ אמות לעמota קלעי החצר : 19 ועמודיהם ארבעה ואדניים ארבעה נחשת וויהם כסף וציפוי ראשיים כסף : 20 וכל היתרת למשכן ולחצר סביר נחשת : 21 אלה פקווד המשכן משכן העדרת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן : 22 ובכצלאל בן אורי בן חור למטה יהודיה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה : 23 ואותו אהלייאב בן אחיסמרק למטה דן חרש ווחשב ורקס בתכלת וברגמן ותולעת השני ובשיט : 24 כל זהב העשו למלאכה בכל מלאכת הקדרש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדרש : 25 וכסף פקווד העדרה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל

ויתנים על כתפת האפר אל מול פניו : 19 ויעשו שתי טבعت
זהב ויושמו על שני קצוות החשן על שפהו אשר אל עבר
האפר ביתה : 20 ויעשו שתי טבعت זהב ויונם על שתי

40 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 ביום החדש הראשון
באחר לחדר תקים את משכן אהל מועד : 3 ושםת שם
את ארון העדות וסכת על הארון את הפרכת : 4 והבאת
את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית
את נרתיה : 5 ונתחה את מזבח הזהב לקטורת לפני ארון
העדות ושםת את מסך הפתח למשכן : 6 ונתחה את מזבח
העליה לפני פתח המשכן אהל מועד : 7 ונתחה את הכיר בין
אהל מועד ובין המזבח ונתחת שם מים : 8 ושםת את החצר
סביב ונתחת את מסך שער החצר : 9 ולקחת את שמן
המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אותו
ואת כל כליו והוא קדרש : 10 ומישחת את מזבח העלה ואת
כל כליו וקדשת את המזבח והוא המזבח קדרשrim :
ונמשחת את הכיר ואת בנוו וכדורת את אותו : 12 והקרבת
את אהרן ואת בנוו אל פתח אהל מועד ורחתת אותם
במים : 13 והלבשת את אהרן את בגדיו הקדרש ומישחת אותו
וקדרשת אותו וכחן ל : 14 ואת בנוי תקריב וחלבשת אותם
בחנתה : 15 ומישחת אותם כאשר משחת את אביהם וכחנו
לי והיתה להית להם משחתם לכחנתם עולם לרתרתם :
16 וייעש משה ככל אשר צוה יהוה אותו כן עשה : 17
ויהי בחדר הראשון בשנה השניה באחד לחדר הקומ
המשכן : 18 ויקם משה את המשכן ויתן את ארנוו ושם את
קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו : 19 ויפרשר את
האהל על המשכן וישם את מכסה האهل עלייו מלמעלה
כאשר צוה יהוה את משה : 20 ויקח ויתן את העדות אל
הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הקפרת על
הארן מלמעלה : 21 ויבא את הארן אל המשכן וישם את
פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
משה : 22 ויתן את השלחן באهل מועד על ירך המשכן
צפנה מחוץ לפרכת : 23 ויערד עלייו ערך לחם לפני
יהוה כאשר צוה יהוה את משה : 24 וישם את המנורה
באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה : 25 ויעל
הנרת לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה : 26 וישם
עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה : 27 ויקטר
מסך הפתח למשכן : 29 ויאת מזבח העלה שם פתח המשכן

ויתנים על כתפת האפר אל מול פניו : 19 ויעשו שתי טבעת
זהב ויושמו על שני קצוות החשן על שפהו אשר אל עבר
האפר כתפת האפר מלמטה ממול פניו לעממת מהברתו ממעל
לחשב האפר : 21 וירכסו את החשן מטהבעתו אל טבעת
האפר בפתחיל חכלת להיות על חשב האפר ולא יהוה
חחן מעל האפר כאשר צוה יהוה את משה : 22 ויעש
את מעיל האפר מעשה ארן כליל חכלת : 23 ופי המעיל
בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע : 24 ויעש
על שלוי המעיל רמוני חכלת וארכמן ותולעת שני משור :
25 ויעשו פעמוני זהב טהור ויתנו את הפעמים בתוך
הרמנים על שלוי המעיל סביב בתוך הרמנים : 26 פעמן
ורמן פעמן ורמן על שלוי המעיל סביב לשרת כאשר
צוה יהוה את משה : 27 ויעשו את חכתנתה שיש מעשה ארן
לאהרן וללבניו : 28 ואת המזנפתSSH ותא Ari המנבעת
שש ואת מנסני החבד שיש משור : 29 ואת האבנט שיש משור
וחכלת וארכמן ותולעת שני מעשה רקס כאשר צוה יהוה
את משה : 30 ויעשו את ציון נור הקדרש זהב טהור ויכתו
עליו מכתב פתוח חותם קדרש ליהוה : 31 ויתנו עליו
פתחיל חכלת تحت על המזנפת מלמעלה כאשר צוה
יהוה את משה : 32 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו :
33 ויביאו את המשכן אל משה את האهل ואת כל כליו
קרסיו קרישו בריחו ועמדיו ואדרבי : 34 ואת מכסה עורת
האלים המأدמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת
המסך : 35 את ארן העדות ואת בדיו ואת הכפרת : 36 את
השלחן את כל כליו ואת לוחם הפנים : 37 את המנורה
הטהרה את נרתיה נרתת המערכה ואת כל כליה ואת מנור
המאור : 38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך פתח האهل : 39 את מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר
ואת בנוו : 40 את קלעוי החצר את עמדיה ואת אדרניה
ואת המנסך לשער החצר את מיתריו ויתדרתיה ואת כל
כל עבדת המשכן לאهل מועד : 41 את בגדיו השרדי
לשרת בקדש את בגדיו הקדרש לאהרן הכהן ואת בגדיו
בני לכהן : 42 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל את כל העבדה : 43 וירא משה את כל המלאכה

אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ³⁰ ווישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחציה: ³¹ ורחציו ממנו משה ואהרן ובניהם את ידיהם ואת רגלייהם: ³² בכבאים אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ורחציו כאשר צוה יהוה את משה: ³³ ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: ³⁴ ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁵ ולא יוכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁶ ובהעלות הענן מעל המשכן ישעו בני ישראל בכל מסעיהם: ³⁷ ואם לא יעלת הענן ולא יסעו עד יום העתון: ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן יומם האש תהיה לילה בו לעני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

ויקרא

1

בשמון: 5 ואמן מנהה על המוחבת קרבן סלת בלילה
בשמון מזכה תהיה: 6 פחתה אתה פתים וצקה עלייה שמן
מנחה הוא: 7 ואם מנהה מרוחשת קרבן סלת בשמן
תשעה: 8 והבאת את המנחה אשר יעשה מלאה ליהוה
ותקריבת אל הכהן והנישאה אל המזבח: 9 והרים הכהן
מן המנחה את אוצרתה והקטיר המזבחה אשר ריח
מן המנחה את המנחה אשר תקריבו ליהוה
ניחח ליהוה: 10 והנותרת מן המנחה לאחרן ולבני קדש
קדשים ממשי יהוה: 11 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה
לא תעsha חמצץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטריו ממנה
אשר יהוה: 12 קרבן ראשית תקריבו אثم ליהוה ואל
המזבח לא יעלו לריח ניחח: 13 וכל קרבן מנחתק במלח
המלח ולא תשבי מלח ברית אלהיך מעל מנחתק על
כל קרבן תקריב מלח: 14 ואם תקריב מנחה בכורדים
לייהוה אביך קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנהה
בכוריך: 15 וננתת עלייה שמן ושםת עלייה לבנה מנהה
הוא: 16 והקטיר הכהן את אוצרתה מנרגשה ומשמנה על
כל לבנהה אשר ליהוה:

3 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם
זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: 2 וסמך ידו
על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וורקו בני אהרן
הכהנים את הדם על המזבח סביב: 3 וחקירב מזבח
השלמים אשר ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב: 4 ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסינה: 5 והקטירו אותו בני אהרן המזבחה על
העליה אשר על העצים אשר על האש אשר ריח ניחח
לייהוה: 6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים יקריבנו: 7 אם כשב הוא מקריב
את קרבנו ותקירב אותו לפני יהוה: 8 וסמך את ידו על
ראש קרבנו ושחט אותו לפני אהל מועד וורקו בני אהרן
את דמו על המזבח סביב: 9 ותקירב מזבח השלמים
אשר ליהוה החלבו האליה תמיימה לעמת העצה יסירה
ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב: 10 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסינה:
11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשר ליהוה: 12 ואם עז
קרבנו ותקירבונו לפני יהוה: 13 וסמך את ידו על הראש

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מהל מועד לאמר:
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם
קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומון הצאן ותקריבו את
קרבנכם: 3 אם עליה קרבנו מן הבקר וכבר תמים יקריבנו
אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצינו לפני יהוה: 4
וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: 5 ושותח
את בן הבקר לפני יהוה ותקירבו בני אהרן הכהנים
את הרם וורקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח
אהל מועד: 6 וופשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה:
7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים
על האש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
הריאש ואתה הפדר על העצים אשר על האש אשר על
המזבח: 9 וקרבבו וכרכעו ירחץ במים והקטיר הכהן את
הכל המזבחה עליה אשר ריח ניחח ליהוה: 10 ואם מן
הצאן קרבנו מן הכתבים או מן העזים לעלה וכבר תמים
יקריבנו: 11 ושותח אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה
ворקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: 12
ונתח אתה לנתחיו ואת ראשו ואת פרדו וערך הכהן את
על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 13 ותקירב
והכרעים ירחץ במים והקיירב הכהן את הכל והקטיר
המזבחה עליה הוא אשר ריח ניחח ליהוה: 14 ואם מן
העוף עליה קרבנו ליהוה ותקירב מן התרים או מן בני
היוונה את קרבנו: 15 ותקירב הכהן אל המזבח ומלך את
ראשו והקטיר המזבחה ונמיצה דמו על קיר המזבח: 16
והסיר את מראותו בנצחיה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן: 17 וושׁשע אתו בכנפיו לא יבדיל
והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש
עליה הוא אשר ריח ניחח ליהוה:

2 ונפש כי תקריב קרבן מנהה ליהוה סלת יהיה קרבנו
ויצק עלייה שמן ונתן עליה לבנה: 2 והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ ממש מל' אקמץ מסללה ומשגנה על כל
לבנהה והקטיר הכהן את אוצרתה המזבחה אשר ריח
ניחח ליהוה: 3 והנותרת מן המנהה לאחרן ולבני קדש
קדשים ממש יהוה: 4 וכי תקרב קרבן מנהה מאפה תנור
סלת חלotta מצח בלולות בשמן ורקיוק מצות משחים

כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל
מועד: ¹⁹ ואות כל חלביו ירים ממנו והקثير המזבחה:
²⁰ ועשה לפני כארע עשה לפני החטא את כן יעשה לו
וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: ²¹ והוא זיא את הפר אל
מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שرف את הפר הראשון
חטא את קהל הוא: ²² אשר נושא יחתה ועשה אחת מכל
מצות יהוה אלהו אשר לא תעשינה בשננה ואשם: ²³ או
הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר
יעדים זכר תמים: ²⁴ וסמן ידו על ראש השער ושהט אותו
במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאתו הוא: ²⁵
ולקח הכהן מודם החטא באצבעו ונתן על קרנית מזבח
העליה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ²⁶ ואת כל
חלבו יקثير המזבחה כhalb זבח השלמים וכפר עליו
הכהן מזטאתו ונסלח לו: ²⁷ ואם נשפך אחת תחטא בשננה
עם הארץ בעשיה אחת ממצוות יהוה אשר לא תעשינה
ואשם: ²⁸ או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו
שעירת ימים תמיימה נקבה על חטאתו אשר חטא: ²⁹
וסמן את ידו על ראש החטא ושהט את החטא במקום
העליה: ³⁰ ולקח הכהן מדונה באצבעו ונתן על קרנית
מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ³¹ ואת
כל חלבה יסיר כאשר הוסר החלב מעל זבח השלמים
והקثير הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו
הכהן ונסלח לו: ³² ואם כבש יביא קרבנו לחטא את נקבה
תמיימה יביאנה: ³³ וסמן את ידו על ראש החטא ושהט
אתה לחטא במקומות אשר ישחט את העלה: ³⁴ ולקח
הכהן מודם החטא באצבעו ונתן על קרנית מזבח העלה
ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ³⁵ ואת כל חלבה
יסיר כאשר יוסר החלב הכספי מזבח השלמים וכפר עליו הכהן
אתם המזבחה על אשיו יהוה וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

5 ונפש כי החטא ושמה קול אלה והוא עד או ראה או ידיע אם לו יגיד ונשא עונו: 2 או נפש אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרצ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או כי יעט בטמאות אדם לכל טמאו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידיע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפטים להרעד או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם

ושחת אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: **14** והקריב ממנו קרבנו האש להיהה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: **15** ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת הדתרת על הכבד על הכליות יסירנה: **16** ווהקטרם הכהן המזבחה לחם האש ליריח ניחח כל חלב ליהוה: **17** חקית עולם לדרתיכם בכל מושביכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ועשה מאחת מהנה: 3 אם הכהן המשיח יחתטא לאשמות העם והקריב על חטאו אשר חטא פר בן בקר חמץ ליהוה לחטא: 4 ובביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמרק את ידו על ראש הפר ושחת את הפר לפני יהוה: 5 ולקח הכהן המשיח מדרם הפר ובביא אותו אל אהל מועד: 6 וטבל הכהן את אצבעו בדם וזהה מן הדרם שבע פעמים לפני יהוה את פניו פרכת הקדש: 7 ונתן הכהן מן הדרם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 8 ואת כל חלב הפר החטאית ירים ממנה את החלב המכסה על הקריב ואת כל החלב אשר על הקריב: 9 ואთ שני הכלויות ואת החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלויות יסירנה: 10 כאשר יודם משור זבח השלמים והקטירים הכהן על מזבח העלה: 11 ואת עור הפר ואת כלבשרו על ראשו ועל כרעוין וקרבו ופרשו: 12 וחוציא את כל הפר אל מוחן למתנה אל מקום טהרה אל שפך הדשן ושרפ אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרפ: 13 ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעני הקהיל ויעשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ואשmeno: 14 ונודעה החטא אשר חטא עליה והקריבו הקתל פר בן בקר לחטא וhibiao אותו לפני יהוה ושחת את זקי הדרה את ידים על ראש הפר לפני יהוה ושחת את הפר לפני יהוה: 16 ובביא הכהן את אצבעו מן הדרם וזהה שבע אהל מועד: 17 וטבל הכהן את אצבעו מן הדרם יתן על בעמים לפני יהוה את פניו הפרכת: 18 ומון הדרם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יהוה אשר באهل מועד ואת

תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר עשה לאשמה בה: 8 וידבר יהוה אל משה אמר: 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורה העלה הוא העלה על מוקדיה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקר בו: 10 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: 11 וופשט את בגדיו ולבש בגדיים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למתחה אל מקום טהור: 12 והאש על המזבח תוקר בו לא חכבה ובערعلاיה הכהן עצים בבקר בבקר וערק עליה העלה והקثير עליה חלבוי השלמיים: 13 אש תמיד תוקר על המזבח לא חכבה: 14 ואות תורה המנחה וקריבת אהרן לפני יהוה אלפני המזבח: 15 וחרדים ממננו בקמץ אהרן לפני יהוה אל לפני המזבח: 16 ותנותרת ממנה יأكلו אהרן ובניו מוצאות תאכל במקום קדרש בחצר אהיל מועד יأكلו: 17 לא תophage חמץ חלום נתתי אתה מאשי קדרש קדשים הוא כחטא וכאשם: 18 כל זכר בבני אהרן יأكلנה حق עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקרש: 19 וידבר יהוה אל משה לאמור: 20 זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אותו עשרה האפה סלת מנהה תמיד מחציתה בבקר ומהציתה בערב: 21 על מוחבת בשמן תעשה מרבעכת תبيانה תפנוי מנהת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: 22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה حق עולם ליהוה כליל תקטר: 23 וכל מנהת כהן כליל תהיה לא תאכל: 24 וידבר יהוה אל משה לאמור: 25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורה החטאה במקום אשר תשחט העלה תשחט החטא לפני יהוה קדרש קדשים הוא: 26 הכהן מהחטא אתה יأكلנה במקום קדרש תאכל בחצר אהיל מועד: 27 כל אשר יגע לבשר יהודש ואשר יהה מדומה על הבנד אשר יהה עלייה תכברם במקום קדרש: 28 וככלի חרש אשר תבשל בו יישבר ואם בכלי נחת בשלה ומפרק ושפֶּב מים: 29 כל זכר בכהנים יאל אלה קדרש קדשים הוא: 30 וכל חטאה אשר יובא מדומה אל אהיל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

מכנו והוא ידע ואשם לאחת מלאלה: 5 וזהו כי יאשם לאחת מלאלה והחודה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשהבה או שעירית עזים לחטאתו וכפר עליו הכהן מחתאתו: 7 ואם לא תניע ידו דיו שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאתו ואחד לעלה: 8 והביא אתם אל הכהן והזכיר את אשר לחטאראשונה ומילך את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטא על קיר המזבח והנשאר בדם ימצאה אל יסוד המזבח חטא הוא: 10 ואאת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחתאתו אשר חטא ונסלח לו: 11 ואם לא תשין ידו לשתי תרים או שני בני יונה והביא את קרבונו אשר חטא עשרה האפה סלת לחטאאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטא היא: 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלא קמץ את אוכרתה והקثير המזבח על אש יהוה חטא הוא: 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאתה מלאה ונסלח לו והויה לכחן כמנחה: 14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 15 נשפ כי המעל מעל וחטאה בשנה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל חמיים מן הצאן בערך כסף שקלים במשקל קדרש לאשם: 16 ואת אשר חטא מן הקדרש ישלם ואת חמשתו יוסף עלייו ונתן אותו לכחן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: 17 ואם נשפ כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשה ולא ידע ואשם ונשא עונו: 18 והביא איל חמיים מן הצאן בערך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שנטו אשר שנג והוא לא ידע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמור: 2 נשפ כי חטא ומעל מעל ביהוה וכחש בעמינו בפקדון או בתשומת יד או בזול או עשך את עמו: 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בדינה: 4 וזהו כי יחטא ואשם והשיב את הנוליה אשר נול או את העשך אשר עשך או את הפקדון אשר הפקד אותו או את האבדה אשר מצא: 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אותו בראשו וחתמו יסף עליו לאשר הוא לו יתנוו ביום אשמו: 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל

כל נפש אשר תأكل כל דם ונכרת הנפש ההוא מעמיה: 28 וידבר יהוה אל משה אמר: 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקיריב את זבח שלמוני ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמוני: 30 ידיו תبيانה את אשיה יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להנפה אותו תנופה לפני יהוה: 31 והקثير הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאחנן ولבניו: 32 ואת שוק הימין תנתנו תרומה לכהן מזבחו שלמיים: 33 המקיריב את דם השלמיים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: 34 כי את חזה המזבח מה שוק הטרומה לקחתי מאת בני ישראל חזה התנופה ואת שוק הטרומה לאחנן הכהן ולבניו לחק מזבחו שלמיים ואתם לאחנן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: 35 זאת משחת אהרן ומשתת בניו מאשי יהוה ביום הקיריב אתם לכהן ליהוה: 36 אשר צוה יהוה לחתת לתחם להם ביום משתו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדריהם: 37 זאת התורה לעלה למנחה ולהחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמיים: 38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

8 וידבר יהוה אל משה אמר: 2 קח את אהרן ואת בניו ואთ והבנדים ואת משנת המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצוות: 3 ואת כל העדה הקhal אל פתח אהיל מועד: 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהלה העדה אל פחה אהיל מועד: 5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירוחץ אותם במים: 7 ויתן עליו את הכתנת וחנרג אתו באבנט يولבש אותו את המעיל ויתן עליו את האפר וייחנרג אותו בחשב האפר ייאפר לו בו: 8 ווישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורדים ואת החטים: 9 ווישם את המצנפת על ראשו ווישם על המצנפת אל מול פניו את ציצ' הזובב נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה: 10 ויקח משה את משנת המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אותם: 11 ויזמוננו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: 12 ויזקק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו: 13 ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנות וייחנרג אותם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: 14 וינש

אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יירק על המזבח סכיב: 3 ואת כל הלבבו יקריב ממננו את האליה ואת החלב המכשה את הקרב: 4 ואת שתי הכליות על הכבד על הכליות יסירהנה: 5 והקثير אתם הכהן המזבחה אשר עליה אשה אשם הוא: 6 כל זכר בכהנים יאלנו במקום קדוש יאל קדש קדשים הוא: 7 כחטא את כאש תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: 8 והכהן המקיריב את עלה איש עזר העלה אשר הקרב לכהן לו יהוה: 9 וכל מנהה אשר כהנתה בתנור וככל געשה במרחשת ועל מהבת לכהן המקיריב אתה לו תהיה: 10 וכל מנהה בלילה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: 11 וזה תורה זבח השלמיים אשר יקריב ליהוה: 12 אם על תורה יקריבו והקרב על זבח התורה חלות מצות בלולות בשמן ורקייק מצות משחים בשמן וסלת מרBBCת חלה בלולות בשמן: 13 על חלה להם חנץ קיריב קרבנו על זבח תורה שלמיים: 14 והקרב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזורק את דם השלמיים לו יהוה: 15 ובשר זבח תודת שלמיים ביום קרבנו יאל לא יניח ממנו עד בקר: 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאל ומחרת והנותר ממן יאל: 17 והנותר מבשר זבח ביום השלישי באיש ישך: 18 ואם האבל יאל מבשר זבח שלמיים ביום השלישי לא ירצה המקיריב אתו לא יחש כל פול היה והנפש האכלת ממן עונה תשא: 19 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאל באש ישך ותבשר כל טהור יאל בשך: 20 והנפש אשר תאכל בשול מזבח השלמיים אשר ליהוה וטמאו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 21 ונפש כי גגע בכל טמא בטמאו אדם או בבהמה טמאה או בכל שקן טמא ואכל מבשר זבח השלמיים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 22 וידבר יהוה אל משה אמר: 23 דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועוז לא תאכלו: 24 וחלב נבללה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: 25 כי כל חלב מן הבנחה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה: 27

עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם : 35 ופתח אל מועד תשבו ימים ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרות יהוה ולא תموתו כי כן צויתי : 36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה :

9 ויהי ביום השmini קרא משה לאהרן ובניו ולזקנישראל : 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת אייל לעלה תמידים והקרב לפני יהוה : 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שער עזים לחטאת ועגל וככש בני שנה תמידים לעלה : 4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נרא אליכם : 5 ויקחו את אשר צוה משה אל לפני יהוה נרא אל מועד ויקרבו כל העדה ויימדו לפני יהוה : 6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאatrix ואת עלתק כבפר בעדר ובעד העם ועשה את קרבן העם וככפר בעדם כאשר צוה יהוה : 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו : 9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו ברם וויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח : 10 ואת החלב ואת הכליות ואת הiotrat מן הכבב מן החטאת הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה : 11 ואת הבשר ואת העור שرف באש מהוזע למhana : 12 וישחט את העלה ומיצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב : 13 ואת העלה המזיאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח : 14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבח : 15 ויקרב את קרבן העם ויקח את שער החטאת אשר לעם וישחטו וחטטו כדאשון : 16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט : 17 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד על הבקר : 18 וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על המזבח סביב : 19 ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות ויתרתם הכבב : 20 וישמו את החלבים על החותות ויקטר החלבים המזבח : 21 ואת החותות ואת שוק הימין הניך אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה : 22 וויאש אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעת החטאת והעלת והשלמים : 23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את

את פר החטאת ויסמך אהרן ובנוו את ידיהם על הראש פר החטאות : 25 ווישחט ויקח משה את הדם וויתן על קרנות המזבח סביב ואצבעו וייחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדרו על הקרקע והוא יתרת הכבב ואת שערו ואת פרשו שرف באש מהוזע למhana כאשר צוה יהוה את משה : 18 ויקרב את אייל העלה ואל הפלחים ואת חלבן ויקטר משה את ידיהם על הראש היל : 19 ווישחט וויאמר משה על ראש האיל ווירק משה את הדם על המזבח סביב : 20 ואת האיל נתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפלדים : 21 ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה אח כל האיל המזבח על הוא לרוח ניחח אשה הווא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה : 22 ויקרב את האיל השני אייל המלאים ויסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל : 23 ווישחט ויקח משה מדמו וויתן על תנוק איזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגליו הימנית ווירק משה את הדם על המזבח סביב : 25 וויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבב ואת שתי הכליות ואת חלבן ואת שוק הימנית ווינפ את הדם על רגלו תנוק איזן הימנית ועל בהן רגלים ווינפ המשא את הדם על המזבח סביב : 26 וויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ובנוו יונף אתם תנופה לפני יהוה לזכה מצחה ועל כפיהם ויקטר המזבח על העלה מלאים הם לרוח ניחח אשה הווא ליהוה : 29 וויקח משה את החזה ונינפה תנופה לפני יהוה מלא המלאים למשה דיה למנה כאשר צוה יהוה את משה : 30 וויקח משה משמן המשחה וממן הדם אשר על המזבח וויעל אהרן על בנדיו ועל בניו ועל בנדיו בנוו אותו ויקרש את אהרן את בנדיו ואת בניו ואת בנדיו בנוו אותו : 31 וויאמר משה אל אהרן ואל בניו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אותו ואת החלם אשר בסל המלאים כאשר צויתו לאמר אהרן ובנוו יאלחלתו : 32 והנותר בבשר ובלחם באש תשראו : 33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידיכם : 34 כאשר

לפנֵי יהוה ותקראנה אתי כאלֶה ואכלֶתִי חטאַת הַיּוֹם
הוֹיטְבָּב עַנְיִי יהוה : 20 ווַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה ווַיִּטְבַּב עַנְיוֹן :

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם:

דְּבָרָו אֶל בְּנֵי יִשְׂرָאֵל לְאמֹר זֹאת הַחִיה אֲשֶׁר תְּאכַל מִכֶּל
הַבְּהִמָּה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ : 3 כָּל מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשִׁשָּׁת
שְׁשָׁעַת פְּרָסָת מִעְלַת גְּרָה בַּבְּהִמָּה אֲתָה תְּאכַל : 4 אֶךְ אֶת
זֹה אֲתָה אֲכַל מִמְּעוּלֵי הַגְּרָה וּמִמְּפָרִיסִי הַפְּרָסָה אֲתָה הַגְּנָל
וּמִתוֹ לְפָנֵי יהוה : 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הִוא אֲשֶׁר דָּבַר
יְהוָה לְגַדְלָה נְגָה גְּרָה וְפְרָסָה אִינָנוּ מִפְרָס טָמָא הוּא לְכֶם : 6
וְאֶת הַשְּׁפָן כִּי מִעְלָה גְּרָה הוּא וְפְרָסָה לֹא יִפְרִיס טָמָא
וּזְהַלְלָתָם : 6 וְאֶת הַאֲרָנְכָת כִּי מִעְלָת גְּרָה הוּא וְפְרָסָה
לֹא הַפְרִיס טָמָא הוּא לְכֶם : 7 וְאֶת הַחוּזָר כִּי מִפְרִיס
פְּרָסָה הוּא וְשִׁשָּׁעַת שְׁשָׁעַת פְּרָסָה וְהַגְּרָה לֹא נִגְרָה טָמָא הוּא
לְכֶם : 8 מִבְשָׁרָם לֹא תְאכַל וּבְנְבָלוֹם לֹא תְגַעַן טָמָאים
הַם לְכֶם : 9 אֶת זֹה תְאכַל מִכֶּל אֲשֶׁר בַּמִּים כֶּל אֲשֶׁר לו
סְנִיפֵר וּקְשָׁקֶשֶׁת בְּנִים בְּנִים וּבְנָהִלִּים אֲתָם תְאכַל :
10 וְכָל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנִיפֵר וּקְשָׁקֶשֶׁת בְּנִים וּבְנָהִלִּים
מִכֶּל שְׁרוּצָהִים וּמִכֶּל נְפָשׁ הַחִיה אֲשֶׁר בְּמִים שְׁקוֹעַ הַם
לְכֶם : 11 וְשְׁקוֹעַ הַיּוֹם לְכֶם מִבְשָׁרָם לֹא תְאכַל וְאֶת נְבָלוֹת
הַשְּׁקָצָו : 12 כָּל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנִיפֵר וּקְשָׁקֶשֶׁת בְּנִים שְׁקוֹעַ
הַוְּא לְכֶם : 13 וְאֶת אֱלֹהָה תְשַׁקְצֹו מִן הַעֲופָר לֹא יְאַכְלָו שְׁקוֹעַ
הַמִּשְׁנֶה וְאֶת הַנְּשָׁר וְאֶת הַפְּרָס וְאֶת הַעֲזֹבָה : 14 וְאֶת הַדָּרָה וְאֶת
הַאִיה לְמִינָה : 15 אֶת כָּל עֲרָב לְמִינָה : 16 וְאֶת בַּת הַיּוֹנָה
וְאֶת הַתְּחִמָּס וְאֶת הַשְּׁחָף וְאֶת הַנֶּזֶן לְמִינָה : 17 וְאֶת הַכּוֹס
וְאֶת הַשְּׁלָךְ וְאֶת הַיְנָשָׁוף : 18 וְאֶת הַתְּנִשְׁמָת וְאֶת הַקָּאָת וְאֶת
הַרְחָם : 19 וְאֶת הַחִסִּידָה הַאֲנָפָה לְמִינָה וְאֶת הַדּוֹכִיפָת
וְאֶת הַעֲטָלָף : 20 כָּל שְׁרֵץ הַהְלָקָעַל אֶרְבָּע שְׁקוֹעַ
הַוְּא לְכֶם : 21 אֶךְ אֶת זֹה תְאכַל מִכֶּל שְׁרֵץ הַעֲופָר הַהְלָקָעַ
עַל אֶרְבָּע אֲשֶׁר לֹא כָּרְעִים מִמְּעַל לְרָגְלָיו לְנִתְרָב בְּהַן עַל
הָאָרֶץ : 22 אֶת אֱלֹהָה מִתְּהִמָּה תְאכַל אֶת הַאֲרָבָה לְמִינָה וְאֶת
הַסְּלֻעַם לְמִינָה וְאֶת הַחֲרָנוֹל לְמִינָה וְאֶת הַחֲנָבָה לְמִינָה :
23 וְכָל שְׁרֵץ הַעֲופָר אֲשֶׁר לוֹ אֶרְבָּע רָגְלִים שְׁקוֹעַ הוּא לְכֶם :
24 וְלֹא אֱלֹהָה תְּמִימָאו כָּל הַגְּנָע בְּנְבָלוֹם יִטְמָא עַד הָעָרָב : 25
וְכָל הַנְּשָׂא מִנְבָּלוֹם יִכְבַּס בְּנְדִיו וְטָמָא עַד הָעָרָב : 26 כָּל
הַבְּהִמָּה אֲשֶׁר הוּא מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשִׁשָּׁע אַיִלָּה שִׁשָּׁע
וְגַרְא אַיִלָּה מִעְלָה טָמָאים הַם לְכֶם כָּל הַגְּנָע בְּהָם יִטְמָא :
27 וְכָל הַוּלָק עַל כְּפִיו בְּכָל הַחִיה הַהְלָכָת עַל אֶרְבָּע
טָמָאים הַם לְכֶם כָּל הַגְּנָע בְּנְבָלוֹם יִטְמָא עַד הָעָרָב : 28

הַע וַיָּרָא כָּבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הַע : 24 וַיָּצֹא אֲשֶׁר מִלְּפָנֵי
יְהוָה וַתָּכַל עַל המזבח את העלה ואת החלבים וַיָּרָא
כָל הַע וַיָּרְנוּ וַיְפַלֵּו עַל פְּנֵיהם :

10 וַיֹּקְרַב בָּנֵי אַהֲרֹן נֶדֶב וְאַבְיוֹתָיו לְפָנֵי יְהוָה אֲשֶׁר מִתְּהִזְזֵז בְּהַנְּאָש וּוְשִׁמוּ עַל הַקְּרָתָה וַיָּקְרַב וַיָּקְרַב לְפָנֵי יְהוָה אֲשֶׁר זָה אֲשֶׁר לֹא צָה אֲתָם : 2 וַיָּצֹא אֲשֶׁר מִלְּפָנֵי יְהוָה וַתָּכַל וּמִתוֹ לְפָנֵי יהוה : 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הִוא אֲשֶׁר דָבַר יְהוָה לְאֶיךָ אֲשֶׁר בְּקָרְבֵי אֲקָדָש וְעַל פְּנֵי כָל הַע אֲכַדֵּד וַיָּדַם אַהֲרֹן : 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל מִישָּׁאֵל וְאֶל אַלְפָנָן בָּנֵי עַזְיאֵל דָּר אַהֲרֹן וְאֶמְרָא אֶלְהָם קְרַב וְשָׁוֹא אֶת אֲחִיכָם מִאֵת פְּנֵי הַקְּדָש אֶל מִחוֹן לְמִחְנָה : 5 וַיֹּקְרַב וְיִשְׁאַם בְּכִתְנָתָם אֶל מִחוֹן לְמִחְנָה כַּאֲשֶׁר דָבַר מֹשֶׁה : 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְלֹא תִּלְעַז וְלֹא תִּחְמֹר בְּנֵי רַאשֵיכָם אֶל חַפְרוּ וּבְנִדְיכָם לֹא תִּפְרְמוּ וְלֹא תִּמְתוּ וְלֹא תִּלְעַז וְלֹא תִּמְתוּ וְלֹא תִּלְעַז בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְבּו אֶת הַשְּׁרָפָה אֲשֶׁר שָׁרָף יְהוָה : 7 וּמִפְתָּח אֶהָל מוֹעֵד לְאֶתְאֹzo פָנֵי תְמָתוֹ כִּי שָׁמַן מִשְׁחָת יְהוָה עַל כֶּם וַיָּשׁוּ כָּדָבָר מֹשֶׁה : 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לְאֶמְרָא : 9 יְיַזְרֵל אֶת תְּשִׁתָּה אֶת וּבְנֵיכָם אֶת כָּבָכָם אֶל אַהֲרֹן מוֹעֵד וְלֹא תִּמְתוּ חַקְתָּעָלָם לְדָרְתֵיכָם : 10 וְלֹהֲבִדֵּל בֵּין הַקְּדָשׁ וּבֵין הַחַלְל וּבֵין הַטְמָא וּבֵין הַטָּהָר : 11 וְלֹהֲרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַחֲקִים אֲשֶׁר דָבַר יְהוָה אֲלֵיכָם

שרה לבן או לבת תבאי כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחתאת אל פחה אהל מועד אל הכהן: 7 ותקריבו לפני יהוה וכפר עליה ומחרה ממקר דמייה ואת תורה הילדה לזכר או לנקבה: 8 ואם לא תמצא ידה די שתה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטא וכפר עליה הכהן וטהרה:

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן אמר: 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שעת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת וחובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים: 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע חפק לבן ומראה הנגע עמוק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו: 4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו וענוק אין מראתה מן העור ושערה לא הפך לבן והסיניר הכהן את הנגע שבעת ימים: 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינוי לא פשה הנגע בעור וחשנוו הכהן שבעת ימים שנית: 6 וראה הכהן אותו ביום השביעי שניית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היוא וככש בנדיו וטהר: 7 ואם פשה תפשה המספרת בעור אחריו הראות אל הכהן לטהרטו ונראה שנית אל הכהן: 8 וראה הכהן והנה פשתה המספרת בעור וטמאו הכהן ונגע צרעת הוא: 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והוא הפכה הכהן: 10 וראה הכהן והנה שاث לבנה בעור והוא הפכה שער לבן ומחייבת בשר חוי בשאת: 11 צרעת נשונת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: 12 ואם פרוח תפרוח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגלו לכל מראה עני הכהן: 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו חפק לבן טהור הוא: 14 וביום הדראות בו בשחין יטמא: 15 וראה הכהן את הבשר החוי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר החי ונחפק לבן ובא אל הכהן: 17 וראהו הכהן והנה נהפק הנגע לבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: 18 ובשר כי היה בו בערו שחין ונרפא: 19 וזה במקומ השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדרמדות ונראה אל הכהן: 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה: 21 ואם יראנה

והנשא את נבלתם יכבר בנדיו וטמא עד הערב טמאים מהה להם: 29 וזה לכם הטמא בשער הארץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: 30 והאהנקה והכח והלטה והחמת והתנשמת: 31 אלה הטמאים لكم בכל הארץ כל הנגע בהם מתחם יטמא עד הערב: 32 וכן כל אשר יפל עליו מהם מתחם כל עץ או גנד או עור או שק כל קל אשר יעשה מלאה בהם במים יוכא וטמא עד הערב וטהר: 33 וכן כל חרש אשר יפל מהם אל חוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: 34 מכל האכל אשר יأكل אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל קל יטמא: 35 וכן אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכיריים ויתן טמאים הם וטמאים יהוו לכם: 36 אך מעין ובור מקווה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: 37 וכי יתון מים על זרע זרע וכל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: 38 וכן ימות מן הבבמה אשר הייא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב: 40 והאכל מנבלתה יכבר בנדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבר בנדיו וטמא עד הערב: 41 וכן הארץ השער על הארץ שקו הוא לא יאכל: 42 כל הולך על נחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגליים לכל הארץ השער על הארץ לא תאכלום כי שקו הם: 43 אל תשקצו את נפשתיכם בכל הארץ השער ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם: 44 כי אני יהוה אלהים והתقدس והיותם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל הארץ הרמש על הארץ: 45 כי יהוה המעלת אתכם מארץ מצרים ליהו לכם לאלהים והיותם קדשים כי קדוש אני: 46 זאת תורה הבבמה והעופר וכל נפש החיים הרמשת במים וכל נפש השרצת על הארץ: 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיים הנאכלת ובין החיים אשר לא תאכל:

12 וידבר יהוה אל משה אמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר איש כי תזריע וילדה זכר וטמא שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: 3 וביום השmini ימולبشر ערלותו: 4 ושלשים יום ושלשה ימים חשב בדמי טהרה בכל קדש לא תנע ועל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: 5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדחה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: 6 ובמלאת ימי

בגדריו יהיה פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעתה כהה והסנירו הכהן שבעת ימים : 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע הוא : 23 ואם תחתיה עמד הבחרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן : 24 או בשיר כי היה בערו מכות אש והורתה מהות המכהה בהרת לבנה אדרמדמת או לבנה : 25 וראתה אותה הכהן והנה נהך שער לבן בבחרת ומראה עמוק מן העור צרעת הוא : 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבחרת שער לבן ושפלתא אינה מן העור והוא כהה והסנירו הכהן שבעת ימים : 27 וראתו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע צרעת הוא : 28 ואם תחתיה עמד הבחרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכהה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכהה הוא : 29 ואיש אוacha כי היה בו נגע בראש או בזקן : 30 וראתה הכהן את הנגע וכבשו את אשר בו הנגע והסנירו שבעת ימים שנית : 31 וכי ראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמוק מן העור ושער הכהן נתק והוא צרעת הראש או הזקן הוא : 32 והנה נתק הכהן את נגע הנתק והוא כהה והנה לא הפך הנגע ראה הכהן אחריו הכבש את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו לחחת הוא בקרחותו או בנקחו : 33 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחריו הכבש אותו וקורע אליו מן הנבד או מן העור או מן השתי או מן הערב : 34 וואם תראה עוד בבדן או בשתי או בערב או בכל kali עור לא פשתה הכהן באש תשרפנו את תשרפנו את הנגע בו שער צהב ומראה הנתק אין עמוק מן העור וללא רוח בו שער צהב ומראה הנתק אין עמוק מן העור והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו אינם עמוק מן העור וטהר אותו הכהן וכבש בגדריו וטהר : 35 ואם פשה יפה הנתק בעור אחריו תשרפו : 36 וראתו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יברך הכהן לשער הצהב טמא הוא : 37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן : 38 ואיש אוacha כי היה בעור בשרג בחרת לבנת לבן אדרמדם צרעת הכהן בעור בשרג בחרת כהות לבנת בהק הוא פרה והנה בעור בשרג בחרת כהות לבנת לבן אדרמדם צרעת בעור טהור הוא : 40 ואיש כי יمرת ראשו נכח הוא טהור הוא : 41 ואם מפאת פניו יمرת ראשו נכח הוא טהור הוא : 42 וכי היה בקרחת או בנקחו : 43 וראתה אותו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדרמדמת בקרחותו או בנקחו כמראה צרעת עור בשרג : 44 איש צדוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו : 45 והצדוע אשר בו הנגע

יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן בני הינוה מאשר תשיג ידו: ³¹ את אשר תשיג ידו את האחד חטאota ואת האחד עללה על המנהה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: ³² זאת תורה אשר בנו נגע צדעת אשר לא השיג ידו בטהרטו: ³³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן אמר: ³⁴ כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתני נגע צדעת בביה ארץ אחותכם: ³⁵ ובא אשר לו הבית והגדר לכהן לאמר נגע נראתי לי בביה: ³⁶ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בביה ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: ³⁷ וראתה את הנגע והנזה הנגע בקירות הבית שקדורות רירקיקת או ארדמתה ומראייה שפל מן הקיר: ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסニア את הבית שבעת ימים: ³⁹ ושב הכהן ביום השבעי וראה והנזה פשה הנגע בקירות הבית: ⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את האבני אשר בהן הנגע והשליכו מתחתן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴¹ ואת הבית יקצץ מבית סכיב ושפכו את העפר אשר הקצז אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴² ולקחו אבני אחריות והביאו אל תחת האבני ועפר אחר ייחח וטה את הבית: ⁴³ ואם ישב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבני ואחריו הקצות את הבית ואחריו הטוחה: ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנזה פשה הנגע בביה צדעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ⁴⁵ ונתן את הבית את אبنيו ואת עציו ואת כל עפר הבית וחותיאה אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴⁶ והבא אל הבית כל ימי הסינד אותו יטמא עד הערב: ⁴⁷ והשכב בבית יכבס את בנדיו וחאל בביה יכבס את הבית ואם בא יבא הכהן וראה והנזה לא פשה הנגע בנדיו: ⁴⁸ ובביה אחריו הטה את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ⁴⁹ ולקח לחטא את הבית שתי צפירים ויעץ ארו ושני תולעת ואזוב: ⁵⁰ ושהת את הצפר האחת אל כלի בראש על מים חיים: ⁵¹ ולקח את עץ הארו ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אותם בדם הצפר השוחיטה ובמים החיים והזוה אל הבית שבע פעמים: ⁵² וחתא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובצע הארו ובאזוב ובשני התולעת: ⁵³ ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פנו הרשה וכפר על הבית וטהר: ⁵⁴ זאת התורה לכל נגע הצדעת ולטתק: ⁵⁵ מקום דם האשם: ²⁹ והנותר מן המשמן אשר על כף הכהן שערו ורחש במים וטהר ואחר יבו אל המנהה וישב מוחץ לאלהלו שבעת ימים: ⁹ וזהו ביום השביעי גילה את כל שערו את הראש ואת זקנו ואת נבת עניינו ואת כל שערו גילה וככש את בנדיו ורחש את בשרו במים וטהר: ¹⁰ וביום השמני ייח שנו כבשים תמיימים וככשאה בת שנתה תמיימה ושלשה עשרנים סלת מנהה בלולה בשמן ולג אחד שמן: ¹¹ וזהmid הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ¹² ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לاسم ואת לב השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ¹³ ושהת את הכבש במקום אשר ישחט את החטאota ואת העלה במקום הקדש כי חטאota האשם הוא לכהן קדושים הוא: ¹⁴ ולקח הכהן מדים האשם ונתן הכהן על תנוך און המטהר היומנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית: ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: ¹⁶ וטבל הכהן את אצבעו היומנית מן המשמן אשר על כפו השמאלית והזה מן המשמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ¹⁷ ומיתר השמן אשר על כפו יtan הכהן על תנוך און המטהר היומנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית: ¹⁸ והנותר בשמן אשר על כף הכהן השמאלית על דם האשם: ¹⁹ ועהה הכהן את העלה: ²⁰ והעללה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ²¹ ואם דל הוא ואין ידו משנתה ולקח כבש אחד אשם להנופה לכפר עליו וערון סלת אחד בלב בשמן למנהה ולג שמן: ²² ושתו תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והוא אחד חטאota והאחד עללה: ²³ והביא אתם ביום השמני לטהרטו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ונקח הכהן מדור האשם וננתן על תנוך און המטהר היומנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית: ²⁶ וזהו הכהן באצבעו היומנית מן הכהן השמאלית: ²⁷ וזהו הכהן על כף השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ²⁸ והנותר מן המשמן אשר על כפו על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית על מקום דם האשם: ²⁹ והנותר מן המשמן אשר על כף הכהן

כי טוב על נرتה כל ימי זוב טמאת כימי נרתת תהיה טמאה הוא: 26 כל המשכב אשר השכב עליו כל ימי זובה כמשכב נרתת יהוה לה וכל הכללי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמא נרתת: 27 וכל הנגעם בם יטמא וככש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 28 ואם טהרה מזובה ספרה לה שבעת ימים ואחר טהרה: 29 ובכום השמנוי תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביבאה אותם אל הכהן אין פתוח אהל מועד: 30 ועשה הכהן את האחד חטאota ואת האחד עליה וכפער עליה הכהן לפני יהוה מותו בטמאם את משכני אשר בתוכם: 32 זאת מזבח טמאתך: 31 והזרתם את בני ישראל מטמאם ולא תורת הזה ואשר יצא ממנה שכבתה ורע לטמאה בה: 33 והדרה נרתת וזהב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר שכב עם טמאה:

16 וידבר יהוה אל משה אחריו מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה ימותו: 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואיל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענין אראה על הכפרת: 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאota ואיל עללה: 4 כתנת בד קדש ילبس ומכנסי בר יהיו על בשרו ובאכנט כד יתגניר ובמצנפת בד יצנוף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: 5 ומאות עדת בני ישראל יקח שני שעריו עזים לחטאota ואיל אחד לעלה: 6 ותקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפער בעדו ובعد ביתו: 7 ולקח את שני השערים והעמיד את לפני יהוה פתח אهل מועד: 8 ונתן אהרן על שני השערים גורילות נורל אחד ליהוה ונורל אחד לעוזל: 9 ותקריב אהרן את השער אשר עליה עליון הנורל ליהוה ועשחו חטאota: 10 והשער אשר עליה עליון הנורל לעוזל יעדמי חי לפני יהוה לכפער עליו לשלה אתו לעזאל המדברה: 11 ותקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפער בעדו ובعد ביתו ושותח את פר החטא אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה נחליל אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והבא מבית לפרכת: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדרות ולא ימות: 14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה 25 ואשה כי יזוב זוב רמה ימים רבים בלבד ללא עת נרתת או

ולצערת הבנד ולבית: 56 ולשאת ולספחת ולברחת להורות ביום הטמא וביום הטהרה את תורה הצרעת:

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש כי היה זב מברשו זובו טמא הוא: 3 זו זאת תהיה טמאתו זובבו רר בשרו את זובו או החתומים בשרו מזובו טמאתו הוא: 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכללי אשר ישב עליו יטמא: 5 ואיש אשר יגע במשכבו ייכבש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 6 והוא שכב על הכללי אשר ישב עליו הזב ייכבש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 7 והגע בשר הזב ייכבש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 8 וכי יرك הזב בטהור וככש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 9 וכל המרכיב אשר ירכב עליו הזב יטמא: 10 וכל הנגע בכל אשר ירכב תחתיו וטמא אותו יככש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 11 וכל הדרה אשר יתחרז בו הזב יטמא: 12 וכל עין ישטף במים: 13 וכי יתחרז בו הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וככש בנדי ורחץ בשרו במים חיים וטהר: 14 ובכום השמנוי יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתוח אهل מועד ונתרנים אל הכהן: 15 ועשה אתם הכהן אחד חטאota ואחד עלה כפער עליו הכהן לפני יהוה מזובו: 16 ואיש כי תצא ממנו שכבתה ורע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: 17 וכל בנד וכל עור אשר יהיה עליו שכבתה ורע וככש במים וטמא עד הערב: 18 ואשה אשר ישכב איש אתה שכבתה ורע ורחציו במים וטמא עד הערב: 19 ואשה כי תהיה זבה דם יהוה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה נרתתת וככל הנגע בה יטמא עד הערב: 20 וכל אשר תשכב עליו בקרבתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא: 21 וכל הנגע במשכבה ייכבש בכל כללי אשר תשב עליו ייכבש עד הערב: 22 וכל הנגע בכל הכללי אשר תשב עליו ייכבש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 23 ואם על המשכב הוא או על הכללי אשר הוא ישבת עליו בנגע בו יטמא עד הערב: 24 ואם שכב יטמא וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא שענאי שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא ואשה כי יזוב זוב רמה ימים רבים בלבד ללא עת נרתת או

ישראל מכל חטאיהם אחד בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו וכל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחת שור או כבש או עז במחנה או אשר ישחט מוחץ למחרנה: 4 ואל פתח אهل מועד לא הביאו לדוריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה רם ייחשב לאיש ההורא רם שפק ונכרת האיש ההוא מקרוב עמו: 5 ולמען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פניו השדרה והבאים ליהוה אל פתח אهل מועד אל הכהן ובחו זבחיו שלמים ליהוה אתם: 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אهل מועד והקثير החלב לדירח ניחח ליהוה: 7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחריהם חקת עילם תהיה זו את להם לדרכם: 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל וממן הנר אשר גנור בחוכם אשר יעלה עליה או זבח: 9 ואל פתח אهل מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמו: 10 ואיש איש מבית ישראל וממן הנר החוכם אשר יأكل כל דם ונחתי פניו בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרוב עמה: 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתחיו לכם על המזבח לכפר על נפשיכם כי הדם הוא בנפשיכר: 12 על כן אמרתו לבני ישראל כל נפשיכם לא ואשיך אשר יאכל ושקט את דמו וכסחו בעפר: 13 כי האכל דם והנרג הנר בחוכם לא יאכל דם: 14 כי נפש כלبشر דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כלבשר לא תאכלו כי נפש כלבשר דמו הוא כל אכליו יכרת: 15 וכל נפש אשר תאכל נבללה וטרפה באורה ובנרג וככס בנדיו ורוחן במים וטמא עד הערב וטהר: 16 ואם לא יכbs ובשרו לא ירחץ ונsha עונו:

18 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: 3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: 4 את משפטינו העשוי ואת החקתו תשמרו ללבת בהם אני יהוה אלהיכם: 5 ושמירתם את חקתי ואת משפטוי אשר יעשה

ולפני הכהרת יהוה שבע פעמים מן הדם באצבעו: 15 ושחת את שעיר החטא את דמו כאשר עשה לדם הפר מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אותו על הכהרת ולפני הכהרת: 16 וכפר על הקדש מטהמתה בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם וכן עשה לאهل מועד השכן אותם בתוך טמאות: 17 וכל אדם לא היה באهل מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בערו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עלייו ולקח מדם הפר מדים השעיר ונתקן על קרנות המזבח סיבב: 19 והזה עליון מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקידשו מטהמתה בני ישראל: 20 וכל הכהן את הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח והקריב את השער החז: 21 וסמרק אהרן את שתי ידיו על ראש השער החז והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאיהם ונתקן אתם על ראש השער ושלח ביד איש עתי המדברה: 22 ונשא השער עליו את כל עונתם אל ארץ גוזרה ושלח את השער במדבר: 23 ובאהרן אל אهل מועד ופשת את בגדיו הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והגנים שם: 24 ורוחץ את בשרו במים במוקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בערו ובעד העם: 25 ואת הלב החטא יקטר המזבח: 26 והמשלה את השער לעזאל יכbs בגדיו ורוחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוآل המחנה: 27 ואת פר החטא ואת שער החטא את הובא את דם לכהר בקדש יוציא אל מוחוץ למיחנה ושרפו באש את ערתם ואת שרם ואת פרשם: 28 והשרף אתם יכbs בגדיו ורוחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוآل המחנה: 29 והיתה לכם לחקת עולם בחודש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשיכם וכל מלאכה לא תעשו האזורה והנרג החוכם: 30 כי ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיהם לפני יהוה שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשיכם חקת עולם: 32 וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר יملא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדיו הקדש: 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהיל יכפר: 34 והויה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני

זובחו זבח שלמים ליהוה לדרצנים טובחיו: 6 ביום זבחם יאכל וממחרת והנזהר עד יום השלישי באש ישך: 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פנול הוא לא ררצה: 8 ואכליו ענו ישא כי את קדש יהוה חלול ונכורתה הנפש ההוא מעמיה: 9 ובקדרכם את קציר ארצכם לא תכללה פאת שך לךר ולקט קצירך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעלול ופרט כרמך לא תלקט לעני ולנו ועוזב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא תננוו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיהו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחלلت את שם אלהיך אני יהוה: 13 לא תעשך את רעך ולא תנול לא תلين פעלה שכיר אתה עד בקר: 14 לא תקלח חרש ולפנוי עור לא חתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: 15 לא תשעו על במשפט לא תשא פנוי דל ולא תחדיר פנוי נדול בצדך השפט עמייך: 16 לא תליך רכילה בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: 17 לא תשנא את אחיך לבבך הזכות תוכית את עמייך ולא תשא עלייך חטא: 18 לא תקס ולא תטיר את בני עמק ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: 19 את חקקי תשמרו בחמתך לא תריבע כלאים שך לא תזרע כלאים ובנד כלאים שעטנו לא יעלה עילך: 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת ורע והוא שפה נחרפת לאיש והפרדה לא נפרתה או חפשא לא נתן לה בקורת תהיה לא ימותו כי לא חפשא: 21 וodbיא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: 22 וככפר עלייו הכתן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מהטאתו אשר חטא: 23 וכיتابו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלהם ערלו את פריו שלוש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: 24 ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדר הלולים ליהוה: 25 ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוטף لكم תבואתו אני יהוה אלהיכם: 26 לא תאכלו על הדם לא תנחש ולא תעוננו: 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד: 28 ושרטת לנפש לא תנתנו בברשותם וכתבת קעקע לא תנתנו בכם אני יהוה: 29 אל תחלל את בתק להונזה ולא חזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: 30 את שבתיי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 31 אל תפנו אל האבהת ועל הידעונים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: 32 מפני שיבת תקום והדרת פנוי זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: 33 וכי יגור אתה נר בארצכם לא תנו אותו: 34

אתם האדם וחוי בהם אני יהוה: 6 איש אל כל שארبشرו לא תקרבו לגלות ערווה אני יהוה: 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה הוא לא תגלה ערותה: 8 ערות אשת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת אהותך בת אביך או בת בנק או בת בתק לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אהותך הוא לא תגלה ערותה: 12 ערות אהות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: 13 ערות אהות אמרך לא תגלה כי שאר אמרך הוא: 14 ערות אחיך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דרכך הוא: 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנק הוא לא תגלה ערותה: 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: 17 ערות אשה ובתת לא תגלה את בת בנה ואת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עלייה בחיה: 19 ואל אשה בנחת טמאת לא תקרב לגלות ערותה: 20 ואל אשת עמייך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 23 ובכל בהמה לא תנתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: 24 אל הטמאו בכל אלה כי בכל אלה נתמאו הנויים אשר אני משלח מפניכם: 25 ותתמא הארץ ואפקע עונה עלייה ותקא הארץ את ישיבה: 26 ושמרתם את חקקי הארץ ואת משפטי ולא תשעו מכל התועבת האלה ונכורתו הנפשות העשת מקרב עטם: 27 כי את קאה את הגוי אשר לפניכם: 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכורתו הנפשות העשת מקרב עטם: 30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מהקומות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תתמא בהם אני יהוה אלהיכם:

19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתיי תשמרו הארץ אני יהוה אלהיכם: 4 אל הפנו אל האלילים ואלקי מסכה לא תשעו לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי

הערה עונם ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את דרכו עדות
דרו גלה החטא יshaו עירורים ימהו: 21 ואיש אשר יכח
את אשת אחיו גלה הוא ערורו אחיו גלה ערורים יהו: 22
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אותם ולא
תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבע
ביה: 23 ולא תלכו בחקמת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי
את כל אלה עשו ואקץ בם: 24 ואמר לכם אם תירשו
את אדמתם ואני אנתנה לכם לרשות אתה ארץ זבת חלב
ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלו אתכם מן העמים:
25 והבדלתם בין הבבמה הטהרה לטמא ובין העוף
טהמא לטהר ולא תשקו את נפשיכם בכבירה ובכער
ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלו לכם לטמא:
26 והייחם לקדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן
העמים להיות לי: 27 ואיש אושה כי יהוה בהם אוב או
דרני מות יומתו באבן ירדנוו אתם דמייהם בם:

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: 2 כי אם לשארו
הקרב אליו לאמו ולא בינו ולبنתו ולאחים: 3 ולאחיו
הבותולה הקרויבה אליו אשר לא היה לאיש לה יטמא:
4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו: 5 לא יקרחה קרחה
בראשם ופאת זגנם לא יגלהו ובבשרם לא ישרטו שרתו:
6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את
אשר היהם לחם אליהם הם מקربים והוא קדש: 7 אשר
זגה וחלה לא יקחו ואשה גירושה מאישה לא יקחו כי
קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא
מקריב קדש יהוה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9
ובת איש כהן כי תחול לנotta את אביה היא מחללה באש
השרף: 10 והכהן הנגדל מהאיו אשר יזק על ראשו
שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבנדים את הראש
לא יפרע ובגדיו לא יפרם: 11 ועל כל נפשת מת לא
יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 וכן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נור שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה: 13 והוא אשה בבותוליה יקח: 14 אלמנה
וגירושה וחללה זגה את אלה לא יקח כי אם בתולה
מעמיו יקח אשה: 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה
מקדשו: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר אל
אהרן לאמר איש מזורע לדרתם אשר יהיה בו מום לא

אזורח מכם יהיה לכם הנגר הגר אתכם ואhabת לו כמוך
כי גרים הייחם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 35 לא
תעשו על במשפט במדורה במשקל ובמושחה: 36 מאזני
צדך אبني צדק איפת צדק ודין צדק יהוה לכם אני יהוה
אליהם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים: 37 ושמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אותם אני יהוה:

20 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הנגר הגר בישראל אשר
יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירנמו בacob: 3
ואני את פני באיש ההור והכרתי אותו מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולהלע את
שם קדשי: 4 ואם העלים יעליימו עם הארץ זאת עיניהם
מן האיש ההוא מתחתיו מזרעו למלך לבתו המות אתו:
5 ושמתי אני את פני באיש ההור ובמשפתו והכרתי
אתו ואת כל הזנים אחריו לנזון אחריו המלך מקרב
עם: 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הירדים לנזון
אחריהם ונתי את פני בנפש ההור והכרתי אותו מקרב
עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אותם אני יהוה מקדשכם:
9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת
אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאנפה:
11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות
ימתו שניהם דמייהם בם: 12 ואיש אשר ישכב את כלתו
מות יומתו שניהם תבל עשו דמייהם בם: 13 ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשה טובעה עשו שניהם מות יומתו
דמייהם בם: 14 ואיש אשר יקח את אשת אשה ואת אמה זמה
הוא באיש רפואי אותו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם: 15
ואיש אשר יתן שכבותה בכבירה מות יומת ואת הבבירה
תחרנו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בכירה לרבעה אחת
והרנט את האשת ואת הבבירה מות יומתו דמייהם בם:
17 ואיש אשר יקח את אשתו בת אביו או בת אמו וראה את
ערותה והיא תראתה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעני
בני עם ערות אשתו גלה ענו שא: 18 ואיש אשר ישכב
את אשת דודה ונלה את ערותה את מקרת הערת והיא
גולתה את מקור דמייה ונכרתו שניהם מקרב עם: 19
ערות אשות אמך ואחות אביך לא גלה כי את שארו

אשר יקריבו ליהוה לעלה: ¹⁹ לרצונכם תמים וכבר בכקר
בכשבים ובצעים: ²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי
לא לרצון יהיה לכם: ²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים
לייהוה לפלא נדר או לנדבה בכקר או בזאת תמים היה
לרצון כל מום לא יהיה בו: ²² עורת או שבור או חרוץ
או בלת אגרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה
לא תנתנו מהם על המזבח ליהוה: ²³ ושור ושה שרוע
וקלוט נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה: ²⁴ ומעוק
וכחות ונתקו וכרכות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא
העשו: ²⁵ ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם
מכל אלה כי משחתם בהם מום בסם לא ירצה לכם: ²⁶
וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁷ שור או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמנוי ולהלאה
ורצה לקרבן אשה ליהוה: ²⁸ ושור או שה אותו ואת בנו
לא תשחטו ביום אחד: ²⁹ וכי תזבחו זבח תורה ליהוה
לרצונכם תזבחו: ³⁰ ביום ההוא יاقل לא תותירו ממנו
עד בקר אני יהוה: ³¹ ושמרתם מצותיו ועשיתם אותם אני
יהוה: ³² ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני
ישראל אני יהוה מקדשכם: ³³ המוציא אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:

23 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקרוו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי: ³ ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבחון מקרא קדש כל מלאכה לא
העשו שבת הוא ליהוה בכל מושבותיכם: ⁴ אלה מועדי
יהוה מקראי קדש אשר תקרוו אתם במועדם: ⁵ בחදש
הראשון באربעה עשר לחדש בין הערכבים פסח ליהוה:
⁶ ובבחמשה עשר יום לחדש הוה חג המצות ליהוה שבעת
ימים מצות תאכלו: ⁷ ביום הראשון מקרא קדש יהוה
לכם כל מלאכת עברה לא תעשו: ⁸ ותקרבתם אשה
לייהוה שבעת ימים ביום השביעי מקראי קדש כל מלאכת
עברה לא תעשו: ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן: ¹¹ והניף את העמר לפני
יהוה לרצונכם ממחירת השבת ינפנו הכהן: ¹² ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שניתו לעלה

יקרב להקריב לחם אללו: ¹³ כי כל איש אשר בו מום
לא תקריב איש עוד או פסה או חרם או שרוע: ¹⁴ או איש
אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: ¹⁵ או נבן או דק
או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: ¹⁶ כל
איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא גש להקריב את
אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא גש להקריב: ¹⁷
לחם אלהיו מקדשי הקודשים ומון הקודשים יאלל: ¹⁸ אך
אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא גש כי מום בו ולא
יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדש: ¹⁹ וידבר משה
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

22 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל אהרן
ואל בניו וינו רוז מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: ³ אמר אלהם
לדרותיכם כל איש אשר יקרב מכל וורעם אל הקודשים
אשר יקדרשו בני ישראל ליהוה וטמאו עליו ונכרתת
הנפש הזה מלפני אני יהוה: ⁴ איש איש מזרע אהרן
והוא צדוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והגע
בכל טמא נפש או איש אשר הצא ממנו שכבת זרע: ⁵ או
איש אשר יגע בכל שערין אשר יטמא לו או באדם אשר
יטמא לו לכל טמאו: ⁶ נפש אשר תנע בו וטמאה עד
הערב ולא יאכל מן הקודשים כי אם רחץ בשרו במים: ⁷
ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקודשים כי לחמו הו: ⁸
ונבלול וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ⁹ ושמחו
את שומרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללו
אני יהוה מקדש: ¹⁰ וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן
ושכיר לא יאכל קדש: ¹¹ וככהן כי יקונה נש קני ספסו
הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: ¹² ובת כהן
כי תהיה לאיש זר והוא בתורמתה הקודשים לא תאכל: ¹³
ובת כהן כי תהיה אלמנה ונירושה וזרע אין לה ושבה אל
בית אביה כנעורה מהלם ויסוף המשיתו עליו וננתן
בו: ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשנהו ויסוף המשיתו עליו וננתן
לכהן את הקודש: ¹⁵ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה: ¹⁶ והשיבו אותם עון אשמה באכלם
את קודשיהם כי אני יהוה מקדש: ¹⁷ וידבר יהוה אל
משה לאמר: ¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם איש מבית ישראל ומון הגור
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותיהם

קדר יהוה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו : 37 אלה מועדי יהוה אשר תקרו את מקראי קדר להקריב אשה ליהוה עלה ומנהה זבח ונסכיהם דבר יום ביום : 38 מלבד שבתת יהוה ומלאכת מתנוחיכם ומלאך כל נדריכם ומלאך כל נדרכותיכם אשר תנתנו ליהוה : 39 אך בחמשה עשר יום לחדר השבעי באספכם את תבואה הארץ תחנו את חן יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבחון וביום השמיני שבחון : 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת המרים וענף עץ עבה וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים : 41 וחנתם אותו חן ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדר השבעי תחנו אותו : 42 בסכת החשו שבעת ימים כל האזרוח בישראל ישבו בסכת : 43 למען ידרשו דרכויכם כי בסוכות חושבתי את בני ישראל בחוציאי אוthem מארץ מצרים אמי יהוה אלהיכם : 44 וידבר משה את מעדיו יהוה אל בני ישראל :

24 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך מן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד : 3 מהוז לפ_rectת העדה באهل מועד יערך אותו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרכויכם : 4 על המנרה הטהורה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד : 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשנים יהיה החלה האחת : 6 ושותם אותן שתים מערכות ששיעורת על השלחן הטהר לפני יהוה : 7 ונחת על המurette לבנה זכה והותה ללחם לאוצרה אשה ליהוה : 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם : 9 וויהת לאהרן ולאבניו ואכלחו במקומם קדר כי קדר קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם : 10 ויוצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצטו במנהה בן היישראלית ואיש היישראלי : 11 וויקב בן האשא היישראלית את השם ויקלל ויביאו אותו אל משה ושם אמרו שלימות בת דברי למטה דן : 12 וויהיו במשמר לפרש להם על פי יהוה : 13 וידבר יהוה אל משה לאמר : 14 זה יוצא את המקלל אל מחוץ למנהה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה : 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו : 16 ונקב שם יהוה שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השmini מקרא

להוה : 17 ומנהתו שני עשנים סלה בלילה בשמן אשה ליהוה ריח נינהה ונסכהין ריבעת ההון : 14 ולחם וקל ורמאל לא האכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבותיכם : 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמיות ההינה : 16 עד ממחרת השבת השביעית הספרו חמשים יום והקרבתם מנהה חדשה ליהוה : 17 ממושתחיםם תביאו לחם תנופה שתים שני עשנים סלה תהינה חמץ תפינה בכורים ליהוה : 18 והקרבתם על הלחים שבע כבשים תמים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שניים יהיו עליה ליהוה ומתחם אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזכה שלמים : 19 ועשיהם שער עזם ונסכים אלה ריח נוחה ליהוה : 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדר יהיו ליהוה לכהן : 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדר היה לכם כל מלאכת עבודת לא תעשו חקת עולם בכל משבותיכם לדרתיכם :

22 וב锴רכם את קציר ארצכם לא חכללה פאת שך בקציך ולקט קציך לא תלקט לעני ולגר תעוז אתם אני יהוה אלהיכם : 23 וידבר יהוה אל משה לאמר : 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחרש השבעי באחד לחדר יהיה לכם שבחון זכרון תרועה מקרא קדר : 25 כל מלאכת עבודת לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה :

26 וידבר יהוה אל משה לאמר : 27 אך בעשור לחדר השבעי הזה יום הכהרים הוא מקרא קדר יהה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה : 28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפירים הוא לכפר עליהם לפני יהוה וכורחה מעמיה : 29 כי כל הנפש הוא לא תענה בעצם היום הזה וכורחה מעמיה : 30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה : 31 כל מלאכה לא תעשו מערב עולם לדרתיכם בכל משבותיכם : 32 שבת שבחון חקת עולם לדרתיכם בכל משבותיכם : 33 וידבר יהוה אל משה לאמר : 34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדר השבעי הזה חן הסוכות שבעת ימים ליהוה : 35 ביום הראשון מקרא קדר כל מלאכת עבודת לא תעשו :

36 שבת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השmini מקרא

וישבם על הארץ לבטה: 19 ונantha הארץ פרייה ואכלתם לשבע וישבם לבטה עלה: 20 וכי האמור מה נאכל בשנה השביעת הן לא נורע ולא נאסף את התבואהנו: 21 וציווי את ברכתך לכם בשנה הששית ועשה את התבואה לשלוש השנהים: 22 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא התבואהה האכלו ישן: 23 והארץ לא תמכר לצתת כי ל' הארץ כי נורים ותושבים אתם עמי: 24 ובכל ארץ אחזותכם נאלה תחנו לארץ: 25 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא נאלו הקרקב אליו ונאל את ממכר אחינו: 26 ואיש כי לא יהיה לו נאל והשינה ידו ומצא כדין נאלו: 27 ווחשב את שני ממכורו והשיב את העדר לאייש אשר מכר לו ושב לאחיזתו: 28 ואם לא מאותה ידו די חשיב לו והוא ממכורו ביד הקנה אותו עד שנת הירוב ויצא ביבול ושב לאחיזתו: 29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה נאלו עד חם שנת ממכורו ימים תהוה נאלו: 30 ואם לא ניאל עד מלאת לו שנה חמימה וكم הביטה אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אותו לרשותיו לא יצא ביבול: 31 ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ וחשב נאלה תהוה לו וביבול יצא: 32 ועררי הלוויים בתיהם ערים נאלה עולם תהיה לילום: 33 ואשר ייאל מן הלוויים ויצא ממכור בית ועיר אחזתו ביבול כי בתיהם הלוויים הוא אחזותם בתוך בני ישראל: 34 וshedra מגרש עריהם לא ימכר כי אחזות עולם הוא להם: 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמוק והחזקת בו נור ותושב וח' עמק: 36 אל תחק מאותו נשך ותרביטה ויראת אלהיך וזה אחיך עמק: 37 את כספך לא תחן לו בנשך ובמרבית לא תנתן אל אל שליחתך לא תחן לו בנשך ובמרבית לא תנתן ואיש אל משפחתו תשבו: 38 כי יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ הארץ לחתת לכם את הארץ כנعن להיות לכם לאלהים: מצרים לחתת לכם את הארץ כנعن להיות לכם לאלהים: 39 וכי ימוך אחיך עמוק ונמכר לך לא תעבד בו עבדת השדה האכלו את התבואה: 40 בשנת הירוב הזאת תשבו איש אל אחזותיו: 41 וכי יוציא מעמק הוא ובינוי עמו ושב אל משפחתו ואל עמק: 42 כי עבדי הם אשר הוציאתי אתכם מארץ הארץ אבתינו ישוב: 43 לא תרדת בו בפרק ויראת אלהיך: 44 ועבדך ואמתך אשר יהוי לך מאת הנויים אשר סכיבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: 45 גומ מבני החשובים הגמורים עמכם מהם תקנו וממשפחים אשר עמכם אשר הולידו בארץכם והוו لكم לאחזותה: 46

מות יומת רגמו בו כל העדה כנור כאורה בנקבו שם יומת: 17 ואיש כי יכה כל נשא אדם מות יומת: 18 ומכח נש בהמה ישלמנה נש תחת נש: 19 ואיש כי יתן מום בעמיהו כאשר עשה כן יעשה לו: 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שנ תחת שנ כאשר יתן מום באדם כן יתנו בו: 21 ומכח בהמה ישלמנה ומכח אדם יומת: 22 משפט אחד יהיה לכל כנור כאורה יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר משה אל בני ישראל וויצו את המקלל אל מהוז למחנה וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: 3 שש שנים תורע שך וש שנים תומר כרמך ואספת את התבואהה: 4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שך לא תורע וכרכמך לא תזמר: 5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצער שנת שבתון היה לארץ: 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכללה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הנגרים עמק: 7 ולבחמתך ולחויה אשר בארץך תהיה כל התבואהה לאכל: 8 ווספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע שנים וڌיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנים: 9 והעברת שופר תרעהה בחודש השבעי בעשור לחדר ביום הקדושים תעבירו שופר בכל ארצכם: 10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקדשתם דרכור בארץ לכל ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזותם ואיש אל משפחתו תשבו: 11 יובל הוא שנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחתך ולא תבצער את נוריה: 12 כי יובל הוא קדרש התבואהה לכם מן השדה האכלו את התבואה: 13 בשנת הירוב הזאת תשבו איש אל אחזותיו: 14 וכי תמכרו ממוכר לעמידך או קנה מיד עמידך אל תונו איש את אחינו: 15 במספר שני התבאות ימכר לך הירוב תקונה מאה עמידך במספר שני התבאות ימכר לך: 16 לפ' רב השנים תרבה מקנותו ולפי מעת השנים תמעיט מקנותו כי מספר התבאות הוא מכר לך: 17 ולא תונו איש את עמידך ואיש אלהיך כי אני יהוה אלהיכם: 18 ועשיתם את חקתי ואת משפטיי תשמרו ועשיתם את

השחפה ואת הקדרות מכלות עינים ומדיבת נשפ וורעתם
לרייך ורעלם ואכלתו איביכם: 17 ונתתי פוי בכם וגופתם
לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם אין דרכ אתכם:
18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויסփטו לסדרה אתכם
שבע על חטאיכם: 19 ושבורתית את נאון עזם ונתתי את
שמיים כברזל ואת ארצכם נחשה: 20 וثم לרייך כחכם
ולא תנתן ארצכם את יבוליה ועץ הארץ לא יתן פריו: 21
ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמוע לי ויסփטו עליהם
ומכח שבע על חטאיכם: 22 והשליחתי בכם את חיות השרה
ושכלה אתכם והכריתה את בהמותכם והמעיטה אתכם
ונשמו דרכיכם: 23 ואם באלה לא תסרו לי והלכמת עמי
קרי: 24 והלכתי אף אני עמכם בקרני והכיתו אתכם נם אני
שבע על חטאיכם: 25 והבאתי עליהם חרב נקמת נקם
בריות ונאספתם אל עיריכם ושלחתי דבר בחוככם ונתחם
ביד אויב: 26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם
ולא השבעו: 27 ואם בזאת לא תשמעו לי והלכמת עמי
בקרי: 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסתרו אתכם אף
אני שבע על חטאיכם: 29 ואכלתם בשר בנייכם ובשר
בנותיכם תאכלו: 30 והשמדתי את במתיכם והכרתית את
חמנוניכם ונתהי את פניריכם על פנרי גלויליכם וגעלה
נפשי אתכם: 31 ונתהי את עיריכם חרבה והשמדו את
מקדשיכם ולא אריה בריה ניחחכם: 32 והשמדתי אני את
הארץ ושםו עליה איביכם היושבים בה: 33 ואתכם אורזה
בגנים והרקייטי אחריכם חרב והויה ארצכם שממה
ועיריכם יהיה חרבה: 34 אז תרצה הארץ את שבתתיה
כל ימי השמה ואתם באך איביכם אז תשבת הארץ
והרצת את שבתתיה: 35 כל ימי השמה תשבת את אשר
לא שבתה בשבתיכם בשבתכם עלייה: 36 והנשאדים
בכם והבאותי מרד לבבם בארץ איביכם ורדף אתם
קהל עללה נדף וננסו מונסת חרב ונפלו ואין דרכ: 37 וכשלו
איש באחיו מבני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה
לפני איביכם: 38 ואבדתם בגנים ואכלתם ארץ
איביכם: 39 והנשאדים בכם ימקו בעונם בארץ איביכם
ואף בעונת אבתם אתם ימקו: 40 ותתודו את עונם ואת
עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואר אשר הלו עמי
בקרי: 41 אף אני אלך עם בקרני והבאתי אתכם בארץ
איביכם או איז יכנס לבכם העREL ואו ירצו אתה עונם: 42

והתנהלתם אתם לבנייכם אחריכם לרשות אהזה לעלם
בhem תעבדו ובאחיםם בני ישראל איש באחיו לא תרדה
בו בפרק : 47 וכי תשין יד נור ותושב עמק ומך אחיך
עמו ונמבר לגור תושב עמק או לעקר משפחתי גור : 48
אחיך נמבר גאליה תהיה לו אחיך מאחיך יגאלנו : 49 או
דרדו או בן דרכו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו
או השינה ידו וננאל : 50 וחשב עם קנהו משות המכרו
לו עד שנת היבל והודה כסף ממכו במספר שנים כימי
שכיר יהיה עמו : 51 אם עוד רבות שנים לפיהן ישיב
גאלתו מכסף מקנותו : 52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנה
היבל וחשב לו כפי שני ישיב את גאלתו : 53 וכשכיר שנה
בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרק לענייך : 54 ואם לא
יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובנו עמו : 55 כי לי
בני ישראל עבדים עבדי הם אשר חוצצתי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אליכם:

26 לא תשעו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו
לכם ואבן משכית לא תנתנו בארץם להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם : 2 את שבתתינו לשמור ומקדשי
תיראו אני יהוה : 3 אם בחקתי תלבו ואת מצותי תשמרו
ועשיהם אתם : 4 ונתתי נשיםיכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועז השדה יתן פריו : 5 והשיגו לכם ריש את בצר
ובציר ישיגו את זרע ואכלתם לחםכם לשבע וישבתם
לבטח בארץם : 6 ונתתי שלום בארץ ושכבותם ואין
מחיריד והשבתי היה רעה מן הארץ וחרב לא תעביר
בארציכם : 7 ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
8 ורדפו מכם חמשה מהה ומאה מכם רביבה ירדפו
ונפלו איביכם לפיציכם לחרב : 9 ופנויות אליכם והפריתו
אתכם והרביתו אתכם והקימוטו את בריתוי אתכם : 10
ואכלתם ישן נושן ווישן מפני חדש תוכיאו : 11 ונתתי
משכני בתוככם ולא תנעל נפשי אתכם : 12 ותחלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהוו לי לעם : 13
אני יהוה אלהיכם אשר חוצצתי אתכם מארץ מצרים
מהיות להם עבדים ואשרבר מטה עלכם ואולך אתכם
קומות : 14 ואם לא תשמעו לי ולא תשעו את כל המצאות
האלה : 15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטוי תנעל
נפשכם לבalto עשות את כל מצותי להפרכם את בריתוי:
16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עלייכם בהלה את

שנת היבול ונגראע מערך :¹⁹ ואם נאליגנא לא השדה המקרקיש אותו ויסף חמישית כסף ערך עלייו וקם לו :²⁰ ואם לא יגנא לא השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגנא עוד :²¹ וזהו השדה בוצאו ביובל קדש ליהוה כשרה החרם לכהן תהיה אחותו :²² ואם את שדה מקنته אשר לא משדרה אחותו יקידש ליהוה :²³ ווחשב לו הכהן את מסכת הערכך עד שנת היבול שוב השדה לאיש ההוא קדש ליהוה :²⁴ בשנת היבול שוב השדה לאיש קנדתו מאותו לאשר לו אחותה הארץ :²⁵ וככל ערך יהיה בשקל הקדש עשרים נהה והיה השקל :²⁶ אך בכור אשר יבכר ליהוה בכחמה לא יקידש איש אחותו אם שור אמר שהליהוה הוא :²⁷ ואם בכחמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמישתו עלייו ואם לא יגנא ונמכר בערכך :²⁸ אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם וכחמה ומשדרה אחותו לא ימכר ולא יגנא כל חרם קדש קדשים הוא להוהו :²⁹ כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מוות יומת :³⁰ וכל מעשר הארץ מזור הארץ מפריע העז ליהוה הוא קדש ליהוה :³¹ ואם נאליגנא איש ממעשרו חמישתו יסף עלייו :³² וכל מעשר בקר וצאן כל אשר עבר תחת השבת העשיריה יהוה קדש ליהוה :³³ לא בקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהוה קדש לא יגנא :³⁴ אלה המצוות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני :

וכרתי את בריתוי יעקב ואף את בריתוי יצחק ואף את בריתוי אברהם אוצר והארץ איכר :⁴³ והארץ העוז מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובין במשפטיו מאסו ואת חקתי נעה נפשם :⁴⁴ ואף נס זהה בהיותם בארץ איביהם לא מאסתיהם ולא געליהם לכלתם להפר בריתוי אתם כי אני יהוה אלהיהם :⁴⁵ וחכתי להם בריתו ראשונים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לעני הנזום לחיות להם לאלהים אני יהוה :⁴⁶ אלה החוקים והמשפטים והتورה אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה :

27 וירבר יהוה אל משה לאמר :² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה :³ והיה ערכך הזכור מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והוא ערכך חמישים שקל כסף בשקל הקדש :⁴ ואם נקבה הוא והוא ערכך שלשים שקל :⁵ ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר שעשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים :⁶ ואם מבן חדש ועד בן חמיש שנים והיה ערכך הזכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף :⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלתה אם זכר והיה ערכך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים :⁸ ואם מך הוא מערךך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשים יד הנדר עיריכנו הכהן :⁹ ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנה ליהוה יהוה קדש :¹⁰ לא יחליפנו ולא ימיר את טוב ברע או רע בטוב ואם המר יmir בהמה בכחמה והיה הוא ותמורתו יהוה קדש :¹¹ ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן :¹² והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן בן יהיה :¹³ ואם נאליגנה ויסף חמישתו על ערכך :¹⁴ ואיש כי יקידש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן בן יקום :¹⁵ ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערך עלייו והיה לו :¹⁶ ואם משדרה אחותו יקידש איש ליהוה והיה ערך לפי זרעו ורע חמר שעשרים בחמשים שקל כסף :¹⁷ אם משנת היבול קדיש שדרהו כערך יקום :¹⁸ ואם אחר היבול יקידש שדרהו ווחשב לו הכהן את הכהן כסף על פי השנים הנותרת עד

לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 31 פקדיהם למטה זבולון שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאות: 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 37 פקדיהם למטה בנימין חמישה ושלשים אלף וחמש מאות: 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 44 אלה הפקרדים אשר פקד משה ואהרן ונשiae ישראל שנים עשר איש אש אחד לבית אבותיו היו: 45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא בישראל: 46 ויהיו כל הפקרדים שש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבותם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 ואותה הפקד את הלויים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הנה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יתנו: 51 ובנכע המשכן יורידו אותו הלוים ובחנת המשכן יקימו אותו הלוים והזור הקרב יומת: 52 ותנו בני ישראל אש על מהנהו ואיש על דגניו לצבאותם: 53 והלוים יתנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרות המשכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיינן באהל מועד באחד לחדר השני בשנה השנייה לאתם מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לנגלותם: 3 מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא בישראל תפקדו אתם לצבאותם אתה ואחרן: 4 ואחתם יהו איש איש למטה יעדמו אתכם לראובן אלצ'ר בן שדייר: 6 לשמעון שלמייאל בן צוריידי: 7 ליהודה נחשון בן עמינדב: 8 ליששכר נתנאן בן צווער: 9 לזבולון אלאכ בן חלן: 10 לבני יוסף אלישמע בן עמייחוד למנשה נמליאל בן פדהצ'ר: 11 לבנימן איבידן בן גדעניא: 12 לדן אחיעזר בן עמיישידי: 13 לאשר פגניאל בן עכרן: 14 לדוד אליסף בן דעוואל: 15 לנפתלי אחירען בן עיןן: 16 אלה קראייה העדה נשאי מותות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: 17 ויקח משה ואחרן את האנשים האלה אשר נקבעו בשמות: 18 ואות כל העדה והקהלתו באחד לחדר השני ווילדו על משפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לנגלותם: 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: 20 ויהיו בני ראוון בכיר ישראל תולדתם לשם שזכר מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 21 פקדיהם למטה ראוון שש וארכבים אלף וחמש מאות: 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבותם פקדיו במספר שמות לנגלותם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 24 לבני נד חולדים למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 25 פקדיהם למטה נד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 30 לבני זבולון תולדתם למשפחתם אלף וארבע מאות:

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : 2 איש על דגלו באחת לבית אבותם יחנו בני ישראל מנגד סיב לאהל מועד יחנו : 3 וחתנים קדימה מזרחה דגלו מהנה יהודה לצבאות ונשيا לבני יהודה נחשון בן עמיינדרב : אבותיו :

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני : 2 ואלה שמות בני אהרן הכהן רדב ואביהו אלעזר ואיתמר : 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחמים אשר מלא ידים לכחן : 4 וימת נדב ואביהו לפניו יהוה בהקרbum אש זורה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פניו אהרן אביהם : 5 וידבר יהוה אל משה לאמר : 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אותו לפני אהרן הכהן ושרתו אותו : 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן : 8 ושמרו את כל כל אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן : 9 ונתחה את הלויים לאהרן ולבני נתונם מהה לו מנת בני ישראל : 10 ואת אהרן ואת בני הכהן ושמרו את כהנותם והור הקרב יומת : 11 וידבר יהוה אל משה לאמר : 12 ואני הנה לך חותמי את הלויים מותק בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והוא לי כי כל בכור ביום הכתוי כל בכור בארץ הלויים : 13 וכי נסעה אללה בני נסעה מטה מטה רדבם עד בהמה מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מארם עד בהמה לי יהיו אני יהוה : 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר : 15 פקד את בני לוי לבית אבותם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלת תפקרם : 16 ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה : 17 ויהיו אללה בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומרדי : 18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ישמעי : 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצחר חברון ויעזיאל : 20 ובבני מרדי למשפחתם מחלי ומושי אלהם משפחתי הלי לבית אבותם : 21 לנרשון משפחתי הלבני ומשפחתי השמעי אלהם משפחתי הנרשי : 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלת פקדיהם שבעת אלפיים וחמש מאות : 23 משפחתי הנרשי אחריו המשכן יחנו ימה : 24 ונשיא בית אב לנרשוני אל-סיף בן לאל : 25 וממשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד : 26 וקלעי החצר ואת בני ישראל לבית אבותם כל פקדיהם המהנת לצבאות

מאות ואלף ב שקל הקדרש: וויתן משה את כספ הפרדים לאהרן ובניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:
4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוק בני לוי למשפחותם לבית אביהם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל בא לצבא לעשות מלאה באהל מועד: 4 זאת עבדת בני קהת באهل מועד קדרש הקדושים: 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המשך וכוסו בה את ארן העדרת: 6 ונחנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בנד כליל תכלת מלמעלה ושמו ברדו: 7 וועל שלוחן הפנים יפרשו בנד תכלת ונחנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחת התמיד עליו יהוה: 8 ופרשו עליהם בנד תולעת שני וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 9 ולקחו בנד תכלת וכוסו את מנרת המאוור ואת נרתיה ואת מלקיה ואת מהתניה ואת כל כליה שמנה אשר ישרתו לה בהם: 10 ונחנו אתה ואת כל הזובב יפרשו בנד תכלת וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 11 ולקחו את כל כליה השרת אשר ישרתו בסבב ונתנו אל כליל המזבח ופרשו עליו תחש ונתנו על המוט: 12 ועל מזבח כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: 13 ועל מזבח הזובב יפרשו בנד תכלת וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 14 ונחנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בנד ארגמן: 15 ונחנו את המזבח ואת היעם ואת המורקה בהם את מהתניה את המזולנת ואת היעם ואת המורקה כל כליה המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: 16 וקידש ונתנו אל הזרע באהל מועד בדיו: 17 וירדר יהוה אל משה וכל אהרן ובניו לכסת את הקדרש ואת כל כליה הקדרש בנסע המחנה ואחריו כן יבוא בני קהת לשאת ולא געו אל הקדרש ומתו אלה משא בני קהת באهل מועד: 18 ופקדת אללה באהל מועד באהל מועד באהל מועד: 19 וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בנסע מתוק הלויים: 20 וצדקהם אהרן ובניו יבואו ושמו אותם איש איש את קדר הקדושים אהרן ובניו יבואו ושמו אותם איש איש על עבדתו ועל משאו: 21 וידבר יהוה אל משה לאמר: 22 נשא את ראש בני גרשון נם הם לבית אביהם למשפחותם:
23 מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמישים שנה תפקד

מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עברתו: 27 ולקחת משפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: 28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלת שמנת אלפים ושמש מאות שמרי משמרת הקדרש: 29 משפחת בני קהת יתנו על ירך המשכן תינגה: 30 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: 31 ומשמרתם הארן והשלוחן והמנרה והמזבחת וכל המשכן אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 ונשיא הקדרש אשר אלעזר בן אהרן הכהן בקדחת שמרי משמרת נשייא הלויל או לזרע באהל מועד מושיע אלה הם משפחת מררי: 33 ולמררי משפחת המחלוי ומשפחת המושיע אלה הם משפחת מררי: 34 ופקדים במספר כל זכר מבן חדש ומעלת ששת אלף ומאתיים: 35 ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יתנו צפנה: 36 ופקדת משמרת בני מררי קריש המשכן ובריחיו ועדריו ואדרנו וכל כליו וכל עבדתו: 37 ועמדיו החצר סביב ואדרנים ויתרתם ומיתריהם: 38 והחנים לפני המשכן קדמה לפניו אל מועד מוזחה משה ואהרן ובינוי שמרם משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזור הקרב יומת: 39 כל פקודי הלויים אשר פקד משה ונינים ועתרים אלף: 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכיר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלת שא את מספר שמות: 41 ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכיר בבתמת בני ישראל ואת בתמת הלויים תחת כל בכיר בבתמת בכיר בבני ישראל: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אותו את כל בכיר בבני ישראל: 43 ויהי כל בכיר זכר במספר שמota מבן חדש ומעלת לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה וחמשים ומאדים: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 קח את הלויים תחת כל בכיר בבני ישראל ואת בתמת הלויים תחת בתמתם והיו לי הלויים אני יהוה: 46 ואת פרדיי השלשה והשבעים והמאדים והגדלים מבכור בני ישראל: 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגילגת בשקל הקדרש תקח עשרים גראה השקל: 48 ונתתה הכסף לאהרן ובניו פרדיי העדרפים בהם: 49 ויקח משה את כספ הדרפים מאת העדרפים על פרדיי הלויים: 50 מאית בכור בני ישראל לקח את הכסף חמישה ושמים ושלש

לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהיל מועד : 48 ויהיו פקידיהם שמונת אלפים ותמשנש מאות ושמונים : 49 על פי יהוה פקד אוטם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה :

5 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המנוחה כל צדוע וכבל זב וככל טמא לנפש : 3 מזכר עד נקבה תשלהו אל מחוץ למנוחה תשלחו ולייטנו את מנוחיהם אשר אני שוכן בתוכם : 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למנוחה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל : 5 וידבר יהוה דבר יהוה אל משה לאמר : 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה אל משה לאמר : 7 והתודו את חטאיהם אשר עשו והשיב הנפש ההוא : 7 והתודו את חטאיהם אשר עשו ומעלתה את אשמו בראשו וחמייתו יסף עלייו וננתן לאשר אשם לו : 8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכהנים אשר יכפר בו עליו : 9 וכל תרומה לכל קדרשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה : 10 ואיש את קדרשו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה : 11 וידבר יהוה אל משה לאמר : 12 דבר אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש כי תשתח אשתו ומעלתה בו מעל : 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישך ונסתירה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה : 14 וועבר עליו רוח קנא וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנא וקנא את אשתו והיא לא נתפשה : 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרה האיפה כמה שערדים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבונה כי מנוחת קנאת הוא מנוחת זכרון מזבח עון : 16 ותקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה : 17 ולקח הכהן מים קדרשים בכלי חרש וכן העפר אשר יהוה בקרקע המשכן יקח הכהן וננתן אל הימים : 18 והעמיד הכהן את האשאה לפני יהוה וברעעת הראש האשאה וננתן על כפיה את מנוחת הזכרון מנוחת קנאת הוא וביר הכהן ייחיו מי המרים המאררים : 19 והשביע את הכהן ואמר אל האשאה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטיית טמאת תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה : 20 ואת כי שטיית תחת אישך וכי נטמאת ייתן איש בר את שכבותו מבלעדי איש : 21 והשביע הכהן

אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהיל מועד : 24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא : 25 ונשאו את ירידת המשכן ואת אהיל מועד מכסחו ומכסה התהש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהיל מועד : 26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כל עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו : 27 על פי אהרן ובניו יהיה כל עבדת בני הנרשמי לכל משאים ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאים : 28 זאת עבדת משפחת בני הנרשמי באהיל מועד ומשמרתם ביד אITCHMER BEN AHARON HAKAHEN : 29 בני מררי למשפחתם לבית אבותם תפקר אתם : 30 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה הפקדם כל הבא לצבא לעבד את אהיל מועד : 31 וזאת משמרות משאים לכל עבדתם באהיל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדו וארניו : 32 וממדוי החצר סביב ואדרנים ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשנות תפקרו את כל משמרתם משאים : 33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהיל מועד ביד אITCHMER BEN AHARON HAKAHEN : 34 ויפקד משה ואהרן ונשאי הדרה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבותם : 35 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד : 36 ויהיו פקידיהם למשפחתם אלףים שבע מאות וחמשים : 37 אלףים פקדורי משפחת הקהתי כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 38 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבותם : 39 מבן שלשים שנה ואלה פקדורי משפחת בני גרשון ונשפחת בני אללים ושש מאות ושלשים : 41 אלה פקדורי משפחת בני גרשון כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 40 ופקודי בני אללים ושש מאות ושלשים : 41 אלה פקדורי משפחת בני גרשון כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה : 42 ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבותם : 43 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד : 44 ויהיו פקידיהם למשפחתם שלשות אלפיים ומאותים : 45 אלה פקדורי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבותם : 47 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא

פתח אהל מועד: 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וככשה אהת בת שנתה תמונה להחטא ואיל אחד תמים לשלמיים: 15 וסל מצות סלת חלה בלוות בשמן ורקיון מצות משחים בשמן ומנהתם ונסיכיהם: 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל עשה זבח שלמים ליהוה על כל המצוות ועשה הכהן את מנחותו ואת נסכו: 18 ונלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נרו ולקח את שער ראש נרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים: 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיון מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נרו: 20 והנוף אותו הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק החורמה ואחר ישטה הנזיר יין: 21 זאת תורה הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן עשה על תורה נרו: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כי תברכו אתبني ישראל אמר לו להם: 24 יברך יהוה וישמרך: 25 יאר יהוה פניו אליך ויתנק: 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו ימשחם ויקדש אותם: 2 ויקריבו נשאי ישראלראש בית אבותם הם נשאי המתה הם העמדים על הפקדים: 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שישענלה צב ושני עשר בקר ענלה על שני הנשים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח מהם והוא לעבד את עברת אהל מועד ונתה אותם אל הלויים איש כפי עברתו: 6 ויקח משה את הענלה ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: 7 את שני הענלה ואת ארבעת הבקר נתן לבני נרדף כפי עברתם: 8 ואת ארבע הענלה ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עברתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: 9 ולבני קהת לאנתן כי עברת הקדש עליהם בכחף ישאו: 10 ויקריבו הנשים את חנכת המזבח ביום המשח אותם ויקריבו הנשים את קרבנם לפני המזבח: 11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם להנחת המזבח: 12 ויהי המקריב

את האשה בשבת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותו לאלה ולשבעה בתוך עמק מתחת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנק צבה: 22 ובאו המדים המארדים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירכך ואמרה האשה Amen: 23 וכותב את האלה הכהן בספר ומהה אל מי המדים: 24 והשקה את האשה את מי המרים המארדים ובאו בה המדים המארדים למרים: 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאה והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אותה אל המזבח: 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אוצרתה והקثير המזבח ואחר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נתממה ותמעל מעל באישה ובאו בה המדים המארדים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכך והויה האשה לאלה בקרוב עמה: 28 ואם לא נתממה האשה וטהרה הוא ונתקה ונורעה ורע: 29 זאת תורה הקנאה אשר תשטהasha תחת אישתנו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: 31 ונכח האיש מעון והאשה החואה תשא את עוננה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזר להויר ליהוה: 3 מיין ושכר זיר חמץ יין וחמצץ שכר לא ישחה וכל משרת ענבים לא ישחה וענבים לדום ויבשם לאי אבל: 4 כל ימי נרו מכל אשר יעשה מגנפן היין מהרצנים ועד גן לאי אבל: 5 כל ימי נדר נזר תעד לא עבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדר יהוה גדל פרע שער ראשו: 6 כל ימי הזיר ליהוה על נשמת לא יבא: 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהו על הראש: 8 כל ימי נרו קדר הוא ליהוה: 9 וכי ימות מטה עליו בפתע פתאם וממא ראש נרו גולח ראשו ביום טהרתו ביום השבעה גולחנו: 10 ובוים השמינו יבא שתי תריסים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: 11 וועשה הכהן אחד לחטא ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקידש את ראש ביום ההוא: 12 ווזיר ליהוה את ימי נרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נרו:

13 וזאת תורה הנזיר ביום מלאת ימי נרו יביא אותו אל

חמשה זה קרבן של מיאל בן צוריידי: 42 ביום החשש נושא לבני גדר אליסף בן דעואל: 43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בלולה בזמן למנה: 44 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 46 שער עזים אחד לחטאota: 47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל: 48 ביום השבעי נושא לבני אפרים אלישמע בן עמידוד: 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בלולה בזמן למנה: 50 כף אחת שעשרה זהב מלאה קטרת: 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 52 שער עזים אחד לחטאota: 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמידוד: 54 ביום השmini נושא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: 55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בלולה בזמן למנה: 56 כף אחת עשרה זהב מלאה גמליאל בן פדהצור: 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 58 שער עזים אחד לחטאota: 59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן התשייע נושא לבני אבידן בן נדענוי: 60 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בלולה בזמן למנה: 61 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 62 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 63 שער עזים אחד לחטאota: 64 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני אבידן בן נדענוי: 65 ביום העשורי נושא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: 66 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בלולה בזמן למנה: 67 כף אחת שעשרה זהב מלאה קטרת: 68 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 69 שער עזים אחד לחטאota: 70 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה

בכום הראשון את קרבנו נחxonן בן עמיינדב למתה יהודה:
13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק
אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדר שניהם מלאים סלה
בלוללה בשמן למנה: 14 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: 15 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו
לעללה: 16 שעיר עזם אחד לחטאת: 17 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתודרים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן נחxonן בן עמיינדב: 18 ביום השני הקרביב
חמשה וזה קרבן נחxonן בן עמיינדב: 19 הקרב את קרבנו קערת
נתנאל בן צווער נשיא יישכבר: 20 הקרב את קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים
שקל במשקל הקדר שניהם מלאים סלה בלוללה בשמן
למנה: 21 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 22 פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו לעלה: 23
שעיר עזם אחד לחטאת: 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולון
קרבן נתנאל בן צווער: 25 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
אליאב בן חלן: 26 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדר
שניהם מלאים סלה בלוללה בשמן למנה: 27 פר אחד בן בקר איל אחד
עשרה זהב מלאה קטרת: 28 פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנותו לעלה: 29 שעיר עזם אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודרים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן: 30
בכום הרביעי נשיא לבני ראובן אל-צור בן שדייאור:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק
אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדר שניהם מלאים סלה
בלוללה בשמן למנה: 32 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: 33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנותו לעלה: 34 שעיר עזם אחד לחטאת: 35 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אל-צור בן שדייאור: 36 ביום
ה חמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צוריישדי:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק
אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדר שניהם מלאים סלה
בלוללה בשמן למנה: 38 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: 39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו
לעללה: 40 שעיר עזם אחד לחטאת: 41 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתודרים חמשה כבשים בני שנה

ישראל וטהרתתם: 7 וככה תשנה להם לטהרם זהה
עליהם מי חטא והעבورو תער על כל בשרם וככטסו
בגנידיהם והטהרו: 8 ולקחו פר בן בקר ומנוחתו סלת
בלוללה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטא: 9 ותקרבת
את הלוים לפני האל מועד והקלהת את כל עדת בני
ישראל: 10 ותקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני
ישראל את ידיהם על הלוים: 11 והניף אהרן את הלוים
תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והוא לעבד את עבדת
יהוה: 12 והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה
את האחד חטא ואת האחד עללה ליהוה לכפר על
הלוים: 13 והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו
וונופת אתם תנופה ליהוה: 14 והבדלת את הלוים מתוק
בני ישראל והוא לי הלוים: 15 ואחריו כן יבוא הלוים
לעבד את האל מועד וטהרתתם והנופת אתכם תנופה:
16 כי נתנים נתנים מהה לי מתוק בני ישראל תחת פטרת
כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתכם לי: 17 כי
לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבמה ביום הקטן
כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתכם לי: 18 ואקח את
הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: 19 ואתנה את הלוים
נתנים לאהרן ולבניו מתוק בני ישראל לעבד את עבדת
בני ישראל באهل מועד ולכפר על בני ישראל ולא
יהיה בבני ישראל נזק בנטה בני ישראל אל הקדש: 20
ויעש משה ואהרן וככל עדת בני ישראל לכלוים ככל אשר
צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: 21
ויתחטאו הלוים ויכבטו בגנידיהם ויניף אהרן את תנופה
לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: 22 ואחריו כן
באו הלוים לעבד את עבדתם באهل מועד לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו
לهم: 23 ויבדבר יהוה אל משה לאמר: 24 זאת אשר
ללוים מבן חמיש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא
בעבדת האל מועד: 25 ומבן חמישים שנה ישוב מצבא
העבירה ולא יעבד עוד: 26 ושרת את אחיו באهل מועד
לשמר משמרות ועבדה לא יעבד ככה תשנה ללוים

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השניה לצתאתם מארץ מצרים בחדרש הראשון לאמר: 2 ויעשו בני ישראל את הפסח בموעדי: 3 בארכבה עשר יומ

ככים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמיישי: 72
ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנעיאל בן עכרן: 73
73 קרבני קערת כסף אחת שלשים ומאה משלקלה מזורך
אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלתה
בלולה בשמן למנחה: 74 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: 75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שתו
לעלה: 76 שעיר עזים אחד לחטאת: ז' ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן פנעיאל בן עכרן: 77 ביום שנים עשר
ימים נשיא לבני נפתלי אחירע בן עין: 78 קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משלקלה מזורך אחד כסף שבעים
שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלתה בלולה בשמן
למנחה: 80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 81 פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שתו לעלה: 82
שעיר עזים אחד לחטאת: 83 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחירע בן עין: 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח
אות מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזורך
כסף שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה: 85 שלשים ומאה
הקרן האחת כסף ושבעים המזורך האחד כל כסף
הכלים אלףים וארבע מאות במשקל הקדרש: 86 כפות זהב
שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכהן במשקל
הקדש כל זהב הכהונה עשרים ומאה: 87 כל הבקר לעלה
שנתיים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים
עשרה מנחמת ושעיר עזים שנים עשר לחטאת: 88 וכל
בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם שנים
עתדים שנים כבשים בני שנה שנים זאת חנכת המזבח
אחרי המשח אותו: 89 ובב� משה אל אהל מועד לדבר
אתו וישמע את הקול בדבר אליו מעל הכפרת אשר על
אארו העת מבוי שוי הקרים ורבך אליו:

וירברב יהוה אל משה לאמר : 2 דבר אל אהרן ואמרת
אליו ביהלטך את הנרת אל מול פניהם המנורה יארו
שבעת הנרות : 3 ויעש כן אהרן אל מול פניהם המנורה
העללה נרתותה כאשר צוה יהוה את משה : 4 וזה מעשה
המנורה מבקשת זהב עד ירכיה עד פרחה מבקשת הוא
כמראאה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה:
וירברב יהודך אל מניין לאמר : 5 בכח אמר בלוטים מוקבב בנו

10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לך שני חצירות כסף מוקsha תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המהנות: 3 ותקעו בהן ונעוudo אליך כל העדה אל פתח אهل מועד: 4 ואם באחת תתקעו ונעוudo אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונסעו המהנות החנים קדמה: 6 ותקעתם תרועה שניית ונסעו המהנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: 7 ובחקיהל את הקהל תתקעו ולא תריעו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצירות והיו לכם לחקת עולם לדרכיהם: 9 וכי תבואו מלחמה בארץכם על הטר הצדר אתכם והרעתם בחצירות וኖרכתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראש חדשיכם ותקעתם בחצירות על עליותכם ועל זבחו שלמייכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אליכם: 11 וזה יhei ב שנה השניה בחודש השני בעשרים בחודש נעלם הענן מעל משכן העדה: 12 ויסעו בני ישראל למשיהם ממדבר סיני וישכון הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשונה על פי יהוה בדור משה: 14 ויסע דגלו מחנה בני יהודה בראשונה לצבאותם ועל צבאו נחנון בן עמינדב: 15 ועל צבא מטה בני יששכר נתאל בן צער: 16 ועל צבא מטה בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: 17 ונסע דגלו מחנה רואבן לצבאותם ועל צבאו אליעזר בן שדייאור: 18 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 19 ועל צבא מטה בני נר אליסף בן דעואל: 20 ונסע הכהנים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: 21 ונסע דגלו מחנה בני אפרים לצבאותם ועל צבאו אלישמע בן עמיודה: 22 ועל צבא מטה בני בנימין אבידן בן נדעוני: 23 ונסע דגלו מחנה בני דן מאסף לכל המהנות לצבאותם ועל צבאו אחיעזר בן עמיידי: 24 ועל צבא מטה בני אשר פניעיאל בן עכרן: 25 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: 26 אלה מסעי בני ישראל לצבאותם ויסעו: 27 ויאמר משה לחכוב בן רעואל המדיינו חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתה אתן לכם לכבה ארנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: 28 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ועל מולדתי אלך: 29 ויאמר אל נא העזב אותנו כי על כן

בחדשה זהה בין הערכבים העשו אותו בموעדו ככל חקתו וככל משפטיו העשו אותו: 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את הפסח בראשון באביב עשר יום לחדר בין הערכבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: 6 יהוי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכולו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: 7 ויאמרו האנשים הימה אלו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגער לבתיו הקרב את קרben יהוה במנדו בתוך בני ישראל: 8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמע מה יצוה יהוה לכם: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהוה טמא לנפש או בדרך רתקה لكم או לדרכיהם ועשה פסח לייהו: 11 בחודש השני באביב עשר יום בין הערכבים יעשו אותו על מצות ומרירים יאכלחו: 12 לא ישארו ממנה עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקמת הפסח יעשו אותו: 13 ותאיש אשר הוא טהור וברוך לא היה וחדר לעשות הפסח ונכרצה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקريب במנדו חטא ישא איש ההוא: 14 וכי יגורו אתכם נר ועשה פסח ליהוה כחקמת הפסח ובכמפתחו כן יעשה חקה אחת יהוה לכם ולדר לארץ הארץ: 15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאלה העדה ובערב יהוה על המשכן כمرאה אש עד בקר: 16 כן יהיה תמיד הענן יסנו ומראה אש לילה: 17 וולפי העלת הענן מעל האהיל ואחריו כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן פי יהוה ייחנו כלימי אשר ישכן הענן על המשכן ייחנו: 18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פיהם וועל שמיחנו בני ישראל: 19 ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרות יהוה ולא יסעו: 20 ויש אשר יהוה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה ייחנו ועל פיהם יסעו: 21 ויש אשר יהוה הענן מערב עד בקר ונעלם הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלם הענן ונסעו: 22 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו ייחנו בני ישראל ולא יסעו ובעהלו סעו: 23 על פי יהוה ייחנו ועל פיהם יסעו את משמרות יהוה שמרו על פיהם ביד משה:

ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעניינים: ³² והיה כי תALK עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והתבנו לך: ³³ ויסעו מחר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לTORם להם מנוחה: ³⁴ וען יהוה עלייהם יומם ונשעם מן המנוחה: ³⁵ ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: ³⁶ ובנהנה יאמר שוביה יהוה רכבות אלפי ישראל:

11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר ابو ותבער בם אש יהוה ותascal בקצת המנוחה: ¹ ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: ² וקררא שם המקום ההוא תברעה כי בערה בם אש יהוה: ³ והאספסוף אשר בקרבו התאו התאו וישבו ייבכו גם בני ישראל ויאמרו מי איכלנו בשר: ⁴ זכרנו את הרגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשיים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ⁵ ועתה נשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עניינו: ⁶ זהמן כורע גד הוא ועינו כעין הבדלה: ⁷ שטו העם ולקטו ותחנו ברדחים או דכו במדכה ובשלו בפדור ועשו אותו ענות והיה טعمו כתעם לשד השמן: ⁸ וברדת הטל על המנוחה לילה ירד המן עליו: ⁹ וישמע משה את העם בכחה למשפחתו איש לפתח אהלו וייחר אף יהוה מאדר ובעניינו משה רע: ¹⁰ ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעברך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: ¹¹ האגבי הרויתי את כל העם הזה אם אגבי ילדתו כי תאמר אליו שאתו בחיקך כאשר יש האמן את הנק על האדמה אשר נשבעת לאבתינו: ¹² מאין ליבשר לחת לכל העם הזה כי ייבכו עלי לאמר תננה לנו בשר ונאכלה: ¹³ לא אוכל אגבי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד מני: ¹⁴ ואם ככזה את עשה לי הרגני נא הרן אם מצתי חן בעיניך ואל אראה ברעתך: ¹⁵

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שביעים איש מזוני ישראל אשר ידעת כי הם זקניהם העם ושתראו ולקחתם אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך: ¹⁶ זירדתי ורכרתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עלייהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: ¹⁷ ואל העם תאמר תהקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכitem באזני

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדרות האשה הCESית אשר ללח כי אישת כשית לקח: ¹ ויאמרו רק אך במשה דבר יהוה הללו נם בנו דבר וישמע יהוה: ² והאיש משה ענו מאר מל' האדם אשר על פני האדמה: ³ ויאמר יהוה בהתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: ⁴ זירד יהוה

את הארץ מדבר צן עד רחוב לבא חמת: 22 ויעלו בוגר ובבב עד חברון ושם אהימן שיש ולהלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: 23 ויבאו עד נחל אשקל ויכרתו שם זמורה ואשכול ענבים אחד ושאהו במות בשנים ומם הרמנים ומם התאנים: 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדרות האשכול אשר כרתו ים: 25 ווישבו מטור הארץ מקץ ארבעים שנים בני ישראל: 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פרארן קדשה וישיבו אותו דבר ואת כל העדה ויראו את פרי הארץ: 27 ויספרו לו ויאמרו לנו אל הארץ אשר שלחתנו ונום זכת חלב ודבש הוא זהה פריה: 28 אף כי עז העם הישב בארץ והערבים בצרות נדלת מאד ונום ילידי הענק ראיינו שם: 29 עמלק יושב בארץ הנגב והחווי והיבוסי והאמורי יושב בהר והכנעני ישב על הים ועל יד הורדן: 30 ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עליה נעלחה וירשנו אתה כי יכול בכללה: 31 והאנשים אשר עליו עמו אמרו לא יכול לעלות אל העם כי חזק הוא ממן: 32 וויצויאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה הארץ אכלת יושביה הָאַרְצָה וכל העם אשר ראיינו בחוכמה נשוי מדורות: 33 ושם ראיינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונחי בעינינו כחנבים וכן הינו בעיניהם: 34 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם כללילה ההוא: 2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 3 ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלו טוב לנו שוב מצרימה: 4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרים: 5 וופל משה ואחרן על פניהם לפני כל קהיל ערת בני ישראל: 6 ויחושע בן נון וככלב בן יפהנה מן תחרים את הארץ קרענו בנדיהם: 7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאך: 8 אם חפץ בני יהוה והביאו אותנו אל הארץ זאת נתנה לנו ארץ אשר הוא זכת חלב ודבש: 9 אך ביהוה אל תمرדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעלייהם יהוה אותנו אל תיראים: 10 ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה

בעמוד ענן ויעמד פתח האهل ויקרא אהרן ונמרים ויצאו שניים: 6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אודה בחולם אדרבר בו: 7 לא כן עבדו משה בכל ביתו נאמן הוא: 8 פה אלה אדרבר בו ומראה ולא בחירות ותמנה יהוה יבריט ומודוע לא ראתם לדבר בעבדי במשה: 9 וויחר אף יהוה בסם וילך: 10 והען סר מעל האهل ותנה מרמים מצערת כשלג ויפן אהרן אל מרמים והנה מצערת: 11 ויאמר אהרן אל משה כי אדרני אל נא תשת עלינו חטא אשר נאלנו ואשר חטאנו: 12 אל נא תהי כמתה אשר בצעתו מرحם אמו ויאכל חצי בשרו: 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה וירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים חסוך שבעת ימים מוחין למתנה ואחר חасף: 15 ותנסר מרמים מוחין למתנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרמים: 16 ואחר נסע העם ממחדרות ויחנו במדבר פרארן:

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 שלח לך אנשים ויתרו את הארץ כגען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתו השלחו כל נשיא בהם: 3 וישלחו אתם משה מדבר פרארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: 4 ואלה שמותם למטה רואין שמועם כבור: 5 למטה שמיעון שפט בן חורי: 6 למטה יהודה כלב בן יפהנה: 7 למטה יששכר גנאל בן יוסף: 8 למטה אפרים הושע בן נון: 9 למטה בנימן פלטי בן רפוא: 10 למטה זבולון נריאל בן סודי: 11 למטה יוסוף למטה מנשה נדי בן סוטי: 12 למטה דן עמיאל בן גמל: 13 למטה אשר סטור בן מיכאל: 14 למטה נפתלי נחבי בן ופסי: 15 למטה נד גנואל בן מכி: 16 אלה שמותה האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: 17 וישלח אתם משה לתור את הארץ כגען יהושע: 18 ומראות אליהם עלו זה ונגב ועתלים את ההר: וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המתעט והוא אם רב: 19 ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה והוא אס רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמנים אם במכברים: 20 ומה הארץ השמנה הוא אם רזה הייש בה עז אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: 21 ויעלו יותרו

נראה באهل מועד אל כל בני ישראל: ב ויאמר יהוה אל משה עד أنها נאנצוי העם הזה ועד أنها לא אימינו כי בכל האות אשר עשית בקרבו: 12 אכן בדבר ואורשנו ואעשה אתך לנו נדול ועצום ממנה: 13 ויאמר משה אל יתוה ושמי מצרים כי העלית בכך את העם הזה מקרבו: 14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמי כו אתה יהוה בקרוב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ונעניך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הילך לפנייהם יומם ובעמדו אש לילה: 15 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגויים אשר שמי את שמי לך אמר: 16 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחתם בדברך: 17 ועתה יndl נא כה אדני כאשר דברת לאמר: 18 יהוה ארך أيام ורב חסד נשא עון ופשע ונכח לא נקחה פקד עון אבות על בניים על שלשים ועל רבעים: 19 סלח נא לעון העם הזה גנאל הסדר וכאשר נשאתה לעם הזה מצרים ועד הנה: 20 ויאמר יהוה סלחתי בדברך: 21 ואולם חיו אני וימלא בכבוד יהוה את כל הארץ: 22 כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אחתי אשר עשית במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמי בקהל: 23 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאביהם וכל מנאי לא יראו: 24 ועובד כי לב יעקב היה רוח אחרת עמו וימלא אחריו והביאתו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו וירשנה: 25 והעמלקי והכנעני ישבו ירושה עד החרמה:

15 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל ארץ מושביכם אשר אני נתן לכם: 3 ועשitem אשר ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן: 4 והקריב המקוריב קרבנו ליהוה מנהה סלת עשרון בלול ברכבתה ההין שנן: 5 ווין לנסך רבייתה ההין תעשה על העלה או זבח לככש האחד: 6 או לאל תעשה מנהה סלת שני עשרונים בלולה בשמנ שלשית ההין: 7 ווין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: 8 וככى תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: 9 והקריב על בן הבקר מנהה סלת שלשה עשרונים בלול בשמן חצי ההין: 10 ווין תקריב לנסך חצי ההין איש ריח ניחח ליהוה: 11 ככה יעשה לשור האחד או לאל האחד או לשא בככבים או בעזים: 12 כמספר אשר חעשנו ככה חעשנו לאחד כמספרם: 13 כל הארץ יעשה ככה את אלה להקריב איש ריח ניחח ליהוה: 14 וכי יגור אתכם נר או אשר בחוככם לדרכיכם ועשה איש ריח ניחח ליהוה כאשר חעשנו כן יעשה: 15 הקhal תקה אחת لكم ולגר הנר תקה עולם לדרכיכם ככם גנאל יהוה לפניהם יהוה: 16 תורה אחת ומשפט אחד

אל מטהה עד أنها נאנצוי העם הזה ועד أنها לא אימינו כי אשר אמרתם לבו יהוה והביאתי אתכם וידעו את הארץ: 17 במדבר ארבעים שנה ונשאו אתם פנוריכם וכל פקידיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלתה אשר הלינתם עלי: 18 אם אתם תבואו אל הארץ אשר נשأتي את ידי לשכנם אתם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: 19 וטפכם אשר אמרתם לבו יהוה והביאתי אתכם ויפלו מטהה את הארץ: 20 ובננים יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את נזתיכם עד הם פנוריכם במדבר: 21 במספר הימים אשר תרחשם את הארץ ארבעים ימים יום לשנה ויום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: 22

16 ויקח קרח בן יצחר בן קחת בן לוי ודרtan ואבirim בני אליאב ואון בן פלט בני ראנון: 2 ויקמו לפני משה ואנשימים מבני ישראל חמשים ומאותים נשאי עדת קראי מועד אנשי שם: 3 ויקחלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומודע תנשאו על קהיל יהוה: 4 וישמע משה ויפל על פניו: 5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: 6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מהר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: 9 המעת מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרham: 10 ויקרב אתק ואת כל אחדך בני לוי אתק ובקשתם נם כהנה: 11 ולכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואחרון מה הוא כי תלינו עליו: 12 וישלח משה לקרה לדתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעללה: 13 המעת כי העלהתנו מארץ זבח הלב וודבש להמיתנו במדבר כי תשתר עליינו נם השתרר: 14 אף לא אל ארץ זבת הלב וודבש הביאתנו ותמן לנו נחלת שדה וכרכם העיני האנשים הם נזקן לא נעללה: 15 ויהיר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפנ אל מנהתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: 16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היי לפני יהוה אתה והם ואחרון מהר: 17 ויקחו איש מחתתו ונתחם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו ונתחם עליהם מחתת אתה ואחרון איש מחתתו: 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח האهل מועד משה ואחרון: 19 ויקח עליהם קרח את כל העדה אל פתח האهل מועד וירא בכבוד יהוה אל כל העדה: 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 21 הבדלו מותוק העדה חזאת ואכלתם כרגע: 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשך האיש אחד יחתטא ועל כל העדה תקצף: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל העדה לאמר העלו מஸביב למשכן קרח דתן ואבירים: 25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחורי זקנין ישראל: 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא

יהיה לכם ולגך הנר אתכם : 17 וירבר יהוה אל משה
לאמר : 18 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאים
אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה : 19 והיה באכלכם
מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה : 20 ראשית ערסתכם
חללה תרימו תרומה כתרומה נדרן כן תרימו אתה : 21
ראשית ערסתכם תנתנו ליהוה תרומה לדתיכם : 22
וכי תשנו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר דבר
יהוה אל משה : 23 את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד
משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדתיכם : 24
והיה אם מעוני העדה נעשה לשגנה ועשו כל העדה פר
בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה וממחתו ונסכו
כמושפט ושער עזים אחד להחתה : 25 וככפר הכהן על כל
עדת בני ישראל ונסלח להם כי שנגה הו ואם הביאו את
קרבנם אשה ליהוה וחטאTEMם לפני יהוה על שנוגם : 26
ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגך הנר בתוכם כי לכל
העם בשגנה : 27 ואם נשא אחת החטא בשגנה וחקריביה
יע בשתנה לחטאTEM : 28 וככפר הכהן על הנפש השננת
בחטאTEM בשגנה לפני יהוה לכפר עלייו ונסלח לו : 29
האזורח בכני ישראל ולגך הנר בתוכם תורה אחת יהוה
לכם לעשה בשגנה : 30 והנפש אשר תעשה ביד רמה
מן האזרוח וממן הנר את יהוה הוא מנדר ונכרתת הנפש
ההוא מקרב עמה : 31 כי דבר יהוה בזה ואת מצוות
הפר הכרתת תכרת הנפש ההוא עונה בה : 32 ויהיו בני
ישראל במדבר וימצאו איש מקש עצים ביום השבת:
ויקרבו אותו המצאים אותו מקש עצים אל משה ואל
אהרן ואל כל העדה : 33 וינויחו אותו במשמר כי לא פרש
מה יעשה לו : 34 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש
rangle גnom אתו באבני כל העדה מהווים למתנה : 35 ויצו
אתו כל העדה אל מוחוץ למחנה וירגמו אותו באבני
וימת כאשר צוה יהוה את משה : 37 ויאמר יהוה אל משה
לאמר : 38 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם
ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף
פתיול חבלת : 39 והיה לכם לצייר וראות אותו וכורתם
את כל מצוות יהוה ועשיתם אותם ולא תתרו אחרי לבבכם
ואחריו עיניכם אשר אתם זנים אחרים : 40 למען תוכרו
ועשיותם את כל מצוותי והייתם קדושים לאלהיכם : 41 אני
יהוה אליכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצדים להיות
לכם לאלהיכם אני יהוה אליכם :

המנפה: 49 ויהיו המתוים במנפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתוים על דבר קרה: 50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמנפה נעצרה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וכח מהם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיהם לבית אבותם שנים עשר מטוות איש את שמו כתוב על מטהו: 3 ואת שם אהרן כתוב על מטה לו כי מטה אחד בראש בית אבותם: 4 והנחתם באهل מועד לפני העדות אשר אוועד לכם שמה: 5 ויהיה האיש אשר אחרבו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליהם: 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד בבית אבותם שנים עשר מטוות ומטה אהרן בתוך מטוותם: 7 יינה משה את המטה לפני יהוה באهل העדרת: 8 ויהי מחרת ויבא משה אל אهل העדרות והנה פרח מטה אהרן לביית לו ויצא פרח ויצן צין ונמל שקרים: 9 ויצא משה את כל המטה לפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדרות לשמרת אותה לבני מורי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: 11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו כן עשה: 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נוענו אבדנו כלנו אבדנו: 13 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמננו לנו:

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך מטה לי שבט אביך הקרב אתך ויללו עלייך וישראל ואתה ובניך אתך לפני אהל העדרת: 3 ושמרו משמרتك ומשמרת כל אהלך אך אל כל קדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו נם הם גם אתם: 4 ונלו עלייך ושמרו את משמרת אהל מועד את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קרגוע ויפלו על פניהם: 5 ושמרתם כל עבדת אהלך וזה לא יקרב אליכם 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם קצף על בני ישראל: 7 ואני הנה לסתמי נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: 8 ואתה ובניך אתך השמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עברת מתנה אתן את כהנתכם והור הקרב יומת: 8

ועל אלהי האנשים הרשעים האלה ואל תנעו בכל אשר להם פון חספו בכל חטאיהם: 27 ויעלו מעל משכן קרה דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נזבים פתח אלהיהם ונשיהם ובניהם וטפם: 28 ויאמר משה בזאת תדען כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: 29 אם כמוות כל האדם ימתוון אלה ופקחת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם בריה אלה את יהוה: 31 Sheol h7585) ויהי בכלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע הארץ אשר תחתיהם: 32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת תהיהם ואת כל האדם אשר לקרח ותכס עליהם הארץ ויאבדו וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקhal: 33 Sheol h7585) וככל ישראל אשר סכיבתיהם נסו לקלם כי אמרו פון תבלענו הארץ: 35 ואש יצאה מאי יהוה ותأكل את החמושים ומאותם איש מקריביו הקשתרת: 36 וידבר יהוה אל משה לאמר: 37 אמר אל אלעוז בן אהרן הכהן וירם את מהחתת מבין השרפה ואת האש זורה הלהאה כי קדשו: 38 את מהחתות החטאיהם האלה בנפשיהם ועשו אתם דקען פחים צפוי לモzech כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו וייהו לאות לבני ישראל: 39 ויהי אלעזר הכהן את מהחתות הנחשת אשר הקריבו השרפם וירקעום צפוי לモzech: 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש וזה אשר לא מזרע אהרן הוא להתקיר קתרת לפני יהוה ולא יהיה קרחה וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם משה ועל אהרן את עם יהוה: 42 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויבנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: 43 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 הרמו מתחע העדה הזאת ואכלת מהרעה ויפלו על פניהם: 46 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה והנפה מעל המזבח ושיט קתרת ותולך יהוה אל העדה וכperf עליהם כי יצא הקצף לפני היהוה החל הנפה: 47 ויקח אהרן כאשר דבר מר משה וירץ אל תוך הקhal והנה החל הנפה בעם ויתן את הקתרת וכperf על העם: 48 ויעמד בין המתים ובין החיים והתער

29 מכל מנהיגיכם תרימו את כל תרומות יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנהו: **30** ואמרת אליהם בהרימיכם את חלבו ממנהו ונחשב ללוים כתובות גן וכתבות יקם: **31** ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עברתכם באهل מועד: **32** ולא תשאו עליו חטא בהרימיכם את חלבו ממנהו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תموתו:

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **2** זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אלך פרה אדרמה תמיימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עלייה על: **3** ונתתם אתה אל אלעוז הכהן והוציא אתה אל מוחז למחנה ושחת אתה לפני: **4** ולקח אלעוז הכהן מדמה באצבעו וזה אל נכח פניו אهل מועד מדמה שבע פעמים: **5** ושרף את הפרה לעניינו את עריה ואת ברשה ואת דמיה על פרשה ישרת: **6** ולקח הכהן עז ארן ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: **7** וככש בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: **8** וחשוף אתה ייכבב בנדייו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: **9** ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מוחז למחנה במקום טהור והיתה לעדרת בני ישראל למשמרת למי נירה חטא הוא: **10** וככש האסף את אפר הפרה את בנדייו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגונן הניר בתוכם לחקט עולם: **11** הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: **12** והוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: **13** כל הנגע במתו בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכנן יהוה טמא ונכרתת הנפש החוא מישראל כי מי נירה לא זרך עליו טמא יהוד טמאתו בו: **14** זאת התורה אדם כי ימות באهل כל הבא אל האهل וכל אשר באهل יטמא כי יטמא בעצם אדם או בAKER יטמא שבעת ימים: **15** ולקחו לטמא מעבר שרפת החטאות נתן עליון מים וולקחו לטמא טהור וטבל במים איש טהור והזהר חיים אל כל': **18** ולקח אזוב וטבל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בAKER: **19** וזה

VIDBER YEHVA AL AHREN VANI HANA NATHI LK AT MASHMERAH TORONOTU LK KLDI BNI ISRAEL LK NATHIM LMSHCHA VLBNEIK LK CHOK ULOM: **9** ZO YIHUA LK MKDASH HAKDRSHIM MN HASH CAL KDRBNM LCL MNHATM WLCL HTATAM WLCL ALSHNM ASHER YISHBO LI KDRSH KDRSHIM LK HAO VLBNEIK: **10** BKDRSH KDRSHIM HACBLNU CL ZCR YACBL ATOU KDRSH YIHUA LK: **11** ZO LK TORONOT MTHNM LCL TNOPHT BNI ISRAEL LK NATHIM VLBNEIK VLBNEIK AKR LCHOK UL OMOLM CL THOR BBIYTK YACBL ATOU: **12** CL CHLB YIZHER WCCL CHLB TIROSH WDGN RASHIYIM ASHER YIHNU LI YIHUA LK YIHUA CL THOR BBIYTK YACBL ATOU: **13** BCOROI CL ASHER BAR BARDZIM ASHER YIBIAO LI YIHUA LK YIHUA CL THOR BBIYTK YACBL ATOU: **14** CL CHRM BISRAEL LK YIHUA: **15** CL PFT RHAM LCL BSR ASHER YIKRIBO LI YIHUA BAADOM VBCBHAMAH YIHUA LK AKR PDEH TPDEH AT BCOR HAADOM VAT BCOR HVBHMA HTPMMA TPDEH: **16** VPFDOYO MBEN HDSH TPDEH BURCK CSOF CHMST SKLIM BSQKL KDRSH USHRIM NRH HAO: **17** AK BCOR SHOR AO BCOR CSBH AO BCOR UZ LA TPDEH KDRSH HM AT DMM TZRUK UL MZVACH VAT CHLB TMKSHR ASHA LRICH NIYACH LIYHOA: **18** VBSHRM YIHUA LK CHHOA HTPNFA VCSHK HYMZN LK YIHUA: **19** CL TORONOT KDRSHIM ASHER YIRMNO BNI ISRAEL LIYHOA NATHI LK VLBNEIK VLBNEIK AKR LCHOK UL OMOLM BRIT MLLCH OMOLM HAO LFVN YIHUA LK VLOUDRK ATOU: **20** VYAMER YIHUA AL AHREN BARDZIM LA TANHL VCHLK LA YIHUA LK BTOCM ANI CHLKNC VNOHALTK BTOK BNI ISRAEL: **21** VLBNEI LIY HANA NATHI CL MUSHR BISRAEL LNCHLA CHLF UBDRTHM ASHER HM UMVRDIM AT UBDRTH AHEL MOUD: **22** VOLAI IKRIBO UD BNI ISRAEL AL AHEL MOUD LSATA CHTA LOMOT: **23** VUBDR HLYI HAO AT UBDRTH AHEL MOUD VDHM YISHAU UNOM CHKHT ULOM LDHZICM VBTOK BNI ISRAEL LA YINHALO NCHLA: **24** CI AT MUSHR BNI ISRAEL ASHER YIRDVO LIYHOA HTPNFA NATHI LLOMIM LNCHLA UL CN AMRTOI LHM BTOK BNI ISRAEL LA YINHALO NCHLA: **25** VIDBER YIHUA AL MSH LA AMAR: **26** VOLAI VLBNEIK HLLOIM TDRCR VAMRTA ALHIM CI TKHMO MATH BNI ISRAEL AT HMLSH ARSER NATHI LCL MATH BMNCHLTHCMM WRMTM MNHNU TORONOT YIHUA MUSHR MN HMLSH: **27** VNOHALB LCL TORONOTCM DRDN MN HNRN VCMALAH MN HIKB: **28** CN TRIMO NM AMHM HTPNFA YIHUA MCCL MUSHRTHCMM ASHER TKHMO MATH BNI ISRAEL VNOHALM MNHNU AT TORONOT YIHUA LA AHREN HCKHN:

טההר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וככבר בנדיו ורוחן בימים וטהר בערב: 20 ואיש אשר יטמא ולא תחתה הנפש ההוא מותק הכהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זורק עליו טמא הוא: 21 והויה להם לחקת עולם ומהז מי הנדה יכבר בנדיו והגענו בני הנדה יטמא עד הערב: 22 וכל אשר יגע

בו הטמא יטמא והנפש הנגעה תטמא עד הערב:

20

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדר הראשון ושב העם בקדשו ומתה שם מרומים ותקבר שם: 2 ולא היה מים לעדה ויקחלו על משה ועל אהרן: 3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ولو גענו בנווע אחינו לפניו יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר זהה למות שמן ובעירנו: 5 ולמה העליתנו מצרים להביאו אנתו אל המקומות הרע הזה לא מקום זרע ותאה גונן ורמון ומים אין לשאות: 6 ויבא משה ואהרן מפני הכהל אל פתח האל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את המשחה והכהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תחת את העם זהה בידי והחרמת את ערכיהם: 9 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויתרם אותם ואת ערכיהם ויקרא שם המקום חרמה: 10 ויסעו מתר הדרך ים סוף לשבוב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרכ: 11 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו מצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחת הקלקל: 12 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: 13 ויבא העם אל משה ויאמרו חטפנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ותפלל משה בעד העם: 14 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שرف ושים אותו על נס והוא כל הנשור וראה אותו וחי: 15 ויעש משה נשחנת וישראל על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביס אל נשח הנחש וחי: 16 וירדו מצרים ולאבתינו: 17 ונצעק אל יהוה וישמעו כלנו וישלח מלך ואיזנו מצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: 18 ונעברה נא בארץך בלבד לא נטה ימין ובכרם ולא נשחה מי באך דרך המלך נכל לא נטה ימין ושמאל עד אשר עבר גבולך: 19 ויאמר אליו אדורם לא תעבר כי פן בחרב יצא לקראתך: 20 ויאמרו אליו בני

21

וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממו שביו: 2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תחת את העם זהה בידי והחרמת את ערכיהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויתרם אותם ואת ערכיהם ויקרא שם המקום חרמה: 4 ויסעו מתר הדרך ים סוף לשבוב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרכ: 5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו מצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחת הקלקל: 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטפנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ותפלל משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שرف ושים אותו על נס והוא כל הנשור וראה אותו וחי: 9 ויעש משה נשחנת וישראל על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביס אל נשח הנחש וחי: 10 וירדו מצרים ולאבתינו: 11 ונצעק אל יהוה וישמעו כלנו וישלח מלך ואיזנו מצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: 12 ונעברה נא בארץך בלבד לא נטה ימין ובכרם ולא נשחה מי באך דרך המלך נכל לא נטה ימין ושמאל עד אשר עבר גבולך: 13 ממש נסעו ויחנו בעדי העברים במדבר אשר על פני מואב ממורחה המשם: 14 ממש נסעו ויחנו בנחל זרד: 15 ממש נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היוצא מגבול הארץ כי ארנון גובל מואב בין מואב ובין הארץ: 16 על כן יאמר

השדה ובכלך בן צפור מלך למוֹאָב בעת ההוא: ⁵ ווַיְשַׁלֵּח
 מלכים אל כלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ
 בני עמו לקרו לא לאמיר הנה עם י'זא ממצרים הנה
 בסה את עין הארץ והוא ישב מלוי: ⁶ ועתה לכה נא
 ארחה לי את העם הזה כי עצום הוא מני אoli אוכל נכה
 בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעת את אשר תברך מברך
 ואשר תאר זיאר: ⁷ ווַיְלִיכוּ זָקְנֵי מוֹאָב וְקָנֵי מִדְיָן וְקָסְמִים
 בידם ויבאו אל כלעם וירבו אליו דברי בלק: ⁸ ווַיֹּאמֶר
 אליהם לנוֹפה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר
 הוּא אֱלֹהִים לְשֻׁבָּוּ שְׂרֵי מוֹאָב עַם בְּלָעֵם: ⁹ ווַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל
 כלעם ויאמר מי האנשים האלה עמד: ¹⁰ ווַיֹּאמֶר בְּלָעֵם
 אל האלים בְּלָק בֶּן צָפָר מֶלֶךְ מוֹאָב שלח אליו: ¹¹ הנה
 העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לך קבה
 לו אתו אoli אוכל להלום בו גורשו: ¹² ווַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אל בְּלָעֵם לְאַתְּ לְתַךְ עַמָּה לְאַתְּ תָּאַר אֶת הָעָם כִּי בְּרוּךְ
 הוּא: ¹³ ווַיָּקָם בְּלָעֵם בְּכֶקר ויאמר אל שְׂרֵי בְּלָק לְכוּ אֶל
 אֲרָצֵיכֶם כִּי מֵאָן יְהוָה לְתַחְתִּי לְהַלֵּךְ עַמָּכֶם: ¹⁴ ווַיָּקָמוּ שְׂרֵי
 מוֹאָב ויבאו אל בְּלָק ויאמרו מֵאָן בְּלָעֵם הַלֵּךְ עַמָּנוּ: ¹⁵
 ווַיָּסַף עֹד בְּלָק שְׁלַח שְׁרִים רַבִּים וּנְכָבְדִים מְאֻלָּה: ¹⁶
 ויבאו אל בְּלָעֵם ויאמרו לו כה אמר בְּלָק בֶּן צָפָר אֶל אָנָּא
 תִּמְנַע מַהְלָךְ אַלְיָה: ¹⁷ כִּי כָּבֵד אַכְבָּד מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר
 תִּמְנַע אַלְיָה עֲשָׂה וְלֹכֶה נָא קַבָּה לְיִאות הָעָם הַזֶּה: ¹⁸ ווַיַּעַן
 בְּלָעֵם ויאמר אל עֲבָדִי בְּלָק אִם יִתְּן לִי בְּלָק מְלָא בֵיתוֹ
 כָּסֶף וְזָהָב לְאַוְיכָל לְעַבְרָתִי פִּי יְהוָה אֱלֹהִי לְעַשֹּׂות
 קְטָנָה אוֹ גְּדוּלָה: ¹⁹ ווַיַּעֲתֵה שְׁבֹו נָא בָזָה נָם אֶת הַלִּילָה
 וְאַדְעָה מָה יִסְפֶּף יְהוָה עַמִּי: ²⁰ ווַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל
 בְּלָעֵם לִילָה ויאמר לו אם לקרו לך בְּאוּ האנשים קומ
 לך אתם ואיך את הדבר אשר אדרב אליך אתו תעשה: ²¹
 ויקם בְּלָעֵם בְּכֶקר ויחבש את אָתוֹ וילך עם שְׂרֵי מוֹאָב:
 ויהחר אף אליהם כי הולך הוא ויתיצב מלך יְהוָה
 בדרך לשון לו והוא רכב על אָתוֹ ושְׁנֵי גָּנְעָרוּ עָמוֹ: ²³
 ותרא האتون את מלך יְהוָה נצב בדרך וחרבו שלופה
 ביריו ותת האتون מן הדרך ותליך בשדה ויר בְּלָעֵם את
 האتون להטחה הדרך: ²⁴ ויעמד מלך הָעָם מִצְרָיִם
 הכרמים גדר מזה ונדר מזה: ²⁵ ותרא האتون את מלך
 יְהוָה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגלו בְּלָעֵם אל הקיר
 ויסף להכתה: ²⁶ ווַיָּסַף מֶלֶךְ יְהוָה עַבְרָר וַיַּעֲמֹד בְּמִקְומָם
 צד אשר אין דרך לנוטות ימין ושמאל: ²⁷ ותרא האتون
 במדבר

בספר מלחתה היהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון: ⁵
 ואشد הנחלים אשר נתה לשבה ער ונשען לנבל
 מוֹאָב: ⁶ ומשם באלה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה
 אסף את העם ואתנה להם מים: ⁷ או ישר ישראל את
 השירה הזאת על באר ענו לה: ⁸ באר חפרה שרים
 כrhoה נדיibi העם במקוק במשעתם וממדבר מהנה: ⁹
 ומ מהנה נחליאל ומהナルיאל במות: ¹⁰ ומ מבמות הנייא אשר
 בשדה מוֹאָב ראש הפנסנה ונשקפה על פני הרישמן: ¹¹
 וישלח ישראל מלכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: ¹²
 עברה בארכץ לא נטה בשדה ובכרם לא נשטה מי
 בארכך המלך נלק עד אשר עבר נבלך: ¹³ ולא
 נתן סיחן את ישראל עבר בנבלו ויאסף סיחן את כל
 עמו ויצא ל夸ראת ישראל המדברה ויבא יהזה וילחם
 בישראל: ¹⁴ ויכהו ישראל לפני חרב וירש את ארצו
 מארנן עד יבק עד בני עמו כי ענו בנובל בני עמו: ¹⁵ וijkah
 ישראל את כל הערים האלה ויבא ישראל בכל ערו
 האמרי בחשבון ובכל בנותיה: ¹⁶ כי חשבון עיר סיחן
 מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מוֹאָב הראשון ויקח
 את כל ארצו מיד עד ארנן: ¹⁷ על כן יאמרו המשלים
 באו חשבון תבנה ותוכנן עיר סיחן: ¹⁸ כי אש יצאה
 מחשבון להבה מקריות סיחןأكلת עיר מוֹאָב בעלי
 במות ארנן: ¹⁹ אוילך מוֹאָב אבדת עם כמושנתן בינוי
 פליטים ובנותיו בשביות למלך אמרי סיחן: ²⁰ ונירים אבד
 חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מירבבא: ²¹
 וישב ישראל בארץ האמרי: ²² ווישלח משה לרנגלאת
 יער וילכדו בנותיה וירש את האמרי אשר שם: ²³ וויפנו
 ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן ל夸ראתם הוא
 וכל עמו למלחמה אדרעי: ²⁴ ויאמר יהוה אל משה אל
 תירא אותו כי בידך גתת אותו ואת כל עמו ואת ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב
 בחשבון: ²⁵ ויכו אותו ואת בינוי ואת כל עמו עד בלתי
 השair לו שיד וירש את ארצו:

22 ויסעו בני ישראל ויהנו בערבות מוֹאָב מעבר
 לירדן ירחו: ² וירא בְּלָק בֶּן צָפָר את כל אשר עשה
 ישראל לאמרי: ³ ויגר מוֹאָב מפני העם מאר כיר רב הוא
 וקץ מוֹאָב מפני בני ישראל: ⁴ ויאמר מוֹאָב אל זקנֵי מִדְיָן
 עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלכך השור את ירכ

קבה אל ומה אוזם לא עם יהוה: 9 כי מראש צרים ארנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובנויים לא יתחשב: 10 מו מה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל המת נפשי מות ישרים ותהי אחריתך כמהו: 11 ויאמר בלק אל בלבעם מה עשית לי לקב איבוי לקחתך והנה ברכת ברך: 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי אותו אשרם לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לך נאathi אל מקום אחר אשר תראננו משם אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: 14 ויקחיו שדה צפים אל ראש הפסגה ובין שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל בלק החיצב כה על עלך ואנכי אקריה כה: 16 ויקיר יהוה אל בלבעם וישם דבר בפיו ויאמר שב אל בלק וכח דברך: 17 ויבא אליו והנו נצב על עלהו ושדי מואב אותו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: 18 ויאש משלו ויאמר קום בלק ושמע האינה עדי בנו צפר: 19 לא איש אל ויכוב ובן אדם ויתנהם ההוא אמר ולא עשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה ברך لكחתך וברך ולא אישינה: 21 לא הביט און בייעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהי עמו ותרועת מלך בו: 22 אל מוצאים ממצדים כתועפת ראמ לו: 23 כי לא נחש בע יעקב ולא קסם בישראל כעת אמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: 24 חן עם כלביה יקום וכאריו יתגשא לא ישכב עד יאלט טרפ ודם חללים ישתח: 25 ויאמר בלק אל בלבעם נס קב לא תקבנו נס ברך לא תברכנו: 26 וייען בלבעם ויאמר אל בלק הלא דברת אליך לאמר כל אשר ידרבר יהוה אותו עשה: 27 ויאמר בלק אל בלבעם לכח נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעני האלים וקתו לי משם: 28 ויקח בלק את בלבעם ראש הפעור נשקי על פניו היישמן: 29 ויאמר בלבעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 ויעש בלק כאשר אמר בלבעם ויעל פר ואיל במזבח:

24 וירא בלבעם כי טוב בעני יהוה לברך את ישראל ולא הلك כפעם בפעם לקרה נחשים ושת אל המדבר פניו: 2 וישא בלבעם את עינוי וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: 3 ויאש משלו ויאמר נאם בלבעם בנו בעיר ונאם הנבר שם העין: 4 נאם שנמע אמרי אל אשר מוחזה שדי יהוזה נפל וגלו עינים: 5 מה לה ארה לי יעקב ולכח עצמה ישראל: 8 מה אكب לא את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלבעם ויחר אף בלבעם ויך את הארון במקל: 28 ויפתח יהוה את פי הארון ותאמר לבbum מה עשו לך כי היכתנו זה שלש רגלים: 29 ויאמר בלבעם לאtron כי התעללת בך לו יש חרב בידך כי עתה הרונית: 30 ותאמר הארון אל בלבעם הלו אנכי אתןך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה הacsen הסכני לעשות לך והיא אמר לא: 31 ויגל יהוה את עני בלבעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרכו שלפה בידו ויקד ווישתו לאפיו: 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה היכית את אתןך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאת לשטן כי ירת הדרכך לנדי: 33 ותראני הארון והט לפני זה שלוש רגלים אולי נטהה מפני כי עתה גם אתה הרכני ואתה החיה: 34 ויאמר בלבעם אל מלאך יהוה החטא כי לא ידעת כי אתה נצב לקרأتي בדרך ועתה אם רע בעניך אשובה לי: 35 ויאמר מלאך יהוה אל בלבעם לך עם האנשים ואפס את הדברך אשר אדרב אליך אתו תדבר וילך בלבעם עם שרי בלק: 36 וישמע בלק כי בא בלבעם ויצא לקראותו אל עיר מואב אשר על נבול ארנן אשר בקצת הנבול: 37 ויאמר בלק אל בלבעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אליו האמנם לא אוכל בבדך: 38 ויאמר בלבעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכוא אוכל דבר מאומה הדברך אשר ישם אלהים בפיו אדרב: 39 וילך בלבעם עם בלק ויבאו קריית החוץ: 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח בלבעם ולשרים אשר אותו: 41 ויהי בבקר ויקח בלק את בלבעם ויעלה במוות בעל וירא שם קצת העם:

23 ויאמר בלבעם אל בלק הנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ויעש בלק כאשר דבר בלבעם ויעל בלק ובלבעם פר ואיל במזבח: 3 ויאמר בלבעם לבלק החיצב על עלהך ואלכה אולי יקרה יהוה לקרأتي ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: 4 ויקיר אלהים אל בלבעם ויאמר אליו את שבעה המזבחת ערכתו ואעל פר ואיל במזבח: 5 ווישם יהוה דבר בפי בלבעם ויאמר שוב אל בלק וכח דברך: 6 ווישב אליו והנה נצב על עלהו הוא וככל שרי מואב: 7 ויאש משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהחררי קדם להארה לי יעקב ולכח עצמה ישראל: 8 מה אكب לא

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מותך העדה ונכח רמה בידו: 8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבבה וידרך את שנייהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה והעוצר המגפה מעל בני ישראל: 9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בחוכם ולא כלתי את בני ישראל בקנאי: 12 לכן אמר הנני נתן לך את בריתו שלום: 13 וזה יהיה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכח אשר הכה את המדינה זמרי בן סלוֹן נסיא בית אב לשםuni: 15 ושם האשה המכח המדינה כובי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 צרור את המדרינים והכיחם אותם: 18 כי צררים הם לכם בנכלייהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כובי בת נסיא מדין אחות המכח ביום המגפה על דבר פעור:

26 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: 2 Shawot ר' ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבותם כל יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם עברת מואב על ירדן ירחו לאמר: 4 מבן עשרים ראובן חנוך משפחת החטני לפלאו משפחת הפלאי: 5 ראובן בכור ישראל בני הייצאים מארץ מצרים: 6 ראובן בכור ישראל בני לחצון משפחת החטני לכרכמי משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראווני והוא פקדיהם שלשה וארכבים אלף ושבע מאות ושלשים: 8 ובני פלאו אליאב: 9 ובני אליאב נمواל ודרון ואבירם הוא דתן ואבירם קדרואי העדה אשר הצוו על משה ועל אהרן בעדרת קרח בהצאתם על יהוה: 10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאותים איש וധיו לנו: 11 ובני קרח לא מתו: 12 בני שמעון למשפחתם לנمواל משפחת הנمواלי לימיון משפחת הימני ליכין משפחת היכני: 13 לזרח משפחת הזרח לשאול משפחת השאול: 14 אלה משפחת השמעני שניהם ועשרים אלף ומאותים: 15 בני גדר למשפחתם לצפון משפחת הצפוני ועדת בני ישראל והמה בכיהם פתח אהיל מועד: 7 וירא

tabo אהליך יעקב משכנתיך ישראל: 6 כנהלים נטו כננת עלי נחר כאלהים נטע יהוה כארזים עלי מים: 7 يول מים מדליו וזרעו במים רביבים וירם מגאנ מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציאו ממצדים כתועפת ראמ ל' יאלל גנים צרי ועצמותיהם יגרם וחציו מיחץ: 9 כרע שככ כארוי וכלביא מי יקימנו מברכךיך ברוך ואדריך אדריך: 10 ויחדר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ואמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך וזה שלש פעמים: 11 ועתה ברחה לך אל מקוםך אמרתיך כבד אכברך והנה מנעד יהוה מכבוד: 12 ויאמר בלעם אל בלק הלא נם אל מלאכיך אשר שלחת אליו דברתיך לאמר: 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף זהב לא אוכל לעבר אתה פי יהוה לעשות טובך או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדריך: 14 ועתה חנני הולך לעמך באחריות חיים: 15 אייעץך אשר יעשה העם הזה לעמך בער ונאם הגבר שתם ויא משלו ויאמר נאם בלעם בער ונאם הגבר שתם העין: 16 נאם שמע אמריך אל וידע דעת עליון מוחזה שדי יהוזה נפל ונלו עינים: 17 אראנו ולא עטה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מייעקב וקם שבט מישראל ומהץ פאי מואב וקרקר כל בני שת: 18 וזהו אדרום ירש והיה ירשה שער איביו וישראל עשה חיל: 19 וירד מייעקב והאביד שריד מער: 20 וירא את מלך ויא משלו ויא אמר ראשית גנים עמלך ואחריתו עdry אבד: 21 וירא את הקני ויא משלו ויאמר איתן מושבך ושדים בסלע קנק: 22 כי אם יהוה לבער קין עד מה אשר תשבק: 23 ויא משלו ויאמר אווי מי יהוה משמו אל: 24 וצימ מיד כתים וענו אשר וענו עבר ונם הוא עdry אבד: 25 ויקם בלעם וילך וישב במקום ונם בלק הולך לדרכו:

25 וישב ישראל בשטחים ויחל העם לzonot אל בנות מואב: 2 ותקראן לעם לובחי אלהיון ויאכל העם וישתחוו לאלהיון: 3 וצימד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: 4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה ננד המשם וישב חרון אף יהוה מישראל: 5 ויאמר משה אל שפטו ישראל הרנו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינה לעני משה ולעני כל עדת בני ישראל והמה בכיהם פתח אהיל מועד: 7 וירא

לימנה משפחת הימנה לישוי משפחתי היישי לברעה משפחתי הבריש: 45 לבני ברעה לחבר משפחתי החברי למלכיאיל משפחתי המלכיאיל: 46 ושם בת אשר שרה: 47 אלה משפחתי בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 48 בני נפתלי למשפחתם לייחזאל משפחתי היחזאל לנוןו משפחתי הנונו: 49 לייצר משפחתי היוצר לשלם משפחתי השלמי: 50 אלה משפחתי נפתלי למשפחתם לפקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף אלף: שבע מאות ושלשים: 52 והוא בר יהוה אל משה לאמר: 53 אלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמונה: 54 לרבות הרבה נחלתו: 55 אך בנורול יחלק את הארץ לשמות מטות נחלתו: 56 על פי הנורול תחלק נחלתו בין רב אבותם ינחלו: 57 ואלה פקודי הלו למשפחתם לנרשון משפחתי הנרשוני לכהה משפחתי הקהתי למורי משפחתי המרדי: 58 אלה משפחתי לוי משפחתי הלבני משפחתי החברני משפחתי המחליל משפחתי המושי משפחתי הקורי וקהת הولد את עמרם: 59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללי במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחיהם: 60 ווילוד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זורה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדים שלשה ועשרים אלף צור מבן חדש ומעלה כי לא התפקיד בתחום בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתחום בני ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבה מואב על ירדן ירחו: 64 ובאללה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: 65 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפה ויושע בן נון:

27 ותקרבה נבות צלפחד בן חפר בן נלעד בן מכיר בן מנשה למשפחתי מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחללה נעה ותגללה ומילכה ותרצתה: 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיכם וכל העדה פתחה אهل מועד לאמר: 3 אבינו מות במדבר והוא לא היה בתחום העדה הנועדים על יהוה בעדרת קרח כי בחטאו

לחני משפחתי החני לשני משפחתי השני: 16 לאזני משפחתי האזני לנערו משפחתי העירי: 17 לאזרוד משפחתי האזרודיל לאראלי משפחתי האראלי: 18 אלה משפחתי בני גנד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחתי השלני לפrix משפחתי הפרציז לזרוח משפחתי הזרחי: 21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחתי החצרני לחמול משפחתי החמולוי: 22 אלה משפחתי יהודה לפקדים ששה ושביעים אלף וחמש מאות: 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחתי התולעי לפوها משפחתי הפונו: 24 לישוב משפחתי היושבי לשמרן משפחתי השמרני: 25 אלה משפחתי יששכר לפקדים ארבעה וששים אלף ושלש מאות: 26 בני זבולון למשפחתם לסדר משפחתי הסדרי לאלוון משפחתי האלוי ליחלאל משפחתי היחלאל: 27 אלה משפחתי הובולני לפקדים ששים אלף וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחתי המכרי ומכיר הולד את נלעד לנלעד משפחתי הגולדי: 30 אלה בני נלעד איעזר משפחתי האיעזרו ושםם משפחתי השכמי: 32 ושמידע משפחתי השמידע וחפר משפחתי החפריו: 33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחללה ונעה חנלה מלכה ותרצתה: 34 אלה משפחתי מנשה ופקדים שנים וחמשים אלף ושבע מאות: 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשוטלח משפחתי השוטלחו לבכר משפחתי הבכרי לתחן משפחתי התחני: 36 ואלה בני שותלה לערן משפחתי הערני: 37 אלה משפחתי בני אפרים לפקדים שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימין למשפחתם לבלע משפחתי הבלע לשביל משפחתי האשבליל לאחים משפחתי האחיםמי: 39 לשופום משפחתי השופמי לחופם משפחתי החופמי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחתי הארדי לעעמן משפחתי הנעמי: 41 אלה בני בנימין למשפחתם לפקדים חמשה וארבעים אלף ושש מאות: 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחתי השוחמי אלה משפחתי דן למשפחתם: 43 כל משפחתי השוחמי לפקדים ארבעה וששים אלף וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחתם

לכבר אחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 8 ואთ הכבש
השני תעשה בין העربים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחח ליהוה: 9 ובוים השבת שני כבשים בני
שנה תמיימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
ונesco: 10 עלת שבת בשבותו על עלת התמיד ונסכה:
11 ובראשי חדשים תקריבו עליה ליהוה פרים בני
בקר שניים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים: 12
ושלש עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: 13
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד
ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבר האחד
עליה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונסכהם חצי ההין
יהיה לפר ושלשת ההין לאיל ורביעת ההין לכבר יין
זאת עלת חדש בחודשו לחדרי השנה: 15 ושביר עזים
אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד ועשה ונesco: 16
ובחדש הראשון בארכעה עשר יום לחדר פסח ליהוה:
17 ובחמשה עשר יום לחודש הוזה חוג שבעת ימים מצות
אכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו: 19 ובהקרבתם אשה עליה פרים בני בקר
שניים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמיימים יהיו
לכם: 20 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל העשו: 21 עשרון עשרון תעשה
לכבר האחד לשבעת הכבשים: 22 ושביר חטא אחד
לכפר עליהם: 23 מלבד עלת הבקר אשר עלת התמיד
תעשו את אלה: 24 כאלה תעשו ליום שבעת ימים להם
אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונesco: 25
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו: 26 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה
לייהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו: 27 ובהקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שניים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: 28
ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד
שני עשרנים לאיל האחד: 29 עשרון עשרון לכבר האחד
לשבעת הכבשים: 30 שביר עזים אחד לכפר עליהם:
31 מלבד עלת התמיד ומנהתו תעשו תמיימים יהיו לכם
ונסכהם:

29 ובחדש השביעי באחד לחדר מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ים תרואה יהיה לכם:

מת ובנים לא היו לו: 4 ולמה יגער שם אבינו מתוק
משפחתו כי אין לו בן תמה לנו אהזה בתוך אחוי אבינו: 5
ויקרב משה את משפטן לפני יהוה: 6 ויאמר יהוה אל
משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברת נתן להם
אחות נחלה בתוך אחוי אביהם והעbara את נחלה אביהם
לדין: 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי מוות ובן
אין לו והעbara את נחלהו לבתו: 9 ואם אין לו בת
ונחלה לאחיו אביו: 10 ואם אין אחיהם לאביו ונחלה את
נחלהו לשארו הקרבן אליו ממשפחתו וירוש אותה והיתה
לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: 11
ויאמר יהוה אל משה עללה אל הר העברים זהה וראה
את הארץ אשר נתנו לבני ישראל: 12 וראיתה אתה
ונאספה אל עמיך נם אתה כאשר נאסר אהרן אחיך: 13
כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני
במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: 14 וידבר
משה אל יהוה לאמר: 15 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל
בשר איש על העדה: 16 אשר יצא לפניהם ולא פניהם
לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה
כצאן אשר אין להם רעה: 17 ויאמר יהוה אל משה קח
לק את יהושע בן נון אש אשר רוח בו וסמכת את ידך
עליו: 18 והעמדת אותו לפניו אלעזר הכהן ולפניהם
העדה וציויתה אותו לעיניהם: 19 וננתה מהדורך עליו
למען ישמעו כל עדת בני ישראל: 20 ולפניהם אלעזר הכהן
יעמד ושאל לו במשפט האורים לפניו יהוה על פיו יצאו
על פיו יבוא הוא וככל בני ישראל אליו ובל העדה: 21
ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמדתו
לפניו אלעזר הכהן ולפניהם כל העדה: 22 ויסמך את ידיו
עליו ויצוותו כאשר דבר יהוה ביד משה:

28 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאי ריח ניחח תשמרו
להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר
תקריב ליהוה כבשים בני שנה תמיימים שניים ליום עללה
תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין העARBים: 5 וועשירות האיפה סלת למנה
בלולה בשמן כתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשרה
בהר שני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונesco רביעת ההין

2 ועשיתם עליה ליריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים : 3 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל : 4 ועשרון אחד לכבר האחד לשבעת הכבשים : 5 וושער עזים אחד חטא את לכפר עליהם : 6 מלבד עלת החדש ומנהתה ועלת התמיד ומנהתה ונסכיהם כמשפטם ליריח ניחח אשה ליהוה : 7 ובבשור לחדר המשפטם ליריח ניחח אשה ליהוה : 8 ובקרבתם עליה ליריח כל מלאכה לא תעשי : 9 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה תמיימים יהיו לכם : 10 ומנהתם שער שני עשרנים לכבר האחד לשבעת הכבשים : 11 שעיר עזים אחד חטא את הכהרים ועלת התמיד ומנהתה כבש אחד מלבד חטא את הכהרים ועלת התמיד ומנהתה כבשיהם : 12 ובבחמשה עשר יום לחדר השבעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודת לא תעשו וחנתם חן ליריח שבעת ימים : 13 ובקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליריח פרים בני שנה בקר שלשה עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים יהיו : 14 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשבעה עשר פרים שני עשרנים לאייל האחד לשני האלים : 15 ועשרון עשרון לכבר האחד לאربعה עשר כבשים : 16 וושער עזים אחד חטא את מלבד עלת התמיד מנהתה ונסכיה : 17 וביום השני פרים בני בקר שניים עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 18 ומנהתם ונסכיהם נדרה ואסירה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה נדרה ואסירה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה ואסירה אשר בבית אביה בתויה : 19 ושמע אביה את אסורה על נפשה יקום : 20 וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקום : 21 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסירה אשר אסורה על נפשה לא יקום וירוחה יסלח לה כי הניא אביה אתה : 22 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטה שפתיה אשר אסורה על נפשה : 23 ושמע אישתך ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסירה אשר אסורה על נפשה יקמו : 24 ואמם ביום שמעו אישתך יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטה שפתיה אשר אסורה על נפשה וירוחה יסלח לה : 25 ונדר אלמנה גורשה כל אשר אסורה על נפשה יקום עליה : 26 ואמם בית אישתך נדרה או אסורה אשר על נפשה בשבועה : 27 ושמעו אישתך והחריש לה לא גניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסורה על גניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקום : 28 ואמם הפריך אתם אישתך ביום שמעו כל מוצאת שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישתך הפרם וירוחה יסלח לה : 29 כל נדר וכל שבעת אסר

30 וידבר משה אל ראשי המתו לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה לך : 1 איש כי ידר נדר ליריח או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יהל דברו ככל היצא מפיו יעשה : 2 ואשה כי תדר נדר ליריח ואסירה אשר בבית אביה בתויה : 3 ושמע אביה את נדרה ואסירה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה נדרה ואסירה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה ואסירה אשר אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסירה אשר אסורה על נפשה לא יקום וירוחה יסלח לה כי הניא אביה אתה : 4 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטה שפתיה אשר אסורה על נפשה : 5 ושמע אישתך ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסירה אשר אסורה על נפשה יקמו : 6 ואמם ביום שמעו אישתך יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטה שפתיה אשר אסורה על נפשה וירוחה יסלח לה : 7 ונדר אלמנה גורשה כל אשר אסורה על נפשה יקום עליה : 8 ואמם בית אישתך נדרה או אסורה אשר על נפשה בשבועה : 9 ושמעו אישתך והחריש לה לא גניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסורה על גניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקמו : 10 ואמם הפריך אתם אישתך ביום שמעו כל מוצאת שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישתך הפרם וירוחה יסלח לה : 11 כל נדר וכל שבעת אסר

אליל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים : 12 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל : 13 ועשרון אחד לכבר האחד לשבעת הכבשים : 14 מלבד עלת החדש ומנהתה ועלת התמיד ומנהתה ונסכיהם כמשפטם ליריח ניחח אשה ליריח : 15 ובבשור לחדר המשפטם ליריח ניחח אשה ליריח : 16 ובקרבתם עליה ליריח כל מלאכה לא תעשי : 17 ובקרבתם עליה ליריח ניחח אשה ריח ניחח ניחח פר בן בקר אחד איל לכבר הכהרים בני שנה שבעה תמיימים יהיו לכם : 18 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשבעה עשרנים לפר שני עשרנים לאייל האחד : 19 שעיר עזים אחד לכבר האחד לשבעת הכבשים : 20 שעיר עזים אחד חטא את הכהרים ועלת התמיד ומנהתה כבשיהם : 21 ומנהתם ונסכיהם נדרה ואסירה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה נדרה ואסירה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה ואסירה אשר בבית אביה בתויה : 22 ושמע אביה את אסורה על נפשה יקום : 23 וביום הרבייעי פרים בני בקר שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 24 ומנהתם ונסכיהם לפר אילם ולכבשים במספרם כמשפט : 25 וושער עזים אחד חטא את אחד מלבד עלת התמיד ומנהתה ונסכיהם כבשיהם : 26 וביום החמישי מלבד עלת התמיד מנהתה ונסכיה : 27 ושמע אישתך ביום שמעו אישתך נדרה או אסורה אשר על נפשה בשבועה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר פרים תשעה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 28 ומנהתם ונסכיהם לפר אילם ולכבשים במספרם כמשפט : 29 וושער חטא את אחד מלבד עלת

את משה: 22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטוהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: 24 וככbstם בנדיכם ביום השבעה וטהרתם ואחר תבאו אל המנהה: 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 26 שא את ראש מלכות השבי באדם ובבמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את המלוכה בין תפשי המלחמה הייצאים לצבאו ובין כל העדה: 28 והרמות מכם ליהוה מאת אנשי המלחמה הייצאים לצבא אחד נפש מהמש המאות מן האדם ומון הבקר ומון החמורים ומון הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתת לאלעזר הכהן תרומות יהוה: 30 וממחצית בני ישראל תקח אחד אחיו מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומון הצאן מכל הבהמה נתתת אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה בידיו: 32 וזה המלוכה יתר הבז אשר בזוועם הצבא צאן שיש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: 33 ובבקר שניים ושבעים אלף: 34 וחמורים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משבכ זכר כל נפש שניים ושלשים אלף: 36 ותהי המלחזה חלק הייצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעה אלפים וחמש מאות: 37 ויהי המקס ליהוה מן הצאן שיש מאות חמיש ושבעים: 38 והבקר ששה ושלשים אלף ומכם ליהוה שניים ושבעים: 39 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ומכם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכם ליהוה שנים ושלשים נפש: 41 וויתן משה את מקס תרומות יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חזה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מלחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעה אלפיים וחמש מאות: 44 ובבקר ששה ושלשים אלף וחמש מאות: 45 ונהפש אדם ששה עשר אלף: 46 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם הארץ אשר עלה ליהוה כאשר צוה יהוה את הארץ אשר מן החמשים מן האדם ומון הבהמה וויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את המשא: 48 ויקרכבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא נשואות שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך הצבא הבאים למלחמה זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה לענת נפש אישת יקימנו ואישה יפרנו: 14 ואם החרש יחריש לה אשה מיום אל יום והקם את כל גדריה או את כל אסירה אשר עליה הקם אתם כי החרש לה ביום שמעו: 15 ואם היפר אתם אחריו שמעו ונשא את עונה: 16 אלה החוקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בגעירה בית אביה:

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נקם נקמת בני ישראל מאת המודינים אחר התספּא אל עמיך: 3 וידבר משה אל העם לאמר החולצו מאתכם לצבא וייהו על מדין לתנת נקמת יהוה במדין: 4 אלף למטה אלף למטה לכל מטוט ישראל תשלהו לצבא: 5 וימסרו מליפי ישראאל אלף למטה שנים עשר אלף חולצוי צבא: 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתכם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי המקדש והצערות התרועה בידיו: 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגנו כל זכר: 8 ואת מלכי מדין הרנו על חללייהם את אויר ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: 9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמטם ואת כל מקניהם ואת כל חלים בזוועם: 10 ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: 11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלוכה באדם ובבמה: 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלוכה ואת השלל אל המנהה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירדו: 13 וויצאו משה ואלעזר הכהן וכלי נשאי העדה לקראתם אל מוחוץ למנהה: 14 ויקצף משה על פקדוי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחזה: 15 ויאמר אליהם משה החיתם כל נקבה: 16 הן הנה הוי לבני ישראל בדבר בלם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדרת יהוה: 17 ועתה הרנו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש לMSCב זכר הכהן וכלי הטף בנשים אשר לא ידעו משבכ זכר הכהן לכם: 18 ואותם חנו מוחוץ למנהה שבעת ימים כל הרן נפש וכל נגע בחלל תחתטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: 20 וכל בנך וכל כל עור וככל מעשה עזם וכל כל עץ תחתטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה

והלא כי באה נחלתו אלינו מעבר הירדן מזרחה : 20
 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה : 21 ועבר לכם כל חלוין את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו : 22 ונכבהה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והיותם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחוזה לפני יהוה : 23 ואם לא העשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו החטאכם אשר תמצאו אתם : 24 בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לנצחם והיצא מפייכם העשו : 25 ויאמר בני נד ובני רואבן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה : 26 טפנו נשנו מקנו וככל מהחנתנו יהיו שם בערי הגלעד : 27 ועבדיך עברו כל חלוין צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשיו אבות המתוות לבני ישראל : 29 ויאמר משה אליהם אם יעברו בני נד ובני רואבן אתכם את הירדן כל חלוין למלחמה לפני יהוה ונכבהה הארץ לפניכם וחתחם להם את ארץ הגלעד לאחוזה : 30 ואם לא יעברו חלויזים אתכם ונאהו בתוככם בארץ כנען : 31 ויענו בני נד ובני רואבן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן עשה : 32 נחנו נעבר חלויזים לפני יהוה ארץ כנען ואנו אחוזת נחלנו מעבר לירדן : 33 ויתן להם משה לבני נד ולבני רואבן ולהצטי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סירון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבולה ערי הארץ סביב : 34 ויבנו בני נד את דיבן ואת עתרת ואת ערער : 35 ואת עתרת שופן ואת יער וינבהה : 36 ואת בית נמרה ואת בית הדרן ערי מבצר ונדרת צאן : 37 ובני רואבן בנו את חשבון ואת אלעלוא ואת קרייטים : 38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות הערים אשר בננו : 39 וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדיה וילכדה וירוש את האמרי אשר בה : 40 ויתן משה את הגלעד למכير בן מנשה וישב בה : 41 ויאיר בן מנשה הלק וילכד את חותיהם ויקרא אהן חות יאיר : 42 ונכח הלק וילכד את קנות ואת בניתה ויקרא לה נכח בשמי :

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם ביד משה ואהרן : 2 ויכתב משה את מוצאיםם למשיעיהם על פי יהוה ואלה מסיעיהם לモצאיםם : 3

איש : 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כל' זהב אצעודה וצמיד טבעת עגיל כמו לו כפר על נפשתו לפניו יהוה : 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזוב מתם כל כלי מעשה : 52 וויהי כל' זהב התרומה אשר הרימו להוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי אלפיים ומאת שרי המאות : 53 אנשי הצבא בזווע איש לו : 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזוב מאת שרי אלפיים והמאות ויבאו אותו אל האهل מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה :

32 ומקנה רב היה לבני רואבן ולבני נד עצום מאד ויראו את ארץ יזרעאל ואת ארץ גלעד והנה המקומות מקומ מקנה : 2 ויבאו בני נד ובני רואבן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשייאי העדה לאמר : 3 עטרות וריבון ויוצר נמרחה והשבחן ואלעהלה ושבם ונבו ובען : 4 הארץ אשר הכהן יהוה לפני עתה ישראל ארץ מקנה הוא ולבידך מקנה : 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזה אל העברנו את הירדן : 6 ויאמר משה לבני נד ולבני רואבן האחים יבואו למלחמה ואתם תשבו פה : 7 ולמה חנו לנו את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה : 8 כה עשו אחיםם בשלוחו אתם מקדש ברנע לראות את הארץ : 9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ונניאו את לב בני ישראל לבלחוי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה : 10 ויהר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם לזכך ולייעקב כי לא מלאו אחרי : 12 בלתי כלב בן יפנה הקניין יהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה : 13 ויהר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד הם כל הדור העשה הרע בעני יהוה : 14 והנה קממת תהא אבותיכם תרבות אנסים חטאכם לספota עד על חרון אף יהוה אל ישראל : 15 כי תשובן מאחריו ויסוף עד לתניהם במדבר ושחטים לכל העם הזה : 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקנו פה וערבים לטפנו : 17 ואחננו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ : 18 לא נשוב אל בתינו עד התנהל בני ישראל איש נחלתו : 19 כי לא נהיל אתם מעבר לירדן

בullenן דבלטומה: 47 ויסעו מעלמן דבלטומה ויתנו בהרי העברים לפני נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויתנו בערבת מואב על ירדן יrhoו: 49 ויתנו על הירדן מבית היושט עד אבל השטים בערבת מואב: 50 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן יrhoו אמר: 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן מפניكم אל ארץ כנען: 52 והורשתם את כל לישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיהם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: 53 והורשתם את הארץ לרשות אהה: 54 והתחלתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשות אהה: 55 ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הנורל לו יהוה למאות אבחיכם תנחלו: 56 ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצניהם בצדיכם וצררו אחיכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: 56 והיה כאשר דמיות לעשות להם אעשה לכם:

34 וידבר יהוה אל משה אמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען ואת הארץ אשר תפל לכם בנחלה הארץ כנען לנבלתיה: 3 וזהו לכם פאת נגב מדבר צן על ידי אדום והוא לכם נבול נגב מוקצת ים המלח קדרה: 4 ונסב לכם הנבול מנגב למלחה עקרבים ו עבר צנה והיה הוציאו מנבולם ברכען ויצא חצר אדר ו עבר עצמאה: 5 ונסב הנבול מעצמן נחלה מצרים והיו תוכאתיו הימה: 6 ונבולם וזהו לכם הים הנדול ונבול זה היה לך ללבך הר ההר: 8 מהר ההר התא לבא חמת והיו תוכאתיו חצר עין זה צדרה: 9 ויצא הנבול זפרנה והיו תוכאתיו חצר עין זה יהוה لكم נבול צפון: 10 והתටויהם لكم לנבול קדרה מחר עין עין שפמה: 11 וירד הנבול משפט הרבלה מקדם לעין וירד הנבול ומהה על כתףים כנרת קדרה: 12 וירד הנבול הירדנה והיו תוכאתיו ים המלח זאת היה לכם הארץ לבליה סביב: 13 ויצו משה אח בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו אתה בנורל אשר צוח והווה לתת לתשעת המנות וחצי המטה: 14 כי לך מטה בני הראווני לבית אבותם ומטה בני הגדי לבית

הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעני כל מצרים: 4 ומצרים מקרים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאליהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני ישראל מרדעמס ויתנו בסכת: 6 ויסעו מאתם ושב על פי אותם אשר בקצתה המדבר: 7 ויסעו מאתם ושב על פי החירות אשר על פני בעל צפון ויתנו לפני מנדל: 8 ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויתנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אלמה ובאים שתחים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויתנו שם: 10 ויסעו מאלים ויתנו על ים סוף: 11 ויסעו מדבר סין: 12 ויסעו מדבר סין ויתנו בדפקה: 13 ויסעו מדפקה ויתנו באלוש: 14 ויסעו מאלוש ויתנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשות: 15 ויסעו מרפידם ויתנו במדבר סיון: 16 ויסעו ממדבר סיון ויתנו בקברת התאות: 17 ויסעו מקברת התאות ויתנו בחצרה: 18 ויסעו מחצרת ויתנו בתרמה: 19 ויסעו מתרמה ויתנו ברמן פרץ: 20 ויסעו מרמן פרץ ויתנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה ויתנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויתנו בקהלתה: 23 ויסעו מקהלתה ויתנו בהר שפר: 24 ויסעו מהר שפר ויתנו בהר שפר: 25 ויסעו מחרדה ויתנו במקהלה: 26 ויסעו ממקהלה ויתנו בתחת: 27 ויסעו מחתה ויתנו בתורה: 28 ויסעו מתרח ויתנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויתנו בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויתנו במסרות: 31 ויסעו במסרות ויתנו בבני יען: 32 ויסעו מבני יען ויתנו בחר הגדנד: 33 ויסעו מהר הגדנד ויתנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה ויתנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויתנו בעזין גבר: 36 ויסעו מעזין גבר ויתנו במדבר צן הוא קדרה: 37 ויסעו מקדש יהוננו בהר ההר בקצת הארץ אדום: 38 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים ל'צאת בני ישראל מארך מצרים בחדר החמשי באחד לחדר: 39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאה שנה במוות בהר ההר: 40 ושמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מהר ההר ויתנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויתנו בפונן: 43 ויסעו מפונן ויתנו באבתה: 44 ויסעו מאבתה ויתנו בעי העברים בנבול מואב: 45 ויסעו מעיים ויתנו בדיבן גדר: 46 ויסעו מדיבן גדר ויתנו

מקלט תהיינה: 15 לבני ישראל ולגר ולחוsb בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוש שמה כל מכה נפש בשגנה: 16 ואם בכל' ברזול הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 17 וכן באבן יד אשר ימות בה הכהו רימת רצח הוא מות יומת הרצח: 18 או בכל' עז יד אשר ימות בו הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 19 נאל הדם הוא ימיה את הרצח בפנעו בו הוא ימיהנו: 20 ואם בשגנה יהדרפו או השליך עליו בצדיה יומת: 21 או באיבה הכהו בירדו יומת מות המכחה רצח הוא נאל הדם ימיה את הרצח בפנעו בו: 22 ואם בفتحע בלא איבת הדרכ או השליך עליו כל כל' בלא צדיה: 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו יומת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכחה ובין נאל הדם על המשפטים האלה: 25 והצילו העדה את הרצח מיר נאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלט אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הנדר אשר משח אותו בשמן הקדרש: 26 ואם יצא הרצח את נבול עיר מקלט אשר ינוס שמה: 27 ומוצא אותו נאל הדם מחוץ לנובל עיר מקלט ורצח נאל הדם את הרצח אין לו דם: 28 כי בעיר מקלט ישב עד מות הכהן הנדר ואחריו מות הכהן הנדר ישוב הרצח אל ארץ אהוזו: 29 והיו אלה לכם לחתת משפט לדורתיכם בכל מושבתייכם: 30 אלה לך נפש לפוי עדים ירצח את הרצח ועד אחר לא כל מכחה נפש לפוי עדים ירצח את הרצח ועד אחר לא יענה בנפש למות: 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשאי למות כי מות יומת: 32 ולא תקחו כפר לנוש אל עיר מקלט לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יתניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפק בה כי אם בדם שפכו: 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

36 ויקרבו ראשיו האבות למשחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשים ראשיו אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לחתת הארץ בנהלה בנו רל לבני ישראל ואדרי צוה ביהוה לחתת את נהלה צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנהלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה מעבר לירדן ואת שלוש הערים תנתנו בארץ כנען ערי

אבותם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתן: 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתן מעבר לירדן וירחו קדמה מזרחה: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 אלה שמות האנשים אשר ינהלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויוחשע בן נון: 18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ: 19 ולמטה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמייחוד: 21 למטה בנימן אלידר בן כסילון: 22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן ניל: 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד: 24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: 25 ישכר נשיא פלטיאל בן עז: 26 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: 28 ולמטה בני נפתלי נשיא פרההאל בן עמייחוד: 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען:

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן יrho לאמר: 2 צו את בני ישראל ונתנו לליום מנהלת אהוזם ערים לשבת ומגרש לערים סכיבתייהם תנתנו לליום: 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשייהם יהיו להבמתם ולרכשם ולכל חיתם: 4 ומגרשי הערים אשר תנתנו לליום מקריר העיר וחוצה אלף אמה סביב: 5 ומודתם מחוץ לעיר את קדרמה אלפיים באמה ואת פאת נגב אלפיים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואת הערים אשר תנתנו לליום את שיש ערי המקלט אשר תנתנו לנש שמה הרצח ועליהם תנתנו ארבעים ושתיים עיר: 7 כל הערים אשר תנתנו לליום ארבעים ושמנה עיר ארתנן ואת מגרשיהן: 8 והערים אשר תנתנו מאהזת בני ישראל מאות הרוב תרבו ומאות המעת תעמידו איש כפי נחלתו אשר ינהלו יתן מעריו לליום: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: 11 והקריהם לכל ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכחה נפש בשגנה: 12 והוא לכל הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תנתנו שיש ערי מקלט תהיינה לכם: 14 את שלוש הערים תנתנו מעבר לירדן ואת שלוש הערים תנתנו בארץ כנען ערי

אשר תהיה להם ומגראל נחלתנו יגרע: 4 ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיה להם מנהלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעניהם תהיה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיה לנשים: 7 ולא חסב נחלה לבני ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל: 8 וכל בת ירשת נחלה ממנות בני ישראל לאחד משפחות מטה אביה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתו: 9 ולא חסב נחלה מטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו ממות בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: 11 ותהיינה מחללה תריצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודין לנשים: 12 משפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחתי אביהם: 13 אלה המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירכו:

אלֵיכֶם ותאמְרוּ נשָׁלַח אֲנָשִׂים לְפָנֶינוּ ויהפְרוּ לְנוּ את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר געלה בה ואת הערים אשר נבא אליהם: ²³ וויטיב בעני הדרבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: ²⁴ וופנו ויעלו ההרה ויבאו עד נהל אשכל וירגלו אתה: ²⁵ ויקחו בידם מפרי הארץ וירדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ²⁶ ולא אביהם לעלה ותמרו את פיה יהוה אלהיכם: ²⁷ ותרנו באלהיכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאינו מארץ מצרים לסתה אנחנו ביד האמרי להשמדינו: ²⁸ הנה אנחנו עלם אנחנו המשו את לבבנו לאמר עם נדול ודם ממנו ערים נדלה ובצורת שניםים וגם בני ענקים ראיינו שם: ²⁹ ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: ³⁰ יהוה אלהיכם החלק לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתם במצרים לעיניכם: ³¹ ובמדבר אשר ראית אשר נשאך והוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הילכתם עד באכם עד המקום הזה: ³² ובמדבר זהה איןכם מאמינים ביהוה אלהיכם: ³³ החלק לפניכם בדרך לדור لكم מקום להנחתם באש לילה לראותם בדרך אשר תחכו בה ובגען יומם: ³⁴ ווישמע יהוה את קול דבריכם יקצף וישבע לך אמר: ³⁵ אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לחתת לאבותיכם: ³⁶ זולתו כלב בן יפנה הוא יראנה ولو אתה את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: ³⁷ גם כי התאנף יהוה בנליכם לאמר נם אתה לא תבא שם: ³⁸ יהושע בן נון העמד לפניך והוא יבא שם אתה חזק כי הוא ינחלת את ישראל: ³⁹ וטפכם אשר אמרתם לב יהיה ובניכם אשר לא יידעו היום טוב ורע מה יבאו שמה ולהם אתנה והם יירשו: ⁴⁰ ואותם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ⁴¹ ועתנו ותאמרו אליו חטאנו ליהוה אנחנו געלה ונלחמנו ככל אשר צנו יהוה אלהינו ותחררו איש את כל מלחתו ותחנו לעלה ההרה: ⁴² ויאמר יהוה אליו אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אני בקריכם ולא תגנו לפני איביכם: ⁴³ ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פיה יהוה ותזוזו ותעלו ההרה: ⁴⁴ ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר העשינה הדרבים ויכתו אתכם בשער עד חרמה: ⁴⁵ ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקהלם ולא

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר עברכה מול סוף בין פארן ובין תפל לבן וחצרת דוד זיהב: ² אחד עשר ים מחרב דרך ההר שעיר עד קדר ברנע: ³ ויהי בארכבים שנה בעשוי עשר חדש כאחד לחדר דבר משה אל בני ישראל אל כל אשר צוה יהוה אותו אליהם: ⁴ אחריו הכתו את סיחן מלך האמרי אשר ישב בחשbon ואת עוג מלך הבשן אשר ישב בעתרת באדרעי: ⁵ בעבר הירדן בארץ מואב הויאל משה באר את התורה הזאת לאמר: ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכנו בעברה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הנדר פרת: ⁸ ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב מתחת להם ולזורעם אחרים: ⁹ ואמר אלכם בעת ההוא לאוכל לבדי שאת אתם יהוה אלהיכם הרבה אתם והנכם היום ככוכבי השמיים לרבות: ¹⁰ יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: ¹¹ איכהasha לבדי טרחכם ומשאכם וריביכם: ¹² הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשפטיכם ואשים בראשיכם: ¹³ ותענו את ראשי שבטייכם אנשים חכמים וידעים ואתן ואקח את ראשי שבטייכם שרו אלפיים ושורי מאות ושורי חמשים אתם ראשים עליכם שרויים ושרוי מאות ושורי חמשים ושורי עשרה ושטרים לשפטיכם: ¹⁴ ואצווה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיםכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין נרו: ¹⁵ לא תכירו פנים במשפט כתן ננדל תשמעון לא תנורו מפני איש כי המשפט לאלים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אליו ושמעתו: ¹⁶ ואצווה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר העשון: ¹⁷ לא תכירו פנים במשפט כתן ננסע מהרב ונלך את כל המדבר הנדרול והנורא ההוא אשר ראייתם דרך הדר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ובא עד קדר ברנע: ²⁰ ואמר אלכם אתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ²¹ ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רשותך כאשר דבר יהוה אלהי אבתקיך לך אל תירא ואל תהתח: ²² ותקרבון

האזור אליהם: 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

2 ונפנ' ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אליו ונסב את הדר שעיר ימים רבים: 2 ויאמר יהוה אליו לאמור: 3 רב לכם שב את הדר הזה פנו לכם צפנה: 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים מבול אחיכם בני עשו היישבים בשעריך ויראו מכם ונשמרתם מאד: 5 אל תתגנו בכם כי לא אתן לכם הארץ עד מדריך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הדר שער: 6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרכו מאתם בכסף ושתיותם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך יידע לכתך את המדבר הנדר לה ארכubits שניה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו היישבים בשעריך הערבה מאלית ומעצין נבר ונעבר דרך מדבר מוואב: 9 ויאמר יהוה אליו אל תצער את מוואב ואל תתגנו בכם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את הדר ירשה: 10 האמים לפנים ישבו בה עם נדרול ורב ודם כענקים: 11 רפאים יהשבו אף הם בענקים והמאבים יקראו להם אמים: 12 ובשער ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשם וישראל מופנים וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשותו אשר נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: 14 והוים אשר הלבנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמונה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: 15 וכן יד יהוה היתה בם להם מקרב המחנה עד תם: 16 ויהיו כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: 17 וידבר יהוה אליו לאמר: 18 אתה עבר היום את נבול מוואב את ער: 19 וקרבת מול בני עמון לך ירשה כי לבני תתגנו בכם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: 20 ארץ רפאים תהשך אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמומים: 21 עם נדרול ורב ודם כענקים וישראל יהוה מפניות וירשם ישבו תחתם: 22 כאשר עשה לבני עשו היישבים בשער אשר השמיד את החרוי מפניות ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה: 23 והעווים היישבים בחצריהם עד עזה כפתרים הייצאים מכפתורים המשמידים וישבו תחתם: 24 קומו סעו

ועברו את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיכון מלך השבון האמרי ואת ארצו החל רש והונגו בו מלחמה: 25 היום הזה אהול תחת פחדך ויראך על פני העמים תחת כל השמיים אשר ישמעון שמעך ורגנוו וחלו מופניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדומות אל סיכון מלך השבון דברי שלום לאמר: 27 אעברה בארכיך בדרך בדרך אלך לא אסוד ימין ושמאול: 28 אכל בכסף השברני ואכלתו ומים בכסף תחנן לי ושתתיות רק אעברה ברגני: 29 כאשר עשו לי בני עשו היישבים בשעריך והמוסאים היישבים בערעד אשר עבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיכון מלך השבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תחו בידך כיום הזה: 31 ויאמר יהוה אליו ראה החלתית תחת לפניך את סיכון ואת ארצו החל רש לרשות את ארציו: 32 ויצא סיכון ל夸ראתנו הווא וכל עמו למלחמה יהצתה: 33 וויתנו יהוה אלהינו לפנינו ונך אותו ואת בנו ואת כל עמו: 34 ונולדת את כל ערי בעת ההוא ונחרם את כל עיר מותם והנשים והחטף לא השארנו שריד: 35 רק הבחמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדרנו: 36 מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הנלעד לא היה קרייה אשר שגבה ממנה את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37 רק אל ארץ בני עמן לא קרבת כל יד נחל יבק ועריך הדר וככל אשר צוה יהוה אלהינו:

3 ונפנ' ונעל דרך הבשן ויוצא עוג מלך הבשן ל夸ראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: 2 ויאמר יהוה אליו אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השair לו שריד: 4 ונולדת את כל ערי בעת ההוא לא היה קרייה אשר לא לקחנו מאותם ששים עיר כל חבל ארגב ממלהת עוג ביבשון: 5 כל אלה ערים בצרות חומה נבבה דלתיהם ובכשון: 6 ונחרם אותם מערוי הפרזי הרבה מאד: 7 ובכרייה בלבד נתקנו לשיכון מלך השבון החרם כל עיר מותם כאשר עשינו לשיכון מלך השבון מהרם אשר השמידה יהוה מזומנים: 8 ונכח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר עבר הירדן מנהל ארנון עד הדר חרמוני: 9 צידניים

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ועל המשפטים אשר אני מלמד אתכם לעשות למען תחייו ובאתם יורשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אביכם נתן לכם : 2 לא חספו על הדבר אשר אני מצוה אתכם ולא תנרטעו ממנה : 3 עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פeur כי כל האיש אשר הילך אחריו בעל פeur השמידו יהוה אלהיך מקרובך : 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : 5 ראה למורתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוינו והוה אלהי לישותם בקרבת הארץ אשר אתם באם שמה לרשותה : 6 ושמורתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הנדול הזה : 7 כי מי גוי נדרול אשר לו אלהים קדבים אליו כי היה אלהינו בכל קראנו אליו : 8 וממי גוי נדרול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אני נתן לפניכם היום : 9 רק השמור לך ושמור נפשך מאי פן תשכח את הדברים אשר ראו ענייך ופון יסورو מלבקך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בנים : 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אליו הקהיל אתה העם ואשמע את דבריו אשר ילמדון ליראה אותו כל הימים אשר הם חיים על הארץ ואת בנייהם ילמדון : 11 ותקרבון ותעמדו תחת ההר וההר בער בער עד לב השמיים חזק ענן וערפל : 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול בדברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול : 13 ווינדר לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרה הדרבים ויתבעם על שני לחות אבני : 14 ואת צוה יהוה בער התוא למד אתכם חוקים ומשפטים לעשתחם אתם בארץ אשר אתם עברים שם לרשתה : 15 ונשמרתם מאי לנפשיכם כי לא ראייתם כל תמורה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מותוך האש : 16 פן תשח瞳ן ועשיתם לכם פסל תמורה כל סמל תבנית זכר או נקבה : 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ התבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמיים : 18 התבנית כל רמש באדרמה התבנית כל דגה אשר במים מתחת הארץ : 19 וכן צווה ענייך השמיימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמיים ונדרת והשתווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמיים : 20 ואתכם לקח יהוה ויוציא אתכם יקראו להרמן שרים והאמריו יקרו לו שניר : 21 כל ערי המישר וכל הנגיד וכל הבשן עבר סלבה ואדרעי ערי מלכת עוג בבשון : 22 כי ריק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו עבר ברזיל הלה הוא ברכת בני עמוון השע אמרות ארוכה וארכבע אמרות רחבה באמות איש : 23 ואת הארץ הזאת ירשו בער ההוא מערער אשר על נחל ארנון וחצי היל הנגיד ועריו נתתי לראובני ולגדי : 24 ויתר הנגיד וכל הבשן מלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא הארץ רפאים : 25 אייר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורוי והמעכתי ויקרא אתם על שם את הבשן חות יאיר עד היום הזה : 26 ולומכיד נתתי את הנגיד וראובני ולגדי נתתי מן הנגיד ועד נחל ארנון תוך הנחל ונובל ועד יבוק הנחל נובל בני עמוון : 27 וההרבה והירדן ונובל מכרנת ועד ים הערכה ים המלח תחת אשדת הפסנה מורהה : 28 ואצנו אתכם בער ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשותה חלויזים תעברו לפני אחיכם בני ישראלי כל בני חיל : 29 רק נשיכם וטפיכם ומנקיכם ידעת כי מקנה רב לכם ישבו בערים אשר נתתי לכם : 30 עד אשר יניח יהוה אלהיכם נתן לכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם : 31 ואת יהושע צויתי בער ההוא לאמר ענייך הראת את כל אשר צוה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר מה : 32 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם : 33 ואתחנן אל יהוה בער ההוא לאמר : 34 אדרני יהוה אתה הצלות להראות את עבדך את גדרך ואת ירך החזקה אשר מי אל בשמיים ובארץ אשיך יעשה כמשיך וכגבורתך : 35 אעברה נא ואראת הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון : 36 ויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו לך אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה : 37 עליה ראש הפסנה וše ענייך מה וצפנה ותמונה ומורהה וראתה בענייך כי לא עבר את הירדן הזה : 38 וצאו את יהושע וחזקתו ואמץחו כי הוא עבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותך את הארץ אשר תראה : 39 ונשב בינוי מול בית פעור :

מכור הבהיר ממצדים להיות לו עם נחלה כיום זהה: 21 ויהוה הארץ כי על דבריכם ישבע לבתו עברי את הירדן ולבתו בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 22 כי אני מות בארץ זואת איני עבר את הירדן ואתם עברם וירושתם את הארץ הטובה זואת: 23 השמרו לכם פן תשחחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועתהם לכם פסל תמורה כל אשר צוך יהוה אלהיך: 24 כי יהוה אלהיך אש אכלת הוא אל קנא: 25 כי תולדת בניים ובני נזירים ונושנתם בארץ והשתתם לחיים פסל תמורה כל ושעתם הרע בעני יהוה אלהיך להכיסו: 26 העידתו בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדן מהר מעל הארץ אשר אתם עברם את הירדן שמה לרשותה לא תאריכן ימים עליה כי השמדת השמדון: 27 והפין יהוה אתכם בעמיהם ונשארתם ממי מספר בניים אשר ינתן יהוה אתכם שמה: 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עז ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפשך: 30 בצר לך ומגאך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהל: 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אהבתך אשר נשבע להם: 32 כי שאל נא לימי ראשונים אשר היו לפניך למנ היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצת השמים ועד קצה השמים הנהיה בדבר הנדול הזה או הנשמע כrido: 33 השמע עם קול ואו הנסעה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובופתים ובמלחמות וביד חזקה ובורוע נטויה ובמוראים נדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: 34 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלים אין עוד מלבדו: 35 מן השמים השמייע את קלוי ליסך ועל הארץ הראך את אשנו הנדולה ודבריו שמעת מותך האש: 36 ותחת כי אהב את אהבתך ויבחר בזרעו אחריו וויצוך בפניו בכחו הנדל ממצרים: 38 להורייש נזירים נדלים וגצמים מפק מפניך להביאך לחתך את ארצם נחלה כיום זהה: 39 וידעת היום והשבת לך הארץ כל מלאכה אתה ובנק ובתק ועובדך ואמתך לשורך וחמרך וכל בהמתך וגרכ אשר בשעריך למן הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו

הירדן מורהת ועד ים הערכה תחת אשדת הפסנה: 5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אני דבר באניכם היום ולמנתכם אתם ושמורתם לעשtem: 2 יהוה אלהינו כרת עמו ברית בחרב: 3 לא את אבחינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מותך האש: 5 אני עמד בין יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לא אמר: 6 אני יהוה אלהיך אשר הוציאتك מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא ידוח לך אלהים אחרים על פניהם: 8 לא העשה לך פסל כל תמורה אשר בשם ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת הארץ: 9 לא תשתחווה להם ולא תעבדם כי אני יהוה אלהיך אל קנא פקד עז אבותה על בניים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי: 10 ועשה חסר לאלים לאחבי ולשמרי מצותך: 11 לא ת שא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 12 שומר את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: 13 ג' ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: 14 ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנק ובתק ועובדך ואמתך לשורך וחמרך וכל בהמתך וגרכ אשר בשעריך למן

ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבותן מארך כאשר דבר יהוה אלהי אבתייך לך ארץ זבת הלב ודבש: 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאדך: 6 והיו הדברים האלה אשר אגמי מצוק היום על לבבך: 7 ושננתם לבנייך ודברת בם בשבחך בכחך ובכלהך בדרך ובשכבהך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטפתה בין עיניך: 9 וכתחבthem על מזוזות ביתך ובשעריך: 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתייך לאברהם ליצחק וליעקב לחת לך עד רעים נדلت וטבת אשר לא בנית: 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת ובברת החיצונים אשר לא חצצת כרמים וויתם אשר לא נתעת ואכלת ושבעת: 12 הדשמר לך פן חשכה את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: 14 לא תלכוון אחריו אלהיהם אחרים מלאה העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקריבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בר והשמדך מעל בני הארץ: 16 לא תנgeo את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במשה: 17 שמור תשمرין את מצות יהוה אלהיכם ועדתו וחקיו אשר פוץ: 18 ועשית הרישר והטוב בעיני יהוה למען דבר יהוה: 20 כי ישאלך בנהך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: 21 ואמרת לבنك עבדים היינו לפרעה במצרים וויצו לנו יהוה ממצרים ביד חזקה: 22 ויתן יהוה אותן ומפתחים נדלים ורעיסים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: 23 ואונטו הוציא מאשם לעינן הביא אתנו לחת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתיינו: 24 ויצנו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיינו כהיום הזה: 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצווה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרנשי והאמרי והכנען והפרזי והחווי והיבוסי שבעה גוים רבים בנק כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך: 3 וושמעת ישראל

ונוח עבדך ואמתך כמוך: 5 וזכרת כי עבר היהת בארץ מצרים וצאת יהוה אלהיך ממש ביד חיקת ובורע נטיה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: 16 כיבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען יטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 17 לא תרצה: 18 ולא תנאף: 19 ולא תמנב: 20 ולא תעהנה ברעך עד שוא: 21 ולא תחמד אשת רעך ולא תאהוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שרו וחמו וכל אשר לרעך: 22 את הדברים האלה דבר יהוה כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכחם על שני לחות אבנים ויתנים אליו: 23 והוא כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אליו כל ראשי שבטיים וזקניכם: 24 והאמרו הן הראו יתנו יהוה אלהינו את כבבדו ואת נדלו ואת קלנו שמענו מתוך האש הים הזה ראו כי ידבר אלהים את האדים והוו: 25 ועתה להמה נמות כי האכלנו האש הנדרלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתרנו: 26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמננו וייחי: 27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו אלך ושמענו ועשינו: 28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדרכם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליו היטיבו כל אשר דברו: 29 מי יתן והיה לבכם זה להם ליראהathi וילשمر את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: 30 לך אמר להם שבו לכם לאלהיכם וואתה פה עמד עמדיו ואדרבה אליך את כל המצווה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשותה: 32 ושמורתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתם לא טסו ימין ושמאל: 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתם תלכו למען תחיזן וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשו:

6 זו את המצווה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה: 2 לממען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתו ומצוותו אשר אני מצוק אתה ובנק ובן בנק כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך: 3 וושמעת ישראל

וחיצוניים מוך: 2 ונתנים יהוה אלהיך לפניך והם מהונמה
נדלה עד השמדם: 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את
שם מתחת השמיים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך
אתם: 25 פסילו אלהיהם תשרפו באש לא תחמד כספ
זהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי חועבת יהוה
אליהיך הוא: 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם
כמה שקו תשקצנו ותעב התעבנו כי חרם הוא:

8 כל המצויה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
למען תחיזון ורביתם ובאתם וירושתם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותיכם: 2 וכורת את כל הדרך אשר
הליך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למן
ענתק לנסתך לדעת את אשר לבבך התחומרמצוותם אם
לא: 3 ויענק וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא
ירעון אבותך למן הודעך כי לא על הלחם לבדו יהיה
האדם כי על כל מוצאי יהוה ייחיה האדם: 4 שמלהך
לא בלחה מעלייך ורגליך לא בזקה זה ארבעים שנה: 5
VIDUT UM LBVK CI CADAR YISDR AISH AT BN YHVA ELLAHIC
ושמרת את מצות יהוה אלהיך לכלת בדרכיו
טסרך: 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך לכלת בדרכיו
וליראה אותו: 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ותחמת יצאים בבקעה ובחר: 8
ארץ חטה ושערדה וגנוף וחאנגה ורמון ארץ זית שמן ורכש:
9 ארץ אשר לא במסכת תאכל בה לחם לא תחסר כל
בها ארץ אשר אבניה ברזל ומהריה החצוב נשחת: 10
ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה
אשר נתן לך: 11 פן תשמור לך פן תשכח את יהוה אלהיך
בלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתו אשר אנכי מצוך
היום: 12 פן תאכל ושבעת ובותים טובים תבנה ויישבת: 13
ובקרך וצאנך ירבין וככוף וזהב יריבנה לך וכל אשר לך
ירבה: 14 ורומ לבבך ושבחת את יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים: 15 המוליך במדבר הנDEL
והתוּרא נש שرف ועקרב וצמאן אשר אין מים המוציא
לך מים מצור החלמייש: 16 המאכלך מן במדבר אשר
לא ירעון אבותיך למן ענתק ולמן נסתך להיטברך
באחריותך: 17 ואמרות לבבך כזו עצם ידי עשה לי
את החיל הזה: 18 וכורת את יהוה אלהיך כי הוא הנtan
לך כח לעשות חיל למן הקים את בריתו אשר נשבע
לאבותיך ביום הזה: 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה

חיה השדה: 20 ונתנים יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אתם לא הכרת להם ברית ולא תחטם: 3
ולא תחתןם בתך לא תחטן לבנו ובתו לא תחק לבנק: 4
כוי יסיד את בנק מהחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה
אף יהוה בכם והשמדך מהר: 5 כי אם כה תשעו להם
מזבחתיהם תחצוו ומצבתם תשברו ואשרורם תנדען
ופסיליהם תשרפו באש: 6 כי עם קדוש אתה ליהוה
אליהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו עם סנהה מכל
הימים אשר על פני הארץ: 7 לא מרובכם מכל העמים
חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המשען מכל העמים:
8 כי אהבת יהוה אחכם ומשמרו את השבעה אשר
נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדר
מכית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: 9 וידעת כי יהוה
אליהיך הוא האלים האל הנאמן שמר הברית והחסד
לאהבו ולשמר מצותו לא אלף דור: 10 ומשלם לשנאיו
אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו:
� ושמרת את המצויה ואת החקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשות: 11 והוא עקב השמעון את
המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה
אליהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך:
12 ואהיך וברך והרכך וברך פרבי במנך ופראי ארמתך
דניך ותירשך ויצחך שנר אלפיך ועתורתך צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבותיך לחתך: 13 ברוך תהיה
כל העמים לא יהוה אלהיך בך עקר ועקרה ובבהתמך: 14
והסיר יהוה מנך כל חלי וכל מדיו מצרים הרים
ידעת לא ישים בך וננתם בכל שנאיך: 15 ואכלת את
כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך
עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: 16
כוי חאמור בלבבך רבים הגויים האלה ממנין איך אוכל
להוריים: 17 לא תירא מהם וכור תוצר את אשר עשה
יהוה אלהיך לפרטך ולכל מצרים: 18 המסת הנDEL
אשר ראו עיניך והאתת והםפטים והיד החזקה והזרע
הנטואה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך
כל העמים אשר אהיה יירה מפניהם: 19 ונם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים
מןיך: 20 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל נדול נורא: 21 ונשל יהוה אלהיך את הגויים האל
מןיך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עיר

יְהוָה אֲתֶכָם: 17 וַיַּחֲפֹש בְשִׁנֵ הַלְחָת וְאַשְׁלָכָם מֵעַל שְׂתִי יְהוָה וְאַשְׁבָרֵם לְעַזְנֵיכֶם: 18 וַיַּגְנְבֵל לִפְנֵי יְהוָה כְּרִאשָׁה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לֵילָה לְחַם לְאַכְלָתוֹ וְמִים לְאַשְׁתִיו עַל כָל חַטָאתֶכָם אֲשֶׁר חַטְאָתֶם לְעַשְׂות הָרָע בְעֵינֵי יְהוָה לְחַכְעִיסוּ: 19 כִי גִּורְתִי מִפְנֵי הַאֲפָקָה וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קָצָף יְהוָה עַלְכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהִים נִמְךָרְבָם כְּפָעַם הַהָוָא: 20 וּבְאַהֲרֹן הַתְּאָנוֹף יְהוָה מֵאַד לְהַשְׁמִידוּ וְאַתְפְלֵל נִסְמֵב אֶתְהָרָן בְעֵת הַהָוָא: 21 וְאַת חַטָאתֶכָם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עַד אֶתְהָרָן כְבָעֵת הַהָוָא: 22 וְאַת חַטָאתֶכָם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם אֶת הַעֲנֵל לְקַחְתִי וְאַשְׁרַף אֲתָו בַאֲשֶׁר אָתָה תְחַונֵן הַיְשָׁב עַד אֲשֶׁר דָק לְעַבְרָה וְאַשְׁלֵך אֶת עַבְרוֹ אֶל הַנֶּחֶל הַוִּירָד מִן הַהָר: 23 וּבְתַבְעָרָה וּבְמָסָה וּבְקַבְרָת הַתְּאוֹהָה מִקְצָפִים הַיְיָתָם אֶת יְהוָה: 24 וּבְשַׁלֵח יְהוָה אֶתְכֶם מִקְדָשׁ בְּרִנְעָל מִמְרִים הַיְיָתָם עַם יְהוָה מִיּוֹם דָעְתֵי אֶתְכֶם: 25 וַיַּגְנְבֵל לְפִנֵי יְהוָה אֶת אַרְבָּעִים יוֹם וְאַת אַרְבָּעִים חַלְילָה אֲשֶׁר הַתְּגַנְפְלָטוּ כִי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 26 וַיַּתְפְלֵל אֶל יְהוָה וְאָמַר אֱלֹני יְהוָה אֶל תְשַׁחַת עַמְךָ וְנַחֲלֵך אֲשֶׁר פְרִית בְנֶדֶלְךָ אֲשֶׁר הַזָּאת מִמְצָרִים בַּיּוֹם חִזְקָה: 27 זִכְרָלְךָ לְעַבְדֵיךְ לְאָכְרָה לִיצְחָק וְלִיעָקָב אֶל קַפְן אֶל קַשְׁי הַעַם הַזָּה וְאֶל רְשָׁעֵי וְאֶל חַטָאתֵו: 28 פָנֵן יְאמַרְתָה אֶת הָרָץ אֲשֶׁר הַזָּאתנוּ מִשְׁמָבֵלִי יִכְלַת יְהוָה לְהַבְיאָם אֶל הָרָץ אֲשֶׁר דָבַר לְהָם וּמְשַׁנְאָתָו אֲוֹתָם הַזָּאת אֶל הַמְתָם בְמֹדֶבֶר: 29 וְהַעַמְךָ וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר הַזָּאת בְכָחָךְ הַגְּדָלָה וְבוֹרָעָךְ הַנְּטוּיָה:

10 בְעֵת הַהָוָא אָמַר יְהוָה אֱלֹי פֶסֶל לְךָ שְׁנִי לְחַחָת אָבְנִים כְּרָאשִׁים וְעַלְהָאֵלִי הַהָרָה וְעַשְׂתִישׁ לְךָ אַרְוֹן עַז: 2 וְאַכְתֵב עַל הַלְחָת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלְחָת הַרְאָשִׁים אֲשֶׁר שְׁבָרָת וְשָׁמָתָם בְאַרְוֹן: 3 וְאַעֲשֵׂר אַרְוֹן עַצִּי שְׁתִים וְאַפְסֵל שְׁנִי לְחַח אָבְנִים כְּרָאשִׁים וְעַל הַהָרָה וְשְׁנִי הַלְחָת בִּידֵי: 4 וְיִכְתֵב עַל הַלְחָת כְּמַכְתֵב הַרְאָשִׁון אֶת עַשְׁרַת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְהַר מֹתָקָה אֶתְהָרָת הַקְהָל: 5 וְאַפְנֵן וְאַרְדָן מִן הַדְּרָך אֲשֶׁר צִוָּתְם עַשׂו לְהַמְסָכָה: 6 וְיִאמְרֵי יְהוָה אֱלֹי לְאָמַר רָאִיתִי אֶת הָעָם הַזָּה וְהַנָּהָע קַשְׁה עַרְפָה הוּא: 14 הַרְפָּק מִנְיָה וְאַשְׁמִידָם וְאַמְחָה אֶת שְׁמָם מִתְחַת הַשְׁמִים וְאַעֲשֵׂה אֶתְחַד לְנֵי עַצְׂים וְרֵב מִמְנָה: 15 וְאַפְנֵן וְאַרְדָן מִן הַהָר וְהַהָר בְּעֵר בַאֲשֶׁר וְשְׁנִי לְחַח הַבְּרִית עַל שְׁתִי יְדֵי: 16 וְאַרְאָה וְהַנְּחַטָאתֶם לְיְהוָה אֲלֹהִיכֶם נִסְעוּ מִן הַגְּדָנָה וְמִן הַגְּדָנָה יִטְבַּתְהָאָרֶץ נְחַלְיָם: 8

אֶל הַיְם וְהַלְכָת אֶחָדִים אֶחָדִים וְעַבְדָתְם וְהַשְׁתָחוּתְּוָה לְהַמְהֻרְתִי בְּכֶם הַיּוֹם כִי אָבֵד תָּאַבְדוּ: 20 כְנָוִים אֲשֶׁר יִהְוֶה מְאַבֵּיד מִפְנֵיכֶם כִן תָּאַבְדוּ עַקְבָ לְאַתְשְׁמַעְוָן בְּקוּל יְהוָה אֲלֹהִיכֶם:

9 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתְהָרָן לְבָא לְרַשְׁת נְוִילָם וְעַצְׂמִים מִמְּךָרְבָם נִמְךָרְבָם נִמְךָרְבָם כְּבָעֵת וְבִצְרָת בְשָׁמִים: 2 עַם נִזְׁוֹל וְרֵם בְּנוּ עַקְים אֲשֶׁר אָתָה יִדְעַת וְאָתָה שְׁמַעְתָ מַיְיִצְבָ לְפִנֵי עַנְקֵךְ: 3 וַיַּדְעַת הַיּוֹם כִי יְהוָה אֱלֹהִיךְ הוּא הַעֲבָר לְפִנֵיךְ אֲשֶׁר אַכְלָה הוּא יִשְׁמִידָם וְהָוָא יִכְנַעַם לְפִנֵיךְ וְהַוְרָתָם וְהַאֲבָרָתָם מִהָר כִאָשֶׁר דָבַר יְהוָה לְךָ: 4 אֶל חָאָמֵר בְלַבְכֶךָ בְהַרְפָה יְהוָה אֱלֹהִיךְ אַתָם מַלְפְנִיק לְאָמֵר הַצְדָקִי הַבְּיאָנִי יִהְוֶה מִוָרִישִׁים מִפְנִיק: 5 לֹא בְצְדִקְתְךָ וּבִשְׁרַת לְבָכֶךָ אֲתָה אֶת הָרָץ הַזָּאת וּבְרִשְׁת הַגְּנוּים הַאַלְהָה יְהוָה אֱלֹהִיךְ מִוָרִישִׁים מִפְנִיק וּלְמַעַן הַקִּים אֶת הַדְּבָר הַגְּנוּים הַזָּה וְאֶת נְשָׁבָע לְאַבְתִיךְ יְהוָה אֱלֹהִיךְ נַתֵּן לְךָ אֶת הָרָץ וְיִדְעַת כִי לֹא בְצְדִקְתְךָ יִהְוֶה אֱלֹהִיךְ נַתֵּן לְךָ אֶת הָרָץ הַטּוֹבָה הַזָּאת לְדַרְשָׁתָה כִי עַם קַשְׁה עַרְפָה אָתָה: 7 זִכְרָאֵל תַשְׁכַח אֲשֶׁר הַקְצָפָת אֲתָה יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְמִדְבָר לְמַן הַיּוֹם אֲשֶׁר יִצְאָת מִאַרְצָם מִצְרִים עַד בְּאַכְמָע הַמִּקְמָם הַזָּה מִמְרִים הַיּוֹם יִהְיֶה עַם יְהוָה: 8 וּבְחַרְבָ הַקְצָפָתָם אֲתָה יְהוָה וְיִתְהַגֵּן יְהָוָה בְכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 9 בְעַלְתִי הַהָרָה לְקַחְתָה הַאֲבָנִים לְוַחַת הַבְּרִית אֲשֶׁר כָרַת יְהוָה עַמְכָם וְאָשֵב בְהַר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לֵילָה לְחַם לְאַכְלָתוֹ וְמִים לְאַשְׁתִיו: 10 וַיַּתְן יְהוָה אֱלֹי אֶת שְׁנִי לְחַח הַאֲבָנִים בְאַכְבָעָאֵלִים וְעַלְיהָם כָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָבַר יְהוָה עַמְכָם בְהַר מֹתָקָה הַשְׁקָל: 11 וְיִאמְרֵי יְהוָה אֱלֹי אֶת שְׁנִי לְחַח הַאֲבָנִים כִי שְׁתִים עַמְךָ מִצְרִים סְרָוּ מִרְדָר מִן הַדְּרָך אֲשֶׁר צִוָּתְם עַשׂו לְהַמְסָכָה: 12 וְיִאמְרֵי יְהוָה אֱלֹי אֶת שְׁנִי לְחַח הַאֲבָנִים כִי שְׁתִים עַמְךָ מִצְרִים וְיִמְחַדְדֵה אֶת שְׁמָם כִּי שְׁתִים עַמְךָ מִצְרִים סְרָוּ מִן הַדְּרָך אֲשֶׁר צִוָּתְם עַשׂו לְהַמְסָכָה: 13 וְיִאמְרֵי יְהוָה אֱלֹי לְאָמַר רָאִיתִי אֶת הָעָם הַזָּה וְהַנָּהָע קַשְׁה עַרְפָה הוּא: 14 הַרְפָּק מִנְיָה וְאַשְׁמִידָם וְאַמְחָה אֶת שְׁמָם מִתְחַת הַשְׁמִים וְאַעֲשֵׂה אֶתְחַד לְנֵי עַצְׂים וְרֵב מִמְנָה: 15 וְאַפְנֵן וְאַרְדָן מִן הַהָר וְהַהָר בְּעֵר בַאֲשֶׁר וְשְׁנִי לְחַח הַבְּרִית עַל שְׁתִי יְדֵי: 16 וְאַרְאָה וְהַנְּחַטָאתֶם לְיְהוָה אֲלֹהִיכֶם נִסְעוּ מִן הַגְּדָנָה וְמִן הַגְּדָנָה יִטְבַּתְהָאָרֶץ נְחַלְיָם

את כל מעשה יהוה הנדרל אשר עשה: 8 ושמורתם את כל המצווה אשר אני מצוק היום למען המזוק ובאמת וירשתם את הארץ אשר אתם עברים טהו לרשתה: 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאביכם לחתת להם ולולדיהם ארץ זביה חלב ודבש: 10 כי הארץ אשר אתה בא טהו לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והקויות ברנקל' כגון הירק: 11 וזה הארץ אשר אתם עברים טהו לרשתה ארץ הרים ובקעת למטה השמיים תשתח מים: 12 הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך בה מרשתה השנה ועד אחרית שנה: 13 וזהיא אם שמע תשמעו אל מצוותי אשר אני מצוה אתכם היום לאחבה את יהוה אלהיכם ולבקרו בכל לבכם ובכל נפשכם: 14 וננתתי מטה ארצכם בעתו יורה ומלךוש ואספה דניך ותירשך ויצחרך: 15 וננתתי עשב בשדך לבהמתק ואכלת ושבעת: 16 השמרו לכם פון יפתח לבכם וסרתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחויהם להם: 17 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמיים ולא היה מתרחט יהוה את יכולת מהר הארץ מעל הארץ חטבה אשר יהוה עיר שחר: 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואח בנה לחתת לו ובדרכם: 19 ומלמדתם את דבריו אלהיך בם שבתקע בביתך ובלכתך בדרך ובשכך ובקומך: 20 וכתבתם נפשכם וקשורתם אותם לאות על ידיכם והוא לוטפת בין עיניכם: 21 ולמגדתם את בניכם לדברם לבשבק עתך ובלכתך בדרך ובשכך ובקומך: 22 ונכתבם על מזוזות ביתך ובשעריך: 23 ולמען ירכיו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאביכם לחתת להם כי מי השמיים על הארץ: 22 כי אם שמר תשמرون את כל המצווה הזאת אשר אני מצוה אתכם לעשתה לאחבה את יהוה אלהיכם לכל דרכיו ולדבקה בו: 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם נוי גדים ועצמים מכם: 24 כל המקומות אשר תדרך כף רגلكם בו لكم יהוה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחדון יהוה נבלכם: 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יtan יהוה אלהיכם על פניהם אשר תדרכו בה כאשר דבר لكم: 26 ראה הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר لكم: 27 את הברכה אני נתן לפניכם היום ברכה וקללה: 28 את הברכה אשר תשמעו אל מצוות יהוה אלהיכם אשר אני מצוק אתכם היום אשר ברגיליםם בקרב כל ישראל: 7 כי עיניכם הראת אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אני מצוק אתכם היום בעת ההוא הבדיל יהוה את שבת הלו' לשאת את ארון ברית יהוה לנעד לפני יהוה לשחרתו ולברך בשמו עד היום הזה: 9 ועל כן לא היה ללי חלק ונכח עמו אחוי יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: 10 ואני עמדתי בהר כימי הראשים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אליו גם בפעם החואה לא אבא יהוה השיחותך: 11 וויאמר יהוה אליו קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאביכם לחתת להם: 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעnek כי אם ליראה את יהוה אלהיך לכל כבל דרכיו ולאhabה אותו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך: 13 לשמר את מצוות יהוה ואת חקתו אשר אני מצוק היום לטוב לך: 14 חן ליהוה אלהיך השמיים ושמי השמיים הארץ וכל אשר בה: 15 רק באבותיך חקק יהוה לאחבה אותך ויבחר בורעם אחרים בכם מכל העמים כיים אותם ויבחר בורעם אחרים בכם מכל העמים כיים זהה: 16 ומלתם את ערלת לבכם וערפכם לא תקשעו עוד: 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלים ואדני האדנים האל הנDEL הנבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יכח שחר: 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואח בנה לחתת לו לחם ושללה: 19 ואהבתם את הנגר כי נרים הייתם בארץ מצרים: 20 את יהוה אלהיך תירא אותו תעבד ובו תרדך ובשמו תשבע: 21 הוא תהלהך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הנדרת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיןיך: 22 בשבעים נשיע רידו אבותיך מצרים ועתה שמק יהוה אלהיך ככוכבי השמיים לרבות:

11 ואהבת את יהוה אלהיך ושמירת משמרתו וחקתו ומשפטיו ומצוותו כל הימים: 2 וידעתם הימים כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את נדלוי את ידו החזקה וזרעו הנטוחה: 3 ואת אחותינו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצנו: 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדוף אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: 5 ואשר עשה לכם במדבר עד באתם עד המקום הזה: 6 ואשר עשה לדתנן ולאבירם בני אליאב בן ראוון אשר פצתה הארץ את פיה ותבליהם ואת בתייהם ואת אהלייהם ואת כל היקום אשר ברגיליםם בקרב כל ישראל: 7 כי עיניכם הראת

נפש תזבח ואכלתبشر כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו צבוי וככайл: 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך וכל נדרך אשר תדר ונרכבתך ותרומות ידך: 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקומות אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובבך ובתך ועבדך ואמתך ולהלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלוח ידך: 19 השמר לך פן תשׂוב את הלווי כל מירך על אדמתך: 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכללה בשור כי תואה נפשך לאכל בשור בכל אותן נפשך תאכל בשור: 21 כי ירחיק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם שמו שם וובחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אותן נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האילין תאכלנו הטמא והטהור יתדו תאכלנו: 23 רק חזק לבתוiacל הרם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה היישר בעני יהוה: 26 רק קדשך אשר היו לך ונדריך תsha ובאות אל המוקם אשר יבחר יהוה: 27 וששית על תזוק הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפּך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך: 29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגויים אשר אתה בא שמה לרשות אותם מפניך וירושת אותם וישבת בארץם: 30 השמר לך פן תנתקש אחריהם אשר יחריו השמדם מפניך וכן תדרש לאלהיהם לאמור איתהם אשר הנויים האלה את אלהיהם ואעשה כן נם אני: 31 יעבדו הנויים האלה את אלהיהם ואעשה כן נם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי נם את בנייהם ואת בתיהם ישרפו באש לאלהיהם: 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוח אתכם אותו נשמרו לעשות לא תסַע עלייו ולא תനרע ממנה:

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן לך אותן או מופת: 2 ובא אותן והמופת אשר דבר לך לא אמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: 5 רק בכל אותן לлечת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 29 והיה כי יビיאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה וננתה את הברכה על הנרויזים ואת הקללה על הדר עיבל: 30 הלא מהם בעבר הירדן אחרי דרך מבוא המשם בארץ המכני היושב בעברה מול הנללו אצל אלוני מורה: 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשות את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירושתם אתה וישבתם בה: 32 ושמרתם לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם הימים:

12 אלה החוקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהיך אבותיך לך לרשותה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: 2 אךxABדרכון את כל המיקמות אשר עבדו שם הגויים אשר אתם ירשם אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הנבעות והחתת כל עז רענן: 3 ונצחם את מזבחיהם ושבורתם את מזבחם ואשריהם השרפון באש ופסילי אלהיהם תנדרען ואבדתם את שמן מן המוקם ההוא: 4 לא תעשן כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטים לשם את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: 6 והבאתם שמה על תחיכם וזבחיכם תדרשו בקרכם וצאנכם: 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלוח ידים אתם ובחיכם אשר ברך יהוה אלהיך: 8 לא תעשן ככל אשר אנחנו עושים בה היום איש כל הישראל בעינויו: 9 כי לא באחים עד עתת אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 10 ושבורתם את הירדן וישבותם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: 11 וזה היה המוקם אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכון שמו שם תהיאו את כל אשר אנכי מצוח אתכם על תחיכם וזבחיכם מערתיתיכם ותרומות ידיכם וכל מבחן נדריכם אשר תדרשו ליהוה: 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלויי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: 13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תרא: 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך:

ונעברם: 3 לא תשמע אל דברי הנביה ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנשה יהוה אלהיכם אתכם לדעת וצבי ויחמור ואקו ודיישן והאו זומר: 6 וכל בהמה מפרשת פרסה ושתעה שסע שני פرسות מעלה נרה בבהמה אתה האכלו: 7 אך אתה זה לא האכלו ממעלן הנרה ומפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה נרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: 8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא נרה טמא הוא לכם מבשרם לא האכלו ובנבלתם לא תגעו: 9 אתה זה האכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשחת האכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת לא האכלו טמא הוא לכם: 11 וכל צפור טהרה האכלו: 12 וזה אשר לא לא האכלו ממה הנשד והפרס והעוגיה: 13 וזה ראה ואת האיה והדריה למינה: 14 ואת כל ערב למנינו: 15 ואת בת היינה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למיניהם: 16 את הכסוס ואת הינשוף והתנשומת: 17 והקאת ואת הרתמה ואת השלך: 18 והחסידיה והאגפה למים והדוכיפת והעתליף: 19 וכל שער העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: 20 כל עוף טהור האכלו: 21 לא האכלו כל נבלה לנו אשר בשעריך תנתנה ואכלת או מכר לנכרי כי עם קדרוש אתה לייהו אלהיך לא תבשל נדי בחלב amo: 22 עשר תעשר את כל התבאות ורעד הייא השדה שנה שנייה: 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכנן שמו שם משער דגnek תירשך ויזחרך ובכורת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: 24 וכי ירבה מפרק הדריך כי לא תוכל שאתו כי ירחק מפרק המקומות אשר יבחר יהוה אלהיך לשם שם כי יברך יהוה אלהיך: 25 ונתחה בכסף וצורת הכסף בידך והלכת אל המוקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 26 ונתחה הכסף בכל אשר תאה נפשך בAKER ובצאן ובין ובשער ובכל אשר תשאל נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושםחת אתה וביתך: 27 והלוי אשר בשעריך לא תעוזנו כי אין לו חלק ונחלתה עטך: 28 מפרק שלש שנים תוכזיא אתה כל משער התבאות בשנה ההוא והנחת בשעריך: 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלתה עטך והגור והTOTOM והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבטו למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה יידך אשר תעשה:

הבהמה אשר תאכלו שור שהCBSים ושיה עזים: 5 איל וחולם החלום ההוא כי מנשה יהוה אלהיכם אתכם לדעת והישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נשיכם: 4 אחרי יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדר מבית עבדים להריך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך לילכת בה ובערת הרע מקרובך: 6 כי ישתק אחים בין אמר או בך או בך או אשת חיקך או רעך אשר כנסך בסתר לאמר נלכה ונعبد אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: 7 מאליה העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך או הרחקים מפרק מקצת הארץ ועד קצה הארץ: 8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחש עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: 9 כי הרג תחרגנו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה: 10 וסקלתו באבני ומota כי בקש להריך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 11 וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשו דבר הרע זהה בקרובך: 12 כי השמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבח שם לאמר: 13 יצאו אנשים בני ביליעל מקרובך והנה אמרת נכוון הדבר נעשה התועבה הזאת בקרובך: 14 ודרשת וחקרת ושאלת היבט היבט והנה אמרת נכוון הדבר נעשה התועבה הזאת בקרובך: 15 הכה תכה את ישבוי העיר הטע לא פי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לא פי חרב: 16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה תיליל לייהו אלהיך והיתה תל עולם לא יושב יהוה מהחרון אפו ונתן לך רחמים וرحمך והרבע כאשר נשבע לאבתיך: 18 כי השמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אני מצוק היום לעשו היישר בעני יהוה אלהיך:

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תגדרו ולא תשים קרחה בין עיניכם למת: 2 כי עם קדרוש אתה להיה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: 3 לא תאכל כל תועבה: 4 זאת

והטהור יהרו כצבי וכאל: 23 רק את דמו לא האכל על הארץ תשפכו נמים:

16 שמר את חדש האביב ועשה פסח ליהוה אלהיך: כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילא: 2 זוחבת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכון שמו שם: 3 לא האכל עלייו חמץ שבעת ימים האכל עלייו מצות לחם עני כי בחפותו יצאת מארץ מצרים למן תוכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיק: 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל ליזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך נתן לך: 7 כי יברך לך בזבחת בירב בזבחת בכבאות המשמש מועד צאתך מצרים: 7 ובשלות ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו פניה בבקר ולהלכה לאלהליך: 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: 9 שבעה שבעת ספר לך מהחל חרמש בקמה תחל בספר שבעה שבעות: 10 ועשיות חוג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבתך ירך אשר תנתן כאשר יברך יהוה אלהיך: 11 וושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנק ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר יבחר יהוה אלהיך לשבון שמו שם: 12 וזכרת כי עבד היהת במצרים ושםת ושבית את החוקים האלה: 13 חן הסכת העשה לך שבעת ימים באספק מונרכ ומיקרכ: 14 ושמחתה בחנק אתה ובנק ובתך ועבדך ואמתך והלוי והנרג והיותם והאלמנה אשר יברך יהוה כי יברך תהן ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה לא צורך והיותך אך שמחה: 15 שלוש פעמים בשנה יראה כל צורך את פני יהוה אלהיך בכל תבואהך ובכל מעשה ידריך והיותם ובחג השבעות ובבחג הסכונות ולא יראה את פני יהוה ריקם: 17 איש כמותנו ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: 18 שפטים ושופטים נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך ושפטו את העם משפטך: 19 לא תהה משפט לא תכיר פנים ולא תחק שחר כי השחר יעור עיני חכמים ויסלף דבריך צדיקם: 20 צדק צדק

מקץ שבע שנים תעשה שמיטה: 2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישנה ברעהו לא ינש את רעהו ואת אהיו כי קרא שמיטה ליהוה: 3 את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשפט יך: 4 אף כי לא יהיה ברך אבינו כי יברך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה: 5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המזווה הזאת אשר אנחנו מוצך חיים: 6 כי יהוה אלהיך יברך כאשר דבר לך והעבטת גנים רבים אתה לא תעבט ומחלת בניו מעדך לא ימשלו: 7 כי יהוה ברך אבינו מאחר אחיך רביהם ובך לא ימשלו: 8 כי יהוה אלהיך יברך כאשר דבר אחד שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבך ולא תקוף את ירך מאחיך האבינו: 9 כי פתחת תפוחת את ירך לו והעבט תעבינותיו ידי מחששו אשר ייחסרו לך: 10 השמר לך פן יהיה דבר עם לבך אשר תנתן תחתן לו וקרא עלייך אל יהוה עינך באחיך האבינו ולא תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה והיה ברך חטא: 11 נתן תנתן לו ולא ירע לבך בתפקיד כי בוגל הדבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלחך יך: 12 כי ימכר לך אחיך העברי על כן אנחנו מוצך לא אמר פתח תפוחת את ירך לאחיך לעניך ולא ביך בארץ: 13 וכי תשלחנו חפשי עמוק לא תשלחנו או העבריה ועבדך שיש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי עמוק: 14 העניק תעניך לו מזאנך ומגניך ומיקרכ אשר ברכך יהוה אלהיך נתן לו: 15 וזכרת כי עבד היהת בארץ מצרים יופدرك יהוה אלהיך על כן אנחנו מוצך את הדבר הזה היום: 16 וזה יראה כי אמר אליך לא אצא מעמך כי אהברך ואת ביתך כי טוב לו עמד: 17 ולקחת את המרצע ונתחה באנו ובDSLת והיה לך עבד עולם ואיך לא מתק עשה כן: 18 לא יקשה בעינך בשלהך אותו חפשי עמוק כי משנה שכר שכיר עבדך שיש שנים וברך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: 19 כל הבכור אשר يولד בכברך ובצאנך הוכר תקדיש ליהוה אלהיך לא העבר בכבר שורך ולא תנא בכור צאנך: 20 לפניו יהוה אלהיך האכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהוה בו מום פסח או עוד כל מום רע לא תזובנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך האכלנו הטמא

לו מادر : 18 והיה כשבתו על כסא מלכותו וכותב לו את משנה ההוראה הזאת על ספר מלפני הכהנים הללו : 19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למן ילמד לראה את יהוה אלהי לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החוקים האלה לעשיהם : 20 לבalto רום לבבו מהחיו ולבלתי סור מן המזווה ימין ושמואל למן יאריך ימים על מלכותו הו ובנו בקרב ישראל :

18 לא יהיה לכהנים הללו כל שבט לו חלק ונחלה עם ישראל אשיה יהוה ונחלתו יאלון : 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אליו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו : 3 זהה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחו אם שור אם טה ונתן לכחן הזרע והלחים והקבה : 4 ראשית דגnek תירשך ויצחרך וראשיתנו צאנך תנתן לו : 5 כי בו בחור יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובנוו כל הימים : 6 וכי יבא הלי מאחר שערכך מכל ישראל אשר הוא גבר שם ובא בכל אותן נפשו אל המוקם אשר יבחר יהוה : 7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה : 8 חלך כחלק יאלון לבכד מכריו על האבות : 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : 10 לא ימצא לך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומונחן ומכם : 11 ותחבר חבר וshall אוב וידענו ודרש אל המתים : 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובכלל החטויות האלה יהוה אלהיך מורייש אותם מניך : 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך : 14 כי הנינים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואותה לא כן נתן לך יהוה אלהיך : 15 נביא מקרבך מאחיך כמו נקיים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון : 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהיל לא אמר לך אסף לשמע את קול יהוה אלהיך ואת האש הנגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות : 17 וזה אמר יהוה אליו היטיבו אשר דברו : 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמנך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצנו : 19 והיה איש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשם אני אדרש מעמו : 20 אך הנביא אשר יזריך לדבר דבר בשם את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אליהם אחריהם ומטה הנביא ההוא : 21 וכי תאמור בלבךacha ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא ירבה

תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : 21 לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך : 22 ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך :

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר היה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא : 2 כי ימצא בקרבך באחד שערכך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעני יהוה אלהיך לעבר בריתו : 3 וילך ויעבד אליהם אחרים ווישתחו להם ולשמשו או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי : 4 והגנך לך ושמעת ודרשת היטיב והנה אמת נכוון הדבר נשתה התועבה הזאת בישראל : 5 וזה עצאת את האיש הזה או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שערכך את האיש או את האשה וסקלתם באבניהם ומזהו : 6 על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המות לא יומת על פי עד אחד : 7 ייד העדים תהייה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך : 8 כי יפלא מפרק דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין גנע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמתה ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : 9 ובאת אל הכהנים הללו ואל השפט אשר יהוה ביוםיהם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : 10 וועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורך : 11 על פי התורה אשר יורך ועל המשפט אשר יאמרו לך תשעה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושםאל : 12 וזה איש אשר יעשה בזדון לבתו שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומטה האיש ההוא ובערת הרע מישראל : 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד : 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה ישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך מכל הנינים אשר סכיבתי : 15 שום תשים עלייך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרבך אחיך תשים עליך מלך לא תוכלחת עלייך איש נכרי אשר לא אחיך הוא : 16 רק לא ירבה לך סוסים ולא ישיב את העם מצרים למן הרבות סוס יהוה אמר לכם לא תספונ לשוב בדרך הזה עוד : 17 ולא ירבה לך נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא ירבה

יספו לעשות עוד דבר הרע זהה בקרבך : 21 ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגל :

20 כי יצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב מנק לא תורה מכם כי יהוה אלהיך עמד המעלך מארץ מצרים : 2 והיה כקרבכם אל המלחמה ונשח הכהן ודבר אל העם : 3 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפו ואל תערצו מפנים : 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם : ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יתגננו : 6 וממי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללו : 7 וממי האיש אשר ראש אשה ולא לקחה ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה : 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הרור ורך הלבב ילק וישב לבתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו : 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם : 10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום : 11 וזה האם שלם תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך : 12 ואם לא ישפטת ערך עד שלש ערים על השלש האלה : 13 וננתנה שללים עמק ועתה עמק מלחמה וצורת עלייה : 14 וזה אלהיך בידך והכיתת את כל מכותה לפיקחך : 15 רק הנשים והטף והבבמה וכל אשר יהוה בעיר כל שללה תבכו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך : 16 כן תעשה לכל הערים הרוחקת מך מאד אשר לא מערי הגנים האלה תננה : 17 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה : 18 כי תחרם תחריטם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי אשר צוק יהוה אלהיך : 19 למפני אשר לא ילמדו אתכם לששות בכל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיך : 20 כי תזר אל עיר ימים רבים להלחם עלייה לתפשה לא תשחית את עצה לנכח עלייו גרזן כי ממן תאכל ואתו לא חקרה כי האדים עז השדה לא בא מפניך במצור : 21 רק עז אשר תדע כי ענה באחיו : 22 ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : 23 והנשאים ישבמו ויראו ולא העיר אשר הוא עשה ערך מלחמה עד רדתה :

נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה : 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בordon דברו הנביא לא תנוր ממנה :

19 כי כריתה יהוה אלהיך את הגנים אשר היה אלהיך נתן לך את ארצם וירושם ושבת בעריהם וככתייהם : 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה : 3 תכין לך הדריך ושלשת את נבול ארץ אשר ינחילך יהוה אלהיך והוא לנו שם כל רצח : 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה והוא אשר יכה את רעהו בבלדי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם : 5 ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדחה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הבROLן מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה והי : 6 פן ירדף נאל הדם אחורי הרצח כי יחטב לבבו והשינו כי ירבה הדריך והכחו נשפלו אין משפט מוות כי לא שנא הוא לו מהתמל שלשם : 7 על כן אני מצוק לאמר שלש ערים תבדיל לך : 8 ואם יריחיב יהוה אלהיך את נבלך כאשר נשבע לאבטיחו נתן לך את כל הארץ אשר דבר להתח לאבטיחו : 9 כי תשمر את כל המצויה הזאת לעשתה אשר אני מצוק היום לאהבה את יהוה אלהיך וללבת בדרכיו כל הימים יוספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה : 10 ולא ישפיך דם נקי בקרב ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה ערך דמים : 11 וכי יהוה איש שנא לדעתה וארב לו וקס עליו והכחו נשפלו ומתנו אל אחת העריםгал : 12 ושולחו זקניהם עירו ולקחו אותו שם וננתנו אותו ביד נאל הדם ומתו : 13 לא תחוס עינך עליו ובערת דםenk נמיישראל וטוב לך : 14 לא תסיג נבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנהל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה : 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאך בכל חטא אשר יחתא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר : 16 כי יקום עד חמש באיש לעונתו בו סרה : 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הרכיב לפניו יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו ביוםיהם ההם : 18 ודרשו השפטים הوطב ותגה עד שקר העדר שקר ענה באחיו : 19 ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : 20 והנשאים ישבמו ויראו ולא

21 כי ימצא חלל באדרמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומידדו אל הערים אשר סביכת החלל: 3 וזה עיר הקרבה אל החלל ולקחו זקנין העיר הווה ענלת בקר אשר לא עבר בה אשר לא משבה בעל: 4 וזרדו זקנין העיר הווה את הענלה אל נחל איתן אשר לא עבר בולא זירע וערפו שם את הענלה בנחל: 5 ונשנו הכהנים בני לוי כי בס בחר יהוה אלהיך לשרתתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם היה כל ריב וכל גג: 6 וככל זקנין העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחתו את ידיהם על הענלה הערופה בנחל: 7 וענו ואמרו ירדיינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו: 8 כפר לעמך ישראל ואכפר להם יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם בעני יהוה: 10 כי יצא למחלמה על איביך וננתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו: 11 וראית בשביה אתה יפה תאר וחשכת בה ולקחת לך לאשה: 12 והבאתה אל תוך ביתך גולחה את ראהה ועתה את צפניה: 13 והסירה את שמלה שביה מעליה וישבה בביתיך ובכלהה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: 14 וזהיא אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשך ומכר לא תמכרנה בכיסך לא תהעמר בה החת אשר עניתה: 15 כי תהיין לאיש שתוי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדיו לו לבנים אהובכה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה: 16 וזהיא ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבקר את בן השנואה על פניו בן השנואה הבכור: 17 כי את הבכור בן השנואה יכיר להת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אלו לו משפט הבהיר: 18 כי יהוה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקהל אביו ובקהל אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליום: 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקנין עירו ואל שער מקומו: 20 ואמרו אל זקנין עירו בבני זה סורר ומורה איננו שמע בקהלנו זולל וסבא: 21 ורגמוו כל אנשי עירו באבני ומית ובערת הרע מקריך וככל ישראל ישמעו ויראו: 22 וכי יהיה נער בתוליה מארשה לאיש הרע מישראל: 23 וכי יהיה נער בתוליה מארשה לאיש ומצא איש בעיר ושבב עמה: 24 והוציאתם את שניהם והומרת ותלית אותו על עץ: 25 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההורא כי קללה אליהם תליו ולא תטמא את אדרמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלת:

ישך : 20 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משליחיך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה : 21 כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאהר לשלמו כי דרש ידרשו יהוה אלהיך עמוק והיה בך חטא : 22 וכי תחדל לנדר לא יהיה לך בך חטא : 23 כי תבָא בכרם רעך ואכלת ענבים אשר דברת בפייך : 24 וכי תבָא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפש שביך ואל כליך לא תahn : 25 וכי תבָא בקמת רעך וקפתת מלילות בידך וחדרמש לא תניף על קמת רעך :

24 כי יקה איש אשה ובעליה והיה אם לא תמצא חן

בעינוי כי מצא בה ערות דבר וכותב לה ספר כריתת ונתן בידיה ושלחה מביתו : 2 ויזאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר : 3 וושנאה האיש האחרון וכותב לה ספר כריתת ונתן בידיה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה : 4 לא יוכל בעל הראeson אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחריו אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחללה : 5 כי יקה איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא עבר עלייו לכל דבר נקי יהוה לבתו שנה אחת ושם את אשתו אשר לך : 6 לא יחביל רחיהם ורכב כי נפש הוא חבל : 7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכוון ומota הנגב ההוא ובערת הארץ מCKERב : 8 השמר בנווע הצרעת לשמר מאר ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכתנים הלויים כאשר צויתם נשמרו לעשות : 9 זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצתכם מצרים : 10 כי תשח ברעך מושאת מואומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו : 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשנה בו יוציא אליך את העבות החוצה : 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו : 13 החשב יכול תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : בשמלתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : 14 לא תעשק שכיר עניوابינו מאחיך או מניך אשר בארכך בשעריך : 15 ביום תנתן שכרו ולא תבוא עלייו המשמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה לך בך חטא : 16 לא יומתו אבות על בניים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטא יומתו : 17 לא תהה משפט גור יתום ולא תחבל בנד אלמנת : 18 וזכרת

אשר ענה את אשת רעה ובערת הארץ מCKERב : 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמו ומית האיש אשר שכב עמה לברדו : 26 ولנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה : 27 כי בשרה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה : 28 כי מצא איש נער בתוליה אשר לא ארש ותפשה ושכב עמה ונמצאו : 29 ונathan האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימייו : 30 לא יקה איש את אשת אביו ולא גילה בונף אביו :

23 לא יבא פצעך דכא וכבדות שפכה בקהל יהוה :

לא יבא ממזר בקהל יהוה נם דור עשריו לא יבא לו בקהל יהוה : 3 לא יבא עמוני ומואב בקהל יהוה נם דור עשריו לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם : 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצתכם ממצרים ואשר שכר עלייך את בלעם בן בעור מפטרור ארם נהרים לקללך : 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפיך יהוה אלהיך לך את הקללה לרברכה כי אהבר יהוה אלהיך : 6 לא תדרש שלםם וטבתם כל ימיך לעולם : 7 לא תחטב אדרמי כי אחיך הו לא תחטב מצרי כי גר הייתה בארץ : 8 בנימ אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה : 9 כי תצא ממנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע : 10 כי יהיה לך איש אשר לא היה טהור מקרהليلו ויצא אל ממחנה לא יבא אל תוך המחנה : 11 וזה לא תבנوت ערב ירחץ במים וככא המשמש יבא אל תוך המחנה : 12 ויד תהיה לך על אנך לממחנה ויצאת שם חוץ : 13 ויתוד תהיה לך את צאתך והיה בשบทך חוץ וחופרת בה ושבת וכיסית את צאתך : 14 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרוב מחנק לחצילך ולתת איביך לפניך והיה מבחןך קדוש ולא יראה לך בך ערות דבר ושב מאחריך : 15 לא תסניר עבר אל אדנו אשר נצל אליך מעם אדנוינו : 16 עמק ישב בקרוב במקום אשר יבחר באחד שעדריך בטוב לו לא תוננו : 17 לא תהיה קדרה מבנות ישראאל ולא יהיה קדרם מבני ישראאל : 18 לא תביא אתנן זונה ומחריר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם : 19 לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אבל נשך כל דבר אשר

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלת וירושה ושבת בה: 2 ולקחת מראשית כל פרי
האדמה אשר תביא מארץך אשר יהוה אלהיך נתן לך
ושמות בטנה והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכנן שמו: 3 ובאת אל הכהן אשר יהוה ביוםיהם ההם
ואמרת אליו הנדרתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבחןנו לחתת לנו: 4 ולקחת הכהן
הטנא מידך והניחו לפני פניו מזבח יהוה אלהיך: 5 וענית
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבר אבי וירד מצרים מה
וינגר שם במצרים מעט ויידי שם לגבי גודול עצום ורב: 6
וירעו אנתנו המצריים ויענוינו ויתנו עליינו עבירה קשה: 7
ונצעק אל יהוה אלהיך אבחןנו וישמע יהוה את קלנו וירא
את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו: 8 ויויצו אנטו יהוה מצרים
ביד חזקה ובורע נטויה ובכמרא נדל ובאותות ובמפתים:
9 ויבאנו אל המקומ הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
זבת הלב ורbesch: 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתת לה יהוה והנתה לפני יהוה אלהיך
והשתווות לפני יהוה אלהיך: 11 ומשמחת בכל הטוב
אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה ותלי והנרג אשר
בקרכך: 12 כי תכללה לעשר את כל מעשר התבואהך
בשנה השלישית שנת המשער ונתחה ללו לנר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: 13 ואמרת לפני יהוה
אליהיך בערתי הקדש מן הבית ונמתיו ללי ולנרג
ליitos ולאלמנה ככל מזורך אשר צויתנו לא עברתי
מצותיך ולא שכחתי: 14 לא אכלתי בגין מזנו ולא
בערתי מזנו בטמא ולא נהתי מזנו למת שמעתו בקול
יהוה אלהיך עשיתי ככל אשר צויתני: 15 השקיפה מעoon
קדשך מן השמים וברך את עמדת ישראל ואת האדמה
אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבינוין ארץ זבת הלב
ורbesch: 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את
החקים האלה ואת המשפטים ושמירת ועשית אותם בכל
לבך ובכל נפשך: 17 את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצוותיו ומשפטיו
ולשמע בקהלו: 18 ויהוה האמירך היום להות לך לעם
סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: 19 ולתתך
עלيون על כל הנינים אשר עשה לתחלת ולשם ולחפראת
ולהיתקעם קדרש ליהוה אלהיך כאשר דבר:

כי עבד היה כבמצרים ויפרך יהוה אלהיך שם על כן
אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 19 כי תקצץ קצירך
בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לנרג ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה
ךיך: 20 כי תחבט ויזתק לא תפאר כרמן לא תעולל אחריך
ולאלמנה יהיה: 21 כי תבצר כרמן לא תעולל אחריך
לנר ליתום ולאלמנה יהיה: 22 וזכרת כי עבד היה
באץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
25 כי היה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו
והצדיקו את הצדיק והרשינו את הרשע: 2 והוא אם בן
הគות הרשע והflipו השפט והכחו לפני כדי רשותו
במספר: 3 ארבעים יכנו לא יוסף פון יוסוף להכתו על
אליה מכחה הרבה רבה ונקלה אחיך לענייך: 4 לא תחסם שור
בדיושו: 5 כי ישבו אחיהם יחדו ומתה אחד מהם ובן אין
לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא
עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: 6 והיה הבכור אשר
תולד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:
7 ואם לא ייחוץ האיש לחתת את יבמו ועלתה יבמו
השערה אל הוקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי: 8 וקראו לו זקן עירו ודרכו
אליו ועמדו ואמר לא חפטוי לחתת: 9 ונשנה יבמו
אליו לעני הוקנים וחלצה נעל מעל רגלו וירקה בפנוי
וענאה ואמרה כהה עשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו: 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: 11 כי
ינצטו אנשים ייחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל
את אישת מיר מכהו ושלחה יודה והחויקה במבשו: 12
וקצתה את כפה לא תחוס ענייך: 13 לא יהיה לך בכיסך
אבן ואבן גודלה וקטנה: 14 לא יהיה לך בכחך איפה
ואיפה גודלה וקטנה: 15 אבן שלמה וצדיק יהוה לך איפה
שלמה וצדיק יהוה לך למען יאריכו ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך: 16 כי תועבת יהוה אלהיך
כל עשה אלה כל עשה עול: 17 זכרת את אשר עשה לך
עמלך בדרך בצתכם מצרים: 18 אשר קרך בדרך
וינց בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא
אליהם: 19 והיה בנהנית יהוה אלהיך לך מכל איביך
מסביב הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה
תמונה את זכר עמלך מתחת השמים לא תשכח:

28 וְהִי אֶם שָׁמֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְשֹׁמֶר לְעֹשֶׂת אֶת כָּל מִצְוֹתוֹ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךְ הַיּוֹם וַתַּגְנֵן יְהוָה אֱלֹהֵיךְ עַל־וֹן עַל כָּל גַּוְיֵי הָאָרֶץ: **4** וּבָאוּ עַל־יךְ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֱלֹהִית וְהַשִּׁינְקִים כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: **3** בָּרוּךְ אַתָּה בָּעֵיר וּבָרוּךְ אַתָּה בְּשְׁדָה: **4** בָּרוּךְ פָּרִי בְּטַנְקִים וּפָרִי אֲדָמָתֶךָ וּפָרִי בְּהַמְּטוּךְ שְׂנָר אַלְפִּיךְ וּעֲשָׂרוֹת צַנְקִים: **5** בָּרוּךְ טְנָאָךְ וּמוֹשָׁארָתֶךָ: **6** בָּרוּךְ אַתָּה בְּבָאָךְ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצַאתֶךָ: **7** יְתִין יְהוָה אֶת אַיִּבְךְ הַקְּמִים עַל־יךְ נְגֻפִּים לְפִנֵּיךְ בְּרַדְךְ אֶחָד יִצְאֶךְ אַלְיָךְ וּבְשַׁבָּעָה דָּרְכִּים יִנּוּסְוּ לְפִנֵּיךְ: **8** יְצַוֵּי יְהוָה אָתָךְ אֶת הַבְּרָכָה בְּאֶסְמִיךְ וּבְכָל מַשְׁלָחָךְ יַדְךְ וּבְרַכְךְ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לך: **9** קַיִםְךָ יְהוָה לוֹ לְעֵם קְדוּשָׁךְ כִּאֵשֶׁר נִשְׁבַּע לך כִּי תִשְׁמַר אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְהַלְכָת בְּדָרְכֵיכְ: **10** וּרְאֵוֹ כָּל עַמִּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עַל־יךְ וּירְאֵוֹ מִמֶּךָּ: **11** וְהַוּתְרָךְ יְהוָה לְטוּבָה בְּפָרִי בְּטַנְקִים וּבְפָרִי בְּהַמְּטוּךְ וּבְפָרִי אֲדָמָתֶךָ עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיךְ לְתַחַת לך: **12** יִפְתַּח יְהוָה לְךָ אֶת אַוְצָרוֹ הַטוּב אֶת הַשְׁמִים לְתַחַת מִטְרָא רַאֲצָךְ יְהוָה לְךָ וְהַקְרֵב אֶת כָּל מַעֲשָׂה יְדָךְ וְהַלְוִיתָ גּוֹים רַבִּים בַּעַתָּה וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשָׂה יְדָךְ וְהַלְוִיתָ גּוֹים רַבִּים וְאַתָּה לְאַתְלָה: **13** וְנוֹתְרֵךְ יְהוָה לְרָאשׁ וְלֹא לְגַזֵּב וְהִיא רַק לְמַעְלָה וְלֹא תַהֲיוֹ לְמַתָּה כִּי תִשְׁמַע אֶל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךְ הַיּוֹם לְשֹׁמֶר וּלְעֹשֶׂת: **14** וְלֹא חִסּוּר מְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׁמָאוֹל לְלִכְתָּב אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֶחָרִים לְעַבְדָּם: **15** וְהִיא אֶם לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְשֹׁמֶר לְעֹשֶׂת אֶת כָּל מִצְוֹתוֹ וְחַקְתֵּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךְ הַיּוֹם וּבָאוּ עַל־יךְ כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֱלֹהִית וְהַשִּׁינְקִים: **16** אֲרוּר אַתָּה בָּעֵיר וְאֲרוּר מִשְׁפְּטָה הָאֱלֹהִית וְהַשִּׁינְקִים אֲשֶׁר בְּשְׁדָה: **17** אֲרוּר טְנָאָךְ וּמוֹשָׁארָתֶךָ: **18** אֲרוּר פָּרִי בְּטַנְקִים וּפָרִי אֲדָמָתֶךָ שְׂנָר אַלְפִּיךְ וּעֲשָׂרוֹת צַנְקִים: **19** אֲרוּר אַתָּה בְּבָאָךְ וְאֲרוּר אַתָּה בְּצַאתֶךָ: **20** יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ אֶת הַמְּאַרְבָּה אֶת הַמְּהוֹמָה וְאֶת הַמְּנֻעָרָה בְּכָל מַשְׁלָחָךְ יַדְךְ אֲשֶׁר תִּعְשֶׂה עַד הַשְׁמִידָךְ וְעַד אֲבָדָךְ מִתְּהַרְמֵר רַע מַעַלְלִיךְ אֲשֶׁר עֲזַבְתִּי: **21** יִדְבֶּק יְהוָה בְּךָ אֶת הַדְּבָרָךְ עַד כָּל־תוֹ אֲתָךְ מִעַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה בָּא שָׁמָה לְרַשְׁתָה: **22** יִכְחַה יְהוָה בְּשַׁחַת וּבְקַרְבָּת וּבְדַלְקָת וּבְחַרְבָּת וּבְשַׁדְפָּן וּבְיַרְקָון וּרְדָפָךְ עַד אַבְדָךְ: **23** וְהִי שְׁמִיךְ אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁךְ נִחְתַּש וְהַאֲרֵץ אֲשֶׁר עָזַבְתִּי: **24** יִתְן יְהוָה אֶת מִטְרָא אֲדָצָךְ אַבְקָךְ וְעַפְרָךְ מִן הַשְׁמִים יַרְדֵּעַלְיךְ עַד הַשְׁמָדָךְ: **25** יִתְגַּנֵּךְ יְהוָה נִנְפֵּן לִפְנֵי אַיִּבְךְ בְּדָרְךְ אֶחָד

וַיְצֹוֵי מֹשֶׁה וּזְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֵם לְאמֹר שְׁמַר אֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם: **2** וְהִזְהִבֵּי אֲשֶׁר הַעֲבָרָו אֶת הַיְּרִדָּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ וְהַקְרֵב לְךָ אֶת בְּנֵיכֶם נְדָלוֹת וְשָׁדְתָה אֲתָם בְּשִׁיד: **3** וְתַחַת עַלְיהָן אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעַבְרֵךְ לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ זֹבֶת חַלְבָּךְ וְדָבֵשׂ כִּאֵשֶׁר דָבַר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֶת־בְּתִיךְ: **4** וְהִי בְּעַבְרֵיכֶם אֶת הַיְּרִדָּן תָּקִימוּ אֶת הַאֲבָנִים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהָר עַיְלָב וְשָׁדְתָה אֲוֹתָם בְּשִׁיד: **5** וּבְנוּתִיא שְׁמַח לִיהוָה אֱלֹהֵיךְ מִזְבְּחָת אֲבָנִים לְאָוֹת וְתַגְנִיף עַלְיהָם בְּרוֹל: **6** אֲבָנִים שְׁלָמוֹת תָּבִנְהָה אֶת מִזְבְּחָת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: **7** וּבְוַחֲתָה שְׁלָמִים וְאַכְלָת שְׁמַח וְשִׁמְחָת לְפִנֵּי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: **8** וְכַתְבָת שְׁלָמִים אֲתָל כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֶרְהִיבָּה: **9** וַיַּדְרֵב מֶשֶׁה וְהַכְּנִים הַלִּים אֲלָכְלָא לְאַמְרֵה סְכָת וְשִׁמְעַנְדָא לְהַיּוֹם הַזֹּהָב נְהִיָּה לְעַם לִיהוָה אֱלֹהֵיךְ: **10** וְשִׁמְעַנְדָא לְהַיּוֹם הַזֹּהָב נְהִיָּה לְעַם לִיהוָה אֱלֹהֵיךְ וְשִׁמְעַת בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְעַשְׂתָה אֶת מִצְוֹתָו וְאַחֲקֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךְ הַיּוֹם: **11** וּזְיוֹנָה מִזְבְּחָת יְהוָה לְעַל הַגְּלָה בְּהָר עַיְלָב וְבְנִימָן: **12** וְאַלְהָ יַעֲמֹדוּ לְבָרֵךְ אֶת הָעֵם עַל הַגְּרִיזִים בְּעַבְרֵיכֶם אֶת הַיְּרִדָּן שְׁמַעְן וְלוֹיִוְהָדָה וְוִישְׁכָר וְיוֹסֵף וְבְנִימָן: **13** וְאַלְהָ יַעֲמֹדוּ עַל הַקְּלָלה בְּהָר עַיְלָב רָאוּבָן וְנָדָר וְחוּלָן דָּן וְנַפְתָּלִי: **14** וְעַנְעָן הַלִּים וְאִמְרָו אֲלָכְלָא אֲישׁ יִשְׂרָאֵל קָולָם: **15** אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה פְּסָל וְמִסְכָּה תַּוְעֲבֵת יְהוָה מִזְבְּחָת יְדֵי חַרְשָׁת וְשֵׁם בְּסִתְרָה וְעַנוּ כָּל הָעֵם אָמֵן: **16** אֲרוּר מִשְׁנָה עוֹר בְּדָרְךְ וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **17** אֲרוּר מִסְׁנִיגָּו וּבּוֹלָע רַעֲהָו וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **18** אֲרוּר מִשְׁנָה עוֹר בְּדָרְךְ וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **19** אֲרוּר מִשְׁפְּט נֶר יְתּוֹם וְאַלְמָנָה וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **20** מִשְׁתָּחַת אֲבִיו כִּי גַּלְהָ כָּנֶף אֲבִיו וְאַמוֹ וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **21** אֲרוּר שְׁכָב עַם אֲבִיו בְּתַחַת בְּהַמָּה וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **22** אֲרוּר שְׁכָב עַם אֲחָתוֹ בְּתַאֲבִיו אוֹ בְּתַאֲמָו וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **23** אֲרוּר שְׁכָב עַם חַתְנָתוֹ וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **24** אֲרוּר מִכְהָ רַעֲהָו בְּסִתְרָה וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **25** אֲרוּר לְחַדְלֵה נֶפֶשׁ דָם נְקִי וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן: **26** אֲרוּר אֲשֶׁר לֹא יִקְם אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְעֹשָׂת אֲוֹתָם וְאַמְרֵה כָּל הָעֵם אָמֵן:

ויצוher שנגראלפיך ועתורת צאנך עד האבידו אתק' :
 והצד לך בכל שעריך עד רדה המתויך הנגהות
 והבצורות אשר אתה בטח בהן בכל ארץ והצד לך
 בכל שעריך בכל ארץ אשר נתן לך יהוה אלהיך לך :
 ואכלת פרי בטנק בשר בניק ובמניק אשר יציק לך איביך :
 אליהיך במצרים ובמצרים אשר יציק לך איביך :
 הרך בר והענגן מאר תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר
 בניו אשר יוציאר :
 מותה לאחד מהם מבשר בניו אשר
 יאכל מלבי השαιר לו כל במצרים ובמצרים אשר יציק לך
 איביך בכל שעיריך :
 הרכבה בר והעננה אשר לא נסנתה
 כף רגלה הגנו על הארץ מההענגן ומרכז תרע עינה באיש
 חיקה ובבנה ובכבהה :
 ובסליתה הוצאה מבין רגליה
 ובבניה אשר תלד כיAACל בסחר כל בסחר במצרים
 ובמצרים אשר יציק לך איביך בשעריך :
 אם לא תשמר
 לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה
 ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך :
 וחפה לא יהוה את מכתך ואת מכות זריך מכות נדלות
 ונאמנות וחלים רעים ונאמנים :
 והשיב בר את כל
 מודעה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בר :
 גם כל
 חלי וכל מכאה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם
 יהוה עליך עד השמדך :
 ונשארתם במויע משתח
 אשר היוים ככוכבי השמיים לרבי לא שםת בקול
 יהוה אלהיך :
 ואיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב
 אתכם ולחרבותה אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביר
 אתכם ולהשמיד אתכם ונסחטם מעל האדרמה אשר אתה
 בא שם להרטה :
 וההפיץ יהוה בכל העמים מקצתה
 הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלחים אחרים אשר
 לא ידעת אתה ואבתיך עז ואבן :
 ובגנים ההם לא
 תרנייע ולא יהיה מנוח לכהן רגליך ונתן יהוה לך שם
 לב רנו וכליון ענים ודאבען נשפ :
 והיו חיקך תלאים
 לך מנדר ופחרת ליליה ווימם ולא תאמין בחיקיך :
 בברק תאמר מי יתן ערב ובערב תאמיר מי יתן בקר
 מפחד לביך אשר תפחד וממראה ענייך אשר תורה:
 יהוה מצרים באגויות בדרך אשר אמרתי לך
 לא תסיף עוד לראותה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים
 ולשפחות ואין קנה :

תצא אליו ובשבעה הרכיים תנוס לפניו והיית לזוועה
 לכל מלולות הארץ :
 והיה נבליך למאכל לכל
 עוף השמיים ולבהת הארץ ואני מחריד :
 ייכחה יהוה בשגעון ובערון ובחרס אשר לא תוכל
 להרפא :
 והייתה ממש בצדדים כאשר ימש העיר באפליה ולא
 תצליח את דרכיך והייתה לך עשוק ונוזל כל החיים ואני
 מושיע :
 אשה הארש ואיש אחר ישנלה בית תבונה ולא
 תשב בו כרם תעט ולא חחללו :
 שורך טבח לענייך
 ולא תאכל ממנו המרד נול מלפניך ולא ישוב לך צאך
 נהנות לאיביך ואני לך מושיע :
 בניך ובנוחיך נתנים
 לעם אחר וענייך ראות וכלהות אליהם כל היום ואני
 לא ליזיך :
 פרוי אדמתך וככל ייעיך יאכל עם אשר לא
 ידעת והייתה לך עשוק ורצוץ כל חיים :
 ייכחה יהוה בשחוין רע על
 המראה ענייך אשר תורה :
 ייכחה יהוה אלהיך רע על
 הרכיים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגליך
 ועד קדריך :
 يولך יהוה אתק' ואת מלך אשר תקים
 עלייך אל נוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
 אליהם אחרים עז ואבן :
 והייתה לשמה למשל ולשינה
 בכל העמים אשר ינהנק יהוה שם :
 זרע רב החזיא
 השדה ומטע האסף כי יהסלנו הארבאה :
 כרמים תעט
 ועבדת ויין לא תשתה ולא הנאר כי תאכלנו התלעת :
 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא חסוק כי ישיל זיתך :
 בנים ובנותו תולדך ולא יהיו לך כי ילכו בשבי :
 עצך ופרוי אדמתך יירוש הצלצל :
 הנר אשר בקרבר
 עליה עלייך מעלה מעלה אתה תרד מטה מהה :
 יולך ואתה לא תלונו הוא יהוה לראש ואתה תהיה לנוּב :
 ובאו עלייך כל הקלילות האלה ורדפק והשינוך עד
 השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מזותו
 וחקתו אשר צוק :
 והוא ברך לאות ולמופת ובזרעך
 עד עולם :
 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
 בשמה ובבטוב לבב מרבי כל :
 ועבדת את איביך
 כל נתן על ברזול על צוארך עד השמדך אתך :
 יהוה עלייך נוי מרחוק מקצת הארץ כאשר ידאה הנשר
 נוי אשר לא השמעת לשנו :
 גנו עז פנים אשר לא ישא
 פנים לזון ונער לא יהן :
 ואכל פרוי בהמתך ופרי
 אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש

והנכרי אשר יבא מארץ רחוכה וראו את מכות הארץ והוא ואת תחלאה אשר חלה יהוה בה: 23 גנפרית ומלה שרפפה כל ארצה לא תורע ולא תצמיח ולא יעלתה בה כל עשב כמחפה סדם ועمرה ארומה וצבים אשר הפק יהוה באפו ובחמתו: 24 ואמרו כל הנינים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרוי האף הגודל הזה: 25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותם אשר כרת עם בהוציאו אתם מארץ מצרים: 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידועם ולא חלק להם: 27 ויהיר אף יהוה בארץ ההוא להביא עלייה את כל הקוללה הכתובה בספר הזה: 28 ויתשם יהוה מעל ארמותם באפ' וכחמה ובקצף נדרול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: 29 התשתרת ליהוה אלהינו והנחלת לנו לבניינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

30 וזה כי יבוא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתנו לפני והשבת אל לבך בכל הנינים אשר הודיעך יהוה אלהיך שהוא: 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהל כל אשר אנכי מצוך הום אתה ובניך בכל לבך ובכל נפשך: 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורוחמך ושב ובקצך מכל העמים אשר הפיצו יהוה אלהיך שהוא: 4 אם יהיה נדוח בקצת השמיים משם יקצץ יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 ובהביך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירושתך והיטבר והרבך מאבותיך: 6 ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבך ורעד לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למען חירותך: 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדוףך: 8 ואותה תשוב ושמעת בקהל יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך הוים: 9 וחותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידר בפרי בטנק ובפרי בחמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשר שש על אבותיך: 10 כי תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתו הכתובה בספר התורה זהה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך: 11 כי המצווה הזאת אשר אנכי מצוך הוים לא נפאלת הוא מך ולא רחקה הוא: 12 לא בשמים הוא לא אמר מי יעלה לנו השמיימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה: 13 ולא מעבר לים הוא לא אמר מי

אללה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרתם אתם בחרב: 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים אתם ראייתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרקעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 3 המסתה הנדרלת אשר ראו עיניך GRATUITO האתת והמפתים הנדרלים ההם: 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לדאות ואזנים לשמע עד היום הזה: 5 ואולך אתם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלימותם מעלייכם ונעלך לא בלילה מעל רגליך: 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדרשו כי אני יהוה אלהיכם: 7 ותבואו אל המוקם הזה ויצא סיכון מלך חשבון וועוג מלך הבשן לקראנטו למלחה ונכם: 8 ונכח את ארצם וננהנה לנחלה לדואני ולנדי ולחצץ שבת המנשי: 9 ושמורתם את דברי הברית הזאת ואת משען השכilio את כל אשר תעשון: 10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטייכם זקניכם ושתיריכם כל איש ישראל: 11 טפכם נשים וגדר אש בקרב מתניתיך מחתב עצייך עד שאב מימייך: 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמד היום: 13 למען היקם אתך היום לו ולעומת יהויה לך לאלהום כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתייך לאברהם ל יצחק וליעקב: 14 ולא אתם לברכם אגמי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזה: 15 כי את אשר ישנו פה עמו עמדו היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר אינו פה עמו הום: 16 כי אתם יידעתם את אשר ישבו בארץ מצרים ואת עברנו בקרב הגנים אשר עברתם: 17 ותראו את שקווציהם ואת גלilihם עז ואבן כסף וזהב אשר עמהם: 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה פנה מעם יהוה אלהינו לבלך לעבר את אלהי הימים הנה פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: 19 וזה בשםינו את דברי האלה זאת והתברך לבבבו לאמר שלום יהיה לי כיبشرות לבי אלך למען ספotta הרוח את הצמאה: 20 לא יאהה יהוה סלח לו כי יעשה אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבחה בו כל אלה הכתובה בספר הזה ומזה יהוה את שמו מתוך השמים: 21 ווחבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: 22 ואמר הדור האחרון בנים אשר יקומו מאחריכם

והטף ונרכך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ¹³ ובוניהם אשר לא ידרשו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדןῆ שמה לרשותה: ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה ההן קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באهل מועד ואצנו וילך משה ויוחש ויתיצבו באهل מועד: ¹⁵ וירא יהוה באهل בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבותיך וקס העם הזה וננה אחורי אלהו נכר הארץ אשר הוא בא שם בקרבו ועוזני והפר את בריתך אשר כרתי אותך: ¹⁷ וורהה אפי' בו ביום ההוא ועזכים והסתתרתי פניהם והיה לאכל ומצחاه רעות רבות וצורות ואמר ביום התהוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאנו הרעות האלה: ¹⁸ ואנכי הסתר אסתיר פניהם ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ¹⁹ ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדوها את בני ישראל שמה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: ²⁰ כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותינו זבת חלב ורבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצנו והפר את בריתך: ²¹ והיה כי תמצאן אותו רעות רבות וצורות וענטה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפני זרעו כי ידעת את צדרכו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ²² ויקתב משה את השירה הזאת ביום התהוא וילמדה את בני ישראל: ²³ ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואני אהייה עמך: ²⁴ ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמים: ²⁵ ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: ²⁶ לך את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והוא בך לעד: ²⁷ כי אנכי ידעת את מרדיך ואת ערפק הקשה ההן בעודני חוי עמכם היום ממרמים היותם עם יהוה ואף כי אחריו מותי: ²⁸ הקהלו אליו את כל זקני שבטים ושתטריכם ואדרבה באזוניהם את הדברים האלה ואעדיה בהם את השמים ואת הארץ: ²⁹ כי ידעת אחריו מותי כי השחת תשחטונו וסрамם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית

יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה: ¹⁴ כי קרוב אלקיך הדבר מארך בפרק ובלבבך לשחו: ¹⁵ ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: ¹⁶ אשר אני מצוק היום לאהבה את יהוה אלהיך לכלכת בדריכיו ולשמור מצותיו וחクトו ומשפטיו וחיתת ורבית וברוך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשותה: ¹⁷ ואם יפנה לבך ולא המשמע ונדהת והשתחוות לאלהים אחרים ועבדתם: ¹⁸ והנדתי לכם היום כי אבד חבדון לא האריכין ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשותה: ¹⁹ העידתי בכם היום את השם ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וורעך: ²⁰ לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקהל ולדבקה בו כי הוא חייך ואיך ימיך לשבח על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ל匝ק וליעקב לחת להם:

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ²¹ ויאמר אלהם בן מאה ושעים שנה אני היום לא אוכל עוד לנצח ולכוא ויוהה אמר אליו לא תעבר את הירדן זהה: ²² יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא יshed את הנזירים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ²³ ועשה יהוה להם כאשר עשה ליסיכון ולעוגן מלכי האמרי ולארכם אשר השמיד אותם: ²⁴ ונוגנים יהוה לפניכם ועשיהם להם ככל המצויה אשר צויתו אתם: ²⁵ חוקו ואמצו אל תיראו ואל תעריצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא הבהיר ענק לא רפק ולא יעזב: ²⁶ ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעניין כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבבם לחתת להם ואתה תניחלנה אותם: ²⁷ כי יהוה הוא הבהיר לפניך הוא יהיה ענק לא רפק ולא יעזב לא תירא ולא תחר: ²⁸ ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי והנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקן ישראל: ²⁹ ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים ממועד שנת השמיטה בהג הסוכות: ³⁰ ובוואר כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקומם אשר יבחר תקרא את התורה הזאת ננד כל ישראל באזוניהם: ³¹ הקhal את העם האנשים והנשים

הימים כי תעשו את הדרע בעני יהוה לחייבו במעשה
ידיכם: 30 וידבר משה באוני כל קгал ישראל את דבריו
הshireה הזאת עד תמים:

32 האזינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי: 2
יערף כמטר לקחי תול כטול אמרתי כשבירם עלי דשא
וכרביבים עלי עשב: 3 כי שם יהוה אקרא הבו גDEL
לאלהנו: 4 הצור תמים פעללו כי כל דרכיו משפט אל
אמונה ואין על צדיק יושר הוא: 5 שחת לו לא בני מומם
דור עקש ופתלת: 6 ה ליהוה תנמלו זאת עם נבל ולא
חכם הלא הוא אביך קנק הוא עשה ויכנוך: 7 זכר ימות
עולם בין שנות דור ודדור שאל אביך וגינך וקניך ויאמרו
לק: 8 בהנהל עליון ננים בהפרידו בני אדם יצב נבלת
חבל נחלתו: 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתחו ילל' יישמן
יסבבונו יונגהו צרנחו כאישון עיו: 11 כנסר עיר קנו
על נזלו ירחף יפרש כנפיו יקחחו ישאהו על אברתו:
12 יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר: 13 ירכבבו על
במושי ארץ ויאכל תנובת שדי יונקו דבש מסלע ושמן
מחלמייש צור: 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב
תשתה חמד: 15 ווישמן ישרון ויבצע שמנת עבית כשית
ויטש אלה עשה והנבל צור ישתחו: 16 יקנאהו בורות
בתועבת יכעיסחו: 17 ייבחו לשדים לא אלה אלהים
לא ידועם חדשים מקרב באו לא שעודום אבטיחם: 18
צור ילך תש ותשכח אל מחלך: 19 וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנותיו: 20 ויאמר אסתרה פני מהם אראה
מה אחריותם כי דור תהפקת המה בניים לא אמן בם: 21
הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקנאים כלא
עם בניו נבל אכעיסם: 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד
שאלות תחרות ותאבל ארץ ויבלה ותלהת מוסדי הרים:
23 אספה עליינו רעות חצי אכללה בם: 24 מי
רעב ולחמי רשות וקטב מריריו ושן בהמות אשלה בם עם
חמות זהלי עפר: 25 מהוז תשלח חרב ומחרדים אימה נם
בחור נם בתוליה יונק עם איש שיבח: 26 אמרתי אפאייהם
אשריתה מאנוש וכרכם: 27 לולי כעס אויב אגור פן ינכו
צדרימו פן יאמרדו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל ואת: 28 כי
גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: 29 לו חכמו ישבילו

זאת יבינו לאחריותם: 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים
ニיסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירים: 31 כי
לא צורנו צורם ואיבינו פליליים: 32 כי מגן סדם נפנום
ומשדרות עמירה ענבמו ענבי רוש אשכלת מרורתלו: 33
חמת תנינים ינים וראש פתנים אcor: 34 הלא הוא כמס
עמדית חתום באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת חמוט רגולם
כי קרוב יום אידם וחש עתדה למם: 36 כי ידין יהוה
עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי איזות יד ואפס עזרו
ועזוב: 37 ואמר אי אלהימ צור חסיו בו: 38 אשר חלב
ובחומו יאכלו ישתוו יין נסיכם יקומו ויעורכם יהיו עליכם
סתרה: 39 ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדת אני
אמיות ואחיה מחצתי ואני ארפָא ואני מידי מציל: 40 כי
אשר אל שמים ידי ואמרתי כי ארכי לעלם: 41 אם שותה
ברק חרבי ותאחו במפשט ידי אישיב נקם לצרי ולמשנאי
אשרם: 42 אשכירות חצי מדם וחרבי תאכל בשם מדם
חולל ושביה מראש פרעות איוב: 43 הרניינו נוים עמו כי
דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכperf אדרמו עמו: 44
ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באוני העם
הוא וחושע בן נון: 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים
האלה אל כל ישראל: 46 ויאמר אלהם שמו לבבכם
לכל הדברים אשר אכסי מעד בכם היום אשר תצום
את בניכם לשמर לעשות את כל דברי התורה הזאת:
47 כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה
האריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שם להרשותה: 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר: 49 עליה אל הר העברים הזה הדר נבו אשר בארץ
מוואב אשר על פניהם רוחו וראה את הארץ כנען אשר אני
נתן לבני ישראל לאחוזה: 50 ומתח ברה אשר אתה עליה
שמה ותאפק אל עמייך כאשר מת אהרון אדורך בהר ההר
ויאסף אל עמייך: 51 על אשר מעלהם כי בתוכך בני ישראל
במי מריבית קדרש מדבר צן על אשר לא קדרתם אותו
בתוך בני ישראל: 52 כי מננד תראה את הארץ ושמה לא
תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

33 וואת הברכה אשר ברך משה איש האלים את בני
ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסני בא וורה משער
למו הופיע מהר פארן ואותה מרובתה קדרש מימינו אש דת
למו: 3 אף חביב עמיים כל קדרשו בידך והם תכו לרגליך

ארץ יהודה עד הים الآخرון: 3 ואות הנגב ואת היכר בקעת ירדחו שיר התמירים עד צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליזחק וליעקב לאמר לזרעך אתגננה הראיתיך בענייך ושםה לא עבר: 5 רימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: 6 ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום זהה: 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחיה: 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו כי בכ אבל משה: 9 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סנק משה את ידיו עלייו וישמעו אליו בני ישראל והוא שוכן צוה יהוה את משה: 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמו משה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: 11 כל האותות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרטעה ולכל עבדיו ולכל ארציו: 12 וכלל היד החזקה וכלל המורא הנadol אשר עשה משה לעני כל ישראל:

ישא מדברתיך: 4 תורה צוה לנו משה מורה קהילת יעקב: 5 יהוי בישرون מלך בהתפקיד הראשי עם יחד שבטי ישראל: 6 יהיו ראובן ואלימת יהוה מתיו מספר: 7 וזה להיהודים ואמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תבינו דיוירב לו וועזר מצריו תהיה: 8 וללו אמר תמייך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תרביחו על מי מריבה: 9 האמר לאביו ולאמו לא ראייתו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך וביריך ינצרו: 10 ירו משפטיך לע יעקב ותורחך לישראל שimeo קטורה באפק וכלייל על מזבחך: 11 ברך יהוה חיילו ופעל דרכיו תרצה מהץ מתנים קמייו ומשנאיו מן יקומו: 12 לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטה עלייו חפה עליו כל היום ובין כתפיו שכן: 13 ולヨוסף אמר מברכת יהוה ארציו מנדר שמים מטל ומתחום רבתה תחת: 14 וממנגד תבותאת שם וממנגד נרש ירחים: 15 ומראש הדרי קדם וממנגד נבעות עולם: 16 וממנגד ארץ ומלאה ורצון שכנו סנה תבואה לראש יוסף ולקרדק ניר אחיו: 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרנייהם עמים ינכח יהדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: 18 ולזבולן אמר שמה צטאך וישכר באהאלך: 19 עמים הר יקראו שם זבולן זבחו צדק כי שבע ימים יינקו ושפוני טמוני חל: 20 ולנדן אמר ברוך מרחיב גנד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדרך: 21 וירא ראשית לו כי שם חלקת מהתק ספון ויתרא ראש עם צדקה יהוה עשה ומשפטו עם ישראל: 22 ולדרן אמר דן גור אריה יונק מן הבשן: 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: 25 ברזל ונחשת מגעליך וכיימיך דבאך: 26 אין כל ישראל רכב שניים בעירך ובגאותך שחקרים: 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם וינרש מפני אויב ויאמר השמד: 28 וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב אל ארץ דן ותירוש אף שמיו יערכו טל: 29 אשרידך ישראל מי מכוך עם נשע ביהוה מן עוזך ואשר חרב נאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במו תינויו תדרך:

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסנה אשר על פניו ירדו ייראה יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שניים אנשים מרגלים

חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושםה רחוב וישכבו שםוה: 2 ויאמר מלך יריחו לא אמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: 3 וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר והזיאו האנשים הכאים אליך אשר באו לביקך כי לחפר את כל הארץ באו: 4 ותוקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אליו האנשים ולא ידעת מי אין מהה: 5 ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתני ana הלו האנשים דרכו מהר אחריהם כי תשיגו: 6 והיא העלהם הנגה ותתמן בפשטו העץ הערכות לה על הגן: 7 והאנשים דרכו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגורו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: 8 והמה טרם ישכbones והוא עלהם עליהם על הגן: 9 ותאמיר אל האנשים ידעתני כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפללה אימתחם עליינו וכי נמננו כל ישביה הארץ מפניכם: 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מים סוף מפניכם בצתהכם ממצרים ואשר עשותם לשני מלכי הארץ אשר עבר הירדן לסתין ולעוגן אשר החדרותם אותם: 11 ונשמעו וממס לבכנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אליהם בשמיים מעעל ועל הארץ מתחת: 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשייתו עמכם חסד ועשיתם נס אתם עם בית אבי חד נתחתם לי אותן אמת: 13 וזה חיתם את אבי ואת אמי ואת אחיו ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתו ממות: 14 ויאמרו לה האנשים ונפשנו תחחיכם למות אם לא תגירו את דברנו זה והיה בתה יהוה לנו את הארץ ועשינו עמק חסד ואמת: 15 ותורדם בחבל بعد החלון כי ביתה בקירות החומה ובחוימה היא יושבת: 16 ותאמר להם ההרה לכו פן יגעו בכם הרדפים ונתחבם שם השבעתנו: 18 הנה אנחנו באים בארץ את תקوت חוט השני הזה תקשרי בחולון אשר הורדנו בו ואת אבייך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך האספי אליך הביתה: 19 והיה כל אשר יצא ממדלו ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה ATK בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: 20 ואם תנידי את דברנו זה והיינו נקים

1 ויהי אחריו מות משה عبد יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרה משה לאמר: 2 משה عبد מות ועתה קום עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אגני נתן להם לבני ישראל: 3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכט נתתיו כאשר דברתי אל משה: 4 מהמודבר והלבנון הזה ועד הנהר הנדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הנדול מבוא המשמש יהיה נבולכם: 5 לא יתיזבב איש לפניו כל ימי חייך כאשר הייתם משה אהיה עמק לא ארפק ולא איעיך: 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לחתיהם: 7 רק חזק ואמץ מוד שומר לעשתה בכל התורה אשר צוך משה عبد אליו תסור ממנה ימין ושמואל למן תשכילד בכל אשר תלך: 8 לא ימוש ספר התורה הזה מפרק והגינה בו יומם ולילה למגן תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי או צליח את דרך ואל תחת תשכילד: 9 הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת עברים אשר אלהיך בכל אשר תלך: 10 ויצו יהושע כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך: 11 עברו בקרבת המנהה ובזואת העם לאמר הכנינו לכם צידה כי בעוד שלושה ימים אתם יהוה אלהיכם נתן לכם לושטה: 12 ולראובני ולנדי ולהחצי שבת המנשה אמר יהושע לאמר: 13 זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה عبد יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניה לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: 14 נשיכם טפכם ונקייכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם הערבו חמשים לפניו אלהיכם כל גבורי החיל עוזרתם אתם: 15 עד אשר יניה יהוה לאחיכם ככם וירושונם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשותכם וירושתם אותה אשר נתן لكم משה عبد יהוה בעבר הירדן מזרחה המשמש: 16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נליך: 17 ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהוה יהוה אלהיך עמק כאשר היה עם משה: 18 כל איש אשר ירצה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצינו יומת רק חזק ואמץ:

הרחק מואד באדם העיר אשר מצד צרתן והוירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו ננד יריחו: 27 ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרכבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרכבה עד אשר תמו כל הגוי לعبر את הירדן:

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי ל עבר את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 2 קחו לכם מן העם שנים عشر אנשים איש אחד איש אחד משבט: 3 וצוו אותם לאמר

שאו לכם מזה מטבח הירדן מצב רגלי הכהנים הchein שרים עשרה אבני והעברתם אותם עמכם והנתתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: 4 ויקרא יהושע אל שים העשר איש אשר הכן מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו لكم איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל: 6 למען תהיה זאת אות בקרבתם כי ישאלון ננים מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: 7 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מימי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: 8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע ושואו שתי עשרה אבני מטבח הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם אל המלון וינחום שם: 9 ושיטים עשרה אבני הקים יהושע בתחום הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהו שם עד היום זהה: 10 והכהנים נשאי הארון עמדים בתחום הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע וימחרו העם אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימחרו ארון יהוה והכהנים לפניו העם: 12 ויעברו בני ראובן ובני נדוח ציב שבט המנשא חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: 13 כאשרם אלף חלוצי הצבא עברו לפניו יהוה למלחמה אל עבדות יריחו: 14 ביום ההוא נדל יהוה את יהושע בעני כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: 17 וצוה יהושע את הכהנים לאמר על מן הירדן: 18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מטבח קמו נד אחד

משבעתך אשר השבעתנו: 21 ותאמר כדבריכם כן הוא ושללם יילכו ותקשר את תקותה השני בחילון: 22 וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הדרפים ויקשו הדרפים בכל הדרך ולא מצאו: 23 וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ ונמננו כל ישבי הארץ מפנינו:

3 וישם יהושע בCKER ויסעו מחשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם עברו: 2 ויהי מקצתה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרבת המנה: 3 ויצאו את העם לאמר כראוכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הללו נשיים אותו ואתם הסעו ממקוםכם ולהלכים אחריו: 4 אך רוחק היה ביןיכם ובינו לביןם אמרה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדרשו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מטה מול שלשות: 5 ויאמר יהושע על העם התקדש כי מחר ישעה יהוה בקרבתם נפלאות: 6 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ויעברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: 7 ויאמר יהוה אל יהושע היהום הזה נחל נדלק בעני כל ישראל אשר יידעו כי כאשר היהי עם משה עמק: 8 ואתה תזכה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כbabם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: 9 ויאמר יהושע על בני ישראל גשו הנה ושמו את דברי יהוה אלהיכם: 10 ויאמר יהושע בזאת תדרשו כי אל חי בקרבתם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הנרגנשי והאמרדי והובסי: 11 תנאה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: 12 ועתה קחו לכם שני עשר איש שבטי ישראל איש אחד איש אחד לשפט: 13 והיה כנוה כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במאי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: 14 ויהי בנסע העם מאלהיהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי ארון הברית לפני העם: 15 וככוא נשאי ארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי ארון נתבלו בקצה המים והירדן מלא על כל נdotio כל ימי קציר: 16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד

יהושע ביריחו וישא עינוי וירא והנה איש עמד לנגנו והרבבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ואמר לו הלו אתה אם ל'צדרינו: ¹⁴ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי וופל יהושע אל פניו ארצה ושתחו ואמר לו מה אדרני מדבר אל עברו: ¹⁵ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא וייש יהושע כן:

6 ויריחו סנרת ונסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה וגורי החיל: ³ וסבתם את העיר כל אשיש המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היבלים לפני הארון וביום השביעי חסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: ⁵ והיה במשך בקרון היבול בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה נדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש ננדו: ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני יהוה: ⁷ ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ עבר לפני ארון יהוה: ⁸ ויהי כאשר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הילך והמאסף הילך אחרי ארון עד לפני הכהנים תקעו השופרות אחריהם: ⁹ ותחלוץ הילך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הילך אחרי ארון עד יומם אמר אליכם הריעו ואת העם צוח יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמעו את קולכם ולא יצא מפהכם דבר עד יומם אמר אליכם הריעו והריעותם: ¹⁰ וויסב ארון יהוה את העיר הקפ פעם אחת ויבאו המנחה וילינו במחנה: ¹¹ ווישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: ¹² ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הליכים הילך ותקעו בשופרות והחלוץ הילך לפני נחניהם והמאסף הילך אחרי ארון יהוה הולך ותקעו בשופרות: ¹⁴ וויסבו את העיר ביום השני הולך ותקעו בשופרות: ¹⁵ וויסבו את העיר כמשפט זה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: ¹⁶ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן

הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבנה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כהמול שלשם על כל גנותיו: ¹⁹ והעם עלן מן הירדן בעשור לחדר הראשון וייתנו בנגלי בקצת מורה יריחו: ²⁰ ואת שתים עשרה האבניים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע באנגל: ²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בנים מחר את אבותם לאמר מה האבניים האלה: ²² והודעתם את בנים לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה: ²³ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפנים עד ערכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לם סוף אשר הוביש מפניו עד עברנו: ²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדןימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו ומס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל: ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרכות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ³ וויעש לו יהושע חרכות צרים וימל את בני ישראל אל נבעת הערלות: ⁴ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא מצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצתהם מצדים: ⁵ כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצתהם מצדים לא מל: ⁶ כי אדרבים שנה הלבכו בני ישראל במדבר עד חם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים מצדים אשר לא שמו בקהל יהוה אשר נשבע יהוה לאבותם לחתם לנתנו ארץ זבת חלב ודבש: ⁷ ואת בניהם הקים תחתם מלחם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מל אותם בדרך: ⁸ ויהי כאשר תמו כל הגוי לה מול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ⁹ ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרטת מצדים מעליים ויקרא שם המקום ההוא אנגל עד היום הזה: ¹⁰ וויתנו בני ישראל באנגל ויעשו את הפסה בארכעה עשר יומם לחדר בערב בערכות יריחו: ¹¹ ויאכלו מעבור הארץ מחרת הפסה מצות וקלוי בעצם היום הזה: ¹² ווישבת המכן מחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואה הארץ כנען בשנה ההיא: ¹³ ויהי בהיות

אלה אדרני יהוה למה העברת העבר את העם הזה את הירדן לתחת אטנו ביד האמרי להאבירנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: 8 כי אדרני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערך לפני איביו: 9 וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו והכרתו את שמננו מן הארץ ומה העשה לשחק הנדול: 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: 11 חטא ישראל ונם עברו את בריתך אשר צויתו אותם ונם לקחו מן החרם ונם נמכנו וכחשו ונם שמו בכליהם: 12 ולא יכולו בני ישראל לך לkom לפניו איביהם ערך יפנו לפניו איביהם כי היו לחרם לא אוסף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: 13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אליה ישראל חרם בקרבך ישראל לא חוכל לך לkom לפניו איביך עד הסירכם החרם מקרבכם: 14 וכן קרבתם בבקר לשבטיכם והיה השbat אשר ילכדנו יהוה יקרב לבתים למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והביה אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתה ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: 16 ווישכם יהושע בבקש ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבת יהודה: 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הורחוי ויקרב את משפחת הורחוי לגברים וילכד זברדי: 18 ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שם נא כבוד ליהו אלהי ישראל ותן לו תורת והנדי לי מה עשית אל תחחד ממי: 20 וויען עכן את יהושע ויאמר אמנהanca חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשית: 21 ובני ישראל: 22 ווישלח לארת שגער אחת טובה ומאותים שלדים כסף ולשון זהב אחד חמושים שקלים משקלו ואהמודם ואחם והנים טמונה בארץ בתוך האהלי והכסף תהertia: 22 ווישלח יהושע מלכים וירציו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תהertia: 23 וויקח מותוק האהלה ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרטה ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שרו ואת חמו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וככל ישראל עמו ויעל איהם עמק עכוור: 25 ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכר יהוה ביום זה וירגמו אותו כל ישראלaban ווישרפו אותם באש יהוה לכל את העיר: 26 והויה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחוב והוניה תהייה היא וכל אשר אתה בכית כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו: 28 וורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מנהנה ישראל לחרם ועכתרם אותו: 29 וככל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדרש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: 20 וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי כשמי העם את קול השופר ויריעו העם תרועה נדולה ותפל החומרה תחתיה ועל העם תרעורה איש ננדו וילכדו את העיר: 21 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: 22 ולשנים הנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו ממש את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: 23 ויבאו הנערם המרגלים ויציאו את רחוב המשפחות הוציאו ווינוחם מחוץ למחנה ישראל: 24 ואת אביה ואת אמה ואת איה ואת כל אשר לה ואת כל והעיר שרפבו באש וכל אשר בה רק הכסף וזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: 25 ואת רחוב הזונה ואת אביה ואת כל אשר לה החיים יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החבאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרנאל את ירידון: 26 וישבע יהושע בעת היהיא לאמר אדור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את ירידון בבכשו ייסדנה ובצעירותו יציב דלתיה: 27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמו בכל הארץ:

7 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 2 ווישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר על רגנו את הארץ ויעלו האנשים ורגנו את העי: 3 ווישבו אל יהושע ויאמרו אלו אל יעל כל העם אלפיים איש או כשלשה אלפיים איש יעלו ויקו את העי אל חניון שמה את כל העם כי מעט הימה: 4 וויעלו מן העם שמה כשלשה אלפיים איש וינסו לפני אנשי העי: 5 ויקו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים וכוכם במורד וימס לבב העם ויהי למים: 6 ויקרע יהושע שמלותו ויפול על פניו ארצתה לפני ארון יהוה עד הערב והוא זקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: 7 ויאמר יהושע

כוננות ידו ויבאו העיר ולכדרהו ומורה והוא יצירתו את העיר
באש: 20 ויפנו אנשי העיר אחרים ויראו והנה עלה עשן
העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והעם
הנס המדבר נהפך אל הרודף: 21 ויהושע וכל ישראל
רראו כי לבד הארץ את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו
ויכיו את אנשי העיר: 22 ואלה יצאו מן העיר לקראותם
ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אתם עד
בלתי השair לו שריד ופליט: 23 ואת מלך העי תפשו ח'י
ויקרכבו אותו אל יהושע: 24 ויהיו כללות ישראל להרג את
כל ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפים בו ויפלו כלם
לפי חרב עד תמס וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפיה
חרב: 25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה
שנתיים עשר אלף כל אנשי העיר: 26 ויהושע לא השיב ידו
אשר נמה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי: 27
רק הבהמה ושלל העיר ההייא בזוו להם ישראל כדבר
יהוה אשר צוה את יהושע: 28 וישרפ יהושע את העי
וישימה תל עולם שטחה עד הרים הזזה: 29 ואת מלך העי
תתלה על העז עד עת הערב וככowa המשמש צוה יהושע
וירידו את נבלתו מן העז וישילכו אותה אל פתח שער
העיר ויקימו עליו גל אבנים נдол עד היום הזה: 30 אז
יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: 31
כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל כתוב בספר
תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא תניף עליהם
ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: 32 ויכתב
שם על האבנים את משנה התורה משה אשר כתוב לפני בני
ישראל: 33 וכל ישראל זוקנו ושתרים ושפטו עמדים
מזזה ומזה לאורח החזיו אל מול הגר נזרים והחציו אל מול
יהוה כנור כארון ננד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית
הר עibal כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם
ישראל בראשה: 34 ואחריו כן קרא את כל דבריו התורה
הברכה והקללה כתול כתוב בספר התורה: 35 לא
quia דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע ננד
כל סهل ישראל והנחים והטהר והנוגה ההלך בקרבתם:

9 ויהי כשמע כל המלכים אשר עבר הירדן בהר ובשפלת ובכל חוף הים הנדרול אל מול הלבנון החתי והאמורי הכנעני הפלוי חחוי ודיובוט: 2 ויתקצו יהודו להלهم עם יהושע ועם ישראלי פה אחד: 3 וישבי נבעון

ויסקלו אתם באבנים: 26 ויקימו עליו נל אבני נдол עד
היום הזה ויישב יהוה מהרון אף על כן קרא שם המקום
ההוא עמוק עכור עד היום הזה:

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמק את כל עם המלחמה ווקם עליה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו : 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה הבזו לכם שם לך ארבע לעיר מאחריה : 3 ויקם יהושע וככל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש נבורי החיל ווישלחם ליליה : 4 ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבעים לעיר מאחורי העיר אל תרחיכו מן העיר מאר והיוთם כלכם נכנים : 5 ואני וכל העם אשר אני נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראותנו כאשר בראשונה ונסנו לפוניהם : 6 ויצאו אחדרינו עד התקינו אשר בראשונה מן העיר כי אמרו נסיהם לפנינו כאשר בראשונה אותם מן העיר ומי יאמרו נסיהם לפנינו כאשר בראשונה ונסנו לפניהם : 7 ואתם תקמו מטה אורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם : 8 וזהה חפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם : 9 ווישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם : 10 ווישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקנין ישראל לפניו העם כי וככל העם המלחמה אשר אותו עלו ויינשו ויבאו גנד העיר ויחנו מצפון לעי והני ביןינו ובין העי : 12 וויקח חמאת אלפים איש ווישם אותם ארבע בין בית אל ובין העי מים לעיר : 13 ווישמו העם את כל המלחמה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק : 14 ויהיו כראות מלך העי וימחרו ושבינו והוא נשען על קראת העיר לקראות ישראל למלחמה הוא וככל עמו למועד לפניו הערבה והוא לא ידע כי ארבע לו מאחורי העיר : 15 ווינגעו יהושע וככל ישראל לפניהם וינטו דרך המדבר : 16 ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדף אחריהם יהושע ווינתקן מן העיר : 17 ולא נשאר איש בעי ובוית אל אשר יצאו מאחורי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדף אחריהם ישראל : 18 ויאמר יהוה אל יהושע נתה בכידון אשר בידך אל דש כי בידך אתנה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר : 19 וזה אורב Km מהריה ממוקמו וירוצו

עבדו תחת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל יישובי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: 25 ועתה הנה בידך כתוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: 27 ויתנמ יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדרה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלים כי لقد יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעיל ומלוכה וכי השלים ישבינו את ישראל ויהיו בקרבתם: 2 ויראו מאד כי עיר נדולה נבען כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה נברדים: 3 ושלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוות מלך חברון ואל פראמ מלך ירמות ואל יפייע מלך לכיש ואל דבר מלך עגנון אמר: 4 עלו אליו ועוזרו ונכח את נבען כי השלים אותה יהושע ואת בני ישראל: 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגנון הם וכל מהנחים וחנו על נבען וילחמו עלייה: 6 וישלחו אנשי נבען אל יהושע אל המנהה הגנוללה לאמר אל תרכז ידיך מעבדיך עלה אליו מהרעה והושעה לנו ועוזרנו כי נקבעו אליוינו כל מלכי האמרי ישביב החר: 7 ויעל יהושע מן הגנול הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: 8 ויאמר יהוה וכל יתירא מהם כי בידך נתחים לא יעד איש אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתחים לא יעד איש במנייך: 9 ויבא אליהם יהושע פחאמ כל הלילה עלה מן הגנול: 10 ויהם יהוה לפני ישראל ויכם מכבה נדולה נבען וירדף דרכ מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקרה: 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבני הברד מאשר עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: 12 או ידבר יהושע ליהוה ביום תה יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעני יהוד שמש נבען דום וירח בעמק אילון: 13 וירdem השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הירש ויעמד השמש בחציו השמיים ולא אין לבוא ביום תמיים: 14 ולא היה ביום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: 15

שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעדי: 16 ויעשו גם המה בערמה ולכו ויצוترو ויקחו שקים כלים לתמורותיהם ונארות יין בלבים ומבקעים ומצרדים: 17 ונעלות בללה ומטלאות ברונליהם ושלמות בלות עליהם וכל להם צידם יבש היה נקדמים: 18 וילכו אל יהושע על המנהה הנגלן ויאמרו אליו איש ישראל מארץ רוחקה באנו עתה כרתו לנו ברית: 19 ויאמרו איש ישראל אל החוי أولי בקרבי אתה ישב ואיך אכורות לך ברית: 20 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: 21 ויאמרו אליו מארץ רוחקה מאד בא עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו אתה כל אשר עשה במצדים: 22 ואתה כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסתהן מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשרות: 23 ויאמרו אליו זקינינו וכל ישבי ארצנו לאמր קחו בידכם צידה לדרכ ולכו לקראתם ואמרתם לחיים עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: 24 זה להמננו חם הצידינו אותו מבתינו ביום צאתנו לרכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדמים: 25 ואלה נארות היין אשר מלאננו חדשים ודגה התבקו ואלה שלמותינו נעלינו כלו מרוב הדרכ מאד: 26 ויקחו האנשים מצידם ואתה פי יהוה לא שאלו: 27 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחווות וישבעו להם נשיאי העדה: 28 ויהי מקצת שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים: 29 ויסעו בני ישראל ויבאו אל ערים ביום השלישי ועריהם נבען והכפירה ובארות וקריות יערם: 30 ולא הוכם בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשאים: 31 ויאמרו כל הנשאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 32 זאת נשעה להם והחיה אותם ולא יהיה לנו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: 33 ולא יהיו לנו קצף על השבועה אשר נשבענו להם ויאמרו אליו הנסאים יהו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם נשיאים: 34 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר لما רמייתם אותנו לאמור רוחקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים: 35 לאמר רוחקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים: 36 ועתה אורותם אתם ולא יכרת מכם עבר וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי: 37 ויענו את יהושע ויאמרו כי הנגד הנגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה

ישראל עמו מלכיש עגלנה ויהנו עליה וילחמו עליה:
 וילכדה ביום ההוא יוכוה לפני חרב ואת כל הנפש
 אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללביש: 35
 ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלנה חברונה וילחמו
 עליה: 36 וילכדה יוכוה לפני חרב ואת מלכה ואת כל
 עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ככל
 אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה:
 ישיב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: 37
 וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה יוכום לפני חרב
 ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השair שריד כאשר
 עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה
 לבנה ולמלכה: 38 ויכה יהושע את כל הארץ החר
 והנגב והשפלת והאשדות ואת כל מלכיהם לא השair
 שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי
 ישראל: 39 ויכם יהושע מקדש ברכע ועד עזה ואת כל
 ארץ נשן وعد גבעון: 40 ואת כל המלכים האלה ואת
 ארצם לכדר יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם
 לישראל: 41 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה
 הנגללה:

11 יהו כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך
 מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: 2 ואל המלכים
 אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרוות ובשפלה ובנופות
 דוד מים: 3 דכנען מモורה ונימס והאמורי והחתי והפרזי
 והיבוסי בהר והחתי תחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו
 הם וככל מהניחם עםם עם רב כחול אשר על שפת הים
 לרוב סוס ורכב רב מادر: 5 ויוועדו כל המלכים האלה
 ויבאו ויהנו יחדו אל מי מרים להלחם עם ישראל: 6
 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפנייהם כי מחר CUT
 זאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם
 העקר ואת מרכבתיהם תשרפ בASH: 7 ויבא יהושע וככל
 עם המלחמה עמו עליהם על מי מרים פחאם ויפלו
 בהם: 8 ויתגנס יהוה ביד ישראל ויכום וירדפם עד
 צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה
 ויכם עד בלתי השair להם שריד: 9 ווועש להם יהושע
 כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם
 שרפ באש: 10 וישב יהושע בעת ההייא וילכד את חצור
 ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפני היא ראש כל

וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה הנגללה: 16
 וינסו המהנת המלכים האלה ויהבאו במערה במקדה:
 וזה נגיד ליהושע לאמר נמצאו המהנת המלכים נחבים
 במערה במקדה: 18 ויאמר יהושע גלו אבני נדלות אל
 פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרים: 19 ואתם אל
 תעמדו דרפו אחריו איביכם זונבתם אותם אל תחנות
 לבוא אל ערים כי תנם יהוה אלהיכם בידיכם: 20 ויהי
 כלות יהושע ובני ישראל להכחות מכח נדולה מאר עד
 תמס והשדרים שרדוו מהם ויבאו אל ערי המבצר: 21
 וישבו כל העם אל המהנה אל יהושע מקרה בשלום לא
 חוץ לבני ישראל לאיש את לשנו: 22 ויאמר יהושע פתחו
 את פי המערה והוציאו אליו את חמשת המלכים האלה
 מן המערה: 23 ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים
 האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון
 את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגנון: 24 ויהי
 כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע
 אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה
 הhalbוא אותו קרבו שמו את רגליך על צוואר המלכים
 האלה ויקרבו וישמו את רגליך על צואריהם: 25
 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחטו חוקו ואמצעו
 כי כהה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים
 אותם: 26 ויכם יהושע אחרי כן ווימתם ויתלם על חמשה
 עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: 27 ויהי לעת
 בוא השמש צוח יהושע וירידום מעל העצים וישלם
 אל המערה אשר נחבא שם וישמו אבני נדלות על פי
 המערה עד עצם היום זהה: 28 ואת מקרה לכיד יהושע
 ביום ההוא ויכה לפני חרב ואת מלכה החרים אותם ואת
 כל הנפש אשר בה לא השair שריד ויעש למלך מקרה
 כאשר עשה למלך יריחו: 29 ווועבר יהושע וכל ישראל
 עמו מקרה לבנה וילחם עם לבנה: 30 ויתן יהוה נם
 אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפני חרב ואת כל
 הנפש אשר בה לא השair בה שריד ויעש למלכה כאשר
 עשה למלך יריחו: 31 ווועבר יהושע וכל ישראל עמו
 מלבנה לביצה ויחן עלייה וילחם בה: 32 ויתן יהוה את
 לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפני חרב
 ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה לבנה: 33 או
 על הרים מלך גור לעוז את לביצה ויכה יהושע ואת
 עמו עד בלתי השair לו שריד: 34 ווועבר יהושע וכל

נובל סיכון מלך חשבון: 6 משה עבר יהוה ובני ישראל הרים ויתנה משה עבר יהוה ירצה לאובני ולגדי ולהצ' שבט המנשה: 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל עבר הירדן ימה מבעל נד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירצה כמחלקות: 8 בהר ובשפלה ובמרכז ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנענו הפלדי החוי והיבוסי: 9 מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: 10 מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד: 11 מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: 12 מלך גלון אחד מלך גור אחד: 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד: 14 מלך חרמונה אחד מלך ערד אחד: 15 מלך לבנה אחד מלך עדלים אחד: 16 מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: 19 מלך מדון אחד מלך חצור אחד: 20 מלך שמרון מרואן אחד מלך אכשף אחד: 21 מלך תענך אחד מלך מנדו אחד: 22 מלך קדרש אחד מלך יקנעם לכרכמל אחד: 23 מלך דור לנפת דוד אחד מלך נוים לגילגאל אחד: 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד:

13 יהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשאה הרבה מאד לרשותה: 2 זאת הארץ הנשארת כל גליות הפלשתים וכל הנשורי: 3 מן השיחור אשר על פנו מצרים وعد נובל עקרון צפונה לכנען החשב חמשת סרני פלשתים העוזי והאשדרדי האשקלוני הגנוי והעקרוני והעוי: 4 מתימן כל ארץ הכנעני ומעיר אשר לצדינום עד אפקה עד נובל האמרי: וזה הארץ הגבלי וכל הלבנון מורה המשמש מבעל נד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: 6 כל ישי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אוריזם מפני בני ישראל רק הפללה לישראל בנחלה לתשעת השבטים ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: 8 עמו הרואבני והגדי לקחו נחליהם אשר נתן להם משה עבר הירדן מורה כאשר נתן להם משה עבר יהוה: 9 מערווער אשר על שפת נהר ארנון והעיר אשר בתוך הנהר וכל המישר מידבא עד דיבון: 10 וכל ערי סיכון מלך האמרי אשר מלך בחשbon

הממלכות האלה: 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפני הרים החרים לא נותר כל נשמה ואת הצור שרף באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכייהם لقد יהושע וכוכם לפיה חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבר יהוה: 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרוף ישראל זולתו את חצור לבדה שרף יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה והבבמה בזויהם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפיה חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע את כל הדבר מכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הנסן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: 17 מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל נד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכייהם لقد ויכם וימיתם: 18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא הייתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי נבעון את הכל ל夸ו במלחמה: 20 כי מאות יהוה היה להזק את לכם ל夸 את המלחמה את ישראל למען החרים לבלי היהות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענן ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם ערים החרים יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדור נשארו: 23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקות לשבטים והארץ שקטה מלחמה:

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירוש את ארצם עבר הירדן מורה המשמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מורה: 2 סיכון מלך האמרי היושב בחשbon משל מערופער אשר על שפת נהר נובל בני עמון: 3 והערבה עד ים כנורות מורה ועד ים הערבה ים המלח מורה דרך בית הישמות ומתרמן תחת אשדות הפסגה: 4 נובל עוג מלך הבשן מיתר הרפאים הווש בעשרות ובأدיעי: 5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד נובל הנשורי והמעכתי וחצי הגלעד

לבני ישראל: 2 בגורל נלחם כאשר צוה יהוה ביד משה לחשעת המות וחזי המתה: 3 כי נתן משה נחלת שני המות וחזי המתה מעבר לירדן וללוים לאנתנו נחלת שני בתוכם: 4 כי היו בני יוסף שני מותות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבה ומגשריהם למקניהם ולקננים: 5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: 6 ונשוו בני יהודה אל יהושע בנגלו ויאמר אליו כלב בן יפנה הקני את ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלים על אדרותיו ועל אדרותיך בקדש ברנע: 7 בן ארבעים שנה אנסי בשלה משה عبد יהוה אותו מקדש ברנע לרנג' את הארץ ואשב אותו דבר כאשר עם לבבי: 8 ואחיו אשר על עלי עמי המשוי את לב העם ואנסי מלאותי אחריו יהוה אלהי: 9 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכך רגליך בה לך תהיה לנחלת ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: 10 ועתה הנה החיה יהוה אותו כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הילך ישראל במדבר ועתה הנה אנסי היום בן חמיש ושמונים שנה: 11 עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותו משה ככחיו אז וככחיו עתה למלחמה ולצאת לובא: 12 ועתה תנחי לי את ההדר יהוה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקיים שם וערים גודלות בצרות אויל יהוה אותו והורשתים כאשר דבר יהוה: 13 ויברכתו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלתה: 14 על בן דותה חברון לכלב בן יפנה הקני לנויה עד היום הזה יען אשר מלא אחריו יהוה אלהי ישראל: 15 ושם חברון לפנים קריית ארבע האדים הנדור בענקיים הוא והארץ שקתה ממלחמה:

15 והוא הנורל למטה בני יהודה למשפחתם אל נבול אדרום מדבר צן נגבה מקצת תימן: 2 והוא להם נבול נגב מקצת ים המלח מן הלשון הפונה נגב: 3 ויצא אל מנב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנב לקדש ברנע ועבר חצרון ועליה אדרה ונסב הקרקעה: 4 ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והויה תצאות הנבול ימיה זה יהוה לכם נבול נגב: 5 ונוביל קדרמה ים המלח עד קצה הירדן ונוביל לפאת צפונה מלשון הדם מקצת הירדן: 6 ועליה הנוביל בית חנלה ועבר מצפון לבית הערבה

עד נבול בני עמון: 7 והגלו עד גבול הנשורוי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלה: 12 כל מלכותו עוג בבשן אשר מלך בעתרות ובادرעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: 13 וולא הורישו בני ישראל את הנשורוי ואת המעתשי ושב נשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: 14 רק לשפט הלווי לאנתנו נחלת אש יהוה אלהי ישראלי הואה נחלתו כאשר דבר לו: 15 וייתן משה למטה בני ראובן למשפחתם: 16 ויהי להם הנוביל מערודער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוכ נחל והמשר על מירבא: 17 חשבו וכל עריה אשר במישר דיבון ובמאות בעל ובית בעל מעון: 18 ויוחזה וקדמת ומפעת: 19 וקריותם ושבמה וצרת השחר בהר העמק: 20 ובית פעור ואשדות הפסנה ובית היישנות: 21 וככל עורי המישר וכל מלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבו אשר הכה משה אותו ואת נשאי מדין את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע נסיכי סיחון ישבי הארץ: 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרנו בני ישראל בחרב אל חלליים: 23 וייה נוביל בני ראובן הירדן ונוביל זאת נחלת בני ראובן למשפחות הערים והצרידין: 24 וייתן משה למטה נדר לבני נדר למשפחתם: 25 והוא להם הנוביל יער וככל עורי הגלו עד חצי הארץ בני עמון עד ערודער אשר על פניה רבה: 26 וממחשובן עד רמת המצפה ובطنיהם וממחניהם עד נבול לדבר: 27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסוכות צפון יתר מלכות סיחון מלך חשבו הירדן ונוביל עד קצחיהם כנרת עבר הירדן מזרחה: 28 זאת נחלת בני נדר למשפחות הערים והצרידין: 29 וייתן משה לחזי שבט מנשה והוא לחזי ממש בני מנשה למשפחותם: 30 ויהי נבולם ממהנים כל הבשן כל מלכותו עוג מלך הבשן וכל חות איר אשר בבשן ששים עיר: 31 וחזי הגלו עד ושתרות ואדרעי עורי מלכותו עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחזי בני מכיר למשפחותם: 32 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריזחו מזרחה: 33 ולשבט הלווי לאנתנו משה נחלת יהוה אלהי ישראלי הואה נחלתו כאשר דבר להם:

14 אלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אתם אלעזר הכהן ויוחושע בן נון וראשי אבות המות

ולחמס וכתליש: 41 וגדרות בית דגון ונומה ומקרה
ערדים שש עשרה וחצריהם: 42 לבנה ועתה ועשן: 43
ויפחה ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים
תשוע וחצריהם: 45 עקרון ובנתיה וחצריהם: 46 מעקרון
וימה כל אשר על יד אשדור וחצריהם: 47 אשדור בנותיה
וחצריהם עזה בנותיה וחצריהם עד נחל מצרים והים
הגובל גובל: 48 ובחר שמייר ויתיר ושוכה: 49 ודנה
וקרית סנה היא דבר: 50 וענבר ואשתמה וענים: 51 ונשן
וחלן ונלה ערומים אהת עשרה וחצריהם: 52 ארב ורומה
ואשען: 53 וינם ובית הפתוח ואפקה: 54 וחמתה וקרית
ארבעה היא חברון וצעיר ערדים תשוע וחצריהם: 55 מעון
כרמל וויפו וויטה: 56 ויזורעאל ויקדעם ווונה: 57 התקין
גבעה ותמנה ערדים עשר וחצריהם: 58 החלול בית צור
ונדור: 59 ומעדרת ובית ענות ואלתקן ערדים שש וחצריהם:
60 קריית בעל היא קריית יערדים והרבה ערדים שתים
וחצריהם: 61 במדבר בית הערבה מרדין וסכה: 62
והנבשן ועיר המלח ועין נדי ערדים שש וחצריהם: 63 וא Tat
היבוסי יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהודה להורשים
ושוב היבוסי את בני יהודה בירושלים עד היום הזה:

16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו
מורחה המדבר עליה מיריחו בהר בית אל: 2 ויצא מבית
אל לוזה ועבר אל גבול הארץ עתרות: 3 ויריד מה אל
גבול הפליש עד גבול בית חורון החתן ועד נזר והיו
חצאותו ימה: 4 ויוחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי
גבול בני אפרים למשפחותם ויהי גבול נחלתם מורחה
עתירות אדר עד בית חורון עליין: 6 ויצא הגובל הדמה
המכמתה מצפון ונסב הגובל מזורחה התאנת שלח ו עבר
אותו מזורחה ינוחה: 7 ויריד מינוחה עתרות ונערתה
ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מטופוח ילק' הגובל מה
נקל קנה והוא הצאיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים
למשפחותם: 9 והערדים המבדלות לבני אפרים בתוך
נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהם: 10 ולא הורישו את
הכנען הושב בנזר ושוב הכנען בקרב אפרים עד היום
זהו ויהי למס עבר:

17 ויהי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה אבי הנולד כי הוא היה איש מלחתה והוא לו
הגולן והבשן: 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחותם
וחצריהם ויקתאל:

ועליה הגובל ابن בהן בן רואבן: 7 ועליה הגובל דברה
עמוק עכור וצפונה פנה אל הגולן אשר נכח למעלה
אדמים אשר מנגב לנחל ו עבר הגובל אל מי עין שם
והיו תצאיו אל עין רגל: 8 ועליה הגובל ני בן הנם
אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלים ועליה הגובל אל
ראש ההר אשר על פני ני הנם ימה אשר בקצת עמק
רפאים צפנה: 9 ותאר הגובל מרראש ההר אל מל מעין מי
נפתחה ויצא אל ערי הדר עפרון ותאר הגובל בעלה היא
קרית יערדים: 10 ונסב הגובל מבعلاהימה אל הדר שער
ועבר אל כתף הר יערדים מצפונה היא כסלוון וירד ביה
שמש ו עבר חמונה: 11 ויצא הגובל אל כתף עקרון צפונה
ותאר הגובל שכרכונה ו עבר הר הבעלה ויצא בכנאל והיו
חצאות הגובל ימה: 12 גובל ים הימה הנדרול וגובל זה
גובל בני יהודה סביב למשפחותם: 13 ולכלב בן יפה
נתן חלק בתחום בני יהודה אל פי יהודה ליהושע את קריית
ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירוש שם כלב את
שלושה בני הענק את שיש ואת אחימן ואת תלמי ילידי
הענק: 15 ויעיל משם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קריית
ספר: 16 ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה
ונתנו לו את עכסה בתו לאשה: 17 וליכדה עתניאל בן
קנו אחיו כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 18 ויהי
בכואה ותסיתחו לשאול מאת אביה שדה ותצנץ מעל
החמור ויאמר לה כלב מה לך: 19 ותאמר תננה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתני ונחתה לי גלת מים ויתן לה את גלת
עליות ואת גלת תחתיות: 20 זאת נחתת מטה בני יהודה
למשפחותם: 21 ויהיו הערים מקצת למטה בני יהודה
אל גובל אדום בנגב קבצאל ועדר וינור: 22 וקינה
ודרימונה ועדדרה: 23 וקדש וחצוריית חצוריון היא חצורה:
24 זיף וטלים ובעלות: 25 וחצור חדרתא וקריות חצוריון ובית פלט:
26 אמס ושמע ומולדה: 27 וחצור נדה וחשמון ובית פלט:
28 וחצר שועל ובאר שבע ובכוייתה: 29 בעלה ועיים ועצם:
30 ואלתולר וכיסיל והרמאה: 31 וצקלג ומדמנה ונסנה:
32 ולבאות ושלחים ועין ורמן כל ערדים עשרים ותשע
וחצריהם: 33 בשפללה אשთאול וצדרעה ואשנה: 34 ווונה
ועין ננים תפוח והענים: 35 ירמות ועדלים שוכה ועזקה:
36 ושערדים ועדיתים והנדרה ונדרתים ערדים ארבע
עשרה וחצריהם: 37 צנן וחדרה ומגדל נד: 38 ודלאן
וממצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועגנון: 40 וככון

ויאמר יהושע אל בני ישראל עד أنها אתם מתרפים לבוא לרשא את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלה אבוחיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשפט ואשלאם ויקמו ויתהallocו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אליו: 5 וחתולקו אתה לשבעה חלקים יהודיה יעדן על גבולו מנוב וביבה יוסף יעדנו על גבולם מצפון: 6 ואותם כתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אליו הנה ויריחו לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 כי אין חלק ללוים בקרבתם כי כהנת יהוה נחלתו גדור ואובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבר יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לך וחתולקו בארץ וכתבו אותה ושובי אליו ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשללה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבו לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שללה: 10 וישלח להם יהושע גורל בשללה לפני יהוה ויחלך שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחולקם: 11 ויעל גורל מטה בני נימן למשפחים ויצא נבול גורלים בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 ויהי להם הנבול לפאת צפונה מן הירדן ועליה הנבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והוא הצattro מדברה בית און: 13 ועבר משם הנבול לוזה אל כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד הנבול עטרות אדר על ההר אשר מנוב לבית חרון תחתון: 14 ותאר הנבול ונסב לפאות ים נגבה מן ההר אשר עלפני בית חרון נגבה והוא הצattro אל קריית בעל היא קריית יערם עד בני יהודה זאת פאות: 15 ופאת נגבה מקצת קריית יערם ויצא הנבולימה ויצא אל צפונה מי נפתחות: 16 וירד הנבול אל כתף ההר אשר על פני ים בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד ני הנם אל כתף היובסי נגבה וירד עין רגאל: 17 ותאר מצפון ויצא עין שם ויצא אל ניליות אשר נכח מעלה אדרמים וירד אבן בהן בן דראון: 18 ועבר אל כתף מול הערבה חנליה צפונה והוא הצattro הנבול אל לשון ים המלח צפונה אל כתף הירדן נגבה זה גבול נגב: 20 והירדן נבל אותו לפאת קדרמה ואתה נחלת בני בנימן לגבולותה סביר למשפחים: 21 והוא הערים למטה בני בנימן למשפחוtheirם יריחו וቤת חנליה ועמק קצין: 22 וביביהם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה מבנה בן יוסף הוכרים למשפחתם: 23 וצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בניים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מלחה ונעה חנליה מלכה ותרצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיים לאמר יהוה צוה את משה להתחנה לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחוי אביהון: 5 ויפלו חבליהם מנשה עשרה לבכד הארץ הנגיד והבשן אשר מעבר לירדן: 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הנגיד היהה לבני מנשה הנוגדים: 7 וזה נבול מנשה מאשר המכמתה אשר על פני שכם והלך הנבול אל הימין אל ישבי עין תփוח: 8 למשה היה ארץ חפוחה ותפוח אל נבול מנשה לבני אפרים: 9 וירד הנבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה ונבול מטה נגבון לנחל ויהי הצattro היה: 10 נגבה לאפרים צפונה למשה ויהי הים נבולו ובאשר יפנעון מצפון וביששכר מזוריה: 11 ויהי למשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנوتיה ויבלעם ובנوتיה ואת ישבי דאר ובנوتיה וישבי עין דר ובנوتיה וישבי תענך ובנوتיה וישבי מנדו ובנوتיה שלשת הנפתה: 12 ולא יכולו בני מנשה להורייש את הערים האלה וויאל הכנעני לשבת הארץ הזאת: 13 ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורייש: 14 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מודיע נתהה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד והרפואיים כי אין לך הדר אפרים: 15 ויאמר אלהים יהושע אם עם רב עד כה ברכני יהוה: 16 ויאמר אלהים יהושע אמר לך אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי ימצוא לנו ההר ורכב ברול בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בכיתה שאן ובנوتיה ולאשר בעמק יזרעאל: 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: 18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והוא לך תצattro כי תורייש את הכנעני כי רכב ברול לך כי חוק הוא:

18 ויק惶ו כל עדת בני ישראל שלא וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: 2 ויוותרו בני ישראל אשר לא חלכו את נחלתם שבעה שבטים: 3

28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 29 ושב הנבול הרמה ועד עיר מבדר צר ושב הנבול חסה והיו הצאתו הימה מהבל אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהם: 31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהם: 32 לבני נפתלי יצא הנורל השמי לבני נפתלי למשפחתם: 33 ויהי נבולם מחלף מאלוּן בצענים ואדרמי הנקב ובנאל עד לקום ויהי הצאתו הירדן: 34 ושב הנבול ימה אזנות תבור יצא שם חוקקה ופגע בזבולון מנוב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מורה המשם: 35 וערבי מבדר הזרדים צר וחמת רקט וכנרת: 36 ואדרמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי עין חצור: 38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהם: 39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהם: 40 למטה בני דן למשפחתם יצא הנורל השביעי: 41 ויהי נבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שם: 42 ושלובין ואלוּן יוסתלה: 43 ואילוּן ותמנתה ועקרון: 44 ואלהקה ובתונן ובعلות: 45 ויהד ובני ברק ונוט רמנון: 46 ומeye הירקון והירקון עם הנבול מול יפו: 47 ויצא נבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפיר חרב וירושו אותה יישבו בה ויקראו לשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים הנורל ירושה את הארץ לנכולותיה האלה וחצריהם: 49 ויכלו לנחל את הארץ לנכולותיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: 50 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את חמנת סרה בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה: 51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בנורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ:

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר תננו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: 3 לנוּ שמה רוץ מה נפה בשגגה בבלדי דעת והיו לכם למקלט מוגן הדם: 4onus אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקניהם העיר היהיא את דבריו ואספו אותו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עם: 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלדי דעת הכה את רעהו ולא אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל:

הערבה וצמרים ובית אל: 23 והעוים והפרה ועפרה: 24 וכפר העמי והעפני ובכע ערמים שתים עשרה וחצריהם: 25 נבעון והרמה ובארות: 26 והמצפה והכפרה והמצה: 27 ורכם וורפאל ותראלה: 28 וצלע האלף והיבוסי היא ירושלים נבעת קריית ערמים ארבע עשרה וחצריהם זאת נחלת בני בנימן למשפחתם:

19 ויצא הנורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוכה נחלת בני יהודה: 2 ויהי להם נחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 3 ווחצ'ר שועל ובלחה ועצם: 4 ואלתולד ובתול וחרמות: 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה: 6 ובית לבאות ושורון ערדים שלש עשרה וחצריהם: 7 עין רמן ועתר ועשן ערדים ארבע וחצריהם: 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת בא ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: 9 מחביל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מה וינהלו בני שמעון בתוכה נחלתם: 10 ויעל הנורל השלישי לבני זבולון למשפחתם ויהי נבול נחלתם עד שדר: 11 ועלה נבול לימה ומרעליה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: 12 ושב משריד קדרמה מורה המשם על נבול כסלת תבר ויצא אל הדרבת ועליה יפייע: 13 ומשם עבר קדרמה מורה נתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: 14 ונסב אותו הנורל מצפון הנtan והיו הצאתו ניפתח אל: 15 וקחת ונחלל ושמرون ויראלה ובית לחם ערדים שתים עשרה וחצריהם: 16 זאת נחלת בני זבולון למשפחתם הערים האלה וחצריהם: 17 ליששכר יצא הנורל הרביעי לבני יששכר למשפחתם: 18 ויהי נבולם יורעאל והכסלה ושותם: 19 וחרפרים ושיאן ואנחרת: 20 והרכבת וקשיון ואבץ: 21 ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ: 22 ופגע הנבול בתבור ושהצומה ובית שמש והיו הצאות נבולם הירדן ערמים שש עשרה וחצריהם: 23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהם: 24 ויצא הנורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם: 25 ויהי נבולם חלקת חוללי ובטן ואכשף: 26 ואלמלך ועמד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנתה: 27 ושב מורה המשם בית דן ופגע בזבולון ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל:

השכטים האלה: 17 וממטה בניין את נבעון ואת מנרשא את נבע ואת מנרשא: 18 את ענותות ואת מנרשא ואת עלמן ואת מנרשא ערים ארבע: 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלוש עשרה ערים ומנרשין: 20 ולמשפחות בני קהת הלוים הנוטרים מבני קהת ויהו גורלם ממטה אפרים: 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מנרשא בהר אפרים ואת נור ואת מנרשא: 22 ואת קבצים ואת מנרשא ואת בית חורן ואת מנרשא ערים ארבע: 23 וממטה דן את אלתקא ואת מנרשא את גבתון ואת מנרשא: 24 את אילון ואת מנרשא את רמון ואת מנרשא ערים ארבע: 25 וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מנרשא ואת נת רמן ואת מנרשא ערים שתיים: 26 כל ערים עשר וממנရשין למשפחות בני קהת הנוטרים: 27 ולבני גרשון משפחחת הלוים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מנרשא ואת בשחרה ואת מנרשא את רברת ואת מנטש ישבкар את קשיון ואת מנרשא את עין ננים ואת מנרשא: 29 את ירמות ואת מנרשא את עין ננים ואת מנרשא ערים ארבע: 30 וממטה אשר את מושא ואות מנרשא את עת עבדון ואת מנרשא: 31 את חלקת ואת מנרשא ואת רחב ואת מנרשא ערים ארבע: 32 וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדרון ואת מנרשא ואת חנות דאר ואת מנרשא ואת קרתן ואת מנרשא ערים שלש: 33 כל ערי הנרגשי למשפחות שלוש עשרה עיר וממנרשין: 34 ולמשפחות בני מרדי הלוים הנוטרים מאת מטה זבולון את יקנעם ואת מנרשא את קרתה ואת מנרשא: 35 את דמנה ואת מנרשא את נהיל ואת מנרשא ערים ארבע: 36 וממטה רואבן את בצר ואת מנרשא ואת יצפה ואת מנרשא: 37 את קדרונות ואת מנרשא ואת מופעת ואת מנרשא ערים ארבע: 38 וממטה גד את עיר מקלט הרצח את חשבון ואת מנרשא ואת מהנים ואת מנרשא: 39 את רמת בנעלם ואת מנרשא ואת מנה ותת מטרתם ארבע: 40 כל הערים לבני מרדי למשפחות הנוטרים ממשפחות הלוים ויהו גורלם ערים שתים עשרה: 41 כל ערי הלוים בתחום אחוזת בני ישראל ערים ארבעים ושמנה וממנרשין: 42 ההינה הערים האלה עיר עיר ומונרשיה סביבתייה כן לכל הערים האלה: 43 ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע תחת לאביהם וירושה

שנא הוא לו מתחולל שלשים: 6 וישב בעיר היהיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הנגיד אשר יהיה בימים ההם או ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס שם: 7 ויקדרשו את קדש בנילול בהר נפתלי ואת שם בהר אפרים ואת קדש ארבעה היא חברון בהר יהודה: 8 ומעבר לירדן וריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר ממשר ממטה רואבן ואת רמתה בנעלם ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הנר בתוכם לנו שמה כל מכח נשע בשונה ולא ימות ביד נאל הדם עד עמדו לפני העדה:

21 ויישו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המתוות לבני ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לחת לנו ערים לשבות וממנרשין להבנתנו: 3 ויתנו בני ישראל ליום מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מנרשין: 4 ויצא הנורל למשפחה החקתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בניין בנורל ערים שלש עשרה: 5 ולבני קהת הנוטרים משפחחת מטה אפרים וממטה דן וממחצית מטה מנשה בנורל ערים עשר: 6 ولבני גרשון משפחחות מטה ישבкар וממטה אשר וממטה נפתלי וממחצית מטה מנשה בבשן בנורל ערים שלש עשרה: 7 לבני מרדי למשפחתם ממטה רואבן וממטה גד וממטה זבולון ערים שתים עשרה: 8 ויתנו בני ישראל ליום את הערים האלה ואת מנרשין כאשר צוה יהוה ביד משה בנורל: 9 ויתנו מטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אותן בשם: 10 ויהי לבני אהרן משפחות החקתי מבני לו כי להם היה הנורל הראשנה: 11 ויתנו להם את קדש ארבע אבי הענק היא חברון בהר יהודה ואת מנרשאה סביבתייה: 12 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחוות: 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מנרשאה ואת לבנה ואת מנרשאה: 14 ואת יתר ואת מנרשאה ואת אשתמש ואת מנרשאה: 15 ואת חלן ואת מנרשאה ואת יטה ואת דבר ואת מנרשאה: 16 ואת עין ואת מנרשאה ואת יטה ואת מנרשאה את בית שמש ואת מנרשאה ערים תשע מאות שני

כה אמרו כל עדת יהוה מה המועל הזה אשר מעלהם באלהיו ישראל לשוב הום מהחרי יהוה בבורכם לכם מזבח לмерדכם הום ביהוה: ¹⁷ המעת לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנה עד הום זהה ויהי הנף בעדרת יהוה: ¹⁸ ואתם תשבו הום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו הום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ¹⁹ ואך אם טמא ארץ אחזותכם עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבורכם لكم מזבח מלעדי מזבח יהוה אלינו: ²⁰ הלא עכון בן זרח מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: ²¹ ויענו בני ראוון ובני נד וחציו שבט המנשה וידברו את ראשiei ישראל: ²² אל אליהם יהוה אל אלהים יהוה הוא ירעוי וישראל הוא ידע אם במרד ואם בעמל ביהוה אל תושיענו הום הזה: ²³ לבנות לנו מזבח לשוב מאתרי יהוה ואם להעלota עליו עולה ומנחה ואם לעשota עלייו זבח שלמים יהוה הוא יבקש: ²⁴ ואם לא מודאגה מדבר שעשו את זאת לא אמר מחר יאמרו בנייכם לבניינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל: ²⁵ ונוביל נתן יהוה ביןינו וביןיכם בני ראוון ובני נד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשבתו בנייכם את בניינו לבתליו ורא את יהוה: ²⁶ ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: ²⁷ כי עד הוא ביןינו וביןיכם ובין דרכינו אשרינו לעבד את עבדת יהוה לפני בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בנייכם מחר לבניינו אין לכם חלק ביהוה: ²⁸ ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרכינו מחר ואמרנו רוא את תבניות מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא ביןינו וביןיכם: ²⁹ חילילה לנו ממנה לмерד ביהוה ולשוב הום מהחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: ³⁰ ושמע פינחס הכהן ונשאי העדה וראשiei ישראל אשר אותו את הדברים אשר דברו בני ראוון ובני נד ובני מנשה וויטב בעיניהם: ³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראוון ואל בני נד ואל בני מנשה הום ירענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המועל הזה או הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: ³² ושמע פינחס בן אלעזר הכהן ותנשאים מאת בני ראוון ומאת בני נד

וישבו בה: ⁴⁴ ווינה יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאביהם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בירם: ⁴⁵ לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא:

22 אז יקרא יהושע לרוצבי ולגדי ולהציז מטה מנשה: ² ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבר יהוה ותשמעו בקולו לכל אשר צויתו אתכם: ³ לא עזבם את אחיכם זה ימים רבים עד הום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: ⁴ ועתה הגיה יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאחיכם אל ארץ אחזותכם אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן: ⁵ רק שמרו מאר לעשות את המזבח ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבר יהוה לאחיכם את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצוחז ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ⁶ וירבריכם יהושע וישראל וילכו אל אהליךם: ⁷ ולהציז שבט המנשה נתן משה בבשן ולהציזו נתן יהושע עם אחיכם מעבר הירדן ימה ונם כי שלחים יהושע אל אהליךם וירבריכם: ⁸ ויאמר אליהם לאמר בנכיסים רבים שוכנו אל אהליךם ובמקרה הרבה מאר חלקו שלל ובנהשת ובכרצה ובשלמות הרבה מאר חלקו שלל והציז שבט המנשה מאות בני ישראל משלחה אשר בארץ כנען לлечת אל הארץ הנגיד אל ארץ אחזות אשר נאהו בה על פי יהוה ביד משה: ¹⁰ ויבאו אל ניליות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראוון ובני נד איביכם עם אחיכם: ⁹ וישבו וילכו בני ראוון ובני נד וחציו שבט המנשה מאר חלקו שללה אשר בני ראוון ובני נד וחציו שבט המנשה מאר חלקו שללה אשר בני ראוון ובני נד וחציו שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח נдол לмерאה: ¹¹ ושמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראוון ובני נד וחציו שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל ניליות הירדן אל עבר בני ישראל: ¹² וישמעו בני ישראל ויקחלו כל עדת בני ישראל שללה לעולה עליהם לצבא: ¹³ וישלחו בני ישראל אל בני ראוון ואל בני נד ואל חציז שבט המנשה אל הארץ הנגיד עדת פינחס בן אלעזר הכהן: ¹⁴ וועשרה נשים עמו נשיא אחד נשיא אחד בבית אב לכל מوطה ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ¹⁵ ויבאו אל בני ראוון ואל בני נד ואל חציז שבט המנשה אל הארץ הנגיד וידברו אתם לאמר: ¹⁶

הרע עד המשמידו אותם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים : 16 בעברכם את ברית יהוה אלהים אשר צוה אתכם והכלתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחויתם להם ותרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם :

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא

לזקני ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויתיצב לפני האלים : 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ובנו נחור ויעבדו אלהים אחרים : 3 ולקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולץ אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק : 4 ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הָר שער לרש אתו ויעקב ובנוו ירדנו מצרים : 5 ואשלח את משה ואת אהרן ונתקף את מצרים כאשר עשית בקרבו ואחר הווצאתם אתם : 6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבוא הימה וירדפו מצרים אחריו אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף : 7 ויצו עלי יהוה וישם מאפל ביןיכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסחו ותראהנה עיניכם את אשר עשית במצרים ותשבו במדבר ימים רבים : 8 ואביהה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם אשנیدם מפניים : 9 ויקם בלק בן צפוד מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם : 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתם ואצל אתכם מידך : 11 ותעבירו את הירדן ותבוא אל יריחו וילחמו בהם בכם בעלי ירידתו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרני החווי והיבוטו ואתם בידיכם : 12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגנש אותם מפניים שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתק : 13 ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה ועריהם אשר לא בניהם ותשבו בהם כרמי וויתרים אשר לא נטעתם אתם אכללים : 14 ועתה יראו את יהוה ועבדו אותו בתמים ובאמות וחסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה : 15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבורן אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר עבר הנהר ואם את אלהי האמרי

הארץ הנלעד אל הארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר : 16 כי שיבת הדבר בעני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלה עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני נד ישבים בה : 17 ויקראו בני ראובן ובני נד לモכח כי עד הוא בינוינו כי יהוה הארץ :

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל

מכל אליהם מסביב ויהושע זקן בא בימים : 2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהים אני זקנתי בatoi בימים : 3 ואותם רואתם את כל אשר עשה יהוה אלהים לכל הגוים האלה מפניים כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכט : 4 רוא הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיםמן הירדן וכל הגוים אשר הכרתו והם הנadol מבוא המשם : 5 ויהוה אלהים הוא ידחוף מפניים וחריש אתם מלפניים וירושתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לכם : 6 וחזקתם מאר לשמור ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבתי סור ממנה ימין ושמאל : 7 לבתי בוא בניהם האלה הנשארים האלה אתם ובשם אלהים לא תוציאו ולא תשבעו ולא תעבורם ולא תשתחוו להם : 8 כי אם ביהוה אלהים תדרקו כאשר עשיתם עד היום הזה : 9 וירוש יהוה מפניים גוים נדים עצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה : 10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהים הוא הנלחם لكم כאשר דבר לכם : 11 ונשמרתם מאר לנפשתיכם להאהבת יהוה אלהים : 12 כי אם שוב חשבו ודבקתם ביהר הגוים האלה הנשארים האלה אתם והתחננתם בהם ובאתם בהם והם בכם : 13 ידוע תדעו כי לא יוסף יהוה אלהים להוריש את הגוים האלה מה לפניים והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעלה האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים : 14 והנה אנכי חולך היום בדרך כלל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נשפכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים החטובים אשר דבר יהוה אלהים עליכם הכל בא לכם לא נפל ממן דבר אחר : 15 והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהים אין יביא יהוה עליכם את כל הדבר

אשר אתם ישבים בארץם ואני וביתך נעבד את יהוה:
16 וויען העם ויאמר חליליה לנו מעזב את יהוה לעבד
אללים אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו
ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה
ליינינו את האות הנדרות האלה וישרנו בכל הדרך
אשר הلقנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבתם: 18
ונורש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו
נס אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: 19 ויאמר יהושע
אל העם לא תוכלו לعبد את יהוה כי אליהם קדשים
הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעם ולחתאותיכם: 20
כי תזעבו את יהוה ועבדתם אלהיו נכר ושב והרע לכם
וכלה אתכם אחרי אשר הוטיב לכם: 21 ויאמר העם אל
יהודים לא כי את יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל העם
עדים אתם בכם כי אתם בחירותם لكم את יהוה לעבד
אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר
בקרכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: 24
ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובכוון
נסמע: 25 ויכרת יהושע ברית עם ביום ההוא וישם
לו חוק ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את הדברים
ה האלה בספר תורה אלהים ויקח אבן נדולה וקימה שם
תחת האלה אשר במקדש יהוה: 27 ויאמר יהושע אל כל
העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדרה כי היא שמעה
את כל אמריו יהוה אשר דבר עמו והיתה בכם לעדרה
פָּנָ תְּחַשֵּׁן בְּאֶלְהִיכֶם: 28 וישלח יהושע את העם איש
לנהלו: 29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן
נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: 30 ויקברו אותו בנוכל
נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש:
31 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הוקנים
אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה
יהוה אשר עשה לישראל: 32 ואת עצמות יוסף אשר
העלו בני ישראל ממצריים קברו בשכם בחלוקת השדה
אשר קנה יעקב מabit בני חמור אבי שכם במאה קשיטה
ויהיו לבני יוסף לנחלתו: 33 ואלעזר בן אהרן מטה ויקברו
אתו בנכעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים:

שופטים

לפנים לו: 24 ויראו השמרים איש יוציא מן העיר ויאמרו לו הראננו נא את מבוא העיר ועשינו עמק חסד: 25 ויראמ את מבוא העיר ויקו את העיר לפני הירב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: 26 וילך האיש ארץ החתים ובין עיר ויקרא שמה לו הוא שמה עד היום הזה: 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנوتיה ואת תענך ואת בנתייה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי בלבם ואת בנתייה ואת יושבי מנדרו ואת בנותיה ויואל המכני לשכטה בארץ זו זאת: 28 ויהי כי חזק ישראל ושם את המכני למס והוריש לא הורישו: 29 ואפרדים לא הוריש את המכני היושב בנור וושב המכני בקרבו בגוז: 30 זובילן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וושב המכני ואחריו צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואחר רחוב: 32 וושב האשורי בקרוב המכני ישב הארץ כי לא הורישו: 33 ונפתח לא הוריש את ישב בית שם ואת ישב בית ענת וושב בקרוב המכני ישב הארץ וישב ישב בית שמש ובית ענת והוא להם למס: 34 וילחצו האמרי את בני דן ההריה כי לא נתנו לרדרת לעמק: 35 ויויאל האמרי לשכטה בהר חרס באילון ובשלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: 36 ונגובל האמרי ממעלת עקרבים מהסלע ומעלה:

2 ויעל מלך יהודה מן הגליל אל הבכims ויאמר עליה אחכם ממצרים ואביכם אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאביכם ואמר לא אפר בריטוי אתכם לעולם: 2 ואתם לא חכרתו ברית לישובי הארץ הזאת מובהותיהם תחצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיהם: 3 וכן אמרתי לא אנרש אותם מפניכם והיו לכם לזרים ואלהיהם יהיו לכם לモקש: 4 ויהי דבר מלך יהודה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקומן ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרש את הארץ: 7 ויעברו העם את יהודה כל ימי יהושע וכלי ימי הוקנים אשר הארכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הנadol אשר עשה לישראל: 8 רימת יהושע בן נון עבר יהודה בן מאה ועשר שנים: 9 ויקברו אותו בגובל נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל המכני בתחלה להלחם בו: 2 ואמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ ברדו: 3 ואמר יהודה לשמעון אחיו עלה אליו בנורלי ונלחמה המכני והלכתי נס אניatak בנורליך וילך אותו שמעון: 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את המכני והפרוי בירם ויקום בבוק עשרת אלפיים איש: 5 וימצא אט אדרני בוק בبوك וילחמו בו ויקו את המכני ואת הפזרי: 6 ווינס אדרני בוק וירדפו אחריו ויאחוו אותו ויקצטו את בנות ידיו ורגליהו: 7 ויאמר אדרני בוק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצאים היו מלקטים תהה שלוני כאשר עשתי כן שלם לי אלהים ויביאו ירושלים וימת שם: 8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוחה לפני הירב ואת העיר שלחו באש: 9 ואחר ירדנו בני יהודה להלחים המכני יושב ההר והנגב והשפלה: 10 וילך יהודה אל המכני את חברון ושם חברון לפנים קריית ארבע ויקו את היושב בחברון ואת תלמי: 11 וילך שם אל ישבו דבריהם ושם דבר לפנים קריית ספר: 12 ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה והנתנו לו את עכסה בזו לאשה: 13 ויליכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 14 ויהי בבואה ותסייעו לשאול מאת אביה השדרה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 15 וזה אמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתחה לי נلت מים ויתן לה כלב את נلت עלית ואת נלת תהתיות: 16 ובני קני חתן משה עליו מעיר התמירים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויקו את המכני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: 18 וילכדר יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: 19 ויהי יהודה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישב העמק כי רכב ברזל להם: 20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש שם את שלשה בני הענק: 21 ואת היבוס ישב ירושלים לא הורישו בני בנימין וישב היבוס את בני בנימין בירושלם עד היום הזה: 22 ויעלו בית יוסף נס הם הם בית אל ויהוה עמם: 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר

מצפון להר געש: 10 וכן כל הדרור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא יידעו את יהוה את הבעלים ואת האשרות: 8 ויהיר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשותם מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשותם שננה שניים: 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וירושם ישראל את עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן מננו: 10 ותהי עליון רוח יהוה יושפט את ישראל וישא למלכמתה ויתן יהוה בידו את כושן רשותם מלך ארם ותעוז ידו על כושן רשותם: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו: 12 ויספו בני ישראל לעשota הרע בעני יהוה ויהזק יהוה את עגנון מלך מואכ' על ישראל על כי עשו את הרע בעני יהוה: 13 ויאסף אליו את בני עמו ועמלק וילך ויך את ישראל וירשו את עיר החתרים: 14 ויעבדו בני ישראל את עגנון מלך מואכ' שמונה עשרה שנה: 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן נרא בן הימני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנהה לעגנון מלך מואכ': 16 ויעש עשו כן: 17 וכי הקיים יהוה לשם שפטים והוא יהוה שפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחים מהר מן הדרך אשר החלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: 18 וכי הקיים יהוה לשם שפטים והוא יהוה השופט ישבו והשחטו מאבותם לлечת אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשחתותם להם לא הפלו ממעליהם ומדריכם הקשה: 19 ויהיר אף יהוה בישראל ואמר יען יהוה מנתקתם מפני לחצים ודקיקים: 20 והיה במות השופט ישבו והשחטו מאבותם לлечת אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשחתותם להם לא הפלו ממעליהם ולא שמו לccoli: 21 גם אני לא אוסף להוריש איש מנוקדים מן הנוי אשר עזב יהושע יימת: 22 למן נסota במ את ישראל השמריהם הם את דרך יהוה לлечת במ כאשר שמרו אבותם אם לא: 23 וינה יהוה את הגנים הלא לבתו הורישם מהר ולא נתنم ביד יהושע:

3 ואלה הגנים אשר הנית יהוה לנסota במ את ישראל את כל אשר לא יידעו את כל מלחותם כנען: 2 רק למן דעת דורות בני ישראל ללם מלחמה רק אשר לפנים לא ידועם: 3 חמישת סרני פלשתים וכל המכני והצדיני והחוי ישב הרים הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: 4 והוא לנסota במ את ישראל לדעת הישמע את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: 5 ובני ישראל ישבו בקרבת המכני החתי והאמורי והפזרי והחוי והיבוסי: 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבנייהם ויעבדו את אלהיהם: 7 ויעשו בני ישראל

כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: ¹⁸ והצא יעל לקראת סיסרא והאמיר אליו סורה אדני סורה אלוי אל תירא ויסר אלה האלהה ותכסחו בשמייה: ¹⁹ ויאמר אלה השקוני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את אנדר החלב ותשכו ותכסחו: ²⁰ ויאמר אלה עמד פתח האهل והיה אם איש יבווא ושאלך ואמר היושפה איש ואמרה אין: ²¹ ותקח יעל אשר חבר את יתד האهل ותשם את המקבבת בידיה ותבווא אלוי בלאט ותתкус את היד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: ²² והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראותו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת וחיתוד ברקתו: ²³ ויכנע אליהם ביום ההוא אתה יבין מלך נגען לפניו בני ישראל: ²⁴ ותלךך בני ישראל להלוך וקשה על יבין מלך נגען עד אשר הכריתו אתה יבין מלך נגען:

5 ותש דבורה וברק בן אבנעם ביום ההוא אמר: ² בפער פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: ³ שמעו מלכים האזינו רזנים אגci ליהוה אגci אישירה אומר ליהוה אלהי ישראל: ⁴ יהוה בצתרך משעריך בעדרך משרה אדרום ארץ רעשה נם שמים נטפו נם עבים נטפו מים: ⁵ הרים נזלו מפני יהוה זה סני מפני יהוה אלהי ישראל: ⁶ בימי שמנור בן ענת בימי יעל חדריו אරחות והלכי נתיבות ילכו אరחות עקלקלות: ⁷ חדריו פרזון בישראל חדרו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: ⁸ יבחר אלהים חדשים אז לחם שעירים מגן אם יראה ורמח בארכיים אלף בישראל: ⁹ לבי לחוקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה: ¹⁰ רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו: ¹¹ מקהל מלחיצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזון בישראל או ירדדו לשערדים עם יהוה: ¹² עורי עורי דבורה עורי קישון: ¹³ ויזעק סיסרא את כל רכבי עמלך השע מאות רכבי תבור: ¹⁴ ויזעק סיסרא את כל רכבי יהוה צען בצדינעם אשר מבני חכב חתן משה וית אהלו עד אלון בצדינעם אשר תברך: ¹⁵ ויזען סיסרא כי עליה ברק בן אבנעם הדר בROL ואת כל העם אשר אותו מהדרת הנזום אל נחל ברק מהר תבור ועתרת אלפיים איש אחריו: ¹⁶ ויהם יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד לפס רכבי ירדן שיר קום ברק ושבה שביך בן אבנעם: ¹⁷ עורי דבריו לאדרים עם יהוה ירד ליב נגבורים: ¹⁸ או ירד שריד לאדרים עם יהוה ירד ליב נגבורים: ¹⁹ מני אפרים שרשם בעמלך אחיריך בנימין בעמיך מני מכיר ירדו מחקקים ומזובלים משכימים בשבט ספר: ²⁰ ושורי ביששכר עם דבורה ויששכר בן ברק בעמק שלח ברנלי בפלנות ראובן גדרים חקקי לב: ²¹ למה ישבת בין המשפטים לשמע שركות עדרים לפלגות ראובן ²² וסיסרא נס ברנלי אל אהיל יעל אשת חבר הקיני

את מעברות הירדן למוואב ולא נתנו איש לעבר: ²³ וכי מואב בעת הדחא בעשרה אלפיים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: ²⁴ ותחנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמנונים שנה: ²⁵ ואחריו היה שמנור בן ענת וירק את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל:

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ואחד מות: ¹ וימכרם יהוה ביד יבין מלך נגען אשר מלך בחזרה ושרג צבאו סיסרא והוא יושב בחזרת הנזום: ² ויזעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכוב ברזל לו והוא להץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ³ ודברה אשנה נביה אשת לפירות היא שפחה את ישראל ובין היהיא: ⁴ וזהיא יושבת תחת תמר דברה בין הרמה ובין בית אל בדר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ⁵ ותשלה ותקרא לבך בן אבנעם מקדש נפתלי ותאמר אליו אלה צוה יהוה אלהי ישראל לך ונסכת בהר תבור ולקחת עמד עשרה אלפיים איש מבני נפתלי ו מבני זבולון: ⁶ ומושתאי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונחתתו בידך: ⁷ ויאמר אלהי ברק אם תלכי עמי ולהלכתי ואם לא תלכי עמי לא לך: ⁸ ותאמר הילך עמד אף כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשא ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדרשה: ⁹ ויזעק ברק את זבולון ואת נפתלי קדרשה ויעל ברנלי עשרה אלפי איש ותעל עמו דבורה: ¹⁰ ווחבר הקיני נפרד מקין מבני חכב חתן משה וית אהלו עד אלון בצדינעם אשר את קדרש: ¹¹ ווינדו לסיסרא כי עליה ברק בן אבנעם הדר בROL ואת כל העם אשר אותו מהדרת הנזום אל נחל ברק מהר תבור ועתרת אלפיים איש אחריו: ¹² ויהם יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד לפס רכבי ירדן שיר קום וינס ברנלי: ¹³ וברק רדף אחריו הרכוב ועתרת הנזום עד הרשת הנזום יהוה את סיסרא ואת כל הרכוב ואת כל המחנה לפני חרב לפניך וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברנלי: ¹⁴ וברק רדף אחריו הרכוב ואחריו המחנה עד הרשת הנזום ויפל כל מחנה סיסרא לפני חרב לא נשאר עד אחד:

אליהם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתה יושבים
בארצם ולא שמעתם בקולי: ¹¹ ויבא מלאך יהוה וישב
תחת האלה אשר בעפרה אשר לויואש אבי העזרא ונדענו
בני החט חתים בנת להניש מפני מדין: ¹² וירא אליו
מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך נבר החיל: ¹³ ויאמר
אליו גדעון כי אדני יש יהוה עמו ולמה מצאתנו כל
זאת ואיה כל נפלאתינו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר
הלא ממצרים העלו יהוה עתה נשנו יהוה ויתנו בכה
מדין: ¹⁴ וויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך וזה והועשת
את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך: ¹⁵ ויאמר אליו כי
אדני بما אוישעת את ישראל הנה אלפי הדל במנשה
ואנכי הצעיר בבית אבי: ¹⁶ ויאמר אליו יהוה כי אהיה
עמך והיכית את מדין כאיש אחד: ¹⁷ ויאמר אליו אם
נא מצחין חוץ בעיניך ועשה לי את שאותה מדבר עמי:
אל נא תמש מזה עד בא אליך והצאתי את מנהתי
והנחתוי לפניך ויאמר אנכי אשבע עד שובך: ¹⁹ וגדעון
בא וייש גדי עזים ואיפת כמה מצות הבשר שם בסל
וההריך שם בפרור וויצא אליו אל תחת האלה ויגש: ²⁰
ויאמר אליו מלאך האללים קח את הבשר ואת המצות
ווגנח אל הסלע הלו ואת המrok שפוך ויעש כן: ²¹ ווישלח
מלאך יהוה את קצחה המשענת אשר בידיו וינגע בבשר
ובמצות ומלאך יהוה הילך מעינוי: ²² וירא גדעון כי
מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אתה אדני יהוה כי על כן
ראיתך מלאך יהוה פנים אל פנים: ²³ ויאמר לו יהוה
שלום לך אל תירא לא תמות: ²⁴ ויבן שם גדעון מזבח
לייהו ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עונדו בעפרה
שלום לך אל תירא לא תמות: ²⁴ ויבן שם גדעון מזבח
את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת
את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו
תברתך: ²⁶ ובנوت מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעו
זהה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עוללה
בעצי האשרה אשר תברתך: ²⁷ ויקח גדעון עשרה אנשים
מעבדיו וייש כאשר דבר אליו יהוה והוא כאשר ירא
את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה:
וישכמו אנשי העיר בפרק והנה נתץ מזבח הבעל
והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על
המזרחה הרווני: ²⁹ ונאמרו אליו ריבתו מי ישעה הרבר

נורולים חקרי לב : 17 גלעד בעבר הירדן שנן ודון למה ייגור אגיות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישבו : 18 זיבלון עם חרב נפשו למות ונפל על מרומי שדה : 19 באו מלכים נלחמו או נלחמו מלכי כנען בתענק על מי מנדו בצע כסף לא לךו : 20 מן שמים נלחמו הוכבים ממשלותם נלחמו עם סידרא : 21 נחל קישון נרדם נחל קדרומים נחל קישון תדרci נפשי עז : 22 או הלם עקיבי סוס מדחרות דהרות אביריו : 23 אודו מרדו אמר מלאך יהוה אודו אודו ישבה כי לא בא לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים : 24 תברך מנשים יעל אשת חבר הקני מנשים באهل תברך : 25 מום שאל חלב נתנה בספל אדרירים הקריבה חמאה : 26 יודה ליתד תשלהנה וימינה להלומות عملים והלמה סיירה ממקה ראשו ומהצה וחולפה רקטו : 27 בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדור : 28 بعد החלון נשקפה ותיבב אם סיירה بعد האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו עמי מרכבותיו : 29 חכמאות שרחותיה הענינה אף היא תשיב אמריה לה : 30 הלא ימצא יחולקו שלל רחם רחמתיהם לראש נבר שלל צבעים לטיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוاري שלל : 31 כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהבו יצאת המשם בנברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה :

ויעשו בני ישראל הרע בעני יהוה ויתגנם יהוה ביד

מדין שבע שנים: 2 ותעו יד מדין על ישראל מפני מדין
עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואთ
המעדרות ואת המצדות: 3 והיה אם זרע ישראל ועליה
מדין ועמלק ובני קדם ועליו עליו: 4 ויחנו עליהם וישחוו
את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישארו מלחמה בישראל
ושודר וחמור: 5 כי הם ומניהם יעלו ואלהיהם
יבאו כדי ארבה לרבותיהם ולגמלויהם אין מספר ויבאו
באץ לשחתה: 6 וידיל ישראל מאד מפני מדין ויעזקו
בני ישראל אל יהוה: 7 ויהי כי יצוקו בני ישראל אל
יהוה על אדרות מדין: 8 ווישלח יהוה איש נביא אל בני
ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אני
העליטו אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: 9
ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחיצים ואגרש אותם
מןפניכם ואתנה לכם את ארצם: 10 ואומרה לכם אני יהוה

בירך וכל העם ילכו איש למקמו: 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתויהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאלהליו ובשלש מאות האיש החזק וממנה מדין היה לו מתחת בעמק: 9 ויהי בליל ההוא ואמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתי לך: 10 ואם יראה אתה לדרתך אתה ופירה נערך אל המhana: 11 וושמעת מה ידברו ואחר חזקונה יידך וירדת במחנה וירד ההוא ופירה נערך אל קצחה החמשים אשר במחנה: 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרבות ולמליהם אין מספר כחול שעל שפתם הם לרב: 13 ויבא גדרון והנה איש מסדר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום תלמידי והנה צלול לחם שערים מתחפה במחנה מדין ויבא עד האهل ויכחו ויפל ויחפכו למעלה ונפל האهل: 14 וען רעהו ואמר אין זאת בלתי אם חרב גדרון בן יהושע איש ישראלי נתן האלים בידך את מדין ואת כל המhana: 15 ויהי כשמי גדרון את מספר החלום ואת שבריו ושתחו ושב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את המhana מדין: 16 ויהי אז שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדיים בתוך הכרדים: 17 ויאמר אליהם מנמי תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצתה המhana והיה כאשר עשה כן העשן: 18 ותקעתו בשופר אגaci ובל אשר אותי ותקעתם בשופרות נס אתם סכיבותם כל המhana ואמרתם לי יהוה ולגדרון: 19 ויבא גדרון ומאה איש אשר אותו בקצתה המhana ראש האשمرة התוכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכרדים אשר בידם: 20 ויתקעו שלוש הראשים בשופרות ושבררו הכרדים ויוחזקו בידי שמואלים בלפדיים ובידי ימנים השופרות לתקוע ויקראו חרב לי יהוה ולגדרון: 21 ויעמדו איש תחתיו סביבה למhana וירץ כל המhana ויריעו ויניסו: 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המhana וניס המhana עד בית השטה צרחה עד שפת אבל מחוליה על טבת: 23 ויצעק אש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: 24 ומלאכים שלח גדרון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את הימים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את הימים עד בית ברה ואת הירדן: 25 וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגנו את ערוב בצד ערוב ואת זאב הרנו

זהה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדרון בן יהושע העשה הדבר הזה: 30 ויאמרו אנשי העיר אל יהושע החזק את בן נימת כינתץ את מזבח הבעל וכי כרת האשירה אשר עלו: 31 ויאמר יהושע לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעו אותו אשר ייריב לו ביום עת מזבחו: 32 ויקרא לו ביום אלהים הוא וירב לו כי נתץ את מזבחו: 33 ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בם הבעל כי נתץ את מזבחו: 34 וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהודו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל: 35 ורוח יהוה לבשה את גדרון ויתקע בשופר ויזעק אביעור אחריו: 36 ומלאכים שלח באשר ובזבולון מנשה ויזעק נס הוא אחורי ומלאכים שלח באשר ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראותם: 36 ויאמר גדרון אל האלים אם שך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 37 הנה אנכי מציג את נזות הצמר בדורן אם טלי היהה על הנזה לבירה ועל כל הארץ חרב וידעתו כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 38 ויהי כון ושכם ממחתרת ויזור את הנזה וימץ טל מן הנזה מלוא הספל מים: 39 ויאמר גדרון אל האלים אל יחר אפק בי ואדרבה אפק הפעם אנסה נא רק הפעם בנזה יהו נא חרב אל הנזה לבירה ועל כל הארץ היהה טל: 40 ויעש אלהים כן בליל ההוא ויהי חרב אל הנזה לבירה ועל כל הארץ היה טל:

7 7 וישכם ירבעל הוא גדרון וכל העם אשר אותו ויחנו על עין חרד ומhana מדין היה לו מצפן מגבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה אל גדרון רב העם אשר אתה מטה את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הוושעה לי: 3 ועתה קרא נא באוני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף וعشרת אלפיים נשארו: 4 ויאמר יהוה אל גדרון עוד העם רב הורד אותו אל הרים ואצרכנו לך שם והוא אשר אמר אליך זה ילק אתק הוא ילק אתק וככל אשר אמר אליך זה לא ילק עטך הו לא ילק: 5 ווורד את העם אל הרים ויאמר יהוה אל גדרון כל אשר ילך בלשונו מן הימים כאשר ילך הכלב חצינו אותו בלבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשחות: 6 ויהי מספר המלכים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרע על ברכיהם לשחות מים: 7 ויאמר יהוה אל גדרון בשלש מאות האיש המלכים אושיע אתכם ונתתי את מדין

ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב זאב הביאו אל גدعון מעבר לירדן:

את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרים אשר בצוاري נמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גדעון משלנו גם נם: 23 ויאמר אתה נם בך נם בך כי הושענו מיד מדין: 24 ויאמר אליהם נדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשלبني בכם יהוה ימשל בכם: 25 ויאמר אלהם נדעון נשאלה מהם שאלתיהם והתנו לי איש נום שללו כי נומי זהב להם כי ישמעלים הם: 26 ויאמרו נתנו נתן ויפרשו את השמלה והשליכו שמה איש נום שללו: 27 ויהי משקל נומי הזהב אשר בצדורי נמליהם: 28 ויעש אותו נדעון לאפוד ויגן אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם והוא לנדעון ולכיתו למוקש: 29 וילך ירבעל בן יואש וישב בbijתו: 30 ولנדעון היו שבעים בניים יצאי ירככו כי נשים רבות היו לו: 31 ופילגשו אשר בסכם ילדה לו נם היה בן ויישם את שמו אבימלך: 32 וימת נדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אביו העורי: 33 ויהי כאשר מות נדעון יישבו בני ישראל ויזנו אחורי הבעלים ויישמו להם בעל ברית לאלהים: 34 ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציאו אותם מיריביהם מסביב: 35 ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל:

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחיו אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אביו אמרו לאמר: 2 דברו נא באוני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וחכרתם כי עצכם ובשרכם אני: 3 וידברו אחיו אמו עלי באוני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחורי אבימלך כי אמרו אנחנו הו: 4 ויתנו לו שבעם כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחותים וילכו אחריו: 5 ויבא ביה אחיו עפרה והתרן את אחיו בני ירבעל שבעם איש על אבן אחת וויתר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: 6 ויאספו כל בעלי שכם וככל בית מלוא וילכו וימלכו את אבימלך למלך עם-alone מצב אשר בסכם: 7 וינדו ליוותם וילך ויעמד בראש דר

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבתוי קראות לנו כי הילכת להלחם במדין ויריבוןantu בחזקה: 2 ויאמר אליהם מה עשית עתה ככם הלווא טוב עלות אפרים ממציר אביעזר: 3 בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכולתו לעשות ככם או רפתח רוחם מעליו בדרבו הדבר הזה: 4 ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אותו עיפרinos ורדפים: 5 ויאמר לאנשי סכות תננו נא כקרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואני רדף אחריו זבח וצלמנע מלכי מדין: 6 ויאמר שדי סכות הקפ' זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבך לחם: 7 ויאמר גדעון לכן בתה יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודרשתי את בשרכם את קויצי המדבר ואת הברקנים: 8 ויעל משם פנואל וידבר אליהם כהות ויענו אותו פנואל כאשר ענו אנשי סכות: 9 ויאמר נם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את המנדל הזה: 10 זבח וצלמנע בקרקר ומוחנים עםם כחמשת עשר אלף כל הנוטרים מכל מתחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ויעל גדעון דרך השכוני באלהים מקדם לנכח וונבהה ויך את המהנה והמחנה היה בטח: 12 וננסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילך את שמי מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המהנה החריד: 13 וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החדרס: 14 וילך נער מאנשי סכות וישראלו ויכתב אליו את שדי סכות ואת קניתה שבעם ושבעה איש: 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע עתה בידך אשר חרפהם אותו לאמր הקפ' זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היופים לחם: 16 ויקח את זקנינו העיר ואת קויצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: 17 ואת מנדל פנואל נתץ וירחן את אנשי העיר: 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרנתם בתבור ואמרו כמוך כמוך אחר כהאר בני המלך: 19 ויאמר אחורי בני אמי הם חי יהוה לעז החורים אותם לא הרנטוי קום אתה ופנע בנו כי איש נבורתו ויקם גדעון זבח וצלמנע קום אתה ופנע בנו כי איש נבורתו ויקם גדעון זבח וצלמנע

צבאך וצאה: 30 ווישמע זבל שר העיר את דבריו געל בן עבד ויהר אפו: 31 ווישלח מלכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכונה והם צרים את העיר עליך: 32 ועתה קום ליליה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה: 33 וזהה בברק כורח המשמש תשים ופשטה על העיר והנה הוא והעם אשר אותו יצאים אליו ועשה לו כאשר חמתא ידק: 34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו ליליה ויארכו על שכם ארבעה ראשיים: 35 ויצא געל בן עבד ויומד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אותו מן המארב: 36 וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי החרטים ויאמר אליו זבל את צל החרטים אתה ראה אנשים: 37 ויסוף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: 38 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מסתחה בו צaan נא עתה והלחם בו: 39 ויצא געל לפניו בעלי שכם וילחם באבימלך: 40 יורדףו אבימלך וינס מפניו ויפול חללים רבים עד פתח השער: 41 וישב אבימלך באرومיה וינרש זבל את געל ואת אחיו משbatch בשכם: 42 ויהי ממחורתו יצא העם השדה וינדרו משבחת: 43 ויקח את העם ויחצם לשלה ראים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם: 44 ואבימלך ורulers אשר עמו פשטו ויעדמו פתח שער העיר ושני הראים פשטו על כל אשר בשדה ויכום: 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרגנו ויתן את העיר ויזעודה מלך: 46 ווישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צירה בית אל ברית: 47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם: 48 ויעל אבימלך הדר צלמון הוא וכל העם אשר אותו ויקח אבימלך את הקדרמות בידיו ויכרת שוכת עצים ווישאה ווישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשויתי מהרו עשו כמוני: 49 וירחו גם כל העם איש שוכה וילכו אחריו אבימלך ווישמו על הצירה ויצתו עליהם את הצירה באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלו איש ואשה: 50 וילך אבימלך אל תבץ ויחוץ בתבץ וילכדה: 51 ומגandal עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסנו בעם ויעלו על גן המגandal: 52 ויבא אבימלך עד המגandal וילחם בו גרזים ווישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אליו בעלי שם ווישמע אליהם אליהם: 8 הלהוק הלהקו העצים למשה עליהם מלך ויאמר לו לזר מלוכה עליינו: 9 ויאמר להם הוית החדרתי את דשנו אשר ביזכרו אליהם ואנשיהם הולכתו לנווע על העצים: 10 ויאמר העצים לתאננה לכוי את מלכי עליינו: 11 ותאמיר להם התאננה החדרתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנווע על העצים: 12 ויאמר העצים לנווע לכוי את מלכי עליינו: 13 ותאמיר להם הנגע החדרתי את תירוש המשמח אלהים ואנשיהם הולכתו לנווע על העצים: 14 ויאמר כל העצים האטך לך מלך עליינו: 15 ויאמר האטך אל העצים אם באמת אתם מושחים אותו למלך עלייכם באו חסן בצל ואם אין תצא אש מן האטך ותאכל את ארוי הלבנון: 16 ועתה אם באמת ובתחמים שעשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובח שעשיתם עם ירכעל ועם ביתו ואם כמנולידי עשיתם לו: 17 אשר נלחם אבי עלייכם וישליך את נפשו מנדר ויציל אתכם מיד מדין: 18 ואתם קמתם על בית אבי היום ותחרנו את בניו שביעם איש כי אחיכם ותמליכו את אבימלך בן אמותו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: 19 ואם באמת ובתחמים שעשיתם עם ירכעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח נם הוא בכם: 20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת ביתו מלאו ותצא אש מבعلي שכם ומ מביתו מלאו ותאכל את אבימלך: 21 ווישם יותם וירח וילך באלה ווישם שם מפניה אבימלך אחיו: 22 ווישר אבימלך על ישראל שלש שנים ווישלח אליהם רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבנndo בעלי שכם באבימלך: 24 לבודה חמס שביעים בני ירכעל ודרם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: 25 ווישמו לו בעלי שכם מארבים על ראש החרטים ויגנוו את כל אשר עבר עליהם בדרך וינדר לאבימלך: 26 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטהו בו בעלי שכם: 27 וויצוו בית אל היהם ויכרתו ווישטו ויקללו את הלילים ויבאו בית אל היהם ויאכלו ווישטו ויקללו את אבימלך: 28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומ שכם כי נعبدנו הלא בן ירכעל זבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבוי שכם ומדוע נعبدנו אנחנו: 29 ומיויתן את העם זהה בידי ואסורה את אבימלך ויאמר לאבימלך הרבה

רעהו מוי האיש אשר יחל ללחם בבני עמוון יהיה לדאש
לכל ישבי גלעד:

11 ויפתח הגלעדי היה נבור חיל והוא בן אשה זונה ווילד גלעד את יפתח: 2 ותולד אשת גלעד לו בנים וינדרו בני האשה ויונרכו אט יפתח ויאמרו לו לא תנהל בבית אבינו כי בן אשה אחרה אתה: 3 וירברח יפתח מפני אחיו ישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנסים ריקום ויצאו עמו: 4 ויהי מימים וילחמו בני עמוון עם ישראל: 5 ויהי כאשר נלחמו בני עמוון עם ישראל וילכו זקנין גלעד ללחחת את יפתח מאץ טוב: 6 ויאמרו ליפתח לכלה והיתה לנו לקצין ונלחמה בני עמוון: 7 ויאמר יפתח לזקנין גלעד הלא אתם שנאתם אותו ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אליו עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקנין גלעד אל יפתח שכן עתה שבנו אליך והלכת עמוון ונלחמת בני עמוון והיותו לנו לראש לכל ישבי גלעד: 9 ויאמר יפתח אל זקנין גלעד אם משיבים אתם אותו להלחם בני עמוון וננתן יהוה אותך לפני אני אהיה לך בראש: 10 ויאמרו זקנין גלעד אל יפתח יהוה יטה שמע בנותינו אם לא כדברך כן נעשה: 11 וילך יפתח עם זקנין גלעד וישמו העם אותו עליהם לרأس ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה: 12 ווישלח יפתח מלכים אל מלך בני עמוון לאמר מה לי ולך כי באתי להלחם בארץ: 13 ויאמר מלך בני עמוון אל מלכי יפתח כי לך ישראל את ארציו בעלותו מצרים מאנון ועד הירדן ועתה השיבה אתה בשלים: 14 וויסוף עוד יפתח וישלח מלכים אל מלך בני עמוון: 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא לך ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמוון: 16 כי בעלותם מצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף יבאה קדשה: 17 ווישלח ישראל מלכים אל מלך אדום לאמר עברה נא הארץ ולא אבה ושיב ישראל בקדש: 18 וילך מלך מואב שלוח ולא אבה ושיב ישראל בקדש: 19 ומואב במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב יבאה מיזורה שמש לארץ מואב ויתנון בעבר ארנון ולא בא בנובל מואב כי ארנון נובל מואב: 20 ווישלח ישראל מלכים אל סיחון מלך האמרי מלך השבון ויאמר לו לישראל נשבה עבר נובל וויאסף סיחון את כל עמו ויתנו ביהצתה וילחם נא הארץ עד מקום: 20 ולא האמין סיחון את יישראל עבר נובל וויאסף סיחון את כל עמו ויתנו ביהצתה וילחם

וינש עד פתח המגדל לשrepo באש: 25 ותשליך אשה אחת פלח רכב על רגנרט נושא כליו וויאמר לו שלף חרבך ומותני מהרה אל הנער נשא אבימלך ותרץ את גלגולתו: 24 וויקרא פן יאמרו לי אשה הרגנתהו וידקהרו נערו וימת: 25 וויאר איש ישראל כי מות אבימלך וילכו איש למקומו: 26 ווישב אלהים את רעת אבימלך אשר שעשה לאביו להרג את שבעים אחיו: 27 ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללות יותם בן ירבעל:

10 ויקם אחריו אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים: 2 ווישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: 3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי ווישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה: 4 ויהי לו שלשים בני רכבים על שלשים עירום ושלשים עירום להם להם יקרו חותם יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: 5 וימת יאיר ויקבר בקמונה: 6 ויטפו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויעברו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארים ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמוון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדו: 7 וויהר אף יהוה בישראל ויכרם ביד פלשתים ובידי בני עמוון: 8 ווירעצו וירצזו את בני ישראל בשגה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר עבר הירדן בארץ אמריו אשר בגלעד: 9 וועברו בני עמוון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובכיתה אמריו מן בנו עמוון ומן פלשתים: 10 וויעזקו בני ישראל אל יהוה לאמור חטאנו לך וכי עזבונו את אלהינו ונעבר את הבעלים: 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא מצרים ומן האמרי מן בני עמוון ומן פלשתים: 12 וצדונים ועמלק ומפען לחזו אתכם ותצעקו אליו ואושיעת אתכם מידם: 13 ואתם עזבתם אותו ותעברו אלהים אחרים לך לא אוסיף להושיע אתכם: 14 לכו וועקבו אל האלהים אשר בחרתם בס המה וושיעו לכם בעת צרתכם: 15 והאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעניך אך החילנו נא היום הזה: 16 וויסירו את אלהי הנכר מקרבים ויעברו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: 17 וויעזקו בני עמוון ויתנו בnlעד ויאספו בני ישראל וויהר יוניך: 18 ויאמר העם שר נלעד איש אל

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו לפתח מדוע עברת להלחם בני עמו ולנו לא קראת ללבת עמק ביהך נשך עלייך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב היהתי אני ועמי ובני עמו מאר ואזעך אתכם ולא השעתם אותו מידם: 3 ואראה כי איןמושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמו ויתנס יהוה בידיו ולמה עליתם אליו היום הזה להלחם כי: 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בחור אפרים בתוך מנשה: 5 ויליכר גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים עברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לו: 6 ויאמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יcinן לדבר כן ויאחוו אותו וישתחוו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים וארכבים ושנים אלך: 7 יושפט יפתח את ישראל לשנים יימת יפתח הנגיד ויקבר בעיר גלעד: 8 יושפט אחורי את ישראל אבצן מבית لكم: 9 ויהיו לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות ה比亚 לבני מון החוץ יושפט את ישראל שבע שנים: 10 וימת אבצן ויקבר בבית لكم: 11 יושפט אחורי את ישראל אילון חובלני וישפט את ירושלן עשר שנים: 12 וימת אילון חובלני ויקבר באילון בארץ זבולון: 13 יושפט אחורי את ישראל עברון בן הלו הפלרתווני: 14 ויהיו לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים ערים יושפט את ישראל שמנה שנים: 15 וימת עברון בן הלו הפלרתווני ויקבר בפרעון הארץ אפרים בהר העמלקי:

13 ויספו בני ישראל לעשota הרע בעני יהוה ויתנס יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: 2 ויהי איש אחד מצדעה ממושחתה הדני ושמו מגוח ואשתו עקרה ולא לידה: 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרתך ולא ילדת והריתה يولדה בת: 4 ועתה השמרי נא ואל תשתיין ושכר ואל תאכלו כל טמא: 5 כי הנה הרה וילדה בן ומורה לא יעללה על ראשו כי נור אליהם יהוה הנער מן הבطن והוא יחל לחשיע את ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלים באלי ומראהו כמראה מלאך האלים נורא מאר ולא שאלתהו איז מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי:

עם ישראל: 21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סיכון ואת כל עמו ביד ישראל יוכם ויריש ישראל את כל הארץ האמרי יושב הארץ היה: 22 וירשו את כל גבול הארץ מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן: 23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשו: 24 הלא את אשר יוריש כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נורש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מלך בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם בכם: 26 בשבת ישראל בחשבון ובבונothה ובערעוור ובבונothה בכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלחים בעת ההיא: 27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם כי יושפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמו: 28 ולא שמע מלך בני עמו אל דבריו יפתח אשר שלח אליו: 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את גלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמו: 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתנו תתן את בני עמו בידי: 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי بيתי לקרأتي בשומי בשלום מבני עמו והיה ליהוה והעליתחו עליה: 32 ויעבר יפתח אל בני עמו להלחם בהם ויתנס יהוה בידו: 33 ויכם מערודר ועד בואך מניה עשרים עיר ועד אבל כרים מכיה נדולה מאר ויכנעו בני עמו מפני בני ישראל: 34 ויבא יפתח המזכה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראות בחפים ובמלחמות ורक היא יחרה אין לו ממן בן או בת: 35 ויהי כראותו אותה ויקרע את בנדיו ואמר אהה בת הכרע הכרעתי ואת היה בערבי ואנכי פצתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: 36 וatom אליו אבוי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחורי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמו: 37 וatom אל אביה עשה לי הדבר הזה הרפה מנני שנים חדשם ואלכה וירתדי על התהרים ואבכה על בתولي אני ורעיתי: 38 ויאמר לכיכי וישלח אותה שני חדשם ותליך היא ורעותה ותבק על בחוללה על ההרים: 39 ויהי מקץ שנים חדשם ותשב אל אביה וויש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידע איש ותהי חק בישראל: 40 מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הנגיד ארבעת ימים בשנה:

שמשון אל אביו אותה קח לו כי היא ישירה בעיני: 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה הוא כי האנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמןתה ויבאו עד כרמי תמןתה והנה כפיר ארויות שאג לקראותו: 6 ותצלח עלי רוח יהוה וישעשחו כשבע הגדי ומאותה אין בידו ולא הניד לאביו ולאמו את אשר עשה: 7 וירד וידבר לאשה והתרץ בעני שמשון: 8 וישב מימיים לקחתה ויסר לראותה את מפלת הארץ והנה עדת דבריהם בנזות הארץ ורבש: 9 וירדהו אל כפיו וילך הולך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הניד להם כי מגנות הארץ רדה הדבש: 10 וירד אביהו אל האשא וייש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחריים: 11 והוא כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: 12 ויאמר להם שמשון אחותה נא לכם חידה אם הנגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתחי لكم שלשים סדרינים ושלשים חלפת בנדים: 13 ואמ לא תוכלו להניד לי ונתם אתם ליש שלשים סדרינים ושלשים חליפות בנדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: 14 ויאמר להם מהacakל יצא מאכל ומען יצאת מותוק ולא יכלו להניד החידה שלשת וכבדנו: 15 ויאמר לך מלהק מהצדקה ליהוה מהצדקה והוא פלא: 16 ויקח מנוח את נדי העזים ומנוחה ואת המנחה והוא פלא: 17 ויעל על הצלב המזבח ומונוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם יהוה בלבב המזבח ומונוח ואשתו ראים ויפלו על ארצתך: 18 ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואשתו או יידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: 19 ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראיינו: 20 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא ללח מדינו עליה ומנוח ולא הרanno את כל אלה וכעת לא השמינו צויאת: 21 ותולד האשא בן ותקרא את שמו שמשון וינדל הנער ויברכחו יהוה: 22 ותתחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל:

14 וירד שמשון תמןתה וירא האשא בתמןתה מבנות פלשתים: 2 ויעל וניד לאביו ולאמו ויאמר אשא ראיינו בתמןתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: 3 ויאמר לו אביו ואמו אין אשא בבנות אחיך ובכל עמי אשא כי אתה הולך לחתת אשא מפלשתים הערלים ויאמר

שם שמשון למדעהו אשר רעה לו:

15 ויהי מימי בימי קציר חיטים ויפקד שמשון את אשתו בנדי עזים ויאמר אבא אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: 2 ויאמר אביה אמר אמורתו כי שנא

א/or הבקר והרגנהו: 3 וירושכבר שמשון עד חצי הלילה
 ויקם בחצי הלילה ואוחז בדלתות שער העיר ובשתי
 המזוזות ויסעם עם הבריח ויישם על כהפיו ויעלם אל
 ראש הדר אשר על פני חברון: 4 ויהי אחריו כן ויאחָב
 אשה בנחל שרכך ושם דליה: 5 ויעלו אליה סרני
 פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי מה כה גדול ובמה
 נוכל לו ואסרנו לעתנו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה
 בסוף: 6 ותאמר דיללה אל שמשון הנירה נא לי במה
 כחך גדול ובמה תאסר לענותך: 7 ויאמר אליה שמשון
 אם יאסרנו בשבועה יתרם לחם אשר לא חרבו וחליתוי
 והיוינו כאחר האדים: 8 ויעלו לה סרני פלשתים שבעה
 יתרם לחם אשר לא חרבו ותאסרו בהם: 9 וזהארב
 ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים عليك שמשון ונתק
 את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהרתו ולא
 נודע כהו: 10 ותאמר דיללה אל שמשון הנה החתלה כי
 ותדבר אליו כובעים עתה הנירה נא לי במה תאסר: 11
 ויאמר אליה אם אסור יאסרנו בעבטים חדשים אשר
 לא עשה בהם מלאכה וחליתוי והיוינו כאחר האדים:
 12 ותקח דיללה עבטים חדשים ותאסרו בהם ותאמר
 אליו פלשתים לך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם
 מעל רעדתו כהות: 13 ותאמר דיללה אל שמשון עד
 הנה החתלה כי ותדבר אליו כובעים הנירה לי במה תאסר
 ויאמר אליה אם תארני את שבע מחלפות ראשי עם
 המסכת: 14 ותתקע ביהר ותאמר אליו פלשתים عليك
 שמשון ויקץ משנתו ויסע את הידר הארבע ואת המסכת:
 15 ותאמר אליו איך תאמר אהבתוך ולבד אין איז זה
 שלש פעמים החתלה כי ולא הנרת לי במה כחך גדול: 16
 ויהי כי הצקה לו בדרכה כל הימים ותאלצתה ותקצר
 נפשו למות: 17 ויריד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא
 עלה על הראש כי ניר אלהים אני מבטן אמר אם גלחתי
 וسر מני כחוי וחליתוי והיוינו ככל האדים: 18 ותרא
 דיללה כי הניג לה את כל לבו ותשלה ותקרא לסרני
 פלשתים לאמר עליו הפעם כי הניד לה את כל לבו ועלו
 אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: 19 ותישנהו על
 בריכה ותקרא לאיש ותגלה את שבע מחלפות הראש
 ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: 20 ותאמר פלשתים عليك
 שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כבעם בפעם ואגע והוא
 לא ידע כי יהוה סר מעליו: 21 ויאחזו הפלשתים וינקרו
 שנאתה ואתנה למרעך הלא אחותה הקטנה טובה ממנה
 והוא נא לך מהתיה: 3 ויאמר להם שמשון נקי הפעם
 מפלשתים כי עשה אני עטם רעה: 4 וילך שמשון וילבד
 שלש מאות שועלים ויקח לפדרים ויפן זגב אל זנב ויישם
 לפיד אחד בין שני הונבות בתוך: 5 ויבעיר אש בלפדיים
 וישלח בקומות פלשתים ויבעיר מדריש ועד קמה ועד כרם
 זית: 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן
 התמניו כילקח את אשתו ויתנה למראעה ויעלו פלשתים
 וישרפו אותה ואת אביה באש: 7 ויאמר להם שמשון
 אם תעשון כוותא כי אם נקמתי בכם ואחר אהדר: 8 ויריך
 אותם שוק על ירך מכחה גדולה וירד וישב בסעיף סלע
 עיטם: 9 ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וונטו בליך: 10
 ויאמרו איש יהודה למה עליהם עליינו ויאמרו לאסור
 את שמשון עליינו לעשות לו כאשר עשה לנו: 11 וירדו
 שלשת אלפיים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו
 לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת
 עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשית להם: 12
 ויאמר לו לאסרך ירדנו לתחך ביד פלשתים ויאמר
 להם שמשון השבעו לי פן חפנעון כי אתם: 13 ויאמרו לו
 לאמר לא כי אסר נאסר ונתוך בידם והמת לא נמית
 ויאסרו בשנים עבטים חדשים ויעלחו מן הסלע: 14
 הוא בא עד לחוי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו
 רוח יהוה ותהיינה העבטים אשר על זרועותיו כפשתים
 אשר בערו באש וימטו אסורי מעל ידיו: 15 וימצא
 לחוי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויריך בה אלף איש:
 16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמורותם בלחי
 החמור הכיito אלף איש: 17 ויהי ככלתו לדבר וישליך
 הלחוי מידיו ויקרא למקום ההוא רמת לחוי: 18 ויצמא
 מאיד ויקרא אל יהוה ויאמר אלה נחת ביד עבדך את
 התשועה הנדרלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד
 הערלים: 19 ויבקע אלףיהם את המכחס אשר בלחי ויצאו
 מנמו מים ווישת ותשב רוחו ויהי על כן קרא שמה עין
 הקורא אשר בלחי עד היום הזה: 20 וישפט את ישראל
 בימי פלשתים עשרים שנה:

16 וילך שמשון עזה וירא שם אשה זונה ויבא אליה:
 2 לעוזרים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל
 הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד

mbi'ta l'ham yihودה v'anavi ha'lek lenor ba'sher am'za:¹⁰
v'aymar lo mica sheba umudi v'hava li la'b v'lchavn v'anavi
at'on la'k usraha c'saf le'mim u'rek b'ndrim v'mahotek v'il
ha'levi: nu v'yo'el ha'levi le'shabta at'a ha'ish v'hi ha'nur lo
ca'ach mabniyot:¹¹ v'ymala mica at id ha'levi v'hi lo ha'nur
l'chavn v'hi yih'i be'bi'ta mica:¹² v'aymar mica ut'a idu'ti ci
iy'tib yihova li ci' ha'levi li ha'levi l'chavn:

18 bi'mim ha'm ain mal'k bi'sheral v'bi'mim ha'm
shbet ha'dani mabkash lo no'halah le'shabta ci la'nphala lo' ed
hi'om ha'ho'at bat'ok shbati yisrael b'nhalah:¹³ v'yoshlo' b'ni
dn m'mashfachot ha'msha' anshim m'katzotm anshim b'ni chil
m'zru'ah v'mash'tal le'ngel at'a ha'ar'z v'l'hakra v'aymaro
al'hem l'ko' chakru at'a ha'ar'z v'ibao hr' ap'rim ud b'it
mica v'iliyu sh'm:¹⁴ ha'ma um b'it mica v'ha'ma ha'kivru at
kul ha'nur ha'levi v'soro' sh'm v'aymaro lo mi' ha'be'ak ha'l'm
v'ma at'ha u'sha' bo'zah v'ma la'k pah:¹⁵ v'aymar al'hem co'ah
v'co'ah u'sha' li mica v'yishcrnu v'ehi lo' l'chavn:¹⁶ v'aymaro
lo' sha'el na' ba'al'hom v'ndu'ah ha'htzelich d'raknu as'er anhano
ha'licim ul'ha:¹⁷ v'aymar lem ha'chavn l'ko' le'sholom v'ch' ha'ho'
drakcm as'er tchal'vo ba':¹⁸ v'iy'lko ha'msha' anshim v'ibao
le'sha' v'irao at' ha'm as'er b'kravha v'shabta le'b'tch m'mashf
zdnim skt v'b'tch v'ain m'kl'm d'rbar at'a yorsh uz'er
v'ro'chim ha'ma m'zdnim v'd'rbar ain l'hem um ad'm:¹⁹ v'ibao
al'ahim zru'ah v'mash'tal v'aymaro l'hem ah'ihim ma' at'm:
v'aymaro koma'ah v'nuelah u'li'hem ci' rai'nu at'a ha'ar'z v'hava
tova' m'ad v'at'm mo'chshim al' ha'etzlo' le'la'ch la'ba' le'rash
at'a ha'ar'z:²⁰ cab'acm tab'ao al' um b'tch v'ha'ar'z rh'bat
y'dim ci' n'tana al'ahim b'id'cm m'kum as'er ain sh'm m'hosor
cl' d'rbar as'er b'ar'z:²¹ v'is'eu m'sh m'mashfachot ha'dani
m'zru'ah v'mash'tal sh'm'ot avish ha'gor cl' ml'chah:²²
v'iy'lko v'ch'nu b'kravt y'urim b'ihoudah ul'cn k'ra' l'm'kum
ha'ho'at m'hahna dn ud hi'om ha'ho'at ha'ch'ri k'ri'at y'urim:
v'ay'beru m'sh hr' ap'rim v'ibao ud b'it mica:²³
v'iy'u m'bi't l'ch' m'mashfachot yihoudah v'ha'lo
v'aymaro al'ahim h'odutam ci' yish b'batim ha'alla af'od
v'trap'fim v'psal v'moscah v'uta'du mo'ah t'ush:²⁴ v'is'oro
sh'ma v'ibao al' b'it ha'nur ha'levi b'it mica v'iy'salo' lo
d'rko:²⁵ v'aymar lo' mica ma'in tab'ao v'aymar al'io li' anvi

at univ'yo v'iy'ordido at'o u'zata v'iasro'hu b'nachshim v'hi
sh'ohn be'bi't ha'as'irim:²⁶ v'iy'hal sh'ur r'asho' l'zma'ah ca'sher
n'lah:²⁷ v'sr'ni pl'shitim n'as'po' li'zch' zch'ndol l'd'nun
al'ahim v'l'shma'ah v'ay'mro n'tan al'ha'nu b'ir'dnu at' sh'mshon
ao'ibnu:²⁸ v'iy'ra' at' ha'm v'yt'hallo at' al'ahim ci' am'ro
n'tan al'ha'nu b'ir'dnu at' ao'ibnu v'at' m'hreib ar'znu v'asher
hr'ba' at' ha'ch'lin:²⁹ v'iy'hi ci' to' b'cm v'ay'mro kr'ao
l'sh'mshon v'iy'shak l'no v'ik'rao l'sh'mshon m'bi't ha'as'irim
v'iz'chak l'p'neim v'uy'mido at'ou bi'n ha'umodim:³⁰ v'ay'mar
sh'mshon al' ha'nur ha'mho'ik b'yd'nu ha'ni'ah at'oi v'hi'mshni
at' ha'umodim as'er ha'bi't n'kon u'li'hem v'ash'un u'li'hem:³¹
v'ha'bi't m'la' ha'anshim v'ha'nsim v'sh'ma' cl' sr'ni pl'shitim v'ul
ha'ng c'sh'la'sh al'fim ai'sh v'ash'ha ha'ar'ims b'sh'ok sh'mshon:³²
v'ik'rao sh'mshon al' yihova v'ay'mar ar'eni yihova v'cr'nu na' v'ho'kni
na' ak' ha'p'um ho'z ha'al'ahim v'ank'ma n'k'm at'ha' m'shi
univ' m'pl'shitim:³³ v'iy'lef'at sh'mshon at' sh'ni um'ori ha'tok
as'er ha'bi't n'kon u'li'hem v'sm'rk u'li'hem ach'd b'ym'nu v'ach'd
b'sh'ma'lo:³⁴ v'ay'mar sh'mshon t'mot n'p'shi um pl'shitim v'it
b'ch'ch v'ip'el ha'bi't u'l'hs'rim v'ul' cl' ha'm as'er bo v'hi'yo
ha'motim as'er ha'motim b'motho rabim m'ash' ha'mot b'chi'yo:³⁵
v'iy'rd'nu ar'oi v'cl' b'it ab'ih'nu v'sh'ao at'oi v'iy'ul' v'ik'br'nu at'oi
bi'n' zru'ah v'bi'n' ash'tal b'k'br' mn'oh ab'oi v'd'ha' sh'ft at'
is'ra'el u'shrim sh'na:

17 v'iy'hi aish m'hd'hr ap'rim v'shm' m'c'hi'yo:³⁶ v'ay'mar la'amo
al'f v'maha ha'c'sf as'er l'k'ch la'k v'ati al'it v'nm am'ra
ba'oni ha'na ha'c'sf at'i ani l'k'ch'nu v'ot'amr amo br'ok b'ni
li'ho'ah:³⁷ v'iy'shab at' al'f v'maha ha'c'sf la'amo v'ot'amr amo
ha'kd'sh ha'kd'sh'ati at' ha'c'sf li'ho'ah mid'i li'v'ot'at psal
v'moscah v'uta' as'ibnu la'k:³⁸ v'iy'shab at' ha'c'sf la'amo v'tekh
amo m'at'atim c'sf v'maha ha'c'sf la'amo v'iy'shabo psal v'moscah
v'iy'di b'bi't m'c'hi'yo:³⁹ v'oh'ash mica lo' b'it al'hem v'iy'shab
af'od v'trap'fim v'iy'mla at' id ach'd m'bn'oi v'hi lo' l'chavn:⁴⁰
bi'mim ha'm ain mal'k bi'sheral aish hi'shr b'uni'yo v'iy'shab
v'iy'hi ne'ur m'bi't l'ch' m'mashfachot yihoudah v'ha'lo
v'ho'ar ner sh'm:⁴¹ v'iy'le'k ha'ish m'ha'ur m'bi't l'ch' m'ihoudah
lenor ba'sher im'za v'ba'ar hr' ap'rim ud b'it mica le'sha'ot
d'rko:⁴² v'aymar lo' mica ma'in tab'ao v'aymar al'io li' anvi

ושב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 ויהי ביום הרביעי יישכמו בברך ויקם לכת ואמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תכלו: 6 ושיבו ויאכלו שניהם יחדרו וישתו ויאמר אביו הנערה אל האיש הולא נא ולין ויטב לך: 7 ויקם האיש לכת ויפצר בו חתנו וישב ולין שם: 8 וישכם בברך ביום החמישי לכת ואמר אביו הנערה סעד נא לבך והתמה מהו עד נתות הימים ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש לכת הוא ופילגשו ונודרו ויאמר לו חתנו אביו הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא תננה חנות הימים לין פה וויטב לבך והשכמתם מהר לדרכם והלכת לאהלהך: 10 וולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים חכושים ופילגשו עמו: 11 הם עם יבוס בסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה: 12 ויאמר לנعرو לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: 13 וויעברו וילכו ותבא להם השם אצל הנבעה אשר לבניינן: 14 ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין מאסף אותם הביתה ללון: 15 והנה איש יקן בא ממן מעשחו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר בגבעה ואנשי המקום בני ימינוי: 16 ווישא עינוי וירא את האיש האראד ברחוב העיר ויאמר האיש הוזק אנה תלך ומאי תבוא: 17 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודrah עד ירכתי הר אפרים ממש אני ואליך עד בית לחם יהודrah ואת בית יהודrah אני הילך ואני איש מאסף אותה הביתה: 18 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו גומ לחם ווין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מוחסור כל דבר: 19 ויאמר האיש הוזק שלום לך רק כל מהסורך עלי רק ברחוב אל תלן: 20 ויביאהו לבתו ויבול לחמורים וירחצו רגליים ויאכלו וישתו: 21 מה מה מיטבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדרפים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הוזק לאמר הוציא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו: 22 ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אלachi אל חרעו נא אחריו אשר בא האיש הזה אל ביתך אל תעשו את הנבלת הזה: 23 הנה בת הבטולה ופילגשו אוציהה נא אתם וענו אתם הנערה וישמה לקראתו: 24 וויהזק בו חתנו אביו הנערה לשלים: 16 ווש מאות איש חנורים כל מלחתם נצבים פתח השער אשר מבני דן: 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרוגל את הארץ באו שמה ל��חו את הפסל ואת האפור ואת התרפם ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ותש מאות האיש החנור כל המלחמה: 18 ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפור ואת התרפם ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עושים: 19 ויאמרו לו החרש שום יידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולchanן הטוב היוטך כהן לבית איש אחד או היוטך כהן לשפט ולמשפטה בישראל: 20 ווישב לב הכהן ויקח את האפור ואת התרפם ואת הפסל ויבא בקרב העם: 21 ויפנו וילכו וישימו את הטרף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: 22 מה מה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בכחיהם אשר עם בית מיכה נזעקו וידבקו את בני דן: 23 ויקראו אל בני דן ויסכו פניהם ויאמרו ל민ה מה לך כי נזעתך: 24 ויאמר את אלהי אשר עשיתו לקחחם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה התאמרו אליו מה לך: 25 ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפנעו בכם אנשים מרני נפש ואספה נפש ונפש ביתך: 26 וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזוק המה ממן ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטה ויכו אותם לפי חרב ואות העיר שרפו באש: 28 ואין מצליח כי רחוכה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והוא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לדשנה: 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויונתן בן נדרשם מן נשחה הוא ובנו היו כהנים לשפט הדרי עד יום גלות הארץ: 31 ווישמו להם את פסל מיכה אשר עשה כל מי היה בית האלים בשלה:

19 והי בימים ההם ומלך אין בישראל ויה איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודrah: 2 וותונה עליו פילגשו ותלך מהו אל בית אביה אל בית לחם יהודrah ותהי שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להшибו ונודרו עמו וצמד חמורים ותביבהו בית אביה ויראהו אביו הנערה וישמה לקראתו: 4 וויהזק בו חתנו אביו הנערה

למלחמה עם בני ישראל: ¹⁶ ויתפרקו בני בנימן ביום הוהו מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב בלבד מושבי הנגבעה התפרקו שבע מאות איש בחור: ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אחר ייד מינו כל והקלע באבן אל השערה ולא חטא: ¹⁷ ואיש ישראל חרב כל זה איש בלבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה: ¹⁸ ויקומו ויעלו ביהו אל ויאלו אלהים ויאמרו בני ישראל מי עליה לנו בתחלת למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה והודה בתחללה: ¹⁹ ויקומו בני ישראל בכקר וחנו על הנגבעה: ²⁰ ויצא איש ישראל אל למלחמה עם בניימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הנגבעה: ²¹ ויצאו בני בנימן מן הנגבעה וישראל בישראל ביום הוהו שניים ועשרים אלף איש הארץ: ²² ויחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב ויאלו ביהו לאמר האוסף לנשtl למלחמה עם בני בנימן אחיו ויאמר יהוה על אליו: ²⁴ וירבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני: ²⁵ ויצא בנימן לקראותם מן הנגבעה ביום השני וישראל בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצמו ביום הוהו עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: ²⁷ ויאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים ביום השלישי: ²⁸ ופינח בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו ביום השלישי לאמר האוסף עוד יצאת למלחמה עם בני בנימן אחיו אם אחרד ויאמר יהוה עלי כי מהר אתנו בידך: ²⁹ וישם ישראל ארבים אל הנגבעה סביב: ³⁰ ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הנגבעה כפעם: ³¹ ויצאו בני בנימן לקראות העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חלילים כפעם בפעם במסילות אשר אחת עליה בית אל ואחת נגבעה בשדה כשלשים איש בישראל: ³² ויאמרו בני בנימן גנפים הם לפניו כבראשנה ובני ישראל אמרו גנסה ונתקנתו מן העיר אל המסלות: ³³ וככל איש ישראל כמו מקומו ויערכו בבעל חמר וארכ שדרל מנוח מקומו ממערכה נגע: ³⁴ ויבאו מנד לנגבעה עשרה אלפיים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעה עליהם הרעה: ³⁵ ויגף יהוה את

ונבללה הזאת: ²⁵ ולא אבו האנשים לשמע לו ויהזק האיש בפילגשו ויצא אליו החוין וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבוקר ותפל פחה בית האיש אשר ארדניה האשה לפנות הבקר ותפל פחה בית האיש אשר ארדניה שם עד האור: ²⁶ ויקם ארדניה בקר וויפחה דלתות הבית ויצא לכלת לדרכו ותגה האשה פילגשו נפלת פחה הבית ויריה על הסף: ²⁸ ויאמר אליה קומי ונולכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו: ²⁹ ויבא אל ביתו ויקח את המאלכל ויחזק בפילגשו ונתחה לעצמיה לשנים עשר תנחים וישלחו בכל גבול ישראל: ³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נהותה ולא נראתה כזאת למים עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו:

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הנלעד אל יהוה המצפה: ² ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: ³ וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל איכה נהייה הרעה הזאת: ⁴ ויען האיש הלווי איש האשה הנרצחה ויאמר הנגבעתה אשר לבניין באתי אני ופילגשי ללון: ⁵ ויקמו עלי בעלי הנגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: ⁶ ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל: ⁷ הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועזה הלם: ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאחלה ולא נסור איש לבתו: ⁹ ועתה זה הדבר אשר געשה לבכעה עלייה בגורל: ¹⁰ ולקחנו שרה אנסים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרביבה לקחת צדה לעם לעשות לובאם לבכעה בנימן ככל הנבללה אשר עשה בישראל: ¹¹ וואסף כל איש ישראל אל העיר איש אחד חברים: ¹² וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: ¹³ ועתה תנו את האנשים בני בעל עאל אשר נגבעה ונניהם ונכערה הרעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקהל אחיהם בני ישראל: ¹⁴ ויאספו בני בנימן מן העדים הנגבעתה לצאת

ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המהנה מיביש גלעד אל הכהל: ⁹ וו��פקד העם והנה אין שם איש מושבי יבש גלעד: ¹⁰ ווישלחו שם העדה שניים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לך והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והתף: ¹¹ וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וככל אשה ידעת משכב זכר תחרימו: ¹² ווימצאו מושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המהנה שלחה אשר בארץ כנען: ¹³ ווישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמנון ויקראו להם שלום: ¹⁴ וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי ביש גלעד ולא מצאו להם כן: ¹⁵ ווועם נחם לבנימן כי עשה יהוה פֶּרֶץ בשבטי ישראל: ¹⁶ ויאמר זו קני העדה מה נעשה לנורדים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה: ¹⁷ ויאמרו יירשת פְּלִיטָה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל: ¹⁸ ואנחנו לא נוכל לחות להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדורו נtan אשה לבנימן: ¹⁹ ויאמרו הנה חן יהוה בשלוי מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מורה השם לשסלה העלה מביתה אל שכמה וממנב לבונה: ²⁰ ויצא את בני בנימן לאמר לך וארבתם בכרמים: ²¹ ודריתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחילות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: ²² והיה כי יבוא אבותם או אחיהם לרובב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא רקחנו איש אשתו במלהה כי לא אתם נתתם להם כתת תאשמו: ²³ ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גלו וילכו וישבו אל נחלתם וייבנו את הערים וישבו בהם: ²⁴ וויתהלו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשפטו ולמשפטתו ויצאו משם איש לנחלתו: ²⁵ ביום ההם אין מלך בישראל איש הייש בעינוי עשה:

בנימן לפניו ישראל וויחיהו בני ישראל בבניין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: ³⁶ וויראו בני בנימן כי גנפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארכ אשר שמו אל הנגבעה: ³⁷ והארכ החיו ויפשטו אל הנגבעה ווישך הארכ את כל העיר לפיו חרב: ³⁸ והמועד היה לאיש ישראל עם הארכ הרבה להעלותם מושא העשן מן העיר: ³⁹ ויהפוך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך גנוף גנוף הוא לבניו כמלחמה הראשנה: ⁴⁰ והמשחתה החלה עלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמיימה: ⁴¹ ואיש ישראל הפק וויכל איש בנימן כי ראה כי נעה עליו הרעה: ⁴² ויפנו לפניו איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדבקתחו ואשר מהערים שהחיתים אותו בתוכו: ⁴³ כתרו את בנימן הרדייפה מנוחה הדריכו עד נכח הנגבעה מזרוח שמש: ⁴⁴ וויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ⁴⁵ ויפנו ונסו המדברה אל סלע הרמן וויעלחו במסילות חמשת אלפים איש ויר畢קו אחריו עד נדעם ויכו ממנה אלף איש: ⁴⁶ ויהי כל הנפלים מבנימן שערים וחמשה אלף איש: ⁴⁷ ויפנו ונסו המדברה אל סלע הרמן שש מאות איש ישבו בסלע רמן ארבעה חדשים: ⁴⁸ ואיש ישראל שב לבני בנימן ויקום לפיו חרב מער מתם עד בהמה עד כל הנמצא נם כל הערים הנמצאות שלחו באש:

21 ואיש ישראל נשבע במצוה לאמר איש ממנ לא יtan בתו לבנימן לאשה: ² וויא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלים וישאו קולם ויבכו בכינודול: ³ ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היה זה את בישראל להפק היום מישראל שבט אחד: ⁴ ויהי מחרתת וישכמו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: ⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הנדרולה היה לה אשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: ⁶ וויחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו גנדע היום שבט אחד מישראל: ⁷ מה נעשה להם לנורדים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבلتיהם תחתיהם מבנותינו לנשים: ⁸

אישה עשו הטוב בעניין שבי עד נמלך אותו אך יקס יהוה את דברו ותשב האשה והתיק את בנה עד נמלחה אותו :
24 ותעלחו עמה כאשר גמלתו בפריט שלשה ואיפה אותה קמח ונבל יין ותבאחו בית יהוה שלו והנער נער :
25 רישחתו את הפר ויביאו את הנער אל עלי :
26 ותאמר כי אדרני חי נשך אדרני אני האשה הנצבת עמבה בזאת להחפלה אל יהוה :
27 אל הנער הזה החפלה תי ויתן יהוה ליה את שאלתי אשר שאלתי מעמו :
28 וכן אנכי השאלתחו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחוו שם ליהוה :

2 ותחפלה חנה ותאמר עליך לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך :
2 אין קדוש כי יהוה כי אין בלתק ואין צור כאלהינו :
3 אל תרכז תדברו נבגה נבגה יצא עתק מפיקים כי אל דעות יהוה ולא נחכנו עלילות :
4 קשת נברים חתים ונשללים אורו חיל :
5 שבעים בלחם נשכו ורעות חדרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבות בנים אמללה :
6 יהוה ממיית ומיהה מודיד שאול ויעל :
7 Sheol (h7585) ויהוה מורייש ומעשר משפיל אף מרים :
8 מקום מעperf דל מאשפת ירים אביוון להושיב עם נדרבים וכסא כבוד יחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם חבל :
9 רגeli חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש :
10 יהוה ייחדו מרבבו על שמיים ידרעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלאו וירם קרון מшибו :
11 כי וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן :
12 ובני בני נבי ביליעל לא ידעו את יהוה :
13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשלה הבשור והמולן של השנאים בידיו :
14 והכהן בכיר או בדור או בקהלת או בפדור כל אשר יעלה אמר שאלת מעמו :
15 גם בטרם יקתרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תננהبشر לצלחות לכהן ולא קכח ממך בשד מבשל כי אם כי :
16 ויאמר אליו האיש קתר יקתרון ביום החלב וקח לך כאשר תאוח נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא لكחת בחזקה :
17 וחטא הנטאות הנערם גדולה מאד את פני יהוה כי נאטו האנשים את מנהת יהוה :
18 ושמואל משרות את פני יהוה נער

1 1 ויהי איש אחד מן הرمמים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחים בן אליהו בן חחו בן צוף אפרתי :
2 ولو שתי נשים שם אחת חנה ושלש השניות פנינה והי לפנינה ילדים ולchnerה אין ילדים :
3 ועליה האיש ההוא מעיריו מימים ימימה להשתתות ולזבח להוה צבאות בשלחה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כחנים ליהוה :
4 ויהי הימים ויזבח אלקנה וננתן לפנינה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות :
5 ולחנה יtan מנה אחת אפים כי את חנה אהב יהוה סגר רחמה :
6 וכעסתה צרצה נם כעס בעבור הרעה מה כי סגר יהוה بعد רחמה :
7 וכן יעשה שנה בשנה מורי עלתה בבית יהוה כן הצענה ותבכה ולא האכל :
8 ויאמר לה אלקנה איש חנה למא תבכי ולמה לא תأكل ולמה ירע לבבך הלווא אגסי טוב לך מעשרה בנים :
9 ותקם חנה אחריו אכללה בשלחה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזות היכל יהוה :
10 והיא מרת נש ותחפלה על יהוה ובכה תבכה :
11 ותתרדnder ותאמיר יהוה צבאות אם ראה תורה בעני אמתך וזכרני ולא תשכח את אמתך ונתחה לא מותך ורע אנשים ונתחו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעליה על ד Rheo :
12 וזה כי הרבתה להחפלה לפני יהוה ועלי שמר את פיה :
13 וchanah היא מדברת על לבה רק שפתיה נעוטה וקולה לא ישמע וייחשבה עלי לשכרה :
14 ויאמר אלה עלי עד מתי תשתכרין הסירוי את יינך מעליך :
15 ותען chanah ואשפך את נפשי לפני יהוה :
16 אל תתן את אמתך לפני בה בלייעל כי מרבי שיחיו וכעס דברתי עד הנה :
17 ויען עלי ויאמר לך לשלים ואלהו ישראל יתן את שلتך שתיתוי ואשפך את נפשי לפני יהוה :
18 ותאמיר תמצא שפהחך חן בענייך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופוניה לא היו לה עוד :
19 ושכמו בCKER ותשתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביהם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה :
20 ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלך בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתינו :
21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו :
22 וchanah לא עלתה כי אמרה לאישת עד יגמל הנער והבאתיו ונראאת את פני יהוה וישב שם עד עולם :
23 ויאמר לה אלקנה

הנור אפור ב': ¹⁹ ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלהה את אישת לובח את זבח הימים: ²⁰ וברך על' את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלת אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: ²¹ כי פקד יהוה את חנה ותתר ותלד שלשה בניים ושתי בנותו וינדר הנדר שמואל עם יהוה: ²² ועלי זקן מאד ומשען את כל אשר יעשן בנוו לכל ישראל ואת אשר ישכון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: ²³ ויאמר להם لما תעשן בדברים האלה אשר אגci שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: ²⁴ אל בני כי לא טובה השמעה אשר אגci שמע מעברים עם יהוה: ²⁵ אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם וליהוה יחתא איש מי תפלל לו ולא ישמעו ל科尔 אביהם כי חפץ יהוה להמיות: ²⁶ והנדר שמואל הלך ונידל וטוב נם עם יהוה ונם עם אנשים: ²⁷ ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כי אמר יהוה ננליה ננליהי אל בית אביך בהיותם למצרים לביה פרעה: ²⁸ ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעולות על מזבחיו להקשרה קטרת לשאת אפור לפני וארנה לביה אביך את כל איש בני ישראל: ²⁹ למה תעבעטו בזבחו ובמנחות אשר צויתו מעון ותכבד את בניך ממני להבראים מראשית כל מנחת ישראל לעמי: ³⁰ לבן נאם יהוה אלהי ישראל אמר אמרי ביחס ובית אביך יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חילילה לי כי מכבריו אכבר ובזוי יקלו: ³¹ הנה ימים באים ונדרעתו את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: ³² והבטחת צר מעון בכל אשר יטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: ³³ וואיש את נפשך וכל מorbitה ביתך ימותו אנשים: ³⁴ וזה לך ימותו שניים: ³⁵ והקימותי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובנותיו לו בבית נאמן והתהלך לפני משיחו כל הימים: ³⁶ והיה כל הנור בביתך יבוא להשתחו לו لأنורת כסף וככבר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:

3 והנדר שמואל משרות את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר ביום הדם אין חזון נפרץ: ² ויהי ביום התוא נקחה אלינו משלחה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו

5 ופלשטים לקחו את ארון האלים ויבאו מאבן העוז אשדרה: 2 ויקחו פלשטים את ארון האלים ויביאו אותו בית דגון וייצרו אותו אצל דגון: 3 וישכמו אשדרים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארץם לפני ארון והוא ויקחו את דגון וישבו אותו במקום: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארץם לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרותות אל המפטן רק דגון נשאר עלייו: 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בבית דגון על מפטן דגון באשדור עד היום הזה: 6 ותכבד יד יהוה אל האשדרים וישם ויד אתם בעפליים את אשדור ואת גבולה: 7 ויראו אנשי אשדור כי אין ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמו כי קשתה ידו עליינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשטים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת סבב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: 9 וכי אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה והוא אחריו קרעים וארמה על ראשו: 10 ויבוא והנה מאדר וירק את אנשי העיר מקטן ועד גודל וישתרו להם עפליים: 11 וישלחו את ארון האלים עקרון והוא כבאו ארון האלים עקרון וויעקו העקרנים לאמר הסבו אליו את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: 12 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשטים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקום ולא מיתאarti ואת עמי כי היהת מהומה מות בכל העיר כבדה מאד יד האלים שם: 13 והางאים אשר לא מתו הכו בעפליים ותעל שועת העיר השמיים:

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשטים שבעה חדרים: 2 ויקראו פלשטים לכהנים ולקסמים לאמր מה נעשה לארון יהוה הדורענו במה נשלחנו למקום: 3 ויאמרו אם משלהים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לוاسم או תרפא ונודיע לכם למה לא תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשטי חמשה עפלי יהוה וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסננים: 5 ועשיהם צלמי עפליים וצלמי עכברים המשוחחים את הארץ ונחתם לאלהי ישראל כבוד אויל יקל את ידו מעלייכם ומעל אלהיכם ומעל ארציכם: 6 ולמה חכbedo את לבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את لكم

וישענו מכך איבינו: 4 וישלח העם שלה וישאו שם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכהנים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלים חפניהם ופינחס: 5 ויהי כבאו ארון ברית יהוה אל המחנה וירען כל ישראל תרואה גדולה והתמה הארץ: 6 וישמעו פלשדים את קול התרואה ואמרו מה קול התרואה הנדרלה הזאת במנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה: 7 ויראו פלשדים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אווי לנו כי לא היה כזאת אתמול שלהם: 8 אווי לנו מי יצילנו מיד האלים האדרים האלה אלהם המכימים את מצרים בכל מכה במדבר: 9 התחזקו והיו לאנשים פלשדים פן תעברו לערבים כאשר עברו لكم והיו לאנשים ונלחמתם: 10 וילחמו פלשדים וינקף ישראל וינסו איש לאלהיו ותהי המכה גדולה מארד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפניהם: 12 וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים וארמה על ראשו: 13 ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר: 14 וישמע עלי את קול הצקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא יונד לעלי: 15 וועל בתקיעת שמנה שנה ועינוי כמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר איש אל עלי אגצי הבא מן המערה ואני מן המערה נשתי היום ויאמר מה היה הדברبني: 17 וויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשדים ונם מגפה גדולה היהת בעם ובמי נביך מתו חפניהם ופינחס וארון האלים נלקח: 18 ויהי כהזכירו את ארון האלים ויפל מעל הכסא אהרכנית بعد יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי ז肯 האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: 19 וככלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלים ומת חמיה ואישה ותכרע ותلد כי נהפכו עליה צירה: 20 וכעת מותה ותדרבנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה: 21 ותקרה לנער אי כבוד לאמר נלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלים ואל חמיה ואישה: 22 ותאמר נלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלים:

הלוֹא כאשֶׁר הַתְּעִלָּל בָּהּ וַיְשַׁלְּחוּ וַיָּלְכוּ: 7 וְעַתָּה קָחוּ
וְעַגְלָה חֲדָשָׁה אֶחָת וְשִׁתִּי פְּרוּתָה עַלְוָת אֲשֶׁר לֹא עָלָה
עַלְיָם עַל וְאַסְרָתָם אֶת הַפְּרוּתָה בְּעַגְלָה וְהַשִּׁבְתָּם בְּנֵיהֶם
מְאֹהֶרֶתֶם הַבִּיתָה: 8 וְלֹקְחָתָם אֶת אַרְון יְהוָה וְנַתְּתָם אָתוֹ
אֶל הַעֲגָלָה וְאֶת כָּל הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשְׁבָּתָם לוֹ אֶשְׁם תְּשִׁמוֹ
בְּאַרְנוֹ מִצְרָיָם וְשַׁלְּחוּתָם אָתוֹ וְהַלְּךָ: 9 וּרְאִיתָם אֶם דָּרָךְ
גּוֹבְּלוּ יְעַלָּה בֵּית שְׁמַשׁ הוּא עָשָׂה לְנוּ אֶת הַרְעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת וְאֶם לֹא וַיַּדְעָנוּ כִּי לֹא יָדוּ נְגֻעָה בְּנוּ מִקְרָה הוּא
הַיְהָה לָנוּ: 10 וַיַּעֲשׂוּ הָאֱנֹשִׁים כֵּן וַיַּקְהֵל שְׁתִי פְּרוּתָה עַלְוָת
וְאַסְרָתָם בְּעַגְלָה וְאֶת בְּנֵיהם כָּל בֵּית: 11 וַיְשִׁמוּ אֶת
אַרְון יְהוָה אֶל הַעֲגָלָה וְאֶת הַאֲرָנוֹ וְאֶת עַכְבָּרִי הַזָּהָב
וְאֶת צְלָמֵי טָהָרִים: 12 וַיַּשְׁרְנָה הַפְּרוּתָה בְּדָרָךְ עַל
בֵּית שְׁמַשׁ בְּמִסְלָה אֶחָת הַלְּכָוֹ הַלְּךָ וַגַּעַו וְלֹא סְרוּ יְמִין
וְשְׁמָאוֹל וְסְרִנִּי פְּלִשְׁתִּים הַלְּכִים אַחֲרֵיכֶם עַד נְבוּל בֵּית
שְׁמָשׁ: 13 וּבֵית שְׁמַשׁ קַצְדִּים קַצְרִים חַטִּים בְּעַמְקָם וַיָּשָׂא
אֶת עַינְיוֹנָם וַיַּרְא אֶת אַרְנוֹ וַיַּשְׁמַחּוּ רְאָוֹת: 14 וְהַעֲגָלָה
בָּאהּ אֶל שְׁדָה יְהוָשָׁע בֵּית הַשְּׁמִשִּׁי וְהַעֲמָד שֶׁם וּשְׁמָ אַבְנָן
נְדוּלָה וַיַּבְקְעוּ אֶת עַצְיִ הַעֲגָלָה וְאֶת הַפְּרוּתָה הַעֲלָוָה
לְיְהוָה: 15 וְהַלּוּמִים הַוְרִידוּ אֶת אַרְון יְהוָה וְאֶת הַאֲרָנוֹ
וְאֶנְשֵׁי בֵּית שְׁמַשׁ הַעֲלָוָה עַלְוָתָיו וַיַּזְבְּחוּ זְבּוּחָם בְּיּוֹם
לְיְהוָה: 16 וְחַמְשָׁה סְרִנִּי פְּלִשְׁתִּים רָאוּ וַיַּשְׁבּוּ עַקְרָון בְּיּוֹם
הַהְוָא: 17 וְאֶלָּה טָהָרִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשִּׁבָּוּ פְּלִשְׁתִּים אַשְׁם
לְיְהוָה לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעֵזה אֶחָד לְאַשְׁקָלוֹן אֶחָד לְנַתָּה
אֶחָד לְעַקְרָון אֶחָד: 18 וְעַכְבָּרִי הַזָּהָב מִסְפָּר כָּל עֲרִי
פְּלִשְׁתִּים לְחַמְשָׁת הַסְּרוּנִים מִעָרֵן מִבְצָר וְעַד כְּפַר הַפְּרִזִּי
וְעַד אֶבֶל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הַנִּיחָוּ עַלְיהָ אֶת אַרְון יְהוָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה בְּשְׁדָה יְהוָשָׁע בֵּית הַשְּׁמִשִּׁי: 19 וַיַּזְכֵּר
שְׁנִישׁ כִּי רָאוּ בְּאַרְנוֹ יְהוָה וַיַּדַּק בְּעַם שְׁבָעִים אִישׁ חַמְשִׁים
אֶלָּפֶשׁ אִישׁ וַיַּתְּאַבֵּל הַעַם כִּי הַכָּה יְהוָה בְּעַם מִכְּנָדָלה:
20 וַיֹּאמֶר אֶנְשֵׁי בֵּית שְׁמַשׁ מַיִּילְכָּל לְעֵמֶד לְפָנֵי יְהוָה
הָאַלְהִים הַקְּדוּשִׁים הַזָּהָב וְאֶל מַיִּילְכָּל מַעַלְלָנוּ: 21 וַיַּשְׁלַחְוּ
מְלָאכִים אֶל יֹשְׁבֵי קָרִית יְעָרִים וְיַעַלְלָה אֶת אַרְון יְהוָה וַיָּבֹא
אֶת אַרְון הַרְדּוֹן הַעֲלָוָה אֶת אֶלְיָהָם:

8 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמָאוֹל וַיִּשְׁמַע אֶת בְּנֵיו שְׁפָטִים לִיְשָׁרָאֵל:
2 וַיְהִי שֶׁ בְּנֵי הַבָּכֹר יוֹאֵל וַשֵּׁם מְשֻׁנָּהוּ אֶבְיָה שְׁפָטִים
בַּבָּאָר שְׁבָע: 3 וְלֹא הַלְּכוּ בְּנֵי בְּדָרְכֵיכֶם וְלֹא הַבָּא
וַיַּקְהֵל שְׁחָד וְטוֹמֶשֶׁת: 4 וַיַּקְבְּצָוּ כָל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְבָאָו
אֶל שְׁמָאוֹל הַרְמָתָה: 5 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן הַתְּהֵן אֶתְתָּה זָקֵנָתְךָ וְבָנֶיךָ
לֹא הַלְּכוּ בְּדָרְכֵיכֶם עַתָּה שִׁמְמָה לְנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטָנוּ כָּל

7 וַיַּבְאָו אֶנְשֵׁי קָרִית יְעָרִים וַיַּעַלְלָה אֶת אַרְון יְהוָה וַיָּבֹא
אֶת אֶלְיָהָם הַבָּנִידָב בְּגַבְעָה וְאֶת אֶלְעֹזֶר בָּנוּ קָדְשָׁו
לְשִׁמְרָה אֶת אַרְון יְהוָה: 2 וַיַּהַי מִיּוֹם שְׁבַת אַרְון בְּקָרִית

אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אויל גינד לנו את דרכנו אשר הלבנו עלייה: 7 ויאמר שאל לנערו והנה נלך ומה נבאי לאיש כי הלחם אול מכלינו והשורה אין להביא לאיש האלים מהו אנתנו: 8 ויסוף הנער לענות את שאל ויאמר הנה נמצא בידיו רבע שקל כסף ונחתוי לאיש האלים והגינד לנו את דרכנו: 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בבלתו לדרכו אליהם לכו ונלכה עד הראה כי לנבייא הימים יקרה לפנים הראה: 10 ויאמר שאל לנערו טוב דברך לך נלכה וילכו אל העיר אשר שם מאיתו אלים: 11 וזה המה עליים במעלה העיר והנה מצאו איש האלים: 12 הנה עליים במעלה העיר והנה בזוזה בזוזה: נערות יצאות לשאב מים ויאמרו לחן הייש בזוזה הראה: ותענינה אותן ותאמרנה יש הנה לפנייך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח הימים לעם בבמה: 13 ככאמם העיר כן המזאון אותו בטטרם יעלה הבמותה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזוב אחורי כן יאכלו הקרים ועתה עלוי כי אותו כהוים תמצואו אתו: 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא لكمראתם לעלות הבמה: 15 וזהו הנה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאל לאמור: 16 כת מחר אשלה אליך איש מארץ בניין ומשתחו לננייד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשים כי ראייך את עמי כי באח צעקה אליו: 17 ושםואל ראה את שאל ויהוה ענדוה הנה האיש אשר אמרתו אליך זה יעוצר בעמי: 18 ויגש שאל את שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי איז זה בית הראה: 19 וווען שמואל את שאל ויאמר אני הראה עליה לפניה הבמה ואכלתם עמי הימים ושלחתייך בפרק וככל אשר בלבק אגיד לך: 20 ולאתנות האבדות לך הימים שלשת הימים אל תשים את לך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלא לך ולכל בית אביך: 21 וווען שאל ויאמר הלא בן ימוני מקטני שבטי ישראל ומשפחות הצערה מכל משפחות שבטי בניין ולמה דברת אליו בדבר הזה: 22 ויקח שמואל את שאל ואת גערו ויבאים לשכחה וווען להם מקום בראש הקרים ותמונה כשלשים איש: 23 ויאמר שמואל לטבח תהנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתו אליך שיש אתה עמך: וירם הטבח את השוק והעליה וווען לפניו שאל ויאמר הנה הנשאר שם לפניךأكل כי למועד שמור לך לאמר העם קראי ויאכל שאל עם שמואל ביום ההוא: 25

הנויים: 6 וירע הדבר בעני שמואל כאשר אמרו תננה לנו מלך לשפטנו ויהפלל שמואל אל יהוה: 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל העם לכל אשר יאמר אליך כי לא אתה מאסו כי אתי מאסו מלך עליהם: 8 בכל המעשים אשר עשו מיום העלותי אתם אחרים כן המה ועד היום זה ויעזבונו ויעבדו אלהים אחרים כן המה עושים גם לך: 9 ועתה שמע בקהל הארץ כי העד תעד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאיתו מלך: 11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליהם אה בניכם יקח ושם לו שרי אלפים ושורי חמשים לפניו מרכבתו: 12 ולשם לו שרי אלפים ושורי חמשים ולהרש חרשו ולקצר קצירות ולעשות כל מלחמותו וככל רכבו: 13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: 14 ואת שודוטיכם ואת קרמיכם וויתחיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: 15 וזרעיכם וכרמיכם ישר ונתן לסדריו ולעבדיו: 16 ואת עברדים ואת שפחותיכם ואת בחורייכם השובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: 17 צאנכם ישר ואתם תהיו לו לעבדים: 18 ווועתקם ביום ההוא מלפני מלככם אשר ברחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא: 19 וימאנו העם לשמע בקהל שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהוה עליינו: 20 והיינו גם אנחנו ככל הנויים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו: 21 ווישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באוני יהוה: 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכובו איש לעירו:

9 ויהי איש מבן ימיין ושמו קיש בן אביאל בן צדרור בן בכורות בן אפיקה בן איש ימיין נבור חיל: 2 ולו היה מנומו משכמו ומעליה נבה מכל העם: 3 ותאבדנה האתנות לקיש אב שאל ויאמר קיש אל שאל בנו קח נאיך את אחד מהנערים ווקום לך בקש את האתנה: 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעבר בארץ שעלים ואין יעבר בארץ ימיין ולא מצאו: 5 המה בא בארץ צור ושאל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן ייחל אב מן האתנות וdag לנו: 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל

יהוה המצחפה: 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העלוי את ישראלי ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחציהם אתכם: 19 ואתם היום מסתתרם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותכם וצרותכם ותאמרו לו כי מלך תשים עליינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשפטיכם ולאלפייכם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימין: 21 ויקרב את שבט בנימין למשפחתו ותלכד משפחתו המטרי וילכד שאול בן קוץ ויבקשו ולא נמצא: 22 ישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ואמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 23 וירציו ויקחחו שם ויתיצב בתוך העם וינגבה מכל העם משכמו ומעללה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראים אשר בחר בו יהוה כי אין כמexo בכל העם וורענו כל העם ויאמרו יהו המלך: 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה וicontב בספר יונח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לבתו: 26 ונום שאול הלק לבתו נבעטה וילכו עמו החיל אשר נגע אליהם כלבם: 27 ובני בעלע אמרו מה ישענו זה יובוזו ולא הביאו לו מנהה וייחי כמהחריש:

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש ברת לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת لكم בנור לכם כל עין ימין ושמתייה חרפה על כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקנין יבש הרכף לנו שבעת ימים ונסלח מהלאכים בכל ישראל ואם אין מושיע אנתנו ויצאנו אליך: 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדרבים באוני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: 5 והנה שאל בא אחרי הבקר מן השדה ואמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש: 6 ותצליח רוח אליהם על שאל בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר ונתחחו וישלח בכל גבול ישראל אחר שמואל ביד המלאכים לאמר אשר אנחנו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: 8 ויפקדם בבורק וייהו בני ישראל שלוש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה אמרון לאייש יבש גלעד תראה לכל תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים וינגידו לאנשי יבש וישמחו: 10

וירדו מהבמה העיר וירדבר עם שואל על הגן: 26 וישכנו וייחי בעלותה השחר ויקרא שמואל אל שואל הגן אמר קומה ואשליך ויקם שואל ויצאו שנייהם הוא ושמואל החוצה: 27 הנה יורדים בקצתה העיר ושמואל אמר אל שואל אמר לנער ויעבר לפניו ויעבר אתה עמד כוים ואשミニיך את דבר אלהים:

10 ויקח שמואל את פר השמן ויצק על הראש וישקהו ויאמר להלו כי משחך יהוה על נחלתו לניד: 2 בלבתך היום מעמידי ומצאתה שני אנשים עם קברת רחל בגבולה בנימן בצלציח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הילכת לבקש והנה נטה אביך את דברי האתנות וראג לכם לאמר מה עשה לבני: 3 וחולפת ממש והלהה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עליים אל האלים בית אל אחד נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשת ככורות לחם ואחד נשא נבלין: 4 ושאלו לך לשлом ונתנו לך שני לחם ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא נבעת האלים אשר שם נצבי פלשתים וייחי כבאק שם העיר ופגעת חבל נבאים ירדדים מהבמה ולפניהם נבל ותקח ליל וכונר והמה מתנbecאים: 6 וצלחה עלייך רוח יהוה והתנbecית עם נהbecת לאיש אחר: 7 וזה כי TABANAH האות האהלה לך עשה לך אשר תמצא יידך כי האלים עמד: 8 וירדת לפני הנגל והנה אנכי יריד אליך להעלות עלות ליבך זבחו שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתך לך את אשר תעשה: 9 וזה כההנתו שמו שלוכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האות האהלה ביום ההוא: 10 ויבאו שם הנבעתה והנה חבל נבאים לקראותו ותצלח עלייך רוח אלהים ויתנbecה בתוכם: 11 ויהי כל יודעו מאטמול שלשים ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הנם שואל בנבאים: 12 ווין איש משם ויאמר מי אביהם על כן היתה למשל הנם שואל בנבאים: 13 ויכל מהתנbecות ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שואל אליו ואל נערו אן הילכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין וnoboa אל שמואל: 15 ויאמר דוד שואל הנידה נא לוי מה אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שואל אל דודו הגדר הניד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לו אשר אמר שמואל: 17 וויצעק שמואל את העם אל

ולא תמרו את פִי יהוה והייתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: ¹⁵ ואם לא תשמעו בקהל יהוה ומריתם את פִי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובabhängigיכם: ¹⁶ נס עתה התיצבו וראו את הדבר הנדרול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: ¹⁷ הלא קציר חתים הווים אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ורדו וראו כי רעתכם הרבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: ¹⁸ ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלחת ומטר ביום ההוא וירא כל העם מאר את יהוה ואת שמואל: ¹⁹ ויאמרו כל העם אל שמואל החפכל בעיד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאינו רעה לשאול לנו מלך: ²⁰ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסרו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: ²¹ ולא תסרו כי אחורי התהו אשר לא יועיל ולא יצילו כי תהו מהה: ²² כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הנדרול כי הויאל יהוה לעשות אתכם לו לעם: ²³ נס אני חיללה לי מחותא ליהוה מחדל להתפלל בערכם והורתי אתכם ברוך הטובה והישרה: ²⁴ אך יראו את יהוה ועבדתם אותו באמתו בכל לבבכם כי ראו את אשר הנדר עמכם: ²⁵ ואם הרע תרעו נס אתם גם מליכם חספם:

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: ² ווחחר לו שאול שלשת אלפיים מישראל ויהיו עם שאול אלפיים במכמש ובהר בית אל ואלו היו עם יונתן בנבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאלהליו: ³ ויך יונתן את נציג פלשתים אשר בנגע וישמעו פלשתים ושאל תלע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: ⁴ וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציג פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצקו העם אחריו שאול הנגלי: ⁵ ויבחר פלשתים וביד מלך מואב וילחוו בם: ¹⁰ ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עיבנו את יהוה ונעביד את הבעליהם ואת העשתרות ועתה הצלינו מיד איבינו ונעברך: ¹¹ וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל כי צד לוי נשען העם וויתחבאו העם במערות ובחוות ובסלעים ובצרחים ובכברות: ⁷ ועברים עברו את הירדן ארץ גד ונלעד ושאול עודנו בנגלי וכל העם חרדו אחרי: ⁸ וויחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הנגלי ויפע העם מעליו: ⁹ ויאמר שאול הגשו אליו

ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל החוב בעיניכם: ¹¹ בו ויהי מנהרת ווישם שאל את העם שלשה ראשיים ויבאו בתוכה המהנה באשמרת הבקר וכו' את עמו עד חם היום ויהי הנשאים ויפצז ולא נשארו בס שנים יחד: ¹² ויאמר העם אל שמואל מי האمر שאל מלך עלינו תננו האנשים ונמייתם: ¹³ ויאמר שאל לא יומת איש ביום זהה כי היום עשה יהוה השעה בישראל: ¹⁴ ויאמר שמואל אל העם לכנו ונלכה הנגלי ונחדר שם המלוכה: ¹⁵ וילכו כל העם הנגלי וימלכו שם את שאל לבני יהוה בנגלי ויזבחו שם זבחים שלמים לפניו יהוה וישמה שם שאל וכל אנשי ישראל עד מאר:

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי بكلכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עלייכם מלך: ² ועתה הנה המלך מטהלך לפניכם ואני קנות ושבתי ובני הנם אתכם ואני התחלכתי לפניכם מנעריך עד היום הזה: ³ הנה ענו בני גנד יהוה וננד משיחו את שור מי לחתוי וחמור מי לחתוי ואת מי עשקתי את מי רצוי ומיד מי לחתוי כפר ואעלים עני בו ואшибם לכם: ⁴ ויאמרו לא עשקתו ולא רצוננו ולא לקחת מיד איש מאומה: ⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: ⁶ ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: ⁷ ועתה התיצבו ואשפחה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: ⁸ כאשר בא יעקב מצרים וויעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן וויצו את אבותיכם ממצרים ושבום במקום הזה: ⁹ ווישחו את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחוו בם: ¹⁰ ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עיבנו את יהוה ונעביד את הבעליהם ואת העשתרות ועתה הצלינו מיד איבינו ונעברך: ¹¹ ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: ¹² ותראו כי ינחש מלך בני עמו בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך מלך עלינו יהוה אלהיכם מליככם: ¹³ ועתה הנה המלך אשר בחורתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עלייכם מלך: ¹⁴ אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקהל

ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבך נתה לך הנני עמק כלבך: 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגליינו אליהם: 9 אם כה אמרו אלינו דמו עד הינו לנו אליכם ועמדנו תחתינו ולא עלה אליהם: 10 ואם הינו לנו אליכם ועמדנו תחתינו ולא עלה יהוה לנו כה אמרו לנו עליינו ועלינו כי נתם יהוה בידנו וזה לנו האות: 11 ויגלו שニיהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם: 12 ויענו אנשי המזבח את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עליינו אלינו ונודיעתם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עליה אחריו כי נתם יהוה ביד ישראל: 13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפניו יונתן ונשא כליו ממותה אחריו: 14 ותהי המכחה הראשונה אשר הכה יונתן ונשא כליו עשרים איש כבצוי מענה צמד שרה: 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המזבח והמשחית חרדו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחרדה אליהם: 16 ויראו הצפים לשאול בנבעת בנימין והנה ההמון נמנ וילך והלם: 17 ויאמר שאל לעם אשר אתה פקדנו וארא מי הילך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאל לאחיה הגניש ארון האלים כי היה ארון האלים ביום ההוא ובני ישראל: 19 ויהי עד דבר שאל לא הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הליך ורב ויאמר שאל לא הכהן אסף ייך: 20 ויעזק שאל וכל העם אשר אותו ויבאו עד המלחמה והנה היה רב איש בערתו מוהמה גדולה מאד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשים אשר עלו עם במחנה סביב וגם המה להיותם יישראל אשר עם שאל יונתן: 22 וכאל איש יישראל המתחבים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: 23 ויעש יהוה ביום ההוא את יישראל והמלחמה עברה את בית און: 24 ואיש יישראל ננטש ביום ההוא ויאל שאל את העם לאמר אדור האיש אשר יוכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם להם: 25 וככל הארץ באו בעיר ויהי דבש על פני השדה: 26 ויבא העם אל העיר והנה הילך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי יראה העם את השבעה: 27 ויעננת לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצעה המתה אשר בידיו ויטבל אותה בירעת הדבש וישב ידו אל פיו ותראה עיניו: 28 ויענ איש מהעם ויאמר השבע השבע אביך את העם לאמר אדור האיש העלה והשלמים ויעל העלה: 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאל לקראו לברכו: 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאל כי ראוי כי נפי העם מלך ואתה לא בא את למועד הימים ופלשתים נאפסים מכמש: 12 ויאמר עתה וירדו פלשתים אל הגליל ופני יהוה לא חליתי ואתפקיד ואעליה העלה: 13 ויאמר שמואל אל שאל נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוק כי עתה הchein יהוה את מלכتك אל ישראל עד עולם: 14 ועתה מלכتك לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצויה יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוק יהוה: 15 ויקם שמואל ויעל מן הגליל נבעת בניין ויפקד שאל את העם הנמצאים עמו כSSH מאות איש: 16 ושאל לו יונתן בנו והעם הנמצא עמו ישבים בנכע בניין ופלשתים חנו מכמש: 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל: 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גו הצבעים המדברה: 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל ישראל הפלשתים למלוש איש את מחרטתו ואתה אתה ואת קרדמו ואת מהרשותך: 21 וויתה הפצירה פים למחreset ואלפים ולשלש קלשון ולהקדומים ולהציג הדרבן: 22 והיה ביום מלחמתה ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאל ותמן לאשא ולוונתן בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש:

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכיה ונערכה אל מצב פלשתים אשר מעבר הילך ולא אביו לא הניד: 2 ושאל יוּשֵׁב בקצת הגבעה החת הרמן אשר במנרון והעם אשר עמו כSSH מאות איש: 3 וואהיה בן אחטוב אחוי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ירע כי הילך יונתן: 4 ובין המערבות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שנ הסלע מה עבר מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: 5 חשון האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנבג מול גבע: 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכיה ונערכה אל מצב הערלים האלה אויל יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעוצר להוציא ברב או במעט: 7

מרוב ושם הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאל אחינום בת אחומען ושם שר צבאו אבניר בן נר דוד שאל: ווקיש אבי שאל ונר אבי אבניר בן אביאל: 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל מי שאל וראה שאל כל איש נבר וכל בן חיל ויאספו אליו:

15 ויאמר שמואל אל שאלathi שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע למלך דברי יהוה: 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלהו מצרים: 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלה ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור: 4 ווישמע שאלאת העם יפקוד בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרה אלפיים את איש יהודה: 5 ויבא שאל עד עיר עמלק וירב בנחל: 6 ויאמר שאל אל קניי לכט סרו רדו מותוק עמלקי פן אסף עמו אתה עשית הסדר עם כל בני ישראל בעלהו מצרים ויסר קני מותוק עמלק: 7 ויך שאל את עמלק מחוללה בואר שור אשר על פניה מצרים: 8 ויתפש את אג מלך עמלק חי ואת כל העם החורים לפיה חרבות: 9 ויחמלו שאל והעם על אג ועל מיטב הצאן והבקר והמנשים ועל הכרמים ועל כל הטוב ולא אבו החרים וככל המלאכה נ מבזה ונמס אתה החריבו: 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: גונחותיו כי המלכתי את שאל למלך כי שב מאחריו ואת דברי לאakis ויחר לשמאול ויזעק אל יהוה כל הלילה: 11 ווישכם שמואל לקראת שאל בברker וינד לשמאול לאמר בא שאל הCRMלה ותנה מציב לו יד ויסב ויעדר וירד הנגלל: 12 ויבא שמאול אל שאל ויאמר לו שאל ברוך אתה ליהוה הקומיותיך דבר יהוה: 13 ויאמר שמואל ומזה קול הצאן הזה באוני וקול הבקר אשר אני שמע: 15 ויאמר שאל מעמלק הבאים אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמוני: 16 ויאמר שמאול אל שאל הרף ואנידיה לך את אשר דבר יהוה אל הלילה ויאמרו לו דבר: 17 ויאמר שמאול הלא אם קמן אתה בעניך ראש שבט ישראלי אתה ומשיך יהוה למלך על ישראל: 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החפאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם

אשר יאלל לחם היום ויעף העם: 29 ויאמר יונתן עכר אביו את הארץ ראו נא כי ארו עני כי טעמו מעת דברך זהה: 30 אף כי לוא אלל אל הים העם משלל איבוי אשר מצא כי עתה לא רבתה מכיה בפלשתים: 31 וויכו ביום ההוא בפלשתים ממכם אילנה ויעף העם מאר: 32 ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וויחתו ארצה ויאכל העם על הדם: 33 ווינדו לשאול לאמר הנה העם חטאיהם ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדתם נלו אליו הים אבן גדרולה: 34 ויאמר שאל פצוי בעם ואמרתם להם גנישו אליו איש שרו ואיש שיחו וויחתם בזוז ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ווינשו כל העם איש שרו בידו הלילה וויחתו שם: 35 וויבן שאל מזבח ליהוה אותו החל לבנות מזבח ליהוה: 36 ויאמר שאל נרדה אחרי פלשתים ליליה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל החטוב בעניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלים: 37 ויאאל שאל באלהים הארץ אחרי פלשתים התהנתם ביד ישראל ולא ענהו ביום זהו: 38 ויאמר שאל נשו הלם כל פנות העם ורעו וראו بما היה החטאota זו את הים: 39 כי חיו יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו בוננתן בני כי מות ואין ענהו מכל העם: 40 ויאמר אל כל ישראל אל אתם תהיו לעבר אחד ואני יונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאל הטוב בעניך עשה: 41 ויאמר שאל אל יהוה אלהי ישראל בהה תמים וילבד יונתן ושאל העם יצאו: 42 ויאמר שאל הפילו ביןינו ובין יונתן ובני וילבד יונתן: 43 ויאמר שאל אל יונתן והנידה לי מה עשיתך וינדר לו יונתן ויאמר טעם טעם טעמי בקצתה המטה אשר בידך מעת דבש הנסי אמות: 44 ויאמר שאל כה עשה אלדים וככה יוסף כי מות תמות יונתן: 45 ויאמר העם אל שאל הוןנתן מות אשר עשה הישועה הנדרלה הזואת בישראל חליליה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מות: 46 ויעל שאל מאחריו פלשתים ופלשתים הלאכו למקומם: 47 ושאול لقد המלוכה על ישראל וילחם סביב כל איבוי במוואב ובכינוי עמוון ובאדום ובמלח כי כובה וכפלשתים ובכל אשר יפנה ירשי: 48 ויעש חיל ויר את עמלק ויצל את ישראל מיד ששה: 49 ויהיו בני שאל יונתן וירושו ומלכי שוע ושם שניי בנתיו שם הביברה

אתם: 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעת אל השלל והעש הרע בעני יהוה: 20 ויאמר שאל אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואליך בדרך אשר שלחני יהוה ואביה ואת אngen מלך עמלק ואת מלך החרמות: 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החرم לובח ליהוה אלהיך בNELNL: 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות זובחים כשמי בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להשכיב מחלב אילים: 23 כי חטאתי קסם מריו ואון ותרפים הפצר יען מסכת את דבר יהוה וימאסק מלך: 24 ויאמר שאל אל שמואל חטאתי כי עברתי את פ' יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שאנא את חטאתי ושוב עמי ואשתחו ליהוה: 26 ויאמר שמואל אל שאל לא אשוב עמק כי מסתאה את דבר יהוה וימאסק יהוה מהיות מלך על ישראל: 27 ויסב שמואל ללכת יהוז בכוף מעילו וקרע: 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את מלכות ישראל על מעיליך הימים וננה לרע הטוב ממק: 29 ונם נצח ישראל לא ישקר ולא יניהם כי לא אדם הוא להנחים: 30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתק: 31 ויאמר נא אדנו עבדיך לפניו יבקש איש ירע מנגן בכבוד והיה בהיות עלייך רוח אלהים רעה ונגן בידך וטוב לך: 32 ויאמר שאל אל עבדיך דוא נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אל: 33 ויען אחד מהנערם ויאמר הנה ראייתך בן ליש בית הלחמי ירע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונגן דבר ואיש תאר ויהוה עמו: 34 וירושלה שאל מלכים אל יש ויאמר שלחה אליו את דוד בנק אשר בצען: 35 ויקח יש חמור לחם ונאנד יין וגדי עזים אחד וירושלה ביד בנו אל שאל: 36 ויבא דוד אל שאל ויעמד לפני יהוה והואבשו מאך ויהי לו נשא כלים: 37 וירושלה שאל אל יש לאמר עמדו נא דוד לפני כי מצא חן בעני: 38 והיה בהיות רוח אליהם אל שאל ולקח דוד את הכבוד ונגן בידיו ורוח לשאול וטוב לו וסירה מעילו רוח הרעה:

17 ויאספו פלשתים את מתחנים למלחמה ויאספו שכבה אשר ליהודה ויחנו בין שוכנה ובין עוקה באפס דמים: 2 ושאול ואיש ישראל נאספו ויתנו בעמק האלה וייערכו מלחמה לקרבת פלשתים: 3 ופלשתים עמדו אל ההר מזה וישראל עמדו אל ההר מזה והניא בינויהם: 4 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנת גבחו שיש לקרבתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר שלום לובח ליהוה

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאל ואני מסתהי מלך על ישראל מלך קרןך שמו ולך אשליך אל יש בית הלחמי כי ראייתך בנינו למלך: 6 ויאמר שמואל איך אלק ושם שאל והרני למלך: 7 ויקראת ליש בזבח ואכפי אודיעך את אשר תעשה ומהחת לי את אשר אמר אלק: 8 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחדרו זקני העיר לקרבתו ויאמר שלם בואך: 9 ויאמר שלום לובח ליהוה

והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי העREL זהה כי
 חרב מערכות אליהם חיים: 27 ויאמר לו העם בדבר
 זהה לאמר כה יעשה לאיש אשר בנו: 28 וישמע אליאב
 אחיו הנדול בדברו אל האנשים ויהדר אף אליאב בדור
 ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעת הצאן ההנה
 במדבר אני ידעתי את זונך ואת רע לבך כי למען
 ראות המלחמה ירידת: 29 ויאמר דוד מה עשית עתה
 הלוא דבר הוא: 30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר
 דבר זהו וישבבו העם דבר כדבר הראשון: 31 וישמעו
 הדברים אשר דבר דוד ונגידו לפני שאל ויקחוה: 32
 ויאמר דוד אל שאל אל יפל לב אדם עליו עבדך ילק
 ונלחם עם הפלשתי הזה: 33 ויאמר שאל אל דוד לא
 יוכל ללכט אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה
 והוא איש מלחמה מנעריו: 34 ויאמר דוד אל שאל
 רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא
 שה מהעדך: 35 ויצאתי אחריו והכתיו והצלתי מפיו
 ויקם עלי והזוקתי בזקנו והכתיו והמיטו: 36 גם את
 הארי נם החרוב הכה עבדך והיה הפלשתי העREL הזה
 כאחר מהם כי חרב מערכת אלחים חיים: 37 ויאמר
 דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדבר הוא יצילני
 מיד הפלשתי הזה ויאמר שאל אל דוד לך יהוה יהיה
 עמק: 38 וילבש שאל את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על
 ראשו וילבש אותו שריון: 39 ויחגר דוד את חרבו מעל
 למדיו ויאל ללכט כי לא נסה ויאמר דוד אל שאל לא
 יוכל ללכט באלה כי לא נסיתו ויסרם דוד מעליו: 40
 ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבני מן הנחל
 וישם אותם בכליה הרעים אשר לו ובילוקוט וקלעו בידו
 וינש אל הפלשתי: 41 וילך הפלשתי הלהך וקרב אל דוד
 והאיש נשא הצנה לפניו: 42 ויבט הפלשתי ויראה את
 דוד ויבטו כי היה נער ואדמניו עם יפה מראה: 43 ויאמר
 הפלשתי אל דוד הכלב אגצי כי אתה בא אליו במקלות
 ויקל הפלשתי את דוד באלהיו: 44 ויאמר הפלשתי אל
 דוד לך אליו ואתנה את בשרך לעוף השמיים ולבחמות
 השדה: 45 ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אליו בחרב
 ובחנית ובכידון ואני בא אליך בשם יהוה צבאות אלה
 מערכות ישראל אשר חרבת: 46 היום הזה יסנוך יהוה
 בידי והכיתך והסרתיך את ראשך מעלייך ונחתך פנור
 מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמיים ולהיות הארץ
 עמו לאמר מה יעשה איש אשר יכה את הפלשתי הלה

אמות וזרת: 5 וכובע נחשת על ראשו ושריוון קששים
 הוא לבוש ומשוקל השריוון חמשת אלפים שקלים נחשת:
 6 ומצתת נחשת על נגליו וכיידן נחשת בין כתפיו: 7
 וחץ חניתו כמנור ארנים ולהבת חניתו שש מאות שקלים
 ברול ונשא הצנה הלהך לפניו: 8 ויעמד ויקרא אל מערכת
 ישראל ויאמר להם מה תצאו לערך מלחמה הלוא
 אגצי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו لكم איש וירד
 אליו: 9 אם יוכל להלחם אתו והכני והיינו לכם לעבדים
 ואם אין יכול לו והכיתוי והייהם לנו לעבדים ועבדתם
 אהנו: 10 ויאמר הפלשתי אני חרבי את מערכת ישראל
 היום הזה תננו לי איש ונלחמה יחד: 11 ווישמע שאל וכל
 ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד:
 12 ודוד בן איש אפרוחי הזה מבית לחם יהודה ושמו
 ישו ולו שמנה בניים והאיש בימי שאל זקן בא אנשים:
 13 וילכו שלשת בני ישי הגדלים הללו אחורי שאל
 למלחמה ושם שלשת בניו אשר הללו במלחמה אליאב
 הבכור ומשנהו אבינדר והשלישי שמה: 14 ודוד הלא
 הקטן ושלשה הגדלים הללו אחורי שאל: 15 ודוד הלה
 שב מעל שאל לרעותה את צאן אביו בית לחם: 16 ווינש
 הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום: 17 ויאמר
 ישי לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליליה הזה וعشרה
 לחם הזה והרצץ המתחנה לאחיך: 18 ואת עשרה חרצין
 החלב האלה תביא לשך האלף ואת אחיך תפקר לשלים
 ואת ערבותם תחק: 19 ושאל והמה וכל איש ישראל
 בעמק האלה נלחמים עם פלשתים: 20 ווישם דוד בברך
 ויטש את הצאן על שמר וישוא וילך כאשר צוחו ישיבא
 המענלה והחיל היצא אל המערה והרעו במלחמה: 21
 ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה: 22
 וויש דוד את הכלים מעלייו על יד שומר הכלים וירץ
 המערה ויבא ווישאל לאחיך לשלים: 23 והוא מדבר
 עם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת
 מערות פלשתים וידבר בדברים האלה ווישמע דוד: 24
 וכל איש ישראל בראשותם את האיש ווינסו מפניו וויראו
 כי לחרף את ישראל עליה והיה האיש אשר יכנו יעשרונו
 המלך עשרנדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה
 חפשי בישראל: 25 ויאמר דוד אל האנשים העמדים
 עמו לאמר מה יעשה איש אשר יכה את הפלשתי הלה

רעה אל שאל ויתנכה בתוך הבית ודור מנגן בידו כולם ביום והחניתה ביד שאול: ¹¹ והוא שאל את החניתה ויאמרacha בדור ובדור יוסב דוד מפני עמיים: ¹² וירא שאול לפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר: ¹³ ויסדרו שאול מעמו ושמהו לו שר אלף רוח ואבא לפניו העם: ¹⁴ ויהי דוד לכל דרכו משכיל והוא עמו: ¹⁵ וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: ¹⁶ וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניויהם: ¹⁷ ויאמר שאול אל דוד הנה בת הגדולה מרוב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל ולהלם מלכות יהוה ושאל אל דוד כי מה נברם וינסו: ¹⁸ ויאמר דוד אל שאול מי אני וממי חי משפחתי אבי בישראל כי היה חתן למלך: ¹⁹ ויריו בעת חת את מרכב בחת שאל לדוד והיא נתנה לערדיאל המחלתו לאשה: ²⁰ ותחאבה מיכל בת שאול את דוד וינדו לשאול וישר הדבר בעינו: ²¹ ויאמר שאול אתנה לו ותהי לו לモקש ותהי בו ייד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתי תחתון כי הום: ²² ויציו שאול את עברו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבו ועתה תחתון במלך: ²³ וידברו עבדיו שאול באוני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקרה בעיניכם תחתון במלך ואני אשרש ונקלה: ²⁴ וינדו עברי שואל לו לאמר בדברים האלה דבר דוד: ²⁵ ויאמר שאול כי התאמרו לדוד אין חפץ למלך במחר כי במאה ערלוות פלשתים להנקם באבי המלך וشاءול חשב להפלי את דוד ביד פלשתים: ²⁶ וינדו עברי לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעני דוד לתחתון במלך ולא מלאו הימים: ²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאותים איש ויבא דוד את ערלויהם וימלאם למלך לתחתון במלך יתנו לו שואל את מיכל בתו לאשה: ²⁸ וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שואל אבהתו: ²⁹ ויאסף שואל לראה מפני דוד עוד ויהי שואל איב את דוד כל הימים: ³⁰ ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עברי שואל וויקר שמו מאד:

19 וידבר שואל אל יונתן בנו ואל כל עברי להמית את דוד ויונתן בן שאול חפץ בדור מאד: ² וינד יהונתן לדוד לאמור מבקש שואל אבי להמיתך ועתה השמר

הקהל הזה כי לא בחרב ובתנית יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתם בידנו: ⁴⁸ והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערה לקראת הפלשתי: ⁴⁹ וישלח דוד את ידו אל הצלוי ויקם שם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: ⁵⁰ ויזחק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתתו וחרב אין ביד דוד: ⁵¹ וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתתו ויכרת בה את ראשו וירא הפלשתים כי מה נברם וינסו: ⁵² ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואר ניא ועד שער עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד נה ועד עקרון: ⁵³ וישבו בני ישראל מדרך אחורי פלשתים ושיסו את מחניהם: ⁵⁴ ויקח דוד את ראש הפלשתי ובאהו ירושלים ואת כליו באלהלו: ⁵⁵ וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנر שר הצבא בן מי זה הנער אבנر ויאמר אבנר חי נפש המלך אם ידעתי: ⁵⁶ ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם: ⁵⁷ וכשוב דוד מהচות את הפלשתי ויקח אותו אבנר ויבאהו לפני שואל וראש הפלשתי בידיו: ⁵⁸ ויאמר אליו שואל בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עברי יש בית הלחמי:

18 וכי ככלתו לדבר אל שואל לנפש יהונתן נקשה בנפש דוד ויאבבו יהונתן לנפשו: ² ויקחיו שואל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ³ ויכרת יהונתן ודוד ברית באבותיהם או כי נפשו: ⁴ וויתפס יהונתן את המעל אשר עליו וויתנו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שואל ישכיל וושמהו שואל על אנשי המלחמה וויתב בעינו כל העם ונם בעני עברי שואל: ⁶ ויהי בכואם בשוב דוד מהচות את הפלשתי וചצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמלחמות לקראת שואל המלך בחפמים בשמהה ובשלשים: ⁷ ותענינה הנשים המשחקות ותאמורן הכה שואל באלו ודור ברכבתיו: ⁸ ויהר לשואל מאד ורע בעינו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד ברכבות ולוי נתנו אלפיים ועוד לו אך המלוכה: ⁹ ויהי שואל ען את דוד מהיום הוא והלאה: ¹⁰ ויהי ממחרת וצילה רוח אליהם

הלוּק ויתגנְבָא עד באו בנוֹתָה ברמָה: 24 ווַיִּפְשַׁט נֶם הָוָה
בגְדוּ ווַיִּתְגְּבָא נֶם הָוָה לְפָנֵי שְׁמוֹאֵל וַיְפַלֵּעַ עַרְם כָּל הַיּוֹם
הָוָה וְכָל הַלִּילָה עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַנְּסָאָל בְּנָכְיָאָם:

20 וַיָּבֹרֶךְ דָּוד מִנוֹתָה בְּרַמָּה וַיֹּאמֶר לְפָנֵי הַיּוֹנָתָן
מַה עֲשִׂיתָ מֵהָ עֻנוֹן וְמַה חָטָאתִי לְפָנֵי אֱבִיךָ כִּי מִבְקַשְׁ
אֶת נֶפֶשִׁי: 2 וַיֹּאמֶר לוֹ חָלִילָה לְאַתָּה תְּמֹתָה הַנָּה לוּ עֲשָׂה
אֱבִיךָ דָּבָר גְּדוּלָה אוֹ דָבָר קָטָן וְלֹא גִּלְגָּה אֶת אָזְנוֹ וְמִדּוֹעַ
יִסְתִּיר אֱבִיךָ מִמְנִי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֵין זֹאת: 3 וַיַּשְׁבַּע עוֹד
דָּוד וַיֹּאמֶר יְדֻעַ אֱבִיךָ כִּי מִצְאָתִי חַן בְּעִינֵיךְ וַיֹּאמֶר
אֶל יְדֻעַ זֹאת הַיּוֹנָתָן פָּנִיעַצְבָּן וְאֶולֶם חַי יְהוָה וְחַי נִפְשָׁךְ
כִּי כְּפָשָׁע בְּנֵי וּבֵין הַמּוֹתָה: 4 וַיֹּאמֶר הַיּוֹנָתָן אֶל דָּוד מֵה
הָאָמָר נִפְשָׁךְ וְעָשָׂה לְךָ: 5 וַיֹּאמֶר דָּוד אֶל הַיּוֹנָתָן הַנָּה
חֶדֶשׁ מַחְרָה וְאֶנְכִּי יִשְׁבֶּב אֲשֶׁר עַמְּךָ הַמֶּלֶךְ לְאַכְלָה וְשַׁלְחָנִי
וְנִסְתָּרְתִּי בְּשֶׁדֶה עַד הַעֲרָבָה הַשְּׁלִישִׁית: 6 אִם פָּקַד יִפְקַדְנִי
אֱבִיךָ וַיֹּאמֶת נִשְׁאָל מִמְנִי דָּוד לְרוֹצֵחַ בֵּית לְחֵם עִירִוֹ
כִּי זָכָה הַיָּמִים שֶׁמֶן לְכָל הַמְּשֶׁפֶחֶת: 7 אִם כֵּה יֹאמֶר טוֹב
שְׁלֹום לְעַבְדֵךְ וְאֶם חֲרֵה וְחָרָה לוּ רָע כִּי כְּלַתָּה הַרְעָה
מַעַמָּו: 8 וְעַשְׁתָּה חָסֵד עַל עַבְדֵךְ כִּי בְּבָרִותָה יְהוָה הַבָּאת
אֶת עַבְדֵךְ עַמְקָם וְאֶם יִשְׁבַּע עַוֹּן הַמִּוְתָּגִי אֶתְּה וְעַד אֱבִיךָ
לִמְהָה זוּ תְּבִיאָנִי: 9 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן חָלִילָה לְךָ כִּי אִם יְדֻעַ
אֶדְעַ כִּי כְּלַתָּה הַרְעָה מַעַם אֱבִיךָ לְבָאוֹ עַלְיךָ וְלֹא אֶתְּה
אָנִיד לְךָ: 10 וַיֹּאמֶר דָּוד אֶל יְהוֹנָתָן מַיְנִיד לְיִ אָוֶן
עַנְקָ אֱבִיךָ קַשָּׁה: 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל דָּוד לְכָה וּנְצָא
הַשְּׁדָה וַיִּצְאָוּ שְׁנֵיָהָם הַשְּׁדָה: 12 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל דָּוד
יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אַחֲקָר אֶת אֱבִיךָ כַּעַת מַחְרָה הַשְּׁלִישִׁית
וְהַנָּה טוֹב אֶל דָּוד וְלֹא אֶשְׁלַח אֶלְיךָ וְגַלְיוּתִי אֶת אָנָּקָן:
13 כִּי יִשְׁעָה יְהֹוָה לִיהוֹנָתָן וְכִי יִסְׁפֵּר כִּי יִתְּבָא אֶל אֱבִיךָ
הַרְעָה עַלְיךָ וְגַלְיוּתִי אֶת אָנָּקָן וְשַׁלְחָתִיךָ וְהַלְכָתָלְשָׁוּם
וְיִהְיָה יְהֹוָה עַמְקָם כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֱבִיךָ: 14 וְלֹא אָמַם עַדְנִי חַי
וְלֹא תַּعֲשֵׂה עַמְדִי חָסֵד יְהֹוָה וְלֹא אָמָות: 15 וְלֹא תִּכְרֹת
אֶת חָסְדָךְ מִעֵם בֵּיתְךָ עַד עֲוֹלָם וְלֹא בְּהַכְרִתָּה יְהֹוָה אֶת
אֱבִיךָ דָּוד אִישׁ מַעַל פְּנֵי הַאֲדָמָה: 16 וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן עַמְּךָ
בֵּיתְךָ דָּוד וַיִּבְשַׁע אֶת דָּוד בְּאֶתְבָּתוֹ אֶתְוֹ כִּי אַהֲבָת נֶפֶשׁוֹ אָהָבוּ: 18
וַיֹּאמֶר לוּ יְהוֹנָתָן מַחְרָה חָדֶשׁ וַיִּפְקַד כִּי יִפְקַד מוֹשֶׁבֶךָ:
19 וְשַׁלְשָׁת תְּרֵד מַאֲדָם וּבְאֶתְלָה אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִסְתַּרְתָּ שָׁם
בַּיּוֹם הַמְּעָשָׁה וַיִּשְׁבַּת אֶצְלָהָבָן הַאֲזָל: 20 וְאֶנְיָ שְׁלִשָּׁת

נָא בַּבְּקָר וַיִּשְׁבַּת בְּסִתְרָה וְנִחְבָּא: 3 וְאֶנְיָ אָצָא וְעַמְּדָרִי
לִדְ אָבִי בְּשֶׁדֶה אֲשֶׁר אֶתְה שֶׁמֶן וַיֹּאמֶר בְּךָ אֶל אָבִי
וְרָאֵיתִ מָה וְהַנְּדָרִי לְךָ: 4 וַיֹּדְבֵּר יְהֹוָה בְּדוֹר טוֹב אֶל
שָׁאָל אָבִי וַיֹּאמֶר אָלֹי אֲלִיחְתָּא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְרוֹ בְּדוֹר כִּי
לֹא חָתָא לְךָ וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹב לְךָ מַאֲדָם: 5 וַיִּשְׁמַע אֶת נֶפֶשׁ
בְּכֶפֶר וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיַּעֲשֵׂה תְּשׁוּעוֹת נְדוּלה לְכָל
יִשְׂרָאֵל רָאֵית וְתִשְׁמַח וְלִמְהָה תְּחַטְּא בְּדָם נְקִי לְהַמִּיתָה אֶת
דוֹר הַמָּגָּבָה: 6 וַיִּשְׁמַע שָׁאָל בְּקוּל הַיּוֹנָתָן וַיִּשְׁבַּע שָׁאָל חַי
יְהֹוָה אָם יִוְמָת: 7 וַיִּקְרַא יְהֹוָה לְדוֹד וַיַּגְּדֵל לוּ יְהֹוָתָן אֶת
כָּל הַדָּבָרִים הַאֲלָה וַיַּבְאֵל יְהֹוָתָן אֶת דָּוד אֶל שָׁאָל וַיִּשְׁבַּע
לִפְנֵי כָּתָמָל שְׁלֹשָׁם: 8 וַיָּוֹסֶף הַמְּלָחָמָה לְהַיּוֹת וַיָּצָא
דוֹד וַיְלַחַם בְּפֶלְשְׁתִּים וַיַּךְ אֶת מִכְהָה נְדוּלה וַיָּסַע מִפְנֵיו:
9 וַתָּהִי רֹוח יְהֹוָה רְעוֹה רַעַת אֶל שָׁאָל וְהָוָה בְּכִירָה וַיִּשְׁבַּע
בִּידָוֹ וְדָוד מַגְנֵן בַּיְדָ: 10 וַיִּבְקַשׁ שָׁאָל לְחַכּוֹת בְּחִנִּית
בְּדָוד וּבְקִיר וַיִּפְתַּר מִפְנֵי שָׁאָל וַיַּךְ אֶת הַחִנִּית בְּקִיר
וְדוֹר נְסִימָלֶת בְּלִילָה הוּא: 11 וַיִּשְׁלַח שָׁאָל מַלְאָכִים
אֶל בֵּית דָוד לְשִׁמְרֹר וְלִמְהִיטוּ בְּבָקָר וְתַנְדֵּל לְדוֹד מִיכָּל
אֲשֶׁתוֹ אֲלֵיכָר אִם אִינְךָ מַמְלָט אֶת נֶפֶלֶת הַלִּילָה מַחְרָה
מוֹמָת: 12 וַתַּרְדֵּד מִיכָּל אֶת דָוד בְּעַד הַחִלּוֹן וַיַּלְךְ וַיִּבְרַח
וַיִּמְלַט: 13 וַתַּחַק מִיכָּל אֶת הַתְּרִפּוֹת וְתַשְׁמַמֵּת אֶל
כְּבִיר הַעֲזָם שָׁמָה מַרְאַשְׁתָּיו וְתַכְסֵס בְּבָנֶה: 14 וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים לְקַחְתָּה אֶת דָוד וַיַּדְרֹא אֶת דָוד לְמִלְחָמָה
מִיכָּל אֶל שָׁאָל אֲלִי שְׁלֹחֵנִי לְמַה אִמְיתִךְ: 15
וְדוֹד בְּרַח וַיִּמְלַט וַיַּבְאֵל אֶל שְׁמֹאֵל הַרְמָתָה וַיַּגְּדֵל
כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לוּ שָׁאָל וַיַּלְךְ הָאָזְמָנוֹל יִשְׁבַּע בְּנוֹתָה:
16 וַיִּגְדֵּל לְשָׁאָל לְאמֹר הַנָּה דָוד בְּנוֹתָה בְּרַמָּה: 17 וַיִּשְׁלַח
שָׁאָל מַלְאָכִים לְקַחְתָּה אֶת דָוד וַיַּדְרֹא אֶת הַקְּתָה הַנְּבִיאִים
נְבָאִים וְשְׁמֹאֵל עַמְדָה נְצָב עַל לִיהְמָם וְתַהְיֵה עַל
רוֹחַ אֱלֹהִים וַיִּתְגְּבָא נֶם הַמָּה: 18 וַיַּגְּדֵל הָאָזְמָנוֹל
מַלְאָכִים שְׁלֹשִׁים וַיִּתְגְּבָא נֶם הַמָּה: 19 וַיַּלְךְ נֶם הָוָה
הַרְמָתָה וַיִּבְאֵל עַד בָּרְגָּדָל אֲשֶׁר בְּשָׁכוֹ וַיַּשְׁאֵל וַיֹּאמֶר
אִפְּה שְׁמֹאֵל וְדוֹד וַיֹּאמֶר הַנָּה בְּנוֹתָה בְּרַמָּה: 20 וַיַּלְךְ
שָׁמָל נְוִיתָה בְּרַמָּה וַתָּהִי עַל יְהָוָה נֶם הָוָה רֹוח אֱלֹהִים וַיַּלְךְ

שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין
דרשי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר :

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך
לקראת דוד ויאמר לו מודע אתה לברך ואיש אין אתה :
2 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוינו דבר ויאמר
אל איש אל ידע מואמה את הדבר אשר אנכי שלחך
אשר צויתך ואת הנערם יודעת אל מקום פלני אלמוני :
3 ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחם תנה בידי או
הנמצא : 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל
תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשمرו הנערם אך
מאשה : 5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה
לנו כהטול שלשם בצתתי והוא כלי הנערם קדש והוא
דרך חל ואף כי היום יקדש בכלל : 6 ויתן לו הכהן קדש
שי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים לפני
יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו : 7 שום איש מעברי
שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדרמי
אביר הרעים אשר לשאול : 8 ויאמר דוד לאחימלך ואין
ישפה תחת ירך חנית או חרב כי נם חרבי ונם כליל לא
לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ : 9 ויאמר הכהן
חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא
לומה בשמלת אחריו האפור אם אתה תקח לך קח כי אין
אחרת זולחה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי : 10 ויקם
דוד ויברכה ביום ההוא מפני שאול ובא אל אכיש מלך
נת : 11 ויאמרו עברדי אכיש אליו הלווא זה דוד מלך הארץ
הלווא להז יגענו במחלות לאמर הכהן שאל באלו ודוד
ברכבותו : 12 ווישם דוד את הרכבים האלה לבבבו וירא
마다 מפני אכיש מלך נת : 13 וישנו את טumo בעיניהם
ויתהלו בידם ויתו על דלתות השער וירוד רידו אל
קנו : 14 ויאמר אכיש אל עברדי הנה תראו איש משתגע
למה תביאו אותו אליו : 15 חסר משגעים אני כי הבאחים
את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי :

22 וילך דוד שם וימלט אל מערה עדלם וישמעו
אהיו וככל בית אביו וירדו אליו שמה : 2 ויתקצטו אליו
כל איש מצוק וככל איש אשר לו נשא וככל איש מר נפש
ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש : 3 וילך
דוד שם מצפה מוואב ויאמר אל מלך מוואב יצא נא אבוי
ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אליהם : 4 וינחם

החצים צדה אורה לשלח לי למטרה : 21 והנה אשלה
את הנער לך מצא את החצים אם אמר לנער הנה
החצים ממך ותנה קתנו ובאה כי שלום לך ואני דבר
יהוה : 22 ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך ולהלאה
לך כי שלחך יהוה : 23 והדבר אשר דברנו אני אתה הנה
יהוה בינו וביןיך עד עולם : 24 ויסתר דוד בשדה ויהו
החדש ושב המלך על הלוחם לאכול : 25 וישב המלך
על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן
וישב אבנור מצד שאל ויפקד מקום דוד : 26 ולא דבר
שאל מואה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור
הוא כי לא טהור : 27 ויהיו ממחורתה החדש השני ויפקד
מקום דוד ויאמר שאל אל יהונתן בנו מודע לא בא בנו
ישי נס תמול נס היום אל הלוחם : 28 ויען יהונתן את שאל
נשאל נשאל דוד מעמידו עד בית לחם : 29 ויאמר שלחני
נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אхи ועתה אם
מצאתו חן בעיניך אמלטה נא ואראח את אхи על כן לא
בא אל שלחן המלך : 30 ויהיר אף שאל ביהונתן ויאמר
לו בנעוות המרדות הלווא יעדתו כי בחר אתה לבן יש
לבשך ולבשת ערות אמר : 31 כי כל הימים אשר בן יש
חי על האדמה לא תכוון אתה ומלוותך ועתה שלח וכח
אתו אליו כי בן מות הוא : 32 ויען יהונתן את שאל אביו
ויאמר אלו למה יומת מה עשה : 33 ויטל שאל את החנית
עליו להכחו וירע יהונתן כי כל היא מעם אביו להמית
את דוד : 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל
ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו :
35 ויהי בפרק ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן
עמו : 36 ויאמר לנער רץ מצא נא את החצים אשר אנכי
מורחה הנער רץ והוא יירה החץ להעברו : 37 ויבא הנער
עד מקום החץ אשר יירה יהונתן ויקריא יהונתן אחריו
הנער ויאמר הלווא החץ ממך והלאה : 38 ויקריא יהונתן
אחריו הנער מהרה חושה אל תעמוד וילקט נער יהונתן
את החץ ויבא אל אדרנו : 39 והנער לא ידע מואה אך
יהונתן ודוד ידעו את הדבר : 40 ויתן יהונתן את כליו אל
הנער אשר לו לא לך הביא העיר : 41 והנער בא
ודוד קם מ אצל הנגב ויפל לאפיו ארצה ווישתחו שלש
פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד
הגדיל : 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלים אשר נשבענו

23 את פni מלך מואב וישבו עמו כל ימי היהוד דוד במצודה: 5 ויאמר גד הنبي אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: 6 וישמע שאל כי נודע דוד ואנשים אשר אותו ושאל יושב בנכעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וככל עבדיו נצבים עליו: 7 ויאמר שאל לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיינו נם לכלכם יתן בן יש שדות וככרמים לכלכם ישים שרוי אלףים ושדרי מאות: 8 כי קשרתם לכלכם עליו ואין נלה את אזני בכרה בני עם בן יש אין חלה מכם עליו ונלה את אזני כי הקים בני את עבדך עלי לאראב כוים זהה: 9 ויען דאג האדרמי והוא נצב על עבדך שאל ויאמר ראייתו את בן יש בא נגה אל אחימלך בן אחטוב: 10 וישאל לו ביהוה וצדקה נתן לו ואת הרב גלית הפלשטי נתן לו: 11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ובאו כלם אל המלך: 12 ויאמר שאל שמע נא בן אחיטוב ויאמר תני אני: 13 ויאמר אלו שאל למה קשרתם עלי אתה ובן יש בתוך לו לחם וחרב ושאל לו באלהים لكم אליו לאראב עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד כיום זהה: 14 ויען אחימלך את המלך ויאמר מי בכל עבדיך צדוק דבר קתן או גדול: 15 ויאמר המלך מות כביתך: 16 חיים החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדך דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קתן או גדול: 16 ויאמר המלך תמות אחימלך אתה וככל בית אביך: 17 ויאמר המלך לדצים הנצבים עליו סבו והמינו כהני יהוה כי נס ידם עם דוד וכי ידענו כי ברחה הוא ולא נלו את אונו ולא אבו עבדך המלך לשלח את ידם לפגע בכתני יהוה: 18 ויאמר המלך לדזינג שבatha ופגע בכהנים ויסב דזינג האדרמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפור כד: 19 ואת נב עיר הכהנים הכהן לפוי חרב מארש ועדasha מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפוי חרב: 20 וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו אביתר ויבורח אחרדי דוד: 21 וינגד אביתר לדוד כי הרג שאל את כהני יהוה: 22 ויאמר דוד לאביתר ידעת כי הרג ההורא כי שם דזינג האדרמי כי הנג יגיד לשאל אנכי סבתי בכל נפש בית אביך: 23 שבהathi אל תירא כי איש בקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדוי:

שם כי אמר אליו ערום יערם הוא: 23 וראו וידעו מכל

שם שאל א

בך : 13 כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשות וידי לא תהיה בך : 14 אחרי מי יצא מלך ישראל אחריו מי אתה רדף אחריו כלב מת אחריו פרעוש אחד : 15 והיה יהוה לדין ומשפט בני ובינך וורה וירב את ריבוי ישפטני מירך : 16 ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאל ויאמר שאל הקלך זה בני דוד וישא שאל קלו ויבך : 17 ויאמר אל דוד צדיק אתה מנני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה : 18 ואת הנגדה היום את אשר עשית אתי טובה את אשר סנدني יהוה בידך ולא הרנתנו : 19 וכי ימצא איש את איבבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלםך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי : 20 ועתה הנה ידעתו כי מלך תמלך וקמה בידך ממלכת ישראל : 21 ועתה השבעה לי ביהוה אם תזכיר את זרוע אחורי ואם תשמיד את שמי מבית אבי : 22 וישבע דוד לשאל וילך שאל אל ביתו ודוד ואנשיו על עלו על המצדקה :

25 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויסփדו לו ויקברו בכיתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן : 2 ואיש במיעון ומעשיהם בכרמל והאיש גדול מאד ולן צאן שלשה אלפיים ואלף עזים והוא בנזע את צאנו בכרמל : 3 ושם האיש נבל ושם אשתו אבניל והאה טובת של ויפת תאר והאיש קשה ורע מעלהים והוא כלבו : 4 ויישמע דוד במדבר כי נזע נבל את צאנו : 5 וישלח דוד שעשרה ערים ויאמר דוד לנערים על כרמלה ובאתם אל נבל ואליהם לו בשמי לשלום : 6 ואמרתם כה לח' אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום : 7 ועתה שמעתי כי נזעים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנוא לא הצלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היהם בכרמל : 8 שאל את נעריך וינוידו לך וימצא הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא אשר תמציא לך לעבדך ולベンך לדוד : 9 ויבאו נעריך דוד וירבדו אל נבל הכל הדברים האלה בשם דוד וינויחו : 10 ויען נבל את עבדיך דוד ויאמר מפני אדני : 11 ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגוזי ונתקתי לאנשים אשר לא ידעת אי מזה המה : 12 ויהפכו נערי דוד לדריכם וישבו ויבאו וינרו לו ככל הדברים האלה : 13 ויאמר דוד לאנשיו ישפט יהוה בין ובינך ונKENNI יהוה ממקד וידי לא תהיה המחכאים אשר יתחבא שם ושבתם אליו אל נכוון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אותו בכל אלף יהודה : 14 ויקומו וילכו זיפה לפני שאל ודור ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון : 15 וילך שאל ואנשיו לבקש וינרו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאל וירדף אחרי דוד מדבר מעון : 16 וילך שאל מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפה לכלת מפני שאל ושאל ואנשיו עטרים אל דוד ואנשיו לתפסם : 17 ומלאך בא אל שאל לאמר מהרה ולבכה כי פשטו פלשתים על הארץ : 18 ווישב שאל מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות : 19 ויעל דוד שם וישב במצדות עין נדי :

24 ויהי כאשר שב שאל מארדי פלשתים וינרו לו לאמור הנה דוד במדבר עין נדי : 2 ויקח שאל שלשה אלפיים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי הייעלים : 3 ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מעלה ויבא שאל להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים : 4 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אלך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשה לו כאשר ישב בעניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעל אשר לשאל בלט : 5 ויהי אחרי כן ויך לב דוד אותו על אשר כרת את כנף אשר לשאל : 6 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם עשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא : 7 וושׁש דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם لكم אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאל לאמר אדני המלך ויבט שאל אחרי ויקד דוד אפים ארצה ווישתו : 8 ויאמר דוד לשאל למה השמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך : 9 הנה היום הזה ראו עניך את אשר נתנק יהוה היום בידי במעלה ואמר להריך ותחס עלייך ואמր לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא : 10 ואביך ראה נס ראה את כנף מעילך בידי כי בכחך את כנף מעילך ולא הרנטיך דעת ראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ועתה צדה את נשוי לחקתך : 11

אשר שלחן היום זה לקראתו:³³ ובברוך טעםך וברוכך
את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי:³⁴
ואולם כי יהוה אלהי ישראל אשר מנערני מהרע אתה כי
לולי מהרת ותבאתו לקראתו כי אם נותר לנבל עד א/or
הבקר משתין בקיר:³⁵ ויקח דוד מירה את אשר הביאה
לו ולה אמר עלי לשлом לביך ראי שמעתי בקולך
ואשה פניך:³⁶ ותבא אבג'יל אל נבל והנה לו משתה
בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עלייו והוא שכר עד
מאד ולא הנירה לו דבר קטן ונдол עד א/or הבקר:³⁷
וייה בבקר בזאת היין מנבל ותנד לו אשתו את הדברים
האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן:³⁸ ויהי כעשרה
הימים ויגף יהוה את נבל וימת:³⁹ וישמע דוד כי מת נבל
ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרטמי מיד נבל
וاث עבדו חזק מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו
וישלח דוד וידבר באבג'יל לקחתה לו לאשה:⁴⁰ ויבאו
עבדי דוד אל אבג'יל הCRMלה וידברו אליו לאמר דוד
שלחנו אליך לקחתך לו לאשה:⁴¹ ותקם ותשתחוו אףים
ארצח ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי
אדני:⁴² ותמהר ותקם אבג'יל ותרכב על החמור וחמש
נעתריה ההקלות לרוגלה ותלך אחר מלכי דוד ותהי
לו לאשה:⁴³ ואות אחותנו לך דוד מיזרעאל ותהיין נס
שתייה לך נשים:⁴⁴ ושאל נtan את מיכל בתו אשת דוד
לפלטי בן ליש אשר מגלים:

26 ויבאו הרים אל שאל הנבעה לאמר הלו דוד
מסתהר בנבעת החכילה על פני היישמן:² ויקם שאל
וירד אל מדבר זוף ואותו שלשת אלפים איש בחורי
ישראל לבקש את דוד במדבר זוף:³ ויזח שאל בנבעת
הכחילה אשר על פני היישמן על הדרך ודוד ישב
במדבר וירא כי בא שאל אחריו המדברה:⁴ וישלח
דוד מרגלים וידע כי בא שאל אל נון:⁵ ויקם דוד ויבא
אל המקום אשר חנה שם שאל וירא דוד את המקום
אשר שכב שם שאל ואבנור בן נר שר צבאו ושאל
שכב במעגל והעם חנים סביבתו:⁶ וויען דוד ויאמר אל
אוחמלך החתי ואבישי בן צריה אהי יואב לאמר מי
ירד אתי אל שאל אל המהנה ויאמר אבישי אני ארד
עמך:⁷ ויבא דוד ואבישי אל העם ליליה והנה שאל שכב
ישן במעגל והנינו מעוכה בארץ מרשותו ואבנור והעם
אמתק:⁸ ויאמר דוד לאבג'יל ברוך יהוה אלהי ישראל

הגרו איש את חרבו ויחנרו איש את חרבו וייחנרו גם דוד
את חרבו ויעלו אחורי דוד כארבע מאות איש ומאות
ישבו על הכלים:⁹ ולאבג'יל אשת נבל הגיד נעד
אחד מהנעירים לאמר הנה שלח דוד מלאים מהמדבר
לבך את אדניינו ויעט בהם:¹⁰ והאנשים טבים לנו מאד
ולא הכלמננו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלךנו אתם
בחיותנו בשדה:¹¹ חומרה היו עליינו גם לילה גם יומם כל
ימי היותנו עם רעים הצאן:¹² ועתה דעוי וראי מה תעשי
כי כלחה הרעה אל אדניינו ועל כל ביתה והוא בן בליעל
מדבר אליו:¹³ ותמהר אבג'יל ותקח מאותיים לחם ושנים
נכלי יין ותמש צאן עשוות וחמש סאים קל ומאה צמקים
ומאותיים דבלים ותשם על החמורים:¹⁴ ותאמר לנעריה
עברו לפניו הני אחדים באה ולאישה נבל לא הנודה:¹⁵
והוה היא רכבת על החמור וירדת בסתר התר ותנה
דוד ואנשיו ירידים לקראתה ותפנש אתם:¹⁶ ודוד אמר
אך לשקר שמרת את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד
מכל אשר לו מאומה ושב לי רעה תחת טובה:¹⁷ כה
יעשה אלהים לאיי דוד וכבה ישיך אם אשair מכל
לו עד הבקר משתין בקיר:¹⁸ ותרא אבג'יל את דוד
ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה
ותשתחוו ארץ:¹⁹ ותפל על רגליו ותאמר כי אני אדני
העון ותדבר נא אמתך באזינך ושמע את דברך אמתך:²⁰
אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על
נכלי כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך
לא ראייתי את נעריו אדני אשר שלחת:²¹ ועתה אדני חי
יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים וחווע
ידך לך ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפתך לאדני
רעה:²² ונתנה לענדים המתהלים ברגליך אדני:²³ שא נא לפשע
אמתק כי עשה יעשה לאדרני בית נאמן כי מלחותה
יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימיך:²⁴ ויקם
אדם לרדרך ולבקש את נפשך וויהת נש אדני צרורה
בצורך החיים את יהוה אלהיך ונתן נש איביך יקלענה
בתוך כף הקלע:²⁵ ויהיה כי עשה יהוה לאדרני ככל
אשר דבר את הטובה عليك וצורך לנגיד על ישראל:²⁶
ואלה תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לך לאדרני ולשפך
דם חנן ולהושע אדני לי והויטב יהוה לאדרני וכורת את
אמתק:²⁷ ויאמר דוד לאבג'יל ברוך יהוה אלהי ישראל

27 ויאמר דוד אל כלבו עתה אספה יום אחד ביד שאל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממי שאל לבקשנו עוד בכל גבול ישראל ומלתתי מידי: 2 ויקם דוד ויעבר הוא וSSH מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוק מלך נת: 3 וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואגשו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היורעלאית ואכיגיל אשת נבל הרכמלית: 4 ויגד לשאול כי ברח דוד נת ולא יוסף עוד לבקשנו: 5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישUbך בעיר הממלכה עמק: 6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכאן היהת צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: 7 ויהי מספר הימים אשר ישוב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשור והגזרי והמלך כי הנה שבות הארץ אשר מעולם בואר שורה ועד ארץ מצרים: 9 והכה דוד את הארץ ולא ייחיה איש ואשה ולחק צאן ובקר וחמורים ונמלים ובנדים וישב ויבא אל אכיש: 10 ויאמר אכיש אל פשתחם היום ויאמר דוד על נביה יהודה ועל נגב הירחמאלי ועל נגב הקניין: 11 וואייש ואשה לא יהיה דוד להביאנה לאמר פן יגדו לנו לאמר כה עשה דוד וככה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: 12 ויאמן אכיש בדור לאמר הבаш הבאיש בעמו בישראל והוא לי לעבד עולם:

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מהניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ירע תדע כי אתי יצא במחנה אתה ואנשיך: 2 ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראש אשימך כל הימים: 3 ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברתו ברמה ובעירו ושאלול הסיר האבות ואת הידועים מהארץ: 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויוננו בשונם ויקבץ שאל את כל ישראל ויוננו בגלבע: 5 וירא שאל את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: 6 וישאל שאל ביהוה ולא ענהו יהוה נם בחלומות נם באורים נם בנבאים: 7 ויאמר שאל לעבדך בקשוי לי אשת בעלת אוב ואלכה אלה ואדרשה בה ויאמרו עבדך אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור: 8 וותחפש שאל וילבש בנדים אחרים והוא וילך והוא ושנו

שכבים סביבתו: 9 ויאמר אכיש אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: 10 ויאמר דוד אל אכיש אל תשחיתתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה: 11 ויאמר דוד זו יהוה כי יהוה יגבור או ימו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: 12 חילילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מרשותו ואת צפתה הימים ונלכה לנו: 13 ויקח דוד את החנית ואת צפתה הימים מראשתי שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיז כי כלם ישנים כי תרגדת יהוה נפלת עליהם: 14 ויקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר לאמור הלוּתָה אבנור ויען אבנור ויאמר מי אתה קראת אל המלך: 15 ויאמר דוד אל אבנור הלוּתָה איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדרני המלך כי בא אחר העם להשחית את המלך אדרני: 16 לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתה אשר לא שמרתם על אדרנים על מיש יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפתה הימים אשר מראשתו: 17 ויכר שאל את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדרני המלך: 18 ויאמר למה זה אדרני דרכ' אחריו עברו כי מה עשית ומה בידי רעה: 19 ועתה ישמע נא אדרני המלך את דברי עברו אם יהוה הסיטך ביריח מנהה ואם בני האדם אరוריהם הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפק בנחלת יהוה לאמר לך עבר אלהים אחרים: 20 ועתה אל פל דמי ארצתך מננדפני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעוש אחד כאשר ירדך הקרא בהרים: 21 ויאמר שאל חטאתי שוב בני יהוה כי לא ארעל לך עוד תחת אשר יקרה נשפי בעניך היום הנה הסכלתי ואשנה הרבה מאד: 22 ויען דוד ויאמר הנה חניתת המלך ויעבר אחד מהנעירים ויקחה: 23 ויהוה ישיב לאיש את צדקו ואת אמנותו אשר נתנק יהוה היום ביד ולא אביתי לשלה ידי במשיח יהוה: 24 והנה כאשר נדלנה נשך היום הזה בעניינו כן תגדל נשפי בענייני יהוה ויצלני מכל צרה: 25 ויאמר שאל אל דוד ברוך אתה בני דוד נם עשה תעשה ונם יכל תיכל וילך דוד לדרכו ושאל שב למקומו:

3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הללו זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היהarti זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וושב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה וכמה יתרצה זה אל אדני הלוא בראשי האנשימים ההם: 5 הלוא זה דוד אשר יענו לו במלחמות לאמר הכה שאל אלפו ודוד ברובתו: 6 ויקרא אכיש אל דוד ויאמר ALSO כי יהוה כי ישאר אתה טוב בעני צאתך ובאך אתו במחנה כי לא מצאתי לך רעה מיום באך אליו עד היום הזה ובעני הסרנים לא טוב אתה: 7 ועתה שוב לך בשלום ולא חעשה רע בעני סרני פלשתים: 8 ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשית ומה מצאת בעברך מיום אשר היה לי פניך עד היום הזה כי לא אבאנו ונלחמתי באיבוי אדני המלך: 9 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעני כמלך ואלהם אך שרי פלשתים אמרו לא עלה עמו במלחמה: 10 ועתה השכם בבקיר ועבדי אדניך אשר בא אתה והשכמתם בבקיר ואור لكم ולכון: 11 וישכם דוד הוואאנשו ללבת בבקיר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים על ירושה:

30 10 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי שפטו אל גנב ואל צקלג ויכו את צקלג וישראלו אתה באש: 11 וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גдол לא המתו אש וינהנו וילכו לדררכם: 12 ובבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו: 13 ויויא דוד והעם אשר אותו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות: 14 ושותיו נדי דוד נשבו אהונעם היורעלית ואכינוי אשנת נבל הכרמלי: 15 וחצץ לדוד מادر אמרו העם לסקלו כי מורה נפש כל העם איש על בנו ועל בתניו ויתחוך דוד ביהוה אלהו: 16 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הינשה נא לְיִהְפּרֵד יונש אביתר את האפר אל דוד: 17 וישאל דוד ביהוה לאמր ארדף אחריו הנדור הזה האשננו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והציל תצליל: 18 וילך דוד הווא ושמאות איש אשר אותו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו: 19

20 גברים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר כסומי נא לְיִהְפּרֵד והעליל לְיִהְפּרֵד את אשר אמר אליך: 21 ותאמר האשה ALSO הנה אתה יודעת את אשר שאל אשר הכרית את האבות ואת הידענינו מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני: 22 וושבע לה שאל ביהוה לאמר דיו יהוה אם יקרך עון בדבר הזה: 23 ותאמר האשה את מי עלה לך ויאמר את שמואל העלי לְיִהְפּרֵד: 24 ותראי האשה את שמואל ותאמר האשה אל שאל דוד לאמר למה רמייתני ואתה שאל: 25 ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראתה ותאמר האשה אל שאל אלהים ראייתו עלים מן הארץ: 26 ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאל כי שמואל הוא וידך אף ארצתך וויתחחו: 27 ויאמר שמואל אל שאל למה הרגנותני להעלות אתוי ויאמר שאל צר לי מאד ופלשתים נלחמים כי ואלהם סר מעלי ולא עני עוד נם ביר הנכאים נם בחלמות ואקראה לך לחדידי עני מה עשאה: 28 ויאמר שמואל ולמה תהשלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך: 29 ויעש יהוה לך כאשר דבר בידיו ויקרע יהוה את הממלכה מידך וויתנה לרעך לדוד: 30 כאשר לא שמעת בקהל יהוה ולא עשית חרין אף בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: 31 וויתן יהוה נם את ישראל עמד ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי נם את מחנה ישראל יתן יהוה ביר פלשתים: 32 וימחר שאל לפלא קומתו ארצתה וירא מאד מדברי שמואל נם כה לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: 33 ותבוא האשה אל שאל ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו התנה שפהחך בקהל ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אל: 34 ועתה שמע נם אתה בקהל שפהחך ואשמה לפניך פת לחם ואכל ויהו בך כח כי תלך בדרך: 35 וימאן ויאמר לא אכל וירצז בו עבדיו ונם האשה וישמע לכלם ויקם מהארץ וישב אל המטה: 36 ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותבכהו ותקח כמה ותלש ותפחו מצות: 37 ותגש לפני שאל ולפני עבדיו ואכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

29 1 ויקבצו פלשתים את כל מוחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר בירושה: 2 וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד וגנשו עברים באחרנה עם אכיש:

בעתך : 31 וְלֹא שֶׁר בְּחַבְרוֹן וְלֹכֶל הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר הַתָּהַלֵּךְ
שם דוד הוא ואנשיו :

31 וּפְלִשְׁתִּים נְלַחֲמִים בַּיְשָׂרָאֵל וַיַּגַּס אָנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְנֵי
פְּלִשְׁתִּים וַיַּפְלִלוּ חֲלִילִים בַּחַר הַגְּלֹעַד : 2 וַיַּדְבְּקָו פְּלִשְׁתִּים
אֶת שָׁאָול וְאֶת בְּנֵי וַיַּכְּרַבְּנָו אֶת יְהוֻנָּתָן וְאֶת אַבְינָדָב
וְאֶת מָלְכֵי שֹׁׁעַב בְּנֵי שָׁאָול : 3 וַיַּכְּבַד הַמְּלָחָמָה אֶל שָׁאָול
וַיַּמְצָא הַמְּמֹרְדִּים אֱנֹשִׁים בְּקַשְׁת וְיַחַל מָאָד מִמְּמֹרְדִּים :
4 וַיֹּאמֶר שָׁאָול לְנַשָּׁא כָּלְיוֹ שְׁלֹף חֶרְבָּךְ וְדַקְרַנְיָה בְּהַפְּנֵי
יְבוֹאו הַעֲרָלִים הָאָלָה וְדַקְרַנְיָה וְהַתְּعַלְלָו בְּיַ וְלֹא אָבָה
נְשָׁא כָּלְיוֹ כִּי יְרָא מָאָד וַיַּחַק שָׁאָול אֶת הַחֶרְבָּה וַיַּפְלֵל עַלְיהָ :
5 וַיַּרְא נְשָׁא כָּלְיוֹ כִּי מָתָּה שָׁאָול וַיַּפְלֵל גַּם הוּא עַל חֶרְבָּו
וַיַּמְתַּעַמוּ : 6 וַיַּמְתַּעַם שָׁאָול וְשִׁלְשָׁת בְּנֵי וַיַּמְתַּעַם כָּל
אָנָשֵׁו בַּיּוֹם הַהוּא יְחִידָה : 7 וַיַּרְא אָנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּעֲבָר
הַעַמֵּק וְאֲשֶׁר בַּעֲבָר הַיְּרָדֵן כִּי נָסַן אָנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי מָתוּ
שָׁאָול בְּנֵי וַיַּשְׁׁבוּ אֶת הָעִירִים וַיַּגַּס וַיַּבְאַו פְּלִשְׁתִּים וַיַּשְׁׁבוּ
בָּהָן : 8 וַיְהִי מְמֹחרָת וַיַּבְאַו פְּלִשְׁתִּים לְפֶשֶׁת אֶת הַחֲלִילִים
וַיַּמְצָא אֶת שָׁאָול וְאֶת שִׁלְשָׁת בְּנֵי נְפָלִים בַּחַר הַגְּלֹעַד :
9 וַיַּכְרְתוּ אֶת רָאשׁוֹ וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת כָּלְיוֹ וַיַּשְׁלַחוּ בַּאֲרָץ
פְּלִשְׁתִּים סְבִיבָה לְבָשָׂר בֵּית עַצְבֵיכֶם וְאֶת הָעָם : 10 וַיַּשְׁמֹנוּ
אֶת כָּלְיוֹ בַּיּוֹם עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת נִוְתָּהָ תָּקַע בְּחֻוּמָת בֵּית שָׁן :
11 וַיַּשְׁמֹעוּ אֶלְיוֹ יִשְׁבִּי יִבְשֵׁג נְלָעֵד אֶת אֲשֶׁר עָשָׂו פְּלִשְׁתִּים
לְשָׁאָול : 12 וַיַּקְרְמוּ כָל אִישׁ חִיל וַיַּלְכְּדוּ כָל הַלִּילָה וַיַּקְרְחוּ
אֶת גְּנוּתָה שָׁאָול וְאֶת גְּנוּתָה בְּנֵי מְחוֹמָה בֵּית שָׁן וַיַּבְאְוִי בְּשָׁה
וַיַּשְׁרְפוּ אֶתְמָם שָׁם : 13 וַיַּקְרְחוּ אֶת עַצְמֹתֵיכֶם וַיַּקְרְבוּ תְּהָתָה
הָאָשָׁל בְּכִבְשָׂה וַיַּצְמֹו שְׁבַע יְמִים :

וַיַּרְדֵּף דָּוד הָוָא וְאֶרֶבֶע מָאות אִישׁ וַיַּעֲמֹדוּ מָאתִים אִישׁ
אֲשֶׁר פְּנָרוּ מַעֲבָר אֶת נֶהָרָה הַבְּשָׂור : 14 וַיַּמְצָא אִישׁ מִצְרָיִם
בְּשָׂדָה וַיַּקְרְחוּ אֶת דָּוד וַיַּתְּנַלֵּו לְחַם וַיַּאֲכֵל וַיַּקְרְחוּ
מִים : 15 וַיַּתְּהַנֵּן לוּ פְּלָחָה דְּבָלָה וְשִׁנִּי צַמְקִים וַיַּאֲכֵל וַיַּשְׁבַּב
רוּחוֹ אֶלְיוֹ כִּי לֹא אֲכֵל לְחַם וְלֹא שָׁתָה מִים שְׁלָשָׁה יְמִים
וְשְׁלָשָׁה לִילּוֹת : 16 וַיֹּאמֶר לוּ דָוד לְמַיִּה אַתָּה וְאַיִּז אַתָּה
וַיֹּאמֶר נָעַר מִצְרָיִם אֲנָכִי עָבֵד לְאִישׁ עַמְלָקִי וַיַּעֲבֹנִי אָדָנִי
כִּי חַלִּיתִי הַיּוֹם שְׁלָשָׁה : 17 אֲנַחְנוּ פְּשַׁטְנוּ נֶבֶן הַכְּרָתִי וְעַל
אֲשֶׁר לִיהְוֹדָה וְעַל נֶבֶן כָּלְבָה וְאַתְּ צְקָלָנִי שְׁרָפָנוּ באָש : 18
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ דָוד הַתְּהָרֵדִי אֶל הַגְּדוֹר הַזָּה וַיֹּאמֶר הַשְׁבָּעָה
לִי בְּאֶלְהִים אֶם חַמִּיתִי וְאֶת תְּסִגְנִי בֵּיד אָדָנִי וְאֶוְרְדָךְ
אֶל הַגְּדוֹד הַזָּה : 19 וַיַּרְדֵּה מִצְרָיִם וְהַנְּהָרָה וְאֶת הַרְמָעָה
הָעָרָב לְמִחְרָחָם וְלֹא נִמְלַט מָהָם אִישׁ כִּי אֶמְבַּע מָאות
אֲכָלִים וְשִׁתִּים וְחַנְגִּים בְּכָל הַשְּׁלָל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר לַקְרָהוּ
מִצְרָיִם פְּלִשְׁתִּים וְמִצְרָיִם יְהוּדָה : 20 וַיַּכְלֵל דָוד אֶת
כָּל אֲשֶׁר לַקְרָהוּ עַמְלָק וְאֶת שְׁתִּי נִשְׁׁיו הַצִּיל דָוד : 21 וְלֹא
נִעַדר לָהּ מִן הַקְּטָן וְעַד הַגְּדוֹלָה וְעַד בְּנִים וּבְנָות וְמַשְׁלָל
וְעַד כָּל אֲשֶׁר לַקְרָהוּ לָהּ הַכָּל הַשִּׁיבָה דָוד : 22 וַיַּקְרְחָה
אֶת כָּל הַצָּאן וְהַבְּקָר נֶגֶן לְפָנֵי המִקְדָּשָׁה הַזָּה וְאִמְרָרָה זָה
שְׁלָל דָוד : 23 וַיַּבְאָ דָוד אֶל מָאתִים הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר פְּנָרוּ
מִלְכַּת אֶחָדִי דָוד וַיַּשְׁׁבַּם בְּנַחַל הַבְּשָׂר וַיַּצְאָ לְקָרְאָת
דָוד וְלַקְרָאָת הָעָם אֲשֶׁר אָתָה וַיַּגַּשׁ דָוד אֶת הָעָם וַיַּשְׁאַל
לָהּ לְשָׁלֹום : 24 וַיַּעֲזַב כָּל אִישׁ רַע וּבְלַעַל מָהָנָּנִים אֲשֶׁר
לְהַלְכוּ עַמְדָה דָוד וַיַּעֲזַב עַמְלָק עַמְלָק וַיַּעֲזַב
וַיַּהַנֵּן וַיַּלְכֵל : 25 וַיַּעֲמֹד אֶל צְקָלָנִי שְׁרָפָנוּ באָש
בְּמִלְחָמָה וּמַעֲלָה וַיַּשְׁמַה לְחַק וַיַּמְשַׁפֵּט לְיִשְׂרָאֵל עַד
הַיּוֹם הַזָּה : 26 וַיַּבְאָ דָוד אֶל צְקָלָנִי שְׁרָפָנוּ באָש
יְהוָה לְרַעַתָּה לְאֶמְרָת הָנָה לְכֶם בְּרָכָה מְשֻׁלָּל אַבִּי יְהוָה :
27 לְאֶשְׁר בְּבֵית אֶל וְלְאֶשְׁר בְּרָמָה נֶגֶן וְלְאֶשְׁר בְּיַתָּר : 28
וְלְאֶשְׁר בְּעֶדֶר וְלְאֶשְׁר בְּשְׁפָמוֹת וְלְאֶשְׁר באַשְׁתָּמִיעַ : 29
וְלְאֶשְׁר בְּרֶכֶל וְלְאֶשְׁר בְּעִיר הַיְּרָחָמָלִי וְלְאֶשְׁר בְּעִיר
הַקְּנִינִי : 30 וְלְאֶשְׁר בְּחַרְמָה וְלְאֶשְׁר בְּבּוֹר עַשׂ וְלְאֶשְׁר

שמואל ב

על לבושך: 25 איך נפלו נבריםบทוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל: 26 צר לי עלייך אחיך יהונתן נעמת לי מארך נפלאתה האבתק לך מהבת נשים: 27 איך נפלו נברים ויאבדו כל מלחמה:

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האعلاה באחת ערי יהודה ויאמר יהואה אליו עלה ויאמר דוד הנה עלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד ונם שתו נשוי אהינעם היערלית ואביגיל אשת נבל הכרמל: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו ישבו בעיר חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאל: וישלח דוד מלכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם בריכים אתם לייהו אשר עשיתם החסד זהה עם אנרכם עם שאל ותקברו אותו: 6 ועתה夷ש יהוה עמכם חסד ומאות ונס אוכני עשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה תזקנה ידיםם והו לבני חולכי מות אדרכם שאל ונם אמרתי מושׁו בית יהודה למלך עליהם: 8 ואבנر בן נר שר צבא אשר לשאול לך את איש בשת בן שאל ויעברתו מחנים: 9 וימלכוו אל גלעד ועל האשורי ועל יורعال ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כליה: 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאל במלכו על ישראל ושתים שנים מלך איך בית יהודה הו אחידי דוד: 11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים ושהה חדשם: 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאל ממחנים נבעונה: 13 ויוואב בן צrhoה ועבדי דוד יצאו ויפנים על ברכת נבעון יחדו ושבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: 14 ויאמר אבנר אל יוואב יקומו נא הנערם וישחקו לפניו ויאמר יוואב יקומו: 15 ויקומו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאל ושנים עשר מעבדי דוד: 16 ייחזק איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יהודו יקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בנכעון: 17 ותהי המלחמה קשה עד מארם ביום ההוא יונף אבנר ואנשיו ישראל לפניו עברדי דוד: 18 ויהיו שם שלשה בני צrhoה יוואב ואבישי ועשהל ועשהל קל ברגנוויל אחד הצבים אשר בשדה: 19 וירדף עשהל אחידי אבנר ולא נתה לחלק על הימין ועל השמאול מאחידי אבנר: 20 ויפן

1 1 ויהי אחריו מות שאל ודוד שבמחכות את העמלך וישוב דוד בצלג ימים שניים: 2 ויהיו ביום השלישי והנה איש בא מן המתחה מעם שאל ובנדיו קרעים ואדמה על הראש ויהי בבא אל דוד ויפל ארצה ווישתחוו: 3 ויאמר לו דוד איך מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטה: 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הנדר נא לוי אמר אשר נס העם מן המלחמה ונם הרבה נפל מן העם וימתו ונם שאל ויהונתן בנו מות: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מות שאל ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתו בהר הגלבוע והנה שאל נשען על חניתו והנה הרככ ובבעל הפרשים הדבקה: 7 ויפן אחורי ויראני ויקרא אליו ויאמר הנני: 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אגבי: 9 ויאמר אליו עמד נא עלי ומתחני כי אחוני השבץ כי כל עוד נפשבי: 10 ויאמר אליו עלי ואמתחה כי יידעתי כי לא יהיה אחידי נפל ואכח הנזר אשר על רגשו ואצעדת אשר על צרו ואבאים אל אדני הנה: 11 ויהיוק דוד בנבדו ויקרעם ונם כל האנשים אשר אותו: 12 ויסփדו ויבכו ויזמכו עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפל בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך מזה אתה ויאמר בן איש גדר עמלקי אגבי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח יידך לשחת את משיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר נשפנע בו ויכחו וימת: 16 ויאמר אליו דוד דמייך על ראשך כי פיך ענה ברך לא אמר אגבי מתחי את משיח יהוה: 17 וויקנן דוד את הקינה הזאת על שאל ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כחובה על ספר הישר: 19 הצבוי ישראל על במותיך חלל איך נפלו נברים: 20 אל הנידוי בנת אל תבשרו בחוץ אשקלון פן תשמהנה בנות פלשתים פן תעלוונה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליים ושדי תרדמת כי שם נגען מן נברים מן שאל כל משיח בשםן: 22 מדם חללים ממלחב נברים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאל לא חשוב ריקם: 23 שאל ויהונתן הנאהבים והנעימים בחיהם ובמותם לא נפרד מנסרים קל מאריות נבריו: 24 בנות ישראל אל שאל בכינה המלבושים שני עם עדנים המעליה עדי זהב

אבנر אחריו ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אני: 9 כה יעשה אלהים
 לאבנור וכיה ישוף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן
 עשה לו: 10 להעביר הממלכה מבית שואול ולהקים את
 כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדור ועד באර שבע: 11
 ולא יוכל עוד להשיב את אבנור דבר תחתו לאמר למי ארץ
 וישלח אבנור מלאכים אל דוד תחתו לאמור למי ארץ
 לאמר כרתה בריתך אתנית ותנה ידי עמק להסב אלקיך
 את כל ישראל: 12 ויאמר טוב אני אכרצה אתך בריתך
 דבר אחד אגנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני
 כי אם לפני הביאך את מיכל בת שואול בבאך לראות
 את פני: 13 וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שואול
 לאמר תנגה את אשתו את מיכל אשר ארשתי לי במאה
 ערבות פלשדים: 14 וישלח אש בשת ויקח מהם איש
 עםם פלטיאל בן ליש: 15 וילך אתה אישת הלק וככה
 אחרת עד בחרים ויאמר אליו אבנור לך שוב וישב: 16
 ודבר אבנור היה עם זקנין ישראל לאמור נם תמול נם
 שלשם היותם מבקשים את דוד למלך עליהם: 17 ועתה
 עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הוושיע
 את עמי ישראל מיד פלשדים ומיד כל איביהם: 18
 וידבר נם אבנור באוני בנימין וילך נם אבנור לדבר באוני
 דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעניינו כל
 בית בנימין: 19 ויבא אבנור אל דוד בחברון ואטו עשרים
 אנשים ויעש דוד לאבנור ולאנשים אשר אותו משתה: 20
 ויאמר אבנור אל דוד אקומה ואלכה ואקצתה אל אנני
 המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומملכת כל
 אשר תאהו נשפק וישלח דוד את אבנור וילך בשлом: 21
 והנה עבדי דוד ויאב בא מהנדור ושלל רב עם הביאו
 ואבנור איננועם דוד בחברון כי שלחו וילך בשлом: 22
 ויאב וכל הצבא אשר אותו בא ויגדו ליאב לאמר בא
 אבנור בן נר אל המלך וישלחו וילך בשлом: 23
 יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנור אלקיך
 למה זה שלחתו וילך הלוך: 24 ידעת את אבנור בן נר
 כי לפתחך בא ולדעתה את מוצאך ואת מבואך ולדעת
 את כל אשר אתה עשה: 25 ויצא יואב מעם דוד וישלח
 מלאכים אחריו אבנור ושיבו אותו מבור הסרה ודוד לא
 ידע: 26 וישב אבנור בחברון ויטחו ויאב אל תוך השער
 לדבר אותו בשלוי ויכחו שם החמש וימת בדם עשה אל
 אחיו: 27 וישמע דוד מאחריו כן ויאמר נקי אני וממלכתך ביד

אבנר אחריו ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אני: 21
 ויאמר לו אבנור נתה לך על ימינך או על שמאליך ואחזה
 לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל
 לסור מאחריו: 22 ווסף עוד אבנור לאמור אל עשהאל סור
 לך אחריו למה אכבה ארצתך ואיך אשא פני אל יוואב
 אחיך: 23 וימאן לسور ויכחו אבנור באחריו החנית אל
 החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתו ויהי
 כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו:
 24 וירדפו יוואב ואבישי אחריו אבנור והמשמש באה והמה
 באו עד נבעת אמה אשר על פני נוח דרך מרבר נבעון:
 25 ויתקbezו בני בנימין אחריו אבנור ויהיו לאגדה אחת
 ויעמדו על ראש הנבעה אחת: 26 ויקרא אבנור אל יוואב
 ואמר הילנץח חאכל חרב הלויא ידעתה כי מירה תהיה
 באחרונה ועד מתי לא תאמור לעם לשוב מאחריו אחים:
 27 ויאמר יוואב חי האלים כי לולא דברת כי או מהבקר
 נעל העם איש מאחריו אחיו: 28 ויתקע יוואב בשופר
 ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחריו ישראל ולא יספו
 עוד להלום: 29 ואבנור ואנשיו הלויא בערבה כל הלילה
 ההוא ויעברו את הורדן וילכו כל הכתرون ויבאו מהנים:
 30 ויאב שב מאחריו אבנור ויקוץ את כל העם ויפקדו
 מעברי דוד השעה עשר איש ועשהאל: 31 ועבדי דוד
 הכו מבני מן ובאנשי אבנור שלש מאות וששים איש מות:
 32 וישאו את עשהאל ויקברחו בקרב אביו אשר ביה
 לחם וילכו כל הלילה יוואב ואנשיו ויאר להם בחברון:

3 ותהי המלחמה ארוכה בין בית שואול ובין בית דוד
 ודוד הלק וחוק ובית שואול הלבכים ודלים: 2 וילדו לדוד
 בנים בחברון ויהי בכורו אמן לאהונעם היורעאלת:
 3 ומשנהו כלאכ לאכינגל אשת נבל הכרמלית והשלשי
 אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור: 4 והרבבי
 אדרניה בן חנית והחמיishi שפטיה בן אכיטל: 5 והחש
 יתרעם לעולגה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון:
 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שואול ובין בית דוד
 ואבנור היה מתחזק בבית שואול: 7 ולשאול פלנס ושםה
 רצפה בת איה ויאמר אל אבנור מודיע באחה אל פלנס
 אבי: 8 ויהיר לאבנור מאר על דבריו איש בשת ויאמר
 הראש כלב אגנכי אשר ליהודה היום עשה חסד עם
 בית שואל אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציגך ביד

רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבהיריו ויאמר להם כי יהוה אשר פרה את נפשו מכל צרה: ¹⁰ כי המגיד לי לאמר הנה מטה שאל והוא היה מבשר בעינוי ואזהה בו ואחרגנו בצלגנו אשר לחתוי לו בשירה: ¹¹ אף כי אנשים רשיים הרגנו את איש צדיק בכיתו על משכובו ועתה הלווא אבקש את דמו מידכם ובערתו אתכם מן הארץ: ¹² ויצו דוד את הנערם ויירגנו ויקצטו את יידיהם ואת רגליים ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת רקחו ויקברו בקרב אבנر בחברון:

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנהו עצםך ובשערך אנחנו: ² גם אטמול נם שלשות בהיות שאל מלך עליינו אתה היה מוציא וה缅ית את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנויד על ישראל: ³ ויבאו כל זקן ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: ⁴ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: ⁵ בחברון מלך על יהודה שבע שנים ושהה חדים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה: ⁶ וילך המלך ואגשו ירושלים אל היבסיו יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא הובא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבואו דוד הנה: ⁷ ויליך דוד את מצדה ציון היא עיר דוד: ⁸ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכיה יבכי וינע בצדור ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן אמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: ⁹ וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ובין דוד סביב מן המלאה וביתה: ¹⁰ ויליך דוד הלויך ונдол ויהוה אלהי צבאות עמו: ¹¹ ישלה חירם מלך צר מלכים אל דוד ועציו ארזים וחירוש עץ וחרשי אבן קויר ויבנו בית לדוד: ¹² וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכתו בעבור עמו ישראל: ¹³ ויקח דוד עוד פלשתים ונשים מירושלים אחרי בא מחברון וילדו עוד לדוד בניים ובנות: ¹⁴ ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמעו ושבוב נתן ושלמה: ¹⁵ ויבחר ואלישע ונוג ויפיע: ¹⁶ ואלישע מלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמעו דוד וירד אל המצדורה: ¹⁸ ופלשתים באו וינטשו

עם יהוה עד עולם מרמי אבנר בן נר: ²⁹ ייחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל כרת מבית יואב ומצרע ומהיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: ³⁰ ויאוב ואבישי אחיו הרגו לאבנر על אשר המות את עשה אל אחיהם ברגעון במלחמה: ³¹ ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אותו קרעו בגדייכם ותנרו שקים וספדו לפניו אבנر והמלך דוד הלך אחרי המתה: ³² ויקברו את אבנر בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם: ³³ ויקנן המלך אל אבנر ואמר הכנות נבל ימות אבנר: ³⁴ יידך לא אסורתו ורגליך לא לנחותים הגשו כנפלו לפניו בני עוללה נפלת ויספו כל העם לבכותה עליו: ³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעודו ושבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכיה יסף כי אם לפני בוא המשמש אתם לחם או כל מאומה: ³⁶ וככל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעני כל העם טוב: ³⁷ וידעו כל העם וככל ישראל ביום התוא כי לא הותה מהמלך להמית את אבנר בן נר: ³⁸ ויאמר המלך אל עבדיו הלויא תדרעו כי שר ונודל נפל היום הזה בישראל: ³⁹ ואנכי היוםך ומשוח מלך וധאנשים האלה בני צרואה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:

4 ושמען בן שואול כי מת אבנر בחברון וירפו ידייו וככל ישראל נבהלו: ² ושני אנשים שרי נדורדים היו בן שואול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבהיריו מבני בנימין כי גם בארות חחشب על בנימין: ³ ויבrho הבהיריו נתיימה ויהו שם נרים עד היום הזה: ⁴ וליהונתן בן שואול בן נכה רגילים בן חמיש שנים היה בכא שמעת שואול והונתן מיזרעאל ותשאחו אמנתו ותנס ויהיו בחפהה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: ⁵ וילכו בני רמון הבהיריו רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: ⁶ ותנה בא עד תוך הבית לקחי חתמים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ⁷ ויבאו הבית והוא שכב על מטהו בחדר משכוביו ויכחו וימתחו ויסרו את ראשיו ויכחו את ראשיו וילכו דרך הערבה כל הלילה: ⁸ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שואל אייבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדרני המלך נקומות היום זה משואל ומזרעו: ⁹ ויען דוד את

שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאל נשכפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוז וכרכר לפני יהוה ותבו לו לבבה: 17 ויבאו את ארון יהוה וצננו אותו במקומו בתוך האהל אשר נתה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל העם לכל המן ישראלי למאיש ועד אשה לאיש חלה לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לבתו: 20 וישב דוד לבך את ביתו ותצא מיכל בת שאל לקרת דוד ותאמר מה נCKER היום מלך ישראל אשר גנלה היום לעני אמונות עבדיו כהណחות גננות אחד הרקם: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר כי מאביך ומכל ביתו לוצאות אתו נגיד על שם יהוה על ישראל ושחתתי לפני יהוה: 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעני ועם האמונות אשר אמרת עמי אכבה: 23 ולמיכל בת שאל לא היה לה ילד עד יום מותה:

7 ויהי כי ישב המלך בביתו יהוה הניה לו מסביב מכל איביו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראהנא אنبي ישוב בכוח אדרזים וארון האלים ישב בתוך היירעה: 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבך לך עשה כי יהוה ענק: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה אתה תבנה לי בית לשבותי: 6 כי לא ישובי בבית לימים העתידי את בני ישראל ממזרים وعد הימים הוה ואיה מתחלך באهل ובmeshken: 7 בכל אשר התהלהכי בכל בני ישראל הדבר דברתיך את אחד שבטי ישראל אשר צויתו לרעות את עמי את ישראל לאמר לך מה לא בניהם לי בית אדרזים: 8 וועתה כה התאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתייך מן הנה מהר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל: 9 ואיה ענק בכל אשר הלכת ואכרתת את כל איביך מפניך ועשתך לך שם נдол כשם הנדרלים אשר בארץ: 10 ושמתו מקום לעמי לישראל וגונטעתו ושכון תחתיו ולא ירנו עוד ולא יסיפו בני עולח לענותו כאשר בראשונה: 11 ולמן הימים אשר צוית שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: 12 כי יملאו ימיך ושכבה את אבותיך והקימתי את זרעך אחריך אשר וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובគול

בעמק רפאים: 13 וישראל דוד ביהוה לאמר האعلاה אל פלשתים התחנים בידי ויאמר יהוה אל דוד עללה כי נתן את הפלשתים בידך: 20 ויבא דוד בבעל פרצחים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איביך לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקומ ההוא בעל פרצחים: 21 ויעשו שם את עצbihם וישאם דוד ואנשיו: 22 ויספו עוד פלשתים לעלותו וונטו שׂו בעמק רפאים: 23 וישראל דוד ביהוה ויאמר לא עטללהحسب אל אחידם ובאת להם ממלול בכאים: 24 ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הכהנים או תחרץ כי או יצא יהוה לפניו להכוה במחנה פלשתים: 25 ויעש דוד כן כאשר צוחו יהוה ויך את פלשתים מנבע עד באך נור:

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבually יהודה להעלות שם את ארון האלים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: 3 ורכבו את ארון האלים אל ענלה חדשה ויישאו מבית אבינדרב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדרב נתנים את העגלת חדשה: 4 ויאחיו מבית אבינדרב אשר בגבעה עם ארון האלים ואחיו הילך לפני הארון: 5 ודוד וכל בית ישראל משחיקם לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכניתות ובנבלים ובתפים ובמנענים ובצלצלים: 6 ויבאו עד נרן נכוון וישלח עזא אל ארון האלים ויאחו בו כי שמו הבקר: 7 ויחר אף יהוה בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד יומת הזה: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה עם ארון האלים: 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אליו ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסיד אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטחו דוד בית עבד אדם הגנוי: 11 ווישב ארון יהוה בית עבד אדם הגנוי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: 12 וויגד למילך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו עברו ארון האלים וילך דוד ויעל את ארון האלים מבית עבד אדם עיר דוד בשמהה: 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צערדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד מכרך בכל עז לפניו יהוה ודוד תגור אפור בר: 15 ודוד שמואל ב

הרכב ויוטר ממננו מההרכב: 5 ותבא ארם דמשק לעוז להדרוד מלך צובה ויד דוד בארכם עשרים ושנים אלף אש: 6 רישם דוד נצבים בארכם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושא מנהה וישע יהוה את דוד בכל אשר הילך: 7 ויקח דוד את שלטי הוזבב אשר היו אלו עבדי הדרוד ויבאים ירושלים: 8 ומבחן וمبرתי ערי הדרוד ליה המלך דוד נחתה הרבה מאד: 9 ווישמע תען מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרוד: 10 ווישלח תען יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלים ולברכו על אשר נלחם בהדרוד ויכחו כי איש מלחמות תען היה הדרוד ובידו היו כל כסף וכלי זהב וכלי נחתה: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הנזום אשר כבש: 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ושלל הדרוד בן רחוב מלך צובה: 13 וויש דוד שם בשבו מיהוקתו את ארם בניין מלח שמונה עשר אלף: 14 וויש בארכם נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד וויש יהוה את דוד בכל אשר הילך: 15 ווימלך דוד על כל ישראל וייה דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: 16 וויאב בן צrhoיה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מוכיר: 17 ווצדקון בן אחיטוב ואחימלך בן אביהר כהנים ושרה סופר: 18 ובניהם בן יהודע והכרתו והפלתו ובני דוד כהנים היו:

9 ויאמר דוד ה כי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבר יהונתן: 2 ולבית שאול עבר ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עברך: 3 ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אליהם ויאמר ציבא אל המלך עוד בן להונתן נכח רגילים: 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 ווישלח המלך דוד ויקחיו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו ווישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עברך: 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה עמק חסד בעבר יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל להם על שלחני תמיד: 8 ווישתחוו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שאל ויאמר אליו כל אשר יצא מעיך והכינתי את מלכתיו: 13 והוא יבנה בית לשמי וככני את כסא מלכתיו עד עולם: 14 אני אהיה לך לאב והוא יהיה לך לבן אשר בהעתו והכחתיו בשבט אנשים ובוגני בני אדם: 15 וחסדי לא יסור ממן כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: 16 ונאמן ביתה וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: 17 בכל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד: 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנסי אדני יהוה וממי ביתי כי הביאני עד הלם: 19 ותקנן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר נס אל בית עברך למרחוק וויאת תורה האדם אדני יהוה: 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך וככלבך עשית זאת כל הגדולה הזאת בעבר דברך ולהודיע את עברך: 22 על כן נדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולך בכל אשר שמענו באזינו: 23 וכי עמק כישראל גנו אחד בארכן אשר הילכו אלהים לפירות לו לעם ולשומם לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארכך מפני עמק אשר פרית לך ממצרים נום ואלהיו: 24 ותחכנן לך את עמק ישראל לך לעם עד עולם וויאת יהוה הייתה להם לאלהים: 25 ועתה יהוה אלהים הדרב אשר דברת על עברך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: 26 ווינדל שמק עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עברך דוד יהיה נכון לפניך: 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את איזן עברך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את החפלה הזאת: 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עברך את הטובה הזאת: 29 ועתה הווא וברך את בית עברך להיות לשלים לפניך כי אתה אדני יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עברך לעולם:

8 ויהי אחרי כן ויקח דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמה מיר פלשתים: 2 וירק את מואב ומודדם בחבל השכב אותם ארץ וימדר שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות והיה מואב לדוד לעבדים נשאי מנהה: 3 ויקח דוד את הדרוד בן רחוב מלך צובה בכלתו להשיב ידו בנחר: 4 ויליכר דוד ממן אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל

אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרוזר לפניהם: ¹⁷ וינויד לדוד ואספה את כל ישראל ויעבר את הירדן וניבא חלאמה וייערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: ¹⁸ ווניס ארם מפניהם ישראל ויהרגן דוד מארם שבע מאות רכובים וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבא הכה וימת שם: ¹⁹ ויראו כל המלכים עבדי הדרוזר כי נגפו לפניהם ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמו:

11 ויהי לחשובה השנה לעת צאת המלכים וישראל

דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל ויחתו את בני עמו ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלים: ² ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכובו ויתחלך על גן בית המלך וירא אשה רחצתה מעל הגן והאהה טובת מראה מאד: ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלווא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי: ⁴ וישלח דוד מלכים ויקח ותבווא אליו וישכב עמה והוא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה: ⁵ ותודה האשה ותשלח ותנד לדוד ותאמր הרה אני: ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אליו את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד: ⁷ ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשולם יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ⁸ ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורץ רגליך ויזא אוריה מבית המלך ותצא אחורי משאת המלך: ⁹ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדני ולא ירד אל ביתו: ¹⁰ וינגרו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלווא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: ¹¹ ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכota ואדני יואב ועבדי אדני על פניהם השדה הננים ואני אבוא אל ביתו לאכל ולשחות ולשכ卜 עם אשתי חיך וחוי נפשך אם עשה את הדבר הזה: ¹² ויאמר דוד אל אוריה שב כה נס היום ומחר אשלהך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרת: ¹³ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרהו ויזא בערב לשכב במשכובו עם עבדי אדני ואל ביתו לא ירד: ¹⁴ ויהי בבקר וכחוב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: ¹⁵ ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פניהם המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכח ומות: ¹⁶ ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה ועל כל ביתה נתתי לבן אדניך: ¹⁷ ועבדת

לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומביבשת בן אדניך יאל תלמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בניים ועשרים עבדים: ¹⁸ ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומביבשת אכל על שלחני אחד מבני המלך: ¹⁹ ולמביבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למביבשת: ²⁰ ומביבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגליו:

10 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמו ומלך חנון בנו תחתיו: ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בגין מה אשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדיו דוד ארץ בני עמו: ³ ויאמרו שרי בני עמו אל חנון אדניהם המכבר דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מלחמים הללו בעבר חקור את העיר וLERGELAH ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליו: ⁴ ויהי חנן את עבדיו עד שתוכיהם וישלחם מודיעם בחצי עד שתוכיהם וישלחם: ⁵ וינגרו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח ז肯כם ושבתם: ⁶ ויראו בני עמו כי נאשו בדור וישלחו בני עמו וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואות מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: ⁷ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הנברים: ⁸ וויצו בני עמו ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורוחב ואיש טוב ומעכה לברם בשדה: ⁹ וירא יואב כי היה אלה פניהם המלחמה מפנים ומماחור ויבחר מכל בחוורי בישראל ויערך לקראת ארם: ¹⁰ ואות יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמו: ¹¹ ויאמר אם תחוק ארם ממני והויה לך לשועה ואם בני עמו יחזק מך והלכתי להושיע לך: ¹² וזה ונתחוק بعد עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעינו: ¹³ וויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה באדם וינסו מפניו: ¹⁴ ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמו ויבא ירושלם: ¹⁵ וירא ארם כי נס לפניו ישראל ויאספו יחד: ¹⁶ וישלח הדרוזר ויצא את ארם

החתי הכהית בחרב ואת אשתו לחתת לך לאשה ואתו הרות בהרב בני עמוון: ¹⁰ ועתה לא תסור הרב מביתך עד עולם עקב כי בותני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: ¹¹ כה אמר יהוה הנני מקים عليك רעה מביתך ולקחתי את נשיך לענייך ונתתי לדורך ושכוב עם נשיך לעני השם זהota: ¹² כי אתה עשית בסתר ואני עשה את הדבר הזה הנה ננד כל ישראל וננד השם: ¹³ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד נס יהוה העביר חטאך לא תמות: ¹⁴ אף כי נאצחה את איבי יהוה בדבר זהה נס הבן הילוד לך מות ימות: ¹⁵ וילך נתן אל ביתו יונף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאש: ¹⁶ ויבקש דוד את האלהיםبعد הנער וצמצם דוד צום ובבא ולן ושכוב ארצתה: ¹⁷ ויקמו זקנינו ביתה עליון להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: ¹⁸ ויהי ביום השביעי ימת הילד ויראו עבדי דוד לתגנית לו כי מות הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דרבנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מות הילד ושה רעה: ¹⁹ וירא דוד כי עבדיו מותחלשים ובין דוד כי מות הילד ויאמר דוד אל עבדיו מות המת הילד ויאמרו מות: ²⁰ ויקם דוד מהארץ וירחץ וישך ויחלף שמלותו ויבא בית יהוה וישתחוו ויבא אל ביתו וישראל ושימנו לו לחם ויאכל: ²¹ ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד זו צמת ותברך וכאשר מות הילד קמלה ותאכל لهم: ²² ויאמר בעור הילד חי צמת ואבכה כי אמרתי מי יודע ייחנני יהוה וחיה הילד: ²³ ועתה מות למה זה אני צם האוכל להшибו עוד אני הלא אליו והוא לא ישוב אליו: ²⁴ וונחם דוד את בת שביע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותולד בן ויראה את שמו שלמה ויהוד אהבו: ²⁵ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידריה בעבור יהוה: ²⁶ וילחם יואב ברכבת בני עמוון וילכד את עיר המלוכה: ²⁷ וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברכבה נס לכתדי את עיר המים: ²⁸ ועתה אסף את יתר העם ותנה על העיר ולכדרה פן אלכדי אני את העיר ונקרוא שמי עלה: ²⁹ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה: ³⁰ ויקח את עטרת מלכים מעל ראשיו ומשכלה ככר זהב וacon וקירה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ³¹ ואת העם אשר בה הוציאו וישם במגירה ובחרציו הבROL

אל המוקם אשר ידע כי אנשי חיל שם: ³² ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבר דוד וימת נס אוריה החתי: ³³ ווישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה: ³⁴ ויצו את המלך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: ³⁵ והיה אם עלה חמת המלך ואמר לך מודיע גנשתם אל העיר להלחם הלא ידעתם את אשר ירו מעל החומה: ³⁶ מי הכה את אבימלך בן ירבחת הלוא אשר השליכה עליו פלה רכב מעל החומה וימת בתבע למה גנשתם אל החומה ואמרת נס עברך אוריה החתי מות: ³⁷ וילך המלך ויבא וונגד לדוד את כל אשר שלחו יואב: ³⁸ ויאמר המלך אל דוד כי גברו עליינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונחיה עלייהם עד פתח השער: ³⁹ ויראו המוראים אל עברך מעל החומה וממותו מעבר המלך וגם עברך אוריה החתי מות: ⁴⁰ ויאמר דוד אל המלך כי התאמיר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כוה וכיות תאכל החרב החוק מלחתך אל העיר והרסה וחזקה: ⁴¹ ותשמע אשת אוריה כי מות אוריה אישת והספֶר על בעל: ⁴² וויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותולד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעני יהוה:

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: ² לשער היה צאן ובקר הרבה הרבה מאד: ³ וולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה וויה ותגדר עמו ועם בניו ייחדו מפתחו האבל ומכוון תשחה ובכךו תשכב ותהי לו כבנה: ⁴ ויבא הלא לארח העשיר וייחמל לkerjaת מצאנו ומבקשו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האשף הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ⁵ וויהר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האשף העשה זאת: ⁶ ואת הכבשה שלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: ⁷ ויאמר נתן אל דוד אתה האשף כי אמר יהוה אלהי ישראל אני משחתיך למלך על ישראל ואני הצלתיך מיד שאל: ⁸ ואתנה לך את בית אדריך ואת נשי אדריך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואמ מעט ואספה לך כהנה וככנה: ⁹ מודיע בזאת דבר יהוה לעשות הרע עליינו את אוריה

ויאמר אלה אבשלום אחיה האמיןון אחיך היה עמו
ועתה אהותי החרשי אחיך הוא אל תשיח את לבך
לדבר הזה ותשב חמר ושםמה בית אבשלום אחיה:²¹
והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאר:
²² ולא דבר אבשלום עם אמנון לмерע ועד טוב כי שנא
אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את המלך אחריו:²³
ויהי לשנים ימים ויהיו נזירים לאבשלום בבעל החור
אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך:²⁴
ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא נזירים לעבדך
ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך:²⁵ ויאמר המלך אל
אבשלום אל בני אל נלך כלנו ולא נכבד عليك ויפרץ
בו ולא אבה ללבת ויברכחו:²⁶ ויאמר אבשלום ולא
ילך נא תנו אמנון אחיך ויאמר לו המלך למה לך עמד:
²⁷ ויפרץ בו אבשלום וישלח אותו אמנון אתה כל בני
המלך:²⁸ ויצו אבשלום את נעריו לאמר רוא נא כתוב
לב אמנון ביי ואמרתי אליכם חכו את אמנון והמתם אותו
אל תיראו הלו כי אני צויתם חוקו והוא לבני
חיל:²⁹ ויעשו נעריו אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום
ויקומו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו ונסו:³⁰ ויהי
המה בדרך והשמה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום
את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד:³¹ ויקם המלך
ויקרע את בנדייו וישכב ארצها וכל עבדיו נצבים קרעין
בגדים:³² ווען יונדב בן שמעה אחיך דוד ויאמר אל יאמר
אדני את כל הנעריהם בני המלך המתו כי אמנון לבודו
מתה כי על פי אבשלום הרתה שימה מיום ענתו את המר
אתהו:³³ ועתה אל יש אדרני המלך אל לבו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבודו מת:³⁴ ויברך
אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב
החלכים מדרך אחוריו מצד ההר:³⁵ ויאמר יונדב אל
המלך הנה בני המלך באו לדבר עבדך כן היה:³⁶ ויהי
ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו
ונוג המלך וכל עבדיו בכו בכיגدول מאר:³⁷ ואבשלום
ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך נשור ויתאבל על
בנו כל הימים:³⁸ ואבשלום ברח וילך נשור ויהי שם
שלש שנים:³⁹ ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי
נעם על אמנון כי מטה:

ובמנורת הברזל והעבירות אותם במלון וכן יעשה לכל ערי בני עמו וישב דוד וכל העם ירושלים:

13 ויהי אחורי כן לאבשלום בן דוד אחות יפה ושםה תמר ויאבבה אמןון בן דוד: 2 ויצור לאמןון להחלה בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעני אמןון לעשות לה מאומה: 3 ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחוי דוד וyondb איש חכם מאד: 4 ויאמר לו מודיע אתה ככה דל בן המלך בבקר הלא תניד לי ויאמר לו אמןון את תמר אחות אבשלום אחוי אני אהב: 5 ויאמר לו יהונדרב שככ על משכבר והתחל ובא איביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותיך ותברני לחם ועשתה לעני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: 6 וישכב אמןון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמןון אל המלך תבוא נא תמר אחותיך ותלבב לעני שטי לבבות ואברה מידה: 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכיו נא בית אמןון אחיך ועשי לו הבריה: 8 ותלך תמר בית אמןון אחיה והוא שככ ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעניינו ותבשל את הלבבות: 9 ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמןון הוינו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: 10 ויאמר אמןון אל תמר הביאי הבריה החדר וabraה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמןון אחיה החדרה: 11 ותנש אליו לאכל ויזוק בה ויאמר לה בווי שכבי עמי אחותוי: 12 ותאמר לו אל אחוי תלענוי כי לא יעשה כן בישראל אל העשה את הנבללה הזאת: 13 ואני安娜 אויליך את חרפתך ואתה תהייה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנعني מנק: 14 ולא אבה לשמע בקולה וייחזק ממנה ויענה וישכב אתה: 15 וירשנה אמןון שנאה גדרולה מאר כי גדרולה השנאה אשר שנאה מהאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמןון קומי לבי: 16 ותאמר לו אל אודת הרעה גדרולה הזאת מהחרת אשר עשית עמי לשחני ולא אבה לשמע לה: 17 ויקרא את נערו משורתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחירה: 18 ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחירה: 19 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הlion וזעקה: 20

לכבר סכט את פניו הדרב עשה עברך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמה מלאך האלים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולכך השב את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב אל פניו ארציה וישתחוו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עברך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך איש עשה המלך את דבר עברדו: 23 ויקם יואב ולך נשורה ויבא את אבשלום ירושלם: 24 ויאמר המלך יואב אל ביתו ופנוי לא יראה ווסב אבשלום אל ביתו ופנוי סב אל ביתו ופנוי לא יראה ווסב אבשלום אל ביתו ופנוי המלך לא ראה: 25 וכאבשלום לא היה איש יפה בכל שראל להלל מאד מkap רגלו ועד קדרקו לא היה בו מום: 26 ובגלחו את ראשיו והיה מקץ ימים אשר גילה כי כבד עליו ונלהו וشكل את שער הראש בזאת שקלים באבן המלך: 27 ווילדו לאבשלום שלושה בניים וכת אחת ושם תמר הייתה אשיה יפת מראה: 28 ישב אבשלום בירושלם שנתיים ופנוי המלך לא ראה: 29 וישלח אבשלום אליו יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: 30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שעירם לכו והזתיה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש: 31 ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו מה הציתו עברך את החלקה אשר לי באש: 32 ויאמר אבשלום אליו יואב הנה שלחתי לך לאמור בא הנה ואשלחה אותך אל המלך למאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פניו המלך ואמ ישי עון והמתני: 33 ויבא אל המלך ויד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחוו לו על אףו ארצת לפני המלך וישק המלך לאבשלום:

15 ויהי מאחריו כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסיטים וחמשים איש רצים לפניו: 2 והשכימים אבשלום ועמד על יד דרכ השער ויהי כל האיש אשר היה לוRib לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מחד שבטי ישראל עברך: 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכונים ושמע אין לך מאת המלך: 4 ויאמר אבשלום מי ישמע שפט בארץ ועליו יבוא כל איש אשר יהיה לו Rib ומשפט והצדתו: 5 והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את הוא צוני והוא שם בפי שבחך את כל הדברים האלה:

2 וישלח יואב תקעה ויקח שםacha חכמה ויאמר אליה התאבלתי נא ולבשתי נא בנדי אבל ואל הסוכי שמן והיתה כאשה זה ימים רבים מתחבלת על מת: 3 ובאת אל המלך ודרבת אליו כדבר זה וישם יואב את הדברים בפי: 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על איפה ארצת והשתחו ותאמר הוועה המלך: 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבלasha אלמנה אני וימת איש: 6 ולשבחך שני בניים וניצטו שנייהם בשדה ואין מציל ביניהם ויבו האחד את האחד וימת אותו: 7 ותנה קמה כל המשפחה על שבחך ויאמרו תני את מכחה אהיו ונתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה נם את היורש וככובאת נחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאיש שם ושאריות על פני האדמה: 8 ויאמר המלך אל האשה לכיכי לביתך ואני אצוה לך: 9 ותאמר האשה התקעית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וככסאו נקי: 10 לעתך בך: 11 ותאמר יזכור נא המלך את יהוה אלהיך מהרביה נאל הדם לשחת ולא ישמודו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנק ארץך: 12 ותאמר האשה תדבר נא שבחך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי: 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ודבר המלך הדרב זה כasm לבלי השיב המלך את נדוחו: 14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצתה אשר לא יאפסו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלי יהה מננו נדוח: 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שבחך אדברה נא אל המלך אולי夷 עשה המלך את דבר אמרתו: 16 כי ישמע המלך להציג את אמתו מkap האש להשמדך אתך ואת בנייך מנהלת אלהים: 17 ותאמר שבחך היה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלך האלים כן אדני המלך לשמע החטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחורי מונדי דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך: 19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר כי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עברך יואב הוא צוני והוא שם בפי שבחך את כל הדברים האלה:

אטו ואת נוהו: 26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הני יעשה
 לי כאשר טוב בעניינו: 27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן
 הרואה אתה שבת העיר בשלום ואחימען בך ויונתן
 בן אביהטר שני בניכם אתכם: 28 ראו אני מתחמה מה
 בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להניד לי: 29
 וישב צדוק ואביהטר את ארון האללים ירושלים וישבו
 שם: 30 ודור עלה במעלה הזיות עליה ובוכחה וראש לו
 חופשי והוא הלך ייחוף וכל העם אשר אותו חפו איש ראש
 ועלו עלה ובכבה: 31 ודור הניד לאמר אוחזת בקשרים
 עם אבשלום בחברון: 32 סכל נא את עצת אוחזת הוה:
 מירושלים קראים והלכים לתהום ולא ידעו כל דבר: 32
 וישלח אבשלום את אוחזת הנילני יועץ דוד מעריו
 מגלה בובחו את הזובחים ויהי הקשר אמרץ והעם הולך
 ורב את אבשלום: 33 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה
 עבריו אשר את בירושלים קומו ונברחה כי לא תהיה
 לנו פלייטה מפני אבשלום ממהרו לлечת פין ימהר והשנו
 והריך עליינו את הרעה והכח הער לפיקח: 34 ויאמר דוד לכל
 עבדיו המלך אל המלך בכל אשר יבחר אドני המלך הנה
 את עשר נשים פלנסים לשמר הבית: 35 ויצא המלך וכל
 העם ברגלו ויעמדו בית המרחק: 36 וכל עבריו עברים
 על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל נתנים שש מאות איש
 אשר בא ברגלו מנת עברים על פני המלך: 37 ויאמר
 המלך אלatoi הנטוי למה תלך נס אתה אהנו שוב ושב
 עם המלך כי נכרי אתה וגס נלה אתה למוקמך: 38 תමול
 בואה והיום אנווך עמנו לлечת ואני הולך על אשר אני
 הולך שוב והשב את אוחז עמדח סד ואמות: 39 וויען אליו
 את המלך ויאמר חי יהוה וזה אדני המלך כי אם במקומות
 אשר יהוה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם
 יהיה עבדך: 40 ויאמר דוד אלatoi לך ועבר ויעבר אליו
 הגתוי וכל אנשיו וכל הטע אשר אתה: 41 וכל הארץ בוכום
 קול גדול וכל העם עברים על פני דרך את המדבר: 42 והנה נס
 צדוק וכל הלוים אתה נשאים את ארון ברית האללים
 ויצקו את ארון האללים ויעל אביהטר עד חם כל העם
 לעבור מן העיר: 43 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון
 האללים העיר אם נמצא יהוה והשבי והראני

16 ודור עבר מעט מזהראש והנה ציבא נעד מפני בשת
 לקראותו וצמוד חמריים חבשים ועליהם מאותים לחם
 ומאה צמוקים ומאה קיזין ונבלין: 2 ויאמר המלך אל
 ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמריים לבית המלך
 לרכב ולהלחם והקץ לאכול הנערדים וההיין לשותות
 הייע במדבר: 3 ויאמר המלך והנה בן אדריך ויאמר
 ציבא אל המלך הנה יושב בירושלים כי אמר היום ישיבו
 לי בית ישראל את מלכות אבוי: 4 ויאמר המלך לצבא
 הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחוותי
 מצא חן בענייך אדרני המלך: 5 ובא המלך דוד עד
 בחורומים והנה שם איש יוצא משפחחת בית שאול ושמו
 שמעי בן נרא יצא יצוא ומקלל: 6 ויסקל באבניו את דוד
 ואת כל עבדיו המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו
 ומשמאלו: 7 וככה אמר שמעי בקהל צא צא איש הדמים
 ואיש הבלביעל: 8 השיב עלייך יהוה כל דמי בית שאול
 אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום

אל אבשלום לא טובה העצה אשר יען אחותפל בפעם הזאת: 8 ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי נבראים המה ומורי נפש המה כרב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: 9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפתחים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בחילה ושמע השמע ואמור היה מפנה בעם אשר אחריו אבשלום: 10 והוא נם בן חיל אשר לבו כלב האריה הנשא ממס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתה: 11 כי יעצתי האסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לריב ובניר הלבכים בקרב: 12 ובאונו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על הארץ ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתה נם אחד: 13 ואם אל עיד יאסף והשiao כל ישראל אל העיר היהת חבלם וסחנו אותו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם נם צדור: 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצה חושי הארכי מעצת אחותפל ויהוה צוה להפער את עצה אחותפל הטובה אחותפל ויהוה צוה להפער את עצה אחותפל העצה אשר רעה לבבורה הביא יהוה אל אבשלום את הרעה: 15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יען אחותפל את אבשלום ואת זקנין ישראל וכזאת וכזאת עצה לפניך: 16 ועתה שלחו מחרה וגינויו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערכות המדבר ונעם עברו תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתה: 17 ויהונתן ואחימעץ עםדים בעין רגיל והלכה השפה והונידה להם והם ילכו וגינויו למלך דוד כי לא יוכל להראות לבוא העירה: 18 וירא אותם נער וינגד לאבשלום וילכו שנייהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו בא רחצרו וירדו שם: 19 ותקח האשה ותפרש את המסק על פני הבאר ותשתח עליו הרפות ולא נודע דבר: 20 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו אליה אחימעץ ויהונתן ותאמור להם האשה עברו מיכל המים ויבקש ולא מצאו וישבו ירושלים: 21 ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ונדרו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהירה את המים כי כהה יען עלייכם אחותפל: 22 ויקם דוד וכל העם אשר אתה ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נunder אשר לא עבר את הירדן: 23 ואחותפל ראה כי לא עשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויהנק וימת ויקבר בקבר אביו: 24

בנק והנק ברעתק כי איש דמים אתה: 9 ויאמר אבישי בן צריה אל המלך לנה יקלל הכלב המת הזה את אדרני המלך עבירה נא ואסירה את ראשך: 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ואני אמר מדווע עשותה כן: 11 ויאמר דוד אל אבישי ועל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממען מבקש את נשפי ואף כי עתה בן הימני הנהו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: 12 אולוי יראה יהוה בעוני והшиб יהוה לי טובה תחת קלתו הימים הזה: 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעו הלק בצלע ההר לעמתו הלהך ויקלל ויסקל באבניו לעמתו ועפר בעפר: 14 ויבא המלך וכל העם אשר אותו עיפים ווינפש שם: 15 ואבשלום וכל העם איש ישראל בא ירושלם ואחותפל אתה: 16 ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום יתי המלך יתי המלך: 17 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדק את רעך למה לא הלכת את רעך: 18 ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכאל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב: 19 והשניה למי אני עבד הלו לא לפני בנו כאשר עברתו לפני אביך כן אהיה לפניך: 20 ויאמר אבשלום אל אבשלום בוא אל עצה מה נשעה: 21 ויאמר אחותפל אל אבשלום ביתו ושמע כל ישראל פלנשי אביך אשר הניח לשומר הבית כי נבאתה את אביך וחזקו ידי כל אשרatak: 22 ויטו לאבשלום האהאל על הגן ויבא אבשלום אל פלנשי אביו לעני כל ישראל: 23 ועצת אחותפל אשר יען בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלים כן כל עצת אחותפל נס לדוד נם לאבשלום:

17 ויאמר אחותפל אל אבשלום אבחורה נא שנים عشر אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה: 2 ואבואו עליו והוא יגע ורפה ידיים והחרדתי אותו ונס כל העם אשר אתה והכיתוי את המלך לברכו: 3 ואשיבה כל העם אליו כשוב הכל האיש אשר מבקש כל העם יהיה שלום: 4 ווישר הדבר בעני אבשלום ובעני כל זקנין ישראל: 5 ויאמר אבשלום קרא נם לחושי הארכי ונשמעה מה בפי נם הו: 6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אלו אמר כדבר הזה דבר אחותפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר: 7 ויאמר חושי

התיצב מנגד: 14 ויאמר יוֹאָב לֵאמֹן אֲחִילָה לְפָנֶיךָ וַיַּחַזֵּק
שלשה שבטים בכם וויתקעם בלב אבשלום עודנו חוי
בלב הארץ: 15 ויסבו עשרה נהרים נשאי כל' יוֹאָב וַיַּכְרֵב
את אבשלום וימותחו: 16 וויתקע יוֹאָב בשפר וישב העם
מדרך אחורי ישראלי כי חשק יוֹאָב את העם: 17 וויתקע את
אבשלום ווישליךו אותו בעיר אל הפתה הנדרול ויצבו עליו
כל אבני נדרול מأد וככל ישראל נסכו איש לאחלו: 18
ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבח אשר בעמק המלך
כי אמר אין לי בן בעבור הzcיר שמי ויקרא למצבת על
שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: 19 ואחימעץ
בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו
יהוה מיד איביו: 20 ויאמר לו יוֹאָב לא איש בשרה אתה
היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא חברך כי
על בן המלך מת: 21 ויאמר יוֹאָב לכושי לך גנד למלך
אשר ראותה ווישתחוו כושי ליוֹאָב וירץ: 22 ויסוף עוד
אחים עץ בן צדוק ויאמר אל יוֹאָב ויהי מה ארצתה נאם
אני אחורי הכהוש ויאמר יוֹאָב למה זה אתה רץبني ולכה
אין בשורה מצאת: 23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ
אחים עץ דרך היכר ויעבר את הכווש: 24 ודוד ישב בין
שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה ושא
את עינו יירה והנה אש רץ לבדו: 25 ויקרא הצפה יונד
למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך
וקרב: 26 ויראה הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל
השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך נם זה
מבשר: 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוםת הראשון
כמטרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה
ואל בשורה טובה יבוא: 28 ויקרא אחימעץ ויאמר אל
מלך שלום ווישתחוו למלך לאפיו ארצתה ויאמר ברוך
יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם
באדרני המלך: 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום
ויאמר אחימעץ ראותו ההמון הנדרול לשלח את עבד
המלך יוֹאָב ואת עבדך ולא ידעתי מה: 30 ויאמר המלך
סביר התיצב כה ויסוב ויעמד: 31 והנה הכהוש בא ויאמר
הכהוש יתבשר אדרני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל
הקים עליך: 32 ויאמר המלך אל הכהוש השלום לנער
לאבשלום ויאמר הכהוש יהיו כנער איבי אדרני המלך
וכל אשר קמו עליך לרעה: 33 וירנו המלך ויעל על

ודוד בא מהנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא וכל איש
ישראל עמו: 25 ואת עמשא שם אבשלום תחת יוֹאָב על
הצבה ועמשא בן איש וושמו יתרהoisרائيل אשר בא אל
אבייגל בת נחש אהות צרואה אם יוֹאָב: 26 ויחנן ישראל
ואבשלום ארץ הנגיד: 27 ויהי כבוא דוד מהנימה ושבו
בן נחש מרובת בני עמן ומכיר בן עמיאל מלך דבר
וברזלי הנגיד מרגלים: 28 משכב וספוח וכלי ויצר
וחתמים ושורדים וקמוח וכלי ופול ועדשים וקל: 29 וodbש
וחמאח וצאן ושפota בקר הגינוי לדור ולעם אשר אותו
לא יכול כי אמרו העם רעב ועיף ונמא במדבר:

18 ויפקד דוד את העם אשר אותו ויישם עליהם שריו
אלפים ושדי מאות: 2 וישלח דוד את העם השלשית ביד
יוֹאָב והשלשית ביד אבישי בן צרואה אחיו יוֹאָב והשלשת
בידatri הנני ויאמר המלך אל העם יצא אצא נם אני
עמכם: 3 ויאמר העם לא יצא כי אם נס נס לא ישימו
אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה
כמנעו עשרה אלפיים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר:
4 ויאמר אליויהם המלך אשר ייטב בעיניכם עשה ויעד
המלך אל ייד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: 5
ויצו המלך את יוֹאָב ואת אבישי ואתה אליו לאמת לוי
לנעדר לאבשלום וכל העם שמעו בצוות המלך את כל
השרים על דבר אבשלום: 6 ויצא העם השדה לkerjaת
ישראל ותהי המלחמה בעיר אפרים: 7 ווינפנו שם עם
ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה נדולה ביום
ההוא עשרים אלף: 8 ותהי שם המלחמה נפוצות על
פני הארץ וירב העיר לאכל בעם מאשר אכללה
החרב ביום ההוא: 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד
وابשלום רכב על הפלד ויבא הפלד תחת שוכב הארץ
הגדולה וחוק ראשו באלה ויתן בין בין השמים ובין הארץ
והפלד אשר תחתיו עבר: 10 וירא איש אחד יונד ליוֹאָב
ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה: 11 ויאמר
יוֹאָב לאיש המניד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם
ארצתה ועלי לחתך עשרה כסף וחננה אתה: 12 ויאמר
הארץ אל יוֹאָב ולא אגci שקל על כפי אלף כסף לא
אשלה ידי אל בן המלך כי באניינו צוה המלךatakך ואתה
אבייש ואתהathy לאמת שמרו מי בער באבשלום: 13 או
עשיתו בנפשו שקר וכל דבר לא יכחיד מן המלך ואתה

לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמי בין
 נרא נפל לפפי המלך בעברו בירדן: ¹⁹ ויאמר אל המלך
 אל יחשבי אדרני עון ואל חוכר את אשר העווה עברך
 ביום אשר יצא אדרני המלך מירושלים לשום המלך אל
 לבו: ²⁰ כי ידע עברך כי אני חטאתי והנה באתי היום
 הראשון לכל בית יהוסף לרדרת לקראת אדרני המלך: ²¹
 ויען אבישי בן צדקה ויאמר התחת זאת לא יומת שמי
 כי קלל את משיח יהוה: ²² ויאמר רוד מה לי ולכם בני
 צדקה כי תהוו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל
 כי הלא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: ²³ ויאמר
 המלך אל שמי לא תמות והוא לשבתו לו המלך: ²⁴ ומפבשת
 בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה
 שפמו ואת בנדיו לא כבש למן הום לכת המלך עד
 היום אשר בא בשלום: ²⁵ ויהי כי בא ירושלם לקראת
 המלך ויאמר לו המלך למה לא הילכת עמי מפיבשת: ²⁶
 ויאמר אדרני המלך עברדי רמנוי כי אמר עברך אחבה לי
 החמור וארכבל עליה ואלך את המלך כי פסח עברך:
²⁷ וירגנל בעברך אל אדרני המלך ואדרני המלך כמלך
 האלים ועשה הטוב בעיניך: ²⁸ כי לא היה כל בית אבי
 כי אם אנשי מות לאדרני המלך והתש את עברך באכלי
 שלחןך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: ²⁹
 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה
 ציבא תחלקו את השדה: ³⁰ ויאמר מפבשת אל המלך
 גם את הכל יkick אחריך אשר בא אדרני המלך בשלום אל
 ביתו: ³¹ וברזולי הנגיד ירד מרגלים ויעבר את המלך
 הירדן לשלהו את בירדן: ³² וברזולי זקן מאד בן שמנים
 שנה והוא כלכל את המלך בשיתותו במתחים כי איש
 נдолה הוא מאד: ³³ ויאמר המלך אל ברזולי אתה עבר
 את וככללו אוך עמד בירושלם: ³⁴ ויאמר ברזולי אל
 המלך כמה ימי שני חי כי עלה את המלך רושלים: ³⁵
 בן שמנים שנה אנחנו היום הארץ בין טוב לרע אם יטעם
 עברך את אשר אכל ואת אשר אשחה אם אשמע עוד
 בקהל שרים ושרות ולמה יהוה עברך עוד למשא אל
 אדרני המלך: ³⁶ כמה עבדך את הירדן את המלך
 ולמה יגמלני המלך הגמולה זואת: ³⁷ ישב נא עברך
 ואמת בעריה עם קבר אבי ואמי והנה עברך כמהם יעבר
 עם אדרני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: ³⁸ ויאמר
 המלך אתו יעבר מהם ואני עשה לו את הטוב בעיניך

עלית השער ויבך וככה אמר בלבכتو בני אבשלום בני בני
 אבשלום מי יתנו מותי אני תחתייך אבשלום בני בני:

19 *וינדר ליאוב הנה המלך בכח ויח אבל על אבשלום:*
 2 *וחתהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע*
העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכדים
בנוסם במלחמה: 4 והמלך לאט את פניו וייעק המלך
קול גדרול בני אבשלום בני בני: זויאב ואוב
אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פניו כל עברך
המלךים את נשך היום ואת נשך בניך ובניך ונפש
נשיך ונפש פלגייך: 6 לא אהבה את שניך ולשנא את
אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי
ידעת היום כי לא אבשלום כי וככלנו היום מותים כי או
ישר בעיניך: 7 ועתה קום צא ודבר על לב עברך כי
bihava נשבעתו כי איןך ויצא אם ילין איש אתק הלילה
ורעה לך זאת מכל הרעה אשר בא לך מנעריך
עד עתה: 8 ויקם המלך וישב בשער ובככל העם לפני המלך
לאמר הנה המלך ישב בשער ובככל העם לפני המלך
וישראל נס איש לאהלו: 9 ויהי כל העם נדונ בכל שבת
ישראל לאמר המלך הצלינו מכף איבינו והוא מלטנו
מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: 10
وابשלום אשר משחנו עלינו מלחמה ועתה להמה
אתם מהחרשים להסביר את המלך: 11 והמלך רוד שלח
אל צדוק ואל אביהר הכהנים לאמר דברו אל זקנינו
יהודה לאמר למה תהיינו אחרים להסביר את המלך אל
ביתו ורבך כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 12 אתה
אתם עצמי ובשרי אתה ולמה תהיו אחרים להסביר את
המלך: 13 ולעמשה חמרו הלו עצמי ובשרי אתה כה
ישלה לי אלהים וככה יוסוף אם לא שר צבא תהיה לפני
כל הימים תחת יואב: 14 ויט את לבב כל איש יהודה
כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וככל עברך:
15 וישב המלך ויבא עד הירדן יהודה בא הגללה
לlecת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן:
16 ויוםחר שמיי בן נרא בן הימני אשר מכחורים ירד
עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 17 ואלף איש עמו
מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרות
עבדיו אותו וצלו הירדן לפני המלך: 18 ועברה העברה

כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסללה השרה וישליך עליו בנד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד : 13 כאשר הנה מן המסללה עבר כל איש אחריו ויאב לדרף אחרי שבע בן בכרי : 14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלחו ויבאו אף אחריו : 15 ויבאו ויצרו עליו באבללה בית המערה יושבכו סללה אל העיר והתעמד בחול וכל העם אשר איה ויאב משחיתם להפיל החומה : 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל ייאב קרב עד הנה ואדרבה אליך : 17 ויקרב אליה ותאמר האשה אתה ייאב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אמי : 18 ותאמר לאמר דבר ידבבו בראשונה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו : 19 אמci שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבעל נחלת יהוה : 20 ויען ייאב ויאמר חילילה חילילה לי אם אבעל ואם אשחתה : 21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרישמו נשא ידו במלך בדור הנזנו אותו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל ייאב הנה ראשו משעל אליך بعد החומה : 22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישכלו אליו ייאב ותקע בשופר ייפצו מעל העיר איש לאלהיו ויאב שב ירושלים אל המלך : 23 ויאב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהודע על הכריו ועל הפלתו : 24 ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזcur : 25 ושיא ספר וצדוק ואביתר כתנים : 26 וכן עריא היاري היה כהן לדוד :

21 ויהי רעב ביום דוד שלש שנים שנה אחריו שנה ויבקש דוד את פni יהוה ויאמר יהוה אל שאל ולא בית הרים על אשר המית את הגבענים : 2 ויקרא המלך לנבענים ויאמר אלהם והגביענים לא מבני ישראל הנה שיכרתו ויבקש כי אם מותר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאל להכתם בקנותו לבני ישראל ויהודה : 3 ויאמר דוד אל הגבענים מה עשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה : 4 ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאל עם ביחסו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים עשה לכם : 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דרמה לנו נשمرנו מהתייצב בכל גבל ישראל : 6 ניתן לנו שבעה אנשים מבניינו והוקענו ליהוה בנכעת

וכל אשר תבחר עלי' עשה לך : 39 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזיל ויברכו וישב למקומו : 40 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעברו את המלך ויאמרו אל המלך והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מרוע נבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו : 42 ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אליו ולמה זהחרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו : 43 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך ונם בדור אני מפק ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להסביר את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל :

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימי ותקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדור ולא נחלח לנו בין יש לאלהיו ישראל : 2 ויעל כל איש ישראל מאחריו דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכים מן הירדן ועד ירושלים : 3 ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר נשים פלגישים אשר הניתה לשמר הבית וויתם בבית משמרת ויכללם ואליהם לא בא ותהיינה צדירות עד יום מתן אלמנות חיות : 4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואחהפה עמד : 5 וילך עמשא להזעק את יהודה ויהיר מן המועד אשר יעדו : 6 ויאמר דוד אל אבישי עטה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ודרך אחריו פן מצא לו עדים בצדתו והציל עיננו : 7 ויצאו אחורי אנשי ייאב והכרתו והפלתו וכל הגברים ויצאו מירושלים לרדף אחרי שבע בן בכרי : 8 הם עם האבן הגדולה אשר נקבעו ועמשא בא לפניויהם ויאב חנור מדו לבשו ועל חנור חרב מצמדת על מנהנו בתורה והוא יצא ותפל : 9 ויאמר ייאב לעמשא השלום אתה אחוי ותחו ייד ימין ויאב בזקן עמשא לנשך לו : 10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד ייאב ויכחו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויאב ואבישי אחוי רדף אחרי שבע בן בכרי : 11 ויאב עמד עליו מנעריו ויאב ויאמר מי אשר חפץ בייאב וממי אשר לדוד אחרי ייאב : 12 ועמשא מותגלו ברם בתוך המסללה וירא האיש

יהוה סלע ומצדتي ומפלתי לי : 3 אלהי צורי אחסה בו
 מגני וקרן ישע משבבי ומנוסי משעי מלחם השען : 4
 מהלך אקרה יהוה ומאבי אוושע : 5 כי אפנוי משברי מות
 נחל ביליעל יבעתני : 6 חבל שאל סבוני קדרמוני מקשי
 מות : Sheol h7585 7 בצר לי אקרה יהוה ואל אלהי אקרה
 וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזנייו : 8 ותגעש ותרעש
 הארץ מוסדות השמים ירנו ויתגעו כי הרה ל : 9
 עליה עשן באפו ואש מפיו חאכל נחלים בערו ממנו : 10 ותקח
 ויט שמיים וירד וערפל תחת הנלויו : 11 וירכב על כרוב
 ויעף וירא על כנפי רוח : 12 ווישת חשק סביבתו סוכות
 חשרת מים עבי שחקים : 13 מנגה גנדו בערו נחלי אש : 14
 ורעם מן שמים יהוה ועליון יtan קולו : 15 וישלח חצים
 ויפצם ברק ויחם : 16 ויראו אפקי ים יגול מוסדות הצלב
 בנערת יהוה מנשנת רוח אפו : 17 ישלח ממרומים יקחני
 ימשני ממים רכבים : 18 יצילני מאבי עז משנא כי אמצו
 מני : 19 יקדמוני ביום אידי יהי יהוה משען לי : 20 ויצא
 למרחבי אתי יחלצני כי חפצ بي : 21 יגמלני יהוה כצדקי
 כבר ידי ישיב לי : 22 כי שמרתי דרכיך יהוה ולא רשות
 מלאה : 23 כי כל משפטו לנדי וחקתו לא אסור ממנה :
 24 ואיה תמים לו ואשתמרה מעוני : 25 כי ישיב יהוה לי
 הצדקו כבדי לנגד עניינו : 26 עם חסיד התהסד עם גבור
 תמים תחמס : 27 עם נבר תחבר עם עקש תחפל : 28 ואת
 עם עני תושיע ועניך על רמי תשפל : 29 כי אתה נירוי
 יהוה ויהוה ניגיה החשי : 30 כי בכח ארצו גדור באלהי
 אדגן שור : 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן
 הוא לכל החסמים בו : 32 כי מי אל מבלעדי יהוה ומי
 צור מבלעדי אלהינו : 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים
 דרכו : 34 משורה גנליו כאילות ועל במותיו יעדוני : 35
 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחשוה זרעתי : 36 ותתן
 לי מэн ישעך וענטך תרבני : 37 תרחיב צעדי תחנני ולא
 מעדו קרסלי : 38 ארדרפה איבי ואשמדים ולא אשוב עד
 כלותם : 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רנלי :
 40 ותזרני חיל למלחמה תכريع קמי תחתני : 41 ואיבי
 תהה ל ערכת עמי תחת רנלי : 42 ישעו ואין משיע על
 יהוה ולא עטם : 43 ואשחכם כעפר ארץ כתיטת חוץות
 אדקם ארקעם : 44 ותפלטני מריבוי עמי תשרמני לראש
 נום עם לא ידעתי יעבנדי : 45 בני נבר יתחחשו לי לשמו
 און ישמעו לי : 46 בני נבר יבלו ויונגרו מסנגורותם : 47
 חי

שאל בחר יהוה ויאמר המלך אני אתן : 7 ויחמיל המלך
 על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר
 בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול : 8 ויקח המלך את
 שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול אשר ילדה
 ואת מטבחת בת מיכל בת שאול אל אשר ילדה
 לעדריאל בן ברזילי המחלתי : 9 וויתנים ביד הגבענים
 ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבתיהם יחד והם המתו
 בימי קידור בראשונים תחולת קזיר שערם : 10 ותקח
 רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלה
 קזיר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא מתנה עופר
 השמים לנוח עליהם יומם ואות חיות השדה לילה : 11
 ויגד לדוד את אשר עשה רצפה בת איה פלנש שאול :
 12 וולד דוד וזכה את עצמות שאול ואח עצמות יהונתן
 בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר נבכו את מרחב בית
 שנ אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את
 שאול בNELUB : 13 ויעל משם את עצמות שאול ואח עצמות
 יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים : 14 ויקברו את
 עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקרב קיש
 אבו ויעשו כל אשר צוה המלך וויתר אלהים לארץ
 אחריו כן : 15 וותהי דוד מלכונה לפלשתים את ישראל
 וירד דוד ועבדו עמו וילחמו את פלשתים ויעס דוד : 16
 וישבו בנבא אשר בילדיו הרפה ומקקל קינו שלש מאות
 משקל נחשת והוא חגור חדש ויאמר להכות את דוד :
 17 וויזען לו אבישי בן צוריה ויך את הפלשתוי ומיתחו אז
 נשבעו אנשי דוד לו לא לנצח עוד אנתנו למלחמה
 ולא תכבה את נר ישראל : 18 ויהי אחריו כן ותהי עוד
 המלחמה בגובם פלשתים או הכה סבכי החשטי את
 ספר אשר בילדיו הרפה : 19 וותהי עוד המלחמה בגובם
 פלשתים ויך אלתנן בן יעריו ארנים בית הלחמי את גלית
 הגנתי וען חניתו כמנור ארנים : 20 ותהי עוד מלחמה
 בנת ויהי איש מדין ואצבעת ידייו ואצבעות רגליו ש
 וש עשרים וארבעה מספר ונם הואILD להרפה : 21
 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחיו דוד : 22 את
 ארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד דוד וביד
 עבדיו :

22 וידבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת ביום
 הצליל יהוה אותו מכף כל איביו ומcpf שאול : 2 ויאמר

יהוה וברוך צורי וירם אלהו צור ישע: 48 האל הנתן נקמתלי ומוריד עמים תחתני: 49 ומוציאי מאבי וממי תרוממוני מאיש חמשים תצליני: 50 על כן אריך יהוה בנים ולשנק אומר: 51 מנדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזענו עד עולם:

23 ואלה דבריו דוד האחננים נאם דוד בן ישי ונאם הנבר הקס על משיח אלהו יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר כי ומלותו על לשוני: 3 אמר אלהו ישראל לדי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אליהם: 4 וכאדור בקר יורח שמש בקר לא עבות מגנה ממטר דשא מרץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיה: 6 ובכליעל כקוזן מנך כליהם כי לא ביד יקחו: 7 וויש נגע בהם ימלא ברזל וען חניתה באש שורף ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הנברם אשר לדוד ישב בשחת תחכמוני ראש השלישי העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחר: 9 ואחרו אלעד בן דודו בן אחוי בשלשה נברים עם דוד בחרופם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 והוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדרק ידו אל החרב וייעש יהוה תשועה נדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשת: 11 ואחריו שניא בן אנא הדררי ואספסו פלשתים להיה ותהי שם חלקת הדשה מלאה עדשים והעם נס מנפי פלשתים: 12 וויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה נדולה: 13 וירדו שלשים מהלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלים וחית פלשתים חנה בעמק רפואיים: 14 וודוד או במצודה ומצב פלשתים או בית לחם: 5 וויתאהו דוד ויאמר מי ישKENI מום מבאר בית לחם אשר בשער: 16 וויבקעו שלשת הנברם במחנה פלשתים ויבאו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשחותם ויסך אותם ליהוה: 7 וויאמר חילולה לי יהוה מעשתי זאת הDEM האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשחותם אלה עשו שלשת הנברם: 18 ואבישי אהוי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה: 19 מן השלשה הכי נכבד ויידי להם לשר ועד השלשה לא בא: 20 ובנינוו בן

24 ויסך אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: 2 וויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אותו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעו את מספר העם: 3 וויאמר יואב אל המלך ויסך יהוה אלהיך אל העם כהם וכهم מאה פעמים וענין אדרני המלך ראות ואדרני המלך למה חפץ בברבר הזה: 4 וויזוק דבר המלך אל יואב ועל שריו החיל ויצא יואב ושריו החיל לפני המלך לפקר את העם את ישראל: 5 וויעברו את הירדן ונחנו בערווער ימון העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יער: 6 ויבאו הנלעדה ואל ארץ החתימים חדש ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: 7 ויבאו מבצר צר וככל ערי החוי והכנען ויצאו אל נגב יהודה באשר שבע: 8 ווישטו בכל הארץ ויבאו מקצת תשעה חדשים ועתרים يوم ירושלם: 9 וויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמיש מאות אלף איש: 10 וויך לב דוד אותו אחריו כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מד אשר

עשייתו ועתה יהוה העבר נא את עון עבך כי נסכלתוי
 מאד : בו ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל נד הנביא
 זהה דור לאמר : 12 הילך ודברת אל דור כה אמר יהוה
 שלש אני נוטל عليك בחר לך אחת מהם ואעשה לך :
 13 ויבא נד אל דור ויגר לו ויאמר לו התבוא לך שבע
 שנים רעב בארץ אם שלשה חדשים נסך לפני צരיך
 והוא רדף ואם היהות שלשת ימים דבר בארץ עתה
 דע וראה מה אשיב שלחיך דבר : 14 ויאמר דור אל נד צר
 לי מאיד נפלתך נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם
 אל אפלה : 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת
 מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף
 איש : 16 וישלח ידו המלאך ירושלים לשחתה וינחם יהוה
 אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף
 דרך ומלאך יהוה היה עם נרון הארונה היבטי : 17 ויאמר
 דור אל יהוה בראותו את המלאך חמה בעם ויאמר
 הנה אני חטאתי ואני העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי
 נא יך כי וביבית אבי : 18 ויבא נד אל דור ביום ההוא
 ויאמר לו עליה הקם ליהוה מזבח בכרן ארנונה היבטי : 19
 ויעל דור לדבר נד כאשר צוה יהוה : 20 וישקף ארוננה
 וירא את המלך ואת עבדיו עברים עלייו ויצא ארוננה
 וישתחו למלך אפיי ארצחה : 21 ויאמר ארוננה מרווע בא
 ארוני המלך אל עבדו ויאמר דור לknות מעמך את הנגן
 לבנות מזבח ליהוה ותעצר המוגפה מעל העם : 22 ויאמר
 ארוננה אל דור יקח ויעל ארוני המלך הטוב בעינו ראה
 הבקר לעלה והמנגנים וכלי הבקר לעצים : 23 הכל
 נתן ארוננה המלך למלך ויאמר ארוננה אל המלך יהוה
 אלהיך ירצה : 24 ויאמר המלך אל ארוננה לא כי קנו
 אקנה מאותך במחריר ולא עללה ליהוה אלהי עלות חנים
 ויקין דור את הנגן ואת הבקר בכיסוף שקלים חמשים : 25
 ויבן שם דור מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר
 יהוה לאرض ותעצר המוגפה מעל ישראל :

מלכים א

נתן הנביה ויבא לפני המלך ושתחו למלך על אפיו ארצה: 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהם מלך אחריו והוא ישע כל כסאי: 25 כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרוב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולא בתר הכהן והנסיכים ואכלים ושתים לפניו ויאמרו חי המלך אדניהם: 26 ולי אני עבדך ולצדך הכהן ולבנייתו בן יהודע ולשלמה עבדך לא קרא: 27 אם מأت אדני המלך נהייה הדבר זהה ולא הודיעת את עבדיך מי שב על כסא אדני המלך אחריו: 28 ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לכת שבע וחטא לפני המלך ותעמדו לפני המלך: 29 וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פודה את נשפי מכל צרה: 30 כי כאשר נשבעתי לך ביום יהוה אלה ישראל לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי תחתי כי כן עשה היום הזה: 31 ותקר בת שבע אפיקים ארץ ותשתחוו למלך ותאמור חי אדני המלך דוד לעלם: 32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביה ולבנייתו בן יהודע ויבאו לפני המלך: 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדיכם והרכבותם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אותו אל נחון: 34 וממשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביה למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם חי המלך שלמה: 35 ועליהם אחרים ובאים ישב על כסאו והוא מלך תחתיו אותו ציוו ליהות נגיד על ישראל ועל יהודה: 36 ויען בניהו בן יהודע את המלך ויאמרaman כי יאמר יהוה אליו אדני המלך: 37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך בן יהו עם שלמה ויגדל את כסאו מכסה אדני המלך דוד: 38 וירד הצדוק הכהן ונתן הנביה ובונייתו בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אותו על נחון: 39 ויקח הצדוק הכהן את קרן השמן מן האهل וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם חי המלך שלמה: 40 ויעלו כל העם אחריו והוא ישב על כסאי: 41 ויזמע אדניהם וככל הקרים אשר אותו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מודיע קול הקריה הומה: 42 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביהר הכהן בא ויאמר אדניהם בכוי איש חיל אתה וטוב תבשר: 43 ויען יונתן ויאמר לאדניהם אבל אדניהם המלך דוד המלך את שלמה: 44 וישלח אותו המלך את צדוק

1 והמלך דוד זkon בא ביום ויכסחו בגדים ולא ייחם לו: 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה וערדה לפני המלך ותהי לו סכת ושבבה בחיקך וחם לאדני המלך: 3 ויבקשו נערה יפה בכל גובל ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אותה למלך: 4 ותנעירה יפה עד מאר ותהי למלך סכת ותשרתו והמלך לא ידע: 5 ואדניהם בן חנית מתנסה לאמר אני אמלך וויש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: 6 ולא עצבו אביו מימייו לאמר מדווע ככח עשית ונעם הוא טוב האר מאיד ואתו ילדה אהרי אבשלום: 7 ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביהר הכהן ויעזרו אחרי אדניהם: 8 וצדוק הכהן ובונייתו בן יהודע ונתן הנביה ושמי ורשי וגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהם: 9 וויבח אדניהם צאן וברק ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רgel ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עברי המלך: 10 ואת נתן הנביה ובונייתו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהם בן חנית ואדנינו דוד לא ידע: 12 ועתה לכוי אויעץ נא עצה ומלאטי את נפשך ואת נפש בנק שלמה: 13 לכוי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתק לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהם: 14 הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבואי אחריך ומלאתי את דבריך: 15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זkon מאיד ואבישג השונمية משרה את המלך: 16 ותקר בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך: 17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביוםיה אלהיך לאמתק כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי: 18 ועתה הנה אדניהם מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: 19 ויזבח שור ומריא וצאן לרוב ויקרא לכל בני המלך ולא בתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: 20 אתה אדני המלך עני כל ישראל עלייך להניד להם מי ישב על כסא אדני המלך אהרי: 21 והיה שכוב אדני המלך עם אביהו והיהו אני ובני שלמה חטאים: 22 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביה בא: 23 ויינדו למלך לאמר הנה

דוד עם אבתו ויקבר בעיר דוד: ²² והוימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בהברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים: ²³ ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותacen מלכתו מادر: ²⁴ ויבא אדנינו בן חנית אל בת שבע אם שלמה ומתארח השלום באך ואמר שלום: ²⁵ ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: ²⁶ ויאמר את ידעת כי לוי היהת המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחוי כי מיהוה הייתה היתה לו: ²⁷ ועתה שאלה אחת אגci שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: ²⁸ ויאמר אמרני לא שלמה המלך פני ואישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: ²⁹ ותאמր בת שבע טוב אגci אדרבר עליך אל המלך: ³⁰ ותאמר שהמלך לקראותה ותשתחוו לה וישב על כסאו וישם יוקם המלך מזבח ליהוה אביה ותאמר שאלתך אחת כסא לאם המלך ותשב לימיינו: ³¹ ותאמר שאלה אחת קטנה אגci שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך: ³² ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדנינו אחיך לאשה: ³³ ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדנינו ושאליל לו את המלוכה כי הוא אחו הנדרול ממוני ולabayter הכהן ולייאב בן צרייה: ³⁴ וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכבה יוסף כי בנפשו דבר אדנינו את הדבר הזה: ³⁵ ועתה חוי יהוה אשר הכנני ווישיבני על כסא דוד אביו ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום ווינגע בו ווימת: ³⁶ ולabayter שלמה ביד בניהו בן יהודע ווינגע בו ווימת: ³⁷ הכהן אמר המלך ענתה לך על שידך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיך כי נשאת את אדורין אדני יהוה לפניו דוד אביו וכי התענית בכל אשר התענית אבי: ³⁸ ווינרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלחה: ³⁹ והשמה באה עד יואב כי יואב נתה אחריו אדנינה ואחריו אבשלום לא נטה ווינס יואב אל אהיל יהוה וויחוק בקרנות המזבח: ⁴⁰ ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהיל יהוה והנה אצל המזבח ווישלח שלמה את בניהו בן יהודע לאמר לך פגע בו: ⁴¹ ויבא בניהו אל אהיל יהוה ויאמר אליו כי אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות ווישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכבה עני: ⁴² ויאמר לו המלך

הכהן ואת נתן הנביא ובנינו בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו אותו על פרדה המלך: ⁴³ וימשחו אותו צדוק הכהן וננתן הנביא למלך בנהון ויעלו משם שמחים ותאם הקרן הוא הקול אשר שמעתם: ⁴⁴ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: ⁴⁵ וגם בא עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משマー ונידל את כסאו מכסיך ווישתחוו המלך על המשכב: ⁴⁶ וגם ככח אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי וענוי ראות: ⁴⁷ וויחרדו ויקמו כל הקרים אשר לאדנינו וילכו איש לרכו: ⁴⁸ ואדנינו ירא מפני שלמה ויקם וילך וויחוק בקרנות המזבח: ⁴⁹ ויגד לשלהה לאמר הנה אדנינו ירא את המלך שלמה והנה אחו בקרנות המזבח לאמר ישב לוי כיים המלך שלמה אם ימיה תא עבדו בחרב: ⁵⁰ ויאמר שלמה אם היהה לבן חיל לא יפל משערתו הארץ ואם רעה חמוץ בו ומota: ⁵¹ ווישלח המלך שלמה ווירדתו מעל המזבח ויבא ווישתחוו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך: ⁵²

2 ויקרבו ימי דוד למות ויצאו את שלמה בנו לאמר:

- 2 אגci הילך בדרך כל הארץ וחוקת והיית לאיש: ⁵³ ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללבך בדרךיך לשמר חקתו ממצותו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען יקים יהוה את דברך אשר דבר עלי לאמר אם ישרמו בניך את דרכם ללבך לפניו באמת הכל לבכם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: ⁵⁴ וכן אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרייה אשר עשה לשני שריו צבאות ישראל לאבנור בן נר ולעמשה בן יתר וויהרגם ווישם דמי מלחמה בשלים ויתן דמי מלחמה בחנרתתו אשר במתנו ובנעלו אשר ברגליך: ⁵⁵ ועשית חכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: ⁵⁶ (Sheol h7585) ולבני ברזיל הגלעדי תעשה חסר והיו באכלי שלתך כי כן קרכוב אלי בברחו מפני אבשלום אחיך: ⁵⁷ ונהנה עמק שמעי בן גרא בן הימני מבחרים והוא קללני קללה נمرצת בימים לכתני מחנים והוא ירד לקרראי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתי בחרב: ⁵⁸ ועתה אל תנתקו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול: ⁵⁹ (Sheol h7585) ווישכב

המושב הווה: ⁵ בנבוע נרא יהוה אל שלמה בחלום הלילה והוא אמר אלהים שאל מה אתה לך: ⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד נדול כאשר הלק לפניו באמת ובצדקה ובישראל לבב עמק והשמר לו את החסד הנדרול הזה והתנו לו בן ישע כל כסאו כיום הזה: ⁷ ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאתوابא: ⁸ ועבדך בחוך עמק אשר בחרת עם רב אשר לא ימינה ולא יספר מרבית: ⁹ ונחת לעבדך לב שמע לשפט את עמק להבין בין טוב לרע כי מי יכול לשפט את עמק הכביר הזה: ¹⁰ וויתיב הדבר בעניינו אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: בויאמר אלהים אלו יען אשר שאלת את הדבר הנה שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: ¹² הנה עשיתי דבריך הנה נתתי לך לב חכם ונכון אשר מכוק לא היה לפניו ואחריך לא יקום כמוך: ¹³ וגם אשר לא שאלת נתתי לך נס עשר נס כבוד אשר לא היה מכוק איש במלחים כל ימיך: ¹⁴ ואם תלך בדרכי לשمر حق ומצוותי כאשר הלק דוד אבי והארכתי את ימיך: ¹⁵ ויקץ שלמה והנה חלים ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון הברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש מטהה לכל עבדיו: ¹⁶ אז התבאה שרים נשים זנות אל המלך ותענונה לפניו: ¹⁷ ותאמר האשה האחת כי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבביה: ¹⁸ וזהי ביום השלישי לדרתי ותולד נס האשה הזאת ואנתנו יהרו הלאה זאת ליליה אשר שכבה עליו: ²⁰ ותקים בתוך הלילה ותקח את בני מatialי ואמתך ישנה ותשכיבתו בחיקתך ואת בנה המת השכיבה בחיקך: ²¹ ואקס בבקך להניך את בני והנה מטה ואתבונן אלו בבקך והנה לא יהיה בני אשר ילדרתי: ²² ותאמר האשה האחורה לא כי בני חיי ובנק המת וזאת אמרת לא כי בנק המת ובני חיי ותדברנה לפני המלך: ²³ ויאמר המלך זאת אמרת זה ובני חיי ובנק המת וזאת אמרת לא כי בנק המת ובני חיי: ²⁴ ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: ²⁵ ויאמר המלך גורו את הילד חי לשנים ותנו את החיצי לאחת ואת החיצי לאחת: ²⁶ ותאמר האשה אשר בנה החיצי אל המלך כי נגמרה רחמייה על בנה ותאמר עשה כאשר דבר ופגע בו וקבעו והסירה דמי חنم אשר שפך וואב מעלי ומעל בית אבי: ³² והשיב יהוה את דמו על דאשו אשר פגע בשני אנשים צדקם וטבים ממננו ויחרגם בחרב ובאי דוד לא ידע את אבנור בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: ³³ ושבו דמייהם בראש יואב ובראש זרוע לעלם ולדור ולזרעו ולביבתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: ³⁴ ויעל בניהו בין יהודע ויפגע בו וימתחו ויקבר בביתו במדבר: ³⁵ וויתן המלך את בניהו בין יהודע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביהר: ³⁶ וישלח המלך ויקרא לשמעיו ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם安娜: ³⁷ וזהי ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תרע כי מוות הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישם שמעי בירושלם ימים רבים: ³⁹ ויהיו מקץ שלש שנים ויברכו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכח מלך נת וינידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בנת: ⁴⁰ ויקם שמעי ויחבש את חמורו וילך נתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי וייבא את עבדיו מנת: ⁴¹ ווינגד לשולמה כי הלק שמעי מירושלם נת וישב: ⁴² וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתויך ביהודה ואעד לך לא אמר ביום צאתך והלכת ana ana ידע תרע כי מוות תמותה והאמר אליו טוב הדבר שמעתי: ⁴³ ומודע לא שמות את שבעת יהוה ואת המצוא אשר צויתו عليك: ⁴⁴ ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר רעתק לבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתק בראשך: ⁴⁵ והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהוה נכוון לפני יהוה עד עולם: ⁴⁶ ויצו המלך את בניהו בין יהודע ויצא ויפגע בו וימת והמלך נכוונה ביד שלמה:

3 ויהתון שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלוחו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: ² רק העם מזבחים בכבודם כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: ³ ויאהוב שלמה את יהוה ללבת בחוקות דוד אבי רק בכבודם הוא מזבח ומקטר: ⁴ וילך המלך נבעה לזכה שם כי היא הבמה הנדרולה אלף עלות יعلا שלמה על

מדן ועד באדר שבע כל ימי שלמה: 26 ויהיו לשלמה ארבעים אלף אරות סוסים למרכבו ושתים עשר אלף פרשים: 27 וככללו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדש לא יעדרו דבר: 28 והשערם והתבן לסתום ולרכש יבוא אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: 29 ויתן אלהים חכמה לשלהם ותבונה הרבה מادر ורוחב לב כחול אשר על שפת הים: 30 ותרב חכמה שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: 31 ויחכם מכל האדם מאיין האורתי והימן וככלול ורדרע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביר: 32 וידבר שלשת אלפיים משל ויהי שירו חמישה ואלף: 33 וידבר על העצים מן הארץ אשר לבנון ועד האוב אשר יצא בקר וידבר על הכמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדנים: 34 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמה שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמו את חכמתו:

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אותו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה הרים לדוד כל הימים: 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר: 3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכול לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבביו עד תית יהוה אתם תחת כפות רגלו: 4 ועתה תניח יהוה אליו למסביב אין שפן ואין פגע רע: 5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהו כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: 6 ועתה צוה יחרתו לי אריזם מן הלבנון ועבדי יהו עם עבריך ושבר עבריך אתן לך ככל אשר התאמר כי אתה ידעת כי אין בנ איש ידע לכרת עצים哉: 7 ויהי כשמע חירם את דברי שלמה ויושמה מאור ויאמר ברוך יהוה הימים אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרבה זהה: 8 וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתו אתה שלחת אל אני עשה את כל חפצך בעצי אריזם ובעצץ ברושים: 9 עבדי ירדנו מן הלבנון ימה ואני אשימים דברותם בים עד מקום אשר תשלה אליהם נפצעים שם ואתה תשא ואתת העשה את חפציך לחתם לחם ביתך: 10 ויהי חירם נתן לשלהם עצי אריזם ועצץ ברושים כל חפצך: 11 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לבתו ועשרים

בי ארני תננו לה את הילוד החי והמת אל תמייתהו וזה אמרת נם לי נס לך לא יהיה גזרו: 22 ויען המלך ויאמר לנו לה את הילוד החי והמת לא תמייתהו הוא אמרו: 23 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמה אלהים בקרבו לעשו משפט:

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: 2 ואלה השרים אשר לו עוזריו בן צדוק הכהן: 3 אליחרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזוכיר: 4 ובנינוו בן עוזריהו בן נתן על הנצבים זובוד בן נתן כהן רעה ועוזריהו בן נתן על הבית ואדרנורם בן עבדא על המלך: 6 ואחישר על הבית ואדרנורם בן עבדא על המלך ולשלמה שניים עשר נצבים על כל ישראל וככללו את המלך ואת ביתו חרש חדש בשנה יהוה על אחד לככלל: 8 ואלה שמאותם בן חור בהדר אפרים: 9 בן דקר במקץ ובעלבבים ובית שם ואילון בית חנן: 10 בן חסר בארכות לו שכח וכל ארץ חפר: 11 בן אבנידב כל נפת דאר טפת בת שלמה הייתה לו לאשה: 12 בענא בן אחילוד תענד ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צratherה מתחת לירעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: 13 בן נבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגולען לו חבל ארנגב אשר בבשן שישים ערים אשר בגולען לו חבל ארנגב אשר בבשן שישים ערים גדלות חומה ובריה נשחת: 14 אחינורב בן עדא מהונמה: 15 אחים מען בנפתלי נס הוא לחק את בשתת בת שלמה לאשה: 16 בענא בן חושי באשר ובבעלות: 17 יהושפט בן פרוח ביששכר: 18 שעמוי בן אלא בבנימן: 19 נבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סייחון מלך האמרי וען מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: 20 יהודה וישראל ריבים כחול אשר על הים לרבות אקלים וشتים ושמחים: 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מוגשים מנוחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: 22 ויהיו לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמה: 23 עשרה בקר בראשים ועשרות בקר רעי ומאה צאן לבך מאיל וצבי ויחמור וברבבים אבוסים: 24 כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתחפס ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלם היה לו מכל עברי מוסביב: 25 ישב יהודה וישראל לבטה איש תחת גבנו ותחת הארץ

בר שמן כתית כה יון שלמה לחרם שנה בسنة :¹²
 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהו שלם בין
 חירם ובין שלמה ויכתרו ברית שנייהם :¹³ ויעל המלך
 שלמה מס מלך ישראל ויהי המס שלשים אלף איש :¹⁴
 וישלחם לבנונה שרתה אלףים בחדר חדש חליפות חדש יהו
 לבנון שנים חדשים בבתו ואדרנים על המס :¹⁵ ויהיו
 לשלהם שבטים אלף נשא סבל ושמנים אלף צב בהר :¹⁶
 בלבד משרי הנצבים לשלהם אשר על המלאכה שלשת
 אלפיים ושלש מאות הדרדים בעם העשום במלאכה :¹⁷
 ויצו המלך ויסעו אבני נדלות אבניים קרות לסדר הבית
 אבני נזיות :¹⁸ ויפסלו בני שלמה ובני חירם והגמלים
 וכינו העצים והאבנים לבנות הבית :

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה ל'את בני
 ישראל מארך מקרים בשנה הרביעית בהרש ז' והוא
 החדר השני למלך שלמה על ישראל ובן הבית ליהוה :
 וhabita אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה
 ארכו ועשרות רחבו ושלשים אמה קומתו :³ וזהו על
 פניו היכל הבית עשרים אמה ארכו על פניו רחוב הבית
 עשר באמה רחבו על פניו הבית :⁴ ויעש לבית חלוני
 שקים אטמים :⁵ ויבן על קיר הבית יצוע סביב את
 קירות הבית סביב להיכל ולדברי ויעש צלעות סביב :⁶
 היצוע התהנתה המש באמה רחבה והתוינה שיש באמה
 רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגילות נתן
 בבית סביב חוצה לבתיו אחו בקירות הבית :⁷ והבית
 הבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרון כל כל
 בROL לא נשמע בבית הבנתו :⁸ פתח הצלע התיכנה
 אל כתף הבית הימנית ובלולים יعلו על התיכנה וכן
 התיכנה אל השלשים :⁹ ויבן את הבית ייכלה ויספן את
 הבית גבים ושדרת בארזים :¹⁰ ויבן את היצוע על כל
 הבית חמיש אמות קומתו ויאחו את הבית בעצי ארזים :¹¹
 ויהיו דבר יהוה אל שלמה אמר :¹² הבית זהה אשר
 אתה בנה אם תליך בחקתי ואת משפטיי תעשה ושםרת
 את כל מצותי ללבת בהם והקמתי את דברי אתק אשר
 דברתاي אל רוד אבן :¹³ ושבתני בחורק בית נבון ישראל
 ולא עזב את עמי ישראל :¹⁴ ויבן שלמה את הבית
 ויכלה :¹⁵ ויבן את קירות הבית מביטה בצלעות ארזים
 מקרכע הבית עד קירות הספן צפה עז מבית ויצף את

קרקע הבית בצלעות ברושים :¹⁶ ויבן את עשרים אמה
 מירוחוי הבית בצלעות ארזים מן הקרכע עד הקורות
 ויבן לו מבית לדבריך לקדר הקדשים :¹⁷ וארבעים
 באמה היה הבית הוא החיכל לפני :¹⁸ וארו אל הבית
 פנימה מוקלעת פקעים ופטורי צרים הכל ארזו אין אבן
 נראת :¹⁹ ודבריך בתוך הבית מפנימה הכנין לתנתן שם את
 ארון ברית יהוה :²⁰ ולפני הדבר עשרים אמה ארך
 ועשרים אמה רחב ועשורים אמה קומתו ויצפו זהב סנוור
 ויצף מזבח ארוז :²¹ ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב
 סנוור ויעבר בתרתוקות זהב לפני הדבר ויצפה זהב :²²
 ואת כל הבית צפה זהב עד הם כל הבית וכל המזבח
 אשר לדבריך צפה זהב :²³ ויעש בדבריך שני כרובים עצי
 שמן עשר אמות קומתו :²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת
 וחמש אמות כנף הכרוב השנייה עשר אמות מקומות כנפיו
 ועד קצוות כנפיו :²⁵ ווער באמה הכרוב השני מדה אחת
 וקציב אחד לשני הכרובים :²⁶ קומה הכרוב האחד עשר
 באמה וכן הכרוב השני :²⁷ ויתן את הכרובים בתוך
 הבית הפנימי וירשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד
 בקיר וכנף הכרוב השני נגעה בקיר השני וכנפיים אל
 תוך הבית נגעה כנף אל כנף :²⁸ ויצף את הכרובים
 וזה :²⁹ ואת כל קירות הבית מסבך קלע פתויחי מוקלעת
 כרובים ותמרת ופטורי צרים מלפנים ולהיצן :³⁰ ואת
 קרכע הבית צפה זהב לפני המזבח ולהיצן :³¹ ואת פתח
 הדבר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוודות חמישית :³²
 ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מוקלעת כרובים
 ותמרות ופטורי צרים צפה זהב וירד על הכרובים ועל
 התמרות את זהב :³³ ויבן עשה לפתח החיכל מזוודות
 עצי שמן מאת רביעית :³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים
 שני צלעים הדרلت האחת גלילים ושני צלעים הדרلت
 השנייה גלילים :³⁵ וקלע כרובים ותמרות ופטורי צרים
 וצפה זהב מישר על המהקה :³⁶ ויבן את החצר הפנימית
 שלשה טורי גוויות וטור כורת ארזים :³⁷ בשנה הרביעית
 בול הוא החדש השמנינו כליה הבית לכל דבריו וכלל
 משפטו ויבנהו שבע שנים :

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את
 כל ביתו :² ויבן את בית יער הלבנון מה אמה ארכו

מלאכת העמודדים: 23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפטו עד שפטו עגל סכיב וחותם באמה קומתו וקוה שלשים באמה ייסב אותו סכיב: 24 ופקעים מתחה לשפטו סכיב סכבים אותו עשר באמה מוקפים את הים סכיב שני טורים הפקעים יציקות: 25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 26 ועביו טפה ושפטו כמעשה שפט כס פרח ששון אלף בת יכיל: 27 ויעש את המכונות עשר נהשת ארבע באמה ארך המכונה האחת ואrabע באמה רחבה ושולש באמה קומתו: 28 וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: 29 ועל המסגרות אשר בין השלבים ארויות בקר וכרכבים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לארויות ולבקר ליות מעשה מورد: 30 וארבעה אופני נהשת למcona האחת וסרי נהשת וארבעה פעתמו כהפתה להם מתחת לכיר הכתפה יצקות מעבר איש ליות: 31 ופיהו מבית לכתרת ומעלתה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה ונם על פיה מקלעות ונסגרתיהם מרבעות לא עגלוות: 32 וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במcona וקומה האופן האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגיביהם וחשקייהם וחסרים הכל מוצק: 34 וארבעה כהפות אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכונה כהפהה: 35 ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סכיב ועל ראש המכונה ידרתיה ונסגרתיה ממנה: 36 ויפתח על הלחת ידרתיה ועל ונסגרתיה כרכבים ארויות ותמרת כמער איש וליות סכיב: 37 כזאת עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדוד אחת קצב אחד לכלהנה: 38 וייש עשרה כירות נהשת ארבעים בתיכיל הכירור האחד ארבע באמה הכירור האחד כיר אוור על המכונה האחת לעשר המכונות: 39 ויתן את המכונה חמיש על כהף הבית מימיין וחמש על כהף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדרמה ממול נגב: 40 וייש חירות את הכירות ואת הייעום ואת המורוקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שניים ונולת הכתרת אשר על ראש העמודדים שחים והשבות שתים לבסות את שתי נולת הכתרת אשר על ראש העמודדים: 42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי וחמשים אמרה רחבו ושלשים אמרה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכברחות ארזים על העמודדים: 3 ווסף בארץ ממעל על הצלעת אשר על העמודדים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: 4 ושקפים שלשה טורים רביעים שקר ומול מחוזה אל מחוזה שלש פעמים: 6 ואת אלים העמודדים עשה חמשים אמרה ארכו ושלשים אמרה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם: 7 ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספונ בארץ מהקרקע עד הקרכע: 8 וביוו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזהה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: 9 כל אלה אבני יקירה כמדת נויות מגירות במנרה מבית ומוחוץ וממסד עד הטעפות ומוחוץ עד החצר הנдолה: 10 ומייסד אבני יקרות אבני נדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: 11 וממלعلاה אבני יקרות כמדות נויות וארון: 12 ווחצר הנдолה סכיב שלשה טורים נויות וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאולם הבית: 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצרים: 14 בן אשה אלמנה הוא ממתה נפתלי ואביו איש צרי חרש נהשת יימלא את הוכינה ואת התבינה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: 15 ויציר את שני העמודדים נהשת שמנה עשרה אמרה קומתו העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמרה ייסב את העמוד השני: 16 ושתי כתרת עשה להתק עלי הראש העמודים מצק נהשת חמיש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנייה: 17 שבכים מעשה שכבה גדרלים מעשה שרשות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנייה: 18 וייעש את העמודים ושני טורים סכיב על השכבה האחת לכטוט את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנייה: 19 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: 20 וכתרת על שני העמודים נס ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שכבה והרמנונים מאטים טרים סכיב על הכתרת השנייה: 21 ויקם את העמודיםalam ההייל ויקם את העמוד היימי ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותמן

כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכנן בערפל: 13 בנה בגין בית זבל למלך שבחך עולמיים: 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא לאמר: 16 מן היום אשר הוציאתי אותך עמי את ישראל ממצרים לא בחזרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיותשמי שם ואבהיר בדור להיות על עמי ישראל: 17 וזה עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנק היצא מחלציך הוא יבנה הבית לשם: 20 ויקום יהוה אתה דבריו אשר דבר יתוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: כאשר דבר יתוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 21 ואשם שם מקום לאaron אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אתם מארץ מצרים: 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה ננד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמיים: 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם בשמיים ממועל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך הכהנים לפניו בכל לכם: 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפקיך ובידך מלאת כיום זה: 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכתר לך איש מלפני ישב על כסא ישראל ורק אם ישמרו בניך את דרכם לילכת לפני כאשר הלכת לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי יאמן כי האמנים ישב אליהם על הארץ הנה השמיים ושמי השמי לא יכללוך אף כי הבית הזה אשר בנוי: 28 ובנית אל חפלה עבדך ועל תחנות יהוה אלהי לשמע אל הרנה ועל התפלה אשר עברך מתחפל לפני היום: 29 להיות עניך פתחות אל הבית הזה ליליה ויום אל המוקם אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבך אל המוקם הזה: 30 ושמעתה אל התנה עברך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המוקם הזה ואתה השמע אל מקום שבתק אל השמיים ושמעתה וסלחת: 31 את אשר יתמא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובאה אלה לפני מזבחך בבית הזה: 32 ועתה השמע השמיים

השבוכות שני טורים רמנים לשכבה האחת לכוסות את שני גלות הכתרת אשר על פני העמודים: 43 ואת המכונות עשר ואת הכירות עשרה על המכונות: 44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים: 45 ואת הסירות ואת היעסים ואת המזרקות ואת כל הכלים האה� אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נשחת ממרט: 46 בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדרמה בין סכות ובין צrather: 47 וכן שלמה את כל הכלים מרוב מד מאד לא נחקר משקל הנחתה: 48 וועש שלמה את כל הכלים אשר ביתי יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת המנדות חמיש מימין וחמש משמאול לפניו הדריך זהב סגור והפרח והנרת והמלחים זהב: 50 והספות והמוזמות והמורקות והכיפות והמחותות והב סגור והפתות לדളות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אבי את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יהוה:

8 או יקהל שלמה את זקנו ישראל את כל ראשי המתו נשייא האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלים להעלות את אהרן ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויק halo אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החידש השבעי: 3 ויבאו כל זקנו ישראל וישאו הכהנים את אהרן: 4 ויעלו את אהרן יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل ויעלו את הכהנים והלויים: 5 והמלך שלמה וככל עדת ישראל הנודדים עליו אותו לפני אהרן מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי: 6 ויבאו הכהנים את אהרן ברית יהוה אל מקוםו אל דבריך הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרושים כנפים אל מקום אהרן ויסכו הכרובים על אהרן ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדרש על פני הדבר ולא יראו החוצה והוא שעד היום הזה: 9 אין באaron רק שני לחות האבנים אשר הגה שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצתם מארץ מצרים: 10 ויהיו בצתה הכהנים מן הקדרש והענן מלא את בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן

פשעו בך ונחתם לרוחמים לפני שביהם ורחמים :⁵¹
 כי עמק ונחלתו כהם אשר הוציאת ממצרים מותך כו
 הבROL: ⁵² להיות עיניך פתחות אל תחנת עברך ואל
 תחנת עמק ישראל לשמע אליויהם בכל קראם אלקיך :⁵³
 כי אתה הבדלתם לך לנחלת מכל עמי הארץ כאשר
 דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו ממצרים
 אדני יהוה: ⁵⁴ ויהי יכולות שלמה להחפלו אל יהוה את
 כל החפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע
 על ברכו וכפיו פרשות השם: ⁵⁵ ויעמד ויברך את כל
 קהיל ישראל קול נдол לאמור: ⁵⁶ ברוך יהוה אשר נתן
 מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד
 מכל דבריו הטוב אשר דבר ביד משה עבדך: ⁵⁷ יהי
 יהוה אלהינו עמו כאשר היה עם אבותינו אל יעבנו ואל
 יטשנו: ⁵⁸ להטוט לבבנו אליו לילכת בכל דרכיו ולשמר
 מצותיו וחקייו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ⁵⁹ ויהי
 דברי אלה אשר התחנתי לפני יהוה קרבנים אל יהוה
 אל הינו יומם ולילה לעשותות משפט עבדך ומשפט עמו
 ישראל דבר יום ביום: ⁶⁰ למען דעת כל הימים אשר הם חיים על
 יהוה הוא האלים אין עוד: ⁶¹ ויהיה לבבכם שלם עם
 יהוה אלהינו לילכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: ⁶²
 והמלך וכל ישראל עמו ובחום זבח לפני יהוה: ⁶³ יזבח
 שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים
 ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה
 המלך וככל בני ישראל: ⁶⁴ ביום ההוא קדרש המלך את
 תוק החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה
 ואת המנחה ואת חלביו השלמים כי מזבח הנחשת אשר
 לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלביו
 השלמים: ⁶⁵ ויעש שלמה בעת ההייא את החג וככל ישראל
 עמו קהיל גדול מלובוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה
 אל הינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: ⁶⁶
 ביום השmini שלח את העם ויברכו את המלך וילכו
 לאלהיהם שמחים וטווי לב על כל הטובה אשר עשה
 יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

9 ויהי יכולות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית
 המלך ואת כל חشك שלמה אשר חפץ לעשותות: ² וירא
 יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבעון: ³
 ויאמר יהוה אליו שמעתי את חפהך ואת תחנתך אשר

עשית ושפפת את עבדיך להרשייך רשות תחת דרכו
 בראשו ולהצדיק צדיק לחת לוצדקו: ³³ בנהני עמק
 ישראל לפני איב אשר יחתאו לך ושבו אלקיך והוו
 את שמק והחפלו והתחננו אלקיך בבית הזה: ³⁴ ואותה
 האדמה אשר נתת לאבותם: ³⁵ בהצער שמים ולא יהיה
 מטר כי יחתאו לך והחפלו אל המקום הזה והוו את
 שמק ומהחאתם ישובון כי תעטם: ³⁶ ואותה תשמע השם
 וסלחת לחטאך עמק ועמך ישראל כי תורם את הדרכ
 המורה אשר ילכו בה ונחתה מטר על ארץ אשר נתה
 לעמק לנחלת: ³⁷ רעב כי יהיה בארץ כי יציר לו איבו בארץ
 שדפון ירkon ארבה חסיל כי יהיה כי יציר לו איבו בארץ
 שערו כל גע כל מחלת: ³⁸ כל חפלה כל תחנה אשר
 תהיה לכל האדם לכל עמק ישראל אשר ידעון איש גע
 לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: ³⁹ ואותה תשמע השם
 מכון שבתק וסלחת ועשית ונחת לאיש ככל דרכו אשר
 תדע את לבבו כי אתה ידעת לברך את לבב כל בני
 האדם: ⁴⁰ למען יראوك כל הימים אשר הם חיים על
 פניו האדמה אשר נתה לאבותינו: ⁴¹ ונם אל הנכרי
 אשר לא מעמק ישראל והוא מארך רוחקה למען
 שמק: ⁴² כי ישמעין את שמק הנдол ואת ירך החזקה
 וזרע הנטوية ובא מארץ רוחקה למן
 תשמע השם מכון שבתק ועשית ככל אשר יקרה אלקיך
 הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמק ליראה אתך
 כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית הזה אשר
 תשלחים והחפלו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה
 והביה אשר בנתי לשםך: ⁴⁵ ושמעתה השם את תפלתם
 ואת תחנותם ועשית משפטי: ⁴⁶ כי יחתאו לך כי אין
 אדם אשר לא יחתיא ואנפתם בס ונתחן לפני איבם ושבום
 שביהם אל ארץ האיב רוחקה או קרובה: ⁴⁷ והשיבו אל
 לבם באך אשר נשבו שם ושבו והתחננו אלקיך בארץ
 שביהם לאמור חטאו והעינו רשותנו: ⁴⁸ ושבו אלקיך
 בכל לבבם ובכל נשיהם בארץ איביהם אשר שבו אתם
 והחפלו אלקיך דרך ארצם אשר נתה לאבותם העיר
 אשר בחרת והביה אשר בנתי לשםך: ⁴⁹ ושמעתה השם
 מכון שבתק את תפלתם ואת תחנותם ועשית משפטי
 וסלחת לעמק אשר יחתאו לך ולכל פשיהם אשר

המלחמה ועבדיו ושריו ושלשו ושרי רכבו ופרשיו :²³
 אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלהם החמש
 וחמש מאות הרדים בעם העשים במלוכה :²⁴ אך בת
 פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה או בנה
 את המלוא :²⁵ והעליה שלמה שלוש פעמים בשנה עלוות
 ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקтир אותו אשר
 לפניו יהוה ושלם את הבית :²⁶ ואני עשה המלך שלמה
 בעציון נבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום :
 וישלח חירם אני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם
 עבדי שלמה :²⁷ ויבאו אופירה ויקחו מושם זהב ארבע
 מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה :

10 ומלכת שבא שמעת את שם שלמה לשם יהוה
 ותבא לנסתו בחידות :² ותבא ירושימה בחיל כבד מאד
 גמלים נשים בשמי זוחב ובבבב ואבן יקרה ותבא
 אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה :³
 וינדר לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן
 המלך אשר לא הניד לה :⁴ ותרא מלכת שבא את כל
 חכמת שלמה והביטה אשר בנה :⁵ ומוככל שלחנו ומושב
 עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקייו וועלתו אשר
 עללה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח :⁶ ותאמיר אל
 המלך אמרת היה הדבר אשר שמעתי בארץ על דבריך
 ועל חכמتك :⁷ ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי
 ותראינה עני והנה לא הנדר לי החזיז הוספה חכמה וטוב
 אל השמואה אשר שמעתי :⁸ אשרי אנשיך אשרי עבדיך
 אלה העמידים לפניו תמיד השמעים את חכמتك :⁹
 והי יהוה אלתיך ברוך אשר חפץ לך לחתך על כסא
 ישראל באחבת יהוה את ישראל לעלם וישמך למלך
 לעשות משפט וצדקה :¹⁰ ותנתן למלך מהה ועשרות
 ככר זבח ובশמיים הרבה מאור ואבן יקרה לא בא כבש
 והוא עוד לרבות אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה :
 וזה אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר
 עצי אלמנים הרבה מאור ואבן יקרה :¹¹ וויעש המלך את
 עצי האלמנים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וככרות
 ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנים ולא נרא העד
 היום הזה :¹² ווהמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל
 חפצה אשר שאלת מלבד אשר נתן לה כדי המלך
 שלמה ותפונ ותליך לארצה היא ועבדיה :¹³ ויהי משקל

התהננהה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנהה לשם
 שמי שם עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים :⁴
 ואתה אם תליך לפני כאשר הלק דוד אביך בתם לבב
 ובישראל לעשות ככל אשר צויתיך حقוי ומשפתי תשמר :⁵
 ותקומו את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר
 דברתיך על דוד אביך לא אמר לא יכרת לך איש מעל
 כסא ישראל :⁶ אם שוב השבעון אתה ובנים מאחריו
 ולא תשמדו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם
 ועבדתם אלהים אחרים והשתחווים להם :⁷ וזה כרתי
 את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית
 אשר הקדשתי לשמי אשלה מעל פני והוא ישראל למשל
 ולשונו בכל העמים :⁸ והבית הזה יהיה עליון כל
 עבר עליון ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה כהה
 לארץ הזאת ולቤת הזה :⁹ ואמרו על אשר עזבו את יהוה
 אלהיהם אשר הוציא את אתכם מארץ מצרים ויחזקו
 באלהים אחרים וויתחו להם ויעבדם על כן היביא יהוה
 עליהם את כל הרעה הזאת :¹⁰ ויהי מקנה עשרים שנה
 אשר בנה שלמה את שני הbatis את בית יהוה ואת בית
 המלך :¹¹ וזה חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים
 ובעצים ברושים ובזהב לכל חפצו או יתן המלך שלמה
 לחירם עשרים עיר בארץ הגליל :¹² וזה חירם מצרים
 לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעינויו :
 ויאמר מה הערים האלה אשר נתת לי אחיו ויקרא
 להם ארץ כבול עד היום הזה :¹³ וישלח חירם מלך
 מהה ועשרות ככר זהב :¹⁴ וזה דבר המס אשר העלה
 המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא
 ואת חומת ירושלים ואת חצר ואת מגדו ואת נור :¹⁵
 פרעה מלך מצרים עלה וילכד את נור וישראל באש
 ואת הכנעני היישב בעיר הרן ויונגה שלחים לברתו אשת
 שלמה :¹⁶ וזה בן שלמה את נור ואת בית הרן תחתון :¹⁷
 ואת בעלת ואת תמר במדבר הארץ :¹⁸ ואת כל ערי
 המסכנות אשר היו לשלהם ואת ערי הרכב ואת ערי
 הפרשים ואת חشك שלמה אשר חזק לבנות בירושלים
 ובבלבנון ובכל ארץ ממשלתו :¹⁹ כל העם הנותר מן
 האמרי החתי הפלזי החווי והיבוסי אשר לא מבני ישראל
 הנה :²⁰ בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכולו
 בני ישראל להחריהם ויעלם שלמה למס עבר עד היום
 הזה :²¹ ובבני ישראל לא נתן שלמה עבור כי הם אנשי

אחריו יהוה כדוד אביו: 7 או יבנה שלמה במה כמו ש
 שקע מואב בהר אשר על פni ירושם ולמלך שקע בני
 עמן: 8 ווכן עשה לכל נשי הנכירות מקטרות ומובחות
 לאלהיהם: 9 ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו עם
 יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעים: 10 וצוה אליו
 על הדבר הזה לבתיו לכת אחרי אלהים אחרים ולא
 שמר את אשר צוה יהוה: 11 ויאמר יהוה לשלה מיען
 אשר הותה זאת עמק ולא שמרת בריתך וחתקי אשר
 צויתי לך קרע אקרע את הממלכה מעלייך ונתתיה
 לעבדך: 12 אך בימיך לא עשנה למען דוד אביך מיד
 בנק אקרענה: 13 רק את כל הממלכה לא אקרע שבט
 אחד אתן לבنك למען דוד עבدي ולמען ירושם אשר
 בחחרתו: 14 ויקם יהוה שטן לשלה את הדר האדמי
 מזור המלך הוא באדים: 15 ויהי בחירות דוד את אדים
 בעלותו יואב שר הצבא לקבר את החללים ויקם כל זכר
 באדים: 16 כי שחת תדרים ישב שם יואב וכל ישראל
 עד הכרית כל זכר באדים: 17 וירבך אדר הוא ואנשים
 אדרמים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והגד נעד קרקטן:
 18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עם מפארן
 ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם
 אמר לו וארצן לנו: 19 וימצא הדר חן בעני פרעה מادر
 ויתן לו אשה את אחותו אשתו תחפנס הגבירה: 20
 ותלד לו אחותה תחפנס את נבנת בנו ותנמלחו תחפנס
 בתוך בית פרעה והוא נבנת בית פרעה בתוך בני פרעה:
 21 והדר שמע במצרים כי שכבר דוד עם אבוחיו וכי מות
 יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואליך אל
 ארציו: 22 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך
 מבקש לכת אל ארץך ויאמר לא כי שלח תשלחני:
 23 ויקם אלדים לו שטן את רזון בן אלידיוע אשר ברה
 מאית הדרדר מלך צובה אנדריו: 24 ויקבע עליו אנשים
 ויהי שר גדור בהרגן דוד אתם וילכו דמשק ויישבו בה
 וימלכו בדמשק: 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה
 ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל וימליך על ארים: 26
 וירכבים בנבט אפרתוי מן הצרדה ושם אמו צורעה אשא
 אלמנה עבד לשלה וירם יד במלך: 27 וזה הדבר אשר
 דוד אביו: 28 והאיש ירכעם גבור חיל וירא שלמה את
 הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אותו לכל סבל בית

הזהב אשר בא לשלהמה בשנה אחת שש מאות שנים
 ושש ככר זהב: 15 בלבד מאנשי הדרים ומסחר הרכלים
 וכל מלכי הארץ וughters הארץ: 16 ויעש המלך שלמה
 מאותים צנה זהב שחוטש שש מאות זהב יעללה על הצנה
 האחת: 17 וושלש מאות מננים זהב שחוטש שלשת מננים והב
 יעללה על המגן האחת ויתנן המלך בית יער הלבנון:
 18 ויעש המלך כסא נדול ויצפה זהב מופז: 19 שש
 מעלוות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו יודת מזה ומזה
 אל מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הדורות: 20
 ושנים עשר ארויים עמדים שם על שוש המעלות מזה ומזה
 לא נעשה כן לכל מלכות: 21 וככל kali משקה המלך
 שלמה זהב וכל kali בית יער הלבנון וזה סגור אין
 כסף לנחشب בימי שלמה למאומה: 22 כי אני תריש
 למלךabis עם אני הרים אחת לשלא שלוש תבוא אני
 תריש נשאת זהב וכסף שנחבים וקפים ותכאים: 23
 וירדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה:
 24 וכל הארץ מבקשים את פni שלמה לשמע את חכמו
 אשר נתן אליהם בלבו: 25 והנה מבאים איש מנהתו כל
 כסף וכל זכר ושלמות ונשך ובשמי סוסים ופרדסים
 דבר שנה בשנה: 26 ויאסף שלמה רכב ופרדסים וייחל לו
 אלף וארבע מאות רכבב ושנים עשר אלף פרשים וייחמ
 הערי הרכב עם המלך בירושלם: 27 ויתן המלך את
 הכסף בירושלים כאבני ואות הארזים נתן כשקמים אשר
 בשפלת לרבי: 28 ומוצאת הסוסים אשר לשלהמה מצרים
 ומוקה סחרי המלך יקחו מוקה במוחיר: 29 ותעללה ותצא
 מרכבה מצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה
 וכן לכל מלכי החתים ולמלך אדים בידם יצאו:

11

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת
 פרעה מואביות עמנויות אדרמית צדנית חתית: 2 מן הגוים
 אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא
 יבואו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם
 דבק שלמה לאחבה: 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות
 ופלנשימים שלש מאות ויטו נשואות ליבו: 4 ויהי לעת זקנה
 שלמה נשוא הטו את לבבו אלהי אלהים אחרים ולא
 היה לבבו שלם עם יהוה אלהי לבבך דוד אביו: 5
 וילך שלמה אחורי עשרה אלחי צדנים ואחרי מלכים
 שקע עמנים: 6 ויעש שלמה הרע בעני יהוה ולא מלא

עמדים את פניו שלמה אביו בהיותו חיל אמר איך אתה נועצים להשיב את העם הזה דבר: ז' וידבר אליו לאמר אם היום תהייה עבד לעם הזה ועבדתם ונעניתם ודברת אליהם דברים טובים והוא לך עבדים כל הימים: 8 ויעוז את עצת הוקנים אשר יעצחו ווועץ את הדילדים אשר נדלו אותו אשר העמדים לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיכ דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר נדלו אותו לאמר מה תאמר לעם הזה אשר דברו אלייך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעליינו מה דברך אליהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסיף עליכם אביך סדר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 12 ייבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמיר שוכן אליו ביום השלישי: 13 ויען המלך את העם קשה ויעוב את עצת הוקנים אשר יעצחו: 14 וידבר אליהם עצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף עליכם אבי סדר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם דבר יהוה ביד אהיה השילני אל ירבעם בן נבט: 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמיר מה לנו חלק בדור ולא נחלה בגין יש לאלהיך ישראל עתה ראה ביתך דור וילך ישראל לאלהיו: 17 ובוני ישראל הישבים בערי יהודה ומלך עליהם רחבעם: 18 וישראל המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגנו כל ישראל בו אבן יומת והמלך עליהם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: 19 ויפשטו ישראל בבית דוד עד הדום הזה: 20 וידי שמע כל ישראל כי שב ירבעם וישראל ויקראו אותו אל העדה וימליך אותו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שב יהודה לבדו: 21 ויבאו רחבעם ירושלים ויקhal את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלכותה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: 22 ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים אמר: 23 אמר אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלך הכביד אשר נתן לנוינו ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם: 6 ויעז המלך רחבעם את הוקנים אשר היו יוסף: 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אותו אהיה השילני הנכיבא בדרך והוא מהכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: 30 ויתפש אהיה בשלמה החדש אשר עלו ויקרעה שניים עשר קרעים: 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: 32 והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: 33 יען אשר עזובני וישתחו לעשתרת אלהי צדני לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בנו עמו ולא הלויכ בדרכי לעשות הישר בעני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: 34 ולא אקח את כל הממלכה מיד כי נשיא אשטע כל מי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אהו אשר שמר מצותיו וחקתי: 35 ולקחו המלוכה מיד בנו ונתתי לך את עשרה השבטים: 36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל החיים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשוםשמי שם: 37 ואתך אקח מלכת בכל אשר תואה נפשך והיות מלך על ישראל: 38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ושיטת הישר בעני לשמר חוקתי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והיתה עמך ובניתך לך בית נאמן כאשר בניתך לדוד ונתתי לך את ישראל: 39 ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל החיים: 40 ויבקש שלמה להמתה את ירבעם ויקם ירבעם וירבעם מצרים אל שיק מלך מצרים וכי במצרים עד מות שלמה: 41 וייתר דבורי שלמה וכל אשר עשה וחכמו הלאם כתבים על ספר דברי שלמה: 42 והחומר אשר מלך שלמה בירושלים על כל ישראל ארבעים שנה: 43 וישכב שלמה עם אבתו ויקבר בעיר דוד אביו יימלך רחבעם בנו תחיזו:

12 וילך רחבעם שם כי שכם בא כל ישראל להמלך אותו: 2 ויהי כשמיע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהיל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה אל מעבדת אביך הקשה ומעלך הכביד אשר נתן לנוינו ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם: 6 ויעז המלך רחבעם את הוקנים אשר היו

הזה: ⁹ כי כן צוהarti בדבר יהוה לאמר לא תأكل לחם ולא תשתח מים ולא תשוכן בדרך אשר הולכת: ¹⁰ וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל כל: ¹¹ ובנכיא אחד זקן ישב בכבוד אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האללים היום בכבוד אל את הדברים אשר דבר אל המלך וספרום לאביהם: ¹² וידבר אליהם אביהם איז זה הדרך הלך ויראו בנו את הדרך אשר הלך איש האללים אשר בא מיהודה: ¹³ ויאמר אל בניו חשבו לי החמור ויחשבו לו החמור וירכב עליו: ¹⁴ וילך אחורי איש האללים וממצאו ישב תחת האלה ויאמר אליו אתה איש האללים אשר בא תחת האלה ויאמר אליו אחיך איש האללים ואכל לchrom: ¹⁵ ויאמר אליו לך אתי הביטה ואכל אכל לחם ולא אשתח אתק מים במקום הזה: ¹⁶ כי דבר אליו יראה לא אוכל לשוב אתך ולבוא אותך ולא תשוב לא בדרכך יראה לא תأكل לחם ולא תשתח שם מים לא תשוב ללבכתך בדרך אשר הולכת בה: ¹⁷ ויאמר לו נם אני נביא כמוך ומלאך דבר אליו בדבר יהוה לאמר השבחו אתך אל ביתך ויאכל לחם ווישת מים כחש לו: ¹⁸ וישב אתו ויאכל לחם בכבודו ווישת מים: ¹⁹ ויהי הם ישבים אל השלחן והיה דבר יהוה האל הנביא אשר השיבו: ²⁰ ויקרא אל איש האללים אשר בא מיהודה לאמר מה אתה אומר יהוה עזני כי מרית פֵי יהוה ולא שמרת את המצוות אשר צורך יהוה אלהיך: ²¹ ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך קבר אבותיך: ²² ויהי אחורי אכלו לחם ואחריו נבלתך אל קבר אבותיך: ²³ ויהי אחורי אכלו לחם ואחריו שתותיו ויחשב לו החמור לנביא אשר השיבו: ²⁴ וילך וימצאחו אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכתך בדרך והחמור עמד אצל אריה והאריה עמד אצל גובלתו: ²⁵ והנה אנשים עבריים ידראו את הנבללה משלכתך בדרך ואת האריה עמד אצל גובללה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא חזקן ישב בה: ²⁶ וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האללים הוא אשר מריה את פֵי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברתו וימתהו בדבר יהוה אשר דבר לו: ²⁷ וידבר אל בניו לאמר חשבו לי את החמור ויחשבו: ²⁸ וילך וימצא את נבלתו משלכתך בדרך והחמור והאריה עמדים אצל הנבללה לא אכל האריה את הנבללה ולא שבר את החמור: ²⁹ וישא הנביא את נבלתך איש האללים ווינההו אל החמור ווישבבו ויבא אל עיר הנביא ולא תלחמן עם אחיכם בני ישראל שבו איש לבתו כי מאתו נהיה בדבר הזה ווישמעו את דבר יהוה וישבו ללבכתך בדבר יהוה: ³⁰ ויבן וירבעם את שם בחר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: ³¹ ויאמר וירבעם בלכו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: ³² אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בכבוד יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה והרני ושבו אל רחבעם מלך יהודה: ³³ ויעזע המלך ווישע שני ענלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלוות ירושלים הנה אלהיך יישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ³⁴ ווישם את אחד בכבוד אל ואת אחד נתן בדן: ³⁵ ויהי הדבר הזה לחטאתי וילכו העם לפני האחד עד דן: ³⁶ ווישע את בית במות ועש כהנים מקומות העם אשר לא היו מבני לוי: ³⁷ ויעש וירבעם חן בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדר כהן אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בכבוד אל לזכוב לעגילים אשר עשה והעמיד בכבוד אל את כהני הבמות אשר עשה: ³⁸ ויעל על המזבח אשר עשה בכבוד אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחודש שער יומם לחדר אתו ווישח חן לבני ישראל ויעל על המזבח להקטר: **13** והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטר: ¹ ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיזו שמו וזבח עלייך את כהני הבמות המקתרים עלייך ועצמות אדם ישרפו עלייך: ² ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפרק הדרשן אשר עליו: ³ ויהי כהן המלך את דבר איש האללים אשר קרא על המזבח בכבוד אל וישלח וירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשחו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכול להשובה אליו: ⁴ ווישע מהזבח נקרע ונשפרק הדרשן מן המזבח כמושת אשר נתן והמזבח נקרע ונשפרק הדרשן מן המזבח כמושת אשר נתן איש האללים בדבר יהוה: ⁵ ויעזע המלך ויאמר אל איש האללים חל נא את פֵי יהוה אלהיך ותשבל בעדי ותשב ידי אליו ותהי כבראשנה: ⁶ וידבר המלך אל איש המלך אליו ותהי כבראשנה: ⁷ וידבר המלך אל איש האללים באה את פֵי יהוה ותשבל בעדי ותהי כבראשנה: ⁸ ויאמר איש האללים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמק ולא אכל לחם ולא אשתח מים במקום

ולהשמדת מלך פניו האדמתה:

14 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשותו קומי נא והשתנית ולא ידע כי אתי אשית ירבעם והלכת שללה הנה שם אהיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקרבים ובקבב דבש ובאת אלו הוא ייד לך מה יהוה לנער: 4 ותעש כן אשית ירבעם ותקם ותלך ולהתא ביטת אהיה ואחיה לא יכול לראות כי קמו עיניו מшибו: 5 ויהוה אמר אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: 6 ויהי כשמע אהיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר בא אשית ירבעם למה זה את מתנכרה ואני שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרו לירבעם כי אמר יהוה אלהי ישראל עין אשר הרימזיך מזוק העם ואתאנך נגיד על עמי ישראל: 8 ואקרו עת הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא הייתה כעבדי דוד אשר שמר מצותיו ואשר הילך אחריו בכל לבבו לשעות רק הייש בעני: 9 ותרע לעשות מכל אשר הוי לפניו ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומוסכות להכעיסני ואתה השלcta אחרני גך: 10 لكن הני מביא עזר ועווב בישראל ובבריתו לירבעם משתיין בקירות עזר והמתה בגדוד ערד תמו: 11 המת לירבעם ירבעם כאשר עבר הגלל עד תמו: 12 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: 13 ואת קומי לכוי לבייחך בבאה רגליך העירה ומטה הילך: 14 וספדו לו כל ישראל וקברו אותו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקיט יהוה לו מלך על ישראל אשר יכritis את בית ירבעם וזה

היום ומה נם עתה: 15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וורם מעבר לנهر יען אשר עשו את אשריהם ממעסים את יהוה: 16 ויתן את ישראל בניל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את יהוה: 17 ותקם אשית ירבעם ותלך ותבא תרצחה היא באה בסוף הבית והנער מת: 18 ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא: 19 יותר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 20 והחמים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עם אבתו וימלך נדב בנו תחתיו: 21 ורחבם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלך ושבע שרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחור יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 22 וירוש יהודה הרע בעני יהוה וינקאו אותו מכל אשר עשו אביהם בחטאיהם אשר חטאו: 23 ויבנו נם המה להם במותם ומצבות ואשרים על כל נבעה נבאה ותחת כל עץ רענן: 24 וכן קדר היה בארץ עשו ככל החועבת הננים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 25 ויהי בשנה החמישית והילך רחבעם עללה שסק מלך מצרים על ירושלים: 26 ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לך ויקח את כל מנגי הזהב אשר עשה שלמה: 27 וייש המלך רחבעם תחתר מנגני נחשת והפקיד על יד שריך הריצים השמרים פתח בית המלך: 28 ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישואם הריצים והשיבו אל תא הריצים: 29 וייתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא מהה כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 30 ומלחמה דיתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: 31 וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אביהם בנו תחתיו:

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביהם על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בה אבישולם: 3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 4 כי למן דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: 5 אשר

הוקן לספר ולקברו: 30 וינח את נבלתו בקבריו ויספדו עליו הווי אחיו: 31 ויהי אחריו קברו אותו ויאמר אל בני לאמיר במוותי וקברתם את בקביר אשר איש האלים קבר בזו אצלך עצמותיו הנינו את עצמותי: 32 כי היה היה הדרבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית

אל ועל כל בתיה הבנות אשר בעיר שמרון: 33 אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקומות העם כהנו במות החפץ יملא את ידו ויהי כהני במות: 34 ויהי בדבר הזה לחטא בית ירבעם ולהכחיד להשמדת מלך פניו האדמתה:

החתיא את ישראל: 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר וכיהו בעשא בגנותון אשר לפלשתים נורב וככל ישראל צרים על גנותון: 28 וימתחו בעשא בשנה שלוש לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 29 ויהי מלכו הכה את כל בית ירבעם לא השair כל נשמה לירבעם עד השמדתו בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: 30 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בкусו אשר הкусיס את יהוה אלהי ישראל: 31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 32 ומלחמה היהת בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 33 בשנה שלוש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה שעדרים וארכבע שנה: 34 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל:

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנוי על בעשא לאמר: 2 עין אשר הרימותיך מן העפר ואתנק נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאיהם: 3 חנוי מבעיר אחרי בעשא ואחריו ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט: 4 המות לעשא בעיר איכלו הכלבים והמות לו בשדה יאלכל עופ השמים: 5 יותר דברי בעשא ואשר עשה ונבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 6 וישכב בעשא עם אבתו ויקבר בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנוי הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעני יהוה להכעיסו במעשה ידו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו: 8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בנו בעשא על ישראל בתרצה שנתיים: 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר מഴczyת הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצאי אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא זמרי זמרי וייחדו ומיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 11 ויהי מלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השair לו משתון בקירות נאלו ורעהו: 12 ווישמד זמרי את כל בית בעשא בדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא: 13 אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 14 יותר דברי אלה ומלך על ישראל שנתיים: 15 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר

עשה דוד את היישר בעני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוורה החתי: 6 ומלחמה היהת בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אביהם וכל אשר עשה הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה ומלחמה היהת בין אביהם ובין רבעם: 8 וישכב אביהם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אסא בן תחתיו: 9 ובשנה עשרים לירבעם מלך ירבעם ומלך אסא מלך יהודה: 10 וארכבעים ואחת שנה ישראל מלך אסא מלך יהודה: 11 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הנגלים אשר עשו אבתו: 12 וגמ את מעכה אמו ויסירה מנכירה אשר עשתה מפלצתה לאשרה וכרת אסא מפלצתה ושרף בנהל קדרון: 13 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 14 ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף זהב וככלים: 16 ומלחמה היהת בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרימה לבלה תה יצא יבא לאסא על יהודה ויבן את הרימה לבלה תה יצא יבא לאסא מלך יהודה: 18 ויקח אסא את כל הכסף והזהוב הנוגדים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך וויתנים ביד עבדו ווישלחם המלך אסא אל בדרכן בן טברמן בן חזון מלך ארם היישב בדמשק לאמר: 19 ברית בין ובינך בין אביו ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף ויעלה מעלי: 20 ווישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עין ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל נגרות על כל ארץ נפתלי: 21 ויהי כשמי בעשא ויחדღ מבנות את הרימה וישב בתרצה: 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי ויישאו את אבני הרימה ואת עציה אשר בנה בעשא ובין בם המלך אסא את נבע בנימן ואת המצפה: 23 ויתר כל דברי אסא וכל נBORתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא מה כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה רק לעת זקתו חלה את רגליו: 24 ווישכב אסא עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו ומלך יהושפט ונדר בון ירבעם מלך על ישראל בשנה שתים לאסא מלך יהודה ומלך על ישראל שנתיים: 25 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר

17 ויאמר אלהי יהו התחשי מותשי גלעד אל אחאב כי יהוח אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השניהם האלה טול ומטר כי אם לפני דבריו: **2** ויהי דבר יהוה אליו אמר: **3** לך מודה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: **4** והיה מהנהל תשתה ואת העربים צויתו לכלכלך שם: **5** וילך ויעש בדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן: **6** והעربים מבאים לו לחם ובשר בקר וללחם ובשר בערב ומון הנהל ישתה: **7** ויהי מקץ ימים ויבש הנהל כי לא היה נשם בארכן: **8** ויהי דבר יהוה אליו לאמור: **9** קום לך צרפתה אשר לצדון וישבת שם הנה צויתו שם שאה אלמנה לכלכלך: **10** ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם שאה אלמנה מקשחת עצים ויקרא אליה ויאמר קח נא לי מעט מים בכלי ואשתה: **11** ותולך לקחת ויקרא אליה ויאמר לך נא לי פת לחם בידך: **12** ותאמר חוי יהוה אלהיך בצפתה והנני מקשחת שניים עצים ובאתיו ועשיתיה לו ולبني ואכלתנו ומנתנו: **13** ויאמר אלהי יהו אל תראי בא עשי בדברך אך עשי לי משם ענה קטנה בראשנה והזאתה לי ולך ولבעך תעשי באחרנה: **14** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לאחלה וצפתה השמן לא חסר עד יום תתן יהוה נשם על פני האדמה: **15** ותולך ותעשה דבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים: **16** כד הקמח לא כלחה וצפתה השמן לא חסר דבר יהוה אשר דבר ביד אלהיו: **17** ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשעה בעלת הבית יהוי חליוז מادر עד אשר לא נותרה בו נשמה: **18** ותאמר אל אלהיו מה לי ולך איש האלים באת אליו לחויר את עני ולהמיט את בני: **19** ויאמר אלהי יהו תנוי לאי את בנק ויקחתו מתקה ויעלה אל העליה אשר הוא ישב שם ווישכבהו על מטהו: **20** ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הנם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: **21** ויתמרד על הילד שלוש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי נשב נפש הילד הזה על קרבו: **22** ויישמע יהוה בקהל אליו ותשב נפש הילד על קרבו ויהי: **23** ויקח אלהי את הילד וירדתו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אלהי ראי חיו בנק: **24** ותאמר האשעה אל אלהיו עתה זה ודעתינו כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת:

עשה הלווא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **15** ובשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך שומר זמרי אשר לפלשתים: **16** ווישמע העם התנים לאמר קשר זמרי ונם הכה את המלך וימלכו כל ישראל אה עמרי שר צבא על ישראל מגבתון ויצרו על תרצה: **18** ויהי כראות ישראל עמו מגבתון ויבא אל ארמנון בית המלך וישראל עליו את בית מלך באש וימת: **19** על חטאתי אשר חטא לעשות הרע בעני יהוה לכת ברך ורבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל: **20** ויתר דברי זמרי ושדרו אשר קשר הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **21** או יחולק העם ישראל לחצי הארץ העיה אחריו חכמי בן נינת להמליכו והחצى אחריו עמרי: **22** ויהזק העם אשר אחריו עמרי את העם אשר אחריו תבני בן נינת וימת חכמי ומלך עמרי: **23** ובשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: **24** ויקן את ההר שמרון מאר שמר בכלדים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדרני ההר שמרון: **25** ויעשה עמרי הרע בעני יהוה וירע מכל אשר לפניו: **26** וילך בכל דרכך ירבעם בן נבט ובחטאתי אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: **27** ויתר דברי עמרי אשר עשה ונבורתו אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **28** וישכב עמרי עם אבתו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: **29** ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה ומלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה: **30** ויעש אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה מכל אשר לפניו: **31** ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח האשאה את האובל בת אובל מלך צידנים וילך ויעבר את הבעל וישתחוו לו: **32** ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: **33** ויעש אחאב את האשאה וווסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: **34** ובימייו בנה חיאל בית האלי את יריחא באבירם בכרכו יסדה ובשגב צערו ציב דלהיה דבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:

מאות וחמשים איש: 23 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפה האחד וננההו ושימו על העצים ואש לא ישמו ואני עשה את הפה האחד נתתי על העצים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם אלחיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלים אשר יענה באש הוא האלים ואש לא אשים: 25 ואמור אליו לנבאי הבעל העם ויאמרו טוב הדבר: 26 ואמור אליו לבני הבעל בחרו לכם הפה האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלחיכם ואש לא תשימו: 27 ויקחו את הפה אשר נתן להם ויעשו וקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל ענוו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: 28 ויהיו בצהרים וויהל בהם אלהיו ויאמר קראו בקהל גدول כי אלחים הוא כי שיחoci שג לו וכי דרך לו אויל יישן הו ואיך: 29 ויקראו בקהל גדור ויתנדדו כמשפטם בחרכות וברוחמים עד שפק דם עליהם: 30 ויהיו עבר הצהרים וויהל בהם עלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: 31 ויאמר אלהו לכל העם גשו אליו וונשו כל העם אליו וירפאה את ישראל כי היהוה החורים: 32 ויקח אלהו שתים עשרה אבני מזבח יהוה מזבח: 33 ויעדר רעהה כביה סתמים רעה סכיב למזבח: 34 ויאמר את העצים וינתח את הפה וישם על העצים: 35 ויאמר מלאו ארבעה כדמים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שננו וינשו ויאמר שלשו וישראל: 36 וילכו המים סכיב למזבח ונשאთ התעללה מלא מים: 37 ויהיו בעלות המנחה וינש אלהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובבריך עשית את כל הדברים האלה: 38 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה והתכל אתה הסבת את לבם אחרנית: 39 וירא כל העם ויפלו על פניהם אשר בתעללה לחכה: 40 ויאמר יהוה הוא האלים והוא אמר יהוה הוא האלים יהוה הוא האלים: 41 ואליהם להם תפשו את נבאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשים ווירדם אלהו אל נחל קישון וישחתם שם: 42 ויאמר אלהו לאחאב עליה אל כל ושותה ואליהם עלה הגשם: 43 ויעלה אהאב לאכל ולשתות ואליהם עלה אל ראש הכרמל וניגר ארצתה וישם פניו בין ברכו: 44 ויאמר

שלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: 25 וילך אליו להראות אל אחאב והרعب חזק בשמרון: 3 ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה יראה את יהוה מאר: 4 ויהי בהכרית איזבל את נבאי יהוה ויקח עבדיו מאה נבאים ויחבאים חמשים איש במערה וככלכם לחם ומים: 5 ויאמר אחאב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעני המים ואל כל הנחלים אויל נמצא חציר ונחיה סוס ופרד וללא נכירות מהבהמה: 6 ויחללקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הילך בדרך אחד לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו: 7 ויהי עבדיו בדרך והנה אליו לקראותו ויכרתו וויפל על פניו ויאמר אתה זה אדני אלהו: 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדני הנה אלהו: 9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן תא עבדך ביד אחאב להמותני: 10 כי יהוה אלהיך אם ישנו וنمולכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא מצאך: 11 וועתה אתה אמר לך אמר לאדני הנה אלהו: 12 וזהיא אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אלהו: 13 הלא הנדר לאחאב ולא מצאך ותרני עבדך ירא את יהוה מנעריו: 14 הלא הנדר לאדני את אשר עשית בהרנו איזבל את נבאי יהוה ואחאב מנבאי יהוה מהא איש חמשים איש במערה ואכלכם לחם ומים: 15 וועתה אתה אמר לך אמר לאדני הנה אלהו והרני: 16 וילך עבדיו כתום אראה אלהו: 17 לקראת אהאב ווינד לו וילך אהאב לקראת אלהו: 18 ויהי כראות אהאב את אלהו ויאמר אהאב אלהי כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותליך אהורי הכרמל ואת נבאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונבאי האשרה ארבע מאות אלף שלחן איזבל: 20 וישלח אהאב בכל בני ישראל ויקבץ את נבאים אל הר הכרמל: 21 ונש אלהו אל כל העם ויאמר עד מותי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלים ילכו אחורי ואם הבעל ילכו אחורי ולא ענו העם אותו דבר: 22 ויאמר אלהו אל העם אני נותרת נבאי ליהוה לבדי ונבאי הבעל ארבע

המשח לנכיה תחתיק : 17 והיה הנמלט מחרב חזאל ימיה והוא והנמלט מחרב יהוא ימות אלישע : 18 והשארתי בישראל שבעת אלפיים כל הברכים אשר לא כרע לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו : 19 וילך משם וממצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליו יושליך אדרתו אליו : 20 ויעוב את הבקר וירץ אחריו אליו יושליך אשקה נא לאבי ולامي ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשית לך : 21 וישב מאחריו ווקח את צמד הבקר יזבחו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו יוקם וילך אחריו אליו יושרתו :

20 ובן הדר מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל ויוצר על שמרון וילחם בה : 2 וישלח מלכים אל אחאב מלך ישראל העירה : 3 ויאמר לו כי אמר בן הדר כספק זהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם : 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדרכך אדני המלך לך אני וכל אשר לי : 5 וישבו המלכים אדני המלך לך אני וכל אשר לי אמר בן הדר לאמר כספק זהבך ונשיך ובניך לי תתן : 6 כי אם כתה מחר אשלה את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתך עבדיך והיה כל מהמד ענייך ישימו בידם ולחקו : 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקנינו הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אליו לנש ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממןנו : 8 ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל המשמע ולוא תאהבה : 9 ויאמר למלךי בן הדר אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה עשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלכים וישבזו דבר : 10 וישלח אליו בן הדר ויאמר כי יעשה לי אלהים וכח ויספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגנלי : 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלך הנר כמנפתה : 12 ויהי כשמיעת את הדבר הזה והוא שתה הוא ומלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שמו וישמו על העיר : 13 והנה נביא אחד נש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כי אמר יהוה בידך היום וידעת כי אני יהוה : 14 ויאמר אחאב במני ויאמר כי אמר יהוה בנעדי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה : 15 ויפקד את גנדי שרי מלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה

אל גנרו עליה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעומים : 16 ויהי בשביעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עליה מים ויאמר עליה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הנשים : 17 ויהי עד כה ועד כה והשימים התקדרו עבים ורוח ויהי נשים נדול וירכב אחאב וילך יורעאליה : 18 ויד יהוה היתה אל אליו יושנס מתינו וירצ לפני אחאב עד באכח יזרעאליה :

19 וניד אחאב לאייזבל את כל אשר עשה אליו ידו ואת כל אשר הרנו את כל הנכאים בחרב : 2 ותשלח אייזבל מלך אל אליו יטו לאמיר כי יעשה אליהם וכח ויספן כי כתה מהר אשום את נפשך נפשך אחד מהם : 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באර שבע אשר להודה ונינה את גנרו שם : 4 ויהוא החל במדבר דרך ים ויבא וישב תחת רתם אחת ווישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאכתי : 5 וירושב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלך נגע בו ויאמר לו קום אcolon : 6 ויבט והנה מראותיו ענת רצפים וצפתה מים ואכל ווישת ווישב וושבכ : 7 וישב מלך יהוה שנית וגנע בו ויאמר קום אכל כי רב מתק הדרך : 8 ויקם ויאכל ווישת ווילך בכת האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד היר האלים חרב : 9 ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ילו ויאמר לו מה לך פה אליו : 10 ויאמר קנאanti להוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מובהתיך הרסו ואת נבייך הרנו בחרב ואטור אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה : 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח נדולה וחוזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא ברעם יהוה : 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דמנה דקה : 13 ויהי כשמי אלתו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קוול ויאמר מה לך פה אליו : 14 ויאמר קנאanti להוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מובהתיך הרסו ואת נבייך הרנו בחרב ואטור אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה : 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדרכה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם : 16 ואות יהוא בן נמי תמשח מלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה

הmericבה: 34 ויאמר אליו הערים אשר לך אב מאת אביך אשיב והוציאות תשים לך בדמשק כאשר שם אבך שומרון ואני בברית אשליך ויכרת לו ברית ויישלהתו: 35 ואיש אחד מבני הנכאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכנוי נא וימאן האיש להכתבו: 36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה תנך הולך מאטתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאחו האריה ויכחו: 37 וימצא איש אחר ויאמר הכנוי נא ויכחו האיש הכה ופצע: 38 וילך הנכיא ויעמד למלך על הדרכך ותחפש באפר על עינויו: 39 והוא המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עברך יצא בקרבת המלחמה והנה איש סר ויבא אליו איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל: 40 והוא עברך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת: 41 ומהרי ויסר את האפר מעל עינויו ויכר אותו מלך ישראל כי מהנאים הוא: 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמרק תחת עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וועף ויבא שמרונה:

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היורעאלי אשר ביירעאל אצל היכל אהאב מלך שמרון: 2 וידבר אהאב אל נבות לאמר תהנה לי את כרםך יהי לי לנו ידק כי הוא קרוב אצל ביתו ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנה אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מהירות זה: 3 ויאמר נבות אל אהאב חלילה לי מותה מתתי את נחלת אבתי לך: 4 ויבא אהאב אל ביתו סר וועף על הדבר אשר דבר אליו נבות היורעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותיו יושכב על מתחו ויסב את פניו ולא אכל לחם: 5 ותבא אליו איזבל אשטו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואני אכל לחם: 6 וידבר אליה כי אדרבר אל נבות היורעאלי ואמר לו תהנה לי את כרם בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את חרמי: 7 ותאמר אליו איזבל אשטו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לך אני אתן לך את כרם נבות היורעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אהאב ותחתם בחתום ותשלה הספרים אל הזקונים ואל החרים אשר בעיר היישבים את נבות: 9 ותכתב

המודינות ויהיו מאותים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפיים: 16 ויצאו בצררים ובן הדר שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עוז אתו: 17 ויצאו געריו שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדר וינוידו לו לאמר אנשים יצאו משלtron: 18 ויאמר אם לשולם יצאו תפטע חיים ואם נעריו שרי המדינות והחוליל אשר אחריהם: 20 וכיו איש אישו ונסו ארם וירדפו ישראל וימלט בן הדר מלך ארם על סוס ופרשם: 21 ויצא מלך ישראל ייך את הסוס ואת הרכב והכה בארכם מכח גדרלה: 22 ויגש הנכיא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזוק ודעת וראה את אשר העשה כי לחשובת השנה מלך ארם עליה עלה עלה: 23 ועבדיו מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממננו ואולם נלחם אתם במשור אם לא נחוק מהם: 24 ואת הדר הוה עשה הסר המלכים איש מקומו ושים פחות תחתיהם: 25 אתה תמנה לך חיל בחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב קרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחוק מהם וישמע לקלים ויעש כן: 26 ויהי לחשובת השנה ויפקר בן הדר את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: 27 ובני ישראל התקדרו וככללו וילכו לקראותם ויחנו בני ישראל ננדם כ שני חשפי עזים וארכם מלאו את הארץ: 28 ויגש איש האלים ואמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הוה בידך וידעתם כי אני יהוה: 29 ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השבעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מהא אלף רגלי ביום אחד: 30 וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדר נס ויבא אל העיר חדר בחרד: 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתניינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אלי יהיה את נשך: 32 ויחגנו שקים במתנייהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדר אמר תחי נפשיו ויאמר העודנו כי אהי הוא: 33 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממן ויאמרו אחיך בן הדר ויאמר בא קחחו ויצא אליו בן הדר ויעלהו על

בسفורים לאמור קראו צום והושיבו את נבות בראש העם:
 10 והושבו שנים אנשים בני בלביל ננדו ויעדחו לאמר
 ברכת אליהם ומלך והוציאו וסקלהו וימת: 11 ווישעו
 אנשי עירו הוקנים והחרים אשר היישבים בעירו כאשר
 שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה
 אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13
 ויבאו שני האנשים בני בלביל ווישבו ננדו ויעדחו אנו
 הבלתיל את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אלהים
 וממלך ויז Achao מוחזין לעיר ויסקלחו באבנום וימת: 14
 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 וויש עשו
 איזבל כי סקל נבות וימת וחדר איזבל אל אחאב קום
 רש את כרם נבות היודעאלי אשר מאן לחת לך בכסף
 כי אין נבות חיו כי מת: 16 וויש עשו אחאב כי מות נבות
 ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היודעאלי לרשותו: 17
 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד
 ל夸ת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון תננה בכרם
 נבות אשר ירד שם לרשותו: 19 ודרברת אליו לאמר כה
 אמר יהוה הרצחת וים ירשת ודרברת אליו לאמר כה
 אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילכו
 הצלבים את דמך נם אתה: 20 וויאמר אחאב אל אליהו
 המזאני أبي ויאמר מצאתי עין החמברך לששות הרע
 בעני יהוה: 21 הנהני מביך אליך רעה ובערת אחדריך
 והכרתי לאחאב מושתין בקירות ועוזר ועוזב בישראל: 22
 נתתי את ביתך כבית ירכעם בן נבט וככית בעשה בן
 אחיה אל הкус אשר הкусת ותחתה את ישראל: 23 ונם
 לאיזבל דבר יהוה לאחאב בעיר יأكلו הכלבים
 בחיל ירושאל: 24 המת לאחאב בעיר יأكلו הכלבים
 והמת בשדה יأكلו עוף השמיים: 25 רק לא היה כאחאב
 אשר החמבר לששות הרע בעני יהוה אשר הסתה אותו
 איזבל אשתו: 26 וויתבע מאד לכלכת אחורי הנגללים ככל
 אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27
 ויהי כשם עחאב את הדברים האלה ויקרע בנדריו ווישם
 שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר
 יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראות כי נגע אחאב
 מלפני עין כי נגע מפני לא אבי הרעה ביוםיו בימי בנו
 לפני יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו במאלה:
 20 ויאמר יהוה מי יפתחה את אחאב ויעל ויפל ברמות
 גלעד ויאמר זה בכח זה אמר בכח: 21 וויצא הרוח ויעמוד
 לפני יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו במאלה: 22

בספרים לאמור קראו צום והושיבו את נבות בראש העם:
 ברכת אליהם ומלך והוציאו וסקלהו וימת: 11 ווישעו
 אנשי עירו הוקנים והחרים אשר היישבים בעירו כאשר
 שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה
 אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13
 ויבאו שני האנשים בני בלביל ווישבו ננדו ויעדחו אנו
 הבלתיל את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אלהים
 וממלך ויז Achao מוחזין לעיר ויסקלחו באבנום וימת: 14
 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 וויש עשו
 איזבל כי סקל נבות וימת וחדר איזבל אל אחאב קום
 רש את כרם נבות היודעאלי אשר מאן לחת לך בכסף
 כי אין נבות חיו כי מת: 16 וויש עשו אחאב כי מות נבות
 ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היודעאלי לרשותו: 17
 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד
 ל夸ת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון תננה בכרם
 נבות אשר ירד שם לרשותו: 19 ודרברת אליו לאמר כה
 אמר יהוה הרצחת וים ירשת ודרברת אליו לאמר כה
 אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילכו
 הצלבים את דמך נם אתה: 20 וויאמר אחאב אל אליהו
 המזאני أبي ויאמר מצאתי עין החמברך לששות הרע
 בעני יהוה: 21 הנהני מביך אליך רעה ובערת אחדריך
 והכרתי לאחאב מושתין בקירות ועוזר ועוזב בישראל: 22
 נתתי את ביתך כבית ירכעם בן נבט וככית בעשה בן
 אחיה אל הкус אשר הкусת ותחתה את ישראל: 23 ונם
 לאיזבל דבר יהוה לאחאב בעיר יأكلו הכלבים
 בחיל ירושאל: 24 המת לאחאב בעיר יأكلו הכלבים
 והמת בשדה יأكلו עוף השמיים: 25 רק לא היה כאחאב
 אשר החמבר לששות הרע בעני יהוה אשר הסתה אותו
 איזבל אשתו: 26 וויתבע מאד לכלכת אחורי הנגללים ככל
 אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27
 ויהי כשם עחאב את הדברים האלה ויקרע בנדריו ווישם
 שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר
 יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראות כי נגע אחאב
 מלפני עין כי נגע מפני לא אבי הרעה ביוםיו בימי בנו
 אבי הרעה על ביתו:

דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה :⁴⁶
ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא ابوו בעיר מן הארץ :
ומלך אין באדורם נצב מלך :⁴⁷ יהושפט עשר שנים
חריש ללבת אופירה ליהוב ולא הילך כי נשברה אניות
בעציון גבר :⁴⁸ אז אמר אחוזיו בן אחאב אל יהושפט
ילכו עבדיו עם עבדיך בנויות ולא אבה יהושפט :⁴⁹
וישכב יהושפט עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד
אביו ומלך יהודה יהורם בנו תחתיו :⁵⁰ אחוזיו בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
עד בא שלום :⁵¹ ויאמר מיכיהו אם שוב השוב בשלום
לא דבר יהוה בו ויאמר שמעו עמי כלם :⁵² ויעל מלך
ישראל אל יהושפט מלך יהודה רמת גלעד :⁵³ ויאמר מלך
ישראל ליל יהושפט החחש ובא במלחמה ואתה לבש
בגדיך ותחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה :⁵⁴ ומלך
עשה אביו :

ואמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נבייאו ויאמר תפחה
ונם יוכל צא ועשה כן :⁵⁵ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר
בפי כל נביאך אלה והוא דבר עלייך רעה :⁵⁶ וניש
צדקהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי
זה עבר רוח יהוה מתי לדבר אותך :⁵⁷ ויאמר מיכיהו
הנק ראה ביום זה הוא אשר תבא חדר בחדר להחבה :⁵⁸
ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבו אל Amen שר
העיר ואל יוash בן המלך :⁵⁹ ואמרת כה אמר המלך
שימו את זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ
עד בא שלום :⁶⁰ ויאמר מיכיהו אם שוב השוב בשלום
לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו עמי כלם :⁶¹ ויעל מלך
ישראל אל יהושפט מלך יהודה רמת גלעד :⁶² ויאמר מלך
ישראל ליל יהושפט החחש ובא במלחמה ואתה לבש
בגדיך ותחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה :⁶³ ומלך
ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר
לא תלחמו את קطن ואת גנול כי אם את מלך ישראל
לברדו :⁶⁴ ויהי קראות שרי הרכב את יהושפט והמה
אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק
יהושפט :⁶⁵ ויהי קראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל
הוא וישבו מואהרו :⁶⁶ ויאש משך בקשת לתמו ויכה את
מלך ישראל בין הרכבים ובין השרים ויאמר לדרכו
הפק ידך והוציאני מן המהנה כי החליטי :⁶⁷ ותעללה
המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח
ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב :⁶⁸
ויעבר הרנה במחנהocab המשל לאמר איש אל עירו
ואיש אל ארצו :⁶⁹ וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את
מלך בשמרון :⁷⁰ וישטף את הרכב על ברכת שמרון
וילקו הכלבים את דמו והונות רחצו בדבר יהוה אשר
דבר :⁷¹ ויתר דברי אהוב וכל אשר עשה ובית השין
אשר בנה וככל הערים אשר בנה הללו הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל :⁷² וישכב אהוב עם
אביו ומלך אחוזיו בנו תחתיו :⁷³ ויהושפט בן אסא
מלך על יהודה בשנת ארבע לאחוב מלך ישראל :⁷⁴
יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש
שנה מלך בירושלים שם אמו עזובה בת שלחיו :⁷⁵ וילך
בכל דרך אסא ابوו לא סר ממנה לעשות היישר בעני
יהוה אך הហמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקטרים
בבמות :⁷⁶ וישראל יהושפט עם מלך ישראל :⁷⁷ ויתר

מלכים ב

עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמותו: 17 וימת דבר
יהוה אשר דבר אליו יומלך יהודם התחוו בשנת שתים
לייירום בן יוחשפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: 18
ויתר דבריו אחיזיו אשר עשה הלוא המה כתובים על
ספר דברי הימים למלך ישראל:

2 ויהי בהעלות יהוה את אליו בסערה השמים וילך
אליהם ואלישע מן הגלל: 2 ויאמר אליהם אל אלישע שב
נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע כי יהוה
וחי נפשך אם אעוזב וירדו בית אל: 3 ויצאו בני הנביאים
אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום
יהוה לך את אדריך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעת
החו: 4 ויאמר לו אליו אלישע שב נא פה כי יהוה
שלחני וריחו ויאמר חי יהוה וחוי נפשך אם אעוזב ויבאו
יריחו: 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדריך מעל
ראשך ויאמר גם אני ידעת החו: 6 ויאמר לו אליו
שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחוי
נפשך אם אעוזב וילכו שניהם: 7 וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו מנדר מרוחק ושניהם עמדו על
הירדן: 8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכח את המים
ויחציו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: 9 ויהי כעברים
אליהם אמר אל אלישעשאל מה עשה לך בטרם אלקה
עמך ויאמר אלישע והוא נא פישים ברוחך אל: 10
ויאמר הקשิต לשאול אם תראה את לך מאתך יהי
לך כן ואם אין לא יהיה: 11 ויהי המה הלכים הלוק
ודבר והנה רכבב אש וסוסי אש ויפורדו בין שנייהם ויעל
אליהם בסערה השמים: 12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי
אבי רכב ישראלי ופרשיו ולא ראה עוד ויחזק בבדנו
ויקרעם לשנים קרעים: 13 וירם את אדרת אליהם אשר
נפלה מעלייו ישב ויימעד על שפת הירדן: 14 ויקח את
אדרת אליהם אשר נפלה מעלייו ויכח את המים ויחציו
אהיה יהוה אלהי אלהי אף הוא ויכח את המים ויחציו
הנה והנה וי עבר אלישע: 15 ויראהו בני הנביאים אשר
ביריחו מנדר ונחה רוח אליהם על אלישע ויבאו
לקראתו וישתחוו לו ארצה: 16 ויאמרו אליו הנה נא יש
את עבדיך החמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את
אדרכך פן נשאו רוח יהוה וישלכטו באחד ההרים או

1 ויפשע מוואב בישראל אחרי מות אחאב: 2 ויפל
אהזהה بعد השבכה בעליתו אשר בשרמון ויחל וישלה
מלאים ויאמר אלהם לכדו דרשו בבעל זובוב אלהי
עקרון אם אהיה מחלי זה: 3 ומלאך יהוה דבר אל
אליה התשבי קום עליה לקרהת מלאכי מלך שמרון
ורבר אליהם המבלתי אין אליהם בישראל אתם הלבטים
לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון: 4 ולכן כה אמר יהוה
המשה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך
אליה: 5 וישבו המלאים אליו ויאמר אלהם מה זה
שבתם: 6 ויאמרו אליו איש עליה לקרהתנו ויאמר אלהי
לכדו שבו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו
כה אמר יהוה המבלתי אין אלהם בישראל אתה שלח
לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון لكن המשה אשר עליית
שם לא תרד ממנה כי מות תמות: 7 וידבר אלהם מה
משפט האיש אשר עליה לקרהתכם וידבר אליהם את
הדברים האלה: 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואзор
עור אзор במתניינו ויאמר אלהי התשבי הו: 9 וישלה
אליהם שר החמשים והמשו ויעל אליו והנה ישב על הראש
ההר וידבר אליו איש האלים המלך דבר דדה: 10
ויענה אלהי וידבר אל שר החמשים ואם איש האלים אני
תרד אש מן השמים ותأكل אתך ואת המשיך ותרד אש
מן השמים ותأكل אתו ואת המשיך: 11 וווען אלהי וידבר אליהם
כה אמר המלך מהרה דדה: 12 וווען אלהי וידבר אליהם
אם איש האלים אני תרד אש מן השמים ותأكل אתך
 ואת המשיך ותרד אש מן השמים מן האלים ותאכל אתו
וישוב וישלה שר החמשים שלשים ו חמישיו
ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לננד
אליהם ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלים תיקר נא
נפשו ונפש עבדיך אלה החמשים בעיניך: 14 הנה ירדה
אסמן החמשים ותאכל את שני שריה החמשים הראשונים
את חמישיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: 15 וידבר מלאך
יהוה אל אלהי רד אותו אל הירא מפני ויקם וירד
אותו אל המלך: 16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר
שלחת מלאים לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון המבלתי
אין אלהם בישראל לדרש בדברו لكن המשה אשר

אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה למת אותם ביד מואב: ¹⁴ ויאמר אלישע כי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני והושפט מלך יהודה אני נשא אם אביך אלך ואם ארך: ¹⁵ ועתה קחו לי מנין והוא כנגן המנגן ותהי עליון יד יהוה: ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחלה הזה נבים נבים: ¹⁷ כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו נשם והנחלת הוה מלא מים ושתיTEM אתם ומKENIM ובמהתכם: ¹⁸ ונקל זאת בעני יהוה ונתן את מואב בידכם: ¹⁹ והכיתם כל עיר מבצר וככל עיר מבוחר וככל עץ טוב תפילו וככל מעוני מים שתסתמו וככל החלקה הטובה תacaktו באבניהם: ²⁰ ויהיו בברק כעלוות המנהה והנה מים באים מדרך אודם ותמלא הארץ את המים: ²¹ וככל מואב שמעו כי על המלכים להלחם בהם ויצעקו מכל גנר חנרה ומעלה ויעמדו על הנבול: ²² וישכימו בברק והشمש זרחה על הרים ויראו מואב מננד את הרים אדרמים כדם: ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים וכיço איש את רעהו ועתה לשכל מואב: ²⁴ ויבאו אל מhana ישראלי ויקמו ישראלי ויכו את מואב ויינסו מפניהם ויבו בה והכotta את מואב: ²⁵ וההערדים יהרסו וככל החלקה טובה ישליך איש אבנו ומלאה וככל מעין מים יסתמו וככל עץ טוב יפליל עד השair אבניה בקרirs ויסבו הקלעים ויכוחה: ²⁶ וירא מלך מואב כי חזק ממננו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אודם ולא יכול: ²⁷ ויקח את בני הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלה עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעלייו ויבשו הארץ:

4 **ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע** **לאמר עברך איש מות אתה ידעת כי עברך היה ירא את יהוה והנשנה בא ללקחת את שני ילדי לו לעבדים:** ² **ויאמר אליה אלישע מה עשה לך גנדי לי מה יש לכיכ בית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוק שמן:** ³ **ויאמר לכיכ שאל לי לך כלים מן החוץ מאות כל שכני כלים רקים אל תמעיטי:** ⁴ **ובאת וסגורת הדלת בעדר ובעד בנים ויצתקת על כל הכלים האלה והמלא תשעי:** ⁵ **ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדר ובعد בניתה הם מנשים אליה והיא מצתקת:** ⁶ **ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביי אביך ואל נבאי**

באהת הגיאות ויאמר לא תשלחו: ⁷ **ויפצרו בו עד בשום שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאו:** ⁸ **וישבו אליו והוא יש ביריחו ויאמר אליהם הללו אמרתי אליכם אל תלכו:** ⁹ **ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדרני ראה והמים רעים והארץ משכלה:** ¹⁰ **ויאמר קחו לי צלחות חדשה ושימו שםמלח ויקחו אליו:** ¹¹ **ויצא אל מוצאים הימים וישליך שםמלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה שם עוד מות ומשכלה:** ¹² **וירפה המים עד היום הזה כברבר אלישע אשר דבר:** ¹³ **ויעל שם בית אל והוא עלה בדרך ונערם קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח:** ¹⁴ **ויבן אחריו ויראמ ויקללם בשם יהוה והצנה שתים דרכם מן העיר ותבענה מהם ארבעים ושני ילדים:** ¹⁵

וילך ממש אל הר הכרמל ומהם שב שמרון:

3 **ויהודם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך שטים עשרה שנה:** ¹ **ויעשה הרע בעני יהוה רך לא כאבוי וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו:** ² **רך בחטאות ירבעם בן נבט החטא את ישראלי דבק לא סדר ממנה:** ³ **ומיישע מלך מואב היה נך והшиб למך ישראל מהאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר:** ⁴ **ויהי כמוות אחאב ויפשע מלך מואב בנמלך ישראל:** ⁵ **ויצא המלך הורם ביום ההוא משמרון ופקד את כל ישראל:** ⁶ **וילך ישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלךathi אל מואב למלחמה ויאמר עלה כמוני כמוך כעמי עמוק כסוסיך:** ⁷ **ויאמר כי זה הדרך נעה ויאמר דרך דבר אודם:** ⁸ **וילך מלך ישראל וממלך יהודה וממלך אודם ויסבו דרך שבעה ימים ולא היה מים למחנה ולבחמה אשר ברגנליהם:** ⁹ **ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לששת המלכים האלה לחת אתם ביד מואב:** ¹⁰ **ויאמר יהושפט האין פהنبي ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אלהו:** ¹¹ **ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט מלך אודם:** ¹² **ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביי אביך ואל נבאי**

הנער חי יהוה וחוי נפשך אםஆזובך ויקם וילך אחריה:
 31 ונגהו עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער
 ואין קול ואין קשב וישב לקראותו וניד לו לאמר לאקיין
 הנער: 32 ויבא אלישע הביטה והנה הנער מות משכב על
 מטהו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שנייהם ויתפלל אל
 יהוה: 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועינו
 על עינו וכפיו על כפו וינגר עלייו ויחם בשד הילד: 35
 וישב וילך בכיתה אחת הנה ואחת הנה ויעל וינגר עליו
 ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עינו: 36
 ויקרא אל נגחו ויאמר קרא אל השנימית הזאת ויקרא
 ותבאו אליו ויאמר שא' בך: 37 ותבא ותפלל על רגליו
 ותשתחוו ארצה ותשא את בנה ותצא: 38 ואליישע שב
 הגליל והרבב בארץ ובני הנכאים ישבים לפניו ויאמר
 לנערו שפת הסיר הנדולח ובשל נזיד לבני הנכאים:
 39 ויצא אחד אל השדרה ללקט ארת וימצא נפן שדה
 וילקט ממנו פקעת שדה מלא בנדו ויבא ויפלא אל סיר
 הנזיד כי לא ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם
 מהnid והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלים ולא
 יכול לאכל: 41 ויאמר וקחו כמה וישליך אל הסיר ויאמר
 צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: 42 ואיש בא
 מבעל שלשה ויבא לאיש האלים لهم בכורים עשרים
 לחם שערים וכרמל בצללו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43
 ויאמר משותו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם
 ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והוור: 44 ויתן לפניהם
 ויאכלו וויתרו בדבר יהוה:

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש נдол לפני אדניו
 נשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לאرم והאיש היה
 גיבור חיל מצרע: 2 ואדם יצאו נודדים וישבו מארץ
 ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת עמן: 3 ותאמר אל
 נברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון או יאסף
 אתו מצרעתו: 4 ויבא וניד לאדניו לאמר כזאת וכזאת
 דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם
 לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידיו
 עשר ככריכי סכך וששת אלפיים והב ועשר חליפות בגדים:
 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר לעתה כבוא הספר
 זה אליך הנה שלחתך אליך את נעמן עבדך ואספהו
 מצרעתו: 7 ויהי בקרא מלך ישראל את הספר ויקרע

בנה הגישה אליו עוד kali ויאמר אלה אין עוד kali ויעד
 המשמן: 7 ותבא ותנד לאיש האלים ויאמר לך מカリ את
 השמן ושלמי את נשיכי ואת ניכוי תחי בנותך: 8 ויהי
 היום ויעבר אלישע אל שום שם אלה נдолה ותחוק בו
 לאכל לחם ויהי מדי עברו סיר שמה לאכל לחם: 9
 ותאמר אל אישת הנה נא ידעת כי איש אלהים קדוש הוא
 עבר עלינו תמיד: 10 מעשה נא עליית קויד קשנה ונשים לו
 שם מטה ושלחן וכסא ומונרה והוא בכאו אלינו יסור
 שמה: 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב
 שמה: 12 ויאמר אל נחוי נערו קרא לשוניות הזאת ויקרא
 לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדה
 אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לךishi לדבר
 לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אני
 ישבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר ניחוח אבל בן
 אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד
 בפתח: 16 ויאמר למועד הזה כתעתיה אתי חבקת בן
 ותאמר אל אדני איש האלים אל החוכם בשפחך: 17
 ותחר האשה ותולד בן למועד הזה כתעתיה איש אשר דבר
 אליה אלישע: 18 וינדרל הילד ויהי היום ויצא אל אביו
 אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראש ראי ויאמר אל
 הנער שהוא אל אמו: 20 וישאחו ויבאהו אל אמו וישב על
 בריכה עד הצהרים וימת: 21 ותעל ותשכבהו על מטה
 איש האלים ותשגור בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישת
 הארץ שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות
 וארכזה עד איש האלים ואשובה: 23 ויאמר מודע אתי
 הлечתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום:
 24 ותחכש האتون ותאמר אל נערה נהג וילך אל תעוצר
 לי לדרכ כי אם אמרתי לך: 25 ותולך ותבאו אל איש
 האלים אל הר הכרמל ויהי בראות איש האלים אתה
 מננד ויאמר אל ניחוי נערו הנה השוניות הללו: 26 עתה
 רוץ נא לך ראתה ואמר לה השלום לך השלום לאיש
 השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלים
 אל ההר ותחוק ברגלו ויגש ניחוי להדרפה ויאמר איש
 האלים הרפה לה כי נפשה מרעה לה ויהוה העלים ממני
 ולא הניד לך: 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא
 אמרתי לך תשללה אותי: 29 ויאמר לניחוי חגר מתניך וכח
 משענתי בידך וילך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברך
 איש לא תענו ושם משענתי על פני הנער: 30 ותאמר אם

לא הילך עבדך אנה ואנה: ²⁶ ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר הפך איש מעל מרכבותיו לקראך העת לקחת את הכסף ולקחת בנדים וויתם וכרמים וצאן ובקר ועבים ושפחות: ²⁷ וצרצה נעמון תדבק בך ובורעך לעולם ויצא מלפנינו מצרע כלשנו:

6 **ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניו צר ממן:** ² נלכה נא עד היירדן ונכח מה שמי איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לנו: ³ **ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך:** ⁴ וילך אתם ויבאו היירדן וינרו העצים: ⁵ ויהיו האחד מפל הקורה ואת הברזול נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדרני והוא שאל: ⁶ **ויאמר איש האלים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עין וישליך שם ויצו'b הברזול:** ⁷ **ויאמר הרם לך וישלח ידו ווקחתו:** ⁸ **וממלך ארם היה נלחם בישראל וייעץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמוני תחנתי:** ⁹ **וישלח איש האלים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחטים:** ¹⁰ **וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתים:** ¹¹ **וישעיר לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הללו תנידו לי מי משלנו אל מלך ישראל:** ¹² **ויאמר אחד מעבדיו לוא אדרני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל גיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכוב:** ¹³ **ויאמר לכוראו איך הוא ואשלח ואקחחו וינגד לו לאמור הנה ברתן:** ¹⁴ **וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר:** ¹⁵ **וישכם משרת איש האלים لكم ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר גערו אליו אהה אדרני איך נעשה:** ¹⁶ **ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתה מאשר אותך:** ¹⁷ **ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פkeh נאת עניינו ויראה ויפkeh יהוה את עני הנער וירא והנה התר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע:** ¹⁸ **וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר לך נא את הגני הזה בסנורים ויכם בסנורים כדרבר אלישע:** ¹⁹ **ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכט אחרי ואליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אתם שמרונה:** ²⁰ **ויהי כבאים שמרון ויאמר אלישע יהוה פkeh בעדריו ויאמר אל אדרני ויאמר אליו אלישע מאן חוו ויאמר**

בגדריו ויאמר האלים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אליו לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מהאה הוא לאי: ²¹ **ויהי כשהם אלישע איש האלים כי קרע מלך ישראל את בנדייו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בנדייך יבא נא אליו וידע כי יש נביא בישראל:** ²² **ויבא נעמון בסוסו וברכבבו ויעמד פתח הבית לאלשע:** ²³ **וישלח אליו אלישע מלך לאמר לך וטהר:** ²⁴ **ויקצף נעמון פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר:** ²⁵ **ויאמר הנה אמרתי אליו יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהי והניף ידו אל המקום ואסף המצרע:** ²⁶ **הלא טוב אבנה ופרפר נהרות دمشق מכל מימי ישראל הלא ארוחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה:** ²⁷ **וינשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גודל הנביא דבר אליך הלו תעשה ואפ' כי אמר אליך רחץ וטהר:** ²⁸ **וירד ויטבל בירדן שבע פעמים לדבר איש האלים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר:** ²⁹ **וישב אל איש האלים הוא וכל מונחיו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא רעתני כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאות עבדך:** ³⁰ **ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אכח ויפצץ בו ללחחת וימאן:** ³¹ **ויאמר נעמון ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא עשה עוד עבדך עליה וזכה לאלהים אחרים כי אם ליהוה:** ³² **לדבר זה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדרני בית רמן להשתוחות שמה והוא נשען על ידי והשתחוויות בית רמן בהשתחוויות בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה:** ³³ **ויאמר לו לך לשללים וילך מאתו כברת ארץ:** ³⁴ **ויאמר ניחזו נער אלישע איש האלים הנה חשך אדרני את נעמון הארמי הזה מתקת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחורי ולקחתי מאות מאמונה:** ³⁵ **וירקף ניחזו אחרי נעמון ויראה נעמון רץ אחורי ויפל מעל המרכבה לקראותו ויאמר השלום:** ³⁶ **ויאמר שלום אדרני שלתני לאמור הנה עתה זה בא או אליו שני נערדים מהר אפרים מבני הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתי חליפות בנדים:** ³⁷ **ויאמר נעמון הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצור ככרים כסף בשני חרטומים ושתי חליפות בנדים ויתן אל שני נערדים וישאו לפניו:** ³⁸ **ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו:** ³⁹ **והוא בא ויעמד אל אדרני ויאמר אליו אלישע מאן חוו ויאמר**

קצת מהנה ארם והנה אין שם איש : 6 ואדרני השמיע את מהנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גודל ויאמרו איש אל אחים הנה שכר עליינו מלך ישראל את מלכי החטים ואת מלכי מצרים לבוא עליינו : 7 ויקומו וננסו בנסף ויעזבו את האלהיהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המהנה כאשר היא וננסו אל נפשם : 8 ויבאו המצריים האלה עד קצת המהנה ויבאו אל אלה אחד ואכלו וישטו ויבאו אל שם כספ וזהב ובגדים וילכו וויטנו וישבו ויבאו אל אלה אחר ויאשו שם וילכו וויטנו : 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עושים היום הזה יום בשירה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבוקר ומצאו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך : 10 ויבאו וירקרו אל שער העיר וינדו להם לאמר באנו אל מהנה ארם והנה אין שם איש וקהל אדם כי אם חסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה : 11 ויקרא השערם ונידו בית המלך פנימה : 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אינידה נא לכם את אשר עשו לנו אנשים ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המהנה להחבה בהשראה לאמר כי יצאו מן העיר ונחפשים חיים ואל העיר נבא : 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ושלחה ונרא : 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחריו מהנה ארם לאמר לך וראו : 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בנדים וכליים אשר השיליכו ארם בהחפות וישבו המלכים ונידו למלך : 16 ויצא העם ויוציא את מהנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסתאות שעדרים בשקל כדבר יהוה : 17 והמלך הפקיד את השלישי אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך אליו : 18 ויהי דבר איש האלים אל המלך לאמר סאותים שעדרים בשקל וסתאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון : 19 ויען השלישי את איש האלים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמיים היהיך בדבר זהה ויאמר הנך ראה בעניך ומשם לא תأكل : 20 ויהי לו כן וירמסו אותו העם בשער וימת :

את עני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתקוק שמרון : 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראשו אותם האכה אכה כי : 22 ויאמר לא תהה האשר שבית בחרבך ובקשך אתה מכח שם לחם ומים לפניהם ואכלו וישתו וילכו אל ארניתם : 23 ויכרה להם כרה גודלה ויאכלו וישטו וישלחם וילכו אל ארניתם ולא יספו עוד גודרי ארם לבוא בארץ ישראל : 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדר מלך ארם את כל מהנהו ויעל ויצר על שמרון : 25 ויהי רעב גודל בשמרון והנה צרים עליה עד היות הראש חמוץ בשמנים כסף ורבע הקב חרויים בחמזה כספ : 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צקה אליו לאמר הוושעה אדרני המלך : 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאי אשעך המן הגרן או מנ דיקב : 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמיר האשאה הזאת אמרה אליו תני את בך ונאלנו היום ואת בני נאכל מחר : 29 ונכשל את בני ונאלחו ואליך ביום האחר תני את בך ונאלנו ותחבא את בנה : 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשאה ויקרע את בנדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית : 31 ויאמר כה יעשה לי אלהים וככה יוסף אם יעמוד ראש אלישע בן שפט עליו הום : 32 ואלشع ישב בבתו וזוקנים ישבים אותו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלך אליו והוא אמר אל הזקנים הראים כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלך סגור הדלת ולחצחים אותו בדלת הלא קול רגלי אדרני אחריו : 33 עordon מדבר עם והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת הדרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד :

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כתעת מהחר סאה סלת בשקל וסתאות שעדרים בשקל בשער שמרון : 2 ויען השלישי אשר למלך נשען על ידו את איש האלים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמיים היהיך הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעניך ומשם לא תأكل : 3 וארכבעה אנשים היו מצרים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו : 4 אם אמרנו נבוא העיר והרבע בעיר וממתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלת אל מהנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימירנו וממתנו : 5 ויקומו וננס לבוא אל מהנה ארם ויבאו עד

לבניו כל הימים: 20 בימיו פשע אדרם מתחת יד יהודת וימלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם צעריה וכל הרכב עמו והוא הקם לילה וכיה את אדרם הסביב אליו ואת שרי הרכב יונס העם לאחליו: 22 ויפשע אדרם מתחת יד הרכב יונס העם לאחליו: יר יהודת עד היום הוא תפשע לבנה בעת ההיא: 23 יותר דברי יורם וכל אשר עשה הללו הם כתובים בספר דברי הימים למלך יהודה: 24 וישכн יורם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ומלך אחיזתו בנו תחתיו: 25 בשנת שתיים עשרה שנה לירום בן אחאב מלך יהודה מלך אחיזתו בן יהורם מלך יהודה: 26 בן עשרים ושתיים שנה אחיזתו במלךו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמר עתליהו בת עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה בכית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: 28 וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזאל מלך ארם ברמת גלעד ויקו ארמים את יורם: 29 וישב יורם המלך להתרפא בירושלים מן המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחיזתו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב בירושלים כי חלה הוא:

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניתיך וקח פר השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמי ובאת והקמו מזון אדו והבאת אותו חדר בחדר: 3 וליקת פר השמן ויצקת על ראש ואומרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנבער הנביא רמת גלעד: 5 זיבא והנה שרוי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלו ויאמר אליך השר: 6 ויקם זיבא הביתה ויצק השמן אל ראשיו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל: 7 והכיתה את בית אחאב אנדיך ונקמתו דמי עברי הנביאים ודמי כל עברי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקירות עזוז ועוזוב בישראל: 9 ונתתי את בית אחאב כביה ורבעם בן נבט וככיתה בעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק ירושאל ואון קבר ופתח הדלת וינס: 11 וזהו יצא אל עברי אדניו ויאמר לו השלום מדורע בא המשגעה זה אליך ויאמר אליהם

קומי ולכי אני וביתך וגורי באשר תנורי כי קרא יהוה לרעב ונם בא אל הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש בדבר איש האלים ותלך היא וביתה ותגַר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 ויהי מקצת שבע שנים ותש האשה מארץ פלשתים והצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: 4 ווהמלך מדבר אל נחזי נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל הנגדות אשר עשה אלישע: 5 וייה הוא מספר למלך את אשר היה את המת והנה האשה אשר היה את בנה צעקה אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר היה אלישע: 6 ויאשא המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבאות השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: 7 ויבא אלישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה וניד לו לאמר בא איש האלים עד הנה: 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלים ודרשת את יהוה מאותו לאמור האחיה מהלי זה: 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וככל טוב דמשק משא ארבעים נמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בך בין הדר מלך ארם שלחני לך לאמר האחיה מהלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא היה תהיה והראני יהוה כי מות ימות: 11 ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלים: 12 ויאמר חזאל מדורע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר העשה לבני ישראל רעה מבצריהם חשלח באש ובחריהם בחרב תחרג ועליהם הרטש והרתויהם תבקע: 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי עשה הדרבר הנдол הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתק מלך על ארם: 14 וילך מאה אלישע זיבא אל אדני ויאמר לו מה אמר לך אלישע זיבא אל אדני ויאמר לך אלישע זיבא אל אדני כי יהוה משחתיך בפניהם ויטבל במים ויפרש על פניו וימות וימלך חזאל תחתיו: 15 ובשנת חמיש לירום בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן אחאב מחתך זיבא אל אדני ויאמר לך זיבא כי יהוה משחתיך בפניהם ושםנה שנה מלך בירושלים: 16 וילך בדרך מלכי ירושאל כאשר עשו בית אחאב כי ביה אחאב היה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: 17 וולא אבה יהוה להשוו את יהורה למנע דוד עבדו כאשר אמר לך לחת לוניר

אחזיה על יהודה : 30 ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה
ווחשם בפוך עיניה ותייטב את ראהה ותשוף بعد החלון :
ויהוא בא בשער והאמיר השלים זמרי הרוג אדרנו : 31
וישא פניו אל החלון ויאמר מיathy מי וישקו אלו שנים
שלשה סריסים : 33 ויאמר שמתהו וישמתו וו' מדרמה
אל הקי' ואל הסוסים וירמסנה : 34 ויבוא ואכל ושת
ויאמר פקדו נא את האדרורה הואה וקברוה כי בת מלך
היא : 35 וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הנגלת
והרגלים וכפות הידיים : 36 וישבו ונידנו לו ויאמר דבר
יהודה הוא אשר דבר ביד עבדו אליו הוה תשבי לאמר
בחלק יזרעאל ייכל הצלבים אתبشر איזבל : 37 ווהית
גנבלת איזבל כרמן על פני השדה בחלק יזרעאל אשר
לא יאמר זו את איזבל :

10 ולאחאב שבעים בניו בשרון ויכתב יהוא ספריהם
וישלח שמרון אל שריו יזרעאל הזקנים ואל האמנים
אהאב אמר : 2 עתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני
אדניכם ואתכם הרככ והסוסים ועיר מבצר והתשק : 3
וראיתם הטוב והוישר מבני אדניכם ושמחתם על כסא אביו
והלחמו על בית אדניכם : 4 ויראו מאר מאר ויאמרו הנה
שני המלכים לא עמדו לפניי ואיך נעמד אנחנו : 5 וישלח
אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל
יהוא לאמր עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה
לא נמלך איש הטוב בעניך עשה : 6 ויכתב אליהם ספר
שנית לאמר אם לי אתם ולכלך אתם שמעים קחו את
ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אליו כת מהר יזרעאל
ובני המלך שבעים איש גדרי העיר מנגדלים אותם : 7
ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך ויסחטו
שבעים איש ויסימנו את ראשיהם ברודים וישלחו אליו
יזרעאל : 8 ויבא המלך ויגד לו לאמר הביאו הראש
בני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פתח השער עד
הבקר : 9 והי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואחרנו וממי הכה
את כל אלה : 10 דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה
אשר דבר יהוה על בית אהאב ויודה עשה את אשר
דבר ביד עבדו אלהו : 11 ויך יהוא את כל הנשאים
לבית אהאב ביזרעאל וככל גדלנו ומידענו וכהנו עד
כלבי השריר לו שריד : 12 ויקם ויבא וילך שמרון הווא

אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: ¹² ויאמרו שקר הגד נא
לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אל לאמיר כי אמר יהוה
משחתייך למלך אל ישראל: ¹³ וממהרו ויקחו איש בנו
וישימו תחתיו אל גרט המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו
מלך יהוא: ¹⁴ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמי אל יורם
וירום היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל
מלך ארים: ¹⁵ וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל
מן המכבים אשר יכהו ארמים בלחמו את חזאל מלך
ארם ויאמר יהוא אם יש נשכם אל יצא פליט מן העיר
ללכת לניד ביזרעאל: ¹⁶ וירכוב יהוא וילך יורעאלה
כי יורם שכב שם ואחוה מלך יהודה ירד לראות את
יורם: ¹⁷ והצפה עמד על המגдал ביזרעאל ויאמר יהורם
שפעת יהוא באבו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם

קהה רכב ושלח לקראותם ויאמר השלום: 18 וילך רכב
הסוס לקראותו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר
יהוָה מנה לך ולשלום סב אל אחריו ויגד הצפה לאמר
בא המלך עד הם ולא שב: 19 וישלח רכב סוס שני
ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוָה
מה לך ולשלום סב אל אחריו: 20 ויגד הצפה לאמר
בא עד אליהם ולא שב והמנגה כמנגה יהוָה בן נמשי כי
בשגעון יינה: 21 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא
יהורם מלך ישראל ואחו יהוּה מלך יהודה איש ברכבו
ויצאו לקראת יהוָה וימצאו בחלוקת נבות היורעאלי: 22
ויהיו בראות יהורם את יהוָה ויאמר השלום יהוָה ויאמר
מה השלום עד זנוני איזבל אמר וכשפיה הרבים: 23
ויהפוך יהורם דייוויס ויאמר אל אחיו יהוּה מרמה אחוזיה:
24 ויהוּה מלך ידו בקשתו ויך את יהורם בין זרועו ויצא
החצוי מלבו ויכרע ברכבו: 25 ויאמר אל בדקר שלשה
שה השלכחו בחלוקת שדה נבות היורעאלי כי זכר אני
ואתת את רכבים צמדים אחריו אחאב אביו ויהוד נשא
עליו את המשא הזה: 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי
בניו ראיתי אםש נאם יהוָה ושלמתי לך בחלוקת הזה
נאם יהוָה ועתה שא השלכחו בחלוקת דבר יהוָה: 27
ואחויה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הנן וירדף
אחריו יהוָה ויאמר נם אותו חכחו אל המרכיבה במעלה
נוור אשר את יבלעם וינס מנדרו וימת שם: 28 וירכבו אותו
עבדיו ירושלים ויקברו אותו בקברתו עם אבתו בעיר
דור: 29 ובשנות אחת עשרה שנה לירום בן אחאב מלך

בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מורה המשמש את כל ארץ הגלעד הנדר והראובני והמנש מעדר עשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וככל נברותה הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוא עם אבותיו ויקברו אותו בשמרון וימלך יהואחו בנו החתיו: 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל שעדרים ושמנה שנה בשמרון:

11 ועתליה אם אחיזתו וראתה כי מות בנה ותקם וחابر את כל זرع הממלכה: 2 ותחק יהושע בת המלך יורם אחיזתו אחיזתו את יואש בן אחיזה ותגנב אותו מתחך בני המלך הממותתים אותו ואת מניקתו בחדר המתות ויסתרו אותו מפני עתליהו ולא הומרה: 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא ש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהודיע ויקח את שריה המאות לכרי ולרצים ויבא אותם אליו בבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך: 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר העשון השלשית מכם בא השבת ושמרי משמרת בית המלך: 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתיה יהודות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: 8 ויהקפתם על המלך סביב איש וכלייו בידו והבא אל השדרות ימת והו אתה המלך בצתו ובכאו: 9 וייעשו שריה המאות ככל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו בא השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהודיע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאות את החנית ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: 11 וויעמדו הרצים איש וכלייו בידו מכתר הביתה הימנית עד כתף הביתה השמאלית לモבח ולבית על המלך סביב: 12 וויצא את בן המלך ויתן עליו את הנור ואת העדרות וימלכו אותו וימשחו ויכו כף ויאמרו יהוי המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותרא והנה המלך עומד על העמוד כמשפט והשרים והחצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצרות ותקרע עתליה את בנדיה ותקרה קשר קשר: 15 ויצו יהודיע הכהן את שריה המאות פקדיו החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת ישראל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת

ביה עקד הרעים בדרך: 16 ויהוא מצא את אחיך אחיזתו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחיך אחיזתו אנחנו ונרד לשולם בני המלך ובני הגבירה: 14 ויאמר תפושים חיים ויתפושים חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראותו ויברכחו ויאמר אליו הייש את לבך יש כאשר לבבי עם לבך ויאמר יהונדב יש שיש תננה את יידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: 16 ויאמר לך את ראה בקנאותי ליהוה וירכבו אותו ברכבו: 17 ויבא שמרון וירק את כל הנשאים לאחאב בשמרון עד השמידו לדבר יהוה אשר דבר אל אליו: 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבר את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: 19 ועתה כל נביא הבעל כל עבדיו וכל כהנו קראו אליו איש אל יפקד כי זבח נדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יהוה והוא עשה בעקבה למען האביר את עברדי הבעל: 20 ויאמר יהוא קדשו עצירה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל וילא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה להפה: 22 ויאמר לאשר על המלחתה הוצאה לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: 23 ויבא יהוא יהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעברי יהוה כי אם עברדי הבעל לבדים: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שננים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידים נפשו תחת נפשו: 25 ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לדצים ולשלשים באו הcomes איש אל יצא ויכום לפני חרב וישליך הרצים והשלשים וילכדו עד עיר בית הבעל: 26 ויצאו את מזבחות בית הבעל וישרפו: 27 וויתזו את מזבחה הבעל וויתזו את בית הבעל וישרפו: 28 רק חטא ירבעם וישמד יהוא את הבעל מישראל: 29 רק חטא ירבעם בן נבט אשר החטא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם ענלי הזחב אשר בית אל ואשר ברן: 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות היישר בעניינו ככל אשר בלבבי עשית לבית אחיך בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: 31 ויהוא לא שמר ללבת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ורבעם אשר החטא את ישראל: 32 ביוםיהם הדם החל יהוה לקצות

הכسف המובא בית יהוה: 14 כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקוקו בו את בית יהוה: 15 ולא ייחסבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לחת לשדי המלאכה כי באמנה הם עושים: 16 כסף אשם וכסף חטאota לא יוכא בית יהוה לכחניהם יהו: 17 או יעלה חזאל מלך ארם וילחם על נת וילכדה ושם חזאל פניו לעלות על ירושלים: 18 ויהח יהוא מלך יהודה את כל הקדושים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחויהו אבוחיו מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הזחוב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלים: 19 יותר דברי יואש וכל אשר עשה הלוואם כחובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש ביה מלך יהודה סלא: 21 ווועבד בן שמעת ויהוועבד בן שמר עבדיו הכהנו יומת ויקברו אותו עם אבוחיו בעיר דוד וימליך אמץיה בנו תחתיו:

13 בשנת עשרים ושלש שנה ליהוא בן אחיזיה מלך יהודה מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמרון שבע שרה שנה: 2 ויועש הרע בעני יהוה וילך אחר חטא ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל כל הימים: 4 ויהיל יהואחו את פני יהוה ושמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: 5 וויתן יהוה לישראל מושיע וצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באלהיהם כהמול שלשים: 6 אך לא סרו מחותאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הילך גומ האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השאיר יהואחו עם כי אם חמשים פרשים ועשרה אלף רגלי כי אבדם מלך ארם ויטעם כעד לדרש: 8 יותר דברי יהואחו וכל אשר עשה ונBORתו הלוואם כחובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 9 וישכב יהואחו עם אבוחיו ויקברחו בשמרון וימליך יהוא בנו תחתיו: 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליהוא מלך יהודה מלך יהוא בן יהואחו על ישראל בשמרון ששרה שנה: 11 ויועשה הרע בעני יהוה לא סר מכל חטא ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הילך: 12 יותר דברי יואש וכל אשר עשה ונBORתו אשר נלחם עם אמץיה מלך יהודה הלוואם כחובים על ספר דברי

והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: 16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותמתה שם: 17 ויבורת יהודע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם: 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ותצתו את צלמו שברו היטוב ואת מתן כהן הבעל מזבחתו והרנו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: 19 ויהק את שריה המאות ואת הכרוי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישmach כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך: 21 בן שבע שנים יהואש במלך:

12 בשנה שביע ליהוא מלך יהואש ורבעים שנה מלך בירושלם ושם אמר צביה מבאар שבע: 2 ווועש יהואש הייש בעני יהוה כל פניו אשר הורחו יהודע הבדון: 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקרים בבמות: 4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדושים אשר יובא בבית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלת על לב איש להביא בית יהוה: 5 יקחו להם הכהנים איש מאות מכרכו והם יחוקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדך: 6 ויהי בשנה עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חוקן הכהנים את בדק הבית: 7 ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדורע אינכם מוחקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאות מכרכיכם כי לבודק הבית תנתנו: 8 וויאטו הכהנים לבתקי קחת כסף מאות העם ולבתקי חוק את בדתו וויתן אותו אצל המזבח בימיין בכוא איש בית יהוה בדק הבית: 9 ויהח יהודע הכהן ארון אחד ויקב חרב בדלתו וויתן אותו אצל המזבח בימיין בכוא איש בית יהוה נתנו שמה הכהנים שמרי הסק את כל הכסף המובא בית יהוה: 10 ויהי קראותם כי רב הסק בארון ויעל ספר המלך והכהן הנדרול יצירנו וימנו את הסק הנמצא בית יהוה: 11 וננתנו את הסק המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה וויציאו להרשי העז ולבני העשיהם בית יהוה: 12 ולנדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מהצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: 13 אך לא יעשה בית יהוה ספota כסף מזמורות מזרקות חצירות כל kali זהב וכלי כסף מן

יהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאַמְرָה לְכָה נָתְרָא פְנִים : 9 וַיֹּשֶׁלֶח
יוֹחָשָׁן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לְאַמְרָה הַחַווֹ
אֲשֶׁר בְּלִבְנָנוֹ שְׁלָחָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּלִבְנָנוֹ לְאַמְרָה תְּנָה
אֲתָה בַּתְּךָ לְבִנְיָה לְאָשָׁה וְתַעֲבֶר חִוָּת הַשְׁדָה אֲשֶׁר בְּלִבְנָנוֹ
וְתַרְמֵס אֶת הַחַווֹ : 10 הַכָּה הַכִּוְתָּה אֶת אָדָם וְנַשְּׁאֵךְ לְבָקָר
הַכְּבָד וְשָׁב בְּבִיטָךְ וְלִמְהַתְגָּרָה בְּרֻעָה וְנוֹפְלָתָה אֲתָה
וַיְהֹוָה עָמֵךְ : 11 וְלֹא שָׁמֵעַ אַמְצִיחוּ וַיַּעַל יוֹחָשָׁן מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְוַתָּרָאוּ פְנִים הָאָהָרָן וְאַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּבֵית
שְׁמֵשׁ אֲשֶׁר לְיְהוּדָה : 12 וַיַּגְנֵף יוֹחָשָׁן לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסֵן
אִישׁ לְאַהֲלָיו : 13 וְאֶת אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בֶן יוֹחָשָׁן
בֶן אַחֲזִיאָהוּ תִּפְשֶׁר יוֹחָשָׁן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שְׁמֵשׁ וְיַבָּאֵן
יְרוֹשָׁלָם וַיַּפְרַץ בְּחוֹמָת יְרוֹשָׁלָם בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר
הַפְּנֵה אֶרְבָּעָה מְאוֹת אַמְתָּה : 14 וְלִקְחָתָא כָּל הַחַטָּב וְהַכְּסָפָר
וְאֶת כָּל הַכְּלִים הַנִּמְצָאים בֵּית יְהוָה וּבְאַצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְאֶת בְּנֵי הַחֲטָבּוֹת וְיִשְׁבֶּן שְׁמְרוֹנָה : 15 וַיַּתְּרַדֵּבְרֵי יוֹחָשָׁן
אֲשֶׁר עָשָׁה וְגַבְרוֹתוֹ וְאֲשֶׁר נַלְחַם עַם אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
הַלָּא הַם כְּתוּבִים עַל סְפִיר דְבָרֵי הַיּוֹםִים לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל :
16 וַיַּשְׁכַּב יוֹחָשָׁן עַם אַבְתָּיו וַיַּקְרֵב בְּשְׁמְרוֹן עַם מֶלֶכי
יִשְׂרָאֵל וְיַמְלֵךְ יְרִבּוּם בֶּן תְּחִתְיוֹ : 17 וַיַּחַי אַמְצִיחוּ בֶן
יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יוֹחָשָׁן בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ
יְרִבּוּם עַל חַמְשׁ עַשְׂרָה שָׁנָה : 18 וַיַּתְּרַדֵּבְרֵי אַמְצִיחוּ הַלָּא
הַם כְּתוּבִים עַל סְפִיר דְבָרֵי הַיּוֹםִים לְמֶלֶךְ יְהוּדָה : 19
וַיַּקְרְבוּ עַלְיוֹן קַשְׁר בְּיְרוֹשָׁלָם וַיְנַסֵּךְ לְכִישָׁה וַיַּלְחַחֵן
לְכִישָׁה וַיָּמָתֵה שָׁם : 20 וַיַּשְׁאַל אֶת עַל הַסּוּסִים וַיַּקְרֵב
בְּיְרוֹשָׁלָם עַם אַבְתָּיו בָּעֵיר דָּוד : 21 וַיַּקְחֵה כָּל עַם יְהוּדָה
אֲתָא עֹזְרָה וְהָוָא בָּן שְׁעָרָה שָׁנָה וַיַּמְלֵכוּ אֶת תְּחִתָּה
אַבְיוֹ אַמְצִיחוּ : 22 הָוָא בָנָה אֶת אַיָּלָת וַיַּשְׁבַּת לְיְהוּדָה
אַחֲרֵי שַׁכְּבַת הַמֶּלֶךְ עַם אַבְתָּיו : 23 בְּשָׁנָה חֲמָשׁ עַשְׂרָה שָׁנָה
לְאַמְצִיחוּ בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יְרִבּוּם בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ
יְרִבּוּם בֶּן שְׁמְרוֹן אֶרְבָּעָה שָׁנָה : 24 וַיַּעֲשֵׂה הַרְעָב בְּעַנִּי
יְהֹוָה לְאָסָר מְכֹל חַטָּאת יְרִבּוּם בֶן נְבַט אֲשֶׁר הַחֲטִיא
אֶת יִשְׂרָאֵל : 25 הָוָא חִשְׁבָּה אֶת גּוֹלִיל יִשְׂרָאֵל מְלֹבָא חַמְתָּה
עַד יָם הַעֲרָבָה כְּדָבָר יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָבַר בַּיּוֹם
עַבְדוּ יוֹנָה בֶן אַמְתִי הַנְּבִיא אֲשֶׁר מַנְתַּחַפֵּר : 26 כִּי רָאָה
יְהֹוָה אֶת עַנִּי יִשְׂרָאֵל מְרֹה מָאָד וְאֶפְסָעָצָר וְאֶפְסָעָזָב
וְאַיִן עֹזָר לְיִשְׂרָאֵל : 27 וְלֹא דָבָר יְהֹוָה לְמַחְות אֲתָה שָׁם
יִשְׂרָאֵל מִחְחַת הַשָּׁמִים וְוֹשִׁיעַם בַּיּוֹם בֶן וּוֹאָשׁ : 28
וַיַּתְּרַדֵּבְרֵי יְרִבּוּם וְכָל אֶת עַשְׁתָּה וְגַבְרוֹתוֹ אֲשֶׁר נַלְחַם
יְהֹוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : 29 וַיַּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם אַבְתָּיו וַיַּרְכְּבָם
יַשְׁבָּע עַל כְּסָאוֹ וַיַּקְרֵב יוֹאָשׁ עִם מֶלֶכי יִשְׂרָאֵל : 30
וַיַּאֲלִישׁוּ חַלָּה אֲתָחְלִי אֲשֶׁר יָמוֹת בְּשְׁמְרוֹן עִם מֶלֶכי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּבְךְ עַל אַלְישָׁע קָח קַשְׁת וְחַצִּים וַיַּחַק אֶל
קַשְׁת וְחַצִּים : 31 וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל רַבְכָּה יַדְךָ עַל
הַקַּשְׁת וְוַרְכָּב יְדוֹ וַיֹּשֶּׁם אַלְישָׁע יְדוֹ עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ : 32
וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחְלֹן קְרֻמָה וַיַּפְתַּח וַיֹּאמֶר אַלְישָׁע יְרָה וַיַּורְא
וַיֹּאמֶר חַז תְשׁׁועָה לְיְהֹוָה וְחַז תְשׁׁועָה בְּאֶרְם וְהַכִּתָּה אֲתָה
אֲרָם בְּאֶפְקָד כָּלָה : 33 וַיֹּאמֶר קָח הַחַצִּים וַיַּחַק וַיֹּאמֶר
לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ אֶרְצָה וְזַךְ שְׁלַש פְּעָמִים וְיַעֲמֵד : 34
וַיַּקְצֵף עַלְיוֹן אִישׁ הַלְּאָהָלִים וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת חַמְשׁ אֲוֹשָׁה
פְּעָמִים אֲזַהַר אֶת אַרְם וַיַּמְלֵךְ וַיַּקְרֵב הַרְבָּה וְנְדָרִי מִוְּאָב
תְּחִתָּה אֶת אֲרָם : 35 וַיַּמְתַּחַל אַלְישָׁע וַיַּקְרֵב
יְהֹוָה אֲתָה קָרְבָּן אֶת הַיּוֹם אֲשֶׁר יָמַת אֶת
אַבְתָּיו וַיַּלְכֵד יְהֹוָה אֲתָה כָּל הַיּוֹם וַיַּעֲנֵד
הַאֲרִישׁ בְּעַצְמוֹת אַלְישָׁע וַיַּחַזֵּק וַיַּקְרֵב עַל רְגָלָיו : 36 וַיַּחַזֵּל
מֶלֶךְ אֲרָם לְחַזְקָה אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי יְהֹוָה : 37 וַיַּחַזֵּק
יְהֹוָה אֶת וַיְרַחְמֵם וַיַּפְרַנְגֵנָם אֶלָּהָם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת אֶבְרָהָם
יִצְחָק וַיַּקְרֵב וְלֹא אֶבְרָהָם לְהַשְׁלִיכָם מַעַל פְּנֵי
עַד עַתָּה : 38 וַיַּמְתַּחַל מַלְךָ אֲרָם וַיַּמְלֵךְ בְּנֵי הַדָּד בְּנֵי
תְּחִתָּה : 39 וַיַּמְבַּשֵּׂל אֲרָם מַלְךָ וַיַּמְלֵךְ בְּנֵי יְהֹוָה אֲבָיו
בְּנֵי הַדָּד בְּנֵי יְהֹוָה אֲבָיו אֲבָיו אֲבָיו אֲבָיו בְּמִלְחָמָה
שְׁלַש פְּעָמִים הַכְּהוֹ יוֹאָשׁ וַיַּשְׁבַּת אֶת עַרְיִי יִשְׂרָאֵל :

14 בְּשָׁנַת שְׁתִים לְיוֹאָשׁ בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אַמְצִיחוּ בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהֹוָה : 2 בְּנַעֲרִים וְחַמְשׁ שָׁנָה
הַיּוֹם בְּמֶלֶכָו וּשְׁרִירָם וְתַשְׁעָשָׁנָה מֶלֶךְ בְּיְרוֹשָׁלָם וְשָׁם אָמוֹן
יְהֹוָדָה מִן יְרוֹשָׁלָם : 3 וַיַּעֲשֵׂה הַיּוֹם בְּעַנִּי יְהֹוָה רַק לְאַבְיוֹ
כְּדָד אֲבָיו כָּל אֶת עַשְׁתָּה יוֹאָשׁ אֲבָיו אֲבָיו עַשְׁתָּה : 4 רַק הַכּוֹתָה
לְאַסְרוֹ וְעַד הָעָם מִזְבְּחִים וּמִקְטְּרִים בְּכָבּוֹת : 5 וַיַּהַי
כַּאֲשֶׁר חִזְקָה הַמְמִלְכָה בְּיַדְוֹ וְזַךְ אֶת עַבְדִּיו הַמְכִים אֲתָה
הַמֶּלֶךְ אֲבָיו : 6 וְאֶת בְּנֵי הַמְכִים לְאַמְתִּת כְּתֻובָה בְּסֶפֶר
תּוֹרָה מַשָּׁה אֲשֶׁר צָהָה יְהֹוָה לְאַמְרָה לֹא יָמַת אֶבְוֹת עַל
בְּנִים וּבְנִים לֹא יָמַת עַל אֶבְוֹת כִּי אָמַר בְּחַטְאוֹיָה
7 הָוָא הַכָּה אֶת אֲדָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ עַשְׁר תְּאֵלָפִים וְתַשְׁפֵּשָׁ
אֶת הַסְּלָע בְּמִלְחָמָה וַיַּקְרֵא אֶת שְׁמָה יִקְתַּחַל עַד הַיּוֹם
זוֹהָ : 8 אֲוֹ שְׁלָח אַמְצִיחָה מֶלֶאכִים אֶל יְהֹוָה בֶן יוֹאָשׁ בֶן

לאיש אחד יושב מלך אשור ולא עמד שם בארץ :²¹ ויתר דברי מנהם וככל אשר עשה הלוּא הם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :²² וושכב מנהם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו :²³ בשנת חמישים שנה לעזירה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנהם על ישראל בשמרון שנותים :²⁴ ויוש הרע בעני יהוה לא סר מהטאות ירכבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל :²⁵ ויקשר עליו פקח בן רמלהו שלישו ויכחו בשמרון בארכמון בית מלך את ארנב ואת האריה ועמו חמישים איש מבני גלעדים ימיთהו וימלך תחתיו :²⁶ יותר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :²⁷ בשנת חמישים ושתיים שנה לעזירה מלך יהודה מלך פקח בן רמלהו שלישו ויקשר עליו פקחיה וכל אשר יוש הרע בעני יהוה לא סרמן חטאות ירכבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל :²⁸ בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדרש ואת חצור ואת הנלעד ואת הניליה כל הארץ נטהלי ויגלם אשורה :²⁹ ויקשר קשר הווע בן אלה על פקח בן רמלהו ויכחו ימיותהו וימלך תחתיו בשת עשרים ליוםם בן עזיה :³⁰ ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :³¹ בשת עשרים לפקח בן רמלהו מלך יהודה: ³² בן עשרים ישראלי מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: ³³ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושב עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו ירושא בת צדוק :³⁴ ויושב הייש בעני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה :³⁵ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון :³⁶ יותר דברי יותם אשר עשה הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה :³⁷ בימי הלאם החל יהוה להשליח ביהודה מלך רצין מלך ארם ואת פקח בן רמלהו :³⁸ וושכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו ומלך אחז בנו תחתיו :

16 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמלהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה :² בן עשרים שנה אחז במלכו ושערה שנה מלך בירושלים ולא עשה הייש בעני יהוה אלפו ככר כסף להווית ידו אותו להחזיק הממלכה בידיו :³ וילך בדרך מלכי ישראל על גל גבורי החיל לחתת מלך אשור חמישים שקלים כסף

ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :⁴ ובן ששה עשרה שנה ליירבעם מלך ישראל מלך עזירה בן אמציה מלך יהודה :⁵ בן ששה עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמר יכליהו מירושלים :⁶ ויושב הייש בעני יהוה מככל אשר עשה אמציהו אביו :⁷ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות :⁸ ווינגע יהוה את המלך ויהו מצדע עד יום וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ :⁹ יותר דברי עזירהו וכל אשר עשה הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה :¹⁰ וושכב עזירה אטוי עם אבתיו בעיר דוד וימלך יהודת מלך יהודה עם אבתיו ושמנה שנה לעזירהו אטוי זכריהו אטוי שלשים ושלשים ומשנה שנה לעזירהו וימלך יהודה מלך זכריהו בן ירכבעם על ישראל בשמרון שנה חדשם :¹¹ ויושב הרע בעני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מהטאות ירכבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל :¹² ויקשר עליו שלום בן ויכחו קבל עם וימיותהו וימלך תחתיו :¹³ יותר דברי ירכבעם ישבו לך על כסא ישראל והוא בן למלך יהודה :¹⁴ הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רכבעם ישבו לך על כסא ישראל והוא בן זכריהו ויבש מלך בשנת שלשים והשע שנה לעזיהו מלך יהודה וימלך ירחה ימים בשמרון :¹⁵ וויעל מנהם בן נדי מתרצה ויבא שמרון ויקח את שלום בן יבש בשמרון ומיותהו וימלך תחתיו :¹⁶ יותר דברי שלום וקשו אשר קשר הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :¹⁷ או יכה מנהם את תפסה ואת כל אשר בה ואת נבליה מתרצתה כי לא פתח ורק את כל החורתה בעק :¹⁸ בשת שלשים ותשע שנה לעזירה מלך יהודה מלך מנהם בן נדי על ישראל עשר שנים בשמרון :¹⁹ ויושב הרע בעני יהוה לא סר מעלה חטאות ירכבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו :²⁰ בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנהם לפול אלף ככר כסף להווית ידו אותו להחזיק הממלכה בידיו :²¹ ויצא מנהם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לחתת מלך אשור חמישים שקלים כסף

17 בשתה שרים עשרה לאחיו מלך יהודה מלך השוען אללה לשמור על ישראל תשע שנים: 2 ויעש הרע בעני יהוה רק לא כמלך ישראלי אשר היה לפניו: 3 עליו עליה שלמנאסר מלך אשור והוא לו השוע עבר וישב לו מנהה: 4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנהה למלך אשר כשה בונה ועצרתו מלך אשור ויאסרו בית כלא: 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עלייה שלש שנים: 6 בשנת התשיעית להושע נמצא ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים: 8 וילכו בחקוקה הנוגים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל מלך ישראל אשר עשו: 9 וויה פאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במותם בכל ערים ממנדל נזירים עד עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עין רענן: 11 וויקטרו שם בכל במות נוגים אשר הגלה יהוה מפנים ויעשו דברים רעים להכיעיס את יהוה: 12 וויעבדו הנגלים יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל זהה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקוטי ככל התורה אשר צויתי את אבתיכם ואשר שלחו אליכם ביד עבידי הנכאים: 13 ולא שמו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 14 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחריו הנוגים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אהם לבלחוי עשות כהן: 15 ויעזו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שניים עגולים ויעשו אשירה ווישתו לכל צבא השמיים ויעבדו את הבعل: 16 וויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו כסמים יונחשו ויתמכרו לעשות הרע בעני יהוה להכיעיס: 17 וויאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו: 18 גם יהודא לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקוקה ישראל אשר עשו: 19 וימתס יהוה בכל צדע ישראל ויענם ויתמן ביד ששים עד אשר השליכם מפניו: 20 כי קרע ישראל יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 וויבח ויקטר בכםות ועל הגבעות ותחת כל עין רענן: 5 אז עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמיהו מלך שראל ירושלם למלחה ויצרו על אחיו ולא יכולו להלחם: 6 בעת היה השיב רצין מלך ארם את אילת לארים וינשל את היהודים מאילות וארים באו אליהם וישבו שם עד היום הזה: 7 וישלח אחיו מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובך אני עליה והושעני מכפ מלך ארם ומcpf מלך ישראל הקומים עלי: 8 וויה אוחז החספ ואת הזוב הממצא בית יהוה ובאזורות בית המלך וישלח למך אשר שחדר: 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשר אל דמשק וויתפה ווילגה קירה ואת רצין המות: 10 וילך המלך אוחז לקראת תגלת פלאס מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אוחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשו: 11 וויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אוחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אוחז מדמשק: 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך אוחז את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: 13 ויקטר את עלו ויקרב המלך לארון הקודש אשר לפניו יהוה ואת מנהתו ויסך את נסכו ויזוק את דם השלמים אשר לו על המזבח: 14 ואת המזבח הינהשת אשר לפניו יהוה ויקרב מטה פנוי הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה: 15 וויצו המלך אוחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הנגול הקטר את עלה הבקר ואת מנהת הערב ואת עלה המלך ואת מנהתו ואת עלת כל עם הארץ ומנהת נסכו וסכיהם וכל דם עליה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הינהשת יהיה לי לבקר: 16 ויעש אוריה הכהן כל אשר צוה המלך אוחז: 17 ויקוץ המלך אוחז את המנסרות המכניות ויסר מעלייהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הינהשת אשר תחתיה ויתן אותו על מרצפת אבני: 18 ואת מיסך השבת אשר בנו בבניה ואת מבוא המלך החיצונה הסב בבית יהוה מפני מלך אשר: 19 ויתר דברי אוחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 וישכב אוחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימליך חוקיהו בנו תחתיו:

הראשון הם עשים: 4 ויהיו הימים האלה יראים את יהוה
ואת פסיליהם והוא עבדים גם בנים ובני בנים כאשר
עשו אבותם הם עשים עד היום הזה:

18 ויהי בשנת שלש להושע אל מלך ישראל מלך
חזקיה בן אחיו מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה
במלךו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים ושם אמר אבי
בת זכריה: 3 ויעש הישר בעני יהוה ככל אשר עשה
דוד אביו: 4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המזבח
וכרת את האשלה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה
כי עד הימים החמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא
לו נחשתן: 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה
כמוה בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: 6 וידבק ביהוה
לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה:
7 וזה היה עמו בכל אשר יצא ישכילו וימרד במלך
אשר ולא עברו: 8 הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת
גובליה מנגד נצרים עד עיר מבצר: 9 ויהי בשנה
הרבעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע
בן אלה מלך ישראל עליה שלמננסר מלך אשר על
שומרון ויצר עלייה: 10 וילכדה מקנה שלש שנים בשנות
שש לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה
שומרון: 11 ויגל מלך אשר את ישראל אשרו ונחם
בחלח ובחוור נהג גzon ועררי מדי: 12 על אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיהם וייברו את בריתו את כל אשר צוה
משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: 13 ובארבע עשרה
שנה למלך חזקיה עליה סנחריב מלך אשר על כל ערי
יהודה הבצורות ויתפסם: 14 ווישלח חזקיה מלך יהודה
אל מלך אשר לכישה לאמר חטאתי שב מעלי את
אשר תן עלי איש וישם מלך אשר על חזקיה מלך
יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: 15 ויתן
חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאוצרות בית
המלך: 16 בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה
ואת האמונות אשר צפה חזקיה מלך יהודה וווגם למלך
אשר: 17 ווישלח מלך אשר את תרtan ואת רב סריס
ואת רב שקה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד
ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ווימדו בתעלת
הברכה העלונה אשר במסלחת שרה כובס: 18 ויקראו
אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקייה אשר על הביטה

על בית דוד וימליךו את ירכבעם בן נבט וידא ירכבעם
את ישראל מabhängig יהוה והחטיאם חטא נדולה: 22
וילכו בני ישראל בכל חטאיהם ויגל ישראל
סרו ממנה: 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מלך
פנוי כאשר דבר ביד כל עבדיו הנבאים ויגל ישראל
מעל ארמותו אשורה עד היום הזה: 24 וויבא מלך אשר
מבבל ומכוחה וממעוא ומהמת וספריהם וישב בערי שמרון
תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה: 25
וידי בתקלה שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה
בhem את האריות והיהו הרגנים בהם: 26 וויבא מלך
אשר לאמר הנים אשר הנלית ותשוב בערי שמרון
לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלחhem את האריות
והנים ממתרים אשר אין ידעם את משפט אלהי
הארץ: 27 ויצו מלך אשר לאמר הליכו שמה אחד
מהכתנים אשר הנליתם שם וילכו וישבו שם וירם את
משפט אלהי הארץ: 28 וויבא אחד מהכתנים אשר הנלו
שמרמון וישב בביה אל יהוי מורה אתם איך ייראו את
יהוה: 29 ויהיו עשים נוי נוי אלהי ויניחו בבית הבמות
אשר עשו השמרנים נוי נוי בעריהם אשר הם ישבים
שם: 30 ואנשי בית כל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו
את נרגל ואנשי חמota עשו את אשמא: 31 והעדים עשו
నבחו ואנשי תרתק והספרים שרפים את בנים באש
לארמלך וענמלך אלה ספרים: 32 ויהיו יראים את
יהוה ויעשו להם מקצתם כהני במות ויהיו עשים להם
בבית הבמות: 33 את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו
עבדים כמשפט הנים אשר הנלו שם: 34 עד היום
זהה הם עשים כמשפטים הראשונים אין יראים את יהוה
ואינם עשים כחיקם וכמשפטים וכتورה וכמצוות אשר
צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: 35 ויכרת
יהוה את בריתו ולא תיראו אללהם אהרים
ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: 36 כי
אם את יהוה אשר העללה אתכם מארץ מצרים בכח נדול
ובזרוע נתניה אתו תיראו ולא תשתחוו ולן תזבחו: 37 ואת
החקים ואת המשפטים והתורה והמצוות אשר כתוב לכם
תשמרון לשעות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: 38
ובברית אשר כרתי אתכם לא תשתחוו ולא תיראו אלהים
אחרים: 39 כי אם את יהוה אלהיהם תיראו והוא יציל
אתכם מיד כל איביכם: 40 ולא שמעו כי אם כמשפטים

הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזcur אל חזקיהו
קרושי בגדים יונדו לו דברי רב שקה:

19 יהי כשמי המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס
בשக ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אלקים אשר על
הבית ושבנה הספר ואת זקני הכהנים מותכים בשקים
אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: 3 ויאמר אלו כי אמר
חזקיהו יום צורה ותוכחה ונאצחה היום הזה כי באו בני
עד משבר וכח אין לדלה: 4 אולי ישמע יהוה אלהיך
את כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשר אדני
לחרפ אלהים חוי והוכחים בדברים אשר שמע יהוה
אליהיך ונשאת תפלה بعد השארית הנמצאה: 5 ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר להם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר נדרנו ענרי מלך אשר אתי:
וזגנני נתן בروح ושמע שמועה ושב לארצו והפלתו
בחרב בארצו: 8 וישב רב שקה וימצא את מלך אשר
נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע אל
תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלhm אתק ריש
וישלח מלאים אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל
חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה
בטה בו לאמר לא תנtan ירושלים ביד מלך אשר: 11
הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשר לכל הארץ
להחרים אתה הנצל: 12 ההצילו אתם אלהי הגוים
אשר שחתו אבותיהם נזון ואת חרון ורצוף ובני עדן אשר
בתלאשר: 13 או מלך חמת וממלך ארפנד מלך לעיר
ספרדים הנע וועה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד
המלאים ויקראם ויעל בית יהוה וופרשוו חזקיהו לפני
יהוה: 15 ויהתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי
ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לברך לכל
מלךות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 16
הטה יהוה אונק ושמע פך יהוה ענייך וראה ושמע את
דברי סנהריב אשר שלחו לחרפ אלהים חוי: 17 אממן
יהוה החרים מלכי אושר את הגוים ואת ארכם: 18 וננתנו
את אלהיהם באש כי לא אלהים מהה כי אם מעשה ידי
אדם עז ואבן ויאבדום: 19 ועתה יהוה אלהינו הושעינו
נא מידך וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים
לבך: 20 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר

ושבנה הספר ויואח בן אסף המזcur: 21 ויאמר אלהים
רב שקה אמרו נא אל חוקיו כה אמר המלך הנדול
מלך אשר מה הבתון הזה אשר בטחת: 22 אמרתך אך
דבר שפטים עצה ונכורה למלחמה עתה על מי בטחת
כי מורתך כי: 21 עתה הנה בטחת לך על משענתה הקנה
הרצוין הזה על מצרים אשר יסנך איש עלייו ובא בכפו
ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבתחים עלייו: 22 וכי
תאמרון אליו אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתינו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה
ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: 23
ועתה התערב נא את אדני את מלך אשר ותאננה לך
אלפים סוסים אם תוכל לחתך לך רכבים עליהם: 24 ואיך
תשיב את פני פחה אחד עברדי אדני הקטנים ותבטח לך
על מצרים לרכב ולפרשים: 25 עתה חמלעדי יהוה
על ליתוי על המקום הזה להשתחו יהוה אמר אל עלה על
הארץ הזאת והשחיתה: 26 ויאמר אלקים בן חלקיהו
ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבריך ארמיה
כי שמיים אנחנו ועל תדריך עמניו יהודית באוני העם
אשר על החמונה: 27 ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על
האנשים היישבים על החמונה לאכל את חריהם ולשנות
את שניהם עמכם: 28 ויעמד רב שקה ויקרא בקהל גדול
יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הנדול מלך
הזרות כי אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו כי לא
יכול להציל אתכם מידי: 30 ואל יבתח אתכם חזקיהו
אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר
זהואת ביד מלך אשר: 31 אל חשמעו אל חזקיהו כי כה
אמר מלך אשר עשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו איש
גפנו ואיש האננו ושותו איש מי בורו: 32 עד בא ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם
ורכמים ארץ זית יצהר ורבש וחיו ולא תמותו ועל תשמעו
אל חזקיהו כי סיית אתכם לאמר יהוה יצילנו: 33 הצלל
הצילו אלהי הגוים איש את ארציו מיד מלך אשר: 34
אייה אלהי חמת וארפנד אייה אלהי ספרדים הנע וועה כי
הצילו את שמרון מידי: 35 מי בכל אלהי הארץות אשר
הצילו את ארכם מידי כי ציל יהוה את ירושלים מידי:
36 וחרישו העם ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא
לאמר לא תענהו: 37 ויבא אלקים בן חלקיה אשר על

כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללה אליו אל סנהרב מלך אשר שמעתי: 5 זה הדבר אשר דבר יהוה עלי בזה לך לענה לך בתולות בת ציון אחריך ראש הנעה בת ירושלם: 6 את מי חרפת גדרת ועל מי הרימות קול ותשא מרים ענייך על קדוש ישראל: 7 ביד מלךיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עלייתו מרים הרים ירכתי לבנון ואחרת קומת אריזו מבהור ברשו ואבואה מלון קaza יער כרמל: 8 אני קרתי ושתייתם זרים ואחרב בcpf פעמי כל יאריכ' מצור: 9 הלא שמעת למרחוק אתה עשית למימי קדם וצורתה עתה הביאתיה והתהי להשות נלים נצים ערים בצדות: 10 ויאמר יהוקה נקל על שבעה עשר מעלות: 11 ויאמר יהוקה ישבו הצל אחרנית עשר לצל לנוטה עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית יירק בעת החיא שלח בראשך בלארן בן בלארן מלך כבל 12 ספרים ומנחה אל יהוקה כי שמע כי חלה יהוקה: 13 וישמע עליהם יהוקה ויראמ את כל בית נכתה את הכסף וקצרו ונשטו כרמים ואכלו פרים: 14 ויבא יהוקה הראמ יהוקה בבתו ובכל משלתו: 15 ויבא יהוקה הנביא אל המלך יהוקה ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאיין יבא אליך ויאמר יהוקה מארץ רוחקה באו מבבל: 16 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר יהוקה אתה כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי: 17 הנה ימים באים ונsha כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבליה לא יותר דבר אמר יהוה: 18 ומבנייך אשר יצאו מך אשר תולד יכח והוא סריסים בהיכל מלך כבל: 19 ויאמר יהוקה אל יהוקה טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהוה בימי: 20 יותר דברי יהוקה וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעללה ויבא את המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 21 וישכב יהוקה עם אביו וימלך מנשה בנו תחתיו:

21 בן שתים עשרה מנשה מלכו וחמשים וחמש שנים מלך בירושלים ושם אמו חפצי בה: 2 ויעש הרע בעני יהוה כתועבת הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני יהוקה בכינור: 4 ויהי יהוקה לא יצא העיר תיכנה

20 בימים ההם חלה יהוקה למות ויבא אליו יהוקה בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כי אמר יהוה צו לBITך כי מות אתה ולא תהיה: 2 ויסב את פניו אל הקרקע ויתפלל אל יהוה לאמור: 3 הנה יהוה זכר נא את אשר התחלט לפניך באמצעותם והטוב בענייך עשייתו ויבך

ישראל: 3 ווישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבعل וויש אשירה כאשר עשה אחאב מלך ישראל ווישתחוו לכל צבא השמיים וויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלים אם אתה שמי: 5 וויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי הצלות בית יהוה: 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אובי וידיעים הרבה לשעות הרע בעני יהוה להכיס: 7 ווישם את פסל האשירה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחורי מכל שבטי ישראל אליהם אה שמי לעולם: 8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן הארץ אשר נתתי לאביהם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתם ולכל התורה אשר צווה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו וויתעם מנשה לעשות את הרע מן הנגום אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנבאים לאמור: נן יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התהעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא נם את יהודה בנולויו: 11 לכן כה אמר יהוה אלה ירושאל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמיינו תצלהה שני אזינו: 12 וגנטו על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומתויה את ירושלם כאשר ימחה את הצלחה מהה והפוך על פניה: 13 וגנטשי את שארית נחלתי ונתהים ביד איביהם והיו לבז ולמשחה לכל איביהם: 14 יען אשר עשו את הרע בעני יהיו מכעסיהם ATI MIN HAYOM ASHER YICAO ABOVOM MAMZERIM VED HAYOM ZOAH: ATI MIN HAYOM ASHER SHAF MANSHA HARBAH MAAD UD ASHER MELA 16 VON DEM NAKI SHAF MANSHA HARBAH MAAD UD ASHER MELA AT YERUSHALAM PHE LAFEH LABED MACHTAOTU ASHER HATHTIA AT YEHODA LEUSAOT HAREU BEUNI YEHODA: 17 VETYAR DRBRI MANSHA VEL ASHER USHAH VETHATAH CHATA HALA HAM CHOBIM UL SPER DRBRI HAYOMIM LMLCHI YEHODA: 18 VISHCB MANSHA UM SPER DRBRI HAYOMIM LMLCHI YEHODA: 19 BEN URSHIM VEMO MASHLIM BAT HIRZOZ MN TEPHA: 20 VIVUSH BIRUSHLEM VEMO MASHLIM BAT HIRZOZ MN TEPHA: 21 VILK BCEL HAREU BEUNI YEHODA CASHER HAREU BCEL DRDRC ASHER HALK ABIVU VETVUD AT HANGLIM ASHER VETVUD ABIVU VETSHATHO LHM: 22 VIOUB AT YEHODA ALHAI ABTHIY VEL AL HLD BDRK YEHODA: 23 VOKSHRO UBADI AMON ULVI VIMTO AT HMLK BBIYO: 24 VIK UD HAREZ AT CL HAKSHIRIM UL

22 בן שמנה שנה יASHIHO במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמו יידידה בת עדיה מבצתה: 2 וויש הישר בעני יהוה ווילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמואל: 3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יASHIHO שלח המלך את שפן בן אצליחו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל חלקייו הכהן הנדול וויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שMRI הסק מאת העם: 5 וויתנה על ידushi המלאכה המפקדים בבית יהוה וויתנו אותו לעשי המלאכה אשר בכית יהוה לחזק בדק הבית: 6 לחרים ולبنים ולנדרים ולקנות עצים ואבני מהצבי להזק את הבית: 7 אך לא ייחסב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם שעם: 8 ויאמר חלקייו הכהן הנדול על שפן הספר ספר התורה מצאיו בכית יהוה ויתן חלקייה את הספר אל שפן ויקראהו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בכית יהוה על ידushi המלאכה המפקדים בית יהוה: 10 ווינגד שפן הספר למלך לאמר שפן נתן לי חלקייה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: 11 וויהיו כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע אטה בנדיו: 12 ויצו המלך את חלקייה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבר בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשייה עבר המלך לאמר: 13 לכו דרכו את יהוה בעדי ובعد העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא זהה כי נדולה חמת יהוה אשר היא נצחה בנו על אשר לא שמעו אבחינו על דברי הספר זהה לעשות הכל הכתוב עליינו: 14 ווילך חלקייו הכהן ואחיקם ועכבר ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקווה בן חרחס שמר הבנדים והוא ישבת בירושלם במשנה ידרבו אליו: 15 ווთאמר אליום מה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו: 16 כה אמר יהוה אני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: 17 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלhim אחרים למען הצעני בכל מעשה

שרף באש: 12 ואת המזבחות אשר על הגג עליות אחו אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי הצלבות בית יהוה נתן המלך וירץ שם והשליך את עפרם אל נחל קדרון: 13 ואת הבמות אשר על פניו ירושלים אשר מינוי להר המשיחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשרה שקע צידנים ולכמוש שקע מואב ולמלכים תועבה בני עמו טמא המלך: 14 ושבր את המזבחות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדים: 15 וכן את המזבח אשר בביה אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל נם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן וישרפף את הבמה הדק לעפר ושרפף אשרה: 16 ויפן אישיהו וירא את הקברים אשר שם בהר יושלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרפף על המזבח ייטמאותו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: 17 ויאמר מה חציוון הלו אשר אני ראה ואמרנו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: 18 ויאמר הנינו לו איש אל יגע עצמותיו וימלטו עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא מושמרון: 19 וכן את כל בתיה הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר אישיהו ויעש להם ככל המשדים אשר עשה בביה אל: 20 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרפף את עצמות אדם עליהם ישב ירושלים: 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם כתוב על ספר הברית הזו: 22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומליyi יהודה: 23 כי אם בשמנה עשרה שנה למלך אישיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלים: 24 וכן את האבות ואת הדודענים ואת התרפים ואת הנגליים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בעיר אישיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקייה הכהן בית יהוה: 25 וככמו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורה משה ואחריו לא קם כמויו: 26 אך לא שב יהוה מהחרון אף וגדריו אשר ביהודה אפו ביהודה על כל הצעדים אשר הצעסו מנשה: 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסר מעל פניו כאשר הסתה את ישראל ומאסתי את העיר הזו

ידייהם ונצחה חמותי במקום זה ולא חכבה: 18 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה אמרו אליו כי אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שר שמעת: 19 יען לך לבקר ותכנס מפני יהוה בשםיך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישבי להיות לשם ולקליה ותקרע את גנדיך ותבכה לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: 20 לכן הנה אספֶך עלי אהיך ונאספה אל קברתיך בשלום ולא תרания ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך דבר:

23 וישלח המלך ויוסף אליו כל זקני יהודה וירושלים: 2 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי ירושלים אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גודול ויקרא באוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצאת בבית יהוה: 3 ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לנני יהוה ללבת אחר יהוה ולשם להקים את דברי הברית ואת חקתו בכל לב ובכל נשא להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ועמדו כל העם בברית: 4 ויצו המלך את חלקייה הכהן הנдол ואת כהני המשנה ואת שمرדי הסוף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים מהווין לירושלים בשירות קדרון ונשא את עפרם בית אל: 5 והשבית את הכהנים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבורות בערי יהודה ומכבי ירושלים ואת המקטרים לבעל ולאשרה וכל צבא השמים וישראל יצא את האשרה מבית יהוה מהווין לירושלים אל נחל קדרון וישרפף אתה בנחל קדרון ודק לעפר ושלח את עפרה על קבר בני העם: 6 ויתן את בת קדשים אשר בביה יהוה אשר הנשים ארנות שם בתים לאשרה: 7 ויבא את כל הכהנים מעריו יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ונתן את במות השערם אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר: 8 אך לא יעלן כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכן מוצות בתוך אוחיהם: 9 ווטמא את החפת אשר בני בני הם לבליה לחבירם אשר בנו ואת בתו באש למלך: 10 וישבת את הסוסים איש את בניו ואת בתו באש למלך: 11 ונשא את יהודה אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסדרים אשר בפזרוים ואת מרכבות המשמש

ותבא העיר במצרים: ובו יבוא נבכדנאצ'ר מלך בכל על העיר ועבדיו צרים עליו: ²² וויצא יהויכין מלך יהודה על מלך כל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בכל בשנת שמנה למלךו: ²³ וויצא מ שם את כל איזירות בית יהודה ואוצרות בית המלך ויקץ את כל כל הΖחוב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: ²⁴ והגלה את כל ירושלים ואת כל השדים ואת כל גבוריו החיל עשרה אלפיים גולחה וכל ההרש והמסגר לא נשאר זולת דלהת עם הארץ: ²⁵ ויגל את הΖויכן בבלה ואתם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הולך גולחה מירושלים בכליה: ²⁶ ואת כל אנשי החיל שבעת אלפיים והחרש והמסגר אלף הכל נגורים עשי מלחמה ויבאים מלך בכל גולחה בכליה: ²⁷ וכן מלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: ²⁸ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים שם אמו חמיטל בת רמייהו מלבנה: ²⁹ וייש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה רזוקים: ³⁰ כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בכל:

25 יהו בשנת התשיעית למלךו בחדר העשידי בעשור לחדר בא נבכדנאצ'ר מלך בכל הוא וכל חילו על ירושלים ויחן עלייה ויבנו עלייה ריקסיב: ² ותבא העיר במצרים עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: ³ בתשעה לחדר ויזוק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ⁴ וותבקע העיר וכל אנשי המלחמה היליה דרך שער בין החומות אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: ⁵ ווירדפו חיל כshedim אחר המלך וישנו אותו בערכות ירחו וככל חילו נפצו מעליו: ⁶ וויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בכל רבלטה וידברו אותו משפט: ⁷ וואת בני צדקיהו שחטו לעניין ואת עני צדקיהו עור ואיסרוו בנחשתים ויבאחו בו: ⁸ ובחדש החמישי בשבעה לחדר היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצ'ר מלך בכל בא נבוזראדן רב טבחים עבר מלך בכל ירושלים: ⁹ ווישרפ את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלים ואת כל בית גודול מירושלים: ¹⁰ ואת חומת ירושלים סביב נתצוו כל חיל כshedim אשר רב טבחים: ¹¹ ואת יתר העם הנשארים

אשר בחזרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהיה שני שם: ²⁸ וייתר דברי יASHIHO וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלאכי יהודה: ²⁹ ביוםיו עלה פרעה נכח מלך מצרים על מלך אשר על נהר פרת וילך המלך אשיהו לקראתו וימתה בו מנדו כראתו אותו: ³⁰ וירכבהו עבדיו מות מגנדו ויבאחו ירושלים ויקברבו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחו בן יASHIHO וממשחו אותו וימליךו תחת אביו: ³¹ בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמרו חמוטל בת רמייהו מלבנה: ³² וייש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו: ³³ ויאסרו פרעה נכח ברכלה בארץ חמאת במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מה מאה ככר כסף וככר זהב: ³⁴ וכן מלך פרעה נכח את אלקים בן יASHIHO תחת אשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו לך ויבא מצרים וימת שם: ³⁵ ווחסף והזוב ננתן יהויקים לפרק הארץ ארך העריד את הארץ לחתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגע את הכסף ואת הזוב את עם הארץ לחתת לפרק הארץ נגה: ³⁶ בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמרו זבירה בת פרעה מן רומה: ³⁷ וייש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו:

24 ביוםיו עלה נבכדנאצ'ר מלך בכל והוא לו יהויקים עבר שלש שנים וישב וימרד בו: ² ווישלח יהוה בו את גדורוי כshedim ואת גדורוי ארם ואת גדורוי מואב ואת גדורוי בני עמון וישלחם ביהודה להאבירו דבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנבאים: ³ אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאנת מנשה ככל אשר עשה: ⁴ ונם דם תנקו אשר שפק וימלא את ירושלים דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: ⁵ וויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלאכי יהודה: ⁶ וישכב יהויקים עם אבתו ומלך יהויכין בנו תחתיו: ⁷ ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארציו כי לקח מלך בכל מנהל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים: ⁸ בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמרנו נחשתא בת אלנתן חדרים מלך בירושלם ושם אמרנו נחשתא בת אלנתן מירושלים: ⁹ וייש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה אביו: ¹⁰ בעת היהא עלה עברי נבכדנאצ'ר מלך בכל ירושלם

המלךים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלת נבוארן רבן טבחים: 29 וממלכת הארץ השair רב טבחים לברמיים וליגבים: 30 ואחרת תמוד נתנה לו מאות המלך דבר יום ביום כל ימי חייו:

בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלת נבוארן רבן טבחים: 12 וממלכת הארץ השair רב טבחים כשרדים וישאו את נחשתם בבלה: 13 ואחרת יתוה שברוי כשרדים וישאו את ים הנחשת אשר בביות יהוה ואת המבינות ואת ים הנחשת אשר בביות יהוה שברוי כשרדים וישאו את נחשתם בבלה: 14 ואת הסירות ואת הדיעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כל הנקחת אשר ישרתו בם לקחו: 15 ואת המחותות ואת המזרקות אשר זהב וזהב ואשר כסף כסף ללח רב טבחים: 16 העמודים שניים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: 17 שמנה עשרה אמה קומה העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושכחה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאליה לעמוד השני על השבכה: 18 וייח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהם כהן משנה ואת שלוש שמורי הסוף: 19 ומון העיר ללח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראוי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ ושים איש עם הארץ הנמצאים בעיר: 20 וייח אתם נבוארן רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלטה: 21 וייך אתם מלך בבל וימיהם ברבללה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדרתו: 22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השair נבוכנאנצ'ר מלך בבל ויפקד עליהם את גדריה בן אחיקם בן שפן: 23 וישמעו כל שר החילות הנה והאנשים כי הפקיד מלך בבל אל את גדריה וויבאו אל גדריה המצחפה ויאזנוו בן המעצורי מה ושריה בן תנחמת הנטפתו ויאזנוו בן המעצורי מה ואנשיהם: 24 וישבע להם גדריה ולאנשיםיהם ויאמר להם אל תיראו מעברי הcredים שבו בארץ עבדו את מלך בבל ויטב לכם: 25 ויהי בחדר השבי עבאי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אותו ויכו את גדריה וימת ואת היהודים ואת הcredים אשר היו אותו במצפה: 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדויל ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשרדים: 27 ויהי בשלשימים ושבע שנה לגולות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדר נשא אויל מרדך מלך בבל בשנות מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: 28 וידבר אותו טבות ויתן את כסאו מעל כסא

אחריו בן יקרא לך עיר הצדך קרייה נאמנה: 27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: 28 ושבבר פשעים וחטאיהם יחדו ועובי יהוה יכלו: 29 כי בשו מאילים אשר חמדתם ותחרבו מהונאות אשר בחורתם: 30 כי תהוו כאלה נבלת עליה וככנה אשר מום אין לה: 31 והיה החسن לנערת ופעלו לניצוח ובערו שניהם יחדו ואין מכבה:

2 הדבר אשר יהוה ישעיו בן אמוץ על יהודה וירושלם: 2 וזה באחרית הימים נכוון יהוה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונחרו אליו כל הגוים: 3 וhalbכו עמים רבים ואמרו לנו ונעלת אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב ויירנו מדריכיו ונלכה בארכתי כי מצין תצא תורה ודבר יהוה מירושלים: 4 וושפט בין הנויים והוכיה לעמים רבים וכתחתו הרבבותם לאותם ותניתותיהם למזרמות לא ישא נוי אל נוי חרב ולא ילמדו עוד מלחתה: 5 בית יעקב לבו ונלכה באור יהוה: 6 כי נשתחה עמק נכריהם ישפיקו: 7 ותملא ארציו כסף זהב ואין קצה לאוצרתו ותמלא ארציו סוסים ואין קצה למרכיבתו: 8 ותמלא ארציו אליליים למשעה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתו: 9 ווישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: 10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו: 11 עני נבחות אדם שפל ושה רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: 12 כי יום ליהוה צבאות על כל הארץ ורומ ועל כל נשא ושפלה: 13 ועל כל ארץ הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: 14 ועל כל ההרים הרמים ועל כל הנבעות הנשאות: 15 ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: 16 ועל כל נבחות האדם ושפלה רום אנשים ונשגב יהמה: 17 ושח נבחות האדם ושפלה כליל יהלך: 18 ובהאו במערות צרים ובמחילות עפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעץ הארץ: 19 והאלילים כליל יהלך: 20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחוות לחפר פרות ולעטלפים: 21 לובוא בנקודות הצרים ובכעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעץ הארץ: 22 חדרלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי ומה נחשב הוא:

1 חoon ישעיו בן אמוץ אשר היה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותםacho יחזקיהו מלכי יהודה: 2 שמעו שמיים והאוני ארץ כי יהוה דבר בנימ גדרתי ורומיות והם פשו בי: 3 ידע שוד קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא יידע עמי לא התבונן: 4 הו נוי חמאתם עם כבד עון זרע מערעים בנימ משיחיתם עיבו את יהוה נאצנו את קדוש ישראל נרו אחריו: 5 על מה חכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דרי: 6 מכך רגל ועד ראש אין בו מותם פצע וחיבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רכבה בשמן: 7 ארצכם שמנה עריכם שרפות אש אדמתכם לנדרכם זרים אקלים אתה ושם מה מהפהת זרים: 8 ונורתה בת ציון בסכה בכרכם כמלונה במקשה כעיר נצורה: 9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט סדרם היינו לעמלה דמיינו: 10 שמעו דבר יהוה קציני סדר האזינו תורה אלהינו עם עמלה: 11 למה לי رب זבחיכם יאמר יהוה שבעת עלות אלים וחלב מריאים ודם פרים וככבים ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבוא לדאות פני מי בקש ואת מידכם רמס הצדי: 13 לא תוסיפו הביא מנהת שוא קטרת תועבה הדיא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצירה: 14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתו נשא: 15 ובפרשכם כפיקים أعلىים עני מכם כי תרבו תפלה איINI שמע ידים דמים מלאו: 16 רחציו הזכו הסירו רע מעליכם מנגד עני חדרלו הרע: 17 למדור היטב דרשנו משפט אשרו חמוון שפטו יתום ריבוי אלמנה: 18 לכו נא ונכחיה יאמר יהוה אם יהיו חמאים כשלגין לבינו אם ידרימו כתולע עצמר יהו: 19 אם חאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: 20 ואם תמאנו ומריהם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: 21 איך היה להזונה קרייה נאמנה מלאי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים: 22 כספק היה לסתנים סבאך מהול במים: 23 שרך סורדים וחברי גנבים כלו אהב שחר ורדף שלמנים יתום לא ישבטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: 24 لكن אם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוא אנחם מצרי ואקמה מאובי: 25 ואשיבה ידי عليك ואצרף כבר סיניך ואסירה כל בדילך: 26 ואשיבה שפטיך כבראשנה ווzeitig כבתחהלה

3 כי תהה האדין יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהורה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: 2 נבור ואיש מלחה שופט ונביא וקסם ווקן: 3 שר חמושים ונושא פנים ווועץ וחכם חרשים ונבען לחש: 4 ונתני געריטים שריהם וועליליטים יintelilo בם: 5 ונגען העם איש באיש ואיש ברעהו ירחהבו הנער בזקן והנקלה בנכבר: 6 כי יתפש איש באחו בית אביו שלמה לכח קצין תהה לננו והמכשלה הזואת תחתיך: 7 ישא ביום ההוא לא אמר לא אהיה חbos וביבתי אין לחם ואין שללה לא חשמי קצין עם: 8 כי כשלח ירושלם יהודה נפל כי לשונם ומעליהם אל יהוה למרות עני כבודו: 9 הכרת פניהם ענתה בם וחטאיהם כסדם הגידו לא חדרו אווי לפשם כי גמלו להם רעה: 10 אמרו צדיק כי טוב כי פרוי מעלייהם יאללו: 11 אווי לרשע רע כי גמול ידיו עשה לו: 12 עמי ארחותך בלו: 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: 14 יהוה במשפט יבוא זקי עמו ושratio ואתם בערתם הכרם גולת העני בבחיכם: 15 מלכם דרכאו עמי ופניהם עניים תחנון נאם אדרני יהוה צבאות: 16 ויאמר יהוה יען כי גבשו בנות ציון ותלכנה נתווות גדורן ומשכבות עיניהם הלקך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה: 17 ושפח אדרני קדרך בנות ציון וייהוה פתחן ערחה: 18 ביום ההוא יסיר אדרני את תפארת העכים והשביסים והשגרנים: 19 הנטפות והשרות והרעלות: 20 תפארדים והצדדות והקשרים וכתי הנפש והחלחים: 21 הטבעות ונזמי הארץ: 22 המחלצות והמעפות והמטפות והחרידים: 23 הגלניים והסדרנים והצניפות והרדידים: 24 והיה תחת שם מק יהיה ותחת חנורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיניל מהנרת שק כי תחת יפי: 25 מתיך בחרב יפלו ונבורך במלחמה: 26 ואנו ואבלו בתקיה ונקתה הארץ תשב:

5 אשורה נא לידיidi שירת דודיו לכרכמו כרם היה לידיidi בקרון בן שמן: 2 ויעקוו יוסקלחו ווועטו שرك ובין מגדל בתוכו גומ יעקב החבב בו ויקו לעשות ענבים ווועש באשים: 3 ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בינו ובין כרמי: 4 מה לעשות עוד לכרכמי ולא עשי לי בו מדוע קויתו לעשות ענבים ווועש באשים: 5 ועתה אודיענה נא אחכם את אשר אני עשה לכרכמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למתרמס: 6 ואשיתתו בהה לא זומר ולא יעדר ועלה שמיר ושות ועל העבים אצווה מהמתיר עליי מטר: 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשוינו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צקה: 8 הוין מניע בית בכית שדה בשירה קרייבו עד אפס מקום והושבתם לבכם בקרוב הארץ: 9 באוני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשם יהו נדלים וטוביים מאין ישב: 10 כי עשרה צמדי כרם יעשוו בת אחת וזרע חמור יעשה איפה: 11 הוין משכימי בבקר שכר ירדפו מהחרי בנשף יין ידליכם: 12 והיה כנור גובל תפוח ליל ויין משתייהם ואת פועל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבדו מתי רעב והמנונו צחה צמא: 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבליחק וירד הדרה והמונה ושותה וועלז בה: 15 וישח אדם וישפל איש ועינוי גביהם נקדש בצדקה: 16 ורעו כבשים כדרבים וחרבות מהחים נשפלנה: 17 הוי משכבי העון בחבל הושא וכעבות נרים יאללו: 18 הוי משכבי העון בחבל הושא ולען העגלה חטאה: 19 האמרים ימחר יהושה מעשוו למן רנאה ותפרק ותבואה עצה קדרוש ישראאל ונדרעה: 20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמיים חשק לאוד ואור להחש שמיים מר למתקום ומתקוק למור: 21 הוי חכמים בעניהם וננד פניהם נבניהם: 22 הוי גבוריים לשחותין ואגשי חיל למסך שכר: 23 מצדייקו רシュ עקב שחדר וצדקת צדיקים יסירו ממן: 24 לכן כאכל קש לשון אש

4 והחיזקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לא אמר לחמוני נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמק עליינו אסף חרפתנו: 2 ביום ההוא יהוה צמח יהוה לצבוי ולכבוד ופרוי הארץ לנאון ולתפארת לפליית ישראל: 3 והיה הנשאר בציון והנתור בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתב לחיים בירושלם: 4 אם רחץ אדרני את גאת בנות

כנווע עצי יער מפני רוח: 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לך ראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה העלת הברכה העליונה אל מלשת שדה כוכב: 4 ואמרה אליו השמר והשקט אל תירא וללבך אל ירך משני גבנות האורדים העשנים האלה בחורי אף רצין וארם ובן רמליהו: 5 יען כי עץ עלייך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר: 6 נעללה ביהודה ונקצנה ונבקענה אלינו ונמלך מלך בתחוםך את בן טבאל: 7 כה אמר אדני יהוה לא תקם ולא תהיה: 8 כי ראש ארם دمشق וראש דמשק רצין ובعود שנים וחמש שנה יחת אפרים מעם: 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: 10 וויסוף יהוה דבר אל אחז לאמר: 11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאללה או הנבה למעלה: 12 ויאמר אחז לא שאל ולא אנסה את יהוה: 13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעת מכמ' החלאות נשים כי תלאו נם את אליה: 14 לכן יתן אדני הווא לכם אותן הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל: 15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מואס ברע ובחור בטוב: 16 כי בטרם ידע הנער מואס ברע ובחור בטוב התזוב הארץ אשר אתה קץ מפני שני מלוכה: 17 יביא יהוה עילך ועל עמדך על בית אביך ימים אשר לא באו לימים סור אפרים מעיל יהודה את מלך אשר: 18 וזהו ביום ההוא ישרק יהוה לזובוב אשר בקצתה יארוי מצרים ולדברה אשר בארץ אשר: 19 ובאו ונחו כלם בנחל הפתוח ובנקיוקי הסלעים ובכל הנעצצים ובכל הנהלים: 20 ביום ההוא גלח אדני בתעד השכירה בעברי נהר במלך אשר את בראש ושער הרגלים וגם את חזון תספה: 21 וזהו ביום ההוא יהוה איש עגלה בקר ושתי צאן: 22 וזהו מרבית עשות הלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: 23 וזהו ביום ההוא יהוה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלאף כסף לשמיר ולשיט היהה: 24 בחציהם ובקשת יבוא שם כי שמיר ושית תהיה כל הארץ: 25 וכל ההרים אשר בمعدר יעדرون לא תבוא שם יראת שמיר ושית והיה לשלוח שור ולמרמס שה:

8 ויאמר יהוה אליו קח לך נלון גדוול וכותב עליו בחרט אнос ל מהר שלל חש בז: 2 ואuidה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריתו בן יברכיהו: 3 ואקרב

וחשש להבה ירפה שרשם כנק יהוה ופרחים כאבק יעללה כי מאסו את תורה יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצוו: 25 על כן חררה אף יהוה בעמו וית ידו עלייו ויכחו וירגנו ההרים ותהי נבלתם בסוחה בקרב חוץות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 26 ונשא נס לנווי מרחוק ושרכ לו מקצה הארץ והנה מהריה קל יבוא: 27 אין עיר ואין כושל בו לא יונם ולא ישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרווק נעליו: 28 אשר חציו שנונים וכלקשתתיו דרכות פרסות סוסיו צצר נחשבו ומגלגלי כסופה: 29 שאגהה לו לבביא וושאג ככפרים ווינם ויאזו טרכ ויפלט ואין מציל: 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמתם ים וגבת לארץ והנה חשק צר ואור חשק בעריפיה:

6 בשנת מות המלך עזיזו ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את היכל: 2 שרפם עמדים ממועל לו שיש כנפים שיש כנפים לאחד בשיזם יסחה פניו ובשתים יסחה רגלו ושתים יעופף: 3 וקרא זה אל זה ואמר קדרש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: 4 וינווע אמות הספים מוקול הקורא והביה ימלא עשן: 5 ויאמר אווי לי כי נדמיתו כי איש טמא שפטים אני ובתווך עם טמא שפטים אני כי ישב כי את המלך יהוה צבאות ראו עני: 6 וויעף אליו אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים ללח מעל המזבח: 7 וווע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפטיך וסדר עונך וחטאיך תכבר: 8 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלה ומויילך לנו ואמר הני שלחני: 9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו ואל תבינו וראו ואל תדרעו: 10 השמן לב העם הזה ואזני הכבד ועינוי השע פן יראה בעניינו ובאוניו ישמע ולביבו יבין ושב ורפא לו: 11 ובואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין ישב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: 13 ו עוד בה עשרה ושבה והיתה לבער כלאה וכאלון אשר בשלכת מצbatch במ זרע קדרש מצbatchה:

7 ויהיו בימי אחז בן יותם בן עזיזו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ירושלם למלחמה עליה ולא יכול להלחם עלייה: 2 ויידר לבית דור לאמר נחה ארם על אפרים וינגע לבבו וללבב עמו

אל הנבואה ותהר ותולד בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו מהר שלל חזב זו: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשר: 5 ויסוף יהוה דבר אליו עוד לאמור: 6 יען כי מאס העם זהה את מי השלח הhalbכים לאט ומשוש את רצין ובן רמלה הו: זולכן הנה אדרני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים את מלך אשר ואת כל כבورو ועלה על כל אפיקיו והלך על כל נdotio: 8 ווחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יניע והיה מטאות כנפיו מלא רחוב ארץ עמנו אל: 9 רעו עמים והתו והאוינו כל מרחקי ארץ התאורו וחתו התאורו וחתו: 10 עזו עזה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: 11 כי כה אמר יהוה אליו בחזקת היה ויסרנו מלכת בדרך העם הזה לאמור: 12 לא תאמرون קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מורהו לא תיראו ולא חעריצו: 13 את יהוה צבאות אתו תקדרשו והוא מורהכם והוא מערצכם: 14 והוא למקדש ולאבן נספ ולצורך מכשול לשני בתו ישראל לפח ולמושך לישוב ירושלים: 15 וכשלו גם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: 16 צור העודה חותם תורה בלmedi: 17 וחכיתו ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקומי לו: 18 הנה אנחנו והילדים אשר נתן לי יהוה לאתת ולמושתים בישראל מעם יהוה צבאות השם בהר ציון: 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצחפים והמהנים אף ועוד ידו נטויה:

10 הוי החוקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו: 2 להטוט מדין דלים ולגמול משפט עני עמי להיות אלמנות שללים ואת יתומים יבו: 3ומה תעשו ליום פקודה ולשואת מරחיק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואני תעוזב כבודכם: 4 בלחתי כרע תחת אסיך ותחת הרוגים יפל בכל זאת לא שב אף ועוד ידו נטויה: 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי: 6 בני חנק אשלהנו ועל עם עברתי אצנו לשלל שלל ילבו בזושמו מרים כחמור חוץות: 7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשבי כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעת: 8 כי יאמר הלא שרי יחו מלבכים: 9 הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפוד חמת אם לא כדרמשק שמרון: 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסלייהם מירושלים ומשמרון: 11 הלא כאשר עשי תישמרון ולא ליליה כן אעשה לירושלים ולעכבה: 12

9 כי לא מועף לאלהיו ידרש بعد החיים אל המתים: 20 ל תורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר: 21 ועבר בה נקsha ורعب והיה כי ירעב והתקצף וכל במלךו ובאלוהיו ופנה למעלה: 22 ואל ארץ יבית והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפללה מנדה:

9 כי לא מועף לאלהיו מוצק לה כתעת הראשון הקל ארץ זבלון וארצה נפתלי והאדרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: 2 העם הhalbכים בחשך הרא אוור גודול ישבי בארץ צלמות אור נהג עליהם: 3 הרביה הגוים לא גונדלת השמחה שמהו לפניך כשמחה בקצר כאשר ייגלו בחלקם שלל: 4 כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנש בוחחתת כוים מדין: 5 כי כל סאון שאן ברעם ושםלה מגוללה בדיםם והיתה לשפה מהאלת אש: 6 כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על

פיו ובrhoח שפטיו ימota רshaע: 5 והיה צדק אוור מתנו
והאמונה אוור הלויז: 6 ונור זאב עם כבש ונמר עם גדי
ירבען וענאל וכפיר ומיריא ייחדו ונער קטן נהג בם: 7 ופה
ודב תרעינה ייחדו ירבציו ילידין ואירה בכבר אבל
תבן: 8 ועשע יונק על חור פתן ועל מוארת צפעוני נמול
ירדו הדה: 9 לא רדו ולא ישיחתו בכל הר קדשי כי מלאה
הארץ דעתה את יהוה כמים לם מסכים: 10 והיה ביום
ההוא שרש יש夷 אשר עמד לנעם אלי גויים ידרשו
והיתה מנהתו כבוד: 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדרני שנית
ירדו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
ומפתחות ומכווש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: 12
ונשא נס לגויים ואסף נדחו ישראל ונפצות יהודה יקbez
מארכע כיפות הארץ: 13 וסירה קנתא אפרדים וצרדי
יהודה יכרתו אפרדים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר
את אפרדים: 14 ועפו בכתף פלשתיםימה ייחדו יבו את
בני קדם אדום ומואב משלוח ידים ובנו עמן משמעתם:
15 והחרדים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר
בעים רוחו והכחו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: 16
והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היה
ישראל ביום עלהו מארץ מצרים:

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפה כי ישב
אפק ותחמנני: 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עוי
ומורת יהוה ויהי לי לישועה: 3 ושבתם מים בשנון
משמעות היושעה: 4 ואמרתם ביום ההוא הodo ליהוה
קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הוציאו כי נשבע
שםו: 5 זמרו יהוה כי נאות עשה מדעת ואת בכל הארץ:
6 צהלי רני יושבת ציון כי נдол בקרבך קדוש ישראל:

13 משא בבל אשר חזזה ישעיו בן אמוני: 2 על הדר
נשפה שאו נס הרימו קיל להם הניפו יד ויבאו פתחו
נדיבים: 3 אני צויתי למקדשי נם קראתי נבורי לאפי
עליזו נאות: 4 קול המון בהרים דמותם עם רב קול שאון
מלוכות נום נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחה:
5 באים מארץ מרחק מקצת השמיים יהוה וכלי זעמו
לחבל כל הארץ: 6 היילו כי קרוב יום יהוה כshed
משדי יבוא: 7 על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אнос
משם: 8 ונבהלו צירום וחבלים יאחזון כוילדה ייחילו
איש אל רעהו יתמהו פניו להבים פניהם: 9 הנה יום יהוה

והיה כי יבצע אדרני את כל מעשה בהר ציון ובירושלם
אפק על פריו גDEL ללב מלך אשור ועל תפארת רום
עינוי: 13 כי אמר בהכה יידיUSHITY ובחמותי כי נבנות
ואסיר נבולות עמום ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר
יושבים: 14 ותומצאakan יידי לחיל העמים ואסף ביצים
עבות כל הארץ אני אספהו ולא היה נרד כנף ופצח פה
ומצպך: 15 היחפאר הנרגז על החatzב בו אם יתנדל
המשור על מניפו כהניף שבט את מדרמיyo כהרים מטה
לא עז: 16 לכן ישלה האדון יהוה צבאות במשמני רוזן
וחחת כבבו יקד יקיד אש: 17 והיה א/or ישראל
לאש וקדשו להבה ובערה ואכללה שיתו ושמירו ביום
אחד: 18 וכבוד יعرو וכרמלי מנפש ועד בשריכלה והיה
כמסס נסס: 19 וואר עז ידרו מסטר יהוו ונער יכתם:
20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטה
בית יעקב להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל
באמת: 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל נבור: 22 כי אם
יהיה עמק ישראל כחול הים שאר ישוב בו כלין חרוץ
שופט צדקה: 23 כי כללה ונחרצה אדרני יהוה צבאות
בקרב כל הארץ: 24 לכן כה אמר אדרני יהוה צבאות
אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט ייכה ומטהו ישא
עליך בדרך מצרים: 25 כי עוד מעט מזעיר וכלה זעם
ואפי על תבליהם: 26 וודרך עליו יהוה צבאות שוט
כמכת מדין בצוור ערוב ומטהו על הים ונשאו בדרך
מצרים: 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שבך ועל
מעל צואך וחביל על מפני שמן: 28 בא על עית עבר
במנגרון למכASH יפקוד כליו: 29 עברו מעברה נבע מלון
לנו חרדה הרמה נבעת שאל נסה: 30 צהלי קולך בת
גילם הקשבי לישה עניה ענותה: 31 נדרה מדמנה ישבי
הגבים העיוו: 32 עוד הרים בנב לעדן ינפח ידו הדר בית
ציון נבעת ירושלים: 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעך
פארה במערצה ורמי הקומה גדוועים והגבאים ישפלו:
34 ונוקף סבכי העיר בברזיל ולהלבנון באידר יפל:

11 ויצא חתר מגוע ישי ונצר משרשו יפרה: 2 ונחה
עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונכורה רוח
דעת ויראת יהוה: 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עינוי ישפט ולא למשמע אזני יוכיה: 4 ושפט בצדק
دلים והוכחה במישור לעני הארץ והכה ארץ בשבט

לכוכבי אל ארמים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון: 14 עליה על במתו עב ארמה לעליון: 15 אך אל שאל תורך אל ירכתי בור (Sheol h7585) 16 ראיך אליך ישיחו אליך יתבוננו זהה האיש מרני הארץ מרעיש מלכות: 17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסורי לא פתח ביתה: 18 כל מלכי גויים כלם שכבו בכבוד איש בכחו: 19 ואתה השלכת מקברך נצדר נחטב לבוש הרנים מעוני הרב יורדי אל אبني בור כפגר מובס: 20 לא תחד אתם בקבורה כי ארץ שחט עמק הרנת לא יקרא לעולם רעד מרעיטם: 21 הכנינו לבני מטבח בעון אבותם בל' קומו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לכבול שם ושאר נני וכנד נאם יהוה צבאות 23 ושמחתי למסורת קפוד ואנמי מים וטאטהיה במטאטה השמד נאם יהוה צבאות: 24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיותין אין היה וכאשר יעצת היה תקים: 25 לשבר אשר בארכץ ועל הרי אבוסנו וסר מעלייהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: 26 זאת העצה היוצחה על כל הארץ וזה הדגשיה על כל הנינים: 27 כי יהוה צבאות יעוץ ומירפ וידיו הנטוויה ומוי ישיבנה: 28 בשנות מות המלך אחוז היה המשא הזה: 29 אל תשחמי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי מישרש נחש יצא צפע פריוו שף מעופף: 30 ורעו בכוורי דלים ואבויום לבטה ורבעצו והמתו ברעב רשך ושאריתך יהרג: 31 הילילי שער זקעי עיר נמנוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במוועדו: 32 ומה יענה מלacci גוי כי יהוה יסד ציון ובזה ייחסו עמוני עמו:

15 משא מוֹאָב כִּי בְּלֵיל שַׁדְּר עַר מוֹאָב נְדָמָה כִּי בְּלֵיל שַׁדְּר קוֹר מוֹאָב נְדָמָה: 2 עַלְהַבֵּית וְדִיבֵּן הַבָּמוֹת לְכִי עַל נְבוּ וְעַל מִידָּבָא מוֹאָב יְלִיל בְּכֶל רָאשֵׂי קְרוּחָה כֶּל זְקוּן גְּרוּועָה: 3 בְּחוֹצְתֵּיו חֲנָרוּ שָׁק עַל גְּנוּתֵה וְבְרָחְבָּתֵה כֶּל יוֹלִיל יָרֵד בְּבֵci: 4 וְחוֹזָק חַשְׁבּוּן וְאַלְעָלָה עַד יְהָז נְשָׁמָע קּוֹלָם עַל כָּן חַלְצֵי מוֹאָב וְרִיעּוֹ נְפֵשׁוֹ יְרֻעָה לו: 5 כְּלַבִּי לְמוֹאָב יוֹעֵק בְּרִיחָה עַד צָעֵר עַנְלָת שְׁלִשָּׁה כִּי מַעַלְהָ הַלְוָחוֹת בְּכִי יְעַלְהָ בָּו כִּי דָרְךָ חֹרְנִים זַקְעָת שְׁבָר יְעָרָוּ: 6 כִּי מַיְ נְמָרִים מִשְׁמָוֹת יְהָיו כִּי בָשׁ חַצִּיר כֶּלֶה דְשָׁא יְרַק לֹא הִיא: 7 עַל כָּן יְתַהַ עֲשָׁה וְפְקָדָתָם עַל נְחַל הָעָרְבִּים יְשָׁאָם: 8 כִּי הַקִּפְהָ הַזּוּקָה אֲתָנְבָל נְוִיָּם:

בָּא אֲכוֹרִי וְעַבְרָה וְחַדְוָן אֲפָל שְׁוֹם הָאָרֶץ לְשָׁמָה וְחַטָּאת יִשְׁמֹוד מִמֶּנָּה: 10 כִּי כּוֹכְבֵי הַשְׁמִינִים וְכּוֹסְלִיָּם לֹא יְהָלֵל אָוּרָם חַשְׁךָ הַשְׁמָשׁ בְּצָאתוֹ וְוִירָח לֹא גִּיהָ אָוּרָו: 11 וְפְקָדָתָם עַל תְּבֵל רָעָה וְעַל רְשָׁעִים עֲוֹנִים וְהַשְׁבָּתִי נָאוּ זְדִים וְגָנוֹת עֲרִיצִים אֲשֶׁר: 12 אָוּקָר אֲנוֹשׁ מִפּוֹז וְאָדָם מִכְתָּם אֲפָרִיר: 13 עַל כָּן שְׁמוֹים אֲרָנוֹי וְתְּרֻעָה הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָה בְּעַבְרָת יְהָוה צָבָאות וּבְיָמֵין חַדְוָן אֲפָו: 14 וְהִיא כָּצְבִּיהָ מִדָּחָה וְכִצְאָן וְאַיִן מִקְבִּץ אִישׁ אֲלֵיכָו יִפְנֵנוּ וְאִישׁ אֲלֵא אַרְצָו יִנוֹסֶו: 15 כָּל הַנִּמְצָא יִדְקֶר וְכָל הַנְּסָפה יִפּוֹל בְּחָרְבָ: 16 וְעַל לִילָה יִרְטְשׁוּ לְעַיְנִיהם יִשְׁסֹו בְּחַיָּים וְנִשְׁהָם חַשְׁגָלָה: 17 הַנְּנִי מַעַיר עַל הַיּוֹם אֲתָה מִדִּי אֲשֶׁר כְּסִף לֹא יִחְשְׁבּוּ וְזַהֲבָ לֹא יִחְפְּצָו בָו: 18 וּקְשָׁתּוֹת נְעָדרִים תְּרַטְשָׁה וְפְרִי בְּטָן לֹא יִרְחְמוּ עַל בְּנֵים לְתָחָס עַיִם: 19 וְהִיא בְּכָל צָבֵי מִמְּלֹכָה תְּפָאָרָת נָאוּן כְּשִׂדְים כְּמִהְפְּכָת אֲלֵהִים אֲתָה סְדָם וְאַתָּה עָמָרָה: 20 לֹא חָשַׁב לְנִצְחָה וְלֹא חָשַׁכָּן עַד דָּור וְדָור וְלֹא יִהְלֶל שֵׁם עַרְבִּי וְרוּעִים לֹא יִרְבְּצֹו שֵׁם: 21 וְרַבְּצֹו שֵׁם צִיְּם וְמַלְאָוָא בְּתֵיכֶם אֲחִים וְשָׁכְנוֹ שֵׁם בְּנֹות יְעָנָה וְשִׁעְרִים יִרְקְדוּ שֵׁם: 22 וְעַנְהָ אִיִּים בְּאַלְמָנוֹתִו וְתָנִים בְּחִיכְלִי עַגְן וְקָרּוּב לְבָוא עַתָּה וְיִמְיהָ לֹא יִמְשֹׁכו:

14 כִּי יִרְחָם יְהָוה אֶת יַעֲקֹב וּבְחָרָעָד בִּישראל וְהַנִּיחָם עַל אֲדָמָה וְגַלְוָה הַגָּר עַל הַיּוֹם וְנִסְפְּחוּ עַל בֵּית יַעֲקֹב: 2 וְלִקְחוּם עִמָּיכֶם וְהַבְּיאוּם אֶל מִקְומֵם וְהַתְּהַלֵּם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמָת יְהָוה לְעַבְדִים וְלִשְׁבָחוֹת וְהַזְּבִּים לְשִׁבְיָהִם וְרַדְוּ בְּנֵנְשִׁים: 3 וְהִיא בַּיּוֹם הַנִּיחָה לְךָ מַעֲצָבָךְ וְמַרְגָּנָךְ וְמַן הַעֲבָרָה הַקְשָׁה אֲשֶׁר עָבָד בְּךָ: 4 וְנִשְׁתַּחַת הַזּוֹה עַל מֶלֶךְ בְּכָל וְאָמְרָת אַיִלְךָ שְׁבָתָה מִדְהָבָה: 5 שְׁבָר יְהָוה מִתְּהַרְשָׁים שְׁבָטָמָלִים: 6 מִכָּה עִמִּים בְּעַבְרָה מִכְתָּבָלְתִי סְרָה רְדָה אֶבֶן גְּנוֹים מַרְדָּך בְּלִי חַשְׁדָ: 7 נְחָה שְׁקָתָה כָּל הָאָרֶץ פְּצָחָה רְנָה: 8 נִמְבָּרְשִׁים שְׁמָחוּ לֹךְ אֲרֹזִי לְבָנָנוּ מָאוֹשָׁה שְׁכָבָתָה לֹא יְעַלָּה הַכְּרָתָה עַלְיָנוּ: 9 שָׁאָל מִתְּחַת רְגִזָּה לֹךְ לְקַרְאָת בּוֹאָךְ עֹורֶר לֹךְ רְפָאִים כָּל עַתְּדִי אֶרְץ הַקִּים מְכַסְּאָוָתָם כָּל מַלְכִי גְּנוֹים: 10 כָּלִם יְעָנוּ וְאָמְרוּ אַלְיכָ נָם אַתָּה חַלִּית כָּמוֹנוֹ אַלְנוּ נְמָשָׁלָת: 11 וְהַרְדָּשׁ שָׁאָל נָונְךָ הַמִּיתָּה נְכָלִיךָ תְּחַזִּיק יְצָעָה וְמִכְסִיךְ תְּוֹלָעָה: 12 (Sheol h7585)

והיתה שמהה: 10 כי שכחת אלהי ישעך וצורך מעזך לא זכרת על כן התשע נטעי נעמנים וומרת זו הזרענו: 11 בו יום נתעך תשגנוי ובבקר זרעך תפריחו נד קציר ביום נחלה וכאב אנו: 12 הו המון עמים רבים כהמותם מימים יהמינו ושואן לאמים כshawן עמים כבירים ישאן: 13 לאמים כshawן מים רבים ישאן וגער בו ונס מרחק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגול לפני סופה: 14 לעת ערבה והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוטינו ונורל לבוזינו:

18 הו ארץ צלצל נפבים אשר מעבר לנחרי כוש: 2 השלח בים צירים ובכל נסא על פנו מים לכט מלאים קלמים אל גני משך ומורט אל עם נורא מן הוא והלה גני קו קו ומboseה אשר בזו נהרים ארצו: 3 כל ישבי תבל ושכני ארץ נשנא נס הרים תרא וכתקע שופר התשעו: 4 כי כה אמר יהוה אליו אשקotta ואבשה במכוון חם צח עלי אור כעב טל בחם קציר: 5 כי לפני קציר כתם פרח ובסדר גמל היה נזה וכורת הוללים במזמרות ואת הניטחות הסיר החזו: 6 יעיבו יחדו לעיט הרים ולבהמות הארץ וקץ עליו העיט וכבל בהמת הארץ עליו תחרף: 7 בעית ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם משך ומודרט ועם נורא מן הוא והלה גני קו קו ומboseה אשר בזו נהרים ארציו אל מקום שם יהוה צבאות הדר ציון:

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים וגעו אליו לוי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו: 2 וכסכתי מצרים במצרים ונתחו אל האלילים ואיש ברעהו עיר בעיר מלוכה במלוכה: 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אלבּעל ודרשו אל האלילים ואל האטום ואל האבות ואל הדודים: 4 וסכרתי את מצרים ביד ארדים קשה ומילך עז ימשל בהם נאם הארץ יהוה צבאות: 5 ונשטו מים מהם ונחר יחרב וייבש: 6 והאוניה נהרות דללו וחרבו יארוי מצור קנה וסוף קמלו: 7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזער יאור ייבש נדע ואיןנו: 8 ואנו הדינים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרש מכמורת על פנוי מים אמללו: 9 וובשו עבדי שתים שרייקות וארכנים חרוי: 10 והוא שתחיה מדכאים כל עשי שבד אמי נפש: 11 אך אליים שדי צען חכמי עצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן

מוואב עד אנגלים יללה ובאר אילים יללה: 9 כי מי דימון מלאו דם כי אישת על דימון נספות לפליית מואב אריה ולשארית ארמה:

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הרים בת ציון: 2 והיה כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מוואב מעברת לארנון: 3 הביבא עצה עשו פלילה שוו כי כלך בתוקן צהרים סתרי נדחים נודד אל תגול: 4 יג�� בך נדחו מוואב הוי סתר למו מפני שודד כי אף המץ כלה שר תמו רמס מן הארץ: 5 והווכן בחסד כסא וישראל עליו באמת באهل דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: 6 שמענו נאנו מוואב נא מאד גנותו ונאננו ועברתו לא כן בדיו: 7 וכן יילל מוואב כליה ליל לאישיש קיר חורשת תננו אך נכאים: 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי נוים הלמו שרוקיה עד יעור נגעו מדבר שלחויה נטהו עברו ים: 9 על כן אבכה בבכי עוז גפן שבמה אריך דמ夷 עין בקבים לא ידריך הדריך ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין בקבים ככנור יהמו וקרבי הידר השבתי: 10 על כן מעי למוואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש: 12 והיה כינראה כי נלאה מוואב על הבמה ובא אל מקדרו להחפטל ולא יוכל: 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל מוואב מאי: 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלת כבוד מוואב בכל ההמון הרבה ושאר מעד מועדר לא כביר:

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפללה: 2 עזבות ערי ערדע לרדרים תהינה ורבציו ואין מהדר: 3 ונשבת מבצר מאפרים וממלכת מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל היה נאם יהוה צבאות: 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו יrhoה: 5 והיה כאסף קציר כמה ורעו שבלים יקנור והיה מלקט שבלים בעמק רפאים: 6 ונשאר בו עוללה נקף זית שנים שלשה נרגדים בראש אמר ארבעה המשה בסעפה פריה נאם יהוה אלהי ישראל: 7 ביום ההוא ישעה האדם על עשו ועינוי אל קדוש ישראל תדרagna: 8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתו לא ידראה ודארדים וחתמנים: 9 ביום ההוא ידו ערי מעוז כעוזבת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל

מלכי קדם: 12 אים אפוא חכמיך וינוידו נא לך וידעו מה עי' יהוה צבאות על מצרים: 13 נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבתייה: 14 יהוה מסך בקרבה רוח עועדים והתעו את מצרים בכל מעשה כההעות שכור בקיאו: 15 וולא יהוה למצרים מעשה אשר יעשה ראש זונב כפה ואננון: 16 ביום ההוא יהוה מצרים כנשים וחדר ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מנייף עלייו: 17 והויתה ארמת יהודה למצרים לחנא כל אשר יוכיר אתה אליו יפחד מפני עצ יהוה צבאות אשר הוא יויע עליו: 18 ביום ההוא יהיו חמץ ערומים בארץ מצרים מדברות שפת נגען ונשבעות ליהוה צבאות אשר החרס יאמר לאחת: 19 ביום ההוא יהוה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל נבללה ליהוה: 20 והיה לאות ולעד להוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילים: 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום התוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו: 22 וננה יהוה את מצרים נnf ורפאו ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם: 23 ביום ההוא תהיה מסלחה מצרים אשורה ובא אשר במצרים ומצרם באשרו ועבדו מצרים את אשור: 24 ביום ההוא יהוה ישראל שלישיה למצרים ולאשר ברכה בקרב הארץ: 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים וממשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

22 משא ניא חזון מה לך אפוא כי עלית כלך לננות: 2 השאות מלאה עיר הומיה קירה עלייה חלילך לא חללי חרב ולא מתה מלחה: 3 כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצائك אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על כן אמרתישעו מני אמרך בכבי אל תאיצו למחמוני על שד בת עמי: 5 כי יום מהומו ומבוסה ומכובסה לאידי יהוה צבאות בניא חזון מקריך קר ושות אל ההר: 6 וועלם נשא אשפה ברכב אדים פרושים וקידר ערדה מנן: 7 יהי מבחר עמקיך מלאו רכב וփזרים שת שתו השערה: 8 וויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית העיר: 9 ואთ בקייע עיר דוד ראיותם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה: 10 ואת בת ירושלם ספרתם ותצתו הבתים לבצר החומה: 11 ומקווה עשitem בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבתם אל עישה ויצרה מרוחוק לא ראיותם: 12 ויקרא אידי יהוה צבאות ביום ההוא לבכוי ולמספּר ולקרחה ולהגנּר שך: 13 והנה שwon ושםחה הרוג בקר ושות צאן אכל בשר ושות יין אשר ואיך נמלט אנחנו:

20 בשגת בא תרתין אשדורה בשלח אותו סרנון מלך אשור וילחם באשור וילכדה: 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעהו בן אמוץ לך ופתחת השק מעל מתניתך ונעלך תחלץ מעל רגליך וייעש כו הלק ערום ויחף: 3 ויאמר יהוה כאשר הלק עבדיו ישעהו ערום ויחף שלש שנים אותן ומופת על מצרים ועל כוש: 4 כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערם ווקנים ערום ויחף והשפי שת ערות מצרים: 5 והזה ובעשו ממושבם ומן מצרים תפארתם: 6 ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשרנסנו שם לעוזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו:

21 משא מדברים כסופות בנגב לחלק מדבר בא מארץ נוראה: 2 חזות קשה הנגדי הכרונד בוגד והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השบทי: 3 על כן ישעה

אכל ושות כי מוחר נמותה: 14 ונגללה באוני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתו אמר אדני יהוה צבאות:
 שביעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתנה וננהת
 את כל מלכות הארץ על פni האדמה: 18 והיה סחרה
 ואתנה קדר ליהוה לא יאצץ ולא יחסן כי לישבים לפני
 יהוה יהוה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק:

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה והפייז
 ישבייה: 2 והיה כעם בכחן עבר אדניו כשבה
 כנברתה כקונה כמושך כמלוחה כלוה נשאה כאשר נשא
 בו: 3 הבוק תבוק הארץ והבז תבו כי יהוה דבר את
 הדבר הזה: 4 אבלה נבללה הארץ אמללה נבללה תבל
 אמללו מרים עם הארץ: 5 וזה רצף תחת ישבייה
 כי עברו תורה חלפו חוק הפרו ברית עולם: 6 על כן
 אלה אכללה ארץ ויאשנו ישבי בה על כן חרוו ישבי ארץ
 ונשאר אנוש מזער: 7 אבל תירוש אמללה גפן אנחנו
 כל שמחיו לב: 8 שבת משוש תפים חדל שאון עליזום
 שבת משוש כנור: 9 בשיר לא ישתו יין ימר שכר לשתו:
 10 נשברה קריית תהו סנור כל בית מבוא: 11 צוחה על
 היין בחוצות ערבה כל שמחה נלה משוש הארץ: 12
 נשאר בעיר שמה ושאה יכת שער: 13 כי כי יהיה בקרוב
 הארץ בתוך העמיםenkף זית כעוללה אם כלה בצריך:
 14 הנה ישאו קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים: 15 על כן
 בארים כבדיו יהוה באין הים שם יהוה אלהי ישראל: 16
 מכוף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי
 לי אויל לי בגדים בגדו ובגנד בגדים בנדו: 17 פרח ופתח
 ופתח עלייך יושב הארץ: 18 והיה הנס מקול הפחד יפל
 אל הפחד והעללה מהתקה ילכד בפה כי ארכות
 ממורים נפתחו וירעשו מוסדי הארץ: 19 דעה התרעעה
 הארץ פור התפוררה הארץ מות התמוטטה הארץ: 20 נוע
 תנוע הארץ כשבור והתנדורה כמלונה וככבר עליה פשעה
 ונפלחה ולא תסיף קום: 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה
 על צבא המרים במרים ויעל מלכי הארץ על הארץ:
 22 ואספו אספה אסיד על בור וסגורו על מסגר ומרבב
 מים יפקדו: 23 וחפירה הלבנה ובושה החמה כי מלך
 יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקנוי כבוד:

25 יהוה אלהי אתה ארומפק אודה שמי כי עשית פלא
 עצות מרוחק אמונה אמן: 2 כי שמת מעיר לנו קרייה
 בצורה למפללה ארמן ורים מער לעולם לא יבנה: 3

נשכח היהישבי נגן הרבי שיר למען תוכרי: 7 והיה מזמן
 כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסוכן הזה
 על שבנא אשר על הבית: 16 מה לך פה ומיו לך פה כי
 חצבת לך פה קבר חצבי מרים קבר קוקו בסלע משכן
 לו: 17 הנה יהוה מטולטלך טلطלה גבר ועטך עטה: 18
 צנוף יונפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמוות
 ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך: 19 והדפתיך
 ממצבר וממעדרך יהרסך: 20 והיה ביום ההוא וקראי
 לעברך לאליקים בן חלקייה: 21 והלבשתיו בתנתק
 ואכנטך אחוקנו וממשליך אתן בידו והיה לאב לישוב
 ירושלים ולביטה יהודה: 22 וננתנו מפתח בית דוד על
 שכמו ופחח ואין סנור וסנור אין פחח: 23 ותקעתו יחד
 במקומות נאמן והיה לכטא כבוד לביטה אביו: 24 ותלו עליו
 כל כבוד בית אביו הצatzאים והצפעות כל כלי הקטן
 מכל האנות ועד כל כלי הנבלים: 25 ביום התהוא נאם
 יהוה צבאות תמוש הידת התקועה במקומות נאמן וננדעה
 ונפלחה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

23 משא צר היללו אניות תרשיש כי שדר מבית מבוא
 מארץ כתמים ננלה למו: 2 דמו ישבו אי סחר צידון עבר
 ים מלאוק: 3 ובמים רביבים זרע שהר קציר יאור התבואה
 ותהי סחר נוים: 4 בושי צידון כי אמר ים מעוז הים
 לאמר לא חלחי ולא ילדתו ולא גולדתו בחורים רומיות
 בתולות: 5 כאשר שמע למצרדים ייחלו כשמי צר: 6
 עברו תרשישה היללו ישלו רגליה מרחוק לגרו: 8 מי עז
 מימי קדם קדרמה יבליה רגליה רגליה מרחוק לגרו: 8 מי עז
 זאת על צר המערירה אשר סחרה שרים כנעניה נכבדי
 הארץ: 9 יהוה צבאות יעצה להחל נאין כל צבי להקל כל
 נכבדי הארץ: 10 עבדי ארכץ כיiar בת תרשיש אין מזה
 עוד: 11 יידרו נטה על הים הרני ממלכות יהוה צזה אל
 כגען לשמד מעזניה: 12 ויאמר לא תסify עוד לעלו
 המעשקה בתולות בת צידון כתיים קומי עברי נם שם לא
 נינה לך: 13 חן ארץ כסדרים זה העם לא היה אשור יסדה
 לציים הקיימו בחינוי עדריו ארמנויותה שמה למפללה: 14
 היליל אניות תרשיש כי שדר מעזנן: 15 והיה ביום ההוא
 ונשכח צר שביעים שנה כימי מלך אחד מזמן שביעים
 שנה יהיה לצר כשירת הזונה: 16 קחוי כנור סבי עיר זונה

על כן יכבדך עם עז קריית גנים עיראוך : 4 כי
היות מעוז לדל מעוז לאבינו בצר לו מהסה מוזם צל
מחרב כי רוח עיריצים כורם קיר : 5 כחרב בציון שאון
זרים תכנייע חרב בצל עז זמיר עיריצים יענה : 6 ועשה
יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משחה שנינים מטהה

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרכבו הקשה והגroleה

והזקקה על לוייתן נשח בריח ועל לוייתן נשח עקלתו
והרג את התנין אשר בים : 2 ביום ההוא כרם חמד ענו
לה : 3 אני יהוה נצורה לרוגעים אשקנה פן יפקד עליה
לילה ויום אצמנה : 4 חמה אין לי מי יתנני שמייר שית
במלחמה אפשה בה אצינתה יחד : 5 או יחווק במעווי
יעשה שלום לי שלום יעשה לי : 6 הכאים ירש יעקב
יצין ופרח ישראל ומלאו פני תבל הנובה : 7 המכמת
מכהו הכהו אם כהרגן הרגנו הרגן : 8 בסאסאה בשלהה
תריבנה הנגה ברוחו הקשה ביהם קדים : 9 لكن בזאת
יכבר עז יעקב וזה כל פרי הסדר חטאשו בשומו כל
אבני מזבח כאבני גור מנפות לא יקמו אשרים וחמנים:
10 כי עיר בצורה בדר נוה משלח ונעוז כמדבר שם
ירעה עגל ושלם ירבע וכלה סעפה : 11 ביבש קצירה
תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בנות הוּא
על כן לא ירוחמן עשתהו ויצורו לא יהאננו : 12 והיה בים
ההוא יחתט יהוה משבלה הנחר עד נחל מצרים ואתם
תלקטו לאחד אחד בני ישראל : 13 וזה בים ההוא
יתקע בשופר נдол ובאו האברים בארץ אשר והנדחים
באرض מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלם:

28 הוא עטרת נאות שכרי אפרים וצץ נבל צבי

חפартחו אשר על ראש ניא שנינים הלומיין : 2 הנה חזק
אםץ לאדני כורם ברד שער קטב כורם מים כבירים
שטעפים הניח לארץ ביד : 3 ברונלי תרמסנה עטרת
נאות שכורי אפרים : 4 והיתה ציצת נבל צבי חפартחו
אשר על ראש ניא שנינים כבכורה בטרם קין אשר יראה
הראה אותה בעודה בכפו יבלענה : 5 ביום ההוא יהוה
יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירתה תפארה לשאר עמו:
6 ולרוח משפט לישוב על המשפט ולגנובה משבי
מלחמה שערכה : 7 וגם אלה בין שני ובשער תעוז כהן
ונביאו שנבו בשבר נבלעו מן היין תעוז השבר שנבו בראש
פקו פליליה : 8 כי כל שלחות מלוא קיא צאה בל
מקום : 9 את מי יורה דעתה ואת מי יבין שמועה גמולו

היות מעוז לדל מעוז לאבינו בצר לו מהסה מוזם צל
על כל הגוים : 8 בלע המות לנצח ומהה אדני יהוה
דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיד מעל כל הארץ כי
יהוה דבר : 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קינו לו
וישיענו זה יהוה קינו לו נגילה ונשמה בישועתו : 10
כי תנו יד יהוה בהר הזה ונדרוש מואב תחתיו כהדורש
מתבן במידמנה : 11 בו פרש ידו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל נאותו עם ארבות ידיו : 12 ומבצר
משבב חומתיך השה השפיל התנייע לאرض עד עפר :

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז

לנו ישועה ישיט חומות וחל : 2 פתחו שערם ויבא גוי
צדיק שמר אמנים : 3 יצר סמוך חצר שלום שלום כי בך
בטוח : 4 בפתחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים:
5 כי השח ישבי מרים קרייה נשבה ישפילה ישפילה עד
ארץ יגיעה עד עפר : 6 תרמסנה רגלו רגלי עני פעני
דלים : 7 ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלס:
8 אף אראח משפטיך יהוה קיינוך לשマーク ולזורך תאות
נפש : 9 נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחריך כי
כאשר משפטיך לארץ צדק למדרו ישבו תבל : 10 ייחן
רשע כל מד צדק בארץ נכות يول ובל רודאה נאות
יהוה : 11 יהוה רמה ידרק כל יחוון יחו ויבשו קנתה עם
אף אש צריך תأكلם : 12 יהוה תשפט שלום לנו כי נס
כל מעשינו פעלת לנו : 13 יהוה אלהינו בעליינו אדנים
זולץך לבדך נוכיר שמרק : 14 מתחים כל יחוון רפואי
בל יקומו לבן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו : 15
יספת לנו יהוה יספת לנו נכברת רחקה כל קצוי ארץ:
16 יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו : 17 כמו
הרה תקריב ללהת תחילה תועק בחבליה כן היו מפניך
יהוה : 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נשעה
ארץ ובל יפלו ישבו תבל : 19 יהיו מתייך נבלתי יקומו
הקייצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלק ואرض רפואי

מחלב עתיקי משרדים: 10 כי צו לצוו צו לצוו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: 11 כי בלעדי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה: 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגנעה ולא אבוא שמו: 13 והיה להם דבר יהוה צו לצוו צו לצוו קו לקו זעיר שם זעיר שם למן ילכו וכשלו אחר ונשברו ונוקשו וליכדו: 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצוץ משליו העם הזה אשר בירושלם: 15 כי אמרתם כרתונו ברית את מותם ועם שאל עשינו זהה שיט שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמו כוב מהסנו ובשער נסתרכנו: 16 לבן (Sheol h7585) כי אמר אדני יהוה לנו יסד בציון אבן בחן פנתה יקרת מוסד מוסד המאמין לא ייחיש: 17 ושמתי משפט לך וצדקה למסקלת ויעה ברך מחסה כוב וסתור מים ישטפו: 18 וכופר ביררככם את מותם וחוזרכם את שאל לא תקום שוט שוטף כי יעבר והיותם לו למרים: (Sheol ah7585)

19 מודיע עברו יקח אתכם כי בברך בברך יעבר ביום ובليلת והיה רק זועה הבין שמוועה: 20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתקנס: 21 כי כהר פרצים יקום יהוה עמוק בנבנון ירנו לעשות מעשהם ור מעשהם ולעבר עברתנו נכריה עברתנו: 22 ועתה אל תטלצטו פן יחזקו מוסריכם כי כללה נהרצאה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ: 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: 24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדר אדרמותו: 25 הלווא אם שוה פניה והפיין קצח וכמן יירק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמתה נבלתו: 26 ויסרו למשפט אלהי ירנו: 27 כי לא בחרזין יודש קצח ואופן ענלה על כמן יוסב כי במתה יחתט קצח וממן בשפט: 28 לחם יודק כי לא לנצץ אדרוש ידושנו והם גלגל ענלה ופרשיו לא ידקנו: 29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הנדייל תושיה:

29 היו ננים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מנין ולנסך מסכה ולא רוחו למן ספotta חטא על חטא: 1 הhallכיהם לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחותה בצל מצרים: 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת וחסותו בצל מצרים לכלמה: 4 כי היה בצען שריו ומלאכייו חנס יניעו: 5 כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגס לחופה: 6

להנפה נים בנפה שוא ורסן מטה על לחי עמים :²⁹ השיר היה לכם כליל התקדש חוגשה לבב כהילך בחיליל לבוא בהר היה אל צור ישראל :³⁰ והשמי יהוה את הדר קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולדה אש אכללה נפץ וורם ואבן ברד :³¹ כי מוקל יהוה יחת אש שבחטב יכה :³² והוא כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח בה :³³ כי עורך מתמול תפתח נם הוא למלך הוכן העמיק הרחוב מדרכה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנהל נפרית בערה בה:

31 هو הירדים מצרים לעוזה על סוסים ישענו ויבתו על רכב כרי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדריש ישראל ואת יהוה לא דרשו :² ו גם הוא חסם יבא רע ואת דבריו לא הסיר וכם על בית מרעים ועל עוזת פעל און :³ ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשרג ולא רוח יהוה ידו וכשל עוזר ונפל עוז וייחרו כלם יכלוון :⁴ כי כה אמר יהוה אליו כאשר יהגה האירה והכפיר על טרפו אשר יקרה עליון מלא רעים מוקלים לא יחת ומהמון לא יענה בן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתא :⁵ צפירים עפות בן יהוה צבאות על ירושלים גנון והציל פסח והמליט :⁶ שבו לאשר העמיקו סרה בני ישראל :⁷ כי ביום ההוא ימאסוון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיםם חטא :⁸ ונפל אשר בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחרוריו למס יהו :⁹ וסלעו מנגור יערbor וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון וגונר לו בירושלם :

32 הן לצדיק מלך מלך ולשרים למשפט ישרו :² והיה איש כמחבא רוח וסתור זרם כפלי מים בציון צל שלע כבד בארץ עיפה :³ ולא תשעינה עינוי ראים ואוני שמעיים תקשנה :⁴ וללבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים מהר לרבר צחות :⁵ לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שוע :⁶ כי נבל נבליה ידבר ולכו יעשה און לעשות חנק ולדבר אל יהוה תועה להrisk נפש רעב ומשקה צמא ייחסיר :⁷ וכלי כליו רעים הוא זמות יען לחבל ענויים באמרי שקר ובדבר אבינו משפט :⁸ ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום :⁹ נשים שאנוות קמנת שמענה קולי בנות בטחות האונה אמרתי :¹⁰ ימים על

משא בהמות נגב הארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כקה עיריהם חילתם ועל דבשת נמלים אוצרתם על עם לא יויעלו :⁷ ומצרים הבל וריך יעוזו לכון קרatoi לזאת רחובם שבת :⁸ עתה באו כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה והתה ליום אחרון לעד עד עולם :⁹ כי עם מרדי הוא בנום כחשים בנים לאabo שמעוע תורה יהוה :¹⁰ אשר אמרו לראים לא תראו ולחוים לא תהזו לנו נכחות דברו לנו חקלות חז מהתלות :¹¹ סורו מני דרך הטו מני ארח השבתו מפנינו את קדוש ישראל :¹² לכן כה אמר קדוש ישראל עין מסכם בדבר הזה ותבטחו בעסק גנוו ותשענו עליו :¹³ לכן יהיה לכם חנון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשנה אשר פרחם לפצח יבוא שברה :¹⁴ ושבורה שכבר נבל וצרים כתות לא יחמל ולא ימצא במקתו חרש לחות אש מיקוד ולהשוף מים מבנא :¹⁵ כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושען בחשקט ובכטחה תהיה נבורתכם ולא אביתם :¹⁶ ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנשון ועל קל נרכב על כן יקלו רדיפיכם :¹⁷ אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמישה תנסו עד אם נותרתם כתרען על ראש ההר וכנס על הגבעה :¹⁸ ולכין יחכה יהוה להנכם ולכין ירום לרחמים כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חמי לו :¹⁹ כי עם בצוין ישב בירושלים בכו לא תבכה חנון יחנק לקל זעך כמשמעות ענק :²⁰ ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחז ולא יכוף עוד מורייך והיו ענייך ראות את מורייך :²¹ ואוניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכוב כי תאמין וכי תשmaiilo :²² ותמאות את ציפוי פסיל כספק ואת אפרת מסכת והבק תורם כמו רוח צא האמר ול :²³ ונתן מטה ורעד אשר תזרע את האדמה ולחם תבאות האדמה והיה דשן וshan ירעעה מקינז ביום ההוא בר נרחב :²⁴ והאלפים והערים עברדי האדמה בלילה חמוץ יאכלו אשר זורה ברחת ובמזרה :²⁵ והיה על כל הר נבה ועל כל נבעה נשאה פלינים יבלוי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים :²⁶ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחייב מכתו ירפא :²⁷ הנה שם יהוה בא ממתק בער אף וכבד משה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת :²⁸ ורוחו כנהל שוטף עד צואר יחזה

אહל בל יצען בל יסע יתדרתיו לנצח וכל חבליו בל נתקו: 2נ כי אם שם אדריך יהוה לנו מוקם נהרים יארים רחבי ידים כל תלבך בו אגוי שיט וצוי אדריך לא יעברנו: 22 כי יהוה שפטנו יהוה מהקקנו יהוה מלכנו הוא יושענו: 23 נטשו חבליך כל ייחוקן כון תרנים כל פרשו נס או חלק עד שלל מרבה פסחים בזוע בז: 24 וככל יאמר שכן חליתינו העם היישב בה נשא עזון:

34 קרכבו גוים לשמע ולא מום הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאתיאה: 2 כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרים נתם לטבח: 3 וחולליותם שלכו ופניריהם עללה באשם גומסו הרים מדמים: 4 ונמקו כל צבא השמיים ונגלו כספר השמיים וכל צבאים יובל נגבול עללה מגפן וכנבלת מתנה: 5 כי רוחה בשם מרים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט: 6 חרבי ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כדים ועתודים מחלב כלות איילים כי זבח ליהוה בכזרה וטבח גדויל בארץ אדום: 7 וירדו ראמים עם ופרדים עם אבירים ורוחה ארצם מודם ועפרדים מחלב יידשן: 8 כי יום נקם ליהוה שנה שלומים לריב ציון: 9 ונונפה נחלה לופת ועפרה לנפרית והויה ארצתה לופת בעריה: 10 לילה יומם לא תכבה לעולם עילאה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: 11 וירשותה קאת וקפוד ויושוף וערב ישבנו בה ונטה עליה קו תהו ואבוי בהו: 12 חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: 13 וועלתה ארמנתיה סרים קמוש וחווח במבצריה והויה נהנה תנימ חמץ לבנותה יעה: 14 ופנסו ציים את אים ושער על חמץ יקרא אך שם הרניעה לילית וממצאה לה מנוחה: 15 שמה קננה קפפו ותמלט ובקעה ודרגרה בצללה אך שם נקבצו דורות אשה רעותה: 16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרא אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוחה ורוחו הוא קבצן: 17 וזהו הפליל להן גורל וירדו חלקתה להם בקען עד עולם יירשותה לדור ודור ישכנו בה:

35 ישום מדבר ציה ותגל ערבה ותפרח כחכצלה: 2 פרח תפרח ותגל אף נילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראן כבוד יהוה הדר אלהינו: 3 חזוקן ידים רופות וברכים כשלות אמץ: 4

שנה תרגונה בטחות כי כליה בציר אסף בל' יבוא: 5 חרדו שאגנות רגזה בטחות פשחה וערה וחגורה על חלצים: 12 על שדים ספדים על שדי חמד על נפן פריה: 13 על ארמת עמי קוין שמיר תעלה כי על כל בתיהם משוש קריה עליה: 14 כי ארמן נטש המון עיר עזב עפל ובchan היה بعد מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד יערה עליינו רוחה מרומים והיה מדובר לכרכמל וכרכמל ליער יחשב: 16 ושכנן בדבר משפט וצדקה בכרכמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקפת ובטה עד עולם: 18 וישב עמי בונה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאגנות: 19 ובברד ברדת הירוד ובשפלה השפל העיר: 20 אשרכם ורעני על כל מים משלחי רגל השור והחמור:

33 הוי שודד ואתה לא שדור ובונד ולא בנדו בו כהtmp שודד תושד נטלך לבנד' בנדו בך: 2 יהוה חננו לך קונו היה ורעם לבקרים אוף ישועתו בעת צרה: 3 מקהל המון נדרדו עמים מרוממתך נפצו גוים: 4 ואסף שליכם אסף החסיל כמשק נבכים שוקק בו: 5 נשגב יהוה כי שכן מדורם מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונה עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרך: 7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יכינוי: 8 נשמו מסלות שבת עבר אරח הפך ברית מס עדים לא חשב אונש: 9 אבל אללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרכמל: 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה אדומים עתה אנשא: 11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש חכלכם: 12 ויהו עמים משרות שיר קזים כסוחים באש יצחו: 13 שמעו רוחקים אשר עשיתו ודען קרוביים גברתי: 14 פחדו בציון חטאים אחזוה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: 15 חלך צדקות ודבר מישרים מס בבעצם מעשיות נער כפיו מתפרק בשחדר אطم אונז משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע: 16 הוא מרים ישבן מצדות סלעים משגנו לחמו נתן מימי נאמנים: 17 מלך ביפוי תחיזינה עיניך תראינה ארץ מרחקיהם: 18 לבך יהגה אימה אלה ספר איה שקל איה ספר את המנדים: 19 את עם נועז לא תראה עם עמוק שפה משמע נלען לשון אין בינה: 20 חזזה ציון קריית מועדינו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן

ויקרא בקול נדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הנדרול מלך אשרו : ¹⁴ כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציג אתכם : ¹⁵ ואל יבטח אתם חזקיהו אל יהוה לאמור הצל' צילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשרו : ¹⁶ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשר עשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו איש גבנו ואיש התאנטו ושותו איש מי בורו : ¹⁷ עד באילוקחתכם הארץ כארצכם ארץ דן ותירוש ארץ لكم והכמים : ¹⁸ פן יסית אתם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו וכרכמים : ¹⁹ והכמים אלה הננים איש את ארצנו ביד מלך אשרו : ²⁰ והכמים אלה הארץ שונאים ישבו ביד מלך אשרו : ²¹ והכמים אלה ירשותם ישבו ביד מלך אשרו : ²² ויבא אליכים בן חלקייהו אשר על הבית ובנה הוסופר ויואח בן אסף המזוכר אל חזקיהו קרוועי בגדים וינגידו לו את דבריו רב שקה :

37 יהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויטכס בשקבא בית יהוה : ² וישלח את אליכים אשר על הבית ואת שבנה הוסופר ואת זקנינו הכהנים מתחכים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא : ³ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צורה ותוכחה ונאצחה היום כי באו בנים עד משבר וכח אין ללהה : ⁴ אול' יسمع יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשר אדניו להרף אליהם חוי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה : ⁵ ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו : ⁶ ויאמר אליהם ישעיהו כה אמרון אל אנרכם כה אמר יהוה אל תידא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו נהרי מלך אשרו אותו : ⁷ והני נתן בו רוח ושמי שמועה ושב אל הארץ והפלתו בחרב בארצו : ⁸ וישוב רב שקה וממצא את מלך אשרו נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש : ⁹ וישמע על תרתקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתה וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר : ¹⁰ כה אמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשרו : ¹¹ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשר לכל הארץ להחרים

יאמרו לנזהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבו נמול אלהים הוא יבו וישעיכם : ⁵ או תפקנה עני עורים ואוני חרשים תפתנה : ⁶ אז יידלן כאיל פסח ותרון לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה : ⁷ והיה השרב לאם וצמאן למובע מים בונה תנאים רכבה חציר لكنה וגמא : ⁸ והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא עברנו טמא והוא למו הלאך דרך ואוילם לא יתעו : ⁹ ולא היה שם אריה ופרץ חיות בל עלנה לא תמצא שם וחלכו גואלים : ¹⁰ ופדרויה יהוה ישבען ובאו ציון ברנה ושמחה עולם על ראשם שwon ושמחה ישינו ונסו ינון ואנהה :

36 יהי באربع עשרה שנה למלך חזקיהו עלה שנחריב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצורות יותפשם : ² וישלח מלך אשר ארת רב שקה מלכיש וירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העלונה במסלה שדה כובס : ³ ויצא אליו אליכים בן חלקייהו אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזוכיר : ⁴ ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדרול מלך אשר עשו מה הבטחון זהה אשר בטחתה : ⁵ אמרתיך אך דבר שפתים עצה ונבראה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדה بي : ⁶ הנה בטחת על משענתה הקנה הרץ הזה על מצרים אשר יסוך מצרים לכל הבתחים עליו : ⁷ וכי אמר אל יהוה אלהינו בטחנו הלאו הוא אשר בכפו ונכח בכנ פרעה מלך מצרים לכל הבתחים עליו : ⁸ והסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו : ⁹ ועתה התערב נא את אדני המלך אשר ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתחת לך רכבים עליהם : ¹⁰ ואיך תшиб את פוי פתח אחד עברי ארני הקשטים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים : ¹¹ ועתה המבלעדי יהוה עליyi על הארץ הזאת להשחתה יהוה אמר אליו עלה אל הארץ הזאת והשחתה : ¹² ויאמר אליכים ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא על עבדיך ארמיות כי שמיים אנחנו ואל דבר אלינו יהודית באני העם אשר על החומה : ¹³ ויאמר רב שקה האל אדריך ואליך שלחני אדרני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראים ולשתות את שנייהם עמכם : ¹⁴ ויעמד רב שקה

וננותו על העיר הזאת להושעה למען ולמען דור עברי: 36 ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמינית וחמשה אלף ושכימו בבקר והנה כלם פנרים מתים: 37 ויעש וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינו: 38 ויהי הוא משתחווה בית נסיך אל יהו ואדרמלך ושראצער בניו הכהו בחרב ומה נמלטו ארץ ארטט ומלך אסר חדן בנו תחתיו:

38 בימים ההם חלה חקיקתו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כי אמר יהוה צו לביתך כי מטה אתה ולא תחיה: 2 ויסכח חקיקתו פניו אל הקיר ויתפלל לפניו באתה ובבל שלם והותם בעניך עשייתו ויבך חקיקתו בכינרול: 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: 5 הלוך ואמרת אל חקיקתו כי אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את הפלתך ראיית את דמתקה הנני יוסף על מיך חמיש עשרה שנה: 6 ומכך מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וננותו על העיר הזאת: 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: 8 הנה מшиб את צל המעלות אשר ירדת במעלותו אחו בשמש אהנית עשר מעלות וחשב המשמש עשר מעלות במעלות אשר ירדת: 9 מכתב לחקיקתו מלך יהודה בחלווה וייחי מהליך: 10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאל פקדתי יתר שנותי: 11 (Sheol h7585) אמרתי לא אראה יהה זה בארץ החיים לא אבטיח אדם עוד עם יושבי חדל: 12 דורי נסע ונמלחה מנין כאחל רעי קפדרוי כארן חי מדלה יבצעני מום עד לילה תשלאני: 13 שווית עד בקר כארוי כן ישבר כל עצמותי מום עד לילה תשלאני: 14 כסוס עגור כן אצפצח אהגה כיונה דלו עני למروم אדרני עשה לי ערבני: 15 מה אדרבר ואמר לי והוא עשה אדרה כל שנותי על מר נשפי: 16 אדרני עליהם ייחו וכל בבחן חיי רוחי ותחלימני והחני: 17 הגה לשולם מר לי מר אתה השקת נפשי משחת בלוי כי השלתך אחרי גוך כל חטא: 18 כי לא שאל תודך מות יהללק לא ישברו יורדי בור אל אמרתך: 19 (Sheol h7585)odi היה הוא יודך אמרתך לבנים יודיע אל אמרתך: 20 יהוה להושעני וננותי נגנן כל ימי חיינו על בית יהוה: 21 ויאמר ישעיהו ישאו דבלת

ואתה תנצל: 22 החצלו אותם אליהם הגנים אשר השחיתו אבותינו את גזון ואת חרון ורכז' ובמי עדן אשר בתלתה: 23iah מלך חמת וממלך אפריד וממלך לעיר ספרדים הנע וועה: 24 ויקח חזקיהו את הספרדים מיד המלכים וקראהתו ויעל בית יהוה וופרשחו חזקיהו לפני יהוה: 25 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: 26 יהוה צבאות אלהי ישראל שב הכרבים אתה הו האלהים לבך לכל מלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 27 הטה יהוה אניך ושמי פחק יהוה עיניך וראה ושמי אתה כל דברי סנחריב אשר שלח לחך אליהם כי: 28 אמן יהוה החרבבו מלכי אשר את כל הארץות ואת ארצם: 29 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן ויאבדום: 30 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידיו וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה בלבד: 31 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חקיקתו לאמר כי אמר יהוה אלהי ישראל אשר הפלתך אליו אל סנחריב מלך אשר: 32 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בת ציון אהדריך ראש הנעה בת ירושלים: 33 את מי חרפת ונדרפת ועל מי הרימות קול והשא מרים עיניך אל קדוש ישראל: 34 ביד עבדיך חרפת אדרני והאמיר ברב רכבי עלייתו מרים הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארצו מבחר בראשיו ואבוא מרים קזו יעד כרמלו: 35 אני קרתי ושתיתי מים ואחרב ב巴菲特 פעמי כל יארוי מצור: 36 הלווא שמעת למרחוק אותה עשייתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי לפני קמה: 37 ושבתק וצאתך ובואך יעדתני ואת התרגוך אליו: 38 יען התרגוך אליו ושאנך עליה באוני ושםויה חדו באפק ומותני בשפטיך והשibtיך בדרך אשר באת בה: 39 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שיחס ובשנה השליישית ורעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרחים: 40 ויספה פלטה בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למלחה: 41 כי מירושלם יצא שאירתה ופליטה מהדר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: 42 לכון כי אמר יהוה אל מלך אשר לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חז ולא יקדרנה מגן ולא ישפרק עליה סללה: 43 בדורך אשר בא בה ישבוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה: 44

משפט וילמדוו דעת ודרך תבונות יודיענו: 15 הן גוים כמך מDAL' וכשהק מאזינים נחשבו הן אים דרך יטול: 16 ولבני אין די בער וחיתו אין דיללה: 17 כל הנינים כאין גנדו מאנס ותחו נחשבו לו: 18 ואל מי תדמינו אל ומה דמותה תערכו לו: 19 הפסל נסך חרש וצרכ בזחוב וירקענו ורטקות כסף צורף: 20 המסקן תרומה עץ לא ריקב בחרחرش חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: 21 הלוא תדשו הלוא תשמעו הלוא הנדר מראשם לכם הלוא הבנות מוסדות הארץ: 22 הישב על חוג הארץ וישבה בחגבים הנטהה דרך שמים וימתחם כאלה לשבת: 23 הנتون רוזנים לאין שפט ארץ כתהו עשה: 24 אף בל נתעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ געם ונשף בהם ויבשו וסערהักษ החאים: 25 ואל מי תדמינו ואשה אמר קדוש: 26 שאו מדורם ענייכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרבי אונים ואמיין מה איש לא נעדר: 27 למה תאמיר יעקב ותדבר ישראל נסתהה דרכי מיהוה ומאלחי משפטיך עברו: 28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קשות הארץ לא יעוף ולא יגע אין חקר לתבונתו: 29 נתן לעיפך ולהlain אונים עצמה ירבה: 30 ויעפו נערם ונגעו ובחרום כשל יכשלו: 31 וקי יהוה יחליפו כה יעלו אבר כנסרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו:

41 החירשו אליו אים ולאימים יחליפו כה ינשו אז ירבו ייחדו למשפט נקרבה: 2 מי העיר ממורה צדק קראהו לרגלו יתן לפניו גוים וממלכים ירד יתן כעפר חרבוักษ נדף קשתו: 3 ירדפס יעבר שלום ארחה ברגלו לא יבוא: 4 מי פועל ועשה קרא הדורות מראש אני יהוה הראשון ואת אחדרנים אני הוא: 5 ראו אים וייראו קשות הארץ יחרדו קרבו ויאתווון: 6 איש את רעה יערו ולא אחיו יאמר חזק: 7 ויהזק חרש את צרכ מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויהזק במסמרים לא ימוט: 8 אתה ישראל עבדי יעקב אשר בתורתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקיך מקומות הארץ ומאיילה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מסתיך: 10 אל תירא כי עמק אני אל תשטע כי אני אליך אמרתיך אף עזרתיך אף תמכתיך ביוםין צדקך: 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרומים בך יהו אין ואבדו עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבינהו וילמדוו בארא

תנאים וימרחו על השהין וייחי: 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי עלה בית יהוה:

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בכל ספרים וממחה אל חזקיהו ושמע כי חלה ויהזק: 2 ישmach עליהם חזקיהו ויראמ את בית נכתה את הכסף ואת הזוחב ואת הבשימים ואת השמן הטוב ואת כל כליו ואת כל אשר נמצא באצדרתו לא היה דבר אשר לא הראמ חזקיהו ובכל ממשלתו: 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה וממאי יבא לך ויאמר חזקיהו מארץ רחוכה באו אליו מבבל: 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתך רוא לאי היה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי: 5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 6 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתק עד היום הזה בבבל לא יותר דבר אמר יהוה: 7 ומנביך אשר יצאו ממדך אשר תולד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי:

40 נהמו נהמו עמי יאמר אלהיכם: 2 דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לkerja מיד יהוה כפלים בכל חטאתייה: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל ניא ונשא וכל הדר ונבעה ישפלוי והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 5 גונלה כבוד יהוה וראו כל בשער יהדו כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו ציון השדה: 7 ייש חציר נבל ציון רוח יהוה נשבה בו אבן חציר העם: 8 ייש חציר נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם: 9 על הר נבה הרימי אל תורי אמרו לעיר יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה אדרני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלחה לו הנה שכרו אתו ופעלו לפניו: 11 כרעה עדרכו ירעה בורעו יקבץ תלאים ובHIGH ישא עלויות יהל: 12 מי מدد בשעלוי מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ וshall בפלס הרים ונבותם במאזנים: 13 מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבינהו וילמדוו בארא

ויהלתו לפסלים: 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מجيد בטרם תצמונת אשמעי אתם: 10 שרו ליהו שיר חדש תהלו מוקצה הארץ יורדי הים ומלאו אים וישביהם: 11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשקב רון ושבי סלע מרראש הרים יצוחו: 12 ישמו ליהו כבוד ותחלתו באים גידו: 13 יהוה כנבר יבא כאיש מלחות ועיר קנאיה ירעד אָף יצירח על איביו יתנבר: 14 החשתי מעולם אחריש אתפק כיולדת אפהה אשם ואשף יחד: 15 אחرب הרים ונבעות וכל עשבם אובייש ושמתי נהרות לאים ואגמים אובייש: 16 והולכת ערומים בדרך לא ידעו בנובות לא ידעו אדריכם אשים מהשך לפניויהם לאור ומעקשים למשור אלה הדברים עשיהם ולא עזובים: 17 נסנו אחריו יבשו בשת הבטחים בפסל האמרם למסכה אתם אלהינו: 18 החזרים שמעו והודרים הביטו לדראות: 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כלacci אשלה מי עור כמשלים ועור כעבד יהוה: 20 ראות רבות ולא תשמר פקו אונים ולא ישמע: 21 יהוה חפי למן צדקו ינדיל תורה ויאדר: 22 והוא בעבו וושא הפה בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר השב: 23 מי בכם יאוזן זאת יקשב וישמע לאחרו: 24 מי נתן למשסה יעקב וישראל לביזום הלויה זו התאנו לו ולא אבו בדרכיו הלויך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפוך עליו חמה אפו ועוזו מלחתה ותלהתחו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:

43 ועה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי נאליך קראתי בשמי לי אתה: 2 כי עבר בימים אתך אני ובנהרות לא ישטוף כי תלך במו אש לא תכו וללהבה לא תבער ברך: 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראלמושיע נתוי כפרק מצדדים כוש וסבא החתקיך: 4 מאשר יקרת בעני וכבדת ואני אהבתך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני מזורח אביה ורעם וממערב אקבץ: 6 אמר לנצח אני מזורח אביה ורעם וממערב אקבץ: 7 כל הנקרא בשמי ולכבודך בראשית יצרת הארץ: 8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואונים למו: 9 כל הגוים נקבעו יהדו ויאספו לאמים מי בהם ניד זאת וראשנות ישמענו יתרו עדיהם ויצדקו וישמעו

אנשי ריבך: 12 תבקשם ולא תמצאים אנשי מצתק יהו Cain וכאפס אנשי מלחתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מהזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עוזרתך: 14 אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עוזרתיך נאם יהוה ונאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתיך למורן הרוץ חדש בעל פיפותת תדוש הרים ותדק וגבעות כמו תשים: 16 תזרם ורוח תشاء וסערה תפיז אותם אתה תניל ביהוה בקדוש ישראל תחתל: 17 הענים והאבינוים מבקשים מים ואין לשונם בזמן נשתה אני יהוה ענען אלהי ישראל לא ענבים: 18 אפתח על שפינם נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאם מים וארץ ציה למווצאים מים: 19 אתן במדבר ארוי שטה והדס וען שמן אשים בערבה ברוש תדרה ותאשור כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: 21 קרבו ריבכם אמר יהוה הניש עצמותיכם אמר מלך יעקב: 22 יגשו וינידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה גידו ונשימה לבנו ונדרעה אחריתן או הראות השמיינו: 23 הנגידו האתות לאחור ונדרעה כי אליהם אתם אף היטיבו ותרעו ונשעה ונרא יהדו: 24 הן אתם מאיין ופעלם מאפע הוועבה יבחר בכם: 25 העירוטי מצפון ויאת ממורח שם יקרה בשמי ויבא סננים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט: 26 מי הנגיד מראש ונדרעה ומפלנים ונאמר צדיק אף אין מجيد אף אין ממשיע אף אין שמע אמריכם: 27 דראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן: 28 וארא ואין איש ומאהה ואין יועץ ואשלאם וישבו דבר: 29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותחו נסכים:

42 הן עבדי אתמנך בו בחורי רצחה נפשי נתתי רוחו עליו משפט לנויו יוציא: 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: 3 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכונה לאמתו יוציא משפט: 4 לא ייכחה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו אים ייחילו: 5 כי אמר האל יהוה בורא השמים וגתויהם רקע הארץ וצאניה נתן נשמה לעם עליה רוחה להלכים בה: 6 אני יהוה קראתך בצדך ואחזק בידך ואצרך ונתן לברית עם לאור נויים: 7 לפפק עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודיו לאחר לא אתן

ישר אל ופסל נסך לבליו הועל: בז חן כל חבריו יבשו והרשום המה מادرם יתקבזו כלם יעמדו יפהרו יבשו יחד: 12 חרש ברזל מעץ ופועל בהחם ובמקבות יצראה ויפעלתו בזרוע כחונם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף: 13 חרש עצים נתה קוו יתרארדו בשרד ירעשו במקצועות ובמחוגה יתרארדו ויעשחו כתבנית איש כתפארת אדם לשbeta בית: 14 לכרת לו ארויום ויקח תרזחה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן ונשם ינדל: 15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל ווישתחו עשהו פסל ויסנד למו: 16 חציו שרכ במו אש על החיזיו בשר יאכל יצלה צלי ושבע אף יחם ויאמר האח חמומי ראייטי אור: 17 ושאריתו לאל עשה לפסליו יסנוד לו ווישתחו וחפכל אליו ויאמר היצלנו כי אל אתה: 18 לא ידעו ולא יבינו כי מה מדאות עיניהם מהשכיל לבתם: 19 ולא ישב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתיו במו אש ואף אפייתו על נחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לחשובה עשה לבל עז אסנו: 20 רעה אפר לב הותל התהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלווא שקר בימני: 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצירתייך עבר לי אתה ישראל לא תנשני: 22 מהויה כעב פשעיך וכענן חטאיך שובה אליו כי נאלoxic: 23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתית הארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: 24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה כל נתה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: 25 מperf אתות בדים וקסמי יהולל משיב הרים אחורי ודעתם ישבל: 26 מקיים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלים תושב ולעריו יהודה תבניתה וחרבותה אקומות: 27 האמר לצולה הרבבי ונחרתיך אובייש: 28 האמר לבורשדיי וכל חפצי ישלים ולא אמר לירושלים תבנה והיכל תוסד:

45 כה אמר יהוה למשיחו לבורש אש החוקתי בימינו לרד לפניו נוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתיהם ושעריהם לא יסנרו: 2 אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות נחשה אשבר וברייחי ברזל אנדע: 3 ונמתי לך אוצרות חזק ומطمני מסתרים למן תדע כי אני יהוה הקורא בשמק אלחי ישראל: 4 למן עבד יעקב ובישראל בחורי ואקרא לך בשםך אבן ולא ידעתני: 5 אני יהוה יועילו وعدיהם המה בל יראו וביל ידעו למן יבשו: 10 מי

ויאמרו אמתה: 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען הדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: 11 אני אנסי יהוה ואני מבלעדימושיע: 12 אני הגדתי והושעתו והשמעתיך ואני בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: 13 נס מים אני הו ואין מידי מציל אפעל מו ישבנה: 14 כה אמר יהוה גאלכם קדרוש ישראל למונכם שלחתי בבליה והורדתי ביריחס כלם וכשרים באניות רנתם: 15 אני יהוה קדרושים בורה ישראל מליכם: 16 כה אמר יהוה הנוטן בים דרך ובמים עזים נחיבת: 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יהדו ישבבו כל יקומו דעכו כפשתה כבו: 18 אל תוכרו ראשנות וקדמניות אל ת התבנו: 19 הנני עשה חדרשה עתה הצמה הלאה תדועה אף אשם במדבר דרך בישמן נחרות: 20 תכבדו חיות השדה תנים ובנות יענה כי נתהי במדבר מים נחרות בישמן להשכות עמי בחורי: 21 עם זו יצרתוי לי תהליו יספרו: 22 ולא תאו קראת יעקב כי געת בי ישראל: 23 לא הביאת לי שה עתיך ובחיך לא כבדתני לא העברתיך במנחה ולא הונתיך בלבונה: 24 לא كنتי לי בכספ קנה וחלב ובחיך לא הרוינו אך העברתני בחטאותיך הונתני בעונתיך: 25 אני אנסי הוה ממה פשעיך למעני וחתאתיך לא אכר: 26 הוכרינו נשפתה יחד ספר אתה למן תצדך: 27 אביך הראשון חטא ומלייציך פשעו כי: 28 ואחלל שרקי קדרש ואתנה להרם יעקב ובישראל לנדרפים:

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: 2 כה אמר יהוה שעך ויצרך מבטן יעורך אל חירא עבדי יעקב וישראל בחרתי בו: 3 כי אצק מים על צמא ונולדים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתך על צאניך: 4 וצמחי בין חציר עדרכם על יבלי מים: 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאל יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלhim: 7 ומי כמוני יקרא וינירה ויערכה לי משומי עם עולם ואתות ואשר תבאה יגידו למו: 8 אל תפחרו ואל תרדחו הלא מא השמעותיך והנדתיך ואתם עdry הייש אלה מבלעדי ואין צור בילדעתך: 9 יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם כל יועילו وعدיהם המה בל יראו וביל ידעו למן יבשו: 10 מי

מני רחם: 4 וуд זקנה אני הוּא ועד שיבתני אני אסכל אני
עשתוֹ ואני אשא ואני אסכל ואמלט: 5 למי הדמיוני ותשׁוֹ
וחתשמי נורמה: 6 הולם זהב מוכיס וככסף בקנה ישקלו
ישכרו צורף וייעשו אל יסndo אף ישתחוו: 7 ישאחו על
כתף יסבלתו ונייחחו תחתיו ויימד ממקומו לא ימיש
אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושענו: 8 זכרו
זאת והתאשׁו השיבו פושעים על לב: 9 זכרו ראשנות
מעולם כי אכיכי אל ואני עוד אליהם ואפס כמוני: 10 מניד
מראשית אהדרית ומקדם אשר לא נעשה אמר עצתי תקום
וכל חפצי עשה: 11 קרא מזרחה עית מארץ מתק איש
עצתו אף דברתו אף אביאנה יצרתי אף אעשנה: 12 שמו^ו
אל אבורי לב הרחוקים מצדקה: 13 קרבתי זדקתי לא
תרחק ותשועתי לא תאהר ונתני בציון תשועה לישראל
תפארתי:

47 רדי ושבי על עפר בתולית בת בבל שבוי לארץ אין
כסא בת כסדים כי לא תוספי יקראו לך רכה ונגנה: 2
קחי רחמים וטהני קמה גלי צמותך חשי של גלי שוק
ערבי נחרות: 3 תנעל ערtopic נם תראה חרפתק נקם
אךח ולא אפנע אדים: 4 נאלנו יהוה צבאות שמוי קדוש
ישראל: 5 شب דיומם ובאי בחשך בת כסדים כי לא
תוספי יקראו לך נברת מלכות: 6 קצפתך על עמי
חללו נחלתי ואתם בידך לא שםת להם רחמים על
זקן הכבdetך לך מאר: 7 ותאמורי לעולם אתה נברת
עד לא שםת אלה על לך לא זכרת אחריתה: 8 ועתה
שמע זאת עדינה היושבת לבטה האמרה בלבבה אני
ואפסי עוד לא אשכ אלמנה ולא אדרע שכול: 9 ותבאננה
לק שני אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמס באו
עליך ברב כשפיך עצמתך ודעך היא שוכבתך
ברעתק אמרות אין ראני חכמתך ודעתך היא שוכבתך
ותאמורי בלבדך אני ואפסי עוד: 10 ובא عليك רעה לא
תדרש שחרה ותפל עליך הוּה לא מוכלי כפירה ותבא
עליך פתאם שואה לא תדרע: 11 עמדני נא בחבריך וברב
שפיך באשר יגעת מנעוריך אוילי תוכלי הועל אויל
חרוצי: 12 גנלאית ברב עצתק יעדמו נא ווישיך הכרבו
שמות החוזים בכוכבים מודיעם לחדים מادر יבאו
עליך: 14 הנה והוא כקס אש שרפתם לא יצילו את נפשם
מיד להבה אין נחלת לחם א/or לשבת גנדו: 15 כן

ואין עוד זולתי אין אליהם אゾיך ולא ידעתני: 6 למגע
ידעו מזורה שמש וממערבה כי אפס בלבני אני יהוה
ואין עוד: 7 יציר אויר ובורא חיש עשה שלום ובורא רע
אני יהוה עשה כל אלה: 8 הרעיפו שמיים ממעל ושחקים
יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישׁ וצדרקה הצמיה יחד אני
יהוה בראותיו: 9 هوּי רב את יציר וחרש את ראשי אדרמה
היא אמר חמד ליצרו מה תעשה ופעליך אין ידים לו: 10
הוּי אמר לאב מה תולד ולאשה מה תחלין: 11 כה אמר
יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוננו על בני ועל
בעל דידי צווני: 12 אכן עשתי הארץ איז ואדם עלייה בראתי
אני ידי נטו שמיים וכל צבאים צויטו: 13 אכן העירתו
בצדך וכל דרכיו איש הוא יבנה עיריו ונלוות ישלח לא
במחירות ולא בשחד אמר יהוה צבאות: 14 כה אמר מיר יהוה
יניע מצרים וסחר כוש וסבאים אגשי מדיה עלייך עברו
ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישחחו אליך
יתפללו אך ברך אל ואני עוד אפס אליהם: 15 אכן אתה
אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: 16 בושו ונם נכלמו
כלם יהרו הילכו בכלימה חרש צוירים: 17 ישראל נושא
עד: 18 כי אמר יהוה בורא השמיים הוא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא כבינה לא תחו בראה לשבת יצרה
אני יהוה ואני עוד: 19 לא בסתר דברתו במקום ארץ
חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשינו אני יהוה דבר
צדק מניד מישרים: 20 הקבצו ובאו התנשׁו יהרו פלישו
הגוים לא ידעו הנשים את עין פسلم ומתחפלים אל אל
לא יושיע: 21 הגידו והגינו אף יוציא יהודו מי השמיים
ויאת מקדם מאן הגידה הילוא אני יהוה ואני עוד אליהם
מבילדך אל צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו אליו והושעו
כל אפסי הארץ כי אני אל ואני עוד: 23 כי נשבעתי יצא
מפני צדקה לך ולא ישוב כי לי תחרע כל ברך תשבע
כל לשון: 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עדריו יבוא
ויבשו כל הנחרים בו: 25 ביהוה יצדקו ויתהלו כל רע
ישראל:

46 כרע כל קרס נבו והוא עצביהם לחיה ולבחמה
נשאთיכם עמוסות משא לעיפה: 2 קרסו כרעו יהדו לא
יכלו מלת משא ונפשם בשבי הילכה: 3 שמעו אליו בית
יעקב וכל שארית בית ישראל העםיסים מנין בطن הנשים

הוא לך אשר יגעת סחריך מנעריך איש לעברו תעוז אין
מושיעך:

אמרתי לירק יגעתי לתחו והבל כי כלתיי אכן משפט
את יהוה ופعلתי את אלהי: 5 ועתה אמר יהוה יצרי
מבטן לעבד לו לשוכב יעקב אליו וישראל לא אסף
ואכבר בעני יהוה ואלהי היה עז: 6 ויאמר נקל מהיווך
לי עבר להקים את שבטי יעקב ונצרי ישראל להשיב
ונתתיק לאור גנים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 7 כי
אמר יהוה נאל ישראל קדשו לבזה נשפם מהעב נוי
לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וויתחו למען
יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: 8 כי אמר יהוה
בעת רצון עניתי וביום ישועה עזרתי ואצרך ואתנק
לבירות עם להקים ארץ לתגניל נחלות שמנות: 9 לאמר
לאסורים צאו לאשר בחשך הנלו על דרכיהם ירעו וככל
שפירים מרעים: 10 לא ירעבו ולא צמאו ולא ימס שרב
ושמש כי מרחים ינהם ועל מבועי מים ינהם: 11 וושמתי
כל הרוי לדרכ ומסלתי ירמן: 12 הנה אלה מרוחיק
יבאו והנה אלה מצפון ומימים ואלה מהארץ סינים: 13 רנו
שמות וגילו ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו
ענינו ריחם: 14 ווראמר ציון עזני יהוה ואדרני שכחני: 15
התשכח אלה עולה מרחים בן בטה נם אלה תשכחנה
ואגaci לא אשכחך: 16 הנה על כפים חתקיך חומתיך נdry
תמיד: 17 מהרו בניך מהרטיך ומהרביך מפרק יצאו:
18 שאי סביב עניך וראי כל נבקצו באו לך חי אני
נאם יהוה כי כלם כעד תלבשי ותקשרים ככליה: 19 כי
חרבתיך ושממותיך וארץ הרסתיך כי עתה הצרי מושב
ורחקו מבעליך: 20 עוד יאמרו באזnek בני שליך צר
לי המקום נשא לי ואשבה: 21 ואמרת לבבק מי ילדי
את אלה ואני שcolaה ונלמודה גלה וסורה ואלה מי נdal
הן אני נשארתי לברדי אלה איפה הם: 22 כי אמר אדרני
יהוה הנה אשה אל גנים ידי ועל עמים ארדים נסי והביאו
בניך בחוץ ובנתיך על כתף תנשאה: 23 והוא מילכים
אמנייך ושרוטיהם מיניקתיך אפיקים ארץ ישתחו לך ועפר
rangleיך ללחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קווי: 24
היקח מגבור מלכווח ואם שבוי צדיק ימלט: 25 כי כה
אמר יהוה נם שבוי גיבור יכח ומילכווח ערץ ימלט ואת
יריבך אני אריב ואת בניך אני אשיע: 26 וזה אכלהי
את מוניך את בשרם וכעיסים דם ישכرون וידעו כלبشر
כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביך יעקב:

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי
יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאליהו ישראל זכריו
לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר ה الكرש נקראו ועל
אליהו ישראל נסמכו יהוה צבאות שמנו: 3 והראשונות מאו
הגדרתי ומפני יצאו ואשימים פתאם עשתי והבאה: 4
מדעתתי כי קשה אתה וניד ברול ערפף ומצחך נחשוה: 5
ואגיד לך מאו בטרם תבוא המשמיטך פן תאמר עצבי
עם ופסלי נסכי צום: 6 שמעת חוזה כללה ואתם הלא
תגידי המשמיטך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7
עתה נבראו ולא מאו ולפניכם יום ולא שמעתם פן תאמר
הנה ידעתין: 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאו לא
פתחה אונך כי ידעתני בוגד הבוגד ופשע מבטן קרא
לך: 9 ולמעןשמי אאריך אף ותהלך אחטם לך לבתי
הכrichtך: 10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחורתיך בכור
ענוי: 11 למניין למעני עשה כי איך יהל וככבודי לאחר
לא אתן: 12 שמע אליו יעקב ויישראל מקראי אני הוא אני
ראשון אף אני אחרון: 13 אף ידי יסדה ארץ וימני טפהה
שםים קרא אני אליהם יעדמו יהדו: 14 הקבצו כלכם
ושמעו מי בהם הנגיד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצינו
בבבל וורעו כshedim: 15 אני אני דברתך אף קראתי
הבאתיו והצילה דרכו: 16 קרבו אליו שמעו זאת לא
מרASH בסתור דברתך מעת הוויה שם אני ועתה אדרני
יהוה שלחני ורוחו: 17 כי אמר יהוה נאלך קדוש ישראל
אני יהוה אלהיך מלמדך להועל מדריך בדרכך תלך:
18 לאו הקשחת למצוותי ויהי כנהר שלומך וצדקהך
כנלי חיים: 19 ויהי כחול רדעך ואצאיי מעיך כמעתו
לא יכרת ולא ישمر שמו מלפנינו: 20 צאו מכבול ברחו
מכשדים בקהל רנה הנגידו המשמיעו זאת הוציאות עד
קצת הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: 21 ולא צמאו
בחירות הוליכם מים מצור הויל למו ויבקע צור ויזבו
מים: 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים:

49 שמעו אים אליו ותקשיבו לאמים מרוחיק יהוה מבטן
קדאי ממעיامي הזור שמי: 2 ווישם פיכחرب דרכה בצל
ידך החביאני וישמעני לחץ ברור באשפותו הסטורני: 3
ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר ברך אטאפר: 4 ואני

ישובון ובאו ציון ברנה ושםחת עולם על ראש שנון ושםחה ישגון נסוי ינון ואנהה: 12 אנכי אגci הוא מנהמכם מי את ותיראי מאנש מוות וymbן אדם חציר ינתן: 13 ותשכח יהוה עשה נטה שמים יוסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת הארץ כאשר כונן להשחית ואיה חמת הארץ: 14 מהר צעה להפתחה ולא ימות לשחת ולא יותר ללחמו: 15 ואנכי יהוה אליהיך רגע הום ויהמו נליו יהוה צבאות שמו: 16 ואשים דברי בפייך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסיד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמותה את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: 18 אין מנהל לה מכל בנום ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנום גדללה: 19 שיתים הנה קראתיך מי נור לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחנוך: 20 בניך עלפו שכבו בראש כל חומות כהוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אליהיך: 21 لكن שמעי נא זאת עניה ושכרת לא מין: 22 כה אמר אדריך יהוה ואליהיך יRib עמו הנה לקחו מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמותי לא תוטפי לשחותה עוד: 23 ושמתייה ביד מוניך אשר אמרו לנפשך שי ונעbara ותשמי הארץ נור וכחוץ לעברים:

52 עורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש כי לא יוסיף יבא באך עוד ערל וטמא: 2 התגעררי מעפר קומי שבוי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון: 3 כי כה אמר יהוה חنم נמכרתם ולא בכסף תנאלו: 4 כי כה אמר אדריך יהוה מצדדים ירד עמי בראשנה לנור שם ואשור באפס עשו: 5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לך עמי חنم משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היוםשמי מנazz: 6 لكن ידע עמישמי לכאן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הני: 7 מה נאו על התהרים רגלי מבשר משמי שלום מבשר טוב משמייע ישועה אמר לציון מלך אליהיך: 8 קול צפיר נשוא קול יהדו ירנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: 9 פצחו רנו יהדו חרבות ירושלים כי נחם יהוה עמו נאל ירושלים: 10 חשב יהוה את זרוע קדרו לעניין כל הגויים וראו כל אפסי ארץ יeshut אלהינו: 11 סרוו סרוו צאו משם טמא אל תנעו צאו מותוכה הברו נשאי כל יהוה: 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הילך לפניכם

שלחותיה או מי מנישי אשר מכרתי אתכם לו הון בעוניכם נמכרתם ובפשעיםכם שלחה אמכם: 2 מודיע באתני ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קטרה ידי מפדות ואם אין כי כה להציל הון בגערטה אהיריבים אשימים נהרות מדבר תאש דנותם מאי מים ותמתה בצמא: 3 אלביש שמיים קדרות ושק אשימים כסותם: 4 אדרני יהוה נתן לי לשון למודדים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמעם למודדים: 5 אדרני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריחיו אחריו לא נסנתה: 6 גוי נתתי למיכים ולחיי למתרים פנו לא הסתרתי מכמלות ורק: 7 ואדרני יהוה יעד לי על כן לא נכלמתי על כן שמתה פני כחלמייש ואדריך לי לא אבוש: 8 קרוב מצדיקי מי יריב ATI נעמדו יחד מי בעל משפטינו יונש אליו: 9 הן אדרני יהוה יעד לי מי הוא ירשעני חן כלם כבנד יבל עישיאלם: 10 מי ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הילך חשבים ואון נהה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהוו: 11 הן כלם קדריו אש מאזרי זיקות לכוכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היהה זאת לכם לנצח השכבות:

51 שמעו אליו רדרי צדק מבקש יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אלו אברהם אביכם ואל שרה תחולתכם כי אחד קראתינו ואברכהו וארבבון: 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרביה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה שנון ושםחה ימצע בה תודה וקול זמרה: 4 הקשיבו אליו עמי ולאומי אל האזינו כי תורה מأتي תצא ומשפטו לאור עמים ארניעי: 5 קרוב צדקי יצא ישע זרעה עמים ישפטו אליו איהם יקו ואל רעני יהלון: 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבנד תבללה ושביה כמו כן ימותון וישועתו לעולם תהיה וצדקה לא תהה: 7 שמעו אל ידע צדק עם תורתי בלבדם אל הירא חרפת אנטו ומנגדתם אל תחתו: 8 כי כבנד יאלם עש וכצמר יאלם סס וצדקה לעולם תהיה וישועתו לדור דורים: 9 עורי עורי לבשי עוז ורווע יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את היא המחצתת רהב מחוללת תנין: 10 הלווא את היא המחרבת ים מי תחום רבה השמה מעמקים ים דרך לעבר נאולים: 11 וופdoi יהוה

בן נשבעתי מוקצף עלייך ונמנער לך : 10 כי ההרים ימושו והגביעות המוטנה והסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמור מרחמן יהוה : 11 עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיק בספרים : 12 ושתיי כרך שמשתיך ושריך לאبني אקרח וכל נבלך לאبني חפץ : 13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך : 14 בצדקה תכונני רחיק מעשך כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליו : 15 הן גור יגור אף מאותי מי נר אתך עלייך יפול : 16 הן אנכי בראתך הרש נפה באש פחם ומוציא כל מעשך ואנכי בראתך משחית לחבל : 17 כל kali יוצר עלייך לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט תרשيع ואת נחלת עבדי יהוה וצדוקם מאתך נאם יהוה :

55 הוי כל צמא לכלו למים ואשר אין לו כספ כלו שברו : ואכלו ולכלו שברו בלווא כסף ובלווא מהירין וחלב : 2 למה תשקלו כסף בלבד לחם ויניעכם בלבד לשבעה שמעו שמווע אלי ואכלו טוב ותהענג בדרשן נפשכם : 3 התו איזכם ולכלו אלי שמעו ותהי נפשכם ואכורתה לכם ברית עולם חסידי דור הנאמנים : 4 הן עד לאומים נתתו נגיד ומוצאה לאמים : 5 הן גור לא תרע תקרא וגוי לא ידעך אליך ירויצו למען יהוה אלהיך ולקודש ישראל כי פארך : 6 דריש יהוה בהמצאו קראחו בהיותו קרוב : 7 יעוז רשות דרכו ואיש און מחשבתו וישב אל יהוה וירחמוו ואל אלהינו כי ירבה לשלות : 8 כי לא מחשבותי מוחשוביכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה : 9 כי נבחנו שמיים הארץ כן נבחנו דרכי מדרכיכם ומהשבותי מהמחשבותיכם : 10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמיים ושםה לא ישוב כי אם הרוח את הארץ והולדתיה והצמיה נתן ורע לזרע ולחם לאכל : 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצלהיך אשר שלחתנו : 12 כי בשמה תהצאו ובשלום תובלון ההרים והגביעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ייחאו כף : 13 תחת הנעוץ עלה ברוש תחת הסרפד עלה הדס והוא להיה לשם לאות עולם לא כרת :

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה שועתי לבוא וצדקתי להגנות : 2 אשדי איש עשה זאת ובן אדם יחויק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות

יהוה ומאספכם אלהי ישראל : 13 תהנה ישכיל עבדי ירום ונsha ונגה מאד : 14 כאשר שנמו עלייך לרבים בן משה מאיש מראהו ותארו מבני אדם : 15 בן זיה גוים רבים עלייו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו :

53 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי גלתה : 2 ויעיל כוינק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראחו ולא מראה ונחמדחו : 3 נבזה וחдал אישים איש מכבות וידוע חלי וכמסחר פנים ממנה נבזה ולא השבנהו : 4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו מדברנו נועז מכה אליהם ומענה : 5 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עלייו ובחברתו רפה לנו : 6 כלנו צאן חעינו איש לדרכו פניו ויודה הפועז בו את עון כלנו : 7 נש והוא נעה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני נזיה נאלמה ולא יפתח פיו : 8 מעדך לכה ותירח לפסי נזיה נאלמה ולא יפתח פיו : 9 מפשע עמי נגע למם : 10 ויתן את רשותם קברו ואת עשר בתמיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו : 10 ויודה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה ורעד יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח : 11 מגמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדקיך עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל : 12 לכן אהליך לו ברבים ואת עצומים ייחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמה והוא חטא רבם נשא ולפשעים יפניע :

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחה לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה : 2 הרחיביו מקום אהליך ויריעות משבנותיך יטו אל תחשבי הארץ מיתריך יותרתיך חזקי : 3 כי ימין ושמאל תפרצי ורעד נום יירש וערירים נשמות יושיבו : 4 אל תיראי כי לא תבושו ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכח וחרפת אלמנותיך לא תזכריו עוד : 5 כי בעליך עשייך יהוה צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא : 6 כי כאשר עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נערים כי תמאס אמר אלהיך : 7 ברגע קטן עזבתיך וברחמים נדלים אקסצך : 8 בשוף קצף הסתרתי פני רגע מתק ובחסד עולם רחמתיך אמר נאלך יהוה : 9 כי מי זה זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עור על הארץ

כל רע: 3 ואל אמר בן הנכר הנגלה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריסין הן אני עז יבש: 4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתו ובחרו באשר חפצתי ומהזיקים בבריתך: 5 ונתתי להם בכתי ובחוותי יד ושם טוב מבנים ומبنות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: 6 ובוני הנכר גנליים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להוויה לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומהזיקים בבריתך: 7 והכיאותם אל הר קדרי ושמחותם בכית חפתוי עולותיהם זוחחים לרצון על מובחיו כי בתיו בית חפתה יקרא לכל העמים: 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עלייו לנכציו: 9 כל חייו שדי אחיו לאכל כל חייו בעיר: 10 צפו ערים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכל לבב הום שכבים אהבי לנו: 11 והכלבים עזינו נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו אויש לבצעו מקצתו: 12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כוה יום מחר נдол יתר מאר:

58 קרא בגרון אל תהחש כשובר הרם קולך והנד לעמי בשעם ולבית יעקב חטאתם: 2 ואותי יום יומ ודרשו ודעתרכי יחפצון כנו אשר צדקה עשה ומשפט אליהו לא עזב ישאלני משפטיו צדק קרבת אליהם יחפזון: 3 למה צמנו ולא ראות עניינו נפשנו ולא תדע זה ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תגנו: 4 הנה לריב ומצה תצומו ולהחות באנרכ רשות לא תצומו כיום להشمיע במורים קולכם: 5 הכויה היה צום אbehrho יום ענות אדם נפשו הלקף בגין ראשו ושק ואפר יציע הלויה תקרה צום יום רצון ליהוה: 6 הלויה זה צום אbehrho פתח חרצבות רשות התר אגדות מותה ושלח רצוצים חפשים וכל מושה תנתקו: 7 הלווא פרט לדרע לחמק וענויות מרודדים תביא בית כי תראה ערם וכיטו ומשרך לא תעטלם: 8 או יבקע כשחר אורך וארכתק מהירה תצמוח והלך לפניו צדקך כבוד יהוה יאסף: 9 או תקרה ויהוה ענה תשוע ויאמר הנסי אם תסיר מתוכך מותה שלח אצבע ודבר און: 10 ותפק לרעב נפשך ונפש עננה תשבע וורה בחחשך כבצחחות נפשך ועצמתיך וחילין והיתה כנן רוח וכמנוצאים מים אשר לא יוכבו מימי: 11 ובנו מנקחרות עולמי מוסדי דור ודור תקומות וקרא לך נדר פרץ משבב נתיבות לשבת: 12 אם תшиб משבת רגליך עשות חפציך ביום קדריך מעשות דרכיך ממנזוא חפצך ודבר יהוה מכבד וככדתו מעשות דרכיך ממנזוא חפצך ודבר דבר: 13 או חתען על יהוה והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתו נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: 2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכהו: 3 ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאנך ותוננה: 4 על מי תתענגו על מי תרחיבו פה האריכו לשון הלווא אתם ילדי פשע זרע שקר: 5 והנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחמי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: 6 בחלקי נחל חלקם הם גורליך גם להם שפכת נסך העלית מנהה העל אלה אנחים: 7 על הור נבה ונשא שמת משכבר נם שם עלית לובח זבח: 8 ואחר הדלת והמושזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלוי הרחבה משכבר ותכרת לך מהם אהבת משכבים ייד חווית: 9 ותשורי למלך בשמן ותרבוי רקחיך ותשליך ציריך עד מרחק והשפלי עדר שאול: (Sheol h7585) 10 ברבך דרכך יגעת לא אמרת נואש היה ירך מצאת על כן לא חלית: 11 ואת מי דאנת ותוראי כי תוכובי ואותיו לא זכרת לא שמת על לך הלא אני מהשחה ומעלם ואותי לא תוראי: 12 אני אניד צדקתק ואת מעשיך ולא יוועלך: 13 בזעך יצילד קבוץיך ואת כלם ישא רוח יקח הכל והחוסה בי ניהול ארץ ויישר החר קדשי: 14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך

זורה: 4 שאי סביב ענייך וראי כלם נקבעו באו לך בניך
מרחוק יבוא ובנתק על צד האמנה: 5 אז תראי ונחרת
ופחד ורחוב לבך כי יהפוך לך חיל המון ים חיל גוים
יבאו לך: 6 שפעת נמלים חכסך בכרי מדין ועיפה כלם
משבא יבוא והובנה ישאו ותחלת יהוה יברשו: 7 כל
צאן קדר יקבעו לך אילני נביות ישרתונך יעלו על רצון
מושביך וביתה תפארתי אפר: 8 מי אלה כעב תעופינה
וכיוונים אל ארבתיהם: 9 כי ל' איזים יקו ואניות הירושיש
בראשנה להכיא בנים מרחוק כספם וזהבם אתם לשם
יהוה אלהיך ולקרוש ישראאל כי אפר: 10 ובנו בני נכר
חמתיך ומכליהם ישרתונך כי בקצפי הכהיתיך וברצוני
רחמתיך: 11 ופתחו שעיריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו
להכיא אליך חול נויים ומכליהם נהוגים: 12 כי הנוי
וחמלהך אשר לא יעברוך יאבדו והגויים חרבי יחרבו:
13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדרהר ותאשר יהדו
לפאר מקום מקדשי ומוקם רגנלי אכבר: 14 וההלך אליך
שהוח בני מעניך והשתחו על כפות רגנליך כל מנאציך
וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראאל: 15 תחת היוטך
עוובה ושנואה ואין עבר ושמתייך לנאון עולם משוש דור
ודור: 16 וינקת חלב נויים וshed מלכים תינקי וידעת כי אני
יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: 17 תחת הנחשת אבאי
זהב ותחת הברזל אבאי כסף ותחת העצים נשחת ותחת
האנבים ברזל ושמתו פקרתך שלום ונגשיך צדקה: 18
לא ישמע עוד חמס בארץ שד ושבך בנבוליך וקראת
ישועה חומתיך ושעריך תחללה: 19 לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ולננה הירח לא יאיר לך והיה לך
יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: 20 לא יבוא עוד
שמשיך וירחך לא יאסק כי יהוה יהיה לך לאור עולם
ושלמו ימי אבלך: 21 ועטך כלם צדיקים לעולם ידרשו
ארץ נצץ מטעו מעשה ידי להתפאר: 22 הקטן יהיה
אלף והצעיר לנוי עצום אני יהוה בעטה אחישגה:

61 רוח אדני יהוה עלי יعن משיח יהוה אתי לבשר
ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבעים דרור
ולאstorim פכח קוח: 2 לקרא שת רצון לדחווה ויום
נקם לאלהינו לנחם כל אבלם: 3 לשום לאבלי ציון
لتחתיהם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה
תחללה תחת רוח כחה וקרא להם אילן הצדך מטע
וכבodo עלייך יראה: 3 וההלך נויים לאורך וממלכים לננה

הן לא קצרה יד יהוה מהஹיש ולא כברה אונו
משמעות: 2 כי אם עניתיכם היו מבדלים בינם לבין
אליהיכם וחטאותיכם הסתרו פנים מכם משמעו: 3 כי
כפיכם ננאלו בדם ואצבועותיכם בעון שפחותיכם דברו
שער לשונכם עולה תהגה: 4 אין קרא באצדך ואין נשפט
באמונה בטוח על תחוה ודבר שיא הרו عمل והוליד
און: 5 בימי צפפני בקעו וקורין עכבייש יארגו האכל
מביציהם מוות והזרה תבקע אפעה: 6 קוריהם לא יהיו
לבדר ולא יתכסו במשיעיהם מעשיהם מעשי און ופעל
חמס בכפיהם: 7 רגליהם לרע ירצו וימחרו לשפרם
נקי מחשבותיהם מהשבות און שד ושר במלולותם: 8
דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה לא יידע שלום: 9 על כן רחק
משפט ממוני ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשך
לננהות באפלות נהlek: 10 נששה כערומים קיר וכאיין
עינים נששה כשלנו בצחרים נשף באשימים כמתים: 11
המה כדבים כלנו וכיוונים הנה נהגה נקוה למשפט ואין
ליישועה רחקה ממנה: 12 כי רבבו פשעינו גנדך וחטאותינו
ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענו: 13 פשע וכח
ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר שック וסירה הרו והנו
מלב דברי שקר: 14 והסג אחרך משפט וצדקה מרחוק
תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכח לא תוכל לבוא:
15 והתי האמת נעדרת וסר מרע משחוטל וורא יהוה
וירע בעניינו כי אין משפט: 16 וירא כי אין איש וישותם
כי אין פניע והושע לו זרו וצדקה היא סמכתavo: 17
וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדיו
נקם תלבשת וויעט כמעיל קנאה: 18 בעל נמלות בעל
ישלם מהה לצריו גמול לאייבו לאיזים נמול ישלם: 19
ויראו מערב את שם יהוה ומזרחה שמש את כבורי כי
יבוא כנهر צר רוח יהוה נסחה בו: 20 ובא לציון נואל
ולשבו פשע ביעקב נאם יהוה: 21 ואני זאת בריתני אותך
אמיר יהוה רוחוי אשר עלייך ודברי אשר שמתי בפרק לא'
ימשו מפרק ומפרק זרע ומפרק זרע אמר יהוה מעתה
עד עולם:

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עלייך זרה: 2 כי
הנה החשך יסאה ארץ וערפל לאמים ועליך זירה יהוה
וכבodo עלייך יראה: 3 וההלך נויים לאורך וממלכים לננה

יהוה להתפאר: 4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקומו והדרשו ערי הרבה שמנות דור ודור: 5 מעמדו זרים ורעו צאכם ובני נכר אכרים וכרכימים: 6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גנים תאכלו ובכבודם חתירמו: 7 תחת בשתכם משנה וכלה ירנו חלום לכן בארצם משנה יירשו שמה עולם תהיה להם: 8 כי יי' יהוה אהב משפט שנא גול בעולה ונתתי פעולתם באמת וברית עולם אכרות להם: 9 ונודע בנים זרעם וצצאים בתוך העמים כל ראיים ייכרום כי הם זרע ברך יהוה: 10 שוש אשיש ביהוה תנל נשוי באלהי כי הלבשנו בנדי ישע מעיל צדקה יעטנו כחנן כארץ תוציא צמחה פאר וככלה תעודה כליה: 11 כי כארץ צדקה ותלה ונדר כל הגנים:

62 למען ציון לא אחש וلامען ירושלם לא אשקט עד יצא כננה צדקה ויושעה כפליד יבר: 2 וראו ננים צדך וכל מלכים כבודך וקרוא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: 3 והיות טהרת הפתארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אליהו: 4 לא אמר לך עוד עזבה ולארץ לא יאמור עוד שמנה כי לך יקרה חפציך בה ולארץ בעליה כי חפץ יהוה בר וארכץ תבעל: 5 כי בעל בחור בתולה יבעלך בניך ומושוח חתן על כללה ישיש عليك אליהיך: 6 על חומתיך ירושלם הפקרתי שמורים כל הימים וכל הלילה תמיד לא ייחשו המזקרים את יהוה אל דמי לכם: 7 ואל תנתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תhalbה הארץ: 8 נשבע יהוה בימינו ובזורע עוז אם אתן את דגnek עוד מאכל לאייביך ואם ישטו בני נכר תירושך אשר געת בו: 9 כי מספיו יאלחו והללו את יהוה ומקבציו ישתחוו בחצרות קדשי: 10 עברו עברו בשעריהם פנו דרך העם סלו המסלה סקל מaban הרימנו נס על העמים: 11 הנה יהוה השמייע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון תנגה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלו לפניו: 12 וקרוא להם עם הקדש נאoli יהוה ולך יקרא דרואה עיר לא נועבה:

63 מי זה בא מאדום חמוץ בנדים מבצרה זה הדור לבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 מודיע אדם ללבושך ובניך כרך בנת: 3 פורה דרכתי

לבדי ומעמים אין אישathi ואדרכם באפי וארכמסם בחמותיו וזה נזהם על בנו וכל מלבויש אנalto: 4 כי יום נקס בלבבי ושנה נאoli באה: 5 ואבית ואן עזר ואשתונם ואין סומך ותוועש לי ודע וחותמי היא סמכתני: 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמותי ואורייד לא-ארץ נזהם: 7 חסדי יהוה אזכיר הלה יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה נלחם כבוי וישראל אשר גמלם כרchromו וכרכב חסדייו: 8 ויאמר אך עמי המה הבנים לא ישקרו ויהיו להם למושיע: 9 בכל צratherם לא צדר ומלאק פניו הוושיעם באהבותו ובחלתו הוא נאלם ווינטלים ווינשאם כל ימי עולם: 10 והמה מרנו ועצבו את רוח קדרשו ויהפוך להם לאויב הוא נלחם בהם: 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעולם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדרשו: 12 מוליך לימי משה זרוע הפהארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מوالיכם בתהומות כסוס במדבר לא יכשלו: 14 כבכמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחינו כן נהגת ענק לעשות לך שם חפארת: 15 הבט משימים וראה מובל קדרש ותפארתך איה קנאיך וגבורתך המונ מעיך ורחמיך אליו התפקידו: 16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעלים שמק: 17 למה התענו יהוה מדריך תקשח לבנו מיראתך שוב למנע עבדיך שבטי נחלתך: 18 למצער ירשו עם קדרך צרינו בוססו מקדך: 19 היינו מעולים לא משלת בהם לא נקרא שמק עליהם:

64 לוא קרעת שמים ירידת מפניך הרים גלו: 2 כקדח אש המסים מים תבעה האש להודיע שמרק לזריך מפניך גוים ירנו: 3 בעשותך נוראות לא נקווה ירידת מפניך הרים גלו: 4 ומועלם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אליהם זולתק יעשה למבהכה לו: 5 פגעת את שׁ ועשה צדק בדריך יזכרון הן אתה קצפת ונחתה בהם עולם גועש: 6 והני בטמא כלנו וכובע עדים כל צדקהינו ונבל עללה כלנו ועונו כרוח ישאנו: 7 ואין קורא בשמק מתעורר להחזיק בר כי הסתרת פניך ממנה ותמונהנו ביד עוננו: 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנתנו החמר ואתה יצרכנו ומעשה ירך כלנו: 9 אל תקצף יהוה עד מادر ואל לעדר תוכר עין hon הנט נא עמק כלנו: 10 ערי קדרך היו מדבר ציון מדבר היהת ירושלם שממה: 11 בית

וישבו ונטו כרמים ואכלו פרום : 22 לא יבנו ואחר ישב
לא יטטו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמו ומעשה ידיו
יבלו בחיריו : 23 לא ייינעו לרייך ולא ילדו לבלה כי זרע
ברוכי יהוה המה וצצאים אתם : 24 והיה טרם יקראו
ואני ענה עוד הם מדברים ואני אשמי : 25 זאב וטלחה
ירעו כאחד ואירה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחיתו בכל הארץ אמר יהוה :

66 כה אמר יהוה השמיים בסאי והארץ הדם רגלי אי
זה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי : 2 ואות כל
אללה ידי עשתה וייהו כל אלה נאם יהוה ואל זה האבית
אל עני ונכח רוח וחדר על דבריו : 3 שוחט השור מכח
איש זוכה השה ערך כלב מעלה מנוח דם חזיר מזוכר
לבנה מברך און נם המה בחרו בדריכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה : 4 גם אני אבחור בתעליהם ומונרכת אכיה
לهم יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו : 5 שמעו דבר יהוה
החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאים מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבש : 6 קול
שaanן מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו :
7 בטרם תחילה ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה
זכר : 8 מי שמע צואת מי ראה אלה היזחל ארץ ביום
אחד אם יולד נוי פעם אחת כי חלה נם ילדה ציון את
בניה : 9 האני אשביר ולא אולד יאמר יהוה אם אני
הمولיד ועצרתי אמר אלהיך : 10 שמהו את ירושלים
וילו בה כל אהבה שישו אתה משוש כל המותבלים
עליה : 11 למען תינקו ושבעתם מshed מהחמייה למען תמצאו
וחתעננטם מזוי כבודה : 12 כי אמר יהוה הנני נתה
אליה כנהר שלום וכנהל שופט כבוד נוים וינקח על
צד תנשוא ועל ברכיהם תשעשעו : 13 כי איש אשר אמו
תנחנונו כן אנכי أنحמכם ובירושלים תנחמו : 14 ווראיTEM
ושלחם וצמותיכם כדרש תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו : 15 כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלחה
אש : 16 כי באש יהוה נשפט ובחורבו את כל בשׂר ורבו
חוללי יהוה : 17 המתקדשים והמשהרים אל הגנות אחר
אחד בתוך אכלי בשׂר החזיר והשׂקץ והעכבר יחו
יספו נאם יהוה : 18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה

קדשו ותפארתנו אשר הלוך אבותינו היה לשרפפת אש
וכל מהמדינו היה להרבה : 12 העל אלה המהפק יהוה
תחשה ותענו עד מאר :

65 נדרשתי ללא שאלה נמצאה ללא בקשנו אמרתי
הנני הנני אל נוי לא קרא בשמי : 2 פרשתי ידי כל היום
אל עם סorder ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבתים :
3 העם המכעיסים אותי על פניו תמיד זבחים בננות
ומקטרים על הלבנים : 4 היישבים בקבירים ובנכורים
ילינו האכלים בשׂר החזיר ופרק פגלים כליהם : 5
האמרים קרב אליך אל נשבי כי קדשיך אלה עשן
באפי אש קדחת כל היום : 6 הנה כתובה לפני לאacha
כי אם שלמתי ושלמתי על חיים : 7 עונתיכם ועונת
אבותיכם ייחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבועות חרפוני ומדמי פעליהם ראשונה על חיים : 8
כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל
תשוחתו כי ברכה בו כן עשה למען עברי לבלתי
השחיתות הכל : 9 ווזצאי מיעקב זרע ומיהודה יורש הריו
ירישה בחורי ועבדי ישכנו שם : 10 וזה השרון לנוה
צאן ועמק עכור לרבע בקר לעמי אשר דרשוני : 11 וואתם
עובי יהוה השכנים את הר קדשי הערכים לנדר שלחן
והමמלאים למני מסך : 12 ומণתי אתכם לחרב וככלם
לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניות דברתי ולא שמעתם
ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרם : 13 לכן
כה אמר אדרני יהוה הנה עברי ישמו ואתם תרעוו הנה
עבדי ישטו ואתם תצמאו הנה עברי ישמו ואתם תבשו :
14 הנה עברי ירנו מטופ לב ואתם תצעקו מכאב לב
ומשבר רוח תילילו : 15 וזה חמתם שמכם לשבועה לבחים
הмотברך בארץ יתברך באלהי אמן והnbsp;תשבע בארץ
ישבע באלהי אמן כי נשכח הזרות הראשונות וכי נסתרו
מעני : 16 כי הנני בורא תעלינה על לב : 18 כי אם ישו
תוכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב : 18 כי אם ישו
ונילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים
ニלה ועמה משוש : 19 ונLIGHT בירושלם ושותי בעמי ולא
ישמע בה עוד קול בכוי וקול זעה : 20 לא יהוה שם עוד
על ימים וזקן אשר לא ימלא את ימי כי הנער בן מאה
שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל : 21 ובנו בתרם

לקבץ את כל הנינים והלשנות ובאו וראו את כבודיו:¹⁹
ושמתי בהם אותן ושלחתי מהם פלייטים אל הנינים הראשונים
פול ולוד משכית קשת תבל ויון האיים הרחוקים אשר לא
שמעו את שמי ולא ראו את כבודיו והנידו את כבודיו
בנויים:²⁰ ותהיאו את כל אחיכם מכל הנינים מנהה ליהוה
בסוסים ובררכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הרים
קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר יבואו בני ישראל את
המנהה בכל טהור בית יהוה:²¹ וכן מהם אקה לכהנים
ללוים אמר יהוה:²² כי כאשר השמים החדשניים והארץ
החדשנה אשר אני עשה עמדים לבני נאם יהוה כן יעמוד
זרעכם ושמכם:²³ ויהוה מודיע חדש בחדרשו ומודיע שבת
שבתו יבוא כלبشر להשתחוות לפני אמר יהוה:²⁴
ויצאו וראו בפנרי האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא
תמות ואשם לא חכבה והוא דראון לכלبشر:

יעקב וכל משפחות בית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם כי עול כי רחקו מעלה וילכו אחריו ההבל ויהבלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלת אתנו מארץ מצרים המולך אך אתנו במדבר בארץ ערבה ושותה בארץ ציה וצלהות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: 7 ובאיו אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה התבאו ותתמאו את ארציך ונחלתו שמתם ל佗בה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרים פשעו כי והנביאים נבוא בכעל ואחריו לא יועלו הלכו: 9 לבן עד אריב אתכם נאם יהוה ואתם בני נוכם אריב: 10 כי עברו אי כי כתים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היהת כזאת: 11 ההימר נוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המר בכבודו בלוא יויל: 12 שמו שמי על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: 13 כי שתים רעות עשה עמי את עזבו מוקור מים חיים לחצב להם בארות הארץ נשברים אשר לא יכלו חמים: 14 העבר ישראל אם ילד בית הוא מדוע היה לבז: 15 עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וירושתו ארציו לשמה עדריו נצחח מבלי ישב: 16 גם בני נף ותחפנס ירעוך קדרך: 17 החלוא זאת תעשה לך עובך את יהוה אלהיך בעת מוליךך ברך: 18 ועתה מה לך לדרכ מצרים לשחתת מי שחור ומה לך לדרכ אשור לשחותת מי נהר: 19 תיסרך רעתק ומשבותיך תוכחך ודעי וראו כי רע ומור עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדת אליך נאם אדני יהוה צבאות: 20 כי מעולם שברתי לך נתקתי מוסתריך ותאמורי לא אעד כי על כל גבעה נבהה ותחת כל עין רענן את צעה זהה: 21 וואנכי נטעיתך שرك כלזה זרע אמרת ואיך נהפטת לי סורי הגפן נכrichtה: 22 כי אם תכpsi בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה: 23 איך תאמורי לא נתמאותי אחריו הבעלים לא הכלתי ראי דרכך בניא דשׁ מה עשית בכירה קלה משרכתך דרכיה: 24 פרה למד מדבר באות נפשו שאפה רוח התantha מי ישיבנה כל מבקשה לא יעפו בחדרה ימצעונה: 25 מנעי רגליך מיחף ונגרנק מצמאה ותאמורי נושא לא כי אהבת זרים ואחריהם אלך: 26 כבשת גנב כי נמצא בין הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכחניהם ונכויותיהם: 27 אמרם לעז אבי אתה ולابן את ולחרני כי פנו אליו ערך ולא פנים ובעת רעתם יאמרם קומה והושיענו: 28 ואיה אלהיך אשר

1 דברי ירמיהו בן חלקייו מן הכתובים אשר בענותה בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יASHIHO בן אמון מלך יהודה בשלוש עשרה שנה למלכו: 3 ויהיו בימי יהוקים בן יASHIHO מלך יהודה עד חמש עשרה שנה לздравיו בן יASHIHO מלך יהודה עד גלות ירושלים בחדר החמישי: 4 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר: 5 בתרם אוצרך בבטן ירעתק ובתרם תצא מרחים הקדשתיים נביא לנו נתתיק: 6 ואמר איה יהוה הנה לא ירעתק דבר כי נער אנכי: 7 ויאמר יהוה אליו אל התامر נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: 8 אל תירא מפניים כי אתה אני להצלך נאם יהוה: 9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אליו הנה נתתי דברי בפי: 10 ראה הפקדתיך היום הזה על הגנים ועל הממלכות לנחש ולנטוץ ולהאביר ולהחרוס לבנות ולנטוע: 11 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אליו היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו: 13 ויהיו דבר יהוה אליו שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ובפני מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה אליו מצפון פתח הרעה על כל ישבבי הארץ: 15 כי הנני קרא לכל משפחות מלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שער ירושלים ועל כל חומתיה סביב וועל כל ערי יהודה: 16 ודברתי משפטי אוthem על כל רעם אשר עובנו ויקטרו לאלהים אחרים וושתחו למשיעי ידים: 17 ואתה תazor מהניך וקמota ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל تحت מפניים פן אתהך לפניהם: 18 ואני הנה נתתיק היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלי יהודה לשירה לכחניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא יוכל לך כי אתה אני נאם יהוה להצילך:

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 הלא וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעריך אהבת כלולתייך לכתך אחריו במדבר בארץ לא זרועה: 3 קדרש ישראל ליהוה ראשית תבואהת כל אכליו יASHIHO דעה התבא אליהם נאם יהוה: 4 שמעו דבר יהוה בית

ביהוה אלהיך פשעת ותפורי את דרכיך לזרים תחת כל עז רענן ובכולי לא שמעתם נאם יהוה: 14 שבבו בנים שובבים נאם יהוה כי אני בעלייכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושתים ממשפה והבאתי אתכם ציון: 15 ונחת לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: 16 והוא כי תרבו ופריתם בארץ בימים התהנה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא עלה על לב ולא יזכרנו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: 17 בעת ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה ונ��ו אליה כל הגויים לשם יהוה לירושלים ולא ילכו עוד אחריו שררות לכם הרע: 18 בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתו את אבותיהם: 19 ואנכי אמרתי לך אישיך בכנים ואtan לך ארץ חמדת נחלת צבי צבאות נויים ואמר אבי תקראו לי ומאתרי לא תשובו: 20 אכן בנדאה אשמה מרעה כן בנדתם כי בית ישראל נאם יהוה: 21 קול על שפתיים נשמע בכיו תחנוני בני ישראל כי העו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם: 22 שבבו בנים שובבים ארפה משובטים הנהו אנתו לך כי אתה יהוה אלהינו: 23 אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: 24 והבשת אלה את גיע אבותינו מנערינו את פאמם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם: 25 נשכבה בבשנתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו אבותינו מנערינו ועד היום זהה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

4 אם תשוב ישראל נאם יהוה אליו תשוב ואם תסיר שקווץך מפני ולא תנו: 2 ונשבעת חי יהוה באמות המשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: 3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלים פן יצא כאש חמתי לבבכם איש יהודה וישבי ירושלים פן יצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפי רע מעליכם: 5 הנידנו ביהודה ובכונה העיזו אל תעמדו כי רעה אני מכפון ושבך נדול: 7 עליה אריה מסבכו ומשחת נויים נסע יצא ממוקמו לשום ארץ לשמה ערך תצינה מאין יושב: 8 על זאת אני נאם יהוה לא אטoor לעולם: 13 אך דעינו כי חגרו שקים ספדו והיללו כי לא שב חרון אף יהוה

עשית לך יקומו אם יושיעך בעת רעך כי מספר ערך הוא אלהיך יהודה: 29 למה תיריבו אליו כלכם פשעם כי נאם יהוה: 30 לשוא הכתי את בנים מוסר לא לך אכלת חרבכם נביאיכם כאריה משחית: 31 הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר היהתי לישראל אם ארץ מאפילה מדוע אמרו עמי רדנו לא נבוא עוד אליך: 32 התשכה בתולה עדיה כליה קשירה ועמי שכחוני ימים אין מספר: 33 מה טובך דרך לבקש אהבה לך נם את הרעות למדתך את דרכיך: 34 נם בכנעיך נמצא דם נפשות אבוניהם נקיים לא במחתרת מצאותם כי על כל אלה: 35 וה אמר כי נקיותך אך שב אפו ממנני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי: 36 מה חולץ מארך לשנות את דרכך נם ממצדים תוכשי כאשר בשת מאשר: 37 נם מאתה זה תצא יידיך על ראשך כי מסאס יהוה מבטחיך ולא תצליחו להם:

3 לאמר הן ישלה איש את אשתו והלכה מארתו והיתה לאיש אחד היושב אליה עוד הלווא חנוך תחנוף הארץ ההייא ואת נית רעים דבכים ושוב אליו נאם יהוה: 2 שאי ענייך על שפתיים וראוי איפה לא שנلت על דרכיים ישבת להם כערבי במדבר ותחנפי ארץ בזוניך ובvreתק: 3 וימנעו רבבים ומולkos לא היה ומצח אשזה זונה היה לך מאנת הכלם: 4 הלווא מעתה קראתי לך אבי אלף נעריך אתה: 5 הונשר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברת והשי הרעות והוכל: 6 ויאמר יהוה אליו ביום יאשרו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הדר נגה ואל תהת כל עז רענן ותוני שם: 7 ואמר אחרי עשותה את כל אלה אליו תשוב ולא שבה ותראה בוגודה אותה יהודה: 8 וארא כי על כל אדרות אשר נפהה משבה ישראל שלחתיה ותן את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בנדאה יהודה אהותה ותליך ותונ נם היא: 9 והיה מקלazonה ותחנוף את הארץ ותגאנ את האבן ואת העץ: 10 ונם בכל זאת לא שבה אליו בוגודה אהותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: 11 ויאמר יהוה אליו צדקה נפשה משבה ישראל בוגודה יהודה: 12 הילך וקראת את הרבבים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה לא אפילו פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטoor לעולם: 13 אך דעינו כי

ממנה: 9 והיה ביום ההוא נאם ייְהוָה יאֶכְרֹב לְבֵב הַמֶּלֶךְ וְלַב
 הַשָּׂרִים וְנִשְׁמְמוּ הַכְּהֻנִים וְהַנְּבִיאִים יִתְהַמְּהוּ: 10 ואמר אלה
 אֱדֹני ייְהוָה אֲכַן הַשָּׁא הַשָּׁא לְעַם הַזָּה וְלִירוֹשָׁלָם לְאמֹר
 שְׁלוֹם יִהְיֶה לְכֶם וְגַנְעָה חַרְבָּ עַד הַנֶּפֶשׁ: 11 בְּעֵת הַחִיא
 יָמֵר לְעַם הַזָּה וְלִירוֹשָׁלָם רוח צח שפיטים במדבר דרכָ
 בַּת עַמִּי לֹא לְהַרְתָּה וְלֹא לְהַבֵּר: 12 רוח מלא אלה יבוֹא
 לִיעְתָּה נִם אֲנִי אָדָבָר מִשְׁפְּטִים אָוֹתָם: 13 הַנָּה כְּעִנְנִים
 יַעֲלָה וּכְסֻופה מִרְכְּבָתוֹ קָלָו מִנְשָׁדִים סָסִוי אוֹי לְנוּ כִּי
 שְׁדָדָנוּ: 14 כְּכָבֵס מִרְעָה לְבַקְרִי יְרוֹשָׁלָם לְמַעַן תַּשְׁעִי עַד
 מַתִּי תַּלְוִן בְּקַרְבֵּךְ מִהְשְׁבָּתוֹ אָוֹן: 15 כִּי קָל מִינִד מִדָּן
 וּמִשְׁמִיעָן מַהְרָ אַפְּרִים: 16 הַזְּכִירוּ לְנוּם הַנֶּה השמִיעָן
 עַל יְרוֹשָׁלָם נִצְרִים בָּאִים מָאָרֶץ הַמְּרַחְקִ וְוַתַּנוּ עַל עַרְיוֹן
 יְהוָה קּוֹלָם: 17 כִּשְׁמָרִי שְׁדֵי הַזָּה עַלְיהָ מִסְכֵּבְכִּי אַתְּ
 מַרְתָּה נִם ייְהוָה: 18 דְּרַכְךָ וּמַעַלְיךָ עָשָׂו אֱלֹהִים וְאַשְׁבָּע
 רַעַתְךָ כִּי מַרְכָּבְךָ נָעַד לְבָכְךָ: 19 מַעַי מַעַי אַחֲלָה קִירוֹת
 לְבִי הַמָּה לִי לְבַיְוָה אַחֲרִישׁ כִּי קָל שָׁופֵר שְׁמַעְתִּי נְפָשִׁי
 תְּרוּעַת מִלְחָמָה: 20 שְׁבָר עַל שְׁבָר נִקְרָא כִּי שְׁדָרָה כָּל
 הָאָרֶץ פְּתָאָם שְׁדָרָוּ אֲחָלִי רַגְעָעִתִּי: 21 עַד מַתִּי אֲרָא
 נָס אַשְׁמָעָה קָל שָׁופֵר: 22 כִּי אָוַיְל עַמִּי אַתְּ לֹא יְדַעַן
 בְּנִים סְכָלִים הַמָּה וְלֹא נְבּוּנִים הַמָּה חַכְמִים הַמָּה לְהַרְעָעָה
 וְלְהַיְשָׁבָל לֹא יְדַעַן: 23 רָאִיתִי אֶת הָאָרֶץ וְגַנְגָה תְּהַווּ בָּהּ
 וְאֶל הַשְּׁמִינִים וְאַיִן אָוֹרָם: 24 רָאִיתִי הַהְרִים וְהַנֶּה רְעִשִׁים
 וְכָל הַגְּבֻעֹת הַתְּקַלְּקָלָה: 25 רָאִיתִי וְהַנָּה אַיִן הָאָרֶם וְכָל
 עַופְתְּ הַשְּׁמִינִים נְדָרוֹ: 26 רָאִיתִי וְהַנָּה הַכְּרָמֶל הַמְּדָבָר וְכָל
 עַדרְיוֹ נְתַצְּוֹ מִפְנֵי ייְהוָה מִפְנֵי חֶרְוֹן אָפָוּ: 27 כִּי כָה אָמַר
 ייְהוָה שְׁמָמָה תַּהֲיָה כָּל הָאָרֶץ וְכָלָה לֹא אָעַשָּׂה: 28 עַל
 אֲתָה תָּבָל הָאָרֶץ וְקָדְרוּ הַשְּׁמִינִים מִמְעָל עַל כִּי דְבָרְתִּי
 זְמִתִּי וְלֹא נְחַמֵּת וְלֹא אֲשֹׁוב מִמְּנָה: 29 מִקְול פְּרַשׁ וּרְמָה
 קָשֶׁת בְּרַחֲתָה כָּל הַשִּׁיר בָּאוּ בְעֵבִים וּבְכַפִּים עַל כָּל הַעִיר
 עֹזְבָה וְאַיִן יִשְׁבַּב הַנָּה אֵישׁ: 30 וָאָרַת שְׁדוֹר מִתְהַעַשְׂה כִּי
 תְּלַבְּשִׁי שְׁנִי כִּי תְּהַדֵּד עַדְיִ זְהָב כִּי תְּקַרְעֵי בְּפָזְקִ עִנִּיךְ
 לְשֹׂא תְּתִפְפֵי מַאֲסָה בָּךְ עֲנָבִים נְפַשֵּׁק יִבְשָׁו: 31 כִּי קָל
 כְּחֻולָה שְׁמַעְתִּי צְרָה כִּמְבָכְרָה קָל בָּת צִוְּן תִּתְפַּח
 תִּפְרַשׁ כְּפִיה אַיִן נָא לִי כִּי עִיפָּה נְפָשִׁי לְהַרְגָּנִים:

5

שָׁוְטָטוּ בְּחוֹצֹות יְרוֹשָׁלָם וְרָאוּ נָא וְדַעַן וּבְקָשׁוּ
 בְּרַחְוּבָתְיהָ אִם תִּמְצָא אִישׁ אִם יִשְׁעָה מִשְׁפָט מִבְקָשׁ
 אִמְנוֹנָה וְאַסְלָחָה לָהּ: 2 וְאִם חַי ייְהוָה יִאֲמְרוּ לְכוּ לְשָׁקָר

וימאסו בה: 20 למה זה לי לבונה משבא תבואה וקנה הטוב נארץ מרחק עלהיהם לא לרצון וובהיכם לא ערבו לי: 21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו גם אבותם ובנים יחרדו שכן ורעו יאבדו: 22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפונ וגו' נדרול יעדור מירכתי ארץ: 23 קשת וכידון יחויקו אכורי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסיהם ירכבו ערדוך כאיש למלחמה עליך בת ציון: 24 שמענו את שמו רפו ידינו צרה החזוקתנו חיל קוילדה: 25 אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מנוור מסביב: 26 בת עמי חנרי שך והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד חמודרים כי פתאם יבא השדר עליינו: 27 בחון נתחיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם: 28 כלם סדי סורדים הלאי רכלי נחשת וברזל כלם משחיתום המה: 29 נחר מפה מאשתם עפרת לשוא צרוף ורעים לא נתקו: 30 כספי נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

7 דבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 עמד בשער בית יהוה וקרأت שם את הדבר הזה ואמרת דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקומות הזה: 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה חינה: 5 כי אם היטיב夷ו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו תשוע משפט בין איש ובין רעהו: 6 גַּר יתומ ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקומות הזה ואחריו אלהים אחרים לא תלבו לרעיכם: 7 ושכنتם אתכם במקומות הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם מן עולם ועד עולם: 8 הנה אתם בטעים لكم על דברי השקר לבתו הארץ: 9 הנגב רצח ונאף והשבע לשקר וקתר לבבعل והליך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 10 ובאתם ועמדתם לפני בביה הזה נקרא שמי עליון ואמרתם נצלו למען עשות את כל התשובות האלה: 11 המערת פרצחים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליון בעיניכם נם אני תהנה ראיות נאם יהוה: 12 כי לכטנו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתושמי שם בראשונה וראו את אשר עשותי לו מפני רעת עמי ישראל: 13 ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה

אנשים ילכדו: 27 ככלוב מלא עופר כן בתיהם מלאים מורה מה על כן גדרו ווישרו: 28 שנמו עשו נם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום וצילה ומשפט אבויים לא שפטו: 29 העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בני אשר כזה לא תחנקם נפשי: 30 שמה ושרורה נהיתה בארץ: 31 הנכאים נבוא בשקר והכתנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה העשו לאחריה:

6 העזו בני בנימין מקרב ירושלים ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר נдол: 2 ההנו והמענה דמיות בת ציון: 3 אלהי יאו רעים ודרידיהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעללה בלילה כי פנה היום כי ינטו צללי ערבי: 5 קומו ונעללה בלילה ונשיותה ארמנותיה: 6 כי אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושבכו על ירושלים סללה היא העיר הפקר כללה עסק בקרבה: 7 כהקיד בור מימה כן הקירה רעתה חמס וشد ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: 8 והסדי ירושלים פן תקע נפשי מנק פן אשימך שמה ארך לא נושבה: 9 כה אמר יהוה צבאות עולל יעולו כנפנ שארית ישראל ירך כבוד על סלסלות: 10 על מי אדרבה ואעדיה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם להרפה לא יחפיצו בו: 11 ואת חמת יהוה מלאתי נלאתי היכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים ייחדו כי נם איש עם אשה ילכדו ז肯 עם מלא מים: 12 וננסבו בתיהם לאחרים שרות ונשים יהדו כי אתה את ידי על יישבי הארץ נאם יהוה: 13 כי מקטנים ועד נדולים כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: 14 וירפאו את שבר עמי על בנפלים בעת פקרתיהם ישללו אמר יהוה: 15 כה אמר יהוה עמדו על דרכיכם וראו ושאלו לנתחות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשם ויאמרו לא נכל: 16 והקמתו עלייכם צפם הקשיבו לקל שופר ויאמרו לא נקשיב: 17 לכן שמו הגנים ודרוי עדת הארץ אשר בם: 18 שמי הארץ הנה אני מביא רעה אל העם זהה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורת

34 והשบทי מערי יהודה וממחוזות ירושלים קול שנון וקול
שמעה קול חתון וקול כללה כי להרבה תדרה הארץ:

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה
ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם: 2
ושתחום לשמש ולירוח ולכל צבא השמים אשר אהובם
אשר עברם ואשר הלו יאספו ולא יקברו לדמן על פניו האדמה
שהתחוו להם לא יאספו ולא יקברו אין אדריכם אשר
יהיו: 3 ונבחר מות מהיים לכל השארית הנשאים מן
המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשאים אשר
הדרחמים שם נאם יהוה צבאות: 4 ואמרת אליהם כה
אמר יהוה היבלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישב: 5 מודיע
שובבה העם הזה ירושלים משבה נצחח החזיקו בתרמיט
מאנו לשב: 6 הקשתיו ואשמע לאן ידברו אין איש
נחים על רעהו לא אמר מה עשו כללה שב במרצחות כסוס
שוטף במלחתה: 7 גם חסידה בשמי ידעה מועדרה ותר
וסוס וענור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט
יהוה: 8 איך תאמרו הנה בדבר יהוה אנחנו ותורת יהוה אנחנו
אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: 9 הבינו חכמים
חוות וילכו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם:
10 לכן את נשיהם לאחרים שרותיהם לירשים כי
מקטן ועד גודל כלה בעצ מנביא ועד כהן כלה
עשה שקר: 11 וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום: 12 הבשו כי תועבה עשו נם
בוש לא יבשו והקלם לא ידעו לכן יפלו נפליים בעת
פקדתם יכשלו אמר יהוה: 13 אסף איספים נאם יהוה אין
ענבים בנפן ואין חאנים בהאה והעליה נבל ואtan להם
יעברים: 14 על מה אנחנו ישבים האספו ונכוא אל ערי
המצצר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו הדרנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה: 15 קווה לשלים ואין טוב לעת
מרפה והנה בעתה: 16 מרדן נשמע נחרת סוטו מוקל
מצחלאות אביריו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ
ומלאה עיר וישבי בה: 17 כי הגני משלח בכם נחשים
צפעים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה:
18 מבליונית עלי יגון עלי לביו: 19 הנה קול שועת
בת עמי מארץ מרחקם היהוה אין בזכרון אם מלכה
אין בה מרוע הצעוני בפסלייהם בהבלין נכר: 20 עבר

נאם יהוה ואדבר אליכם השם ודבר ולא שמעתם
ואקרא אתכם ולא ענוthem: 14 וועשיתו לבית אשר נקרה
שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם
ולאבותיכם כאשר עשיתו לשלו: 15 והשלכתו אתיכם
מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע
אפרים: 16 ואותה אל חתפלל بعد העם הזה ואל תשא
בעדים רנה ותפללה ואל חפנע כי איןנו שמע אתה:
17 האינך ראה מה המה שעשים בעיר יהודה ובಚוץ
ירושלים: 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את
האש והנסים לשוט בעז לעשות כונים למלכת השמים
והסק נסכים לאלהים אחרים למען הкусני: 19 האתי
הם מכעסים נאם יהוה הלו אתם למען בשת פניהם: 20
לכן כה אמר אדרני יהוה הנה אף וחותמי נתקת אל המקום
זה על האדם ועל הבהמה ועל עז השדה ועל פרוי
האדמה ובערה ולא תכבבה: 21 כה אמר יהוה צבאות
אליהו ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר:
22 כי לא דרבתי את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
אתם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח: 23 כי אם
אתם מארץ צויתי אותם לאמר שמעו בקול וחיינו
לכם לאליהם ואתם תחיו לי לעם והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: 24 ולא שמעו ולא
הטו את אונים וילכו במעוצותبشرותם לבם הרעד ויהיו
לאחר ולא לפנים: 25 למנ היום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום הזה ואshall אליכם את כל עברי
הנביאים יום השם ושלח: 26 ולא שמעו אליו ולא הטו
את אונים ויקשו את ערכם הרעו מאבותם: 27 ובררת
אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענכה: 28 ואמרת אליהם וזה הגוי אשר לא
שמעו בקול יהוה אלדייו ולא לךו מוסר אבדה האמונה
ונכרצה מפיהם: 29 גוי נזרך והשליכיו ושאי על שפם
קינה כי מס יהוה וייטש את דור עברתו: 30 כי עשו
בני יהודה הרעד בעני נאום יהוה שמו שקוצחים בבית
אשר נקרה שמי עליו לטמאו: 31 ובנו במוות התפת אשר
בניין בן הגם לשורף את בנייהם ואת בנותיהם באש אשר
לא צויתו ולא עלתה על לביו: 32 לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמיר עוד התפת וינוי בן הנם כי אם ניא
הרנה וקברו בתפת מאין מקום: 33 והיתה נבלת העם
זה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:

בדמן על פני השרה וכעמיר מאהורי הקצר ואין מאסף:
ככה אמר יהוה אל יתהלך חכם בחכמו ואל יתהלך
הנבוּ בנבורתו אל יתהלך שעיר בעשרו: 24 כי אם
בזאת יתהלך המתהלך השכל וידע אותו כי אני יהוה
עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם
יהוה: 25 הנה ימים בהם נאם יהוה ופקדתי על כל מול
בערלה: 26 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני
עמון ועל מוֹאָב ועל כל קצוצי פאה היישבים במדבר כי
כל הגוֹים ערלים וכל בית ישראל עדרלי לב:

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליהם בית
ישראל: 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוֹים אל תלמודו
ומאותות השמיים אל תחתו כי ייחתו הגוֹים מהמה: 3 כי
חקות העמים הבְּלִ הַוְּאַי עַז מֵיעַרְכָּתוּ מִשְׁעָה יְדֵי
חרש במעדץ: 4 בכסף ובזהב ייפחו במסמרות ובמקבות
יחזוקם ולא יפיק: 5 כתה מרתק מהמה ולא ידברו
נשוא ונושא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וنم
הייטיב אין אותם: 6 מאיין כמוך יהוה גדור אתה וגדור
שםך בנוראה: 7 מי לא יראך מלך הגוֹים כי לך אתה כי
בכל חכמי הגוֹים ובכל מלוכותם מאיין כמוך: 8 ובאהת
יבעירו ויכסלו מוסר הבְּלִים עַז הוֹא: 9 כסף מרקע
מתרשיש יובא וזהב מאופיו מעשה חרש יורי צורף תכלת
וארגמן לבושים מעשה חכמים כלם: 10 והוא יהוה אלהים
אמת הוא אלהים חיים ומכל עולם מקצפו תרעש הארץ
ולא יכולו נזום ועמו: 11 כדרנה תאמרון להוּם אלהיא דִי
שמייא וארכא לא עברו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא
אללה: 12 עשה הארץ בכתוֹ מכך תבל בחכמו ובתבונתו
נטה שמיים: 13 לכול תחוֹ המון מים בשמיים וועלנה נשאים
מקצת הארץ ברקיהם למתר עשה ויוציא רוח מאטרתתו: 14
גבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם: 15 הבל מה מה מעשה תעטעים בעת
פקדתם יאבדו: 16 לא אלה חלק יעקב כי יוizard הכל
הוא ויישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמנו: 17 אספי
ארץ נגעך ישבתי במצרים: 18 כי כה אמר יהוה הנני
קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצדורי להם למען
ימצאו: 19 אויל לי על שברי נחלה מכתיב ואני אמרתי
אך זה חלי ואשאנו: 20 אהלי שדר וככל מיתרי נתקו בני
ישראל ואינם אין נטה עוד אהלי ומקיים יריעותי: 21 כי

קציר כליה קיז' ואנחנו לוֹא נושענו: 21 על שבר בת עמי
השברתי קדרתי שמה החוקתני: 22 הצרוי אין בוגלעד אם
רפא אין שם כי מדרוע לא עלתה ארכתה בת עמי:
9 מי יתן ראי מים ועינוי מקור דמעה ואבכה ומים
ולילה את חללי בת עמי: 2 מי יתני במדבר מלון ארחים
ואזובבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנפכים עצרת
בנדדים: 3 זיידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם
יהוה: 4 איש מרעהו השמרו ועל כל Ach חבטחו כי
כל Ach יעקב וככל רע רכילד: 5 ואיש ברעהו
יתחולו ואמת לא יידברו למדו לשונם דבר שקר העווה
נלאו: 6 שבתק בתוכך מרמה במרמה מאנו דעתו
נאם יהוה: 7 لكن כי אמר יהוה צבאות הנני צורף
ובחננים כי איך עשה מפני בת עמי: 8 חז שוחט לשונם
מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישם
ארבו: 9 הצל אללה לא אפק בם נאם יהוה אם בניו אשר
כזה לא תנתנקם נפשי: 10 על ההריםasha בכוי ונחי ועל
נאות מדבר קינה כי נצטו מבלי איש עבר ולא שמעו קול
מקנה מעוף השמיים ועד בהמה נדררו הלכו: 11 ונחתה את
ירושלם לגלים מעון תנאים ואת ערי יהודה אתן שמה
מבלי יושב: 12 מי האיש החכם ויבן את זאתasher דבר
פי יהוה אליו וינגדה על מה אברה הארץ נצחה כמדבר
מבלי עבר: 13 ויאמר יהוה על עזובם את תורתו אשר
נתתי לפניהם ולא שמעו בקהל ולא הלכו בה: 14 וילכו
אחרי שררות לכם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם:
15 לכן כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מיאכilm
את העם הזה לענה והשקייתים מיר ראש: 16 וההפטות
בנויים אשר לא ידעו מהה ואבותם ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותיהם: 17 כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למקונותות ותבונאה ואל החכמתו שלחו
ותובאגנה: 18 ותמהרנה ותשנה עלינו נדי ותדרנה עניינו
דמעה ועפפינו יולו מים: 19 כי קול נהי נשמע מצוין איך
שדרנו בשנו מادر כי עזובנו ארץ כי השליך משבנותנו:
20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר פי
ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעהה קינה: 21 כי עליה מות
בחלוניינו בא בארמנוטינו להכרית עולל מלחוץ בחורים
מרחבות: 22 דבר כי נאם יהוה ונפלת נבלת האדם

ובערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכilio וככל מודיעם נפוצה: 22 קול שמוועה הנה באה ורעה נдол מארץ צפון לשום את ערי יהודה שמה מעון תנימ: 23 ידעת יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הילך והכין את צעדו: 24 יסני יהוה אך במשפט אל באפק פן תמעוני: 25 שפק חמתך על הגויים אשר לא ידועך ועל משפחות אשר בשמק לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלו ויכלו ואת גודו השמו:

11

12 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלים: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלה ישראל אדרור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: 4 אשר צויתו את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיהם אותם כל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואני אהיה לכם לאלילים: 5 למען הקום את השבעה אשר נשבעתי לאבותיכם לחת להם ארץ זבת חלב ודבש ביום הזה ואען ואמר Amen יהוה: 6 ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בעיר יהודה ובছוצות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיהם אותם: 7 כי העד העדרתי באבותיכם ביום העלוותיהם מארץ מצרים ועד היום הזה השם והעד לאמר שמעו בקולי: 8 ולא שמעו ולא המו את אונם וילכו איש בשירותם הרע ואביה עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתו לעשותות ולא עשו: 9 ויאמר יהוה אליו נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים: 10 שבו על עונת אבותיהם הראשנים אשר לנו לטעמם את דברם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתיהם אשר כרתיהם את אבותיהם: 11 וכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכל לצאת ממנה ועקון אל ולא אשמעו אליהם: 12 והלכו ערי יהודה ושבי ירושלים ועקון אל האליםיהם אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם: 13 כי מספר ערך היו אלה יתודה ומספר חצות ירושלים שמהן מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: 14 ואתה אל התפלל بعد העם הזה ואל תsha בעד רנה ותפלח כי איןנו שמע בעת קראמ אליו بعد רעתם: 15 מה לירידי בכיתו עשותה

בנהלה אשר הנהלתו את עמו את יישראל הנסי נתשם מעל אדרמתם ואות בית יהודה האשוש מתחכם: 19 ערי הנגב סגנו ואין פחה הנגלת יהודיה כליה הנגלת שללמיים: 20 שאי עיניכם וראי הבאים מצפונן איה העדר נתן לך צאן הפארתק: 21 מה תאמריו כי יפקד עליך ואת למדתם את עלייך אלףים לראש הלווא חבלים יאחווק כמו אשת לדה: 22 וכי תאמריו בלבך מודיע קראני אלה ברב עונך גנלו שולך נחמסו עקיבך: 23 הייפה כושי ערוו: ונמר החרברתו נם אתם תוכלו להיטיב למדוי הרע: 24 ואפיקם כקש עובר לרוח מדבר: 25 זה גורלך מנת מדיך מאי נאם יהוה אשר שכחת אותו ותבטחו בשקר: 26 וגם אני השפטו שולך על פניך ונראה קלונך: 27 נאפיק ומצחלוותך זמת זונתק על נבעות בשדה ראיתי שקוציך אויל לך ירושלם לא תהרי אחרי מתי עד:

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דבריו הבהירונות:

2 אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו לאرض וצוהות ירושלים עלתה: 3 ואדריהם שלחו צעריהם למים באו באرض בשו אקרים חפו ראשם: 5 כי גם אילית בשדה יירה וזועב כי לא היה דשא: 6 ופראים עמדו על שפם שאפו רוח כתנים כלו ענייהם כי אין עשב: 7 אם עניינו ענו בנו יהוה עשה למען שכך כי רבו מושבתינו לך חטאנו: 8 מקווה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כנור בארץ וכארח נתה ללון: 9 למה תהיה כאיש נדחם כנbor לא יוכל להוציאו אתה בקרבנו יהוה ושםך עליינו נקרא אל חנתנו: 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגלייהם לא חשבו יהודה לא רצם עתה זיכר עונם ויפקד חטאיהם: 11 ויאמר יהוה אליו אל תחפכל بعد העם הזה לטובה: 12 כי יצמו איני שמע אל רנתם וכי יעלו עליה וממנה איני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנקיכי מכה אוטם: 13 ואמר אה אדרני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמתו אתן لكم במקומות הזה: 14 ויאמר יהוה אליו שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחחים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חווון שקר וקסם ואלול ותרמותם לבם המה מוגבאים לכם: 15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשם ואני לא שלחחים ומה מארים חרב ורעב לא יהיה הארץ הזאת נשבה עדר יהוה: 18 אמר למלך ולגבירה השפילו שבו

בנהלה אשר הנהלתו את עמו את יישראל הנסי נתשם מעל נתשי אוות אשוב ורוחותם והשבותם איש לנחלתו ואיש לארציו: 16 והיה אם למד ילמודו את דרכיו עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למד את עמי להשבע בבעל וגנבו בתוך עמי: 17 ואם לא ישמעו ונשתתפי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:

13

כה אמר יהוה אליו הלויך וקנית לך אוזר פשתים ושמתו על מתנייך ובמים לא תבאחו: 2 ואקנה את האוזר לדבר יהוה ואשם על מתניינו: 3 ויהי דבר יהוה אליו שנייה לאמר: 4 קח את האוזר אשר קנית לך על מתנייך וקום לך פרתת ותמננו שם בנקיק הסלע: 5 ואליך ואטמננו בפרתת כאשר צוה יהוה אוטי: 6 ויהי מקץ ימים רבים ואמר יהוה אליו קום לך פרתת וקח משם את האוזר אשר צויתיך לטמננו שם: 7 ואליך פרתת ואחפר ואקח את האוזר מן המקום אשר טמןנו שם והנה נשחת האוזר לא יצליח כלל: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 כה אמר יהוה בכמה אשחות את נאנן יהודה ואת נאון ירושלם הרב: 10 העם הזה הרע המאנים לשמעו את שמוע את דבריו ההלכים בשירותם לכם וילכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאוזר הזה אשר לא יצליח כלל: 11 כי כאשר ידבק האוזר אל מתני איש כן הדרקתי אליו את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתלה ולהתפרק ולא שמעו: 12 ואמרת אלהים את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל מלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין: 13 ואמרות אלהים כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנבאים ואת האבות והבנים ייחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אchos כל ישבוי ירושלם שכرون: 14 ונפצעים איש אל אחיו ולא אדרחים מהשחיתם: 15 שמעו והאזינו אל תנבעו כי יהוה דבר: 16 תננו ליהוה אלהים כבוד בטרכ יחש ובטרם יתגנפו רגליים על חורי נשף וקויום לאור ושםה לצלמות ישית לערפל: 17 ואם לא תא שמעהו במסתרים תבכה נשפי מפני גונה ודמעה תדרע ותרד עני דמעה כי נשבה עדר יהוה: 18 אמר למלך ולגבירה השפילו שבו

ובכל גבוליך : 14 והעברית את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדרה באפי עלייכם תוקר : 15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקدني והנכם לי מרדפי אל לארך אף תקחני דע שאתה עליך חרפה : 16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לשון ולשמה לבבי כי נקרא שマー עלי יהוה אלהי צבאות : 17 לא ישבי בسود משחקרים ואعلاו מפני ייך בך ישבתי כי זעם מלאתני : 18 למה היה כאבי נצח ומכתاي אגושה מאגה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו : 19 לכן כי אמר יהוה אם תשוב ואшибך לבני העמד ואם תוציא יקר מזולל בכפי תהיה שבו המה אליך ואתה לא השוב אליהם : 20 ונתהייך לעם הזה לחומת נשחת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אינו להושעך ולהצילך נאם יהוה : 21 והצלהיך מיד רעים ופדרתיך מכך עריצים :

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר :

לא תחק לך אשה ולא יהיה לך בנים ובנות במקום זהה : 3 כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות היולדרים במקום הזה ועל אמות הילודות אותן ועל אבותות המולדרים אותן בארץ הזה : 4 ממותו תחלאים ימתו לא יספרו ולא יקברו לדמן על פni האדמה יהיו ובחרב וברעב ייכל והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמות הארץ : 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוזח ועל תלך לספר ואל תנדר להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסר ואת הרחמים : 6 ומתחנו גדים וקטנים בארץ הזה לא יקברו ולא יספרו להם ולא יתגרד ולא יקרח להם : 7 ולא יפרנסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותן כוס תנחומים על אביו ועל אמו : 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותן לאכל ולשתות : 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנסי משכית מן המקום הזה לעיניכם ובימייכם קול שwon וקול שמחה קול חתן וקול כליה : 10 וזה כי תגידי לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עליינו את כל הרעה הנדרלה הזאת ומה עוננו ומה חטאינו אשר חטאנו ליהוה אלהינו : 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום ווישתחו להם ואתם עשו ואת תורתי לא שמרו : 12 ואתם הרעתם לעשota מabortivim והנכם הלכיהם איש אחריו שרדות

בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה : 16 והעם אשר המה נבאים להם יהיו משליכים בחוץ וירושלם מפני הרעב והחרב ואין מCKER להמה נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם עני דמעה לילה ויום ואל תדרינה כי זהה תדרינה עני דמעה לילה ויום ואל תדרינה כי שבר נדול נשברה בתולות בת עמי מכח נחלה מאד : 18 אם יצאת השרה והנה חלי חרב ואם באתי העיר והנה תחלאי רעב כי נם נביא נם כהן שחר או אל ארץ ולא ידע : 19 המשא מסכת את יהודה אם בציון נעלת נפשך מדוע היכתנו ואני לנו מרפא קוה לשלים ואני טוב ולעת מרפא והנה בעחה : 20 יידענו יהוה רשותנו עון אבותינו כי חטאנו לך : 21 אל תנאץ למען שマー אל תנבל כסא כבודך וכדר אל חפר בריתך אנתנו : 22 היש בהכלי הגנים מנשימים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונוקה לך כי אתה עשית את כל אלה :

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמו אל לפני

אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו : 2 והיה כי יאמרו לך אני נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי : 3 וופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים לשבב ואת עופ השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשווות : 4 ונתיתים ליוועה לכל מלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיה מלך יהודה על אשר עשה בירושלם : 5 כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ימוד לך ומי יסור לשאל לשאל לך : 6 את נשחת אתי נאם יהוה אחורי תלבci ואת אתי ידי עליך ואשחיתך נלאותי הנחם : 7 ואזרם במזרה בשער הארץ שכלי אבדתי את עמי מדריכיהם לוא שבו : 8 עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדר בצהרים הפלתי עליה פחאם עיר וכלהות : 9 אמללהilder השבעה נפה נפה באה שמשה بعد יומם בושה וחפירה ושאריהם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה : 10 אווי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשתיו ולא נשנו כי כליה מקלוני : 11 אמר יהוה אם לא שרווק לטוב אם לוא חפנعني בך בעת רעה ובעת צראה את הארץ : 12 הירע ברזול ברזול מצפון ונחשת : 13 חילך ואוצרותיך לבו אתן לא במחיר ובכל חטאotic

לבו הרע לבליך שמע אליו: 13 והטלתי אחכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אותם ואבותיהם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: 14 ולכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארץ אשר הידיחם שמה והשכיתם על אדרתם אשר נתתי לאביהם: 16 והנני שלח לדוניים רבים נאם יהוה ודינום ואחריו כן אשלח לרביבים צידינים וצדונים מעל כל היר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: 17 כי עינו על כל דרכיהם לא נסתורו לפני ולא נצפן עונם מנדר עני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאיהם על חללים את ארציכי בנבלת שקוציותם ותוועחותם מלא את נחלתו: 19 יהוה עוז ומעז ומנוסי ביום צדקה אליך נוים יבוא מארצך ויאמר לך שקר נחלתו אבותינו הבלתי ואין בם מועל: 20 היעשה לו אדם אלהים ומה לא אלהים: 21 אכן הנני מודיעם בפעם הזאת את אודיעם את ידי ואת נברותיו וידעו כישמי יהוה:

17 חטאת יהודה כחוכה בעט ברזל בצפן שמיר חרושה על לוח لكم ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכור בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הנבחנות: 3 הדררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבי אתן במתוך החטאת בכל גובליך: 4 ושמטה והכ מנהלך אשר נתתי לך והעברתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדרתם באפי עד עולם תוקד: 5 כי אמר יהוה ארו הגר אשר יpitch באדם ושם בשר זרע ומני יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חדרים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: 7 ברוך הגבר אשר יבצח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כען שתול על מים ועל יובל ישלח שרשו ולא ירא כי יבא חם והיה עלתו רענן ובשנת בצרת לאידא ולא ימש מעשות פרוי: 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לך בחן כליות ולחת לאיש כדרכו כפרי מעലיו: 11 קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחרתו יהיה נבל: 12 כסא בכבוד מדורם מראשון מקום מקדשנו: 13 מקווה ישראל יהוה כל עזיך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו

דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא עלה על לביו: 7 וכך היה מקום הזה עוד התחפה וניא בון הנם כי אם ניא החרנה: 7 ובתקתי את עצת יהודה וירושלם במקומ הזה והפליטים בחרב לפניו איביהם וביר מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמיים ולבהמות הארץ: 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרכה כל עבר עלייה ישם ושרק על כל מכתה: 9 והאכלתיהם אתبشر בוניהם ואתبشر בניתיהם איש בשער רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: 10 ושברת הבקבק לעיני האשים ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות כהה אשר בר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כל היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובחתפת יקברו מאיין מקום לקבור: 12 כן עשה למקום הזה האם יהוה ולויישבו ולתת את העיר הזאת כתפת: 13 והיו בת ירושלים וכתי מלכי יהודה כמקומות התפת הטמאים לכל החטים אשר קטרו על גנתיהם לכל צבא השמיים והסך נסכים לאלהים אחרים: 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עיריה את כל הרעה אשר דברתי עלייה כי הקשו את ערפם לבלבתי שמווע את דברי:

20 וישמע פשchor בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: 2 וויה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על המהפקת אשר בשער בנימין העליון אשר בבית יהוה: 3 ויהיו ממחזרת וצאת פשchor את ירמיהו מן המהפקת ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שマー כי אם מנור מסביב: 4 כי כה אמר יהוה הנני נתנק למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגולם בבליה והכם בחרב: 5 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יונעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחות והבאים בבליה: 6 ואותה פשchor וכל ישבי בתקד תלכו בשבי ובסכל טובא ושם תמושת ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבא להם בשקר: 7 פתוינו יהוה ואפת חזקנינו ותוכל היהתי לשחוך כל היום כללה לענלי: 8

דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 9 ורגען אדרב על נוי ועל מלוכה לבנה ולנטע: 10 ועשה הרעה בעני לבתו שמע בקולו ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותך: 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עלייכם רעה וחשב עליכם מהשבה שובנו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעליכם: 12 ואמרנו נואש כי אחורי מהשבותינו נליך איש שרורות לבו הרע נעשה: 13 שכן כה אמר יהוה שאלו נא בנים מי שמע כללה שערתת עשתה מادر בחולות ישראל: 14 היעוב מצור שדי שלג לבנון אם ינתחו מים זרים נזולים: 15 כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שביל עולם ללכת נתיבות דרך לא סוללה: 16 לשום ארdem לשם שורת עולם כל עובר עלייה ישם וייניד בראשו: 17 כrho קדים אפיקים לפני איב ערכ ולא פנים ארם ביום אידם: 18 ויאמרו לבו ונחשה על ירמיהו מהשבות כי לא תאבך תורה מכחן ועזה מוחכם ודרך מגביא לבו ונכחו בלשון ואל נקשחה אל כל דבריו: 19 הקשחה יהוה אליו ושמעו לקול יריביו: 20 היישם תחת טוביה רעה כי כרו שואה לנפשי זכר עמוני לפניך לדבר עלייהם טוביה להסביר את חמץ מהם: 21 שכן תן את בניםם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלהות ואלמנות ואנשיהם יהו הרני מות בחורים נמי חרב במלחמה: 22 המשמע עזקה מבתויהם כי תביא עליהם נדור פהאמ כי כרו שיחה לכלدني ופחים טנוו לרגל: 23 ואתה יהוה ירעת את כל עצם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאיהם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעית אפק עשה בהם:

19 כי אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומוקני העם ומוקני הכהנים: 2 וויצאת אל ניא בן הום אשר פתח שער החرسות וקראת שם את הדברים אשר אדרב אליך: 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישראל הנני מביא ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל התני מני רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אוני: 4 יען אשר עזבנו ויינקרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא יידעום המה ואבותיהם מלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: 5 וובנו את בנות הבעל לשרפ את בניםם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא

כי שמי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בכל תנתן ושרפה באש: ²נו ולכית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: ²²נו בית דוד כה אמר יהוה למלך משפט והצילו גזול מיד עשוק פן תצאakash חמתו ובערת ואין מכבה מפני רע מעלייהם: ²³נו הנני אליך ישבת העמק צור חמישר נאם יהוה האמירים מי יחת לנו ומי יבוא במונחותינו: ²⁴נו פקדרת עלייכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי אש בעירך ואכלת כל סביבה:

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: ²נו אמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשעריהם האלה: ³נו כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק ונור יתום ואלמנה אל תננו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: ⁴נו כי אם עשו תשעו את הדבר הזה ובאו בשעריו הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברוכב ובסוסים הוו ועבדו ועמו: ⁵נו ואם לא תשמעו את הדברים האלה כי נשבעתי נאם יהוה כי לחרביה יהיה הבית הזה: ⁶נו כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיטך מדבר ערבים לא נשבה: ⁷נו קדשתי עלייך משהתים איש וכליו וכרתו מבחר ארץיך והפilio על האש: ⁸נו עברו נוים רכבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה בכיה לעיר הנדולה הזאת: ⁹נו ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאליהם אחרים וייעדרו: ¹⁰נו אל תבכו למות ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: ¹¹נו כי כה אמר יהוה אל שלם בן אישיהו מלך יהודה המלך תחת אישיהו אביו אשר יצא מן המקומ הזה לא ישוב שם עוד: ¹²נו כי במקום אשר היגלו אותו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: ¹³נו היו בונה ביתו ולא צדק ועלותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו: ¹⁴נו אמר אבנה לוי בית מדות וועלויות מרותיהם וקרע לו חלוני וספרון בארץ ומושוח בששר: ¹⁵נו החטמן כי אתה מתחירה בארץ אביך הלוא אכל ושותה ועשה משפט וצדקה או טוב לו: ¹⁶נו דין עני ואביו או טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה: ¹⁷נו כי אין ענייך ולבר כי אם על בצעך ועל דם חנקי לשfork ועל העשך ועל ה�建ים הצרים עליכם יהוה והוא לאותו נפשו לשלל: ¹⁸נו

כי מדי אדרבר אוזעך חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה ללחפה ולקלס כל היום: ¹⁹נו ואמרתי לא אוכרנו ולא אדרבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עץ בעצמותי ונלאית כי כלכל ולא אוכל: ²⁰נו כי שמעתי דברם מגורי מסביב הנידנו וגינדרנו כל אנוש שלומי שMRI צלע אי אויל יפתח ונוכלה לו ונכחנה נקמתנו ממנה: ²¹נו וזהו אוטו כנbor עריין על כן רדרפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השיכלו כלמת עולם לא תשכח: ²²נו וזהו צבאות בחן צדיק ראה כלויות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתה את ריבבי: ²³נו שירו להוה הללו את יהוה כי הצל את נפש אביו מיד מרעים: ²⁴נו אדורו היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אמי אל יחי ברוך: ²⁵נו אדורו האיש אשר בשאר אה אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחה: ²⁶נו והיה האיש הזה כערם אשר הפק יהוה ולא נהם ושמעה עזקה בפרק ותרועה בעת צהרים: ²⁷נו אשר לא מותתני מرحم ותהי ליامي קבורי ורחהמה הרת עולם: ²⁸נו למה זה מرحם יצאתו לראות עמל וונון ויכלו בבשת ימי:

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשליח אליו המלך צדקיהו את פשchor בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: ²נו דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עליינו أولי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאתינו ויעלה מעליינו: ³נו יאמר ירמיהו אליהם כה האמורן אל צדקיהו: ⁴נו כה אמר יהוה אלהי ישראל הני מסב את כל המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בהם את מלך בבל ואת ה�建ים הצרים עליהם מחוץ לחומה ואספה אותם אל תוך העיר הזאת: ⁵נו ונלחמתי אני אתכם ביד נתניה ובזרוע חזקה ובאף ובמלחמה ובכקצף גדור: ⁶נו והזכיר את יושבי העיר הזאת ואת האדים ואת הבהמה בדבר גדור ימתו: ⁷נו ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב וממן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפאי חרב לא יהוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: ⁸נו ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה תני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המוות: ⁹נו חישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר וחיזא ונפל על ה�建ים הצרים עליכם יהוה והוא לאותו נפשו לשלל: ¹⁰נו

לנכאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי התיו כאיש שכור וכגבר עברו יין מפנוי יהוה ומפני דבריו קדשו : 10 כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ ישבו נאות מדבר ותהי מרכזתם רעה ונגורותם לא כן : 11 כי גם נביא נם כהן חנפו נם בבטיות מצאת רעה נאם יהוה : 12 לכן יהוה דרכם להם כחלקלקות באפליה ידחו ונפלו בה כי אביא עלייהם רעה שנות פקדתם נאם יהוה : 13 ובנבייא שמרון ראיית תפלת הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל : 14 ובנבייא ירושלם ראיית שעורורה אוסף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבליה שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדים וושביה כעمرה : 15 לכן כה אמר יהוה צבאות על הנכאים הני ממכיל אותם לענה והקתוים מי ראש כי מאת נבאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ : 16 כה אמר יהוה צבאות אל השמעו על דברי הנכאים הנבאים לכם מהבלים מה אתה חזון לכם ידברו לא מפי יהוה : 17 אמרוים אמר למןacci דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשירותך לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה : 18 כי מי עם בוד יודה וירא וישמע את דבריו מי הקשיב דבריו וישמע : 19 הנה סערת יהוה חמיה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים חול : 20 לא ישוב אף יהוה עד עשו ועד הקומו מזומות לבו באחרית הימים תחבנו בה בינה : 21 לא שלחתי את הנכאים והם רצוי לא דברתי אליהם והם נבאו : 22 ואם עמדו בסודיו וישמעו דברי את עמי וישובם מודרכם הרע ומרע מעלהיהם : 23 האلهי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחוק : 24 אם יסתור איש במשתרים ואני לא אראננו נאם יהוה הלווא את השמים ואת הארץ הנבאים נאם יהוה : 25 שמעתי את אשר אמרו הנכאים הנבאים בשם שקר לאמר חלמות הلمתו : 26 עד מתי הייש בלב הנכאים נבאי השקר ונבאי תרמת לבם : 27 החשבים כאשר שכחו אבותם אתשמי בעועל : 28 הנבאי אשר או חלום יספר חלום ואשר דבריו אותו ידבר דברי אמתה מה לתבן את הבהיר נאם יהוה : 29 הלווא כה דברי כאשר נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע : 30 לכן הני על הנכאים נאם יהוה מנבוי דבריו איש מאת רעהו : 31 הני על הנכאים נאם יהוה הלא הלחחים לשונם וינאמו נאם : 32 הני על נבאי חלומות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם המורצתה לעשותה : 18 שכן כי אמר יהוה אל יהוקים בן ישיחו מלך יהודה לא יספרו לו הו אדו והו אהות לא יספרו לו הו אדרון והו הדה : 19 קבורת חמור יקרבר שחוב והשלך מהלאה לשעריו ירושלים : 20 עלי הלבנון וצעקי ובכשן תנוי קולך וצעקי מיעברים כי נשברו כל מהabitך : 21 דברתי אליו בשלותך אמרת לא אשמע זה הדרך מנוערכי כי לא שמעת בכווי : 22 כל רעדיך תרעעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעדך : 23 ישבתי לבנון מקנתי באזרזים מה נתנת בא לך חבלים חיל כילה : 24 חי אני נאם יהוה כי אם היה כנינו בן יהוקים מלך יהודה חותם על יד ימינו כי שםatakנד : 25 ונתקיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה ינור מפניים וביד נוכדרاذר מלך בבל וביד הכהדים : 26 והחטתי אתך ואת אמך אשר ילחתך על הארץ אחרית אשר לא ילחתם שם ושם תמותו : 27 ועל ישובו : 28 העצב נבזה נפוץ האיש הזה כנינו אם כליא אין חפש בו מודיעו הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ לא ידעו : 29 ארץ הארץ שמעי דבר יהוה : 30 כה אמר יהוה כתבעו את האיש הזה ערורי גבר לא יצלה ביוםיו כי לא יצלה מודעאו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה :

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה : 1 לכן כי אמר יהוה אלהי ישראל על הרים הרעים את עמי אתם הפצחים את צאני ותדחים ולא פקדתם את הנני פקד עליכם את רע מעלהיכם נאם יהוה : 3 ואני אקbez את שארית צאני מכל הארץות אשר הדרתיהם שם והשבתי אתהן על נהון ופררו ורבו : 4 והקמחי עליהם רעים ורדומים ולא ייראו עוד ולא יחתטו ולא יפקדו נאם יהוה : 5 הנה ימים באים נאם יהוה והקמחי לדוד צמח צדיק ומלך מלך מלך ממלך ועשה משפט וצדקה בארץ : 6 ביוםיו תושע יהודה וישראל ישכנן לבטה וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו : 7 שכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים : 8 כי אם כי יהוה אשר העלה ואשר הביא את רע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארץות אשר הדחותם שם וישבו על אדמתם : 9

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרביעית ליהויקים בן אישו מלך יהודה היא
השנה הראשונית לנוכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר
ירמיהו הנביא על כל עם יהודה וכל כל ישביו ירושלים
לאמר: 3 מן שלוש עשרה שנה ליישחו בן אמון מלך
יהודה ועד היום זהה שלוש עשרים שנה היה דבר
זהה אליו ואדבר אליכם אשים אשכים ודבר ולא שמעת: 4
ושליח יהוה אליכם את כל עבדיו הנכאים השם ושלח
ולא שמעתם ולא הטיתם את אונכם לשמע: 5 לאמר שבו
נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלייכם ושבו על הארץ
אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם:
6 ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתוחות
לهم ולא תכעיסו אותו במעשה ידים ולא ערע להם:
ולא שמעתם אליו נאם יהוה למען הטעוני במעשה
ידיכם לרעכם: 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר
לא שמעתם את דברי: 9 הנהו שליח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואל נוכדראצר מלך בבל את
עבדיו והבאחים על הארץ הזאת ועל ישיבתו ועל כל
הנויים האלה סביב וחזרותם ושמותם לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם: 10 והאברתי מהם קול שון וקול שמחה
קול חתן וקול כללה קול רחמים ואור נור: 11 והויה כל
הארץ הזאת להרבה לשמה ועבדו הנויים האלה את מלך
בבל שבעים שנה: 12 וזהו מלאות שבעים שנה אפקד
על מלך בבל ועל הנוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל
ארץ כשדים ושמייתו לשם עולם: 13 והבאיתו על
הארץ היה את כל דבריו אשר דברתי עליה את כל
הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הנוי: 14 כי
עבדו גם נמי נויים רבים ומיליכים גודלים ושלמות
לهم כפעלים וכמעשה ידיוים: 15 כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אליו קח את כס חין החמה הזאת מידי והשקייה
אתו את כל הנויים אשר א נכי שליח אותך אלהים: 16
ושתו והתגעשו והתחללו מפני החרב אשר א נכי שלח
ביניהם: 17 ואקח את הכס מידי יהוה ואשקה את כל
הנויים אשר שלתני יהוה אלהים: 18 את ירושלים ואת ערי
יהודה ואת מלכיה את שרים שתת אתם להרבה לשמה
לשראה ולקלקלה ביום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים
את עבדיו ואת שרו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת
כל מלכי ארץ העזוז ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת
ובפחוותם ואני לא שלחחים ולא צויתים והועיל לא
ויעילו עם זהה נאם יהוה: 23 וכי ישאלך העם הזה או
הنبي או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את
מה משא ונשתוי אתכם נאם יהוה: 24 והنبي והכהן
והעם אשר אמר משא יהוה ופרקתי על האיש הזה ועל
ביתו: 25 כה אמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה
ענה יהוה ומה דבר יהוה: 26 ומושא יהוה לא חוכרו עוד
כוי המשא יהוה לאיש דברו והפכותם את דבריו אלהים
חיים יהוה צבאות אלהינו: 27 כה אמר אל הנביא מה
עניך יהוה ומה דבר יהוה: 28 ואם משא יהוה אמרו לנו
כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה
ואשלח אליכם לאמר לא אמרו משא יהוה: 29 لكن תני
ונשתי אתכם נשא ונשתוי אתכם ואת העיר אරן נתנו
לכם ולאבותיכם מעל פני: 30 ונתחי עליויכם חרפה עולם
וכלמות עולם אשר לא חשכח:

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תאים מועדים לפני
היכל יהוה אחרי הנגולות נוכדראצר מלך בבל את
יכניהם בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת
החרש ואת המסגר מירושלים ויבאים בבל: 2 הדוד אחד
תאים טבות מאד כתאני הבכורות והדור אחד תאים
רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 3 ויאמר יהוה אל
מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאים התשובות טבות
מאד וחרשות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 4 ויהי
דבר יהוה אליו אמר: 5 כי אמר יהוה אלהי ישראל
כתאים הطيبות האלה כן אכיר את גנות יהודה אשר
שלחת מין המקום הזה ארץ כשדים לטובה: 6 ושמי
ענינו עליהם לטובה והשבותם על הארץ הזאת ובוניהם
ולא אהרס ונטעתים ולא אחותש: 7 ונתחי להם לב לדעת
אתו כי אני יהוה והוא לי לעם ואני אהוה להם לאלהים
כי ישבו אליו בכל לבם: 8 וכתאים הרעות אשר לא
חأكلונה מרע כי כה אמר יהוה כן את צדקהו מלך
יהודה ואת שרו ואת שרירת ירושלים הנשארים בארץ
הוזאת והישבים בארץ מצרים: 9 ונתחים לוועה לרעה
לכל מלכות הארץ להרפה ולמשל לשנינה ולקלקלה
בכל המקומות אשר אדריהם שם: 10 ושלחת בם את
החרב את הרעב ואת הדבר עד תם מעל הארץ אשר
נתתי להם ולאבותיהם:

אמר יהוה אם לא תשמעו אליו ללכת בתורתו אשר נתתי לפניכם : 5 לשמע על דבריו עברי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלוח ולא שמעתם : 6 ונמתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאת אתן לקלה לכל נוי הארץ : 7 וישמעו הכהנים ותנביאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה : 8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אותו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות : 9 מדוע נביות בשם יהוה לאמר כשלו היהת הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין ישב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה : 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש : 11 וואמרו הכהנים והנבאים אשר עליה אנכי מחה להרע ואת הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות : 12 ויאמר נבא אל הבית הזה ואל כל העם לאמר יהוה שלחני ירמיהו אל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם : 13 ועתה היטיבו דרכיכם ומעליכם אשר בזעיכם : 14 ואני חנני בידכם עשו לי טוב וכי שבר דבר עליכם : 15 אך ידע תרע כי אם ממהם אתם אתי כי אם נקי אתם נתנים לעליכם ואל העיר הזאת ואל ישיבתם דם נקי יהוה אליהם וינחים יהוה אל הרעה אשר יקברו לדין על פניהם אדרוי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח וזעקו והחפלו אדרוי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח והפכו זבובים ונפלתם ככליז חמדת : 16 ויאמרו הרים אל הדינו דבר אלינו : 17 ויקמו אנשים מוקני הארץ ונמנעו מן הארץ ורשותם ופלייתה מادرוי הצאן : 18 מיכיה המורשתיו היה נבא אל כל קהיל העם לאמר : 19 ההמת המתה חזקיהו בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כי אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיר תהיה והר הבית לbamot יער : 20 ההמת המתה חזקיהו מלך יהודה וכלי יהודה הלא יראה את יהוה ויחיל את פניו יהוה וינחים יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנתנו עשים רעה גודלה על נפשותינו : 21 וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית הערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ זאת ככל דברי ירמיהו : 22 וישמע המלך יוחיקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המתו וישמע אוריהו יירא ויברח ויבא מצרים : 23 ווישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שרירת אשדוד : 24 ואת אדום ואת מוואב ואת בני עמן : 25 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האו אשר עבר הים : 26 ואת כל דרין ואת תימא ואת בוו ואת כל קצוצי פאה : 27 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר : 28 ואת כל מלכי צור ודרין ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי : 29 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני הארץ וממלך שדק ישחה אחריהם : 30 ואמרת אליהם כי אמר יהוה צבאות אלה ישראאל שתו ושברו וקיוו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביןיכם : 31 וזה כי ימאנו לךחת הכוס מידך לשותה ואמרת אליהם כי אמר יהוה צבאות שתו תשתו : 32 כי הנה בעיר נקרה שמי עלייה אנכי מחה להרע ואת הנקה תנקו לא תנקו אליהם יהוה ממורים ישאג וממעון קדשו יתון קולו שאג ישאג על מנוח הירדן כدرיכם יענה אל כל ישבי הארץ : 33 בא شأنו עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בנויים נשפט הוא לכלبشر הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה : 34 כי אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מנוי אל נוי וסער נדול יער מירכת הארץ : 35 והואו חללי יהוה ביום ההוא מקצת הארץ ועד קצה הארץ לא יספרו ולא יאספר ולא יקברו לדין על פניהם אדרוי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח וזעקו והחפלו אדרוי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח והפכו זבובים ונפלתם ככליז חמדת : 36 קול צעקת הרעים ויללת אדרוי הצאן כי שדר יהוה את מרעיתם : 37 וגדרו נאות השלום מפני חרונן אף יהוה : 38 עזב ככפר סוכי היהת ארצם לשם מפני חרונן הינה ומפני חרונן אף :

26 בראשית מלכת יהויקים בן אישיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר : 1 כי אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחוות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תנרע דבר : 2 אולי ישמעו ויבשו איש מדרכו הרעה ונחמת אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלהיהם : 3 ואמרת אליהם כי

אלתן בן עכבר ואנשי אותו אל מצרים: 23 וויצוiano את אוריון ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכחו בחרב וישלח את נבלתו אל קברי בני העם: 24 אך יד אחיקם בן שפן היה את ירמיהו לבלוויתו תחת אותו ביד העם להמיתו:

27 בראשית מלכת יהויקים בן יושיהו מלך יהודה היה הדריך זהה אל רומייה מאת יהוה אמר: 2 כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומטעות ונחתם על צוארך: 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביר מלאכים הבאים ירושלים אל צדקהו מלך יהודה: 4 צויתם אתם אל אנרכיהם לאמר מה אמר יהוה צבאות אלה ישראל כה תאמרו אל אנרכיהם: 5 אני עשיתו אתה הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכח הנדול ובכורעיה הנטיה ונחתה לאשר ישך בעינו: 6 ועתה אני נתני את הארץ אלה ביד נבוכדנאצ'r מלך בבל עברו יומם את חייו השדה נתתי לו לעבדו: 7 ועבדו את כל הנזירים ואת בןנו ואת בן בנו עד בא עת ארצוי נס הוא ועבדו בו גויים רבים ומלאכים נדלים: 8 והיה הנזוי והמלך אשר לא יעבדו את נבוכדנאצ'r מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקר על הנזוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידיו: 9 ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל כסמייכם ואל חלמתייכם ואל עניכם ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל: 10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחוק אתחכם מעל אדמתכם והרחתוי אתחכם ואבדתם: 11 והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנתתי על אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה: 12 ואל צדקהו מלך יהודה דברתוי בכל הדברים האלה לאמר הביאו את צוארכם בעל מלך בבל ועבדו אותו עמו והוא: 13 למה תמותו אתה עםך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הנזוי ועבדה וישב בה: 14 ואל צדקהו מלך יהודה דברתוי הנבאים אמרים אליכם לאמր לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: 15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשם לשקר למען הדיחו אתחכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: 16 ואל הכהנים ואל כל

העם הזה דברתוי לאמר מה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נבאים הנבאים לכם לאמר הנה כל' בית יהוה מושבים מכבלה עתה מהרהה כי שקר מהה נבאים לכם: 17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה היה היה העיר הזאת חרבה: 18 ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפנו נא ביהוה צבאות לבלווית בא הרים הנוחרים בבת יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבליה: 19 כי אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתר הרים הנוחרים בעיר הזאת: 20 אשר לא لكم נבוכדנאצ'r מלך בבל בגולתו את כוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלים בבליה ואת כל חרי יהודה וירושלם: 21 כי אמר יהוה צבאות אלה שאל על הרים הנוחרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם: 22 בבליה יובאו ושם יהו עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליטים והשיבותם אל המקום הזה:

28 ויהי בשנה ההיא בראשית מלכת צדקה מלך יהודה בשנת הרביעית בחודש החמישי אמר אליו חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בבת יהוה לעני הכהנים וכל העם לאמר: 2 כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר שברתי את מלך בבל: 3 בעוד שנותים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כל' בית יהוה אשר לך נבוכדנאצ'r מלך בבל מן המקום הזה ויבאים בבל: 4 ואת כוניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה והבאים בבליה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשר בר את מלך בבל: 5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעני הכהנים ולעני כל העם העמדים בבת יהוה: 6 ויאמר ירמיה הנביא אם כן יעשה יהוה קם יהוה את דבריך אשר נבא לחשיב כל' בית יהוה וככל הנוליה מבבל אל המקום הזה: 7 אך שמע נא הדבר וזה אשר אני דבר באזיניך ובאווני כל העם: 8 הנבאים אשר היו לפניו ולפניך מן העולם וונבו אל ארץ רבתה ועל מלכות נדלות למלחמה ולדרעה ולדבר: 9 הנביא אשר ינבא לשולם בכא דבר הנביא יודע הנביא אשר שהחו יהוה באמות: 10 ויקח חנניה הנביא את המטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברתו: 11 ויאמר חנניה לעני כל העם לאמר מה אמר יהוה ככה אשר את על נבוכדנאצ'r מלך בבל בעוד שנותים ימים מעל צואר כל הנזירים וילך

אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשכתי אתכם אל המוקם אשר הנגידו אתכם משם : 15 כי אמרהם הקים לנו יהוה נבאים בבליה : 16 כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם הושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגוללה : 17 כה אמר יהוה צבאות הנני משליחכם את החרב את הרעב ואת הדבר נתני אוטם כתנאים השעריים אשר לא תאלכלנה מרע : 18 ורדרפי אחידיהם בחרבם ברעב ובדבר ונתחים לזועה לכל מלכות הארץ לאלה ולשםה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחיתם שם : 19 תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליוים את עבדי הנבאים השם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה : 20 ואחם שמעו דבר יהוה כל הגולאה אשר שלחתי מירושלם בבליה : 21 כה אמר יהוה צבאות אלה יישראאל אל אחאב בן קוליה ואל צדquitoו בן מעשה הנבאים لكم בשם שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצ'ר מלך בבל וחכם לעיניכם : 22 ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל לאמר שמא יהוה בצדקויך וכחאב אשר קלם מלך בבל באש : 23 יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשיכ' ריעיהם וידברו דבר בשם שקר אשר לו אצ'וים ואני הודיע עד נאם יהוה : 24 ואל שמעיתו הנחלמי האמר לאמר : 25 כה אמר יהוה צבאות אלה יישראאל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמך ספריהם אל כל העם אשר בירושלם אל צפניה בן מעשה הכהן ואל כל הכהנים לאמר : 26 יהוה נתנק כהן תחת יהודיע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתחה אותו אל המהפקת ואל החזינק : 27 וועתה למה לא גערת בירמיהו הענשתי המתנבא לכם : 28 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונשטו גנות ואכלו את פריהן : 29 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא : 30 ויהיו דבר יהוה אל ירמיהו לאמר : 31 שלח על כל הגולאה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטה אתכם על שקר : 32 لكن כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרועו לא יהוה לו איש יושב בתוכו העם הזה ולא יראה בטוב אשר עיי' עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה :

ירמיה הנביא לדרכו : 12 ויהיו דבר יהוה אל ירמיה אחריו שבר חנניה הנביא את המותה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר : 13 הלוּךְ ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מותת עץ שברת ועשית תחתהן מותות ברזיל : 14 כי כה אמר יהוה צבאות אלה יישראאל על ברזיל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכדראצ'ר מלך בבל ועבדהו גם את חית השדה נתתי לו : 15 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר : 16 לבן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל בני האדמה השנה אתה מת כי סירה דברת אל יהוה : 17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחודש השביעי :

29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולאה ואל הכהנים ואל הנבאים ואל כל העם אשר הגולאה נבוכדראצ'ר מירושלם בבליה : 2 אחרי צאת יכניה המלך והגבירה והחסרים שרי יהורה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם : 3 ביד אלעשה בן שפן וגורליה בן חלקייה אשר שלח צדקה מלך יהורה אל נבוכדראצ'ר מלך בבל בבל לאמר : 4 כה אמר יהוה צבאות אלה יישראאל לכל הגולאה אשר הגולאי מירושלם בבליה : 5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין : 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבנייכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותולדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תעמדו : 7 ודרשו את שלום העיר אשר יהוה כי בשלומה יהיה אתכם שמה והתפללו בעדרה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום : 8 כי אמר יהוה צבאות אלה יישראאל אל ישיאו لكم נבאייכם אשר בקרבתם וקסמייכם ואל תשמעו אל חלמתייכם אשר אתם מוחלמים : 9 כי בשקר הם נבאים لكم בשם לא שלחתיים נאם יהוה : 10 כי כה אמר יהוה כי לפמי מלאת לבבל שביעים שנה אפרק אתכם והקמתי עליכם את דבורי הטוב להשיב אתכם אל המוקם הזה : 11 כי אנסי ידעת את המהשבת אשר אני חשב עליהם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לדرعا לחתם לכם אחריתותקווה : 12 וקראותם אתי והלכתם והתפללתם אליו ושמעתיא אליכם : 13 ובבקשתם אתי ומצחאתם כי תדרשני בכל לבבכם : 14 ונמצעתי לכם נאם יהוה ושבתי את שבויותכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיה לי לעם: 2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שירדי חרב הלווק להרניעו ישראל: 3 מרוחק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתייך חסד: 4 עוד אבן וنبנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיק ויצאת במחול מושקים: 5 עוד חטוי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחחלו: 6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלחה ציון אל יהוה אלהינו: 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצדלו בראש הגנים השמיישו הלו ואמרו הוועש יהוה את עמד את שאירית ישראל: 8 הנה מביאו אותם מארך צפון ובצתים מרכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יהודו קהן גדול ישובו הנה: 9 בבכרי באו ובתחנונים אוביים אלויכם אל נחלי מיים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתה לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: 10 שמעו דבר יהוה ננים והנידו באים ממתק ואמרו מורה ישראל יקbezנו ושמרו כרצה עדרו: 11 וכי פדה יהוה את יעקב ונגלו מיד חזק ממן: 12 ובאו ורנו במנרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירוש ועל צהאר ועל בני צאן ובקר והיתה נשפם כנן רוה ולא יוסיפו לדאהה עוד: 13 אז תשמח בתולת במחול ובחרים וokaneים יהדו והפכתי איבלים לשנון ונחמתיהם ושמחתים מגונם: 14 ודרויתני נש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: 15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכ תמרורים רחל מבכה על בניהمانה להנחים על בניה כי איינו: 16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועינוי מדרעה כי יש שבר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב: 17 וויש תקופה לאחריך נאם יהוה ושבו בנים לנבולם: 18 שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסחני ואסור כעגל לא למד השבני ואשבה כי אתה יהוה אליה: 19 כי אחריו שובי נחמתי ואחריו הודיע ספקתי על ירך בשתי וنم נכלמתי כי נשאתי חרפת נורי: 20 הבן יquier לי אפרים אם ילד שעשוים כי מורי דבריו בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו Raham אהרמן נאם יהוה: 21 חצבי לך צינים שמי לך תמרורים שתין לבך למסלה דרך הלבתו שובי בתולת ישראל שבוי אל עריך אלה: 22 עד מתי התהמקין הבה השובבה כי ברא מתגורר על ראש רשעים יחול: 23 כה אמר יהוה יהוה עד עשתו وعد הקימו מזומות לבו באחריות הימים ת התבוננו בה:

העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדיקיו מלך יהודה ובעירו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש: 24 וישבו בה יהודה וכל עיריו ויהרו אקרים ונסעו בעדר: 25 כי הירוטי נשעיפה וכל נשע דאהבה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראת בית ישראאל ואת הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את עיניו תרانيا: 27 בית יהודה זרע אדם זרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנחש ולנתוץ ולהרטס ולהאביד ולהרען אשקד משפט הנאללה לknות: 8 ויבא אל הנמאן בן דידי כדבר יודה אל חצר המטרה ויאמר אליו קנה נא את שדי אשר יהודה אל הנאללה קנה לך משבט הירשה וכן בענותה כי לך משפט הנאללה לknות: 9 וakanha את השדה מהאת חנמאן בן דידי אשר בענותה ואשקללה לו את הכסף שבעה שקלים ושרה הכסף: 10 ואכתב בספר ואחרת ואעד עדים ואשקל הכסף במזומנים: 11 ואקח את ספר המקנה את החתום המזויה והחקים ואת הגלו: 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעני חנמאן דידי ולענין העדים והכתבים בספר המקנה לעני כל היהודים היישבים בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם אמר: 14 כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל לא לך את הספרים האלה את ספר המקנה הזאת ואת החתום ואת ספר הגלו יהוה ותתם בכל רשותם לעם ימים רבים: 15 כי כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל עוד יקנו בתים ושורות וכרכומים בארץ הזאת: 16 ואחפלו אלה יהוה אחרי תמי ספר המקנה אל ברוך בן נריה אמר: 17 אתה אדרני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכח הנדול ובורעך הנטויה לא יפלא ממקך כל דבר: 18 עשה חסד לאלפים ומשלים עון אבות אל חיק בנייהם אחריהם האל הנדול הגבור יהוה צבאות שמו: 19 גדל העצה ורב העלייה אשר ענייך פקחות על כל דרכיכי בני אדם לתת לאיש כדרכו וכפרי מעלייו: 20 אשר שמתאות ומפתחים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיים זהה: 21 ותצא את ענק את ישראל מארץ מצרים באותו ובמופתים ובכיד חזקה ובאזורע נתווה ובמורא גדור: 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לחתם ארץ ובצת חלב ודבש: 23 ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקהל ובתרותך לא הלאו את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת:

יהודה ובעירו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש: 24 כי הירוטי נשעיפה וכל נשע דאהבה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראת בית ישראאל ואת הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את עיניו תרانيا: 27 ביט יהודה זרע אדם זרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנחש ולנתוץ ולהרטס ולהאביד ולהרען אשקד משפט הנאללה לknות: 8 ויבא אל הנמאן בן דידי כדבר יודה אל חצר המטרה ויאמר אליו קנה נא את שדי אשר יהודה אל הנאללה קנה לך משבט הירשה וכן בענותה כי לך משפט הנאללה לknות: 9 וakanha את השדה מהאת חנמאן בן דידי אשר בענותה ואשקללה לו את הכסף שבעה שקלים ושרה הכסף: 10 ואכתב בספר ואחרת ואעד עדים ואשקל הכסף במזומנים: 11 ואקח את ספר המקנה את החתום המזויה והחקים ואת הגלו: 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעני חנמאן דידי ולענין העדים והכתבים בספר המקנה לעני כל היהודים היישבים בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם אמר: 14 כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל לא לך את הספרים האלה את ספר המקנה הזאת ואת החתום ואת ספר הגלו יהוה ותתם בכל רשותם לעם ימים רבים: 15 כי כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל עוד יקנו בתים ושורות וכרכומים בארץ הארץ: 16 ואחפלו אלה יהוה אחרי תמי ספר המקנה אל ברוך בן נריה אמר: 17 אתה אדרני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכח הנדול ובורעך הנטויה לא יפלא ממקך כל דבר: 18 עשה חסד לאלפים ומשלים עון אבות אל חיק בנייהם אחריהם האל הנדול הגבור יהוה צבאות שמו: 19 גדל העצה ורב העלייה אשר ענייך פקחות על כל דרכיכי בני אדם לתת לאיש כדרכו וכפרי מעלייו: 20 אשר שמתאות ומפתחים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיים זהה: 21 ותצא את ענק את ישראל מארץ מצרים באותו ובמופתים ובכיד חזקה ובאזורע נתווה ובמורא גדור: 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לחתם ארץ ובצת חלב ודבש: 23 ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקהל ובתרותך לא הלאו את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת:

יהודה ובעירו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש: 24 כי הירוטי נשעיפה וכל נשע דאהבה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראת בית ישראאל ואת הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את עיניו תרانيا: 27 ביט יהודה זרע אדם זרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנחש ולנתוץ ולהרטס ולהאביד ולהרען אשקד משפט הנאללה לknות: 8 ויבא אל הנמאן בן דידי כדבר יודה אל חצר המטרה ויאמר אליו קנה נא את שדי אשר יהודה אל הנאללה קנה לך משבט הירשה וכן בענותה כי לך משפט הנאללה לknות: 9 וakanha את השדה מהאת חנמאן בן דידי אשר בענותה ואשקללה לו את הכסף שבעה שקלים ושרה הכסף: 10 ואכתב בספר ואחרת ואעד עדים ואשקל הכסף במזומנים: 11 ואקח את ספר המקנה את החתום המזויה והחקים ואת הגלו: 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעני חנמאן דידי ולענין העדים והכתבים בספר המקנה לעני כל היהודים היישבים בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם אמר: 14 כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל לא לך את הספרים האלה את ספר המקנה הזאת ואת החתום ואת ספר הגלו יהוה ותתם בכל רשותם לעם ימים רבים: 15 כי כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל עוד יקנו בתים ושורות וכרכומים בארץ הארץ: 16 ואחפלו אלה יהוה אחרי תמי ספר המקנה אל ברוך בן נריה אמר: 17 אתה אדרני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכח הנדול ובורעך הנטויה לא יפלא ממקך כל דבר: 18 עשה חסד לאלפים ומשלים עון אבות אל חיק בנייהם אחריהם האל הנדול הגבור יהוה צבאות שמו: 19 גדל העצה ורב העלייה אשר ענייך פקחות על כל דרכיכי בני אדם לתת לאיש כדרכו וכפרי מעלייו: 20 אשר שמתאות ומפתחים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיים זהה: 21 ותצא את ענק את ישראל מארץ מצרים באותו ובמופתים ובכיד חזקה ובאזורע נתווה ובמורא גדור: 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לחתם ארץ ובצת חלב ודבש: 23 ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקהל ובתרותך לא הלאו את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת:

32 הדבר אשר היה אל ירמייהו מאת יהוה בשנת העשרה לצדיקיו מלך יהודה היא השנה שמנה שעשרה שנה לנובכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים ורמייהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלאו צדיקיו מלך יהודה לאמר מדווע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הני נתן את

וכתב בספר וחותם והעד עדים בארץ בנימן ובסבבי
ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי
הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אל רמייהו שנית והוא עודנו עצור
בחצר המטרה לאמר: 2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר
אותה להכינה יהוה שמך: 3 קרא אליו ואענך ואנידה
לק גדלות ובצורות לא ידעתם: 4 כי כה אמר יהוה
אל היישראל על בתיה העיר הזאת ועל בתיה מלכי יהודה
הנתצים אל הסלולות ואל החרב: 5 בaims להלחם את
הכבדים ולמלאמ את פניו האדם אשר חיכוי באפי
ובחמותיו ואשר הסתרתי פניו מהעיר הזאת על כל רעתם:
6 הנה מעלה לה ארוכה ומרפאה ורפהאים ונלית להם
עתרת שלום ואמת: 7 והשבתי את שבות יהודה ואת
שבות ישראל ובנותיהם כבראשנה: 8 וטהרתם מכל
עنم אשר חטא ליסלחתו לכל עוניותיהם אשר חטא
לי ואשר פשעו بي: 9 והיתה לי שם שונה לתחלה
ולתפארת לכל גני הארץ אשר ישמעו את כל הטובה
אשר ארכי עשה אתם ופחדו ורגנו על כל הטובה ועל
כל השלום אשר ארכי עשה לה: 10 כה אמר יהוה עוד
ישמעו במקומו הזה אשר אתם אמרם הרבה הוא מאין אדם
ומאיין בהמה בערי יהודה ובಚזות ירושלם הנשומות
מאין אדם ומאיין יושב ומאיין בהמה: 11 קול שנון וקול
שמחה קול חתן וקול כללה קול אמרים הדורו את יהוה
צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית
יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה:
12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהוה במקומו הזה החרב
מאין אדם ועד בהמה ובכל ערי נוה רעים מרכיבים
צאן: 13 בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
בנימן ובסבבי ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן
על ידי מונה אמר יהוה: 14 הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדרבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל
ועל בית יהודה: 15 ביום הרים ובעת ההיא אצמיה
לדור צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: 16 ביום
ההם תושע יהודה וירושלם תשכוں לבטה וזה אשר יקרא
לה יהוה צדקו: 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד
איש ישב על כסא בית ישראל: 18 ולכהנים הלוים לא
יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנהה ועשה זבח

24 הנה הסלולות באו העיר לכלכה והעיר נתנה ביד
הכבדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר
ואשר דברת היה והנך ראה: 25 ואתה אמרת אליו אדרני
יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה
ביד הכהדים: 26 ויוזי דבר יהוה אל רמייהו לאמר:
27 הנה אני יהוה אלהי כל בשער הממוני ופלא כל דבר:
28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד
הכבדים וביד נוכדרائز מלך בבבל ולכלכה: 29 ובאו
הכבדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר
הזאת באש ושרפה והתבהטים אשר קתרו על גנותיהם
לבעל והesco נסכים לאלהיים אחרים למען הкусני:
30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אף עשים הרע בעני
מנערתיהם כי בני ישראל אף מכעים אותו במעשה
ידייהם נאם יהוה: 31 כי על אף ועל חמתו היהת ליה העיר
הזאת למנ היום אשר בנו אותה ובעיר הועה להסירה
מעל פנוי: 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר
עשו להכעסי המה מלכיהם שרים כהניהם ובכאייהם
ואיש יהודה וישבי ירושלים: 33 ויפנו אליו ערך ולא פנים
ולמדתם השכם ולמד ואינם שמעים לחתת מוסר:
34 וישמעו שקווציהם בבית אשר בניהן הנם להעביר את
ויבנו את במוות הבעל אשר בניהן הנם להעביר את
בנייהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתם ולא עלה
על לבך לשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה:
35 ועתה לך אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת
אשר אתם אמרם נתנה ביד מלך אשר בבל בחרב וברעב
ובדבר: 37 הנה מוקצתם מכל הארץ אשר הדרחות
שם באפי ובחמותיו ובקצף גדול והשבותם אל המקום
זה והשבותים לבטה: 38 והוא לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים: 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה
אותם כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: 40 וכרכתי
לهم ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיב
אותם ואת יראתי און בלבכם לבליך סור מעלי: 41
ושתוי עליהם להטיב אותם ונטעמים בארץ הזאת באמת
בכל לבך ובכל נשפי: 42 כי אמר יהוה כאשר הבאתי
אל העם הזה את כל הרעה הנדולה הזאת כן אנכי מביא
עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: 43 ונקנה
השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרם שמהה היא מאין
אדם ובכמה נתנה ביד הכבדים: 44 שדות בכסף יקנו

ולשפותה: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל א נכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוציאו אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלהו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחה חפשי עמוק ולא שמעו אבותיכם אליו ולא הטו את אונם: 15 ותשבו אתם היום ותעשו את היישר בעני לקרה דרור איש לרעהו ותכרתו בריתו לפני בביה אשר נקרא שמי עלייו: 16 ותשבו ותחליל את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפהחטו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכחשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפותה: 17 לכן כה אמר יהוה אתכם לא שמעתם אליו לקרה דרור איש לאחיו ואיש לרעחו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדרב ואל הרעב ונתחי אתכם לוועה לכל מלכות הארץ: 18 ונתחי את האנשים העברים את ברתו אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העnel אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתרו: 19 שרוי יהודה ושורי ירושלים הסדיסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העnel: 20 ונתחי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבחמות הארץ: 21 ואת צדיקיהם מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בכל העלים מעלייכם: 22 הנני מצוח נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדהו ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שמה מאין ישב:

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ביום יהוקים בן אישיהו מלך יהודה לאמר: 2 הליך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשונות והשQUITות אותם יין: 3 ואכח את איזונה בן ירמיהו בן חצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יונדיליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל לשפתה משיחו בן שלם שמר הסף: 5 ואtan לפניהם בבית הרכבים נבאים מלאים יין וכוסות ואמר אליהם שת יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדר בון רכב אבינו צוה עליינו לומר לא תשתו יין אין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא הבנו וורע לא תזרעו וכורם לא

כל הימים: 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתו היום ואת בריתו הלילה ולבלתי היהום ולילה בעתם: 21 גם בריתו תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרותי: 22 אשר לא יספר צבא השמיים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרוע דוד עבדי ואת הלוים משרותי את: 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 24 הלא ראתה מה העם הזה דברו לאמר שני חיי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי נאנזון מהיות עוד גוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אם לא בריתו יומם ולילה חקוק שמיים וארץ לא שמתי: 26 גם זרע יעקב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרענו משלים אל זרע אברהם יצחק ויוסף כי אשוב את שבותם ורחתמות:

34 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונוכדרא策 מלך בכל וכל דחולו ובכל מלכות הארץ ממשלה ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עריה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הלק ואמרת אל צדיקיהם מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בכל ושרפה באש: 3 וזאת לא תמלט מידיו כי תעפש התפש ובירדו נתן ועיניך את עיני מלך בכל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובככל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדיקיהם מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא חמות בחרב: 5 בשלום המות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשונים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוו אדון יספדו לך כי דבר אני דברת נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו תנביא אל צדיקיהם מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלים: 7 וחיל מלך בכל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזה כי הנה נשארו עברי יהודה ערי מצר: 8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחורי כרת המלך צדיקיהם ברית את כל העם אשר בירושלם לקרה להם דרור: 9 שלח איש עבדיו ואיש את שפהחטו העברי והעבריה חפשים לבלי עבד בם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר בא בברית לשלהח איש את עבדיו ואיש את שפהחטו חפשים לבלי עבד בם ערד וישמעו ווישלחו: 11 ווישבו אחורי כן וישבו את העבדים ואת השפות אשר שלחה חפשים ויכבישום לעבדים

ברוך מפי ירמיהו את כל דבריו יהוה אשר דבר אליו על מגלה ספר: וויצו יהרמיהו את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: ⁶ ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דבריו יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום גם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם: ⁷ ואיל תפל תחנותם לפני יהוה ושבו איש מדרך הרעה כי נדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: ⁸ ויעש ברוך בן נריה בכל אשר צוחו ירמיהו הנביא לקרה בספר דבריו יהוה בית יהוה: ⁹ ויהי בשנה החמשית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה בחזרה התשיעי קרא צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מעריו יהודה בירושלם: ¹⁰ ויקרא ברוך בספר את דבריו ירמיהו בן נמריווון נמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: ¹¹ וישמע מכיהו בן נמריהו בן שפן את כל דבריו יהוה מעל הספר: ¹² ווירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אליו שמע הספר ודילחו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבר וنمיהו בן שפן וצדקהו בן חנניהו וככל השרים: ¹³ ויגיד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרה ברוך בספר באזני העם: ¹⁴ וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמייהו בן ברוך באזניות: ¹⁵ ויהי כשםם את כל הדברים אשר כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידך ויבא אליהם: ¹⁶ ויאמרו אליו שב נא וקראה באזניינו ויקרא ברוך באזניות: ¹⁷ ויהי כשםם את כל הדברים פחרדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד גnid למלך את כל הדברים האלה: ¹⁸ ואת ברוך שלא לאמר גנד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו: ¹⁹ ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אליו את כל הדברים האלה ואני כתוב על הספר בדיו: ²⁰ ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: ²¹ ויבאו אל המלך צחה ואות המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: ²² וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקח מהלשת אלישמע הספר וקראה יהודי באזני המלך ובازני כל השרים העמידים מעל המלך: ²³ והמלך ישב בית החרף בחזרה התשיעי ואת האח לפניו מבערת: ²⁴ ויהי קראו יהודי שלש דלותות וארבעה יקרעה בתער

תפעו ולא יהיה לכם כי באלהם תשבו כל ימיכם למען תהיו ימים רבים על פני הארץ אשר אתם גרים שם: ²⁵ ונשמע בקול יהונדר בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבalto שותות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו: ²⁶ ולבalto בנות בתים לשבתנו וכרם ונשען ככל אשר צונו היה להנו: ²⁷ ונשב באלהים ונשען ונעש כל אשר צונו יונדר אבינו: ²⁸ ויהי בעליה נובכדראץ מלך בבבאל הארץ ונאמר באו ונבא ירושלים מפני חיל הcessדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: ²⁹ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אמר: ³⁰ כה אמר יהוה צבאות אלה יהו ישראל הlek ואמרת לאיש יהודה ולושבי ירושלים הללו תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: ³¹ הוקם את דבריו יהונדר בן רכב צוה אה בנו לבalto שותות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואני דברתי אליכם השם ודבר ולא שמעתם אליו: ³² ואשלח אליכם אה כל עברי הנבאים השכים ושלח לאמר שבונה איש מדרך הרעה והיטיבו מעליכם ועל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ושבו אל הארץ אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא התיTEM בון יהונדר בן רכב את מצות אביהם אליו כי הקומו בני יהונדר בן רכב את מצות אביהם אליו צום והעם הזה לא שמעו אליו: ³³ ולכן כי אמר יהוה אלה צבאות אלה יהו ישראל הנני מביא אל יהודה ועל כל יושבי ירושלים את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרו להם ולא ענו: ³⁴ ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלה יהו ישראל ענן אשר שמעתם על מצות יהונדר אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: ³⁵ ולכן כי אמר יהוה צבאות אלה יהו ישראל לא יכרת איש לירנדר בן רכב עמד לפני כל הימים:

36 ויהי בשנה הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מטה יהוה לאמר: ³⁶ קח לך מגלה ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי לך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגנים מיום דברתי לך מימי אישיהו ועד היום הזה: ³⁷ ואולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אני חשב לעשות להם למען ישבו איש מדרך הרעה וסלחתו לעונם ולחתאתם: ³⁸ ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב

העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: 9 כה אמר יהוה אל השוא נפשיהם לאמור הילך ילכו מעלני הכהדים כי לא ילכו: 10 כי אם היכתם כל חיל כבדים הנלחמים אתכם ונשארו בכם אנשים מדקרים איש באלהו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: 11 וזהה בהעלות חיל הכהדים מעל ירושלים מפני חיל פרעה: 12 ויצא ירמיהו מירושלים לлечת ארץ בנימין לחלק שם בתרוק העם: 13 וזה הוא בשער בנימין שם בעל פקדת ושם וראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביה לאמור אל הכהדים אתה נפל: 14 ויאמר ירמיהו שקר איננו נפל על הכהדים ולא שמע אליו וחפש וראייה בירמיהו ויבאדו אל השרים: 15 ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אותו עשו בבית הכלא: 16 כי בא ירמיהו אל בית החבור ואל החנויות וישב שם ירמיהו ימים רבים: 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחחו וישאלחו המלך בכיתו בסתר ויאמר הייש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ואמר ביד מלך בבל תנן: 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבריך ולעט הזה כינתם אותו אל בית הכלא: 19 ואינו נבאייכם אשר נבאו לכם לאמור לא יבא מלך בכל עלייכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמע נא אדרני המלך חפלנא חנתני לפניו ואלشبני בית יהונתן הספר ולא אמרות שם: 21 ויזכה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מוחץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב

ירמיהו בחצר המטרה:

38 וישמע שפטיה בן ממן וגדייהו בן פשוחר ווילבן שלמיהו ופשהור בן מלכיה את הדרבים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמור: 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובבדבך והזאת אל הכהדים יהיה והיתה לו נפשו לשלו וחי: 3 כה אמר יהוה הנתן נתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם בדברים הללו כי והאיש הזה אנחנו דרש לשлом עם זהה כי אם לרעה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול אתכם דבר: 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל לעוזרה שב לארצו מצרים: 8 ושבו הכהדים ונלחמו על

הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח: 24 ולא phasedו ולא קרו און בנדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: 25 וכן אלנתן ודליך ווגמיהו הפנוו במלך לבתו שרכ את המגלה ולא שמע אליהם: 26 ויזכה המלך את ירחמאן בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לחתת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביה ויסתרם יהוה: 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחריו שרכ המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתוב ברוך מפי ירמיהו לאמור: 28 שוב קח לך מגלה אהרת וכותב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרכ יהוקים מלך יהודה: 29 ועל יהוקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרכ את המגלה חזאת לאמר מודיע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבבב והשחית את הארץ הזאת והשכית ממנה אדם ובכמה: 30 לכן כה אמר יהוה על יהוקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלטו תהיה משלכת לחרב ביום ולקראת בלילה: 31 ופקתני עליי ועל זרועו ועל עבדיו את עונם והבאת עלייהם ועל ישבי ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו: 32 וירמיהו לקח מגלה אהרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרכ יהוקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כמהמה:

37 וימליך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כנינוו בן יהוקים אשר המלך נוכדראצר מלך בכל הארץ יהודה: 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דבריו יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביה: 3 וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשה הכהן אל ירמיהו הנביה לאמר החטפל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: 4 וירמיהו בא ויצא בתרוק העם ולא נתנו אותו בית הכליא: 5 ויחיל פרעה יצא מצרים ויעלו מעל הכהדים הצרים על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים: 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביה לאמור: 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה אמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעוזרה שב לארצו מצרים: 8 ושבו הכהדים ונלחמו על

ביד מלך בכל תחפש ואת העיר הזאת השרף באש: 24
ויאמר צדקוּהוּ אֶל יְרֵמִיָּהוּ אֲישׁ אֶל־יְד בְּדָבָרִים הַאֲלָה
וְלֹא תָמוֹת: 25 וכוי ישמעו השרים כי דברתו אמת ובאו
אליך ואמרו לך הנידה נא לנו מה דברת אל המלך: 26
אל תהדר ממנה ולא נמייך ומה דבר אליך המלך: 27
ואמרות אליהם מפייל אני חנתני לפני המלך לבתי
השכני בית יהונתן למותה שם: 27 ויבאו כל השרים אל
ירמיהו ויאלו אותו וינדר להם מכל הדברים האלה אשר
צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: 28 ויבא
ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלים
והיה כאשר נלכדה ירושלים:

39 בשנה התשיעית לצדקיהו מלך יהודה בחודש
העשירי בנובמבר אצזר מלך בכל וכל חילו אל ירושלים
ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחודש
הרבעי בתשעה לחודש הבקעה העיר: 3 ויבאו כל שרי
מלך בכל ושבו בשער התוקן נרגל שר אצזר רב מג וכל שארית
שר סכימים רב סריס נרגל שר אצזר רב מג וכל שארית
שרי מלך בכל: 4 ויהיו כאשר ראמ צדקוּהוּ מלך יהודה
וככל אנשי המלחמה ויברכו ויצאו ליליה מן העיר דרך נן
המלך בשער בין החומות ויצא דרך הערבה: 5 וירדפו
חיל כבדים אחריהם וישנו את צדקוּהוּ בערבות ירחו
ויקחו אותו ויעלהו אל נובמבר אצזר מלך בכל רבלטה
באرض חמת וידבר אותו משפטים: 6 וווחת מלך בכל את
בני צדקוּהוּ ברבלטה לעניינו ואת כל חרוי יהודה שהחת
מלך בכל: 7 ואת עני צדקוּהוּ עור ויאסרו בנהשתים
לביא אותו בבליה: 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו
הכבדים באש ואת חמות ירושלים נתכו: 9 ואת יתר
הנשאים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עלייו ואת יתר
העם הנשאים הגליה נבזoor אדרן רב טבחים בכל: 10 וממן
רב טבחים אשר אין להם מאומה השair נבזoor אדרן
זה הוא: 11 וויצו נובמבר אצזר מלך בכל על ירמיהו ביד
_nvzor אדרן רב טבחים לאמר: 12 קחנו ועניך שם עליו
ואל העש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן
עשה עמו: 13 וישלח נבזoor אדרן רב טבחים ונבזזון
רב סריס נרגל שר אצזר רב מג וכל רב מלך בכל:
14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אותו

הbor מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו
את ירמיהו בחכלים ובכבוד אין מום כי אם טיט ויטבע
ירמיהו בטיט: 6 ווישמע עבד מלך הכספי איש סריס והוא
בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך ישב
בשער בנים: 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר
אל המלך לאמר: 9 אדרני המלך הרעו האנשיים האלה
את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל
הbor וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר:
10 ויצוה המלך את עבד מלך הכספי לאמר קח בידך
מוחה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור
בטרם ימות: 11 ווקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא
בית המלך אל תחת האוצר ויקח שם בלוי הסכבות
ובלווי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחכלים:
12 ויאמר עבד מלך הכספי אל ירמיהו שים נא בלוא
הסתבות והמלחמות תחת אצלות ידיך מתחת לחכלים
ויעש ירמיהו כן: 13 וימשכו את ירמיהו בחכלים ויעל
אותו מן הבור ויבש ירמיהו בחצר המטרה: 14 וישלח
המלך צדקוּהוּ ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא
השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל
אל צדקוּהוּ כי אידי לך הלוא המת חמוץני וכי אייעץ
לא נשמע אליו: 15 וישבע המלך צדקוּהוּ אל ירמיהו
בסתור לאמר חci יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת
אם אמייך ואם אטנק ביד האנשים האלה אשר מבקשים
את נשעך: 16 ויאמר ירמיהו אל צדקוּהוּ כה אמר יהוה
אליה צבאות אלה יישראל אם יצא אל שריף מלך
בבל וחיתה נשעך והעיר הזאת לא תשרוף באש וחיתה
אתה ובירך: 17 ואם לא תצא אל שריף מלך בכל ונתחנה
העיר הזאת ביד הכהדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט
מידם: 18 ויאמר המלך צדקוּהוּ אל ירמיהו אני דאג
את היהודים אשר נפלו אל הכהדים פן יתנו עתי בידם
והתעללו بي: 20 ויאמר ירמיהו לא תגנו שמע נא בקהל
יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נשעך:
21 ואם מען אתה לצאת זה הדבר אשר הרני יהוה:
22 והנה כל הנשים אשר נשאו בבית מלך יהודה מוצאות
אל שריף מלך בכל ותגה אמרות הסיטוך ויכל לך אנשי
שליך הטענו בבץ רגלה נסנו אחר: 23 ואת כל נשיך
ואת בנייך מוצאים אל הכהדים ואתה לא תמלט מידם כי

אל גדריהם בן אחיקם בן שפן להוציאו אל הבית וישב בהורך העם: **טו** ואל ירמייהו היה דבר יהוה בהיותו עזoor בחצר המטירה לאמר: **טז** הלויך ואמרת לעבד מלך הכווש לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל תני מביא את דבריו אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: **טז** והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם: **טז** כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והוא תה לך נפשך לשכל כי בטחת כי נאם יהוה:

40 הדבר אשר היה אל ירמייהו מאת יהוה אחר שלח אותו נבוארדן רב טבחים מן הרמה בקחותו אותו והוא אסור באזקים בתקופ כל נלאות ירושלים ויהודיה המנלים בבליה: **טו** ויקח רב טבחים לירמייהו ויאמר אליו יהוה אליהך דבר את הרעה הזאת אל המוקום הזה: **טו** יבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקהלו והיה לכם דבר הזה: **טו** ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא אליו בכל בא ואשים את עיני عليك ואם רע בעיניך לבוא אליו בבל חදל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הייש בעיניך לרכתῆמה לך: **טו** וועודנו לא ישב ושבה אל גדריה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בעיר יהודה ושב אותו בתקופ העם או אל כל הייש בעיניך לרכתך לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשתת וישלהתו: **טו** יבא ירמייהו אל גדריה בן אחיקם המצפה וישב אותו אשר בשדרה מהה ואשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדריה בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אותו אנשים ונשים גדריה בן אחיקם בארץ ויבאו אל הפלת בבל: **טו** ויבאו אל טף ומדרשת הארץ מאשר לא הנו בבליה: **טו** ויבאו אל גדריה המצפה וישמעאל בן נתניהו ויהונתן בני קרח ושרהה בן תנחותם ובני עופי הנטהתי ויוניהו בן המעצתי מהה ואשיהם: **טו** ווישבע להם גדריה בן אחיקם בן שפן לאנשיםיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכהדיםubo שבארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם: **טו** ואני הנני ישב במצפה לעמוד לפני הכהדים אשר יבא אלינו אתם אספו יין וקץ ומן ושם בכלכם ושבו בערכיכם אשר תשפטם: **טו** וכן כל היהודים אשר במו庵 ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארץ שמעו כי נתן מלך

בכל שארית יהודה וכי הפקיד עליהם את גדריהם בן אחיקם בן שפן: **טו** ווישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדרחו שם ויבאו הארץ יהודה אל גדריהם המצפה ויאספו יין וקץ הרבה מאד: **טו** וויהנן בן קרח וכל שרוי החילום אשר בשדרה באו אל גדריהם המצפה: **טו** ויאמרו אלו ידיעת תדע כי בעלים מלך בני עמו שלח את ישמעאל בן נתניה להכתר נפש ולא האמין להם גדריהם בן אחיקם: **טו** וויהנן בן קרח אמר אל גדריהם בשתור במצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה ייכבה נפש וונפצו כל יהודה הנכבדים אלקיך ואבדה שארית יהודה: **טו** ויאמר גדריהם בן אחיקם אל יוהנן בן קרח אל תשע את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:

41 ויהי בחדש השבעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מושע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אותו אל גדריהם בן אחיקם המצפה ויאכלו שם לחם ייחדו במצפה: **טו** ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרה האנשים אשר היו אותו ויבאו את גדריהם בן נתניה במצפה ואת הכהדים אשר היו אותו את גדריהם במצפה ואת הכהדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: **טו** ויהי ביום השני להמית את גדריהם ואיש לא ידע: **טו** יבאו אנשים משם משהו ומשמרון שנמנם איש מגליך זקן וקדושים ונדים ומתנדדים ומנהה ולבונה בידם להביא בית יהוה: **טו** וויצא ישמעאל בן נתניה לקראותם מן המצפה הילך הילך ובכחיו וכפנסיהם וויאמר אליהם בא אל גדריהם בן אחיקם: **טו** ויהי כבאים אל תוך העיר ויחטפם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים אשר אחוי: **טו** ועשרה אנשים נמצאו בהם ויאמרו אל ישמעאל אל תמחנו כי יש לנו מطمנים בשדרה חטים ושערם ושמן ורבש ויחדר ולא המיטם בתקופ אחיהם: **טו** והbor אשר השליך שם ישמעאל את כל פנרי האנשים אשר הכה ביד גדריהם הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך שדראל אותו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים: **טו** ווישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוארדן רב טבחים את גדריהם בן אחיקם ווישבם

ישמעאל בן נתניה וילך עבר אל בני עמון: ²² ווישמע
יוandan בן קרח וכל שרי החילום אשר אותו כל הרעה
אשר עשה ישמעאל בן נתניה: ²³ ויקחו את כל האנשים
וליכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וממצאו אותו אל מים
רבים אשר בגבעון: ²⁴ ויהיו כראות כל העם אשר את
ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילום אשר
אתו ווישמעו: ²⁵ ויסבו כל העם אשר שבת ישמעאל מן
המצפה ושיבו אל יוחנן בן קרח: ²⁶ ווישמעאל בן
נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון:
²⁷ ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילום אשר אותו את
כל שאירית העם אשר השיב מאות ישמעאל בן נתניה מן
המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם נברים אנשי
המלחמה ונשים וטף וסדרים אשר השיב מגבעון: ²⁸
ויליכו ושיבו בגורות כמותם אשר אצל בית לחם ללחצת
לבוא מצרים: ²⁹ מפני חסדים כי יראו מפניות כי הכה
ישמעאל בן נתניה את נדליה בן אחיקם אשר הפקיד
מלך בבל בארץ:

42 ³⁰ ויגשו כל שרי החילום ויוחנן בן קרח ויוניה בן
הושעה וכל העם מקפטן ועד גדור: ³¹ ויאמרו אל ירמיהו
הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה
אליהיך بعد כל השאירות הזאת כי נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות אותנו: ³² ויגד לנו יהוה אליהיך את
הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה: ³³ ויאמר
אליהם ירמיהו הנביא שמנתו הנני מתפלל אל יהוה
אליהיכם דבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה
אתכם אנד לכם לאמנע מכם דבר: ³⁴ וזה מה אמרו אל
ירמיהו יהי יהוה בנו לעוד אמת ונאמן אם לא כל הדבר
אשר ישלהך יהוה אליהיך אל לנו כן נעשה: ³⁵ אם טוב ואם
רע בקהל יהוה אלהינו אשר אנו שלחים אתה אליו נשמע
למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקהל יהוה אלהינו: ³⁶ ויהי
מקץ עשרה ימים ויהי הדבר יהוה אל ירמיהו: ³⁷ ויקרא אל
יוandan בן קרח ואל כל שרי החילום אשר אותו וכל העם
לקפטן ועד גדור: ³⁸ ויאמר אליהם מה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר שלחתם אותי אליו להפל תחנתכם לפניו:
³⁹ אם שוב תשבו בארץ הזאת ובינוי אתם ולא אהרס
ונטעו אתם ולא אחש כי נחמתי אל הרעה אשר עשית
לכם: ⁴⁰ אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים

מןוי אל תיראו ממנה אם יהוה כי אתם אני להוציא
אתכם ולהציל אתכם מידו: ⁴¹ ואtan לכם רחמים וرحם
אתכם והשיב אתכם אל ארמותכם: ⁴² ואם אמרם אתם
לא נשב בארץ זאת לבתיו שמע בקהל יהוה אליהם:
⁴³ לאמר לא כי ארץ מצרים נבואה אשר לנראה מלחמה
וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב שם נשב: ⁴⁴
ועתה לנו שמעו דבר יהוה שאירית יהודה כי אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניהם לבא
מצרים ובאתם לנור שם: ⁴⁵ והויה החרב אשר אתם
יראים ממנה שם חזין אתכם בארץ מצרים ושם חמתו:
אתם דגנים ממנה שם ידק אחרים מצרים ושם חמתו:
⁴⁶ וכן יהו כל האנשים אשר שמנו את פניהם לבוא מצרים
לנור שם ימותו בחרב ברעב ובבדר ולא יהיה להם
שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: ⁴⁷
כי כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתק אפי
וחמתי על ישבי ירושלים כן תתק חמתי עליהם בכאם
מצרים והיותם לאלה ולשמה ולקללה ולהרפה ולא
תראו עוד את המקום הזה: ⁴⁸ דבר יהוה עליויכם שאירית
יהודה אל TABO מצרים ידע תדע כי העידותיכם
היום: ⁴⁹ כי החעתים בנפשותיכם כי אתם שלחו את
אל יהוה אלהיכם לאמר החפל בעבנו אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הנגד לנו ועשינו: ⁵⁰
ואגד لكم היום ולא שמעתם בקהל יהוה אלהיכם ולכל
אשר שלחני אליכם: ⁵¹ ועתה ידע תדע כי בחרב ברעב
ובבדר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לנור שם:

43 ⁵² ויהי ככלהות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל
דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה: ⁵³ ויאמר עזירה בן הושעה
ויהנן בן קרח וכל האנשים הזרים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא
tabao מצרים לנור שם: ⁵⁴ כי ברוך בן נריה מסית אתך
בננו למען תה אנתנו ביד חסדים להמתת אנתנו ולהגנות
אתנו בבל: ⁵⁵ ולא שמע יהנן בן קרח וכל שרי החילום
וכל העם בקהל יהוה לשbeta בארץ יהודה: ⁵⁶ ויקח יוחנן
בן קרח וכל שרי החילום את כל שארית יהודה אשר
שבו מכל הרים אשר נדרחו שם לנור בארץ יהודה: ⁵⁷ את
הנברים ואת הנשים ואת הטרף ואת בנות המלך ואת כל

ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפנֵי אבותיכם: ²² וכן כל־כון כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פבי בכם לרעיה ולהכרית את כל היהודת: ²³ וולקחת את שארית היהודת אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לנו רשם ותמו כל הארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מתקן ועד נדול בחרב וברעב ימותו והוא לאלה לשמה ולקללה ולתרפה: ²⁴ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובבדר: ²⁵ ולא היה פליט ושידר לשארית יהודה הבאים לנו רשם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבח שם כי לא ישובו כי אם פלטיהם: ²⁶ וווענו את ירמיהו כל האנשים הידועים כי מקטרות נשייהם לאלהים ירמיהו וכל הנשים העמדות קחל נדול וכל העם היושבים בארץ מצרים בפרטוס לאמר: ²⁷ הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: ²⁸ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושכנו בעיר יהודה ובಚזות ירושלים ונשבע לחם ונניה טובים ורעה לא ראיינו: ²⁹ ומין או חדלנו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים חסרנו כל בחרב וברעב תמן: ³⁰ וכי אנתנו מקטרים למלכת השמים ולהסיך לה נסכים המבלעד אنسינו שעשינו לה כונים להעצבה והסיך לה נסכים: ³¹ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם העניים אותו דבר לאמר: ³² הנה לא את הקטר אשר קטרתם בעיר יהודה ובבחזות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם עם הארץ זכר יהוה ותעלתה על לבו: ³³ ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני להרבה ולשנה ולקללה מאין יושב כהום הזה: ³⁴ מפני רע מעלייכם מפני התועבת אשר עשתם ותהי ארכצם להרבה ולשנה ולקללה מאין יושב כהום הזה: ³⁵ מפני אשר קטרתם ואשר חטאتم ליהוה ולא שמעתם בקהל יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הילכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ³⁶ ויאמר ירמיהו אל כל העם ועל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: ³⁷ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא אמר אתם ונשיכם ותדרנה בפיקים ובידיכם מלאכם לאמר עשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסיך לה נסכים הקים תקינה את נדריכם ועשה תשינה את נדריכם: ³⁸ וכן שמעו דבר הנפש אשר הניח נבו רادرן רב טבחים את נדליה בן אחיקם בן שפן ואת רימיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: ³⁹ ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקהל יהוה ויבאו עד תחפנחס: ⁴⁰ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: ⁴¹ קח בידך אבני נדלות וטמנתם במכל במלון אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: ⁴² ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחת את נבו כדראצר מלך בכל עברי ושתיו כסאו ממועל לאבני האלה אשר טמנתי ונטה את שפררו עליים: ⁴³ וובאה והכה את ארץ מצרים אשר למota למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: ⁴⁴ והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועתה את ארץ מצרים אשר יעתה הרעה את בנדו ויצא משם בשלום: ⁴⁵ ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתו אלהי מצרים ישרף באש:

44

הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים היישבים בארץ מצרים היישבים במגדל ובתחפנחס ובנ' ובארץ פרטוס לאמר: ² כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אתם ריאתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנמ' חרבה היום הזה ואני בהם יוושב: ³ מפני רעתם אשר עשו להכעסי לילכתם לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידועם המה אתם ואבתיכם: ⁴ ואשלח אליכם את כל עברי הנבאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: ⁵ ולא שמעו ולא הטו את אונם לשוב מרעתם לבתי קטר לאלהים אחרים: ⁶ ותתקח חמותי ואפי ותבער בעיר יהודה ובבחזות ירושלים ותהיינה להרבה לשמה כויום הזה: ⁷ ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה נדולה אל נפשכם להכריתם לכם איש ואשה עולל ויונק מותך יהודה לבתו הותיר לכם שריטה: ⁸ להכעסי במשיעידייכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לנו רשם למען הכרית لكم ולמען היוחכם לקללה ולהרפה בכל נוי הארץ: ⁹ והשכחם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשiou ואת רעותם ואת רעת נשים אשר עשו בארץ יהודה ובבחזות ירושלים: ¹⁰ לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלוו בתרותי

צבאות יום נקמה להנכם מצריו ואכלה חרב ושבעה
ורוחה מדמים כי יכח לאני יהוה צבאות הארץ צפון אל
נהר פרת: 20 עלי נלעד וקח צרי בתולת בת מצרים
לשוא הרבותי רפאות תעליה אין לך: 21 שמעו נום
קלונך וצוחטך מלאה הארץ כי נBOR כשלו יתדריו
נפלו שנייהם: 22 הדבר אשר דבר יהוה אל רמייהו
הنبيיא לבוא נוכדראצ'ר מלך בבל להគות את הארץ
מצרים: 23 הנגידו למצרים והשמיעו במנדול והשמיעו
בנפש ובתחפנחס אמרו החיצב והכן לך כי אכלת חרב
סביביך: 24 מודיעו נסחף אכבריך לא עמד כי יהוה הדפו:
25 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
ונשבה אל עמו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 26
קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: 27
חי אני אם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
וככרמל ביום יבוא: 28 כל גולה עשי לך וושבת בת
מצרים כי נפ לשמה תהיה ונצחה מאין יושב: 29 עגלה
יפה פיה מצרים קרע מצפון בא בא: 30 נם שכירה
בקרבה עצגeli מרכק כי נם המה הפנו נסו יהדי לא
עמדו כי يوم אידם בא עליהם עת פקדתם: 31 קוללה
נכחש לך כי בחול ילכו ובקרדומות באו לה בחטבי
עצים: 32 כרתתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי דבו
מארכבה ואין להם מספר: 33 הבישה בת מצרים נתנה
ביד עם צפון: 34 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני
פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה
ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבתחים בו: 35 ונחתים ביד
מבקשי נפשם וביד נוכדראצ'ר מלך בבל וביד עבדיו
ואחריו כן תשכנ כימי קדם נאם יהוה: 36 אתה אל תירא
עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרוחיק ואת
ודרך מארץ שבים ושב יעקב ושקבת ושagan ואין מהריך:
37 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אכן אני כי
עשה כליה בכל הגוים אשר הדחתי שמה ואתך לא
עשה כליה ויסרטיך למשפט ונקה לא אנך:

47 אשר היה דבר יהוה אל רמייהו النبيיא אל פלשתים
בטרם יכה פרעה את עזה: 2 כי אמר יהוה הנה מים
עלים מצפון והוא למחל שופט וישטטו ארץ ומלואה עיר
וישבי בה וועקו האדם והילל כל יושב הארץ: 3 מוקול
שעת פרשות אביריו מרعش לרכבו המון גלגוליו לא

יהוה כל יהודה היישבים בארץ מצרים הני נשבעתי
בשמי הנadol אמר יהוה אם יהוה עוד שמי נקרא בפי
כל איש יהודה אמר זו אדרני יהוה בכל ארץ מצרים:
27 הני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש
יהודה אשר בארץ מצרים בחרב ובכרא עד כלותם:
28 ופליטיו חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מותי
מספר וידעו כל שרarity יהודה הבאים לארץ מצרים
לנור שם דבר מי יקיים מהם: 29 וזהת לכם האות
נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום זהה למען תדע
כי קום יקומו דברי עלייכם לרעה: 30 כי אמר יהוה
הני נתן את פרעה חפה רע מלך מצרים ביד אייביו וביד
מקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד
nocderaacz'r מלך בכל אייבו ומקש נפשו:

45 הדבר אשר דבר רמייהו النبيיא אל ברוך בן נריה
בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי רמייהו בשנה
הרבעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה לאמר: 2 כי
אמר יהוה אלהי ישראל עלייך ברוך: 3 אמרת אוֹי נא לְ
כי יוסף יהוה יגון על מכabi יגוטו באנחותו ומונחה לא
מצאתה: 4 כי תאמר אליו כי אמר יהוה הנה אשר בנויות
אני הרס ואת אשר נטעתי אני נש ואות כל הארץ היא: 5
ואתה תבקש לך נדלות אל תבקש כי הני מביא רעה על
כלبشر נאם יהוה ונחתוי לך את נפשך לשילל על כל
המקומות אשר תלך שם:

46 אשר היה דבר יהוה אל רמייהו النبيיא על הנויים:
2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על
נהר פרת בכרכמש אשר הכה נוכדראצ'ר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה: 3 ערכו
מן זנה וגשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מרכזו הרמחים לבשו הסרפת: 5
מדוע רואי הימה חתמים נסנים אחר וגבורייהם יכחו
ומנוס נסו ולא הפנו מוגור מסביב נאם יהוה: 6 אל ינוס
הקל ואל ימלט הנBOR צפונה על יד נהר פרת כשלו
ונפלל: 7 מי זה כיар יעללה כנחרות יתגעשו מימי: 8
מצרים כיар יעללה וכנחרות יתגעשו מים ואמר אלה
אכסה ארץ אבידה עיר וושבי בה: 9 עללו הסוסים
והתחללו הרכוב ויצאו הנBORים כוש ופטת תפשי מן
ולודים תפשי דרכיו קשת: 10 והוים ההוא לאדרני יהוה

בצורה ועל כל ערי ארץ מואב הרחבות והקרבות: 25 נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: 26 הדשכירהו כי על יהוה הנגיד וספק מואב בקיוא והוא לשלוח נם הוא: 27 ואם לאו השחק היה לך יישראל אם בנבבים נמצאה כי מדי דבריך בו התנודד: 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והוא כיוна תקנן בעברי פי פחת: 29 שמענו גאון מואב הנה מאד גבשו וגאונו גאותו ורם לבו: 30 אני ידעת נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו: 31 על כן על מואב אילייל ולמואב כליה אוזעך אלensi קור הרש יהגה: 32 מבכיו יעוז אבכה לך הנפנ' שבמה נטישותיך עבוריים עד ים יערנו גנוו על קיציך ועל בצירך שדר נפל: 33 ונאספה שמחה וניל מכרמל ומארץ מואב ייון מיקבים השבתי לא ידרך הידך לא הידך: 34 מועתק חשבון עד אלעלת עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים עגלה שלשיה כי נם מי נמרם למשמות יהוו: 35 והשבתי למואב נאם יהוה מעלה בהמה ומתקיר לאלהיו: 36 על כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר בראש כלילים יהמה על כן יתרת עשה אברדו: 37 כי כל ראש קרחה וככל זקן נרעעה על כל ידים נדחת ועל מתנים שק: 38 על כל גנות מואב וברבחתה כליה מסped כי שברתי את מואב ככלי אין חוץ בו נאם יהוה: 39 איך תהה היילו איך הפנה ערך מואב בשׂוֹ והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו: 40 כי כה אמר יהוה הנה נשר יידאה ופרש כנפיו אל מואב: 41 נלכדה הקריות והמצודות נשפה והיה לב נבורי מואב ביום ההוא כלב אשמה מצרה: 42 ונשמד מואב מעם כי על יהוה הנדריל: 43 פרח ופחת ופח עלייך יושב מואב נאם יהוה: 44 הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעללה מן הפחת ילבד בצח חשבון עםדו מכח ניסים כי אש יצא מחשבון ולהבה כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה: 45 מבין סיחון והתכל' פאת מואב וקרדק בני שאון: 46 אווי לך מואב אבד עם כמוש כי לקוו בנייך בשבי ובנתקיך בשביה: 47 ושבתי שבוט מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב:

49 לבני עמוון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש מלכם את נד ועמו בעריו ישב: 2 וכן ננה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני

הפנו אבוח אל בנים מרפיוון ידים: 4 על הימים הבא לשדרוד את כל פלשטים להכרית לזר ולצדון כל שריד עז כי שדר יהוה את פלשטים שארית כי כפתור: 5 באה קרחא אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמק עד מותי תנודדי: 6 היו הרבה ליהוה עד ana לא תשקי האספי אל תערך הרגשי ודמי: 7 איך תשקטי ויודה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:

48 למואב כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטים הבישה המשגב וחתה: 2 אין עוד תחלת מואב בחשובו עלייה רעה לכובו וכונריתה מגו נם מדמן תדריך תלך הרב: 3 נשבה מואב קול צעק מהרונים שד ושבר גדור: 4 נשבה מואב השמייעו זעה צעורה: 5 כי מעלה הלחות בכבי עלה מלטו נפשכם ותהיינה כערעור במדבר: 6 כי עין בטחך במעשהיך ובאוצהותיך נם את תלכדי ויצא כמייש בנולה כהנוו ושריו יחד: 8 וויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המשיר אשר אמר יהוה: 9 תנו צין למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיה מאין יושב בהן: 10 אדרור עשה מלאתה יהוה רמיה ואדרור מגע חרבו מדם: 11 שאנן מואב מנعروו ושקט הוא אל שMRIו ולא הורק מכליל אל כלוי ובנולה לא החל על כן עמד טעמו בו ורינו לא נמר: 12 لكن הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו ויריקו ונבליהם ינפכו: 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחים: 14 איך אמרו נבורים אנחנו ואשי חיל למלחה: 15 שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריין ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמוא: 16 קרוב איד מואב לבודא ורטחו מהרה מאד: 17 נדו לו לכל סביביו וככל ידע שמו אמרו איך נשבר מטה עז מקל תפארה: 18 רדי מכבוד ישבבי בצמא ישבת בת דיבון כי שדר מואב עלה בר שחת מבצריך: 19 אל דרך עמדרי וצפי יושבת ערעור שאלי נס גמלטה אמרו מה נהיתה: 20 הביש מואב כי תהה היילו זועקי הגינו בארון כי שדר מואב: 21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל היצה ועל מופעת: 22 ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלזים: 23 ועל קרייטים ועל בית נמול ועל בית מעון: 24 ועל קרייטים ועל

תהללה קריית משושי: 26 וכן יפלו בחוריה ברחובותיה וככל אנשי המלחמה יידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: 27 והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנוט בן הדר: 28 לקדר ולמלוכות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו על כל קדר ושדרו את בני קדרם: 29 אהיליהם וצאנם יקחו ריעותיהם וכל כליהם ונגלייהם ישאו להם וקראו עליהם מנור מסביב: 30 עלייך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביבך ונחרתם איש לפני ואין מקבץ לנדר: 31 ואחריו כן אшиб את שבות בני עמו נאם יהוה: 7 לא אדם כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסחנה חכםם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דרין כי איד עשו הבאתינו עליו עת פקדתו: 9 אם בצדדים באו לך לא ישארו עלילותם נגבים בלילה השתו דים: 10 כי אני חשבתי את עשו נלתי את מסתורי ונכח לא יכול שדר זרע ואחיו ושכניו ואיינו: 11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמניך עלי תבטחו: 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטים לשנות הocus שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי תשתחה: 13 כי כי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה להרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עיריה תהינה להרבות עולם: 14 שמעה שמעתי מאי יהוה וציר ננים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: 15 כי הנה גטן נתחך בנים בווי בדים: 16 תפלצתך השיא אתך זדון לבך שני בchnoi הסלע הפש מרום נבעה כי תגביה נשר קנק משם אורידך נאם יהוה: 17 וזה תהה אדרום לשמה כל עבר עליה ישם ווישוק על כל מכותה: 18 כמחפת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 19 הנה כאריה יעללה מנואן הירדן אל נהו איתין כי ארגנעה אריצנו מעלה ומוי בחור אלה אפקד כי מי כמוני ומי יעדי ומי זה רעה אשר יעדם לבני: 20 לכן שמעו עצה יהוה אשר יען אל אדרום ומחשובתו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבים צערינו החאן אם לא ישם עלייהם נוהם: 21 מוקול נפלם רעשה הארץ צעה ביום סוף נשמע קוללה: 22 הנה נשר יעללה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה והיה לב נבורי אדרום ביום ההוא כלב אשה מצחה: 23 לדמשק בושה צאנ אבדות היה עמי רעהם התעומם הרום שובבים מהר אל נבעה הלוכו שכחו רבעם: 7 כל מוצאיםם אכלום וצרים אמרו לא נאשם תחת אשר חטאנו ליהוה נוה זדק

יהוה: ³¹ הנני אליך זדון נאם אדרני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך: ³² וכשל זדון ונפל ואין לו מקום והצטי איש בעריו ואכללה כל סביבתו: ³³ כה אמר יהוה צבאות שעשוקים בני ישראל ובני יהודה יחוּדוּ וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחים: ³⁴ נאלים חזק יהוה צבאות שמו ריב ויריב את ריבם למען הרניע את הארץ והרגינו לישבי בבל: ³⁵ חרב על כבדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה: ³⁶ חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבורה וחתו: ³⁷ חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הארץ אשר בחוכה והיו לנשים חרב אל אוצרותיה ובכוו: ענה ולא חשב עוד לניצח ולא תשכנן עד דור ודור: ⁴⁰ כמחפת אליהם את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: ⁴¹ הנה עם בא מצפון ונוי נדול וממלכים רבים יערו מרכתיו: ⁴² קשת וכיידן יחוּדוּ אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים והמה ועל טסומים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלייך בת בבל: ⁴³ שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צראה החזקתה חול כיולדתך: ⁴⁴ הנה קאריה יעללה מנאיין הירדן אל נזה איתן כי ארוגעה ארודים מעלה ומוי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומוי יעדני ומוי זה רעה אשר יעמוד לפני: ⁴⁵ لكن שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשובתו אשר חשב אבל ארץ כבדים אם לא יחסובם צעריו הצאן אם לא ישים עליהם נהוה: ⁴⁶ מוקל נתפשה בכל רעה הארץ ועקה בנים נשמע:

51 כה אמר יהוה הנני מעד על בבל ואל ישבו לב קמי רוח משיחית: ² ושלחתו לבבל זרים וזרה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה: ³ אל ירדך ירדך הדרך קשו ואל יתעל בסרני ואל תחמלו אל בחരיה החרימו כל צבחה: ⁴ ונפלו חללים בארץ כבדים ומדרקרים בחוץותיה: ⁵ כי לא אלמן ישראל יהודה מלאהיו מיהוה צבאות כי ארודים מלאה אשם מקדוש ישראל: ⁶ נסו מתחוק בבל ומלטו אש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: ⁷ כוס זחה בבל ביד יהוה משכורת כל הארץ מיניה שתו נוים על כן יתחללו נוים: ⁸ פתאם נפלת בבל

ומקווה אבותיהם יהוה: ⁸ נדו מתחוק בבל ומאץ כבדים יצא והוא כעתודים לפני צאן: ⁹ כי הנה אני מעד ומעלת על בבל קהיל נוים נדרלים מארץ צפון וערכו לה שם תלביד חציו כנבר משביל לא ישוב ריקם: ¹⁰ והויה כבדים לשלהל כל שלילה ישבעו נאם יהוה: ¹¹ כי תשמשו כי תעלז שמי נחלתי כי הפשי כעמלת דשה וצחליי כאברים: ¹² בושה מכלם מאד חפרא يولחתם הנה אהරית נוים מדבר ציה וערבה: ¹³ מקצת יהוה לא תשב והויה שמהה כלה כל עבר על בבל שם וישרך על כל מכותיה: ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חן כי ליהוה חטא: ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשוויה נחרטו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשה לה: ¹⁶ כרתו וורע מבבל ותפש מגן בעת קציר מפני חרב הиона איש אל עמו יפנו ואיש לארציו ינסו: ¹⁷ שה פורה ישראל ארויות הדיחו הראשו אכלו מלך אשר וזה האחרון עצמו נובכדראצ'r מלך בבל: ¹⁸ لكن כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל מלך בבל ואל ארצו אשר פקדתי אל מלך אשר: ¹⁹ ושבתיו את ישראל אל נטה ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגנעד השבע נפשו: ²⁰ ביוםיהם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואני ואות חטא יהודה ולא תמצאה כי אסלח לאשר אשר אשיר: ²¹ על הארץ מרותם עליה עלה ונאל יושבי פקוד חרב והחרם אהיריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתך: ²² קול מלחמה בארץ ושבר גדול: ²³ איך גנדע וישראל פטיש כל הארץ איך היה לה שמה בכל בנים: ²⁴ יקשתי לך וنم נלבחת בבל ואת לא ידעת נמצאת וنم נתפשה כי ביהוה התגרית: ²⁵ פתח יהוה את אוצרו ויזא את כל עמו כי מלאה היא לאדרני יהוה צבאות בארץ כבדים: ²⁶ באו לה מקץ פתחו מאביסיה סלה כמו ערמים והחרימות אל תהו לה שאירית: ²⁷ חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עלייהם כי בא ויום עת פקדתם: ²⁸ קול נסים ופליטים מארץ בבל להניד בציון את נקמת יהוה אלחינו נקמת היכלו: ²⁹ המשמעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהו פליטה שלמו לה כפעלה בכל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל: ³⁰ لكن יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחתה ידמו ביום ההוא נאם

באש ובני הפלישה נבנהו: 33 כי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל בת בבל בגין עת הדרכיה עוד מעט ובאה עת הקציד לה: 34 אכלנו הממן נובודראצר מלך בבל הצעינו כל ריק בלענו כתני מלא בראשו מעדרני הדרינו: 35 חמסי ושארוי על בבל האמר ישבת ציון ודרמי אל שבי כבדים תאמר ירושלים: 36 لكن כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונכמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה: 37 והויתה בבל לנלים מעון תנאים שמה ושרקה מה אין יושב: 38 ייחדו בכפרים ישאו נערו כנורי ארויות: 39 בחם אשית את מטהיהם והשכרים נלען יעלו ויישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אודידם כקרים לטבוח כאילים עם עתודים: 41 אין נלכדה שך ותחפש תחלה כל הארץ אין הויה לשם בבל בנים: 42 עליה על בבל הים בחמון גלו נכסתה: 43 הנהו עדיה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא עבר בהן בן אדם: 44 ופקדתי על בבל בבל והצאיו את בלעו מפיו ולא ינhero אליו עוד נוים נם חומת בבל נפלה: 45 צאו מתוכה עמי ומלאו איש את נפשו מחרון אף יהוה: 46 ופן ירד לבבכם ותיראו בשמוועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמעה ואחריו בשנה השמעה וחמס הארץ ומשל על משל: 47 لكن הנה ימים באים ופקדתי על פסיל בבל וכל ארצת התבוש וכתוליה: 23 ונפצתי בר רעה ועדרו ונפצתי בר אכר וצמדנו ונפצתי בר פחות וסננים: 24 ושלמתי לבבל ולכל ישבו כבדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הני אליך הר המשיחית נאם יהוה המשיחית את כל הארץ ונתיית את ידי עלייך וגולגולתיך מן הסלעים נתתיק לחר שרפה: 26 ולא יקחו מך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שמותם עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בנויים קדרו גלגול נזירים המשיעו עליה מלכויות ארדט מנוי ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: 28 קדרו עליה נוים את מלכי מדי את פחותה ואת כל סנינה ואת כל ארץ ממשלו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את הארץ בכל לשמה מאין יושב: 30 חדרלו גבורי בכל להלום ישבו בצדות נשנה גבורתם היו לנשים נמלות יהוה שלם ישלם: 31 והשכרי שירה וחכמיה פחותה וסנינה ובכורה ויישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו: 32 כה אמר יהוה צבאות חמוטה ותשבר היילו עליה קחו צרי למיכואה אול תרפא: 9 רפאננו את בבל ולא נרפא עובה ונלק איש לארצו כי נגע אל השמיים משפטה ונשא עד שחקים: 10 הוציא יהוה את צדקתו באו ונספחה בציון את מעשה יהוה אלחינו: 11 הברו החצים מלא השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזומה להשוויה כי נקמת יהוה היא נקמת הילו: 12 אל חומה בבל שאו נס החזק המשרד הקומו שמרם הכנו הארבים כי גם זם יהוה נס עשה את אשר דבר אל ישבי בבל: 13 שכנות על מים רבים הרבה אוצרת בא קוץ אמת בעך: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאותיך אדים כילק וענו עלייך היד: 15 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו מזכה ארץ ברקים למטר עשה והוא זא רוח מצחתיו: 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרפ מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: 18 הבל מה מעשה תעטים בעת פקדתם יאברו: 19 לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו: 20 מוץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בר נוים והשחתיך בר מלכויות: 21 ונפצתי בר סוס ורכבו ונפצתי בר רכב ורכבו: 22 ונפצתי בר איש ואשה ונפצתי בר זקן ונער ונפצתי בר בחור ובתולה: 23 ונפצתי בר רעה ועדרו ונפצתי בר אכר וצמדנו ונפצתי בר פחות וסננים: 24 ושלמתי לבבל ולכל יושב כבדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הני אליך הר המשיחית נאם יהוה המשיחית את כל הארץ ונתיית את ידי עלייך וגולגולתיך מן הסלעים נתתיק לחר שרפה: 26 ולא יקחו מך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שמותם עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בנויים קדרו גלגול נזירים המשיעו עליה מלכויות ארדט מנוי ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: 28 קדרו עליה נוים את מלכי מדי את פחותה ואת כל סנינה ואת כל ארץ ממשלו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את הארץ בכל לשמה מאין יושב: 30 חדרלו גבורי בכל להלום ישבו בצדות נשנה גבורתם היו לנשים נמלות יהוה שלם ישלם: 31 והשכרי שירה וחכמיה פחותה וסנינה ובכורה ויישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו: 32 כה אמר יהוה צבאות חמוטה עירו מזכה: 33 והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו

בכל הרחבה ערדער תהערער ושעריה הנហים באש יצחו וונעו עמיים בדי ריק ולאםים בדי אש ויעפו:⁵⁹ הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שירה בן ניריה בן מהסיה בלכטו את צדקהו מלך יהודה בכל שנה הרביעית למלכו ושריה שר מנוחה:⁶⁰ ויכתב אל ספר אחד את כל הרדברים האלה הכתבים אל בבל:⁶¹ ויאמר ירמיהו אל שירה כבאך בכל וראיית וקראת את כל הדברים האלה:⁶² ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכרתו לבلتיה היהת בו יוישב למאדים ועד בהמה כי שמות עולם תהיה:⁶³ והיה ככלתך לקרא את הספר זהה תקשר עלייו אבן והשלכתו אל תוך פרת:⁶⁴ ואמרת כה השׁע בבל ולא תקם מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו:

52 בן עשרים ואחת שנה צדקהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמר חמייטל בת ירמיהו מלבנה: 2 ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה יהוקים: 3 כי על אף יהוה הייתה עיר בירושלם ויהודה עד השלויכו אותם מעל פניו וימרד צדקהו במלך בבל:⁴ ויהי שנה התשעת למלך החדש העשיר בעשור לחדרש בא נובכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם וייחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: 5 ותבא העיר מבוצר עד עשתי עשרה שנה למלך צדקהו:⁶ בחדש הרבעי בחשעה לחדרש היוזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעירليلת דרך שעיר בין החומות אשר על נון המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה:⁸ וירדפו חיל כשרים אחריו המלך וישינו את צדקהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו:⁹ וויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך רבלהה בא רצן חמת וידבר אותו משפטים:¹⁰ ווישחת מלך רבלהה בני צדקהו לעינוי ונם את כל שרי יהודה שהט ברבלהה:¹¹ ואת עני צדקהו עור ואיסרתו בנחותים ייבאהו מלך בכל בבל ויתנהו בבית הפקרת עד יום מותו:¹² ובחדש החמשי בעשור לחדרש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נובכדראצר מלך בכל בא נבווארן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם:¹³ וישרפ את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלם ואת כל

בית הנגידול שרכ באס:¹⁴ ואת כל חומות ירושלם סביבו נתכו כל חיל כבדים אשר את רב טבחים:¹⁵ וומדרות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בכל ואת יתר האמון הגלגה נבווארן רב טבחים:¹⁶ וומדרות הארץ השair נבווארן רב טבחים לכרכומים וליגיבים:¹⁷ ואת עמודי הנחתה אשר לבית יהוה ואת המנכונות ואת ים הנחתה אשר בבית יהוה שברו כבדים וישאו את כל נחתם בבליה:¹⁸ ואת הסרות ואת הייעם ואת המזמורות ואת המזורך ואת הקפות ואת כל כל הנחתה אשר ישרתו בהם לקחו:¹⁹ ואת הספים ואת המחותות ואת המזורךות ואת הסירות ואת המנורות ואת הקפות ואת המנקיות אשר זהב וזהב ואשר כסף כסף לך רב טבחים:²⁰ העמודים שניים היו אחד והבקר שניים עשר נחתה אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחתם כל הכלמים האלה:²¹ והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האדר וחוש שטים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבווב:²² וכתרת עלייו נחתת וקומה הכותרת האחת חמיש אמות ושבכה ורמוניים על הכותרת סביב הכל נחתת וכאליה לעמוד השני ורמוניים:²³ והוא הרים נשים תשעים ושהה רוחה כל הרים נשים מאה על השבכה סביב:²⁴ ויה רב טבחים את שרים כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסוף:²⁵ וממן העירלקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראוי פניו המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתחום העיר:²⁶ ויה רב טבחים נבווארן רב טבחים וילך אותם אל מלך כל רבללה:²⁷ ויה נחתה מלבן וויתם ברבללה בארץ חמות ויגל יהודה מעל אדרמו:²⁸ זה העם אשר מירושלם נשפה שמנה מאות שלשים ושנים:²⁹ בשנת שמונה עשרה לנובכדראצר ועשרים ושלשה:³⁰ בשנת שמונה עשרה לנובכדראצר הנגלגה נבווארן רב טבחים שלש ועשרים לנובכדראצר הנגלגה נבווארן רב טבחים יהודים נשפה שבע מאות ארבעים וחמשה כל נשפה ארבעת אלפיים ושש מאות:³¹ ויהי בשלשים ושבע שנה לנלוות יהוקין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא:³² וידבר

אתו טבוח ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אותו
בבבל :³³ ושבה את בגדיו כלוא ואכל לחם לפניו תמייד
כל ימי חייו :³⁴ וארחתו ארחתת תמיד נתנה לו מאות מלך
בכל דבר يوم بيומו עד יום מותו כל ימי חייו :

24 ואשמע את קול נפיהם כקול מים רבים כקול שדי
בכלכם קול המלה כקול מהנה בעמודם תרפינה נפיהן:
25 ויהי קול מעל לדרקיע אשר על רأسם בעמדם תרפינה
נפיהן: 26 וממעל לדרקיע אשר על רأسם כמראה אבן
ספריר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמלה: 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית
לה סביב מראה מתני ולבילה ומראת מתני ולמטה
ראייתם כמראה אש וננה לו סביב: 28 כמראה הקשת
אשר היה בענן ביום הנשך בן מראה הננה סביב הוא
מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פניו ואשמע
קול מדבר:

2 **ויאמר אליו** בן אדם עמד על רגליך ואדרבר אתך: 2
ותבא כי רוח כאשר דבר אליו ותעמדו על רגליך ואשמע
את מדבר אליו: 3 **ויאמר אליו** בן אדם שליח אני אותך
אל בני ישראל אל נוים המורדים אשר מרדוו ביה המה
ואבותם פשעו ביה עד עצם היום הזה: 4 והבנאים קשי
פניהם וחוקי לך אני שליח אותך אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה: 5 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי
בית מרוי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: 6 ואתה בן
אדם אל תידא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרביהם
וסלנים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל
תירא ומפנייהם אל תחת כי בית מרוי המה: 7 ודברת
את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרוי המה: 8
ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר לך אל תהי
מרי בכית המרי פיצה פיך ואכל את אשר אני נתן לך: 9
וארא והנה יד שלוחה אליו והנה בו מגלה ספר: 10
ויפרש אותה לפני והוא כתובה פנים ואחור וכתווב אליה
קנים והנה והי:

3 **ויאמר אליו** בן אדם את אשר תמצא אכול את
המנלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: 2 ואפתח את פי
ויאכלני את המנלה הזאת: 3 **ויאמר אליו** בן אדם בטנק
חאכל ומעיך תמלא את המנלה הזאת אשר אני נתן לך
ואכלת והתי בפי כדבש למתק: 4 **ויאמר אליו** בן אדם
לק בא אל בית ישראל ודברת בדרבי אליהם: 5 כי
לא אל עם עמי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית
ישראל: 6 לא אל עםם ربם עמי שפה וכבדי לשון
אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתך המה

1 **ויהי** בשלשים שנה ברבי עי בחמשה לחדר ואני
בתוך הנולא על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות
אליהם: 2 בחמשה לחדר היא השנה החמשית לנולות
המלך יוכין: 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוי
הכהן בארץ כשרים על נהר כבר ותהי עליו שם יד
יהוה: 4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדוול
ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתחכה כעין החשמל מותק
האש: 5 ומתחכה דמות ארבע חיות וזה מראיין דמות
אדם להנה: 6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
לهم: 7 ורגליהם רגלי ישרה וכף רגליהם כף רגלי עגל
ונציצים כעין נשחת קלל: 8 ידיו אדם מתחנה נפיהם
על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לאربعתם: 9
חברת אשא אל אהותה נפיהם לא ישבו בלבתן איש אל
 עבר פניו יילכו: 10 ודמות פניהם פניו אדם ופניהם אריה אל
הימין לאربعתם ופניהם سور מהشمאל לארבעתן ופניהם
נשר לאربعתם: 11 ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות איש ושתיים מסכות את גויתהנה: 12
ואיש אל עבר פניו יילכו אל אשר היה שמה הרוח ללבת
ילכו לא ישבו בלבתן: 13 ודמות הזוחות מראיהם כנהל
אשר בערות כמראה הפלדים היא מתחלכת בין החיים
וננה לאש ומן האש יצא ברק: 14 והחיות רצוא ושוב
כמראה הבזק: 15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ
אצל החיות לאربعת פניו: 16 מראה האופנים ומעשיהם
כעין הראש ודמות אחד לאربعתן ומראותיהם ומעשיהם
כאשר היה האופן בתוך הארץ: 17 על ארבעת רביעיהם
בלכם יילכו לא ישבו בלבתן: 18 ונביהן ונבה להם
ויראה להם וגובתם מלא עיניהם סביר לארבעתן: 19
ובכלת החיות יילכו האופנים אצלם ובנהשא החיות מעל
הארץ ונשאו האופנים: 20 על אשר היה שם הרוח ללבת
ילכו שמה הרוח ללבת והאופנים ינסאו לעמם כי
روح החיה באופנים: 21 בכלכם יילכו ובעמודים יעמדו
ובנהשא מעל הארץ ינסאו האופנים לעמם כי רוח
הchia באופנים: 22 ודמות על ראשיה רקיע כעין
הקרחה הנורא נתוי על הראשם מלמעלה: 23 ותחת
הרקיע כנפיהם ישרות אשא אל אהותה לאיש שתים
מסכות להנה ולאיש שתים מסכות להנה את גויתיהם:

4 וְאַתָּה בֶן אָדָם קֹחْ לְבָנָה וְנַתֵּה אֹתָהּ לִפְנֵיךְ וְחוּקֹתָה עַלְיהָ עִיר אֶת יְרוּשָׁלָם: 2 וְנַתֵּה עַלְיהָ מִצְור וּבְנִיתָה עַלְיהָ דִּיק וְשִׁפְכָתָה עַלְיהָ סָלָלה וְנַתֵּה עַלְיהָ מְחֻנוֹת וְשִׁים עַלְיהָ כְּרִים סְבִיב: 3 וְאַתָּה קֹחْ לְקֹחַ מְחֻבָת בְּרוֹזֶל וְנַתֵּה אֹתָהּ קִיר בְּרוֹזֶל בִּינְךְ וּבֵין הָעִיר וְהַכִּנְתָה אֶת פְּנֵיךְ אֶלְיהָ וְהִתְהַגֵּה בְּמִצְור וְצִרְתָה עַלְיהָ אֹתָהּ הַיָּא לְבִתְהָ יִשְׂרָאֵל: 4 וְאַתָּה שְׁכַב עַל־צְדָקָה הַשְׂמָאלִי וְשִׁמְתָה אַת עַוּן בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל־יוֹם מִסְפַּר הַיּוֹם אֲשֶׁר חַשְׁכַב עַל־יוֹם תְּשָׁא אַת עַוּן: 5 וְאַנְתָּה נַתֵּן לְךָ אֶת שְׁנִי עַוּן לְמִסְפַּר יְמִים שֶׁלֶשׁ מְאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנַשְׁתַּת עַוּן בֵּית יִשְׂרָאֵל: 6 וְכָלִית אֶת אֶלְיהָ וְשִׁכְבַת עַל־צְדָקָה שְׁכַב עַל־צְדָקָה וְנַשְׁתַּת אֶת עַוּן בֵּית יְהוָה אֶרְבָּעִים יוֹם יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה נַתֵּן לְךָ: 7 וְאַל מִצְור יְרוּשָׁלָם תְּכִין פְּנֵיךְ וְוּרְעֵךְ חַשְׁופָה וְנַבְּאת עַל־יהָה: 8 וְהִנֵּה נַתֵּן לְךָ עַבְוֹתִים וְלֹא תַהֲפֵךְ מִצְדָקָה לְצְדָקָה עַד כְּלֹתְךָ יְמִי מִצְור: 9 וְאַתָּה קֹחْ לְקֹחַ חַטִּין וּשְׁערִים וּפּוֹל וּעְדִישִׁים וּדְחִין וּכְסָמִים וְנַתֵּה אֶתְכֶם בְּכָלִי אֶחָד וּשְׁוִית אֶתְכֶם לְךָ לְלִחְם מִסְפַּר הַיּוֹם אֲשֶׁר אַתָּה שָׁוכֵב עַל־צְדָקָה שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם האכְלָנוּ: 10 וְנוֹאכְלָלָךְ אֲשֶׁר תְּאַכְלָנוּ בְּמִשְׁקָול עֲשָׂרִים שְׁקָל לְיוֹם מְעַת עַד עַת האכְלָנוּ: 11 וְנוֹיִם בְּמִשְׂרָה תְּשַׁתָּה שְׁשִׁית הַהִין מְעַת עַד האכְלָנוּ: 12 וְעַנְתָה שְׁעָרִים תְּאַכְלָנָה וְהִיא בְּגַלְיל צָאת עַת תְּשַׁתָּה: 13 וְיָאמֵר יְהוָה כָּכָה יַאֲכִלוּ בְּנֵי הָאָדָם הַעֲנָה לְעַנְיהם: 14 וְיָאמֵר יְהוָה כָּכָה יַאֲכִלוּ בְּנֵי שְׁرָאֵל אֶת לְחֵם טָמָא בְּנָוִים אֲשֶׁר אַדִּיחָם שָׁם: 15 וְיָאמֵר אֲהָה אָדָני יְהוָה הַנָּה נְפִשִּׁי לֹא מִטְמָאָה וּנְבָלָה וּטְרָפָה לֹא אֲכִלוּ מְנוּעָרִי וְעַד עַתָּה וְלֹא בָּא בְּפִי בָשָׂר פְּנוּל: 16 וְיָאמֵר אֲלֵי רָאָה נַתֵּן לְךָ אֶת צְפֹעוֹן הַבָּקָר תְּתֵה גַּלְלִי הָאָדָם וְשְׁוִית אֶת לְחֵם עַלְיהָם: 17 וְיָאמֵר אֲלֵי בֶן אָדָם הַנְּנוּ שְׁבָר מְתָה לְחֵם בֵּירוּשָׁלָם וְאֲכִלוּ לְחֵם בְּמִשְׁקָול וּבְדָאגָה וּמִים בְּמִשְׂרָה וּבְשְׁמָמוֹן יְשָׁתָה: 18 לְמַעַן יְחִסּוּ לְחֵם וּמִים וּנְשָׁמוּ אִישׁ וְאָחִיו וְנְמָקוּ בְעָוֹן:

5 וְאַתָּה בֶן אָדָם קֹחْ לְקֹחַ חַדְרָה תְּעַרְתָה תְּקִנָתָה לְקֹחַ וְהִעֱבְּרָתָה עַל רָאֵשׁ וְעַל זָקָנָךְ וְלִקְחָתָה לְקֹחַ מִזְוְנִי מִשְׁקָול וְחַלְקָתָם: 2 שְׁלִשִת בָּאוֹר תְּבִיעָר בְּתוֹךְ הָעִיר כְּמַלְאָת יְמִי הַמִּצְור וְלִקְחָתָה אֶת הַשְׁלִשִית תְּכָה בְּחַרְבָּסִיבוֹתָה וְהַשְׁלִשִות חֹרֶה לְרוֹחָה וְחַרְבָּאֵרִיק אַחֲרֵיכֶם: 3 וְלִקְחָתָה מִשְׁם מַעַט בְּמִסְפַר וְצִרְתָה אֶתְכֶם בְּכִפְיףֶךָ: 4 וְמַהְמָם עוֹד תְּקֹחַ וְהַשְׁלִכָת אֶתְכֶם אֶל תּוֹךְ הָאָשׁ וְשִׁרְפָת אֶתְכֶם בָּאַשְׁמָנוֹן יְשָׁמְעוּ אֶלְיךָ וְיִשְׂרָאֵל לְאַיָּבוּ לְשִׁמְעָה אֶלְיךָ כִּי אַיִם אֲבָים לְשִׁמְעָה אֶלְיךָ כִּי כִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל חֹזֶק מִצָּחָה וְקַשְׁיָה לְבִבְמִצָּחָה: 8 וְהַנֵּה נַתֵּן אֶת בְּנֵיךְ חֹזֶקְיָם לְעַמְתָה פְנֵיהם וְאֶת מִצְחָק חֹזֶק לְעַמְתָה מִצְחָם: 9 כַּשְׁמִיר חֹזֶק מִצְרָא נַתֵּן מִצְחָק לְאֶתְרְיא אֶתְמָם וְלֹא תַהֲפֵךְ מִפְנֵיהם כִּי בֵּית מִרְיָה: 10 וְיִאָמֶר אֲלֵי בֶן אָדָם אֲתָכְלָה דְבָרִי אֲשֶׁר אָדָר בְּרָכָה אֲלֵיכֶם כִּי אָמַר אֶל בְּנֵיכֶם וְדִבְרָתָה אֲלֵיכֶם וְאֶמְרָתָה אֲלֵיכֶם כִּי בָנֵיכֶם יְשַׁמְעוּ אֶלְיךָ וְאָזְנָיכֶם שָׁמֶעָ: 11 וְתַהֲשִׁנְיָה רָוחָה וְאָשְׁמָעָ אֶל הַגְּנָולָה אֶחָדָיו יְהוָה אֶם יְשַׁמְעוּ וְאָמַר יְהוָה יְהוָה יְהוָה עַל־חֹזֶקָה: 12 וְאָבְאָא אֶל הַגְּנָולָה מִרְחָמָת רֹחֵץ יְהוָה וְאָשְׁמָעָ אֶל אֶחָותָה וְקַוְלָה אַפְוָנִים לְעַמְתָם וְקַוְלָה רָעָשָׁנָה: 13 וְקוֹל תְּלִא אֶבְיבִּים הַיּוֹשְׁבִים אֶל נַהֲרָה כָּבֵר וְאֶשְׁר הַמָּה יְשַׁבְּכִים שָׁמֶן וְאֶשְׁבָּשִׁים שָׁבַע יְמִים מִשְׁמִים בְּתוֹכָם: 14 וְיָהִי מִקְצָה שְׁבָעַ יְמִים וְיָהִי דִבְרָת יְהוָה אֶלְיךָ לְאַמְרָה: 15 בֶן אָדָם צָפָה נַתֵּן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשְׁמַעְתָה מִפְּנֵי דִבְרָת וְהַזְּהָרָת אֶתְכֶם מִמְנָנִי: 16 בְּאַמְרֵי רְשָׁעָ מִתּוֹת הַמְוֹתָה וְלֹא הַזְּהָרָתוֹ וְלֹא דִבְרָת לְהַזְּהִיר רְשָׁעָ מִדְרְכֵו הַרְשָׁעָה לְחִיטָה הוּא רְשָׁעָ בְּעַמְוֹת וְאַתָּה כִּי הַזְּהָרָת רְשָׁעָ וְלֹא שָׁבָר מִרְשָׁעָוּ מִדְרְכֵו הַרְשָׁעָה הָא בְּעַמְוֹת וְאַתָּה עַתְּ נַפְשָׁךְ הַצְלָתָה: 17 וְבַשְׁובָ צָדִיק מִצְדָקָה וְעַשָּׁה עַל יְמָוֹת וְאַתָּה נַתֵּן לְפָנָיו הָא יְמָוֹת כִּי לֹא הַזְּהָרָתוֹ בְּחַטְאָתוֹ יְמָוֹת וְלֹא תָכַרְכֵן צְדָקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׁה וְדָמוֹ מִידָךְ אַבְקָשָׁ: 18 וְאַתָּה כִּי הַזְּהָרָתוֹ צְדִיק לְבִלְתִּי חַטָּא צְדִיק וְהָא לֹא חַטָּא וְאַתָּה כִּי הַזְּהָרָתוֹ וְאַתָּה אֶת נַפְשָׁךְ הַצְלָתָה: 19 וְאַתָּה כִּי הַזְּהָרָת רְשָׁעָ וְלֹא שָׁבָר מִרְשָׁעָוּ מִדְרְכֵו הַרְשָׁעָה הָא בְּעַמְוֹת וְאַתָּה עַתְּ נַפְשָׁךְ הַצְלָתָה: 20 וְבַשְׁובָ צָדִיק מִצְדָקָה וְעַשָּׁה עַל יְמָוֹת וְאַתָּה נַתֵּן כְּבָשָׁלָל לְפָנָיו הָא יְמָוֹת כִּי לֹא הַזְּהָרָתוֹ בְּחַטְאָתוֹ יְמָוֹת וְלֹא תָכַרְכֵן צְדָקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׁה וְדָמוֹ מִידָךְ אַבְקָשָׁ: 21 וְאַתָּה כִּי הַזְּהָרָתוֹ צְדִיק לְבִלְתִּי חַטָּא צְדִיק וְהָא לֹא חַטָּא וְאַתָּה כִּי הַזְּהָרָתוֹ וְאַתָּה אֶת נַפְשָׁךְ הַצְלָתָה: 22 וְתַהֲיֵה כִּי נְזָהָר וְאַתָּה אֶת נַפְשָׁךְ הַצְלָתָה: 23 וְאַזְכֵם וְאַצְאָא לְהַבְקָעה וְהַנֵּה שָׁם כְּבָדָה יְהוָה שְׁמָם יְדָה יְהוָה וְיִאָמֶר אֲלֵי קָום צָא אֶל הַבְקָעה וְשָׁם אָדָר בְּרָכָה אֲלֵיכֶם כִּי הַזְּהָרָתוֹ וְאַתָּה כִּי הַזְּהָרָתוֹ עַל־גְּנָלִי וְיִדְבֵּר אֲתָה רָאִיתִי עַל־גְּנָלִי עַל־פְּנֵי: 24 וְתַהֲבָא בַּיְדָה וְתַעֲמִדָנִי עַל־גְּנָלִי וְיִדְבֵּר אֲתָה וְיִאָמֶר אֲלֵיכֶם כִּי הַסְגָר בְּתוֹךְ בִּתְךָ: 25 וְאַתָּה בֶן אָדָם הַנֵּה נַתֵּן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְלֹא תַצֵּא בְתוֹכָם: 26 וְלֹשְׁנוֹךְ אֲדָבֵיק אֶל חַצְקָה וְנַאֲלָמָת וְלֹא תַהֲרֵה לָהֶם לֹא־יְשִׁיבָה כִּי בֵית מִרְיָה: 27 וְבְדָבָרִי אַוְתָךְ אָפְתָח אֶת פִּיךְ וְאֶמְרָתָה אֲלֵיכֶם כִּי אָמַר אֲדָני יְהוָה הַשְׁמָעָ יְשַׁמְעָ וְהַחֲדֵל יְחָדֵל כִּי בֵית מִרְיָה המָה:

וְונפֶל חַלֵּל בְּתוֹכָם וַיַּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה: 8 וְהוֹתְרָתִי
בְּהִזְוֹת לְכֶם פְּלִיטִים חַרְבָּנִים בְּגּוֹיִם בְּהִזְוֹתֵיכֶם בְּאֶרְצֹתֶיכֶם:
9 וְזַכְרוּ פְּלִיטִיכֶם אָתוּ בְּגּוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבַּטוּ שֶׁאָשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי
אֶת לְבָם הַזּוֹנוֹת אֲשֶׁר סָר מֵעַלְיוֹ וְאֶת עַנִּיהם הַזּוֹנוֹת אַחֲרֵי
לְלִילֵיכֶם וַיִּקְטֹּנוּ בְּפִנְיֵיכֶם אֶל הַרְעוֹת אֲשֶׁר עָשָׂו לְכָל
חוּבְתֵיכֶם: 10 וַיַּדְעֻוּ כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל חַנְם דְּבָרְתִי
לְעֹשָׂות לְהָם הַرְעָה זוֹת: 11 כִּי כָּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הַכָּה
בְּכֶפֶךְ וּרְקֹעַ בְּרִגְלָךְ וְאָמַר אֲחָל כָּל הַוּבָתָה דְּרוּתָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחַרְבָּ בְּרַעַב וּבְדָבָר יִפְלֹו: 12 הַרְחֹק
בְּדָבָר יִמּוֹת וּבְקָרְבוֹ בְּחַרְבָּ בְּפָלָול וּבְנִשְׁאָר וּבְגַזְוֹר בְּרַעַב
יִמּוֹת וּכְלִילִי חַמְתִּי בָּם: 13 וַיַּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּהִזְוֹת
לְלִילֵיכֶם בְּתוֹךְ גַּלְוְילֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם אֶל כָּל
גְּבֻעָה רַמָּה בְּכָל רָאשֵׁי הַהָרִים וְתַחַת כָּל עַזְעָן וְתַחַת
כָּל אֱלֹהָה עֲבָתָה מָקוֹם אֲשֶׁר נָתַנוּ שֵׁם רִיחָ נִיחָה לְכָל
גַּלְוְילֵיכֶם: 14 וַנְתַחֲרֵת יְדֵינוּ עַלְיהֶם וַנְתַחֲרֵת אֶת הָאָרֶץ
שְׁמָהּ וּשְׁמָהּ מִמְדָבֵר דְּבָלְתָה בְּכָל מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וַיַּדְעֻוּ
כִּי אֲנִי יְהוָה:

7 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֲלֵי לְאָמֵר: 2 וְאַתָּה בֶן אָדָם כָּה אָמַר
אֲדָנִי יְהוָה לְאֶדֶם יִשְׂרָאֵל קֹצֵן בָּא הַקֹּצֵן עַל אֶרְבָּעָתָן כְּנֹפֹת
הָאָרֶץ: 3 עַתָּה הַקֹּצֵן עַלְיךָ וְשַׁלְחָתִי אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטָתִיךָ
כְּדָרְכִיךָ וְנִתְחַתְּ עַלְיךָ אֶת כָּל הַוּבָתָה: 4 וְלֹא תַחַס
עַנִּי עַלְיךָ וְלֹא אַחֲמֹלְךָ כִּי דָרְכִיךָ עַלְיךָ אַתָּן וְתוּבָתִיךָ
בְּחִזְקָה תְּהִיןְךָ וַיַּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה: 5 כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה
רַעָה אֶחָתָה רַעָה הַנָּהָה בָּהָה: 6 קֹצֵן בָּא הַקֹּצֵן הַקֹּצֵן אַלְיךָ
הַנָּהָה בָּהָה: 7 בָּא הַצְפִּירָה אַלְיךָ יִשְׁבֵּת הָאָרֶץ בָּא הַעֲטָה
קָרוּב הַוָּם מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְלֹא הָדָרְתָּם: 8 עַתָּה מִקְרָוב אַשְׁפָּךְ
חַמְתִּי עַלְיךָ וְכְלִילִי אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטָתִיךָ כְּדָרְכִיךָ וְנִתְחַתְּ
עַלְיךָ אֶת כָּל הַוּבָתָה: 9 וְלֹא תַחַס עַנִּי וְלֹא אַחֲמֹלְךָ
כְּדָרְכִיךָ עַלְיךָ אַתָּן וְתוּבָתִיךָ בְּתוֹךְ תְּהִיןְךָ וַיַּדְעֻתָם כִּי
אֲנִי יְהוָה מִכָּה: 10 הַנָּהָה הַוָּם הַנָּהָה בָּא יֵצֵא הַצְפִּירָה
צִנְחַמְתָה פָּרָה הַזּוֹדָן: 11 הַחַמֵּס קַמֵּס לְמִתְהָ רְשָׁעָה לְאָ
מָהָם וְלֹא מָהָמוֹנָם וְלֹא מָהָמָהָם וְלֹא נָהָה בָּהָם: 12 בָּא
הַעַת הַגְּנוּעָה הַוָּם הַקּוֹנָה אֶל יִשְׁמָחָה וְהַמּוֹכָר אֶל יַחַאְבָּל
כִּי חַרְון אֶל כָּל הַמּוֹנוֹה: 13 כִּי הַמּוֹכָר אֶל הַמּוֹכָר לְאָ
שָׁבוּ וְעַד בְּחִוִּים חִוִּים כִּי חִזּוֹן אֶל כָּל הַמּוֹנוֹה לְאָיְשָׁב
וְאִישׁ בְּעֻנוֹן חִיוֹתוֹ לֹא יַתְחַזּקוּ: 14 תַּקְעַוּ בְתַקְעָוָה וְחִכֵּן הַכָּל
וְאִין הַלְּךָ לְמַלְחָמָה כִּי תַרְנוּ אֶל כָּל הַמּוֹנוֹה: 15 הַחֲרָבָה

וְתַצְאָא אֲשֶׁר אֶל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: 5 כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה זֶה
יְרֹשָׁלָם בְּהַזְקָה הַגּוֹיִם שְׁמַתְיָה וּסְבִיבָתָה אֶרְצָתֶיךָ: 6 וְתַהְמֵּר
אֶת מִשְׁפְּטֵי לְרַשְׁעָה מִן הַגּוֹיִם וְאֶת חֻקָּתֵי מִן הָאֶרְצָתֶיךָ
אֲשֶׁר סְבִיבָתָה כִּי בְמִשְׁפְּטֵי מַאֲסָוָה וְחֻקָּתֵי מִן הַגּוֹיִם
בָּהָם: 7 לְכָن כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה יְעַן הַמְנַכֵּם מִן הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר סְבִיבָתָיכֶם בְּחֻקָּתֵיכֶם לֹא הַלְכָתָם וְאֶת מִשְׁפְּטֵי לֹא
עִשְׁתָּם וְכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבָתָיכֶם לֹא עִשְׁתָּם: 8
לְכָנָנָה כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הַנְּנִי עַלְיךָ נָם אֲנִי וְעִשְׁתָּי בְּתוֹךְ
מִשְׁפְּטִים לְעַנִּי הַגּוֹיִם: 9 וְעִשְׁתָּי בְּךָ אֲתָא שֶׁאָשָׁר לֹא עִשְׁתָּי
וְאֶת אָשָׁר לֹא עָשָׂה כָּמָה עָזָר יְעַן כָּל הַוּבָתָה: 10 לְכָנָנָה
אֲבֹות יִאָכְלְוּ בְּנִים בְּתוֹךְ וּבְנִים יִאָכְלְוּ אֲבֹותָם וְעִשְׁתָּי
בְּךָ שִׁפְטִים וְזָרִיתִי אֶת כָּל שָׁאוּרְתָךְ לְכָל רֹוח: 11 לְכָנָנָה חַי
אֲנִי נָם אֲדָנִי יְהוָה אָסֵם לֹא יְעַן אֶת מִקְדְּשֵׁי טָמַאת בְּכָל
שְׁקוֹצֵיךְ וּבְכָל הַוּבָתָה וּנָם אֲנִי אַגְּרָע וְלֹא תָחַס עַנִּי וּנְם
אֲנִי לְאַחֲמּוֹל: 12 שְׁלַשְׁתִּיךְ בְּחַרְבָּ יִפְלֹו סְבִיבָתִיךְ וְהַשְׁלִשִׁית
בְּתוֹךְ וְהַשְׁלִשִׁית בְּחַרְבָּ יִפְלֹו סְבִיבָתִיךְ וְהַשְׁלִשִׁית
לְכָל רֹוח אַזְרָה וְחַרְבָּ אַרְיקָ אַחֲרֵיכֶם: 13 וְכָלָה אֲפִי
וְהַנְּחָותִי חַמְתִּי בָּם וְהַנְּחָותִי וַיַּדְעַו כִּי אֲנִי יְהוָה דָבָרְתִי
בְּקָנְאָתִי בְּכָלּוֹתִי חַמְתִּי בָּם: 14 וְאַתָּא נָגַן לְחַרְבָּה וְלְחַרְפָּה
בְּנִים אֲשֶׁר סְבִיבָתִיךְ לְעַנִּי כָּל עַוְּבָר: 15 וְהַוְּתָה חַרְפָּה
וְגַדְעָה מִסְרָר וּמִשְׁמָה לְנוּיָם אֲשֶׁר סְבִיבָתִיךְ בְּעַשְׂתִּיךְ בְּךָ
שִׁפְטִים אֲפִי וּבְחִמָּה וּבְתַחַזְקָה חַמְתִּה אֲנִי יְהוָה דָבָרְתִי: 16
בְּשַׁלְחוֹ אֶת חַצִּי הַרְעָב הַרְעָים בָּהָם אֲשֶׁר הַיּוֹ לְמִשְׁחָה
אֲשֶׁר אַשְׁלָחָ אֶתָּם לְשַׁחַתְכֶם וּרְעָב אַסְפָּעָלְכֶם וּשְׁבָרְתִּי
לְכָם מִטָּה לְחָם: 17 וְשַׁלְחוֹתִי עַלְיכֶם רְעָב וְחַיָּה רַעָה
וְשְׁכָלָךְ וְדָבָר וְדָם יְעַבֵּר בְּךָ וְחַרְבָּ אַבְיאָלְיךָ אַלְיךָ אֲנִי יְהוָה
דָבָרְתִּי:

6 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֲלֵי לְאָמֵר: 2 בֶן אָדָם שֵׁם פְּנֵיךְ
אֶל הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַנְּגָא אֶלְيָהָם: 3 וְאָמְרָתָה הָרֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁמַעוּ דָבָר אֲדָנִי יְהוָה כִּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה לְהָרִים
וְלְגַבְעֹות לְאַפִּיקִים וְלְגַנְּאִיתִים הַנָּי אַנְיָה עַלְיכֶם
וְאַכְדִּתִי בְּמוֹתִיכֶם: 4 וְגַנְשָׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבָּרוּ חַמְנִיכֶם
וְאַכְדִּתִי בְּמוֹתִיכֶם: 5 וְנִתְחַתְּ אֶת פְּנֵרִי בְּנֵיכֶם
וְהַפְּלִתִי חַלְלִיכֶם לְפָנֵי גַּלְוִילִיכֶם: 6 בְּכָל מִשְׁבָּתוֹתֵיכֶם הַעֲרֵבָה
מִזְבְּחוֹתֵיכֶם: 7 וְתַשְׁמַנְהָה לְמַעַן יִחְרָבוּ וַיַּאֲשִׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם
וְנִשְׁבָּרוּ וְנִשְׁתַּחַוו גַּלְוִילִיכֶם וְנִגְדַּעַו חַמְנִיכֶם וְנִמְחַוּ מִעְשִׁיכֶם:

פה: 10 ואבואה ואראה והנה כל הבניות רמש ובכמה שקץ וככל גלולי בית ישראל מוקהה על הקור סביב סביב: 11 ושביעים איש מוקני בית ישראל ויאוניהו בן שפן עמד בתוכם עמידים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתד ענן הקתרת עליה: 12 ויאמר אליו הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדריו משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אותנו עזוב יהוה את הארץ: 13 ויאמר אליו עוד חשוב תראה תועבות נדלות אשר המה שעם: 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישובות מוכבות את התמו: 15 ויאמר אליו הראית בן אדם עוד חשוב תראה תועבות נדלות מלאה: 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח הכל יהוה בין האלים ובין המזבח בשערים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ובפנים קדרמה ומה משתחויהם קדרמה לשמש: 17 ויאמר אל הראית בן אדם הנקל לבית יהורה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והنم שלחיהם את הזמורה אל אף: 18 וכן אני עשה בחמה לא תחוס עני ולא אחמל וקרוא באוני קול נדרול ולא אשמע אותו:

9 ויקרא באוני קול נדרול לאמר קרכבו פקדות העיר ואיש כל' משחתו בידיו: 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליאן אשר מפנה צפונה ואיש כל' מפצו בידיו ואיש אחד בחוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו יבוא ויעמדו אצל מזבח הנחשת: 3 וכבוד אלהי ישראל נעללה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מופתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: 4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתויהתו תוע בעלות האנשים anaheimim ותאנקם על כל התועבות הנעשות בתוכה: 5 וללאה אמר באוני עברו בעיר אהרו והכו על חסם עיניכם ועל תחמלו: 6 ז肯 בחרור ובחוללה טף ונשים תהרנו למשחית וועל כל איש אשר עליו התו אל תנשו ומתקדי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חלילים צאו ויצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהគותם ונשאר אני ואפללה על פני ואזעך ואמר אהה אהני יהוה המשחית אתה את כל שרarity ישראל בשפק את חמתק עלי ירושלם: 9 ויאמר אליו עון בית ישראל ואלה גדויל

בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלטו פלטיהם והיו אל ההרים כינוי הגאות כלם המות אש בעונו: 17 כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים: 18 וחנרו שקים וכסתה אותן פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה: 19 כספם בחוץ ישליך וזהם לנדה היהה כספם לא ישבעו ומעיהם לא יملאו כי מכשול עונם היה: 20 וצבי עדיו לנאן שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתנו להם לנדה: 21 וננתנו ביד הווים לבו ולראשי הארץ לשכל וחללה: 22 והסבירו פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללה: 23 עשה הרחוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 24 וחבאתו רעי גוים וירשו את בתיהם והשכתי נאין עזים ונהלו מקדשיהם: 25 קפדה בא ובקשו שלום ואין: 26 היה על הוה תבוא ושםעה אל שמועה תהיה ובקשׁו חזון מנביא תורה תאבד מכהן ועצה מוקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם יידעו כי אני יהוה:

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדר אני ישב בכיתו וקנו יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדרני יהוה: 2 ואראה והנה דמותו כمراה אש ממראה מהתנו ולמטה אש וממתנו ולמעלה כمراה זהר כעין החשלה: 3 וישלח תבנית יד ויקני בציית ראשיו וירושלים את רוח בן הארץ ובין השמיים ותבא אתי ירושלים במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפענה צפונה אשר שם מושב סמל הנקאה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כمراה אש ראייתי בבקעה: 5 ויאמר אליו בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשע עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הנקאה הזה בבאאה: 6 ויאמר אליו בן אדם הראיה אתה מהם עושים תועבות נדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחה מעל מוקדי ועוד חשוב תראה תועבות נדלות: 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חור אחד בקיר: 8 ויאמר אליו בן אדם חתר נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אליו באוראה את התועבות הרעות אשר הם עושים

הקדמוני וכבוד אלהו יישראל עליהם מלמעלה : 20 היא הוה אשר תחת אלהו יישראל בנהר כבר ואדי כי כרובים מהה : 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמויות ידי אדם תחת כנפיהם : 22 ודמויות פנים המה הפנים אשר ראות על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו :

11 ותשא את רוח ותבא את אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאנינה בן עוז ואת פלטיהו בן בנויה שרי העם : 2 ויאמר אליו בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצה רע בעיר הזאת : 3 האמורים לא בקרוב בנות בתים היה הסיר ואנחנו הבשר : 4 لكن הנבأ עליהם הנבא בן אדם : 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אליו אמר כה אמר יהוה בן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני יודעתה : 6 הרבהם תלמידים בעיר הזאת ומלאתם חוצתה חלל : 7 لكن כה אמר אדרני יהוה תלמידם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיה הסיר ואתכם הוציא מותכה : 8 חרב יראתם וחרב אביה עלייכם נאם אדרני יהוה : 9 והוציאתי אתכם מותכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בהם שפטים : 10 בחרב תפלו על נבול ישראל אשפט אתכם יודעתם כי אני יהוה : 11 היה לא תהיה לכם לטרו ואתם תהיו בתוכה לבש אל נבול ישראל אשפט אתכם : 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקו לא הלכתם ומשפטו לא עשיתם וכמשפטו הגוים אשר סביבותיכם עשיתם : 13 וייה כהנבי ופלטיהו בן בניה מה ואפל על פני ואעוק קול נдол ואמר אלהי יהוה כליה אתה עשה את שארית ישראל : 14 ויהי דבר יהוה אליו לאמր : 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כליה אשר אמרו להם ישבו ירושלים רחוק מעלה יהוה לנו היא נתנה הארץ לモרשאה : 16 لكن אמר כה אמר אדרני יהוה כי הרתקתים בונים וכי הפתוחות בארכות ואהי להם למקדש מעט בארכות אשר באו שם : 17 لكن אמר כה אמר אדרני יהוה וקצתו אשכם מן העמים ואספתו אתכם מן הארץ אשר נפצחותם בהם ונתחי לכם את אדרמת ירושאל : 18 ובאו שמה והסירו את כל שקווצה ואת כל תועבתיה ממנה : 19 וננתן להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן

במאור מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואני יהוה ראה : 10 ונם אני לא תחוס עני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי : 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתנוו משיב דבר לאמר עשותי כאשר צוותני :

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים CABN ספיד כמוראה דמותה כסא נראתה עליהם : 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינוות לנגלל אל תחת לכרוב ומלא חפניך נחליל אש מבינות הכרבים וזרק על העיר ויבא לעני : 3 והכרבים עמדים מימיין לביתו באו האיש והענן מלא את החצר הפנימית : 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את גגה כבוד יהוה : 5 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא כנפי הכרבים נשמע עד החצר החיצונה כkol אל שדי בדברו : 6 ויהי בצתוואו האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לנגלל מבינות הכרבים ויבא ויעמד אצל האופן : 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות הכרבים אל האש אשר בינוות הכרבים וישאיויתן אל חפנוי לבש הבדים ויקח ויצא : 8 וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם : 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרוב אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד ואופן אחד מורהיהם דמותה אחד לארכעתם כאשר יהוה האופן בתוך האופן : 11 בלבכיהם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלבכיהם : 12 וכברם גנבהם וידיהם וכנפיהם לא יסבו בלבכיהם : 13 וכברם גנבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עיניהם סביב לארכעתם אופניים : 14 וארכעת פנים לאופנים להם קורא הנגלל באוני : 15 וארכעת פנים לאחד פניו האחד לפני הכרוב ופני השני פניו אדם והשלישי פניו אריה והרביעי פני נשר : 16 וירמו הכרבים היא היהiae אשר ראות בנדר כבר : 17 ובבלכת הכרבים ילכו האופנים אצלם ובשתת הכרבים את כנפיהם לרום מעלה הארץ לא יסבו האופנים גם הם מ אצלם : 18 בעמדם יעדמו וברוגם ירומו אותם כי רוח החיה בהם : 19 ויצא כבוד יהוה מעל מפטון הבית ויעמד על הכרבים : 20 וירושאו הכרבים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעני בצתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה

תשתה: 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה לושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחם בראשה ואכלו ומימיהם בשממון ישתו למען השם אדמתה ממלאה מהmons כל היישבים בה: 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שמה תהיה וירעתם כי אני יהוה: 21 וייחי דבר יהוה אליו לאמר: 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: 23 וכן אמר אדמתם כי אני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון: 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: 25 כי אני יהוה אמרת את אשר דברך דבר ועשה לא תמשך עוד כי ביוםיכם בית המרי אמר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה: 26 וייחי דבר יהוה אליו לאמר: 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החוזן אשר הוא חזזה לימים רבים ולעתים רוחקות הוא נבא: 28 וכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אמרך דבר ועשה נאם אדני יהוה:

13 וייחי דבר יהוה אליו לאמր: 2 בן הנבא אל נבאי ישראל הנבאים ואמרת לנבאי מלכם שמעו דבר יהוה: 3 כה אמר אדני יהוה הו על הנבאים הנבלים אשר הלכיהם אחר רוחם ולבתו ראו: 4 כשללים בחברות נביאיך ישראל היו: 5 לא עלייתם בפרצאות והגדרנו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: 6 חזו שוא וקסם כזוב האמרם נאם יהוה והוא לה לא שלחם ויחלו לךם דבר: 7 הלו מחזזה שוא וחיזתם כזוב לבן כזוב אמרתם ואמרם נאם יהוה ואני לא דברתי: 8 וכן אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחיזתם כזוב לבן הני אליהם נאם אדני יהוה: 9 וזה תהיה ידי אל הנבאים החזים שוא והקסמים כזוב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבואו וירעתם כי אני אדני יהוה: 10 יען וביען הטעו את עמי לא אמר שלום ואין שלום והוא בנה חוץ והם טחים אותו תפלו: 11 אמר אל לחיו תפלו ויפל היה נשם שוטף ואתנה אبني אלגניש תפלה ורוח סערות תבקע: 12 והנה נפל הקיר הלו יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם: 13 וכך אמר אדני יהוה ובקעתו רוח סערות בחמותי ונשש שטף אמר אדני יהוה ובקעתו רוח סערות בחמותי ונשש שטף 18 בן אדם לחמק בראש חאכל ומימייך ברוגה ובגדאגה

מבשרם ונתקו להם לבبشر: 20 למען בחקתי ילכו ואת משפטך ישמרו וועשו אתם והיו לך עם ואני אהיה להם לאלהים: 21 ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לכם הלא דרכם בראש נתתי נאם אדני יהוה: 22 ווישאו הכרובים את כנפייהם והאופנים לעמכם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: 23 וויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ועמדו על ההר אשר מקדם לעיר: 24 ורוח נשאתי ותבאני כshedimah אל הנולדה במראה ברוח אליהם ויעל מעלי המראת אשר ראתינו: 25 ואדבר אל הנולדה את כל דברי יהוה אשר הראנין:

12 וייחי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עיניהם להם לראות ולא רוא אונים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: 3 ואתה בן אדם עשה לך כל נולדה ונולדה יומם לעינייהם ונולית ממוקם אל מקום אחר לעינייהם אולי רואו כי בית מרי מהה: 4 והוחצתה כליך כל נולדה יומם לעינייהם ואתה תצא בערב לעינייהם כמושג נולדה: 5 לעינייהם חתר לך בקירות והוצאתה בו: 6 לעינייהם על כתף תsha בעלתה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתחיך בבית ישראל: 7 וعاش בן אשר צויתך כל הוחצתה כליכי נולדה יומם וכברב חתרות לי בקירות בעלתה הוחצתה עלי כתף נשאתי לעינייהם: 8 וייחי דבר יהוה אליו בפרק לאמר: 9 בן אדם הלא אמרו אלקיך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: 10 אמר אלקיהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא זה בירושלים וכל בית ישראל אשר המה בתוכם: 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתך כן יעשה להם בנולדה בשבי ילכו: 12 והנשיא אשר בחוכם אל כתף ישא בעלתה ויצא בקירות יחתטו להוציא כו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ: 13 וופרשת את רשותי עלייו ונתפש במצדحتו והבאתו אותו בבלעה הארץ כshedim ואותה לא יראה ושם מות: 14 וכל אשר סביבתו עזרה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב אריק אחריהם: 15 וידעו כי אני יהוה בהפיצו אותם בנויים וזריטי אותם בארכיות: 16 והוורתני מהם אנשי מספר מהרב מערב ודבר למן יספרו את כל תועבותיהם בנויים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה: 17 וייחי דבר יהוה אליו לאמר:

ההוא ונטתי את ידי עליו והשמדתו מותק עמי ישראל: 10 ונשאו ענם כעון הדרש כעון הנביא יהוה: 11 ולמען לא יתעו עוד בيت ישראל מאחריו ולא יטמא עוד בכל פשיעיהם והוא לילם ומי איה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 13 בן אדם ארץ כי חטא לוי למעל מעל ונטתי ידי עלייה ושברתי לה מטה לחם והשלחתה בה רעב והכרתי ממנה אדם ובכמה: 14 והוא שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאן ואויב המה בצדוקם נצלו נפשם נאם אדני יהוה: 15 לו היה רעה אעביך בארץ ושכלהה והיתה שמה מביל עובר מפני החיים: 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם נצלו והארץ היה שמה: 17 או חרבר אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם וככמה: 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדים נצלו: 19 או דבר אשלח אל הארץ החיה ושפכתי חמות עלייה בדם להכרית ממנה אדם ובכמה: 20 ונח דנאן ואויב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן בת יצילו המה בצדוקם יצילו נפשם: 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפט הרעים חרב ורעב והיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובכמה: 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עליותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתו על ירושלם את כל אשר הבאת עלייה: 23 ונחמו אתם כי תראו את דרכם ואת עליותם וידעתם כי לא חנם עשית את כל אשר עשית בה נאם אדני יהוה:

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם מה יהיה עז הנפן מכל עז הזמורה אשר היה בעצי העיר: 3 והיקח ממנו עז לעשוות למלאכה אם יקחו ממנו יתר לתלות עלייו כל kali: 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצחותו אכליה האש ותכו נחר הדיצלה למלאכה: 5 הנה בהיותו חמים לא ישא למלאכה אף כי אש אכלתחו ויחר ונעשה עוד למלאכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עז הנפן בעץ העיר אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם: 7 ונתתי את פיו בהם מה אש יצאו והASH תأكلם

את הקיר אשר טחנת תפול והגעתיו אל הארץ ונגלה יסדו ונבלת וככליהם בחוכה וידעתם כי אני יהוה: 15 וכלייתו את חמתי בדור ובתחים אתו תפול ואמר לכם אין הקייר ואין הטחים אלה: 16 נבניאו ישראל הנבאים אל ירושלם והחחים לה חזון שלם ואן שלם נאם אדני יהוה: 17 ואתה בן אדם שם פניך אל בנות עמק המתנבות מלבחן והנבא עלייהן: 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרדות כסחות על כל אצילי ידי ויעשות המשפחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצדורה לעמי ונפשות לבנה תחיינה: 19 ותחללה אתך אל עמי בשעל שערים ובפתחותי לחם להמויות נפשות אשר לא תמותנה ולהיות נפשות אשר לא תחיינה בכוכבם לעמי שמעי כוב: 20 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסחותיכנה אשר אתה מצדדות שם את הנפשות לפרשנות וקרעתי אתם מעל זרועיכם ושלחתו את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפרשנות: 21 וקורעתו את מספתיכם והצלתי את עמי מידכם ולא יהיו עוד בידכם למצודה וידעתן כי אני יהוה: 22 יען הכהות ללב צדיק שקר ואני לא הכאבתי ולחזק ידי רשות לבלו שוב מדרכו הרע להחיתו: 23 לכן שוא לא תחיזנה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכם וידעתן כי אני יהוה:

14 יבוא אליו אנשים מזקни ישראל וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלולים על לבם וממושל עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 4 לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל נכח פניו ובא אל את נלוויי אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נגעתי לו בה ברב גלilio: 5 ולמען תשפ את בית ישראל בכלם אשר נרו מعلى בגלוליםם כלם: 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שבו והשיבו מעל גליליםם ומועל כל הוועתיכם השיבו פניכם: 7 כי איש איש מבית ישראל וועל נלוויי אל לבו ומושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה ענה לו כי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשמתיו לאות ולמשלים והכרתו מותק עמי וידעתם כי אני יהוה: 9 והנביא כי יפתח ודבר דבר אני יהוה פתוחתי את הנביא

וידעתם כי אני יהוה בשומו את פני בהם : 8 ונתתי את הארץ שמנה יען מעלה מעלה נאם אדני יהוה :

16 ויהי דבר יהוה אלֵי לאמר : 2 בן אדם הורע את ירושלים מכרתיך ומולדתיך מארץ הכנען אביך יהוה לירושלים מכרתיך ומולדתיך ביום הולדה אתך לא האמרי ואמך חתית : 4 ומולדותיך ביום הולדה אתך לא ברת שרך ובמים לא רחצת למשיח והמלח לא המלחת והחחל לא חתלת : 5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מלאה לחמלתך עלייך ותשכליכ אל פניהם השדה בגעל נפשך ביום הולדתך אתך : 6 ואעבר עלייך ואראך מתבוססת בדמייך ואמר לך בדמייך חי ואראך בדמייך חי : 7 רבבה צמחה השדה נתתך ותרבי ותגדליך ותבא כי עדים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה : 8 ואעבר עלייך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בבריותך נאם אדני יהוה ותהי לי : 9 ואראחצך במים ואשטף דמייך מעלייך ואסכך בשמן : 10 ואלבישך רקמה ואנעלך החש ואחבחן בשש ואסכך nisi : 11 ואעדך עדיך ואתנה צמידים על ידיך ורבייד על נרונך : 12 ואתנן נום על אל אף וענילים על אוניך ועפרטת תפארתך בראשך : 13 ותעדידי והב וכסף ומלבושך שני ומשיו וركמה סלה ורבדש ושמן אכלתי ואתפי במאד מאד ותצלחי למלאכה : 14 ויצא לך שם בגוים כי בפייך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי לך נאם אדני יהוה : 15 ותבטחוי ביפיך ותזוני על שマーך ותשפכוי את חונתויך על כל עובר לו יהיה : 16 ותקחיו מבנדיך ותחש לך במוות טלאות ותוני עליהם לא באות ולא יהיה : 17 ותחקחי כל תפארתך מוזובי ומכספי אשר נתתי לך ותעש לך צלמי זכר ותזוני בם : 18 ותקחיה את בנדי רקמך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם : 19 ולחמי אשר נתתי לך סלה ושמן ורבדש האכלתייך ונתתיו לפניהם לריח ניחח וחוי נאם אדני יהוה : 20 ותקחיה את המעת מתונתך : 21 ותשחתי את בני ותתנוים בהעיראותם להם : 22 ותאכל הצעביך ותונתיך לא זכרתי את ימי נעריך בהיווך ערם ועריה מתבוססת בדמייך היהת : 23 ויהי אחריו כל רעתק אווי לך נאם אדני יהוה : 24 ותبني לך נב ותעש לך רמה בכל רחוב : 25 אל כל ראש

ולשאת פרי להיות לנפנן אדרתא: 9 אמר כה אמר אדרני יהוה תצלה הלו את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמהה תיבש ולא בורע נדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתוליה התצלה הלו את כנעת בה רוח הקדרים תיבש על ערנט צמהה תיבש: בו ויהי דבר יהוה אל' לאמר: 12 אמר נא לבית המרי הלא יעדתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויהק את מלוכה ואת שריה ויבא אותך אליו בבליה: 13 ויהק מזער המלוכה וכברת את ברית ויבא אותו באלה ואת אליל הארץ לך: 14 להיוות מלכה שללה לבתיו התנסה לשמר את בריתו לעמדה: 15 וימרד בו לשלה מלאכיו מזרים לחת לוסים ועם רב היtsלח הימלט העשה אלה והפר בריתו ונמלט: 16 זו אני נאם אדרני יהוה אם לא במקום המלך הממלך אותו אשר בזה את אלה ואשר הפר את בריתו אותו בתוק בבל ימות: 17 ולא בחל נדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפק סלה ולבנותו דיק להכricht נפשות רבים: 18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט: 19 לכן כה אמר אדרני יהוה כי אני אם לא אלה אשר בזה ובריתו אשר הפיר ונחתו בראשו: 20 ופרשטי עלי רשתי ותפש במצורתי והבאותו בבליה ותשפטתי אותו שם מעלה אשר מעלה בו: 21 ואת כל מברכו בכל אנפיו בחרב יפלו והנשאים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתני: 22 כה אמר אדרני יהוה ולקחתי אני מצמרא הארץ הרמה ונחתו בראש ינוקתו רך אקטף ושתلتו אני על הרים גבה ותלול: 23 בהר מרים ישראאל אשתלנו ונשא ענק ועשה פרי והוא לארו אדריך ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכח: 24 וירדו כל עצי השדה כי אני יהוה הדשלתו עץ גבה הנגהחו עץ של חובשתי עץ לח וഫחרתי עץ ייבש אני יהוה דברתני ועשתי:

18 יהי דבר יהוה אל' לאמר: 2 מה לכם אם משלים את המשל הזה על ארמתה ישראאל לאמר אבותה יאכלו בסר שני הבנים תק honeה: 3 חי אני נאם אדרני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הנה נשא נפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאתי היא תמות: 5 איש כי היה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אל ההרים לא אכל ועינוי לא נשא אל גלולי

עשית את ובנותיך: 49 הנה זה היה עון סדם אחותך נאנן שבעתם לחים ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויר עני ואבינו לא החזיקה: 50 ותגבינה והתשינה תועבה לפני ואסיר אתה כאשר ראיות: 51 ושמרון כחץ חמוץ לא חטאה ותרבבי את תעבותיך מהנה וצדקי את אהותך בכל חועבתיך אשר עשית: 52 גם אתה שאי כלמוך אשר פלلت לא אהותך בחטאיך אשר התעבת מהן תצדקה מנק ונס את בושי ושאי כלמוך בצדקהך אהוותך: 53 ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכנה: 54 למען תשאי כלמוך וככלמות מכל אשר עשית בנחמן אתן: 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבען לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבען לקדמתן ואת ובנותיך השבינה לקדמתן: 56 ולוא היהת סדם אהותך לשםעה בפרק ביום נאוני: 57 בטרם תנלה רעך כמו עת חרפת בנות אדים וככל שכיבותה בנות פלשתים השאותו אותך מסביב: 58 את ימתק ואת חועבותיך את נשאותים נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדרני יהוה ועשה אותך אתך כאשר עשית אשר בזאת אלה להפר ברית: 60 וככרתוי אני את בריתך את דרכיך נועrisk והקמו לך ברית עלם: 61 וככרת את הכתובת וככלמות בקחתק את אהותיך הנדרת מנק אל הקטנות מנק ונחתה אתה לך לבנות ולא מרירותך: 62 והקימו אני את בריתך וידעת כי אני יהוה: 63 למען תזכיר ובשת ולא יהיה לך עד פרתון פה מפני כלמוך בכפרי לך כלך אשר עשית נאם אדרני יהוה:

17 יהי דבר יהוה אל' לאמר: 2 בן אדם חוד חירה ומשל משל אל בית ישראל: 3 ואמרת כה אמר אדרני יהוה הנשר הנדר נדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויחק את צמרת הארץ: 4 את ראש ינוקתו קטף ויביאו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמנו: 5 ויהק מזער הארץ ויתגנוו בשדה ור堪 על מים רבים צפפה שמנו: 6 ויצמח יהי לנפנן סרחת שלפת קומה לנפות דליותיו אליו ושרשו תחתיו יהיו ותהי לנפנן ותעש בדים ותשלח פארות: 7 ויהי נשר אחד נדול נדול כנפים ורב נוצה והנה הנפנן הזאת כפנה רשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשכותאותה מערנות מטהעה: 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתוליה לעשות ענף

אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שבו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: א ז חשליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: ב ז כי לא אחפץ במוות המת נאם אדני יהוה והשיבו והוא:

19 ואתה שא קינה אל נשיי ישראל: ג ז אמרת מה אמך לבייא בין ארויות רביצה בתוך כפרים רבתה גוריה: ד ז ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרפף אדם אבל: ה ז ווישמעו אליו נשים בשחתם נפש ויבאו בחחים אל ארץ מצרים: ו תורא כי נוחלה אבדה תקווה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: ו יויתהלך בתוך ארויות כפיר היה וילמד לטרף טרפף אדם אבל: ז יודע אלמנתו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מוקול שאגנתו: י ז יתנו עליו נוים סביב מדינות ויפרשו עליו רשותם בשחתם נשחט: י ז יתנוו בסוגר בחחים ויבאו אל מלך בבבלי יבאו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: ט אמך כנפנך ברძק על מים שתולה פריה וננה היתה ממים רבים: י ז ויהיו לה מותותינו אל שבטי מישלים ותגבה קומתו על בין עבותים וירא בנבחו ברב דליתו: י ז ותשת בחמה לאארץ השלה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתחו: י ז ועתה שתולה במדבר הארץ ציה וצמא: י ז ותצא אש מטה בריה פריה אכלת ולא היה בה מטה עז שבט למושל קינה היא ותהי לקינה:

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדרש באו אנשים מוקני ישראל לרדרש את יהוה וישבו לפני: ג ז יהי דבר יהוה אליו לאמר: ד ז בן אדם דבר את זקנין ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הldresh אתם באים כי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: ה ז החשפט אתם התשפטות בן אדם את תועבת אבותם הוריהם: י ז ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בירא ישראל ואשה ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרדים ואשה ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: י ז ביום הוה נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרדים אל ארץ אשר תרתיהם להם זبت חלב ורבש צבי היא לכל הארץות: י ז ואמר אליהם איש שקוazi עינוי דשליכו ובגלווי מצרדים אל הטעמו אני יהוה אלהיכם: י ז וימרו בו ולא אבו לשמע

ביה ישראל ואת אשך רעהו לא טמא ואל אשנה נדה לא יקרב: ז ואיש לא יונה חבלתו חוב ישב נולח לא יגול לחמו לרעב יתן וערדים יכסה בנד: י ז בנשך לא יתן ותרביה לא יקח מעול ישב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: י ז בחקוטי יהלך ומשפטו שמר לעשות אמת צדיק הוא היה נאם אדני יהוה: י ז והולד בן פרץ שפרק דם ועשה אח מאחר מלאה: י ז והוא את כל אלה לא עשה כי נם אל ההרים אכל ואת אשך רעהו טמא: י ז עני ואבינו הונה נולות נול חבל לא ישב ואל הנולות נשא עניו תועבה עשה: י ז בנשך נתן ותרביה לך ותני לא ייחיה את כל החשובות האלה עשה מות יומת דמיו בו היה: י ז והנה הולד בן וירא את כל חטא אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: י ז על ההרים לא אכל ועני לא נשא אל גלויל בית ישראל את אשך רעהו לא טמא: י ז ואיש לא הונה חבל לא חבל נולחה לא נול לחמו לרעב נתן וערדים יסה בנד: י ז מעני השיב ידו נשך ותרביה לא לחק משפטו עשה בחקוטי הילך הוא לא ימות בעון אביו היה: י ז אביו כי עשך שק נול Ach ואשר לא טוב עשה בתוך עמי ונה מות בעונו: י ז ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקוטי שמר ויעשה אתם היה יהוה: י ז הנפש החטא היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקה הצדיק עליו תהיה וירושת רשות עליון תהיה: י ז והרשע כי ישוב מכל חטאטו אשר עשה ושמר את כל חקוטי ועשה משפט וצדקה היה יהוה לא ימות: י ז כל פשעיו אשר עשה לא יזכר לו בצדתו אשר עשה יהוה: י ז החפץ אחפץ מות רשות נאם אדני יהוה הילא בשובו מדריכיו ויהיה: י ז ובשוב צדיק מצדקתו ועשה על כל הטעבות אשר עשה הרשע עישה וחזי כל צדקו אשר עשה לא תזכורנה במעל אשר מעל ובחטאטו אשר חטא בסם ימות: י ז ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמענו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הדרכים לא יתכן: י ז בשוב צדיק מצדקתו ועשה על ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: י ז ובשוב רשות מושעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נששו יהוה: י ז ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה היה יהוה לא ימות: י ז ואמרתו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכן בבית ישראל הלא הדרכים לא יתכן: י ז לכן איש כדרכי

כעס קרבנום ווישמו שם ריח ניחוחיהם וויסכו שם את נולוי מצרים אל איש שקווצי ענייהם לא השליכו ואת נולוי מצרים לא עזבו ואמר לשфр חמותי עליהם לבלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: ²⁹ וואמר אליהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם וירקאה שמה במטה עד היום הזה: ³⁰ וכן אמר אל בית ישראל כליה אמר אדרני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נתמאים ואחריו שקווציהם אתם זונים: ³¹ ובשאלה מנהתיכם בהעביר בניםכם באש אתם נתמאים לכל נוליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל כי אני נאם אדרני יהוה אם אדרש לכם: ³² והעה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה לנו כנויים כמשפחות הארץ לשרת עז ואבן: ³³ חוו אני נאם אדרני יהוה אם לא בא ביד חזקה ובורוע נטויה ובכמה שפוכה אמלוך עליכם: ³⁴ והוואצתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארץ אשר נפוצתם בהם פנים: ³⁵ כאשר נשפטת הארץ את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשבט אתכם נאם אדרני יהוה: ³⁶ ותעבירת אתכם תחת השבט והבאותו אתכם בஸטרת הארץ: ³⁷ אשר נשפטת הארץ את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן הבניהם מטהריהם והפושעים בי מארץ מנווריהם וברוטי מכם המרדדים והפושעים בתה יבאו וידעתם כי אני אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני יהוה: ³⁸ ³⁹ ואתם בית ישראל כה אמר אדרני יהוה איש נוליו לכו עבדו ואחר אם איןכם שמעים אליו ואותם קדרší לא תחללו עוד במנותיכם ובגנוליכם: ⁴⁰ כי בהר קדרשי בהר מרום ישראלא נאם אדרני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כליה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדרשים: ⁴¹ בריח ניחח ארץיכם בהוואציאו אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארץ אשר נפוצתם בהם ונקרשתי בכלם לעני הגויים: ⁴² וידעתם כי אני יהוה בהבאיו אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאותו את ידי להת אותה לאבותיכם: ⁴³ יען משבט לא עשו וחוקתי מאסו ואת שבתווי חללו ואחריו גנולי אבותם היו ענייהם: ⁴⁴ ונם אני נתתי להם חוקים לא טובים ומשפטים לא יחו בהם והשבתי את ידי ואעש מעןשמי לבלוו החל לעני הגויים אשר הוואצתי אותם לענייהם: ²³ גם אני נשאותו את ידי להם במדבר להפין אותם בינוי ולזרות אותם בתוך ארץ מצרים מאסו אשר יעשה לך מושפטם לא עשו וחוקתי מאסו במדבר לבלותם: ²⁴ יען משבט לא עשו וחוקתי מאסו ואת שבתווי חללו ואחריו גנולי אבותם היו ענייהם: ²⁵ ונם ואטמא אותם במנותיהם בהעביר כל פער רחם מען אליהם אמרת ידו אשר אדרני יהוה: ²⁷ וכן דבר אל בית ישראל בן אדם שם פניך דרך תימנה והטה אל דרום והנבה אל יער השדה הנב: ⁴⁷ ואמרת לעיר הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדרני יהוה הגנו מצית בך אש ואכללה בך כל עז לח וכל עז יבש לא תכבה להבת

קסום שוא בעיניהם שבעי שבועות להם והוא מוכיר עון להתרפש: 24 לכן כה אמר אדני יהוה יען הוכרכם עונכם בהגנות פשעיכם להראות חטאיכם בכל עלילותיכם יען הוכרכם בכספי תתרפשו: 25 ואתה חלל רשות נשיא ישראל אשר בא יומו בעון קץ: 26 כה אמר אדני יהוה הסיר המנצח והרים העטרה זאת לא זאת השפלת הגביה והגביה השפלה: 27 עזה עזה אשימנה נס זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונחתיו: 28 ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמוון ואלחרפתם ואמרת חרבי חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק: 29 בחוזות לך שוא בקסם לך צוב לתאת אותך אל צוארי חללי רשותים אשר בא יומם בעון קץ: 30 השב אל חערה במקום אשר נבראת בארץ מCKERותיך אשפט אתך: 31 ושפכתי عليك זעמי באש עברתי אפיק עלק ונתירך ביד נשים בערים הראשיים משהיות: 32 לאש תהיה לאכלה דמך יהוה בתוך הארץ לא תזכיר כי אני יהוה דברתוי:

22 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 ואתה בן אדם התתרפש התשרפשת את עיר הדרמים והודעתה את כל תועבותיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוֹא עתה ועתה גולאים עליה לטעמה: 4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגנוליך אשר עשית טמאות ותקריביו ימיך ותבוֹא עד שנותיך על כן נתיך הרפה לניום וקלסה לכל הארץות: 5 הקרובות והחרחות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה: 6 הנה נשיא ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם: 7 אב ואם הקלו בך לנור עשו בעסק בחוק יתום ואלמנה הומו בך: 8 קדרשי בית ואת שבתאי חללה: 9 אנשי רכילות היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך ומה עשו בתוכך: 10 ערות אב ונלה בך טמאת הנדה ענו בך: 11 ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזומה ואיש את אהתו בת אביו ענה בך: 12 שחד לקחו בך למען שפך דם נשך ותרכבתו לקחת ותבצע רעיך בעסק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: 13 והנדה בירושלם בצדקה: 14 כי עמד מלך בכל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסל בכל בחזים של בתדרים ראה בכבד: 22 בימיינו היה הקסם ירושלים לשום כדים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כדים על שעריהם לשפך סללה לבנות דיק: 23 והיה להם

שלחהת נצרכו בה כל פנים מנגב צפונה: 48 וראו כל בשר כי אני יהוה בערתו לא הכבבה: 49 ואמר אלה אדני יהוה מה אמרים לי הלא ממש משלים הוא:

21 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והגבא אל אדמת ישראל: 3 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבוי מטהורה והכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבוי מטהורה אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבוי מטהורה אל כל בשר מנגב צפון: 5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבוי מטהורה לא תשוב עוד: 6 ואתה בן אדם האגה בשברון מתנים ובמדרונות ana להעיניהם: 7 והיה כי יאמרו לך על מה אתהナンח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידיים וכחתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונחיתה נאם אדני יהוה: 8 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 9 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרבי חרב הוחרה ונם מרוטה: 10 למען טבח טבח הוחרה למען היה לה ברק מרטה או נישש שבט בני מסת כל עין: 11 ויתן אתה למרטה לתפרש בכספי היא הוחרה חרבי והוא מרטה לסת אורה ביד הרגע: 12 זעק והילל בן אדם כי היא הייתה בעמי היא בכל נשאי ישראל מגורי אל חרבי היו את עמי לך ספק אל ירך: 13 כי בחן ומה אם נם שבט מסת לא יהיה נאם אדני יהוה: 14 ואתה בן אדם הנבא ותקרף כי אל כף ותכפל חרבי שלישתה חרבי חללים היא חרבי חלל הנadol החדרת להם: 15 למען למן לב והרבה המכשלים על כל שעיריהם נתתי אבחת חרבי אח עשויה לברק מעטה לטבח: 16 התאחד היוני השמי השמייל ana פניך מעדות: 17 וכן אני איכה כפי אל כפי והנחותי חמוטי אני יהוה דברתוי: 18 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 19 ואתה בן אדם שם לך שנים דרכים לבוא חרבי מלך בבב מארץ אחד יצאו שניים ויד בראש דרך עיר בראש: 20 דרך תשים לבוא חרבי את רבתה בני עמוון ואת יהודה בירושלם בצדקה: 21 כי עמד מלך בכל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסל בכל בחזים של בתדרים ראה בכבד: 22 בימיינו היה הקסם ירושלים לשום כדים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כדים על שעריהם לשפך סללה לבנות דיק: 23 והיה להם

שם לנשים ושפוטים עשו בה: ובו תרוא אהותה אהיליבת והשחת עגבה ממנה ואת תונותיה מזנוני אהותה: ¹² אל בני אישר עגבה פחota וסנים קרבim לשבי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: ¹³ וארא כי נטמא דרכך אחד לשתייה: ¹⁴ ותוספ אל תונותה ותרא אנשי מהקה על הקיר צלמי כshediyim חקקים בשער: ¹⁵ הנורי אוור במחניהם סרווחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בנוי בכל כדרים ארץ מולדתם: ¹⁶ ותענง עליהם אליה עיניה ותשלה מלכים אליהם כשרימה: ¹⁷ ויבאו אליה בני בכל למשכב דרים ויטמאו אותה בתונותם וחתמאם בס ותקע נפשם מהם: ¹⁸ ותגלו נקעה נפש מעל אהותה: ¹⁹ ותרבה את תונותה לזכור את ימי נערויה אשר זנחה בארץ מצרים: ²⁰ ותענגה על פלנשיהם אשר בשם חמורים בשרם וזרמת סוסים ורמות: ²¹ ותפקרי את זמת נעוריך בעשות מצרים דרך למן שדי נעוריך: ²² لكن אהיליבת כה אמר אדני יהוה הנו מני מער את מהליך עלייך את אשר נקעה נפשך מהם והבאים عليك מסביב: ²³ בני בבבל וכל כדים פקוד וושוע וקוע כל בני אשר אותו בחורי חמד פחות וסנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: ²⁴ ובאו עליך הצן רכב גיגלן ובקהל עמים צנה וממן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפוך במשפטיהם: ²⁵ ונתתי קנאתי לך ועשו אתך בחמה אפר ואזניק יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: ²⁶ והഫיטוך את בניך ולקחו כל תפהarticך: ²⁷ והשבתי זמתך ממק ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי ענייך אליהם מצרים לא תוכרי עוד: ²⁸ כי כה אמר אדני יהוה הנו נתנק ביד אשר שנתה ביד אשר נקעה נפשך מהם: ²⁹ ועשו אתך בשנהו ולקחו כל ייעך ויעזוק עירם ועיריה ונגלה ערות זנוןיך זומתך ותונותיך: ³⁰ עשה אלה לך בזנותך אחרי נוים על אשר נטמאת גנוליהם: ³¹ בדרך אהותך הלבת ונתתי כסחה בירך: ³² כה אמר אדני יהוה כוס אהותך תשתי העניקה ורחבת תהיה לצחק וללען מרבה להכיל: ³³ שכرون יונון תמלאי כוס שמה ושםמה כוס אהותך שמרון: ³⁴ ושתיות אותה ומצית ואת הרשיה תנרגמי ושדיך המתקי כי אני דברתני נאם אדני יהוה: ³⁵ لكن כה אמר אדני יהוה

ונחלה בר לעני נוים וידעת כי אני יהוה: ¹⁷ ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: ¹⁸ בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נשחת ובדיל וברזיל ועופרת בתוך כור סנים כספר היו: ¹⁹ וכן כה אמר אדני יהוה יען היהות כלכם לסנים לבן הנני קבוץ אתכם אל תוך כור ירושלם: ²⁰ קבצת כסף נשחת וברזיל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחות עלי אש להנתקיך כן אקבץ באפי ובכמתי והנתתי והתcki אתכם: ²¹ וכנסתי אתכם ונפחתי עלייכם באש עברתי ונתקתם בתוכה: ²² כהתו כסף בתוך כור כן תתקו בתוכה וידעתם כי אינו יהוה שפכתי חמתו עליכם: ²³ ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: ²⁴ בן אדם אמר לה את הארץ לא מטהרה היא לא נשמה ביום זעם: ²⁵ קשור נביאיה בתוכה אראי שואג טרפ טרפ נפש אללו חסן ויקר ייחזו אלמנותיה הרבו בתוכה: ²⁶ כהנאה חמס תורתו ויחללו קדרי בין קדר לחיל לא הבדילו ובין הטעמא לטההור לא הודיעו ומשבתותיו העלימו עיניהם ואחל בתוכם: ²⁷ שריה בקרבה כזובים טרפ טרפ לשפק דם לאבד נפשות למן בצע: ²⁸ ונביאיה טחו להם חפל חיים שוא וקסמים להם כוב אמרים כי אדני יהוה ויהוה לא דבר: ²⁹ עם הארץ עשקו עשך ונולו נול וני ואכינוי הנו ואות הנגר עשקו בלא משפט: ³⁰ ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני بعد הארץ לבלו שחתה ולא מצאת: ³¹ ואשפק עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרךם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:

23 ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: ² בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו: ³ ותונינה למצרים בנערויה זנו שמה מעכו שדייהן ושם עשו-DDI בתוליהן: ⁴ ושמותן אהלה הנדולה ואהיליבת אהותה ותהיינה לי ותלדה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהיליבת: ⁵ ותונן אהלה תחתיה ותענגב על מהאהבה אל אשר קרובים: ⁶لبשי חכלת פחות וסנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: ⁷ ותתן תונותיה עליהם מבחר בני אשר כולם ובכל אשר ענגה בכל גנוליהם נטמאה: ⁸ ואת תונותיה מצרים לא עזבה כי אותה שכנו בנערויה ומה עשו דרי בתוליה וישפכו תונותם עלייה: ⁹ וכן נתתיה ביד מהאהבה ביד בני אשר אשר ענגה עליהם מהאהבה: ¹⁰ מהה נלו ערotta בניה ובנותיה לקחו ואורה בחרב הרנו ותהי

סלע לבלתי הכסות: 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוֹי עיר הדמים נס אני אגדייל המודורה: 10 הרבה העצים הדרק האש התם הבשר והרכח המרתקחה והעצמות יחרו: 11 והעמידה על נחליה רקה למען תחם וחרה נשחתה ונחתה בתוכה טמאותה תחת חלאתה: 12 תאים הלאת ולא יצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: 13 בטמאתק זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתק לא טהרתי עוד עד הניחי את חמתי בך: 14 אני יהוה דברתי באה ועשית לא אפרע ולא אchos ולא אנחם כדרכיך וככעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: 15 וכי דבר יהוה אליו אמר: 16 בן אדם הגני לך מפרק את מהמוד ענייך במנפה ולא חספיך ולא תבכה ולוא תבואה דמעתק: 17 האנק דם מותים אבל לא תעשה פארך חכוש عليك ונעליך חשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחות אנסים לא תאכל: 18 ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי: 19 ויאמרו אליו העם הלא תניד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה: 20 ואמר אליהם דבר יהוה היה אליו אמר: 21 אמר לבית ישראל כל כה אמר אדני יהוה הגני מוחלט את מקדשי נאון עצם מהמוד ענייכם ומוחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזbatchם בחרב יפלו: 22 ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא עטטו ולחות אנסים לא תאכלו: 23 ופראכם על ראשיכם ונעליכם ברגוליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקם בעונתיכם ונמהמתם איש אל אחים: 24 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בכאה וידעתם כי אני אדני יהוה: 25 ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מכם את מעוז משוש תפארתם את מהמוד ענייהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם: 26 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להشمאות אוניות: 27 ביום ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תalarm עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה:

25 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך אל בני עמו והנבא עליוhem: 3 ואמרת לבני עמו ששמו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען מפרק האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הילכו בנולה: 4 לכן גנני נתנק לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך וננתנו בך משכיניהם הנה יאכלו פריך ומה ישתו חלבך: 5 ונחתה את רבה לנוה להעלות חמה לנעם נקט נתי את דמה על צחיה

יען שכחת אותה ותשלי כי אותו אחריו גוך וגם את שאי זמתק ואת הזונזיך: 36 ויאמר יהוה אליו בן אדם התשפט את אהלה ואת אהלייה והנד להן את תועבותיה: 37 כי נאפו ודם בידיהם ואת גולוייהם נאפו וגם את בניהם אשר ילדו לי העבירו להם לאכללה: 38 עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתוות חללו: 39 ובשחטם את בנייהם לגולוייהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחלו ותנה כה עשו בתוך ביתך: 40 ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחך אשר מלך שלוח אליהם ותנה בא לאשר רחצת כלחת ענייך וערית עדי: 41 וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי ושמנינו שמת עלייה: 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרבים אדם מוכאים סבאים מדבר וורתנו צמידים אל ידיהם ועתרת תפארת על ראשיהם: 43 ואמר לבלה נופים עת זונה חונותיה והיא: 44 ויבוא אליה כבואה אל אשה זונה בן באו אל אהלה ואל אהלייה האש חומה: 45 ואנשים צדיקם מהם ישפטו אותם משפט נאפה ומשפט שפכותם דם כי נאפת התנה ודם בידיהם: 46 כי כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהיל ונתן אתון לעווה ולבעז: 47 ורגמו עלייהן אבן קהיל ובירה אותה בחרכותם בניהם ובנותיהם יהרנו ובזיהן באש שרפו: 48 וחשבי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: 49 וננתנו זמתכנה עלייכן וחטא גולויכן תשאייה וידעתם כי אני אדני יהוה:

24 ויהי דבר יהוה אליו בשנה התשיעית בחודש העשורי בעשור לחדר לאמר: 2 בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום זהה סמך מלך בבל אל ירושלים עצם היום הזה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כי אמר אדני יהוה שפט הסיר שפט וגם יצק בו מים: 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכחף מבחר עצמים מלא: 5 מבחר הצען לקוח וגם דור העצים תהתייה רחחה רתיחה נס בשלו עצמיה בתוכה: 6 לכן כי אמר אדני יהוה אוֹי עיר הדרמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחה לנתחה החזיה לא נפל עלייה גורל: 7 כי דמה בתוכה היה על צחיה סלע שמתחו לא שפכתה על הארץ לכוסות עליו עפר: 8 להעלות חמה לנעם נקט נתי את דמה על צחיה

נמלים ואת בני עמן למרכז צאן וידעתם כי אני יהוה: 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מהך יד וركע ברגל
וירמס את כל הוצאותיך ענק בהרב יהרגן ומצבות עזך
לאرض תרד: 7 וshallו חילך ובוזו רכלוך והרטס
חומרתיך ובתי חמדתך יתכו ואבניך ועצייך ועפרך בתוך
ימים ישמו: 8 וזה שבתי המון שיריך וקהל גנוריך לא
ישמע עוד: 9 ונתתיק לנצח סלע משטה חרמים תהיה
לא הבנה עוד כי אני יהוה דברתני נאם אדני יהוה: 10 כה
אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתק באק חלל
בהרין הרוג בתוכך ירעשו האים: 11 וירדו מעל כסאותם
כל נשיאי הים והסירו את מעלייהם ואת בנדוי קממתם
ישפטו חרדות ילכשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים
ושמננו عليك: 12 ונשאו عليك קינה ואמרו לך איך אבדת
מושבת מימים העיר ההללה אשר הויה חזקהabis היא
וישביה אשר נתנו חתימות לכל יושביה: 13 עתה יחרדו
האין יום מפלתק ונבהלו האים אשר בים מצאך: 14 כי
ישראל ועשו באדום נקם לבית יהודת ויאשמו אשום
ונקמו בהם: 15 וכי כה אמר אדני יהוה ונתתי ידי על
אדום והכתרתי ממנה אדם ובמנה ונתתיה חרבת מתימן
ודרנה בחרב יפלו: 16 ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי
ונקמה יונקמו נקם בשאט בנטש למשחית איבת עולם:
17 וכי כה אמר אדני יהוה הנני נטה ידי על פלשתים
ועשיתי את כרתים והאבדתי את שארית הופ הים: 18
ועשיתי בם נקמות נדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני
יהוה בתתי את נקמתי בם:

27 *ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 אתה בן אדם שא

- על צר קינה: 3 ואמרת לצור הישבתי על מבאות ים
- רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה צור
- את אמרת אני כלילת יפי: 4 בלב ימים נבוליך בניך
- כללו יפיק: 5 ברושים משניר בנו לך את כל לחיטים
- ארזו מלבנון لكمו לעשות תרע עלייך: 6 אלונים מבשן
- עשו משוטיך קרשך עשו שנ בת אשרים Maiyi כתים:
- 7 שיש ברקמה מצזרים היה מפרשך להיות לך לנס
- תכלת וארגמן Maiyi אלisha היה מסך: 8 ישבי צידון
- וארוד והוא שיטים לך חכמיך צור הו בך המה חבילה: 9
- זקנו נבל וחכמיה היו בך מחויקו בך כל אניות הים
- ומלחיהם היו בך לערב מערבק: 10 פרס ולוד ופוט
- היו בחילך אנשי מלחתך מן וכובע תלו בך המה נתנו
- הדרך: 11 בני ארוד וחילך על חומרתיך סביב וגמדים
- במנדרתיך היו שלטיהם תלו על חומרתיך סביב המה
- כללו יפיק: 12 תרשיש סחרתך מרוב כל הון בכיסך*

26 *ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדר היה דבר
יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם יען אשר אמרה צר על
ירושלם האח נשברה דלות העמים נסכה אליו אללה
החרבה: 3 וכי כה אמר אדני יהוה הנני עלייך צר
והעליתו عليك גנים רבים כהעלות הום לנלו: 4 ושהתו
חמות צר והרסו מגדריה וסחטי עפירה ממנה ונתתי
אותה לנצח סלע: 5 משטה חרמים היה בתוכו הום כי
אני דברתני נאם אדני יהוה והויה לבו לנוי: 6 ובנותיה
אשר בשדה בחרב תחרננה וידעו כי אני יהוה: 7 כי כה
אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצ'ר מלך
בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכוב ובפרשים וקהל
עם רב: 8 בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן عليك דיק
ושפרק عليك סללה והקם عليك צנה: 9 ומוח קבלו יתן
בחמותיך ומגדלותיך יתץ בחרכובתו: 10 משפעת סוסיו
יכסך אבקם מוקול פרש ונגליל ורכב תרעשה חומרתיך*

לבך כלב אלהים: 3 הנה חכם אתה מדן אל כל סתום לא
 עממו: 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותعش זהב
 וכסף באוצרותיך: 5 בברך חכמתך ברכלתך הרביה
 חילך ויגבה לבך בחילך: 6 אכן כה אמר אדני יהוה
 יען תחך את לבך כלב אלהים: 7 לכן הני מביא עליך
 זרים עריצין נוים ותריקו חרבותם על יפי חכמתך וחילו
 יפעתך: 8 לשחת יודוך ומטה מהמותי חלל בלב ימים:
 9 הדבר אמר אלהים אני לפני הרוך ואתה אדם ולא
 אל ביד מחלליך: 10 מותע ערלים תמות ביד ורים כי אני
 דברתני נאם אדני יהוה: 11 ויהי דבר יהוה אליו אמר:
 12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרתו לו כה אמר
 אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכלי ליפי:
 13 בעדן גן אלהים היה כל ابن קירה מסכךך אדם
 פטרה ויהלם תרשיש שם וישראל ספר נפק וברקת
 זהוב מלאת תפיך ונקייך בך ביום הבראך כונו:
 14 את כרוב ממש הסוכך ונתתיק בהר קדרש אלהים
 הייתה בתוך אبني אש התהלהכת: 15 תמים אתה בדרכיך
 מיום הבראך עד נמצא עולתה בך: 16 בברך רכלתך
 مليו תוכך חמס ותחטא ואחלליך מהר אלהים ואבדך
 כרוב הסכך מותע אبني אש: 17 נגה לך ביך יופיך שחית
 חכמתך על יפעתך על ארץ השלויז לפניהם מילכים
 נתתיק לראויה בך: 18 מרוב עוניך בעול רכלתך חללה
 מקדריך ואוצאת אש מתוכך היא אכלתך ואתאנך לאפר
 על הארץ לעיני כל ראיך: 19 כל יודיעך בעימים שמנעו
 עלייך בלחות היהת ואני עד עולם: 20 ויהי דבר יהוה
 אליו אמר: 21 בן אדם שם פניך אל צידון והנבה עליה:
 22 ואמרתה כה אמר אדני יהוה הנני עלייך צידון ונכבדתי
 בתוכך וירדו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי
 בה: 23 ושלחתי בה דבר ודם בחזיותה ונפלל חלל
 בתוכה בחרב עליה מסביב וירדו כי אני יהוה: 24 ולא
 יהיה עוד לבית ישראל סלון מאיר וקוץ מכאב מכל
 סביבותיהם האשאים אותם וירדו כי אני יהוה: 25 כה
 אמר אדני יהוה בקכתי את בית ישראל מן העמים אשר
 נפכו בהם ונקדשתי בהם לעיני הגויים וישבו על אדמתם
 אשר נתתי לך לעבדיו לעקב: 26 וישבו עליה לבטהח ובנו
 בתים ונטעו כרמים וישבו לבטה בעשווי שפטים בכל
 האשאים אתם מסביבותם וירדו כי אני יהוה אליהם:
 ברול בDAL וועפרת נתנו עזובוניך: 13 יון תבל ומשך
 המה רכליך בנפש אדים וכלי נשחת נתנו מערבק: 14
 מבית תונרמה סוסים ופרשים ופראדים נתנו עזובוניך:
 15 בני דדן רכליך איזים רכבים סחרתך ידק קרנותין שנ
 והובנים השיבו אשכרכ: 16 ארם סחרתך מרוב מעישך
 בנפק ארגמן וركמה ובזע וראמת וצדך נתנו בעזובוניך:
 17 יהודה וארכץ ישראל המה רכליך בחטי מניה ופנן
 ודריש ושםן וצרני נתנו מערבק: 18 דמשק סחרתך ברב
 מעישך מרוב כל הון בין חלבון וצמר צחר: 19odon ווין
 מאוזל בעזובוניך נתנו ברול עשות קדה וקנה במערבק
 היה: 20 דדן רכלתך בכנדי חפש לרכבה: 21 ערב וכל
 נשיין קדר המה סחרי ידק בכדים ואילים ועתודים בסם
 סחריך: 22 רכללי שבא ורעהה המה רכליך בראש כל
 בשם ובכל אבן קירה זהוב נתנו עזובוניך: 23 חרן וכנה
 ועדן רכללי שבא אשור כלמד רכלתך: 24 המה רכליך
 במלליהם גנומי תכלת ורקמה ובינוי ברםים בחבליהם
 חבשים וארוזים במרכלתך: 25 אניות תריש שרותיך
 מעירב ותמלאי ותכבדי מאר בלב ימים: 26 בימים רבים
 הביאוך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים: 27
 הונך ועזובוניך מעירבך מליחיך ותבליך מהזקיי בדרכך
 וערבי מעירבך וכל אנשי מלחתך אשר בך ובכל קhalb
 אשר בתוכך יפללו בלב ימים ביום מפלתך: 28 לקול
 עתק חבליך ירעשו מגרשות: 29 וירדו מאנויותיהם כל
 תפשי מושות מלחים כל חבליה הום אל הארץ יעדמו:
 30 והשמינו עלייך בקהלם וייעקו מרה ויעלו עפר על
 ראשיהם באפר תפלשו: 31 והקריחו אליך קרח וחרנו
 שקים ובכço אליך במר נפש מספד מר: 32 ונשאו אליך
 בנייהם קינה וקוננו עלייך מי יצור כדמה בתוך הים: 33
 בזאת עזובוניך מוניים השבעת עמים רבים ברב הוניך
 ומעירביך העשרה מלכי הארץ: 34 עת נשברת מוניים
 במענקיכי מים מעירבך וכל קhalb בתוכך נפלו: 35 כל
 ישביהם הארים שמננו עלייך ומיליכיהם שערו שער רעמו
 פנים: 36 סחרים בעימים שרקו עלייך בלחות היהת ואינך
 עד עולם:
28 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם אמר לנגיד
 צר כה אמר אדני יהוה יען נגה לך ותאמך אל אני
 מושב אלהים ישבתי בלב ימים אתה אדם ולא אל ותתן

אצמיה קרון לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם
וירדעו כי אני יהוה:

30 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: **2** בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום: **3** כי קרוב יום
וקרוב יום ליהוה יום ענן ענן נזירים יהוה: **4** ובאה חרב
במצרים ויהיתה חלחלה בכוֹשׁ בנפל חלל במצרים
ולקחו המונה ונחרטו יסודתיה: **5** כושׁ ופושׁ ולוד וכל
הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: **6** כה
אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד נאון עזה מנגדל
סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה: **7** ונשמו בתוכך
ארצאות נשמות ועריו בתוכך ערים נחרבות תהיננה: **8**
וידעו כי אני יהוה תחת אש במצרים ונשברו כל עיריה:
9 ביום ההוא יצאו מלאכיהם לפני בזים להחריד את
כושׁ בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה
באה: **10** כה אמר אדני יהוה והשכתי את המון מצרים
בידי נובכדרاذר מלך בבל: **11** והוא עםנו ערכיצי
נימים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים
ומלאו את הארץ חלל: **12** ונתתי יארים חרבה ומכרתי
את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים
אני יהוה דברתني: **13** כה אמר אדני יהוה והאבדתי
גוללם והשכתי אללים ממנה ונשיא מארץ מצרים לא
יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים: **14** והשמתי את
פרתрос ונתתי אש בצען ועשויות שפטים בנה: **15** ושפכתי
חemptiy על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא: **16**
ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע
ונפר יומם: **17** בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה
בשבוי תלכנה: **18** ובתחפנחס החשך היום בשברי שם
את מטאות מצרים ונשבת בה נאון עזה ענן יסנה
ובנותיה בשבי תלכנה: **19** ועשויות שפטים במצרים וידעו
כי אני יהוה: **20** ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבועה
לחידש היה דבר יהוה אליו לאמר: **21** בן אדם את זרוע
פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתרת רפאות
לשום חתול לחבשה לחזקה להפesch בחרב: **22** לכן כה
אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי
את זרועיו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב
מידו: **23** והפיצו את מצרים בנויים וזריהם בארץות:
וחזקתי את זרועות מלך בכל נתתי את חרביכי בידו
24

29 ב שנה העשירה בעשרי בשנים עשר לחדר היה דבר יהוה אליו לאמור: 2 בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והונבא עליו ועל מצרים כלה: 3 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עלייך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יاري ואני עשתני: 4 וננתתי חיים בלחיך והדקתי דנת יאריך בקשחתיך והעליתיך מותך יאריך ואת כל דנת יאריך בקשחתיך תדרבך: 5 וננטשיך המדברה אותך ואת כל דנת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחיה הארץ ולעוף השמים נתתיק לאכללה: 6 וידעו כל ישבו מצרים כי אני יהוה יען הוותם משענת קנה לבית ישראל: 7 בחפשם בר בכפוך תרוץ ובקעתם להם כל כתף ובחשען עלייך תשבר והעמדת להם כל מתחים: 8 לכן אמר אדני יהוה הנני מביא עלייך חרב והכרתי ממך אדם ובכמה: 9 וזהיתה ארץ מצרים לשמה וחרבבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשתי: 10 לכן הנני אליך ואל יאריך וננתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שמה מאג'ן סונה ועד גבול כוש: 11 לא ח עבר בה רגלי אדם ורוגל בהמה לא ת עבר בה ולא תשב ארבעים שנה: 12 וננתתי את ארץ מצרים שמה בתוקן ארצות נשות ועיריה בתוקן ערים מהחרבות תהין שמה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגנים וזריתם בארכות: 13 כי אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבי את מצרים מן העמים אשר נפכו שמה: 14 ושבתי את שבוט מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכוורותם והיו שם ממלכה שללה: 15 מן הממלכות תהיה שללה ולא תתנסה עוד על הגנים והמעתים לבתוי רדות בנויים: 16 ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטה מזיכר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: 17 ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון אחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמור: 18 בן אדם נבוכדראצ'r מלך בבל העביר את חילו עבדה גדרה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוחה ושבך לא היה לו ולחלילו מצר על העבדה אשר עבר עלייה: 19 לכן אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצ'r מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובו זה והוא שבר לחילו: 20 פעלתו אשר עבר בה נתנו לו את ארץ מצרים אשר שעש לי נאם אדני יהוה: 21 ביום ההוא

דמויות ככה בכבוד ובגדר בעציו עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ החתיות בתקוד ערלים השכבות חללי הארץ הוא פרעה וכל המונה נאם אדרני יהוה:

32 ויהי בשתי שורה שנה בשני עשר חדים באחד

לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמר: **2** בן אדם שאקינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפירות נois נדמית ואתה כתנים ביום ותנה בנחרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם: **3** כה אמר אדרני יהוה ופרשטי עליך את רשותי בקהל עמים רבים והעלוק בחדרמי: **4** גונשטייך בארץ על פניו השדה אטיליך והשכנתו عليك כל עוף השמיים והשבעתי ממקח חיות כל הארץ: **5** ונחתה את בריך על ההרים ומלאתי הנאות רמותך: **6** והשקייתי ארץ צפתך מדריך אל ההרים ואפקים ימלאון ממקח: **7** וכסתייכי בכבוכות שמים והקדשתי את ככוביהם שם שנען אקסנו ויריח לא יאר ארו: **8** כל מאורי אור בשמיים אקדרים عليك ונתתי חשק על ארצך נאם אדרני יהוה: **9** והכעשת לי לב עמים רבים בהביאו שברך בנויים על ארצאות אשר לא ידעתם: **10** והشمאות عليك עמים רבים ומילכיהם ישערו عليك שער בעופפי חרבבי על פניהם וחדרו לרוגעים איש לנפשו ביום מפלצתך: **11** כי כה אמר אדרני יהוה חרב מלך בבבbling תבואה: **12** בחברות נבורים אפיק המונך עריצני גוים כלם ושדרו את נזון מצידים ונשמד כל המונה: **13** וזה אבדותך את כל היממה מצרע נושם רום ולא תדריהם רגלה אדם עוד ופרשות מהמה לא תדרחים: **14** או אשקייע מימייהם ונחרותם כשםן אוליך נאם אדרני יהוה: **15** בתהו את ארץ מצידים שמהה ונשמה ארץ ממלאה בהכחותך כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: **16** קינה היא וקינונה בנות הנויים תקוננה אותה על מצידים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדרני יהוה: **17** ויהי בשתי שורה שנה בחמשה עשר לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמר: **18** בן אדם הנה על המון מצידים ותורדו שאליה האבלתו סתום עליו לבנון ומנע נחרותיך ויכלא מים רבים ואקרדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה: (**Sheol h7585**) **16** מוקול מפלתו הרעתינו נוים בהורדי אותו שאליה את יורדי בור ויונחו בארץ תחתית כל עצי עדן מבהר וטוב לבנון כל שתי מים: (**Sheol h7585**) **17** גם הם אותו יורדי שאליה אל חללי הרב וזרעו ישבו בצלו בתוך נois: (**Sheol h7585**) **18** אל מי שם אשור וכל קהלה שכיבו הערלים חללי חרב: (**Sheol h7585**)

ושברתי את זרועות פרעה ונאקוות חלל לפניו: **25** והחזקתי את זרועות מלך בבבbling וזרועות פרעה הפלנה וידעו כי אני יהוה בתהו חרבבי ביד מלך בבבbling ונטה אתה אל ארץ מצרים: **26** והפיצו את מצרים בנויים וזריטי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:

31 ויהי באחת שורה שנה בשלישי באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: **2** בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמיה בנדליך: **3** הנה אשור ארו לבנון ופה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבותים הייתה צמרתיו: **4** מים נדלווה תחום רמתהו את נהרותיה הילך סביבות מטהה ואת תעלותיה שלחה אל כל עצי השדה: **5** על כן נבהא קמתו מכל עצי השדה ותרכינה סרעפתיו ותרכינה פארתו מימים רבים בשלחו: **6** בסעפתיו קמו כל עוף השמיים ותחת פארתוILDו כל חיות השדה ובצלו ישבו כל נois רבים: **7** וויף בנדלו בארכך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים: **8** ארזים לא עממו בנן אלהים ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפארתו כל עץ בנן אלהים לא דמה אליו ביפוי: **9** ופה עשיתו ברוב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בן האלים: **10** לכן כה אמר אדרני יהוה ענן אשר נבהת בקומה ויתן צמרתיו אל בין עבותים ורם לבבו בנבחו: **11** וatanhao ביד איל נois עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: **12** וויכרחתו זרים עריצי נois ויטשחו אל ההרים ובכל נאות נפלו דליותיו ותשברנה פארתו בכל אפיקו הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשחו: **13** על מפלתו ישבנו כל עוף השמיים ואל פארתו היו כל חייה השדה: **14** למגע אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל בין עבותים ולא יעדמו אליהם בנבhem כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדים אל יורדי בור: **15** כה אמר אדרני יהוה ביום רדתו שאליה האבלתו סתום עליו את הרים ומנע נחרותיך ויכלא מים רבים ואקרדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה: (**Sheol h7585**) **16** מוקול מפלתוesarati נוים בהורדי אותו שאליה את יורדי בור ויונחו בארץ תחתית כל עצי עדן מבהר וטוב לבנון כל שתי מים: (**Sheol h7585**) **17** גם הם אותו יורדי שאליה אל חללי הרב וזרעו ישבו בצלו בתוך נois: (**Sheol h7585**) **18** אל מי

בעונו ימות אתה נפשך הצלת: 10 ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל בן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמוכים ואיך נחיה: 11 אמר אלהם חי אני נאם אדרני יהוה אם אהפץ במוות הרשות כי אם בשוב רשות מדריכם הרעים ולמה התמותו בית ישראל: 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמק צדקה הצדיק לא חצילו ביום פשעו ורשות הרשות לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל להזות בה ביום חטאיהם: 13 ובאמרי לצדיק היה ייחיה והוא בטח על צדקתו ועשה על כל צדקתו לא תזכירנה ובבעל אשר עשה בו ימות: 14 ובאמרי לרשות תמות ושב מהחטאיהם עשה משפט וצדקה: 15 חבל ישיב רשות גולחה ישלם בחוקות החי הילך לבתיו עשות על חיו יהוה לא ימות: 16 כל חטאיהם אשר חטא לא תזכירנה לו משפט וצדקה עשה חיו יהוה: 17 ואמרו בני עמק לא יתכן דרך אדרני והמה דרכם לא יתכן: 18 בשוב צדיק מצדקו ועשה עול ומota בהם: 19 ובשוב רשות מרשעתו ועשה משפט עול ומota בהם: 20 ואמרתם לא יתכן דרך וצדקה עליהם הילם הוא יהוה: 21 ויהי איש כדריכיו אשפט אתכם בית ישראל: 22 ויהי יהוה בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדר לגולתו בא לאי הפליט מירושלם לאמर הכתה העיר: 23 ויהי יהוה היה איל עיר בערבית לפניו בוא הפליט ופתח את פי עד בוא איל בAKER ופתח פי ולא נאלמו עוד: 24 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 25 בן אדם ישב החרבות האלה על ארמות ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשתה: 26 לכן אמר אליהם כה אמר אדרני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלולים ודם תשפכו והארץ תירשו: 27 עמדתם על הרכבים שעשיתן תועבה ואיש את אש רעהו טמאת הארץ תירשו: 28 כה תאמיר אליהם כה אמר אדרני יהוה כי אני אם לא אשר בהרבות בחרב יפלו ואשר על פניו השדה להריה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו: 29 וגנתתי את הארץ שטמה ונשמה ונשבת און עזה ושמננו הרי ישראל מאין עובר: 30 וידעו כי אני יהוה בתהית את הארץ שטמה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: 31 ואתה בן בני עמק הנדריכים בך אצל הקירות ובפחחי הכתים ודבר חרד את אחד איש אתה או לא אמר בא נא ושםנו מה הדבר היוצא מאת יהוה: 32

הנפלים בחרב: 23 אשר נתנו קברותיה בירכתי בור וידו קהלה סביבות קברותה כלם החללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית הארץ חיים: 24 שם עילם וכל המונה סביבות קברותה כלם החללים הנפלים בחרב אשר ירדו על רלים אל הארץ תחתית אשר נתנו חתיתם בארץ חיים ושאו כלמתם את יורד בור: 25 בתוך החללים נתנו שכוב לה בכל המונה סביבות קברותה כלם ערלים חללי הרב כי נתן חתיתם בארץ חיים ושאו כלמתם את יורד בור בתוך החללים נתן: 26 שם משך תבל וכל המונה סביבות קברותה כלם ערלים מחלי הרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים: 27 ולא ישכבו את נבורים נפלים מעരלים אשר ירדו שאול בכלי מלוחמתם ויתנו את חרביהם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית נבורים בארץ חיים: 28 Sheol h7585 ואתה בתוך ערלים תשב ותשכב את חללי הרב: 29 שמה אדם מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו נבורותם את חללי הרב המה את ערלים ישכבו ואת יורד בור: 30 שמה נסיכי צפון כלם ואשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורותם בושים וישכבו ערלים את חללי הרב ויישאו כל המונה חללי הרב פרעה וכל חיל נאם אדרני יהוה: 32 כי נתה את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי הרב פרעה וכל המונה נאם אדרני יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם דבר אל בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביה עליה הרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אותו להם לצפה: 3 וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: 4 ומשמע המשמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחחו דמו בראשו יהיה: 5 את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: 6 והזכה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש: 7 ואתה בן אדם צפה נתזיך לביית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממנה: 8 באמריו לרשע רשות תמות ולא דברת להזהיר רשות מדריכו הוא רשות בעונו ימות ודמו מזיך אבקש: 9 ואתה כי הזהרת רשות מדריכו לשוב ממנה ולא שב מדריכו הוא

ובצאי מרים רגילים תרעה ומרפesh רגילים תשניה:
20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין
שה בריה ובין שה רזה: **21** יען בצד ובכתרת תחדרפו
ובקניניכם תנחו כל הנחלות עד אשר הפיצוותם אותן
אל החוצה: **22** והושעתו לצאנו ולא תהינה עוד לבבו
ושפטתי בין שה לשזה: **23** והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתנן את עבדיך דודיך הוא ירעעה אתכם והוא יהוה
לhn לרעה: **24** ואני יהוה אהוה להם לאלהים ועבדיך
דוד נושא בתוכם אני יהוה דברתיכי: **25** וכרכתי להם ברית
שלום והשבתי היה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטה
וישנו בערים: **26** ונתחיו אותם וסכנותם נבעתי ברכבה
והורדתי הנשים בעתו נשמי ברכבה יהוו: **27** ונתן עז השדה
את פריו והארץ תtan יבוליה והוא על ארממתם לבטה
וידעו כי אני יהוה בשבורי את מנותם עלם והצלתים מיד
העבדים בהם: **28** ולא יהיה עוד בו לנוי וחית הארץ
לא תأكلם וישבו לבטה ואין מחריר: **29** והקמתי להם
מטע לשם ולא יהיה עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו
עוד כלמת הנויים: **30** וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם
והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: **31** ואtan צאנִי צאן
מרעיטי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה:

35 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: **2** בן אדם שם פניך על
הר שער והנבא עליו: **3** ואמרת לו כה אמר אדני יהוה
הנני אליך הר שער ונוטתי ידי לך ונתתיך שממה
ומשמה: **4** עיריך חרבאה אשים ואתה שטמה תהיה וידעת
כי אני יהוה: **5** יען היה לך איבת עולם ותגר את בני
ישראל על ידי חרב בעת עזן קץ: **6** ולכן צאנִי צאן
אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם
שנתא ודם ירדפך: **7** ונתתיך את הר שער לשטמה ושממה
והכרתינו ממנה עבר ושב: **8** ומלאתי את הריו חלליו
גבუתיך וニアתיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם: **9**
שםמוות עולם אתגר ועריך לא תישנה וידעתם כי אני
יהוה: **10** יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארץ לוי
תהיינה וירושונה ויהוה שם היה: **11** ולכן צאן הוי נאם אדני
יהוה ועשיהו כאפק וכקנאתק אשר עשתה משנאתק
בם ונודעתיכם כאשר אשפטך: **12** וידעת כי אני יהוה
שמעתה את כל נאצוטיך אשר אמרת על הריו ישראל
לא אמר שטמה לנו נתנו לאכלתך: **13** ותגרדילו עלי בפיקים

וביבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמו את
דבריך ואוחם לא יעשו כי ענבים בפהם המה עשים
אחרי בצעם לכם הלהך: **32** והנה להם כשייר ענבים יפה
kul ומטב נון ושמו את דבריך ועשיהם אין אום: **33**
ובכאה הנה בא והודיעו כי נביה היה בתוכם:

34 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: **2** בן הנבא על רועי
ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים מה אמר אדני יהוה
הו רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלו האצאנִי ירעו
הרים: **3** את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריה
תובחו האצאנִי לא תרעו: **4** את הנחלות לא חזקתם ואת
החוללה לא רפאתם ולנסברת לא חשבתם ואת הנדרחת
לא השבטים ואת האברת לא בקשתם ובחזקת רדייהם
אתם ובפרק: **5** ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלתך
לכל חיות השדה ותפוצינה: **6** ישנו צאנִי בכל ההרים ועל
כל נבעה רמה ועל כל פנוי הארץ נפוץ צאנִי ואין דורש
ואין מבקש: **7** ולכן רעים שמעו את דבר יהוה: **8** חיו אני
נאם אדני יהוה אם לא יען היה צאנִי לבו ותהיינה צאנִי
לאכלתך לכל חיות השדה מאין רעה ולא דרש רעי את
צאנִי וירעו הרעים אותם ואת צאנִי לא רעו: **9** ולכן הרעים
שמעו דבר יהוה: **10** כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים
ודרשת את צאנִי מידם והשבותים מרעות צאנִי ולא ירעו
עוד הרעים אותם והצלאת צאנִי מפיהם ולא תהיין להם
לאכלתך: **11** כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את
צאנִי ובקרתים: **12** כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך
צאנִי נפרשות כן אבקר את צאנִי והצלאתך אתהם מכל
המקוםת אשר נפצו שם ביום ענן וערפל: **13** ותוואצחים
מן העמים וקבצחים מן הארץות והביאתים אל ארממתם
ורעיטיהם אל הריו ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: **14**
במורעה טוב ארצה אתם ובהרי מרים ישראל יהיה
נווהם שם תרכזנה בנווה טוב ומורעה שמן תרעה אל
הריו ישראל: **15** אני ארצה צאנִי ואני ארבעים נאם אדני
יהוה: **16** את האברת אבקש ואת הנדרחת אשיב ולנסברת
אחbesch ואת החוללה אחוק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד
ארעינה במשפט: **17** ואתנה צאנִי מה אמר אדני יהוה הני
שפט בין שה לשזה לאילים ולעתודים: **18** המעת מכם
המורעה הטוב תרעו ויתר מדריעיכם תרמסו ברגלים
ומשקב מים תשטו ואת הנותרים ברגלים תרפשוו: **19**

והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי: 14 כה אמר אדרני יהוה כשם כל הארץ שמנה עשה לך: 15 כשם תהך למחלה בית ישראל על אשר שמנה כן עשה לך שמנה תהיה הר שער וכל אדורם כליה וידעו כי אני יהוה:

36 ואתה בן הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה: 2 כה אמר אדרני יהוה ענן אמר האיוב עליכם האח ובמותו עולם למורשה היהת לנו: 3 لكن הנבא ואמרת כה אמר אדרני יהוה ענן ביען שמות ושאף אתם מסביב להוויכם מורשה לשארית הנויים ותעלו על שפט לשון ורבת עם: 4 لكن הרי ישראל שמעו דבר אדרני יהוה כה אמר אדרני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות ולהרבות השמות ולערבים הנזבות אשר היו לבו וללעג לשארית הנויים אשר מסביב: 5 لكن כה אמר אדרני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הנויים ועל אדם כלל אשר נתנו את אדרני להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפשelman מגנסה לבו: 6 لكن הנבא על ארמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות כה אמר אדרני יהוה הנה בקנאתי ובחתמי דברתי ענן כלמת נויים נשאות: 7 لكن כה אמר אדרני יהוה אני נשאות את ידי אם לא הנויים אשר מסביב הנה כלמתם ישאו: 8 ואתם הרי ישראל ענפכם תחנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרכבו לבוא: 9 כי גננו אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונורעתם: 10 והרביהו עליכם אדם כל בית ישראל כללה ונשבו הערים והחרבות תבניה: 11 והרביהו עליכם אדם ובאהמה ורכו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבי מראתיכם וידעתם כי אני יהוה: 12 והולכת עלייכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיות להם לנחלת ולא תוסף עוד לשכלם: 13 כה אמר אדרני יהוה ענן אמרים לכמ אכלה אדם אתו ומשלחת נזוק היה: 14 لكن אדם לא תאבל עוד ונזוק לא תכשיל עוד נאם אדרני יהוה: 15 ולא אשמע אליך עוד כלמת הנויים וחרפת עמים לא תשאי עוד ונזוק לא תכשיל עוד נאם אדרני יהוה: 16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 17 בן אדם בית ישראל ישבים על ארמות ויטמאו אתה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנירה היהת דרכם לפני: 18 ואשפך חמותי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובנוליהם טמאה: 19 ואfine אתם בנויים

37

הייתה עלי יד יהוה וויצוاني ברוח יהוה ויינחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: 2 והעבירני עליום סיבוב סיבוב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

מכל מושבთיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והוא
לי לעם ואני אהיה להם לאלהים : 24 ועבדיך דוד מלך
עליהם ורואה אחד יהיה לכלם ובמושפטיכם ילבכו וחקתי
שמדרו ועשׂו אותם : 25 ויישבו על הארץ אשר נתתי לך עבדיך
לעקב אשר ישבו בה אבותיכם ויישבו עליה המה ובניהם
בני בהם עד עולם ודוד עבדיך נשיא להם לעולם : 26
כרתתי להם ברית שלום ברוח עולם יהיה אתם ונתקיים
הרביבתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם : 27
היה משכני עליהם והייתי להם לאלהים ומה יהיו
לי לעם : 28 וידעו הגויים כי אני יהוה מקדש את ישראל
בហיות מקדשי בתוכם לעולם :

38 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם שם פניו:
אל גונג ארץ המנוג נשיא ראש משך ותבל והנברא עליו:
3 ואמרתה כה אמר אדני יהוה התני אליך גונג נשיא ראש
משך ותבל: 4 ושובכתייך ונתתי חיים בלחיך והוצאתי
אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבש מכלול כלם
קהל רב צנה ומגנן תפשי חרבות כלם: 5 פרס כוש ופוט
אתם כלם מן וכובע: 6 נמר וכל אגפיה בית תונרימה
רכחוי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתה: 7 הכנ
ההכן לך אתה וכל קהילך הנהלים עלייך והיות להם
למשמר: 8 מימים רבים תפרק באחריות החנים תבוא
אל ארץ מושכבה מחרב מקצת מעימים רבים על הריו
ישראל אשר הו לחרבה תמיד והוא מעימים הוצאה
ישבו לבטח כלם: 9 וועלית כשהתבוא כען לכשות
הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אתה: 10
בכה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על
לבך ויחסבת מהשברת רעה: 11 ואמרתה עלה על ארץ
פרוזות אבואה השקטים ישבי לבטח כלם ישבים באין
חוומה ובריח ודלותם אין להם: 12 לשלל שלל וללבו בו
להשב ירך על חרבות נושבת ועל עם מספק מנום עשה
מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ: 13 שבא ודרן וסחריו
תרישיש וכל כפריה יאמרו לך הלשלה שלל אתה בא
הלבזיו בו הקהלה קהילך לשאתה כסף וזהב לקחת מקנה
קקנין לשלל שלל גدول: 14 לכן הנברא בן אדם ואמרתה
לונג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי
ישראל לבטח תדע: 15 ובאות מקום מוקם מירכתייך צפון
אתה ועמים רבים אתה רכבי סוסים כלם קהיל גدول

מןאר : ז ויאמר אליו בן אדם התחיינה העצמות האלה
ואמור אדני יהוה אתה ידעת : ۸ ויאמר אליו הנבא על
העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמנעו
דבריך יהוה : ۹ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני
מביא בכם רוח וחיהתם : ۱۰ וננתית עלייכם נדים והעלתי
עליכם בשר וקרמתי עליהם עור וננתית בכם רוח וחיהתם
וירדעתם כי אני יהוה : ۱۱ וננbatchי כאשר צויתו יהיו קול
כהנבא והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו : ۱۲
וראיתו והנה עליהם נדים ובشد עלה ויקרם עליהם
עור מלמעלה ורוח אין בהם : ۱۳ ויאמר אליו הנבא אל
הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני
יהוה מאربע רוחות בא הרוח ופחבי בהרונית האלה
ויחיו : ۱۴ והנbatchי כאשר צויננו ותבוא בהם הרוח ויחיו
ויעמכו על גליהם חיל נדיל מאד מאד : ۱۵ ויאמר
אליו בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה
אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו גנורנו לנו : ۱۶ לכן
הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח
את קברותיכם והעלתי אתכם מכבאותיכם עמי והבאתו
אתכם אל ארמת ישראל : ۱۷ וירדעתם כי אני יהוה בפתח
את קברותיכם ובעהלותי אתכם מכבאותיכם עמי : ۱۸
וננתית רוחי בכם וחיהתם והנחתו אתכם על ארמתכם
וירדעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה : ۱۹ ויהי
דבריך יהוה אליו לאמר : ۲۰ ואתה בן אדם קח לך עז
אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עז
אחד וכתוב עליו לוסף עז אפרים וכל בית ישראל
חברו : ۲۱ וקרב אתם אחד אל אחד לך לעז אחד והוא
לאחדרים בידך : ۲۲ וכאשר יאמרו לך בני עמד לאמר
הלוּ תניד לנו מה אלה לך : ۲۳ דבר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לך את עז יוסף אשר ביד אפרים
ושבט ישראלי חברו וננתית אותם לעז יתודה
ועשיהם לעז אחד והוא אחד בידך : ۲۴ והיו העצים אשר
תכתב עליהם בידך לעיניהם : ۲۵ ודבר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לך את בני ישראל מבין הגוים
אשר הלוּ שם וocabתיהם אתם מסביב והבאתו אותם אל
ארמתם : ۲۶ ועשיתי אתכם לנוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומליך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה ערד לשני גוים
ולא יהצז עוד לשתי מלכות עוד : ۲۷ ולא יטמאו עוד
בגלוּלים ובשקוציהם ובכל פשעים והושעתי אתם

כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהודה: ¹⁴ ואנשי תමיד יבדילו עברים בארץ מקרים את העברים את הנothers על פניהם הארץ מקצת שבעה חדשים יחקרו: ¹⁵ ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצל ציון עד קבריו אותו המקרים אל ניא המון גנו: ¹⁶ וכן שם עיר המונה וטהרו הארץ: ¹⁷ ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר ל'צפור כל כף ולכל חית השדרה הקבצוו ובאו האספו מסביב על זבחו אשר אני זבח לכם זבח נדול על הרי ישראל ואכלתם בשער ושותיהם דם: ¹⁸ בשער גבורים תאללו ודם נשאי הארץ תשטו אילם כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: ¹⁹ ואכלתם חלב לשבעה ושותיהם דם לשכرون מזבחך אשר זבחתי לכם: ²⁰ ושבעתם על שלוחני סוס ורכב נבודר וככל איש מלמזה נאם אדני יהוה: ²¹ ונתתי את כבודך בנים וראו כל הנויים את משפטיך אשר עשית ואת יידי אשר שמתי בהם: ²² וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהים מן היום ההוא והלאה: ²³ וידעו הנויים כי בעונם גלו בבית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פניהם ואתגנום ביד צדוקים ויפלו בחרב כלם: ²⁴ כטמאתם וכפשיהם עשיתי אתכם ואסתר פניהם מהם אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמי כל בית ישראל וקנאי לשם קדשי: ²⁵ ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבעתם על אדרמתם לבטה ואין מחריד: ²⁷ בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אותם מארצאות איביהם ונקדשתי בהם לעני הנויים רבים: ²⁸ וידעו כי אני יהוה אלהים בגנולותיהם אתם אל הנויים וכנסתיהם על אדרמתם ולא אותיר עוד מהם שם: ²⁹ ולא אסתיר עוד פניהם מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה:

40 בעשרים וחמש שנה לגולתנו בראש השנה בעשור לחדר באربع עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר עצמה היום זה היה עלי יד יהוה ויבא אליו שמה: ² במראות אליהם הביאני אל ארץ ישראל ווינחני אל הר נבה מאר ועליו מבנה עיר מנגב: ³ ויביא אותו שמה והנה איש מראותו כמוראה נחת ופטול פשתים בירדו וקנה המדה והוא עמד בשער: ⁴ וידבר אליו האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזוריך שמע ושים לך כל אשר אני

וחיל רב: ¹⁶ ועלית על עמי ישראל כען לכסות הארץ באחריות דמים תהיה ותבואותיך על ארצי למען דעת הגויים ATI בהקדשי לך לענייהם גנו: ¹⁷ כה אמר אדני יהוה אתה הוא אשר דברתי ביום קדמוניים ביד עברי נביי ישראל הנבאים ביום ההוא ביום בו נו על אדרמתם עליהם: ¹⁸ והיה ביום ההוא ביום בו נו על אדרמת ישראל נאם אדני יהוה תעה חמתי באפי: ¹⁹ ובקנאי ישראלי אשר דברתי לך אם לא ביום ההוא יהיה רعش נדול על אדרמת ישראל: ²⁰ ורעש מפני דנו היום ועוף השמיים וחית השדרה וכל הרמש על הארץ וכל האדים אשר על פניהם הארץ ונחרטו הרים ונפלו המדרנות וכל חומה לארץ תפול: ²¹ וקרأتي עליו לכל הרי הארץ נאם אדני יהוה חרב איש באחו תהיה: ²² ונשפטו אותו בדבר ובגדים ונושם שוטף ואבוי אלגבייש אש וגפרית אמיטר עליו ועל אנפיו ועל עמים רבים אשר אותו: ²³ והתנדلت ותתקדשתי ונודעתו לעני נויים רבים וידעו כי אני יהוה:

39 ואתה בן אדם הנבא על גנו ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גנו נשיא ראש משך ותבל: ² ושבתייך ושאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל: ³ והכיתוי קשתך מיד שמואלך וחותיך מיד ימינך אפיל: ⁴ על הרי ישראל תפול אתה וכל אנפיק ועמוס אשר אתק לעת צפור כל כף וחית השדרה נתוך לאכלה: ⁵ על פניהם השדרה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ⁶ ושלחתך אש במגנו ובכיסבי האים לבטה וידעו כי אני יהוה: ⁷ ואת שם קדשי אודייך בתוכך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הנויים כי אני יהוה קדוש בישראל: ⁸ הנה בא ונחיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי: ⁹ ויצאו ישבי ערי ישראל ובעירו והשיקו בנשך ומגן זכנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמה ובעירו בהם אש שבע שנים: ¹⁰ ולא ישאו עצים מן השדרה ולא יחטבו מן הערים כי בנשך יבערו אש ושללו את שליהם ובזוזו את בזוזיהם נאם אדני יהוה: ¹¹ והיה ביום ההוא אתן לנו מקום שם קבר בישראל ני העברים קדמתם הם וחסמתם היא את העברים וקברו שם את גנו ואת כל המונה וקראו ניא המון גנו: ¹² וקברם בית ישראל למן טהר את הארץ שבעה חדשים: ¹³ וקברו

27 ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות: 28 ויביאני אל החצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה: 29 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: 30 ואלמו סביב סביב ארך חמיש עשרים וחמש אמות: 31 ואלמו אל חצר החיצונה ותמרים אלה: 32 ויביאני אל החצר הפנימי דרך הדרום וימד את השער כמדות אלה: 33 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה: 34 ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו וمفו ושםנה מעלה מעלה: 35 ויביאני אל שער הצפון ומדר כמדות האלה: 36 תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה: 37 ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו ומפו ושםנה מעלה מעלה: 38 ולשכה ופתחה באלים השערים שם ידicho את העלה: 39 ובאלם השער שני שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשוחט אליהם העולה והחטא והאש: 40 ואל הכתף מוחוצה לעולה לפתח השער הצפינה שני שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלים השער שני שלחנות: 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמנה שלחנות אליהם ישבתו: 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני נוית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי ונבה אמה אחת אליהם יונחו את הכלים אשר ישחווט את העולה בסם וזהובח: 43 והשפטים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל שלחנות בשער הקרבן: 44 ומוחוצה לשער הפנימי לשכותם שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפון: 45 וירדבר אליו זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכחנים שMRI משמרת הבית: 46 והלשכה אשר פניה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו: 47 מה שמה בנו צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו: 48 וימד את החצר ארך אמה ורחב אמה מרבעת והזובח לפניו הבית: 49 ויביאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמיש עשרים אמה: 50 ומעלות שבעה עלות שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: 51 ארך האלם עשרים מראה אותה כי למען הראותה הבאה הנה הנדר את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: 52 והנה חומה מוחוץ לבית סביב סביב וביד האש קנה המודה שאמות באמה וטפח וימד את רחוב הבניון קנה אחד וקומה קנה אחד: 53 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדרימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד ארך וקנה אחד רחוב קנה אחד: 54 והתא קנה אחד אחד ארך וקנה אחד רחוב ובין התאים חמיש אמות וסף השער מאנצל אלום השער מהביה קנה מהביה קנה אחד: 55 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שרים אחד: 56 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שרים אחד ותאי השער דרך הקדים אמות ואלם השער מהביה: 57 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלהם ומדה אחת לשלהם מפה ומפו: 58 וימד את רחוב פתח השער עשר אמות ארך השער שלישי עשרה אמות: 59 ונוביל לפני התאות אמה אחת ואמה אחת נוביל מפה והטא שש אמות מפו ושמנה אמות מפו: 60 וימד את השער מגן התא לנו רחוב עשרים וחמש אמות פתח נדר בטה: 61 ויעש את אילם שיש אמה ואל אל החצר השער סביב סביב: 62 ועל פני השער היאות על לפני אלם השער הפנימי חמישים אמה: 63 וחלונות אטומות אל התאים ואל אליהמה לפניהו לשער סביב סביב וכן לאלומות וחלונות סביב סביב לפניהו ואל אל תמרים: 64 ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשבות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב סביב שלשים לשבות אל הרצפה: 65 והרצפה אל כתף השערים לעממת ארך השערים הרצפה התחתונה: 66 וימד רחוב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון: 67 והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורוחבו: 68 ותאו שלשה מפו ושלשה מפה ואילו ואלמו היה כמדות השער הראשון חמישים אמה ארכו ורחב חמיש עשרים ובאמות: 69 ותאו שלשה מפה ואילו ואלמו לפניו: 70 ושער הקדים ובעלות שבע יעלו בו ואלמו לפניו: 71 ושער לחצר הפנימי נדר השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מאה אמה: 72 ווילכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדר אילו ואלמו כמדות האלה: 73 וחלונות לו ולאלמו סביב סביב כהחלנות האלה חמישים אמה ארך ורחב חמיש עשרים אמה: 74 ומעלות שבעה עלות שלש אמות מפו ואל מפו אל אילו:

מוות רבעה ופני הקדש המראה כמורה: 22 המובה עז שלוש אמות נבה וארכו שתיים אמות ומקצת יותר לו וארכו וקורתו עז יידבר אל זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשוייה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמירים כאשר שעשים ליקירות ועב עז אל פניהם מהחוץ: 26 וחלגונים אטמות ותמירים מפו ומפו אל תחפות האולם וצלעות הבית והעבים:

42 ויוצאי אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאנו אל הלשכה אשר נגד הנורה ואשר נגד הבניין אל הצפון: 2 אל פניהם ארך אמות המאהفتح הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגר רצפה אשר לחצר החיצונה אתיך אל פניהם בשלשים: 4 ולפניהם הלשכות מHALך עשר אמות רחב אל הפנימיות דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: 5 והלשכות העליונות קצריות כי יוכלו אתיקום מתנה מהתחנות ומהתקנות לבני: 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחנות ומהתקנות מהארץ: 7 ונגר אשר לחוץ לעממת הלשכות דרך החצר החיצונה אל פניהם הלשכות ארכו חמשים אמה: 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פניהם החיל מאה אמה: 9 ומתחטה לשכotta האלה המבוा מהיכל מאה אמה: 10 ברחוב נדר מהקדמים בכאו לתנה מהחצר החיצונה: 11 רחוב נדר החצר דרך הקדים אל פניהם הנורה ואל פניהם הבניין היכל מאה אמה: 12 וכפתוח הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הנדרת הגינה דרך הקדים בכאו: 13 ויאמר אליו לשכotta הצפון לשכotta הדרום אשר אל פניהם הנורה תנעה לשכotta הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחיטה והאשם כי המקום קדש: 14 בכאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בנידיהם אשר ישרתו בהן כי קרש הנה ילבשו בנידיהם תמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכروب: 15 וופני אדם אל התמורה מפו ופני כפיר אל התמורה מפו עשו אל כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד מעלה הפתח הכרובים והתרמירים שעשים וקיר ההיכל: 21 ההיכל

אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמלות אשר יעלوا אליו: ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:

41 ויבאנו אל ההיכל וימד את האילים שיש אמות רחוב מפו וSSH אמות רחוב מפו רחוב האهل: 2 ורחב הפתח עשר אמות וכחפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: 3 ויבא לפניהם וימד אייל הפתח שתים אמות והפתח שיש אמות ורחב הפתח שבע אמות: 4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל לפני ההיכל ויאמר אליו זה קדרה קדרים: 5 וימד קויר הבית שיש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב: 6 ווהצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמיים ובאות בקיר אשר לבית הצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: 7 ורחה נסבה למעלה למעלה לבית צלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחוב לבית למעלה וכן התהוויה עלה על העליונה לתוכונה: 8 וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסdots הצלעות מלו הקנה שיש אמות אצילה: 9 רחוב קויר אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית: 10 ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב: 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנחה פתח דרכם סביב סביב: 12 והבנייה אשר אל פניהם הנורה באתה דרכם הים רחוב שבעים אמה וקיר הבניין חמש אמות רחוב סביב סביב וארכו תשעים אמה: 13 ומדוד את הבית ארך מאה אמה והנורה והבנייה וקירותה ארך מאה אמה: 14 ורחב פניהם הבית והנורה לקדים מאה אמה: 15 ומדוד ארך הבניין אל פניהם הנורה אשר על אחרה ואתוקיה מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: 16 הספים והחלונים האטמות והאתיקום סביב לששתם נגד הסף שחיף עז סביב סביב עד החלנות והחלנות מסכות: 17 על מעלה הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל קויר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדרות: 18 ועשוי כרובים ותמירים ותמרה בין כרוב לכروب ושנים פנים לכروب: 19 וופני אדם אל התמורה מפו ופני כפיר אל התמורה מפו עשו אל כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד מעלה הפתח הכרובים והתרמירים שעשים וקיר ההיכל: 21 ההיכל

ארך באربع עשרה רחבה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלהו פנות קרים: 18 ויאמר אליו בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקוקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: 19 ונמתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הכהנים אליהם נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: 20 ולקחת מדרמו וננתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העוזרה ועל הגבול סביב וחטא אותו וכפרתו: 21 ולקחת את הפר החטאית ושרפו במפקד הבית מחוץ למקום: 22 וביום השני תקריב שער עזים תמים לחטאota וחטאota את המזבח כאשר חטאota בפר: 23 בכלוחך מהטה תקריב פר בן בקר תמים ואיל מנצאנן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מליח והעליו אותן עליה ליהוה: 25 שבעת ימים תעשה שער חטאota ליום ופר בן בקר ואיל מנצאנן תמים יעשה: 26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו: 27 ויכללו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשן הכהנים על המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורצאותיהם אתכם נאם אדני יהוה:

44 וישב אתו דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: 2 ויאמר אליו יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו ויהיה סגור: 3 את הנשנא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: 4 ויבאנו דרך שער הצפון אל לפני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פni: 5 ויאמר אליו כבוד יהוה מדרך יתירה ואפל אל פni: 6 ויאמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב ואמרת אל מריא לב בית ישראל כה: 7 בהבאים בני נכר לכמם מכל תועבותיכם בית ישראל: 8 בהבאים בני נכר ערלי לב וערליبشر ליהוות במקדשי להחללו את ביתו בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתו אל כל תועבותיכם: 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשמנון לשמרי משמרתי במקדשי לכם: 9 כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערלبشر לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: 10 כי אם הלוים

ומדרדו סביב סביב: 16 מדרד רוח הקדים בקינה המדינה חמיש מאות קנים בקינה המדינה סביב: 17 מדרד רוח הצפון חמיש מאות קנים בקינה המדינה סביב: 18 את רוח הדרום מדרד חמיש מאות קנים בקינה המדינה: 19 סבב אל רוח הים מדרד חמיש מאות קנים בקינה המדינה: 20 לאربع רוחות מדרדו חומה לו סביב סביב ארך חמיש מאות ורחב חמיש מאות להבדיל בין הקדש לחל:

43 וילכני אל השער שעיר אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקו לו כולם מים והארץ האירה מכבודו: 3 וכמראה המוראה אשר ראיינו כמראה אשר ראיינו בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיינו אל נהר כבר ואפל אל פni: 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פנו דרך הקדים: 5 ותשאנו רוח ותביינו אל החצר הפנימית והנה מלא כבוד יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אליו מהברית ואיש היה עמד אצל: 7 ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי איש אשר אשכנ שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמא עוד בית ישראל שם קדשי הנה ומלכיהם בזוניהם ובפניהם מלכיהם במותם: 8 בתחים ספם את ספי ומזוזהם אצל מזוותי והקירות בינו ובניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: 9 עתה ריחקו את זנותם ופנרי מלכיהם ממני ושכנתו בתוכם לעולם: 10 אתה בן הנדר את בית ישראל את הבית ויכלמו מעוניותיהם ומדדו את תכניתה: 11 וואם נכללו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותיו ומוצאו וmobאיו וכל צורתו ואת כל חתתו וכל צורתו וכל תורה הודעה אתם וכותב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חתתו ועשו אותם: 12 זאת תורה הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורה הבית: 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחוב ונבולה אל שפתה סביב זורת האחד וזה נב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד העוזרה התתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעוזרה הקשנה עד העוזרה הנגידלה ארבע אמות ורחב אמה: 15 והחראל ארבע אמות ומהאראל ולמעלה הקרןotta ארבע: 16 והחראל שתים עשרה ארך בשתיים עשרה רחוב רביע אל ארבעת רביעיו: 17 והעוזרה ארבע עשרה

לכהן להניה ברכה אל ביתך : 31 כל נבלת וטרפה מן העוף ומון הבהמה לא יאכלו הכהנים : 45 ובחלילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדרש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדרש הוא בכלל גבולות סביבה : 2 יהוה מזה אל הקדרש חמיש מאות בחמש מאות מרבע סיבוב וחמשים אלף מגדר של סביבה : 3 ומן המודה הזאת תמדו ארך חמש אמה מגדר של סביבה : 4 קדרש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש קדרשים : 5 קדרש מן הארץ לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים יהוה הקדשים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש : 6 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרה ומقدس למקדש : 7 ולנשיא מזה ומזה לתורמות הקדרש בית ישראל יהוה : 8 ולנשיא מזה ומזה לתורמות הקדרש ולאותה העיר אל בני תרומות הקדרש ואל בניאותה העיר ומפתחת קדרמה קדרימה וארכ לעתות אחד החלקים מגובלים אל גבול קדרימה : 9 לא רץ יהוה לו לא זהה בישראל ולא ינו עוד נשיאו את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשכתיים : 10 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושר הסירו ומשפט צדקתו עשו הרימו גרשׁתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה : 11 מאוני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם : 12 האיפה והבת תכנן אחד יהוה לשאת מעשר החמר הבת ועשורת החמר האיפה אל החמר יהוה מתכנתו : 13 והשקל עשרים נהה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם : 14 וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכרה השערם : 15 וחק השמן הבת השמן מעשר הבת עשרה הכתבים חמר כי עשרה הכתבים חמר : 16 ושה אהת מן הצאן מן המאותים מושקה ישראל למנה ועלולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה : 17 ועל הארץ יהיו אל התרומה זאת לנשיא בישראל : 18 ונשיא יהוה העולות ומונחה והנכד בחגיגים ובחדושים ובשבות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטא ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל : 19 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדר אשר רחקו מעלי הטעותישראל אשר תען מעלי אחריו גלויהם ונשאו עונם : 20 וזהו במקדי מושרטים פקרות אל שעריו הבית ומשרתים את הבית מה ישחטו את העלה ואת הזבח לעם ומה יעדו לפניהם לשורתם : 21 עין אשר ישרתו אותם לפני נולאים והוא לבית ישראל למכשול עון על כן נשאי ירי עלייהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם : 22 ולא יגש אליו לכהן לי ולנשא על כל קדרשי הקודשים ונשאו כל מתחם ותוועותם אשר עשו : 23 ונחתוי אותם שמרי משמרת הבית לכל עברתו שמרו את משמרת מקדשי בתעה בני ישראל מעלי המה יקרבו אליו לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה : 24 מה יבא אל מקדשי ומה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתיו : 25 והיה בבואם אל שעריו החצר הפנימית בנדוי פשחים ילבשו ולא יעלנה עליהם צמר בשורתם בשעריו החצר הפנימית וביתה : 26 פאריו פשתים יהיו על ראשם ומכוני פשתים יהיו על מתניתם לא יתגרו בייע : 27 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשוטו את בנדיהם את בנדיהם אל גילהו ופרק לא ישלחו כסום יכسوו את ראשיהם : 28 וראשם בנדיהם נטהרם ולא יקרבו את העם בבדיהם : 29 וכיון לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית : 30 ואלמנה וגropaה לא יקחו להם לנשיותם כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהי אלמנה מכחן יקחו : 31 ואל עמי ירו בוין קדרש לחל ובין טמא לטהור יודעם : 32 ועל ריב המה יעדו לשפט במשפט ושפתו ואת תורה ואת חקתי בכל מועד ישרמו ואת שבתווי יקרשו : 33 ואל מות אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היה לה איש יטמאו : 34 ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו : 35 ובימים הבאים אל קדרש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאנו נאם אדני יהוה : 36 והיתה להם לנחלה אני נחלהם ואחות לא תנתנו להם בישראל אני אחותם : 37 המנחה והחטא והאשם מה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהוה : 38 וראשתם כל בכורי כל וככל תרומות כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשת ערסותיכם נתנו

את הסלת מנהה ליהוה חקוקות עולם תמיד : 15 ועשה את הכהן נודם החטא ונמנן אל מוזות הבית ואל ארבע פנות הארץ לモבה ועל מוזות שער החצר הפנימית : 20 וכן נחלהו בשבועה בחדר חדש מאיש שנה ומפתח וכפרתם את הבית : 21 בראשון בארכעה עשר יום לחדר היה לכם הפסח חג שבועות מימים מצוח יאלל : 22 ועשה הנשיא ביום ההוא בעדרו ובעד כל עם הארץ פרחטא : 23 ובשבוע ימי החג יעשה עליה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילם תמיימים ליום שבעת הימים וחטא שער עזים ליום : 24 וממנה איפא לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה : 25 בשבעה חמישה עשר יום לחדר בחג יעשה כאללה שבעת הימים כחטא עלה וכמנחה וכשמן :

46 *כה אמר אדרני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדמים יהיה סגור ששת ימי המעשה ובוים השבת יפתח ובוים החדש יצתה : 2 ובא הנשיא דרך אלם השער מחוץ ועמד על מוזות השער ועשנו הכתנים את עולתו ואת שלמייו והשתחווה על מפתן השער ויצא והשער לא ישגר עד הערב : 3 והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבות ובחדשים לפני יהוה : 4 והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה איפא לאיל ולכבשים מנחה מחת ידו ומן הין לאיפה : 5 ובוים החדש פר בן השבת ששה כבשים תמיימים ומן הין לאיפה : 6 ובוים החדש פר בן במוועדים הבא דרך ושתת כבשים ואיל תמיימים יהיו : 7 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשין ידו ושם הין לאיפה : 8 ובבוא הנשיא דרך אלם השער יבוא ובדרךו יצא : 9 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחחות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפון לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו : 10 והנשיא בתוכם בכואם יבוא ובצאתם יצאו : 11 ובוחנים ובמוועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מחת ידו ושם הין לאיפה : 12 וכן יעשה הנשיא נדבה עליה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדמים ועשה את עולתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת יוציא וסגור את השער אחריו יצאו : 13 וככש בן שנתיו מימים תעשה עליה ליום ליהוה בברך בברך תעשה אותו : 14 וממנה תעשה עלייו בברך בברך ששיטת האיפה ושםן שלישיות ההין לרס*

47 *וישבנו אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתח הבית קדימה כי פנוי הבית קדמים והמים ירדדים מתחת מכתף הבית הימנית מניב למזבח : 2 וויצוiani דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפענה קדמים והנה מים מפלכים מן הכתף הימנית : 3 בצתה האיש קדמים וקו בידיו ומד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים : 4 וימד אלף ויעברני במים מרים ברכיים וימד אלף ויעברני מי מותנים : 5 וימד אלף נחל אשר לאוכל לעבר כי נאו המים מי שחזו נחל אשר לא עבר : 6 ויאמר אליו הראית בן אדם וילכני וישبني שפת הנהחל : 7 בשובני והנה אל שפת הנהחל עץ רב מאר מזה ומזה : 8 ויאמר אליו המים האלה יוצאים אל הגליל הקדמוניה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוציאים ונרפא המים : 9 והיה כל נפש היה אשך ישץ אל כל אשך יבוא שם נחלים כי היה והיה הדנה רבה מאד כי באו שם מהמים האלה יורפאו וחיו כל אשך יבוא שם הנהחל : 10 והיה יעמוד עליו דוגים מעין גדי ועד עין גנלים משטו*

ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים : 10 ולאלה תהיה תרומותה הקדש לכוהנים צפונה חמשה ועשרים אלף ומאה וחמשה עשרה אלפיים וקדימה רחוב עשרה אלפיים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והוא מקדש יהוה בתוכו : 11 הנחל יעליה על שפטו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יוביל עליו ולא יתם פריו לחדריו יבכר כי מימי מון המקדש מהה יוצאים והוא פריו למאכל ועליהם לתרופה : 12 כה אמר אדני יהוה הנה גבול אשר תנהלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל ווסף חבלים : 13 ונחלתם אמתה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לחתה לאבותיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה : 14 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הנדול הריך חתלו לבוא צדקה : 15 חמת ברוחה סברים אשר בין גבול دمشق ובין גבול חמת הצר התיכון אשר אל גבול חורן : 16 וזה גבול מן הים חצר עיון גבול دمشق וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון : 17 ופאת קדמים מבין חורן ומבין دمشق ובין הגלעד ובין ארץ ישראל הירדן מגובל על הים הדרומי תמרו ואת פאת קדימה : 18 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הנדול ואת פאת תימנה נגבה : 19 ופאת ים הים הנדול מגובל עד נכח לבו חמת זאת פאת ים : 20 וחלקתם את הארץ הזאת לשבטי ישראל : 21 וזה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הנגידים בתוככם אשר הולדו בנים בתוכם והיו לכם כאורה בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוכם שבטי ישראל : 22 וזה בשבט אשר גר הגר אותו שם תנו נחלתו נאם אדני יהוה :

48 ולאלה שמות השבטים מקצת צפונה אל יד דרכם חתלו לבוא חמת הצר עין גבול دمشق צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדמים ים דן אחד : 23 וועל גבול דן מפאת קדמים עד פאת ימה אשר אחד : 24 וועל גבול אשר קדימה עד פאת ימה מנשה אחד : 25 וועל מנשה מפאת קדימה עד פאת ימה אפרים אחד : 26 וועל גבול אפרים מפאת קדמים עד פאת ימה ראובן אחד : 27 וועל גבול ראובן מפאת קדמים עד פאת ימה יהודה אחד : 28 וועל גבול יהודה מפאת קדימה עד פאת ימה תרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחוב וארכח אחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו : 29 זאת הארץ אשר תפילו מנהלה לשבטי ישראל ולאלה להרומים יהיו ל민ה תהיה דגנתם כרגנת הים הנדול רכה מאד : 30 ובצאתו ונבואו ולא ירפא למלאח נהנו : 31 ועל הנחל יעליה על שפטו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יוביל עליו ולא יתם פריו לחדריו יבכר כי מימי מון המקדש מהה יוצאים והוא פריו למאכל ועליהם לתרופה : 32 כה אמר אדני יהוה הנה גבול אשר תנהלו את הארץ הארץ הזאת لكم בנחלה : 33 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הנדול הריך חתלו לבוא צדקה : 34 חמת ברוחה סברים אשר בין גבול دمشق ובין גבול חמת הצר התיכון אשר אל גבול חורן : 35 וזה גבול מן הים חצר עיון גבול دمشق וצפון צפונה וגובל חמת הדרומי תמרו ואת פאת קדימה : 36 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הנדול ואת פאת תימנה נגבה : 37 ופאת ים הים הנדול מגובל עד נכח לבו חמת זאת פאת ים : 38 וחלקתם את הארץ הזאת לשבטי ישראל : 39 וזה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הנגידים בתוכם אשר הולדו בנים בתוכם והיו לכם כאורה בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוכם שבטי ישראל : 40 וזה בשבט אשר גר הגר אותו שם תנו נחלתו נאם אדני יהוה :

מחלחתם נאם אדרני יהוה: 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמיש מאות וארבעה אלף מדה: 31 ושער העיר על שמות שבטי ישראל שעירם שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: 32 ואל פאת קדרימה חמיש מאות וארבעה אלףים ושעריהם שלשה ושער יוסף אחד שער בנימין אחד שער דן אחד: 33 ופאת גנבה חמיש מאות וארבעה אלףים מדה ושעריהם שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולון אחד: 34 פאת ימה חמיש מאות וארבעה אלףים שעיריהם שלשה שער נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: 35 סכיב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:

מועדיה: 12 והשפטו גנבה ותאנתה אשר אמרה אתנה מההלי אשר נתנו לנו מהאהבי ושותיהם ליעיר ואכלתם חות השדה: 13 ופקחתי עלייה את ימי הבעלים אשר תקтир להם ותעד נומה וחליתה ותלך אחריו מהאהבה ואתי שכחה נאם יהוה: 14 לכן הנה אנכי מפתחה והלכתיה המדבר ודברתי על להה: 15 ונחתה לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקווה וענתה שמה כי מי נעריה וכיוום עלתה הארץ מצרדים: 16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישׁ ולא תקראי לי עוד בעלי: 17 והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכיר עוד בשם: 18 וכברתי להם ברית ביום ההוא עם חות השדה ועם עופ השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשbor מן הארץ והשכבותים לבטה: 19 ואראשיך לי לעלם ואראשיך לי בצדך ובמשפט ובחסד וברחמים: 20 ואראשיך לי באמונה וידעת את יהוה: 21 והיה ביום ההוא ענה נאם יהוה ענה את הדרן ואת התIROוש ואת היצהר והם יענו את ירושאל: 22 ורעתיה לי בארץ ורחתמי את לא רחמה ואמרתי לא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי:

3 ויאמר יהוה אליו עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת אהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואובי אישׁ עניים: 2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחומר שעדרים ולתק שערם: 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תוני ולא תהיי לאיש ונם אני אליך: 4 כי מימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טבו באחריות הימים:

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם ישבי הארץ כי אין אמרת ואני חסד ואני דעת אלהים בארץ: 2 אלה וכחש ורצח ונגב ונאף פרצוי ודרמים ברים נגענו: 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יוושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגטני הם יאספו: 4 אך אישׁ יירב ואל יוכח אישׁ ועמק כמרי כי כהן: 5 וכשלת הימים וכשל נם נביא עמק ליליה ודרמיית אמרך: 6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאשת ואמאסך מכחן לית השבח תורה מידך: 7 והשכתי כל משושה חנה חדשה ושכחה וכל אלהיך אשכח בניך נם אני: 7 כרבם כן חטא ליכבודם

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי ביום עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יושע מלך ישראל: 2 תחולת דבר יהוה בהושע ואמר יהוה אל הושע לך זאת זוניות וילד זוניות כי זונה תונה הארץ מאחריו יהוה: 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותחר ותלד לו בן: 4 ויאמר יהוה אלו קרא שמו יזרעהל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעהל על בית יהוא והשכתי מלכות בית ישראל: 5 והיה ביום ההוא שברתאי את קשת ישראל בעמק יזרעהל: 6 ותחר עוד עוד ארחים את בית ישראל כי נשא אשא להם: 7 ואת בית יהודה ארחים והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: 8 ותגמל את לא רחמה ותחר ותלד בן: 9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואני לא אהיה לכם: 10 והיה מספר בני ישראל כחול היום אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועל הארץ כי נдол יום יזרעהל:

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: 2 ריבו באמכם ריבבו כי היא לא אשתי ואני לא אישׁ ותסר זוניה מפניה ונאופה מבין שדייה: 3 פן אפשרנה ערמה והצנوتיה ביום הולדה ושמתייה כמדבר ושתה הארץ ציה והמתיה בצמא: 4 ואת בניה לא ארחים כי בני זוניות הנה: 5 כי זונתא אמת הבישה הורותם כי אמרה אלה אחרי מהאהבי נתני לחמי ומיimi צמרי ופשטי שניי ושקוי: 6 לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה נתיבותיה לא תמצא: 7 ורדפה את מהאהבה ולא תשי אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישׁ הראשון כי טוב לי או מעתה: 8 והיה לא ידעה כי אני נתתי לה הדרן והתIROוש והיצחר וכסף הרבبيיה לה זהב עשו לבעל: 9 לכן אשוב ולקחתי דני בעתו ותירוש במוועדו והצלתי צמרי ופשטי לבסות את ערותה: 10 ועתה אגלה את נבלתה לעני מהאהבה ואישׁ לא יצילה מידך: 11 והשכתי כל משושה חנה חדשה ושכחה וכל אלהיך אשכח בניך נם אני: 7 כרבם כן חטא ליכבודם

6 לכלו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך
ויחבשנו: 2 יהינו מיטים ביום השלישי יקמננו ונחיה לפניו:
3 ונדרעה נרדפה לדעת את יהוה כ熟知 נכון מצאו ויבוא
כנשם לנו כמלך שורחה ארץ: 4 מה עשה לך אפרים
מה עשה לך יהודה והסדרם כען בקר וכטול משכים
הליך: 5 על כן חצבתי בנכאים הרגנים באמורי פי
ומשפטיך אור יצא: 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת
אליהם מעלות: 7 והמה כארם עברו בריתם שם בנדוד
בי: 8 נלעד קריות פועלין און עקבה מדם: 9 וכחci איש
נדורים חבר כהנים דרכך ירצחו שכמה כי זמה עשו: 10
בבית ישראל ראייתו שעריריה שם נזות לאפרים נטמא
ישראל: 11 גם יהודה שתקציר לך בשובי שבות עמי:

7 כראוי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי
פעלו שקר ונגב יבו פשט נדור בחוץ: 2 ובול יאמרו
ללבם כל רעתם זכרתי עתה סבבם מעליהם ננד
פני הו: 3 ברעתם ישמחו מלך ובכחיהם שריהם: 4
כלם מנאים כמו תונר בעריה מאפה ישבות מעיר מלוש
בצק עד חמץתו: 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מיין
משך ידו את לツים: 6 כי קרבו כתנור لكم בארכם כל
הלילה ישן אפהם בקר הווער כאש להבה: 7 כלם
וחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין
קרא בהם אל: 8 אפרים בעמיהם הוא יתבולל אפרים
היה ענה בלי הופכה: 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע נם
шибה ורקה בו והוא לא יידע: 10 ונעה נאון ישראל בפניו
ולא שבו אל יהודה אלהיהם ולא בקשׂהו בכל זאת: 11 ויהי
אפרים כיוונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו: 12
כאשר ילכו אפרוש עליהם רשות כעוף השמים אוירדים
איסרים כשמי לעדרם: 13 אויהם כי נדרדו ממנה שד
להם כי פשעו בי ואני אפרם והמה דברו עלי כובים:
14 ולא עקרו אליו כלכם כי ייללו על משכבותם על דן
ותירוש ותונרו יטورو בו: 15 ואני יסתר חיקתי ורעותם
ואלי יחשבו רע: 16 ישבו לא על היי כקשת רמיה יפלטו
בחרב שרים מזעם לשונם זו לענם בארץ מצרים:

8 אל חך שפר כנסר על בית יהוה יען עברו בריתו
ועל תורתו פשעו: 2 לי יעקו אליו ידענוך ישראל: 3
ונח ישראל טוב אויב ירדפו: 4 הם המליכו ולא ממניהם
השירו ולא ידעתו כספם וזהם עשו להם עצבים למן

בקלון אמר: 8 חטא עמי יאכלו ואל עונם ישאו נשוא: 9
והיה כעם כהן ופרקתו עליו דרכיו ומעללו אשיב לו:
10 ואכלו ולא ישבעו ההנו ולא יפרצוי כי את יהוה עזבו
לשמר: 11 זנות ויין ותירוש יקח לך: 12 עמי בעציו ישאל
ומכלו ניד לו כי רוח זוננים החטה ווינו מתחה אללהיהם
13 על ראשיהם ישבחו ועל הנבעות יקטרו תחת
אלון ולבנה אלה כי טוב צלה על כן תזינה בנותיכם
וכלהותיכם תנפנה: 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזינה
ועל כלותיכם כי תנפנה כי הם עם הזונה יפרדו ועם
הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: 15 אם גנה אתה
ישראל אל יאשם יהודה ואל תבוא הגלגול ואל תعلו
בית און ואל השבעו חי יהוה: 16 כי כפירה סורה סדר
ישראל עתה ירעם יהוה ככש במרחב: 17 חביר עזבים
אפרים הנה לו: 18 סר סבאמ הזונה הנו אהבו הבו קלון
מנניה: 19 צדר רוח אותה בכנפיו ויבש מזבחותם:

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך
האזורנו כי לכם המשפט כי פה היהTEM למצופה ורשת
פרושה על תבור: 2 ושהת שטים העמיקו ואני מוסר
לכלם: 3 אני ידעתו אפרים וישראל לא נכח ממני כי
עתה הזונה אפרים נתמא ישראל: 4 לא יתנו מעליהם
לשוב אל אלהיהם כי רוח זוננים בקרבם ואת יהוה לא
ידעו: 5 ונעה נאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו
בעונם של נם יהודה עם: 6 בזאנם ובכקם ילכו
לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: 7 ביהוה בנדוד כי
בנום זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם: 8 תקעו
שופר בנבעה חצירה ברמה הריעו בית און אחריך
בנימין: 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי
ישראל הודיע נאמנה: 10 היו שרי יהודה כסינוי נובל
עליהם אשפוך כמים עברתי: 11 שעוק אפרים רצוץ
משפט כי הוואיל הליך אחריך צו: 12 ואני כעש לאפרים
וכרכב לבית יהודה: 13 וירא אפרים את חילו ויהודיה
את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב
והוא לא יכול לרפא לכם ולא יגנה מכם מזoor: 14 כי
אני כshall לאפרים וככפир לבית יהודה אני אוי אטרף
ואלך אשא ואין מציל: 15 אלך אשובה אל מקומי עד
אשר יאשנו ובקשו פני בצר להם ישחרני:

מחמודי בטנים: 7 ימאסם אלה כי לא שמעו לו וייהו נדרדים בנים:

10 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפניו הרבהה למצוות כתוב לארצו הוטיבו מצבות: 2 חלקם עתה יאשמו הוא יערף מזבחות ישרד מצבותם: 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: 4 דבריו דברים אלות שאכרת ברית ופרח בראש משפט על תלמי שר: 5 לעגנות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו גילו על כבודו כי גלה ממנה: 6 גם אותו לאשור יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: 7 נדמה שמרון מלכה כקף על פני מים: 8 ונשמדו במות און חטא ישראל קין ודרדרי יעלח על מזבחות ואמרו להרים כסונן ולגבעות נפלו עליינו: 9 מימי הנבעה החטא של ישראל שם עמדו לא השגים בגבעה מלחמה על בני עולות: 10 באותיו ואסרים ואספו עליהם עמים באסרים לשתי עינותם: 11 ואפרים ענלה מלמדה אהבתוי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודת שרד לו יעקב: 12 וזרעו לכם לצדקה קצרו לפיה חסד נירו לכם ניר ועת לדרכו את יהוה עד יבוא וירה צדק لكم: 13 חרשתם רשות עולתה קצורתם אכלתם פרי בחש כי בטהרת בדרכך ברב גבוריך: 14 וקאם שאון בעמק וכל מציריך יושד כshed שלמן בבית ארבל ביום מלחמה אם על בניהם רטשה: 15 ככה עשה לכם בית אל מפני רעה רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: 2 קראו להם כן הלו כבניהם לבעים יובחו ולפסלים קטרון: 3 ואני תרגתי לאפרים קחם על זרעהתו ולא ידעו כי רפאים: 4 בחבליהם אדים אמשכם בעבות אהבה ואהיה להם כנורומי על על לחיים ואת אלו אוכיל: 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מאכלוי מאננו לשוב: 6 וחלה חרבת עיריו וככלתה בdryio ואכללה ממעצתיהם: 7 ועמי תלאים למושבתי ועל על יקראהו יחד לא ירומים: 8 איך אנתך אפרים אמנך ישראל איך אנטךقادמה אשימך צבאים נהפק עלי לבי יהוד ככמרו נחומי: 9 לא עשה חרון אף לא אשוב לשחת אפרים כי אל אני ולא איש בקרבך קדוש ולא אבא

יכרת: 5 זונה עגלך שמרון חרחה אפי בם עד מתי לא יוכל נקון: 6 כי מישאל והוא חרש עשה ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עNEL שמרון: 7 כי רוח זירעו וסופה יצטרו כמה אין לו צמח בלי יעשה כמה אולי יעשה זרים יבלעהו: 8 נבלע ישראל עתה הוא בנויים כליל אין חfine בו: 9 כי מה עלו אשר פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: 10 גם כי יתנו בנויים עתה אקבצים ויחלו מעט ממשא מלך שרים: 11 כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: 12 אכתוב לו רבו תורה כמו זו נחשבו: 13 זובי הבהיר זיכון בשר ואכלו יהוה לא רצם עתה זיכר עnom ופקד חטאות המה מצדים ישבו: 14 וישכח ישראל את עשו ובין היכלות יהודה הרבה עדים בצדות ושלחות אש בעריו ואכללה ארמתיה:

9 אל השם ישראל אל ניל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גדרות דן: 2 גדן ויקב לא ירעם ותיריש ייכחש בה: 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשר טמא יאכלו: 4 לא ייסכו ליהוה אין ולא יעדבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמא כי ללחם לנפשם לא יבוא בית יהוה: 5 מה תעשו ליום מועד תקברם מהמד לכספם קמוש יירוש חווה באלהיהם: 6 כי הנה הלו מושד מצרים תקbezם מף ליום תן יהוה: 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: 8 צפה אפרים עם אלהי נביא פח וקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהי: 9 העמיקו שהתו כימי הנבעה זיכר עnom יפקוד חטאיהם: 10 כענבים במדבר מצאי ישראל ככורה בטהנה בראשיתה ראיינו אבותיהם המה באו בעל פעור ונירנו לבשת ויהיו שוקצים כאחים: 11 אפרים כעוף יתעופף בכודם מלדה ומבטן ומהרוון: 12 כי אם יידלו את בניהם ושכלתים מארם כי נס אויל להם בשורי מהם: 13 אפרים כאשר ראיינו לזר שטולה בונה ואפרים להוציא אל חורן בנוי: 14 תנ להם יהוה מה תtan להם רחם משכיל וshedים צמקים: 15 כל רעתם ביגללי כי שם שנאים על רע מעלהיהם מביתו ארגשים לא אוסף אהבתם כל שרים סרדים: 16 הכה אפרים שרים יבש פרי בלי יעשין גם כי ילידון והמות

בניהם : 14 מיד שאל אפרים ממות אנאלם אהוי דבריך
15 מות אהוי קטבך שאל נחם יסתה מעניין : (Sheol h7585)
כוי הוא בין אחיהם יפראיא יבאו קדרים רוח יהוה ממדבר
עליה וובוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כל
חמדה : 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהוה בחרב יפלו
עליהם ירטשו והרתווי יבקעו :

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעניך :
2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא
עון וכח טוב ונשלהמה פרים שפטינו : 3 אשר לא יושענו
על סוס לא נרכב ולא נאמור עוד אל להינו למשעה ידינו
אשר ברך ירחים יתום : 4 ארפא מושבתם אהכם נדבה
כי שב אפי ממננו : 5 אהיה קטל לישראל יפרח כושונה
ויך שרשיו לבנון : 6 ילכו ינקוטו וייחיו צוית הודיע וריה
לו לבנון : 7 ישבו ישבו בצלו ייחיו דן ויפרחו כנפן
וכרו כיין לבנון : 8 אפרדים מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשרנו אני כברוש רענן מנני פריך נמצא : 9 מי חכם
ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדיקים ילכו
בם ופשעים יכשלו בם :

בעיר : 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג
ויחרדו בנים מים : 11 יהרדו צפוף ממצרים וכיונה
מאץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה : 12 סבבי
בכח אפרדים ובמרמה בית ישראל ויהודיה עד רד עם
אל עם קדושים נאמן :

12 אפרדים רעה רוח ורדף קדמים כל היום כוב וشد
ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל :
2 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב בדרךיו
כמעליו ישיב לו : 3 בבטן יעקב את אחיו ובאנו שרה
את אלהים : 4 יוישר אל מלך ויכל בכח ויתחנן לו בית
אל מצאנו שם ידבר עמו : 5 יהוה אלהי הצבאות יהוה
זכרו : 6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשבט שמר וקוה אל
אליהיך תמיד : 7 לנען בידו מאוני מרמה לעשך אהב : 8
ויאמר אפרדים אך שערתוי מצאתו און לי כל ינייע לא
ימצא לי עון אשר חטא : 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ
מצרים עד אושיבך באחלים כימי מועד : 10 ודברתוי על
הנבאים ואנכי חזון הרובתי וביר הנבאים אדרמה : 11 אם
NELUD און אך שוא היו בנגלי שורדים זבחו גם מובחחות
כללים על תלמי שדי : 12 ויבראח יעקב שדה ארם ויעבר
ישראל באשה ובאהה שמר : 13 ובנביא העלה יהוה
את ישראל מצרים ובנביא נשמר : 14 הצעיס אפרדים
תמרורדים ודמיו עליו ייטוש וחrapטו ישיב לו אדרנו :

13 כדבר אפרדים רחת נשא הוא בישראל ויאשם
בבעל וימות : 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
מכספסם כתבוגם עצבים מעשה חרשם כליה להם הם
אמרים זבחי אדם עגילים ישקון : 3 לכן יהו לנען בקר
וכטל משכים הלך כנץ יסער מנגן וכעשן מארבבה :
4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא
תדע ומושיע אין בלתי : 5 אני ירעתייך במדבר הארץ
תלאות : 6 כמרעתים וישבעו שבעו וירם לבם על כן
שכחוני : 7 ואהי להם כמו שחיל לנמר על דרך אשור : 8
אפניהם כרב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא
חית השדה תבקעם : 9 שחתקך ישראל כי כי בעירך :
10 אהוי מלך אפוא ויושיעך בכל עיריך ושפטיך אשר
אמרת תהני לי מלך ושרים : 11 אתן לך מלך באפי ואכח
בעברתך : 12 צדרור עון אפרדים צפניה חטאות : 13 חבל
 يولדה יבוא לך בן לא חכם כי עת לא יעד במשבר

קש עם עצום ערך מלחמה: 6 מפניו ייחלו עמים כל פנים Kbצו פארור: 7 כנבודים ירדzon כאשר יש מלחמה: 8 יעלו חומה ואיש בדרכו ילכו ולא ישבתו ארחותם: 9 ואיש אחיו לא ידחקון נבר במסלתו ילכו ובعد השלה פלו לא יבצעו: 9 בעיר שקו בחומה ירצון בכתים יعلו بعد החלונים יבוא כנגב: 10 לפניו רגזה ארץ רעשו שם שמש וירוח קדרו וכוכבים אספו נחם: 11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מתחנו כי עצום עשה דברו כי נדול יומם יהוה ונורא מאד ומוייכלנו: 12 וגם עתה נאם הווה שב עdry בכל לבכם ובצום ובבכי ובמספד: 13 וקרעו לבבכם ואל בנדריכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארץ אפים ורב חסן ונחם על הרעה: 14 מי יודע ישוב ונחם והשair אחריו ברכה מנהה ונסך ליהוה אלהיכם: 15 תקעו שופר בציון קדרו צום קראו עצרה: 16 אספו עם קדרו קהיל קבצוז נקם אספו עלולים ינקו שדים יצא חתן מחררו וכלה מהפתה: 17 בין האלים ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ועל תתן נחלתק לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: 18 ויקנא הווה לארכיו וייחמל על עמו: 19 ויעין יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדן והтирוש והיצחד ושבעתם אותו ולא את אהיכם עוד חרפה בינוים: 20 ואת הצפוני ארליך מעלייכם והדרתינו אל ארץ ציה ושםמה את פניו אל היום הקדרני וספו אל הים الآخرון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדייל לעשות: 21 אל תיראי אדמתה נيلي ושמחו כי הגדייל יהוה לעשות: 22 אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עז נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם: 23 ובכני ציון גילו ושמו ביהוה אלהיכם כי נתן لكم את המורה לצדקה וירד لكم נשם מורה ומלךוש בראשון: 24 ומלאו הנגרות בר והשיקו היקבים תירוש ויצחר: 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והנום חיל הגדול אשר שלחתי בכם: 26 ואכלתם אכול ושבוע והלחתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: 28 והיה אחריו כן אשפוך את רוחך על כלبشر ונבאו בנים ובנותיכם וקניכם חלומות חלמון בחוריכם חווונות יראו: 29 וגם על העבדים

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתאל: 2 שמעו ואת הוקנים והאוינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימים ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: 4 יתר הנום אכל הארבה יותר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: 5 הקיינו שכורים ובכו והילל כל שני יין על עיסים כי נכרת מפייכם: 6 כי נוי עליה על ארציו עצום ואין מספר שניי שני אריה ומתרעות לביאלו: 7 שם נפני לשמה ונתני לנצח חשפה והשליך הלבינו שריגיה: 8 אליו כבזולה חנרת שך על בעל נעריה: 9 החרת מנהה ונסך מבית יהוה אבל הכהנים משרתי יהוה: 10 שדר שדה אבל אדמתה כי שדר דגן הוביש תירוש אמלל יצחר: 11 הבישו אקרים הייללו כרמים על חטה ועל שעירה כי אבד קציר שדה: 12 הרגע הובישה והתאננה אמללה רמנון נס תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש שwon מון בני אדם: 13 חגורו וספדו הכהנים הייללו משרתי מזבח באו לנו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנהה ונסך: 14 קדרו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם ועכן אל יהוה: 15 אלה ננד ליום כי קרוב يوم יהוה וכshed משדי יבו: 16 אלה ננד עניינו אכל נכרת מניה אלהינו שמחה וניל: 17 עבשו פרדות תחת מנופתיהם נשמו אוצרות נהרסו ממנורת כי הביש דין: 18 מהナンחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם נס עדרי הצען נשמו: 19 אלך יהוה אקרה כי אש אכלת נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: 20 גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלת נאות המדבר:

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדרי בקר כי אין ענן וערפל כשר פרש על ההרים עם רב ועזום כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו תלחת להבה כגן עדן הארץ לפניו אכלת אש ואחריו תלחת להבה כגן עדן הארץ 4 כמראה סוסים מראהו וכפרושים בן ירוצון: 5 כקהל מרכבות על ראש הרים יركדון��ול להב אש אכלת

ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: 21 ונקיותי דם לא נקוטי יהוה שכן בציון: מופתים בשמות ובארץ דם ואש ותימרות עשן: 31 המשמש היפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הנדרול והנורא: 32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשידדים אשר יהוה קרא:

3 כי הנה בימים ההם ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: 2 וקצתית את כל הגוים והורדים אל עמק יהושפט ונשפטתי עם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בנויים ואת ארץ חלאן: 3 ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילד המכדו בין וישתו: 4 ונם מה אתם לי צר וצדון וככל גלויות פלשת הנמול אתם משלמים עלי ואם נמלים אתם עלי קל מהרה אשיב נמלם בראשכם: 5 אשר כספי וזהבי ללחטם ומהמדוי החטבים הבאים להיכליים: 6 ובני יהודה ובני ירושלים מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: 7 והני מעירים מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי נמלם בראשכם: 8 ומכרתית את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרתים לשכאים אל גוי רחוק כי יהוה יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: 10 כתו אתיכם להרבותה וומרתתיכם לרמחים החלש יאמור נבור אני: 11 עשובו באו כל הגוים מסביב ונתקצטו שנאה הנחת יהוה נבוריך: 12 יעورو ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב: 13 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם: 14 המוניהם המוניהם בעמק החרויז כי קרוב יום יהוה בעמק החרויז: 15 שם ושורה קדרו וכוכבים אספו ננהם: 16 יהוה מצין ישאג ומירשלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ יהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל: 17 ווידעתם כי או יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיותה ירושלים קדר וורדים לא יעברו בה עוד: 18 והיה ביום ההוא יטפו התהרים עסיס והגבועות תלינה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השיטים: 19 מצרים לשמה תהוה ואדרום למדבר שמה תהיה מוחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארץ: 20

ארבעה לא אשיבו על מכרם בכסף צדיק ואכינו בעבור נעלים : 8 והשאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענויים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדרשי : 9 ועל בנדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין העושים ישות בית אל יהודם : 10 ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כנבה אריות גבשו וחסן הוא כאלונים ואשميد פריו ממועל ושרשו מתחת : 11 ואנכי העלייתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי : 12 ואקים מבנים לנכאים מבהורייכם לנירים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה : 13 ותשקו את הנורים יין ועל הגבאים צויתם לאמר לא חנו : 14 הנה אנכי מעיך תחתיכם כאשר עתיק הענלה המלאה לה עمير : 15 ואבד מנוס מקל וחוזק לא יאמץ כחו ונבור לא ימלט نفسه : 16 ותפש קשת לא יעד וקל ברגלו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט نفسه : 17 ואמיין לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה :

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר : 2 רק אתם ידעתו מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם : 3 הילכו שנים יהדו בלתי אם נועדו : 4 הישאג אריה בעיר וטרף אין לו היזן כפיר קולו ממעתו בלתי אם לכד : 5 התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היילה פח מן האדמה ולכוד לא ליכוד : 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה : 7 כי לא יעשה אנני יהוה דבר כי אם נלה סודו אל עבריו תנביאם : 8 אריה שא מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא : 9 המשיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הר שמרון וראו מהומות ריבות בחותה ועשוקים בקרבה : 10 ולא ידעו עשות נכח נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם : 11 וכן אמר אהרן צר וסיבב הארץ והורד מנק עזק ונבו או ארמנותיך : 12 כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפני הארי שתי כרעם או בدل און בן נצלו בני ישראל הדשימים בשמרון בفاتת מטה ובძמישק ערש : 13 שמעו והיעדו בבירות יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות : 14 כי ביום פקדתי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח

1 דברי עמום אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנთים לפני הרעש : 2 ויאמר יהוה מצין ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרים ויבש ראש הכרמל : 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי دمشق ועל ארבעה לא אשיבו על דושם בחזרות הברזל את הנלעד : 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכללה ארמנות בן הדר : 5 ושברתי בריח دمشق והכרתי יושב מבקעת יהוה : 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבו על הנלודם גלות שלמה להסניר לאורים : 7 ושלחתי אש בחומת עזה ואכללה ארמנותיה : 8 והכרתי יושב מאשדור ותומך שבת מאשקלון והшибוט ידי על עקרון ואבדו שרית פלשׂתים אמר אדני יהוה : 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבו על הסנרים גלות שלמה לאדם ולא זכרו ברית אחיהם : 10 ושלחתי אש בחומת צר ואכללה ארמנותיהם : 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבו על דרפו בהרב אחזו ושות רחמייו ויטרכ לעד אפו ועברתו שמרה נצח : 12 ושלחתי אש בתימן ואכללה ארמנות בצרה : 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמן ועל ארבעה לא אשיבו על בקעם הרות הנלעד למען הרחוב את נבולם : 14 והצתי אש בחומת רבה ואכללה ארמנותיה בתרועה ביום מלחה בסער ביום סופה : 15 וહלק מלכם בגולה הוא ושריו יהדו אמר יהוה :

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבו על שרפוי עצמות מלך אדום לשיד : 2 ושלחתי אש במואב ואכללה ארמנות הקרים ומטה בשאון מואב בתרועה בקול שופר : 3 והכרתי שופט מקרבה וככל שרידאה הרוגן עמו אמר יהוה : 4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבו על מאסם את תורה יהודה והקו לא שמרו ויתעום כוביהם אשר הלכו אבותיהם אחריהם : 5 ושלחתי אש ביהודה ואכללה ארמנות ירושלים : 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל

ונפל לארץ: 15 והכויות בית החרפּ על בית הקישׁ ואבדו
ברוח השן וסבו בתום ריבים נאם יהוה:

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשׂן אשר בהר שמרון
העסקות דלים הרצאות אכינויים האמורת לארכניהם
הbiaה ונשתה: 2 נשבע אדרני יהוה בקרשו כי הנה ימים
באים עליכם ונשא אתכם בצדנות ואחריתכם בסירות
דונה: 3 ופְּרָצִים הצאנָה אשנה גנדה והשלכתנה החרמונה
נאם יהוה: 4 באו בית אל ופשעו הגלגּל הרבו לפשע
והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיים: 5
וקטר מהמן תודה וקראו נדבות המשמעו כי כן אהבתם
בני ישראל נאם אדרני יהוה: 6 וגם אני נתתי לכם נקון
שנים בכל ערכיכם וחסר לך בכל מקומותיכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה: 7 וגם אני מנעתי מכם את הנשׁם
בעוד שלשה הדרשים לקצידר והמתדרשי על עיר אחת ועל
עיר אחת לא אמרתי חילקה אחת תමתר וחילקה אשר
לא תמתר עליה תיבש: 8 וננוו שתים שלש ערים אל
עיר אחת לשותה מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם
יהוה: 9 הכויות אתכם בשדפון ובירקון הרבות ננותיכם
ורכמיכם ותאניכם וזוחיכם יאלל הגום ולא שבתם עדי
נאם יהוה: 10 שלחתי בכם דבר בדרכּ מצרים הרנטוי
בחרב בחוריכם עם שני סוסיכם ואעלַה באש מהניכם
ובאpecיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 11 הפכתה בכם
כמה הפכת אליהם את סדם ואת ערחה ותהייו כאוד מצל
משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה: 12 וכי כן היה
לך ישראל עקב כי זאת עשה לך הכוון לקראת אלהיך
ישראל: 13 כי הנה יוצר הרם ובברא רוח ומגנו לאדם
מה שחו עשה شهر עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה
אליה צבאות שמו:

6 הו השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקי
ראשית הנויים ובאו להם בית ישראל: 2 עברו כלנה
וראו ולכו משם חמות רבבה ורדונת פלשתים הטובים מן
הממלכות האלה אם רב נבולם מגבלכם: 3 המנדים
ליימדרבר ארבעים שנה בית ישראל: 26 ונשאתם את
סכות מליככם ואת כיוון צלמייכם כוכב אלהיכם אשר
עשיותם לכם: 27 והגלויה אתכם מהלאה לדמשק אמר
יהוה אלהי צבאות שמו:

5 שמעו את הדבר הזה אשר אני נשא עליכם קינה בית
ישראל: 2 נפללה לא Tosif קום בתולית ישראל נטשה
על אדרמה אין מקימה: 3 כי מה אמר אדרני יהוה העיר
היצאת אלף השair מאה והיווצאת מהא תשair עשרה
לבית ישראל: 4 כי מה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני
וחוו: 5 ואל תדרשו בית אל והגניל לא תבא ואבר שבע
לא תעברו כי הגלגּל נלה גילה ובית אל יהוה לאון: 6
דרשו את יהוה וחיו פְּן יצלחakash בית יוסף ואכללה
מכבה לבית אל: 7 ההפכים לענה משפט וצדקה לארץ

בחבל תחلك ואתה על אדרמה טמאת המות וישראל גלה
גלה מעל אדרמותו:

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיז: 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אסיף עוד עבר לו: 3 ויהילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפך בכל מקום השליך חס: 4 שמעו זאת השפכים אביוון ולשבית עני הארץ: 5 לאמר מתי יعبر החדר ונשברה שבר והשבר ונפתחה בר להקthin איפה ולהגדיל שקל ולעוט מאוני מרמה: 6 לknות בכסף דלים ואביוון בעבר נעלים ומפל בר נשביר: 7 נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם: 8 העל זאת לא תרגנו הארץ ובאל כל יושב בה ועלתה כד כלנה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים: 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי המשמש בצדדים והחכתי לארץ ביום אור: 10 והפהרתי חניכם לאבל וכל שוריכם לkindה והעליתו על כל מתנים شك ועל כל ראש קרחה ושמתייה כאבל יהיד ואחריתה כיום מר: 11 והנה ימים בהם נאם אדני יהוה והשליחי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה: 12 וננו מים עד ים ומצפון ועד מורה ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו: 13 ביום הוא תעתלפנה הבתולות היופות והבחורות בצתמא: 14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו כי אלהיך דן וזה דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

9 ראייתך אדני נצב על המזבח ויאמר לך הפתור יירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב אהרגן לא ימוס להם נס ולא ימלט להם פלייט: 2 אם יתתרבו בשאול משם די תקחם ואם יעלו השמיים משם אורידם: 3 (Sheol h7585) ויאמיחאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתורו מנדר עיני בקרקע הים משם אצווה את הנחש ונשכם: 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצווה את החרב והרגנתם וشمתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה: 5 ואדני יהוה הצבאות הנגע בארץ ותמונה ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כליה ושקעה כייאר מצרים: 6 הבונה בשמיים מעלהתו ואנדתו על ארץ יסדה הקרה למי חיים וישפכם על פני הארץ יהוה שם: 7 הלוא מבני כשים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא

אלדי צבאות מתחaab אני את נאון יעקב ואדמנתו שנאתי והסנרט עיר ומלה: 9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בכית אהד ומלה: 10 ונשאו דורו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ויאמר לאשר בירכתו הבית העוד עמוק ויאמר אף ויאמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: בו כי הנה יהוה מצה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקיעים: 12 הירצון בסלע סוסים אם יזרוש בקרים כי הפקתם לראש משפט ופרי צדקה לענה: 13 השמחים לדבך האמורים הללו בחוקנו לקחנו לנו קרנים: 14 כי הנוי מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות נוי ולהצוו אתכם מלבואה חמת עד נחל הערכה:

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתקלה עלה הלקש והנה לקש אחר נוי המלך: 2 והוא אם כליה לאכול את עשב הארץ ויאמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כיطن הו: 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לדב באש אדני יהוה ואתכלת תאום רבה ואכלת את החלק: 5 ויאמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כיطن הו: 6 נחם יהוה על זאת נם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: 7 כה הראני והנה אדני נצב על חותמת אנך ובידך אנך: 8 ויאמר יהוה אליו מה אתה ראה עמוס ויאמר אנך ויאמר אדני התני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אסיף עוד עבר לו: 9 ונשמו במות יצחק ומקדשי ישראל וקמתי על בית ירכעם בחרב: 10 ושלח אמץיה כהן בית אל אל ירכעם מלך ישראל לאמר קשור עלייך עמוס בקרב בית ישראל לא תחול הארץ לחכיל אתה כל דבריו: בו כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירכעם וישראל גלה גלה מעל אדרמותו: 12 ויאמר אמץיה אל עמוס זהה לך בראש לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנכא: 13 ובית אל לא תוסיף עוד לתנבה כי מקדש מלך הוא ובית מלוכה הוא: 14 ויען עמוס ויאמר אל אמץיה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקים: 15 ויקחני יהוה מהחרוי הצאן ויאמר אליו יהוה לך לתנבה אל עמי ישראל: 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבה על ישראל ולא תמייך על בית יצחק: 17 לכן כה אמר יהוה אשתק בעיר תונה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך

את ישראל העליות מארץ מצרים ופלשתים מכפתור
וארם מקריך : 8 הנה עני אדני יהוה במלכה החטא
והשמדתי אתה מעל פניו האדרמה אפס כי לא השמיד
אשמוד את בית יעקב נאם יהוה : 9 כי הנה אנכי מצוה
והנעוט בכל הנויים את בית ישראל כאשר נוע בכברה
ולא יפול צדור ארץ : 10 בחרב ימותו כל חטאי עמי
האמרים לא תניש ותקדים בעדיינו הרעה : 11 ביום ההוא
אקים את סכת דוד הפלת ונדרתי את פרציהן והרISTRY
אקים ובניתה כימי עולם : 12 למען יירשו את שארית
אדום וכל הנויים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה
זאת : 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר
ודרך ענבים ממשך הזורע והטיפוח ההרים עסיס וכל
הגבעות חמןוננה : 14 ושבתי את שבוח עמי ישראל ובנו
ערדים נשמות וישבו ונטו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות
ואכלו את פריהם : 15 ונטהעים על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך :

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדרום שמוועה
שמענו מאה יהוה וציר בגווע שלח קומו ונוקמה עליה
למלחמה : 2 חנה קטן נתתיק בנויים בזוי אתה מאד : 3
וזוון לבך השיאיך שכני בחנווי סלא מדורם שבתו אמר
בלבו מי יורדני ארין : 4 אם תנביה כנשר ואם בגין כוכבים
שים קנד משם אורידך נאם יהוה : 5 אם גנבים באו
לק אם שודדי ליליה איך נדמיתה הלויא יונבו דים אם
בצרים באו לך הלויא ישארו עללות : 6 אריך נחפשו
עשנו נבעו מצפינו : 7 עד הנගול שלוחך כל אנשי בריתך
השיאיך יכול לך אנשי שלמך לחמיך ישימו מזור תחתיך
אין הבונה בו : 8 הלויא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי
חכמים מאדרום ותבונה מהר עשו : 9 וחנות גבריך תימן
למען יכרת איש מהר עשו מקטל : 10 מחהמס אחיך יעקב
תכסך בושה ונכרצה לעולם : 11 ביום עמדך מננד ביום
שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו
נורל נאם אתה כאחד מהם : 12 ואל תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדר פיך
בימים צרה : 13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא
נס אתה ברעטעו ביום אידו ואל חשלחנה בחילו ביום
אידו : 14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל
תשגר שרידייו ביום צרה : 15 כי קרוב יום יהוה על כל
הנינים כאשר עשית יעשה לך נמלך ישוב בראשך : 16 כי
כאשר שתיתם על הר קדשי ישטו כל הנויים תמיד ושטו
ולעו והיו כלוא היו : 17 ובחר ציון תהיה פליטה והיה
קדש וירושו בית יעקב את מורשייהם : 18 והיה בית יעקב
אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר : 19 וירושו הנגב
את הר עשו והשפלה את פלשתים וירושו את שדה אפרים
 ואת שדה שמרון ובנימן את הגנעלד : 20 ונגלת החל הזה
לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת ונגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את ערי הנגב : 21 וועלו מושעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והיותה ליהוה המלכה :

היכל קדרש : 5 אפנוי מום עד נפש תחום יסכני סוף
חבות לראשו : 6 לנצח הרים ירדו הארץ ברכה
בעדי לעולם ותעל משחת חי יהוה אלהי : 7 בהעתף
על נפשו את יהוה וכרתי ותבוא אלך תפלתי אל היכל
קדשך : 8 משרים הכל שאחסם יעוזו : 9 ואני בקול
תודה אובחה לך אשר נדרת אשלה ישועתה ליהוה:
10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היישה :

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר : 2 קום לך
אל נינהה העיר הנדולה וקרא אלה את הקרייה אשר
אנכי דבר אלקך : 3 ויקם יונה וילך אל נינהה כדבר יהוה
ונינה היהת עיר נדולה לאלהים מהלך שלשת ימים : 4
ויהי יהוה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד
ויחל יהוה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינהה נהפקת : 5 ויאמינו אנשי נינהה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים מגדלים ועד קטנים : 6 ויגע
הדבר אל מלך נינהה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו
ויכס שק וישב על האפר : 7 ויועק ויאמר בנינהה מטעם
המלך גונדייו לאמר האדם והבהמה הבקר והזאן אל
יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישטו : 8 וותכו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש
מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם : 9 מי יודע
шибוב נחם האלהים ושב מחרון אף ולא נאבד : 10 וירא
האלים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ונחם
האלים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:

4 וירע אל יונה רעה נדולה וחידר לו : 2 ויתפלל אל
יהוה ויאמר אנה יהוה הלווה זה דבריך עד היותך על
אדמתי על כן קדמתי לברך תרשisha כי יידעתי כי אתה
אל חנון ורוחם ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה : 3
ונטה יהוה קח נא את נפשי מנמי כי טוב מותנו מהי : 4
ויאמר יהוה ההייבך חרחה לך : 5 ויצא יונה מן העיר וישב
מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד
אשר יראה מה יהיה בעיר : 6 וימן יהוה אלהים קיקין
ויעל מעל לjonah להיות צל על ראשו להציג לו מרעתו
וישמח יונה על הקיקין שמחה נדולה : 7 וימן האלהים
חולעת בעלות השחר למחרת ותק את הקיקין וייבש:
8 ויהי כורח המשמש וממן אלהים רוח קדים חרישות
ותתק המשמש על ראש יונה ויתעלף ושאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותוי מהי : 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב

1 10 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתו לאמר : 2 קום לך
אל נינהה העיר הנדולה וקרא עליה כי עלה רעתם
לפני : 3 ויקם יונה לברך תרשisha לפני יהוה וירד
יפו וימצא אוניה באהה תרשיש ויתן שכחה וירד בה לבוא
עםם תרשisha לפני יהוה : 4 ויהוה הטיל רוח נדולה
אליהם ויהי סער נדול בים והאניה חשבה להשבר : 5
ויראו המלחים וויעקו איש אל אלהי ויטלו את הכלים
אשר באניה אליהם להקל מעליהם יונה ויהה ירד אל ירכתי
הספינה וישכב וירדם : 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר
לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אויל יתעתש
האלים לנו ולא נאבד : 7 ויאמרו איש אל רעהו לכט
ונפילה נוררות ונדע באשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו
נוררות ויפל הנורל על יונה : 8 ויאמרו אליו הניתה נא
לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלacaktır ומאיין
תבאו מה ארץ ואוי מזה עם אתה : 9 ויאמר אליהם עברו
אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ורא אשר עשה את הים
אתה היישה : 10 ויראו האנשים ירא נדולה ויאמרו
אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי לפני יהוה הוא
ברח כי הניד להם : 11 ויאמרו אליו מה נשעה לך וישתק
הימים מעלינו כי הום הולך וסער : 12 ויאמר אליהם שאוני
והתלני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשתי הסער הנדול הזה עלייכם : 13 ויחתרו האנשים
להшиб אל היישה ולא יכולו כי הום הולך וסער עליהם:
14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אלהי נא נאבדה בנפש
האיש הזה ואל תחן עליינו דם נקי כי אתה יהוה כאשר
חפצצת עשית : 15 וירושאו את יונה ויטלחו אל הים ויעמדו
הימים מזעפם : 16 ויראו האנשים ירא נדולה את יהוה
ויבחו זבח ליהוה וירדרו נדרדים : 17 וימן יהוה דג שלשה ומים ושלשה
לבלו את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ומים ושלשה
לילות :

2 18 ויתפלל יונה אל יהוה אלהי ממעי הדגה : 2 ויאמר
קראו מצדה לי אל יהוה ויענני מבטן שאל שונתי
שםעת קוולי : 3 ותשליךני מצולחה בלבכ
ימים ונחר יסכני כל משבריך ונליך עלי עברו : 4
ואני אמרתי נגרשתי מננד עיניך אך אוסף להבית אל

חרה לך על הקיקוון ויאמר היטב חרה לך עד מות:¹⁰
ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקוון אשר לא עמלת בו
ולא גדרתו שבן לילך היה ובן לילך אבד: וְוְאַנְיָא
אהוס על נינווה העיר הנגדולה אשר יש בה הרבה מושטים
עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימיןו לשמאלו ובהמה
רבה:

ממול שלמה אדר תשפטן מערבים בטה שובי מלחהה:
נשי עמי הגרשון מבית תענוה מעלה עלייה תקחו הדרי
לעולם: 10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבר טמא
ח Abel וחביל נמרץ: 11 לו איש הלק רוח ושקר כוב אטף
לך ליאן ולשרר והיה מטיף העם זהה: 12 אסף אסף
יעקב כלך קבץ אקbez שאירית ישראל יחד אשינמו עצאן
בצראה כדער בתוך הדבריו תהוננה אדם: 13 עללה
הפרץ לפניהם פרציו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם
לפניהם והיה בראשם:

3 ואמר שמעו נא ראש יעקב וקצינו בית ישראל הלו
לכם לדעת את המשפט: 2 שני טוב ואהבי רעה גולי
עורם מעלייהם ושארם מעלה עצמותם: 3 ואשר אכלו
שר עמי ועורם מעלייהם הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו
ופרשו כאשר בסיר וככבר בתוך קלחת: 4 אז יעקו
אל יהוה ולא יענה אותם וסתור פניו מדם בעת ההיא
כאשר הרעו מעלייהם: 5 כה אמר יהוה על הגבאים
המתהים את עמי הנשכימים בשנייהם וקראו שלום ואשר
לא יתן על פיהם וקדשו לעליי מלחהה: 6 لكن לילה לכם
מחזון וחשכה لكم מקסם ובאה המשמש על הגבאים
וקדר עליהם הימים: 7 ובבשו החזום וחפרדו הקסמים ועטו
על שפם כלם כי אין מענה אליהם: 8 ואולם אני מלאת
כח רוח יהוה ומשפט וגבורה להגידי לעקב פשעו
ולישראל חטאיהם: 9 שמעו נא ואת ראש בית יעקב וקצינו
בית ישראל המתעבטים משפט ואת כל הושרה יעקו: 10
בנה ציון בדמים וירושלים בעולה: 11 דראשה בשחד
שפט וכהניתה במחירות ירושה ונבאייה בכסק יקסמו ועל
יהוה ישענו לאמר הלו יהוה בקרבו לא תבא עליינו
רעיה: 12 لكن בנלכם ציון שדה תחרש וירושלים עיין
תהייה והר הבית לבלות יער:

4 והיה באחרית הימים יהיה הור בית יהוה נכון בראש
ההרים ונשא הוא מגבעות ונחרטו לעליי עמים: 2 וחלכו
נוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הדר יהוה ואל בית
אליה יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארכתו כי מצינו
צא תורה ודבר יהוה מירושלים: 3 ושבט בין עמים
רבים והוכיח לנויים עצמים עד רוחק וכתחוו חרבתייהם
לאתים וחניתיהם למומרות לא ישאנו גוי אל גני חרב
ולא ילמדון עוד מלחהה: 4 וישבו איש תחת גנוו ותחת

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטוי בימי יותם
אחו יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם:
2 שמעו עמים כלם הקשיבו ארץ ומלאה והוא אדני
יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדריו: 3 כי הנה יהוה יצא
מקומו וירד ודרך על במותי ארץ: 4 ונמסו התהרים
תחותיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמו מגרים
במורד: 5 בפשע יעקב כל זאת ובחטאota בית ישראל מי
פשע יעקב הלו שמרוןומי במוות יהודה הלו ירושלם:
6 ושםתו שמרון לעז השדה למטעי כרם והונratio לני
אנניה ויסדייה אנלה: 7 וכל פסיליה יכתו וככל אתנניה
ישרפו באש וכל עצבה אשים שממה כי מאגן זונה
קבצתה ועדantan זונה ישבו: 8 על זאת אספהה ואילילה
אליכה שילול וערום עשה מסped כתנים ואבל לבנות
יענה: 9 כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה גנע עד
שער עמי עד ירושלם: 10 בנת אל תנידו בכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר התפלשתי: 11 עברו لكم יוושבת
שפיר עדריה בשת לא יצאה יוושבת צאן מסped בית
הazel ייח מכם עמדתו: 12 כי חלה לטוב יוושבת מרות
כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם: 13 רודם המרכבה
לרכש יוושבת לכיש ראשית חטא היא לבת ציון כי בך
נמצאו פשעי ישראל: 14 لكن תני שלוחים על מורשת נת
בתاي אכזב לאכזב למליyi ישראל: 15 עד הירש אבי לך
יוושבת מרשה עד עדלים יבוא כבוד ישראל: 16 קרחו
ונוי על בני הענויג הרחבי קרחתן כנסר כי גלו מך:

2 היו חשיי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר
יעשו כי יש לאל ידים: 2 וחמדיו שדות ונלו ובתים ונשוא
ועשקו גבר ובתו ואיש ונחלתו: 3 لكن כי אמר יהוה
הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משם
צוארחיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: 4 ביום
ההוא ישא עליכם משל ונזהה נהיה אמר שדור נשדרנו
חלה עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שרינו יהלום: 5 וכן
לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה: 6 אל
חטפו יטפון לא יטפו לאלה לא יסן כלמות: 7 האמור
בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלייו הלו דרכי
ישיבו עם היישר הוולד: 8 ואתמול עמי לאויב יקומים

ונחתתי אשיריך מקרבך והשמדתי עיריך : ۱۵ ועשיתו
באף ובחמה נקם את הגויים אשר לא שמעו :

6 שמעו נא את אשר ייְהוָה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הנבעות קולך : ۲ שמעו הרים את ריב ייְהוָה
והאגנים מסדי ארץ כי ריב ליהוָה עם עמו ועם יִשְׂרָאֵל
ויזוכח : ۳ עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיק ענה ב': ۴ כי
העלתיק מארץ מצדים ומבית עבדים פרדייך ואשלחה
לפניך את משה אהרן ומרמים : ۵ עמי זכר נא מה יען בלק
מלך מואב ומה ענה אותו בלבעם בן בעור מן השטחים עד
הגמלל למען דעת צדוקת ייְהוָה : ۶ במאה אקדם ייְהוָה אוף
אליהו מרים האקדמנון בעולות בעגלוֹם בני שנה : ۷
היריצה ייְהוָה באלפי אילים ברכבות נחל' שמן האtan
בכורי פשע פרי בטני חטאנת נפשי : ۸ הנגיד לך אדם מה
טוב ומה ייְהוָה דורש מנך כי אם עשות משפט ואהבת
חסד והצנע לכת עם אלהיך : ۹ קול ייְהוָה לעיר יקרא
ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומוי יעדיה : ۱۰ עוד האש
בית רשות אצרות רשות ואיפת רזון זעומה : ۱۱ האזוכה
במאוני רשות ובכיס אبني מרמה : ۱۲ אשר עשרה מלאו
חמס וישבה דברו שקר ושלושים רימה בפייהם : ۱۳ וכן
אני החליטי הכוחך השם על חטאתק : ۱۴ אתה תأكل
ולא תשבע ושחק בקרברך ותסנו ולא תפלייט ואשר תפLEFT
לחרב אתך : ۱۵ אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית
ולא תסוך שמן ותוישול ולא חשתה יין : ۱۶ ותשמר חקות
עמרי וכל מעשה בית אהאב ותלכו במעצתותם למען תחי
אתך לשמה וישבה לשקרה וחרתפת עמי תשאו :

7 אללי לי כי הייתה כאספי קיז' בעללה בצד' אין
אשר לא יכול בכורה אותה נפשי : ۲ אבד חסיד מן
הארץ וישראל באדם אין כלם לדמיים יארבו איש את
אהיה יצדו חרם : ۳ על הרע כפים להיטוב השר של
והשפט בשלום והנדול דבר הות נפשו הוא וייעבותה : ۴
שובם בחדק ישדר מוסכמה יום מצפיך פקרתק באה עטה
היה מובוכתם : ۵ אל האמינו ברע אל תבטחו באלוֹף
משכבות חיקך שמר פתחיך : ۶ כי בן מנבל אב בת
קמה באמה כליה בחמתה איבוי איש אנשי ביתו : ۷ ואני
ביהוָה אצפה אוחילה לאלהי ישע' ישמעו אלהי : ۸ אל
הشمחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה
אור לי : ۹ עזף ייְהוָה אשא כי חטאתי לו עד אשר ידריב

תאנטו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר : ۱۰ כי כל
העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה
אליהנו ליעולם ועד : ۱۱ ביום ההוא נאם יהוה אספה
הצלעה והנרדחה אקbatchה ואשר הרעתינו : ۱۲ ושמתי את
הצלעה לשארית והנהלה לנו עצום ומך יהוה עליהם
בהר ציון מעתה ועד עולם : ۱۳ ואתה מנדל עדר עפל
בת ציון עדריך התהה ובאה הממלכה הראשנה מלכת
לבת ירושלים : ۱۴ עתה למנה תרייע רע המלך אין לך
אם יוועץ אבד כי החזוק חיל קוילדה : ۱۵ חוליו ונדי
בת ציון קוילדאה כי עתה תצא מקריה ושבנה בשדה
ובאה עד בכל שם הנצלי שם ניאלך יהוה מכפ' איביך :
וועתה נאספו עלייך גוים רביים האמרדים תנוף ותחו
בציון עינינו : ۱۶ והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו
עצחו כי קבצם כעמיר גRNAה : ۱۷ קומי וודושי בת ציון כי
קרנק אשים ברזול ופרסתיך אשים נחשוה ותדקות עמים
רביים והחרמתה ליהוה בצעם וחילם לאדרון כל הארץ :

5 עתה תנדרדי בת נדור מצור שם עליינו בשבט יכו
על הלהי את שפט ישראל : ۱۸ ואתה בית לחם אפרתת
צעיר להווות באלפי יהודה ממך לי יצא להוות מושל
בישראל ומוצאייו מקדם מימי עולם : ۱۹ לכן יתנס עד
עת يولדה יולדת ויתר אחיו ישבון על בני ישראל : ۲۰
ועמד ורעה בעז יהוה בנאון שם יהוה אלהיו וישבו כי
עתה ינדל עד אפסי ארץ : ۲۱ והיה זה שלום אשר כיו
יבוא בארצנו וכי ידריך בארכנטינו והקמנו עליו שבעה
רעם ושמנה נסכי אדים : ۲۲ ורעו את ארץ אשר בחרב
ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשר כי יבוא בארצנו
וכי ידריך בנובלנו : ۲۳ והיה שאירית יעקב בקרב עימים
רביים כטול מאית יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא יהיל לבני אדים : ۲۴ והיה שאירית יעקב בנויים
בקרב עימים רביים כאריה בבחמות יער ככפער בעדריו
צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואני מציל : ۲۵ ותרם ידריך
על צריך וכל איביך יכרתו : ۲۶ והיה ביום ההוא נאם
יהוה והכתרתי סוסיך מקרברך והאבדתי מרכבתיך : ۲۷
והכרתו עדי ארץ וחרסטוי כל מבצריך : ۲۸ והדכרכיו
כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך : ۲۹ והכתרתי פסיליך
ומצובותיך מקרברך ולא תשתחווה עוד למעשה ידיך : ۳۰

ריבוי ועשה משפטיו יוציאני לאור אראה בצדקהו :¹⁰
ותרא איבתו ותכסה בושה האמרה אליו או יהוה אלהיך
ענין תראינה בה עתה תהיה למרמס כתיטת חוץות :¹¹ יום
לבנות גדריך יום ההוא ירחך חק :¹² יום היא ועדיך
יבוא לנו אשור וערן מצור ולמנין מצור ועד נהר יום
ימים ותר החר :¹³ והיתה הארץ לשמה על ישביה
מפני מעלייהם :¹⁴ רעה עמוק בשבטך צאן נחלתך שני
לבדך יער בתוך כרמל ירעו בשן ונולד כימי עולם :¹⁵
כימי צאתך מארץ מצרים אראננו נפלוות :¹⁶ ייראו גנים
ויבשו מכל נבורתם ישימו יד על פה אזוניהם תחרשנה :¹⁷
ילחכו עפר כנחש כוחלי ארץ ירנו ממסגרתיהם אל
יהוה אלהינו יפחורו ויראו ממד :¹⁸ מי אל כמוך נשא עון
ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אף כי
חפץ חסר הוא :¹⁹ ישב ורחמננו יכש עונתינו ותשליך
במצלות ים כל חטאותם :²⁰ תתן אמת ליעקב חסר
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

טרף בדי גרותיו ומהנק ללבatoi וימלא טרפ חרי
ומענותו טרפה: 13 הנסי אליך תאכל חרב והכתרת הארץ טרפ
בעשן רכבה וככפריך תאכל חרב והכתרת הארץ טרפ
ולא ישמע עוד קול מלאככה:

3 היו עיר דמים כליה כח שפרק מלאה לא ימוש טרפ: 2
קול שוט וקול רעש אופן וסוס דחר ומרכבה מוקדחת: 3
פרש מעלה ולhab חרב וברק הנית ורב חלל וככד פגר
אין קצה לנינה יכשלו בנויות: 4 מרוב נזני זונה טובת חן
בעלח כשבים המכתר נוים בזוניה ומשפחות בכספיה:
5 הנסי אליך נאם יהוה צבאות ונגליות שליך על פניך
וחראיתי נוים מערכ וממלכות קלונך: 6 והשלכתו عليك
שקצים ונבלתיך ושמתקך קראי: 7 יהוה כל רציך ידו
ממק ואמר שדרה נינה מי יnod לה מאין אבקש מנהימים
לך: 8 התיטיבי מנאמן הישה ביארים מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומרה: 9 כוש עצמה ומצרים ואין
קצת פוט ולובים היו בעורתק: 10 הנם היא לנו להלכה
שבוי נס עליליה ירטשו בראש כל החוץ ועל נכבריה
ידו גורל וככל גודליה רתקו בזוקים: 11 נאם את תשכרי
תהי נעלמה נס את תבקשי מעוז מאובי: 12 כל מבדרך
האנים עם בכורים אם ינעו ויפולו על פי אוכל: 13 הנסה
עמך נשים בקרבך לאיביך פתחו נפתחו שעריך ארץך
אכליה אש בריחיך: 14 מי מצור שאבי לך חזק מבדרך
באי בטיש ורמסי בחומר החזקי מלבן: 15 שם תאכלך
ash תכריתך חרב תאכלך כיילק התכבד כיילק התכבד
כארבה: 16 הרביה רכלייך מכוכבי השמיים ילק פשט
ויעוף: 17 מנזריך כארבה וטפסריך כנוב נבי החנונים
בגדרות בום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו
אימ: 18 נמו רעיך מלך אשורי ישכנו אדריך נפשו עמק
על ההרים ואין מקבץ: 19 אין כהה לשברך נחלה מכתך
כל שמי שמעך תקעו כף عليك כי על מי לא עברה
רעיך חמיר:

1 משא נינה ספר חזון נחום האלקשי: 2 אל קנו ונكم
יהוה נקם יהוה ובבעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא
לאיבו: 3 יהוה אריך אפים ונдол כח ונקה לא נקה
יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגלו: 4 גוער
בים ויבשחו וכל הנתרות החירב אמלל בשן וכרמל
ופרח לבנון אמלל: 5 חרדים רעשה ממנה והגבועה החטמננו
ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי בה: 6 לפני זומו מי
יעמוד ומוייקום בחורן אפו חמותו נחכה כאש והצרים
נתצו ממנה: 7 טוב יהוה למינו ביום צראה וידע חסי בו: 8
ובשפט עבר כליה יעשה מוקמה ואיבוי ירדף חשך: 9 מה
תחשבון אל יהוה כליה הוא עשה לא תקום פעםם צראה:
10 כי עד סרים סבכים וככבראים סבואים אכלו כקש יבש
מלא: 11 מנק יצא חשב על יהוה רעה רעה יען בlijעל:
כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן גנו ועבר וענתך
לא ענק עוד: 13 ועתה אשר מטהו מעליך ומוסתריך
אנתק: 14 וצוה عليك יהוה לא יזרע משמעך עוד מבית
אליהיך אכricht פסל וمسכה אשים קברך כי קלות: 15
הנה על ההרים רגלי מבשר משמעו שלום תני יהודה
הנץ שלמו נדריך כי לא יוסיף עוד לעבורך בlijעל
כליה נכרת:

2 עליה מפייך על פניך נצור מצחה צפה דרך חוק
מתנים אמרץ כה מאדר: 2 כי שב יהוה את נאון יעקב
כנאוין ישראל כי בקוקום בקוקום וומריהם שחתו: 3 מן
גביריהם מادرם אנשי חיל מטלעים באש פלורות הרכבת
ביום הכינו והברושים הרעל: 4 בחוץות יתרהולו הרכבת
ישתקשון ברכבות מראהין כלפידם כברקים ירווצטו:
5 יוצר אדריאו יכשלו בהלכותם ימהרו והרדו חומרה והקן
גלה העלהתה ואמתהיה מנהגות כקளו יונים מתפetta על
לבביהן: 8 וניהו כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה: 9 ביזו כסף בזו זחב ואין קצה לתכוונה
כבב מל כלוי מדדה: 10 בזקה ומבזקה ומלקה ולב
נסס ופק ברכים וחללה בכל מוגנים ופני כלם קבצנו
פארור: 11 היה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר
הלק אריה לביא שם גור אריה ואין מהריד: 12 אריה

בה: 9 הוי בצע רע לביתו לשום במרומים קנו להנצל מכף רע: 10 ייעצת בשת לביקוד קצוות עמים רבים וחוטא נפשך: בו כי אבן מCKER תזעך וככיס מעץ עננה: 12 הוי בנה עיר בדרמים וכונן קרייה בעולה: 13 הלוּ הנה מأت יהוה צבאות ורינו עמים בdry ריק יעפו: 14 כי ת מלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים: 15 הוי משקה רעהו מספה החמתך ואף שכר למן הביט על מעריותם: 16 שבעת קלון מכבוד שתה שם אתה כי יספְר: 17 כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות ייחון מרדני אדם וחמס ארץ קרייה וכל ישבי בה: 18 מה הוועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח יציר יצרו עליו לעשותות אלילים אלמים: 19 הוי אמר לעז הקיציה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא הפתוש זהב וככסף וכל רוח אין בקרבו: 20 ויהוה בהיכל קדרשו הס מפניו כל הארץ:

3 **תפללה לחבקוק הנביא על שנינו:** 2 יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פועל בקרב שניים חייו בקרב שניים תודיעו ברנו רחם תוכור: 3 אללה מותימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמיים הדרו ותהלך מלאה הארץ: 4 ונגה אօר תהיה קרנים מידו לו ושם חビון עזה: 5 לפניו ילק דבר ויצא רשות לרנגלו: 6 עמד וימדר ארץ נורא ויתדר נוים ויתהצצו הררי עד שהו גבעות עולם הליכות עולם לו: 7 תחת און ראותי אַהֲלִי כושן רגנון רירותו ארץ מדין: 8 הבנהרים חרחה יהוה אם בנהרים

אפק אם בים עברתך כי תרככ על סוסיך מרכבתיך ישועה: 9 עיריה תזרע קשתך שבעות מותה אמר סלה נהרות תבקע ארץ: 10 רואק ייחילו הרים זרם מים עבר נתן תחום קולו רום יידחו נשא: 11 שימוש ירח עמד זבלת לאור חזיך יהלכו לנגה ברק חניתך: 12 בזעם התצעד ארץ באף חדש נוים: 13 יצאת לישע עמק לישע את משיחך מתחזת ראש מבית רשות רשות יסוד עד צואר סלה: 14 נקבת במטו רחש בראש פדו יסעו להփיצו עליצתם כמו לאכל עני במסתר: 15 דרכת בים סוסיך חמור מים רבים: 16 שמעתי ותרני בתני לקל צללו שפתוי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארנו אשר אנוχה ליום צרה עלולות עם ינודנו: 17 כי תאהנה לא תפרח ואין יבול בנפניהם כחש מעשה זית ושדרמות לא עשה אכל גור ממכללה צאן

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא: 2 עד אנה יהוה שועחי ולא השמע אזעך אליך חמס ולא חושע: 3 למה תראני און ועמל תביט שד וחמס לנגידו יהו ריב ומדון ישא: 4 על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל: 5 ראו בנויים והביטו והחטמו תמהו כי פעל פעיל בימים לא תאמינו כי יספְר: 6 כי הני מוקים את חכשדים הני המר והנמהר ההולך למכחבי ארץ לדרשת משבנותם לאלו: 7 אים ונרא הוא ממנה משפטו ושתאו יצא: 8 וקהל מנמרם סוסיו וחרדו מזאובי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרווח יבאו יעפו נשרחש לאכול: 9 כללה להחמס יבוא מונמת פניות קדימה ויאסף כחול שב: 10 והוא במלכים יתקלס ורונית משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה: 11 אז חלף רוח ויעדר ואשם זו כחו לאלהו: 12 הלוּ אָתָה מקדם יהוה אלהי קדרשי לא נמות יהוה למשפט שמותו וצור להוכיח יסדרתו: 13 טהור עינים מראות רע והבית אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחרירש בבלע רשות צדיק ממן: 14 והתעשה אדם כדני הים כרמש לא בשל בו: 15 כללה בחכה העלה יגדחו בחרמו ויאספה המכמרתו על כן ישמח ויגיל: 16 על כן יזכה לחרמו ויקטר למcamרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: 17 העל כן יrisk חרמו ותמיד להרג נוים לא יחמול:

על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר بي ומה אשיב על תוכחותי: 2 ווועני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות לעז ירוץ קורא בו: 3 כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יコב אם יתמהמה חכה לו כי יבא לא אחר: 4 הנה עפלה לא ישרא נפשו בו וצדיק באמונתו יהיה: 5 ואף כי היין בוגר יהיר ולא יונה אשר הרחיב בשאלן נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אלו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים: 6 הלוּ אלה כלם עליו משל ישאו ומלייצה HID 7585 (Sheol) חידות לו ויאמר هو המרבה לא לו עד מתי ומכבר עליו עבטיט: 7 הלוּ פטע יקומו נשיך ויקציו מזועיך והיות למשותם למו: 8 כי אתה שלות נוים רבים ישLOCK כל יתר עמי מדרמי אדם וחמס ארץ קרייה וכל ישבי

ואין בקר ברפחים: 18 ואני ביהוה אעלזה אגילה באלהי
ישעיה: 19 יהוה אדני חיליו יושם רגלי כאיילות ועל במותי
ידרכני לנצח בנננותי:

לשמה אshedוד בצחרים יגרשו ועקרון תוקר: 5 והי
שבו חבל הום גוי כרתים דבר יהוה עליכם נגען ארץ
פלשתים והאבדתיך מאן יושב: 6 והיתה חבל בית
נות כרת רעים וגדרות צאן: 7 וזה חבל לשאריות בית
יהודה עליהם ירעון בכתבי אשקלון בערב ירכזון כי
יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: 8 שמעתי חרפתי
מוואב וגדרפי בני עמון אשר חרפם את עמי יונדרילו על
נובלם: 9 ולכן אין אם יהוה צבאות אליה ישראל
כי מוואב כסדם תהיה ובני עמון כעمرה משקח חרול
ומכרצה מלחה ושםה עד עולם שאירית עמי יבזם ויתר
נווי ניחלום: 10 זאת להם תהת וגונם כי חרפם יונדרלו על
עם יהוה צבאות: 11 ונורא יהוה עליהם כי רזה את כל
אליה הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל איי הנינים: 12
נס אתם כושים חללי הרביה המה: 13 ווית ידו על צפון
ויאבר את אשור וישם את נינוה לשמה ציה כמדבר:
14 ורבעיו בתוכה עדרים כל חיתו נוי גם קאנטם קפער
בקפרתיה יילנו קול ישורר בחילון חרב בסוף כי ארזה
ערה: 15 זאת העיר העיליה היושבת לבטה האמורה
בלבבה אני ואפסי עוד איך היה להשמה מרבען לחייה
כל עובר עליה ישרך יניע ידו:

3 هو מראה ונאהלה העיר הינה: 2 לא שמעה בקול
לא ללקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבבה:
3 שרייה בקרבה ארויות שאוים שפטיה זאבי ערב לא
גרמו לבקר: 4 נבאייה פחוים אנשי בנרות כהנוה חללו
קדש חמסו תורה: 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בברק משפטו יtan לא אור לא נעדר ולא יודע על
בשת: 6 החרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי
עובד נצדדו עדריהם מבלי איש מאין יושב: 7 אמרתי
אך תיראי אותו תקחיו מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר
פקדרתי עליה אבן השכימו השחיתו כל עליותם: 8 ולכן
חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטם לאסף נוים
לקבצי ממלכות לשפט עליהם זעמי כל חרון אף כי
באש קנאתי תאכל כל הארץ: 9 כי אוי אהפוך אל עםים
שפפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדיו שם אחד:
10 מעבר לנחרדי כוש עתרי בת פוץ יובלון מנחותי: 11
ביום ההוא לא תבושי מכל עלייתך אשר פשעת כי
כי או אסיר מקריבך עלייזי גאותך ולא תוספי לנבהה

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן נדליה בן
אמരיה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: 3 אסף
2 אסף כל מעל פנוי הארץ נאם יהוה: 3 אסף
אדם ובתמה אסף עופר השמים ורווי הים והמכשלות את
הרשות והכרתו את האדם מעל הארץ נאם יהוה:
4 ונוטתי יידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתו
מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הcamרים עם
הכהנים: 5 ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכים:
ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכים: 6
דרשו: 7 חס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי היכין
יהוה זבח הקדריש קראיו: 8 והוא ביום זבח יהוה ופקדריו
על השדים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלובש
נכרי: 9 ופקדרתו על כל הדרולן על המפטן ביום ההוא
המלךיים בית אדרנית חמס ומרמה: 10 והוא ביום ההוא
נאם יהוה קול עצקה משער הדרנים ויללה מן המשנה
ושבר גדור מהגבעות: 11 חילילו ישבי המכתש כי נדמה
כל עם נגען נכרתו כל נטيلي כסף: 12 והוא בעת ההיא
אהפש את ירושלים בנוראות ופקדריו על האנשים הקפאים
על שמריהם האמורים בלבדם לא ייטיב יהוה ולא ירע:
13 והוא חילם למשסה ובתיhem לשמה ובני בתים ולא
ישבו ונטו כרמים ולא ישתו את יינם: 14 קרוב יום יהוה מרכח שם
הגדור קרוב ומחר מאד קול יום יהוה מרכח יום
שהה ומשואה יום חזק ואפליה יום ענן וערפל: 15 יום
שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הנבות:
16 והחרתי לאדם והלכו כעוריהם כי יהוה חטא ו舍פֶךָ
דמים כעperf ולהם נכללים: 18 נums כספרם נם זהבם לא
יכול להציגם ביום עברת יהוה ובאש קנתו תאכל כל
הארץ כי כליה אן נבלה ישאה את כל ישבי הארץ:

2 התקוששו וקושו הני לא נכסף: 2 בטרם לדת חוק כמי
 עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם
לא יבוא עליכם יום אסף יהוה: 3 בקשאו את יהוה כל עני
הארץ אשר משפטו פועלם בקשאו צדק בקשאו עונה أولי
תשטרו ביום אף יהוה: 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון

יהוה:

עוד בהר קדשי : 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו
בשם יהוה : 13 שאירית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו
זכות ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבעו
ואין מחריד : 14 רני בת ציון הריעו ישראל שמהיו ועלוי
בכל לב בת ירושלים : 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך
מלך ישראל לירושלים אל תיראי ציון אל רפו ידיך : 16 ביום
ההוא יאמר לירושלים אל תיראי ציון אל רפו ידיך : 17
יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עלייך בשמחה
יחריש באחבותך וניל עלייך ברנה : 18 ננוו ממועד אספתינו
מןך הו משותת עלה חרפה : 19 הננוו עשה את כל מעניך
בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתיים
لتתלה ולשם בכל הארץ בשתים : 20 בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצוי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתתלה
בכל עמי הארץ בשובי את שבוחיכם לענייכם אמר

הדבר אשר כרתי אתכם בצדכם ממצרים ורוחני עמדת בחוכם אל תיראו: 6 כי כה אמר יהוה צבאות עד אחד מעט היא ואני מריעיש את השמיים ואת הארץ ואת הים ואת הארץ: 7 והרעשתי את כל הגנים ובאו חמדת כל הגנים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: 8 לי הכסף ולוי הזהב נאם יהוה צבאות: 9 גודל יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: 10 בעשרים וארבעה לחשיעי בשנת שתים לדוריוש היה דבר יהוה אל חני הנביא לאמר: 11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: 12 הן ישא איש בשך קדרש בכנע בנדו ונגע בכנפו אל הלחים ואל הנזיר ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל הקודש ויענו הכהנים ויאמרו לא: 13 ויאמר חני אם יגע טמא נפש בכל אלה הוטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: 14 ויען חני ויאמר כן העם הזה וכן חני הזה לפניו נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: 15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלתה מתרם שם אבן בהיכל יהוה: 16 מהו יתבונן בא אל ערמות עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשוף חמשים פורה והיתה עשרה: 17 הזכיר אתכם בשדרון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אל נא יהוה: 18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלתה מיום עשרים וארבעה לחשיעי למנ יומי אשר יסיד היכל יהוה שימו לבבכם: 19 העד הזורע במגורה ועד הנפן והתאגה והרמון וען הזית לא נשא מן היום הזה אברך: 20 ויהי דבר יהוה שנית אל חני בעשרים וארבעה לחדש לאמר: 21 אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מודיע שטמיים ואת הארץ: 22 והפכתי כסא מלכות ורכבייה וירדו סוסים ורכבייהם איש בחרב אחיו: 23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקח זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתייך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

1 בשנה שתים לדוריוש המלך בחדש החשי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חני הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוזדק הכהן הנadol לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: 3 זיוויו דבר יהוה ביד חני הנביא אמר: 4 העת לכם לשבת בכתיכם ספרונים והבית הזה חרב: 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם: 6 עזרתם הרבה והבא מעט אוכל ואין לשבעה שתו ואין לשכירה לבוש ואין לחם לו והמשכבר משתכר אל צדור נוקב: 7 כה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם: 8 עללו החר והבאתם עץ ובנו הבית וארכזה בו ואכבד אמר יהוה: 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפתחי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתו אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: 10 על כן עלייכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה: 11 ואקרו חרב על הארץ ועל הרים ועל הדן ועל התירוש ועל היזחර ועל אשר תוכזיא האדמה ועל האדם ועל הבבמה ועל כל גני יען כפים: 12 ווישמע זרבבל בן שאלית יהוה אלהיהם ועל דברי חני הנдол וכל שאלית העם בקהל יהוה אלהיהם ועל יהושע בן יהוזדק הכהן הנдол שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה: 13 ויאמר חני מלך יהוה במלאות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה: 14 ויער יהוה את רוח זרבבל בן שאלית פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוזדק הכהן הנдол ואת רוח כל שאלית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם: 15 ביום עשרים וארבעה לחדש בשני שתים לדוריוש המלך:

2 בשבעי בעשרים ואחד לחדר היה דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר: 2 אמר נא אל זרבבל בן שאלית פחת יהודה ואל יהושע בן יהוזדק הכהן הנдол ואל שאלית העם לאמר: 3 מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אותו עתה הלוא כמהו כאן בעיניכם: 4 ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוזדק הכהן הנдол וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשה כי אני אתכם נאם יהוה צבאות: 5 את

אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אותם לזרות את קרכנות הגויים הנשאים קרכן אל ארץ יהודה לזרותה:

2 ואsha עני וארא והנה איש ובידו חבל מרה: 2 ואמר הנה אתה הילך ויאמר אליו למד את ירושלם לדראות כמה רחבה וכמה ארוכה: 3 והנה המלך הדבר כי יצא ומלאך אחר יצא לקראותו: 4 ויאמר אליו רץ דבר אל הנער הללו לאמור פרוזות תשב ירושלם מרב אדים ובכמה בתוכה: 5 ואני אהיה לך נאם יהוה חומת אש סכיב ולכבוד אהיה בחוכחה: 6 והוא היו ונסו מארין צפונם נאם יהוה כי ארבע רוחות השמיים פרשתי אתכם נאם יהוה: 7 והוא ציון המלטוי ישבת בת בבל: 8 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שני שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בהם נגע בלבב עינו: 9 כי הנני מניף את ידי עליהם והוא שלל לעבריהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: 10 רני ושמתי בטה ציון כי הנני בא ושכניتي בתוכך נאם יהוה: 11 וגלו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכניتي בתוכך וידעתי כי יהוה צבאות שלחני אליו: 12 ונחל יהוה את יהודה חלקו על ארמות המקדש ובחור עוד ירושלם: 13 הס כל בשער מפני יהוה כי נעור מענו קדרשו:

3 ויראנו את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלך יהוה והשtan עמד על ימינו לשטנו: 2 ויאמר יהוה אל השtan גנער יהוה בר השtan ויגנער יהוה בר הבהיר בירושלם הלווא זה אוד מצל מאש: 3 ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלך: 4 ויען ויאמר אל העמידים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצעים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליק עונך והלבש אתך מחלצות: 5 ואמר יישמו צניף טהור על ראשו וישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד: 6 ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: 7 כי אמר יהוה צבאות אם בדרבי תהלך ואם את משמרתי תשמר ונם אתה תדין את ביתך ונסתר שומר את חצרך ונתתי לך מהלכים בין העמידים האלה: 8 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעד היישבים לפניו כי אנשי מופת מהה כי הנני מביא את עברי צמח: 9 כי הנה האבן אשר נתתי לפניו יהושע על אבן אחת שבעה עיניים הנני מפתח פתחה נאם יהוה

1 בחדר השמוני בשנת שטים לדריש יהוה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: 2 קצף יהוה על אבותיכם קצף: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: 4 אל תהיו כאבתקים אשר קראו אליהם הנבאים הראשונים לאמר כה אמר יהוה צבאות שבו נא מדריכיכם הרעים ומעליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו נאם יהוה: 5 אבותיכם איה הם והנבאים הלווא השינוי אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר הלעלם ייחו: 6 אך דברי וחקי אשר צויתו את עבדיו הנבאים הלווא השינוי אבותיכם וכברכינו וכמעלلين כן זום יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעלליינו כן עשה אנחנו: 7 ביום שעדרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שטים לדריש יהוה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדוא הנביא לאמר: 8 ראיינו הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין הדרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדרמים שרקים ולבנים: 9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אליו המלך העמד בין כי אני אראך מה המה אלה: 10 ויען האיש העמד בין הדרסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: 11 ויענו את מלאך יהוה העמד בין הדרסים ויאמרו התהלך בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקחת: 12 ויען מלאך יהוה צבאות עד מתי אתה לא תرحم את ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: 13 ויען יהוה את המלך הדבר כי דברים טובים דברים נחמים: 14 ויאמר אליו המלך הדבר כי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלים ולציון קנאה גדולה: 15 ווקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצփתי מעט ומה עזרו לרעה: 16 לבון כי אמר יהוה שבטי לירושלים ברחמים ביתוי בינה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלם: 17 עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד הפוצינה ערי מטופ ונחים יהוה עוד את ציון ובחור עוד בירושלם: 18 ואשא את עני וארא והנה ארבע קרכנות: 19 ואמר אל המלך הדבר כי מה אלה ויאמר אליו אלה הקרכנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם: 20 ויראנו יהוה ארבעה חרים: 21 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרכנות

צבאות וממשית את עון הארץ ההייא ביום אחד : 10 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו אש לרעשו אל תחת נפש ואל תחת ana :

4 וישב המלך הדבר כי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו : 2 ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר ראוי והנה מנורת זהב כליה גוללה על ראשה ושבעה נרותיה עליה זיתים עליה אחד מימיון הנוללה ואחד על שמאליה : 4 וاعן ואמר אל המלך הדבר כי לא אמר מה אלה אדני : 5 ויען המלך הדבר כי ויאמר אליו הלוא ידעת מה מה אלה ואמר לא אדני : 6 ויען ויאמר אליו לא אמר וזה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות : 7 מי אתה הר הגודול לפני זרבבל למשר והוציא את האבן הראשית תשואת חן לה : 8 יהוי דבר יהוה אליו לאמור : 9 ייד זרבבל יסדר הבית הזה וידיו תבצענה וירעת כי יהוה צבאות שלתני אלכם : 10 כי מי בו ליום קטנות ושמו ורא את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עני יהוה הנה מושותם בכל הארץ : 11 וاعן ואמר אליו מה שני היהיט האלה על ימין המנורה ועל שמואלה : 12 וاعן שנית ואמר אליו מה שתו שבלי היהיט אשר ביד שני צנורות הזהב המוריקים מעלהיהם הזוב : 13 ויאמר אליו לאמר הלויא ירצה מה אלה ואמר לא אדני : 14 ויאמר אלה שני בני היצחדר העמדים על ארון כל הארץ :

5 ואשוב ואש עני ואראה והנה מגולה עפה : 2 ויאמר אליו מה אתה ראה ואמר אני ראה מגולה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה : 3 ויאמר אליו זאת הלאה היוצאה על פני כל הארץ כי כל הנבז מזה כמושקה וככל התשבע מזה כמושקה נקה : 4 הוצאתה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית תנכט ואל בית נשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלהתו ואת עציו ואת אבוני : 5 ויצא המלך הדבר כי ויאמר אליו שא נא ענייך וראה מה היוצאת הזאת : 6 ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה נשאת וזה אשא אחת יושבת בתוך האיפה : 8 ויאמר זאת הדרישה וישלח אותה אל תוך האיפה וישלח את אבונ העperfת אל פיה : 9 ואשא עני ואראה והנה שתיים נשים אל הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמחם וספרם בחמישי

7 ויהי בשנת ארבע לדרישת המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארכעה לחדר החשוי בכסלו : 2 וישלח בית אל שר אוצר ורנס מלך ואנשיו לחולות את פנו יהוה : 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדר החמשי הנור כאשר עשית וזה כמה שנים : 4 ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמור : 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמחם וספרם בחמישי העperfת אל פיה :

ובשביעי וזה שביעים שנה הצום צמתני אני: 16 וכי תأكلו וכי תשתו הלווא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלווא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות ירושלים ישבת ושלוחה ועריה סביבתייה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות כאשר משפט אמת שפטו וחסד וرحمות עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום נור וענו אל תעשנו רעת איש אחיו אל תהשבו בלבכם: 11 וימאנו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואזיניהם היכבידו משמעו: 12 ולבכם שמו שמר משמעו את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים ויהו קוף גדול מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערם על כל הנויים אשר לא ידועם והארץ נשמה אחוריים מעבר ושב וישמו ארץ חמדת לשמה:

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה נדולה וחמה נדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכני בתוכך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וקנות ברחוות ירושלים ואיש משענתו בידו מרבי מימים: 5 ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדי משחיקים ברכבתה: 6 כה אמר יהוה צבאות כי פלא בעני שארית העם הזה בימים ההם נם בעני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מורה ומארץ מבוא 8 והבאתי אתם ושכנו בתוכך ירושלים והוא לו לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה אמר יהוה צבאות תחוקנה ידיכם השמעים בימים אלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות היכיל להבנות: 10 כי לפניו הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה אינה וליבא אין שלום מן הצער ואשלחה את כל האדם איש ברעשו: 11 כי זרע השלים הנפנן חתן פריה ונעה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כי זרע השלים הנפנן חתן פריה והארץ תתן את יבוליה והشمיטים יתנו טלים והנהלתו את שארית העם הזה את כל אלה: 13 וזה כאשר הייתם קלהה בנויים בית יהודת ובית ישראל כן אוישו אתכם

9 משא דבר יהוה בארץ חදך ודמשק מנהתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 ונם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מادر: 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כתיש חומות: 4 גננה אדרני ודורשנה והכה בים חילוה והיא באש תאכל: 5 תרא אشكلון ותירא ועזה ותחליל מادر ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעשה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממדו באשדור והכרתי נאון פלשתים: 7 והסרתי דמיו מיפוי וشكציו מבין שניינו ונשאר נם הוא לאלהינו והיה כאלו ביהודה ועקרון כיבוסי: 8 ותניתו לבתו מזכה מעבר ומשב ולא עבר עליהם עוד נשכני עתה ראיתי בעני: 9 גניל מادر בת ציון הריעש בת ירושלים נהגה מלך יבוא לך צדיק ונושא הוא עני ורככבר על חמור ועל עיר בן אנתנו: 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם וכרכרת קשת מלחתה ודרך שלום לנויים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 11 נם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: 12 שוכנו לבצורך אסיריה התקווה גם הום מניד משנה אשיב לך: 13 כי דרכתי לי יהודת קשת מלאתי

מקולות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבים וארצה את הצאן: 8 ואחד את שלוש הרעים בירח אחד ותקצץ נפשי בהם ונום ונפשם בחלה כי: 9 ואמר לא רעה אחכם הדמות תמות והנכחת תכחור והנסאות האכלנה אשה אתبشر רעותה: 10 ואקח את מקלי את נעם ואנדע אותו להפир את ברתו אשר כרתי את כל העמים: 11 ותחר ביום ההוא יודעו כן עני הצען השמורים ATI כי דבר יהוה הוא: 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדרו יושקלו את שכרי שלשים סוף: 13 ויאמר יהוה אליו השליכו אל הווצר אדר היקר אשר יקרתי מעליים ואקחה שלשים הכסף ואשליך אותו בית יהוה אל הווצר: 14 ואנדע את מקלי השני החבלים להפר את אהוה בין יהודה ובין ישראל: 15 ויאמר יהוה אליו עוד קח לך כל רעה أولי: 16 כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחות לא יפקד הנער לא יבקש והנסברת לא ירפא הנצבה לא יכול כל ובשר הרביה יאלל ופרשין יטפרק: 17 והוא רעי האليل עזבי הצאן חריב על זרועו ועל עין ימינו זרענו ימוש תיבש ועין ימינו כהה תבהה:

12 משא דבר יהוה על ירושאל נאם יהוה נתה שמיות
ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו: 2 הנה אנכי שם את
ירושלים ספּר רעל לכל העמים סביב וגו' על יהודה
יהיה במצב על ירושלם: 3 והיה ביום הזה אשים את
ירושלים אבן מעמסה לכל העמים כל עמיסיה שרוט
ישראלו ונאספו עליה כל גני הארץ: 4 ביום ההוא נאם
יהוהacha כל סוס בתמanton ורכבו בשגעון ועל בית
יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמיםacha בעורון:
5 ואמרנו אלפי יהודה בלבם אמץ לישבי ירושלם
ביהזה צבאות אלהיהם: 6 ביום הזה אשים את אלפי
יהודה ככיוור אש בעצים וככלפיד אש בעמיר ואכלו על
ימין ועל שמואל את כל העמים סביב וישבה ירושלם
עוד תחתיה בירושלם: 7 והושע יהוה את אלהי יהודה
בראשנה למען לא תנדל תפארת בית דודיך ותפארת ישוב
ירושלם על יהודה: 8 ביום ההוא יגּן יהוה بعد יושב
ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדודיך ובית דודיך
כל האחים מכלאך יהוה לפניהם: 9 והיה ביום ההוא אבקש
להشمיד את כל הגויים הבאים על ירושלם: 10 ושפכתי
על בית דודיך ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והבטיחו

אפרים ועורהתו בנוֹק צוֹן עַל בְּנֵיךְ יוֹן וְשָׁמְתִיךְ כְּחָרֶב
גָּבוֹר: 14 וַיַּהֲוֶה עַלְיהֶם יְרָא וַיֵּצֵא כְּכָרֶק חָצֵז וְאַדְנֵי יְהוָה
בְּשֻׁפְרָר יַתְקַע וְהַלֵּךְ בְּסֻעֻרֹת תִּימָן: 15 וַיְהִי צָבָא תִּינְ
עַלְיהֶם וְאַכְלָוּ וְכַבְשׂוּ אַבְנֵי קָלָע וְשַׁתּוּ הַמּוֹכָם כְּמוֹ יְין וְמַלְאָוֹ
כְּמוֹ רַקְעָתָן מִזְבֵּחַ: 16 וְהַשְׁעִים יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בָּיוֹם
הַהוּא צָצָן עַמּוֹ כִּי אַבְנֵי נִזְרָא מַתְנוֹסָה עַל אַדְמָתוֹ: 17 כִּי
מָה טוֹבוֹ וּמָה יְפּוּ דָּגָן בְּחוֹרִים וְטוֹרֶשׁ יְנוּבָב בְּתַלּוֹת:
10 שָׁאַלְוּ מִיְהָוה מַטָּר בְּעַת מַלְקוּשׁ יְהוָה עַשְׂה חִזְוּיָם
וּמַטָּר גְּשָׁמָה יִתְן לָהֶם לְאִישׁ עַשְׂבָּשָׁדָה: 2 כִּי הַתְּרִפְפִים
דְּבָרָרוּ אֹוֹן וְהַקּוֹסְמִים חֹזֶוּ שְׁקָר וְחַלְמוֹת הַשּׂאָוָדָרוּ
הַבְּלִבְלָהָן עַל כָּן נִשְׁעַו כְּמוֹ צָאן יָעַנוּ כִּי אִין רָעה: 3 עַל
הַרְעִים חַרְחָא אֲפִי וְעַל הַעֲתָדִים אַפְקָוד כִּי פָקֵד יְהוָה
צָבָאות אֶת עַדְרוֹ אֶת בֵּית יְהוָה וְשָׁם אָתָם כְּסָסָה הַדוֹרָוּ
בְּמִלְחָמָה: 4 מִמְנָנוּ פָנָה מִמְנָנוּ יְהִיד מִמְנָנוּ קַשְׁת מִלְחָמָה
מִמְנָנוּ יֵצֵא כָל גּוֹנֵשׁ יִחְדָּו: 5 וְהִיוּ כָנְבָרִים בּוֹסִים בְּטִיט
חוֹצֹות בְּמִלְחָמָה וּנְלַחֵמוּ כִּי יְהוָה עַמְּךָ וְהַבִּישׁ רַכְבֵי
סְסָסִים: 6 וְגַנְבָּתִי אֶת בֵּית יְהוָה וְאֶת בֵּית יוֹסֵף אֲוֹשִׁיעַ
וְהַוּשְׁבּוֹתִים כִּי רַחֲמָתִים וְהִיוּ כָּאֵשֶׁר לֹא זְנַחֲתִים כִּי אַנְּיִ
יְהָוה אֱלֹהֵיכֶם וְאַעֲנֵם: 7 וְהִיוּ כָנְבָרִים אֶפְרָאִים וְשָׁמָחַ לְבָם
כְּמוֹ יְין וּבְנֵיכֶם יְרָא וְשָׁמָחוּ גִּיל לְבָם בְּיִהְוָה: 8 אַשְׁרָקָה
לְהָם וְאַקְבָּצָם כִּי פְרִוִּיתִים וְרַבּו כְּמוֹ רַבּו: 9 וְאוֹרָעָם
בְּעָמִים וּבְמִרְחָקִים יִזְכְּרֵנוּ וְהִיוּ אֶת בְּנֵיכֶם וְשָׁבּוּ: 10
וְהַשְׁבִּיתִים מִאָרֶץ מִצְרָיִם וּמְאֹשֵׁר אַקְבָּצָם וְאֶל אָרֶץ
גָּלְעָד וּלְבָנָן אַבְיָם וְלֹא יִמְצָא לָהֶם: 11 וְעַבְרָבִים צָרָה
וְהַכָּה בִּים גִּלְמִים וְהַבִּישׁוּ כָל מִצְוֹלֹת יְאָרֶץ וְהַוְרֵד גָּנוֹן
אֲשֹׁור וּשְׁבַט מִצְרָיִם יִסּוּר: 12 וְגַנְבָּתִים בְּיִהְוָה וּבְשָׁמוֹ
יִתְהַלְלּוּ נָאָם יְהָוה:

11 פחה לבנון דלתייך ותאכל אש באירועך: 2 הילל
ברוש כי נפל ארו אשר אדרים שדרו הייללו אלוני בשן
כי ירד יער הבצור: 3 קול יללת הרעים כי שדדה
אדרטם קול שאנת כפירים כי שדר נאון הירדן: 4 כה
אמר יהוה אלהי רעה את צאן החרנה: 5 אשר קניין
יהרנן ולא יאשנו ומכריין יאמר ברוך יהוה ואשר
ורעיהם לא יחמול עליהם: 6 כי לא אחמול עדר על ישבי
הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד
רעהו וביד מלכו וכחתתו את הארץ ולא אציל מירדים:
7 ואראעה את צאן החרנה לבן עני הצאן ואקח לי שני

יהיה א/or : 8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים החזים אל הים הקרים וחותמים אל הים האחרון בקייז ובחרף היהה : 9 והיה יתוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יתוה אחד ושמו אחד : 10 יסוב כל הארץ ערבבה מגבע לרמן נגב ירושלים ורامة ושבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך : 11 ווישבו בה והרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטה : 12 וatat תהיה המגפה אשר ינפ' יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עומד על רגלו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפייהם : 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזקון איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו : 14 וכן יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ונגידים לרבי מאד : 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה מגפה חזאת : 16 והיה כל הנורא מכל הגוים הבאים על ירושלים ועלו מרדי שנה בשנה להשתחוות למלך יהוה צבאות ולחן את חן הסוכות : 17 והיה אשר לא יעלה מאה משפחות הארץ אל ירושלים להשתחוות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם : 18 ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא עלייה תחיה המגפה אשר ינפ' יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחן את חן הסוכות : 19 זאת תהיה חטא מצרים וחטא כל הגוים אשר לא יעלו לחן את חן הסוכות : 20 ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדרש ליהוה והיה הסירות בבתי מגורוקים לפני המזבח : 21 והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדרש ליהוה צבאות ובאו כל הובחים ולקחו מהם ובלתי בהם ולא יהוה כנען עוד בכית יהוה צבאות ביום ההוא :

אל' את אשר דקרו וספרו עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמך על הבכור : 22 ביום ההוא גנדל המספר בירושלם כמספר הדר רמוון בבקעת מנדורן : 23 וספרה הארץ משפחות משפחות בלבד משפחתי בית דויד בלבד ונשיהם בלבד משפחתי בית נתן בלבד ונשיהם בלבד : 14 משפחתי בית לוי בלבד משפחתי בית השמעי בלבד ונשיהם בלבד : 15 כל המשפחות הנשאות משפחתי בלבד ונשיהם בלבד :

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח בבית דויד ולisbury ירושלם לחשתאות ולנדיה : 2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכזרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכירו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטעמה עבורן מן הארץ : 3 והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודרקרתו אביך ואמו ילדיו יולדיו בהנבא : 4 והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מזונו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שעדר מען בחש : 5 ואמר לא נביא אנכי איש עבר ארמה אנכי כי אדם הקני מונעורי : 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיןיך ואמר אשר הכווי בית מאהבי : 7 חרב עורי על רעוי ועל גבר עמייתי נאם יהוה צבאות הרק את הרעה ותופצין הצאן והשבתי ידי על הצערים : 8 והיה בכל הארץ נאם יהוה פין נים בה יכרתו יגעו והשלישי יותר בה : 9 והבאתי את השלשיות באש וצראפתים כצראף את הכספי ובחנותים כבחן את הזוחב הוא יקרא בשמי ואני עננה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי :

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שלך בקרברך : 2 ואספה את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ונכלהה העיר בוגלה יודת הבטים והנשים תשנלה ויצא חזיא העיר בוגלה יודת העם לא יכתר מן העיר : 3 ויצא יהוה ונלחם בנויים ההם יום הלחמו ביום קרבך : 4 ועמדו רגלו ביום ההוא על הר הוויטים אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הוויטים מחציו מזרחה וימה ניא גודלה מאד ומש חזיא ההר צפונה וחציו ננבה : 5 ונסתם ניא הרי כי גינע ני הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש ביום עוזיה מלך יהודה ובאי יהוה אלהי כל קדרשים עמק : 6 והיה ביום ההוא לא יהוה א/or יקרות יקפאון : 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והוא לעת ערבית

נחת הוּא: 6 תורה אמת היהת בפיו ועולה לא נמצא
בשפטו בשלום ובמושור הָלֵךְ אֶתְיוֹ וְרַבִּים השיב מעון: 7
כִּי שְׁפֻטוּ כֵּהן שִׁמְרוּ דָעַת וְתוֹרָה יִקְשׁוּ מִפְּיו כִּי מֶלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא: 8 ואתם סרתם מן הדרך הכהלים
רבים בתורה שחחתם ברית הלוּי אמר יהוה צבאות: 9 וכן
אני נתתי לכם נזירים ושפליים לכל העם כפי אשר איןכם
שמרים את דרכיכם ונשאים פנים בתורה: 10 הַלֹּא אֲבָבָא
אחד לכלנו הלוּא אל אחד בראנו מדווע נבנדי איש באחינו
לחலל ברית אבותינו: 11 בגנדה יהודיה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם כי חלל יהודיה קדש יהוה אשר אהב
ובבעל בת אל נבר: 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשה עיר
ונעה מהאליע יעקב ומגישי מנהה ליהוה צבאות: 13 וזהו
שנית תעשו בסות דמעה את מזבח יהוה בכיכר ואנקה מאין
עוד פנות אל המנהה ולקחת רצון מידכם: 14 ואמרתם
על מה על כי יהוה העיר בין ובין אשת נעריך אשר
אתה בנדתת בה והיא חברתך ואשת בריתך: 15 ולא
אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעריך אל' בנך: 16 כי שנא
שליח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבשו
אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבנדו: 17
הונעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הונענו באמרכם
כל עשה רע טוב בעיני יהוה וביהם הוא חפץ או אינה
אליה המשפט:

3 הַנִּי שְׁלָחָה מֶלֶךְ יְהוָה לִפְנֵי וּפְתַּחַם יְבוֹא אֶל
הַיכָּלָה הָאָדוֹן אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר
אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: 2 ומיכל כל
את يوم בואו ומי העמד בהראותיו כי הוא כאש מצפה
וכברית מכבסים: 3 וישב מצוף ומתרח כסף ותחר
את בני לוי וזקק אתם כזוהב וככסף והוא לייהו מניש
מנה בצדקה: 4 וערבה לייהו מנהת יהודיה וירושלם
כמי עולם וכשנים קדמויות: 5 וקרבתו אליכם למשפט
והייתה עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנבשעים לשקר
ובעשי שבד שכיר אלמנה ויתום ומתייר גדר ולא יראני
אמר יהוה צבאות: 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כליהם: 7 לממי אבותיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שוכנו אליו ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: 2 אהבתו
אתם אמר יהוה ואהבתם כמה אהבתנו הלוּא אה עשו
לייעקב נאם יהוה ואהבת את יעקב: 3 ואת עשו שנאות
ואשים את הריו שמה ואת נחלתו לתנות מדבר: 4 כי
תאמר אדרום רשותנו ונשבוב ונכבה תרבotta כה אמר יהוה
צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם נבול רשות
והעם אשר זעם יהוה עד עולם: 5 ועיניכם תראייה ואתם
האמרו יndl יהוה מעיל לנבול ישראל: 6 בן יכבד אב
עובד אדרוני ואם אב איה כבודי ואם אדרונים אני איה
מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכתנים בווי שמי ואמרתם
במה בזינו את שמי: 7 מגנישם על מזבחיו להם מנאל
ואמרתם במה נאלנו בamarcom שלחן יהוה נבזה הוא: 8
וכי תנשונן עור לזבח אין רע וכי תנישו פסח וחלה אין
רע הקרייבחו נא לפתחך הירצך או הייש פניך אמר
יהוה צבאות: 9 ועתה חלו נא פנוי אל וייחננו מידכם
היתה זאת הייש מאם פנים אמר יהוה צבאות: 10 מי נם
בכם ויסנدر דלתים ולא תאיירו מזבחיו חנוך אין לי חפץ
בכם אמר יהוה צבאות ומנהה לא ארצתה מידכם: 11 כי
מנזרחה שמש ועד מבואו גדול שמי בנוים ובכל מקום
מקטר מגש לשמי ומנהה טהורה כי גדול שמי בנוים
אמר יהוה צבאות: 12 ואתם מחללים אותו באמרכם
שלחן אדרני מנאל הוא וניבנו נבזה אכלו: 13 ואמרתם הנה
מotalah והפחחים אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול
ואת הפסח ואת החוללה והבאתם את המנהה הארץ
אותה מידכם אמר יהוה: 14 ואדרור נוכל ויש בעדרו זכר
ונדר זוכה משחת לאדרני כי מלך גדול אני אמר יהוה
צבאות ושמי נורא בנוים:

2 ועתה אליכם המוצה הזאת הכתנים: 2 אם לא תשמעו
ואם לא תשימו על לב לחת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את המאהра וארווי את ברכותיכם
ונם ארותיה כי איןיכם שמים על לב: 3 והני גער לכם את
הזרע זורייתו פרש על פניכם פרש חניכם ונשא אתכם
אליו: 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המוצה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: 5 בריתי היהת
אתו החיים והשלום ואתם לו מורה וייראי ומפני שמי

קובעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה:
9 במאלה אתם נארדים ואתו אתם קבעים הגוי כלו: 10
הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרפ' בביות
ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והדרקתי لكم ברכה עד בליך די: 11
ונערתו لكم באכל ולא ישחת لكم את פרי האדמה ולא
תשכל لكم הנפן בשדה אמר יהוה צבאות: 12 ואשררו
אתכם כל הניום כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות: 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה
נדברנו עלך: 14 אמרתם שוא עבר אליהם ומה בצע כי
שמרנו משמרתו וכי הילכנו קדרנית מפני יהוה צבאות:
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים נם נבנו עשי רשות נם בחנו
אליהם וימלטו: 16 אז נדברו יראי יהוה אש את רעוזו
ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשמי שמנו: 17 וזהו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על
בנו העבר אותו: 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין
עבד אלהים לאשר לא עבדו:

4 כי הנה היום בא בער כתנור והוא כל זדים וכל עשה
רשעה קש ולחתת אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר
לא יעוז להם שרש ונוף: 2 וזרחה לכם יראי שמי שמש
צדקה ומרפא בכנפייה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: 3
ועסותם רשעים כי יהיו אף התחת כפות רגלויכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: 4 זכרו תורה משה
עבדו אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקיקם
ומשפטיהם: 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בואי יהוה הנדול והנורא: 6 ווחשב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם פן אבואה והכיתוי את הארץ חרם:

תהלים

בלבי מעת דגנום ותירוזם רבו: 8 בשלום יחדרו אשכבה
ואישן כי אתה יהוה לברך לבטה החשבי:

5 למנצח אל הנחילה מזמור לדוד אמריו האזינה
יהוה בינה הנגנית: 2 הקשبة לקול שועי מלכי ואלהי כי
אליך אתפלל: 3 יהוה בקר תשמע קולי בקר ערך לך
ואצפה: 4 כי לא אל חפץ רשות אתה לא נורך רע: 5 לא
ויתיצבו הוללים לנגר ענייך שנות כל פועלך און: 6 תחابر
דברי כוב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: 7 ואני ברב
חסוך אבואה ביתך אשתחווה אל היכל קדש ביראתך:
8 יהוה נהני בצדקהך למען שורדי הושר לפני דרכך: 9
כי אין בפיו וכונה קרבם הוות קבר פתוח גורונם לשונם
וחיליקון: 10 האשימים אלהים יפלו ממעצחותיהם ברב
פשיעיהם הריחמו כי מרוץך: 11 ויימחו כל חוסיך
עלולים ריננו ותסכך עליינו ויעלצנו ברך אהבי שマーך: 12 כי
אתה תברך צדיק יהוה הצנה רצון תעטנו:

6 למנצח בנינוי על השמינוי מזמור לדוד יהוה אל
באפק תוכחני ואל בחמתך תיסרנו: 2 חנני יהוה כי
אם אל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: 3 ונפשי נבהלה
מאיד ואת יהוה עד מתי: 4 שובה יהוה חלזה נפשי
וושענו למען חסוך: 5 כי אין בmouth זכרך בשאל מי
יודה לך: 6 יגעתו באנחתו אשחה בכל לילה
מטתי בדמיותי ערש אמסה: 7 עשה מה מכעס עני עתקה
בכל צורדי: 8 סורו ממוני כל פועלך און כי שמע יהוה קול
בכי: 9 שמע יהוה התנתני יהוה תפלתי יקח: 10 יבשו
ויבהלו מאיד כל איבי ישבו יבשו רגע:

7 שנין לדוד אשר שר ליהוה על דבריו כוש בן ימני
יהוה אלהי בך חסותו הושענו מכל רדי והצלוי: 2 פן
טרף כאריה נשפי פרך ואני מציל: 3 יהוה אלהי אם
עשיתי ואתם יש עול בכפי: 4 אם גמלתי שלומי רע
ואחלצה צוררי ריקם: 5 ירדף אויב נפשי וישג וירמס
לארים חי וכבודי לעפר ישבון סלה: 6 קומה יהוה באפק
הנשא בעברות צוררי ועורה אליו משפט צוית: 7 ועדת
לאומים חסבך ועליה למרום שובה: 8 יהוה ירידן עמים
שפטעני יהוהצדקי וכחמי עלי: 9 יגמר נא רע רשות
וחוכמן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: 10 מנני
על אלהים מושיע ישרי לב: 11 אלהים שופט צדיק ועל

1 אשרי איש אשר לא חלק בעצת רשעים ובדרך
חפאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב: 2 כי אם בתורת
יהוה חפצנו ובתורתו יהנה יומם ולילה: 3 וזהה בעץ
שתול על פלני מים אשר פריו יתן בעתו ועלתו לא יוביל
וכל אשר יעשה יצליה: 4 לא כן הרשעים כי אם כמו
אשר תדרנו רוח: 5 על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחפאים بعدת צדיקים: 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד:

2 מה רגשו נזום ולא מים יהנו ריק: 2 יתיצבו מלכי
ארץ ורונינים נסדו יחד על יהוה ועל משהו: 3 מנטקה
את מוסרתוימו ונשליכה ממנה עבתיהם: 4 יושב בשמיים
ישחק אדרוי ילען למו: 5 או ידבר אליהם באפו ובחדרנו
יבהלו: 6 ואני נסכת מלכי על ציון הרכשי: 7 אספרה
אל חק יהוה אמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך: 8
שאל ממן ואתנה נום נחלתך ואחזותך אפסי ארץ: 9
הרעם בשבט ברזיל כליל יוצר הנפצים: 10 ועתה מלכים
השכilio הוסרו שפטו ארץ: 11 עבדו את יהוה ביראה
ונילו ברעדה: 12 נשקו בר פן יאנך ותאברדו דרך כי
יבער כמעט אף אשר כל חוסי בו:

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו
צרי רביבים קמים עלי: 2 רביבים אמרים לנפשי אין ישועה
לו באלהם סלה: 3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים
ראשי: 4 קולי אל יהוה אקרה ויענני מהר קדרשו סלה: 5
אני שכתי ואישנה הקיזותי כי יהוה יסכנו: 6 לא אירה
מרובבות עם אשר סביב שתו עלי: 7 קומה יהוה הושענו
אלדי כי היכית את כל איבוי לחו שני רשעים שברת: 8
לייהוה הישועה על עמק ברכתך סלה:

4 למנצח בנינוי מזמור לדוד בקראי עני אלהי צדקי
בצער הרחבות לי חנני ושמע תפלתי: 2 בני איש עד מה
כבודי לכלה מה תהבון ריק תבקש כוב סלה: 3 ודעו כי
הפליה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אלוי: 4 רגנו
ואל תחתאו אמרו לבבכם על משככם ודרמו סלה:
5 זבחו זבחו צדק ובטהו אל יהוה: 6 רביבים אמרים מי
יראנו טוב נסה עליינו אור פניך יהוה: 7 נתנה שמה

- 10** **למה יהוה העמד ברחוק העלים לעתות בצרה:**
2 בנותך רשות ידליך עני יתפשו במוות וו חשבו: **3** כי
הלו רשות על התאות נפשו ובצער ברך נאץ יהוה: 4 רשות
כנבה אפו בל ידרש אין אלהים כל מומתו: 5 חילו
דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו יפהיה
בهم: 6 אמר לבבו בל אמות לדר ודר אשר לא ברע: **7**
אללה פיהו מלוא ומרמות ותקח תחת לשונו עמל ואון: 8
ישב במארכ חצרים במסתרים יהרג נקי עינוי לחלה
צפנו: 9iarוב במסתר כאריה בסכה יארוב לחוטף עני
חטוף עני במשכו בראשו: 10 ורՃה ישח ונפל בעצמוני
חלכאים: 11 אמר לבבו שכח אל הסטור פניו בל ראה
לנצח: 12 קומה יהוה אל נשא יידך אל תשכח עניים: **13**
על מה נאץ רשות אלהים אמר לבבו לא תדרש: 14 דראתה
כי אתה עמל וכעס תביט לחת בירוד עלייך יעוז חלה
יתום אתה היהת עוזר: 15 שבר זרוע רשות ורע תדרוש
רשעו בל תמצא: 16 יהוה מלך עולם ועד אברדו נוים
מארציו: 17 תאות ענוים שמעת יהוה תclin לבם תקשב
אונך: 18 לשפט יתום ודק בל ויסוף עד לעזרן אונשן
הארץ:
- 11** **למנצח לדוד ביהוה חסיטי איך תאמרו לנפשי נndo**
הרכם צפור: 2 כי הנה הרשעים ידרוכון קשת כוננו חצם
על יתר לירות במeo אפל לישרי לב: 3 כי השותה יהרסון
צדיק מה פועל: 4 יהוה בחיל קדשו יהוה בשמיים כסאו
עינוי יהזו עפעפו יבחן בני אדם: 5 יהוה צדיק יבחן
ורשות ואהבת חמס שנאה נפשו: 6 ימתר על רשעים פחים
ash גנפרית ורוח ולעפה מתנת כוסם: 7 כי צדיק יהוה
צדקות אהב ישר יהזו פניו:
- 12** **למנצח על השמיות מזמור לדוד הוועידה יהוה כי**
גמר חסיד כי פסו אמוניים מבני אדם: 2 שוא ידברו איש
את רעהו שפט חקלות בלב ולב ידברו: 3 יכרת יהוה
כל שפט חקלות לשון מדברת גדלות: 4 אשר אמרו
ללשנו נגידר שפטינו אנחנו מי אדון לנו: 5 מshed עניים
מאנקת אבויים עתה אקים יאמר יהוה אשית בישע יפהיה
לו: 6 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צורף בעילין
לאرض מזוק שבעתים: 7 אתה יהוה תשמרם תצרכנו מן
הדור זו לעולם: 8 סביב רשותים יתהלך כרם זלוט
לבני אדם:
- עם הכלים: **12** אם לא ישוב חרבו יŁטוש קשו דרך
 ויכוננה: **13** ולו הכנין כל מות חציו לדלקם יפעל:
14 הנה יחבאל און והירה עמל וילד שקר: **15** בור כרה
 ויחפרהו יופל בשחת יפעל: **16** ישובعمالו בראשו ועל
 קרקרו חמסו ירד: **17** אודה יהוה כצדקו ואומרה שם
 יהוה עליון:
- 8** **למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדניינו מה**
אדיר שמק בכל הארץ אשר תנה הורך על השמים: 2
מפי עולמים וינקים יסדת עז למן צורריך להשבי
אויב ומונקם: 3 כי אראה שםיך מעשי אצבעתיך ירה
וכוכבים אשר כוננתה: 4 מה אונש כי חוכרנו ובן אדם
כי תפקרנו: 5 ותחסרו מעשיך מעט מאלהים וכבוד והדר
תעטרדו: 6 תמשלחו במעשי יידיך כל שתה תחת רגליים:
7 צנה ואלפים כלם ונם בהמות שדי: **8** צפור שמיים ורני
הים עבר ארכות ימים: 9 יהוה אדניינו מה אדיר שמק
- בכל הארץ:**
- 9** **למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל**
לב אספרה כל נפלאותך: 2 אשמהה ואלצתך בך
אומרה שמק עליון: 3 בשוב אויבי אחר יכשלו ויאבדו
מןין: 4 כי עשת משפטיך וידיינו ישבח לכסא שופט צדק:
5 גנערת גוים אבדת רשותם מהיות לעולם ועד: **6**
האויב תמו חרבות לנצח וערם נתשת אבד זכרם המה:
7 יהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: **8** והוא ישב
תבל בצדך ידין לאומים במישרים: 9 ויהי יהוה משגב
לך משגב לעתות בצרה: 10 ויבתחו בך יודע שמק כי
לא עזבת דרשים יהוה: 11 זמרו ליהוה ישב ציון הגנו
בעימים עליותוו: 12 כי דרש דמים אותך וכך לא שכח
צעקת עניים: 13 חנני יהוה ראה עני מושנא מרדמוני
משעריו מות: 14 למן אספרה כל תהלהיך בשעריך בת
ציון אנילה בישועתך: 15 טבעו נוים בשחת עשו בראשות זו
טמננו נכלדה רגלים: 16 נודע יהוה משפט עשה בפועל
כפי נוקש רשות הגנו סלה: 17 ישבו רשותים לשאולה
כל נוים שכח אלהים (Sheol h7585): 18 כי לא לנצח ישכח
אביוון תקות ענוים חאבך לעד: 19 קומה יהוה אל יעו
אנוש ישבטו נוים על פניך: 20 שיתה יהוה מורה להם
ידעו נוים אונש המה סלה:

13

צראפתיו כל תמצא זמותי כל עבר פי: 4 לפועלות אדם בדבר שפטיך אני שמרתי אדרחות פריעץ: 5 תמן אשרי במוגלותיך כל נמוטו פעמי: 6 אני קראתיך כי תענני אל הָט אונך לי שמע אמרתי: 7 הפללה חסריך מושיע חסום מתקוממים בימינך: 8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפי חסתורי: 9 מפני רשותם זו שדרני איבי בנפש קיopo על: 10 החלבו סגרו פימו דברו בנות: 11 אשרינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו לנחות בארץ: 12 דמיינו באירה יסוף לטרוף וככפר ישב במסתרים: 13 קומה והוה קדמה פניו הכרעהו בלטה נשיש מרשע הרך: 14 ממתחים ידק יהוה ממתחים מחלד חלעם בחיים וצפינך חמלא בטנם ישבעו בנים והניהם יתדרם לעוליהם: 15 אני בצדך אחזה פניך אשבעה בהקץ תמנוחת:

18 למאנח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הצליל יהוה אותו מפק כל איביו ומיד שאל ויאמר ארחנן יהוה חזקי: 2 יהוה סלי ונצחורי ומפלטי אל צורי אחשסה בו מנני וקרן ישעי משגבני: 3 מהלך אקרה יהוה ומן איבי אוושע: 4 אפפני חבל מות ונחלי בליעל יבעתוני: 5 חבל שאול שבבוני קדרמוני מוקשי מות: 6 בצר לי אקרה יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפני הבוא באזנו: 7 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרם ירנו ויתגעשו כיחרה לו: 8 עלה עשן באפו ואש מפי האכל בחלים בערו ממנה: 9 רויט שמים וורד וערפל תחת רגליו: 10 וירכב על כרוב וייעף וידא על כנפי רוח: 11 ישת חשק שתרו סביבתו סכתו השחת מים עבי שחיקם: 12 מננה גנדו עבוי עברו ברד ונחלי אש: 13 וירעם בשמים יהוה ועלין יתן קלו ברד ונחלי אש: 14 ושליח חציו ויפיצם ובקרים רב ויהם: 15 ויראו אפיקו מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשחת רוח אפק: 16 ישלח ממרום קחני ימשני ממים רבים: 17 יצילנו מאיבי עז ומושנאי כי אמכו מני: 18 יקדמוני ביום אידי יהוה למשען לי: 19 וויצוاني למרחב יחילצני כי חפץ כי: 20 יגמלני יהוהצדקי כבר ידי ישיב לי: 21 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשותי מלאחי: 22 כי כל מושפטיו לנדי וחקתו לא אסיר מני: 23 ואהרי תמים עמו ואשתמר מעוני: 24 ישב יהוה לי הצדקי כבר ידי לנדי עינוי: 25 עם חסיד

למנצח מזמור לדוד עד أنها יהוה תשכחני נצח עד أنها חסתייר את פניך ממן: 2 עד أنها אשית עצות בנפשי ינון לבכבי יומם עד أنها ירום איבי עלי: 3 החיטה עני יהוה אלהי האירה עני פן אישן המות: 4 פן יאמר איבי אילתו צרי גינלו כי אמוות: 5 ואני בחסדר בטחתי גילabi בי ישועך: 6 אשירה ליהוה כי נמל עלי:

14

למנצח לדוד אמר נבל לבבו אין אליהם השחיתו התעיבו עליליה אין עשה טוב: 2 יהוה ממשימים השקיף על בני אדם לראות הייש משכילי דרש את אליהם: 3 הצל סר ייחדו נאלחו אין עשה טוב אין נם אחר: 4 הלא ידע כל פעלי און אכלוי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: 5 שם פחדו פחד כי אלדים בדור צדיק: 6 עצה עני התביש כי יהוה מהחסחו: 7 מי יתן מצין ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו גיל יעקב ישמח ישראל:

15

מזמור לדוד יהוה מי יגור באהילך מי ישכן בהר קדש: 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת לבבו: 3 לא רגלו על לשנו לא עשה לרעה רעה וחרפה לא נשא על קרבו: 4 נבזה בעינוי נמאס ואת ראי יהוה יכבר נשבע להרע וללא ימר: 5 כספו לא נתן בנשך ושחר על נקי לא לך עשה אלה לא ימות לעולם:

16

מכחם לדוד שמרני אל כי חסיתי לך: 2 אמרת ליהוה אדרני אתה טובי בליך: 3 לקודשים אשר בארץ המה ואדרידי כל חפציכם: 4 ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיך נסיכיהם מדם ובכל אשא את שמותם על שפתוי: 5 יהוה מנת חלקי וכוסוי אתה תומיך גורלי: 6 חבלים נפלו לי בنعمים אפ' נחלת ספרה עלי: 7 אברך את יהוה אשר יעננו אף לילות יסרוני כליוו: 8 שווית יהוה לנדרי תמיד כי מימיini בלבד אלמוות: 9 לכן שמח לבוי וניל כבודי אף בשורי ישכן לבטה: 10 כי לא חזק נפש לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: 11 (Sheol h7585) תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

17

תפללה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתוי האזינה תפלתוי בלא שפטוי מורה: 2 מלפניך משפטין יצא עיניך תחזינה מישרים: 3 בחנתה לבי פקרת לילה

תתחסד עם נבר תמים תחתם: 26 עם נבר תברר ועם עקש הפתל: 27 כי אתה עם עני תושיע וענין רמות תשפיל: 28 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי גניה חשי: 29 כי בר ארץ גדור ובאלחי אדרג שור: 30 האל תמים דרכו אמרות יהוה צרופה מן הו אל כל החסמים בו: 31 כי מי אלה מלבדי יהוה וממי צור זולתי אלהינו: 32 האל המזרני חיל ותון תמים דרכיו: 33 משואה רגלה כאילות ועל במתי עמידני: 34 מלמד ידי למלחה מהת קשת נחווה זרועתי: 35 ותנת לי מן ישעך וימינך הסעדי וענותך תרבני: 36 תרחיב צעדיו תחתי ולא מעדו קרסלוי: 37 ארדוף אויביו ואשיהם ולא אשוב עד כלותם: 38 אהמכם ולא יכלו קום יפללו תחת רגלי: 39 וחוזרני חיל למלחמה תכרי עקמי תחתו: 40 ואיבי נתחה לערף ומשנאי אצmittם: 41 ישווע ואין מושיע על יהוה ולא עט: 42 ואשחכם כעפר על פנו רוח כתיטת הוצאות אריקם: 43 חפהני מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעדרוני: 44 לשמע און ישמעו לי בני נכר יחששו לי: 45 בני נכר יבלו ויחרנו ממסנרותיהם: 46 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישע: 47 האל הנוטן נקמות לי וידבר עמים תחתיו: 48 מפלטי מאיבי אף מן קמי הרומני מאיש חם הצילני: 49 על כן אודך בנוי יהוה ולשנק אומרה: 50 מגנול ישועות מלכו ונשה חסר למשיחו לדוד ולזודעו עד עולם:

19 למנצח מזמור לדוד השם מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מניד הרקיע: 2 يوم ליום בייע אמר ולילה ללילה יהוה דעת: 3 אין אמר ואין דברם בעלי נשמע קולם: 4 בכל הארץ יצא קום ובקצתה תבל מלאיהם לשמש שם האל בהם: 5 והוא כחנן יצא מהפתה ישיש כבורה לרוץ ארחה: 6 מקצתה השם מוצאו ותקופתו על קצוות ואין נסתור מהמתו: 7 תורת יהוה תמיימה משיבת נפש ולא איש הרפת אדם ובוי עט: 8 כל ראי ילענו לי יטירו בשפה יניעו ראש: 8 גל אל יהוה יפלתו יצילחו כי חפץ בו: 9 כי אתה גחי מבטן מבטיחו על שדי אמי: 10 עלייך השכלתי מרחם מבטן אמי אל אתה: 11 אל תרחק מני כי צרה קרובה כי אין עוזר: 12 סבכוני פרים ربיהם אבורי בשונ כתרוני: 13 פצז עלי פייה אריה טרפ' ושאג: 14 כמים נשפכתי והתפרקו כל עצמותי היה לבן כדונג

יבשו הבוגדים ריקם: 4 דרכיך יהוה הודיעני אรหותיך
למְהֻנָּי: 5 הדריכני באמתק ולמנני כי אתה אליה ישע
אותך קורית כל היום: 6 זכר רחמייך יהוה וחסידיך כי
מעולם המה: 7 חטאות נערוי ופשעי אל תזכר כחסדך
זכר לי אתה למען טובך יהוה: 8 טוב וישר יהוה על כן
ויראה חטאיהם בדרכך: 9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
דרכו: 10 כל אรหותיך חסד ואמת לנצרי בrichtו
ועתהייו: 11 למען שמק יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא:
12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרכך יבחר: 13 נפשו
בטוב תלון וודעו יירוש ארץ: 14 סוד יהוה ליראו ובריתו
להודיעם: 15 עני תמיד אל יהוה כי הוא יוציאה מרצה
רגלי: 16 פנה אליו ותחני כי ייחיד ועני אני: 17 צדות לבבי
הרחיבו ממצוקותיו הוציאני: 18 ראה עני ועמלי ושא
כל חטאותיו: 19 ראה אובי כי רבו ושנתה חמס שנאוני:
20 שמרה נשפי והצילני אל אבוש כי חסתי ברך: 21 חם
וישר יצרוני כי קוריתך: 22 פרה אלהים את ישראל מכל
צורתו:

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלבתי וביהוה
בתחתי לא אمعد: 2 בחנני יהוה ונשני צרופה בליך
ולבי: 3 כי חסדך לננד עני ותחתליך באמתק: 4 לא
ישבתי עם מותי שוא ועם געלמים לא אבוא: 5 שנأتي
קהל מרים ועם רשיים לא אשכ: 6 ארוחן בנקון כפי
אסבבה את מזבחיך יהוה: 7 לשמע בקול תורה ולספר
כל נפלאותיך: 8 יהוה אהבתני מעון ביך ומקום משכנ
כבודך: 9 אל תאסר עם חטאיהם נשפי ועם אנשי דמים
חוי: 10 אשר בידיהם זמה וימנים מלאה שחד: 11 ואני
בתמי אלך פדני והנני: 12 רגלי עמדה במישור במקהלים
אביך יהוה:

27 לדוד יהוה אורי וישע ממי אירא יהוה מעוז חי
מי אפחר: 2 בקרב עלי מרים לאכל את בשדי צרי
ואיבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם תחנה עלי מותנה לא
ירא לבי אם תקום עלי מלחה בזאת אני בותח: 4 אחת
שאלתי מأت יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל
ימי חי להזות בنعم יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפנני
בסכה ביום רעה יסתתרני בסתר אללו בצור ירומני:
6 ועתה ירום ראש עלי איבי סכיבוט ואובחה באלהלו
זבחי תרועה אשירה ואומרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי

נמס בתחום מי: 15 יבש כחרש כחו ולשוני מדק מלקווי
ולעפר מות השפטני: 16 כי סבבוני כלבים עדת מרים
הקיופני כארדי ידי ורגלי: 17 אספר כל עצמותי המה
יביטו יראו בי: 18 ייחלקו בגדייהם ועל לבושי יפלו
גורל: 19 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה:
20 הצללה מהרב נשפי מיד כלב יהודתי: 21 הוושעני
מפני אריה ומקרני רמיים עניתני: 22 אספהה שמק לאחוי
בתחוק קhalb האללך: 23 יראי יהוה הלהלה כל זרע יעקב
כבדו והגרו ממנה כל זרע ישראל: 24 כי לא בזה ולא
שקיים ענו ולא הסתיר פניו ממנה ובשועו אלו שמע:
25 מאתק חחלתו בקהל רב נדרי אשלם ננד יראי: 26
יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה כל אפסי ארץ ווישתחוו
לעד: 27 יוצרו וישבו אל יהוה כל צרכי דרישיו יחי לביבם
לפניך כל משפחות נוים: 28 כי ליהוה המלוכה ומשל
בנויים: 29 יאכלו ווישתחוו כל דשנו ארץ לפניו יכרעו כל
יורדי עפר ונפשו לא חיים: 30 זרע יעבדנו יספר לאדני
לדור: 31 יבאו וינידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא
ירביצני על מי מנוחות ינהלני: 3 נשפי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען שמו: 4 גם כי אלך בני צלאמות לא
ירא רע כי אתה עמדי שבתק ומושענך המה ינחמני: 5
תערך לפני שלחן ננד צררי דשנת בשמן ראשי כסוי
רויה: 6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חי ישבותי בבית
יהוה לארך ימים:

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי
בה: 2 כי הוא על ימים יסדה ועל נתרות יכוננה: 3 מי
עליה בחר יהוה וממי יקום במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר
לבב אשר לא נשא לשוא נשפי ולא נשבע למראה: 5 ישא
ברכה מأت יהוה וצדקה מלאה יshaw: 6 זה דור דרשו
מבקשי פניך יעקב סלה: 7 שאו שעדרים ראשיכם והנשאו
פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: 8 מי זה מלך הכבוד
יהוה עוזו ונכבר יהוה נבור מלחה: 9 שאו שעדרים
ראשיכם שאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: 10 מי הוא
זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

25 לדוד אליך יהוה נשפי אשא: 2 אלהי בר בתחתי
אל אבושה אל יעלצנו איבי לי: 3 גם כל קויד לא יבשו

יהוה ברכונך העמדתה לחרדי עז הסתרת פניך הייתה
נבהל: 8 אליך יהוה אקרוא ואל אדני אתנן: 9 מה בצע
ברמי ברדרתי אל שחת היודך עפר הנגיד אמריך: 10 כי
שמע יהוה והנני יהוה היה עוז לי: 11 הפקת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמהה: 12 למען יזכיר
כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:

31 למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסוי אל אבושה
לעולם בצדקה פלטני: 2 הטה אליו אונך מהרה הצלני
היה לי לוצר מעוז לבית מצודות להושעני: 3 כי סלעי
ומצדתי אתה ולמען שמק תנחני ותגהלני: 4 תוציאני
מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: 5 בידך אפקיד רוחי
פריתה אותה יהוה אל אמתה: 6 שנאתי השمرם הבל
שוא ואני אל יהוה בטחתי: 7 אניליה ואשמה בחסדך
אשר ראתה את עני נידעת בצרות נפשי: 8 ולא הסרתני
ביד אויב העמדת במרחוב רגלי: 9 חנני יהוה כי צר
לי עשה בכעס עני נפשי ובטני: 10 כי כלו בגין חי
ושנותי באנהה כשל בעוני כחי ועצמי עשו: 11 מכל
צרכי הייתה הרפה ולשכני מード ופחד למידעי ראי
בחוץ נדדו מני: 12 נשכחתי כמו מלך היהי ככל
אבר: 13 כי שמעתי דברם מגור מסביב בהוסדים
יחד עלי לקחת נפשי זומו: 14 ואני עלייך בטחתי יהוה
אמרתי אלהי אתה: 15 בידך עתהי הצלני מיר איבבי
ומרדפי: 16 האורה פניך על עבדך הושעני בחסךך: 17
יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשותים ידמו לשאול:
18 תאלמנה שפטינו שקר הדברים על צדיק
עתק בנואה ובזו: 19 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלה לחסיםך ננד בני אדם: 20 תסתירם בסתר פניך
מרכזאי איש צפנים בסכה מריב לשנות: 21 ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: 22 ואני אמרתי בחיפוי
נגרותי מננד ענייך אכן שמעת קול תחנוןינו בשועי אליך:
23 אהבו את יהוה כל חסידי אמון נציר יהוה ומשלם
על יתר עשה נואה: 24 חזקו ויאמץ לבבכם כל חמיחלים
ליהוה:

32 לדוד משכיאל אשרו נשוי פשע כסוי חטאה: 2 אשרי
אדם לא ייחסב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: 3 כי
החרשתי בלו עצמי בשאותי כל הום: 4 כי יומם ולילה
תכבד עלייך נחפק לשדי בחרבני קיז סלה: 5 חטאתי

אקרוא והנני וענני: 8 לך אמר לבני בקשו פניך
יהוה אבקש: 9 אל הסתר פניך ממנני אל הת באף עבדך
ערתהי היהת אל תשני ואל תעבוני אלהי ישע: 10 כי
אבי וامي עזבוני יהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך
ונחני בארכח מישור למען שוררי: 12 אל תנתני בנפש
צרי כי כמו כי עדי שקר וויפח חמס: 13 לו לא האמנתי
לראות בטוב יהוה בארץ חיים: 14 קווה אל יהוה חזק
ויאמץ לבך וקווה אל יהוה:

28 לדוד אליך יהוה אקרוא צורי אל תחרש ממנני פן
תחשה ממנני ונמשליך עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוןינו
בשועי אליך בנשי ידי אל דבריך קדש: 3 אל תמשכני
עם רשעים ועם פעליהם וכרכע מעלהיהם כמעשה
בלבכם: 4 תן להם השב גמולם להם: 5 כי לא יבינו אל
יריהם תנן להם השב גמולם להם: 6 ברוך
פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יחרנסם ולא יבנום: 6 ברוך
יהוה כי שמע קול תחנוןינו: 7 יהוה עז ומננו בו בטח לבי
ונזורתו ויעלז לבי ומשיריה אהודנו: 8 יהוה עז למו ומעו
ישועות מישחו הו: 9 הושיעת את עמק וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם:

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבוד ועז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בחרדתה קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר:
5 קול יהוה שבר ארזים ושביר יהוה את ארזי הלבנון: 6
וירקדים כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים: 7 קול
יהוה הצב להבות אש: 8 קול יהוה ייחיל מדבר ייחיל
יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף
יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: 10 יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך
את עמו בשלום:

30 מזמור Shir הנכת הבית לדוד אדורמך יהוה כי
דליתני ולא שמחה איבי לי: 2 יהוה אלהי שועתי אליך

ותרפאני: 3 יהוה העלית מין שאל נפשי חירתי מירדי
בור: 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר
קדשו: 5 כי רגע באפו חיים ברצונו עברב ילין בכி
ולבקר רנה: 6 ואני אמרתי בשלי בלב אמות לעולם: 7

לא יחסרו כל טוב: **ו** כלבו בנים שמעו ליראת יהוה אלמדכם: **ז** מי האיש החפץ חיים אהב נימום לדראות טוב: **ט** נוצר לשונך מרע ושותיך מדבר מרמה: **י** סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: **כ** עני יהוה אל צדוקים ואוני אל שועתם: **ל** פניו יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: **מ** צעקנו ויהוה שמע ומכל צורותם הצללים: **נ** קרוב יהוה לשברי לב ואת דכא רוח יושיע: **ו** רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: **ז** שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: **ח** תמותת רשות רעה ושנאי צדיק יאשמו: **ט** פורה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסמים בו:

35 לדוד ריבבה יהוה את יריבי לחם את לחמי: **ב** החזק מן וצנה וקומה בעזרתי: **ג** והرك חנית ונסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעך אני: **ד** יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסנו אחריו ויחפרו חשב רעת: **ה** יהדו כמן לפניו רוח ומלאך יהוה דוחה: **ו** יהדי דרכם חשך וחקלקות ומלאך יהוה רדף: **ז** כי חنم טמןו לי שחת רשותם חنم חפרו לנפשי: **ח** תבואה שואה לאידע ורשותו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: **ט** ונפשי תניל ביהוה תשיש בישועתו: **ו** כל עצמותי תאמRNA יהוה מי מכוך מציל עני מחזק ממנו וענוי ואבינו מגולו: **ט** יקומו עדי חמס אשר לא ידעת ישאלני: **ט** ישלמוני רעה תחת טובך שכול לנפשי: **ט** ואני בחלותם לבושי شك עניית בצום נפשי ותפלתי על חיקוי תשוב: **ט** כרע כאח לי התהלהכי כאבל אם קדר שחותוי: **ט** ובצלע שמהו ונאספו נאפסו עלי נכים ולא ידעת קרעו ולא דמו: **ט** בחנפי לעני מעוג חרק עלי שניימו: **ט** אדרני כמה תרא הא השיבה נפשי משאיהם מכפרים יהירתי: **ט** אורך בקהל רב בעם עצום אהللך: **ט** אל יسمחו לי איבי שקר שנאי חنم יקרציו עין: **ט** כי לא שלום ידרבו ועל רגעי ארץ דברי מרמות ייחשוב: **ט** וירחיבו עלי פיהם אמרו האח אתה ראתה עניינו: **ט** ראתה יהוה אל תחרש אדרני אל תרחק ממני: **ט** העירה והקיצה למשפטתי אליו ואדרני לריבי: **ט** שפטניצדך יהוה אלהו אל יسمחו לי: **ט** אל יאמרו בכלם האח נפשנו אל יאמרו בלענו: **ט** יבשו ויחפרו יחדו שמחיו רעתו ילبسו בשת וכלהה המגדלים על:

ואודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אורה עלי פשע ליהוה ואהה נשעת עון חטא סלה: **ט** על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצאך רק לשטף מים ריבים אליו לא נינו: **ט** אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט הסובבני סלה: **ט** אשכילך ואורך בדרך זו תלך איזעה עליך עני: **ט** אל תהיו כסוס כفرد אין הבין במתן ורסן עדיו לבבים כל קרב אליך: **ט** ריבים מכאים לרשע והבוחה ביהוה חסד יסובבנו: **ט** ט מהו ביהוה ונולזו צדיקים והרנוו כל ISRİ LAB:

33 רנו צדיקים ביהוה לישרים נואה תhalb: **ט** הווד להוה בכנור בנבל שעור זמור לו: **ט** שירו לו Shir חדש היטיבו לנו בתהרעעה: **ט** כי ישר דבר יהוה וכל מעשיהם באמונה: **ט** אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: **ט** בדבר יהוה שמנים נעשנו וברוח פיו כל צבאים: **ט** נכנס כנד מי הים נתן באוצרות ההומות: **ט** ייראו מיהוה כל הארץ ממנה גורו כל ישבי תבל: **ט** כי הוא אמר יהדי הוא צוה ויעמד: **ט** יהוה הפיר עצת גוים הניא מהשבות עמים: **ט** עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודרכ: **ט** אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחור לנחלתה לו: **ט** ממשימים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: **ט** ממכוון שבתו השניה אל כל ישבי הארץ: **ט** היציר יחיד לכם המבini אל כל מעשיהם: **ט** אין המלך נושא ברב חיל נבור לא ימלט: **ט** הנה עין יהוה אל לתשועה וברב חילו לא ימלט: **ט** להציל ממות נפשם ולהחיות יראייו למיחלים לחסדו: **ט** ברכות נפשם ולהחיות ברעב: **ט** נפשנו כי בשם קדרשו בטחנו: **ט** כי חסיד יהוה בוי ישmach לבנו כי בשם קדרשו בטחנו: **ט** כי חסיד יהוה עלינו כאשר יהלנו לך:

34 לדוד בשנותו את טumo לפני אבימלך ויגרשו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תhalbתו בפי: **ט** ביהוה תחלל נפשי ישמעו ענויים וישמחו: **ט** גדרלו ליהוה אתי ונורוממה שמו ייחדו: **ט** דרשתו את יהוה וענוי ומכל מנורותיו הצלני: **ט** הביבטו אליו ונחרו ופניהם אל יחפרו: **ט** זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צדרכיו הושיעו: **ט** חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: **ט** טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הנבר יחסה בו: **ט** יראו את יהוה קדרשו כי אין מחסור ליראיו: **ט** כפירים רשו ורבעו ודרשי יהוה

ירנו וישמחו חפצי צדקיו ויאמרו תמיד יndl יהוה החפץ
שלום עבדו: 28 וילשוני תהנה צדקה כל היום תhalbך:

36 למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשות בקרב
לבי אין פחד אליהם לניד עניינו: 2 כי החלק אליו בעניינו
למציא עמו לשנאה: 3 דברי פיו און ומarmaה חדל להשכיל
להוטיב: 4 און ייחשב על משכובו יתיצב על דרך לא
טוב רעל לא ימאס: 5 יהוה בהשימים חסרך אמוניך עד
שחיקים: 6 צדקהך כהרי אל משפטך תחום רבה אדים
ובהמה תושיע יהוה: 7 מה יקר חסרך אלהים ובני אדים
בצל כנפיך יחסין: 8 ירין מרדשן בירך ונחל עדניק
תשקם: 9 כי עמק מקור חיים באורך נרא האור: 10 משך
חסך לידעך וצדקהך לישר לי: 11 שם נפלו פעלי און דחו
נאוה ויד רשותים אל תנדי: 12 שם נפלו פעלי און דחו
ולא יכול קום:

38 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצף תוכחני
ובחמתך תיסרני: 2 כי חציך נחטו בי ותנתת עלייך:
3 אין מותם בבשרי מפני זעםך אין שלום בעצמי מפני
חטאיך: 4 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבד ממני:
5 הבהיר נמקו חבורתי מפני אולתי: 6 געווית שחתיך עד
מאך כל היום קדר הלכתיה: 7 כי כסלי מלאו נקלחה ואין
מתם בבשריו: 8 נפוגותיו נדרכותיך עד מאך שאנטה מנהמות
לביכי: 9 אדרני ננדך כל התאותי ואנחתוי מפק לא נסתה:
10 לביכי סחרחך עזובני בחוי ואור עני נם הם אין אני: 11
اهבי ורדי מנדך גנני יעמדו וקרובי מרחק עמדו: 12
וינקשו מבקש נפשו ודרשי רעתי דברו הוות ומרימות כל
היום יהנו: 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו:
14 ואחיי כאש אשר לא שמע ואין בפי תוכחות: 15 כי לך
יהוה והחולתי אתה הענה אדרני אלהי: 16 כי אמרת פן
שםתו לי במות רגליך עלי הגדי לו: 17 כי אני לצלע נכוון
ומכך ננדיך תמיד: 18 כי עוני אנדר אדראן מהטהתי:
19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: 20 ומשלמי רעה
תחת טובה ישטנו תחת רדופי טוב: 21 אל תעובי יהוה
אליהי אל תרחק מני: 22 חושה לעורתי אדרני תשועתי:
39 למנצח ליריתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה
דרכי מהחטוא בלשוני אשמרה לפני מהסום بعد רשות
לנדי: 2 נאלמתי דומה החשתי מטופ וכאבי נער: 3
חם לבי בקרבי בהניינו תבער אש דברתי בלשוני: 4
הודיעני יהוה קצוי ומדת ימי מה היא אדרעה מה חדל אני:
26 כל היום חונן ומלה וזרעו לברכה: 27 סור מרע

37 לדוד אל תתרח במרעים אל תקנא בעשי עולה: 2
כי כחציך מהריה ימלו וכירק דשא יבולון: 3 בטח ביהוה
ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: 4 וחתען על יהוה
ויתן לך מושאלת לך: 5 גול על יהוה דרך ובטה עליו
והוא יעשה: 6 וזהציא אאור צדקה ומשפט כצחורים:
7 דרום ליהוה והתחולל לו אל תתרח במצוותך דרכו
באיש עשה מזומות: 8 הרף מאף ועיב חמזה אל תתרח אך
להרע: 9 כי מרעים יכרתון וקיי יהוה המה יירושו ארץ:
10 ועוד מעט ואין רשות והתבעונת על מקומו ואיננו: 11
וענויים יירושו ארץ והתעונג על רב שלום: 12 זום רשות
לצדך וחרק עליו שני: 13 אדרני ישחק לו כי ראה כי
יבאו יומו: 14 חרב פתחו רשותים ודרךו קשתם להפיל
ענוי ואיביו לטבחו ישרי דרך: 15 חרבם תבוא בכלכם
וקשותיהם תשברנה: 16 טוב מעט לצדיק מהמוון רשותים
רביכם: 17 כי זרועות רשותים תשברנה וסומך צדיקים
יהוה: 18 יודע יהוה ימי תמיינם ונחלתם לעולם תהייה:
19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבן ישבעו: 20 כי רשותים
יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כל' בעשן כל': 21 לוה
רשע ולא ישלם הצדיק וכרתו: 22 כי מברכוי יירושו
ארץ ומכללו יכרתו: 23 מיהוה מצudy נבר כוננו ודרךו
יחספץ: 24 כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידי: 25 נער
היהינו נס קנטוי ולא ראייתי צדיק נזוב ורעה מבקש להם:
26 כל היום חונן ומלה וזרעו לברכה:

ואבד שמו: 6 ואם בא לדרות שא ידבר לבו יקbez און לו יצא להוציא ידבר: 7 יחד עלי ותלהשו כל שני עלי יחשבו רעה לי: 8 דבר בלילה יצוק בו ואשר שכב לא יוסוף לקום: 9 נם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הנדרל עלי עקב: 10 אתה יתרה חנני והקומי ואשלמה תחולתי לך היא: 8 מכל פשעי הצלני חרפת נבל אל תשmini: 9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: 10 הסר מעלי גנוך מתגרת ידק אני כלתי: 11 בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הכל כל אדם סלה: 12 שמעה הפלז יהוה ושועתי האזינה אל דעתתי אל תחרש כי נר אנכי עמק וחשוב בכל אבותי: 13 השע מני ואבלינה בטרם אלך ואני:

42 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערן על אפיקי מים כן נפשי תערן אליך אליהם: 2 צמאה נשפי לאלהים לאל חי מתי אבא ואראה פני אליהם: 3 היהת לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אליל כל היום איה אלהך: 4 אלה אוכרה אשפכה עלי נשפי כי עבר בסך אדם עד בית אלהים בקהל רנה ותודה המון חונגן: 5 מה תשתחוח נפש ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: 6 אלהי עלי נשפי תשתחוח על כן אוכרך מארץ ירדן וחרמוני מהר מצער: 7 תהום אל תהום קורא لكול צנוריך כל משבריך ונליק עלי עברו: 8 יומם יצווה יהוה חסדו ובليلה שירה עמי חפה לאל חי: 9 אמרה לאל סלעי למה שחתני למטה קדר אלך בלחש אייב: 10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אליו כל היום איה אלהיך: 11 מה תשתחוח נפש ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהוי:

43 שפטני אלהים וריבבה ריבוי מנוי לא חסיד מאיש מרמה וועלת הפלתני: 2 כי אתה אלהי מעוות למה גזהני למטה קדר אתהלך בלחש אייב: 3 שלח אורך ואמתך מה ינחוינו יבאוינו אל הר קדרך ואל משכנותיך: 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת נילו ואורך בכנור אלהים אלהוי: 5 מה תשתחוח נפש ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהוי:

44 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת ביוםיהם בימי קדם: 2 אתה ירך גנים הורות ותשעם תרע לאמים ותשלחם: 3 כי לא בחרכם ירשו ארץ זורעם לא הושעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם: 4 אתה הו מאלכי אלהים צוה ישועות יעקב: 5 בך צרינו גננה בשמק נbos נפשי כי חטאתך: 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות

5 הנה טפחות נתה ימי וחלדי Cain נדרך אך כל הכל כל אדם נצב סלה: 6 אך בצלם יתהלך איש אך הכל ימיין יצבר ולא ידע מי אספס: 7 ועתה מה קויותי אדרני תחולתי לך היא: 8 מכל פשעי הצלני חרפת נבל אל תשmini: 9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: 10 הסר מעלי גנוך מתגרת ידק אני כלתי: 11 בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הכל כל אדם סלה: 12 שמעה הפלז יהוה ושועתי האזינה אל דעתתי אל תחרש כי נר אנכי עמק וחשוב בכל אבותי: 13 השע מני ואבלינה בטרם אלך ואני:

40 למנצח לדוד מזמור קוה קויותי יהוה ויט אליו וישמע שועתי: 2 ויעלני מבור שאמן מטיב היון ויקם על סלע רגלי כונן אשורי: 3 זיתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבתו בויהוה: 4 אשורי הגבר אשר שם יהוה מבתו ולא פנה אל רחבים וששי כוב: 5 רבות עשית אהיה אלהי נפלאותיך ומחבתויך אלינו אין ערך אלק אגדה ואדרבה עצמו מספר: 6 זובח ומנחה לא חפה איזים כרתי לי עולח וחטאה לא שאלת: 7 אז אמרתני הנה באתי במגלה ספר כתוב עלי: 8 לעשות רצונך אלהי חפצתי וטורחך בתוק מעי: 9 בשורתך בקהל רב הנה שפט לי לא אכלא יהוה אתה ידעת: 10 צדקהך לא כסתי בהוק לבני אמוןך ותשועך אמרתך לא כחדזיו חסך ואמתק לקהל רב: 11 אתה יהוה לא תכלא רחמייך ממנה חסך ואמרתך תמיד יצרוני: 12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השינוי ענטוי ולא יכולתי לראות עצמן משורות ראש ולבי עזני: 13 רצחה יהוה להצלני יהוה לשורתי חושה: 14 ייבשו ויחפרו יהוד מבקשי נשפי לסתומה יסנו אחריו ויכלמו חפציך רעתה: 15 ישמו על עקב בשתם האמורים לי האח האח: 16 יישו וישמחו בר כל מבקשך יאמרו תמיד יndl יהוה אהבי תשועך: 17 וגני עני ואבון אני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תחר:

41 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטו יהוה: 2 יהוה ישמרתו ויהיו יאשר בארץ ואל תחנהו בנפש אייביו: 3 יהוה יסעדנו על ערש דיו כל משככו הפקת בחליו: 4 אני אמרתני יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות

46 למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מהשכח ועוֹזָה בצרות נמצא מאר : 2 על כן לא נירה בהמיר ארץ ובמאות הרים בלבד ימים : 3 יהמו ייחמרו מיטיו ירעשו הרים בנאותו סלה : 4 נהר פלני ישמחו עיר אליהם קדר משכני עליון : 5 אלהים בקרבה כל תמות עזרה אלהים לפנות בקר : 6 המוגדים מטו מלכות נתן בקהל תמנג ארץ : 7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : 8 לכלו חז מפעלות יהוה אשר שם שמות הארץ : 9 משבית מלכות עד קצה הארץ קשת ישבר וכחן חנית גמלות ישרפ באש : 10 הרפו ורדו כי אנסי אלהים ארים בגנים ארים בארץ : 11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

47 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה : 2 כי יהוה עליון נורא מלך גודול על כל הארץ : 3 ידבר עמים החתינו ולאמים תחת רגליינו : 4 יבחר לנו את נחלהנו את נאנו יעקב אשר אהב סלה : 5 עליה אלהים בחרועה יהוה בקול שופר : 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : 7 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל : 8 מלך אלהים על נויים אלהים ישב על כסא קדשו : 9 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מנני ארץ מאר נעללה :

48 שיר מזמור לבני קרח גודול יהוה ומלהל מאר בעיר אלהינו היר קדשו : 2 יפה נוף משוש כל הארץ הרים ציון ירכתי צפון קריית מלך רב : 3 אלהים בארכמנותיה נודע למשגב : 4 כי הנה המלכים נועדו עברו יהדו : 5 ומה ראו כן תמהו נגהלו נגהפו : 6 רעהה אהוזם שם חיל קוילדה : 7 ברוח קדמים תשבר אניות תרשיש : 8 כאשר שמענו כן ראיינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים כוננה עד עולם סלה : 9 דמיינו אלהים חסך בקרב היכלך : 10 כשםך אלהים כן תחלתק על קציו ארץ צדק מלאה ימINK : 11 ישmach הדר ציון תנלה בנות יהודה למען משפטיך : 12 סבו ציון והקיפה ספרו מנדליה : 13 שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה למען ספרו לדור אחרון : 14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהנו על מות :

קמינו : 6 כי לא בקשתי אבטחה וחרבתי לא תושענו : 7 כי הושעתנו מצדינו ומשנאינו היבשות : 8 באלהים הלאנו כל היום ושםך לעולם נודה סלה : 9 אף גזה ותכלימנו ולא יצא בצבאותינו : 10 תשיבנו אחר מני צד ומשנאינו שסו למו : 11 חתנו צאן מאכל ובנויו זורתנו : 12 תמכר עמק بلا הון ולא רבייה במחירותם : 13 תשימנו חרפה לשכינו לעג ווקלס לסביבותינו : 14 תשימנו משל בנויו מונדראש כל אמים : 15 כל היום כלתני נגיד ובשת פני כסתני : 16 מוקל מהחרף ומונדק מפני אויב ומתנקם : 17 כל זאת באנתנו ולא שבחנו ולא שקרנו בבריתך : 18 לא נסוג אחר לבנו וחתם אשרינו מני ארליך : 19 כי דיכיתנו במקום תנים ותכס עליינו בצלמות : 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר : 21 הלא אלהים יחקר ואה כי הוא ידע تعالמות לב : 22 כי עלייך הרינו כל היום נחשנו צאן טבחה : 23 עזרה למה תישן אדרני הקיצה אלazon להנצה : 24 למה פניך חסתיר תשכח עניינו ולהצנו : 25 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטענו : 26 קומה עזרתה לנו ופדרנו למן חסדר :

45 למנצח על שניים לבני קרח משכיל שיר ידית רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיד : 2 ייפיטה מבני אדם הוזק חן בשפטותיך על בן ברוך אלהים לעולם : 3 חגור רחבע על ירך גבור הורך והדרך : 4 והדרך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק ותורך נוראות ימINK : 5 חץך שנונים עמים תחתייך יפלו בלב אובי המלך : 6 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך : 7 אהבת צדק ותשנא רשות על כן משחך אלהים אלהיך שמן שנון מהחבריך : 8 מר ואהלו קציאות כל בנדתיך מן היכלי שנ מני שמחוך : 9 בנות מלכים בקרחותך נזכה של לימיינך בכתם אופיר : 10 שמעי בת וראוי והטי אינך ושכחי עמק ובית אביך : 11 ויתאו המלך יפיק כי הו אנדניק והשתחו לו : 12 ובות צר במנחה פניך יהלו עשרי עם : 13 כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה : 14 לרקומות תובל כל מלך בתולות אחראית דעותיה מובאות לך : 15 טובלנה בשמחת גnil תבانية בהיכל מלך : 16 תחת אבטיח יהו בנויך גnil לשרים בכל הארץ : 17 אוצרה שמק בכל דר ודור על כן עמים יהודך לעלם ועד :

אללה עשית והחרשתי דמיות היהת אהיה כמוך אוכייך
ואערכה לענייך : 22 בינו נא זאת שכח אללה פון אטראַפ
ואין מציל : 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראו בישע
אליהם :

51 למנצח מזמור לדוד בבואה אליו נתן הנביא כאשר
בא אל בת שבע חנני אליהם כחסוך כרב רחמייך מוהה
פשיע : 2 הרבה כבשני מעוני ומתחטאתי טהרני : 3 כי פשעי
אני אדרע וחטאתי גנדי תמיד : 4 לך לברך חטאתי והרע
בעיניך עשירתו למען הצדקה בדברך תוכה בשפטך : 5 חן
בעונן חולתי ובחתאתך יחתני אמריו : 6 הן אמות הפטצת
בטעות ובסתם חכמה תודיעני : 7 החטאתי באזוב ואטהר
הכובני ומשלגן אלבין : 8 תשמעני ישון ושמחה תגננה
עצמות דכית : 9 הסתדר פניך מהטאוי וכל עונתי מהה : 10
לב תהור ברاء לי אליהם ורוח נכוון חדש בקרבי : 11 אל
השליכני מלפנייך ורוח קדשך אל תקח ממני : 12 והשיבה
לי ישון ישביך ורוח נדריבת הסמכני : 13 אל למדת פשעים
درיכיך וחטאיהם אליך ישובו : 14 הצלני מדמים אליהם
אליהם תשועתי תרנן לשוני צדקתק : 15 אדרני שפטוי תפחה
ופני יניד תhalbתק : 16 כי לא תחפץ ובוח ואתנה עלה לא
תרצה : 17 זבחתי אליהם רוח נשברה לב נשבר ונרכחה
אליהם לא תבזה : 18 הייטה ברצונך את ציון תבנה
חומות ירושלים : 19 או תחפוץ זבח צדק עלה וככליל או
על עלו על מזבחך פרים :

52 למנצח משכיל לדוד בבואה דואג האדמוני ינד
לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה מתהילל
ברעה הגבור חסד אל כל היום : 2 הווות תחשב לשונך
כתעד מלטש עשה רימה : 3 אהבת רע מטופ שקר מדבר
צדקה סלה : 4 אהבת כל דבריו בלב לשון מרמה : 5 גם
אל יתרץ לנצח יחתך ויסחך מהאל ושרשך מארץ חיים
סלה : 6 ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו : 7 הנה הנבר
לא ישים אליהם מעוזו ויבטה ברב עשרו יען בהחותו :
8 ואני כוית רענן בבית אליהם בטחתי בחסד אליהם
עולם ועד : 9 אודך לעולם כי עשו ואקווה שנק כי טוב
גנד חסידיך :

53 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבד אין
אליהם השתיתו והתעיבו על אין עשה טוב : 2 אליהם
מרמה :

למנצח לבני קרח מזמור שנgeo זאת כל העמים
האזורנו כל ישבו חלד : 2 גם בני אדם גם בני איש יחיד
עשיר ובאבין : 3 פי יידבר חכמוות והגות לבוי הבונות : 4
אתה למושל אוני אפתח בכנור חידתי : 5 למהaira בימי
רע עון עקיבי יוסובי : 6 הבתחים על חילם וברב שרים
יתהלו : 7 אך לא פרדה יפרדה איש לא יתן לאלהים
כפרו : 8 ויקר פרדו נפשם וחדר לעולם : 9 ויחי עוד
לנצח לא יראה השחתה : 10 כי יראה חכמים ימותו יחד
כטיל ובער יאבדו ויעבו לאחרים חילם : 11 קרבים
בתיהם לעולם משכנתם לדריך ודר קראו בשמותם על
אדמות : 12 ואדם ביקר בלילין נמשל כבמאות נדמו :
13 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפייהם ירצו סלה : 14
יכאן לשאול שטו מות ירעם וירדו בס ישרים לבקר
וצירום לבבות שאול מובל לו : (Sheol h7585) 15 אך אליהם
יפרדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה : 16 אל
תירא כי עשר איש כי ירבה כבוד ביתו : 17 כי לא במו
יקח הכל לא ירד אחריו כבודו : 18 כי נפשו בחיו יברך
וירד כי תוטיב לך : 19 תבוא עד דור אבותו עד נצח לא
יראו אוור : 20 אדם ביקר ולא יבין נristol כבמאות נדמו :
50 מזמור לאסף אל אליהם יהוה דבר ויקרא הארץ
מזורח שם עד מבאו : 2 מצוון מכלל יפי אליהם
הופיע : 3 יבא אל הינו ואל יחרש אש לפני תאלס וסבכיו
נשערה מאד : 4 יקרא אל השם מעל ואל הארץ לדין
עמו : 5 אספו לי חסידי כרתי ברתי עלי זבח : 6 וגינדו
שימים צדקו כי אליהם שפט הוא סלה : 7 שמעה עמי
ואדרבה ישראל ואערידה ברך אליהם אליך אני : 8
לא על זבחך אוכיהך וועלתוך לנדי תמיד : 9 לא אקח
מביתך פר ממכלאתיך עתודים : 10 כי ליל חיתו יער
בஹמות בהררי אלף : 11 ידעת כי כל עוף הרים וויז שדי
עמרי : 12 אם ארעב לא אמר לך כי ליל תבל ומלאה :
13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשחה : 14 זבח
צראה אחילץ ותכבדני : 15 ולרשע אמר אליהם מה לך
לספר حق ותשא ברתי עלי פך : 17 אתה שנתה מוסר
ותשליך דברי אחריך : 18 אם ראת נגב ותרץ עמו ועם
מנפים חלקך : 19 פך שלחת ברעה ולשונך הצמיד
מרמה : 20 תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי : 21

- ואתה אלהים תורדים לבאר שהן אנשי דמים ומרמה לא
יחציו ימייהם ואני אבטה בך :
- 56** למנצח על יונת אלם רחיקם לדוד מכתם באחו
אתו פלשתים בנת חני אליהם כי שאפני אנוש כל היום
לחם יהצני : 2 שאפו שורדי כל היום כי רבים לחמים
לי מרום : 3 يوم אריא אני אליך אבטה : 4 באלהים אהלל
דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשהبشر לי : 5
כל היום רברוי יעכוב עלי כל מוחשבתם לרע : 6 גיגרו
יצפינו המה עקי ישמרו כאשר קוו נפשי : 7 על און פלט
למו באף עמים הורד אליהם : 8 נדי ספרטה אתה שימה
דמעתי בנאך הלא בספרתק : 9 או ישבו אויבי אחר
ביום אקרה זה ידעתי כי אליהם לי : 10 באלהים אהלל
דבר ביהוה אהלל דבר : 11 עלי אליהם נדריך אשלים תודת
מה יעשה אדם לי : 12 עלי אליהם נדריך אשלים תודת
לק : 13 כי הצלת נשפי ממות הלא רגלי מדרחו לההלה
לפניהם באור החיים :
- 57** למנצח אל השחת לדוד מכתם בברחו מפני שאל
במערה חני אלהים חני כי בר חסיה נשפי ובצל כנפה
אחסה עד יعبر הוות : 2 אקרא לאלהים עליון לאל
גמד עלי : 3 ישלה מושמים יוישענין חרף שאפי סלה
ישלה אלהים חדרו ואמותו : 4 נשפי בתרך לבאמ אשכבה
להתים בני אדם שנייהם חנית וחצים ולשונם חרב חרדה :
5 רומה על המשימים אלהים על כל הארץ כבודך : 6 ראש
הכינו לפעמי כפף נשפי כרו לפנישחה נפלו בתוכה
שלחה : 7 נכוון לבי אלהים נכוון לבי אשירה ואומרה : 8
עורה כבודו עורה הנבל וכבודו אעירה شهر : 9 אודך
בעמים אדרני אומךך בל אמיים : 10 כי גדל עד שם
חסך ועד שחוקים אמרתך : 11 רומה על שםים אלהים על
כל הארץ כבודך :
- 58** למנצח אל השחת לדוד מכתם האמnom אלם
צדך תדברון מישראל תשפטו בני אדם : 2 אף בלב
עלות הפעלון בארץ חמס ידיכם הפלסון : 3 זרו רשותם
מרחם תעוז מבטן דברי כוב : 4 חממת למו כדרמות חממת
נחש כמו פתן חרש יאשם אזנו : 5 אשר לא ישמע לכול
מלחשים חבר חברים מהכם : 6 אלהים הרס שנינו
בפימו מלחמות כפריים נתץ יהוה : 7 ימאסו כמו מים
- משמים השקוף על בני אדם לראות היוש משכיל דרש את
אליהם : 3 כלו סג יהודו נאלחו אין עשה טוב אין נם אהד :
4 הלא ידעו פועלין און אקלי עמי אכלו לחם אלהים לא
קראו : 5 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פור
עצמות חנק הבשחה כי אלהים מסם : 6 מי יתן מצוין
ישועות ישראל בשוב אלהים שבות עמו גול יעקב ישמה
ישראל :
- 54** למנצח בנינה משכיל לדוד בכוא הויופים ויאמרו
לשאול הלא דוד מסתהר עמו אלהים בשם הושענין
ובגבורתך תדרני : 2 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרוי
פי : 3 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשנו נפשי לא שמו
אליהם לנדרם סלה : 4 הנה אלהים עוז לי אדרני בסמכיו
נפשי : 5 ישוב הרע לשוררי באמות הצימות : 6 בנדבה
אובחה לך אורדה שマー יהוה כי טוב : 7 כי מכל צרה
הצילנו ובאבי ראתה עני :
- 55** למנצח בנינה משכיל לדוד האזינה אלהים תפלתי
ואל תעלם מתחנהו : 2 הקשيبة לי וענני אידר בשיחו
ואהוימה : 3 מוקול אויב מפני עקת רשות כי ימיוטו עלי און
ובאף ישטמוני : 4 לבוי יהול בקרבי ואומות מות נפלו
עליו : 5 ריראה ורעד באבי והכסני פלבותה : 6 ואמר מי יתן
לי אבר כיוונה אועפה ואשכה : 7 הנה אדרחיק נדר אלין
במדבר סלה : 8 אהיisha מפלט לי מרוחה שעה מסעך : 9
בלע אדרני פלן לשונם כי ראיית חמס וריב בעיר : 10
יומם ולילה יסובבה על חומתיה ואון וعمل בקרבה : 11
הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה : 12 כי לא
אויב יחרפנו ואשא לא משנא עלי הנגיד ואסתר ממןנו :
13 ואתה אנוש כערבי אלופי ומידי : 14 אשר יהדו נמתיק
סוד בבית אלהים נהילך ברונש : 15 ישימות על ימיו ירדנו
שאלול חיים כי רעות במנורם בקרbam : 16 Sheol h7585 אני
- אל אלהים אקרא יהוה יושענין : 17 ערב ובקר וצחרים
אישחה ואהמה וישמע קולי : 18 פדה בשלום נשפי מקרב
לי כי ברבים היו עמדוי : 19 ישמע אל ווענש ווישב קדם
סלה אשר אין חילופות למו ולא יראו אלהים : 20 שלחה
ידיו בשלמיו חלל בריותו : 21 חילקו מחמתאת פיו וקורב
ליבו רכו דבריו משמן ומה פתחותו : 22 השלך על יהוה
יבדק והוא יכלכלך לא יתן לעולם מות לצדיק : 23

וְהַבָּה לִנוּ עֹזֶת מֵצֶר וְשֹׁא תְּשׁוּעָת אָדָם: ¹² בְּאֶלְהִים
נָעֲשָׂה חִיל וְהַוא יָבוֹס צָרִינוּ:

61 לְמַנְצָחָה עַל נִגְנִית לְדוֹד שְׁמַעַה אֱלֹהִים רַנְתִּי הַקְשִׁיבָה
חַפְלָתִי: ² מִקְצָה הָאָרֶץ אַלְיךָ אָקָרָא בַּעַטְף לְבִי בְּצֹר
יְרוּם מִמְנִי תְּנַחַנִּי: ³ כִּי הִיְתָה מִחְסָה לֵי מַנְדָל עַז מִפְנֵי
אוּבִי: ⁴ אָגָוָרָה בְּאַהֲלָךְ עַולְמִים אָחָסָה בְּסִטְרָן כְּנִיפָּךְ
סָלָה: ⁵ כִּי אַתָּה אֱלֹהִים שְׁמַעַת לְנִדְרִינָתִי יְרָאֵי
שְׁמָךְ: ⁶ יְמִים עַל יְמִי מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דָר וְדָר:
וַיֵּשֶׁב עַולְם לִפְנֵי אֱלֹהִים חָסֵד וְאֶמֶת מִן יִנְצְרָהוּ: ⁸ כִּן
אוּמָרָה שְׁמָךְ לְעֵד לְשִׁלְמִי נְדָרִי יוֹם יוֹם:

62 לְמַנְצָחָה עַל יְדוֹתָנוּ מַזּוּמָר לְדוֹד אַךְ אַל אֱלֹהִים
דוֹמְיָה נְפָשִׁי מִמְנִי יְשֻׁעָתִי: ² אַךְ הוּא צָרוֹר וַיְשֻׁעָתִי מִשְׁבָּבִי
לְאַמְּמוֹת רַבָּה: ³ עַד אֲנָה תְּהִוָּתוּ עַל אִישׁ תְּרִצָּהוּ כְּלָכְלָם
כְּקוּרְנָטוּ נְדָר הַדְּחוּיה: ⁴ אַךְ מִשְׁאָתוּ יַעֲצָוּ לְהַדִּיחָה יְרָצָוּ
כּוֹבֵפּוּ יְבָרְכוּ וּבְקָרְבָּם יַקְלָלוּ סָלָה: ⁵ אַךְ לְאֱלֹהִים
דוֹמְיָה נְפָשִׁי כִּי מִמְנָנוּ תְּקוּתוּ: ⁶ אַךְ הוּא צָרוֹר וַיְשֻׁעָתִי
מִשְׁבָּבִי לְאַמּוֹת: ⁷ עַל אֱלֹהִים יִשְׁעֵי וּכְבוֹדִי צָרוֹר עַז
מִחְסִי בְּאֱלֹהִים: ⁸ בַּתְּחֹו בּוּ בְּכָל עַת עַם שְׁפָכוּ לִפְנֵיו
לְבָכְכָם אֱלֹהִים מִחְסָה לִנוּ סָלָה: ⁹ אַךְ הַבְּלָבִן אֶדְם כּוֹבֵ
בְּנֵי אִישׁ בְּמַאֲזָנוֹם לְעַלְוָת הַנְּמָה מִהְבָּל יִיחֵד: ¹⁰ אַל תַּבְּתַחַז
בַּעֲשָׂק וּבְגָנוֹל אַל תַּהֲבִלוּ חִיל כִּי יָנוּב אַל תְּשִׁיחַוּ לְבָב: ¹¹
אַחֲת דָּבָר אֱלֹהִים שְׁתִים זֹו שְׁמָעָתִי כִּי עַז לְאֱלֹהִים: ¹²
וְלֹא אַדְנִי חָסֵד כִּי אַתָּה תְּשִׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעְשָׁהּ:

63 מַזּוּמָר לְדוֹד בְּהִוָּתוּ בְּמִדְבָּר יְהוּדָה אֱלֹהִים אַלְיָ
אַתָּה אַשְׁחָרָךְ צָמָה לְךָ נְפָשִׁי כִּמָּה לְךָ בְּשָׁרֵי בָּאָרֶץ
צִיה וּעַיף בְּלִי מִום: ² כִּן בְּקָדֵשׁ חַווֹּתִיךְ לְרָאוֹת עַז
וּכְבוֹדְךָ: ³ כִּי טֹב חַסְדָּךְ מִחוּדִים שְׁפָטִיךְ יְשַׁבְּחָונְךָ: ⁴ כִּן
אַבְרָכָךְ בְּחוּרִי בְּשְׁמָךְ אֲשָׁא כְּפִי: ⁵ כִּמוּ חָלֵב וְדִשְׁן תְּשִׁבָּע
נְפָשִׁי וְשְׁפָטוּ רְגִנּוֹת יְהָלָל פִּי: ⁶ אִם זְכָרְתִּיךְ עַל יְצֹועִי
בְּאַשְׁמָרוֹת אַתָּה בָּךְ: ⁷ כִּי הִיְתָה עֹזֶת הָלִי וּבְכָל כְּנִיפָּךְ
אַרְנוֹן: ⁸ דְּבָקָה נְפָשִׁי אַחֲרִיךְ בִּי תִּמְכָה יְמִינִךְ: ⁹ וְהַמָּה
לְשֹׁוֹאָה יִבְקַשׁ נְפָשִׁי יִבְאֹו בְּתְּחִთּוֹת הָאָרֶץ: ¹⁰ גִּנְרוֹה עַל
וְדִי חַרְבָּ מִנְחָתָ שְׁלָלִים יְהָיו: ¹¹ וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים
וַיַּתְּהַלֵּל כָּל הַנְּשָׁבָע בּוּ כִּי יִסְכַּר פִּי דּוּבְּרִי שָׁקָר:

64 לְמַנְצָחָה מַזּוּמָר לְדוֹד שְׁמַע אֱלֹהִים קְוַיִּים בְּשִׁיחַ
מִפְחַד אוּבִי תְּצָרִי: ² הַסְּתִירִנִּי מָסָדָר מַרְעִים מִרְנַשְׁתָּ

וַיַּהֲלֹכוּ לְמוֹיְדָרָךְ חַצְוּ כְּמוֹ יִתְמַלֵּל: ⁸ כְּמוֹ שְׁבָלָל תְּמָסָ
יַהֲלֵךְ נְבֵל אֲשָׁת בְּלַחְוֹ שְׁמָשׁ: ⁹ בְּטָרָם יִבְינוּ סִירָהִיכָּם
אַפְּדָר כִּמָּה חִי כְּמוֹ חָרְוִין יִשְׁעָרָנוּ: ¹⁰ יִשְׁמַח צְדִיקָּכְיִי תְּזָהָה
נְקָם פְּעֻמִּי וַיְרָחֵץ בְּדָם הַרְשָׁעָ: ¹¹ וַיֹּאמֶר אָדָם אַךְ פָּרוּ
לְצִדְקָה אַךְ יִשְׁאַלְהִים שְׁפָטִים בָּאָרֶץ:

59 לְמַנְצָחָה אֶל תְּשַׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלח שָׁאָל וַיִּשְׁמַרְוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּתוֹ הַצִּילְנוּ מֵאַבִּיכְיִי אֱלֹהִי מִתְּמַקְמֵנוּ
תְּשַׁנְּבָנִי: ² הַצִּילְנוּ מִפְּעָלֵי אָוֹן וּמְאַנְשֵׁי דָמָם הַוּשָׁעָנִי:
³ כִּי הָנָה אַרְבָּוּ לְנְפָשִׁי וַיָּנוּרְוּ עַל עַזְוִים לְאָפְשָׁעִי וְלָא
חַטָּאתִי יְהָוָה: ⁴ בְּלִי עַזְוִין יַרְצָוּן וַיְכִונְנוּ עָוָרָה לְקָרְאָתִי
וְרָאָה: ⁵ וְאַתָּה יְהָוָה אֱלֹהִים צְבָאֹת אֱלֹהִי יִשְׁרָאֵל הַקִּיצָה
לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תְּחִן כָּל בְּנֵי אָוֹן סָלָה: ⁶ יַשְׁׁבוּ
לְעָרָב יִהְמֹו כְּכָלְבִּי וַיּוּסְבְּכִוּ עִיר: ⁷ הַנָּה יִבְיָעֵן בְּפִיהָ
חַרְבּוֹת בְּשִׁפְתּוֹתֵיכֶם כִּי מַיְשָׁמֵעָ: ⁸ וְאַתָּה יִהְוָה תְּשַׁחַק
לִמּוֹת תְּלַעַג לְכָל גּוֹיִם: ⁹ עַז אַלְךְ אַשְׁמָרָה כִּי אֱלֹהִים
מִשְׁנָבִי: ¹⁰ אֱלֹהִי חַסְדָּו יִקְרָמֵנוּ אֱלֹהִים יְרָאֵי בְּשָׁרְרֵי:
¹¹ כִּי אֶל תְּהִרְגֵּנִים פָּנֵי שְׁפָטֵינוּ וְלִיכְדּוּ בְּנָאָנוּ
מִנְגָּנוּ אָדָנִי: ¹² חַמְתָּא פִּימוֹ דָבָר שְׁפָטֵינוּ וְלִיכְדּוּ בְּנָאָנוּ
וּמְאַלְהָה וּמְכָחֵש יִסְפָּרוּ: ¹³ כָּלָה בְּחַמָּה כָּלָה וְאַיִלָּוּ וְידָעָו
כִּי אֱלֹהִים מִשְׁלָב בְּיַעֲקָב לְאֶפְסִי הָאָרֶץ סָלָה: ¹⁴ וַיּוּסְבּוּ
לְעָרָב יִהְמֹו כְּכָלְבִּי וַיּוּסְבּוּ עִיר: ¹⁵ הַמָּה יִנוּעֵן לְאָכֵל
אָמֵן לְיִשְׁבָּעוּ וְיִלְיָנוּ: ¹⁶ וְאַנְיָ אָשִׁיר עַזְוִיךְ וְאָרְנֵן לְבָקֵר
חַסְדָּךְ כִּי הִיְתָה מִשְׁבָּבֵל וְמִנוֹס בְּזַם צָר לִי: ¹⁷ עַז אַלְיךְ
אַזְמָרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנָבִי אֱלֹהִי חָסְדִי:

60 לְמַנְצָחָה עַל שָׁוֹשָׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹד לְלֹמֶד בְּהַצּוֹתָו
אֶת אֶדְם נְהָרִים וְאֶת אֶדְם צָוָה וַיִּשְׁבַּב יוֹאָב וַיַּדְקֵא אֶת אֶדְם
בְּנִיאָ מַלְחָשׁ שְׁנִים עַשְׁר אֶלְף אֱלֹהִים זְנַחֲנָנוּ פְּרַצְתָּנוּ אֶנְפָּת
תְּשַׁבֵּב לְנוּ: ² הַרְעִשָּׂתָה אֶרְצָה עַמְּךָ פְּצָמָתָה רֶפֶה שְׁבָרִיהִי
מַטָּה: ³ הַרְעִיתָה עַמְּךָ קְשָׁה השְׁקִירָנוּ יִין תְּרֻעלָה: ⁴ מַטָּה
נְתַתָּה לִירָאֵיךְ נָס לְהַתְנוּס מִפְנֵי קַשְׁט סָלָה: ⁵ לְמַעַן
יְחִלָּצֵון יִרְדִּיךְ הַשְׁוּעָה יְמִינִיךְ וְעַגְנוּ: ⁶ אֱלֹהִים דָבָר
בְּקָדְשָׁו אַעֲלוֹזָה אַחֲלָקָה שְׁכָם וְעַמְקָסָות אַמְדָר: ⁷ לְיִי
גַּלְעָד וְלִי מְנַשָּׁה וְאֶפְרַיִם מַעַוז רַאשֵּׁי יְהוּדָה מַחְקָקִי:
⁸ מַוְאָב סִירָה רַחְצִי עַל אֶדְם אַשְׁלִיךְ נָעַל עַל פְּלַשְׁת
הַתְּרֻעָה: ⁹ מַיְיִבְלָנִי עַיר מַצּוֹר מַיְנָחָנִי עַד אֶדְם: ¹⁰
הַלָּא אַתָּה אֱלֹהִים זְנוֹתָנוּ וְלֹא חָצָא אֱלֹהִים בְּצָבָאותָנוּ:

אשר עשה לנפשי: ¹⁷ אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני:
אנו אם רأיתי בלביו לא ישמע אדני: ¹⁸ אכן שמע
אליהם הקשיב בקהל הפלתי: ²⁰ ברוך אליהם אשר לא
הסיר הפלתי וחסדו מأتي:

67 למנצח בנגינה מזמור שיר אליהם יהננו וברכנו
EAR פניו אתנו סלה: 2 לדעת הארץ דרך כלל נוים
ישעתך: 3 יודוך עמים אליהם יודוך עמים כלם: 4
ישמו וירננו לאמים כי השפט עמים מישור ולא מים
בארץ תנחם סלה: 5 יודוך עמים אליהם יודוך עמים
כלם: 6 ארץ נתנה יבוליה יברכנו אליהם אלהינו: 7
יברכנו אליהם ויראו אותו כל אפסי ארץ:

68 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אליהם יפוצו אויבינו
וינסו משנאיו מפניו: 2 כהנדף עשן תנדרף כהמס דונג
מפני אש יאבדו רשותם מפני אליהם: 3 וצדיקים ישמרו
עלציו לפני אליהם ויששו בשמה: 4 שירו לאליהם
ומרו שמו סלו לרכיב בערובות ביתושמו ועלזו לפניו:
5 אפי יתומים וידין אלמנות אליהם במעון קדרשו: 6
אליהם מושיב יהודים ביתה מוציא אסירים בכוורות
אך سورרים שכנו צחיחה: 7 אליהם בצתרך לפני עמק
בצדך בשימון סלה: 8 ארץ רעשה אף שמיים נטפו
 מפני אליהם זה סיינו מפני אליהם אלהוי ישראל: 9
ונדברות תניך אליהם נחלתק ונלאה אתה כונתה: 10

nidrakim yishbo ba tecin bo tbotach leun alhem: 11 adni
yitn amor hamebshrotot zbab rab: 12 malchi zbabot yedron
yidron vnot batei chalak shel: 13 am tshabbon bein shafim
cenphi yonah nchape bccsf u abrotihha birerekh choroz: 14
bferesh shedi malchim ba hashleg btsilmon: 15 her alhem
her bshen her gabenim her bshen: 16 lamha tzadoni hidrim
gabenim her hamd alhem lshabto af yeho yshchen lenatzha:
17 rakk alhem rabtihim alfei shenan arni bsm siyu bkdesh:
18 ulit lmerom shvita shbi lkhota mtnot bat adam uaf
sorrim leshchen ya alhem: 19 brrok arni yom yom yums
lenu haal yosutnu sela: 20 haal lnu al lmosutot u lholot
adni lmot tzotot: 21 ak alhem imach rasha aviv
kdrak shur matalch basmivo: 22 amar arni moshen ashib
ashib mmazlhot ym: 23 lmfun tmaiz rangel bdm lshon
clbik maiavim manho: 24 rao halicotik alhem halicot

ועל: און: 3 אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר
מור: 4 לירחות במתהרים הם פתאם ירדו ולא ייראו: 5
יזקוקו למם דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמר מו יראה
למו: 6 ייחפשו עלות תמן חפש מהפש וקרב איש ולב
עמך: 7 וורם אליהם חוץ פתאם הו מוכחות: 8 וכישלוהו
עלמו לשונם ותנדדו כל ראה בם: 9 וייראו כל אדם
ויגרו פעל אליהם ומעשה השכilio: 10 ישמח צדיק
ביהוה וחספה בו וויהללו כל ישרי לב:

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אליהם
בציוון ולך ישלם נדר: 2 שמע תפללה עדיך כלبشر
יבאו: 3 דברי עונת נברנו מני פשעינו אתה תכפרם: 4
אשרי תבהיר ותקרב ישכנן חזריך נשבעה בטוב ביתך
קדש היכלך: 5 נוראות בצדך תענו אלה ישבנו מבטחה
כל קצוי ארץ וים רחקים: 6 מכין הרים בכחנו נאור
בכבודה: 7 משבחה שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים:
8 ויראו ישב קצוצים מאותיך מוצאי בקר וערב תרנין:
9 פקרת הארץ ותשකחה רבת תשרונה פלג אליהם
מלא מים תכין דנים כי כן תכינה: 10 תלמיה רוח נחת
נדודיה ברביבים תמנגה צמהה תברך: 11 עטרת שנה
טובתך ומגנילך ירעוף דשין: 12 ירעוף נאות מדרבר וניל
גבועות תחרננה: 13 לבשו כדים הצאן ועמיקים יעתפו בר
יתרונו אף ישרו:

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאליהם כל הארץ: 2
ומרו כבוד שמו כבוד תהלהתו: 3 אמרו לאליהם
מה נורא מעשיך ברב עז ייחשו לך איביך: 4 כל
הארץ ישתחו לך ויזמרו לך יומרו שמד סלה: 5 לכו
וראו מפעולות אליהם נורא עלייה על בני אדם: 6 הפך
ים ללבשה בנהדר יעברו ברגלי שם נשמהה בו: 7 משל
בכבודתו עולם עניינו בוגדים תצפינה הסוררים אל ירימו
למו סלה: 8 ברכו עמיים אלהינו והשמיעו קול תהלהתו: 9
השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלו: 10 כי בחנותנו
אליהם צרפתנו צרף כסף: 11 הבאנו במצוודה שmeta
מוועקה במתנינו: 12 ההרכבת אנוש לראננו באנו באש
ובמים ותוציאנו לדרודה: 13 אבוא ביתך בעולות אשלים
לך נדרי: 14 אשר פצו שפתוי ודבר פיי בצד לי: 15
עלות מהם עלה לך עם קתרה אילים עשה בקר עם
עתודים סלה: 16 לכוי שמעו ואספירה כל יראי אליהם

יהו ישב: 26 כי אתה אשר הכית רדף ואל מכאוב חלליך ספררו: 27 תנָה עון על עונם ואל יבוא בצדקהך: 28 ימְחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: 29 ואני עני וכואב ישועתך אליהם תשנבי: 30 אהלהה שם אליהם בשיר ואגדלנו בתודה: 31 ותויטב ליהוה משור פר מקרן מפירים: 32 ראו ענווים ישמחו דרשי אליהם ויחיו לבבכם: 33 כי שמע אל אבינוים יהוה ואת אסירו לא בזזה: 34 יהללווה שמיים ארץ ימים וכל רמשם בם: 35 כי אליהם יושיע ציון ובנה ערי יהודיה וישבו שם וירשו: 36 וזרע עבדיו ינהלה ואהבי שמוי ישכנו בה:

70 למנצח לדוד להזכיר אליהם להצילני יהוה לעוזורי וחושה: 2 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחריו ויכלמו חפציך רעתי: 3 ישבו על עקב בשחת האמרם החח האח: 4 ייששו וישמחו בר כל מבקשיך ויאמרו תמיד יndl אליהם אהבי ישעתך: 5 ואני עני ואבינו אליהם חושה לי עורי ומפלטי אתה יהוה אל الآخر:

71 בר יהוה חסיטוי אל אבושה ליעולם: 2 בצדקהך הצילני ותפלטני התה אליו אונך והושעני: 3 היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושעני כי סלעי ומזרדי אתה: 4 אליהם פלטני מיד רשות מכף מעול וחומץ: 5 כי אתה תקוטרי אדני יהוה מבתחי מנעוריו: 6 עלייך נסמכתי מבטן ממעיامي אתה גווי בר תחלתי תמיד: 7 כמנופת הייתי לרבים ואתה מהשי עז: 8 ימלא פי תhalbך כל היום חפארתך: 9 אל תשליכני לעז וקנה ככלות כח אל העזני: 10 כי אמרו אויבי לי ושומרי נפשי נועזיו יהודו: 11 בלאמך אליהם עזבו רדף ותפשו כי אין מציל: 12 אליהם אל תרחק ממוני אליו לעוזרתי חישה: 13 יבשו כלו טנני נפשי יעטוחרפה וכלהמה מבקשי רעתי: 14 ואני תמיד אחיל והוספתי על כל תhalbך: 15 פי יספר צדקהך כל היום השועך כי לא ידעתי ספורות: 16 אבוא בוגרות אדני יהוה אoxicר צדקהך בלבד: 17 אליהם למדתני מנעוריו ועד הנה אניד נפלאותיך: 18 וגם עד קנה ושיבת אליהם אל העזני עד אניד זרועך לדור כל יבוא נBORתך: 19 וצדקהך אליהם עד מרום אשר עשית נדלות אליהם מי כМОך: 20 אשר הראיתנו צרות רבות ורעות חשוב תחינו ומותהמותה הארץ תשוב העליון: 21 תרב נדלתי וחסכ תהמומי: 22 גם אני אודך בכלי נבל

אל מלכי בקדש: 25 קדרמו שרדים אחר ננים בתוך שלמות חופהות: 26 במקהלה ברכו אלהים יהוה מקור ישראל: 27 שם בנימן צעיר רדם שרוי יהודה רגמתם שרוי זבלון שרוי נפתלי: 28 צוה אלHIGH עז עווה אלהים זו פעלה לנו: 29 מהיכלך על ירושלים לך זבלו מלכים שי: 30 גער חות קנה עדת אבירים בענלי עמים מתרפס ברצוי כסף כבב ערים קוש תריז ידיו לאלהים: 32 מלוכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: 33 לרכב בשמישמי קדרם הוא יתנו בקהל קול עז: 34 חננו לעאליהם על ישראל גנותו ועווע בשחקים: 35 נורא אלהים ממוקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

69 למנצח על שושנים לדוד הושעני אליהם כי בא מים עד נשפ: 2 טבעתי בין מצלחה ואין מעמד באתי בעמקי מים ושבלת ששפנני: 3 יגעתי בקראי נחר נרוני כלו עני מיחל לאלהי: 4 רבו משערות ראשי שנאי חنم עצמו מצמITY איבי שקר אשר לא נולתי או אשיב: 5 אלהים אתה ידעת לאלהי ואשמו מפק לא נכחדו: 6 אל יבשו כי קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו כי מבקשיך אלהי ישראל: 7 כי עלייך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: 8 מזור הייתה לאחי ונכרו לבניامي: 9 כי קנאת ביתך אללהני וחריפות חרפהיך נפלו על: 10 ואבכה בזום נפש ותחו לחרפנות ל: 11 ישחו כי ישבי שעדר ונניות שותי שבר: 12 ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסך עני באמת ישעך: 14 הצלני מטיט ואל אטבעה אנטלה משנאי וממעקי מים: 15 אל תשפנני שבלת מים ואל תבלעני מצלחה ואל תאטר עלי באך פיה: 16 עני יהוה כי טוב חסך כרב רחמייך פנה אליו: 17 ואל תסתה פרניך מעבדך כי צר לי מהר עני: 18 קרבה אל נפשי נאללה למן אובי פני: 19 אתה ידעת חרפהו ובשתוי וכלהמי ננדך כל צוררי: 20 חרפה שברה לבי ואנושה ואקווה לנוד ואין ולמנחים ולא מצאתה: 21 ויתנו בברותך ראש ולצמא ישכני חמץ: 22 יהו שלחנם לפניהם לפח ולשלומיהם למוקש: 23 תהשכה עיניהם מראות ומתניות תמיד המעד: 24 שפך עליהם זעם וחרון אפק ישיגם: 25 תהו טירתם נשמה באלהיהם אל

ספו תמו מן בלהות: 20 כחלום מהקץ אדרני בעיר צלמוס
הבהה: 21 כי יתחמצ לבבי וכליות אשונן: 22 ואני בער
ולא עד בהמות התיית עמק: 23 ואני תמיד עמק אחות
ביד ימינו: 24 בעצך תנחני ואחר כבוד תקחני: 25 מי
לי בשמיים ועמק לא חפצתי בארץ: 26 כליה שאריו וללבבי
צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: 27 כי הנה רחיק
אבדו הצמתה כל זונה ממך: 28 ואני קרבת אלהים לי
טוב שתי באדרני יהוה מהשי לספר כל מלאכותיך:

74 משכיל לאסף למה אלהים זנתה לנצח יען אף
בצאן מרעיתך: 2 זכר עדתך קנית קרם נאלת שבת
נחלתך הר ציון זה שכנת בו: 3 הרימה פעםיך למשאות
נצח כל הרע אויב בקדש: 4 שאנו צדריך בקרוב מועדך
שמו אותן אתם אחותם: 5 יודע מביא למעלה בסבך עז
קדומות: 6 עוזת פתויה יחד בכשיל וכילפת יהלמון: 7
שלחו באש מקדשך לארץ חללו משבcn שמק: 8 אמרו
בלכם נים ייחד שרפו כל מועדי אל בארץ: 9 אותןינו
לא ראיינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה: 10 עד
מתי אלהים יחרף צד ינאן אויב שמק לנצח: 11 למה
תשיב ידק וימינך מקרב חוקך כליה: 12 ואלהם מלכי
מקדם פעל ישותם בקרוב הארץ: 13 אתה פורהת בעז
יום שברת ראש תנינים על הימים: 14 אתה רצצת ראשי
לויתן תנתנו מאכל לעם לצרים: 15 אתה בקעת מעין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן: 16 לך יום אף לך לילאה אתה
הכנות מאור ומשם: 17 אתה הצבת כל גבולות ארץ קץ
וחרף אתה יצתרם: 18 זכר זאת אויב חרף יהוה ועם
נכליאנזו שמק: 19 אל התן לחית נפש תורך היה ענייך
אל תשכח לנצח: 20 הבט לברית כי מלוא מחשביך ארץ
נאות חמס: 21 אל ישך דך נכלם ענו ואבון יהלו שמק:
22 קומחה אלהים ריבבה ריבך וכרכפתך מנוי נבל כל
היום: 23 אל תשכח קול צדריך שאון קמיך עלה תמיד:

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הדרינו לך
אליהם הדרינו וקרוב שמק ספרו נפלאותיך: 2 כי אתה
מועד אני מישרים אשפט: 3 נמנים ארץ וכל ישביה
אני חכנתי עמודיה סלה: 4 אמרתו להווילים אל תהלו
ולרשעים אל תרימו קרון: 5 אל תרימו למרום קרכנים
תדברו בצייר עתק: 6 כי לא ממושא וממערב ולא
מדבר הרם: 7 כי אלהים שפט זה ישפלו זה ירים: 8

אמתק אלחי אומרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרנה
שפטו כי אומרה לך ונפשי אשר פרידת: 24 גם לשוני כל
היום התנה צדקהך כי בשו כי חפרו מבקשי רעה:
72 לשמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקהך לבן
מלך: 2 יידין עמק בצדק ונעיניך במשפט: 3 ישאו הרם
שלום לעם וגבעות בצדקה: 4 ישפט עני עם יוישע לבני
אביון וידיכא עושק: 5 ייראוך עם שם ולבני ירח דוד
דורים: 6 ירד כמטר על גן כרביכים זרזוף ארץ: 7
יפרח בימי צדיק ורב שלום עד בליך ידה: 8 וירד מים
עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו
עפר ליהליך: 10 מלכי תרשיש ואוים מנהה ישיבו מלכי
שבא ובסבא אשריךיבו: 11 ווישתחוו לו כל מלכים
כל נוים יעבדו: 12 כי יציל אבון משוע וענין ואין עור
לו: 13 ייחס על דל ואבון ונפשות אבויונים יוישע: 14
מוחך ומחמס ינאל נפשם ויקר דם בעינויו: 15 וויהו ויתן
לו מזוהב שבוא ותפלל בעדתו תמיד כל היום יברכנו: 16
יהי פשת בר הארץ בראש הרם ירעש כל בון פריו
ויציצו מעיר כעש הארץ: 17 יהיו שמו לעולם לפניו שם
ניין שמו וויתברכו בו כל נוים יאשרו: 18 ברוך יהוה
אליהם אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ Amen ואמן: 20
כלו תפלה דוד בן יש:

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לבר
לBBC: 2 ואני כמעט נטו רגלי Cain שפה אשורי: 3 כי
קנאי בחוללים שלום רשותם אראה: 4 כי אין חרבבות
למורות ובירא אולם: 5 בעמל אנוש איננו ועם אדם
לא יגנו: 6 לכן ענקתמו גואה יעטף שית חמס לו: 7
יצא מהלב עינמו עברו משבচות לBBC: 8 ימוקו יודברו
ברעشك ממורים ידברו: 9 שתו בשמים פיהם ולשונם
תהלך בארץ: 10 לכן ישיב עמו הלם ומילא ימכו
למו: 11 ואמרו איך ידעך ואיש דעה בעליון: 12 הנה
אללה רשותים ושלוי עולם השנו חיל: 13 אך ריק זכית
לביבי ואחרן בנקון כבפי: 14 ואהו נוצע כל היום ותוכחתי
לבקרים: 15 אם אמרתוי אספירה כמו הנה דור בניך
בנדתי: 16 ואחשה לדעת זאת עמל היה בעני: 17 עד
אבוא אל מוקשי אל אבינה לאחריותם: 18 אך בחלוקת
תשית למו הפלתם למשאות: 19 איך היו לשמה כרגע

קדם: 3 אשר שמענו ונדרעם ואבותינו ספרו לנו: 4 לא בכח מבניהם לדור אחרון מספרים תהלה יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבנייהם: 6 למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבנייהם: 7 וישימו באלהים כסלים ולא ישכח מעלי אל וממצויו נצרו: 8 ולוֹא יהוּ כאבותם דור סורר ומרה דור לא הchein לבו ולא נאמנה את אל רוחו: 9 בני אפרים נושא רומי קשת הפכו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתנו מאנו ללבת: 11 וישכח עליותיו ונפלאותיו אשר הראמ: 12 גנוד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ויעברים ויצב מים כמו נד: 14 וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: 15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רכה: 16 ויזוצא נזולים מסלע ווירד כנהרות מים: 17 וויסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה: 18 וינסו אל בלבכם לשאל אכל לנפשם: 19 וירבררו באלהים אמרו היוכל אל לערך לשlon במדבר: 20 הן הכה צור ויובו מים וחலים ישתטו חם יחל תחת אם יכין שאר לעמו: 21 לבן שמע יהוה ויתעבר ואשנשה כי יעקב וגס אף עליה בישראל: 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישעתו: 23 ויצו שחוקם ממיל ודרתי שמים פתח: 24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן לנו: 25 לחם אבירים אכל איש צירה שלח להם לשבע: 26 יסע קדים בשמיים ויונגן בעוז תימן: 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עופר כנף: 28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנותיו: 29 ויאכלו וישבעו מאיד ותאותם יבא להם: 30 לא זרו מתחאותם עוד אכלם בפיהם: 31 ואף אלהים עליה בהם ויהרגו במסנויות ובחוורי ישראל הכריע: 32 בכל זאת חטא עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל בהצלב ימיהם ושנותם בבהלה: 34 אם הרגס ודרשו והשבו ושהרו אל: 35 ויזכרו כי אלהים צורם ועל עליון נאלם: 36 וויתרתו בפייהם ובבלשונם ייכבו לו: 37 וילבם לא נכוון עמו ולא נאמנו בבריתו: 38 והוא רחום יכפר עון ולא ישחת וחרבה להשיב אפוא לא עיר כל חמתו: 39 ויזכר כי בשדר המה רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה ימדרו בו במדבר יציבוהו בישימון: 41 וישבו וינסו אל וקדוש ישראל החוו: 42 לא זכרו את ידו יום אשר פרם מנין צר: 43 אשר שם במצרים אחותיו ומופתיו בשדה צען:

כי כוס ביד יהוה ויין חמץ מלא מסך ויינר מזה אר שмерיה ימצאו ישותו כל רשי הארץ: 9 ואני אניד לעלם אומרה לאלהי יעקב: 10 וכל קרני רשיים אנדע תרוממנה קרנותן צדיק:

76 למנצח בננית מזמור לאסף שר נורע ביודה אלהים בישראל נдол שמנו: 2 ויהי בשלם סכו ומענתנו בזכיון: 3 שמה שבר רשי קשת ממן וחרב ומלחמה סלה: 4 נאור אתה אדריך מההר טרכ: 5 אשтолלו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל דיהם: 6 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: 7 אתה נורא אתה ומי יעד לפניך מאו אפק: 8 משימים השמעת דין ארץ יראה ושקתה: 9 בקום למשפט אלהים להושיע כל עני ארץ סלה: 10 כי חמת אדם תודך שאירוע חמתת תחגר: 11 נדרו ושלמו ליהוה אלהים כל סביבו יובילו שי למורא: 12 בצד רוח נגידים נורא למלאי ארץ:

77 למנצח על ידיתון לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצקה קולי אל אלהים והאזין אל: 2 ביום צרכי אדני דרשתי יידי לילה נגנה ולא תפוג מאנה הנחמת נשפי: 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיהה ותתעטף רוחוי סלה: 4 אחוזת שמרות עני נפעתי ולא אדרב: 5 חשבתי מים מקדם שנות עולם: 6 אזכרה נגניתי בלילה עם לבבי אשיהה ויחפש רוחוי: 7 החלולים יונח אדני ולא יסיף לרצות עוד: 8 האפס לנצח חסדו גמר לדר ודר: 9 השכח תנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: 10 ואמר חלוי היא שנות ימין עליון: 11 אזכור מעלייה ייה כי אזכרה מקדם פלאך: 12 והגינוי בכל فعلך ובעלילותיך אשיהה: 13 אלהים בקדש דרכך מי אל נдол כאלהים: 14 אתה האל עשה פלא הורעת בעמים עז: 15 גנאלת בזורע עמר בני יעקב וויסוף סלה: 16 ראוך מים אלהים ראוך מים ייחלו אף ירנוו תהמות: 17 זרמו מים עבותות קול נתנו שחוקים אף חציך יתהלך: 18 קול רעמק בNELNG האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: 19 ביום דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדע: 20 נחית כצאן עמק ביד משה ואהרן:

78 משכיל לאסף האונה עמי תורה הטו אונכם לאמרי פי: 2 אפתחה במשל פי אביעה חירות מני

44 ויהפַךְ לְדָם יִאֲרִידָם וְנוֹלִיחָם בְּלִישְׁתִּוֹן: 45 יִשְׁלַח
בָּהּ עָרֶב וַיַּאֲלֵם וַיַּפְרֹדֵעּ וַיַּשְׁחֹתֵם: 46 וַיַּעֲזַן לְחַסֵּיל
יְבוּלָם וַיַּגְעִים לְאַרְבָּה: 47 יִהְרָג בְּבָרֶד נְפָנֶם וְשִׁקְמוֹתָם
בְּחַנְמֵל: 48 וַיַּסְגֵּר לְבָרֶד בָּעִירָם וְמִקְנִיהם לְרַשְׁפִּים: 49
יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אֲפֹו עֲבָרָה וּזְמָרָה מִשְׁלָחָת מְלָאכִי
דָּעִים: 50 יִפְלֵס נְתִיבָה לְאַפּוֹ לְאַחֲרָם מִמּוֹת נְפָשָׁם וְחוֹתָם
לְדָבָר הַסִּגְנִיר: 51 וַיַּזְקֵדֵם כָּל בְּכָור בְּמַצְדִּים רַאשִׁית אֲוֹנִים
בְּאַהֲלֵי חָם: 52 וַיַּסְעֵצָאָן עָמוֹ וַיַּהַגֵּם כַּעֲדָר בְּמַדְבָּר:
53 וַיַּחֲמֵם לְבָטָח וְלֹא פָחָדוּ וְאַתְּ אַיִבְנִים כָּסָה הַוָּם:
וַיַּבְאִים אֶל גּוֹלְקָרְשׁוּ הָר זֶה קָנְתָה יְמִינָו: 55 וַיַּגְשֵׁשׁ
מִפְנִיהם נְוִים וַיַּפְלִימָן בְּחַבֵּל נְחָלָה וַיַּשְׁכַּן בְּאַהֲלֵי
יִשְׂרָאֵל: 56 וַיַּגְשֵׁשׁ וַיַּמְרֹא אֶת אֱלֹהִים עַלְיוֹן וְעוֹרְתוֹוֹ לְאַ
שְׁמָרוֹ: 57 וַיַּסְגֵּד וַיַּבְאִדוּ כָּאַכְוָם וַיַּהַפְּכוּ כַּקְשָׁתְּ רַמְּיהָ:
58 וַיַּכְעִיסֵּוּהוּ בְּבָמּוֹתָם וּבְפְסִילָהָם יִקְנִיאוּהוּ: 59 שְׁמֵעָ
אֱלֹהִים וַיַּעֲבֹר וַיָּמַס מָאָר בְּיִשְׂרָאֵל: 60 וַיַּטְשׁ מַשְׁקֵּן
אֲהָלָשָׁן בְּאַדְמָ: 61 וַיַּתְּן לְשָׁבֵי עַזּוֹ וְתַפְּאָרָתוֹ בֵּיד צָר:
וַיַּסְגֵּר לְחַרְבָּעָמוֹ וּבְנְחָלָתוֹ הַחֲעָבָר: 63 בְּחַדְרוֹיָא אַכְלָה
אֲשֶׁר תַּולְתֵּה לְאַהֲלָלוֹ: 64 כְּהָנוּ בְּחַרְבָּנְפָלוֹ וְאַלְמָנְתוֹ
לְאַתְכִּנָה: 65 וַיַּקְץ כִּישָׁן אַדְנִי כְּנֻבּוֹר מַתְרָנוֹן מִיןָוּ: 66
וַיַּקְרֵי אַחֲרָיו חַרְפָת עַולָּם נַתֵּן לְמוֹ: 67 וַיָּמַס בְּאַהֲלָ
יִסְפֵּחַ וּבְשְׁבָט אֲפָרִים לְאַבָּה: 68 וַיַּבְחַר אֶת שְׁבָט יְהוּדָה
אֶת דָר צִיוֹן אֲשֶר אָהָב: 69 וַיַּבְנֵן כָּמֹרְמִים מַקְדְשׁוֹ כָּרָאָן
יִסְדֵּה לְעַולָּם: 70 וַיַּבְחַר בְּדָרוֹד עַבְדָוֹ וַיַּקְהַלֵּת
צָאן: 71 מַאֲחָר עֲלוֹת הַבִּיאָו לְרַעֲוֹת בַּיּוּקָב עָמוֹ וּבִיְשָׁרָאָל
נְחָלָתוֹ: 72 וַיַּרְעֵם כַּתָּם לְבָבוֹ וּבְתָבּוֹנוֹת כְּפִי נִיחָם:

81 לְמַנְצָחָה עַל הַנְּתִיתָה לְאַסְפָה הַרְגִינוּ לְאֱלֹהִים עֲזֹזָנוּ
הַרְיָוּ לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: 2 שָׁאוּ זְמָרָה וְתַנְנוּ תְּף כְּנָור נְעִים
עַם נְבָל: 3 תַּקְעִוּ בְּחַדְשׁ שַׁוְפֵר בְּכָסָה לַיּוֹם חָנָנוּ: 4 כִּי
חַק לִיְשָׁרָאֵל הוּא מִשְׁפָט לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: 5 עֲדוֹת בִּיהּוָסָפָט
שְׁמָוֹבְצָאָתוֹ עַל אָרֶץ מִצְדִּים שְׁפָת לְאַיְדָעִי אָשָׁמָעָ: 6
הַסִּירּוֹתִי מִסְבֵּל שְׁכָמוֹ כְּפִי מַדּוֹר תְּעַבְּרָנָה: 7 בְּצָרָה
קְרָאָתָא וְאַחֲלָצָק אָעֵנָק בְּסִתְרָרָע אַבְחָנָק עַל מִי מַרְבִּיהָ
סְלָה: 8 שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אָם תְּשִׁמְעָלִי: 9 לְאָ
יִהְיָה בְּךָ אֶל זֶד וְלֹא תְשַׁתְּחַווּהָ לְאַל נְכָר: 10 אַגְּנִי יְהוָה
אֱלֹהִיךְ המַעַלְקָ מִאָרֶץ מִצְרָיִם הַרְחָבָ פִּיךְ וְאַמְלָאָהוּ: 11
וְלֹא שְׁמַע עַמִּי לְקוּלִי וַיַּשְׁرָאֵל לְאַבָּה לִי: 12 וְאַשְׁלַחְחָוּ
בְּשִׁירּוֹת לְבָם יַלְכּוּ בְּמוֹעֵצָותָהֶם: 13 לוּ עַמִּי שְׁמַע לִי
יִשְׂרָאֵל בְּדָרְכֵי יְהָלָכּוּ: 14 כִּמְעַט אַיִבְנִים אַכְנִיעָ וְעַל
צְדִירָם אֲשִׁבָּי יְדִי: 15 מְשַׁנְאָי יְהָוָה יְכַחַשׁ לוּ וְיַהְוָ עַתָּם
לְעוֹלָם: 16 וַיַּאֲכִילָהוּ מִחְלָבָ חַטָּה וּמִזְוֹר דְבָשָׁ אַשְׁבִּיעָ:

לְפִנֵּיךְ אֲגַת אָסִיר כְּנֶדֶל זְרוּעָק הַוְתָר בְּנֵי תְמוֹתָה: 12
וְהַשֵּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבָעַתִּים אֶל הַיקְם הַרְפָּתָם אֲשֶׁר חַרְפָּק
אָדָנִי: 13 וְאַנְחָנוּ עַמְקָ וְצָאן מְרֻעִיתָךְ נֹרֶה לְכָל עַולָּם
לְדָרְרָ וְדָרְרָ נְסִפְרָ תְּהַלְתָךְ:

80 לְמַנְצָחָה אֶל שְׁנִים עֲדוֹת לְאַסְפָה מְזֻמָּר דָּרָה יִשְׂרָאֵל
הַאוֹנִיהָ נֹהָג צְצָאן יוֹסֵף יִשְׁבָה הַכְּרוּבִּים הַפּוּעָה: 2 לְפִנֵּי
אֲפָרִים וּבְנִימָן וּמִנְשָׁה עַדְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וְלֹכֶה לְיִשְׁעָתָה
לְנוּ: 3 אֱלֹהִים הַשִּׁבְנָנוּ וְהַאֲרָפָנָה פְּנֵיכָ: 4 יְהָוָה אֱלֹהִים
צְבָאָות עַד מִזְוְעָתָה תְּהַפְּלָת עַמְקָ: 5 הַאֲכָלָתָם לְחַם
דְּמָהָה וְתַשְׁקָמוּ בְּדָמָעָתָה שְׁלִישָׁ: 6 חַשְׁמָנוֹ מַדּוֹן לְשִׁכְנֵינוּ
וְאַיְבָנָנוּ יְלָעָנוּ לְמוֹ: 7 אֱלֹהִים צְבָאָות הַשִּׁבְנָנוּ וְהַאֲרָפָנָה
וְנוֹשָׁעָה: 8 נְפָן מִצְרִים תְּסִיעָתָרָגָשׁ גְּנוּיָה וְתַהְעָה: 9
וְפִנְתֵּיהָ וְוַתְּשִׁרְשָׁה שְׁרָשָׁה וְתַמְלָא אָרֶץ: 10 כְּסָו הַרְיָם
פְּנֵיהָ וְוַתְּשִׁרְשָׁה שְׁרָשָׁה וְתַמְלָא אָרֶץ:

11 יְהָוָה אֱלֹהִים צְבָאָות הַשִּׁבְנָנוּ הַאֲרָפָנָה
וְנוֹשָׁעָה:

12 יְהָוָה אֱלֹהִים צְבָמָה לְהַנִּיתָה לְאַסְפָה הַרְגִינוּ לְאֱלֹהִים עֲזֹזָנוּ
הַרְיָוּ לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: 13 שָׁאוּ זְמָרָה וְתַנְנוּ תְּף כְּנָור נְעִים
עַם נְבָל: 14 תַּקְעִוּ בְּחַדְשׁ שַׁוְפֵר בְּכָסָה לַיּוֹם חָנָנוּ: 15 כִּי
חַק לִיְשָׁרָאֵל הוּא מִשְׁפָט לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: 16 עֲדוֹת בִּיהּוָסָפָט
שְׁמָוֹבְצָאָתוֹ עַל אָרֶץ מִצְדִּים שְׁפָת לְאַיְדָעִי אָשָׁמָעָ: 17
הַסִּירּוֹתִי מִסְבֵּל שְׁכָמוֹ כְּפִי מַדּוֹר תְּעַבְּרָנָה: 18 וְלֹא
יִהְיָה בְּךָ אֶל זֶד וְלֹא תְשַׁתְּחַווּהָ לְאַל נְכָר: 19 אַגְּנִי יְהָוָה
וְבְשָׁמָךְ נְקָרָא:

82

למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארץ שbat שבות יעקב: 2 נשאת עון עמוק כסית כל חטאיהם סלה: 3 אספת כל עברתך השבות מהרין אף: 4 שובני אלהי ישענו והפר בעסק עמנו: 5 הלוועם תאנק בנו תמשך אף לדך ודר: 6 הלא אתה תשוב תחינו ועניך ישמחו בר: 7 הראנו יהוה חסדך וישעך תנת לנו: 8 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום על עמו ואל חסידיו ואל ישבו לכסללה: 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכנ כבוד בארץנו: 10 חסדר ואמת נפנשו צדק ושלום נשקו: 11 אמת הארץ הצמה וצדק ממשימים נשקב: 12 נם יהוה יתן הטוב וארכנו תנתן יבולה: 13 צדק לפניו יהלך וישם לדרכם בעמיו:

83

שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: 2 כי הנה אויביך יהמינו ומשנאיך נשאו ראש: 3 על עניך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: 4 אמרו לכל ונכחדים מגנו ולא יזכיר שם ישראל עוד: 5 כי נועצנו לב יהדו עליך בrichtה כרתתו: 6 האליהם וישמעאלים מואב והגרים: 7 נבל ועמן ועמלק פלשת עם ישבי צור: 8 גם אשר נלווה עמם היו זרוע לבני לוט סלה: 9 עשה להם כמדין כסירא כיבין בנחל קישון: 10 נשמדו בעין דאר היי דמן לאדרמה: 11 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: 12 אשר אמרנו נירשה לנו את נאות אלהים: 13 אלהי שוחטו גנגלן כקש לפני רוח: 14 כאשר תבער יער וכלהבה תלהת הרים: 15 כן תרדוף בסערך ובטופך תבהלם: 16 מלך בניהם קלון ויבקשו שמק יהוה: 17 יבשו ויבחלו עד ויחפרו ויאבדו: 18 ידעו כי אתה שמק יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

84

תפללה לדוד הטה יהוה אונך עני כי עני ואבינו אני: 2 שמרה נפשי כי חסיד אני הווע עברך אתה אלהי הבוטח אליך: 3 חנני אドני כי אליך אקררא כל חיים: 4 שמח נפש עברך כי אליך אדרני נפשי אישא: 5 כי אתה אדרני טוב וسلح ורב חסד לכל קראיך: 6 האזינה יהוה תפלתי והקשבה בקול התהונתי: 7 ביום צratio אקררא כי תענני: 8 אין כמוך באלהים אדרני ואין כמגעיך: 9 כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדרני ויכבדו לשמך: 10 כי נдол אהיה ועשה נפלאות אתה אלהים לבך: 11 הורוני יהוה דרכך אהלך באמתק יחיד לבכי ליראה שמך: 12 אודך אדרני אלהי בכל לבבי ואכבהה תחתיה: 13 כי חסיך נдол עלי והצלת נפש משאול שמק לעולם: 14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשו ולא שמו לנגדם: 15 ואתה אדרני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמות: 16 פנה אליו וחנני תהה עזק לעבדך והושעה לבן אמותך: 17 עשה עמי אות לטובה ויראו שניי ויבשו כי אתה יהוה עוזתני ונחמתני:

85

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש: 2 אהב יהוה שער ציון מכל משכנות יעקב: 3 נכבדות מדבר בר עיר האלים סלה: 4 אוכיר דרב ובבל לידעו הנה פלשת וצורך עם כוש זה ילך שם: 5 ולצין יאמר איש ואיש ילך זה והוא יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתב עמים זה ילך שם סלה: 7 ושרים כחללים כל מעני בר:

למנצח על הנחות לבני קרח מזמור מה ירידות משכניתיך יהוה צבאות: 2 נספה וגס כלת נפשי לחצרות יהוה לבי ובשתי ירנו אל אל חי: 3 גם צפור מצאה בית ודרור קו לה אשר שתה אפרחה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: 4 אשורי ישבו ביתך עוד יהלוק סלה: 5 אשורי אדם עוז לו בר מסלה בלבכם: 6 עברי בעמק הבקא מעין ישיתוחו גם ברכות יעתה מורה: 7 ילכו מהיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: 8 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: 9 מגנו ראה אלהים והבט פנו משיחך: 10 כי טוב יום בחציריך מאלך בהרהי הסתוופ בבית אלהי מדור באהלי רשע: 11 כי משם ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים: 12 יהוה צבאות אשורי אדם בטח בר:

מעם: 20 מצאתי רוד עברי בשמן קדרי משחתיו: 21 אשר ידי הובן עמו אף זרועו האמנונו: 22 לא ישא אויב בו ובן עליה לא יענו: 23 וכחותי מפנוי צרוו ומשנאו: 24 ואמונהתי וחסדי עמו ובשמי תרומ קרנו: 25 ושנותי בים ידו ובנהרות ימינו: 26 והוא יקרני אבִי אהה אליו וצורך ישועתי: 27 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשםו לו חסדי ובריתו נאמנת לו: 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמיים: 30 אם יעצבוبني תורה ובמשפטו לא ילכון: 31 אם חקתי יהללו ומצוחתי לא ישמרו: 32 ובקדתי בשבט בשעים ובגנעים ענים: 33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: 34 לא אהיל בריתו ומוצאת שפטיו לא אשנה: 35 אהת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 36 זרעו לעולם יהוה וכסאו שם שנדדי: 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 38 ואתה נתה והמאס התהברת עם משיחך: 39 נארתת ברית עבדך חילת לארץ נורו: 40 פרצת כל נדרתיו שמת מצריו מהתחה: 41 ששחו כל עברי דרך היה חרפה לשכנו: 42 הרימות ימין צריו השמחת כל אובייו: 43 אף תשיב צור חרבו ולא הקימו במלחמה: 44 השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתת: 45 הקוצרת ימיعلوم העיטה עליון בששה סלה: 46 עד מה יהוה הסתר לנצח תבער כמו אש חמתק: 47 זכר אני מה חלד על מה שוא בראש כל בני אדם: 48 מיר גבר יהיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאלול סלה: (Sheol h7585) 49 איה חסידך הראשונים אדני נשבעת לדוד באמונתך: 50 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחוקי כל ריבים עמים: 51 אשר חרפו אובייך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

90 תפליה למשה איש האלים אדני מעון אתה היה לנו בדר ודר: 2 בתרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל מעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אונש עד דכא ותאמר שוכו בני אדם: 4 כי אלף שנים בענין כיים אתמול כי עבר ואשמורה בלילה: 5 זורתם שנה יהיו בפרק בחציר יהלף: 6 בפרק יציז וחילף ליערכ ימולל ויבש: 7 כי כלינו באפק ובחמתך נבהלו: 8 שת עונתינו לנדרך עלמןנו למאור פניק: 9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו דנה: 10 ימי שנוחינו בהם שביעים שנה ואמ

שיר מזמור לבני קרח למגנץ על מחלת לעונת משכילד להימן האורחיו יהוה אלהי ישועתי ושם צעקי בלילה נרדך: 2 תבוא לפניך תפלתי הטה אונך לרנטה: 3 כי שבעה ברעות נפשי וחוי לשאל הדינו: 4 (Sheol h7585) נשבתי עם יורדי בור התייטי נגבך אין איל: 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך גנוו: 6 שניי בדור החתיות במחשכים במצולות: 7 עלי סמכה חמתק וככל משבריך ענית סלה: 8 הרחקה מיריעי ממוני שתני תועבות למו כלא ולא יצא: 9 עני דאהה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שתחזאי אליך כי: 10 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה: 11 היספר בקשר חסדר אמוןך באבורון: 12 היודע בחשך פלאך וצדקהך בארץ נשיה: 13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקך תפלתי תקדמק: 14 למה יהוה תונח נפשי תסתיר פnick ממוני: 15 עני אני ונגע מנער נשאתי אמייך אפונה: 16 עלי עברו חרונייך בעותיך צמותוני: 17 סבוני כמים כל היום הקיפו עלייך: 18 הרחקה ממוני אהב ורע מידי ע: מוחשך:

משכיל לאותן האורחיו חסדי יהוה עולם אשרה לדר ודר אודיע אמוןך בפי: 2 כי אמרת עולם חסר יבנה שמים תכן אמוןך בהם: 3 כרתי ברית לבחריו נשבעתי לדוד עבדיך: 4 עד עולם אכין זרעך ובנייתו לדוד ודרו כסאך סלה: 5 ווירדו שמים פלאך יהוה אף אמוןך בקהל קדשים: 6 כי מי בשחק יעדך להיהודים דימה ליהוה בני אלים: 7 אל נערץ בסוד קדשים רביה ונורא על כל סביביו: 8 יהוה אלהי צבאות מי מכוק חסין יה ואמוןך סביבותיך: 9 אתה מושל בנאות הים בשוא גלי אתה תשבחם: 10 אתה דכתא חהיל רהב בורוע עז פורת אובייך: 11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסודות: 12 צפון וימין אתה בראשת תבור וחרמון בשמייך ירננו: 13 לך זרוע עם גבורה חעוז ידרך תרום ימינך: 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסך ואמתה יקדרמו פnick: 15 אשרי העם יודעי תרואה יהוה באור פnick יהלכון: 16 בשמק נילון כל הימים ובצדקהך ירומו: 17 כי תפארת עזמו אתה וברציך תרים קרנוו: 18 כי להווה מננו ולקדוש ישראל מלכנו: 19 או דברת בחזון לחסידיך ותאמר שווי עזר על גבור הרימות בחר

93 יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז התאור אָפַחּ
חכון תבל בל תמוֹת: 2 נכוֹן כסאָךְ מאָז מעולם אתה: 3
נשאו נחרות יהוה נשאו נחרות קולם ישאו נחרות דלים:
4 מקלות מרים רכבים אדרירים משברים אדרים אדרים במרום
יהוה: 5 עדתיך נאמנו מادر לביתך נאהו קדש יהוה
לארך ימים:

94 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 חנשא שפט
הארץ השב גמול על נאים: 3 עד מתי רשעים יהוה עד
מתו רשעים יעלו: 4 יבשו ידרבו עתק יתאמרו כל פעלי
אין: 5 עמק יהוה ידכאו ונחלתך יענו: 6 אלמנה גור יהרגנו
ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יה ולא יビי אלה
עקב: 8 בין ערדים בעם וכטילים מודי תשכilio: 9 חנשע
און הלא ישמע אם יציר עין הלא בית: 10 הייסר גוים הלא
ויכוח המלמד אדם דעת: 11 יהוה ידע מחשבות אדם כי
המה הבל: 12 אשורי הגבר אשר תיסרנו יה ומותרתך
تلמדנו: 13 להשקיתו לומי רע עד יקרה לרשע שחת:
14 כי לא יתש יהוה עמו ונחלתו לא יעוז: 15 כי עד צדק
ישוב משפט ואחריו כל ישרו לב: 16 מי יקום לי עם
מרעים מי יציב ל' עם פועל און: 17 לולי יהוה עורתה
לי כמעט שכנה דומה נשפי: 18 אם אמרתני מטה הנגלי
חסדר יהוה יסעדני: 19 ברב שרעבי בקרבי תנחומייך
שעשינו נשפי: 20 היחברך כסא הווים יצר עמל עלי حق:
21 יגנוו על נפש צדיק ודם נקי ירישע: 22 ויהיו יהוה ל'י
למשגב ואלהו לצור מהשי: 23 וישב עלייהם את אונם
ובערתם יצמיהם יצמיהם יהוה אלהינו:

95 לכו נרננה ליהוה נריעה לצד ישענו: 2 נקדמה
פנינו בתודה בזמרות נריע ל': 3 כי אל גדוֹל יהוה ומֶלֶךְ
נדול על כל אלהים: 4 אשר בידך מתקרי ארץ ותועפות
הרים לו: 5 אשר לו הים והוא עשה ויושבת ידיו יצרו:
6 באו נשתחוו ונכרעה נברכה לפני יהוה שעשו: 7
כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
בקלו השמעו: 8 אל תקשׁו לבבכם כמරיבה כוֹם מסה
במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם רוא פעליל: 10
ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תען לבבם והם לא
ידעו דרכיו: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

בגבורת שמונים שנה ורhubם עמל ואון כי נח חייש ונעפה:
נו מויודע עז אפק וכיראך עברחק: 12 למנות ימיינו כו
הורד ורבא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד מותי והחם
על עבדיך: 14 שבענו בברך חסדר נרננה ונשמחה בכל
ימינו: 15 שמננו כימות עניותנו שנות ראיינו: 16 ויהי נעם אדרני
אל עבדיך פעלך והדרך על בנייהם: 17 ויהי נעם אדרני
אלהיינו עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו
כוננו:

91 ישב בסתר עליון בצל שדי תילון: 2 אמר ליהוה
מחסי ומצדoti אליו אbatch ב': 3 כי הוא יציל מפח
יקוש מדבר הות: 4 באברתו יסך לך ותחת כנפי תהסה
צנה וסחרה אמרתו: 5 לא תירא מפחד לילה מחשיע
יומם: 6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: 7
יפל מצדך אלף ורבה מימיינך אליך לא יגש: 8 רק
בעניך תבש ושלמת רשעים תורה: 9 כי אתה יהוה
מחסי עליון שמה מעונך: 10 לא תאננה אליך רעה ונגע
לא יקרב באלהך: 11 כי מלאכיו יצוה לך לשומר בכל
דריך: 12 על כפים ישאונך פן תנוף באבן רגלאך: 13
על שלח ופתן תדרך תרמס כפיר ותגנן: 14 כי בי חזק
ואפלתחו אשגבה כי ידע שמי: 15 יקראני ואענחו עמו
אנכי בצרה אחילצחו ואכבדחו: 16 ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי:

92 מזמור Shir ליום השבת טוב להודות ליהוה ולזמר
לשנק עליון: 2 להגיד בברך חסדר ואמוןתק בלילה:
3 עלי שעור ועל עלי הניון בכנור: 4 כי שמחתני
יהוה בפועל במעשי ידיך ארנן: 5 מה נדלוי מעשיך
יהוה מאד עמוקו מוחשתליך: 6 איש עבר לא יידע וכטיל
לא יבין זאת: 7 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל
פעלי און להשמדם עdry עד: 8 ואתה מרום לעלם יהוה:
9 כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרקו כל
פעלי און: 10 ותרם קראים קרני בלתי בשמן רענן: 11
וחבט עני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אני: 12
צדיק כחמור יפרח כארז בלבנון ישנה: 13 שתולים בבית
יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: 14 עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהו: 15 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא
עלתה בו:

נדול ונורא קדוש הוא: ועוז מלך משפט אהב אתה כוננת
מושרים משפט וזכקה ביעקב אתה עשית: רוממו יהוה
אל הינו והשתחו לחרם רגלו קדוש הוא: המש ואחרן
בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יעננו:
בעמוד ענן ידבר אליויהם שמרו עדתינו וחק נתן לנו: 8
יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היהת להם ונתק על
עלילותם: רוממו יהוה אלהינו והשתחו להר קדשו כי
קדוש יהוה אלהינו:

100 מזמור לתודה הריעו לייהו כל הארץ: 2 עבדו
את יהוה בשמחה באו לפני ברנהה: 3 דעו כי יהוה הוא
אליהם הוא עשו ולא אנחנו עמו וצאנן מרעינו: 4 באו
שעריו בתודה חזרתו בתחליה הדרו לו ברכו שמו: 5 כי
טוב יהוה לעולם חסדו ועד דרך אמונהו:

101 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה
אומרה: 2 אשכלה בדרך תמים מותי תבוא אליו אתהלך
בחם לבבי בקרב ביתך: 3 לא אשית לננד עני דבר
בליעל עשה ספים שנאת לאידבק بي: 4 לבב עקש יסור
מנני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמיה
וכה ענים ורחב לבב אותו לא אוכל: 6 עני בנאמני ארץ
לשבח עמודי הילך בדרך חמום הוא ישתרני: 7 לא שב
בקרב ביתך עשה רמיה דבר שקרים לא יICON לננד עני:
8 לבקרים אצמיה כל רשי ארץ להכרית מעיר יהוה
כל פעלי און:

102 הפליה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שייחו
יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: 2 אל הסתר
פניך מנני ביום צר לי התחה אליו אונך ביום אקרא מהר
עננו: 3 כי כל בעשןומי ועצמותי כמו קד נחררו: 4 הוכח
כשב ויבש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי: 5 מוקול אנחתי
רכקה עצמי לבשריו: 6 דמיות לקאת מדבר היהתו כocos
חרבות: 7 שקדתי ואיה כצפור בודד על גן: 8 כל
היום חרפוני אויבי מהוללי כי נשבעו: 9 כי אפר כלחם
אכלתי וشكוי בבכי מסכתה: 10 מפוני עמוק וקצף כי
נסחתי ותשלי כי: 11 מי צכל נטוי ואני כשב אייבש:
12 אתה יהוה לעולם תשוב וכרך לדר ודר: 13 אתה
תקום תرحم ציון כי עת להננה כי בא מועד: 14 כי רצוי
עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: 15 וויראו גוים את

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: 2
שרו ליהוה ברכו שמו בשרו מום ליום ישועה: 3 ספרו
בנויים כבודו בכל העמים נפלאותיו: 4 כי נдол יהוה
ומהلال מאר נורא הוא על כל אליהם: 5 כי כל אלה
העמים אליליים יהוה שמים עשה: 6 הדר והדר לפניו עז
ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה משפחות עמיים הבו
ליהוה כבוד ועוז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנהה
ובאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהוה בחדרת קדר חילו
מןינו כל הארץ: 10 אמרו בנויים יהוה מלך אף תפון
תבל בל תומת ידין עמים במישרים: 11 ישמו השמיים
ותגל הארץ ירעם הימים ומלאו: 12 יעלז שדי וכאל אשר בו
או ירננו כל עצי יער: 13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט
הארץ ישפט תבל בצדק ועמיים באמנותו:

יהוה מלך תנל הארץ ישמו אים רבים: 2 ענן
וערפל סביביו צדק ומשפט מכון-Csao: 3 אש לפני
תלב ותלהת סביב צדורי: 4 האירו ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ: 5 הרים כדורנו נמסו לפני יהוה מלפני
אדון כל הארץ: 6 הנגידו השמיים צדקו וראו כל העמים
כבודו: 7 יבשו כל עבדיו פסל המתhalbלים באלים
השתחו לו כל אליהם: 8 שמעה ותשמה צוין ותגלנה
בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון
על כל הארץ מאר נעלית על כל אליהם: 10 אהבי יהוה
שנאו רע שמר נפשות חסידייו מיר רשותים יצילם: 11 אוֹר
ודע לצדיק ולישרוי לב שמחה: 12 שמו צדיקים ביהוה
והודו למכר קדרו:

מזמור שרדו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהוה ישועתו
ליуни הנויים גלה צדクトו: 3 זכר חסדו ואמונהו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישעת אלהינו: 4 הרים
לייהוה כל הארץ פצחיו ורנו וומרו: 5 זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה: 6 בחצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה: 7 ירעם הימים ומלאו תבל וישבי בה: 8
נהרות ימואו כף ייחד הרים ירננו: 9 לפני יהוה כי בא
למשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמיים במישרים:

יהוה מלך ירנו עמיים ישכرونם תנוט הארץ: 2
יהוה בציון נдол ורם הוא על כל העמים: 3 יודו שמק

כלבוֹשׁ כסִיתוּ עַל הָרִים יַעֲמְדוּ מֵם: 7 מִן גַּעֲרָתָךְ נִסּוּן
 מִן קָול רַעֲמֵךְ יַחֲפּוּן: 8 יַעֲלּוּ הָרִים יַרְדּוּ בְקֻוֹתָאָל
 מִקְומֵךְ וְהַיְסָדָת לְהָם: 9 נִבּוֹל שְׁמָתָה בְלַעֲבָרוֹן בְּלַיְשָׁבוֹן
 לְכָסּוֹת הָאָרֶץ: 10 הַמְשָׁלָח מְעַנְּינִים בְּנָחָלִים בֵּין הָרִים
 וְהַלְּכוֹן: 11 יַשְׁקוּ כָל חַיוֹת שְׂדֵי יִשְׁבְּרוֹ פְּרָאִים צְמָאָם:
 12 עַלְיהָם עֹזֶף הַשָּׁמֹים יַשְׁכּוּן מִבּין עַפְאִים יַתְנוּ קָול: 13
 14 מַשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיוֹתָיו מִפְּרִי מַשְׁקָה הָשָׁבָע הָאָרֶץ:
 מַצְמָה חַצִּיר לְבָהָמה וְעַשְׁבָּשׁ לְעַבְדָת הָאָדָם לְחוֹצֵיאָלָחָם
 מִן הָאָרֶץ: 15 וַיַּיְנֵן יְשָׁמָח לְבָבָ אָנוֹשׁ לְהַצְהִיל פְּנֵים מִשְׁמָן
 וְלַחַם לְבָבָ אָנוֹשׁ יִסְעֵד: 16 יַשְׁבּוּ עַזְיָה אָרוֹזִי לְבָנָנוּ
 אֲשֶׁר נָטָע: 17 אֲשֶׁר שֵׁם צְפְּרִים יִקְנְנוּ חַסִידָה בְּרוֹשִׁים
 בְּוֹיתָה: 18 הָרִים הַגְּבָהִים לְיַעַלִים סְלָעִים מַחְסָה לְשָׁפְנִים:
 19 עֲשָׂה יְרֵח לְמַעְדִּים שָׁמֶשׁ יְדָעָמָבָאָו: 20 תַּחַת חַשְׁקָה
 וַיַּיְהֵ לִילָה בּוֹ תַּרְמֵשׁ כָּל חַיוֹת יְעֵר: 21 הַכְּפִירִים שָׁאָגִים
 לְתַרְף וּלְבַקְשׁ מְאָלָאָכְלָם: 22 תָּזָרָה הַשְׁמָשׁ יַאֲסָפֵן וְאַל
 מְעוֹנְתָהָם יַרְבְּצָוֹן: 23 יַצְאָ אָדָם לְפָעָלוֹ וְלַעֲבָדוֹ עַדִּי
 עַדְבָּכָב: 24 מִהָּרְבָּו מַעֲשִׁיךְ יְהָוָה כָּלָם בְּחַכְמָה עַשְׁתָּה מְלָאָה
 הָאָרֶץ קְנִיךְ: 25 זֶה הַיָּם נְדָרְלָו וְרָחָב יְדִים שֵׁם רַמְשׁ וְאַיִן
 מִסְפָּר חִוּות קְטָנוֹת עַם נְדָלוֹת: 26 שֵׁם אֲנִי וְהַלְּכוֹן לְוִוְתָן
 וְהַיְצָרָת לְשָׁחָק בּוֹ: 27 כָּלָם אַלְיכָ יִשְׁבְּרוֹן לְתַחַת אֲכָלָם
 בְּעַתוֹ: 28 תַּחַת לְהָם יַלְקְטוּן תְּפַתָּח יַדְךָ יִשְׁבּוּן טָוב:
 29 תְּסִתֵּר פְּנֵיךְ יִבְהָלוּן תְּסִפְתָּר רָחוֹם גִּזְעָוָן וְאַל עַפְרָם
 יִשְׁוּבָו: 30 תַּשְׁלַח רָוחָק יִבְרָאָוּן וְתַחְדֵש פְּנֵי אֲדָמָה:
 31 יִתְהַדֵּר יְהָוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהָוָה בְּמַעְשָׂיו: 32 הַמְבִיט
 לְאָרֶץ וְתַרְדֵּד גַּעַב בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: 33 אֲשֶׁרֶת לְיִהְוָה בְּחִי
 אָזְמָרָה לְאָלָהִי בְּעָדוֹר: 34 יַעֲרֵב עַלְיוֹ שְׁחוּ אַגְּכִי אַשְׁמָה
 בְּיִהְוָה: 35 יִתְמֹנוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עַד אִינְם
 בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה הַלְּלוּיָה:

105 הַוְדוּ לְיִהְוָה קְרָאוּ בְשָׁמוֹ הַוְדוּעָו בְּעַמִּים
 עַלְילָתוֹ: 2 שִׁירְוּ לוֹ וּמְרוּ לוֹ שְׁיוֹחֵו בְכָל נְפָלָאָתוֹ: 3
 הַתְּהַלֵּלוּ בְשָׁמוֹ קְרָשׁוּ יִשְׁמָח לְבַמְבָקְשִׁי וְהָוָה: 4 דְרָשׁוּ
 יִהְוָה וְעוֹזְבָּו בְּקָשׁוּ פְנֵיו תָמִיד: 5 זְכָרוּ נְפָלָאָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 מְפָתִיו וּמְשָׁפְטִי פִיּוֹ: 6 זְרוּ אַבְרָהָם עַבְדוּ בְנֵי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו: 7 הָאָיָה אֱלֹהֵינוּ בְכָל הָאָרֶץ מְשָׁפְטָיו: 8
 זְכָר לְעוֹלָם בְּרִיחָתוֹ דָבָר צֹהָאָלָף דָוָר: 9 אֲשֶׁר כְּרָת
 אֶת אַבְרָהָם וְשַׁבּוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: 10 וַיַּעֲמִידָה לַיְעָקָב לְחַק
 לִיְשָׁרָאֵל בְּרִית עֲלָם: 11 לְאַמְרָלְךָ אֶת אָרֶץ כְּנָעָן

שֵׁם יְהָוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדְךָ: 12 כִּי בְנֵי יְהָוָה
 צִוְּיוֹנָה בְּכְבוֹדוֹ: 13 פְנֵה אֶל הַפְּלַת הַעֲרָרָר וְלֹא בְזָהָה
 אֶת תְּפִלָּתָם: 14 תְּכַתֵּב זָאת לְדוֹר אַחֲרָון וְעַם נְבָרָא הַלְּלָה
 יְהָ: 15 כִּי הַשְׁקִיף מִמְרוֹם קְדָשָׁו יְהָוָה מְשָׁמִים אֶל אָרֶץ
 הַבִּיט: 16 לְשָׁמַע אַנְקָת אָסִיר לְפִתְחָה בְנֵי תְּמָהָה: 17
 לְסִפְר בְּצִוְּיוֹנָה שֵׁם יְהָוָה וְתַהְלָתוֹ בֵּירוּשָׁלָם: 18 עַנְהָה בְּדַרְךָ כְּחָוָה
 עַמִּים יְהָדוֹ וְמַלְכּוֹת לְעַבְדָת אֶת יְהָוָה: 19 עַנְהָה בְּדַרְךָ דָוִרִים
 קָצָר יְמִי: 20 אָמֵר אַלְיָה אֶל תַּעֲלִני בְּחָצֵי יְמִי בְּדַרְךָ דָוִרִים
 שְׁנוֹתִיךְ: 21 לְפָנָים הָאָרֶץ יִסְדָת וּמַעַשָּׁה יִדְקָךְ שְׁמִים:
 22 בְּהַקְבִּץ הַמָּה יִאֲבָדוּ וְאַתָּה תַּעֲמֵד וְכָלָם כְּבָנֵד יִבְלֹא כְּלַבְשׁ
 תְּחִלְפָם וַיַּהַלְפָו: 23 וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתִיךְ לְאַתָּמוֹ: 24 בְּנֵי
 עַבְדִּיךְ יִשְׁכּוּנוּ וְזַרְעָם לְפִנֵּיךְ יְכוֹן:

103

לְדַרְךָ בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה וְכָל קָרְבִּי אֶת שֵׁם
 קְדָשָׁו: 2 בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה וְאֶל תְּשַׁחַחֵי כָּל נְמֹלָיו:
 3 הַסְּלָחָה כָּל עֲנֵנִי הַרְפָּא לְכָל תְּחָלָאֵיכִי: 4 הַגְּנוֹל
 מִשְׁחָת חִיִּי הַמְעַטְרְכִי חָסֵד וּרְחָמִים: 5 הַמְשִׁבְעָה בְּטוּב
 עֲדֵיךְ תַּחְדֵשׁ כְּנֶשֶׁר נְעֹרִיכִי: 6 עָשָׂה צְדָקָתָה יְהָוָה
 וּמְשָׁפְטִים לְכָל עֲשָׂוקִים: 7 יַודְעֵי דְרָכָיו לְמִשָּׁה לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל עַלְילָתוֹ: 8 רְחוֹם וְתַהֲנוּן יְהָדוֹ אַרְךָ אַפִּים וּרְבָּ
 חָסֵד: 9 לְאַלְנֵצָחָר וּרְיבָּוֹ וְלְעַולְמָיו: 10 לְאַלְחַטָּאָנוּ
 עָשָׂה לְנוּ וְלֹא כְעָונְתָנוּ גָמָל עַלְיָנוּ: 11 כִּי כְנָכָה שָׁמִים
 עַל הָאָרֶץ גָּבָר חָסְדוֹ עַל יְדָיו: 12 כְּרָחָם אָב עַל בְּנֵים רְחָם
 הַרְחִיק מִמְנוֹ אֶת פְּשָׁעָינוֹ: 13 כְּרָחָם אָב עַל בְּנֵים
 יְהָוָה עַל יְדָיו: 14 כִּי הָאָיָה יִדְעֵי צִדְקוֹנוֹ וּצְוֹרְנוֹ כִּי עָפָר אֲנָהָנוּ:
 15 אֲנָושׁ כְּחַצִּיר יְמִי כִּי צִיִּין הַשְׁדָה כָּן יִצְיֵן: 16 כִּי רָוח
 עַבְרָה בּוֹ וְאַיְנָה וְלֹא כִּירְנוּ עוֹד מִקּוֹמוֹ: 17 וְחַסְדָּי יְהָוָה
 מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְדָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵים: 18 לְשָׁמְרִי בְּרִיחָתוֹ וְלַזְכְּרִי פְּקָדָיו לְעַשּׂוֹתָם: 19 יְהָוָה בְּשָׁמִים
 הַכִּינָה כָּסָא וְמַלְכּוֹת בְּכָל מִשְׁלָה: 20 בְּרָכָיו יְהָוָה מַלְאָכִי
 נְבָרִי כִּחְשִׁיעָה עַשְׁדָר לְשָׁמָע בְּכָל דָבָרוֹ: 21 בְּרָכָיו יְהָוָה
 כָּל צָבָאוֹ מִשְׁרָתוֹ עַשְׁדָר רְצָנוֹ: 22 בְּרָכָיו יְהָוָה כָּל מִשְׁעָיו
 בְּכָל מִקְמוֹת מִשְׁלָתוֹ בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה:

104

בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה יְהָוָה אֱלֹהִי נְדָלָת מָאָר הָוד
 וְהָדר לְבִשָּׁת: 2 עַמָּה אָוֹר כְּשַׁלְמָה נְוֹתָה שָׁמִים כִּירְיעָה:
 3 הַמְקָרָה בְּמִים עַלְיָתוֹ הַשְׁמָעָה עַבְיִם רְכּוּבָה מַהְלָךְ עַל
 כְּנֶפי רָוחָה: 4 עָשָׂה מַלְאָכִי דָרְחוֹת מִשְׁרָתוֹ אֲשֶׁר לְחַטָּאת
 5 יִסְדָּר אָרֶץ עַל מִכּוֹנִיה בְּלַתְמֹוט עוֹלָם וְעַד: 6 תְּהָוָם

חובל נחלהכם: 12 בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה: צרייהם אחד מהם לא נותר: 12 ויאמינו בדבורי ישירו הלהלו: 13 מהרשו שכחו מעשיו לא חכו לעצחו: 14 וויהאו תאהה במדבר וינסו אל בישימון: 15 ויתן להם שלאתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו למשה במחנה לאחרן קדוש יהוה: 17 חפתח הארץ ותבלע דתנן וכעס על עדת אבירם: 18 ותבער אש בעתרם להבה תלהת רשעים: 19 יעשו עגל בחרב וויתחו למסכה: 20 ומיירו את כבודם בתבנית שור אצל עשב: 21 שכחו אל מושיעם עשה נדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: 23 ויאמר להשמידם לילי משה בחירות עמד בפרק לפניו להшиб חמתו מהשחיתות: 24 ומאסço בארץ חמדה לא האמיןו לדבריו: 25 וירגנו באלהיהם לא שמעו בקהל יהוה: 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל ורעם בניו ולוורותם בארץות: 28 ויצמדו לבעל פעור ואיכל ובחוי מותים: 29 ויכיעסו במעליהם ותפרץ במגפה: 30 ויעמד פינחס ויפלל ותעורר המגפה: 31 ותחשב לו לצדקה לרדר ודר עד עולם: 32 ויקציפו על מי מורה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבטה בשפטו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערבו בניו וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו את עצביהם וייחיו להם למוֹקֵשׁ: 37 ויזבחו את בנייהם ואת בנותיהם לשדים: 38 ווישפכו דם נקי דם בנייהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדים: 39 ויטמאו במעשיהם וינו במעליהם: 40 ויתהר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלהו: 41 ויתנש ביד נוים שמריו עמו בשwon ברנה את בחריו: 44 ויתן להם ארצאות גנים וعمل לאמים ירשו: 45 בעבר ישרמו חוקו ותורתו ינצרו הלו יה:

106 הללויה הווודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 מי ימלל נברות יהוה ישמיע כל תhalbתו: 3 אשריו שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: 5 לראות בטובות בחריך לשמה בשמחת גויך להתחלל עם נחלהך: 6 חטאנו עם אבותינו העוני הרשענו: 7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסידיך יימרו על ים סוף: 8 ווישועם למן להודיע את נברותך: 9 וונגעך ביום סוף ויחרב וויליכם בתהומות כמדבר: 10 ווישועם מיד שנוא ויגאלם מיד אויב: 11 וויכסו מים

בhem תחתעף: 6 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממזקותיהם
 יצליחם: 7 וידידיכם בדרך ישירה לכלת אל עיר מושב: 8
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השביע
 נש שקקה ונפש רעה מלא טוב: 10 ישבי חוך וצלמות
 אסורי עמי וברול: 11 כי המרו אמרו אל ועצת עליון
 נאצוו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוז: 13 ויזעקו
 אל יהוה בצר להם ממזקותיהם יוישעם: 14 ויציאם
 מחוך וצלמות ומוסרתויהם ינתק: 15 יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי שבר דלחות נחשת ובריחיו
 ברזל גרע: 17 אולמים מדרך פשעם ומעונתייהם יתענו: 18
 כל אכל תחעב נשיהם וינוינו עד שער מוות: 19 ויזעקו
 אל יהוה בצר להם ממזקותיהם יוישעם: 20 ישלה
 דברו וירפאם ומילט משחיתותם: 21 יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: 22 ויזבחו ובחו תודה ויספרו
 מעשיו ברנה: 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים
 רבים: 24 הנה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה:
 25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומות גליו: 26 יעלו
 שמים ירדו תהומות נשיהם ברעה תחתונן: 27 יהוננו וינוינו
 שכור וכל חכמת תבלע: 28 ויזעקו אל יהוה בצר
 להם ומזקתייהם יציאם: 29 קם סערה לדממה ויחשו
 גליהם: 30 ויזמחו כי ישתקו וניחם אל מהוו חפצם: 31
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 וירממו
 בקהל עם ובמושב זקנים יהללו: 33 שם נהרות
 למדבר ומצא מים לצמאן: 34 ארץ פרי למלה מרעתה
 ישבי בה: 35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי
 מים: 36 וירושב שם רעים ויוכנו עיר מושב: 37 ויזרעו
 שדות וישטו כרמים ויעשו פרי תבואה: 38 וייררכם וירבו
 מאד ובהמתם לא ימעיט: 39 וימעתו וישחו מעדך רעה
 וגונן: 40 שפק בו על נדיבים ויוזם בתהו לא דרך: 41
 וישגב אביוון מעוני וישם מצאן משפחות: 42 יראו ישראלים
 וישמחו וכל עליה קפיצה פיה: 43 מי חכם וישמר אלה
 ויתבוננו חסדי יהוה:

108 שיר מזמור לדוד נכוון לבי אליהם אשירה
 ואומרה אף כבודי: 2 עורה הנבל וככורה עיריה شهر: 3
 אודך בעמים יהוה ואומרך כל אמים: 4 כי גודל מעל
 שמים חסךך وعد שחיקים אמתך: 5 רומה על שמים
 אליהם ועל כל הארץ כבודך: 6 למען יחלצון ידידיך

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיינ ע
 אשית איביך הדם לרנלי: 2 מטה עזק ישלה יהוה מצין
 רדה בקרב איביך: 3 עמק נדבת ביום חילך בהדריך

ההרים תר��דו כאילים נבעות לבני צאן: 7 מלפני ארון חיל ארך מלפני אלה יעקב: 8 ההיפci הוצר אנס מים חלמייש למעינו מים:

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשם תן כבוד על חסך על אמרתך: 2 למה יאמרו הנזים איך נא אליהם: 3 ואלהוננו בשמיים כל אשר חפש עשה: 4 עצביים כסף זהב מעשה יידי אדם: 5 פה להם ולא ידברו ענין להם ולא יראו: 6 אונים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחו: 7 יריהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהנו בוגרונם: 8 כמויהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 9 ישראל בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: 10 בית אהרן בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא: 11 יהוה זכרנו יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: 12 יברך יראי יהוה הקטנים עם הנדלים: 13 יסף יהוה עליכם עלייכם ועל בניםיכם: 14 ברוכים אתם ליהוה עשה שמיים וארץ: 15 השמיים שמיים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: 16 לא המתים יהללו יה ולא כל יידי רומה: 17 ואנתנו נברך יה מעתה ועד עולם ההללו יה:

116 אהבתו כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: 2 כי התה איזנו לו ובימיי אקררא: 3 אפפוני חבל מות ומצרים שאלל מצאונו צרה ויינן אמציא: 4 ובסם יהוה אקררא אנה יהוה מלטה נשפי: 5 חנון יהוה יצדריך ואלהינו מרחים: 6 שמר פתאים יהוה דלותי ולוי יהושיע: 7 שובי נשפי למנוחיכי כי יהוה נמל עלייכי: 8 כי חלצת נשפי ממות און עני מן דמעה את רגלי מדח: 9 ואתה לך לפני יהוה בארכות החיים: 10 האמנתי כי אדרב אני עניתי מאד: 11 אני אמרתי בחיפוי כל האדם כוב: 12 מה אשיב ליהוה כל תנמולותיו עלי: 13 כוס ישות אשא ובשם יהוה אקררא: 14 נדררי ליהוה אשלם ננדחה נא לכל עמו: 15 יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו: 16 אנה יהוה כי אני עברך אני עברך בן אמרתך פתחת למוסרי: 17 לך אובה זבח תורה ובשם יהוה אקררא: 18 נדררי ליהוה אשלם ננדחה נא לכל עמו: 19 בחזרות בית יהוה בתוככי ירושלם ההללו יה:

117 ההללו את יהוה כל נזים שבוחו כל האמים: 2 כי גבר עליינו חסדו ואמת יהוה לעולם ההללו יה:

קדש מرحם משחר לך טל ילדייך: 4 נשבע יהוה ולא ינחים אתה כהן לעולם על דבריו מלכי צדק: 5 אדני על מינך מחוץ ביום אפו מלכים: 6 ידין בניים מלא נזיות מחץ ראש על ארץ רבה: 7 מנהל בדרך ישתה על כן רירם ראש:

111 הלו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדת: 2 נדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: 3 הווד והדר פועלו וצדקתו עמדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן לראיו יזכר לעולם בריתו: 6 כח מעשיו הניד לעמו לתה להם נחלת נזים: 7 מעשי יידי אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: 8 סמכים לעדר לעולם שעשים באמת וישראל: 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשייהם תחולתו עמדת לעד:

112 הלו יה אשרי איש ירא את יהוה במצוותו חפש מאד: 2 גיבור הארץ יהיה זרוע דור ישראל יברך: 3 הון ועשר בכיותו וצדקתו עמדת לעד: 4 זרחה בחשך אור לישראל חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש חנון ומלה ככלך דבריו במשפט: 6 כי לעולם לא ימוש ליכר עולם יהוה צדיק: 7 משמעה רעה לא יירא נכון לבי בטח ביהוה: 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו: 9 פור נתן לאבינוים צדקתו עמדת לעד קרנו תרומות בכבוד: 10 רשות יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשיים תאבר:

113 הלו יה הלו עברי יהוה הלו את שם יהוה: 2 יהיו שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: 3 ממזרחה שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: 4 רם על כל נזים יהוה על השמיים בכבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביה לשbeta: 6 המשפלי לראות בשמיים ובארץ: 7 מקימי מעבר דל מאשת יתרים אבון: 8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: 9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמה הלו יה:

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 2 היהת יהודיה לקרשו ישראל ממשלותיו: 3 חיים ראה ייס הירדן ישב לאחר: 4 חחרים רקדו כאילים נבזות בני צאן: 5 מה לך חיים כי תנוס הירדן תשב לאחר: 6

השנים ממצתויך : 22 נל מעלי חרפה ובו כי עדתיך
נצרתי : 23 נם שבו שרims כי נדברו עבדך ישיח בחקוך :
24 נם עדתיך שעשי אנשי עצהו : 25 דבקה לעperf נפש
חני כדברך : 26 דרכיו ספרתי ותענני למדני חוקיך : 27 דלקה
דרך פקידיך הבנייני ואשיה בנפלאותיך : 28 דלקה
נפשי מתונה קימני כדברך : 29 דרך שקר הסר ממוני
ותורתך חני : 30 דרך אמונה בהחרתי משפטיך שיוחיה :
דבוקתי בעדרותיך יהוה אל תבישנו : 32 דרך מצותיך
ארוץ כי תרחיב לבci : 33 הורני יהוה דרכך חוקיך ואצRNAה
עקב : 34 הבנייני ואצRNAה תורתך ואשمرנה בכל לב : 35
הדריכנו בנותיך מצותיך כי בו חפצתי : 36 הט לב אל
עדותיך ואל אל בצע : 37 העבר עני מראות שא בדרכך
חני : 38 חקס לעבדך אמרתך אשר ליראתק : 39 העבר
חרפתיך אשר יגרתי כי משפטיך טובים : 40 הנה האבות
לפקודך בצדקהך חני : 41 ויבני חסך יהוה תשועתך
כאמרתך : 42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדרכך : 43
ואל חצול מפני דבר אמת עד מאד כי למשפטך יהלתי :
44 ואשمرة תורה תמייד לעולם ועד : 45 ואתחלכה
ברחבה כי פקידך דרישוי : 46 ואדרבה בעדרתיך ננד
מלכים ולא אכוש : 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתיה :
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתיה ואשיהה בחוקיך : 49
זכר דבר לעבדך על אשר יחלגתי : 50 זאת נחמותי בעני
כי אמרתך חיתני : 51 זדים הליצני עד מאד מותרתך
לא נתיו : 52 זכרתו משפטיך מעולם יהוה ואנתם :
53 זלעפה אחותני מרשעים עזבי תורה : 54 זמרות
היוי לי חוקיך בבית מנורי : 55 זכרתו בלילה שמק יהוה
ואהסمرا תורה תורתך : 56 זאת היהת לי כי פקידך נצricht
57 חלקי יהוה אמרתוי לשמר דברך : 58 חליתי פניך
בכל לב חני כאמורתך : 59 חשבתו דרכיו ואшибה רגני
אל עדתיך : 60 חשתוי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך :
61 חבלי רשותים עודני תורה לא שכחותי : 62 חצotta
ليلת אקום להודות לך על משפטיך צדקך : 63 חבר
אני לכל אשר יראوك ולשמורי פקידיך : 64 חסך יהוה
מלאה הארץ חוקיך למדני : 65 טוב עשית עם עבדך יהוה
בדרכך : 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי :
67 טרם עננה אני שנגע ועתה אמרתך שמרתיך : 68 טוב
אתה ומטיב למדני חוקיך : 69 טפלו עלי שקר זדים אני
בכל לב אוצר פקידיך : 70 טפש כhalb לבם אני תורה

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 2 יאמר
נא ישראל כי לעולם חסדו : 3 יאמרו נא בית אהרן כי
עלום חסדו : 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו :
5 מן המצרי קראתי יהה ענני במרחוב יהה : 6 יהוה לי לא
אירה מה夷שה לי אדם : 7 יהוה לי בעזרו ואני אראה
בשנאי : 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם : 9 טוב לחסות
ביהוה מבטח בנדרים : 10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי
AMILIM : 11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי AMILIM :
סבבוני כדברים רעכוakash קוצחים בשם יהוה כי AMILIM :
13 דחחה דחחני לנפל ויהוה עזרני : 14 עזיז וומרת יהה ויה
לי לישועה : 15 קול רנה ויושעה באלהלי צדיקים ימין
יהוה עשה חיל : 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה
חיל : 17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יהה : 18 יסר
ישראל יה ולמota לא נתני : 19 פתחו לי שער צדיקים יבא בו :
בם אודה יהה : 20 זה השער ליהוה צדיקים יבא בו : 21
אודך כי עניות ותהי לי לישועה : 22 אבן מסוס הבונים
היתה לדראש פנה : 23 מאת יהוה היהת ואת הייא נפלאת
בעינינו : 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמה בז : 25 אנה
יהוה הושיעת נא אנה יהוה הצלילה נא : 26 ברוך הבא
בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : 27 אל יהוה ויאר לנו
אסרו חן בעבטים עד קרנות המזבח : 28 אל אתה ואודך
אליהו אדורומך : 29 הודה ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :

אשרי חמיימי דרך ההלכים בתורת יהוה : 2 אשרי
נצח עדרתו בכל לב ידרשוhowo : 3 אף לא עפלו עליה
בדרכיו הלאו : 4 אתה צויתה פקידך לשמר מאד : 5
אחלי יכנו דרכו לשמר חוקיך : 6 אז לא אבוש בהכויות אל
כל מצותיך : 7 אודך בישר לבב בלמודי משפטיך צדקך :
8 את חוקיך אשמר אל תעוזני עד מאד : 9 בימה יוכה
נער את ארחו לשמר כדברך : 10 בכל לבי דרישיך
אל התשני מצותיך : 11 בלבבי צפנתוי אמרתך למען לא
אחטא לך : 12 ברוך אתה יהוה למדני חוקיך : 13 בשפטוי
ספרתו כל משפטיך פיך : 14 בדרכך עדותיך שתשי בעל כל
הון : 15 בפקודך אשיה ואכיתה ארתותיך : 16 בחקתו
اشתעשע לא אשכח דברך : 17 גמל על עבדך אהיה
ואהסمرا דברך : 18 גל עני ואכיתה נפלאות מותרתך :
19 גר אנסי בארץ אל הסתר ממוני מצותיך : 20 גרסה נשפי
להתבה אל משפטיך בכל עת : 21 גערת זדים אדורומים

119 שנים השבת כל רשיי ארץ לנו אהבתו עדתיך;
 120 סנור מפחרך בשרי ומושפטיך יראתי: 121 עשרינו
 משפט וצדק כל תינויו לעשוי: 122 ערב עברך לטוב
 אל יעשה זדים: 123 עני כלו לישועך ולאמרתך צדקה:
 124 עשה עם עבדך כחסדר וחזקך למדי: 125 עברך
 אני הבני ואני אדרעה עדתיך: 126 עת לעשות ליהוה הפרו
 תורהך: 127 על כן אהבתו מצותיך מזחוב ומפני: 128 על
 כן כל פקדיך כל שרתוי כל ארוח שקר שנאתי: 129 פלאות
 עדותיך על כן נצרכם נפשי: 130 פתח דבריך יair מבין
 הרים: 131 פי בערthy ואשאה כי למצותיך יאבחן:
 132 פנה אליו וחננו כמשפט לאהבו שמק: 133 פעמי הכן
 באמורתך ואל תשלט بي כל און: 134 פדרני מעשך אדם
 ואשمرة פקדיך: 135 בפיקיך האר בעבדך ולמדני את
 חוקך: 136 פלני מים ירדו עני על לא שמרו תורהך: 137
 צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך: 138 צויתך צדק עדתיך
 ואמונה מאך: 139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי:
 140 צרופה אמרתך מאך ועבדך אהבה: 141 צער אנכי
 ונבזה פקידך לא שכחתי: 142 צדקתך צדק לעולם
 ותורתך אמרתך: 143 צר ומוציאק מצאונו מצותיך שעשי:
 144 צדק עדותיך לעולם הבניינו ואהיה: 145 קראתיך הוושענו
 בכל לב עני יהוה חקוך אצראה: 146 קראתיך הוושענו
 ואשمرة עדתיך: 147 קדמתי בנשך ואשועה לדבריך
 יחלתו: 148 קדמו עני אשמרות לשיח באמורתך: 149
 קולי שמעה כחסוך יהוה כמושפטיך חני: 150 קרבו רדי
 זמה מה תורהך רחקו: 151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך
 אמרתך: 152 קדום ידעת מי מדתיך כי לעולם יסודות:
 153 ראה עני וחלצני כי תורהך לא שכחתי: 154 ריביה ריביו
 ונאלני לאמרתך חני: 155 רחוק מירושים ישעה כי
 הקייך לא דרכו: 156 רחמייך רבים יהוה כמושפטיך חני:
 157 רבים רדי וצרי מדותיך לא נתיר: 158 ראייתך
 בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמר: 159 ראש דברך
 כי פקדיך אהבתו יהוה כחסוך חני: 160 ראש רדי
 אמרתך לעולם כל משפט צדקה: 161 שרים רדי
 ומדבריך פחד לב: 162 שש אנכי על אמרתך כמצויא
 שלל רב: 163 שקר שנאתי ואתעה תורהך אהבתך: 164
 שבע ביום הלתיך על משפטיך צדקה: 165 שלום רב
 לאהבי תורהך ואני לו מכשול: 166 שברתי לישועך
 יהוה למצותיך עשיתך: 167 שמרה נפש עדתיך ואהבתך
 תמיד: 168 סלית כל שוגים מהקיך כי שקר תרמיהם:
 169 טוב לי כי עניתו למען אלמד חוקך: 170 טוב
 לי תורה פיך נאלפי והב וכסף: 171 ידיך עשוינו יוכוננו
 הבניינו ואלמנה מצותיך: 172 יראיך יראנו יושמחו כי
 לדבריך יחלתי: 173 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה
 עניתנו: 174 יודי נא חסדר לנחמני כאמרתך לעבדך:
 175 יבאוינו רחמייך ואחיה כי תורהך שעשי: 176 יבשו
 זדים כי שקר עותוני אני אשיה בפקודיך: 177 ישובו לי
 יראיך וודעו עדתיך: 178 יהיו לבם תמים בחקיך למען
 לא אבוש: 179 כלחה לתשועך נשפי לדבריך יחלתי:
 180 כלו עני לאמרתך לאמר מתי תנחמנני: 181 כי היהתי
 ננד בקיטור חקיך לא שכחתי: 182 כמה ימי עברך מתי
 העשה ברדפי משפט: 183 כרו לי זדים שיחות אשר לא
 כתרתך: 184 כל מצותיך אמונה שקר רדרפני ערני:
 185 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקדיך: 186 כחסך
 חני ואשمرة עדות פיך: 187 לעולם יהוה דברך נצב
 בשמיים: 188 לדך ודר אמונהך כוננת ארץ והעם:
 189 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבריך: 190 ללו תורתך
 שעשי או אבדתי בעני: 191 לעולם לא אשכח פקדיך
 כי בס חיותני: 192 לך אני הוושענו כי פקדיך דרשתי:
 193 קוו רשותים לאבדני עדתיך אtabnon: 194 לכל תכללה
 ראייתך קין רחבה מצוק מאך: 195 מה אהבתו תורהך כל
 היום היא שיתה: 196 מאיibi תחכמוני מצותך כי לעולם
 היא לי: 197 מכל מלמדיו השכלי כי עדותיך שחחה לי:
 198 מזוקנים אתבון כי פקדיך נצרטו: 199 מכל ארחה
 רע כלאות רגלי למען אשר דברך: 200 ממשפטיך לא
 סרתי כי אתה תורהני: 201 מה נמלצו לחci אמרתך
 מדברש לפיו: 202 מפקודיך אתבון על כן שנאתיכי כל ארחה
 רע כלאות רגלי ונשבי להתייחס: 203 מה נמלצו לחci אמרתך
 שקר: 204 נר לרגלי דברך ואור להתייחס: 205 נשבעתי
 ואקומה לשמר משפטיך צדקה: 206 געניזע עד מאך יהוה
 חני כדברך: 207 גדבות פיך רצחה נא יהוה ומשפיך
 למדני: 208 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: 209
 נתנו רשותים פח לי ומפקודיך לא תעתי: 210 נחלתו
 עדותיך לעולם כי ששון לב הימה: 211 נתיתו לב עשות
 חקייך לעולם עקב: 212 סעפים שנאתיך ותורתך אהבתך:
 213 סתריו ומונני אתה לדבריך יחלתי: 214 סورو ממני
 מרדים ואצרא מצות אלה: 215 סמכנו כאמרתך ואחיה
 ואל התבשוי משבריך: 216 סעדני ואשועה ואשעה בחקיך
 תמיד: 217 סלית כל שוגים מהקיך כי שקר תרמיהם:

124 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיא לנו אמר נא ישראל: 2 לולי יהוה שהיה לנו בקם עליינו אדם: 3 איז חים כלענו בחורת אפס בנו: 4 איז הימים שטפונו נחלה עבר על נפשנו: 5 איז עבר על נפשנו הימים הוידונים: 6 ברוך יהוה שלא נתנו שرف לשניות: 7 נפשנו כצפור נמלטה מופך יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: 8 עזרנו בשם יהוה עשה שם וארץ:

125 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא מוט לעולם ישב: 2 ירושלם הרום סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם: 3 כי לא ינוח שבת הרשע על נורל הצדיקים למן לא ישלו הצדיקים בעולתה וידיהם: 4 היחיטה יהוה לטובים ולשרים כלביהם: 5 והמתים עקלקלותם يولיכם יהוה את פعلى האון שלום על ישראל:

126 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כלמים: 2 או ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה או יאמרו בניים הנגידיל יהוה לעשות עם אלה: 3 הנגידיל יהוה לעשות עמו היינו שמחים: 4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב: 5 הורעים בדמעה ברנה יקצרו: 6 הולך ייך ובכה נשא משך הורע בא יבוא ברנה נשא אלמותיו:

127 שיר המעלות לשלהם אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמיר עיר שוא שקד שומר: 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכל' לחם העצבים כן יtan לידי רדו שנא: 3 הנה נחלה יהוה בנים שכר פרי הבטן: 4 כחצים ביד נבור בן בני הנערומים: 5 אשרי הנגיד אשר מלא את אשפטו מהם לא יבשו כי דברו את אויבים בשער:

128 שיר המעלות אשרי כל יראה היה ההלך בדרכיו: 2 גיע כפיך כי תאכל אשריך ותוב לך: 3 אשתק כנפנ פריה בירכתך ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחןך: 4 הנה כי כן יברך נבר ירא יהוה: 5 יברך יהוה מצינו וראה בתוב ירושלם כל ימי חייך: 6 וראה בנים לבנייך שלום על ישראל:

129 שיר המעלות רבת צדרוני מנעורי יאמר נא ישראל: 2 רבת צדרוני מנעורי נם לא יכולו לי: 3 על תהילים

מאד: 168 שמרתוי פקוריך ועדתיך כי כל דרכיך נדרך: 169 תקרב רגנו לפניה יהוה כדרך הבינוי: 170 תבוא תחתני לפניך אמרתך הצלני: 171 תענה שפתיה תhalb כי תלמידני חקיך: 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: 173 תהי ייך לעזרני כי פקוריך בחרתי: 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשי: 175 תחוי נפשי ותહלך ומשפטך יוזרני: 176 תעתי כי נשאבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

120 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני: 2 יהוה הצללה נשפי משפטך משלוון רמייה: 3 מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמייה: 4 חזי נבור שנונים עם נחל רתמים: 5 אויה לי כי נרתי משך SCNNTI עם אהלי קדר: 6 רבת שכנה לה נשפי עם שונא שלום: 7 אני שלום וכי אדרבר המה למלחמה:

121 שיר למעלותasha עני אל ההרים מאין יבא עורי: 2 עורי מעם יהוה עשה שם שמיים וארכז: 3 אל יtan למוט רנכל אל ינום שמדך: 4 דנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: 5 יהוה שמרך יהוה צלך על ייד ימינך: 6 יומם המשמש לא ייכחה וירח בלילה: 7 יהוה ישמור מכל רע ישמר את נפשך: 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

122 שיר המעלות לדוד שמתה בamarim לי בית יהוה נלק: 2 עמדות היו רנליינו בשעריך ירושלים: 3 ירושלם הבנוה כעיר שחברה לה ייחדו: 4 שם על שבטים שבטי יה עדות לישראל להדרות לשם יהוה: 5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דיר: 6 שאלו שלום ירושלים ישליו אהיבך: 7 יהו שלום בחילך שלוחה בארמנותיך: 8 למען אחיך ורודי אדרברה נא שלום בך: 9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

123 שיר המעלות אליך נשatoi את עני היшибו בשםים: 2 הנה כעוני עבדים אל ייד אדרוניהם כעוני שפהה אל ייד נברתך כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחנו: 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו: 4 רבת שבעה לה נפשנו הלוע השאננים הבו לנאיונים:

נבי חrhoו חrhoים הארכיו למענוthem: 4 יהוה צדיק קצץ עבותה דרשעים: 5 יבשו ויסנו אחר כל שנה ציון: 6 יהו

כחץ ננות שקדמת שלך יבש: 7 שלא מלא כפו קווצר וחצנו מעמר: 8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

134 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדיו יהוה העמדים בבית יהוה בלילות: 2 שאו ידכם קדר וברכו את יהוה: 3 יברך יהוה מציון עשה שמיים וארץ:

135 הלויה הלו את שם יהוה הלו עבדיו יהוה: 1 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: 3 הלויה כי טוב יהוה ומרו לשם כי נעים: 4 כי יעקב בחר לו יה ישראל לסולחו: 5 כי אנו ידעתו כי גודל יהוה ואדניינו מכל אליהם: 6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשםיהם ובארץ בימים וכל תחומות: 7 מעלה נשאים מקצת הארץ בركים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: 8 שחכה בכורי מצרים מادرם עד בהמה: 9 שלח אותן ומפתים בחוכמי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: 10 שהחן נוים רבים והרג מלכים עזומים: 11 לסתיכון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל מלכות כנען: 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13 יהוה שמך לעוזם יהוה זכרך לדוד ודדר: 14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנהם: 15 עצבי הגויים כסוף זהוב מעשה ידי אדם: 16 פה להם ולא ידברו עיניהם להם ולא יראו: 17 אזנים להם ולא יאוזנו אף אין יש רוח בפייהם: 18 כמושם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 19 בית הלווי ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: 20 בית הלווי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: 21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הלויה יה:

136 הodo ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 הodo לאלהי האלים כי לעולם חסדו: 3 הodo לאדני האדנים כי לעולם חסדו: 4 לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו: 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: 6 לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו: 7 לעשה אורדים גדלים כי לעולם חסדו: 8 את המשמש לממשלה ביום כי לעולם חסדו: 9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: 10 למכה מצרים בכוכיהם כי לעולם חסדו: 11 וויצא ישראל מתחום כי לעולם חסדו: 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: 13 לנזר ים סוף לנוראים כי לעולם חסדו: 14 והעביר

130 שיר המעלות ממוקמים קראתיך יהוה: 2 אדני שמעה בקהל תהינה אוניך קשבותו לכל תחנון: 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעד: 4 כי עמק הסליחה למען תורה: 5 קנית יהוה קורתה נפשי ולרבבו הוחלה: 6 נפשי לאדני שמרם לבקר שמרם לבקר: 7 ייחל ישראל אל יהוה כי יהוה החסד והרבה עמו פרדות: 8 והוא יפה את ישראל מכל עונתיו:

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא נבה לבי ולא רמו עני ולא הлечתי בנדלות ובנפלוות מנמי: 2 אם לא שוויתי ודומתי נפשי כנמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: 3 ייחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

132 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל עונתו: 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: 3 אם אבא באח בוחי אם עלה על ערש יצוע: 4 אם אתן שנתה לעוני לעופפי תנומה: 5 עד נמצא מקום ליהוה משכנותה לאביר יעקב: 6 התה שמעונה באפרחה מצאנוה בשדי עיר: 7 נבואה למשכנותיו נשתחווה להדם רגלו: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך: 9 כהניך ילבשו צדקה וחסידיך ירנו: 10 בעבור דוד עבדך אל תשכ פני משיחך: 11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנק אשית לכטא לך: 12 אם ישמרו בניך ברכתי ועדתי זו אלמדם נם בנויהם עדי עד ישבו לכטא לך: 13 כי בחר יהוה בציון אווה למושב לך: 14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשכ כי אותה: 15 צירעה ברך אברך אכינוי אשכיע לחם: 16 וכחניה אלביש שע וחסידיה רנן ירנו: 17 שם אצמיה קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: 18 אויביו אלביש בשות ועליו יצץ נזרו:

133 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם נם יחד: 2 כשםון הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: 3 כטל חרמון שירד

ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: 15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו: 16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו: 17 למכה מלכים נדרלים כי לעולם חסדו: 18 ויהרגן מלכים אדירים כי לעולם חסדו: 19 לסתיכון מלך האמרי כי לעולם חסדו: 20 ולעוגן מלך הבשן כי לעולם חסדו: 21 וננתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: 23 שבשלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: 24 וופרקנו מצידינו כי לעולם חסדו: 25 נתן לחם לכלبشر כי לעולם חסדו: 26 הוווד לאל השמים כי לעולם חסדו:

137

על נהרות בבבלי שם ישבנו נם בכינו בזורנו את ציון: 2 על ערבים בתחום תליינו כנרותינו: 3 כי שם שאלנו שוביינו דברי שיר ותולינו שמחה שירו לנו מושר ציון: 4 אך נשיר את שיר יהוה על ארמת נכר: 5 אם אשכח ירושלם תשכח ימיini: 6 חרבך לשני לחכי אם לא אזכיר אם לא עלה אתה לבני אודום את ירושלם ראש שמחתי: 7 זכר יהוה לבני אודום את יום ירושלים האמורים ערו עד היסود בה: 8 בת בבל השודרה אשרי שישלים לך את נמולך שנמלת לנו: 9 אשרי ישיאחו ונפץ עת עליך אל הסלע:

138

לדור אורך בכל לבי ננד אלהים אומרך: 2 אשתחווה אל היכל קדש ואורה את שמך על חסיך ועל אמתך כי הנדלה על כל שמך אמרתך: 3 בימים קראתי והענני תרhubני בנפשי עז: 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרפייך: 5 יושרו בדרבי יהוה כי נדול כבוד יהוה: 6 כי רם יהוה ושפלו יראה ונגה מරחך יידעך: 7 אם אלך בקרוב צירה תחני על אף איבי תשליח ירך ותוועני ימינך: 8 יהוה יגמר בערדי יהוה חסיך לעולם מעשי ירך אל תרכ:

139

למנצח לדוד מזמור יהוה הקרתני ותדע: 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק: 3 ארחו ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כליה: 5 אחריך וקדם צרתני ותשת על-כפה: 6 פלאיה דעת ממוני נשגה לא אוכל לה: 7安娜 אלך מרוחך ואני מפניך אברח: 8 אם אסק שמיים שם אתה ואצעה שאל הנך: 9 אשא כנפי שחדר

140 למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מארם רע מאיש חמסים התנזרני: 2 אשר חשבו רעות בלב כל יום גינויו מלחמות: 3 שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתיהם סלה: 4 שמרני יהוה מידי רשות פה בלב כל ימים תנזרני אשר חשבו לדוחות פעמי: 5 טמןנו נאים פח לי וחבלם פרשו רשות ליד מעגל מוקשים שתו לי סלה: 6 אמרתי ליהוה אליו איתה הארץ יהוה קול תחנוני: 7 יהוה אדרני עז ישותתי סכתה לראשי ביום נשק: 8 אל תתן יהוה מאוי רשות זמנו אל חפק ירומו סלה: 9 ראש מסבי עמל שפתיהם יcosaנו: 10 ימיינו עליהם נחלים באש יפלם ב מהמרות בליךomo: 11 איש לשון ביל יכוון בארץ איש חמס רע יצורנו למדחפת: 12 ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אכינים: 13 אך צדיקים ידו לשמך ישבו ישרים את פניך:

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי הארץ קולי בקראי לך: 2 תכוון תפלו קתרת לפניך משאת כפי מנהת ערבות: 3 שיתה יהוה שמרה לפני נצחה על דל שפתוי: 4 אל חט לבי לדבר רע להתעלל עלילות ברשות את אישים פעלין און ובאלחים במנעימים: 5 יהלמני צדיק חסד וווכחני שמן ראש אל יני ראש כי עוד ותפלתו ברעותיהם: 6 נשטטו בידיו שלע שפטיהם ושמו אמר כי נעמו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפزو עצמינו לפני שאול: 8 כי איליך יהוה אני עני

בננו נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימן שקר : 12 אשר הבניו ננטעים מוגלים בעוריהם בנותינו כוויות מהחבות התבנית היכל : 13 מזווינו מלאים מפיקרים מון אלן צאנונו מאליפות מרכבות בחוץתוינו : 14 אלופינו מסבלם אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברוחבתינו : 15 אשרי העם שכחה לו אשרי העם שיחוה אלהיו :

145 תהלה לדוד אדוממך אלהי המליך ואברכה שמק לעולם ועד : 2 בכל יום אברך ואהלה שמק לעולם ועד : 3 גדול יהוה ומהלך מאר ולגדרתו אין חקר : 4 דור לדור ישבח מעשיך ונברותיך יגידו : 5 הדר כבוד הורך ודבריו נפלאותך אשיהה : 6 ועוזו נוראתק יאמרו וגולדתיך אספרנה : 7 זכר רב טובך יביעו וצדקהך ירננו : 8 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסר : 9 טוב יהוה לכל רוחמי על כל מעשו : 10 יודוך יהוה כל מעשיך וחטדייך יברוכוה : 11 להודיע לבני האדם גבורתו אמרו ונבורתך ידברו : 12 סובך יהוה לכל הנפלים וכבוד הדר מלכותך : 13 מלכותך מלכות כל עליים ומשלחתך בכל דור ודור : 14 סומך יהוה לכל הנפלים רצון : 15 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשו : 16 עני כל אליך ישברו אתה נתן ווקף לכל הכספיים : 17 פותח את ידך ומשביע לכל חייהם את אכלם בעתו : 18 מקדמת הנחית בצל פעלך במעשה ידיו אשוחה : 19 קרוב יהוה לכל קראו לכל אשר יקראהו באמתו : 20 שומר רצון וראייע ישחה ואת שועתם ישמוע ווישיעם : 21 תhalbת יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : 22 יהוה ידבר פי ויברך כלبشر שם קדשו לעולם ועד :

146 הללו יה הלי נשוי את יהוה : 2 אהלה יהוה בחיה אומרה לאלהי בעודי : 3 אל תבטחו בנדרבים בגין אדם שאין לו תשועה : 4 יצא רוחו ישב לאדרמו ביום ההוא אבדו שענתנו : 5 אשרי שאל יעקב בעוזו שבריו על יהוה אלהיו : 6 עשה שמיים וארץ את הים ואת כל אשר בס השמר אמת לועלם : 7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים : 8 יהוה פכח ערים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים : 9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעדד ודרך רשעים יעתה : 10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו יה :

בכה חסתיו אל תער נפשי : 9 שמרני מידי מה יקשו לי ומוקשות פעלי און : 10 יפלו במכמירו רשעים יחד אני עד עברו :

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אזעך קולי אל יהוה אהנן : 2 אשפק לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד : 3 בהתעטף עלי רוחי אתה ידעת נתיבתי באראח וזה אלך טמננו פה לי : 4 החיט ימן ורא ואין לי מכיר אבד מנוס מנוי אין דורש לנפשי : 5 זעקיי אליך יהוה אמרתי אתה מהשי חלקי בארץ החיים : 6 הקשיבה אל רנתו כי דלוותי מאד הצלני מרדפי כי אמאנו מני : 7 הוציאה מסגר נפשי להודות את שמק כי ית纠正 צדיקים כי תنمל על :

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפלו יהוניה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקהך : 2 ואל תבו בא משפט את עברך כי לא יצדק לפניך כל חי : 3 כי רדף אויב נפשך לא רצין חייתי והשיני במחשיים כמת עולם : 4 והתעטף עלי רוחך בחוכמי שיזום לבי : 5 וכורתו ימים מקדם הנחית בכל פעלך במעשה ידיו אשוחה : 6 פרשתי ידי אליך נפשי הארץ עיפה לך סלה : 7 מהר ענני יהוה כלתה רוחך אל תסתה פניך ממוני ונמשתעי עם ירדי בור : 8 השמייני בברך חסך כי בר בטהתי הורי עני דרכך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי : 9 הצלני מאיבי יהוה אליך כסתי : 10 למدني לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טוביה תנחני בארץ מישור : 11 למגן שמק יהוה תחני בצדקהך הוציא מצרה נפשי : 12 ובחסך תצמיה איבי והאבדת כל צרכי נפשי כי אני עבדך :

144 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ירי לקרב אצבעותי למלחמות : 2 חסדי ומצדתו משגבי ומפלטי לי מנני ובו חסתי הרודר עמי תחתיו : 3 יהוה מה ארם ותרעהו בן אוש ותחשבהו : 4 אדם להבל דמה ימיו צצל עופר : 5 יהוה הש שמק ותרד גע בהרים ויעשנו : 6 ברוך ברק ותפיצם שלח חצייך ותهامם : 7 שלח יידי ממרום פצני והצלני ממיים מיר בני נכר : 8 אשר פיהם דבר שוא וימינים ימן שקר : 9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אומרה לך : 10 הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב דעה : 11 פצני והצלני מיד

147

בידם: 7 לעשות נקמה בגיןם תוכחת כל אמים: 8 לאסר מלכיהם בזקים וככבריהם בככל' ברזל: 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הווא לכל חסידיו הלו יה:

150 הלו יה הלו אל בקרשו הלהו ברקיע עוז:
2 הלהו בגבורתיו הלהו כרב נדל': 3 הלהו בתקע שופר הלהו בנבל וכנור: 4 הלהו בתף ומחול הלהו בגיןם ועוגב: 5 הלהו בצלצלי שם הלהו בצלצלי תרואה: 6 כל הנשמה תהליל יה הלו יה:

הלהה: 2 בונה ירושם יהוה נדחי ישראל יכנס: 3 הרפה לשברוי לב ומוחבש בעצבותם: 4 מונה מספר לכוכבים לכלים שמות יקרא: 5 גודול אדונינו ורב כח לתובנות אין מספר: 6 מעוד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: 7 ענו ליהוה בתורה ומרנו לאלהינו בכנור: 8 המכסה שמיים בעבים המכין לא רץ מטר המזמיה הרים חזיר: 9 נתן לבהנה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בנבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: 11 רוצח יהוה את יראייו את המיחלים לחסרו: 12 שבתי ירושם את יהוה הלאי אלהיך ציון: 13 כי חזק בריחו שעיריך ברך בניך בקרבך: 14 השם גובלך שלום חלב חטים ישביעך: 15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: 16 הנתן שלג צמר כפור כאפר יפור: 17 משליך קrho כפתים לפני קrhoת מי יעמד: 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו זילו מים: 19 מניד דברו לייעקב חוקו ומשפטיו לשראל: 20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בכל ידועם הלו יה:

148

הלו יה הלו את יהוה מן השמיים הלהו במרומים: 2 הלהו כל מלאכיו הלהו כל צבאו: 3 הלהו שם וירח הלהו כל כוכבי אור: 4 הלהו את שמי השמיים והמים אשר מעל השמיים: 5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 6 ועמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: 7 הלו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות: 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: 9 החרים וכל נבעות עין פרי וכל ארים: 10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: 11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטיו ארץ: 12 בחורים וגס בתולות זקנים עם נערדים: 13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמנו לבדו והודו על הארץ ושמי: 14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל על קרבו הלהו יה:

149

הלו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלה בקהל חסידים: 2 ישמה ישראל בעשו בני ציון זילו במלכם: 3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יימרו לו: 4 כי רוצח יהוה בעמו יפאר ענוים ביושעה: 5 יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: 6 רוממות אל בגרונות וחרב פפיות

לקח יהו שם יהוה מברך : 22 בכל זאת לא חטא איוב
ולא נתן תפללה לאלהדים :

2 ויהי היום ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה
ויבואו נם השטן בחכם להתזעב על יהוה : 2 ויאמר יהוה
אל השטן איז מזה TABA ויען השטן את יהוה ויאמר משפט
באرض ומתחהילך בה : 3 ויאמר יהוה אל השטן השמות
לברך אל עבדיו איוב כי אין כמוה בארץ איש חם וישר
ירא אלהים וסדר מעדרנו מהזיך בתמתו ותס廷ги בו
לבלו חנים : 4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעדר עור
וכל אשר לאיש יתן בעדר נפשו : 5 ואולם שלח נא ירך ונע
אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברך : 6 ויאמר
יהוה אל השטן הנה בידך אך את נפשו שמר : 7 ויצא
השטן מטה פנוי יהוה ויך את איוב בשחוון רע מכף רגלו
עד קדרקו : 8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך
האפר : 9 ותאמר לו אשתו עדך מהזיך בחתוך ברך
אליהם ומות : 10 ויאמר אליה בדבר אחד הנבלות דבריו
נס את הטוב נקבל מאת האלים ואת הרע לא נקבל
בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו : 11 וישמעו שלשת רעים
איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש מקומו
אל פיו החימני ובладד השוחץ וצופר הענמתי ויעזרו יחדו
לכוא לנוד לו ולנהמו : 12 וישאו את עיניהם מרוחוק ולא
הכירו והישאו קולם ובככו וקרעו איש מעלו וזרקו עפר
על ראשיהם השמיימה : 13 וישבו אחריו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי דרא כי גנדל הכאב
מאיד :

3 אחרי כן פתח איוב את פיו ויקלל את יומו : 2 ויען
איוב ויאמר : 3 יאבד יום אויל בזה וחלילה אמר הרה
גבר : 4 הרים ההוא יди חשה אל ידרשו אלה מעלה
ואל תופע לעלייו נהרה : 5 יגאלתו אל חזק וצלמות תשכנ
עליו עננה יכעתהו כמרורי יום : 6 הלילה ההוא יקחחו
אפל אל ייחד ביום שנה במספר ירחים אל ייא : 7 הנה
הלילה ההוא יהי נלמד אל תבא רננה בו : 8 יקבהו
אדרי יום העתידים ערד לויתן : 9 יחשכו וככבי נשפו יקו
לאור ואין ואל ראה בעפפי شهر : 10 כי לא סנד דלתי
בטני ויסתר עמל מעוני : 11 לממה לא מרחרם אמות מבטן
יצאת ואנווע : 12 מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי
איןק : 13 כי עתה שכבות ואשקבות ישנתו אז ינוח לי : 14 עם

1 איש היה בארץ עוז איוב שמו והוא האיש ההוא הם
וישר ו/or אליהם וסר מרע : 2 ווולדו לו שבעה בנים
ושלוש בנות : 3 ויהי מקndo שבת אלפי צאן ושלשת
אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתנות
ועברדה רכה מאד ויהי האיש ההוא גдол מכל בני קדם :
4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו
לששיות אהיתיהם לאכל ולשתות עמם : 5 ויהי כי
הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדרם והשכים בבקר
העללה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטא בני
וברכו אלהים לבכם כהה יעשה איוב כל הימים : 6
יהיו היום ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה ויבאו נם
השטן בתוכם : 7 ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר משפט בארץ ומתחהילך בה : 8
ויאמר יהוה אל השטן השמת לך על עברי איוב כי
אין כמוה בארץ איש חם וישר ירא אלהים וסר מרע :
9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנום ירא איוב אלהים :
10 הלא את שכת בעדרו ובعد ביתו ובعد כל אשר לך
מסביב מעשה ידיו ברכת ומKENHO פרץ בארץ : 11 ואולם
שלח נא ירך ונע בכל אשר לו אם לא על פניך יברך :
12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו
אל תשלח ירך ויצא השטן מעם פנוי יהוה : 13 ויהי היום
ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית אהיהם הבכור : 14
ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרותות והאתנות
רעות על ידיהם : 15 ותפלל שבא ותקחם ואת הנערם הכו
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 16 עוד זה
מדבר זהה בא ויאמר אש אלהים נפלת מן השמיים ותבער
בצאן ובנערם ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להניד
ליך : 17 עוד זה מדבר זהה בא ויאמר כשרדים שמו שלשה
ראשים ויפשטו על הנמלים ויקחום ואת הנערם הכו
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 18 עוד זה
מדבר זהה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתיים יין
בבית אהיהם הבכור : 19 והנה רוח גודלה באה מעבר
המדבר ויגע בארכע בנות הבית ויפל על הנערם וימתו
ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 20 ויקם איוב ויקרע
את מעלו וינו את ראשו ויפל לארציה וישתחוו : 21 ויאמר
ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהו

מטר על פניו ארץ ושלוח מים על פני חוץות: **בְּלִשׁוֹם**
שפליים למורים וקדרים שנבו ישב: 12 מפָר מהשבות
ערומים ולא התשינה ירידת תושיה: 13 לכדר חכמים
בערמים ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפנשו חזק
וכليلת ימשו בצהרים: 15 וישע מחרב מפיהם ומיר
חוק אבינו: 16 ותהי לדל תקופה ועלתה קפיצה פיה: 17
הנה אשרי אנוש יוכחנו אלה ומוסר שדי אל תמאס:
18 כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה: 19 בשש
צרות יצילך ובשבע לא יגע לך: 20 ברעב פרך
ממות ובמלחמה מידי הרב: 21 בשט לשון התבא ולא
תורא משדר כי יבו: 22 לשר ולכפן תשחק ומהות הארץ
אל תירא: 23 כי עם אبني השדה ביריך והית השדה
השלמה לך: 24 וידעת כי שלום אהליך ופקחת נוך ולא
תחטא: 25 וידעת כי רב זרעך וצציך כשב הארץ:
26 תבוא בכלח אליו קבר כלות נדיש בעתו: 27 הנה
את חקרנו כן היא שמענה ואתה דע לך:

6 ויען איוב ויאמר: 2 לו שוקל שקל כushi והית
במאונים ישאו יהוד: 3 כי עתה מהחול ימים יכבד על כן
דברי לעו: 4 כי חצי שדי עמדיו אשר חממתה שתה רוח
בעותו אלה יערכונו: 5 הינתק פרא עלי דשא אם יגעה
שור על בללו: 6 הייאל חפל מלכלי מלח אם יטעם
בריר חלומות: 7 מאנה לנגווע נפשי המה כדוי לחמי: 8
מי יתן תובה שאלהי ותקוטי יתן אלה: 9 ויאל אלה
VIDCAANI ITAR YDO VOBZUNI: 10 ותהי עוד נחמתי ואסלדה
בחילה לא יחלול כי לא חדתי אמר קדוש: 11 מה כה
כי אייחל ומה קצי כי אאריך נשפי: 12 אם כה אבני
כח אם בשורי נחש: 13 האם אין עזרתי כי ותשיה נדחה
מןני: 14 למס מרעהו חסיד ויראת שדי יעוזב: 15 אחוי
בגנו כמו נחל אפיק נחלים יעboro: 16 הקדרים מני
קרח עליימו יתעלם שלג: 17 בעת יזרבו נצמותו בחמו
נדכו ממקומם: 18 ילפטו ארחות דרכם יעל בתחו
ויאבדו: 19 הביטו ארחות תמא הליכת שבא קו למו:
20 בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו: 21 כי עתה היהת
לא תדא חחת וזראו: 22 היכי אמרות הבו לי ומבהכם
שהדרו בעדי: 23 וממלטו מיד צד ומיד עריצים תפドוני:
24 הורוני ואני אחריש ומה שניתי הבינו ל': 25 מה נמרצז
אמרי ישר ומה יוכיה הוכח מכם: 26 הלהוכה מלימ

מלכים וייעצי ארץ הבנים חרבות למו: 15 או עם שרדים
זהב להם הממלאים בתיהם כסף: 16 או כנפל טמון לא
אהיה כעללים לא ראו אוור: 17 שם רשותים חדרלו רנו
שם ינוחו יגעי כה: 18 יחד אסירים שאנו לא שמו
קול נש: 19 קטן ונודל שם הוא ועובד חפש מאדרנו: 20
למה יתן לעמל אור וחיים למרי נש: 21 המהכים למות
ואננו ויחפרהו ממטמוניים: 22 החשימים אל ניל ישושו
כי ימצאו קבר: 23 לנבר אשר דרכו נסתה ויסך אלה
בעדו: 24 כי לפני לחמי אהתי תבא ויתכו כמים שאתה:
25 כי פחד פחדתי ויאתני ואשר יגרתי יבא ל': 26 לא
שלוחו ולא שקמתי ולא נהתי ויבא רנו:

4 ויען אלפו התימני ויאמר: 2 הגסה דבר אליך תלאה
ועצר במלין מי יכול: 3 הנה יסרת דבים וידים רפות
תחוק: 4 כושל יקומו מליך וברכים כרעות האמי: 5 כי
עתה תבוא אליך ותלא התגע עדיך ותבהל: 6 הלא יראך
כסלתק תקוטך ותם דרכיך: 7 זכר נא מי הוא נקי אבד
ואיפה ישרים נכחדו: 8 כאשר ראיותי חרשי און וזרע
עמל יקדרה: 9 מנשمات אלה יאברו ומרוח אפו יכלו:
10 שאגנת אדריה וקול שלח ושמי כפירים נתעו: 11 ליש
אבד מבלי טרפ ובני לביא יתפרדו: 12 ואלי דבר יגנב
ותקח אוני שמי מנהו: 13 בשפעים מהזינות לילה בנפל
תרדמה על אנשים: 14 פחד קראני ורעדה ורב עצמות
הפחד: 15 ורוח על בני ייחלף חסמר שערת בשרי: 16
יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לננד עני דמנה וקול
אשר: 17 האנוש מלאוה יצדק אם מעשחו יטהר נבר: 18
הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכו ישים תהלה: 19 אף שכני
בתו חמר אשר בעפר יסודם ידכאים לפנו עש: 20 מבקר
לערב יכתו מבלי מושם לנצח יאבדו: 21 הלא נסע יתרם
בם ימותו ולא בחכמה:

5 קרא נא הייש עונך ואל מי מקדשים תפנה: 2 כי לאויל
ירגן כעש ופתחת תמיות קנאה: 3 אני ראיותי אויל משריש
ואקוב נודהו פתאמ: 4 ירחקו בניו מישע וידכאו בשער
ואין מציל: 5 אשר קציררו רעב יאליל ואל מ贊ים יקחחו
ושאף צמים חילם: 6 כי לא יצא מעperf און ומأدמה לא
يצמח عمل: 7 כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגיבחו עוף:
8 אולם אני אדרש אל אל אל אלהים אשום דברתי: 9
עשה נדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הננתן

תחשבו ולודוח אמרדי נאש: 27 אף על יתום חפילו ותכרו על רעיכם: 28 ועתה הוויאלו פנו בי ועל פניכם אם אכזב: 29 שבו נא אל תה עולחה ושבו עוד צרכי בה: 30 היה בלשוני עולה אם חci לא יבין הות:

9 ויען איוב ויאמר: 2 אמן ידעת כי כן ומה יצדק אונוש עם אל: 3 אם ייחפש לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף: 4 חכם לבב ואמיין כח מי הקשה אליו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא ידע אשר הפכים באפו: 6 המרניין ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון: 7 האמר להרס ולא זירח ובعد כוכבים יחתם: 8 נתה שמים לבדו ודורך על במתיהם: 9 עשה עש סכיל וכימה וחדרי תמן: 10 עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: 11 הנה עבר עלי ולא אראה ויהלף ולא אבין לו: 12 הנה יתרקי מי שבנון מי יאמר אליו מה תשחה: 13 אלה לא ישיב אפו תחתו שחחו עורי רחוב: 14 אף כי אכן עננו אבחרה דבריו עמו: 15 אשר אם צדקתי לא עננה למשפטו אתחנן: 16 אם קראתי ויענני לא אאמין כי אייזין קולי: 17 אשר בשערה יושפני והרבבה פצעי חنم: 18 לא יתנני השב רוחני כי ישבעני ממרמים: 19 אם לכה אמיין הנה ואם למשפט מי יועידני: 20 אם אצדק פי ירושני הם אני ויעקשמי: 21 הם אני לא אדע נפשי אמאס היי: 22 אהת היא על כן אמרתי להם וודשע הוא מכללה: 23 אם שוט ימיה פהאמ למסת נקיים ילעג: 24 ארץ נתנה ביד רשות פניו שפטה יכסה אם לא אפוא מי הוא: 25 וימרי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה: 26 חלפו עם אניות אבה כנשד יטוש עלי אל: 27 אם אמריי אשכחתי شيוי אעבה פני ואבלינה: 28 ינרתاي כל עצבי ידעת כי לא תנקני: 29 אכןי בראשם למה זה הכל איינע: 30 אם התחרצתי במו שלג והזוכותי בבר כפי: 31 או בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי: 32 כי לא איש כמוינו עננו נבואה יהדו במושפט: 33 לא יש בינוי מוכיחה ישת ידו על שנינו: 34 יסר מעלי שבטו ואמותו אל תבעתני: 35 אדרבה ולא איראנו כי לא כן אכןי עמדוי:

10 נקתה נפשי בחוי אעובה עלי ישחי אדרבה במר נפשי: 2 אמר אל אלה אל תרשיעני והודיעני על מה תריבני: 3 חשוב לך כי תעשך כי חמאס יניע כפיך ועל עצת רשותם הופעתה: 4 העניبشر לך אם כראות אונוש

7 הלא צבא לאגוש על ארץ וכיומי שכיר ימי: 2 כעבד ישאך צל וכשכיר יוקה פעלו: 3 כן הנחלתי לי יrhoוי שאו ולילות עמל מנו לי: 4 אם שכחתי ואמרתי מהי מקום ומדר ערב ושבטה נדים עדי נשף: 5 לבש בשורי רמה וניש עפר עורי רגע וימאס: 6 ימי קלו מני ארוג ויכלו באפס תקווה: 7 זכר כי רוח חי לא תשוב עני לראות טוב: 8 לא חשורני עין ראי ענייך בי ואניini: 9 כליה ענן וילך כי יורד שאלול לא יעללה (Sheol h7585) 10 לא יושב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו: 11 גם אני לא אחש כי אדרבה בצר רוחוי אישיה במר נפשי: 12 הרים אני אם תנין כי תשים עלי משמר: 13 כי אמרתי תנהני עדרשי ישא בשיחיו משבבי: 14 וחתני בחלומות ומחוונות תבעתני: 15 ותבחר מהנק נפשי מות מעצמותי: 16 מסתי לא לעליםacha חدل ממני כי הכל ימי: 17 מה אונוש כי תנדרנו וכי תשיות אליו לך: 18 ותפרקנו לבקרים לרגעים תבעתנו: 19 כמה לא תשעה ממני לא תרpane עד בלע רקי: 20 חטאתי מה אפעל לך נזר האדם למה שמנתי למפנה לך ואהייה עלי למשא: 21 ומה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב ושהרתני ואניini:

8 ויען בילד הרוחוי ויאמר: 2 עד אין תמלל אלה ורוח כביר אמריי פיך: 3 האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק: 4 אם בניך חטאנו לו וישלחם ביד פשעם: 5 אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תחתן: 6 אם זך ושיר אתה כי עתה עיר עליך ושלם נות צדקך: 7 וזהיה ראשיתך מצער ואחריתך ישנה מאד: 8 כי שאל נא לדדר ראשון וכונן לחקר אבותם: 9 כי תמולא אנחנו ולא ננדע כי צל ימינו עלי ארץ: 10 הלא הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מליהם: 11 היגאה נמא בלא בצחיה ישנה אוחז בלי מים: 12 עדנו באבו לא יקטר ולפניכם כל החזיר ייבש: 13 כן ארחות כל שכחו אל ותוקות תנף תאבר: 14 אשר יקוט כסלו וbeit עכבייש מבתחו: 15 יישען על ביתו ולא יעמוד יחויק בו ולא יקום: 16 רטב הוא לפני שמש ועל גנתו

נכון למועד רגל: 6 ישלו אהלים לשדרים ובתחות
למרניו אל לאשר היבאה אלה בידו: 7 ואולם שלא נא
בהתנות ותך ועוף השמיים יונגד לך: 8 או שיח לא רץ
ותך ויספרו לך דני חיים: 9 מי לא ידע בכל אלה כי
יר יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידיו נש כל חי ורוח כל
בשר איש: 11 הלא און מלון תבחן וחך אכל יטעם לו:
12 ביששים חכמה וארכ' ימים תבונה: 13 עמו חכמה
ונבורה לו עצה ותבונה: 14 הנה יהروس ולא יבנה יסנו
על איש ולא יפתח: 15 הנה יעוצר במים ויבשו וישלחם
ויהפכו ארץ: 16 עמו עוז והושה לשלג ומנסה: 17 מוליך
ויעצים שלל ושפטים יהולל: 18 מוסר מלכים פחה
ויאסר אוצר במנתיהם: 19 מוליך כהנים שלל ואתנים
יסוף: 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקעים קח: 21 שופך
בזו על נדיבים ומוחה אפיקים רפה: 22 מגלה עמקות מני
חשך ויצא לאור צלמות: 23 משניה לנוים ויאבדים שטה
לנוים וינויהם: 24 מסיר לב ראשי עם הארץ ויתהע בתהו
לא דרך: 25 ימשו חשך ולא אור ויתהע שכור:

13 הנה כל ראתה עני שמעה אוני ותבן לה: 2 כדרעתם
וידעתו נם אני לא נפל אנכי מכם: 3 אולם אני אל שדי
אדבר והוכח אל אל אחפץ: 4 ואולם אתם טפלי שקר
רפא אל כלכם: 5 מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם
לחכמה: 6 שמעו נא תוכחות ורבות שפתוי הקשיבו: 7
הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמייה: 8 הפניו תשאון
אם לאל תרביבון: 9 הטוב כי יחקר אתכם אם כה תלל
באנוש תהalloc בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים
תשאון: 11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם:
12 זכרניכם משל' אפר לנבי חמר נביבם: 13 החרישו
מנני ואדרבה אני ויעבר על מה: 14 על מה אשא בשדי
בשני ונפשי אישים בכפי: 15 הנה יקטני לא איחל אך
דרכי אל פניו אוכיה: 16 נם הו לא לישועה כי לא לפניו
חנוך יבוא: 17 שמעו שמעו מלתי ואחותי באניכם: 18 הנה
נא ערכתי משפט ידעתו כי אני אצדך: 19 מי הו ירידב
עמדוי כי עתה אחריש ואנווע: 20 אך שיתים אל תעש עמדוי
או מפניך לא אסתה: 21 כפק מעלי הרחק ואמתך אל
תבעתני: 22 וקרוא ואני ענה או אדרבר והшибוני: 23
כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדעני: 24 למה
פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך: 25 העלה נדף תערוץ

תראה: 5 היכימי אנווע ימיך אם שנותיך כימי גבר: 6
כי תבקש לעונו ולהחטאתי תדרוש: 7 על דעתך כי לא
ארשׁ ואין מירך מציל: 8 ידיך עצבוני ויעשוני יחד
סביב ותבלענוי: 9 זכר נא כי כחמר עשתני ואל עפר
תשיבוני: 10 הלא כhalb תחיכנו וכנבנה תקיפאי: 11
עור ובשר תלבישנו ובעצמותנו וגידים תסכני: 12 חיים
וחסד עשית עמדוי ופקדך שמרה רוחה: 13 ואלה צפנת
בלבך ידעתו כי זאת עמק: 14 אם חטאתי ושמרתני
ומעוני לא הנקי: 15 אם רשעתך אללי לי וצדקה לא
אשא ראש שבע קלון וראה עני: 16 יונאה כshall הצורני
וחשב התפללא כי: 17 תחדר עדיך גנדי ותרב בעשך
עמדוי חליפות וצבא עמי: 18 ולמה מריחם הצאנני אנווע
ועין לא תראני: 19 כאשר לא הייתי אהיה מבטן לך
אובל: 20 הלא מעט ימי ייחל וישות מני ואבלינה מעט:
21 בטרם אלך ולא אשוכ אל ארץ חשך וצלמות: 22 ארץ
עפחה כמו אף צלמות ולא סדרים ותבע כמו אפל:

11 ויען צפר הנעמתו ויאמר: 2 הרוב דברים לא יענה
ואם איש שפטים יצדך: 3 בדיק מתים יתרישו ותלעג ואין
מכלם: 4 וחת אמר לך לקח ובר היהתו בענייך: 5 ואולם מי
יתן אלה דבר ויפתח שפטיו עמק: 6 וונגד לך תעלומות
חכמה כי כפלים לחושיה ודע כי יש לך אלה מעונך:
7 החקר אלה המצא אם עד תכליתו שדי תמצא: 8 נהני
שםים מה הפעל עמeka משאול מה תדע: 9 (Sheol h7585)
ארכה מארץ מדה ורחהבה מני ים: 10 אם חילך ויסניר
ויקhil ומי ישיבנו: 11 כי הוא יודע מתי שוא וירא און ולא
יתבונן: 12 ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד: 13 אם
אתה היכנותך לבך ופרשת אלוי כפק: 14 אם און בידך
הרתקיקחו ואל תשכן באهلיך עולה: 15 כי או תשא פניך
ממומ והיית מצק ולא תירא: 16 כי אתה עמל תשכח
כמים עברו תוכר: 17 ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר
תהייה: 18 וובתחת כי יש תקווה וחתורת לבתח תשככ:
ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים: 20 וענין רשות
תכלינה ומגנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש:

12 ויען איזוב ויאמר: 2 אמן כי אתם עם ועמכם תמות
חכמה: 3 נם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם ואת
מי אין כמו אלה: 4 שחק לרעהו אהיה קרא לא אלה
ויענהו שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בו לעשרות שאנן

ואספירה: 18 אשר חכמים יינדו ולא כחדרו מאבותם: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם: 20 כל מי רשות הוא מתחולל ומספר שנים נצפו לעירין: 21 קול פחרדים באזינו בשלום שודד יבואנו: 22 לא יאמין שוב מני חשק וצפו הוא אליו חרב: 23 נדר הוּא ללחם איה ידע כי מכון בידיו יומן חשק: 24 יבעתחו צר ומזכואה תתקפהו מלך עתיד לכידור: 25 כי נתה אל אל ידו ואל שדי יתגבר: 26 ירוץ אליו בצוואר בעבי נבי מגנו: 27 כי כסעה פניו בחלוות ויעש פימה עליי כסל: 28 וישכנון ערומים נכחודה בתים לא ישבו למושאר התעתדו לגלים: 29 לא ישרר ולא יקום חילו ולא יטה הארץ ממלם: 30 לא סור מני חשק ינקתו תיבש שלחתבת ויסור ברוח פיו: 31 אל יאמן בשנו נתעה כי שוא היהת המורחות: 32 שלא יומו תملא וכפתו לא רעננה: 33 יחמס כנפן בסרו וישליך כוית נצחתו: 34 כי עדת חנף גלמוד ואש אכללה אהלי شهر: 35 הרה عمل וילד און ובטנם תכין מרמה:

16 ויען איוב ויאמר: 2 שמעתי כאלה רבות מנהמי על כלכם: 3 החקן לדבורי רוח או מה ימריצך כי תענה: 4 נאם אונci ככם אדרבה לו יש נשכם תחת נשפי אחכירה עליכם במילים ואניעה עליכם במו הראש: 5 אמאצכם במו פי וניד שפתוי יחשך: 6 אם אדרבה לא יחשך כאבי ואחדלה מהני יהלך: 7 אך עתה הלאני השמות כל עדתי: 8 ותוקטנו לעד היה ויקם כי כחשבי בפני יענה: 9 אףו טרכ וישטמני חרק עלי בשינוי צרי ילטוש עינוי לי: 10 פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחוי ייחד עלי יתמלאון: 11 יסנידני אל אל עויל ועל ידי רשותם ידטני: 12 שלו היהתי וipherפניא ואחו בערפי ויפצעני ויקני לו למטרה: 13 יסבו עלי רביו יפלח כלותי ולא יחמול שפך הארץ מורתה: 14 יפרצני פרץ על פני פרץ יריד עלי כנבוד: 15 شك תפרתי עלי גלדי ועלתוי בעperf קרני: 16 פני חמורתה מנוי בכוי ועל עפער צלמות: 17 על לא חמס בכפי ותפלתי זכה: 18 ארץ אל תכסידי דמי ואל יהי מקום לזקתי: 19 נם עתה הנה בשמיים עדי ושחרדי במרומיים: 20 מליצי רשי אל אלה דלפה עני: 21 ויוכח לנבר עם אלה ובן אדם לדرعاו: 22 כי שנות מספר יאתו וארח לא אשוב אהליך:

וاث קש יבש תרדף: 26 כי חכתב עלי מררות ותורייני עונות נגוערי: 27 והשם בסד רגלי ותשמר כל ארחותיו על שראש רגלי תתקחה: 28 והוא כרכב יבלה כבנד אכלו עש:

14 אדם ילודasha קצ'ר ימים ושבע רנו: 2 כצ'יך יצא וימל ויבורח כצל ולא יעמוד: 3 אף על זה פקחת עינך ואתו תביא במשפט עמק: 4 מי יתן מהדור מתמא לא אחד: 5 אם חרוצים ימיי מספר חדשו אתך חוק עשית ולא יעבור: 6 שעשה מעליו ויחדר עד ירצה שכיר יומו: 7 כי יש לעצך תקוה אם יכרת ועוד יחליף וינתקו לא תחרדל: 8 אם יזקון בארץ שרצו ובUPER ימות נצעו: 10 ונבר ימות מריח מים יפרח ועשה קצ'יך כמו נטע: 11 ונבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו: 11 אוזלו מים מני ים ונחר יחרב ויבש: 12 ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו מושנים: 13 מי יתן בשאלת צפוני תשוריין עד שוב אפק תשיות לי חוק ותוצרני: 14 אם ימונות נבר היהיה כל ימי צבא אייחל עד בוא חליפות: 15 תקרה ואגבי עאנך למעשה ידריך תכסף: 16 כי עתה צער תספרור לא תשמור על חטאתי: 17 חתום בצרור פשעי ותתפלל על עוני: 18 ואולם הדר נופל יבול וצורך עתך ממוקמו: 19 אבניים שחקו מים תשטף ספיקיה עperf ארץ ותקות אנטש האבדת: 20 תתקפהו לנצה ויהלך משנה פנו ותשלהו: 21 יכברנו בנוי ולא ידע וצערו ולא יבין למeo: 22 אך בשרו עליו יcab ונספו עליו תאבל:

15 ויען אליפוי התימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת רוח וימלא קדרים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכוון ומלים לא יוועל בהם: 4 אף אתה תחריראה ותגרע שיחה לפני אל: 5 כי יאלף ענק פיך ותבחר לשון ערומים: 6 ירשעך פיך ולא אני ושפתיך יענו לך: 7 הראישון אדם תולד ולפנינו נבעות חוללה: 8 הבסוד אלה תשמעו ותגרע אלך חכמה: 9 מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא: 10 גם שב נם ישיש בנו כביר מאבק ימים: 11 המעת ממק רזמון עיניך: 13 כי תшиб אל רוחך והצאת מפרק מלין: 14 מה אנוש כי יזוכה וכי יצדק ילודasha: 15 הה בקשות לא יאמין ושמי לא זכו בעניין: 16 אך כי נתעב ונאלח איש שהה כמים עולה: 17 אחוך שמע לויוה חזוי

סביב ואלך ויסע בעז תקוטי: נו וייחר עלי אפו יוחשבי לו צדריו: זז ייחד יבוא גדריו ויסלו עלי דרכם ויהנו סביב לאהלי: זז אחד מעלה הרחיק וידעי אך זור ממנה: זז חדרלו קרובוי ומודיע שבחוני: זז גורי ביתוי ואמהתי לזר תחשבני נכרי היהתי בעיניהם: זז לעבדי קראתי ולא עינה במו פי אתנן לו: זז רוחי זורה לאשתי וחנתי לבני בטנו: זז עווילם מאסובי אקומה וידברו بي: זז העבוני כל מתי סודו וזה אהבתוי נהפכו בי: זז בעורי ובכשרו דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני: זז חנני חנני אתם רעוי כי יד אלה גנעה בי: זז למה תרדפני כמו אל מבשריו לא תשבעו: זז מי יתן אפו ויכתבן ملي מי יתן בספר ויחקו: זז בעט ברזל ועפרת לעדר בוצר יחצבעו: זז ואני דעתני גאלוי חי ואחרון על עperf יקום: זז ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אהוה אלה: זז אשר אני אהוה לי וענין ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: זז כי תאמרו מה נרדף לו ורשך דבר נמצא בי: זז נורו لكم מפוי חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שרין:

20 ויען צפר הנעמתי ויאמר: זז لكن שעפי ישובני ובעבור חושבי בי: זז מוסר כלמתי אשמע ורוח מבניתינו יענני: זז הזאת ידעת מני עד מני שם אדם עלי ארץ: זז כי רנתת רשותים מקרוב ושמחת חנף עdry רגע: זז אם עלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע: זז כנלו לנצח אבד ראיו יאמרו איזו: זז כהלים יעף ולא ימצאהו וידך בחזoon ליליה: זז עין שופתו ולא תosisף ולא עוד תשרונו מקומו: זז בניו ורצו דלים יודוי תשבנה אונו: זז עצמותיו מלואعلمונו ועמו על עperf תשככ: זז אם תמתיק בפי רעה יכהידנה תחת לשונו: זז יחמל עליה ולא יעובה יומגענה בתוך חכו: זז לחמו במעו הפק מרווחת פתנים בקרבו: זז חיל בלע ווקאנו מבטנו יורשנו אל: זז ראש פתנים יינק תחרגנו לשון אפעה: זז אל ירא בפלנות נהרינו נחלדי דבש וחמאה: זז משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: זז כי רצין עז דלים בית גול ולא יבנהו: זז כי לא ירע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: זז אין שריד לאכלו על כן לא ייחיל טובו: זז במלאות שפקו יציר לו כל יד עמל תבאונו: זז יהו למלא בטנו ישלח בו חרין אפו יומטר עליימו בלחומו: זז יברך מנשך ברזל תחלפו קשת נחושה: זז שלף ויצא מגונה וברק ממורתו

17 רוחי חבלהימי נעצכו קברים לי: זז אם לא התלים עמודי ובהמרותם תלן עני: זז שימה נא ערבני עמק מי הואaldi יתקע: זז כי לבם צפתה משלל על כן לא תרמס: זז לחلك יינד רעים וענין בניו חכלנה: זז והצנני למשל עמים וחתפת לפנים אהייה: זז ותכח מכשע עני ויצרי צצל כלם: זז ישמו ישרים על זאת ונקי על חנפה יתערר: זז ויאחו צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמן: זז ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא נמצא בהם חכם: זז ימי עברו זמתה נתקו מורשי לבבי: זז לילה ליום ישמו א/or קרוב מפני חזך: זז אם אקווה שאל ביתו בחשך רפהידי יצועי: (Sheol h7585) זז לשחת קראות אבי אתה אמי ואחותי לרמה: זז ואיה אפו תקוטי ותקוטי מי יושרנה: זז בdry שאל תרדנה אם ייחד על עperf נהות: (Sheol h7585)

ויען בלבד השחי ויאמר: זז עד أنها תשימון קנזי למלין תבינו ואחר נדבר: זז מודע נחשבו כבכמה נטמיינו בעיניכם: זז טרפ נפשו באפו הלמונך תעוז ארץ ויתתק צור ממוקמו: זז א/or רשותים יעדך ולא יאה שביב אשwo: זז א/or חזך באהלו ונרו עליו יידעך: זז יצרו צערו אונו ותשליךו עצהו: זז כי שלח בראשת ברגלו וועל שכחה יתהלך: זז יאזו בעקב פח וחזק עליו צמים: זז טמון בארץ חבלו ומילכדו עליו נתיב: זז סביב בעתחו בלהות והפייצהו לרנלו: זז יהו רעב אנו ואיד נכנן לצלע: זז יאלל בdry ערו יאלל בdry בדור מות: זז ינתק מהלו מכתחו ותצעדחו למלך בלהות: זז תשכון באהלו מבלי לו יורה על נoho נפרית: זז מתחת שרישיו יבשו וממעלimmel קצירו: זז זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חזון: זז יהדרפהו מאור אל חזך ומתבל נדרהו: זז לא נין לו ולא נ cedar בעמו אין שיד במנוריו: זז על יומו נשמו אחרים וקדמנים אחים שעיר: זז אך אלה משכנות עול זהה מקום לא ידע אל:

ויען איוב ויאמר: זז עד أنها תונון נפשי ותדרכו אוני במלים: זז זה עשר פעמים תכלמוני לא תבשו תהכרו לי: זז ואף אמנים שנויות אתי תלין משונות: זז אם אמנים עלי תנדרילו ותוכיכו עלי חורפת: זז דעו אפו כי אלה עותני ומצדדו עלי הקיוף: זז חן אצעק חמס ולא עננה אשוע ואין משפט: זז ארחי נדר ולא עבור ועל נתיבותי חזך ישים: זז כבודי מעלי הפשיט ויסר עתרת ראש: זז יתצנני

חנם ובנדי ערומים תשפיט: 7 לא מים עיר תהקה ומרעב המנע להם: 8 ואיש גוזע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנתו שלחת ריקם וזרעות יתומים ידכא: 10 על כן סביבותיך פחים ויבהלך פרח פהאמ: 11 או חשק לא תראה ושפעת מים תכסך: 12 הלא אלה נבה שמי וראיה ראש כוכבים כי רמו: 13 ואמרתה מה ידע אל הבعد ערפל ישפטו: 14 עבטים סתר לו ולא יראה והוג שמיות יתהלך: 15 ההארח עולם תשר מראר דרכו מתי און: 16 אשר קמנטו ולא עת נהר יוצק יסודם: 17 האמרם לאל סור ממן ומה יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בתיום טוב ועצת רשיים רחקה מנוי: 19 יראו צדיקים יושמחו ונקי לעג למו: 20 אם לא נכח קימנו ויתרם אכליה אש: 21 הסכן נא עמו ושלם בהם תכובאך טובח: 22 קח נא מפי תורה ושים אמריו בלבך: 23 אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולח מההלך: 24 ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי או על שדי התענן וחטא אל אלה פניך: 27 תעתר אליו יושמעך ונדריך תשלם: 28 ותנזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: 29 כי השפלו ותאמר גונה ושה עיניהם יושע: 30 ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך:

23 ויען איוב ויאמר: 2 גם היום מרוי שדי כי כבודה על אנחתה: 3 מי יתן יעדתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו: 4 עארכה לבני משפט ופי אמלא תוכחות: 5 אדרעה מלים ענייני ואבינה מה יאמר לי: 6 הבהיר כה ידריב עmedi לא אך הוא ישם כי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטיו: 8 חן קדם אהליך ואינו ואחרך ולא אבין לו: 9 שמאול בעשותו ולא אחזו יעטף ימין ולא אראה: 10 כי ידעך עmedi בחינוי כזהב אצא: 11 באשרו אחותה רגלי דרכו שמרתוי ולא אתה: 12 מצות שפתיו ולא אמשיך צפנתי אמריו פיו: 13 והוא באחד ומוי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישלים חקי וכנהה רבות עמו: 15 על כן מפניו אבחל אתבונן ואפקח ממנה: 16 ואל הרך לבוי ושדי הבהילני: 17 כי לא נצמות מפני חשק ומפני כסח אפל:

24 מודיע משדי לא נצפו עתים וידעו לא חזו ימו: 2 נבלות ישינו עד רגלו וירעו: 3 חמור יתומים יהנו בחבלו שור אלמנה: 4 יתו אביוונים מדרך יחר חבא עני ארץ: 5 חן פראים במדבר יצאו בפועלם משחריו לטרף

יהלך עליו אמים: 6 כל חשק טמון ל'צפוני תאכללו אש לא נפה ירע שריד באלהו: 7 גילו שמי ענו וארץ מתוקוממה לו: 8 גיל יבול ביהו נגרות ביום אפו: 9 זה חלק אדם רשע מלאדים ונחלת אמרו מאל:

21 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמו שלתי ותהי זאת הנחותיכם: 3 שאוני ואנגבי אדרבר ואחר דברי תלעיג: 4 האנגבי לאדם שיחיו ואם מדויע לא תקצר רוחה: 5 פנו אליו והשמו ושמו יד על פה: 6 ואם זכרתי ונבהלהו ואחו בשרי פלצות: 7 מודיע רשיים יחו עתקו נם נברו חיל: 8 זורם נכוון לפניהם עם וצצאיםיהם לענייהם: 9 בתיהם שלום מפחד ולא שבת אלה עליהם: 10 שורו עבר ולא געל חפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלחו צאן עזיליהם וילדיהם יורךון: 12 ישאו כתף וכנו וברגע שאלו יחתו: 13 יבלו בטוב ימייהם וברגע שאלו יחתו: 14 יאמרו לאל סור ממן ודעת דרכיך לא חפצנו: 15 מה שדי כי נعبدנו ומה נועל כי נפנע בו: 16 הן לא בידם טובם עצת רשיים רחקה מנוי: 17 כמה נר רשיים ידעם ויבא עליימו אידם חבלים יחולק באפו: 18 יהיו כתבן לפני רוח וכמץ ננתנו סופה: 19 אלה צפנו לבניינו אונו ישלם אליו יודיע: 20 יראו עינו כדיו ומחייבת שדי ישתה: 21 כי מה חפצו בכיוו אחריו ומספר חדשיו החצטו: 22 הלאיל ילמד דעתו והוא רמיים ישפטו: 23 וזה ימותו בעצם חמו כלו שלאגן ושלו: 24 עטינוו מלוא הלב ומה עצמותיו ישקה: 25 וזה ימותו בנפש מרה ולא אכל בטובה: 26 יחד על עפר ישכבו ורמאח תכסה עליהם: 27 הן ידעתו מהשבותיכם ומזומות עלי תחמס: 28 כי אמרו איה בית נדיב ואיה אהל משבנות רשיים: 29 הלא שאלתם עכברי דרך ואחתם לא חנכו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עבדות יובל: 31 מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: 32 והוא לקבורות יובל ועל גדריש ישקוד: 33 מתקו לו רוגבי נחל ואחריו כל אדם ימושך ולפניהם אין מספר: 34 ואיך תנחמוני הבלתי ותשובייכם נשאר מעל:

22 ויען אליפוי התמני ויאמר: 2 הלאיל יסכן גבר כי יסכן עליומו משכיל: 3 החפש לשדי כי תצדך ואם בצע כי תחם דרכיך: 4 חמיראתק יביחך יבוא עמק במשפט: 5 הלא רעתך רבבה ואין קץ לעונתיך: 6 כי תחבל אחיך

27 וַיֹּסֶף אַיּוֹב שָׁתָּא מִשְׁלָו וַיֹּאמֶר: 2 חִי אֵל הַסִּיר
מִשְׁפְּטוּ וְשַׂדֵּי הַמֶּרֶג נֶפֶשִׁי: 3 כִּי כֵל עֹוד נְשָׁמָתִי בַּיּוֹרֶה
אלֹהָה בָּאָפִי: 4 אֲمִתְדָּרְבָּנָה שְׁפָטִי עֹלָה וְלֹשָׁנוֹ אֶם יְהָנָה
רְמִיה: 5 חָלִילָה לֵי אֶם אַצְדִּיק אַתֶּם עַד אָנוּעַ לְאַסְּרָה
תְּמִתִּי מִמִּי: 6 בָּצְדָקָתִי הַחֻזְקָתִי וְלֹא אַרְפָּה לְאַחֲרָה
לְבָבֵי מִימִי: 7 יְהִי כְּרֻשָּׁע אַבִּי וּמִתְקוֹמָמוֹ כְּעוֹלָה: 8 כִּי
מִתְהַקּוֹת הַתְּנִפְךָ כִּי בְּצָעָד כִּי יִשְׁלָא לְאַלְהָה
שְׁמָעָאֵל כִּי תָּבוֹא עַלְיוֹן צְדָה: 10 אֲמִתְעַל שְׁדֵי יִתְעַנְּגֵן יִקְרָא
אלֹהָה בְּכָל עַת: 11 אֲוֹרָה אַתֶּם בִּיד אֶל אֲשֶׁר עַמְשָׁד לְאַל
אַכְחָד: 12 הָנָן אַתֶּם כָּלָכָם חַיּוֹת וְלֹמַה זֶה הַבָּלְתָלְלוֹ:
13 זֶה הַחַלְקָה רְשָׁעָה עַמְשָׁד וְנְחָלָת עַרְצִים מְשָׁדְיָקָחוּ:
14 אֲמִתְרַבּוּ בְּנֵיכֶם לְמֹוֹחֶרֶת וְצָאצָאוּ לְאַיְשָׁבָעוּ לְחַם: 15
שְׁרִידָיו בְּמֹות יִקְבָּרוּ וְאַלְמָנָתוֹ לְאַתְכִּינָה: 16 אֲמִתְצָבָר
כַּעֲפָר כָּסֶף וְכַחֲמָר יִכְיַן מִלְבָושׁ: 17 יִכְיַן וְצָדִיק יַלְבָשׁ
וְכַסְף נְקִי יַחֲלָק: 18 בְּנָה כַּעַש בִּיתְהוּ וְכַסְכָּה עַשָּׂה נְצָר:
19 עַשְׂיר יִשְׁכַּב וְלֹא יִאֲסֵף עַנְיָנוֹ פְּקָח וְאַינְנוֹ: 20 תְּשִׁינָהוּ
כְּמִים בְּלָחוֹת לִילָה גְּנָבָתוֹ סְופָה: 21 יִשְׁאָהוּ קְדִים וְלֹא
וַיְשַׁעַרְדוּ מִנְמְקוֹמוֹ: 22 וַיַּשְׁלַךְ עַלְיוֹן וְלֹא יִחְמַל מִוְדוֹן בְּרוֹחָה
בְּרָהָה: 23 יַשְׁפַּק עַלְיָמוֹ כְּפִימֹו יַשְׁרַק עַלְיוֹן מִמְמָקוֹם:
28 כִּי יִשׁ לְכִסְף מוֹצָא וְמָקוֹם לְזָהָב יוֹכוֹ: 2 בְּרוֹזֶל
מַעֲפָר יְקָח וְאַבְנֵן יְצָוקָה: 3 קְצָע שֶׁלְחָשׁ וְלְכָל
תְּכִלִּית הָאָחָזָק אַבְנֵן אַפְּלָל וְצְלָמוֹת: 4 פְּרַצְנָה נְחָל מַעַם
נֶר הַגְּשָׁכָהִים מַנְיָה דְּגָל דְּלָוּ מַאֲנָשָׁנָנוּ: 5 אַרְצָן מִמְנָה
יֵצָא לְחַם וְתְחִתָּה נְהַפְּקָה כְּמוֹ אָש: 6 מִקְוָם סְפִיר אַבְנִיה
וְעַפְרָת זָהָב לְלָה: 7 נְתִיב לֹא יִדְעַו עַיט וְלֹא שׁוֹפְתָו עַין
אַיָּה: 8 לֹא הַדְּרִיכָה בְּנֵי שָׁחַן לֹא עַדְה עַלְיוֹן שָׁחָל: 9
בְּחַלְמִישׁ שְׁלָח יְדוֹ הַפְּקָד מִשְׁרַש הַרִּים: 10 בְּצָרוֹת יָאָרִים
בְּקָע וְכַל יָקָר רָאתָה עַנְנוֹ: 11 מַבְכִּי נְהָרוֹת חַבְשׁ וְתַעַלְמָה
יֵצָא אָור: 12 וְחַכְמָה מָאִין תְּמִצָּא וְאֵיזֶה מָקוֹם בְּנִיה: 13
לֹא יִדְעַ אָנוֹשׁ עַרְכָה וְלֹא תְּמִצָּא בָּאָרֶץ הַחַיִם: 14 תְּהִוָּה
אָמֵר לֹא בַּי הִיא וְיָם אָמֵר אַיִן עַמְדִי: 15 לֹא יִתְן סְנוּר
תְּחִתָּה וְלֹא יִשְׁקָל כְּסֶף מִחוֹרָה: 16 לֹא תְּסִלָּה בְּכַתָּם
אָוֹפֵר בְּשָׁהָם יִקְרָר וְסְפִיר: 17 לֹא יִעֲרְכָה זָהָב וּזְכָבָה
וְתָמָרָתָה כְּלִי פּוֹ: 18 רְאָמָות וְגַבְישׁ לֹא יִכְרָר וּמַשְׁךְ חַכְמָה
מִפְנִינִים: 19 לֹא יִעֲרְכָה פְּטָדִית כּוֹשׁ בְּכַתָּם טָהָר לֹא
תְּסִלָּה: 20 וְחַכְמָה מָאִין תְּבָא וְאֵיזֶה מָקוֹם בְּנִיה: 21
וְנַעֲלָמָה מַעֲנִי כָּל חִי וּמַעֲוף הַשָּׁמִים נִסְתָּרָה: 22 אַבְדּוֹן
עֲרָבָה לוֹ לְחַם לְנִעְרִים: 6 בְּשָׁדָה בְּלִילָה יִקְצִירָוּ וְכָרָם
רְשָׁע וְלִקְשָׁו: 7 עֲרוּם יַלְנוּ מַבְלִי לְבֹשׁ וְאַיִן כְּסָות בְּקָרָה:
8 מִזְרָם הַרִּים יִרְתְּבוּ וּמַבְלִי מִזְחָה חַבְקָן צָר: 9 גִּזְלוֹ
מִשְׁדָּי תּוֹם וְעַל עַנְיָה חַבְלָוָי: 10 עֲרוּם הַלְּכָו בְּלִי לְבֹשׁ
וּרְעִיבָּם נְשָׂא עָמָר: 11 בֵּין שְׁוֹרָתָם יִצְהָרוּ וּנְפַשְׁתָּלִים דְּרָכָו
וְצְמָאוֹ: 12 מַעֲיר מַתִּים יִאֱקָו וּנְפַשְׁתָּלִים חַלְלִים תְּשֻׁעָה וְאַלְהָה
לֹא יִשְׁים תְּפָלָה: 13 הַמָּה הִי בְּמַרְדִּי אָור לְאַכְרִיו
דְּרָכָיו וְלֹא יִשְׁבּוּ בְּנִתְבָּחָתוֹ: 14 לֹא אָור יִקְום רֹצֶח יִקְטָל
עַנְיָה וְאַבְיוֹן וּבְלִילָה יִהְיֶה כְּנָבָ: 15 וְעַנְיָה שְׁמָרָה נְשָׁפָר
לְאָמֵר לְאַשְׁוֹרָנִי עַיְן וְסִתְרָנִי יִשְׁמַיִם: 16 חַתָּר בְּחַשָּׁר
בְּתִים יוֹמָם חַתָּמו לְמוֹ לֹא יִדְעַו אָור: 17 כִּי יִחְדְּוּ בְּקָר
לְמוֹ צְלָמוֹת כִּי יִכְרַר בְּלָחוֹת צְלָמוֹת: 18 קָל הוּא עַל פְּנֵי
מִים תְּקַלְל חַלְקָתָם בָּאָרֶץ לֹא יִפְנַה דָּרְכֵי כְּרָמִים: 19
צִיה נִמְזָלָמוֹ מִימִי שֶׁלְג שָׁוֹל חַטָּאוֹ: 20 (Sheol h7585)
ולְעַלְמָה וְבָנָה יִזְלַחַת לְאַלְמָנוֹת שָׁוֹל חַטָּאוֹ: 21 רָעָה עַל
יְשָׁחָדוֹ רְחָם מַתְקָוּ רְמָה עַד לֹא יִזְכָּר וְחַשְׁבָּר כְּעֵז
עַלְמָה: 22 רָעָה עֲקָרָה לֹא תָלְדָה וְאַלְמָנָה לֹא יִשְׁיָּיב: 23
וּמַשְׁקָא אֲבִירִים בְּכָחָו יִקְומָה וְלֹא יִאֲמִין בְּחַיָּין: 24 רָומו מַעַט וְאַיִן
לְבָטָח וְיִשְׁעָן וְעַיְנָהוּ עַל דָּרְכֵיכֶם: 25 וְאַם לֹא אָפָו
וְמַמְכוֹן כָּל יִקְפָּצֹן וְכָרָאשׁ שְׁבָלָת יִמְלֹא: 26 וְאַם לֹא אָפָו
מַיְכִזְבָּנִי וַיִּשְׁמַע לֹאֵל מַלְתִּי:

25 וְעַן בְּלִדְד הַשְׁוֹי וַיֹּאמֶר: 2 הַמְשָׁל וְפְחַד עַמוּעָה
שְׁלָמָם בְּמַרְדּוֹמוֹ: 3 הַיְשָׁמֵר לְגַדְדָּיו וְעַל מִי לֹא יִקְום
אוֹרָהוּ: 4 מַהְמָה יִצְדָּק אָנוֹשׁ עַמְשָׁל וְמַה יִזְכָּה יִלְוָה אַשָּׁה: 5
הַן עַד יִרְחָה וְלֹא יִאֲהִיל וּכְכָבִים לֹא זָכָו בְּעַנְנוֹ: 6 אַפְּ כִּי
אָנוֹשׁ רְמָה וּבָנָה תּוֹלָעָה:

26 וַיַּעַן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 מַה עָזַת לֹאֵל כָּחַוְשָׁת זְרוּעָ
לֹא עָז: 3 מַה יִעְצַת לֹאֵל חַכְמָה וְתוֹשִׁיה לְרַב הַוּדָעָת:
4 אַתְּ מִי הַגְּדָתָ מַלְיָן וְנִשְׁמָתָ מִי יִצְאָה מַנְדָּק: 5 דָּהָרָאִים
יַחְלְלוּ מִתְהַתָּה מִים וּשְׁכִינָהָם: 6 עֲרוּם שָׁוֹל נְגָדוֹ וְאַיִן
כְּסָות לְאַבְדּוֹן: 7 נְתָה צָפָן עַל תְּהָה תְּלָה אַרְצָה
עַל בְּלִי מָה: 8 צָרָר מִים בְּעַבְיוֹ וְלֹא נְבָקָע עַנְעַן תְּחַתָּם: 9
מַאֲחֹזָה פְּנֵי כְּסָה פְּרַשְׁוֹעָלְיוֹ עַנְנוֹ: 10 חַק חַג עַל פְּנֵי מִים עַד
תְּכִלָּת אָור עַם חַשָּׁק: 11 עַמְדוֹר שָׁמִים יַרְופְּוּ וַיְתַמְּדוּ
מְגֻנְתָּהוּ: 12 בְּכָחָו רָגֵע הַיּוֹם וּבְתוֹכָנָתוֹ מַחְץ רַחֲבָה: 13
בְּרוֹחוֹ שְׁמִים שְׁפָרָה חַלְלָה יְדוֹ נְחַשְׁ בְּרִיחָה: 14 הַן אַלְהָה
קָצָות דְּרָכָו וְמַה שְׁמֵץ דְּבָר نְשָׁמָע בּוֹ וּרְעָם נְבוֹרָהוּ מִי
יִתְבּוֹן:

על אරחות אידם: 13 נטסו נתיבתי להותי עילו לא עוזר לנו: 14 כבירץ רחבי יארתו חחת שאה התגללו: 15 ההפ על בלהות תרדף כrho נדבתי וכעב עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתקפ נפשיiahזוני ימי עני: 17 לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכון: 18 ברב כה יתחש לבוש כי כתמי יאזורני: 19 הרני לחמר ואתמשל בעפר ואפר: 20 אשוע אלך ולא תענני עמדתי ותתבן בי: 21 ההפ לאCORD לי בעצם ייך תשטטני: 22 תשני אל רוח הרכיבני ותמנני תשוה: 23 כי ידעת מות השיבני ובית מועד לכל חיה: 24 אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע: 25 אם לא בכחיו לקשה יום עגמה נפשי לאביוון: 26 כי טוב קוויטי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי רתחו ולא דמו קדרני ימי עני: 28 קדר הלכתי בלבד חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה: 30 עורי שחר מעלי ועצמי חרדה מניחרב: 31 ויהי לאבל כנרי ונגבי ל科尔 בכם:

31 ברית כרתוי לעני ומה אתבונן על בתוליה: 2 ומה חלק אלה ממעל ונחלת שדי ממראמי: 3 הלא איד לעול וכור לפועל און: 4 הלא הוא יראה דרכיו וכל צעדי סיפור: 5 אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: 6 שקלני במאי צדק וידע אלה תחמי: 7 אם תהה אשרי מני הדרך ואחר עני צאתאי ירששו: 8 אם נפתחה לעל אורעה ואחר יאל צאתאי ירששו: 9 אם נפתחה לעל איש ועל פחה רעי ארבתיו: 10 תתןן לאחר אשתי ועליה יכרען אחרין: 11 כי הווא ומה והיא עון פלילים: 12 כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבאותי תרשש: 13 אם אמאס משפט עברי ואמוני ברכם עמדי: 14 ומה עשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: 15 הלא בכתן עשי שעשו ויכננו ברחים אחד: 16 אם אמנע מוחפץ דלים וענין אלמנהأكلה: 17 ואכל פתו לברוי ולאأكل יתום ממנה: 18 כי מנעוריו גדרני כאב ומבען אני אהנה: 19 אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביוון: 20 אם לא ברכוני חלצו ומגנו כבשי יתחמס: 21 אם הניפוחי על יתום ידי כי אראה בשער עזרז: 22 כהפי משכמתה תפול ואודען מקנה תשבר: 23 כי פחד אליך איד אל ומשאותו לא אוכל: 24 אם שמתי זהב כסלי ולכמתם אמרתי מבטח: 25 אם אשמה כי רב חיליך וכי כביר מצאה ידי: 26 אם אראה

ומות אמרו באזינו שמעה: 23 אליהם הבין דרכה והוא ידע את מקומה: 24 כי הוא לKNOWN הארץ ביתחת כל השמים יראה: 25 לשות לרוח משקל ומים תכן במדה: 26 בעשתו למטר חוק ודרך לחיזי קלות: 27 או ראה וספרה הכהנה股 וنم חקרה: 28 ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וسور מרע בינה:

29 ויסוף איוב שתה משלו ויאמר: 2 מי יתני כירחו קדם כימי אלה ישמרני: 3 בהלו נרו עלי ראש לארו אלך חזק: 4 כאשר היהי בימי חרפבי בסוד אלה עלי אהלי: 5 בעוד שדי עמדני סביבותי נער: 6 בבחוץ הלי כי בחמה וצורך יזוק עמדני פלני שמן: 7 בצדתו שער עלי קרת ברוחוב אכיןמושבי: 8 ראנוני נערדים ונחבא ווישים כמו עמדו: 9 שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם: 10 קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה: 11 כי אין שמעה ותאשני ועין ראתה ותיעדני: 12 כי אמלט עני משוע ויתום ולא עוזר לו: 13 ברכת אבד עלי TABOL ואלב אלמנה ארנן: 14 צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניך משפט: 15 עינים הייתי לעור ורגלים לפסה אני: 16 אם אנכי לאבויינים ורב לא ידעתו אחקרתו: 17 ואשבהה מתלעות על ומשינוי אשליך טרכ: 18 ואמר עם קני אנגע וכחול ארבה ימים: 19 שרש פתח אלמי וטלילון בקצריה: 20 כבודי חדש עמדני וקשותי בירדי תחליף: 21 לי שמעו ויתלו וידמו למו עצתי: 22 אחריו דבריו לא ישנו ועלינו תפטע מלהי: 23 ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלךוש: 24 אשחך אליהם לא יאמינו ואור פנו לא יפלון: 25 אבחדר דרכם ואשב רב הראש אשכון מלך בנדוד כאשר אבלים נחם:

30 ועה שהקנו עלי צערדים ממעני לימים אשר מסתו אבותם לשית עם כלבי צאי: 2 גם כה ידיהם למה לי עליימו אבד כלח: 3 בחסר ובכפפן נלמוד העיקרים ציה אם שואה ומשאה: 4 התקפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחםם: 5 מן גו יירשו יריעו עליימו כנגב: 6 בערזון נחלים לשכנן חרי עפר וכפאים: 7 בין שיחים ינקו תחת חרול יספחו: 8 בני נבל גם בני בליך שם נcano מן הארץ: 9 ועתה נгинתם הייתי ואהי להם למלחה: 10 תעבוני רתקו מני ומפני לא חשבו רק: 11 כי ותרו פתח ויענני ונסן מפני שלחו: 12 על ימיון פרחך יקומו רגלי שלחו ויסלו

ודעת שפטו ברור מלוי: 4 רוח אל עשתני ונשמה שדי החינוי: 5 אם תוכל השיבני ערכה לפני התצבה: 6 והן אני כפיק לאל מוחמר קרצתי נס אני: 7 הנה אמרתי לא חבוקתך ואכפי עלייך לא יכבד: 8 אך אמרת באוני וקול מלין אשמע: 9 זו אני בלב פשע חף אגמי ולא עון לי: 10 הן תנואות עלי ימצא יחשבי לאויב לו: 11 ישם בסדר רגלי ישרם כל ארחותי: 12 הן זאת לא צדקה עניך כי ירבה אלה מאנוש: 13 מודוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה: 14 כי באחת ידבר אל ובשותים לא ישורה: 15 בחלים חווון לילה בńפל הדרמה על אנשים בתנותות עלי משכב: 16 אז ינלה און אנשים ובמסדרם יהחט: 17 להסיר אדם מעשה ונגה מגבר יכסה: 18 ייחש נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח: 19 והוחם במקואב על משכבו ורב עצמוני אתן: 20 וזהתו חיתו לחם ונפשו מאכל האוה: 21 יכול בשרו מרαι ושפי עצמותיו לא דאו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו למותים: 23 אם יש עליו מלאך מלץיך אחד מני אלך להניד לאדם ישרו: 24 ויהננו יאמר פרעהו מרדת שחת מצאתי כבר: 25 רטפס בשרו מנער ישוב לימי עולםיו: 26 יעדת אל אלה וירצחו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: 27 יישר על אנשים יאמר התאטי יישר העיטה ולא שחה לי: 28 פרדה נפשי מעבר בשחת וחיתו באור תרא: 29 הן כל אלה יפעל אל פעומים שלוש עם נבר: 30 להשיך נפשו מני שחת לאור אוד החים: 31 הקשב איזוב שמע לעי החרש ואנכי אדרבר: 32 אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך: 33 אם אין אתה שמע לעי החרש ואלאך חכמה:

34 ויען אליהו ואמר: 2 שמעו חכמים ملي וידעים האונו לי: 3 כי און מלין תבחן וחך יטעם לאכל: 4 משפט נבחרה לנו נדענה בינוינה מה טוב: 5 כי אמר איזוב צדקתי ואל הסיר משפט: 6 על משפטו אזכור אנוש חצי בלי פשע: 7 מי נבר איזוב ישתה לעג כמים: 8 וארא לחברה עם פעלין און ולכלכת עם אנשי רשות: 9 כי אמר לא יסכן נבר ברכצתו עם אליהם: 10 لكن אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: 11 כי פעל אדם שלם לו וכארח איש ימצאנו: 12 אף אמרנו לא יריש שעדי לא יועות משפט: 13 מי פקר עליו הארץ ומיו שם תבל כליה: 14 אם ישם אליו לבו רוחו ונשמהו אליו

אור כי יהל וירח יקר הילך: 27 וויפת בסתר לבוי ותשקי ידי לפיו: 28 גם הוא עון פלילי כי כחשתו לאל ממעל: 29 אם אשמה בפיך מושא והתערתו כי מצאו רע: 30 ולא נתתי לחטא חמי לשאל באלה נשפו: 31 אם לא אמרו מותי אהלי מי תון מבשרו לא נשבע: 32 בחוץ לא לינו נר דלתי לא ראה אפתח: 33 אם כסתי כדום פשעי לטמון בחבי עוני: 34 כי אערוז המון רבה ובו משפחות יהתני ואדם לא יצא פתח: 35 מי יתן לי שמע לי הן חוי שדי יענני וספר כתוב איש ריבוי: 36 אם לא על שכמי שאנו ענדנו עררות לי: 37 מספר צערדי איגדנו כמונו נגיד אקרברנו: 38 אם עלי אדמתוי חזק וייחד תלמידה יבקoon: 39 אם כחה אכלתו בלב סוף ונפש בעלייה הפתחי: 40 תחת חטה יצא חוח ותחת שערה באשה חמו דבריו איוב:

32 וישבتو שלשת האנשים האלה מעונת את איוב כי הוא צדיק בעינויו: 2 ויזהר אף אליהו בן ברcale הבווי משפחחת רם באיזוב חרחה אפו על צדקו נשוח מלאחים: 3 ובשלשת רעיו חרחה אפו על אשר לא מצאו מענה וירושעו את איוב: 4 ואליהו חכה את איוב בדברים כי זקנים מהה ממננו לימים: 5 ווירא אליהו כי אין מענה הבווי ואמר צעיר אני לימים ואתם ישיחסם על כן זהלווי ואירא מחות דעתם ויחר אפו: 6 ויען אליהו בן ברcale בפי שלשת האנשים ויחר אפו: 7 אמרתוי ימים ידברו ורוכ שנים ידיעו חכמה: 8 אכן רוח היא באונש ונשמה שדי הבנים: 9 לא רביהם ייחכו וזקנים יבינו מושפט: 10 אכן אמרתוי שמעה לי אחווה דעתך אף אני: 11 הן זה חולתי לדבריכם איזון עד תבונתיכם עד תחקרון מלין: 12 וудרכם התבוננו והנה אין לאיזוב מוכיחה עונה אמריו מכם: 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש: 14 ולא ערך אליו מלין ובאמריכם לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים: 16 והחולתו כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: 17 עננה אף אני חלקך אחווה דעתך אף אני: 18 כי מלתי מלים היציקני רוח במנוי: 19 הנה בטנו כיין לא יפתח כאבות חדשים יבקע: 20 אדרברה וירוח לי אפתח שפט ואעננה: 21 אל נאasha פני איש ואל אדם לא אכנה: 22 כי לא ידעתך אכנה כמעט ישאני עשי:

33 ואולם שמע נא איזוב ملي וכל דבריו דאיינה: 2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחבי: 3 ישר לבוי אמרו

ולא ימאס כביר כח לב: 6 לא יחיה רשות ומושפט עניים בינה שמעה זהה האזינה לccoli מלוי: 17 האף שנא משפט יჩbos ואמ צדיק כביר תרשיע: 18 האמר למלך בלילה רשות אל נדייבים: 19 אשר לא נשא פניהם ולא נכר שוע לפניו דל כי מעשה ידיו כלם: 20 רגע ימתו וחוצה לילה יגעו עם ויעברו ויסדרו אביד לא ביד: 21 כי עניין על דרכי איש וכל צדורי יראה: 22 אין חשק ואין צלמות להסתה שם פועליאון: 23 כי לא על איש ישם עוד להלך אל אל במשפט: 24 ירע כבירים לא חקר ועמד אחריהם תחתם: 25 لكن יכיר מעבדיהם והפרק להלה וודיכאו: 26 תחת הרשעים ספקם במקום ראים: 27 אשר על כן סדו מהחריו וכל דרכיו לא השכילו: 28 להביא עליו צעתה דל וצעתה עניים ישמע: 29 והוא ישקט ומיו ירע ויסתר חנק ממקשי עם: 30 כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל: 31 בלב עדי אחותה הרני אם על פועלתי לא אסיף: 32 המענק ישלמנה כי מסכת כי אתה תבחור ולא אני ומה ידעת דבר: 33 איש לבב יאמר לו ונבר חכם שמע לי: 34 איש לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: 35 איוב לא נצח על תשבת באנש און: 36 כי ישף על חיתו פשע בינוינו יספק וירב אמריו לאל:

33 ויען אלהו ויאמר: 2 הואת החשבת למשפט אמרת צדקוני מלון ואת רעדיך עמק: 5 הבהיר שמים וראשו ושור שחקים נבהו ממק: 6 אם חטאתי מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו: 7 אם צדקה מה תנתן לו או מה מידך יקח: 8 לאיש כמוני רשעך ולבן אדם צדקהך: 9 מרבי עשוקים ייעקו ישועו מזרע ריבים: 10 ולא אמר אליה אלה עשי נתן זמורות בלילה: 11 מלפני מבהמות ארץ ומושוף השמים יחכמננו: 12 שם יצעקו ולא יענה מפני נאנו רעים: 13 אך שוא לא ישמע אל שדי לא ישורנה: 14 אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחול לו: 15 ועתה כי אין פקד אפו ולא ירע בפש מאד: 16 ואיוב הבעל יפיצה פיהו בכל דעת מלון יכבר:

34 אף לזוית יחרד לבי ויתר ממקומו: 2 שמעו שמווע ברנו קלו ותגה מפיו יציא: 3 תחת כל השמיים ישרחו ואורו על לנפות הארץ: 4 אחריו ישאג קולו ירעם בקהל גאנטו ולא יעקבם כי ישמע קולו: 5 ירעם אל בקהל נפלאות שעשה גנדות ולא נדע: 6 כי לשיג אמר הדא ארץ וגשם מטר ונסים מטרות עוז: 7 ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: 8 ותבא היה במו ארבע ובכעונתיה תשכן: 9 מן החדר התבוא סופה וממזורים קרה: 10 מנשנות אל יtan קרחה ורחב מים במוצק: 11 אף ברי טריה עב יפץ ענן אוררו: 12 וההוא מסבות מתחבק בתהבולתו לפעלם כל אשר יצום על פניו תבל ארץ: 13 אם לשפט אם לארציו אם לחסד ימצאהו: 14 האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל: 15 התדע בשום אלה עליהם והופיע אור עננו: 16 התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים: 17

35 ויסף אלהו ויאמר: 2 הואת החשבת למשפט אמרת צדקוני מלון ואת רעדיך עמק: 5 הבהיר שמים וראשו ושור שחקים נבהו ממק: 6 אם חטאתי מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו: 7 אם צדקה מה תנתן לו או מה מידך יקח: 8 לאיש כמוני רשעך ולבן אדם צדקהך: 9 מרבי עשוקים ייעקו ישועו מזרע ריבים: 10 ולא אמר אליה אלה עשי נתן זמורות בלילה: 11 מלפני מבהמות ארץ ומושוף השמים יחכמננו: 12 שם יצעקו ולא יענה מפני נאנו רעים: 13 אך שוא לא ישמע אל שדי לא ישורנה: 14 אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחול לו: 15 ועתה כי אין פקד אפו ולא ירע בפש מאד: 16 ואיוב הבעל יפיצה פיהו בכל דעת מלון יכבר:

36 ויסף אלהו ויאמר: 2 כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלהה מלום: 3 אשא דעוי למרחוק ולפערלי און צדק: 4 כי אמן לא שקר ملي תמים דעתה עמק: 5 אין אל כביר

שימים מי ישכיב: 38 בזאת עפר למוץך ורנבים ידבקו:
39 התצדד ללביא טרכ' וחות כפירים המלא: 40 כי ישחו
במענות ישבו בסכה למו ארבע: 41 מי יכין לערב צידיו
כי ילדו אל ישועו יתעו לבלי אכל:

39 הידעת עת לדת עלי סלע חלול אילות תשמר: 2
הספר ירחים תמלאנגה וידעת עת לדנה: 3 תכרענה
ילדיין תפלתנה חבליהם תשלתנה: 4 יהלמו בניהם
ירבו בבר יצאו ולא שבו למו: 5 מי שלח פרא חפשי
ומסרות ערוד מי פתח: 6 אשר שמתי ערבה ביתו
ומשכנותתו מלחה: 7 ישחק להמון קרייה תשאות נונג לא
ישמע: 8 יתרור הרומים מרתעה ואחר כל יירוק ידרוש: 9
היABAה ריים עברך אם ילין על אבוך: 10 התקשר ריים
בתלים עבתו אם ישדר עמקים אחריך: 11 התבתחה בו כי
רב כחו ותועז אליו יגינך: 12 התאמין בו כי ישוב וערך
ונרנק יאסק: 13 כנף רנים נעלסה אם אבראה חסודה
ונצח: 14 כי תעוז לאארץ בציה ועל עפר תחומים: 15
ותשכח כי רג'ל תזרחה וחות השדה תדושה: 16 הקשיה
בניה לאלה לדרכ' גייעה בלי פחד: 17 כי נשאה אלה
חכמה ולא חלק לה בבינה: 18 בעת במרום תמדريا
תשחק לסוס ולרכבו: 19 המתן לסתו נבורה התלביש
צוארו רעמה: 20 המתרעישנו כאברה הור נהדרו אימה: 21
יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נشك: 22 ישחק
לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני הרב: 23 עליו תרנה
אשפה להב חנית וכידון: 24 ברעש ורדנו ינמא ארץ ולא
אמין כי קול שופר: 25 בdry שפר יאמר האח ומרחוק
יריח מלחה רעם שרים ותרועה: 26 המבונך יאבר נץ
יפרש כנפו לתימון: 27 אם על פיך יגיביה נשר וכי רדים
קנו: 28 סלע ישבן ויתלנן על שנ סלע ומזכודה: 29 שם
חפר אכל למרחוק עינוי יביתו: 30 ואפרחו יעלעו דם
ובאשר חללים שם הוא:

40 ויען יהוה את איוב ויאמר: 2 הרבה עם שדי יסוד
מכוחה אלה יעננה: 3 ויען איוב את יהוה ויאמר: 4 הן
קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי: 5 אחת דברתיו ולא
עננה ושתים ולא אוסף: 6 ויען יהוה את איוב מן סערה
ויאמר: 7 אור נא כנבר חלץ אשאלך והודיעני: 8 האך
חפר משפטיו תרשענו למען צדק: 9 ואם זרוע כל לך
ובכול כמהו תרעם: 10 עדיה נא נונן ונבה והוד ותדר

אשר בנדיך חמום בהשקט הארץ מדROOM: 18 תרקייע עמו
לשחוקים חוקים כראוי מוצק: 19 הוודענו מה נאמר לו לא
נעך מפני חשך: 20 היספר לו כי אדרבר אם אמר איש
כי יבלע: 21 ועתה לא ראו אוור בהיר הוא בשחוקים ורוח
הוד: 23 שדי לא מצאנחו שנייא כח ומשפט ורב צדקה לא
יענה: 24 לבן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

38 ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר: 2 מי זה
מחשיך עצה במלין בלי דעת: 3 אור נא כנבר חלץ
ואשאלך והודיעני: 4 איפה היהי ביסדי הארץ הנדר אם
ידעת בינה: 5 מי שם ממדידה כי תדע או מונטה עליה
קו: 6 על מה אדרנית הטבעו או מי רדה אבן פנתה: 7 ברן
יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אליהם: 8 וויסך בדלתים
ים בינויו מרhom יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלותו:
10 ואשבר עליו חוקי ואשים בריח ודלתים: 11 ואמר עד
פה תבוא ולא חסיף ופא ישית בנאון גליק: 12 המימיך
צוית בקר ידעתה שחר מקמו: 13 לאחزو בכנענות הארץ
ונינרו רשיעים ממנה: 14 התהפק בחמר חותם ויתיצבו
כמו לבוש: 15 ווינגע מרשעים אורם וזרוע רמה השבר:
16 הבאת עד נבכי ים ובחקר תחום התהלקת: 17 הגנו
לך שערי מות ושעריו צלמות תראה: 18 ההבנתה עד
רחבוי הארץ הנדר אם ידעת כללה: 19 אי זה הדרך ישבן
אור וחשך אי זה מקמו: 20 כי תקחנו אל נבולו וכי תבין
תטיבות ביתו: 21 ידעת כי או תולד ומספר ימיך רביכם:
22 הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה: 23 אשר
חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה: 24 אי זה הדרך
יחלק אור יפצע קדים עלי ארך: 25 מי פלג לשטף תעללה
ודרך לחיזז קלות: 26 להמתיר על הארץ לא איש מדבר
לא אדם בו: 27 להשביע שאה ומושאה ולהצמיח מצא
דשא: 28 הייש למטר אב או מי הוליך אנגלי טל: 29 מבטן
מי יצא הקרה וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחבא
ופני תחום יתלכדו: 31 התקשר מערנות כימה או משבות
כסיל תפתח: 32 התצייא מזרות בעתו ויעש על בניה
גנחים: 33 הדיעת חקוקת שמים אם תשים משטוו בארץ:
34 התרים לעב קולך ושפעת מים חקס: 35 התשלח
ברקים וילכו ויאמרו לך הננו: 36 מי שת בטחות חכמה
או מי נתן לשכוי בינה: 37 מי יספר שחקים בחכמה ונבל

משלו העשו לבלי חת: 34 את כל גביה יראה הוא מלך על כל בני שחץ:

42 ויען איוב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל תוכל ולא בצער מנק מצמה: 3 מי זה מעלים ענזה בעלי דעתך לכון הנדרתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: 4 שמע נא ואנכי אדבר אשלאך והודיעני: 5 לשמע איזן שמעתוך עתה עני רatak: 6 על כן אמאס ונחמותיו על עperf ואפר: 7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר דברתם אליו נconaה כעבדי איוב: 8 וועטה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדרכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלי עשות עמכם נבליה כי לא דברתם אליו נconaה כעבדי איוב: 9 וילכו אליפיו התימני ובולד השוחי צבר הנעמו ויישו כאשר דבר אלהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: 10 ויהוה שב את שבית איוב בתפללו بعد רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: 11 ויבאו אליו כל אהיו וככל אחיתיו וככל ידעו לפניים ויאכלו עמו לחם בביתו וינדו לו וינהמו אותו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נום זהב אחד: 12 ויהוה ברך את אחריות איוב מראתו ויהי לו ארבעה عشر אלף צאן וששת אלפיים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתנותו: 13 ויהי לו שכעה בנים ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם הדשנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: 15 ולא נמצאה נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אכיהם נחלה בתוך אחיהם: 16 ויהי איוב אחריו זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: 17 וימת איוב זון ושבע ימים:

תלבש: כ הפש עברות אפק וראה כל גאה והשפילה: 12 וראה כל גאה הכניעו והדרך רשיים תחתם: 13 טמן בעperf יחד פניהם חבש בטמון: 14 וגם אני אויך כי תושע לך ימיך: 15 הנה נא בהמות אשר עשו עמק חצריך בכבר יאל: 16 הנה נא כחו במתניינו ואנו בשורי בטנו: 17 ייחפץ זונבו כמו ארו נידי פחדו ישרנו: 18 עצמוני אפיקו נחשגה גרמיין כטמיט ברזול: 19 הוא ראשית דרכי אל העשו וגש חרבו: 20 כי בול הרים ישאו לו וככל חיה השדה ישחקו שם: 21 תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצח: 22 יסכהו צאלם צללו יסבוחו ערבי נחל: 23 הן יעשק נהר לא ייחפוץ יבטה כי יונח ירדן אל פיהו: 24 בעינוי יקחנו במוקשים ינק אפק:

41 תמושך לוייתן בחכמה ובכחול השקיע לשנו: 2 החשים אגמוני באפו ובוחות תקוב לחיו: 3 הירבה אלך תחנונים אם ידבר אליך רכות: 4 היכרת ברית עמק תקנתו לעבר עולם: 5 החשך בו כצפור ותקשרנו לנערותיך: 6 יקרו עליו חברים יצחוו בין כנענים: 7 התמלא בשכות ערו ובצלצל דגים ראשו: 8 שם עליו כפק זכר מלחה מאל ותוספ: 9 הן תחלתו נכובה הגם אל מראו יטל: 10 לא אכזר כי יעורנו ומוי הוא לפני יתיצב: 11 מי הקידimenti ואשלם תחת כל השמיים לי הו: 12 לא אחדריש בדינו ודרבר נברות וחון ערכו: 13 מוגלה פני לבושו בכפفل רסנו מי ביאו: 14 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה: 15 נואה אפיקו מגנין סנור חותם צר: 16 אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא בינויהם: 17 איש באחיו ידבקו יתלברו ולא יתפדרו: 18 עטישתו תהל אור עזינו כעperf שחר: 19 מפיו לפידים יהלכו כידורי אש יתמלטו: 20 מנהיריו יצא עשן כדרוד נפהוח ואמנן: 21 נפשו נחלים תלהת ולהב מפיו יצא: 22 בצווארו ילין עז ולפניו תדרוץ דאבא: 23 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו ביל ימוות: 24 לבו יצוק כמו אבן וצוק כפלח החתיות: 25 משות גינרו אלים משברים יתחטאו: 26 משגנו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: 27 יחשך לתבן ברזול לעץ רקבון נחשגה: 28 לא יברידנו בן קשת להפכו לו אבני קלע: 29 כקש נחשבו תורה וישחק לרעש כידון: 30 תחתיו חדרדי חרש ירעד חרוץ עלי טיט: 31 ירתיח כסיר מצולחה ים ישים כמרקחה: 32 אחריו יאר נתיב יחשב תחום לשיבה: 33 אין על עperf

חסידו ישרמו: 9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מענלו טוב: 10 כי תבוא חכמה לביך וודעת לנפשך נעם: 11 מזומה תשמר עליך תבונה תצרכאה: 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהफכות: 13 העוזבים ארות ישר ללבת בדרכיו חסדר: 14 השמהים לעשות רעד ניגלו בתהיפות רע: 15 אשר ארחותיהם עקשים ונלוים במענוונותם: 16 להצילך מASAה זהה מנכrichtה אמריה החלקה: 17 כי העזובת אללו גנוריה ואת ברית אללהיה שכחה: 18 כי שחה אל מותה ביתה ואל רפאים מעלהיה: 19 כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארות חיים: 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: 21 כי ישראל ישבנו ארץ ותמיימים יותרו בה: 22 ורשותם מארץ יכרתו ובוגדים סחו ממנה:

3 בני תורה אל תשכח ומצוות יציר לך: 2 כי ארך ימים וشنנות חיים ושלום יוסיפו לך: 3 חסד ואמתה אל יעקב קרש על גנגורותיך כתבס על זהך לך: 4 ומצא חן ושכל טוב בעני אלהים ואדם: 5 בטח אל יהוה בכל לך ואל בינתך אל תשען: 6 בכל דרכיך דעהו והוא ישר ארחותיך: 7 אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע: 8 רפאות תהי לשך וشكוי לעצמותיך: 9 כבד את יהוה מהונך ומראותך כל תבאותך: 10 וימלאו אسمיך שבע ותירוש יקברך יפרצוץ: 11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק התבונה: 14 כי טוב סחרה מסחר כסף ומהרוין התבואה: 15 יקרה היא מאפנינים וכל חפציך לא ישו בה: 16 ארך ימים בימינה בשماءולה עשר וכבוד: 17 דרכיה דרכי נعم וכל נחבותיה שלום: 18 עץ חיים היא למוחוקים בה ותמכיה מאשר: 19 יהוה בחכמה יסד ארץ כון שמים בתבונה: 20 בדעתו תהומות נבקעו ושהקים ירעפו טל: 21 בני אל ילזו מעניין נצר תשיה ומזומה: 22 ויהיו חיים לנפשך וחן לנגרותיך: 23 אז תלך לבטה דרכך ונגלך לא תנוף: 24 אם תשכב לא תפחד ושכבה וערבה שנתך: 25 אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשותים כי תבא: 26 כי יהוה ייה בכסלך ושמור רגליך מלך: 27 אל תמנע טוב מבעליו להיות לאל יידך לעשות: 28 אל תאמר לרעיך לך ושוב ומחר אתן וייש אתך: 29 אל תחרש על רעך ותשיה מן להלכי תם: 8 לניצר ארחות משפט ודרך

1 משלו שלמה בן דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבini אמריו בינה: 3 לחתה מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: 4 לחתה לפתאים ערמה לנער דעת מזומה: 5 ישמע חכם וויסף לך ונבון תחבלות יקנה: 6 להבini משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: 7 יראת יהוה הראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בו: 8 שמע בני מוסר אביך ואל חטש תורה אמרך: 9 כי לויות חן הם לראשך וננקים לנגרותיך: 10 בני אם יפתח חטאיכם אל תא: 11 אם יאמרו לך אנחנו נארבה לדם נצפנה לנ��וי חנים: 12 נבלעם כשאול חיים ותמיימים כיוודי בור (Sheol) #7585 13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינוי שלל: 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד היה לכלהנו: 15 בני אל תלך בדרך אתם מנע רגליך מנתיבותם: 16 כי רגליךם לרע כל בעל כנף: 17 כי חנן מורה הרשת בעניינו ירוצו וימחרו לשפק דם: 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשתם: 19 כן ארחות כל בצע נפש את בעליו יקח: 20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: 21 בראש המיות תקרה בפתחו שעדרים בעיר אמריה תאמיר: 22 עד מות פתים אהבבו בז' ולצים לצונן חמדתו להם וכיסילים ישנאו דעתם: 23 השובו לתוכחות הנגה אביהם לכם רוחו אודעה דבריהם אתכם: 24 יען קראתי ותוכחות לי לא אביתם: 25 נם אני ותפרעו כל עצתי ותוכחות לי לא אביתם: 26 בבא כשואה באידכם אשחק אלען בבא פחדכם: 27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאהה בבא עליכם צרה וצוקה: 28 אז יקראנני ולא עננה ישחררני ולא ימצאנני: 29 תהנת כי שנאו דעתו ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא אבו לעצמי נאצוו כל תוכחות: 31 ויאכלו מפרי דרכם וממגעצתיהם ישבעו: 32 כי משובכת פתים החרגנש ושלות כיסילים תאבדים: 33 ושמעו לי ישכן בטח ושאגן מפחד רעה:

2 בני אם תקח אמריו ומצוות תצפן אתך: 2 להקשיב לחכמה אונך תהה לך לתבונה: 3 כי אם לבינה תקרה לתבונה תתן קולך: 4 אם תבקשתה כסף וככטמוניים תחפשנה: 5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: 6 כי יהוה יתן חכמה מיפוי דעת ותבונה: 7 וצפן לשדים תושיה מן להלכי תם: 8 לניצר ארחות משפט ודרך

ועצביך בכיתה נכרי: **נוונמהות באחריתך בכלותبشرך**
ושארך: **22 ואמרתיך איר שנאתי מוסר והוכחת נאץ לבך:**
23 ולא שמעתי בקהל מורי ולמלמדך לא הטהיר אזני:
14 כמעט היהתי בכל רע בתוך קהל ועדת: 15 יפוץו מעיניתך
מים מבורך ונולדים מתוך באךך: 16 ויבא מוסר וברבם
חוצה ברחבות פלנו מים: 17 יהיו לך לבדך ואין לזרום
אתך: 18 יהיו מקורך ברוך ושם מהשתנו לך: 19 אילת
אהבים ויעלה חן דודיה ירוך בכל עת באבחחה השנה
המיד: 20 ולמה השנה בני בזורה ותחבק חק נכrichtה: 21
כי נכח עני יהוה דרכיכ איש וככל מענתינו מפלס: 22
עוונתו ילבנו את הרשות ובଘליך החטאתו יתמקך: 23
הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה:

6 **בניהם ערבת לרעך תקעת לזר כפיק: 2 נוקשת**
באמרך פיק נלכדת באמרך פיק: 3 עשה זאת אפוא בני
והנצל כי באת בcpf רעך לך התרופס ורחב רעך: 4 אל
תתן שנה לענייך ותנומה לעפעריך: 5 הנצל עצבי מיד
וכצפור מיד יקווש: 6 לך אל נמלחה עצל ראה דרכיה
וחכם: 7 אשר אין לה קצין שטר ומשל: 8 הכנין בקייז
לחימה אנדרה בקציר מאכללה: 9 עד מותי עצל תשכוב מותי
הוקום משנתך: 10 מעט טנותו מעת תנומות מעת חבק ידים
לשכוב: 11 ובאו כמחלך ראש ומחרך כאיש מנן: 12
אדם בליעל איש און הוליך עקשותפה: 13 קרצ בעינו
מלל בהגלו מרדה באצבעתו: 14 תהפקות בלבו חרש רע
בכל עת מדינים ישלה: 15 על כן פתאמ יבוא אידו פטע
ישבר ואין מרפא: 16 שיש הנה שאן יהוה ושבע תועבות
נפשו: 17 עניים רמות לשון שקר וידים שפכוות דם נקי:
18 לב חרש מחשבות און רגליים ממהרות לדוציא לרעה:
19 יפיה כובדים עד שקר ומשליח מדינים בין אחיהם: 20
נוצר בני מצות אביך ואל תטהש תורה אמך: 21 קשרם
על לך תמיד ענדם על נרגנתקך: 22 בהתהלך תנחה
אתך בשכבה תשמר עליך והקיזות דיא תשיחך: 23
כינור מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: 24
לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכrichtה: 25 אל תחמד
פיה בלבך ואל תחקק בעפערפה: 26 כי بعد אשה זונה
עד ככר לחם ואשת איש נשפוך קירה תצדוד: 27 היהתה
איש אש בחיקו ובנדיו לא תשפנה: 28 אם יהלך איש על
הגנחים ורגליו לא תכוינה: 29 כן הבא אל אשת רעהו

רעעה והוא יושב לבטה אתך: **30 אל תרווב עם אדם חם**
אם לא גמלך רעה: 31 אל תקנא באיש חמס ואל תבהיר
בכל דרכיו: 32 כי תועבת יהוה נלווז ואית ישרים סודו:
33 מארת יהוה בבית רשות ונונה צדיקים יברך: 34 אם
ללאים הוא ילין ולענאים יתון חן: 35 כבוד חכמים ינהלו
וכסילים מרים קלון:

4 **שמעו ביום מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: 2 כי לך**
טוב נתתי לכם תורת אל התעזו: 3 כי בן התיו לאביך
ךך ויחיד לפני אני: 4 יורני ויאמר לי יתמד דברי לך
שמר מצוטוי וחייה: 5 קונה חכמה קונה בינה אל השכח ואל
תש מאמרי פי: 6 אל תעזה ותשمرך אהבה ותצרך:
7 בראשית חכמה קונה חכמה ובכל קניין קונה בינה: 8
סלסלה וטורומך תכבד כי תחבקנה: 9 תחן לרראשך
לויתן חן עטרת תפארת תמנך: 10 שמע בני וחק אמר
וירבו לך שנות חיים: 11 בדרך חכמה הדרתיך הדרתיך
במנעלניisher: 12 בבלתקך לא יצדר צערך ואם תרצו לא
תכשל: 13 החזק במוסר אל תרכ נצראה כי היא חייך:
14 בארכ רשותים אל תבא ואל חאש ברך רעים: 15
פרעהו אל ת עבר בו שטה מעליו ועברו: 16 כי לא ישנו
אם לא ירשו ונגולה שנთם אם לא ימושלו: 17 כי לחמו
לחם רשותיין חמסים ישתו: 18 וארכ צדיקים כאור נהגה
הוילך ואור עד נכוון הימים: 19 דרך רשותים כאבלה לא
ידעו בנה וכשל: 20 בני לדברי הקשיבה לאמרי הtet
אונך: 21 אל ילייזו מענייך שמרם בתוך לבך: 22 כי
חיים הם למצאיםם ולכל בשרו מרפא: 23 מכל משמר
נצח לך כי ממוני תוצאות חיים: 24 הסר ממד עקשות
פה ולזות שפטים הרחיק ממך: 25 ענייך לנכח ביטחו
ועפעריך יישרו ננדך: 26 פלס מעגל רגליך וכל דרכיך
יכנו: 27 אל תחת ימיין ושמואל הסר רגליך מרע:

5 **בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הtet אונך: 2 לשמר**
מזומות ודעת שפתיך ניצרו: 3 כינפת הטפנה שפטוי ורזה
וחלק משמן חכה: 4 ואחריתה מרדה כלענה חודה כחרב
פיות: 5 רגליה ירדות מות שאל צעדיה יתמכו (Sheol)
6 ארוח חיים פן הפלס נעו מענתיה לא תדרע: 7
ועתה בניים שמעו לי ואל חסרו מאמרי פי: 8 הרחיק
מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: 9 פן תנתן
לאחרים הורך ושנתקך לאכזרי: 10 פן ישבעו זרים כחך

למצאי דעת: 10 קחו מוסרי ואל כסף ודרעת מהרוץ נבחר: 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישו בה: 12 אני חכמה שכונתי ערמה ודרעת מזומות אמצעא: 13 יראת יהוה שנות רע נאה ונאנון ודרך רע ופי תהफכות שנותאי: 14 ליל עצה ותשואה אני בינה לי גבורה: 15 כי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: 16 כי שרים ישרו ונדיבים כל שפטיו צדק: 17 אני אהבה אהב ומשחררי מצאני: 18 عشر וכבוד ATI הון עתק וצדקה: 19 טוב פריי מהרוץ ומפו ובתואתי מכסף נבחר: 20 באראח צדקה אהליך בתוך נתיבות משפט: 21 להנחיל אהבי יש ואצראתיהם אמלא: 22 יהוה קני ראשית דרכו קדם מפעליו מא: 23 מעולם נסhti מראש מקדמי ארין: 24 בטרם אותן תחמות חוללותי בגין מעינות נכבדים: 25 בטרם הרים הטבעו לפני נבעות חוללותי: 26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות הפל: 27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום: 28 באמצעות שחיקם ממעל בעוז עניות תהום: 29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארין: 30 ואיהה אצלו אמון ואיהה שעשים יום יום משחתת לפניו בכל עת: 31 משחתת בתבל הארץ ושעשעי את בני אדם: 32 ועתה בנימ שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו: 34 אשרי אדם שמע לי לשקר על דלתיו יום יום לשמר מזונות פתחים: 35 כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: 36 וחטאיכם נפשו כל משנאיך אהבו מות:

9 חכמוות נתה ביתה חכמה עמודיה שבעה: 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: 3 שלחה נערתיה תקרה על נפי מרמי קרת: 4 מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: 5 לכו לחמו בלחמי ושותו בין מסכתיה: 6 עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה: 7 יסר לך לך לו קלון ומוכיה לרשות מומו: 8 אל תוכח לך פן ישנאך הוכח לחכם ויאחיך: 9 תן לחכם ויחכם עוד הורע לצדיק ויוסף לך: 10 תחלת חכמה וראת יהוה ודרעת קדשים בינה: 11 כי ירכבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: 12 אם חכמה חכמת לך ולצאת בדרך תשא: 13 אשת כסילות המיה פתחות ובלידעה מה: 14 ווישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: 15 לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: 16 מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: 17

לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יבווע לנגב כי יגנוב למלא נששו כי ריעב: 31 ונמציא ישלם שבעתום את כל הון ביתו יתן: 32 נאףasher חסר לב משחיתת נששו הוא יעשה: 33 הנגע וקלון ימצא וחורפתו לא תמהה: 34 כי קנאה חמתה גבר ולא יחול ביום נקם: 35 לא ישא פניו כל כפר ולא יאהה כי תרבה שחד:

7 בני שמר אמוני ומוציאי הצפון אתק: 2 שמר מצותיו והיה ותורתיו כאישון עיניך: 3 קשרם על אצבעתיך כתbam על לוח לך: 4 אמר לחכמה אהתי את ומדעת לביבה תקרא: 5 לשמרך מואה זהה מנכירה אמרה החילקה: 6 כי בחולון ביתוי بعد אשנבי נשקפתו: 7 וארא בפחדים אבינה בבניהם נער חסר לך: 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשך בערב יום באישון לילה ואפללה: 10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לך: 11 חמייה היא וסדרת ברכותה לא ישבנו רגליה: 12 פעעם בחוץ פעם ברחוות ואצל כל פנה תארב: 13 והחויקה בו ונשקה לו העזה פניה והתאמיר לו: 14 זבחי שלמים עלי פניך ואמאץ: 15 מרבדים רבדותי ערשי חטבות אטונ מצרים: 17 נפתה משבבי מר האלים וקמנון: 18 לכה נרווה דודים עד הבקר נתעלסה באהבים: 19 כי אין איש בכיבו הילך בדרך מרוחק: 20 צרור הכסף לך בידיו ליום הכסא יבא ביתו: 21 חטהו ברב ללחנה בחלק שפתחה תדיחנו: 22 הולך אחריה פחאים כשור אל טבה יבוא וכעכס אל מוסר אייל: 23 עד יפלח חז כבדו כמהדר צפ/or אל פח ולא ידע כי בנששו הוא: 24 ועתה בנימ שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: 25 אל יישט אל דרכיה לך אל תטע בתנובותיה: 26 כי רבים חללים הפליה ועצמים כל הרגינה: 27 דרכי שאל ביתה ירדות אל

חרדי מות: (Sheol h7585)

8 הלא חכמה תקרה ותבונה תתן קוליה: 2 בראש מדורמים עלי דרך בית נחיכות נצבה: 3 ליד שערים לפני קרת מבוא פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקרים וקולי אל בני אדם: 5 הבינו פתחים ערמה וכיסילים הבניו לך: 6 שמעו כי נגידים אדרבר ומפתח שפטוי מישרים: 7 כי אמרת יהנה חci ותועבת שפטוי רשות: 8 בצדיק כל אמרוי פי אין בהם נפהל ועקש: 9 כלם נחים למבין וישראל

מים ננובים ימתקו וללחם סתרים יنعم: 18 ולא ידע כי
רפאים שם בעמק שואיל קראיה: (Sheol h7585)

רעשו וברדעת צדיקים יהלצו: 10 בטוב צדיקים תעלץ
קריה ובאבר רשעים נהנה: 11 בברכת ישרים תרום
קרת וכפי רשעים תחרס: 12 בו לרעשו חסר לב ואיש
tabnootot yachris: 13 הולך רכילה מגלה סוד ונאמן רוח
מכסה דבר: 14 באין החבלות יפל עם ותשועה ברב
יעוז: 15 רע ירווע כי עבר זר ושנא תקעים בוטח: 16
אשר חן תחמק כבוד ועריצים יתמכו עשר: 17 גמל נפשו
איש חסד וגער שארו אכורי: 18 רשות עשה فعلת שקר
וזרע צדקה שכר אמרת: 19 כן צדקה לחיים ומרדף רעה
למותו: 20 חוויבת יהוה עקש ללב ורצונו חמימי דרך: 21
יד ליד לא ניקה רע וזרע צדיקים נמלט: 22 נום זהב
באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: 23 התאות צדיקים אך
טוב תקנות רשעים עברחה: 24 יש מפוזר ונוסף עוד וחושך
מיישר אך למחסור: 25 נש ברכה תדרשן ומרווה נם הוא
וירא: 26 מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר:
27 שחר טוב ובקש רצון ודרש רעה תבאונו: 28 בוטח
בעשרו הוא יפל וכעליה צדיקים יפרחו: 29 עוכר ביתו
 nichal roch uved avoil lo hacham leb: 30 פרוי צדיק עז חיים
ולקח נפשות חכם: 31 חן צדיק בארץ ישם אף כי רשות
וחוטא:

12 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: 2 טוב
יפיק רצון מיהוה ואיש מזומות ירשיע: 3 לא יכוון אדם
ברשות ורש צדיקים כל ימות: 4 אשת חיל עתרת בעליה
וכרכב בעצמותיו מבישה: 5 מחשבות צדיקים משפט
תחבלות רשעים מרמה: 6 דבריו רשעים ארבעם ופי
שרים יצלים: 7 הפך רשעים ואינם ובית צדיקים יעדם:
8 לפי שכלו יהלל איש ונעה לב יהוה לבו: 9 טוב
נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר להם: 10 יודע צדיק נפש
בחמותו ורחמי רשעים אכורי: 11 עבר אדמתו ישבע
לחם ומרדף ריקם חסר לב: 12 חמוד רשות מצד רעים
ושרש צדיקים יtan: 13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא
מצרה צדיק: 14 מפרי פי איש ישבע טוב ונמול ידי אדם
ישוב לו: 15 דרך אויל ישר בעינוי ושמוע לעצה חכם: 16
אויל ביום יודע כעס וכסה קלון ערום: 17 יפה אמונה
יגיד צדיק ועד שקרים מרמה: 18 יש בוטה כמדקרות
חרב ולשון חכמים מרפא: 19 שפת אמת התקון לעד ועד
ארגיעה לשון שקר: 20 מרמה בלב חרשי רע וליעצי

10 משלו שלמה בן חכם ישmach אב ובן כסיל תונת
אמנו: 2 לא יויעלו אוצרות רשות וצדקה הציל ממות: 3
לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף: 4 ראש
עשה כף רמיה ויד חרווצים תשער: 5 אנגר בקיזן בנו
משכילים נדרדים בקציזן בן מביש: 6 ברכות לדראש צדיק
ופי רשעים ייכסה חמס: 7 זוכר צדיק לברכה ושם רשעים
ירקב: 8 חכם לב יקח מצות ואויל שפטים ילבת: 9
הולך בתם ילך בטה ומעקש דרכיו יודע: 10 קרץ עין
יתן עצבת ואויל שפטים ילבת: 11 מקור חיים פי צדיק
ופי רשעים ייכסה חמס: 12 שנאה תעודר מדינם ועל כל
פשעים חכמה אהבה: 13 בשפטינו נבון תמצא חכמה ושבט
לנו חסר לב: 14 חכמים יצפנו דעתם ופי אויל מהחתה
קרבה: 15 הון עשיר קריית עוז מהחתת דלים רישם: 16
פעלת צדיק לחיים תבאות רשות להחתת: 17 ארוח לחיים
שומר מוסר ועווב תוכחת מתעה: 18 מכסה שנאה שפטוי
שקר ומוצאת דבבה הוא כסיל: 19 ברבם דברים לא ייחדלו
פשע וחשך שפטיו משכילים: 20 כסוף נבחר לשון צדיק
לב רשעים כמועת: 21 שפט צדיק וידעו רביהם ואוילם
בחסר לב ימותו: 22 ברכת יהוה היא העשיר ולא יוסף
עצוב עמה: 23 כshalluk לכיסיל עשות זמה וחכמה לאיש
tabnootot: 24 מגוורת רשות היא תבאונו ואתאות צדיקים יtan:
25 בעבר סופה ואין רשות וצדיק יסוד עולם: 26 כחמצץ
לשנים וכעשן לענינים כן העצל לשלהוו: 27 יראת יהוה
תוסיף ימים וشنות רשעים תקצרנה: 28 תחולת צדיקים
שמחה ותקנות רשעים תאבד: 29 מעוזו לתם דרך יהוה
ומחתה לפועליו און: 30 צדיק לעולם בל ימוות ורשעים
לא ישבנו ארץ: 31 פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהफכות
תכרת: 32 שפט צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:
11 מאוני מרמה תוכחת יהוה ואבן שלמה רצונו: 2 בא
וזון ויבא קלון ואת גנוועים חכמה: 3 תמת ישרים תנחם
ולסף בגונדים וshedim: 4 לא יויעל הון ביום עברה וצדקה
תציל ממות: 5 צדקה תמים תישר דרכו וברשעתו יפל
רשע: 6 צדקה ישרים יצלים וכហות בנדים ילכדו: 7
במוות אדם רשות האבר תקופה ותוחלת אונים אבדה: 8
צדיק מצרה נחלץ ויבא רשות להחתו: 9 בפה חנף ישחת

ישרים יפריח: 12 יש דרך ישר לפניו איש ואחריתה דרכיו מות: 13 גם בשחוק יכاب לב ואחריותה שמהה תונגה: 14 מדריכיו ישבע סוג לב ומעלויו איש טוב: 15 פתר אמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסדר מרע וכסיל מטהבר ובוטח: 17 קצר אפיקים יעשה אולת ואיש מזומות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: 19 שחו רעים לפניו טובים ורשעים על שעריו צדיק: 20 נם לרעהו ישנא רש ואהבי עשר רבים: 21 בז לדעהו חוטא ומוחון ענים אשדרו: 22 הלויא יתעו חרש רע וחסד אמרת חרש טוב: 23 בכל עצב היהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור: 24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפה כובים מרמה: 26 ביראת יהוה מבטה עז ולבנינו יהה מחסנה: 27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: 28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון: 29 ארך אפיקים רכ תבונה וקצר רוח מרים אולת: 30 חיبشرם לב מרפא ורקב עצמות קנאה: 31 עשך דל חרף עשו ומכבדו חנן אבינו: 32 ברעטו יודחה רשות וחתסה במותו צדיק: 33 בלב נבון תנועה חכמה ובקרב כסילים תודע: 34 צדקה תרומות נוי וחסד לאמים חטא: 35 רצון מלך לעבר משכילד עברתו תהיה מביש:

15 מענה דרך ישיב חמה ודבר עצב יעללה אף: 2 לשון חכמים יטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל מקום עני יהוה צפות רעים וטובים: 4 מרפא לאשן עין חיים וסלפ' בה שבר ברוח: 5 אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: 6 בית צדיק חסן רב ובתבואה רשות נערת: 7 שפטיו חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן: 8 זבח רעים תועבת יהוה והתפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהוה דרך רשות ומרדף צדקהiah: 10 מוסר רע לעזוב ארוח שונא תוכחת ימות: 11 שואל ואבדון גנד יהוה אף כי לבות בני אדם: 12 לא יאהב לך לי הוכה לך אל חכמים לאילך: 13 לב שמה יטב פנים ובעצבת לב רוח נכא: 14 לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעא אולת: 15 כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד: 16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: 17 טוב ארחתה ירך ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו: 18 איש חמה נירה מדון וארכ אפיקים ישkeit ריב: 19 דרך עצל ממשכת חדק

שלום שמחה: 21 לא יאהה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: 22 היעבת יהוה שפטו שקר ועמי אמונה רצונו: 23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: 24 דאנא בלב איש חרוץים תששול ורמיה תהיה למס: 25 יתר מרעהו צדיק ודרך ישנה ודבר טוב ישמחנה: 26 לא יתרכ רמיה צידו והון אדם יקר רשיים תחתם: 27 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ: 28 בארכ צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות:

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה: 2 מפְרוּ פִי איש יאלל טוב ונפש בנדים חמס: 3 נצַר פָיו שָׁמֵר נְפָשֶׁךְ פשך שפטיו מחתה לו: 4 מטאוה אין נשׂו שׂעַל נְפָשֶׁךְ חריצים תדרשן: 5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאиш ויחפר: 6 צדקה תזר תם דרך ורשעה תסלף חטאאת: 7 יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: 8 כperf נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה: 9 אויר צדיקים ישמה ונור רשיים ידעך: 10 רך בזדונן יתן מצה ואת נועצים חכמה: 11 הון מהבל ימעט וקבץ על ייד ורבה: 12 תוחלת ממשכה מהלה לב ועיז חימה תאוה באה: 13 בז לדבר נור וירא מצה הוא ישלם: 14 תורה חכם מקור חיים לסור ממקשי מות: 15 שלל טוב יתן חן ודרכ בנדים איתן: 16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת: 17 מלאך רשות יפל בرع וציר אמוניים מרפה: 18 ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: 19 תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע: 20 הולך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירווע: 21 חטאאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלים טוב: 22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא: 23 رب אכל ניר ראשים יויש נספה בלא משפט: 24 חזוש שבטו שונא בנו ואהבו שהרנו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובطن רשיים תחרר:

14 חכמת נשים בנתה ביתה ואולת בידיה חהרסנו: 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלו דרכיו בוזחו: 3 בפי אויל חptr נאה ושפטיו חכמים השמורים: 4 באין אלפים אבוס בר ורב תבאות בכח שור: 5 עד אמוניים לא יכוב וופיה צובים עד שקר: 6 בקש לך חכמה ואין ודעת לנבון נקל: 7 לך מננד לאיש כסיל ובבל ידעת שפטו דעת: 8 חכמת ערום הבין דרכיו ואולת כסילים מרמה: 9 אוילם יליין אשם ובין ישרים רצון: 10 לב יודע מרת נשׂו ובשמחותו לא יתערב זר: 11 בית רשיים יshed ואהל

אלוף: 29 איש חמס יפתח רעהו והוליכו בדרך לא טוב:
30 עזה עניינו לחשב מה הפטות קרי שפטו כליה רעה: 31
31 עטרת תפארת שיבת בדרכך צדקה תמצא: 32 טוב ארך
32 אפים מנבור ומשל ברוחו מלבד עיר: 33 בחיק ייטל את
33 הנורל ומהויה כל משפטו:

17 טוב פת חרבנה ושלווה בה מבית מלא זבחו ריב: 2
2 עבד משליכל ימשל בגין מביש ובתוכו אחים יחלק נחלה:
3 מצרכ לכסף וכור לזהב ובבחן לוות יהוה: 4 מרע
4 מקיש על שפט און שקר מזין על לשון הות: 5 לעג לרשות
5 חרף עשהו שמה לאיד לא ניקה: 6 עטרת זקנים בני בנים
6 ותפארת בניים אבותם: 7 לא נאה לנבל שפת יתר אף
7 כי לנדריב שפת שקר: 8 אבן חן השחד בעינוי בעליי אל
8 כל אשר יפנה ישכיל: 9 מכסה פשע מבקש אהבה ושנה
9 בדרכך מפדר אלוף: 10 תחת גערה בגין מחות כסיל
10 מאה: 11 אך מרוי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו: 12
12 פנוש דבר שכול באיש ואל כסיל באלותו: 13 משיב רעה
13 תחת טובה לא תמייש רעה מביתו: 14 פוטר מים ראשית
14 מדון ולפני התנלו הריב נתוש: 15 מצדיק רשות ומרשיע
15 צדיק תועבת יהוה נם שניהם: 16 למזה זה מהיר ביד
16 בסיל עלה חכמה ולב אין: 17 בכל עת אהב הרעה ואח
17 לצראה يولד: 18 אדם חסר לב חוקע כף ערבות
18 לפניו רעהו: 19 אהב פשע אהב מצח מגביה פתחו מבקש
19 שב: 20 עקש לב לא ימצא טוב ונחפרק בלשונו יפול
20 ברעה: 21 ילד כסיל לתהונה לו ולא ישמה אבי נבל: 22
22 לב שמח ייטב נהה ורוח נכאה תיבש נרם: 23 שחר מחיק
23 רשות יקח להטאות אדרחות משפט: 24 את פני מבין חכמה
24 וענין כסיל בקצתה ארץ: 25 כעס לאביון בן כסיל וממר
25 ל يولדהו: 26 נם ענוש לצדיק לא טוב להוכנות נדים על
26 ישר: 27 חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: 28
28 נם אויל מחריש חכם ייחס אطم שפטיו נבול:

18 לתאה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלו: 2 לא יחפץ
2 כסיל בחבונה כי אם בהתגלותם לבו: 3 בכווא רשות בא
3 נם בו ועם קלון חרפה: 4 מים עמקים דבריו פי איש
4 נחל נבע מקור חכמה: 5 שעת פנו רשות לא טוב להטאות
5 צדיק במשפט: 6 שפטו כסיל יבוא בריב ופיו למתהמות
6 קריא: 7 פי כסיל מוחתה לו ושפטיו מוקש נפשו: 8 דבריו
8 נרגן כמתלהמים והם ירדוו חדריו בתן: 9 נם מתרפה

20 בן חכם יسمח אב וכיסיל אדם
21 בוזה אמו: 21 אולת שמהה לחסר לב ואיש הבונה יישר
22 לכת: 22 הפר מוחשבות באין סוד וברב יועצים תקום:
23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: 24
24 ארח חיים למלعلا להמשיכל למען سور משאול מטה:

25 בית נאים יסח יהוה ויצב גובל אלמנה: 26
26 תועבת יהוה מוחשבות רעה וטהרים אמריוنعم: 27 עכר
27 ביתה בוצע בצע וושונא מותנת יהיה: 28 לב צדיק יהנה
28 לענות ופי רשיים יביע רעות: 29 רחוק יהוה מדרשעים
29 ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור עינים ישם לב שמוועה
30 טוביה תרשן עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרוב
31 חכמים תלן: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושותע תוכחת
32 קונה לב: 33 ירידת יהוה מוסר חכמה ולפבי כבוד ענווה:

16 לאדם מערבי לב ומיהוה מענה לשון: 2 כל דרכיו
2 איש זך בעינויו ותקן רחות יהוה: 3 גל אל יהוה מעשיך
3 ויכנו מוחשבתיך: 4 כל פעול יהוה למענהו וגמ רשות על
4 רעה: 5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ניקה:
6 בחסד ואמות יכפר עון וביראת יהוה سور מרע: 7
7 ברצונות יהוה דרכיו איש נם אויביו שלם אותו: 8 טוב מעת
8 בצדקה מרוב התבאות בלבד מא משפט: 9 לב אדם יחשב
9 דרכו ויהודיה יכין צעדו: 10 כסם על שפטו מלך במשפט
10 לא מועל פיו: 11 פלסל ומאזוני משפט ליהוה מעשו כל
11 אבוני כס: 12 חועבת מלכים עשות רשות בצדקה וכוון
12 כסא: 13 רצון מלכים שפטו צדק ודבר ישרים יאהב:
13 14 חמתת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור
15 פנוי מלך חיים ורצונו כעב מלקיוש: 16 קונה חכמה מה
16 טוב מהרוין וקנות בינה נבחר מכם: 17 מסלחת ישרים
17 סור מרע שמר נפשו נזר דרכו: 18 לפניו שבר און ולפנוי
18 כשלון נגה רוח: 19 טוב של פל רוח את עניהם מוחלק שלל
19 את נאים: 20 משליכל על דבר ימצא טוב וכותח ביהויה
20 אשריו: 21 לחכם לב יקרה נבון ומתיק שפטים יסיף לך:
21 מוקור חיים שלב בעליו ומוסר אולימ אולת: 22 לב
22 חכם ישבכילד פיהו ועל שפטיו יסיף לך: 23 צוף דבש
23 אמריוنعم מוחק לנפש ומרפא לעצם: 24 יש דרך ישר
24 לפניו איש ואחריתה דרכיו מות: 25 נפש עמל עמללה לו כי
25 אכף עלייו פיהו: 27 איש בליעל כרחה רעה ועל שפטיו
27 כאש צרבת: 28 איש תהפטות ישלח מדון ונרגן מפרד

רשיים יבעל און: 29 נכונו לצלים שפטים ומהלמות לנו כsolidים:

20 לץ הין המה שכר וכל שנה בו לא ייחכם: 2 נהם ככפר אמרת מלך מטהברו חותא נשׂו: 3 כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלו: 4 מהרף עצל לא יחרש ישאל בקציד ואין: 5 מים עמקים עזה בלב איש ואיש הבונה ידרלה: 6 רב אדם יקרה איש חסדו ואיש אמוניות מי ימצא: 7 מטהൾ בתמו צדיק אשדי בני אחורי: 8 מלך יושב על כסא דין מורה בעינו כל רע: 9 מי יאמר זכתי לבי טהרתי מוחטאתי: 10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה נם שניהם: 11 נם במעלייו יתגניר נער אם נם שניהם: 13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם: 14 רע רע יאמיר הקונה ואזל לו או יתחלל: 15 יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתו דעת: 16 לך בנדנו כי ערבות זר ובعد נקרים חבלתו: 17 ערבע לאיש לחם שקר ואחר י מלא פיהו חץ: 18 מחשבות בעזה תוכנן ובתחבלות עשה מלחה: 19 גוללה סוד הולך רכילה ולפתחה שפתיו לא התערוב: 20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חך: 21 נחהלה מבהלות בראשנה ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמיר אשלה דעה קוה ליהוה ויעש לך: 23 תועבת יהוה אבן ומאזני מדרמה לא טוב: 24 מיהוה מצערני גבר ואדם מה יבין דרכו: 25 מוקש אדם לע קדר ונחר נדרים לבקר: 26 מורה רשיים מלך חכם ושב עליהם אופן: 27 נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בתן: 28 חסד ואמת יטרו מלך וסעד בחסד כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבת: 30 חברותות יצע חמරיך ברע ומכות חדרי בתן:

21 פלני מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ טנו: 2 כל דרך איש ישר בעינו ותכן לבות יהוה: 3 עשה זדרקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עניות ונחכ לב נר רשיים חטא: 5 מחשבות חרוץ אך למותר וככל אין אך למחסור: 6 פעל אוצרות בלשון שקר הכל נדר מבקשי מות: 7 שדר רשיים יגורדים כי מאנו לעשות משפט: 8 הפקפק דרך איש זור ווך ישר פועל: 9 טוב לשבת על פנת נג מأشת מדונים ובית חבר: 10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעינו רעה: 11 בענש לץ ייחכם פטי

במלאתו אח הוא לבעל משחית: 10 מגדל עז שם יהוה בו ירוין צדיק ונשגב: 11 הון עשיר קריית עוז וכחומה נשגב במשחית: 12 לפני שבר גיבה לב איש ולפני כבוד עונה: 13 מшиб דבר בטרם ישמעו אולת היא לו וכלהה: 14 רוח איש יכול מחהלו ורוח נכה מה מי ישנא: 15 לב נבון יקנה דעת ואון חכמים תבקש דעת: 16 מתן אדם ירחב לו ולפני נדרלים ינהנו: 17 צדיק הראשון בריבו יבא רעה וחקרו: 18 מדיניות ישבה הנורל ובין עצומים יפריד: 19 אח נשמע מקרית עז ומדונים כבריה ארמן: 20 מפרי פי איש השבע בטנו תבאות שפתיו ישבע: 21 מות וחיים ביד לשון ואהבה יאל פריה: 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: 23 תחנוןים ידבר רשות ושריר עינה עוזה: 24 אש רעים להחרע ויש אהב דבק מהח:

19 טוב רוש הולך בתרמו מעקש שפתיו והוא כסיל: 2 נם بلا דעת נש לא טוב ואין בגלים חותא: 3 אוילות אדם חסלף דרכו ועל יהוה יעוף לבו: 4 הון יסיף רעים רבים ודיל מרעחו יפריד: 5 עד שקרים לא ניקה וייפוי כובים לא ימלט: 6 רביבים יחולו פני נדריב וכל הרע לאיש מתן: 7 כל אחוי רשותו אף כי מרעחו רחקו ממנה מרדף אמרים לא המה: 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: 9 עד שקרים לא ניקה וייפוי כובים יאבד: 10 לא נאה לכיסיל תענגן אף כי לעבד משלبشرים: 11 שכל אדם האריד אפו והפארחו עבר על פשע: 12 נהם ככפר זעף מלך וכטל על עשב רצונו: 13 הות לאבוי בן כסיל ודרף טרד מדינו אשה: 14 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלה: 15 עצלה חפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בזוזה דרכיו יומת: 17 מלואה יהוה חונן דל גומלו ישלם לו: 18 יסר בנק כי יש חוקה ואל המתו אל חזא נשך: 19 גREL חמה נשא ענש כי אם חציל ועוד חוסף: 20 שמע עזה וקבל מוסר למן תחכם באחריתך: 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאות אדם חסדו וטוב רשות מאיש כוב: 23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין כל יפרק רע: 24 טמן עצל ידו בצלחת נם אל פיהו לא ישבנה: 25 לץ תכח ופתיע ערם והוכיח לנבון יבין דעת: 26 משדר אב יבריח אם בן מביש ומחפיר: 27 חדל בני לשמע מוסר לשנות מאמרי דעת: 28 עד בליעל ילין משפט ופי

ענין בשער : 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קביעיהם נפש : 24 אל תחרע את בעל אפי ואת איש חמות לא תבווא : 25 פן תאלף ארכחו ולחקת מוקש לנפשך : 26 אל תה בתקעי כף בערבבים מושאות : 27 אם אין לך לשלם למה קח משכבר מותחנן : 28 אל חסן גובל עולם אשר עשו אבותיך : 29 חזית איש מהיר במלאתך לפני מלכים יתיצב ביל תיצב לפני חסכים :

23 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניו : 2 ושםתו שכין בלבך אם בעל נפש אתה : 3 אל תחאו למטעמותיו והוא לחם כובים : 4 אל תינגע להעшир מבנייך חדרל : 5 התעוור ענייך בו ואינו כי עשה עשה לו נפחים נשדר ועיף השמים : 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תחאו למטעתו : 7 כי כמו שער בנפשו בן הוא אכל ושתה יאמר לך וליבו כל עמק : 8 פרח אכלת תקיאנה ושותה דבריך הנעים : 9 באזני כסיל אל דבר כי יבו לשלל מליך : 10 אל חסן גובל עולם ובשרדי יתומות אל תבא : 11 כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך : 12 הביאה למוסר לך ואונך לאמריד דעת :

13 אל תמנע מנעד מוסר כי חכוו בשבט לא ימות : 14 אתה בשבט חכוו ונפשו משאול תצליל : (Sheol h7585) 15 בני אם חכם לך ישמח לבני גם אני : 16 ותעלונה כלויתך בדבר שפטיך מישרים : 17 אל קנא לך בחטאיכם כי אם ביראת יהוה כל היום : 18 כי אם יש אחירות ותוקתך לא תכרת : 19 שמע אתה בני וחכם ואשר ברוך לך : 20 אל תהי בסבאיין בזולוי בשר למו : 21 כי סבא וויל יורש וקרעים תלביש נומה : 22 שמע לאביך זה ילך ואלה תבו כי זקנה אמרך : 23 אמת קנה ואל תמכר חכמיה ומוסר ובינה : 24 גוליגול אבי צדיק יולד חכם ויושם בו : 25 ישמח אביך ואמך ותגניל يولדתך : 26 תנזה בני לך לי ענייך דרכיך תרצה : 27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה : 28 אף היא כחתף תארב ובוגדים באמון Tosaf : 29 למי אווי אבי למי מדרונים למי שיח למי פצעים חنم למי חכללות עינים : 30 למאחרים על היין לבאים לחקרא ממסך : 31 אל תדרא אין כי יתאדים כי יוזן בכיס עינו יתהלך במישרים : 32 אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש : 33 ענייך יראו זרות לך ידבר תהफכות : 34

ובהשכיל ללחם יכח דעת : 12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לדע : 13 אם אונו מזעקה דל נם הוא יקרא ולא יענה : 14 מтан בסתור יכפה אף ושחר בחק חῆמה עזה : 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומהתה לפועל און : 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח : 17 איש מהסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר : 18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בונד : 19 טוב שבת בארץ מדבר מاست מודנים וכעס : 20 אוצר נהמד ושמן בונה חכם וכסיל אדם יבלענו : 21 רדף צדקה וחסד מצח חיים צדקה וכבוד : 22 עיר נברים עללה חכם וירד עז מבטחה : 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו : 24 זוד יהיר לעז שמו עושה בעברת זדון : 25 תאות עצל תמייננו כי מאנו ידיו לעשות : 26 כל היום התאה תהאה ואדריך יtron ולא ייחסך : 27 זבח רשעים טובעה אף כי בזמה יביאנו : 28 עד כובים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר : 29 הצע איש רשב בפניו וישראל הוא יכין דרכיו : 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לננד יהוה : 31 סוס מוכן ליום מלחה ולייהוה התשועה :

22 נבהיר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב : 2 עשיר ורש נפנסו עשה כלם יהוה : 3 ערום ראה רעה ויסתר ופתיהם עברו ונענסו : 4 עקב עונה יראה יהוה ירחק מהם : 6 חנק לנער על פי דרכו נם כי זיקין לא יסור ממנה : 7 עשיר ברושים ימשול ועבד לוה לאיש מלחה : 8 זורע עליה יקצור און ושבט עברתו יכללה : 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל : 10 גרש לעז ויצא מדורו ושבת דין וקלון : 11 אהב טהור לב חן שפטו רעהו מלך : 12 עני יהוה נצרו דעת ויסוף דבריו בנד : 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארץח : 14 שוחה עמקה פי זרות זעם יהוה יפול שם : 15 אולות קשורה בלב נער שבט מוסר יריזקנה ממןנו : 16 עשך דל להרבות לו נתן לעשר אך למחסור : 17 חט איןך ושמע דברי חכמים ולברך תשית לדעתו : 18 כי נעים כי תשمرם בבטן יכנו יהרו על שפטיך : 19 להיות ביהוה מבטח הודעתיך היומן אף אתה : 20 הלא כתבתי לך שלשים במוועצות ו דעתה : 21 להודיעך קשת אמרו אמת להסביר אמרים אמת לשלהיך : 22 אל תנזל דל כי דל הוא ואל תרדقا

לפni מלך ויוכן בצדך כסאו: 6 אל תתחרר לפni מלך ובמנקים גודלים אל חמד: 7 כי טוב אמר לך עללה הנה מהשפילך לפני נני ריבב אשר ראו ענייך: 8 אל יצא לרבות מהר פן מה תעשה באחריותה בהכלים אתך רעך: 9 ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תנל: 10 פן יחסך שמע ודברתך לא תשוב: 11 תפוחוי זהב במושכיות כסף דבר דבר על אפניו: 12 נום זהב וחלי כתם מוכיה חכם על און שמעת: 13 כצנה שלג: ביום קציד ציד נאמן לשלהיו ונפש אדרנו ישב: 14 נשייאים ורוח וגשם אין איש מההלו במתה שקר: 15 בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה תשבר גרם: 16 דבש מצאת אלך דיך פן תשבענו והקאותו: 17 החק רגאל מבית רעך פן ישבעך ושנאך: 18 מפץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעחו עד שקר: 19 שנ רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה: 20 מעדת בנד ביום קירה חמץ על נתר ושער בשרים על לב רע: 21 אם רעב שנאך האכלחו לחם ואם צמא השקהו מים: 22 כי נחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך: 23 רוח צפונן חולול שם ופניהם גוזמים לשון טר: 24 טוב שבת על פנת נג מאנש מדורנים ובית חבר: 25 מים קרדים על נפש עיפה ושמועה טוביה מארץ מרחק: 26 מעין נרפש מקור משחת צדיק מט לפni רשע: 27 אלך דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד: 28 עיר פרוצזה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

26 כשלג בקיין וכמטר בקציד כן לא נואה לכסייל כבוד: 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללה חنم לא תבא: 3 שוט לסתות מתג לחמור ושבט לנו כסיילים: 4 אל העןCSIIL כאולתו פן תשווה לו גם אתה: 5 ענהCSIIL שתה כאולתו פן יהוה חכם בעינויו: 6 מקצת רגאלים חמס שתה שלח דברים ביד CSIIL: 7 דלייו שיקם מפסח ומשל בפיCSIIL: 8 צדרור אבן במרגנימה כן נותן לכסייל כבוד: 9 חוח עלה ביד שכור ומושל בפיCSIIL: 10 רב מהולל כל ושכר CSIIL ושכר עבריט: 11 ככלב שב על קאוCSIIL שונה באולתו: 12 ראית איש חכם בעינוי תקויה CSIIL ממנו: 13 אמר עצל שלח בדרך ארוי בין הרחבות: 14 הדלה CSIIL על ציריה ועצל על מטהו: 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו: 16 חכם עצל בעינויו משבעה משבי טעם: 17 מחזיק באוני כלב

והיתה כשבב בלב ים וכשבב בראש חבל: 35 הכווי בלב הליתי הלמוני בילדתי מהי אקיין אסיף אבקשו עוד: **24** אל תקנא באגשי רעה ואל תחאו להווות אתם: 2 כי שד יגנה לבם ועמל שפתיהם תרבנה: 3 בחכמה יבנה בית ות התבוננה יתכונן: 4 ובדרעת חדריהם יملאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעוזו ואיש דעת מאmix כח: 6 כי בתחבלות תשעה לך מלכחה ותשעה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל חכמתה בשער לא יפתח פיהו: 8 מוחשב להרע לו בעל מזומות יקראו: 9 זמתה אולת חטא ותועבה לאדם לין: 10 התרפיה ביום צראה צר חכחא: 11 הצלקחים למות וממשים להרג אם תהשוך: 12 כי אמר הן לא ידענו זה הלא תכנן לבות הוא יבין ונפרח הוא ידע והшиб לאדם כפעלו: 13 אלכ בני דבש כי טוב ונפה מתוק על חך: 14 כון דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחריתות ותקוק לא תחברת: 15 אל הארב רשות לנזה צדיק אל תshed רבעציו: 16 כי שבע יפו צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה: 17 בנפל אויביך אל תש mach ובסכלו אל ניג לבך: 18 פן יראה יהוה ורע בעינויו והшиб מעלי ואפו: 19 אל תתחרר במראים אל תקנא ברשעים: 20 כי לא תהייה אהורי לרע נר רשעים ירעך: 21 יראה את יהוה בני ומילך עם שניים אל תחרב: 22 כי פתאמ יקום אידם ופיד שנייהם מי יודע: 23 גם אלה להחכמים הכר פוים במשפט בל טוב: 24 אמר לרשע צדיק אתה יקבר עמיים זעמווה לאמים: 25 ולמכוחים יنعم ועליהם תבוא ברכתה טוב: 26 שפתיהם ישק משיב דברים נכהים: 27 הנקה בחוץ מלאתקח ועתה בשדה לך אחר ובנית ביתך: 28 אל תהי עד חنم ברעך וחותמת בשפטיך: 29 אל אמר כאשר עשה לי כן עשה לאייש כפעלו: 30 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב: 31 והנה עלה כלו קמנשים כסו פניו חרלים ונדר אבני נהרסה: 32 ואזה אגצי אשית לבי ראיותי לקחתי מוסר: 33 מעט שנות מעט הנומות מעט חבק ידים לשכב: 34 ובא מתחאלך רישך ומהסרך כאיש מן:

25 גם אלה משלוי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה: 2 כבד אליהם הסטר דבר וכבד מלכים חקר דבר: 3 שמיים לדום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 הגנו סיגים מכסף ויוצא לצרף כלי: 5 הגנו רשע

ועשך דלים מטר סחף ואין לחם: 4 עזבי תורה יהללו רשות ושמרי תורה יתגנו בם: 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: 6 טוב רשות הולך בתומו מעקש דרכים והוא עשר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכולם אביו: 8 מרבה הנו בנסך ובתרביה לחונן דלים קיבצנו: 9 מסיר אזונו משמע תורה גם תפלותו הוועבה: 10 משנה ישדים בדרך רע בשחוות הוא יפלול ותמיימים נחלו טוב: 11 חכם בעניינו איש עשר ודיל מבין יחרנו: 12 בעלן צדיקים רבה תפארת ובוקום רשיים יחפש אדם: 13 מכסה פשעי לא יצליה ומודה ועוזירחים: 14 אשרי אדם מפחד תמים ומקשה לבו יפלול ברעה: 15 ארוי בהם ודבר שוקק משל רשות על עם דל: 16 גניד חסר תבונתו ורב משוקחות שניין בצע איריך ימים: 17 אדם עשך ברם נשע עד בור ינוס אל יתמכו בו: 18 הילך תמים יושע ונעקש דרכים יפלול באחת: 19 עבר אדמות שבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש: 20 איש אמוןות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: 21 הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפצע נבר: 22 נבלה להון רעה עין ולא ידע כי חסר יבאו: 23 מוכיח אדם אחריו חן ימצא ממחליק לשון: 24 גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הו לאיש משחית: 25 רחוב נשע יגירה מדון ובוחט על יהוה ידן: 26 בוחט בלבבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: 27 נתן לרשות אין מהصور ומעלים עינויו רב מארות: 28 בקומם ישטר אדם ובאים ירבו צדיקים:

29 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישרב ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים יsmouth העם ובמשל רשות יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות יאבד הון: 4 מלך במשפט יעדיר ארץ ואיש תרומות יהרסנה: 5 נבר מחליק על רעהו רשות פורש על פטעמו: 6 בפשע דלים רשות לא בין דעת: 8 אושי לzion יפיקו קירה וחכמים ישיבו אף: 9 איש חכם נשפט את איש אויל ורנו ושותק ואין נהנת: 10 אנשי דמים ישנאו تم וישראלים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחרור ישבחנה: 12 משל מקשב על דבר שקר כל משרותיו רשותם: 13 רשות ואיש תוכחים נפשו מאיר עני שנייהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכוון: 15 שבט ותוכחות יתן חכמה וגער משלח מביש

עבר מתחבר על ריב לא לו: 18 כמתלהלה היורה זיקם חצים וממות: 19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: 20 באפס עצים חכבה אש ובאיון נרגן ישתק מדון: 21 פחים לנחלים ועצים לאש ואיש מדונים להחרחר ריב: 22 דברי נרגן כמתלהמים והם יירדו חדריו בטן: 23 כספי ניכר שונא ובקרים ישית מרמה: 25 כי יתנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבבו: 26 תכסה שנהה במשאון תנלה רעתו בקהל: 27 כרה שחתה בה יפל גולל ابن אליו תשוב: 28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדהה:

27 אל תתהלל ביום מחר כי לא תרע מה ילד יום: 2 יהלך זר ולא פיך נכריו ואל שפתיך: 3 כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משנייהם: 4 אכזריות חמה ושתף אף ומוי יעדם לפני קנהה: 5 טובה תוכחת מגלה מהאהבה מסתרת: 6 נאמנים פצעי אהוב ונטהרות נשיקות שונא: 7 נפש שבעה תבוס נפה ונפש רעה כל מר מתוק: 8 צפפור נודדת מן קנה בן איש נודד ממוקמו: 9ermen וקטרת ישמה לב ומתק רעה מעתצת נפש: 10 רעך ורעה אביך אל תעוז ובוית אחיך אל תבוא ביום איריך טוב שכן קרוב מאה רחוק: 11 חכם בני ושם לבו ואשיה חרפוי דבר: 12 ערום ראה רעה נסתה פתאים עברו ננענו: 13 קח בגנו כי ערוב זר ובعد נכריה חבלחו: 14 מברך רעה בקהל נдол בברק השככים קללה תהשך לו: 15 דלף טורד ביום סנרייד ואשת מדונים נשתוה: 16 צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא: 17 ברזול בברזול יהוד ואיש יחד פני רעהו: 18 נ cedar תאה יאלל פריה ושמיר ארدني יכבד: 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לא תשבענה: 20 שואל ואבדה לא תשבענה וענין האדם לא תשבענה: 21 מצראפ לכסף וכור להב ואיש לפי מהללו: (Sheol h7585) 22 אם תוכחש את האיל במכחש בתוכך הריפות בעלי לא תסור מעליוอลתו: 23 יידע תדעبني צאנק שית לבך לעדרים: 24 כי לא לעולם חسن ואם נור לדור דור: 25 נלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים: 26 כבשים ללובושך ומחריר שדה עתודים: 27 ודי חלב עזם ללחמך ללחם ביהך וחיים לנערותיך:

28 נסואין רדף רשות וצדיקים ככפר יבתח: 2 בפשע ארץ רבים שריה ובאים מבין ידע בן איריך: 3 נבר רשות

בקוין לחםם: 26 שפניהם עם לא עצום ווישמו בסלע ביהם:
27 מלך אין לארבה והוא חצץ כלו: 28 שמימות בידים
תתפש והיא בהיכלי מלך: 29 שלשה המה מיטיבי צעד
וארבעה מיטבי לכת: 30 ליש נבור בבחמה ולא ישוב
מן פנוי: 31 זורזר מנתנים או מלך אלוקום עמו: 32
אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה: 33 כי מיז' חלב
ויציא חמהה ומיז' אף יוציא דם ומיז' אפים יוציא ריב:

31 דברי לМОאל מלך משא אשר יסרו אמו: 2 מה
ברוי ומה בר בטני ומה בר נדרי: 3 אל תתן לנשים
חילך ודרכך למחות מלכין: 4 אל למלכים לМОאל אל
למלךים שתויין ולחרוזנים או שכר: 5 פן ישתה וישכח
מחקק וישנה דין כל בני עני: 6 תננו שכר לאובד ויין
לMRI נפש: 7 ישתה וישכח רישו ועמללו לא זיכר עוד:
8 פתח פיך לאלים אל דין כל בני חלוף: 9 פתח פיך
שפט צדק ודין עני ואבונן: 10 אשת חיל מי מצא ורחק
מנינים מכרה: 11 בטה בה לב בעלה ושלל לא יחסר:
12 גמלתחו טוב ולא רע כל ימי חייה: 13 דרשה צמר
ופשטים ותעש בחפות כפיה: 14 הירחהaganot סוחר
מפרק תביא לחמה: 15 ותקם בעוד לילה ותעתן טרפ
לכיתה וחק לנדחתיה: 16 זמנה שדה ותקחתו מפרי
כפיה נטע כדם: 17 חנראה בעו מתרניה ותאמץ זרעה:
18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה: 19 ידייה
שלחה בכישור וככיפה תמכו פליך: 20 כפה פרשה לעני
וירידה שלחה לאבון: 21 לא תירא לביתה משלג כי כל
ביתה לבש שניים: 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן
לבושה: 23 נודע בשערים בעלה שבתו עם זקי ארץ:
24 סדרין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכלגני: 25 עז והדר
לבושא ותשחק לים אחרון: 26 פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה: 27 צופיה הליקות ביתה ולחם
עצלות לא האכל: 28 קומו בניה ויאשרוה בעלה ויהודלה:
29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: 30 שקר
הchan והבל הייפוי אישת יראת יהוה היא תההיל: 31 תננו
לה מפרי ירידה ויהללה בשערים מעשה:

אמו: 16 בربות רשותים יתרבה פשע וצדיקים במפלחים
יראו: 17 יסר בנק וייחיך ויתן מעדרים לנפשך: 18 בגין
חוון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: 19 בדברים לא יסר
עבד כי יבין ואין מענה: 20 חזית איש אין בדרכיו תקופה
לכיסיל מננו: 21 מפקך מגע עבדו ואחריתו יהירה מנון:
22 איש אף יגרה מדון ובבעל חמה רב פשע: 23 גנות אדם
תשפילנו ושפלו רוח יתמק כבוד: 24 חולק עם גנב שונא
נפשו אלה ישמע ולא יגיד: 25 חרדה אדם יtan מוקש
ובוטח ביהוה ישגב: 26 הרבה מבקשים פניו מושל ומיהוה
משפט איש: 27 הוועבת צדיקים איש עול ותועבת רשות
ישר דרך:

30 דברי אגורה בן יקה המשא נאם הנבר לאויתיאל
לאויתיאל ואכל: 2 כי בער אני מאיש ולא ביןת אדם
לי: 3 ולא למדתי חכמה ודעת קדושים אדע: 4 מי עלה
שמות וירד מי אסף רוח בחפנוי מי צור מים בשמלחה מו
הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי עד: 5 כל
אמרת אלה צרופה מנון הוא להסימ בז: 6 אל תוסף על
דבריו פן יוכיח לך ונכוות: 7 שתים שאלתי מatak אל
תמנע ממוני בטרם אמות: 8 שוא ודבר כוב הרחק ממוני
ראש ושר אל תתן לי הטריפני לחם חקי: 9 פן אשבע
וכחשי ואמרתי מי יהוה פן אורש ונגבותי ותפשתי שם
אלחי: 10 אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמתה: 11
דור אביו יקלל אתה אמו לא יברך: 12 דור תהור בעינוי
ומצאתו לא רחץ: 13 דור מה רמו עינוי ועפעריו ונשאו:
14 דור הרבבות שניים ומאלות מתלעתיו לאכל עניים
מאץ ואבוניים מאדס: 15 לעולקה שטי בנות הוב הבב
שלש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון: 16 שאל
ועצץ רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון:
(Sheol h7585) 17 עין תלעג לאב ותבוזו ליקחת אם יקרוה
ערבי נחל ויאכלוה בני נשר: 18 שלשה המה נפלאו ממוני
וארכבע לא ירעתים: 19 דרך הנשר בשמיים דרך נחש עלי
צור דרך אניה בלבם ודרך נבר בעלמה: 20 כן דרך
אהשה מנアナפת אכליה ומתחה פיה ואמרה לא עבלי אוון:
21 תחת שלוש רנזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאota: 22
תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם: 23 תחת שנואה
כי תבעל ושבחה כי תירוש נברחתה: 24 ארבעה הם קטני
ארץ והמה הכם מוחכמים: 25 הנמלים עם לא עז ויכינו

2 ולנעמי מידע לאישה איש נבור חיל ממשפחה אל מלך ושמו בעז: 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשלבים אחר אשר נמצא בינו לביןו ותאמר לה וכי בתי: 3 ותALK ותבואה ותלcket בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלket השדה לבזו אשר ממשפחה אל מלך: 4 וধנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקצרים יהוה עמכם ויאמר לו יברך יהוה: 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקצרים למי הנערה הזאת: 6 ויען הנער הנצב על הקצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי מושה מואב: 7 ותאמר אלקתה נא ואספה בעמרים אחרי הקצרים ותבואה ותעמור מזען הבקר ועד עתה זה שבתת הבית מעט: 8 ויאמר בעז אל רות הלו שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר ונם לא תעבור מזה וכיה תדבקין עם נערתיך: 9 ענייך בשדה אשר יקצرون והלכת אחריהן הלו צויתי את הנערים לבתי נגען וצמות והלכת אל הכלים ושתיות אשר ישאכון הנערים: 10 ותפל על פניה ותשתחוו ארצה ותאמיר אליו מודיע מצאי חן בעניך להכירני ואנכי נכריה: 11 ויען בעז ויאמר לה הנדר לי כל אשר עשית את חמוטך אחרי מות אישך ותעובי אביך ואמך ואדץ מולדך ותלכי אל עם אשר לא ידעת חמול שלשים: 12 ישלם יהוה פעולך ותהי משכרכך שלמה עם יהוה אלהי ישראל אשר באחת לחסוט תחת כנפיו: 13 ותאמיר מציא חן בעניך אדרני כי נחמתני וכי דברת על לב שפתחך ואנכי לא אהיה כאחת שפתחיך: 14 ויאמר לה בעז לעת האכל נשיהם ואכלת מן הלחם וטבלת פרך בחמצז ותשב מצד הקצרים ויצבת לה קלוי ותאכל ותשבע ותדר: 15 ותקים ללקט ויזכו בעז את נעריו לאמיר נם בין העמרים תלcket ולא תלכלה: 16 ונם של תללו לה מן הצבטים ועוזתם ולקטה ולא תגער בה: 17 ותלcket בשדה עד הערב ותחבט את אשר לך יהוה וכי שערם: 18 ותsha ותבואה העיר ותרא חמוטה את אשר لكטה ותוציא ותתן לה את אשר הורתה משבעה: 19 ותאמיר לה חמוטה איפא لكטה הום ana ana עשית יהו מכירך ברוך ותגנד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמיר שם האיש אשר עשיית עמו הום בעז: 20 ותאמיר נעמי לכלתך ברוך הוא ליהוה אשר לא עז חסדו את החיים ואת המתים ותאמיר לה נעמי קרוב לנו

1 1 ויהי ביום שפט השפטים יהיו רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: 2 ושם איש אל מלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהו שם: 3 וימת אל מלך איש נעמי ותשרח היא ושני בנייה: 4 וישאו להם נשים מאבוites שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם בעשר שנים: 5 וימתוו נם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילידה ומארשה: 6 ותקם היא וכלהיה ותשב מישדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לחתם להם: 7 ותצא ממקום אשר היה שמה ושייכ לליה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: 8 ותאמיר נעמי לשתי כלתיה לבנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסר כאשר עשיהם עם המתים ועם מדיה: 9 יtan יהוה לכם ומיצאן מנוחה אשה בית אישת ותשך להן והשאנה קולן ותביבינה: 10 ותאמירה לה כי אתך נשוב לעמק: 11 ותאמיר נעמי שבנה בנתיה למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: 12 שבנה בנתיה לבן כי זקנוי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקווה גם היטוי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: 13 החלן תשרנה עד אשר יגדלו החלן תעננה לבתי יהות לאיש אל בנתיה כי מר לי מאר מכם כי יצאה כי יד יהוה: 14 ותתנסה קולן ותביבינה עוד ותשך ערפה לחמותה ורות דבקה בה: 15 ותאמיר הנה שבה יבמתק אל עמה ואל אליה שובי אחריו יבמתק: 16 ותאמיר רות אל תפנוי כי לעובך לשוב מהחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני אלון עמק נעמי ואלהיך אלהי: 17 באשר חמוטה אמות ושם אCKER בה עשה יהוה לי וכיה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: 18 ותרא כי מתאצת היא ללבכת אתה ותחדל לדבר אליה: 19 ותלכנה שתהיהם עד באגה בית לחם ויהו כבאגה בית לחם ותתאם כל העיר עליהן ותאמרנה זאת נעמי: 20 ותאמיר אליהן אל תקראנא לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאר: 21 אני מלאה הכלתי וריקים השיבני יהוה למה תקראנא לי נעמי ויהוה ענה כי ושיידי הרע לי: 22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתעה עמה השבה מישדי מואב והמה בא בית לחם בתחילת קצר שערם:

3 ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלמלך מכרה ונעמי השבה מושה מואב : 4 ואני אמרתי אנלה אונך לאמר קנה לנו גנד הישבים וננד זקנינו עמי אם תנאל נאל ואם לא ינאל הגנידה לי ואדע כי אין זולתך לנאל וגaci אחדריך ויאמר אגci אנאל : 5 ויאמר בעו ביהם קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת אוכל לנאל לי פן אשוחית את נחלותי נאל לך אתה את נאלתי כי לא אוכל לנאל : 6 וזהת לפנים בישראל על הנאולה ועל החמורה לקים כל דבר שלח איש נעלו נתן לרעהו וזאת החטעודה בישראל : 8 ויאמר הנאל לבעו קנה לך וישלח נעלו : 9 ויאמר בעו לזקנים וככל העם עדם אתם החיים כי קנותו אתה כל אשר לאלמלך ואתה כל אשר לכלין ומחלון מיד נעמי : 10 ומאת רות המואביה ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום : 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יtan יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלהה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרטה וקרא שם בביתם ליחסם : 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר להודרה מן הזוע אשר יtan יהוה לך מן תנערתה הזאת : 13 ויקח בעו את רות ותהי לו לאשה וייבא אליה ויתן יהוה לה הריוון ותולד בן : 14 ותאמורנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השביטה לך נאל היום ויקרא שמו בישראל : 15 ויהוה לך למשיב נפש ולכלכל את שבתך כי ככלך אשר אהבתךILDותך אשר הייא טובה לך משבעה בניים : 16 ותקח נעמי את הילד ותשתחוו בחיקחה ותהי לו לאמנת : 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמיר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישע אבידוד : 18 ואלה תולדות פרץ הוליד את חזロン : 19 וחזרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב : 20 ועמינדב הוליד את נחשות וnochshon הוליד את שלמה : 21 ושלמוני הוליד את בעו ובעו הוליד את עובד : 22 ועובד הוליד את ישו וישי הוליד את דוד :

האיש מנאלנו הוא : 21 ותאמר רות המואביה נס כי אמר אליו עם הנערדים אשר לי הדקון עד אם כלו את כל הקציר אשר לי : 22 ותאמיר נעמי אל רות כלתת טוב בתוי כי תצא עם נערותיו ולא יפנעו בר בשדה אחר : 23 ותדבק בנערות בעו ללקט עד כלות קציר השערם וקציר החטים ותשב את חממותה :

3 ותאמיר לה נעמי חממותה בתוי הלא אבקש לך מניה אשר יوطב לך : 2 ועתה הלא בעז מעדתנו אשר הייתה את נערותיו הנה הוא זורה את נרין השערם הלילה : 3 ורחצת וסכת ושmeta שמלהך עליך וירדתי הנרין אל תודיע לאיש עד כלתו לאכל ולשתות : 4 ויהי בשכובו יידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת גנית מרנגלו ושבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין : 5 ותאמיר אליה כל אשר תאמרי עשה : 6 ותרד הנרין ותשכוב ככל אשר צותה חממותה : 7 ויאכל בעו וישת ווישב לו וויא לשכב בקצח הערמה ותבא בלט ותגלו מרנגלו ותשכוב : 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרנגלו : 9 ויאמר מי את ותאמיר אגci רות אמתך ופרשת כנפק על אמתך כי נאל אתה : 10 ויאמר ברוכיה את להוה בת היThetaת הסדר האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחרים אם דל ואם עשיר : 11 וועתה בתו אל תיראי כל אשר תאמרי עשה לך כי יודע כל שעדר עמי כי אשת חילאת : 12 וועתה כי אמן כי אם נאל אגci גנאל קרוב ממוני : 13 לני הלילה והיה בפרק אם ינאך טוב ינאך ואם לא יחפץ לנאלך ונאלתיך אגci יהוה שביב עדר הבקר : 14 ותשכוב מרנגלו עד הבקר ותקם בטטרום יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הנרין : 15 ויאמר הבוי המטפח אשר עליך ואחויה בה ותאחו בה ווינד שיש שערם ווישת עלייה וויאה העיר : 16 ותבוא אל חממותה ותאמיר מי את בתוי ותנד לה את כל אשר עשה לה האיש : 17 ותאמיר שיש השערם האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמוטך : 18 ותאמיר שבי בתוי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האש כי אם כלת הדבר היום :

4 ובעו עלה השער ווישב שם והנה הנאל עבר אשר דבר בעו ויאמר סורה שבה פלני אלמוני ויסר ווישב : 20 ויקח עשרה אנשים מזקנין העיר ויאמר שבו מה ווישבו :

שיר השירים

לנו שועלים שועלים קטנים מוחבלים כרמים וכרמינו
סמדר : 16 דורי ל' ואגוי לו הרעה בשושנים : 17 עד שiphoh
היום ונסו הצללים סב דמה לך דורי לצבי או לעפר
האלים על הרי בתר :

3 על משבבי בלילות בקשתי את אהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתו : 2 אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקש את אהבה נפש בקשתי ולא
מצאתו : 3 מצאנו השמורים הסובבים בעיר את אהבה
נפש ראיות : 4 כמעט שעברתי מהם עד שיביאתו אל בית
אהבה נפש אחזתו ולא ארפנו עד שהביאתו אל
امي ואל חדר הורתי : 5 השבעתו אתכם בנות ירושלים
צכאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעררו את
האהבה עד שתחפץ : 6 מי ואתה עלה מן המדבר כתימרות
עמוקת מורת מורה ולבונה מכל אבקת רוכל : 7 הנה מטהו
שלשלמה ששם גברים סביב לה מגברי ישראל : 8 כלם
אחוי חרב מלמד מלחה מאיש חרבו על ירכו מפחד
בלילות : 9 אפריוון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון :
10 עמדוינו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארgeomן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלים : 11 צאניה וראינה בנות ציון
מלך שלמה בעטרה שעתה לו אמו ביום חתנתו ובו
שמחה לבו :

4 הנך יפה רעיתי הנך יפה ענייך יונים מבعد לצמותך
שערך עד הר העזים שנלשו מהר גלעד : 2 שנייך עדך
הקדובות שעלו מן הרחצה שכלם מותאמות וshallה
אין בהם : 3 כחות השני שפתחך ומודבריך נואה כפלח
הרמן רתקך מבعد לצמותך : 4 כמנגד דודיך צוארך
בנוי לתלפיות אל הפמן תלוי כל שלטי הגבורים :
5 שני שדייכ בשני עפרים האומי צביה הרועים בשושנים :
6 עד שiphoh היום ונסו הצללים אלך ל' אל הר המור
ואל נבעת הלבונה : 7 ככלך יפה רעיתי ומום אין לך : 8
את מי לבנון כליה את מי לבנון תבואי תשרוי מראש אמנה
מראש שניר וחרמן ממענות ארויות מהדרי נמרדים : 9
לבכתי אחתי כליה לבכתי נרוא באחד מענייך באחד ענק
מצורניך : 10 מה יפו דרייך אחתי כליה מה טבו דרייך מיין
ודריך שמניך מכל בשמיים : 11 נפת תפשנה שפתותיך כליה
דבש וחלב תחת לשונך ודריך שלמתקיך קריה לבנון : 12
בן נעל אחתי כליה נל נעל מעין חתום : 13 שלוחיך פרדס

1 שיר השירים אשר לשלמה : 2 ישקי מנסיקות
פיה כי טובים דרך מיין : 3 לריח שמניך טובים שמן
תורך שמרק על כןعلمות אהבך : 4 משכני אחיך
נרוצה הביאני המליך חדריו נילה ונשמהה בר נוכירה
דרך מיין מישרים אהבוק : 5 שחרורה אני ונואה בנות
ירושלים כאחלי קדר כירעות שלמה : 6 אל תרANO
שאני שחרורת שופתני המשמש בניامي נהרו כי שמוני
נטרה את הכרמים כרמי שליל לאנטרתו : 7 הגידה לי
אהבה נפשי איך תרעה איך תרביץ בצדדים שלמה
אהיה כעתה על עדרי חבריך : 8 אם לא תדרעי לך
היפה בנשים צאי לך בעקביו הצאן ודעי את גניתיך על
משכונות הרעים : 9 לסתותי ברכבי פרעה דמייך רעיתי :
10 נאו לחייך בתרים צוארך בחרויזים : 11 תורי זהב

2 אני חכצתה השרון שושנת העמקים : 2 כשותה בין
החווחים כו רעיתי בין הבנות : 3 כתחפה בעצי העיר
כו דורי בין הבנים בצלו המדרתי ויישתי ופריו מותוק
לחכי : 4 הביאני אל בית היין והגלו עלי אהבה : 5
סמכוני באשיות רפהונו בתפקידים כי חולת אהבה אני :
6 שמאלו תחת לראשי ומיינו תחבקנו : 7 החשבתי אתכם
בנות ירושלים בצלבאות או באילות השדה אם תעירו ואם
תעררו את אהבה עד שתחפץ : 8 קול דורי הנה זה
בא מדגן על ההרים מקפץ על הנבעות : 9 דומה דורי
לצבי או לעפר האילים הנה זה עמוד אחר כתלנו משניה
מן החלנות מ齊ין מן החרכים : 10 ענה דורי ואמר לי
קומי לך רעיתי יפתח ולכי לך : 11 כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף ההלך לו : 12 ההנצנים נראו בארץ עת הזמיר
הגיע וקול התעור נושא בארצנו : 13 החהאה חנתה פניה
והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכ רעיתי יפתח ולכי לך :
14 יונתי בחני הסלע בסתר המדרגה הראני את מראיך
השמי ענייא את קולך כי קולך ערְבָּרְמַרְאִיךְ נואה : 15 אהוו

תמתי את היא לאמה ברכה היא לילדה ראה בנות
ויאשרה מלכות ופלנשימים ויהללה: 10 מי זאת הנש��פה
כמו שחר יפה לבנה ברכה חכמה אימה כנדגולות: 11 אל
נתן אנו ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנפן
הנצח הרמן: 12 לא ידעתני נפש שמתנו מרכבות עמי
נדיב: 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונזהה בר' מה
זהו בשולמית כמחלת המהנים:

7 מה יפו עמוק בגעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו
חלאים מעשה ידי אמן: 2 שරך אנן הסהר אל יחסך
המוג בטנק ערמות חטם סונה בשוננים: 3 שני שידך
כ שני עפרים תאמוי צביה: 4 צוארך כמנדל השן ענייך
ברוכות בחובון על שעיר בת רכבים אפק כמנדל הלבנון
צופה פני דמשק: 5 ראשך עלייך ככרמל ודלת ראשך
ארגמן מלך אסור ברהיטים: 6 מה יפיה ומה נעמת
אהבה בתענוגים: 7 זאת קומתק דמתה להמר ושידך
לאשכלות: 8 אמרתו עלה בתמר אהזה בסנסינוי יהיו
נא שידך כאשכלות הנפן וריח אפק כתפוחים: 9 וחקך
כין הטוב והולך לדודו למשרים דובב שפתו ישים: 10
אני לדודי ועלי תשוקתו: 11 לך דודוי נצא השדה לנינה
בקפירים: 12 נשכימה לכלמים נרא האם פרחה הנפן
פתח הסמדר הנצז הרמוני שם אתן את דידי לך: 13
הדוראים נתנו ריח ועל פתחינו כל מדדים חדשים נם
שנים דודי צפנתי לך:

8 מי יתנק כאה לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשך נם
לא יבוו ל': 2 ana נאנך אביך אל בית אמי תלמידי אשך
מיין הרקח מעסיס רמני: 3 שמאלו תחת ראשיו יומינו
תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה העירו
ונמה תעררו את אהבה עד שתההפי: 5 מי זאת עלה מן
המברב מתפרקת על דודוה תחת התהפה עוררתיך שמה
חבלתק אמך שמה חבללה ילדרך: 6 שימני כחותם על
לבך כחותם על ורועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל
קנאה רשותה רשי אש שלחתה: (Sheol h7585) 7 מים
רבים לא יוכל למכות את אהבה ונחרות לא ישפופה
אם יtan איש את כל הון ביחס אהבה בו יבוו לו: 8
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נשעה לאחנתנו ביהם
הרמן רקתק מבعد לצמתך: 8 ששים מה מה מלכות
ושמנים פילגשים וועלמות אין מספר: 9 אחית היא יונת

רמוניים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: 14 גרד וכרכם
קנה וקננו עם כל עצי לבונה מר ואלהות עם כל הראש
בשים: 15 מעין גנים בא רום חיים ונולים מן לבנון: 16
עוררי צפון ובואי תימן הפיחוי נני יולו בשמי יבא דורי
לנו ויאכל פרי מגדיו:

5 באתי לנו אחתי כליה אריתוי מורי עם בשמי אכלתי
עיר עם דבש שתתי יינו עם חלבוי אכלו רעים שתו
ושכרו דודים: 2 אני ישנה ולבי עד קול דודי דופק פתחו
לי אחתי דעתית יונתי תמתה שראשי נמלא טל קווצותי
רישסי לילה: 3 פשתתי את כתני איככה אלבשנה
רחצתי את רגלי איככה אטנוף: 4 דודי שלח ידו מן
החר ומני המעו עלי: 5 קמתי אני לפתח לדורי וידני נפבו
מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעל: 6 פחתתי אני
לדודוי ודודי חמק עבר נפשו יצאה בדרכו בקשתיו
ולא מצאתיתו קראתיו ולא עני: 7 מצאי השמרים
הסביבים בעיר הconi פצעוני נשאו את רדיי מעלי שמרי
חחות: 8 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו
את דודי מה תנידו לו שחולות אהבה אני: 9 מה דודך
מדור היפה בנשים מה דודך מדור שכחה השבענו: 10
דודץ זה ואדם דגול מרבבה: 11 ראשו כתם פו קו קווצותיו
תלתלים שחרות כעורב: 12 עניינו כינונים על אפיקי מים
רחצתו בחלב ישבות על מלאות: 13 לחיו כערוגת הבשם
מנדרות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: 14
ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלה
ספרים: 15 שוקיו עמודי שש מיסדים על אדרני פו מראותו
כלבונו בחור כארזים: 16 חכו ממתקים וככלו מחמדים
זה דודי וזה רעי בנות ירושלים:

6 אגה הלא דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשו
עמק: 2 דודוי ירד לנו לערונות הבשם לרעות בנינים
וללקת שוננים: 3 אני לדודי ודורי לי הרעה בשוננים:
4 יפה את רעתי כתרצה נואה כירושלם אימה כנדגולות:
5 הסביר ענייך מנדרי שהם הרהיבני שערכ כעדר העזים
שגלשו מן הגלעד: 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן
הרחצה שלם מתחימות ושכללה אין בהם: 7 כפלח
הרמן רקתק מבعد לצמתך: 8 ששים מה מה מלכות
ושמנים פילגשים וועלמות אין מספר: 9 אחית היא יונת

כמנגדות או הייתה בעיניו כmozatch שלום: 11 כרם היה
לשלה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא
בפרי אלף כסף: 12 כרמו שלי לפני האלף לך שלמה
ומאותים לנטרים את פרי: 13 היושבת בננים חברים
מקשיכים לקלק השמיוני: 14 ברח דורי ודמה לך
לצבי או לעפר האילים על הרוי בשמות:

שרים ושרות ותענוגת בני האדם שדה ושדות: 9 וגדרתי והוספתי מכל שהיא לפני בירושלם אֲף חכמתי עמדה לי: 10 וכל אשר אלה עני לא אצלה מהם לא מנעה את לבי מכל שמהה כי לבי שמה מכל עלי וזה היה חלקי מכל עלי: 11 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובعمل שומתי לעשות והנה הכל הבלתי רועות רוח ואין יתרון תחת המשם: 12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחריו המלך את אשר כבר עשו: 13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כי תרונן האור מן החשך: 14 החכם עניינו בראשו והכטיל בחשך הולך וידעת נם אני שמקורה אחד יקרה את כלם: 15 ואמרתי אני בלבוי מקריה הכספי נם אני קדרני ולמה חכמתו אני או יותר ודברתו לבב שם זה הבעל: 16 כי אין זכרון לחכם עם הכספי לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכספי: 17 ושנאתי את החיים כי רע עלי המשעה שנעשה תחת המשם כי הכל הבלתי רועות רוח: 18 ושנאתי אני את כל עמלני אני על תחת המשם שנאנחנו לאדם שיהיה אחרי: 19 וממי יודע החכם יהיה או סכל וישلط בכל עלי שומתי ושחכתי תחת המשם נם זה הבעל: 20 וסבירות אני ליאש את לבי על כל העמל שומתי תחת המשם: 21 כי יש אדם שעמל בבחכמה ובבדעת ובכשרונות ואדם שלא עמל בו יתנו חלקו נם זה הבלתי רועה רבה: 22 כי מה הווה לאדם בכל עמלו וברעינו לבו שהוא עמל תחת המשם: 23 כי כל ימו מכבים וכעס עניינו נם בלילה לא שכב לבו נם זה הבעל הוא: 24 אין טוב באדם שיאל ושתה וחראה את נפשו טוב בעמלו נם זה ראייתו אני כי מיד האלים היא: 25 כי מי יאלל וממי יחשח חוץ ממי: 26 כי לאדם שטוב לפני נתן חכמה ודעת ושםה ולהזטה נתן ענן לאסוף ולכנוס לחת לטוב לפני האלים נם זה הבלתי רועות רוח:

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: 2 עת לדלת ועת למota עת לטעת ועת לעקור נטו: 3 עת להרגן ועת לרפוא עת לפזר ועת לבנות: 4 עת לבכות ועת לשחוק עת ספר ועת רקוד: 5 עת להשליך אבני ועת כנסים עת לחבק ועת לרחק מחבק: 6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: 7 עת לקרווע ועת לי נם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשו לי

1 דברי קהילת בן דוד מלך בירושלם: 2 הכל הכלים אמר קהילת הכל הכלים הכל הכל: 3 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת המשם: 4 דור הלק' ודור בא הארץ לעולים עמדת: 5 וורה השם ובה השם ואל מקומו שואף זורת הוא שם: 6 הויל אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח ועל סובבתו שב הרוח: 7 כל הנחלים הלבנים אל היום והם איןנו מלא אל מקום שתהנחים הלבנים שם הם שבים ללבת: 8 כל הדברים גיעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אין משמע: 9 מה שהיה הוא שיחיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת המשם: 10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמי אשר היה מלפננו: 11 אין זכרון לראשים וגם לאחרנים שיהיו לא היה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: 12 אני קהילת היותי מלך על ישראל בירושלם: 13 ונתקה את לבי לדרוש ולהתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענן רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 14 ראייתו את כל המעשים שנעשה תחת המשם והנה הכל הבלתי רועות רוח: 15 מועות לא יוכל לתקן וחזרן לא יוכל להמנות: 16 דברתני אני עם לבי לאמר אני הנה הנדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני עלי ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: 17 ואתנה לבני לדעת חכמה ודרעת הוללות וascalות ידעת שם וזה רעיון רוח: 18 כי ברב חכמה רב כעס וויסוף דעת יוסיף מכאב:

2 אמרתי אני בלבוי לך נא אנסכה בשמה וראה בטוב והנה נם הוא הבעל: 2 לשחוק אמרתי מה הולל ולשםה מה זה עשה: 3 תרתוי בלבוי למשוך בין אתبشر ולבוי נהג בחכמה ולאחאו בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשוו תחת השמים מספר מי היהם: 4 הנדלתי מעשי בניו לי בהם נטעתי לי כרמים: 5 עשתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרדי: 6 קניתי עבדים ושבות ובני בית היה לי נם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהוא לפני לבני בירושלם: 8 כנסתי לי נם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשו לי

ליהם שכר טוב בעמלם: ¹⁰ כי אם יפלו האחד קיים את
חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: ¹¹ גם אם
ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם: ¹² ואם יתקפו
האחד השניהם יעדמו ננדו והחותם המשלשל לא במהירה
ינתק: ¹³ טוב ילד מסכן וחכם מלך זקן וכסיל אשר לא
יריד לזהור עוד: ¹⁴ כי מבית הסורים יצא מלך כי נם
במלכותנו נולד רשות: ¹⁵ ראייתי את כל החיים המהלים
תחת המשם עם הילך השני אשר יעדם תחתיו: ¹⁶ אין
קץ לכל העם לכל אשר היה לפניויהם גם האחרונים לא
ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח:

5 שמר רגליך כאשר תליך אל בית האלים וקרוב
לשם מתח הכסילים זבח כי אין יודעים לעשות רע: 2
אל תבהל על פיך ולבך אל ימחר להחטיא דבר לפני
האלים כי האלים בשמיים אתה על הארץ על כן
יהיו דבריך מעתים: 3 כי בא החלום ברב עניין וקול
כסיל ברב דברים: 4 כאשר תדר נדר לאלהים אל
תאוחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם:
5 טוב אשר לא תדר משתוור ולא תשלם: 6 אל תנתן
את פיך להחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי
שננה היא למה יקצף האלים על קולך ותבל את מעשה
ידיך: 7 כי ברב חלומות והבלמים ודברים הרבה כי את
האלים ירא: 8 אם עשך רשות וגוזל משפט וצדקה תראה
במדינה אל תהmeta על החפץ כי נבה מעל נבה שמר
זוביחים עליהם: 9 ותורתך ארץ בכל היא מלך לשדה

נעבור : 10 אהב כסף לא ישבע כסף ומילאה בהמון לא
תבואנה נם זה הכל : 11 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה
כשרון לבעליה כי אם ראות עניין : 12 מתחקה שנות העבר
אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מנינה
לו לישון : 13 יש רעה חוללה ראייתי תחת המשמש עשר
שמור לבלו לרדתו : 14 ואבד העשר החווא בענן רע
והוילד בן ואין בידו מאומה : 15 כאשר יצא מבטן אמו
ערום ישוב לכלכת כשבא ומואמה לא ישא בעמלו שילך
בידיו : 16 ונום זה רעה חוללה כל עמות שבא כן ילך ומה
יתתרון לו שיעמל לרוחה : 17 נום כל ימי בחשך יאכל וכעס
הרבה וחלייו וקצף : 18 הנה אשר ראייתי אני טוב אשר
ייפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל
תחת המשמש מסטר ימי חוו אשר נתן לו האללים כי

להפוך עת לחשות ועת לדבר : 8 עת לאחוב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום : 9 מה יתרון העושה באשר הוא
עלם : 10 רأיתי את הנען אשר נתן אליהם לבני האדם
לענוה כי : 11 את הכל עשה יפה בעתו נס את העולם נתן
בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר
עשה האלים בראש ועד סוף : 12 ידעתי כי אין טוב בם
כי אם לשבוח ולעתות טוב בחוויו : 13 וגם כל האדם
שיأكل ושתה וראה טוב בכל עמלו מחת אלהים היא :
עליו אין להוסיף וממנו אין לנגרע והאלהים עשה שיראו
מלפניו : 15 מה שודיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
והאלהים יבקש את נרדף : 16 ועוד רأיתי תחת המשם
מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשות : 17
אמרתי אני בלבci את הצדיק ואת הרשע ישפט האלים
כי עת לכל חפש ועל כל המעשה שם : 18 אמרתי אני
בלבci על דברת בני האדם לברכם האלים ולראות
שם בהמה מהה להם : 19 כי מקרה בני האדם ומרקם
הבהמה ומקרה אחד להם כמוות זה כן מות זה ורוח אחד
לכל ומוטר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל : 20 הכל
חולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל
העפר : 21 מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה
ורוח הבהמה הירדה היא למטה לאין : 22 וראיתי כי
אין טוב מאשר ישmach האדם במשיו כי הוא חלקו כי מי
יביאנו לדאות במה שיהי אחריו :

4 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנוח ומיד עשיקיהם כח ואין להם מנוח: 2 ושבה אני את המתים שכך מתו מן החיים אשר הנה חיים עדנה: 3 וטוב משנייהם את אשר עדע לא היה אשר לא ראה את המשעה הרע אשר נעשה תחת השמש: 4 וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבעל ורעות רוח: 5 הכספי חבק את ידיו ואכל את בשרו: 6 טוב מלאכיך נחת ממלא חפניהם עמל ורעות רוח: 7 ושבתי אני ואראה הבעל תחת השמש: 8 יש אחד ואין שניים בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמליהם עניין לא חשב עשר ולמי אני עמל ומחרס את נשפי מטובה נם זה הבעל וענין רע הוא: 9 טובים הבאים מן האחד אשר יש

זה עשה האלים על דברת שלא ימצא האדם אחורי מאמנה: ¹⁵ את הכל ראיות בניו הבלתי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשות מריך בראתו: ¹⁶ אל תהן צדיק הרבה ואל תחכם יותר למה השומים: ¹⁷ אל תרשע הרבה ואל תהוי סכל למה תמות בלא עתק: ¹⁸ טוב אשר תחוץ בזה ונמזה אל תנח את ירך כי ירא אלהים יצא את כלם: ¹⁹ החכמה תעוז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: ²⁰ כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחתה: ²¹ נם לכל הדברים אשר ידברו אל תחן לבך אשר לא השמע את עברך מקלך: ²² כי נם פעמים רבות ידע לך אשר נם את קללות אחרים: ²³ כל זה נסיתך בחכמה אמרתי אחכמה והוא רוחקה מנמי: ²⁴ רוחק מה שהייה ועמק עמוק מי ימצאנו: ²⁵ סבוחיו אני ולבי לדעת ולחות ובקש חכמה וחובבו ולדעת רשע כסל והסלנות הוללות: ²⁶ ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים להבה אסורים ידריה טוב לפני האלים מלט ממנה וחוטא ילך בה: ²⁷ ראה זה מצאתי אמרה קhalbת אחת לאחת למציא השבעון: ²⁸ אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: ²⁹ לבך ראה זה מצאתי אשר עשה האלים את האדם ישר ומה בקש השבונות רבים:

8 מי כהכם ומיו יודע פשר דבר חכמה אדם תאייר פניו ושו פניו ישנא: ² אני פי מלך שמור ועל דברת שבועות אלדים: ³ אל תבהל מפני תליך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: ⁴ באשר דבר מלך לשוןומי אמר לו מה תעשה: ⁵ שומר מצואה לא ידע דבר רעה ומשפט ידע לב חכם: ⁶ כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם הרבה עליו: ⁷ כי איןנו ידע מה שיריה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: ⁸ אין אדם שלט ברוח לכלוא את הרוח ואינו שלtron ביום המוות ואין משלחת במלתחה ולא מלט רשות את בעליו: ⁹ את כל זה ראיות ונתן את לבו לכל מעשה אשר נעשה תחת המשם עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: ¹⁰ ובכן ראיות רשעים קברים ובאו ומקום קדוש יהלכו וישתבחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבעל: ¹¹ אשר אין נעשה פתגמם מעשה הרעה מהרעה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: ¹² אשר חטא עשה רע מאות ומאריך לו כי נם יודע אני אשר

הוא חלקו: ¹³ גם כל האדם אשר נתן לו האלים עשר וככסים והשליטו לאכל ממן ולשאות את חלקו ולשם בעמלו זה מות אליהם היא: ¹⁴ כי לא הרבה זכר את ימי חייו כי האלים מענה בשמהת לבו:

6 יש רעה אשר ראיית תחת השימוש ורבה היא על האדים: ² איש אשר יתן לו האלים עשר וככסים וכבוד ואיננו חסר לפניו מכל אשר יראה ולא ישלטני האלים לאכל ממן כי איש נכרי יאלנו זה הבעל וחלי רע הוא: ³ אם יולד איש מאה ושנים רבות יחה ורב שהיו ימי שני ונפשו לא תשבע מן הטובה וגס קבורה לא היהת לו אמרתי טוב ממן הנפל: ⁴ כי בהבל בא ובחשך ילך ונשׁוּ שמו ייכסה: ⁵ גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לה וזה: ⁶ ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הצל הולך: ⁷ כל עמל האדם לפניו ונם הנפש לא המלא: ⁸ כי מה יותר לחכם מן הבסיל מה לנען יודע להלך נגד החיים: ⁹ טוב מראה ענינים מהלך נפש נם זה הבעל ורעות רוח: ¹⁰ מה שהיה כבר נקרא שמו וכי יש דברים הרבה הרבה הצל מה יתר לאדם: ¹¹ כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חי הבעל וייעשם צל אשר מי יגיד לאדם מה היה אחורי תחת המשם:

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: ² טוב לлечת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדים והחי יתנו אל לבו: ³ טובicus משחק כי ברע פנים ייטב לב: ⁴ לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: ⁵ טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: ⁶ כי קובל הסורים תחת הסיר כן שחק הכסיל נום זה הבעל: ⁷ כי העשך יהולח חכם ויאבד את לב מתנה: ⁸ טוב אחירות דבר מראשו טוב ארך רוח מגבה רוח: ⁹ אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים ינוח: ¹⁰ אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מלאה כי לא מחייבת שאלת על זה: ¹¹ טובeca חכמה עם נחלה יותר לדאי השימוש: ¹² כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרונו דעת החכמה תחיה בעליה: ¹³ ראה את מעשה האלים כי מי יכול לתקן את אשר עזתו: ¹⁴ ביום טוב היה בטוב ובאים רעה ראה גם את זה לעטה

יקירה את כלם: **12** כי גם לא ידע האדם את עתו כדברים שנאחים במצורדה רעה וככפרדים האוזות בפה כהם ויקשים בני האדם לעת רעה כשתפלו עליהם פתאם: **13** נס זה ראייתי חכמה תחת השם השם ונודלה היא אליו: **14** עיר קטנה ונאגנים בה מעט ובא אליה מלך נדול וסביר אתה ובנה עליה מצדדים נדלים: **15** ומוצא בה איש מסכן חכם ומולט הוא את העיר בחכמו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: **16** ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזיהוה וברבורי אינם נשמעים: **17** דברי חכמים בנחת נשמעים מיעתק מושל בכיסילים: **18** טובה חכמה מכל קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

10 זובבי מות יבאиш ביביע שמן רוקח יקר מהחכמה מכבוד סכלות מעט: **2** לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: **3** גומג בדרך כשחסכל הלא לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: **4** אם רוח המושל העלה עלייך מוקמך אל תנח כי מרפא ינין החטאנים נדולים: **5** יש רעה ראייתי תחת השם ששננה שיצא מ לפני השלים: **6** נתן הסכל במורומים רבים ושערירים בשפל שבבו: **7** ראייתי עבדים על סוסים ושרים הלחכים בעבדים על הארץ: **8** חפר גומץ בו יפול ופרק נדר ישכנו נחש: **9** מסיע עבניהם יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם: **10** אם קהה הברזול והוא לא פנים קלקל וחילים יגבור ותרון הקשר חכמה: **11** אם ישך הנחש בלווא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: **12** דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו: **13** תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: **14** והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יזהה מאחריו מי יגיד לו: **15**عمال הכסילים הינענו אשר לא ידע לлечת אל עיר: **16** אי לך ארץ שליך נער ושיריך בבקיר יאכלו: **17** אשריך ארץ שליך בן חורום ושיריך בעת יאכלו בנכורה ולא בשתי: **18** בעצלתים ימד המקה ובשפלוות ידים ידlef הבית: **19** לשוחק עשים לחם ויין ישמח חיים וחכוף יענה את הכלל: **20** גם במדעד מלך אל תקלל ובחרדי משכברך אל תקלל עשר כי עופ השמיים يولיך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

11 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאננו: **2** חן חלק לשבעה ונום לשמונה כי לא תדע מה היה רעה על הארץ: **3** אם י滿לא העבים נשם על הארץ ידרקו

יהיה טוב לראי האלים אשר ייראו מ לפניו: **13** וטוב לא יהיה לרשע ולא אריך ימים כצל אשר איננו ירא לפני אליהם: **14** יש הכל אשר נשעה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניעו אליהם במעשה הרשעים ויש רשעים שמניעו אליהם במעשה הצדיקים אמרתי שנס זה הכל: **15** ושבחתי אני את השמהה אשר אין טוב לאדם תחת המשמש כי אם לא יכול ולשחות ולשמוח והוא ילנו בעמלניימי חיו אשר נתן לו האלים תחת המשמש: **16** כאשר נתתי את לבני לדעת חכמה ולראות את העניין אשר נשעה על הארץ כי נס ביום ובלילה שנה בעינוי איננו ראה: **17** וראייתי אה כל מעשה האלים כי לא יכול האדם למצוא את המעשה אשר נשעה תחת המשמש בשל אשר יעמלו האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצוא:

9 כי אה כל זה נתתי אל לבו ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלים נס אהבה נס נתה אין יודע האדם הכל לפניהם: **2** הכל אשר לכל מקרה אחד לזריך ולרשע לטוב ולטהר ולטמא ולזוכה ולאשר איננו זבח כתוב כחטא הנשבע כאשר שבואה ירא: **3** זה רע בכל אשר נשעה תחת המשמש כי מקרה אחד לכל ונם לב בני האדם מלא רע והוללות כלבכם בחיהם ואחריו אל המתים: **4** כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלביו הוא טוב מן הארץ המתות: **5** כי החיים יודעים שימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: **6** נס אהבתם נס שנאתם נס קנאתם כבר אבודה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר טוב יינק כי כבר רצחה האלים את לחםך ושתה בלב טוב יינק כי מכך רצחה האלים את מעשיך: **8** בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסך: **9** ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חייו הכלך אשר נתן לך תחת המשמש כל ימי הכלך כי הוא חלק בחיהם ובועלך אשר אתה عمل תחת המשמש: **10** כל אשר תמצא ידק לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשוב ורעת וחכמה בשאל לך אלה שמה:

(Sheol h7585) **11** שבתי וראה תחת המשמש כי לא לקלם המרויז ולא לנגורים המלחמה ונום לא לחכמים לחם ונום לא לנבונים עשר ונום לא לידעים חן כי עת ופגע

ואם יפול עץ בדרכו ואם בצדפון מקום שיפול העץ שם יהוא: 4 שומר רוח לא יזרע וראה בעביהם לא יקצור: 5 כאשר איןך יודעת מה דרכך הרוח עצומים בכתן המלאה ככה לא תדע את מעשה האללים אשר עשה את הכלל: 6 בבקיר זורע את זרעך ולערב אל תמן ידך כי איןך יודעת איז זה יכרז הזה או זה ואם שנייהם כאחד טובים: 7 ומתוק האור וטוב לעיניהם לראות את המשמש: 8 כי אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם ישם ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הכלל: 9 שמה בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרךך לבך ובמראי ענייך ודע כי על כל אלה יביאך האללים במשפט: 10 והסר כעס מלכיך והعبر רעה מבשרך כי היולדות והשחרות הכלל:

12 זכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבוא ימי הרעה והגינו שנים אשר אמר אין לי בהם חפין: 2 עד אשר לא תחשך השימוש והאור והירוח והכוכבים ושבו העבאים אחר הגשם: 3 ביום שייזעו שמרי הבית והטעתו אנשי החיל ובטלו התחנות כי מעטו וחסכו הראות בארכות: 4 ונסנו דלתיים בשוק בשפל קול התחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבה יראי וחתחותם בדרך וינאץ השקר ויסתבל החנבן ותפר האבינה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספרדים: 6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ נלה הזוחב ותשבר כד על המבווע ונרען הנלנל אל הבור: 7 יושב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האללים אשר נתנה: 8 הבעל הבלים אמר הקולת הכלל:b: 9 וויתר שהיה קhalbת חכם עוד למד דעת את העם ואין וחקר תקן משלים הרבה: 10 בקש קhalbת למצא דברי חפין וכחוב ישר דברי אמת: 11 דברי חכמים כדרבנות וכמשמורות נטויעם בעלי אספונות נטויה מרעה אחד: 12 וויתר מהמה בני הזוהר שעשו ספרים הרבה אין קץ ולתג הרבה יונת בשער: 13 סוף דבר הכלל נשמע את האללים ירא ואת מצוחיו שמור כי זה כל האדים: 14 כי את כל מעשה האללים יבא במשפט על כל געלם אם טוב ואם רע:

מריטוי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנהם לי כל איבוי שמעו רעתי ששו כי אהה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמווני: 22 תבא כל רעתם לפניך ועלול למו כאשר עלולות לי על כל פשעי כי רבות אנתה ולבי דוי:

2 איך יעיב באפו אדרני את בחת ציון השליך משמי ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם הרני ביום אפו: 2 בלע אדרני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בית יהודת הניע לארץ חלל מלוכה ושרידה: 3 נרע בחורי אף כל קדרן ישראל השיב אחר ימינו מפני אובייך ויבער בעקבך אש להבה אכללה סביב: 4 דרך קשתו כאובייך נצוב ימינו כצר ויהרג כל מהמודיעין באهل בית ציון שפק אש חמתו: 5 היה אדרני כאובייך בלע ישראל בכל אידמנותיה שחת מבצרייך וירב בבית יהודת אניה ואינה: 6 ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח יהודת בציון מועד ושבת וניאץ בזעם אפו מלך וכחן: 7 זונה אדרני מזבחו נאר מקדשו הסגירות ביד אובייך חומת אידמנותיה קול נתנו בבית יהודת כיים מועד: 8 חשב יהודת להשחת חומות בית ציון נתה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יהודו אמללו: 9 טבעו בארץ שעירה אבד ושבר בריה יהודו שיקים הורידו לארץ ראשון בתולית ירושלים: ראשם חגרו שיקים הורידו לארץ ראשון בתולית ירושלים: 10 כלבו בדמותו עני חמרמרו מעי נשפק לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עלול ויונק ברחבות קרייה: 11 לאמתם יאמרו איה דגן ווין בתהעטפם חחל ברחבות עיר בהשתפק נפשם אל חיק אמתם: 12 מה אעודך מה אדרמה לך הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחמד בתולות בית ציון כי גודל כים שברך מי ירפא לך: 13 נביאיך חזך שוא ותפל ולא גלו על עונך להшиб שביתך ויחחו לך משאות שוא ומדוחים: 14 ספקו عليك כפים כל עברי דרך שركו ויונעו ראשם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: 15 פצו عليك פיהם כל אובייך שركו ויחרקו שנ אמרו בלענו אך זה היום שקוינחו מצאנו ראיינו: 16 עשה יהודת אשר זם בצע אמרתו אשר צוח מימי קדם הרס ולא חמל וישמח عليك אובייך הרם קרן צריך: 17 צעק לכם אל אדרני

1 איך ישבה בדור העיר רבתי עם היהת calamna רבתי בנויים שרתי מדינות היהת למס: 2 בכוכו תבכה בלילה ודמעחה על להחה אין לה מתחם מכל אהבה כל רעה בנדוו בה הי לו לה לאיבים: 3 גלה יהודת מען מרוב עבדה היא ישבה בנויים לא מצאה מנוח כל דרפה השינוי בין המצרים: 4 דרכיו ציון אבלות מבלאי בא מועד כל שעירה שוממין כהנאה נאנחים בתולתה ננות והיא מר לה: 5 הוז צריה לראש איביה של כי יהודת הונה על רב פשעה עלליה הלאו שבי לפניו צר: 6 ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שירה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפניו רודף: 7 זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה כל מהמודיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראה צרים שחקו על משבתת: 8 חטא חטה יהודת עליון לנירה היהת כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה נם היה נאנחה ותשב אחר: 9 טמאתת בשוליה לא זכרה אחראית ותרד פלאים אין מנהם לה ראה יהודת את עני כי הגדייל אובייך: 10 ידו פרש צר על כל מהמודיה כי ראתה נוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבוא בקהל לך: 11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מהמודיהם באכל להшиб נפש ראה יהודת והביטה כי הייתה זוללה: 12 לוא אליהם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב מכאובי אשר עלול לא אשר הונגה יהודת ביום חרון אפו: 13 ממרום שלח אש עצמות וירדנה פרש רשות לרגלי השיבינו אחר נתני שמהה כל היום דוה: 14 נשקר על פשעי בידיו ישתרנו על עלי צוארי הכספי כחי נתני אדרני בידי לא אוכל קום: 15 שלחה כל אבידי אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נתך אדרני לבתולת בית יהודת: 16 על אלה אני בוכיה עני עני ירדה מים כי רחק ממוני מנהם משב נפשי היה בני שוממים כי גבר אובייך: 17 פרשה ציון בידיה אין מנהם לה צוה יהודת לעקב סביביו צריו היהת ירושלים לנדה בינויהם: 18 צדיק הוא יהודת כי פיהו מורייתו שמעו נא כל עמים וראו מכאובי בתולות ובחרוי הלאו בשבי: 19 קראתי למאחבי המה רמוני כהני וקוני בעיר גנוו כי בקשׁו אבל למו וישבו את נפשם: 20 ראה יהודת כי צר לי מעי חמרמרו נהפק לבי בקרבי כי מרנו

פשענו ומרינו אתה לא סלחת: 43 סכתה באף ותרדפנו הרנות לא חמלת: 44 סכתה בענין לך מעבור הפללה: 45 שחי ומאוס תשמננו בקרב העמים: 46 פזו עליינו פיהם כל איבינו: 47 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: 48 פלני ימים תרד עני על שבר בת עמי: 49 עני ננרכה ולא תדרמה מאין הפנות: 50 עד ישקו וירא יהוה ממשימים: 51 עני עללה לפשי מכל בנות עיריו: 52 צוד צドוני צפוף איבי חنم: 53 צמתו בבור חי וידו אבן بي: 54 צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי: 55 קראתי שמק יהוה מבור החתיות: 56 קולי שמעת אל תלם אונק לרווחתי לשועתי: 57 קרבת ביום אקריך אמרת אל תירא: 58 רבת אדני ריבי נשפי גאלת חי: 59 ראייה יהוה עותתי שפתחה משפט: 60 ראייה כל נקמתם כל מוחשבתם לי: 61 שמעת חרפתם יהוה כל מוחשבתם עלי: 62 שפתי קמי והנונים עלי כל היום: 63 שבתם וקיטם הביטה אני מניניהם עלי כל היום: 64 תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיםם: 65 תתן להם מננת לב תאלתך להם: 66 תרדף באף ותשמידם מתחתשמי יהוה:

4 איך יוזם זהב ישנא הכתם הטוב תשחפכה אبني קדרש בראש כל חוות: 2 בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלוי חרש מעשה ידי יוצר: 3 נם תנין חלצו שד היניקו נוריהן בת עמי לאкор כי ענים במדבר: 4 דבק לשון יונק אל חכו בצתם עוללים שאלו לחם פרש אין להם: 5 האכלים לمعدנים נשמו בחוצאות האמנים עלי תולע תבקו אשפותו: 6 וינדל ענן בת עמי מהחטא סדם ההפלכה כמו נכרו הגע ולא חלו בה ידיים: 7 זכו נזירה משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר נורחות: 8 חש משוחר תארם לא נכרו בחוצות צפר עורם על עצם יבש היה עין: 9 טוביים היו חללי הרב מחללי רעב שהם יזובו מודקרים מהתובת שדי: 10 ידי נשים רחמניות בשלו ילידין היו לבירות למושבר בת עמי: 11 כליה יהוה את חמותו שפק חירון אף ויצת אש בציון והאכל יסודתיה: 12 לא האמין מלכי ארץ וכל ישבי חבל כי יבא צד ואויב בשעריו ירושלם: 13 מחתנת נביאה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: 14 גנוו עורים בחוצות נגאל בדם בלבד יוכלו גנוו בלבשיהם: 15 סורו טמא קראו למם סורו סורו אל

חוימת בת ציון הורידי כנהל דמעה יומם ולילה אל התני פונת לך אל הדם בת עינך: 19 קומי רני בליל לראש אשمرות שפכלי כמים לבך נכח פני אדרני שאילו כפיק על נפש עוליך העטופים ברעב בראש כל חוות: 20 ראה יהוה והビיטה למי עללה כה אם תאכלנה נשים פרדים עלי טפחים אם יחרוג במקדש אדרני כהן ונביא: 21 שכבו לארץ חוות נער וזקן בתולתי ובחרורי נפלו בחרב הרנות ביום אפק טבחת לא חמלת: 22 תקרא כוים מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביותי איביכם:

3 אני הנבר ראה עני בשבט עברתו: 2 אותי נהג וילך חשך ולא אור: 3 אך בישיב יהפק ידו כל היום: 4 בלהה בשרו ועורי שבר עצמותי: 5 בנה עלי ויקף ראש ותלאה: 6 במחשכים הושיבני כמותי עולם: 7 גדר בעדי ולא יצא האכיב נחשת: 8 נם כי אעך ואשוע שם חפלתי: 9 גדר דרכי בנויות נתיבתי עזה: 10 דב ארכ הוא לאריה במסתרים: 11 דרכי סורר ויפשחני שמני שם: 12 דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: 13 הביא בכליותיبني אשפטו: 14 היהתו שחק לכל עמי נגינתם כל היום: 15 השבעני במורורים הרוני לענה: 16 ויגרש בחצץ שני הcapeיני באפר: 17 ותונגה משלום נפשי נשיתו טוביה: 18 ואמר אבר נצחי ותוחלתני מיהוה: 19 זכר עניי ומרודיו לענה וראש: 20 וכדור תוכור ותשיח עלי נשפי: 21 זאת אשיב אל לביו על בן אוחיל: 22 חסדי יהוה כי לא תמןנו כי לא כלו רחמייו: 23 חדשים לבקרים הרבהה אמונהך: 24 חלקו יהוה אמרה נשפי על בן אוחיל לו: 25 טוב יהוה לקו לנפש תדרשו: 26 טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: 27 טוב לבגר כי ישא על בנעוריו: 28 יש בגד וידם כי נטול עליו: 29 יתן בעפר פיהו אויל יש תקה: 30 יתן למכהו לחוי ישבע בחדרפה: 31 כי לא יזנה עלום אדרני: 32 כי אם הונגה ורחם כרב חסדו: 33 כי לא ענה מלבו ונינה בני איש: 34 לדכא תהת רגליו כל אסורי ארץ: 35 להטאות משפט גבר גדר פני עליון: 36 לעות אדם ברכיבו אדרני לא ראה: 37 מי זה אמר ותהי אדרני לא צוה: 38 מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: 39 מה יתאונן אדם חי גבר גדר נבר גדר פני עליון: 40 נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה: 41 גושא לבבנו אל כפים אל אל בשם: 42 נחנו

תגעו כי נצו גם אמרו בנים לא יוסיפו לנו : 16 פניו יהוה חלכם לא יוסיף להבitem פנו כהנים לא נשאו זקנים לא חננו : 17 ועדינה תכלינה עיניינו אל עזרתנו הבעל בצפירתנו צפינו אל נוי לא יושע : 18 צדו צעדינו מלכת ברחובינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו : 19 קליהם היו רדפניו מנשריו שמיים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו : 20 רוח אפיינו מישיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלוי נהיה בנים : 21 שיישי ושמי בת אדרום ישבתי בארץ עזין נם עליך עבר כס תשכרי ותתערבי : 22 חם עונך בת ציון לא יוסיף להגלוותך פך עונך בת אדרום גלה על חמתאתך :

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית וראתה את חרפתנו : 2 נחלתו נהפכה לזרים בתינו לנכרים : 3 יתומאים היינו אין אב אמותינו כאלמנות : 4 מיימינו בכסף שתינו עצינו במחירות באו : 5 על צוארנו נרדפינו ונענו לא הונח לנו : 6 מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם : 7 אהתינו חטאינו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו : 8 עבדים משלו בנו פרק אין מידם : 9 בנפשנו נבאי לחמנו מפני חרב המדבר : 10 עורנו כתנו נכמרנו מפני ולעפות רעב : 11 נשים בציון ענו בתלה בערי יהודה : 12 שרים בידם נתלו פנו זקנים לא נחררו : 13 בחורים טהון נשאו ונערו בעץ כשלו : 14 זקנים משער שבתו בחורים מגנינות : 15 שבת משוש לבנו נחפה לאבל מחלנו : 16 נפללה עטרת ראשנו אוֹי נא לנו כי חטאנו : 17 על זה היה דוח לבנו על אלה החשו עיניינו : 18 על הדר ציון ששם שועלים הלכו בו : 19 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדרכך ודורך : 20 למה לנצח תשחחנו תזובנו לאך ימים : 21 חשבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו קודם :

מאד :

ויכתב בחרתי פרס ומדוי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אהשורהש וממלכotta יתנו המלך לרעהה הטובה ממנה: ²⁰ ונשמעו פתנים המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהם למגנול ועד קטן: ²¹ וויתיב הדרבר בעניי המלך והשרים ויעש המלך דבר ממכן: ²² וישלח ספרדים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם עם כלשונו להיות כל איש שרר בכיותו ומדבר כלשון עמו:

2 אחר הדברים האלה כשק חמת המלך אהשורהש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נזיר עליה: ² ויאמרו נערי המלך משרתו יבקשו למלך נערות בתולות טבות מראה: ³ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתוללה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגאנס סריס המלך שמר הנשים ונזין תמרוקיהן: ⁴ ווהנערה אשר熹 טוב בעניי המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדרבר בעניי המלך ויעש כן: ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימייני: ⁶ אשר הגללה מירושלים עם הגללה אשר הגללה עם יכניה מלך יהודה אשר הגללה נובוכוראצ'ר מלך בבל: ⁷ ויהיו אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפה תאר וטובת מראה ובמותה אביה ואממה לקחה מרדכי לו לבת: ⁸ ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו ובהקצת נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הני ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגונ שמר הנשים: ⁹ וויתיב הנערה בעניינו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנotta לתה לה ואת שבע הנערות הראיות לתה לה מבית המלך רישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: ¹⁰ לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תניד: ¹¹ ובכל יום ויום מרדכי מתחלך לפני ה策 בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: ¹² ובתנווע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אהשורהש מקץ היה לה כדת הנשים שניהם עשר חדש כי כן יملאו מי מרוקיהן ששה חדשם בשן המר וששה חדשים בבשימים ובתרמווקי הנשים: ¹³ ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמיר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: ¹⁴ בערב היא באה ובבקיר היא

1 ויהי ביום אהשורהש הוא אהשורהש המלך מודה ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ² ביום ההם כשבת המלך אהשורהש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ³ בשתה שלוש למלכו עשה משתה לכל שרו ועבדיו חיל פרס ומדוי הפתמים ושרי המדינות לפניו: ⁴ בחראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת נדולתו ימים רבים שמנונים ומתה יום: ⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגנול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר נתת ביתן המלך: ⁶ חור כרפס ותכלת אהזו בחבליו בוין וארגן על גללי כסף ועמורדי שיש מנות זהב וככסף על רצפת הבית ושם ודר וסחרת: ⁷ והשകות בכללי זהב וככלים מכלים שונים ויין מלכות רב כדי המלך: ⁸ והשתיה כדת אין אנס כי כן יסוד המלך על כל ביתו לעשות כרצון איש ואיש: ⁹ נם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אהשורהש: ¹⁰ ביום השבעי כתוב לב המלך בינו אמר למחומן בזאת חרבורנא בנטה ובאנטו זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את בני המלך אהשורהש: ¹¹ להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתהר מלכות להראות העמים והשרים את יפה כי טובת מראה היא: ¹² ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאר וחמתו בערה בו: ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידע העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידי עיתות ודין: ¹⁴ והקרב אליו כרשנא שתר אדרמתא תרשיש מרסנא ממוכן שבעת שרדי פרס ומדוי ראי פנו המלך ליושבים ראשנה בממלכות: ¹⁵ כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אהשורהש ביד הסריסים: ¹⁶ ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אהשורהש: ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבוזות בעלייהן בעיניהם באמורם המלך אהשורהש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: ¹⁸ וההווע זהה אמרנה שירות פרס ומדוי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך ו כדי בוין וקצף: ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפני

העמים בכל מדינות מלכויות ודרתיים שנות ממל'ם עם ואת דת הי המלך אונם עשים ולמלך און שוה להניהם : 9 אם על המלך טוב יכתוב לאברם ועשרה אלףים ככר כסף אשכול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנוו המלך : 10 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתה האני צרר היהודים : 11 ויאמר המלך להמן הכסף נתנו לך והעם לעשות בו כתוב בענייך : 12 ויקראו ספרי המלך בחדש הראישן בשלושה עשר יום בו יכתוב ככל אשר צוה המן אל אחדרפנוי המלך ואל הփוח אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם עם מדינה ומדינה אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם עם מדינה ומדינה כתבה ועם עם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתבות וחם בטבעת המלך : 13 ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמוד להרגן ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טר ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר ושללים לבוז : 14 פתשנן הכתוב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויל לכל העמים להיות עתדים ליום הזה : 15 הרצים יצאו דוחופים ברבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשותה והעיר שונן נבוכה :

4 ומרדיyi ידע את כל אשר נעשה וירע מרדכי את בגדיו וילבש شك ואפר ויוצא בתחום העיר ויזעק עצקה נדליה ומורה : 2 ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש شك : 3 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו מגיע אבל נдол ליהודים וצום ובכי ומספד شك ואפר יצע לרבים : 4 ותבואהנה נערות אסתר וסריטה ויינדו לה והתחלה המלכה מادر ותשלה בגדים להלביש את מרדכי ולהטיסר شكו מעליו ולא קבל : 5 ותקרא אסתר להתק מסריטי המלך אשר העמיד לפניה ותצוחו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה : 6 ויצא התק אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפניו שער המלך : 7 וינויד לו מרדכי את כל אשר קרוו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקל על גנוו המלך ביהودים לאבדים : 8 ואთ פתשנן כתוב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצאות עלייה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה : 9 ויבוא התק וינויד לאסתר את דברי מרדכי : 10 ותאמיר אסתר להתק ותצוחו אל מרדכי : 11

שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשו סריס המלך שמר הפלשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפי בה המלך ונקראה בשם : 12 ובנהיגת תר אסתור בת אביחיל דר מרדכי אשר לך ליבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר אמר הגו סריס המלך שמר הנשים והדי אסתור נשאת חן בעני כל ראייה : 13 ותלקח אסתור אל המלך אחשורש אל בית מלכוות בחדר העשורי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכוות : 14 ויאחаб המלך את אסתור מכל הנשים ותשא חן וחסド לפניו מכל הבהירות וישם כתר מלכות בראשה וויליכת החת ושתה : 15 ויעש המלך משתה נдол לכל שריו ועבדיו את משתה אסתור בחולות שתי ומרדיyi ישב בשער המלך : 16 אין אסתור מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתור עשה כאשר היה באמנה אותו : 17 בימים ההם ומרדיyi ישב בשער המלך קאץ בנתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח ייד במלך אחשורש : 18 וירודע הדבר מרדיyi וינויד לאスター המלכה והתאמיר אסתור למלך בשם מרדכי : 19 ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עז ויכתב בספר דבריו הרים לפני המלך :

3 אחר הדברים האלה נdal המלך אחשורש את המן במדתא האני יונשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו : 2 וכל עבידי המלך אשר בשער המלך קרעים ומשתוחים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדיyi לא יכרע ולא ישתחוו : 3 ויאמרו עבידי המלך אשר בשער המלך למרדיyi מודיע אתה עבר את מצות המלך : 4 והוא אמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם וינויד להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הניד להם אשר הוא יהודי : 5 וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחווה לו וימלא חמתה : 6 ויבוא בעניינו לשלח ייד במורדכי לבדו כי הניד לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמוד את כל היהודים אשר בכל מלכוות אחשורש עם מרדכי : 7 בחדר הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורש הפל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדר שנים עשר הוא חדש אדר : 8 ויאמר המן למלך אחשורש ישנו עם אחד מפזר ומفرد בין

כל עבדי המלך ועם מדיניות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אותה להmitti בלבד מאשר לו המלך את שרביט הזזה וחיה ואני לא נקרatoi לבוא אל המלך זה שלושים ימים: ¹² וגינויו למדרכי את דבריו אסתר: ¹³ ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדרמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: ¹⁴ כי אם החרש תחרישי בעת זו זאת רוח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת בית אביך תאבדו ומוי יודע אם לעת זאת הנעת למלאות: ¹⁵ וואמר אסתר להשיב אל מרדכי: ¹⁶ לך כנוס את כל היהודים התמצאים בשושן וצומו על אל האכלו ועל חשתו שלשת ימים לילה ויום נם אני ונערתי אצום וכן בכון אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: ¹⁷ ויעבר מרדכי וייש בכל אשר כוחה עליו אסתר:

6 בלילה ההוא נרדעה שנת המלך ויאמר להבב את ספר הזכרונות דברי הימים וייהו נקרים לפני המלך: ² וימצא כתוב אשר הניגן מרדכי על בנתנא ותרש שני סרטי המלך משמורי הסף אשר בקשו לשלהח יד במלך אחשורי: ³ ויאמר המלך מה נעשה קיר וגדרולה למרדכי עליו והוא אמרו נעריו המלך משרותיו לא נעשה עמו דבר: ⁴ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לחתולות את מרדכי על העז אשר הכנין לו: ⁵ ויאמרו נעריו המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ⁶ ויבואו המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי ייחפץ המלך לעשות יkir יותר ממני: ⁷ ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: ⁸ ויבאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: ⁹ וגונתו הלבוש והסוס על ד' איש משרי המלך הפרתמים והלביבו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבוו והמן לון: ¹⁰ ויאמר המלך להמן מהר קח על הסוס ברחוב העיר ויקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ¹¹ ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למדרכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: ¹² וויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילبس את מרדכי וירכיבוו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ¹³ ווישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחיפוי ראש: ¹⁴ ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרכחו ויאמרו המן עלה רוח שמה ותכלת לו כי נפול תפול לפניו: ¹⁵ ועדם מדברים עמו וסרטי המלך הינו ייבהלו להבב את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

5 יהיו ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בבית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ² ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעינו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזזה אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ³ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשך עד חצי המלכות ונתן לך: ⁴ ויאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן מהר את המן לעשות את דבר אסתר: ⁶ ויאמר המלך לאל המשתה אשר עשתה אסתר: ⁷ ויאמר המלך מה שאלתך ונתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות והתש: ⁸ ותען אסתר ותאמר שאלתי ובשתי: ⁸ אם מצאתי חן בעינו המלך ואם על המלך טוב לחתה את שאלתי ולעשות את בקשיי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם וטוב לב וכראות המן את ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וממן וימלא המן על מרדכי בשער המלך ולא קם ולא קם עמו ונילא המן על מרדכי חמה: ¹⁰ וויראפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: ¹¹ ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר נדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: ¹² ויאמר המן אף לא הביאה

bihorim: 8 ואתם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך והתמו בטבעת המלך כי כתבת אשר נכתבת בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להшиб: 9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדר השלישי הוא חדש סיון בשלושה עשרים בו כתבת בכל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחדרפנום והפהות ושרי המדיניות אשר מהרו ועד כוש שבע ושרים ומאה מדינה מדינה ומדינה כתבה ועם עם כלשנו ועל היהודים כתבתם וכלשונם: 10 וכותבת בשם המלך אחשורש ויחתום בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחתרנים בני הרגמים: 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר כל עיר ועיר להקהל ולעمر על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חילם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללים לבו: 12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורש בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר: 13 פתשנין הכתוב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויה לכל העמים ולהיות היהודים עתודרים ליום הזה להנקם מאיביהם: 14 הרצים רכבי הרכש האחתרנים יצאו מבהלים ורוחפים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה: 15 ומרדיyi יצא מלפני המלך לבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גודלה ותכרייך בז' וארגמן והעיר שושן צהלה ושמהה: 16 ליהודים היהת אורה ושםחה ושונן ויקר: 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע שמהה ושונן ליודים משתה יומם טוב ורבים מעמי הארץ מתיידדים כי נפל פחד היהודים עליהם:

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יומם אשר הגיע דבר המלך ודרתו להעשות ביום אשר שבר אויבי היהודים לשלוות בהם ונהפרק הוא אשר ישלוו היהודים מהה בשנויות: 2 נקללו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורש לשלה יד במבקשי רעם: ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי המדיניות והאחדרפנום והפהות ועמי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: 4 כי נдол מרדכי בבית המלך ושמו חולך ונдол: 5 אחשורש לאסתר המלכה ולמרדיyi היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו

מלך לאסתר נס ביום השני במשתה היין מה שלא תאר אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות והעש: 3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב נתן לי נפשי באלה ועמי בבקשתו: 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך: 5 ויאמר המלך אחשורש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מרלאו לבו לעשות כן: 6 ותאמיר אסתר איש צר ואויב המן הרע נשפו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתא אלה והרעה מאת המלך: 8 והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עלה והוא אמר המלך הנם לכבות את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: 9 ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך נס הנה העז אשר עשה המן למראדיyi אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן נגה חמשים אמה ויאמר המלך תלחו עליו: 10 ויתלו את המן על העץ אשר הכנין למראדיyi וחמת המלך שככה:

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורש לאסתר המלכה את בית המן צר היהודים ומרדיyi בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: 2 ויסיר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למראדיyi ותשם אסתר את מראדיyi על בית המן: 3 ותוסוף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותברך ותתאנן לו להעביר את רעת המן האגני ואת מהשנתו אשר חשב על היהודים: 4 יוושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ותאמיר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לננייו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעניינו יכתב להшиб את הספרים מהשנתה המן בן המדרתא האגני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולחת: 7 ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה ולמרדיyi היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו

האללה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האנרגת
הזהות ומה ראו על ככה ומה הניע אליהם: 27 קומו וקבל
היהודים עליהם ועל זרים ועל כל הנלויים עליהם ולא
יעבור להיות עושים את שני הימים האלה כתובם וכומנם
בכל שנה וננה: 28 והחמים האלה נוכרים ונעשה בכל
דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה עיר ועיר
וימי הפורים האלה לא יעברו מתקף היהודים וזכרם
לא יסוף מזדעם: 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביהיל
ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אנרגת הפורים
הזאת השניה: 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל
שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום
ואמתה: 31 לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר
קיים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
על נפשם ועל זרים דברי הצמות ועקבם: 32 ומאמר
אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר:

10 וישם המלך אחשורש מס על הארץ ואיי הים: 2
וכל מעשה תקפו גבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר
נדלו המלך הללו הם כתובים על ספר דברי הימים
למלך מדי ופרס: 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך
אחשורוש וגודול ליהודים ורצוי לריב אליו דריש טוב
לעמו ודבר שלום לכל ורעו:

בשניהם כרzonם: 6 ובשונן הבירה הרנו היהודים
ואבד המש מאות איש: 7 ואת פרשנדה ואת דלפון
ואת אספה: 8 ואת פורתא ואת אדריא ואת אידיתא:
9 ואת פרמשטה ואת אריסי ואת אדריא ואת ויזטה: 10
עשרה בני המן בן המגדת צדר היהודים הרנו ובכזה
לא שלחו את ידם: 11 בביום ההוא בא מספר ההרונים
בשונן הבירה לפני המלך: 12 ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשונן הבירה הרנו היהודים ואבד המש מאות
איש ואת עשרה בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו
ומה שאליך וייתן לך ומה בקשך עוד ותעש: 13 ותאמר
אסתר אם על המלך טוב ינתן נם מהר לייהודים אשר
בשונן לעשות כרת היום ואת עשרה בני המן יתלו על
העץ: 14 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשונן ואת
עשרה בני המן תלו: 15 ויקhalbו היהודים אשר בשונן נם
ביום ארבעה עשר לחדר אדר ויירנו בשונן שלש מאות
איש ובכזה לא שלחו את ידם: 16 ושאר היהודים אשר
במדינות המלך נקhalbו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם
והרג בשניהם חמשה ושבעים אלף ובכזה לא שלחו את
ידם: 17 ביום שלשה עשר לחדר אדר ונוח באربعעה
עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: 18 והיהודים
אשר בשונן נקhalbו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו
ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: 19
על כן היהודים הפזרו היישבים בעיר הפתוחות עשים
את יום ארבעה עשר לחדר אדר שמחה ו משתה ויום טוב
ומשלוח מנות איש לרעהו: 20 ויכתב מרדכי את הדברים
הآل וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: 21 לקים עליהם
להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדר אדר ואת
יום חמישה עשר בו בכל שנה וננה: 22 כימים אשר
נחו בהם היהודים מאיביהם והחדר אשר נהפק להם
מינון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותן ימי משתה
ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומנות לאביניהם: 23
וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם: 24 כי המן בן המגדת האגני צדר כל
היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא
הגורל להם ולאבדם: 25 ובכאה לפני המלך אמר עם
הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על
ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: 26 על כן קראו לימים

וימצא עשר ידות על כל החרטומים האשפיים אשר בכל מלכוּתו: 21 ויהיו דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

2 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלומות ותהפעס רוחו ושנתו נהייה עליו: 2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפאים ולמכשפים ולכשדים להניד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: 3 ויאמר להם המלך חלום חלומו ותהפעס רוחו לדעת את החלום: 4 וירבררו הכהדים למלך ארמונות מלכא לעלמיין חוי אמר חלמא לעבדיך ופשרה נחוא: 5 ענה מלכא ואמר לכשדים מלטה מני אודא חן לא תהוועני חלמא ופשרה הדמיין תעבערין ובתריכון גולי יתשמון: 6 והן חלמא ופשרה תזחון מתנן ונבזזה וירק שנייא תקבלון מן קדרמי להן חלמא ופשרה החוני: 7 ענו תנינוט ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוּה: 8 ענה מלכא ואמרמן מן יציב ידע אהנה די עדנא אנתן זבין כל קבל די חיויטן די אודא מני מלטא: 9 די חן חלמא לא תהוועני חדה היא דתכון ומלה כרבה ושחויטה הזמנתון למאמר קדרמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תזחוני: 10 ענו כשדיין קדם מלכא ואמרין לא איתוי אנש על יבשחא די מלצת מלכא יכול להחויה כל קבל די כל מלך רב ושלט מלה כרנה לא שאל לכל חרטם ואשפ' וכשדי: 11 ומלהא די מלכח שאל יקירה ואחרן לא איתוי יהונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהוּן עס בשרא לא איזותוי: 12 כל קבל דנה מלכא בסנס וקצף שוניא ואמר להובודה לכל חכמי בבל: 13 וחדחא נפקת וחכמיא מתקשלין ובעו דניאל וחברותו להתקטלה: 14 באדין דניאל התיב עטה וטעם לא אריך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכמי בבל: 15 ענה ואמר לאירוע שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלטה הורוד אירוע לדניאל: 16 ודורניאל על ובעה מן מלכא די זמן נתן לה ופשרה להחויה למלכא: 17 אדין דניאל לביתה איז ולחנניה מישאל ועוזרה חברויה מלטה הורוד: 18 ורוחמן למבעא מן קדם אלה שמייא על רזה דנה די לא יהבדין דניאל וחברותו עס שאר חכמי בבל: 19 אדין לדניאל בחזוּה די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמייא: 20 ענה דניאל ואמר לדהוא שמה די אללה מביך מן

1 בשנות שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה בא נבכדנצר מלך בבל ירושלים ויצר עלייה: 2 ויתן אדרני בידיו את יהוקים מלך יהודה ומקצת כל בית האלדים ויבאים אדרן שנער בית אלהי ואת הכלים הביאו אוצר אלהי: 3 ויאמר המלך לאשפינו רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומון הפרתמים: 4 ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידיעי דעת ומבני מדעasher כה בהם לעמד בהיכל המלך וללמודם ספר ולשון כסדרים: 5 וימן להם המלך דבר יום בוינו מפת בן המלך ומפני משתיו ולנדלים שניים שלוש ומקצתם יעדמו לפני המלך: 6 ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועוזרה: 7 וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצ'ר ולהחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעוזרה עבר ננו: 8 וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתחן המלך ובין משתו ויבקש משר הסрисים אשר לא יתגאל: 9 ויתן הלאדים את דניאל לחסד ולרחמים לפניו שר הסיסים: 10 ויאמר שר הסיסים לדניאל יראה אני את אדרני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למשה יראה את פניכם ועפifs מן הילדים אשר נגילכם וחיבתם את הראש למלך: 11 ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסיסים על דניאל חנניה מישאל ועוזרה: 12 נס נא את עבדיך ימים עשרה וויתנו לנו מן הורעים ונأكلה ומים ונשהה: 13 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתחן המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: 14 ושמעם להם לדבר זהה ויונסם ימים עשרה: 15 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריא בשער מן כל הילדים האכלים את פתחן המלך: 16 ויהי המלצר נשא את פתבונים ויין משתיכם ונתן להם זרעים: 17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלדים מדע והשכל בכל ספר וחקמה ודניאל הבין בכל חזון וחלומות: 18 ולמקצת הימים אשר אמר המלך להבאים ויבאים שר הסיסים לפניו נבכדנצר: 19 וידבר אתם המלך ולא נמצאו מכם לדניאל חנניה מישאל ועוזרה ויעמדו לפניו המלך: 20 וכל דבר חכמה בינה אשר בקש מהם המלך

כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפזרלא די מריעע כל אלין תדק ותרע: 41 ודי חוויתה גנלייא ואצבעתא מנהון חספ די פחר ומנהון פרזול מלכו פלינה תהוות ומון נצבתא די פרזלא להוא בה כל קבל די חוויתה פרזול מערב בחספ טנא: 42 ואצבעת רנלא מנהון פרזול ומנהון חספ מן קצת מלכותא תהוות תקיפה ומנה תהוות תבירה: 43 די חוויתה פרזול מערב בחספ טנא מהערבן להוונ בזורע אנשא ולא להוונ דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזול לא מתערב עם חספא: 44 ובויומיהון די מלכיא אונן יקים אלה שמייא מלכו די לעלמן לא תחבל ומלכotta לעם אחרון לא תשתקן תדק וטסיף כל אלין מלכותא והוא תקום לעלמא: 45 כל קבל די חווית די מטורה אטנורח אבן די לא בירין ודרקת פרזול נחטא חספא כספא ודרבא אלה חדוד למלך גהה ריזין להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה: 46 באדין מלכיא נבווכנץר נפל על אנטפו וולדנייאל סנד וממחה ניחחין אמר לנסהה לה: 47 ענה מלכיא לדניאל ואמר מן קשט די אלהון הו אללה יונן ומרא מלכין גוללה ריזין די ייכלה למגלא רזה דנה: 48 אדין מלכיא לדניאל רבבי ומגן רברבן שניאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סנין על כל חכמי בבל: 49 ודניאל בעא מן מלכיא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד ננו ודניאל בתרע מלכיא:

3 נבווכנץר מלכיא עבד צלם די דהוב רומה אמוני שתין פתיה אמוני שת אקיימה בבקעת דורא במדינת בבל: 2 נבווכנץר מלכיא שלח למכןש לאחדרפניא סנニア ופחוטא אדרנורייא נדרבריא דתבריא חפתיא וכל שלטני מדינתה לחנכת צלמא די היקום נבווכנץר מלכיא וקאמין לקבל צלמא די היקום נבווכנץר: 4 וכרווא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמייא ולשニア: 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקותא קויתס סבכא פסנתרין סומפניה וכלי זני זمرا תפלון ותסנDON לצלם דהבא די היקום נבווכנץר מלכיא: 6 ומון די לא יפל ויסנד בה שעתא יתרמא לנו אתון נורא יקרתא: 7 כל קבל דנה בה ומנא כדי שמעין

עלמא ועד עולם די חכמה ונבורתא די לה היא: 21 והוא מהשנא עדニア ומוניא מהעה מלכין ומתקים מלכין ייב החמותא לחכימין ומנדע לידעו בינה: 22 הו נלא עמייתה ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהייא עמה שרא: 23 לך אלה אבהתי מהוודא ומשבח أنها די חכמה ונבורתא הובת לי וכען הודיעני די בעינא מניך די מלת מלכא הודעתנא: 24 כל קבל דנה דניאל על על אריך די מני מלכיא להובת להכימי בבל אול וכן אמר לה לחכימי בבל אל החובד העלני קדם מלכיא ופשרה למילכא אהוא: 25 אדין אריך בחתבלה הנעל לדניאל קדם מלכיא וכן אמר לה די השחתת נבר מן בני גלותא די יהוד פשרא למלך יהוד: 26 ענה מלכיא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצ'ר הארכיך כהה להודעתני חלמא די חווית ופשרה: 27 ענה דניאל קדם מלכיא ואמר רזה די מלכיא שאל לא חכימי אשפין חרטמין גורין אילין להחויה למלך: 28 ברם איתוי אלה בשמייא גלא רזין והודע למלך נבווכנץר מה די להוא באחריות יומייא חלמק והזויו ראשך על משכבר דנה הוא: 29 אתה מלכא רעינך על משכבר סלקו מה די להוא אחרי דנה מלכיא כהה רוזא דנה גלי לי להן על דברת די איתוי כי מן כל הייא רוזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלך יהודין ורעניינו לבבך תנדע: 31 אתה מלכיא זהה הוית ואלו צלים חד שנייא צלמא דקן רב זיווה יותר קאם לקלבל ורזה דחיל: 32 הו צלמא ראשה די דהוב טב חדוחי ודרעוווי די כסף מעוזי וירכטה די נחש: 33 שקווי די פרזול גנלווי מנהון די פרזול ומנהון די חספ: 34 חזה הוית עד די התגנורת אבן די לא בירין ומחת לצלמא על רגלה די פרזול וחספה והדרת המון: 35 באדין דקן כהה פרזול חספה נחשה כספא ודרבא והוא כעור מן אדררי קיט ונשא המון רוחא וכל אחר לא השתחח להוון ובבנא די מחת לצלמא הוות לטור רב ומלה כל אדרעא: 36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכיא: 37 אתה מלכיא מלך מלכיא די אלה שמייא מלכותה חסנה ותקפה ויקרא יהב לך: 38 ובכל די אדין בני אנשא חיota ברא וועוף שמייא יהב בידך והשלט בכל הון אתה הו ארשא די דהבא: 39 ובתרך תקום מלכו אחורי ארשא מניך ומילכו תליתיא אחורי די נחש די תשלט בכל אדרעא: 40 ומילכו רביעה תהוא תקיפה

רמיינא לנוֹא נורא מכפתין עניין ואמרין למלא ציבא מלכא :
מלכא : 25 ענה ואמר הד אנה חזה נברון ארבעה שרים מהלכין בנוֹא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רבייעיא דמה לבר אלהון : 26 באידין קרב נבוכדנצר לתרע אthon נורא יקדרתא ענה ואמר שדרך מישך ועבדנו גנוֹ עבדותו די אללה עלייא פקו ואתו באידין נפקין שדרך מישך ועבדנו מון גנוֹ נורא : 27 ומתקנשין אחשדרפניא סנניא ופחדנו גנוֹ גנוֹ נורא :
ופחדתא והדברי מלכא חזין לנבריא אלך די לא שלט נורא בנשמהון ושער ראשון לא התחרך וסרבליהון לא שנוֹ וריה נור לא עדת בהון : 28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלהון די שדרך מישך ועבדנו די שלח מלאכה ושיזוב לעבדותיו די התחרצטו עליה ומלהת מלכא שניו ויהבו נשיחון די לא יפלחון ולא ישגدون לכל אלה להן לא אלהון : 29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די אמר שלחה על אלהון די שדרך מישך ועבדנו גנוֹ הדמיין ויתעדר וביתה נולאי ישתחוו כל קבל די לא איתא אלה אחרון די יכל להצלה כרנה : 30 באידין מלכא הצלחה לשדרך מישך ועבדנו במדינתה בבל :

4 נבוכדנצר מלכא לכל עמייא אמייא ולשניא די באידין בכל ארעה שלמכוּן ישנא : 2 אתייא ותמהיא די עבר עמי אלה עלייא שפר קדרמי להחויה : 3 אתהו כמה רברביון ותמהוהו כמה תקייפין מלכotta מלכות עלם ושלטנה עם דר ודדר : 4 אנה נבוכדנצר שלה הווית בביתי ורענן בהיכיל : 5 חלם חזות וידחלני והרחרין על משכבי וחווי הראשי יבهلני : 6 ומני שים טעם להגעלה קדרמי לכל חכמי בבבל די פשר חלמא יהודענין : 7 באידין עליין חרטמיא אשפייא כshedיא וגנוריא וחלמא אמר אנה קדרמיון ופשרה לא מהודעין לי : 8 עוד אחרין על קדרמי דניאל די שמה בלטשאצ'ר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדרישין בה וחלמא קדרמוּהי אמרתא : 9 בלטשאצ'ר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדרישין בך וככל רוז לא אנס לך חזוי חלמי די חזות ופשרה אמר : 10 וחוזוי ראש עלי משכבי חזזה הוית ואילן אילן בנוֹ אראעא ורומה שניא : 11 הרבה אילנא ותקף ורומה ימطا לשמייא וחוותה לסתוף כל ארעה : 12 עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתהו תטלל חיוט ברא ובענפוחיו ידרון צפרי שמיא ומנה יתוין כל בשרא : 13 חזזה הוית

כל עממייא קל קרנא משורקיותא קויתרס שכא פסנתרין וכל זוי זמרא נפלין כל עממייא אמייא ולשניא סנדיין לצלם דהבא די הקיט נבוכדנצר מלכא : 8 כל קבל דנה בה זמנה קרבו נברון כshedאי ואכלו קרכזיהון די יהודיא : 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמיין זוי זמרא יפל ויסנד לצלם דהבא : 10 וממן די לא יפל ויסנד יתרמא לנוֹא אהון על עבידת מדינתה בבל שדרך יהודאיין די מניה יתהון על עבידת מדינתה בבל שדרך מישך ועבדנו גנוֹ נבריא אלך לא שמו עלייך מלכא טעם לא אלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקיטמת לא סנדיין : 13 באידין נבוכדנצר ברנוֹ וחמה אמר להויה לשדרך מישך ועבדנו גנוֹ באידין נבריא אלך היהו קדם מלכא : 14 ענה נבוכדנצר ואמר להון הצרא שדרך מישך ועבדנו לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקיטמת לא סנדיין : 15 כען חן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משורקיותא קויתרס שכא פסנתרין וסומפניה וכל זוי זמרא חפלין ותשגdon לצלמא די עבדת והן לא תסנדון בה שעטה תתרמונן לנוֹא אהון גנוֹ ריא קדרתא וממן הוא אלה די ישזנכון מוןידי : 16 ענו שדרך מישך ועבדנו גנוֹ ואמרין למלאה נבוכדנצר לא החשין אננהה על דנה פתגמ להתבותך : 17 חן איתא אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיזובתגנא מן אהון נורא קדרתא ומך מלכא ישזיב : 18 וזה לא ידריע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקיטמת לא סנדס : 19 באידין נבוכדנצר התמלי חמוא וצלם אנפוהו אשטען על שדרך פשיטותגנא מן אהון נורא קדרתא ומך מלכא ישזיב על די חזזה למזואה : 20 ולגנברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד למזוא לאתונא חד שבעה על די חזזה למזואה : 21 באידין נבריא אלך כפתו בסרבלייהון נורא קדרתא : 22 באידין נבריא אלך די מלחת מלכא מהצפה יקרתא : 22 כל קבל דנה מון די מלחת מלכא לשדרך מישך ואתונא זהה יתרא נבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבדנו קטל המון שביבא די נורא : 23 ונבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבדנו גנוֹ נפלוֹ לנוֹא אהון נורא יקרתא מכפתין : 24 באידין נבוכדנצר מלכא מלכא תורה וקס בהתבהלה ענה ואמר להדרבוּהי הא נברין תלתא

אמרין נבוכדנצר מלכא מלכתה עדת מנך : 32 ומן אنسא לך טרדין ועם חיות ברא מהדר עשבא כתוריין לך יטעמן ושבעה עדניין יהלפון עלייך עד די תנדעדי שליט עלייא במלכות אנסא ולמן די יצבא יתמנה : 33 בה שעה מלאחא ספת על נבוכדנצר ומן אנסא טריד ושבא כתוריין יאכל ומטל שמייא נשמה יצטבע עד די שערה נשרין רבה וטפרוחי צפראין : 34 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עני לשמייא נטלה ומנדעי עלי יחוב ולעליא ברכת ולחוי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם מלכותה עם דריך : 35 וככל דארוי אראע כליה השיבין וכמצביה עבד בחיל שמייא ודארוי אראע ולא איתוי די ימיה בידיה ויאמר לה מה עברת : 36 בה זמנא מנדעי יחוב עלי ולקר מלכויות הדרוי זווי יחוב עלי ולוי הדברו ורברבני יבעון ועל מלכותית התקנת ורבו יתירה הוספה ל' : 37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמייא די כל מעבודותיו קשת וארכחה דין ודי מהלכין בוגה יכל להשלפה :

5 בלשאצ'ר מלכא עבד לחם רב לרברבנוי אלפ' ולקבל אלפא חمراשותה : 2 בלשאצ'ר אמר בטעם חمراוא להיותה למאנוי דהבא וכספה די הנפק אבויו מן היכלא די בירושלם וישtron בהונן מלכא ורברבנוי שלטה ולחנתה : 3 באדין הדיטו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתו בהונן מלכא ורברבנוי שגלהה ולחנתה : 4 אשתיו חمراוא ושבחו לאלהוי דהבא וכספה נחשה פרולא עאא ואבנא : 5 בה שעה נפקו אצבען די יד אש וכחובן לקבל נברשתא על גורא די כתל היכלא די מלכא ומילכא חזוה פס יודה די כתבה : 6 אדין מלכא זיווה שנויה ורעניה יבhalbונה וקטרוי חרצה משתדרין וארכבתה דא לדא נקשן : 7 קרא מלכא בחיל להעללה לאשפיא כshedיא ונוריא ענה מלכא ואמר לחכמיי בבל די כל אש די קירה כתבה דנה ופשרה וחונני ארונגנא ילשׂח והמוניقا די דהבא על צוארה ותלווי במלכותא ישלט : 8 אדין עלין כל חכמיי מלכא ולא כתלן כחבא למקרא ופשרה להודעה למילכא : 9 אדין מלכא בלשאצ'ר שנייא מתבחל ווועהי שנין עלויו ורברבנוי משבשין : 10 מלכתא לקלבל ملي מלכא ורברבנוי לבית משתיא עללה ענה מלכתא

בחזוי הראש עיל משכבי ואלו עיר וקדиш מן שמיא נחת : 14 קרא בחיל ובון אמר נדו אילנא וקצטו ענפוהו אמרו עפיה ובררו אונבה תנדר חיותה מן תחתהו וצפראיא מן ענפוהו : 15 ברם עקר שרשוי באראע שבקו ובאטור די פרול ונחש בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע עם חיותא חלקה בעשב אראע : 16 לביבה מן אונושא ישנון ולביב חיזה יתיחב לה ושבעה עדניין יהלפון עלויו : 17 בנזרת ערין פתמאו ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדען חיא די שליט עלייא במלכות אונושא ולמן די יצבא יתנה ושפלו אונשים יקים עלייה : 18 דנה חלמא חזות אנה מלכא נבוכדנצר ואנכח בלטשאצ'ר פשרא אמר כל קובל די כל חכמיי מלכותו לא יכלין פשרא להודעתני ואנכח כה לד די רוח אלהין קדישין בר' : 19 אדין דניאל די שמה בלטשאצ'ר אשותום כשעה חרה ורעניה יבחלנה ענה מלכא ואמר מראי חלמא ופשרא אל יבחלך ענה בלטשאצ'ר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעיריך : 20 אילנא די חזות די רבה ותקף ורומה ימטא לשמייא וחוותה לכל אראע : 21 ועפיה שפיר ואונבה שניא ומוזון לכלא בה תחתהו תדור חזות ברא ובענפוהו ישכנן צפרי שמייא : 22 אונתה הווא מלכא די רבית ותקפה ורבותך רבת ומטה לשמייא ושלטך לסתוק אראע : 23 וורי חזה מלכא עיר וקידש נחת מן שמייא ואמר נדו אילנא וחבלויהי ברם עקר שרשוי באראע שבקו ובאטור די פרול ונחש בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע עם חיותה ברא חלקה עד די שבעה עדניין יהלפון עלויו : 24 דנה פשרא מלכא ומילכא ונזרת עלייא הרוא די מטה על מראי מלכא : 25 וולד טרידין מן אונשא עם חיות ברא להוה מדרך ושבה כתוריין לך יטעמן ומטל שמייא לך מצבעין ושבעה עדניין יהלפון עלייך עד די תנדעדי די שליט עלייא במלכות אונשא ולמן די יצבא יתנה : 26 וידי אמרו למשבק עקר שרשוי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנדעדי שלטן שמייא : 27 להן מלכא מלכיי ישפר עלייך וחתוך בצדקה פרך וועיתך במוחן עניין דן תהוא ארוכה לשוויך : 28 כלא מטה על נבוכדנצר מלכא : 29 לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהליך הוה : 30 ענה מלכא ואמר הלא דא הייא בבל רbatchא די אונכח בוניה לבית מלכו בתקוף חסני ולייקר הדרי : 31 עוד מלטה בסוף מלכא קל מן שמייא נפל לך

ומורת מלכא לעלמיין חי אל יבהליך רעיניך זויך אל ישנו: ²⁷ וזאת נבר במלכותך דירוח אלהון קדישין בה ובומי אבוך נהירו ושכלהנו וחכמה כחמת אללה השתכחתה והמלך נבגדנץ אבוך רב חרטמיין אשפין שדראין גורין הקימה אבוך מלכא: ²⁸ כל קבל דירוח יתרה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחות אהידן ותרתין:

6 שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: ² ועלא מנהון סרכין תלאה די דנייאל חד מנהון די להון אחדרפניא אלין יבין להון טמא ומלך לא להוא נוק: ³ אדין דנייאל דנה הוא מותנצה על סרכיא ואחדרפניא כל קבל די רוח יתרה בה ומלך עשית להקומה על כל מלכותא: ⁴ אדין סרכיא ואחדרפניא הו בעין עליה לשכחה לדנייאל מצד מלכה וכל עלה ושותה לא יכולין לשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושותה לא השכחתה עלה: ⁵ אדין גבריא אלך אמרין די לא נשכח לדנייאל דנה כל עלה להן השכחנה עלה בדת אלה: ⁶ אדין סרכיא ואחדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמיין חי: ⁷ אצערטו כל סרכי מלכותא סניא ואחדרפניא הדבריא ופחדותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די בעה בעו מון כל אלה ואנש עד יומין תלין להן מנך מלכא יתרמא לב אריוותא: ⁸ כען מלכא חזים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כרת מדי ופרס די לא תעדא: ⁹ כל קבל דנה מה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא: ¹⁰ ודנייאל כדיע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליה ננד ירושלם זומניון תלהה ביוםא הו ברך על ברכווי ומצלא ומודא קדם אלה כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה: ¹¹ אדין גבריא אלך הרגש והשכח לו לדנייאל בעא ומתחנן קדם אלה: ¹² אדין קרייבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשות די כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלין להן מנך מלכא יתדרמא לב אויריא ענה מלכא ואמר יציבא מלטא כרת מדי ופרס די לא תעדא: ¹³ אדין ענו ואמרין קדם מלכא די דנייאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם עלייך מלכא טעם ועל אסרא די

ושרא קטרין השכחתה בה ברנייאל די מלכא שם שמה בלטשאצער כען דנייאל יתקרי ופשרה יהוה: ¹⁴ באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היה מלכא אבוי מן יהוד: ¹⁵ ושמעת עלייך די רוח אלהין בר ונהיינו ושכלתנו וחכמה יתרה השכחתה בר: ¹⁶ וכען העלו קדמי חכמיא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתי ולא כהlein פשר מלחה להחויה: ¹⁷ ואנה שמעת עלייך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען זה תוכל כתבא למקרה ופשרה להודעתי ארונגנא תלבש והמנוגא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא חשלט: ¹⁸ באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מגנטך לך להוין נגבויתיך לאחרון הב ברם כתבא אקריא למילכא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבגדנץ עלייא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבגדנץ אבוק: ¹⁹ ומון רבתוא די יהב לה כל עממייא אמייא ולשניא הו זעין ורחלין מן קדמוני די הו צבא הוא קטל ודי הו צבא הויה מודה ודי הו צבא הויה מרים ודי הו צבא הויה משפייל: ²⁰ וכידי רם לבבה ורואה תקפת להודה הגחתמן קרסא מלכותה ויקירה העדו מנה: ²¹ ומון בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שי ועם ערדייא מדורה שעבא כתורין טעמונה ומוטל שמיא נשמה יצטבע עד די ידע שליט אלה עלייא במלכות אושא ולמנין די יצבה יהקם עלייה: ²² ואנתה ברה בלטשאצער לא השפלת לביך כל קבל די כל דנה ידעת: ²³ ועל מראה שמיא התרומות ולמאニア די ביתה והתו קדמיך ואנתה ורברבניך שנלתק ולחנתך חמורא שתין בהון ולאלהי כספא ודהבא נחשא פרזולא עטוא ואבנא די לא חווין ולא שמעין ולא ידען שבחת ולאלה די נשמתך בידה וככל ארחתך לה לא הדרת: ²⁴ באדין מן קדמוני שליח פסא די ידא וכחבא דנה רשים: ²⁵ ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרשין: ²⁶ דנה פשר מלחה מנא מנה אלה

כאריה וגפין די נשר לה חזה הווית עד די מורייטו נפיה גנטילהטמן אראע וועל רגלאן אונש הקימת ולביב אונש יהיב לה: 5 ואחריו חזוה אהاري תנינה דמייה לדרכ וולשטר חד הקמת ותלת עליין בפמה בין שנייה וכן אמרין לה קומי אכל'י בשר שנייא: 6 באתר דנה חזה הווית וארו אחاري כנמר ולה גפין ארבבע די עופ עלב נביה וארבעה ראשין לחיזותא ושלטן יהיב לה: 7 באתר דנה חזה הווית בחזוי לילא וארו חזוה רבייעיה דחילה ואיימני ותקיפא יתירא ושנינו די פרזול לה רברבן אכל'ה ומדקה ושארא ברגליה רפסה והיא משניה מן כל חזותא די קדרמיה וקרניין עשר לה: 8 משתכל הווית בקרנייא ואלו קראן אחاري זעירה סלקת ביניון ותלתמן קרנא קדרמיה אתעקרו מן קדרמיה ואלו עניין כענין אנשה בקרנא דאס ועס ממלל רברבן: 9 חזה הווית עד די קרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלן חור ושער ראהה עצמא נקא קרסיה שביבין די נור גלגולינו נור דלק: 10 מהר די נור ננד ונפק מן קדרמיה אלף אלף יישמשונה ורבו רבון קדרמיה יקומוין דיינא יתב וספרין פתיחו: 11 חזה הווית באידין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממלה חזה הווית עד די קטילת חזותא והובר נשמה וייחיבת ליקרת אשא: 12 ושאר חזותא העדריו שלטנהון וארכחה בחיין יהיבת להונ עד זמן ועדין: 13 חזה הווית בחזוי לילא וארו עט עניין שמייא כבר אונש אתה הוה ועד עתיק יומאי מטה וקדמויה הקרבוחה: 14 וולה יהיב שלטן ויקר ומילכו וככל עטמייא אמריא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומילכותה די לא תתחבל: 15 אתחירות רוחוי אנה דניאל בגנוו נדנה וחוזי ראשיב להלני: 16 קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבאנה מנה על כל דנה ואמר לי וופשר מליא יהודענין: 17 אלין חזותא רברבתא די אגין ארבבע ארבעה מלכין יקומוין מן אראע: 18 ויקבלון מלכותא קדרישי עליוןין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמא: 19 אידין צביה ליצבא על חזותא רבייעיתא די הות שנייה מן כלHon דחילה יתירה שניה די פרזול וטפריה די נחש אכל'ה מדקה ושארא ברגליה רפסה: 20 ועל קרנא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדרמיה תלת וקרנא דכנן וענין לה ועס ממלל רברבן וחזותה רב מן חברתה: 21 חזה הווית וקרנא דכנן עבדה קרב עם קדרישין וככלה להונ: 22 עד די

רשמת זומניין תלה בזומה בעותה: 14 אידין מלכא כדי מלחה שמע שנייא באש על הווע וועל דניאל שם כל לשיזובותה ועד מעלי' שמשא הוא משתדר להצלותה: 15 באידין נברא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדוי ופרס די כל אסר וקיטים די מלכא היקום לא להשניה: 16 באידין מלכא אמר והויתו לדניאל אללהך ורמו לנבא די אריהותא ענה מלכא ואמר לדניאל אללהך די אנתה פלח לה בתדריא הוא ישיזונך: 17 והויתו אבן חדה ושות על פס נבא וחתמה מלכא בעזקה ובעקודה רברבנוי די לא תשנא צבו בדניאל: 18 באידין ובעקודה רברבנוי די להזנה צבו בדניאל זול מלכא להיכלה ובכת טות ודוחון לא הנעל קדרמויה ושנחתה נחתה עלהו: 19 באידין מלכא בשפרפרא יקום בננהה וכהתבהלה לנבא די אריווא אלול: 20 וכמקרכבה לנבא לדניאל בקהל עציב זעך ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבר אללהח חיא אללהך די אנתה פלח לה בתדריא היכל לשיזובותך מן אריווא: 21 באידין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמיין חי: 22 אלהו שלח מלאכה וסניר פס אריהותא ולא חבלוני כל קבל חבוליה לא עבדת: 23 באידין לי ואף קדרמיך מלכא חבוליה לא עבדת: 24 מאמר מלכא שנייא טאב עלהו וולדניאל אמר להנסקה מן נבא מלכא שנייא דיבר אלך די אכלו והסק דניאל מן נבא וכל חבל לא השתקה בה די היין באלהה: 25 ואמר מלכא והויתו נברא אלך די אכלו קדרזוייה די דניאל ולגב אריהותא רמו אונן בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית נבא עד די שלטו בהונ אריהותא וכל גרמייהון הדקן: 26 באידין דריוש מלכא כתוב לכל עטמייא אמריא ולשניא די דארין בכל ארעה שלמכון ישנא: 27 מן קדרמי שיט טעם די בכל שלטן מלכוטוי להונ זעין ורחליין מן קדר אללה די דניאל די אללה חיא ואוקים לעלמיין ומילכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופה: 28 מшибז ומצל ועבד אתין ותמהין בשמייא ובארעא די שיזוב לדניאל מן יד אריווא: 29 ודניאל דנה הצלחה במילכות דריש ובמלכות כורש פרסיא:

7 בשנת חדה לבלאצער מלך בכל דניאל חלם חזה וחוזי ראהה על משכבה באידין תלמא כתוב ראש מאlein אמר: 2 ענה דניאל ואמר חזה הווית בחזוי עם לילא וארו ארבע רוחוי שמייא מגיחן לימה רבא: 3 וארבע חזין רברבן סלקן מון ימא שנין דאן מן דא: 4 קדרמיה

מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי הוזען החמיד והפשע שכם חת וקדש וצבא מרמס :¹⁴ ויאמר אליו עד ער בערך בקר אלף ושלש מאות וניצדק קדרש :¹⁵ ויהי בראשית אני דניאל את הוזען ואבקשה בינה והנה עמד לנדי כمرאה נבר :¹⁶ ואשמעו קול אל אדם בין אולי ויקרא ויאמר נבריאל הבן להלו את המראה :¹⁷ ריבא אצל עמד ובבאו נבעתי ואפללה על פני ויאמר אליו הבן בן אדם כי לעת קץ הוזען :¹⁸ ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצתה ויגע בי ויעמידני על עמדיו :¹⁹ ויאמר הנני מודיעך את אשר היה באחרית הזעם כי למועד קץ :²⁰ האיל אשר ראות בעל הקרים מלכי מדוי ופרש :²¹ והצפיר השער מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון :²² והונברת ותעמדנה אשר ארבע תחתיה ארבע מלכויות מניין יעדנה ולא בכחו :²³ ובאחרית מלכותם כהתרם הפשעים יעד מלך עז פנים ומפני חירות :²⁴ ועצם כחו ולא בכחו ונפלות ישחית והצילה ועשה והשחית עצומים ועם קדרשים :²⁵ ועל שכלו והצילה מרמה בידו ובלבבו ינידיל ובשלוחה ישחית רבים ועל שר שררים יעד ובאפס יד ישבר :²⁶ ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמרתו הווא ואתה סתום הוזען כי למים רבבים :²⁷ ואני דניאל נהירתי ומחלתי ימים ואוקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואני מבין :

9 בשת אחת לדוריוש בן אחשוריוש מזורע מדוי אשר המלך על מלכות כשרים :² בשת אחת למלך אני דניאל בינו בספרים מספר השנה אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות להרבות ירושלים שבעים שנה :³ ואותה את פני אל אדרני האלאים לבקש חפלה ותחנונים בצום וشك ואפר :⁴ ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואומרה ana אדרני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהוביו ולשמורי מצודיו :⁵ חטאנו ועינוי והרשענו ומרדו וסור מצוחק ומשפתק :⁶ ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמק אל מלכינו שרינו ואבתינו וכל כל עם הארץ :⁷ לך אדרני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום זה לאיש יהודה ולושבי ירושלים ולכל ישראל הקברים והרחקים בכל הארץ אשר אמרת הארץ ועתה והצלחה :⁸ ואשמעה אחד קדוש הדחתם שם במעלם אשר מעלו בר :⁹ יהוה לנו בשת

אתה עתיק יומיא ודינה יהב לקדישי עליוןין וממנה מטה מלוכותה החסנו קדרישין :²³ וכן אמר חוויא ורביעיתא מלכו רביעיתא תהוא באראעדי תשנא מן כל מלוכותה ותאכל כל ארעה ותדרשנה ותדקנה :²⁴ וכקניא עשרמנה מלוכה עשרה מלכין יקמנן ואחרין יקמן אחריתון והוא ישנא מן קדרmia ותלהה מלכין יהשל :²⁵ ומילין לצד עלייא ימלל ולקדישי עליוןין יבלא ויסבר להשניה זמנין ורת ותיהבון ביריה עד עדן ועדניין ופלג עדן :²⁶ ודינה יתב ושלטנה העדון להשמדה ולהובדה עד סופה :²⁷ וממלוכותה ושלטנותה ורבותה די מלכות תחות כל שמייה היבת לעם קדישי עליוןין מלוכות מלכות עלם וכל שלטניה לה יפלחון וויתםען :²⁸ עד כה סופה די מלטה ana דניאל שעוני רעוני יבלנו זיוו ישגנו עלי ומלה בלבני נתרת :

8 בשנת שלוש למלכות בלאסטר המלך חזון נראה אליו אני דניאל אחרי הנרא אליו בתחללה :² ואראה בחזון ויהי בראשית ואני בשובון הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אויל :³ ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרים נבות והאות נבבה מן השנית והגבבה עלה באחרנה :⁴ ראיינו את האיל מננהימה וצפונה ונגבנה וכל חיוט לא יעדנו לפניו ואני מציל מידי ועשה כרצנו והנדיל :⁵ ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואני נגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עינוי :⁶ ויבא עד האיל בחתמת כחו :⁷ ראיינו עד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו :⁸ ראיינו מניע אצל האיל ויתמרמר אליו ורק את האיל וישבר את שת קרנייו ולא היה כח באיל לעמוד לפני וישליךו ארצתה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידי :⁹ וצפיר העזים הגדייל עד מארך וכעכמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לאربع רוחות השמיים :¹⁰ וכן האחת מהם יצא קרן אחת מצערה ותנדיל יתר אל הנגב ואל המזרחה ואל הצביה :¹¹ ותנדיל עד צבא השמיים ותפל ארצתה מן הצבא וממן הכוכבים ותרמסם :¹² וכן שר הצבא הנדייל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקשו :¹³ וצבא נתן על החתميد בפשע ותשלק ארמת הארץ ועתה והצלחה :¹⁴ ואשמעה אחד קדוש

והקדש ישוחית עם נגיד הכא וקציו בשטף ועד קץ מלכוניה נחרצת שמנות: 27 והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישוב זבח ומונחה ועל כנף שקווצים ממשם ועד כליה ונחרצתה תתק על שם:

10 בשת שלוש לכורש מלך פרס דבר גנלה לדניאל אשר נקרא שמנו בלטשאצ'ר ואמת הדבר וצבא נדול ובין את הדבר ובינה לו במרהה: 2 בימים ההם אני דניאל הייתה מהאבל שלשה שבעים ימים: 3 לחם חמימות לא אכלתו ובשר ויין לא בא אל פי וסוק לא סכתו עד מלאת שלשת שבעים ימים: 4 וביום עשרים וארבעה לחודש הראשון ואני הייתה עלי יד הנהר הנדרול הוא חידקל: 5 ואsha את עני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומנתנו חנרים בכתם אופז: 6 וגינויו כתריש ופניו כמראה ברק ועינו לפידי אש וזרעתו ומרגנתתו כעין נשחת קל וקול דבריו בקהל המון: 7 ווראותי אני דניאל לברית את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה נדלה נפלה עליהם ויברכו בהחבא: 8 ואני נשארתי לברית וארא את המראה הנדלה הזאת ולא הייתה נרדם על פני ופני הארץ: 10 ותנה יד גנעה בי והניעו על ברכי וכפות ידי: 11 ויאמר אליו דניאל איש חמימות הבן בדברים אשר אנקו דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרדעד: 12 ויאמר אליו אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לך להבון ולהתענות לפני אליך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: 13 ושר מלכות פרס עמד לנגיד עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשונים בא לעזרני ואני מורתני שם אצל מלכי פרס: 14 ובאתו להביך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון למים: 15 ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: 16 והנה עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: 16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפטוי ואפתח פי ואדרבה ואמרה אל העמד לנגיד אני במראה נהפכו צירוי עלי ולא עצרתי כה: 17 וזה יוכל עבד אני זה לדבר עם אמי זה ואני מעתה לא יעמוד כי כח ונשמה לא נשarra כי: 18 ויסוף ויגע בי כמוראה אדם ויחזקני: 19 ויאמר אל תירא

הפנים למלכינו לשרינו ולאבתיינו אשר חטאנו לך: 9 לאదני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדרנו בו: 10 ולא שמענו בקהל יהוה אלהינו לлечת בתורתינו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנכאים: 11 וככל ישראל עברו את תורתך וסור לבליך שמו בקהל ותחך עליינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבר האלים כי חטאנו לנו: 12 ויקם את דבריו אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עליינו רעה גדרה אשר לא נשתה החת כל השמים כאשר עשתה בירושלם: 13 כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עליינו ולא חילינו את פנו יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: 14 וישקד יהוה על כל מעשיו אשר עשה עליינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקהל: 15 ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת אבתינו ירושלם ועמד לחרפה לכל סביתינו: 16 ועתה השווה אלהינו אל תפלת עבדך ועל תחנוןיו והאר פניך על מקרך השם למן אמי: 18 התה אלה אויך ושמע פקחה עיניך וראה שמהתינו והעיר אשר נקרא שמק עליה כי לא על צדקהינו אנחנו מפליטים תחנוןינו לפניך כי על רחמיך הרבים: 19 אדרני שמעה אדרני סלחנה אדרני הקשيبة ועשה אל תחادر למגע אלה כי שמק נקרא על עירך ועל עמדך: 20 ועוד אני מדבר ומתחפל ומתורה החטאתי והחתאת עמי ישראל ומפליל תחנותי לפני יהוה אלהי על הור קרש אלהי: 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר דאיyi בחוזן בתחלת תחנוןיך דניאל עתה יצאת להשכילך בניה: 23 בתחלת תחנוןיך יצא דבר ואני באתי להניד כי חמימות אתה ובין בדבר והבן במרהה: 24 שבעים שבעים נחתק על עמדך ועל עיר קרש לכלא הפשע ולהחטם חמיאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולהחטם חזון נביא ולמשח קדושים: 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להшиб ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים שנים ושנים חשוב ונבניתה הרוח וחוץ ובצוק העתים: 26 ואחריו השבעים שנים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר

ישבר ולא באפים ולא במלחמה: 21 ועמד על כנו נבואה ואמרה ידבר אדני כי חזקתי: 20 ויאמר הידעת למה באתי לך ועתה אשוב להלך עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: 21 אכל איניך לך את הרשות בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:

11 ואני בשנת אחת לדריש המדי עמד לי מחזק ולמעו לו: 2 ועתה אתה איניך לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי ישביר עשר גודול מכל וכחזקתו בעשרו עיר הכל את מלכות יון: 3 ועמד מלך נבור ושל ממש רב ועשה כרצונו: 4 וכעמדו תשר מלכוות ותחץ לאربع רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשל אשר משל כי תנש מלכוות ואחרים בלבד אלה: 5 ויהזק מלך הנגב ומן שרו ויהזק עלייו ושל ממש רב משלתו: 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשו מישראל ולא חצץ כוח הורע ולא יעד ורעו ותנתן היא מביאה והילד מהזקה בעתים: 7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ובא במעו מלך הצפון ועשה בהם והחזק: 8 וגם אלהים עם נסכים עם כל' חמורות כסף ווחב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעד מלך הצפון: 9 ובא במלכות מלך הנגב וشب אל ארמותו: 10 ובנו יתגנוו ואספו המון חילם רבים ובא בוא ושתוף ו עבר וייתגנוו עד מעזה: 11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו: 12 ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רباتות ולא יעז: 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שיבוא בוא בחיל גודול וברכוש רב: 14 ובעתים ההם רבים יעדו על מלך הנגב ובני פריצי עמק נשאו להעמיד חזון ונכשלו: 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכיד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעדו ועם מבחריו ואני כה לעמך: 16 ווישע הבא אליו כרצינו ואני עומד לפניו ועמד בארץ הצבי וכלה בידו: 17 וישם פניו לבוא בתקף כל מלכוות וישראל עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשוויה ולא תעמד ולא לו תהיה: 18 וישב פניו לאיים ולכיד רבים והשבי קצין חרפטו לו בלתי חרפטו ישיב לו: 19 וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל גנפל ולא ימצא: 20 ועמד על כנו מעביר נונש הדר מלכות ובאים אחדים

רבים: 45 וויטע אהלי אפרדו בין ימים להר צבי קדרש ובא עד קצו ואין עוזר לו:

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הנдол העמד על בני ענק והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט ענק כל הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים מושני אדרמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: 3 זה המשכלים יהרו כוחר הרקיע ומצדיקו הרבים ככוכבים לעולם ועד: 4 אתה דניאל סתם הדברים וחתום הספר עד עת קץ ישטו רבים ותרבה הדעת: 5 וرأיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר: 6 ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממול למימי היאר עד מותי קץ הפלאות: 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממול למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמיים וישבע בשמי העולם כי למועד מועדיהם וחציו וככלות נפי' יד עם קדש תכלינה כל אלה: 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדרני מה אחרית אלה: 9 ואמר לך דניאל כי סתמים וחתומים הדברים עד עת קץ: 10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשינו רשעים ולא יבינו כל רשיים והמשכלים יבינו: 11 ומעת הוסר התמיד ולתת שקוין שם ימים אלף מאות ותשעים: 12 אשרי המהכה ונגוע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: 13 ואתה לך לקץ והגנה ותעמד לרלך لكץ הימים:

13 בני אדרניקם שיש מאות ששים ושהה: 14 בני בניי אלפים חמשים ושהה: 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארכבהה: 16 בני אטר ליזקיה תשעים ושמנה: 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני יורה מאה ושנים עשר: 19 בני חסן מאותים עשרים ושלשה: 20 בני נבר התשעים וחמשה: 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: 22 אנשי נתפה חמשים ושהה: 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 24 בני עזמות ארבעים ושנים: 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: 26 בני הרמה ונבע שיש מאות עשרים ואחר: 27 אנשי מכם מאה עשרים אשר ברישולם: 28 אנשי בית אל והען מאהים עשרים ושלשה: 29 בני נבו חמשים ושנים: 30 בני מגביש מאה חמשים ושהה: 31 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארכבהה: 32 בני חרם שלש מאות ועשרים: 33 בני לוד חריד ואנו שבע מאות עשרים וחמשה: 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 35 בני סנאה שלשת אלפיים ושמאות ושלשים: 36 הכהנים בני ידועה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 37 בני אמר אלף חמשים ושנים: 38 בני פשchor אלף מאתים ארבעים ושבעה: 39 בני חרם אלף ושבעה עשר: 40 הלוים בני ישען וקדמייא לבני הדרויה שבעים וארכבהה: 41 המשרדים בני אסף מאה עשרים ושמנה: 42 בני השערדים בני שלום בני אטר בני תלמון בני יעקב בני חטיפא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: 43 הנתינאים בני ציהא בני החופא בני טבעות: 44 בני קרס בני סיעה בני פרון: 45 בני לבנה בני חנבה בני עקוב: 46 בני חגב בני שלמי בני חנן: 47 בני גדר בני נחר בני ראייה: 48 בני רצין בני נקודא בני גnom: 49 בני עזא בני פסח בני בסי: 50 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים: 51 בני בקבוק בני חוקפה בני חרוזור: 52 בני בצלות בני מוחודא בני חרושא: 53 בני ברkos בני סיסרא בני תמה: 54 בני נציח בני חטיפא: 55 בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא: 56 בני יعلاה בני דרכון בני גדרל: 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים בני אמי: 58 כל הנתינאים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 59 ואלה העליים ממלח תל חרושא כרוב אדע אמר ולא יכולו להגידי בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 60 בני דליה בני טוביה בני נקודא שיש מאות חמשים ושנים: 61 ומבני הכהנים בני חביבה

1 וכשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וום במקتب לאמר: 2 כה אמר כרש מלך פרס כל מלוכות הארץ נתן לי יהוה אלה השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: 3 מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלים אשר ברישולם: 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא גור שם נשאחו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובכממה עם הנדבה לבית האלים אשר ברישולם: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים כל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר ברישולם: 6 וכל סביבתיהם חזוק בירידיהם בכל כסף בזהב ברכוש ובכממה ובמנדרות לברד על כל התנדב: 7 וזה מלך כורש הוציא את כל בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירישולם ויתנם בבית אלהיו: 8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לשਬצר הנשיא ליהודה: 9 ואלה מספרם אנרטלי והב שלשים אנרטלי כספר אלף מחלפים תשעה ועשרים: 10 כפורי זהב שלשים כפורי כספר משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: 11 כל כלים זהב ולכסף חמשת אלפיים וארבע מאות הכל הعلاה שכבצ'ר עם הعلاה הנוללה מבבל לירושלם:

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הנוללה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבבלי ללבול וישבו לירושלם ויהודה איש לעיר: 2 אשר בא עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדי כי בלשון מספר בניו רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 3 בני פרעוש אלפיים מאה שבעים ושמנים: 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 5 בני אדרח שבע מאות חמשה ושבעים: 6 בני פחת מזאב לבני ישוע ואלפיים שמנה מאות ושמנים עשר: 7 בני עילם אלף מאהים חמשים וארכבהה: 8 בני זטא תשע מאות וארכבהים וחמשה: 9 בני צו שבע מאות ושמנים: 10 בני בני ששה מאות ארבעים ושנים: 11 בני בכוי שיש מאות עשרים ושלשה: 12 בני עזנד אלף מאתים עשרים ושנים:

הכהנים מלבשים בחצירות וחלוים בני אסף במצתותם להלל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל: ⁶² בויענו בהלן ובחרות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה נדולה בהלל ליהוה על היסוד בית יהוה: ⁶³ ורוכבים מהכהנים והלוים וראשי האבות והקנאים אשר ראו את הבית הראשון בסיסו זה הבית בענייהם בזמנים בקהל גדרול ורוכבים בתרועה בשם מה להרים קול: ⁶⁴ ואין העם מכיריים קול תרועה השמה להרים וכי העם מריעים תרועה נדולה והקהל נשמע עד שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים שלש מאות שנים: ⁶⁵ סוסיהם שבע מאות שלשים וששה משרדות מאותם ארבעים וחמשה: ⁶⁶ נמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים שתת אלפיים שבע מאות משרדים: ⁶⁷ ומראשי האבות בכוام לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האללים להעמידו על מכונו: ⁶⁸ כחחים נתנו לאוצר המלוכה והב דרכמנום שרבאות ואלף וכסף מנימים חמשת אלפיים וכחנתה כהנים מאות: ⁶⁹ וישבו הכהנים והלוים ומן העם והמשדרים והשוערים והנתינום בעיריהם וכל ישראל בעריהם:

4 ⁷⁰ וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולדה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: ² וונשו אל זרבבל ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרשו לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעללה אתינו פה: ³ ויאמר להם זרבבל וישע ושאר ראש האבות לשראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו מלך כורש מלך פרס: ⁴ ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלחים אותם לבנות: ⁵ וסכךרים עליהם יויעצים להפר עצמת כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריש מלך פרס: ⁶ ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם: ⁷ ובימי ארתחששתא כתוב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכותב הנשtron כתוב ארמית ומתרגמו ארמית: ⁸ רחום בעל טעם ושמי ספרא כתובו אנgra חדה בעל וירושלם לארתחששתא מלכא לנו: ⁹ אדרין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דנייא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שונכיא דהוא עלמייא: ¹⁰ ושאר אמייא די הנלי אנספר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכעננת: ¹¹ דנה פרשנון אנרגרא די שלחו עלהו על ארתחששתא מלכא עבדיך איש עבר נהרה וכעננת: ¹² ידייע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עליינה אותו לירושלים קרייתא מרדחתא ובאשתא בנין ושורי אשכללו ואשיה חייתו: ¹³ כען ידייע להוא למלכא די הון קרייתא דך תחבנא ושוריית ישתכלין מנדחה בלו והלך לא ינתנו ואפחים מלכים חתנווק: ¹⁴ כען כל קבל די מלך היכלא

בני הקוץ בני ברזולי אשר לך מבנות ברזולי הנלעדיasha ויקרא על שם: ⁶² אלה בקשו כתובם המתוויחים ולא נמצאו וניגלו מן הכהנה: ⁶³ ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: ⁶⁴ כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפיים שלש מאות שנים: ⁶⁵ מלבד עבדיהם ואמהთיהם אלה שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים משרדות מאותם ארבעים וחמשה: ⁶⁶ נמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים שתת אלפיים שבע מאות משרדים: ⁶⁷ ומראשי האבות בכוام לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האללים להעמידו על מכונו: ⁶⁸ כחחים נתנו לאוצר המלוכה והב דרכמנום שרבאות ואלף וכסף מנימים חמשת אלפיים וכחנתה כהנים מאות: ⁶⁹ וישבו הכהנים והלוים ומן העם והמשדרים והשוערים והנתינום בעיריהם וכל ישראל בעריהם:

3 ⁷⁰ וונע החדש השבעי ובנו ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: ² ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלהיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עלייו עלות ככתוב בתורת משה איש האלים: ³ ווכינו המזבח על מכונתו כי באימה עליהם מעמי הארץ ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: ⁴ ויעשו את חן הסוכות ככתוב ועלת يوم ביום במספר כמשפט דבר יום ביום: ⁵ ואחריכן עלת תמיד ולחדרים ולכל מועדיו יהוה המקדשים ולכל מהרב נרבה ליהוה: ⁶ מיום אחד לחדש השבעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: ⁷ ויתנו כסף לחצבים ולהחרשים ומאלך ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אלים ייפוא כראשון כורש מלך פרס עליהם: ⁸ ובשנה השניה לבואם אל בית האלים לירושלים בחדרש השני החלו וזרבבל בן שאלהיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחים הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבוי ירושלם ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלצתם בית יהוה: ⁹ ויעמד ישוע בניו ואחיו קדרמייאל ובנינו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלוכה בבית האלים בני חנד בניםיהם ואחיהם הלוים: ¹⁰ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויימרו

אבן גלול וע摩תשם בכתלייא ועבידתא דך אספראנزا מהעברדא וממצלה בידיהם : 9 אידין שאלאן לשביא אלך כנמא אמרנא להם מון שם לכם טעם ביתה דנה למبنיה ואשרנא דנה לשכללה : 10 ואף שמהתאם שאלאן لهم להודווערך דרי נכתב שם נבריא דרי בראיים : בו וככמא הטעמא התיבונא לממר אנתנא המו עבדוהי דרי אלה שנייא וארעא ובנין בייחא דרי הוא בנה מקדמת דנה שניין שנייא ומילך לישראל רב בנוי ושכללה : 11 להן מן די הרנוו אbehתנא לאלה שמיא יהב המו ביד נוכדנץ' מלך בבל כסדייא ובויה דנה סתרה ועמה הנלי לבבל : 12 ברם בשנת חורה לכורש מלכא דרי בבל כורש מלכא אללה דרי דהבה וכספה דרי נוכדנץ' הנפק מן היכלא דרי בירושלם והוביל המו להיכלא דרי בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא דרי בבל ויהיבו לשਬצער שמה דרי פחה שמה : 13 ואמר לה אלה מאニア שא אוול אחתה המו בהיכלא דרי בירושלם ובית אלה יתבנה עד אתרה : 14 אידין שבצער דך אטה יהב אישא דרי בית אלה דרי בירושלם ומון אידין ועד כען מהתבנה ולא שלם : 15 וככען חן על מלכא טב יתפרק בבית נגוזיא דרי מלכא תהמה דרי בבל הן אייתי דרי מון כורש מלכא שם טעם למבنا בית אלה דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלנא :

מלחנא וערות מלכא לא אריך לנו למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא : 16 דרי בקר בספר דכרניא דרי אbehתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע דרי קרייתא דך קרייא מרדא ומהנטקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בונה מן יומת עלאן על דנה קרייתא דך התבנה ושורה מהודען אגהנה למלכא דין קרייתא דך התבנה ושורה ישתכללו לקל דנה חלק בעבר טעם ושמי ספרא הטעמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דרי יתבון בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת : 17 נשחטנא דרי שלחון עלייא מפרש קרי קרמי : 18 ומני שום טעם ובקרו והשכחו דרי קרייתא דך מן יומת מלכא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה : 19 ומילכין תקיפין הוועל ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתייבב להוון : 20 כען שמו טעם לבטלא נבריא אלך וקרייתא דך לא התבנה עד מני טעמא ייחסם : 21 ווירין הו שלו למעד על דנה למה ישנא חבלא להנוקת מלכין : 22 אדרין מן דרי פרשנשחטנא דרי ארתחשטה מלכא קרי קדם רחום ושמי ספרא כנותהון אולו בהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל : 23 אדרין בטלה עבידת בית אלה דרי בירושלם והות בטלא עד שתת הרתוין למלכות דריש מלך פרס :

5 והתנבי חני נביה וככירה בר עדוא נביאיא על יהודיא דרי יהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עלייהון : 1 אדרין קמו ורבבל בר שאלויאו וישוע בר יצדיק ושוריו למבנה בית אלה דרי בירושלם ועמהון נביאיא דרי אלה מסעדין להוון : 2 בה זמנא אתה עלייהון תני פחת עבר נהרה ושטר בזוי וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתה דנה לבנה ואשרנא דנה לשכללה : 3 אדרין כנמא אמרנא להם מן אנון שמתה נבריא דרי דנה בנינה בניין : 4 ועין אלהם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריש יתק ואדרין יתבון נשחטנא על דנה : 5 פרשנש אגרתא דרי שלח תנין פחת עבר נהרה ושטר בזוי וכנותה אפרסcia דרי בעבר נהרה על דריש מלכא : 6 פתגנמא שלחו עלוויו וכדרנה כתיב בונה לדריש מלכא שלמא כלא : 7 שבקו לעבידת בית אלה דך פחת יהודיא ולשבוי יהודיא בית אלה דך יבנין על אולנא ליהוד מדינתה לבית אלה דך רבא ותוא מהתבנה

ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כדי יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: ויעלו מבני ישראל וממן הכהנים והלוים והמשרדים והשעריטים והנתינאים אל ירושלים בשנה שבע לארתחשסתא המלך: 8 ויבא ירושלים בחדר החמייש יהיא שנת השבעית והנתינאים אל מלך: 9 כי באחר לחדר הראשון הוא יסיד המעללה מבבל ובאחד לחדר החמייש בא אל ירושלים כדי אלהיו הטובה עליו: 10 כי עוזרא הכין לבבו לדרוש את תורה יהוה ולעתה וללמוד בישראל חק ומשפט: 11 וזה פרשנין הנשtron אשר נתן המלך ארתחחשסתא לעוזרא הכהן הספר דבריו מכות יהוה וחיקו על ישראל: 12 ארתחחשסתא מלך מלכיא לעוזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא נמיר וכעננו: 13 מני שים טעם דרי כל מחרדב במלכויות עמו ישראל וכחנויו ולוייא להמק לירושלים עמק יתק: 14 כל קבל די מן קדם מלכיא ושבעת יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהיך די בירך: 15 ולhalbלה כסף ורחב די מלכיא ויעטהי התנדבו לאלה ישראלי די בירושלם משכנה: 16 וכל כסף ורחב די תהשח בכל מדינת בבב' עם התנדבות עמא וכחניא מתנדבן לביית אלהם די בירושלם: 17 וכל דנה דנה אספראן תקנא בספאה דנה תורין דכריין אמרין ומנהתהון ונסכהון ותקרב המו על מרבחה די בית אלהם דרי בירושלם: 18 ומה די עלייך ועל אחיך ייטב בשאר כספה ורחבבה למעדר כרעות אלהם תעבדון: 19 ומאניא די מותהביבן לך לפלחן בית אלהיך השלם קדם אלה ירושלים: 20 ושאר חשות בית אלהיך די יפלך לך למנתן נתן מני בית גנו מלכיא: 21 ומני אנה ארתחחשסתא מלכיא שים טעם לכל נורבראי די עבר נורה דרי כל די ישאלנכון ערוא כהנה ספר דתא די אלה שמייא אספראן יתעבד: 22 עד כסף ככריין מאה ועד חנשין כרין מאה ועד חמוץ בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלהך די לא כתוב: 23 כל די מן טעם אלה שמייא יתעבד אדרוזא לביית אלה שמייא די למה להוא קצף על מלכויות מלכיא ובוניה: 24 ולכם מהודעין די כל כהניא ולוייא זמריא תרעיא נתニア ופלחי בית אלה דנה מדבה בלוי והליך לא שליט למרמא עלייהם: 25 ואנת עוזרא כחכמת אלהיך די בירך מנ שפטין ודינין די להונן דאנין לכל עמה די עבר נהרה לכל ידע דתי אלהיך ודי לא ידע ההודעין: 26

אלך למבנה בית אלהא דך ומנכסי מלכיא די מודה עבר נהרה אספראן נפקחא תהוא מהתהבא לנבריא אלך די לא לבטלא: 9 ומזה חשהן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמייא חנטין מלח חמוץ ומה כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתיהב להם יום בוים די לא שלו: 10 די להונן מהקדבן ניחוחין לאלה שמייא ומצלין לחזי מלכיא ובוניה: 11 ומני שים טעם די כל איש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח עז מן ביתה ווקף יתמחא עלייך וביתה נולו יתעבר על דנה: 12 ואלהא די שכן שמה חמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריש שמתה טעם אספראן יתעבד: 13 אדין חני פחת עבר נהרה שת בונו וכנותהון לקלבל די שלח דריש מלכיא כנמא אספראן עבדו: 14 ושביבי יהודיא בנין ומצלחין בנכאות חני נבייה וככירה בר ערוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודרישווארתחשסתא מלך פרס: 15 ושייציא ביתה דנה עד יום תלתה לרוח אדר די היא שנת שת למלכויות דריש מלכיא: 16 ועבדו בני ישראל כהניא ולוייא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחודה: 17 ותקרכבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מנא דכריין מאתון אמרין ארבע מאה וצפירי עין להטיא על כל ישראל תרי עשר למניין שבתי ישראל: 18 ותקימו כהניא בפְּלָגָתָהוּן ולוייא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתוב ספר משה: 19 וייעשו בני הנוליה את הפסח באדבעה עשר לחדר הראשון: 20 כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טהורם וייחטו הפסח לכל בני הנוליה ולאחיהם הכהנים ולהם: 21 ויأكلו בני ישראל השבים מהנוליה וכל הנבל מטמא נוי הארץ אליהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: 22 וייעשו חן מצות שבעת ימים בשמואה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עלייהם לחוק ידיהם במלאתה בית האלים אלהי ישראל:

7 ואחר הדברים האלה במלכויות ארתחחשסתא מלך פרס עוזרא בן שריה בן עוזיה בן חלקיה: 2 בן שלום בן צדוק בן אחיטוב: 3 בן אמריה בן עוזיה בן מרויות: 4 בן זרחה בן עיו בן בכוי: 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש: 6 והוא עוזרא עלה מבבל והוא

כִּי בְשַׁתִּי לְשֹׁאֵל מִן הַמֶּלֶךְ חִיל וִפְרִישִׁים לְעֹזְרָנוּ מָאוֹיב
בְּדֶרֶךְ כִּי אָמְרוּ לְמֶלֶךְ לְאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מִבְקָשׁוֹ
לְטוֹבוֹה וְעוֹז וְאֲפֹר עַל כָּל עַזְבוֹיו: 23 וְנִצְׁוֹמָה וְנִבְקָשָׁה
מְאֵלָהֵינוּ עַל זֹאת וַיַּעֲתֵר לְנוּ: 24 וְאַבְדִּילָה מִשְׁרֵי הַכְּהֻנָּה:
25 שְׁנִים עַשֶּׂר לְשָׂרְבִּיהָ חַשְׁבִּיהָ וְעַמָּהָם מַאֲחִים עַשְׁרָה:
וְאַשְׁקוֹלָה לְתַם אֶת הַכְּסָף וְאֶת הַזּוֹבֵב וְאֶת הַכְּלִים תְּרֻמָּה
בֵּית אֱלֹהֵינוּ הַהְרִימָו הַמֶּלֶךְ וְעַצְׁיוֹ וְשִׁרְיוֹ וְכָל יִשְׂרָאֵל
הַנִּמְצָאים: 26 וְאַשְׁקָלָה עַל יְדֵם כְּסָף כְּכָרִים שְׁשָׁ מֵאוֹת
וְחִמְשִׁים וְכָלִי כְּסָף מֵאָה לְכְכָרִים וְהַבָּמָה כְּכָר: 27
וּכְפָרִי זְהָב עַשְׂרִים לְאַדְרָכִנִּים אַלְפַיְם וְכָלִי נִחְשָׁת מִצְחָב
טוֹבָה שְׁנִים חַמְודָת כּוֹהֵב: 28 וְאִמְרָה אֶלָּהָם אֶתְمָ קְדָש
לִיהוָה וְהַכְּלִים קְדָש וְהַכְּסָף וְהַזּוֹבֵב נִדְבָּה לִיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבָתֵיכֶם: 29 שְׁקָדוֹ וְשִׁמְרוֹ עַד תַּשְׁקָלְלִי לְפָנֵי שְׁרֵי הַכְּהֻנָּה
וְהַלְוִיִּם וְשִׁרֵי הַאֲבּוֹת לִיְשָׂרָאֵל בִּירוּשָׁלָם הַלְשׁוֹת בֵּית
הַזָּהָוָה: 30 וּכְבָלוּ הַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם מִשְׁקָל הַכְּסָף וְהַזּוֹבֵב
וְהַכְּלִים לְחַבְיאָה לִירוּשָׁלָם לְבֵית אֱלֹהֵינוּ: 31 וְנִסְעָה מִנְהָר
אַהֲרֹן בְּשְׁנִים עַשֶּׂר לְחַדְשָׁה הַרְאָשׁוֹן לְלִכְתָּה יְרוּשָׁלָם וְיד
אֱלֹהֵינוּ הַיְתָה עַלְיָנוּ וַיַּצְלִנוּ מִכְּפָה יָאָוב יָאָרָב עַל הַדָּרֶךְ:
וְגַבּוֹא יְרוּשָׁלָם וְנִשְׁבַּב שְׁמֵי יָמֵי שְׁלָשָׁה: 33 וּבְבּוֹם הַרְבִּיעִי
נִשְׁקָל הַכְּסָף וְהַזּוֹבֵב וְהַכְּלִים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ עַל יַד מִרְמוֹת
בֵּן אָורְהָה הַכְּהָן וְעַמוֹּו אַלְעָזָר בֵּן פִינְחָס וְעַמָּהָם יוֹזֵב
בֵּן יִשְׁעָוָן וְנוֹעֲדָרִיהָ בֵּן בְּנֵי הַלְּלִיּוֹם: 34 בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל
לְכָל וַיַּכְתֵּב כָּל הַמִּשְׁקָל בַּעַת הַחֵיאָה: 35 הַבָּאים מִהַּשְׁבִּי
בְּנֵי הַגּוֹלָה הַקְּרִיבוּ עַלְתָּה לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פְּרִים שְׁנִים
עַשֶּׂר עַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַלְיָם תְּשִׁיעִים וְשָׁהָה כְּבָשִׁים שְׁבעִים
וּשְׁבָעָה צְפִרְיָה חַתָּאת שְׁנִים עַשֶּׂר הַכָּל עַלְתָּה לִיהוָה: 36
וַיַּתְנוּ אֶת דָּרְתִי הַמֶּלֶךְ לְאַחֲשְׁדְרָפֵנִי הַמֶּלֶךְ וּפְחוֹתָה עַבְרָה
הַנְּהָר וְנִשְׁאָו אֶת הָעָם וְאֶת בֵּית הַאֱלֹהִים:

9 וְכָכְלֹת אֶלְהָה נִנְשׁוּ אֶלְיָהָרִים לְאָמֵר לֹא נִבְדְּלָה הָעָם
יִשְׂרָאֵל וְהַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם מַעֲמִי הָאָרֶצָה כְּתוּבָתֵיכֶם
לְכָנְעָנִי הַחֲתִי הַפְּרִזּוּי הַיּוּבָסִי הַעֲמָנִי הַמְּאָבִי הַמִּצְרָיִם
וְהַאֲמָרִי: 2 כִּי נִשְׁאָו מִבְנָתֵיכֶם לְהַמִּלְחָמָה וְלִבְנָתֵיכֶם
וְרֹעֵה קָדְשָׁבָעֵמִי הָאָרֶצָה וְיַד הַשְּׁרִירִים וְהַסְּגָנִים הָיָתָה
בְּמַעַל הַזָּהָרָאָשׁוֹנה: 3 כְּוֹשְׁמָעִי אֶת הַדָּבָר הַזָּהָרָאָשׁוֹת אֶת
בְּנֵי וּמְעַלְיִי וְאַמְرָתָה מִשְׁעָר רָאֵשׁ וּזְקִנִּי וְאַשְׁבָּה מְשׁוּםָם:
4 וְאַלְיָאָסְפוּ כָּל חֶרֶד בְּדָבְרֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל
הַגּוֹלָה וְאַנְיִשְׁבָּה מְשׁוּמָם עַד לִמְנָחָת הָעָרָב: 5 וּבְמַנְחָת

וְכָל דַי לֹא לְהֹוא עַבְדָּה דַתָּא דַי אֱלֹהֵךְ וְדַתָּא דַי מִלְכָא
אַסְפְּרָנָא דִתָּה לְהֹוא מַתְעַבֵּד מִנָּה הָן לְמוֹתָה הָן לְשָׁרֶשֶׁוֹ
הָן לְעַנְשָׁנָכִין וּלְאָסְדִין: 27 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶבְטִיחָנוּ
אֲשֶׁר נָתַן כְּזָאת בְּלֵב הַמֶּלֶךְ לְפָאָר אֶת בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלָם: 28 וְעַלְיָה הַטָּהָה חָסֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְיַעֲצִיוֹ וְלְכָל
שְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַגְּבָרִים וְאַנְיִ התְּחִזּוֹקִי כִּיד יְהוָה אֱלֹהֵי עַל
וְאַקְבָּצָה מִישְׁרָאֵל דָאִשִּׁים לְעַלְוָתָם:

8 וְאֶלְהָ רָאשֵׁי אַבְתָּיהם וְהַתִּיחָשֶׁם הַעַלְמִים עַמִּי בְּמִלְכֹות
אַרְתָּחָשָׁתָא הַמֶּלֶךְ מִבְבָּל: 2 מַבְנֵי פִינְחָס גְּרָשָׁם מַבְנֵי
אַיְתָמָר דְנִיאָל מַבְנֵי דָרִידָרִיךְ חָטוֹשׁ: 3 מַבְנֵי שְׁכִנָּה מַבְנֵי
פְּרָעָשׁ וְכָרִיה וְעַמוֹּו הַתִּיחָשֶׁם לְזָכְרִים מַהְאָה וְחִמְשִׁים: 4 מַבְנֵי
פָּחַת מַוְאָב אַלְיְהָוָעַנְיָן בֵּן וְרָחִיחָה וְעַמוֹּו מַאֲתִים הַזָּכְרִים:
5 מַבְנֵי שְׁכִנָּה בֵּן יְחִיאָל וְעַמוֹּו שְׁלַשׁ מַאֲתִים הַזָּכְרִים:
6 וּמַבְנֵי עַדְיָן עַבְדָּה בֵּן יְוָנָתָן וְעַמוֹּו חִמְשִׁים הַזָּכְרִים: 7
וּמַבְנֵי עַילְםָ יְשֻׁעָה בֵּן עַתְלָה וְעַמוֹּו שְׁבָעִים הַזָּכְרִים: 8
וּמַבְנֵי שְׁפְטִיה וְכְדִיבָה בֵּן מִיכָּאֵל וְעַמוֹּו שְׁמָנוֹת הַזָּכְרִים: 9
מַבְנֵי יוֹאָב עַבְדִּיה בֵּן יְחִיאָל וְעַמוֹּו מַאֲתִים וְשְׁמָנוֹת
הַזָּכְרִים: 10 וּמַבְנֵי שְׁלָומִיָּה בֵּן יוֹסֵף וְעַמוֹּו מַהְאָה וְשִׁשִּׁים
וּמַבְנֵי כְּבִי זְכִירָה בֵּן בְּכִי וְעַמוֹּו שְׁעָרִים
וּשְׁמָנוֹת הַזָּכְרִים: 11 וּמַבְנֵי אַדְנִיקָם אַחֲרִינִים וְאֶלְהָ שְׁמוֹת
אַלְיִפְלָט יְעִיאָל וְשְׁמָעִיה וְעַמוֹּו שְׁשִׁים הַזָּכְרִים: 12 וּמַבְנֵי
בְּנֵי עַתִּיחָה וּמַבְנֵי יְהָנָן בֵּן הַקְּטָן וְעַמוֹּו מַהְאָה
בְּנֵי הַנְּהָר הַבָּא אֶל אֶלְהָה וּמַבְנֵי שְׁלָשָׁה וְאֶבְיָנָה
בְּעַם וּבְכָהָנִים וּמַבְנֵי לוֹי לֹא מַצְאָתִי שָׁם: 16 וְאַשְׁלָחָה
לְאַלְיָעָזָר לְאַדְיָאָל לְשְׁמָעִיה וּלְאַלְנָתָן וּלְרִיבָה וּלְאַלְנָתָן
וּלְנִתָּן וּלְזָכְרִיה וּלְמִשְׁלָמָם רָאִים וּלְיוֹרִיבָה וּלְאַלְנָתָן
מַבְנִים: 17 וְאַוְצָאָה אָוֹתָם עַל אַדְוָה הַרְאָשָׁ בְּכָסְפִיא הַמָּקוֹם
וְאַשְׁיָמָה בְּפִיהָמָם דְּבָרִים לְדַבָּר אֶל אַדְוָה אֲחִיו הַנְּתָנוּ
בְּכָסְפִיא הַמָּקוֹם לְהַבִּיאָה לְנוּ מַשְׁרָתִים לְבֵית אֱלֹהֵינוּ: 18
וַיַּבְאָוּ לְנוּ כִּיד אַלְהָיָנוּ הַטּוֹבָה עַלְיָנוּ אִישׁ שְׁכָל מַבְנֵי
מַחְלִי בֵּן לְוִי בֵּן יִשְׂרָאֵל וְשָׁרְבִּיהָ וּבְנֵי וְאֶבְיָנָה שְׁמָנוֹת
וְאֶת חַשְׁבִּיהָ וְאֶת יְשֻׁעָה מַבְנֵי מַרְרִיא אֲחִיו וּבְנֵי
עַשְׁרִים: 20 וְמִן הַנְּתָנוֹנִים מַאֲתִים וְעַשְׁרִים כְּלָם נִקְבּוּ בְּשָׁמוֹת: 21
וְאַקְרָא שָׁם צָוָם עַל הַנְּהָר אֲחֹהָה לְהַתְעַנּוֹת לְפָנֵי אֱלֹהֵינוּ
לְבַקְשָׁ מִמְנוֹ דָרְךְ יִשְׁרָאֵל לְנוּ וּלְשָׁפְנוּ וּלְכָל רְכּוֹשָׁנוּ: 22

וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעלה הנוללה: 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הנוללה להקבץ ירושלים: 8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכשו והוא יברד מוקהה הנוללה: 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחודש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרuidים על הדבר ומהגשים: 10 ויקם עוזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמה רצונו והבדלו עמי הארץ וכן מן הנשים הנכריות: 11 ויענו ישראל: 12 ועתה תננו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו כל הקהיל ויאמרו קול נורול כן דבריך עליינו לעשות: 13 אבל העם רב והעת גשמי ואני כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הריבינו לפשע בדבר הזה: 14 יעמדו נא שרינו לכל הקהיל וכל אשר עברינו החשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועםם זקני עיר ועיר ושפתייה עד להшиб חרון אף אלהינו ממננו עד לדבר הזה: 15 אך יונתן בן עשהאל ויחודה בן תקווה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלו עוזרים: 16 ויעשו כן בני הנוללה ויבדלו עוזרא הכהן ראש האבות לבית אבותם וככלם בשמות ישבו ביום אחד לחדר השעריו לדרישת הדבר: 17 ויכללו בכל אנשים החשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדר הראשון: 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשה ואלייעזר ויריב ונדייה: 19 ויתגנו ידים להוציא נשיםיהם ואשימים איל צאן על אשומות: 20 ומבני אמר חנני זובדריה: 21 ומבני חרם מעשיה ואליה ומשמיה ויחיאל ועיזא: 22 ומבני פשחוור אליעני מעשיה שמעיאל נתנאיל יזובד ואלעשה: 23 ומן הלויים יזובד ושמי וקליה הוא קליטה פתחיה יהודה ואליעזר: 24 ומן המשרדים אלישיב וממן השערים שלם וטלם ואורי: 25 ומישראל מבני פרעש רמיה וויה ולכיה ומינון ואלעזר וממלכיה ובניה: 26 ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל מתניה וירמות ואליה: 27 ומבני זתא אליעני אלישיב ועבדיו וירמות ואליה: 28 ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי: 29 ומבני בני משלם מלך ועדיה ישב ושאל רמות: 30 ומבני פחת מואב עדנא וככל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובינוי מנשה: 31 ובוני חרם אליעזר ישיה

הערב קמתי מותעניתי ובקרעי בגדיו ומעיליו ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אלקיך כי עונתינו רבוי למעלה ראש ואשמתנו נדלה עד לשמים: 7 מימי אבותינו אנחנו באשמה נדלה עד היום הזה ובונתינו נתנו אנחנו מלכנו כהנינו ביד מלכי הארץ בחרב בשבי ובכזה ובבשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעט רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשair לנו פליטה וلتת לנו יחד במקום קדשו להאריך עינינו אלהינו ולמתנו מחייה מעט בעבדתנו: 9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עבנו אלהינו ויט עליינו חסד לפני מלכי פרס להחת לנו מחייה לורומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתו ולחת לנו נדר ביהודה ובירושלם: 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עבנו מצותיך: 11 אשר צוית ביד עבדיך הבכאים לאמור הארץ אשר אתם ברשותה ארץ נדה היא בנדת עמי הארץ בתועבתיהם אשר מלאה מפה אלפה בטעתם: 12 ועתה בנותיכם אל תנתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלם וטובתם לבניכם עד עולם: 13 ואחרי כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאשمتנו הנדרלה כי אתה אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתחה לנו פליטה כזאת: 14 והנסוב להפר מצותיך ולהתחנן בעמי התעבות האלה הלא תאנף בנו עד כללה לאין שארית ופלטה: 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהום הזה הננו לפניו באשمتינו כי אין לעמוד לפניו על זאת:

10 וכחטא פלע עוזרא וכחטא בכה ומוגבל לפני בית האלים נקबצו אליו מישראל קהיל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכço העם הרבה בכה: 2 וויען שכינה בן חייאל מבני עולם ויאמר לעוזרא אנחנו מעלו באלהינו ונשב נשים נכריות עמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והגולד מיהם בעצת אדרני והחרדים במצבם אלהינו וכחותה יעשה: 4 קום כי עליך הדבר ואחנתו עמך חוק ועשה: 5 ויקם עוזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות דבר הזה וישבעו: 6 ויקם עוזרא מלפני בית האלים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב

מלכיה שמעיה שמעון: 32 בנימן מלוך שמריה: 33 מבני
השם מהני מתחה זבר אליפלט ורמי מנסה שמעי: 34
מבני בני מעדי עמרם ואואל: 35 בניה בדיה כלוחי: 36
וניה מרמותה אלישיב: 37 מהניה מהני וייעשו: 38 ובבני ובבני
שמעי: 39 ושלמיה נתן ועדיה: 40 מכנדבי שיש שרוי: 41
עזראל ושלמיתו שמריה: 42 שלום אמריה יוסף: 43 מבני
נבו יעיאל מתחיה זבר ובינה ידו ויואל בניה: 44 כל אלה
נשי נשים נכריות ויש מהם נשים ויישמו בנים:

לו זמן: 7 ואומר למלך אם על המלך טוב אנגורות יתנו
לי על פחותה עבר הנהר אשר יעבורי ני עד אשר אבוא
אל יהודיה: 8 ואנרגת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך
אשר יתן לי עצים לקרות את שער הבירה אשר לבית
ולחומרת העיר ולכיתה אשר אבואה אליו יותן לי המלך
כיד אלהי הטובה עלי: 9 ואבואה אל פחותה עבר הנהר
וathanה להם את אנגורות המלך וישלח עמי המלך שר חיל
ופדרשים: 10 וישמע סנבלת החרני וטוביה העבר העמוני
וירע להם רעה גדרה אשר בא אדם לבקש טובה לבני
ישראל: 11 ואבואה אל ירושלים והוא שם ימים שלשה:
12 ואקום לילה אני ואנשימים מעט עמי ולא הגדתי לאדם
מה אלהי נתן אל לביו לעשות לירושלים ובכמה אין עמי
כי אם הבהמה אשר אויב רכב בה: 13 ואצאה בשער
הניא ללילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפות ואהוי
שבר בחומרת ירושלים אשר הם פרוצים ושעריה אכלו
בаш: 14 ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין
מקום להבהמה לעבר תחתיו: 15 ואהוי עליה בנחל לילה
ואהוי שבר בחומרה ואושב ואבואה בשער הניא ואשוב: 16
והנסנים לא ידעו أنها הלבתי ומה אני עשה וליהודים
ולכנתים ולחרדים ולנסנים וליתר עשה המלאכה עד כן
לא הנדרת: 17 ואומר אליהם אתם ראים הרעה אשר אהנו
בזה אשר ירושלים הרבה ושעריה נצחו באש לכון ונבנה
את חומרת ירושלים ולא נהייה עוד חרפה: 18 ואגדי להם
את יד אלהי אשר הדיא טוביה עלי ואף דברי המלך אשר
אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויזקוקו ידריהם לטובה: 19
וישמע סנבלת החרני ושעריה העבר העמוני ונשם העברי
וילענו לנו ויבזו עלנו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם
עשימים ועל המלך אתם מרדדים: 20 ואшиб אותם דבר
ואומר להם אלהי השם הוא יציליך לנו ואנחנו עברדי
נקום ובנינו ולכם אין חלק יצדרקה וויכרונם בירושלים:

3 ווקם אלישיב הכהן הגדול ואהוי הכהנים ויבנו את
שער הczאן המה קדשו והו יעמכו דלתתיו ועד מנדל
המאה קדשו והו עד מנדל החנאל: 2 ועל ידו בנו אנשי
ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמריו: 3 ואת שער הדנים
בנו בני הסנאה המה קרויה ועמידו דלתתיו מנעולייו
ובריהיו: 4 ועל ידם החזוק מרמות בן אוריה בן הקוץ
ומהלך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה
ועל ידם החזוק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהו בחדש כסלו שנה עשרים
ואני היהי בשושן הבירה: 2 וויאתנו אחד מהוו הוא
וأنשים מיהודה ושאלאם על היהודים הפליטה אשר
נסארו מן השבי ועל ירושלים: 3 ויאמר לו לתשאדים
אשר נשאו מן השבי שם מדינה ברעה גדרה ובחיפה
וחומרת ירושלים מפרצת ושעריה נצחו באש: 4 ויהי
כשמי את הדברים האלה ישבי ואכבה ואת אבלה
ימים ואהוי צם ומחפצל לפני אלהי השם: 5 ואמר أنا
יהוה אלהי השם האל הנדרול והנורא שמר הברית
וחסדר לאחביו ולשמרי מצותיו: 6 תהיה נא אינך קשבת
ועניך פתוחות לשמע אל חפלת עבדך אשר אני
מוחפצל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדך
ומתוודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית
אבי החטאנו: 7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות
ואת החוקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך: 8
זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם
תמעלו אני אפיין אתכם בעמיהם: 9 ושבתם אליו ושמרתם
מצוותי ועשיותם אתם אם יהיה נדיחכם בקצתה השם
משם אקבצם והבואותים אל המוקם אשר בחרטו לשכנן
את שמי שם: 10 והם עבדיך ועמדך אשר פרדית בכח
הגדרול ובידך החזקה: 11 אני אדרני תהיה נא אינך קשבת
אל חפלת עבדך ואל חפלת עבדך החפצים לריהה את
שםך והצלילicha נא לעבדך היום ותנתנו לרחמים לפני
האיש הזה ואני היהי משקה למלאך:

2 ויהי בחדש ניסן שנה עשרים לארתחשסתא המלך יין
לפנוי ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייטי רע לפניו:
2 ויאמר למלך מדורע פניך רעים אתה אין חוליה
אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד: 3 ויאמר למלך
המלך לעולם יהיה מדורע לא רענו פני אשר העיר בית
כבדות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: 4 ויאמר למלך
מלך על מה זה אתה מבקש ואחפצל אל אלהי השם:
5 ויאמר למלך אם על המלך טוב ואם יטב עבדך לפניך
אשר חשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבנה:
6 ויאמר למלך והשנגל יושבת אכלו עד מתי יהיה
מחליך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה

מדה שנית מנגד המגדל הנדרל היוצא ועד חומת העפל:
 28 מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנדר בירתו:
 29 אחורי החזיק צדוק בן אמר נדר בירתו ואחריו החזיק
 שמעיה בן שכניה שמר שער המזרחה: 30 אחורי החזיק
 חנניה בן שלמיה ותנון בן צלף הששי מדה שני אחורי
 החזיק משלם בן ברכיה נדר נשכחו: 31 אחורי החזיק
 מלכיה בן הצרפוי עד בית הנתינום והרכלים נדר שער
 המפקד ועד עליית הפנה: 32 ובין עליית הפנה לשער
 הצאן החזיקו הצרפויים והרכלים:

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה
 ויחר לו לוכס הרבה וילעג על היהודים: 2 ויאמר לפני
 אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עושים
 הייעזו להם היובחו הייכלו ביום היחיו את האבני
 מערכות העפר והמה שרופות: 3 וטוביה העמוני אצלו
 ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרק חומות
 אבניהם: 4 שמע אלהינו כי הינו בוהה והשבר הרכפתם אל
 ראשם ותנס לבזה בארץ שביה: 5 ואל חקס על עונם
 וחטאיהם מלפניך אל תמחה כי הטעו לנו נדר הבונים: 6
 ובנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה והוא לב
 לעם לעשות: 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים
 והעמנים והאשדורים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלים
 כי החלו הפרצחים להסתם ויחר להם מאד: 8 ויקשו
 כלם יהדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו הוועה: 9
 ונחפלו אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יום ולילה
 מפניהם: 10 ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר הרבה
 ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 11 ויאמרו צרינו לא ירע
 ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנים והשבתו את
 המלאכה: 12 ויהי כאשר באו היהודים היישבים אצלם
 ויאמרו לנו עשר בעמים מכל המקומות אשר תשבו
 علينا: 13 ואעמיד מתחתיות למקומם מאחריו לחומה
 בצחחים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבთיהם
 רמייהם וקשתיהם: 14 וארא ואקים ואמר אל החרים
 ואל הסנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדרני
 הנגיד והנורא זכרו והלחמו על אחיהם בנים ובנותיהם
 נשיכם ובתיכם: 15 ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו
 ויפר האלים את עצם ונשוב כלנו אל החומה איש
 אל מלאכתו: 16 ויהי מין היום ההוא חצי נער עשים

החזק צדוק בן בענא: 5 ועל ידו החזיקו התקועים
 ואידירדים לא הביאו צורם בעברת אדרני: 6 ואת
 שער ישנה החזיקו יודע בן פסח ומשלם בן בסודיה
 המה קרווה וייעמידו דלתתינו ומגעליו ובריחיו: 7 ועל
 ידם החזיק מלטיה הנבעני וירון המרנני אנשי גבעון
 והמצפה לכסא פחה עבר הנهر: 8 על ידו החזיק עזיאל
 בן חריה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים
 ויעבו ירושלים עד החומה הרחבה: 9 ועל ידם החזיק
 רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלים: 10 ועל ידם החזיק
 ידיה בן חרומך ונדר ביתה ועל ידו החזיק חטוש בן
 השבניה: 11 מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן
 פחה מואב ואת מנדל התנורים: 12 ועל ידו החזיק שלום
 בן הלווח שר חצי פלך ירושלים הוא ובנותיו: 13 את
 שער הניא החזיק חנן ושבוי זנוח מהה בנוהו וייעמידו
 דלתתינו מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער
 השפות: 14 ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב
 שר פלך בית הכרם הוא יבנו וייטלנו וייעמיד דלתתינו
 מנעליו ובריחיו ואת חותם ברכת השלח לנן המלך ועד
 המעלות הורדות מעיר דוד: 15 אחורי החזיק נחמייה
 הברכה העשויה ועד בית הגברים: 16 אחורי החזיק
 הלויים רוחם בן בני על ידו החזיק חביה שר חצי פלך
 קעילה לפלאו: 17 אחורי החזיק אחיהם בו בנחדר
 שר חצי פלך קעילה: 18 אחורי החזיק על ידו עוז בן ישוע שר
 המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשך המקצע: 19 אחורי
 החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצע עד
 פתח בית אלשיך הכהן הנגיד: 20 אחורי החזיק מרכות
 בון אוריה בן הקרן מדה שנית מפתחת בית אלשיך ועד
 תכלית בית אלשיך: 21 ואחריו החזיק הכהנים אנשי
 הכהר: 22 ואחריו החזיק נדר בירם אחורי
 החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: 23 אחורי
 החזיק בניו בן נדר מדה שנית מבית עזריה עד המקצע
 ועד הפנה: 24 פלל בן אוזי מנגד המקצע והמנדל היוצא
 מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחורי פריה
 בן פריעש: 25 והנתינום היו ישבים בעפל עד נדר שער
 המים למזרחה והמנדל היוצא: 26 ואחריו החזיקו התקועים

כל הקהלאמין ויהללו את יהוה ויעש העם בדבר זהה:
 14 גם מיום אשר צוה אתי לחיות彷ם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ותשים לארתחשתא המלך שנים שתים עשרה אני ואתי לחם הפחה לא אכלתי:
 15 והפחות הראנסים אשר לפני הכהן ר' על העם ויקחו מהם בלחם ווין אחר כסף שקלים ארבעים נס נעריהם שלטו על העם ואני לא עשתי כן מפני יראת אללים:
 16 וגם במלאת החומה הזאת החזקי ושרה לא קניינו וכל עדרי קבוצים שם על המלאה:
 17 וזה יהודים והסננים מה חזקיהם ברמהים מעלה השחר עד צאת הכוכבים:
 18 גם בעת היה אמרתי לעם איש ונערו יליינו בחורן צאן שיש ברכות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העברה על העם זהה:
 19 זכרה לי אלהי לטובה כל

אשר עשית על העם הזה:

6 ויהי כאשר נשמע לسنבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבנו כי בניתי את החומה ולא נותר בה פרען נס עד העת ההיא דילות לא העמדתי בשעריהם:
 2 וישלך سنבלט וגשם אליו לאמר לך ונועדה ייחדו בכיפורים בבקעת אונו ומה חשבים לעשות לי רעה:
 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאה גדולה אני עשה ולא אוכל לדחת למה תשבת המלאה כאשר ארפיה וירדתי אליכם:
 4 וישלחו אלי לדבר הזה ארבע פעומים ואшиб אותם דבר הזה:
 5 וישלח אל סנבלט לדבר הזה פעם חמישית את נערו ואנרת פתחה בידו:
 6 כתוב בה בינוי נשמע ונשמע אמר אתה והיהודים החשבים למורוד על בן אתה בונה החומה ואתה הוותם למלך לדברים האלה:
 7 וגם נביאים העמדת לקרא עלייך בירושלים לאמר מלך ביהודה ועתה לך וועצה ייחדו:
 8 ואשלחה אליו לאמר לך אמר לך בירושלים דברים אלה אשר מילא בירוחם ובתיהם ומאת הכסף והדרן התירוש והיצחר אשר אתם נשים בהם:
 9 כי כלם מיראים אותך לאמר ירפא יידיהם מן המלאה ולא תעשה ועתה חזק את ידי:
 10 ואני באתי בית שמייה בן דליה בן מהיטבעל והוא עצור ואני ועוד אל בית האלים אל תוך החילך ונסגרה דלתות החילך כי באים להרנק ולילה באים להרנק:
 11 ואומרה הדיאש כמווני יברךomi ומי כמווני אשר יבוא אל החילך וחוי לא אבוא:
 12 הדבר הזה מביתו ומגינו וככה יהוה נער ורक ואמרנו

במלאה וחצים מחזקיים והרמומיים המננים והקשות והשרינים והשרים אהרי כל בית יהודה:
 17 הבונים בחומה והנשאים בסובל עמשים באחת ידו עשה במלאה ואחת מחזקת השלח:
 18 והבונים איש חרבו אסורים על מתנו ובנייה והתקע בשופר אצליו:
 19 ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם המלאכה איש מאיו:
 20 במקום אשר תשמעו את קול השופר שהוא תקציו אלינו אלהינו ילחם לנו:
 21 ואנחנו עשים במלאה וחצים מחזקים ברמהים מעלה השחר עד צאת הכוכבים:
 22 גם בעת היה אמרתי לעם איש ונערו יליינו בחורן ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה:
 23 ואני ואתי ונער ואנש המשמר אשר אהרי אין אנחנו פשטים בונינו איש שלחו המים:

5 ותהי צעקת העם נשיהם נדולה אל אחיהם היהודים:
 2 ויש אשר אמרים בניינו ובנותינו אנחנו ריבים ונקחה דנן ונאכלת ונחיה:
 3 ויש אשר אמרים שדרתינו וכרכmino ובתינו אמרנו ערבים ונכח דנן בדעת:
 4 ויש אשר אמרים לויינו כספם למדת המלך שדרתינו וכרכmino:
 5 ועתה כבשך אנחנו בשרנו בכניות בניינו והנה אנחנו כבשים את בניינו ואת בנותינו לעבדים יש מבנותינו נכבשות ואין לא ידרנו ושדרתינו וכרכmino לאחים:
 6 וויחר לי מאר כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה:
 7 וימליך לבי עלי ואריבת החרים ואת הסננים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה נדולה:
 8 ואמרה להם אנחנו קניינו את אחינו היהודים הנכרים לנוים כדי בנו ונעם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרשו ולא מצאו דבר:
 9 וויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הללו ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגנים אתם עשים אתם עזים אויבינו:
 10 וגם אני אחיו ונערנו נשים בהם כסף ודגן נועבה נא את המשא הזה:
 11 והשיבו נא להם כהום שדרתיהם כרכמים זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדרן התירוש והיצחר אשר אתם נשים בהם:
 12 וויאמרו נשיב מהם נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשכבים לעשות דבר זה:
 13 גם חצני נערתי ואמרה כהה ינער האלים את כל האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מביתו ומגינו וככה יהוה נער ורק ואמרנו

ונכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי
וטוביה וסובלט שכרו: 13 למען שכור הוא למען אירה
ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: 14
זורה אלהי לטוביה ולסובלט כמשיו אלה וגם לנועדרה
הנבואה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי: 15
ותשלם החומה בעשרות וחמשה לאלו לחמשים ושנים
יום: 16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגויים אשר
סביתינו ויפלו מאר בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו
נשחה המלאכה הזאת: 17 נס בימים ההם מרביכם חרי
יהודא אנרגיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באota
אליהם: 18 כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן
הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בן לחק את בת משלם
בן ברכיה: 19 גם טבותיו היו אמרים לפני ודבריו היו
מציאות לו אגרות שלח טוביה לראני:

7 7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו
השוערים והמשדרים והלויים: 2 ואצוה את תנניachi ואת
חנניה שר הבירה על ירושלים כי הוא כאיש אמת וירא
את האלים מרבים: 3 ויאמר להם לא יפתחו שעריו
ירושלם עד חם השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות
ואחיזו והעמיד משמרות ישבי ירושלים איש במשמר
ואיש נגד ביתו: 4 והעיר רחבה ידים ונдолה והעם
מעט בתוכה ואין בתים בנויים: 5 ויתן אלהי אל לבי
ואקצתה את החרים ואת הסננים ואת העם להתייחס
ו放大 ספר היחס העולים בראשונה ואמצאה כתוב בו:
6 אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה
nobodatz מלך בבבל וישבו לירושלים ולהיודה איש
לעירו: 7 הבהים עם זרבבל ישוע נחמייה עורייה רעמה
חמנני מרדכי בלבן מספרת בני נחום בענה מספר אנשי
עם ישראל: 8 בני פרוש אלפים מאה ושבעים ושנים:
9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 10 בני ארחה
שש מאות חמישים ושנים: 11 בני פחת מוואב לבני ישוע
ויאב אלפים ושלשה מאות שמנה עשר: 12 בני עילם
אלף מאות חמישים וארבעה: 13 בני זטוא שלשה מאות
ארבעים וחמשה: 14 בני צבי שבע מאות וששים: 15 בני
בני דליה בני טוביה בני נקודא שבע מאות וארבעים
ושנים: 16 מן הכהנים בני חביבה בני הקוץ בני ברזלי
אשר לך מבנות ברזלי הגלעדי אשיה ויקרא על שמם:
17 בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים
ושנים: 18 בני אדנוקם שבע מאות ששים ושבעה: 19 בני

כ"י בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: 10 ויאמר להם לו אכלו משמניהם ושתו ממתוקים ושלחו מנות לאין נכוון לו כי קדוש היום לאדרינו ואל תעצבו כי חרות יהוה היא מעזcum: 11 והולו ממחים לכל העם לאכל ולשתות היום קדש ואל תעצבו: 12 וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה נדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: 13 ובכום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוויים אל עוזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: 14 ומיצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסוכות בגן חדש השבעי: 15 ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל עיריהם ובিירותם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ מן הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבה לעשת סכת כתוב: 16 ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גנו ובחרתיהם ובחרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: 17 ויישו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסוכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון בןبني ישראל עד היום החוא ותהי שמחה נדולה מאר: 18 ויקרא בספר תורה האלים יום ביום מן הימים הראשון עד היום האחרון ויעשו חן שבת ימים ובכום השמני עצרת כמשפט:

9 וביום עשרים וארבעה לחדר השה נאספו בני ישראל בצום ובשקיים ואדמה עליהם: 2 ויבדל זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתורו על חטאיהם ועונות-abתיהם: 3 ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורה יהוה אלהיהם רבנית היום ורבעית מתודים ומשתחים ליהוה אלהיהם: 4 ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדרmiaל שבניה בני שריביה בני כנני וויעקו בקהל גדול אל יהוה אלהיהם: 5 ויאמרו הלויים ישוע וקדרmiaל בני חשבניה שריביה הדריה שבניה פתיחה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברוכה ותלה: 6 אתה הוא יהוה לברך את עשות את השמיים שמי השמיים וכל צבאם הארץ וככל אשר עלייה הרים וכל אשר בהם ואתה מהיה את כלם וצבא השמיים לך משתחים: 7 אתה הוא יהוה האלים אשר בחרת באברם והוציאתו מאור כבדים ושםתו שמו אברם: 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניו

מן הכהנה: 65 ויאמר התרשתה להם אשר לא יאכלו מקדש הקדושים עד עמד הכהן לאורים וחמורים: 66 כל הקהל כאחד ארבע רבו אלף שלש מאות ושים: 67 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלף שלש מאות שלשים ושבעה ולهم משרדים ומשררו מאות פדריהם מאות ארבעים וחמשה: 68 סוסיהם שבע מאות שלשים ושה ארבעים וחמשה: 69 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים שת אלף שבע מאות ועשרים: 70 ומצתת הראש האבות נתנו למלאכה התרשתה נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזורך המשים כהנות כהנים שלשים וחמש מאות: 71 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתי רכבות וכסף מנים אלף רכבות וכנתן כהנים שים ושבעה: 72 רכוא וכסף מנים אלף רכבות וכנתן כהנים שים ושבעה וישבו הכהנים והלוויים והשוערים והמשרדים ומין הנותנים וכל ישראל בעריהם ויגע החדר השבעי ובני ישראל בעריהם:

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעוזרא הספר להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל: 2 ויביא עוזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשא וככל מבין לשמעם ביום אחד לחדר השבעי: 3 ויקרא בו לפני הרחוב אשר לבני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והם בנים ואני כל העם אל ספר התורה: 4 ויעמד עוזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצל מתחיה ושמוע ונעה ואוריה וחלקה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פריה ומישאל מלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: 5 ויפחח עוזרא הספר לעני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: 6 ויברך עוזרא את יהוה האלים הנדול ויענו כל העם Amen עוזרא את יהוה האלים הנדול ויענו כל העם Amen אמר את יהודים ויקדו ווישתחוו להוה אפים ארצה: 7 ווישע במעל יהודים וברכיה ימין יעקב שבתי הדריה מעשה קליטה ובני ושריביה ימין יעקב שבתי הדריה מעשה קליטה עוזרא ווובך חנן פלאיה והלוויים מבנים את העם לתורה והעם על עמדם: 8 ויקרא בספר בחרת האלים מפרש ושם של ויבינו במקרא: 9 ויאמר נחמייה הוא התרשתה ועורא הכהן הספר והלוויים המבינים את העם לכל העם

העידו גם להשיכם אליך וייעשו נאצונות גדרות: 27 ותתנים ביד צדוקים ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואת המשמים תשמע וכרחמייך הרבים תנתן להם מושיעים ויושיעום מיד צדוקים: 28 וככונו להם ישובו לעשות רעה לפניך והעוכב ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויעזוקו אתה משמי השמע ותצלם כרחמייך רבות עתים: 29 ותעד בהם להשיכם אל תורתך ומה היזרו ולא שמו למצוותיך ובמשפטיך חטאו בסמוך יעשה אדם וחיה בהם ותגנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמו: 30 ותשמד עליהם שנים רבות ותעד בס ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנו ביד עמי הארץ: 31 ובכרחמייך הרבים לא עשיתם כללה ולא עובתם כי אל חנון ורחום אתה: 32 ועתה אלהינו אל הנadol הנביך והנורא שומר הכרית והחסד אל ימעט לפניך את כל התהאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכחינו ולנביאנו ולאבתינו וכלל עמק מימי מלכי אשור עד הימים הוה: 33 ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: 34 ואתה מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשי בו אלמצוותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: 35 והם במלכותם ובטובך הרבה האשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא לבדוק ולא שבוי ממעלייהם הרעים: 36 הנה אנחנו ייומם עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עלייה: 37 ותבואתך מרבה למלכיהם אשר נתתה עליינו בחטאינו ועל גוינו משלים ובבהתנו כרצונם ובצורה גדרולה אנחנו: 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמונה וכתחבים ועל החותם שרינו לויינו כהנינו:

10 ועל החותמים נחניה התרשתא בן חיליה וצדקה:
2 שדריה עזריה ירמיה: 3 פשchor אמריה מלכיה: 4 חטוש שבניה מלוך: 5 חרם מרמות עבדיה: 6 דנייאל נתון ברוך: 7 משלם אביה מימן: 8 מעוזה בלני שמעיה אלה הכהנים: 9 וחוליות ויושע בן איזניה בניו מבני חנדר קדרמיאל: 10 ואחיםם שבניה הדריה קליטה פלאיה תנן: 11 מיכא רחוב חשביה: 12 זוכר שדריה שבניה: 13 הדריה בני בניינו: 14 ראשיהם פרעוש פחת מואב עילם ותוא בני: 15 בני עזגד בכבי: 16 אדרניה בניו עדין: 17 אטר חזקיה עזור: 18 הדריה חשם בצי: 19 חריף ענתות

וכרוות עמו הברית לחתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והובילו והגנשוי לחתת לווערו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: 9 ותרא את עני אבותינו במצרים ואת עוקתם שמעת על ים סוף: 10 ותתן אתה ומפתחים בפרעה ובכל עבריו ובכל עם הארץ כי ריעת כי היודו עליהם ותעש לך שם כהוים הזה: 11 והווים בקעת לפניהם ויעברו בתוךם ביבשה ואת רדיפתם השלבת במצולת כמו אבן במים עזים: 12 ובכעמור ענן הנחיתם יומם ובכעמור אש לילה להאייר להם את הדרך אשר ילכו בה: 13 ועל הר שני ירידת ודבר עמהם ממשים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חוקים ומצוות טובים: 14 ואת שבת קדש הדרעתם להם ומצוות חוקים ותורה צויתם להם ביד משה עבדך: 15 ולחם ממשים נתת להם לרעבם ומים מסלע הוציאת להם ל Zamams ותאמר להם לבוא לרשות את הארץ אשר נשאת את ירך לחתת להם: 16 והם ואבותינו היודו ויקשו את ערפם ולא שמו אל מצותיך: 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעברתם במרימות ואת אלה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסר ולא עובתם: 18 אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אליך אשר העלך ממצריים ויעשו נאצונות גדרות: 19 ואתה ברחמייך הרבים לא עובתם מדברך את עמוד הענן לא סר מעלייהם ביום לנהחתם בהדרך ואתה עמוד האש בלילה להאייר להם ואת הדרכך אשר ילכו בה: 20 ורוחך הטובה נתת להשיכלים ומנק לא מנעה מפייהם ומים נתת להם ל Zamams: 21 וארבעים שנה כלכלתם מדבר לא חסרו שלמותיהם לא בלוז ורגליהם לא בצקו: 22 ותתן להם מלכות ועמים ותחלקם לפאה וירושו את ארץ סיון ואת ארץ מלך השבעון ואת ארץ עוג מלך הבשן: 23 ובניהם הרביה כככבי השמים ותבאים אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשות: 24 ויבאו הבנים והנענים ותתנו בידם ואת מלכיהם ואת ישבי הארץ הכנעניים ותתנו בתים מלאים כל טוב ברות בצרות ואדמה שמנת וירשו בתים מלאים כל טוב ברות החזובים כרמים וויתרים ועץ מאכל לריב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתענדנו בטובך הנдол: 26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחריו גnom ואת נביאיך הרנו אשר

נובי: 20 מנפיעש משלם חזיר: 21 משיזבאל צדוק ידוע: 22 פלטיה חנן עניה: 23 הושע חנניה החשוב: 24 הלווח פלחא שובק: 25 רחום השבנה מעשיה: 26 ואחיה חנן ענן: 27 מלך חרם בענה: 28 ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשרדים הנתנים וכל הגבדל מעמי הארץ אל תורה האלים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע מבין: 29 מחזיקים על אחיהם אדריריהם ובאים באלה ובשבועה לлечת בחורת האלים אשר נתנה ביד משה עבר האלים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדניינו ומשפטיו וחקיו: 30 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבניינו: 31 ועמי הארץ המבאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשחת ובכום קדר ונטהש את השנה השבעית ומ שאכל יד: 32 והעמדנו עליינו מצות تحت עליינו שלשית השקל לשנה לעבדת בית אלהינו: 33 ללחם המערכת ומנתה התמיד ולעלות התמיד השבות החדרים למועדים ולקרושים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: 34 והנורלוות הפלנו על קרובן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזומנים שנה לשנה לבכער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: 35 ולהביא את בכורי ארמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: 36 ואת בכורות בניינו ובחמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרדים בבית אלהינו: 37 ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרה כל עץ תירוש והזחיר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדרמתנו ללוים והם הלויים המערדים בכל ערי עבדתנו: 38 והיה הכהן בן אחרן עם הלויים בעשר הלויים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: 39 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלווי את תרומת הדן התירוש והזחיר ושם כל המקדש והכהנים המשרדים והשוערים והמשדרים ולא נזוב את בית אלהינו:

11 ישבו שדי העם בירושלים ושאר העם הפליל נורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלים עיר הקדר ותשע הירות בערים: 2 ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים: 3 ואלה ראשי המדינה

את שדי יהודיה מעל לחומה ואummerה שתי תודת גדרות
וthonה כתלה לימי מעל לחומה לשער האשפות: 32 וילך
אחריהם הושעה והציף שדי יהודיה: 33 ועוזריה עזרא
ומשלם: 34 יהודיה ובנימן ושמעה וירמיה: 35 ומבני
הכהנים בחצרות זכריה בן יונתן בן שמעה בן מתניה

בן מיכיה בן זכור בן אסף: 36 ואחו שמעיה ועזראל
מללי נלי מעי נתnal ויהודיה הנני בכל שיר דודיך איש
האלחים ועזרא הסופר לפניו: 37 ועל שער העין וננדם
על עלו מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעל לבית
דודיך ועד שער המים מורה: 38 והחותרה השנית ההולכת
למושאל ואני אחריה והציף העם מעל לחומה מעל
למנדל התנוראים ועד החומה הרחבה: 39 ומועל לשער
אפרדים ועל שער הושנה ועל שער הדנים ומגדל חנאנל
ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה: 40
וחתמדנהשתי החותרה בבית האלים ואני והציף הסננים
עמי: 41 והכהנים אליקים מעשה מנימין מיכה אליעני
זכריה הנני בחצרות: 42 ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי
ויהוחנן ומלאיה ועילים וגער וישמעו המשדרים ויורחיה
הפקיד: 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדרולים וישמחו
כי האלים שמחם שמחה נדולה ונם הנשים והילדים
ש machו ותשמע שמחה ירושלים מרחוק: 44 ויפקדו ביום
ההוא אנסים על הנשכות לאוצרות להתרומות לרשות
ולמעשרות לכנות בהם לשדי העדרים מנאות התורה
לכהנים וללויים כי שמחת יהודיה על הכהנים ועל הלויים
העמדים: 45 וישמרו משמרות אלהים ומשמרות הטהרת
והמשדרים והשערים כמצות דוד שלמה בנו: 46 כי
בימי דודיך ואסף מקדם ראש המשדרים ושיר תהלה
והדורות לאלהים: 47 וככל ישראל בימי זרכבל ובימי
נחמייה נגנים מנויות המשדרים והשערים דבר יום ביוומו
ומקדשים ללוים והלויים מקדשים לבני אהרן:

13 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא
חתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלים
עד עולם: 2 כי לא קדרמו את בני ישראל בלחם ובמים
וישבר עליו את בלעם לקללו ויהפוך אלהינו הקלה
לברכה: 3 ויהי כשםם את התורה ויבדרלו כל ערבי
מיישראל: 4 וילפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית
המשדרים סכיבות ירושלים: 5 ווישע לו לשכה גדרולה ושם הוא
אליהינו קרוב לטוביה: 6 ווישע לו לשכה גדרולה ושם הוא
וישחררו את העם ואת השערים ואת החומה: 31 ואעלה

ושדרתיה עזקה ובנתייה ויחנו מבאר שבע עד ניא הנם: 31
ובני בנינו מגבע מכמש ועה ובית אל ובנתייה: 32 ענתות
nb ענניה: 33 חצור רמה נתם: 34 חדיד צבעים נבלט:
35 לד ואוננו ני החרשים: 36 ומן הלויים מחלקות יהודיה
לבנינו:

12 ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרכבל בן
שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עורא: 2 אמריה מלוך
חטווש: 3 שכונה רחם מרמתה: 4 עדוא נתוי אביה: 5
מיomin מדיה בלהנה: 6 שמעיה ווירוביד עדיה: 7 סלו
עמוק חקליה ידועה אלה ראשי הכהנים ואחים בימי
ישוע: 8 וחלוים ישוע בני קדרמיאל שרביבה יהודיה מתניה
על הידות הווא ואחו: 9 ובקבוקה וענו אחיהם לננדם
למשמרות: 10 וישוע הוליד את יוקים וויקים הוליד
את אלישיב ואלישיב את יודע: 11 ווירודע הוליד את
יונתן הוליד את ידוע: 12 ובימי יויקים היו כהנים
ראשי האבות לשירה מריה לרמיה תנניה: 13 לעזרא
ראשי האבות לשירה מריה לרמיה תנניה: 14 למלווי יונתן לשכינה יוסף:
15 ולחרים עדנא למוריות חלקיק: 16 לעדיא זכריה לננתון
משלם: 17 לאביה זכריו למנימין למועדיה פלטי: 18
בלגה שנוע לשמעיה יהונתן: 19 ולוירוביד מהג ליידעה
יעז: 20 לסלוי קלוי לעמוק עבר: 21 לחקליה חשביה
ליידעה נתnal: 22 החלוים בימי אלישיב ווירודע וויהנמן
וירודע כתובים ראשיה האבות והכהנים על מלכות דריש
הפרסי: 23 בני לוי ראשיה האבות כתובים על ספר דבריו
הימים ועד ימי יהונתן בן אלישיב: 24 וראשיה הלויים חשביה
שריביה וישוע בן קדרמיאל ואחים לננדם להלל להודות
במצות דודיך איש האלים משמר לעמת משמר: 25
מתניה ובקבוקה עבדיה משלם תלמון עקוב שמרים
שוערים משמר באספי השערים: 26 אלה בימי יויקים
בן ישוע בן יצדיק ובימי נחמייה הפחה ועוזרא הכהן
הסופר: 27 ובהנכת חומרת ירושלים בקשו את הלויים
מכל מקומות להבאים לירושלים לעשות חנכה ושמחה
ובתורות ובשר מצלהים נבלים ובכנרות: 28 וויאספו בני
המשדרים ומן הכהר סכיבות ירושלים ומן חצרי נטפתי:
29 ומכירות הנלול ומשדרות נבע ועומות כי חצרים בנו להם
המשדרים סכיבות ירושלים: 30 ווישחררו הכהנים והלויים
וישחררו את העם ואת השערים ואת החומה: 31 ואעללה

מכירים לדבר יהודית וככלשון עם ועם: 25 ואדריב עם אקללום ואכה מהם אנשים אמרתם ואשביהם באלהם אם תנתנו בנותיכם לבנייהם ואם תשאו מבניתיהם לבנייהם ולכם: 26 הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנויים הרבים לא היה מלך כמוהו ואחוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל נם אותו החטיאו הנשים הנכריות: 27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הנדרולה זאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: 28 ומבני יודע בן אלישיב הכהן הנדרול חתן לסבכט החרני ואבריחחו מעלי: 29 זכרה להם אלהי על גנאי הכהנה וברית הכהנה והלויים: 30 וטהרותם מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאתחו: 31 ולקרין העצים בעחים מומנות ולבכורים זכרה ל' אלהי לטובה:

לפניהם נתנים את המנהה הלבונה והכללים ומუשר הדנן התירוש והיזכר מוצאות הלויים והמשדרים והשערים ותרומות הכהנים: 6 ובכל זה לא הייתה בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארתחשסתא מלך בכל באתי אל המלך ולקץ מים נשאלתי מן המלך: 7 ואבוא לירושלים ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: 8 וירע לי מאד ואשליכה את כל כל בית טוביה החוץ מן הלשכה: 9 ואמרה ויתהרו הילשכות ואשיבה שם כל בית האלהים את המנהה והלבונה: 10 ואדעה כי מניות הלויים לאנתנה ויברכו איש לשדרתו הלויים והמשדרים עשי המלאכה: 11 ואדריבת את הסננים ואמרה מדווע נזוב בית האלהים ואקבצם ואעדם על עמדם: 12 וככל יהודה הביאו מעשר הדנן והתיירש והיזכר לאוצרות: 13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הספר ופדייה מן הלויים ועל ידם חנן בן וכורן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחلك לאחיהם: 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמה חסדי אשר עשית בבית אלהי ובמושבמי: 15 ביום ההמה ראייתי ביהודה דרכיהם נתות בשבת ומכבים הערמות ועמסים על החמורים ואף יין ענבים ותאים וכל משא ומכבים ירושלים ביום השבת ואעד ביום מכרם ציד: 16 ואוצרים ישבו בה מבאים דאג וככל מכר ומכרם בשבת לבני יהודה ובירושלם: 17 ואדריבת את חרידי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע זהה אשר אתם עושים ומהללים את יום השבת: 18 הלוא כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עליינו את כל הרעה זאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ירושאל לחלל את השבת: 19 ויהי כאשר צללו שעריו ירושלים לפני השבת ואמרה ויסנרו הדלותות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומונערי העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת: 20 וילנו הרכלים ומכרם כל ממכר מהווים לירושלם פעם ושתיים: 21 ואידיה בהם ואמרה אלהים מדווע אתם לנדר החומה אם תשנו יד אשלה בכם מן העת ההיא לא באו בשבת: 22 ואמרה ללוים אשר יהיו מטהריהם ובאים שמרם השערים לקדש את יום השבת נם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדר: 23 נם בימים ההם ראייתי את היהודים השיבו נשים אשדרודיות עמוניות מואבות: 24 ובניהם חצי מדבר אשדרודית ואינן

המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל בלוּן בן בעור ושם עירו דנהבה: 44 וימת בלע ומלך תחתיו יוכב בן זרח ממצראה: 45 וימת יוכב ומלך תחתיו חושם מארץ התמנני: 46 וימת חושם ומלך תחתיו הדר בן בדר המכאה את מדין בשדה מואב ושם עירו עיות: 47 וימת הדר ומלך תחתיו שמלת מושרקה: 48 וימת שמלת יומלך תחתיו שאל מרחבות הנהר: 49 וימת שאל ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר: 50 וימת בעל חנן ומלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מתרד בת מי זהב: 51 וימת הדר ויהיו אלף אדום אלף חמנע אלף עליה אלף יחת: 52 אלף אהלבמה אלף אלה אלף פינן: 53 אלף קני אלף תימן אלף מבצר: 54 אלף מנדי אל אלף ערים אלה אלף אדום:

2 אלה בני ישראלי ראוּן שמעון לוי ויהודיה ישבבר וובלון: 2 דן יוסף ובניהם נפתלי נד ואשר: 3 בני יהודה ער ואונן ושללה שלושה נולד לו מבת שוע הכנעניות יהוי ילדה לו את פרץ ואת זריך כל בני יהודה חמשה: 5 בני פרץ הצרון וחמול: 6 ובני זריך זמרי ואיתן והימן וככלל ודרע כלם חמשה: 7 ובני כרמי עכר עוכר ישראאל אשר מעל בהרים: 8 ובני איתן עזריה: 9 ובני הצרון אשר נולד לו את ירחה מאל ואת סם ואת כלובי: 10 ורעם הוליד את עמנידרב ועמנידרב הוליד את נחשות נשיא בני יהודה: 11 ונחשות הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז: 12 ובבעז הוליד את עזוב ועובד הוליד את ישע: 13 ואישו הוליד את בכרו את אליאב ואבנידרב השני ושמעא השלישי: 14 נתגאל הרכבי ערד החמיישי: 15 אצם השדי דוד השבעי: 16 ואחותיהם צדריה ואבניאל ובני צדריה אבש וויאב ועשה אל שלשה: 17 ואבניאל ילדה את עמשא ואבוי עמשא יתר והשמעאלית: 18 וככלב בן חצרון הוליד את עובה אשה ואת ריעות ואלה בניה ישר ושובב ואדרון: 19 ותמות עזובה ויקח לו כלב את אפרה ותולד לו את חור: 20 וחוּר הוליד את אוּרי ואורי הוליד את בצלאל: 21 ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה ותואן בן שים שנה ותולד לו את שנוב: 22 ושנוב הוליד את יאיר ויהיו לו עשרים ושלוש ערים בארץ הנגולעד:

1 אדם שת אנוש: 2 קינן מהללאל ירד: 3 חנוך מתושלח למך: 4 נח שם חם ויפת: 5 בני יפת גמר ומונג ומדוי ווין ותבל ומשך ותירס: 6 ובני נמר אשכנו ורפה ותונרמה: 7 ובני יון אלישעה ותרשייה כתים ורודנים: 8 בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: 9 ובני כוש סבא וחווילה וסבתא ורעמא וסבתא ובני רעמא שבא ודרן: 10 וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות נבור בארץ: 11 ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת נת נפתחים: 12 ואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 13 וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת: 14 ואת היובסי ואת האמרי ואת הגרגשי: 15 ואת החוי ואת הערכוי ואת הסני: 16 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי: 17 בני שם עילם ואשור וארכשיד ולוד וארם ועוז וחול וגתר ומשך: 18 וארכשיד ילד את שלחה ושלח ילד את עבר: 19 ולעבר ילד שני בניהם שם האחד פלגי כי בימי נפלגה הארץ ושם אחיו יקタン: 20 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרים ואת ירח: 21 ואת הדורות ואת איזול ואת דקלה: 22 ואת עיביל ואת אבימאל ואת שבא: 23 ואת אופיר ואת חווילה ואת יוכב כל אלה בני יקタン: 24 שם ארכשיד שלח: 25 עבר פלג רעו: 26 שרגון נטור תרה: 27 אברם הוא אברהם: 28 בני אברהם יצחק ויישמעאל: 29 אלה תלודותם בכור יישמעאל נביות וקדר ואדבעל ומבסם: 30 משמע ודורמה משא חדד ותימא: 31 יטרו נפייש וקדמה אלה הם בני יישמעאל: 32 ובני קטורה פילוש אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומדין ומדין ושבק ושהוב ובני יקשן שבא ודרן: 33 ובני מדין עיפה ועperf וחנן ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 34 ווילד אברהם את יצחק בני יצחק שעשו וישראל: 35 בני עשו אלף רעואל ויושע ויעלם וקרח: 36 בני אלף תימן ואומר צפי גונעתם קנו ותמנע ועמלק: 37 בני רעואל נחת ורחה שמה ומזה: 38 ובני שער לוטן ושובל וצבעון וענה ודרישן ואצר ודישן: 39 בני לוטן חרוי והומם ואחות לוטן תמנע: 40 בני שובל עליון ומנתה ועיביל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה: 41 בני ענה דישון ובני דישון חממן ואשון ויתרן וכרכן: 42 בני אצר בלחן וזעון יעקן בני דישון עז ודרן: 43 ואלה

3 ואלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור אמן לאחיהם היורעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית: **2** השלישי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרביעי אדרניה בן חנית: **3** החמישי שפטיה לאביטל השישי יתרעם לעגללה אשתו: **4** ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים ושהה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם: **5** ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושוכב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: **6** ויבחר ואלישמע ואליפלט: **7** גונגה ונונגוייף: **8** ואלישמע אלידע ואליפלט תשעה: **9** כל בני דוד מלבד בני פילגשים ותומר אחותם: **10** ובן שלמה רחבם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: **11** יורם בנו אהוזיה בנו יואש בנו: **12** אמציהו בנו עזירה בנו יותם בנו: **13** אחו בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: **14** אמון בנו יאשיהו בנו: **15** ובני יאשיהו הבכור יהונתן השני והוויקים השלישי צדקהו הרבייש שלום: **16** ובני יהוויקים יכניה בנו צדקיה בנו: **17** ובני כנניה אסר שלתיאל בנו: **18** ומכלרים פרדייה ושןאנדר קמיה הושמע ונדריה: **19** ובן פריה זרבבל שמעו ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמיות אחותם: **20** וחשה ואהאל וכרכיה וחסדייה יושב הסדר חמץ: **21** ובן חנניה פלטיה וישראל בני רפיה בנו אנון בני עבריה בני שכניה: **22** ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש יונאל ובריה וגעריה ושפט ששה: **23** ובן געריה אליעני חזקיה ווזיריקם שלשה: **24** ובני אליעני הודיוהו ואלישיב ולפיה ועקוב יוונן ודליה וענני שבעה:

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחוור ושובל: **2** וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה משפחות הצרעתי: **3** ואלה אבי עיתם יזרעאל ויישמא ידרבש ושם אחותם הצלפוני: **4** ופנואל אבי נדר ועור אבי חושא אלה בני חור בכור אפרטה אבי בית לחם: **5** ולAshדור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה: **6** ותולד לו נערה את אחום ואת חפר ואת תימני ואת האשתורי אלה בני נערה: **7** ובני חלאה צרת יצחרא ואתנן: **8** וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחל בן הרום: **9** ויהי יעבץ נCKER מאחוי ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב: **10** ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את נבולי והיתה

23 ויקח נשור ואדם את חות יאיר מאמם את קנת ואת בנהה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד: **24** ואחד מות חצרון בכלב אפרטה ואשת חצרון אביה ותולד לו את אשchor אבי תקוע: **25** ויהיו בני ירHAMAL בכור חצרון הבכור רם ובונה ואREN ואצם אחיה: **26** ותהיי אשורה לרHAMAL ושםה עטרה היא אם אונם: **27** ויהיו בני בני רם בכור ירHAMAL מעץ וימיון ועקר: **28** ושם אשורה שמי יודע ובני שמי נדב ואבישור: **29** ושם אשורה אביהיל ותולד לו את אחבן ואת מולדיר: **30** ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בניהם: **31** ובנו אפים ישע ובני ישע שנ ובנו שנ אחלי: **32** ובני ידע אחוי שמי יתר ווינטן וימת יתר לא בניהם: **33** ובני ווינטן פלה וזווא אלה היו בני ירHAMAL: **34** ולא היה לשון בניהם כי אם בנות ולשון עבר מצרי ושמו ירחה: **35** וויתן שנ את בתו לירחע עבדו לאשה ותולד לו את עתי: **36** ועתה הליד את נתן ונתן הוליד את זבד: **37** וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עופר: **38** ועופר הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזירה: **39** ועוזרה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה: **40** ואלעשה הוליד את ססמי וססמי הליד את שלום: **41** ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע: **42** ובני כלב אחוי ירHAMAL מישע בכור הוא אבי זוף ובני מרשה אבי חברון: **43** ובני חברון קרח ותפה ורקם ושמע: **44** ושמע הוליד את רחם אבי יركעם ורקם הוליד את שמי: **45** ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור: **46** ועיפה פילגש כלב לדלה את חרין ואת מוצא ואת נזח וחרן הליד את נזח: **47** ובני יהדי רנס ויותם ונישן ופלט ועיפה ושעף: **48** פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחהנה: **49** ותולד שעף אבי מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עצכה: **50** אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרטה שובל אבי קריית יעדים: **51** שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר: **52** ויהיו בניהם לשובל אבי קריית יעדים הראה חי זמני המנהות: **53** וממשפחות קריית יעדים היתרי והפטוי והشمוטי והמשרע מלאה יצאו הצרעתי והاشתאיל: **54** בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחזי המנהתי הצרעתי: **55** וממשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעותים שמעתים שכחחים מהם הקנים הבאים מהמת אבי בית רכב:

את אהלייהם ואת המעניינים אשר נמצאו שם ויחררמים עד היום הזה והוא שבו תחתייהם כי מרעה לצתנים שם :⁴² ומהם מן בני שמעון הלו יהר שער אנשי חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפהיה ועוזיאל בני ישעি בראשם :⁴³ ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה :

5 ובני רואובן בכור ישראל כי הוא הבכור וכחליו צועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתחיש לבכורה :² כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והכרצה ליוסף :³ בני רואובן בכור ישראל חנוך ופלוא חזロン וכרמי :⁴ בני יואל שמעיה בנו גונ שמעי בנו :⁵ מיכה בנו ראהה בנו בעל בנו :⁶ באברה בנו אשר הגללה חלנת פלנסר מלך אשר הוא נשיא לרואובני :⁷ ואחיו למשפחתיו בהתחיש לתולדותם הראש ייעיאל וכרייחו :⁸ ובבעל בן עוז בן שמע בן יואל הוא יושב בעדרען ועד נבו ובעל מעון :⁹ ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למנ הנתר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד :¹⁰ ובכימי שאל שעשו מלחמה עם הגנראים ויפלו בידם וישבו באלהלים על כל פניו מזרחה לגלעד :¹¹ ובני נד לנדרם ישבו בארץ הבשן עד סלכה :¹² יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן :¹³ ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלים ושבע וירדי ויעכן וזיע ועבר שבעה :¹⁴ אלה בני אביהיל בן חורי בן ירוחם בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יהדו בן בזוי :¹⁵ אחיו בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם :¹⁶ וישבו בגלעד בבשן ובכניתה ובכל מנשיש רשות על תוצאותם :¹⁷ כלם התוחשו ביום יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל :¹⁸ בני רואובן וגונדי וחצץ שבט מנשהמן בני חיל אגשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודרי מלכמתה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא :¹⁹ ויעשו מלחמה עם הגנראים יותר ונפיש ונודב :²⁰ ויעזרו עלייהם וינטו בידם הגנראים וכל שעמם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעזור להם כי בטחו בו :²¹ וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאות וחמשים אלף וחמורים אלףים ונפש אדם מהא אלף :²² כי חללים רכבים נפלוי כי מהאלים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגללה :²³ ובני חצץ שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושריר והר חרמן הנה מה רבו :²⁴ ואלה הראש בית אבותם ועפר ווישע ואלייל ועוזיאל אלה ראשי בית אבותם ועפר ווישע ואלייל ועוזיאל

דרך עמי וعشית מרעה לבלתו עצבי וייבא אלהים את אשר שאל :²⁵ וככלוב אחו שואה הוליד את מוחיר הוא אבי אשthon :²⁶ ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסה ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה :²⁷ ובני קנו עתניאו ושרה ובני עתניאו חתת :²⁸ וממעוני הוליד את עפרה ושרה הוליד את יואב אבי ניא הרים כי הרים היו :²⁹ ובני כלב בן יפהה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו :³⁰ ובני יהלאל זיף וויפה תיריא ואשראל :³¹ ובן יהודה יתר ומרד ועפר וילון ותחדר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשחמע :³² ואשתו היהודיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקוטיאל אבי גונה ואלה בני כתיה בת פרעה אשר לקח מרד :³³ ובני אשת הוריה אחות נחם אבי קעליה הנגרמי ואשתמע המעכתי :³⁴ ובני שמעון אמרון ורינה בן חנן ותולון ובני ישע זוחת ובן זוחת :³⁵ בני שלחה בן יהודה ער אבי לכיה ולעדיה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבחן בבית אשבע :³⁶ ויקום ואגשי כובא וויאש ושרף אשר בעל למוаб וישראל לחים והדרבים עתיקים :³⁷ המה היוצרים וישבי נטעים ונדרה עם המלך במלאתו ישבו שם :³⁸ בני שמעון ממשמע בנו :³⁹ ובני ממשמע המואל בנו זכר בנו שמעי נמואל וימין יריב זוחה שאול :⁴⁰ שלם בנו מכם בנו בנו :⁴¹ ולשםעי בניהם ששה עשר ובנות שש ולאחים אין בנים רכבים וכל משפחותם לא הרבו עד בני יהודה :⁴² ובבלחה וישבו בברא שבע ומולדה וחצר שועל :⁴³ ובבלחה ובעצם ובתולד :⁴⁴ ובבתואל ובחרמה ובציקלן :⁴⁵ ובבירות מרכבות ובצחצ סוסים ובכנית בראי ובשערים אלה ערייהם עד מלך דוד :⁴⁶ ווחצרים עיטם ועין רמן ותבן וען ערים חמיש :⁴⁷ ובכל חצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעל ואת מושבותם והזיהשם להם :⁴⁸ בן יושבה ובניהם ששה עשר ובניהם בן אמיצה :⁴⁹ וויאל ויהוא ומושובב ומלך ווישהה בן אמיצה :⁵⁰ ואלו עניין ויוקבה בן יושבה בן שריה בן עשייל :⁵¹ וויזיאן בן שפי בן אלון בן דידה בן שמרי בן שמעיה :⁵² אלה הבאים בשמות נשיאים במשפעותם ובכית אבותיהם פרצו לרוב :⁵³ וילכו למבוא גדר עד למזרח הגニア לבקש מרעה לצאנם :⁵⁴ וויצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחצת ידים ושקטת ושלחה כי מן חם היישבים שם לפנים :⁵⁵ ויבאו אלה הכתובים בשמות ביום יחזקיהו מלך יהודה ויבו

המושדר בן יואל בן שמואל: ³⁴ בן אלקנה בן ירחים בן אלאל בן תחיה: ³⁵ בן צירף בן אלקנה בן מחת בן עמשי: ³⁶ בן אלקנה בן יואל בן עריה בן צפניה: ³⁷ בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח: ³⁸ בן יצחר בן קחת בן לוי בן ישראל: ³⁹ ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: ⁴⁰ בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: ⁴¹ בן אחני בן זרח בן עדיה: ⁴² בן איתן בן זמה בן שמעי: ⁴³ בן יחת בן גרשם בן לוי: ⁴⁴ ובנוי מרדי אחיהם על השמאול אתון בן קישי בן עבדי בן מלך: ⁴⁵ בן חשביה בן אמציה בן חלקיה: ⁴⁶ בן אמציה בן בני בן שמר: ⁴⁷ בן מחלי בן מושי בן מרדי בן לוי: ⁴⁸ ואחיהם הלוים נתנים לכל עבודה משכנן בית האללים: ⁴⁹ ואחרן ובנוי מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטורת לכל מלאת קדש הקדושים ולכפר על ישראל כל אשר צוה משה עבר האללים: ⁵⁰ ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: ⁵¹ בקע בנו עוי בנו זרחיה בנו: ⁵² מרויות בנו אמריה בנו אחותוב בנו: ⁵³ צדוק בנו אחימעץ בנו: ⁵⁴ ואלה מושבותם לטרותם בגבולם לבני אהרן את חברון בארץ יהודה ואת מנרגישה סביבתייה: ⁵⁵ ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפה: ⁵⁶ ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מנרגישה ואת יתר ואת אשתמע ואת מנרגישה: ⁵⁷ ואת חיל' ואת מנרגישה את דבריך ואת מנרגישה: ⁵⁸ ואת עשן ואת מנרגישה את מגדשיך ואת מנרגישה: ⁵⁹ וממטה ואת מנרגישה ואת בית שמש ואת מנרגישה: ⁶⁰ וממטה בנימין את נבע ואת מנרגישה ואת עלמת ואת מנרגישה במפשחוידים: ⁶¹ ולבני קחת הנורדים ממפעצת המטה במפשחוידים: ⁶² ולבני אלקנה בן נוראל ערים עשר: ⁶³ ולבני ממחזיות מטה חיזי מנשה בגורל ערים עשר: ⁶⁴ ולבני רשות למשפחותם ממטה דראובן וממטה נד וממטה זבולון נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: ⁶⁵ לבני מרדי למשפחותם ממטה דראובן וממטה נד וממטה זבולון בגורל ערים שתים עשרה: ⁶⁶ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מנרגישים: ⁶⁷ ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין את הערים אלה אשר יקראו להם בשמות: ⁶⁸ וממשפחות בני קחת והיה ערי גבולם ממטה אפרים: ⁶⁹ ויתנו להם את ערי המקלט את שם ואת מנרגישה בהר אפרים ואת

ירמיה והודואה ויחדיאל אנשים נברוי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: ²⁵ ווימעל באליה אבותיהם וינו אחרי אלה עמי הארץ אשר השמיר אליהם מפניהם: ²⁶ ויעיר אלה יישראל את רוח פול מלך אשר וארה רוח תלות פלנסר מלך אשר ויגלם לראו בני ולגדי ולחציו שבט מנשה ויבאים להלח וחבר והרא ונחר גנון עד היום הזה:

6 בני לוי גרשון קחת ומרדי: ² ובנוי קחת עמרם יצחר וחברון ויעיאל: ³ ובנוי קחת עמרם אהרן ומשה ומרים ובנוי אהרן נדב ואביהו אלעזר ואתרם: ⁴ אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: ⁵ ואבישוע הוליד את בקי ובקו הוליד את עז: ⁶ ועז הוליד את זרחיה וזרחה הוליד את מרויות: ⁷ מרויות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחותוב: ⁸ ואחותוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יוחנן: ⁹ ואחותם הוליד את עזריה והוא אריה הוליד את יוחנן: ¹⁰ וויהנמן הוליד את עזריה הוא כהן בכית אשר בנה שלמה בירושלים: ¹¹ ווילד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחותוב: ¹² ואחותוב הוליד את תלquia ותולquia הוליד את עזריה: ¹³ ושלום הוליד את תלquia ותולquia הוליד את עזריה: ¹⁴ ועזריה הוליד את שריה ושירה הוליד את יהוד: ¹⁵ ויהוד צדק הוליד את יהוד בנה גרשום קחת ומרדי: ¹⁶ ג' ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי: ¹⁸ ובנוי קחת עמרם יצחר וחברון ויעיאל: ¹⁹ בני מרדי מחלי ומשי ואלה משפחות הלויל לאבותיהם: ²⁰ לנרשום לבני בנו יחת בנו זמה בנו: ²¹ ייאח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו: ²² בני קחת עמניך בנו קרח בנו אסיר בנו: ²³ אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו: ²⁴ תחת בנו אורייל בנו עוזיה בנו וושאול בנו: ²⁵ ובנוי אלקנה עמשי ואחים מות: ²⁶ אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו עזה בנו: ²⁸ אליאב בנו ירחים בנו אלקנה בנו: ²⁸ ובנוי שמואל הבכר ושני ואביה: ²⁹ בני מרדי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: ³⁰ שמואל בנו אלקנה בנו עשרה בנו: ³¹ ואלה אשר העמיד דוד על ידי שיר בית יהוד מננו הארון: ³² ויהיו משרותם לפני משכן אלה מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוד בירושלים ויעמדו כמשפטם על עבורתם: ³³ ואלה העמידים ובניהם מבני הקחת הימן

למלחמה: 12 ושפם וחוף בני עיר חם בני אחר: 13 בני נפתלי יהציאל גוני ויצר ושלום בני בלחה: 14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את רמוון ואת מנרשיה: 15 ומיכיר לך אשה לחפים ולשפים מכיר אביכנעד: 16 ומכיר לך אשה לחפים ולשפים הנותרים: 17 לבני נรสום ממשפחה חצי מטה מנשה את נולן בבשן ואת מנרשיה ואת עתירותו ואת מנרשיה: 18 את נולן בבשן ואת מנרשיה ואת מדיניה את דברת ואת מנרשיה: 19 ואת רמות ואת מנרשיה ואת עט ואת מנרשיה: 20 וממטה אשר את משלה ואת מנרשיה ואת עבדון ואת מנרשיה: 21 ואת חוקק ואת מנרשיה ואת רחוב ואת מנרשיה: 22 וממטה נפתלי את קדרש בניל ואת מנרשיה ואת חמון ואת מנרשיה ואת קריתים ואת מנרשיה: 23 לבני מרדי הנוטרים ממטה זבולון את רמוון ואת מנרשיה את תבור ואת מנרשיה: 24 ומ עבר לירדן ריחו למורה הירדן ממטה רואבן את בצר במדבר ואת מנרשיה ואת יהצה ואת מנרשיה: 25 ואת קדרמות ואת העליון ואת און שארה: 26 ורפח בני ורשב ותלח בני ותחן בני: 27 לעדן בני עמידור בני אלשמע בני: 28 נין בני יהושע בני: 29 ואחוות ומושבות בית אל ובניתה ולמורח נערן ולמערב נזר ובניתה ושם ובניתה עד עיה ובניתה: 30 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובניתה תענד ובניתה מנדו ובניתה דור ובניתה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: 31 בני אשר ימנה וישוה וירושו וברעה ושרה אחותם: 32 ובני ברעה חבר ומיליכאל הוא אבי ברותם: וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם: 33 ובני יפלט פסך ובמהל ושות אלה בני יפלט: 34 ובני שמר אחיו ורודהנה יהבה וארם: 35 ובן הלם אחיו צופח וימגע ושלש ועמל: 36 בני צופח סוח והרנפר ושעל וברוי ווירה: 37 בצר והוד שמא ושלשה ויתרנן ובארא: 38 ובני יתר יפנה ופספה וארא: 39 ובני על ארחה והניאול ורציא: 40 כל אלה בני אשר ראשי בית האבות ברורים נבורי חילם ראשיו הנשיים והתויחם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף:

8 ובימין הוליד את בלע בכדו אשבל השני ואחרה השליishi: 2 נווה הרבייע ורפא החמייש: 3 ויהיו בנים לבלו אדר ונרא ואביהוד: 4 ואבישוע ונעמן ואחותה: 5 ונרא ושפונן וחורם: 6 ואלה בני אחר אלה הם הראש האבות נבורי חילם שבעה עשר אלף ומאותם יצאי צבא

אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה: ⁵ וממן השילוני עשה הבכור ובנוו: ⁶ וממן בני זרחה יעוזאל ואחיהם שש מאות ותשעים: ⁷ וממן בני ננים סלווא בן משלם בן הדריה בן הסנאה: ⁸ וויבניה בן ירחם ואלה בן עזיבן מכריו ומשלם בן שפטיה בן רעוזאל בן יבניה: ⁹ ואחיהם ראשי אבות תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבותיהם: ¹⁰ וממן הכהנים ידעה ויהויריב וכיון: ¹¹ וזרודה בן חלקייה בן משלם בן צדוק בן מריוות בן אחיטוב נגיד בית האלים: ¹² ועדיה בן ירחם בן בשחרור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יזרעה בן משלם בן משלימות בן אמר: ¹³ ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים נבוורי חיל מלאכת עבודה בית האלים: ¹⁴ וממן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשבה מן בני מרדי: ¹⁵ ובבקיר חרש ונגל ומניה בן מיכא בן זכריה בן אסף: ¹⁶ ועובדיה בן שמעיה בן גלל בן ידורותן וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרינו נתופתי: ¹⁷ והשעריים שלום ועקב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: ¹⁸ ועוד הנה בשער המלך מזרחה המה השעריים למחנות בני לוי: ¹⁹ ושלום בן קורא בן אביסף בן קרחה ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספדים לאهل ואבותיהם על מהנה יהוה שMRI המבו: ²⁰ ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו: ²¹ זכריה בן משלמיה שער פתח לאهل מועד: ²² כלם הבורורים לשעריהם בספדים מאתים ושלים עשר המה בחצריהם התיחסם המה יסיד דוד ושמואל הראה באמונותם: ²³ והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האهل למשמרות: ²⁴ לאربע רוחות יהיו השערים מזרחהימה צפונה ונגבנה: ²⁵ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הדמים מעת אל עת עם אלה: ²⁶ כי באמונה הנה ארבעת גברי השעריים הם הלויים והיו על הלשכות ועל האצורות בית האלים: ²⁷ וסבירות בית האלים ילינו כי עליהם לשמורות והם על המפתח ולברק לברק: ²⁸ וממהם על כלី העבודה כי במספר יבאים ובספר יוצאים: ²⁹ ומהם ממנין על הכלים ועל כל כל החקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשימים: ³⁰ וממן בני הכהנים רקחי המركחת לבשימים: ³¹ ומתחיה מן הלויים הוא הבכור לשלם הקרכחו באמונה על מעשה החתומים: ³² וממן בני הכהני מון אחיהם על להם המערה להכין שבת בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בניין:

9 וכל ישראל התייחסו והنم כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הנלו לבבל במלעם: ² והיוישבים הראשונים אשר באחواتם בערים ישראל הכהנים הלויים והנתינאים: ³ ובירושלם ישבו מן בני יהודה וממן בני בניין ומני אפרים ומנסה: ⁴ עותי בן עמייהוד בן עמרי בן

לא שמר נום לשאול באוב לדרווש: ¹⁴ ולא דרש ביהוה
וימיתהו ויסב את המלוכה לדודיד בן ישע:

11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר הנה
עצמך ובשך אנחנו: ² גם המול נם שלשים נם בהיות
שאל מלך אתה המוציא וה מביא את ישראל ויאמר יהוה
אליך לך את תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל: ³ זובאו כל זקני ישראל אל המלך
חברונה ויכרת להם דודיר ברית בחברון לפניו יהוה
וימשחו את דודיר למלך על ישראל כדבר יהוה ביד
שמואל: ⁴ וילך דודיר וכל ישראל ירושלם היא יbos
שם היבוסי ישבי הארץ: ⁵ ויאמרו ישבי יbos לדודיר לא
taboa הנה וילך דודיר את מצחת צין היא עיר דודיר: ⁶
ויאמר דודיר כל מכיה יbos בראשונה יהיה לראש ולשלד
ויעל בראשונה יואב בן צריה וייה לראש: ⁷ וישוב דודיר
במצח עלה בן קרא לו עיר דודיר: ⁸ ויבן העיר מסביב מן
הملוא ועד הסביב ויواب יהוה את שאר העיר: ⁹ וילך
דודיר הלווק ונגדל ויוה צבאות עמו: ¹⁰ ואלה ראש
הנברים אשר לדודיר המתוחקים עמו בממלכוות עם כל
ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: ¹¹ ואלה מספר
הנברים אשר לדודיר ישבעם בן חכמוני ראש השלושים
הוא עורר את חניתו על שלוש מאות חיל בפעם אחת: ¹²
ואחריו אלעזר בן דודו האחוח הוא בשלושה הנברים:
הוא היה עם דודיר בפס רמים והפלשתים נאספו שם
למלחמה ותהי חילכת השדה מלאה שערדים והעם נסו
מן פניהם פלשתים: ¹³ וויתיצבו בתוך החילקה ויצילוה ויכו
את פלשתים ווועש יהוה תשועה נדולה: ¹⁴ וירידו שלושה
מן השלושים ראשן חנה בעמק רפאים: ¹⁵ ודודיר או במצודה
ומחנה פלשתים חנה בבית לחם: ¹⁶ ויתאו דודיר ויאמר
ונציב פלשתים או בבית לחם: ¹⁷ ויתאו דודיר ויאמר
מי ישקנו מים מבור בית לחם אשר בשער: ¹⁸ ויבקשו
השלשה במחנה פלשתים וישאכו מים מבור בית לחם
אשר בשער וישאכו או אל דודיר ולא אבה דודיר לשחותם
וינסך אתם ליהוה: ¹⁹ ויאמר חילילה לי מלאה מעשות
את הרם האנשים האלה אשטה בנפשותם כי בנפשותם
הכבים ולא אבה לשחותם אלה עשו שלושת הנברים:
ואבשי אובי יואב הוא היה ראש השלשה והוא עורר
את חניתו על שלוש מאות חיל ולא שם בשלשה: ²¹ מן

שבת: ²³ ואלה המשרדים ראש אבות ללילה בלשכת
פשירים כי יומם ולילה עליהם במלאה: ²⁴ אלה הראש
האבות ללילה לתולדותם ראשי אלה ישבו בירושלם:
ובגבעון ישבו אבי גבעון יעוז ושם אשתו מעכה: ²⁵
ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל נור ונדר: ²⁷ וגדר
ואחיו זכריה ומקלות: ²⁸ ומקלות הוליד את שמאמ וארפ
הם ננד אהיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ²⁹ ונור הוליד
את קיש וקיש הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן
ואת מלכי שוע ואת אבינדר ואת אשבעל: ³⁰ ובן יהונתן
מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: ³¹ ובנו מיכה
פיthon ומלך ותחרע: ³² ואחיו הוליד את יערה וווערה
הוליד את עלמת ואת עצמות ואת זמרי זומרה הוליד את
מושא: ³³ ומושא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלו לעשה בנו
אצל בנו: ³⁴ ולאצל שש בנים ואלה שמורות עזריקם
בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: ² וידבקו פלשתים
אחרי שאול ואחריו בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת
אבינדר ואת מלכי שוע בני שאול: ³ ותכבדר המלחמה
על שאול וימצאתו המורדים בקשתי ויחיל מן היורים: ⁴
ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקני בה פן
יבאו הערלים האלה והתעללו بي ולא אבה נשא כליו כי
ירא מאדר ויקח שאול את החרב ויפל עלייה: ⁵ וירא נשא
כליו כי מה שאול ויפל נם הוא על החרב ווימת: ⁶ וירא
שאל ושלשת בניו וככל ביתו יחו מותו: ⁷ ויראו כל איש
ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובינו ויעזבו
עיריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: ⁸ וויה מלחמת
ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת
בני נפלים בהר גלבע: ⁹ וויפשתחו וישאו את ראשו ואת
כליו ווישלחו בארץ פלשתים סכיב לבשר את עצביהם
ואת העם: ¹⁰ ווישמו את כליו בבית אליהם ואת גללותו
תקעו בית דגון: ¹¹ ווישמו כל יביש גלעד את כל אשר
עשו פלשתים לשאול: ¹² ויקומו כל איש חיל וישאו את
גופת שאול ואת גופת בניו ויבאום ביבשה ויקברו את
עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצמו שבעת ימים: ¹³
וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר

אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר : 9 עוזר הראש
 עבדיה השני אל-אב השלישי : 10 מושגנה הרביעי ירמיה
 החמישי : 11 עת השר羞 אליאל השביעי : 12 ויהנן השמיני
 אל-זבר התשיעי : 13 ירמיהו העשירי מכבני עשר עשר :
 14 אלה מבני נד ראשיו צבא אחד למאה הקטן והגדול
 לאף : 15 אלה הם אשר עברו את הירדן בחදש הראשון
 והוא מלאע על כל גדרתו ויבריחו את כל העמקים
 למזרחה ולמערב : 16 ויבאו מן בני בנימין ויהודה עד
 למצד לדוד : 17 ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם
 לשלים בהם אלי לעזרני יהוה לי עליכם לבב לחדר
 ואם לرمותנו לצרוי بلا חמס בכפי ירא אלהי אבותינו
 יויכח : 18 ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דוד
 ועמך בן ישע שלום שלום לך ושלום לעוזך כי עורך
 אלהיך ויקבלם דוד ויתنم בראשי הגדור : 19 וממנשה
 נפלו על דוד בכאו עם פלשתים על שאל למלכתה ולא
 עוזם כי בעצה שלחו סרני פלשתים לאמר בראשינו
 יפול אל ארנו שאול : 20 בלחטו אל ציקלן נפלו עליו
 ממנשה ערנה ויובד וידיעאל ומיכאל ווועבר ואליהו
 וצלאי ראי האלפים אשר למנשה : 21 והמה עזרו עם
 דוד על הנדור כי גבוריו חיל כלם ויהיו שרים בצבא:
 22 כי לעת יום ביום יבוא על דוד לעוזרו עד למחנה
 נדול כמחנה אלהים : 23 ואלה מספרי ראשי החולץ
 לצבא באו על דוד חבורונה להסב מלכות שאול אליו
 כפי יהוה : 24 בני יהודה נשאי צנה ורמח שת אלפים
 ושמונה מאות חלוצי צבא : 25 מן בני שמעון גבורי חיל
 לצבא שבת אלפים ומאה : 26 מן בני הלי ארבעת
 אלפיים ושש מאות : 27 ויהי יודע הנגיד לאחרן ועמו שלושת
 אלפיים ושבע מאות : 28 וצדוק נער גבור חיל ובית אביו
 שרים עשרים ושנים : 29 וממן בני בנימן אדו שאל שלושת
 אלפיים ועד הנה מרביתם שמרם בית שאול :
 30 וכן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי
 חיל אנשי שמוט לבית אבותם : 31 וממחזי מטה מנשה
 שמונה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא להמלך אך את
 דוד : 32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה
 עשה ישראלראשיהם מאתים וכל אחדם על פייהם :
 33 מזובלון יוצאי צבא ערכיו מלכמתם בכל כל מלחמה
 חמישים אלף וולדר בלא לב וללב : 34 ומונפתלי שרים
 אלף ועםם בצנה ותנית שלשים ושבעה אלף : 35 וממן
 השלושה בשנים נכבד וייה להם לשר ועד השלושה
 לא בא : 22 בניה בן יהודע בן איש חיל רב פעלים מן
 קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה
 את הארוי בתוך הבור ביום השלל : 23 והוא הכה את
 האיש המצרי איש מדח המשם באמה וביד המצרי חניתה
 מנור ארונים וורד אלוו בשבט וינול את חניתה מיד
 המצרי ויהרנה בחניתהו : 24 אלה עשה בניהו בן יהודע
 ولو שם בשלושה הגברים : 25 מן השלושים הננו נכבד
 הוא ואל השלושה לא בא ווישמהו דוד על משמעתו :
 26 ונבורי המלחים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו
 מביתיהם : 27 שמות ההרורי חלץ הפלוני : 28 עירא בן
 עקש התקומי אבעזר הענתותוי : 29 סכבי החשתי עיל
 האחותוי : 30 מהדי הנטפי חלד בן בענה הנטפותוי :
 31 איתי בן ריבי מגבעת בני בנימין בניה הפרעתני : 32
 חורי מנהלי געש אביאל הערבתי : 33 עזומות הבהירומי
 אל-יחבא השעלבני : 34 בני השם הנזוני יונתן בן שנה
 ההררי : 35 אחיאם בן שכיר ההררי אל-פאל בן אור : 36
 חפר המכתריה איהיה הפלני : 37 חצרו הכרמל נעריו בן
 אובי : 38 יואל אחי נתן מבחר בן תנרי : 39 צלק העמוני
 נהרי הבהירוי נשא כל יוacob בן צרואה : 40 עירא הירתי
 נרב הירתי : 41 אדריה החתי זבר בן אחלה : 42 עדינא בן
 שיזא הרובני רשא לאובני ועליו שלושים : 43 חנן בן
 מעכה ויושפט המרגני : 44 עזיא העשתרתי שמע ויעוואל
 בני חותם הערערוי : 45 ידיעאל בן שמרי ויוחא אחים
 התיצי : 46 אליאל המחוים ויריביו ויושבה בני אלנעם
 ויתמה המואבי : 47 אליאל ועובד ויישיאל המצביה :

12 ואלה הבאים אל דוד לציקלן עוד עצור מפני
 שאלל בן קיש והמה בגבורים עורי המלחמה : 2 נשקי
 קשת מימיינס ומשמאלים באבניהם ובחצחים בקשת מאחו
 שאלל מבנימן : 3 הרראש אחיעזר ווושב בני השמעה
 הנבעתי ויוזאל ובלט בני עומות וברכה והוא הענתתי :
 4 ווישמעיה הנבעוני נבוד בשלשים ועל השלשים וירמיה
 ויהזיאל ויוחנן ויובד הגדרתי : 5 אלעוזו וירימות ובבעליה
 ושמרייה ושפתייה החריפוי : 6 אלקנה וישראל ועזראל
 ויעוזר וישראל החרחים : 7 ווועאללה ובורדיה בני ירחם
 מן הנדור : 8 ומן הנדי נבדליך אל דוד למדצ'ן מרכבה
 גבורי החיל אנשי צבא למלחמה ערבי צנה ורמח ופנוי

14 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרש קיר וחרש עציים לבנות לו בית: 2 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאתם מלוכה בעבר עמו ישראל: 3 ויקח דוד עוד נשים בירושלם וילוד דוד עוד בנימ ובנות: 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ולמה: 5 וויבחר ואלישוע ואליפלט: 6 ונגה ונג' ויפוי: 7 ואלישען ובעלידע ואליפלט: 8 ווישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: 10 וישראל דוד באלהים לאמר האעלה על פלשתים ונתחם בידייו ויאמר לו יהוה עלה ונתחם בידך: 11 ויעלו בבעל פרצים ויכס שם דוד ויאמר דוד פרץ האלים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פרצים: 12 ויעזבו שם את אלהים ויאמר דוד וישרפו באש: 13 וויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: 14 וישראל עוד דוד באלהים ויאמר לו האלים לא תעלה אחריהם הסב מעלייהם ובאת להם ממול הבכאים: 15 ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים או תצא במלחמה כי יצא האלים לפניך להוכיח את מנהה פלשתים: 16 ויעש דוד כאשר צוחה האלים ויכו את מנהה פלשתים מנבעון ועד גורה: 17 וויצא שם דוד בכל הארץ ויהוה נתן את פחדו על כל הנויים:

15 ויעש לו בחם בעיר דוד ויכן מקום לארון האלים ויט לו אהל: 2 אז אמר דוד לא לשאת את ארון האלים כי אם הלויים כי בס בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקhal דודacha כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר חcin לו: 4 וויאסף דוד את בני אהרן ואת הלויים: 5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מהא ועתרים: 6 לבני מררי עשה השר ואחיו מאתים ועתרים: 7 לבני נרשום يولח השר ואחיו מהא ושלשים: 8 לבני אל'יצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: 9 לבני חברון אל'יאל השר ואחיו מאתים ושלשים: 10 לבני עזיאל עמנינדב השר ואחיו מהא ושנים עשר: 11 ויקרא דוד לצדוק ולאבתר הכהנים וללוים לאוריאל עשה ויואל שמעיה ואלי'אל ועמנינדב: 12 וויאמר והدني ערכי מלחה עשרים ושמונה אלף ותש מאות: 36 ומאשר וויצו צבא לערך מלחה ארבעים אלף: 37 ומעבר לירדן מן הרואני והנדי וחצי שבת מנשה בכל כלי צבא מלחה מהה ועשרים אלף: 38 כל אלה אנשי מלחה עד רדי מערקה בלבד באו חברונה להמלך את דוד על כל ישראל וגם כל שרתיהם ישראל לב אחד להמלך את דוד: 39 ויהיו שם עם דוד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם: 40 וכן הקרובים אליהם עד יששכר זובלון ונפתלי מבאים להם בחמוריהם ובמנלים ובפרדים ובבקר מאכל קמה דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרבות כי שמה בישראל:

13 וויעז דוד עם שרוי האלפים והמאות לכל גניד: 2 ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אהינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועםם הכהנים והלוים בערי מרגשיהם ויקבצו אלינו: 3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנו בימי שאול: 4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי יש הדבר בעני כל העם: 5 ויקhal דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלים מקרית יערם אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלים יהוה יושב הכהנים אשר נקרא שם: 7 וירכיבו את ארון האלים על עגלת חדשה מבית אבנידב וועז ואחינו נהנים בענלה: 8 ודוד וכל ישראל ממשקים לפני האלים בכל עז ובשירים ובככרות ובנכלים ובתפקידים ובמצלחות ובಚצירות: 9 ויבאו עד גדן כידן וישלח עזא לפניו אלהים: 10 וויהר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למוקם ההוא פרץ עזא עד היום הזה: 12 ווירא דוד את האלים ביום התהוא לאמר הדיך אביה אליו את ארון האלים: 13 ולא הסיד דוד את הארון אליו אל עיר דוד וויהר אל בית עבד אדם הנטוי: 14 ווישב ארון האלים עם בית עבד אדם בכיתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו:

יְהוָה מִן הַלּוּם מִשְׁרָתִים וְלֹהֲכֵר וְלַהֲדוֹת וְלַחֲלֵל
לִיְהוָה אֱלֹהֵי שְׂרָאֵל: 5 אֶסְף הָרָאשׁ וְמִשְׁנָהוּ זְכָרִיהּ יְעַילָּוּ
וְשְׁמִירָת וְיְחִיאָל וְמִתְהִיתָּה וְאֶלְיאָב וּבְנָהוּ וְעַבְדָּאָדָם
וְיְעַיאָל בְּכָלִי נְבָלִים וּבְכָנְרוֹת אֶסְף בְּמַצְלָחִים מְשֻׁמְּעִים:
6 וּבְנָהוּ וְיְחִיאָל הַכְּהָנוֹת בְּחַצְצָרוֹת תְּמִיד לְפִנֵּי אַרְון
בְּרִיתָהָאָלָהִים: 7 בַּיּוֹם הַהוּא אָנוּ נָתַן דָוִיד בֶּרֶאַשׁ לְהָדוֹת
לִיְהוָה בַּיּוֹם אֶסְף וְאָחָיו: 8 הָוּדוּ לִיְהוָה קְרָאוּ בְשָׁמוֹ הַוְדִיעָה
בְּעַמִּים עַלְיָתוֹ: 9 שִׁירְוּ לְלִזְמָרוֹ לְוַיְיחָוּ בְּכָל נְפָלָאתָוּ:
10 הַתְּהַלֵּלוּ בְשָׁם קְרָדוּ שִׁמְךָ לְבָבֵבְקָשֵׁי יְהוָה: 11 דְרָשָׁוּ
יְהוָה וְעוֹז בְּקָשָׁו פְּנֵיו תְמִיד: 12 זְכָרוּ נְפָלָאתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
מִפְתַּחְיוֹ וּמִשְׁפְּטָיו: 13 זְרוּ יִשְׂרָאֵל עָבְדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: 14 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו: 15
זְכָרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתָו דְרָכָ צֹהָא לְאַלְפָ דָוָר: 16 אֲשֶׁר כָּרָת
אֶת אֶבְרָהָם וְשִׁבְועָתוֹ לִיצָחָק: 17 יְיַעַמְדָה לְיַעֲקֹב לְחַק
לִיְשָׂרָאֵל בְּרִית עֲולָם: 18 לְאָמֵר לְךָ אַתָּן אָרֶץ כְּנֻעַן חַבֵּל
נְחַלְתָּכָם: 19 בְּהִוּתְכָם מַתִּי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָה: 20
וַיְתַהֲלָכוּ מְנוּיָא אָנוּ וּמִמְּמָלָכָה אֶל עַם אָחָר: 21 לְאָנָיה
לְאִישׁ לְעַשְׁקָם וְיָכוֹחַ עַלְיָהָם מִלְכָים: 22 אֶל תָּגַעַו בְּמִשְׁיחָי
וּבְנָבָיאֵי אֶל תְּרָעָו: 23 שִׁירְוּ לִיְהוָה כָּל הָאָרֶץ בְּשְׁרוּ מִיּוֹם
אֶל יְשֻׁעָתוֹ: 24 סְפָרְוּ בְּנָוִים אֲתָכְבָדְוּ בְּכָל הָעָםִים
נְפָלָאתָיו: 25 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמַהְלָל מָאָד וּנוֹרָא הַוָּא עַל
כָּל אֱלֹהִים: 26 כִּי כָל אֱלֹהִים הָעָמִים אֶלְילִים וִיהוָה שָׁמִים
עָשָׂה: 27 הָוּדָה וְהָדָר לְפִנֵּיו עַז וְחֲדוֹה בְּמִקְמוֹ: 28 הַבּוֹ
לִיְהוָה כְבָדָר שָׁמוֹ שָׁאוֹ מְנָחָה וּבָאוֹ לְפִנֵּיו הַשְׁתָחוֹ לִיהוָה
בְּהַדְרַת קָדֵשׁ: 29 חִילּוּ מִלְפָנָיו כָל הָאָרֶץ אֲפִתְכּוֹן חַבֵּל
כָּל תָּמוֹת: 31 יְשָׁמַחְוּ הַשָּׁמִים וְתָגַל הָאָרֶץ וְאָמְרוּ בְּנָוִים
יְהוָה מֶלֶךְ: 32 יְרַעַם הִים וּמְלוֹאוּ יְעַלְעַן הַשְׁדָה וְכֵל אֲשֶׁר
בָוּ: 33 אֲזִירָנָנוּ עַצְיָה הַיּוֹרֵד מִלְפָנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשִׁפּוֹת אֶת
הָאָרֶץ: 34 הָוּדוּ לִיהוָה כִּי טֹוב כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ: 35 וְאָמְרוּ
חֹשְׁעָנוּ אֱלֹהֵי יְשֻׁעָנוּ וּקְבָצָנוּ וְהַצִּילָנוּ מִן הָנוּיִם לְהָדוֹת
לִשְׁמָךְ רַדְשָׁךְ לְהַשְׁתַּבְחָה בְּתַחְלַתָּךְ: 36 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְיֹאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהָלֵל
לִיהוָה: 37 וְיֹעַזְבָּ שָׁם לְפִנֵּי אַרְון בְּרִית יְהוָה אֶסְף וְאָחָיו
לְשִׁרְתָּה לְפִנֵּי אַרְון תְּמִיד לְדִבְרֵי יּוֹם בְּיוֹמוֹ: 38 וְעַבְדָּ
אָדָם וְאֶחָדָם שָׁשִׁים וְשְׁמֻוֹנה וְעַבְדָּ אָדָם בָנִין יְהִיטּוֹן וְחַסָּה
לְשֻׁעָרִים: 39 וְאֶת צְדָוק הַכֹּהֵן וְאָחָיו הַכְּהָנוֹת לְפִנֵּי מִשְׁכָן
יְהוָה בְּבָמה אֲשֶׁר בְּנָבָעָוּ: 40 לְהַעֲלוֹת עַלְתָּה לִיהוָה עַל

לهم את ראשיה האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את אהרן יהוה אלהי ישראל אל הכהנות לו:¹³ כי לmembersה לאם פרץ יהוה אלהנו בנו כי לא דרשנהו כמושפט:¹⁴ וותקדשו הכהנים והלוים להעלות את אהרן יהוה אלהי ישראל:¹⁵ ווישאו בני הלוים את אהרן הלאדים כאשר צוח משה כדבר יהוה בכתף במתות עליהם:¹⁶ וויאמר דוד לשרי הלוים להעמיד את אחיהם המשדרים בכל שיר נבלים וכנורות ומצלתים משמעים להדרים בקהל לשמחה:¹⁷ וויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומון אתיו אסף בן ברכיהו ומון בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו:¹⁸ ועםם אחיהם המשננים זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל וענוי אל-יאב ובניהם ומעשיהו ומתחיהו ואילפלהו ומקנינוו ועבד אדם ויעיאל והמשדרים הימן אסף ואיתן במצלחות נשחת להשמעי:¹⁹ וזכריה ויעזיאל ושמירמות ויחיאל וענוי ואיליאב ומעשיהו ובניהם עלعلمות:²⁰ ומתחיהו ואילפלהו ומקנינוו ועבד אדם ויעיאל ועוזיהו בכנורות על השמניות לנצח:²¹ וככנייהו שר הלוים במשא יסר במשא כי מבין הו:²² וברכיה ואלקנה שערים לאהרן:²³ ושבנייהו ווישפט ונתנאל ועמשי זכריהו ובניהם ואלייזור הכהנים מהצרים בחצרות לבני אהרן האלים ועבד אדים ויהוה שערים לאהרן:²⁴ ויהיו דוד וקוני יהראל ושורי האלפים ההלכים להעלות את אהרן ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה:²⁵ ויהיו בעור האלים את הלוים נשאי אהרן ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים:²⁶ ודוד מכרבל במעיל בז' וכל הלוים הנשים את אהרן והמשדרים וככניתה השר המשא המשדרים ועל דוד אפור بد:²⁷ וככל ישראל מעלים את אהרן ברית יהוה בתרוועה ובקהל שופר בחצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכנורות:²⁸ ויהי אהרן ברית יהוה בא עד עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה بعد החילון ותרא את המלך בדור מרבד ומשחח ותבו לו בלבבה:

16 ויביאו את ארון האללים ויצינו אותו בתוך האהל אשר נתה לו דוד ויקריבו עלות ושלמים לפני האללים: 2 ויכל דוד מלהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: 3 ויחלך לכל איש ישראל מאיש ועד אשא לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה: 4 ויתן לפני ארון

עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את כל הנדרשות:
 20 יהוה אין עמוק ואין אללים וולך בכל אשר שמענו
 באונינו: 21 ומוי כעמך ישראלי נוי אחד בארץ אשר החל
 האללים לפלדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות
 לנרש מפני עמק אשר פDIST ממצרים גוים: 22 ותתן
 את עמק ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה הייתה
 להם לאלהים: 23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על
 עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת:
 24 יאמן וינדל שמק עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל אלהים לישראל ובית דודיך עבדך נcone לפניך:
 25 כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על
 בן מצא עבדך להתחפלל לפניך: 26 ועתה יהוה אתה
 הוא האללים ותדבר על עבדך החטובה הזאת: 27 ועתה
 הוואת לברך את ביתך עבדך להיות לעולם לפניך כי
 אתה יהוה ברכת ומברך לעולם:

18 ויהי אחרי כן וירד דוד את פלשתים ויכנעם ויקח
 את נת ובנתייה מיד פלשתים: 2 וירק את מואב ויהיו מואב
 עבדים לדוד נשאי מנהה: 3 וירק דוד את הדרוז מלך
 צובה חמתה בלבתו להציב ידו בנחר פרת: 4 ויליכד
 דוד ממננו אלף רכב ושבעת אלף פרשים ועשרים
 אלף איש רגל ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממננו
 מה רכב: 5 ויבא ארם דרמשק לעזרה להדרוז מלך
 צובה וירק דוד באדם עשרים וחמש אלף איש: 6 ושם
 דוד באדם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנהה
 ויושע יהוה לדוד בכל אשר החל: 7 ויקח דוד את שלטי
 הזוב אשר היה עלי עבדיו הדרוז ויבאים ירושלים: 8
 וטבחת ומכוון ערי הדרוז ללח דוד נחת רבה מאד
 בה עשה שלמה את ים הנחתה ואת העמודים ואת כל
 הנחתה: 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דוד את כל
 היל הדרוז מלך צובה: 10 וישלח את הדרוז בנו אל
 המלך דוד לשאול לו לשולם ולברכו על אשר נלחם
 בהדרוז ויכחו כי איש מלחמות תעו היה הדרוז וכל
 כל זחב וכסף ונחתה: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד
 ליהוה עם חכשף והזוב אשר נשא מכל הננים מארום
 ומואב ומבני עמן ומפלשתים ומעמלק: 12 ואבשי בן
 צרויה הכה את אדרום בניא המלח שמונה עשר אלף:
 13 וישם באדרום נצבים יהו כל אדרום עבדים לדוד

mobach העלה תמיד לבקר ולערב וכל הכתוב בתורת
 יהוה אשר צוה על ישראל: 14 ועמהם הימן וידותון
 ושאר הבורורים אשר נקבעו בשם יהודות להדרות ליהוה כי
 לעולם חסרו: 15 ועמהם הימן וידותון חצרות ומצלמים
 לשמשיעים וככל שיר האלהים ובני יdoton לשער: 16
 וילכו כל העם איש לבתו ווסף דודיך לברך את ביתו:

17 ויהי כאשר ישב דוד בביתו ואמר דוד אל נתן
 הנביא הנה אנכי יושב בבית הארים וארון ברית יהוה
 תחת יריעות: 2 ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבך
 עשה כי האלים עמק: 3 ויהי בלילה ההוא יהו דבר
 אלהים אל נתן לא אמר: 4 לך ואמרת אל דוד עבדו
 כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: 5 כי
 לא ישבי בבית מן היום אשר העלייתו את ישראל עד
 התחלכתי בכל ישראל חדrhoתך את אהלה וממשכן: 6 ובכל אשר
 היה זהה ואהיה מאהלו אל אהלה וממשכן: 7 וכל שפט
 ישראל אשר צויתך לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם
 לי בית ארים: 8 ועתה כה תאמר לעבדך לדוד כי
 אמר יהוה צבאות אני לקחתי מן הנהה מן אחורי הצאן
 להיות נגיד על עמי ישראל: 9 ואהי עמק בכל אשר
 הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם
 כשם הנדרלים אשר בארץ: 10 ושמתי מקום לעמי ישראל
 ונטעתיו ושכנ תחתיו ולא ירנו עוד ולא יוסיפו בני עליה
 לכלתו כאשר בראשונה: 11 ולמנים אשר צוית שפטים
 על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואנד לך ובית
 יבנה לך יהוה: 12 וזהה כי מלאו ימיך לכלת עם אבותיך
 והקימו את זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכנעתי
 את מלוכתו: 13 הוא יבנה לי בית וככנתה את כסאו עד
 לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: 14
 והעמדתיחו בבתיו ובמלוכתו עד העולם וכיסאו יהיה
 וכן עד עולם: 15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה
 כן דבר נתן אל דוד: 16 ויבא המלך דוד וישב לפניו
 יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומני ביתו כי הביאתי
 עד חלים: 17 ותקנן זאת בעיניך אלהים ותדבר על
 בית עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעליה יהוה
 אלהים: 18 מה יוסיף עוד דוד לך לכבוד את עבדך
 ואתה את עבדך ידעת: 19 יהוה בעבר עבדך וכלך

דוויד ל夸ראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 18 וינס ארם מלפני ישראל ויחרג דוויד מארם שבעת אלפים רבים וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המיתה: 19 ויראו עברים הדרודור כי גנפו לפני ישראל וישלימו עם דוויד ויעברדו ולא אבה ארם להוציא את בני עמו עד: סופר: 20 ובניהם בן יהוירע על הכרתי והפלתי ובני דוויד הראשנים ליד המלך:

20 ויהי לעת תשובה השנה לעת זאת המלכים וננהג ויאב את חיל הצבא ויחת את ארץ בני עמו ויבא ויצר את רבה ודוויד ישב בירושלים וירא יואב את רבה ויהרשה: 2 ויהי דוויד את עתרת מלכם מעל ראשיו ומצחאה משקל ככר זהב וכבה אבן יקרה ותהי על ראש דוויד ושלל העיר הוציאה הרבה מאד: 3 וזאת העם אשר בה הוציאו וישר במנורה ובחירותי הברזל ובמנורות וכן יעשה דוויד לכל ערי בני עמו וישר דוויד וכל העם ירושלם: 4 ויהי אחרי כן ועוזר מלחמה בנורעם פלשתים או הכה שבכיה החשטי את ספי מילדי הראפאים וככני: 5 ותהי עוד מלחמה את פלשתים וירא אלחנן בן יעור את לחמי אחיו גלית הגתוי ועז חניתו כמנור ארכנים: 6 ותהי עוד מלחמה בתויה איש מודה ואצבעתו שש ושערם וארבע גות הוא נולד להרפה: 7 ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמוא אוחז דוויד: 8 אל נולדו להרפה בתן ויפלו ביד דוויד וביר עבדיו:

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוויד למנות את ישראל: 2 ויאמר דוויד אל יואב ואל שר העם לכו ספרו את ישראל מבאר שביע ועד דן והביאו אליו ואדעה את מספרם: 3 ויאמר יואב ויסוף יהוה על עמו כמה מה פעמים הלא אדני המלך כלם לאدني לעבדים למה בקש אתה אדני למה יהוה לאשמה לישראל: 4 ודבר המלך חזק על יואב וצאת יואב ויחלהך בכל ישראל ויבא ירושלם: 5 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוויד והוא כי לישראל אלף אלפיים ומאה אלף איש שלף הרב וחבורה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף הרב: 6 ולוי ובנימן לא פקד בחוקם כי נתעב דבר המלך את יואב: 7 וירע בעני האלהים על הדבר הזה ויק את ישראל: 8 ויאמר דוויד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשית את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: 9 וידבר יהוה אל נד חזה דוויד לאמר: 10 לך ודברת אל דוויד לאמר כי אמר יהוה שלוש אני נתה

וישוע יהוה את דוויד בכל אשר הילך: 14 וימליך דוויד על כל ישראל ויהו עשה משפט יצדקה לכל עמו: 15 ויאוב בן צריה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזוכה: 16 וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים וושאנו סופר: 17 ובניהם בן יהוירע על הכרתי והפלתי ובני דוויד הראשנים ליד המלך:

19 ויהי אהרי בן יימת נשח מלך בני עמו וימליך בנו תחתיו: 2 ויאמר דוויד עשה חסר עם חנון בן נשח כי עשה אביו עמי חסר וישלח דוויד מלאים לנחמו על אביו ויבאו עברי דוויד אל ארץ בני עמו אל חנון לנחמו: 3 ויאמרו שריו בני עמו לחנון המכבר דוויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנהימים הלא בעבור לחקר ולהחפץ ולדגל הארץ בא עבדיו אלקיך: 4 ויהי חנון את עברי דוויד וינלחם ויכרת את מדריהם בחצי ערד המפשעה וישראלם: 5 וילכו וינידזו לדוויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמו כי התבאשו עם דוויד וישלח חנון ובני עמו אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויהנו לפניו מידבא ובני עמו נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: 8 וישמע דוויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמו ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר בא לבודם בשדה: 10 וירא יואב כי היה פניו המלחמה אליו פנים ואחריו ויבחר מכל בחור בישראל ויערך ל夸ראת ארם: 11 וזאת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו ל夸ראת בני עמו: 12 ויאמר אם תחזק מני ארם והיות לי להשועה ואם בני עמו יחזקו מך והושעך: 13 חזק ונתחזקה بعد עמו ובعد ערי אלהינו יהוה הטוב בעינוי יעשה: 14 ווישר יואב והעם אשר עמו לפניו ארם למלחמה וינסו מפניו: 15 ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב וירושלם: 16 וירא ארם כי גנפו לפני ישראל ושלחו מלאים ויצויאו את ארם אשר עבר הנهر ושובך שר צבא הדרודור לפניהם: 17 וינגד לדוויד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אליהם ויערך אליהם ויערך דברי הימים א

22 ויאמר דוד וזה הוא בית יהוה האללים וזה מזבח
עללה לישראל: 2 ויאמר דוד לכנוס את הגרים אשר
בארץ ישראל ועמד חצבים לחצוב אבני נוית לבנות בית
האללים: 3 וברזל לרבות מסמרים לדלתות השערים
ולמחברות הכנון דוד ונחשת לרבות אין משקל: 4 ועציו
ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי
ארזים לרבות לדוד: 5 ויאמר דוד שלמה בני נער ורך
והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולהתפארת
כל הארץ אכינה נא לו יוכן דוד לרבות לפני מותה:
וירקרא לשלהמה בנו יוציאו לבנות בית ליהוה אלהי
ישראל: 7 ויאמר דוד לשלהמה בנו אני היה עם לבבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 ויהי עלי דבר יהוה
לאמר רם לרבות שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה
בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצתה לפני: 9 הנה בן
נולד לך הוא יהוה איש מנוחה והנוחות לו מכל אובי
מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתה על ישראל
בימי: 10 הוא יבנה בית לשמי והוא היה לי לבן ואני לו
לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם: 11
עתה בני יהי יהוה עמוק והצלחה ובנית בית יהוה אלהיך
כאשר דבר לך: 12 אך יתן לך יהוה של כל ובינה ויזוך
על ישראל ולשמור את תורה יהוה אלהיך: 13 או תצליח
אם תשמור לעשות את החוקים ואת המשפטים אשר צוה
יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת:
14 והנה בענייני הכינותי לבית יהוה זהב כקרים מהא אלף
וכסף אלף אלפיים כקרים ולנוחת ולברזל אין משקל
כי לרבות היה עצים ואבני הכינותי ולנוחת וטלחת הוסיפה: 15
עמך לרבות עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל
חכם בכל מלאכה: 16 לזהב לכסף ולנוחת ולברזל
אין מספר קם ועשה וייחי יהוה עמק: 17 ויצו דוד לכל
שרי ישראל לעזר לשלהמה בנו: 18 הלא יהוה אלהיכם
עםכם והניח לכם מסביב כי נתן בידיו את ישבי הארץ
ונכשחה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: 19 עתה תננו לבבכם
ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש
יהוה האללים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש
האללים לבית הנבנה לשם יהוה:

23 ודוד זקן ושבע ימים וימליך את שלמה בנו על
ישראל: 2 ויאסף את כל שרי ישראל וחכנים וחלויים:

עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: בויבא נד אל
דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: 12 אם שלוש שנים
רעב ואם שלשה חדשים נשפה מפני צריך וחרב אויבך
למשנת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך
יהוה משחית בכל נבי ישראל ועתה ראה מה אשיב את
שלחייך: 13 ויאמר דוד אל צר לי מאי אפלת
נא ביד יהוה כי רכבים רחמיyo מאד וביד אדם אל אפל
14 ויתון יהוה דבר בישראל ויפל מישראל אל שביעים אלף
איש: 15 וישלח האללים מלאך לירושלים להשחיתה
וכשהחיתה ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך
המשחו רב עתה הרף יידך ומלאך יהוה עמד עם נרן
ארנן היבוסי: 16 וישא דוד את עינויו וירא את מלאך
יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלפה בידיו
נטויה על ירושלים ויפל דוד וחוקים מכסים בשקים
על פניהם: 17 ויאמר דוד אל האללים הללו אני אמרתי
למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעוטי ואלה
הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא יידך בי ולבית אבי
ובעمرך לא למנפה: 18 ומלאך יהוה אמר אל נד אמר
לדוד כי יעלה דוד לתקום מזבח ליהוה בגין ארנן
היבוסי: 19 ויעל דוד בדבר נד אשר דבר בשם יהוה: 20
וישב ארנן וירא את המלאך וארכבתה בינו עמו מתחבא
וארנן דש חמיטים: 21 ויבא דוד עד ארנן ויבט ארנן
את דוד ויצא מן הנגן וישתחוו לדוד אף אם ארצתה:
22 ויאמר דוד אל ארנן תנח לי מקום הנגן ובננה בו
מזבח ליהוה בכיסף מלא תנחו לי ותעצר המנפה מעל
העם: 23 ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש אדרני המלך
הטוב בעניינו ראה נתתי הבקר לעולות והמורנים לעצים
והחטים למנהלה הכל נתתי: 24 ויאמר המלך דוד לארנן
לא כי קגה אקנה בכיסף מלא כי לא איש אשר לך ליהוה
והעלות עוללה חنم: 25 ויתון דוד לארנן במקום שקל
זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים וירקאר אל יהוה ויענחו באש מן השמים על
מזבח העלה: 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל
נדנה: 28 בעת ההיא בראות דוד כי ענהו יהוה בגין
ארנן היבוסי וזבח שם: 29 ומשן יהוה אשר עשה משה
במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בכמה נבעו: 30
ולא יכול דוד לлечת לפניו לדרש אליהם כי נבעת מפני
חרב מלאך יהוה:

ושמרת הקדש ושמירת בני אהרן אחיהם לעברת בית יהוה:

24 ولבני אהרן מחלוקתם בני אהרן נרב ואביהו אלעזר ואיתמר: 2 וימת דרב ואביהו לפני אחיהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחללם דוד וצדוק בן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעדרתם: 4 וימצאו בני אלעזר רבים לראש הנברים מן בני איתמר ויחללם לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5 ויחללקם בוגרלוות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ויתכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלווי לפני המלך והשרים הצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראש האבות לכהנים וללויים בית אב אחדacho לאלעזר ואחיו אחד לאיתמר: 7 ויצא הנורל הראשון ליהודייב לידעיה השני: 8 להרם השלייש לשלערם הרביעי: 9 למלכיה החמישי למיון הששי: 10 לתקוץ השבעי לאביה השמני: 11 לישוע החשייל שכיניו העשרי: 12 לאלישע עשתי עשר ליקום שנים עשר: 13 לחפה שלשה עשר לשבאב ארבעה עשר: 14 לבנה חמשה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחזר שבעה עשר להפצע שמונה עשר: 16 לפתחיה תשעה עשר ליהוקאל העשרים: 17 ליכין אחד ועשרים לנמול שנים ועשרים: 18 לדליהו שלשה ועשרים למעיזתו ארבעה ועשרים: 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אחיהם כאשר צהו יהוה אלהי ישראל: 20 ולבני לוי הנורדים לבני עמרם שבאל לבני שוכאל ייחדיו: 21 לרחביהו לבני רחבייהו הראש ישיה: 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת: 23 ובני יריהו אמריהו השני יחויאל השלישי יקמעם הרביעי: 24 בני עזיאל מיכה לבני מيكا שמור: 25 אחיו מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: 26 בני מרדי מחליל ומושי בני יעוזיהו בני: 27 בני מרדי לייעוזיהו בנו ושם זוכר ועברי: 28 למחליל אלעזר ולא היה לו בנים: 29 לקיש בני קיש ירחה מאל: 30 ובני מושי מחליל ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית אבותיהם: 31 וופלו גם הם גורלוות לעמת אהיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעמתו אחיו הקטן:

3 ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה וייה מספרם לגילגיהם לברים שלשים ושמונה אלף: 4 מלאה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושתרים ושפטים ששה אלף: 5 וארכעת אלף שעדרים וארבעה אלף מHALILIM ליהוה בכלים אשר עשו תחתי להלל: 6 ויחללם דוד מחלוקת לבני לוי לנרשון קחת ומוררי: 7 לנרשוני לעדן ושמי: 8 בני לעדן הראש יחויאל וזאת וויאל שלשה: 9 בני שמעי שלמות וחוויאל והרן שלשה אלה הראשי האבות לעדן: 10 ובני שמעי יחת וינא ויושם וברעה אלה בני שמעי ארבעה: 11 ויהי יחת הראש אב לפקדת אחת: 12 בני קחת עמרם יצחד חברון ועזיאל ארבעה: 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדושים הוא ובניו עד עולם להקтир לפניו יהוה לשratio ולברך בשם ערד עולם: 14 ומשה איש האלים בני יקו קראו על שבת הלוי: 15 בני משה נרשם ואלייעזר: 16 בני גרשום שבואל הראש: 17 ויהיו בני אליו רחבה הראש ולא היה לאלייעזר בני אחרים ובני רחבה רבבו למעלה: 18 בני יצחד שלמות הראש: 19 בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחויאל השליש ויקמעם הרביעי: 20 בני עזיאל מיכה הראש וישראל השני: 21 בני מרדי מחליל ומושי בני מחליל אלעזר וקוש: 22 וימת אלעזר ולא היה לו בניהם כי אם בנות וישאות בני קיש אחיהם: 23 בני מושי מחליל ועדר וירימות שלשה: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראש האבות לפקדותם במספר שמות לגילגיהם עשה המלאכה להעברת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דוד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: 26 וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: 27 כי בדברי רודיך האחרנים מהה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה: 28 כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדר ומעשה עבדת בית האלים: 29 וללחם המערכת ולסלת למנה ולרקיוק המצאות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה: 30 ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלול ליהוה וכון לערב: 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבותות להדרים ולمعدים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: 32 ושמרו את שמרת אהל מועד ואת

26 למחלקות לשערם לקרים משלמיהו בן קראמן בני אסף: 2 ולמשלמיהו בני זכריו הבכור ידייעאל השני זברדיהו השלishi יתניאל הרביעי: 3 עילם החמישי יהונתן השמי אליהוני השביעי: 4 ולעבד אדם בנימ שמעיה הבכור יהובד השני יואה השלישי ושכר הרביעי וננתאל החמישי: 5 עמייאל השמי יששכר השביעי פעלתי השמייני כי ברכו אליהם: 6 ולשמעיה בנו נולד בנימ המשללים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: 7 בני המשללים ליהמן צור וירמיות חנניה חנני אליאתא מהתנייה עזיאל שבואל וירמיות חנניה חנני אליאתא גדרתוי ורומתוי עוז ידרותון נדליהו יצרי וישעיהו ידי המלך: 8 לדודותון בני ידרותון נדליהו יצרי וישעיהו חשבייהו ומתחתיו ששה על ידי אביהם ידרותון בכנור הנבא על הדורות והלל ליהוה: 4 להימן בני הימן בקייה מתנייהו עזיאל שבואל וירמיות חנניה חנני אליאתא גדרתוי ורומתוי עוז ידרותון נדליהו יצרי וישעיהו ידי המלך על הדורות והלל ליהוה: 5 כל אלה בנימ להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנימ ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשור בית יהוה במצלטים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן: 7 וייהי מספרם עם אחיהם מלמדיו שיר ליהוה כל המבין מעתים שמונים ושמונה: 8 ויפילו גורלות משמרת לעמתה כקפן כנדול מבין עם תלמיד: 9 ויצא הנורל הראשון לאסף לישוף גדרתו השני הוא ואחיו ובנוו שנים עשר: 10 השלישי כור בנוו ואחיו שנים עשר: 11 הריביעי ליצרי בנוו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי מתנייהו בנוו ואחיו שנים עשר: 13 החשי בקייהו בנוו ואחיו שנים עשר: 14 ההשביעי ישראל בנוו ואחיו שנים עשר: 15 השmini ישעיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתנייהו בנוו ואחיו שנים עשר: 17 העשירי שמעי בנוו ואחיו שנים עשר: 18 העשטי עשר העשראלי בנוו ואחיו שנים עשר: 19 ההשנים עשר להשכיה עזראל בנוו ואחיו שנים עשר: 20 לששה עשר שבאל בנוו ואחיו שנים עשר: 21 לארבעה עשר מתחתיו בנוו ואחיו שנים עשר: 22 לחמשה עשר לירמותה בנוו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר לחננייהו בנוו ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה עשר לשישקה בנוו ואחיו שנים עשר: 25 לשמונה עשר לחנני בנוו ואחיו שנים עשר: 26 לחשעה עשר למלווי בנוו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאליהה בנוו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר בנוו ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לנדיוטי בנוו ואחיו שנים עשר: 30 לששה ועשרים למוחיאות בנוו ואחיו שנים עשר: 31 לארבעה ועשרים לרומתוי עוז בנוו ואחיו שנים עשר: ואבנור בנו נר ויואב בן צריהה כל המקדיש על יד שלמיהו ואחיו: 29 ליצהרי כנניהו ובנוו למלאכה החוץונה על

ויבדל דוד ושרי הצבא לעבירה לבני אסף והימן ידרותון הנבאים בכנורות בנבלים ובמלחיהם וייהי מספרם אנשי מלוכה לעבדתם: 2 לבני אסף זכר ו يوسف ונתניהו ואשראללה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך: 3 לדודותון בני ידרותון נדליהו יצרי וישעיהו חשבייהו ומתחתיו ששה על ידי אביהם ידרותון בכנור הנבא על הדורות והלל ליהוה: 4 להימן בני הימן בקייה מתנייהו עזיאל שבואל וירמיות חנניה חנני אליאתא גדרתוי ורומתוי עוז ידרותון נדליהו יצרי וישעיהו ידי המלך ורומתוי עוז ידרותון נדליהו יצרי וישעיהו ידי המלך על הדורות והלל ליהוה: 5 כל אלה בנימ להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנימ ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשור בית יהוה במצלטים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן: 7 וייהי מספרם עם אחיהם מלמדיו שיר ליהוה כל המבין מעתים שמונים ושמונה: 8 ויפילו גורלות משמרת לעמתה כקפן כנדול מבין עם תלמיד: 9 ויצא הנורל הראשון לאסף לישוף גדרתו השני הוא ואחיו ובנוו שנים עשר: 10 השלישי כור בנוו ואחיו שנים עשר: 11 הריביעי ליצרי בנוו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי מתנייהו בנוו ואחיו שנים עשר: 13 החשי בקייהו בנוו ואחיו שנים עשר: 14 ההשביעי ישראל בנוו ואחיו שנים עשר: 15 השmini ישעיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתנייהו בנוו ואחיו שנים עשר: 17 העשירי שמעי בנוו ואחיו שנים עשר: 18 העשטי עשר העשראלי בנוו ואחיו שנים עשר: 19 ההשנים עשר להשכיה עזראל בנוו ואחיו שנים עשר: 20 לששה עשר שבאל בנוו ואחיו שנים עשר: 21 לארבעה עשר מתחתיו בנוו ואחיו שנים עשר: 22 לחמשה עשר לירמותה בנוו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר לחננייהו בנוו ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה עשר לשישקה בנוו ואחיו שנים עשר: 25 לשמונה עשר לחנני בנוו ואחיו שנים עשר: 26 לחשעה עשר למלווי בנוו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאליהה בנוו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר בנוו ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לנדיוטי בנוו ואחיו שנים עשר: 30 לששה ועשרים למוחיאות בנוו ואחיו שנים עשר: 31 לארבעה ועשרים לרומתוי עוז בנוו ואחיו שנים עשר:

ישראל לשטררים ולשפטים: 30 לחברוני חשביתו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקרת ישראל מעבר לירדן מיכאל: 19 לזבולון ישמעיו בן עבדיו לנפתלי ורימות בן עוזיאל: 20 לבני אפרים הושען בן עוזיהו לחציו שבט מנשה יהיאל בן פרדי: 21 לחציו המנשה גלעדיה ידו בן זכריהו לבניין יישיאל בן אבנר: 22 לדין עזראל בן ירחים אלה שרי שבטי ישראל: 23 ולא נסא דוד מספרם למכן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: 24 יואב בן צריה החל למןotta ולא כליה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עליה המספר במספר דברי הימים למלך דוד: 25 ועל אדרות המלך עימותה בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים וככפרים ובמנדרות יהונתן בן עוזיהו: 26 ועל עשי מלצת השדה לעבדת האדמה עזרי בן קלוב: 27 ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שכרים לאצרות היהן זבדי השפמי: 28 ועל הזיתים והשקיים אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל אצרות החשמן יווש: 29 ועל הבקר הרעים בשדרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי: 30 ועל הנמלים אוכיל היושמעלי ועל האנתוט יחריתו המרנתוי: 31 ועל הצאן זיזי ההנרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד: 32 ויוהונתן דוד דוד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך: 33 ואחרת פל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך: 34 ואחרי אהיתפל יהונרע בן בניהו ואביהר ושר אבא למילך יואב: 35 יהונרע בן בניהו ואביהר ושר אבא למילך יואב

28 וַיְקַהֵל דָוִיד אֶת כָל שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרֵי הַשְׁבּוֹתִים
וָשָׂרֵי הַמְּחַלְקֹות הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת הַמֶּלֶךְ וָשָׂרֵי הַאלָפִים
וָשָׂרֵי הַמְּאוֹת וָשָׂרֵי כָל רְכּוֹשׁ וּמִקְנָה לְמֶלֶךְ וּלְבָנָיו עַם
הַסְּרִיסִים וְהַגְּבוּרִים וְלְכָל גָּבָור חַיל אֶל יְרוּשָׁלָם: 2 וַיַּקְם
דָוִיד הַמֶּלֶךְ עַל רְגָלָיו וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּנִי אֲחֵי וּעֵמִי אָנִי עַם
לְבָבֵי לְבָנוֹת בֵית מִנוֹתָה לְאָרְנוֹן בְּרִית יְהוָה וְלְהַדֵּם רְגָלִי
אֱלֹהֵינוּ וְהַכְּנוֹתִי לְבָנוֹת: 3 וְהַאֲלֹהִים אָמַר לֵי לֹא תָבִנָה
בֵית לְשָׁמֵי כִּי אִישׁ מְלָחוֹת אַתָּה וְדָמִים שְׁפָכָת: 4 וַיַּחֲרַב
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּיַמִּים בְּיַמִּים לְהַיּוֹת לְמֶלֶךְ עַל
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בְּיְהוָה בְּחָר לְנֶגֶד וּבְבֵית יְהוָה
בֵית אֲבִי וּבְבָנֵי אֲבִי בַּיְצָרָה לְהַמְלִיךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל: 5
וּמְכָל בְּנֵי כִּי רְבִים בְּנֵים נָתַן לֵי יְהוָה וַיַּחֲר בְּשֶׁלֶma
בְּנֵי לְשָׁבָת עַל כְּסָא מֶלֶכְות יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל: 6 וַיֹּאמֶר
שְׁפָטֵיהוּ בְּנֵי מַעֲכָה: 7 לְלֹויִים חֲשִׁיבָה בֵּיתָךְ קְמוֹאֵל לְאַהֲרֹן
וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 8 הַשְׁשִׁי לְחַדֵּשׁ הַשְׁשִׁי עִירָא בֶן עַקְשָׁה
הַתְּקוּשִׁי וְעַל מְחַלְקֹתוֹ חַלְצָנִי עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 10 הַשְׁבִּיעִי
לְחַדֵּשׁ הַשְׁבִּיעִי חַלְצָנִי מִן בְּנֵי אֲפִרְם וְעַל מְחַלְקֹתוֹ
עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 11 הַשְׁמִינִי לְחַדֵּשׁ הַשְׁמִינִי סְכִיבִי
הַחַמְשִׁי לְזָהָרִי וְעַל מְחַלְקֹתוֹ עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף:
12 הַחֲשִׁיעִי לְחַדֵּשׁ הַחֲשִׁיעִי אַבִּיעָר הַעֲנָתִי לְבָנִימִינִי
וְעַל מְחַלְקֹתוֹ עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 13 הַעֲשִׂירִי לְחַדֵּשׁ
הַעֲשִׂירִי מִזְרָחִי הַנְּטוּפִזִּי לְזָהָרִי וְעַל מְחַלְקֹתוֹ עַשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 14 עַשְׁתִּי עַשְׁר לְעַשְׁתִּי עַשְׁר הַחַדֵּשׁ בְּנִיה
הַפְּרַעֲתָנִי מִן בְּנֵי אֲפִרְם וְעַל מְחַלְקֹתוֹ עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
אֱלֹף: 15 הַשְׁנִים עַשְׁר לְשָׁנִים עַשְׁר הַחַדֵּשׁ חֲלִדי הַנְּטוּפִזִּי
לְעַתְּנִיאָל וְעַל מְחַלְקֹתוֹ עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 16 וְעַל
שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל לְרָאוּבִנִי נֶגֶד אַלְיָזָר בֶּן זְכִיר לְשָׁמְעוֹנִי
שְׁפָטֵיהוּ בְּנֵי מַעֲכָה: 17 לְלֹויִים חֲשִׁיבָה בֵּיתָךְ קְמוֹאֵל לְאַהֲרֹן

ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרָב: 3 ועוד ברכותו
 בכבוד אלְהוּ יש לִי סגלה זהב וכסף נתנו לבֵית אלְהוּ
 למעלת מכל הכינויים לבֵית הקדש: 4 שלשת אלף
 ככר זהב מוחaab אופיר ושבעת אלף ככר כסף ולכל
 לטוח קירות הבתים: 5 ליהב זהב וכסף לכיסף ולכל
 מלאכה ביד חרשם ומוי מתנדב למלאות ידו היה
 ליהוה: 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי
 האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך: 7 ויתנו לעבודת
 בית האלְהוּ זהב כקרים חמאת אלף ואדרננים רכו^ב
 וכסף כקרים עשרה אלף ונחשת רבו ושמונת אלף
 כקרים ובכלי מהא אלף כקרים: 8 וונמצא אותו אבני
 נחנו לאוצר בית יהוה על יד יהיאן הגרשני: 9 וישמחו
 העם על ההגדכם כי בכל שלם התנדבו ליהוה ונום דוד
 המלך שמחה גדולה: 10 ויברך דוד את יהוה
 לעיני כל הקהל ולכל עבדות בית יהוה: 14 ליהב
 ישראל אבני מעולם ועד עולם: 11 לך יהוה הנדלה
 והגבורה והחפارة והנצח והחדור כי כל בשמיים ובארץ
 לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל בראש: 12 והעשר
 והכבוד מלפנייך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורת
 ובידך נגיד ולחזק לכל: 13 וועתה אלהינו מודים אנחנו
 לך ומהללים לשם תפארתך: 14 וכי מי אני וממי כי
 נעצר כח להתנדב כיאת כי מפק הכל ומידך נתנו לך:
 15 כי גרים אנחנו לפניו ותושבים ככל אבותינו צצל
 ימינו על הארץ ואין מקוה: 16 יהוה אלהינו כל ההמון
 הזה אשר הכנינו לבנות לך בית לשם קדרך מידך היא
 ולך הכל: 17 וויעדתי אלְהוּ כי אתה בחן בכל מישרים
 תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה וועתה עמך
 הנמצאו פה ראייתי בשמה להתנדב לך: 18 יהוה אלהי
 אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעלם ליצר
 מחשבות לבב עמך והכו לבכם אליך: 19 וולשלמה בני
 תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולבשות
 הכל ולבנות הבריה אשר הכינויים: 20 ויאמר דוד לכל
 הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל
 ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך:
 21 ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחורת
 היום ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכים
 זבחים לרָב לכל ישראל: 22 ויאכלו ושתו לפני יהוה
 ביום ההוא בשמה גדרילה וימליכו שניית לשלמה בן

לי לבן ואני אהיה לו לאב: 7 והכינויים את מלכותו עד
 לעולם אם יחזק לעשotta מצוותיו ומשפטיו כוים זהזה: 8
 ועתה לעני כל ישראל קהל יהוה ובאוני אלהינו שמו
 ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ
 והטובה והנחלת לבנייכם אחרכם עד עולם: 9 ואותה
 שלמה בני נבון דוד את אלהי אביך ועבדחו בלב שלם ובנפש
 חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וככל יציר מחשבות
 מבין אם תדרשו ימצא לך ואם תעזבנו יוניחך לעד: 10
 ראה עתה כי יהוה בחר לך לבנות בית למקדש חזק
 ועשה: 11 ויתן דוד לשלמה בנו את תבונת האולם ואת
 בתיו ונוכיו ועליתיו וחדורי הפנימים ובית הקפראת:
 12 ותבנית כל אשר היה ברוחعم לחצרות בית יהוה
 ולכל הלשכות סביב לאוצרות בית האלְהוּ ולאוצרות
 הקדשים: 13 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת
 עבודת בית יהוה ולכל כל עבדות בית יהוה: 14 ליהב
 במושקל לוחב לכל כל עבודה ועובדת לכל כל הכסף
 במושקל לכל כל עבודה ועובדת: 15 ומושקל למיניות
 הזהב ונורתיהם זהב במושקל מנורה ונורתיה נורתיה
 ולמנירות הכסף במושקל לשלהנות המערכת לשלהן
 ומנורה: 16 ואת הזהב מושקל לשלהנות המערכת לשלהן
 ושלחן וכסף לשלהנות הכסף: 17 והמלחנות והמזוקות
 והקשות הזהב טהור ולכפורי הזהב במושקל לכפר וכפוף
 ולכפורי הכסף במושקל לכפר וכפוף: 18 ולמזבח
 הקטרת זהב מזק במושקל ולחבניות המרכבה הכרבים
 זהב לפזרים וסכךם על ארון ברית יהוה: 19 הכל
 בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית: 20
 ויאמר דוד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל
 תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפק ולא יעזבך עד
 לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה: 21 והנה מחלקות
 הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלְהוּ ומפק בכל
 מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל
 העם לכל דבריך:

29 ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד
 בחר בו אלהים נער ורך ומלאכת גדרלה כי לא לאדם
 הבירה כי ליהוה אלהים: 2 וככל כהי הכינויים לבֵית
 אלהי הזהב ליהב והכסף לכיסף והנחתה לנחתה הברזל
 לברזול והעצים לעצים אבני שם ומלאים אבני פוך

דויד ווישחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: ²³ ווישב שלמה על כסא יהוה מלך הארץ דוד אביו ויצלח ווישמו אליו כל ישראל: ²⁴ וכל השרים והנברים גם כל בני המלך דוד נתנו יד תחת שלמה המלך: ²⁵ ויונדל יהוה את שלמה למלוכה לעני כל ישראל והוא עליון הדר מלכות אשר לא היה על כל מלך לפני ישראל: ²⁶ ודוד בן ישי מלך על כל ישראל: ²⁷ והחמים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש: ²⁸ וימת בשיכחה טובה שבע ימים עשר וכבוד ומלך שלמה בנו תחתיו: ²⁹ ודברי דוד המלך הראשנים והאחרנים גם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החוזה: ³⁰ עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארץ:

דברי הימים ב

וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דודיך אבי והשלח לו אדריהם לבנות לו בית לשbeta בו: 4 הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקтир לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד וועלות לבקר ולערב לשבותות ולהחדש ולבמולעדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: 5 והבביה אשר אני בונה נדול כי נדול אלהינו מכל האלהים: 6 וממי יעציר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלתו וממי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקтир לפניו: 7 ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזבוב ובכסף ובונחת ובברזל ובארונות וכרכミל ותכלת וידיע לפתח פתחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכנין דודיך אבי: 8 ושלח לי עצי אדריהם ובירושלם ואלגונים מהלבעון כי אני ידעתי אשר עברך וידעים לכרות עצי לבנון והנה עבדיך עם עברך: 9 ולהיכין לי עצים לריב כי הבביה אשר אני בונה נדול והפללא: 10 ונהנה לחטבים לכרכית העצים נתני חיטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ווין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: 11 ויאמר חורם מלך צר בכתב ושלח אל שלמה באhabitת יהוה את עמו נתך עליהם מלך: 12 ויאמר חורם ברוך יהוה אליו ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדודיך המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובביה למלכותו: 13 ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה להודים אבי: 14 בן אשא מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזבוב ובכסף בנחת בברזל באבני ובצים בארכנן בתכלת ובבזבוב וכרכミל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ניתן לו עם חכמיך וחכמי אדני דודיך אבי: 15 ועתה החיטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו: 16 ואנחנו נכרת עצים מן הלבעון ככל צרכך ונביאם לך רפסות על ים יפו אתה تعالה אתם ירושלים: 17 ויספר שלמה כל האנשים הנירים אשר בארץ ישראל אחריו הספר אשר ספרם דודיך אבי וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפיים ושמאות: 18 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפיים ושש מאות מנצחים להעביר את העם:

1 ויתחזק שלמה בן דודיך על מלכותו יהוה אלהיו עמו ויגדלתו למלוכה: 2 ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים וכל נסיא לכל ישראל ראשי האבות: 3 וילכו שלמה וכל הכהן עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבור יהוה במדבר: 4 אבל ארון האלהים העלה דודיך מקרית ערים בהcin לו דוד כי נתה לו אהל בירושלים: 5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשו שלמה והכהן: 6 ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה נראה אלהים לשלהמה עליו עלה אלף: 7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלהמה ויאמר לו שאל מה אתה לך: 8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דודיך אבי חסד נדול והמלךתני תחתיו: 9 עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דודיך אבי כי אתה המלכtiny על עם רב כנupper הארץ: 10 עתה חכמה ומדוע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמק הזה הנדול: 11 ויאמר אלהים לשלהמה יען אשר הייתה זאת עם לבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נשך שנאיך ונם ימים רבים לא שאלת והשאלא לך חכמה ומדוע אשר תשפט את עמי אשר המלכיתך עלי: 12 החכמה והמדוע נתנו לך ועשר נכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפנייך ואחריך לא יהיה כן: 13 ויבא שלמה לבמה אשר בנבעון ירושלים לפני מועד ומלך עלי ישראל: 14 ויאסף שלמה רכב ופרשיות יהוי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינויים בערי הרכב עם המלך בירושלים: 15 ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבני ואת הארץ נתן כקשיים אשר בשפלה לרבי: 16 ומוצאת הסוסים אשר לשלהמה מצרים ומוקוא סחרוי המלך מקוא יקחו במחירות: 17 ויעלו וויצו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו:

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובביה למלכותו: 2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמנים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפיים ושש מאות: 3

3 עליהם מלמعلיה וכל אחוריים ביתה: 5 ועביו טפח ושפטו כנעשה שפת כס פרח שוניה מהיק ברים שלוש אלפים יכיל: 6 ויעש כיורים עשרה ויתן חמש מימין וחמשה משמאול לרוחזה בהם את מעשה העולה וריחו בס והם לרוחזה לכהנים בו: 7 ויעש את מנורת הזהב וחמשה משמאול לרוחזה לכהנים בו: 8 ויעש שלוחות עשרה וינה בהיכל חמישה מימין ובחמשה משמאול: 9 ויעש כמשפטם ויתן בהיכל חמיש מימין ובחמשה משמאול ויעש מזוקי זהב מה: 10 ויעש חצר הכהנים והוזרה הנדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: 11 ואთ הים נתן מכתף הימנית קדרמה ממל גנבה: 12 ויעש חורם את הסירות ואת הייעים ואת המזוקנות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלים: 13 עמודים שניים והגלוות והחתרות על ראש העמודים: 14 וגלוות הטעונות שתים לשכות את שתי גלוות הטעונות שתים לשוכות את שתי גלוות הטעונות: 15 ואת הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו: 16 ואת הסירות ואת הייעים ואת המזוקנות ואת כל כליהם עשה חורם אבוי למלך שלמה לבית יהוה נחשת מזוק: 17 בככר היידן יצקם המלך בעבי האדרמה בין סוכות ובין צרדהה: 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לריב מادر כי לא נחקר משלקל הנחשת: 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת המנורות ונורתיהם לבעם כמשפט לפני הדביר וזהב סנוור: 21 והפרה ותנורות והמלקחים וזהב הוא מכלות זהב: 22 והמזומרות והמזוקנות והכפות והמחחות זהב סנוור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתו הבית להיכל זהב:

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה בבית יהוה ייבא שלמה את קדרי דוד אבוי ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצירות בית האלים: 2 או יקחיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המנות נשיא האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 3 ויקחלו אל המלך

ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר חכין במקום דוד בגרן ארנן היבוס: 4 ויחל לבנות בחדר השני בשני בתים האלים הארץ אמות במדת הראשונה אמות שים ורחוב אמות עשרים: 5 והולם אשר על פני הארץ על פניו רחוב הבית אמות עשרים ותגובה מאה ועשרים מפנימה זהב טהור: 6 ואת הבית הגדול חפה עז בראשים ויחפה זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשות: 7 ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת זהב זב פרומים: 8 ויחק את הבית הקדושים הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח קרוביים על הקירות: 9 ויעש את בית קדרש הקדשים ארכו על פניו רחוב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זהב טוב לכרכרים שש מאות: 10 ומשכלה למסגרות לשקלים חמישים זהב והעליות חפה זהב: 11 ויעש בבית קדרש קרוביים שניים מעשה עצעים ויצפו אתם זהב: 12 וככני הקרוביים ארכם אמות שעירים כנף האחד לאמות חמיש מגעת לקיר הבית והכnenף האחרת אמות חמיש מגע לכנף הקרוב الآخر: 13 וככני הקרוביים האלה דבקה לככני הקרוב الآخر: 14 וככני הקרוביים פירושים אמות עשרים והם עמדים על רגליים ופניהם לבית: 15 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמל ובוין ויעל עליו קרוביים: 16 ויעש לפני הבית עמודים שניים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמיש שרטחות בדביר ויתן על ראש העמודים ויעש רמנונים מאה ויתן בשרשנות: 17 ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם הימני יcin ושם השמאלי בעז:

4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: 2 ויעש את הים מזקע עשר באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב: 3 ודמותם בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שניים טורים הבקר יצוקים במזקתו: 4 עומדים על שנים عشر בקר שלשה פנים צפונה ושלודה פנים ימה ושלשה פנים גנבה ושלשה פנים מורה והים

כל איש ישראל בבחג הוא החדש השביעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את הארון: 5 ויעל את הарון ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل העלו אתם הכהנים הלוים: 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנודרים עלייו לפני הарון מובחחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרבי: 7 ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבריך הביתה אל קדר הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 8 ויהיו הכרובים פרושים כנפים על מקום הарון ויכסו הכרובים על הарון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויאריכו הבדים ויראו ראש הבדים מן הарון על פני הדבר ולא יראו החזזה וידו שם עד היום זהה: 10 אין בארון רק שני הלחחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצתם מצרים: 11 וכי בצתה הכהנים מן הקדר כי כל הכהנים הנמצאים בתקדשו אין לשמר למחלקות: 12 וחלום המשדרים לכלם לאסף להימן לידחון ולבניינם ולאחיהם מלבשים בווע במלצחים ובנבלים וכנדירות עמדים מוזח לモבוח ועתה יהוה אליהם את דרכם ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בזק את דרכם לילכת בתורתו כאשר הלכת לפני: 13 ועתה יהוה אליה ישראל יאמן דברך אשר דברת לו עברך לדוד: 14 כי האנוג ישב אליהם את האדם על הארץ הנה שמי ושמי השמיים לא יכולך אף כי הבית הזה אשר בניתי: 15 פניה אל הפלת עברך ואל חנתנו יהוה אליו לשמען על הרנה ואל התפללה אשר עברך מוחפכל לפני: 16 להיות ענייך פתחוות אל הבית הזה יומם ולילה אל המוקם אשר אמרת לשום שמן שם לשמען אל התפללה אשר יתפלל עברך אל המוקם הזה: 17 ושמעת אל תחנוני עברך ועמך ישראל אשר יתפלל אל המוקם הזה ואתה תשמע ממקום שבתק מון השמיים ושםעת וסלחת: 18 אם יחתא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזובח בבית הזה: 19 ואתה תשמע מון השמיים ועשית שפטת את עבריך לחשיב לרשע לחת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כדי קדתו: 20 ואם יניף עמק ישראל לפני אויב כי יחתאו לך ושבו והוודו את שנק ותתפללו ותחננו לפני בבית הזה: 21 ואתה תשמע מון השמיים וסלחת לחטא עמק ישראל והшибותם אל האדמה אשר נתה להם ולאביהם: 22 בהעוצר השמיים ולא יהיה משר כי יחתאו לך ותתפללו אל המוקם הזה ותוודו את שנק מהחטאיהם ישובון כי תעט: 23 ואתה תשמע השמיים וסלחת לחטא עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדריך הטובה אשר ילכו בה ונתקה מטר

ובבוד יהוה על הבית ויכרעו אפיקים ארצה על הרצפה
וישתחו והודרות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 4
והמלך וכל העם זבח לפניו יהוה : זיווחה המלך
שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מה
ועשרים אלף וחנכו את בית האלים המלך וכל העם :
6 והכהנים על משמרותם עמדים ותלוים בכל שיר
יהוה אשר עשה דוד המלך להדotta ליהוה כי לעולם
חסדו בהלל דוד בידם והכהנים מחצרים ננדם וכל
ישראל עמדים : 7 וקידש שלמה את תוק החצר אשר
לפניהם בית יהוה כי עשה שם העלוות ואת חלב השלמים
כי מזבח התනחת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל
את העלה ואת המנחה ואת החלבים : 8 ויעש שלמה
את החג בעת החיה שבעת ימים וכל ישראל עמו קהיל
נדול מادر מלבוא חמת עד נחל מצדים : 9 ויעשו ביום
השmini עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והתגנ
שבעת ימים : 10 ובימים עשרים ושלשה לחדר השבעי
שלח את העם לאלהיהם שמחים וטובי לב על הטובה
אשר עשה יהוה לדוד ושלמה ולישראל עמו : 11 ויכל
שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על
לב שלמה לעשות בבית יהוה ובכיתו הצליה : 12 וירא
יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתו את הפלתך
ובחרתי במקום זהה לי לבית זבח : 13 אז עצזר השמיים
ולא יהיה מטר ותן אצווה על חنب לאכול הארץ ואם
אשלח דבר בעמי : 14 ויכנענו עמי אשר נקרא שמינו עליהם
ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדריכיהם הרעים ואני אשמע
מן השמיים ואסלח לחטאיהם ואורפא את ארצם : 15 עתה
עuni יהיו פתחות ואוני קשבות לסתפת המקום הזה : 16
ועתה בחזרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם
עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים : 17 ואותה אם
תליך לפני כאשר הילך דוד אביך ולעשות ככל אשר
ציויתיך וחקי ומשפטיך תשמור : 18 והקימותי את כסא
מלכוות כאשר כרתי לדוד אביך לא אמר לא יכרת לך
אש מושל בישראל : 19 ואם תשובון אתם ועוזבתם חוקי
ומצוויי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם : 20 ונתקשתם מעלה אדמותי אשר
נתתי לכם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשר
מעל פניהם ואתנו למשל ולשינויו בכל העמים : 21 והביה
זה אשר היה עליון לכל עבר עליון ישם ואמר במא

על ארץ אשר נתתה לעמך לנחלה : 28 רעב כי יהיה
באرض דבר כי יהיה שדפן וירקון ארבה וחסיל כי יהיה
כי יציר לו אויביו בארץ שעירו כל גגע וכל מחלת : 29
כל תפלת כל תחנה אשר יהיה לכל האדם וכל כל עמך
ישראל אשר יידעו איש גנוו ומכך ופרש כפו אל הבית
זהו : 30 אתה תשמע מן השמיים מכון שבתק וסלחת
ונתנה לאיש כל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את לבב בני האדם : 31 למנע ייראך ללקת
בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פניו האדמה אשר
נתחה לאבחןנו : 32 ונום אל הנכרי אשר לא מעיך ישראל
הוא ובא מארץ רחואה למנע שמק הנגול וידך החזקה
וורועך הגטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה : 33 אתה
תשמע מן השמיים מכון שבתק ועשית כל אל אשר יקרה
אליך הנכרי למנע ידעך כל עמי הארץ את שמק וליראה
אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית
זהו אשר בניתי : 34 כי יצא עמך למלחמה על אויביו
בדרכך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשם : 35 ושמעת מין
השמי את הפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם : 36 כי
יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפתם בסם נתה
לפני איביך ושבוטם שובייהם אל ארץ רחואה או קרובה : 37
והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו
אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו העוני ורשענו : 38 ושבו
אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שביהם אשר שבו אתם
והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר
בחורת ולבית אשר בניתי לשם : 39 ושמעת מין השמיים
מכון שבתק את הפלתם ואת תחנתיהם ועשית משפטם
ולדעת אשר חטא לך : 40 עתה אלהי יהו נא
עניך פתחות ואוני קשבות לסתפת המקום הזה : 41
ועתה קומה יהוה אלהים לנווך אתה וארון עז כהניך
יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב : 42
יהוה אלהים אל תשב פניהם מישיך זכרה לחסידי דוד
עבדך :

7 וככלות שלמה להתפלל והاشירדה מהشمיים
וatacl העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית : 2
ולא יכולו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה : 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש

9 ומלכת שבא שמעה את שמעו שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחירות בירושלם בחיל כבד מאר ונמלים נשים בשם זוחב לרוב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: **2** וינדר לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר מושלמה אשר לא הגיד לה: **3** ותרא מלכת שבא את חכמתו שלמה והביה אשר בנה: **4** ומאמכל שלחנו ונושב עבדיו ומונמד משרותיו ומלבושיםיהם ומשקיו ומלבושיםיהם ועליתו אשר יעללה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: **5** וatomer אל המלך אמת הדבר אשר שמעתו באצץ על דבריך ועל חכמתך: **6** ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראיינה עני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמואה אשר שמעתי: **7** אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמידים לפניך חמיד ושמיעים את חכמתך: **8** יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לתחך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנק עלייהם למלך לעשות משפט וצדקה: **9** ונתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמותם לרוב מאדים ובן יקרה ולא היה כבש ההוא אשר נתנה מלכת שבא מלך שלמה: **10** וגם עבדיו חירם ועבדיו שלמה אשר הביאו זהב ומופיר הביאו עצי אלונים ובן יקרה: **11** וייש המלך את עצי האלונים מסלotta לבית יהוה ולቤת המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה: **12** והמלך שלמה נתן מלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותתפרק ותליך לארצה היא ועבריה: **13** וכי משלקל הזהב אשר בא לשלהם בשנה אחת שיש מאות וששים ושש ככריו זהב: **14** לבד מגensi התרים וחסדים מבאים וכל מלכי ערבות והחותן הארץ מבאים זהב וככסף לשלהם: **15** וייש המלך שלמה מאות צנעה זהב שהוחט שיש מאות וזהב שבעה כרמי זהב שבעה כרמי זהב על הצנעה אחת: **16** וושלש מאות מננים וזהב שהוחט שלש מאות זהב יעללה על המן האחת וויתנם המלך בבית יער הלבנון: **17** וייש המלך כסא שנ נדול ויצפה וזהב טהור: **18** ותש מעלות לכסא וככש בזוחב לכסא מהוזים וידות מזזה ומזזה על מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הידות: **19** ושנים עשר ארויות עמדים שם על שיש מהעלות מזזה ומזזה לא נעשה כן לכל מלכה: **20** וכל מי משקה המלך שלמה זהב וכל kali בית יער הלבנון

עשה יהוה ככה לארץ זוית ולבית זהה: **22** ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מזרים וויזוקו באלהים אחרים ווישחו להם ויעבדו על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת:

8 ויהי מקין עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: **2** והערים אשר נתן חורם לשלהם בנה שלמה אתם יוישב שם את בני ישראל: **3** וילך שלמה חמת צובה ויזוק עלייה: **4** ויבן את תדמור במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחנות: **5** ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור וחומות דלתים ובריה: **6** ואת בعلת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלהם ואת כל חזק שלמה אשר חשק לבנות בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממשלו: **7** כל העם הנותר מן החתי והאמרי ווילם והחוי והיבוסי אשר לא מישראל דמה: **8** מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ווילם שלמה למס ערד הוועה: **9** ומן בני ישראל אשר לא נתן שלשו ושרדי רכבו ופרשיו: **10** ואלה שרוי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאותם הדרדים בעם: **11** ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשאשה לי בביית דוד מלך ישראל כי קדש המה אשר בא אליהם ארון יהוה: **12** או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: **13** ובדבר יום ביום להעלות למצות משה לשבותה ולהדרדים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המזות ובחג השבעות ובחג הסוכות: **14** ווימד כמשפט דוד אביו את מחקלות הכהנים על עבדיהם וחלוים על משמורותם להלל ולשרת גנד הכהנים לדבר יום ביום והשוערים במחלקות לשער ושער כי כן מצות דוד איש האלהים: **15** ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ולẤצרות: **16** ותacen כל מלאתה שלמה עד היום מוסדר בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: **17** או הילך שלמה לעזיז נבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום: **18** וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדיו שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה:

זהב סנור אין כסף נחשה בימי שלמה למאומה: 21 כי אניות לממלך הלאוות תרשיש עם עבדיו חורם אהת לשלוש שנים טובאנא אניות הראיש נשאות זהב וכסף שנחים וקופים ותוכים: 22 וינדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לשער וחכמה: 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פניו שלמה לשמע את חכמו אשר נתן האלהים בלבו: 24 והם מבאים איש מנהתו כל-כך וכלי זהב ושלמות נשך ובשימים סוסים ופרדסים דבר שנה בשנה: 25 ויהי לשלהמה ארבעת אלפיים ארויות סוסים ומרכבות וננים עשר אלף פרשים ונייחם בעיר הרכב עם המלך בירושלם: 26 והוא מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: 27 ויתן המלך לך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארומים נתן כ skimim אשר בשפה לרבי: 28 ומוציאים סוסים ממצריים לשלהמה ומכל הארץות: 29 ושאר דברי שלמה הראשונים והאחרונים הללו הם כתובים על דבריו נתן הנביא ועל נבואת אהיה השילוני ובחוות יעריו החזו על ירכבים בן נבט: 30 ומלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: 31 וישכב שלמה עם אביו ויקברבו בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו:

11 ויבא רחבעם ירושלים ויקhal את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיעוז איש האלהים לאמר: 3 אמר אל רחבעם אל שמעיעוז איש האלהים לאמר: 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שבבו איש בינו כי מأتي נהייה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירכבים: 5 וישב רחבעם בירושלים ובין ערים למצור ביהודה: 6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלים: 8 ואת נת ואת מרשה ואת זוף: 9 ואת אדרורים ואת לכיש ואת עזקה: 10 ואת צרענה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובנימן ערי מצרות: 11 ויהזק את המצירות ויתן בהם נגידים ואצורות מאכל ושםן ויין: 12 ובכל שער ועיר גנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן: 13 והכחנים והלוים אשר בכל שראל החיצבו עליו מכל נבולם: 14 כי עכו הלוים את מנראשיהם ואחותם וילכו ליהודה ולירושלים כי הוניהם

10 וילך רחבעם שכמה כי שם באו כל ישראל להמלך אהו: 2 ויהי כשמי ירכבים בן נבט והוא במצרים אשר ברוח מפני שלמה המלך וישב ירכבים ממצריים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירכבים וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעברת אביך הקשה ומעליו חכבר אשר נתן לנו ועליינו ונעברך: 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושבו אליו וילך העם: 6 וויעז המלך רחבעם את הוקנים אשר היה עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: 7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציהם ודברת אלהם דבריהם טובים והוא לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ויעזץ את הילדים אשר גדלו אותו העמודים לפניו: 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן לך עליינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אותו לאמר מה אמר לך עם אשר דברו לך לאמר איך

טוביים: 13 וויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלךו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מלך שבטי ישראל ושם אמרנו נומה העמונית: 14 וויש הרע כי לא הcinן לבו לדרוש את יהוה: 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלאם כתובים בדברי שמעיה הנכבי ועדו החזה להתייחס ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 16 וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו החתיו:

13 בשנת שמונה עשרה למלך רחבעם וימלך אביה על יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמרנו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היהת בין אביה ובין ירבעם: 3 זיויאר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: 4 ויקם אביה מעלה להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אליה ישראל נתן מלוכה לדוד וישראל לעולם לו ולבני ברית מלך: 6 ויקם ירבעם בן נבט עבר שלמה בן דוד וימרד על אדרינוי: 7 ווקבצו עליו אנשים רקים בני בליעול וחמאצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ודרך לבב ולא התחזק לפניויהם: 8 ועתה אתם אמרים להחזק לפניו מלוכה יהוה ביד בני אהרן ואתם המונר רב ועםכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: 9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותחשו לכם כהנים כעמי הארץ כל הבא למלא ידו בperfן בקר ואילים שבעה וזה כהן לא לאלהים: 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנו וכחנים משרותים ליהוה בני אהרן והלוים במלאתכם: 11 ומקדשים ליהוה עלות בבקר בבקר וב עבר וב עבר וקתרת סמים ומערכתם לחם על השלחן הטהור ומגורת הוזב ונרתיה ל עבר בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרות יהוה אלהינו ואתם עזבתם אותו: 12 והנה עמנו בראש האלים וכחני אשר עשה שלמה: 13 וויש המלך רחבעם תחתיהם מני נחשת והפקיד על יד שני הרכיזים דשמרים פתח בית המלך: 14 זיויה מידי בוא המלך בבית יהוה בא הרכיזים ונשאום והשכום אל תא הרכיזים: 15 ובהכנעו שב מבנו אף יהוה ולא להשחתת לכלה ונגם ביהודה היה דבריהם

ירבעם ובנו מכהן ליהוה: 16 ווימר לו כהנים לבמות ולשעירם ולענלים אשר עשה: 17 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנטנים את לבם לבקש את יהוה אלהי ישראל בא ירושלם לזכוח ליהוה אלהי אבותיהם: 18 וויתחזקו את מלכות יהודה והוא מצאו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש: 19 וויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דוד אביהיל בת אליאב בן ישע: 20 ותולד לו בניהם את יוש ותמת מריה ואתם והם: 21 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותולד לו את אביה ואת עתי ואת זיאז ואחת שלimit: 22 וויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשוי ופיגנשו כי נשים שמונה עשרה נשא ופיגנשיהם ששים וולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: 23 ווימד לראש רחבעם את אביה בן נגיד באחיו כי להמליכו: 24 וויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המון לרוב וישראל המון נשים:

12 וויה כהcinן מלכות רחבעם וכחוקו עזב את תורה יהוה וכל ישראל עמו: 2 וויה בשנה החמשית למלך רחבעם עליה שישי מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: 3 באף ומאתים רכוב וכבושים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר בא עמו מצרים לובים סכינים וכושים: 4 וילבד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: 5 ושמעה הנכbia בא אל רחבעם ושריו יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישי ויאמר להם מה אמר יהוה אתם עזבתם אתני ואני עזבתי אתכם ביד שישי: 6 וויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: 7 ובבראות יהוה כי נכנע היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנע לא אשיחתם ונתחת להם כמעט לפלה ולא תתקח חמותי בירושלם ביד שישי: 8 כי היה לו לעבדים יידעו עבודתיו ועבדות מלכות הארץ: 9 וויעל שישי מלך מצרים על ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לך ויקח את מנני הזהב אשר עשה שלמה: 10 וויש המלך רחבעם תחתיהם מני נחשת והפקיד על יד שני הרכיזים דשמרים פתח בית המלך: 11 זיויה מידי בוא המלך בבית יהוה בא הרכיזים ונשאום והשכום אל תא הרכיזים: 12 ובהכנעו שב מבנו אף יהוה ולא להשחתת לכלה ונגם ביהודה היה דבריהם

סביבות גדר כי היה פחד יהוה עליהם ויבכו את כל הערים כי בזה רבה הותה בהם: ¹⁵ וונם אלהי מקנה הכהן וישבו צאן לרב גומלים וישבו ירושלים:

15 וערירתו בן עדר היהת עליו רוח אליהם: ² ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וככל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשו ומצא לכם ואם העבchorיו יעב אתכם: ³ ימיים רכבים לישראל לאלהי אמרת וללא כהן מורה וללא תורה: ⁴ וושב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשו ומצא להם: ⁵ ובעתים ההם אין שלום ליוציא ולאב כי מהותם רבות על כל יושבי הארץ: ⁶ וכחתנו נוי בנווי עיר כיו אלהים המממם בכל צרה: ⁷ ואתם חזוק ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעליכם: ⁸ וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עד רה הנביא התחזק ועבר השוקצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומון הערים אשר لقد מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: ⁹ ויקבץ את כל יהודה ובנימן והנרים עמהם מאפרים וממנשה ומשמעון כי נפלעו עליו מישראל לרוב בראותם כי יהוה אלהיו עמו: ¹⁰ ויקבציו ירושלים בחדר השליishi לשנת חמיש עשרה למלכות אסא: ¹¹ ויזובחו יהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפיים: ¹² ויבאו בברית לדירוש את יהוה אלהי אבותיהם מכל לבכם ובכל נפשם: ¹³ וככל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל וימת למן קטן ועד גדור למאיש ועד אשא: ¹⁴ וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצירות ובשופרות: ¹⁵ ושmachו כל יהודה על השבעה כי הכל לבכם נשבעו ובכל רצונם בקשחו וימצא להם וניח יהוה להם מסביב: ¹⁶ וגונם מעכה אם אסא המליך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרפ בנחל קדרון: ¹⁷ והבתמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימו: ¹⁸ ויבא את קדרי אביו וקדשו בית האלים כסף זהב וככלים: ¹⁹ ומלחמה לא הייתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא:

16 בשנת שלשים וש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה וייבן את הרמה לבלתי תה יווא וכבא לאסא מלך יהודה: ² ויצא אסא כסף זהב מאוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדר מלך ארם היושב

ואחרו ויצעקו ליהוה והכהנים ממחזרים בחצרות: ¹⁵ ויריעו איש יהודה ויודה בהריע איש יהודה והאלחים נגנו את ירכבעם וכל ישראל לפני אביה וינסו בני ישראל בידם: ¹⁶ ויכו בני ישראל מפני יהודה ויתנס אלהים בידם: ¹⁷ ויכו בהם אביה ועמו מכח רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור: ¹⁸ ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ואמציו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: ¹⁹ וירדף אביה אחרי ירכבעם וילכד ממנה ערים את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון ובנותיה: ²⁰ ולא עצר כח ירכבעם עוד בימי אביה וינפחו יהוה וניתה: ²¹ וויתחזק אביה וויא לונשים ארבע עשרה ווילד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות: ²² ויתר דבריו אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עד:

14 וישכב אביה עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימליך אסא בנו הצעיר ביום שקתה הארץ עשר שנים: ² ויעש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהי: ³ ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות וינגדע את האנשים: ⁴ ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוות: ⁵ ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו: ⁶ ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקתה הארץ ואין עמו מלחה בשנים האלה כי הניה יהוה: ⁷ ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עדנו הארץ לפניינו כי דרשו את יהוה אלהינו דרשו וינה לנו מסביב ויבנו ויצלחו: ⁸ ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנים נשיין מנן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה נבורי חיל: ⁹ ויצא אליהם זרח הכישי בחיל אלף אלפיים ומכובות שלש מאות ויבא עד מרסה: ¹⁰ ויצא אסא לפני וייערכו מלחה בניה צפתה לmarsה: ¹¹ ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמק לעור בין רב לאין כח עורנו יהוה אלהינו כי עlek נשענו ובשםך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמק אנוש: ¹² ווינפ יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינס הכושים: ¹³ וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לנרד וויפל מכושים לאין להם מחייה כי נשברו לפני יהוה ולפני מהנהו וישאו שלל הרבה מאד: ¹⁴ ויכו את כל הערים

וטוב אדוניה הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: 9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורה יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: 10 ויהי פחד יהוה על כל מלכות הארץ אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט: 11 ומון פלשתים מבאים ליהושפט מנהה וכסף משא נם הערביאים מבאים לו צאן אילם שבעת אלף ושבע מאות ותשעים שבעת אלפיים ושבע מאות: 12 ויהי יהושפט הילך ונDEL עד למלחה ובין ביהודה בירניות ועריו מסכנות: 13 ומלאה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחה נבורי חיל בירושלם: 14 ואלה בקרתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפיים עדנה השר ועמו נבורי חיל שלש מאות אלף: 15 ועל ידו יהוּנן השר מידך: 16 הלא הכוּנים והלוּבים היו לחיל לריב לרכב ולפרשים להרבה מד ובחשען על יהוה נתמם בידך:

16 ועל ידו עמיסיה בן זכרי

המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל: 17 ומן

בנימין גבור חיל אלדרע ועמו נשקי קשת וממן מאתים

אלף: 18 ועל ידו יהובד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי

צבא: 19 אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן

המלך בערי המבצר בכל יהודה:

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לריב ויתחנן לאחאב: 2 וירד לךן שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לריב ולעם אשר עמו ויסיתחו לעלות אל רמות גלעד: 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה החלק עמי ועמך במלחמה: 4 ויאמר יהושפט עמוק וכעמק עמי ועמך במלחמה: 5 ויקבץ אל מלך ישראל ודרש נא כוים את דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך ישראל את הנכאים ארבע מאות איש ויאמר אליהם הנלך אל רמות גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ייתן האלים ביד המלך: 6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרכו את יהוה מאתו ואני שנאתינו כי איננו מותגנא עלי לטובה כי כל ימי לדעה הוא מיכיתו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: 8 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיתו בן ימלא: 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישראל בגרן פתח שער שמרון וכל הנכאים מותגנאים לפניהם: 10 ויעש לו צדקהו בן כנענה קרני ברזיל ויאמר כה אמר

ברמשק לאמר: 3 ברית בני ובניך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפה בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 4 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שריו החילום אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערוי נפתלי: 5 ויהי כשם בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישכת את מלאתכו: 6 ואסא המלך לך את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ובין בהם את נבע ואת המצפה: 7 ובעת ההיא באணני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשען על מלך ארם ולא נשען על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: 8 הלא הכוּנים והלוּבים היו לחיל לריב לרכב ולפרשים להרבה מד ובחשען על יהוה נתמם בידך: 9 כי יהוה עניינו משפטות בכל הארץ להתחזק עם לבכם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש ערך מלחמות: 10 ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכה כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא: 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: 12 ויהילא אסא בשנת שלושים והשע למלכותו ברגilio עד למלחה חליו ונם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: 13 ווישכב אסא עם אבתו יומת בשנת ארבעים ואחת למלכו: 14 ויקברחו בקברתו אשר כרה לו בעיר דוד ווישכבהו במשכב אשר מרלא בשמיים וונים מרקחים במרקחת מעשה ווישרפו לו שרפה נדולה עד למאד:

17 ומלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל: 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצורת ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: 3 ויהי יהודה עם יהושפט כי הילך בדרכיו דוד אביו הראשנים ולא דרש לבעליים: 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הילך ולא כמעשה ישראל: 5 ויכן יהוה את הממלכה בידיו ויתגנו כל יהודה מנהה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לריב: 6 ויגבה לבו בדריכי יהוה וعود הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה: 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשרו לבן חיל ולעבידיה ולזכרים ולנטנאול ולמיכיתו ללמד בערי יהודה: 8 ועמהם הלויים שמעיהו ונתנוו וובידיהו ועשה אל שמרימות ויהונתן ואדניהם וטוビיהו

שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאהרו: ³³ ואיש משך בקש לחתמו ויד את מלך ישראל בין הבדיקות ובין השရין ויאמר לרכב הפק ידריך והוזענני מן המהנה כי החליטי: ³⁴ ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח אرم עד הערב וימת לעת בוא המשמש:

19 ישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלים: ² ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הילרשע לעוזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: ³ אבל דברים טובים נמצאו עמד כי בערת האשרות מן הארץ והכינوت לבך לדרש האלים: ⁴ ישב יהושפט בירושלם ויבק וישא לדורש האלים בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם: ⁵ ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצדות לעיר ועד: ⁶ ויאמר אל השפטים ראו מה אתם שעם כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: ⁷ וועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומша פנים ומוקח חד: ⁸ וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולדריב וישבו ירושלים: ⁹ ויצו עליהם לאמר כה תעשו ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: ¹⁰ וככל ריביך אשר יבוא עליכם מażיכם והשבים בערים בין דם בין תורה למצוחה לחיקם ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעشو ולא האשמו: ¹¹ וזהנה אמריתו כהן הראש עלייכם לכל דבר יהוה ובוריתו בן שמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושתרים הלויים לפניכם חזקו ועשו יהוה עם הטוב:

20 ויהי אחרין באו בני מואב ובני עمون ועםם מהעומנים על יהושפט למלחמה: ² ויבאו וונידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והם בחצצון תמר היא עין נדי: ³ וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה וקרא צום על כל יהודה: ⁴ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה נם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: ⁵ ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדש: ⁶ ויאמר יהוה אלהי אבתיינו הלא אתה הוא אלהים בשםיהם ואתה מושל בכל ממלכות

יהוה באלה תננה את אرم עד כלותם: ⁷ וככל הנכאים נכאים כן לאמר עללה רמתה גלעד והצלחה ונתן יהוה ביד המלך: ¹² והמלך אשר הילך לקרוא למיכיו ובר אליו לאמר הנה דברי הנכאים מה אהדר טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: ¹³ ויאמר מיכיו זיו יהוה כי את אשר יאמר אלהי אותו אדרבר: ¹⁴ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנילך אל רמת גלעד למלחמה אם אהדר ויאמר עליו והצליחו וויתנו בידכם: ¹⁵ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביע אשר לאחרבר אליו ריקאמת בשם יהוה: ¹⁶ ויאמר ראיית את כל ישראל נפוצים על הארץ עצאן אשר אין להן דעה ויאמר יהוה לא אדרנים לאלה ישובו ראש לבתו בשלום: ¹⁷ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הילא אמרתו אליך לא יתגנא עלי טוב כי אם לדע: ¹⁸ ויאמר לך שמעו דבר יהוה ראיית את יהוה ישב על כסאו וככל צבא השמיים עמדים על ימינו ושמאלו: ¹⁹ ויאמר יהוה מי יפתח את אהאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר כהה וזה אמר בכח: ²⁰ ויצא הרוח ויעמד לפניו יהוה ויאמר אני אפטנו ויאמר יהוה אלהי במא: ²¹ ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נבאיו ויאמר תפחה נום ותוכל צא ועשה כן: ²² ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נבאיך אלה ויהוה דבר עלייך רעה: ²³ ויגש צדקהו בן כנענה וירק את מיכיו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מatoi לדבר אתך: ²⁴ ויאמר מיכיו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בהדר להחכਆ: ²⁵ ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיו והשיבו אל אמון שער העיר ואיל יוаш בן המלך: ²⁶ ואמרתם מה אמר המלך שמו זה בית הכלא והאכללו לחם לחץ ומימים לחץ עד שובי בשלום: ²⁷ ויאמר מיכיו אם שוב חשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו עמים כלם: ²⁸ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: ²⁹ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט מלך ישראל ויבאו במלחמה ואותה לבש בנדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: ³⁰ וממלך ארם צוחה את שריה הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגודל כי אם את מלך ישראל לבדך: ³¹ ויהי כראות שריה הרכב את יהושפט ומה אמר מלך ישראל ויבאו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסITEM אליהם ממן: ³² ויהי כראות

ונימים שלושה בזווים את השלול כי רכ הוא : 26 ובאים הרביעי נקהלו לעמק ברכיה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכיה עד הום : 27 וישבו כל איש יהודה וירושלם ויושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמה כיו שמהם יהוה מאובייהם : 28 ויבאו ירושלם בנכלים ובככרות ובಚצירות אל בית יהוה : 29 ויהי פחד אליהם על כל מלכות הארץ בשם כו נלחם יהוה עם אובי ישראל : 30 ותשקט מלכות יהושפט בירושלם ושם אמו עוזבה בת שלחיה : 32 וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות היישר בעני יהוה : 33 אך הבמות לא סרו ועוד העם לא חכינו לבכם לאלהי אבותיהם : 34 ויתר דברי יהוא בן חנוי אשר העלה על ספר מלכי ישראל : 35 ואחריקן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחוזה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות : 36 ויחברתו גבר : 37 ויתגנbaum אלעוזר בן דודחו ממרשה על יהושפט לאמר כחתחברך עם אחוזה פרץ יהוה את מעשיך ושברו אניות ולא עזרו לאלת אל תרשיש :

21 ושכב יהושפט עם אבותיו ויקבר עם אביהם בעיר דויד ומלך יהודה בנו תחתיו : 2 ולו אחים בני יהושפט עזירה ויהיאל וכוריהו וועיריה ומיכאל ושפתיו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל : 3 ויתן להם אביהם מהנות רבות לכסף ולחаб ולמנדרות עם ערי מצודות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור : 4 ויקם יהורם על מלכת אביו ויתחזק ויירגן את כל אחיו בחרב ונם משרי ישראל : 5 בן שלשים ותשעים שנה יהורם במלכו ושמו ננים מלך בירושלם : 6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אהאב כי בת אהאב והיתה לו אשה וויש הרע בעני יהוה : 7 ולא אהה יהודה להשחית את בית דויד למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לחת לו ניר ולבניו כל הימים : 8 ביוםיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליך עליהם מלך : 9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרוי הרכב : 10 ויפשע אדום

הנויים ובכך כח וגבורה ואין עמוק להתייצב : 7 הלא אהה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמוק ישראל ותנה לזרע אברהם אהבך לעולם : 8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשマーク לאמדר : 9 אם תבוא עליינו רעה הרכ שפט ודבר ורעות עמדו לפניו הבית הזה ולפניך כי שマーク בבית הזה ונוצע אלק מצתרנו ותשמע ותוועע : 10 ועתה הנה בני עמן ומואב והר שער אשר לא נתחה לשׂרָאֵל לְבָא בָּהּ בִּכְאַמְּרַץ מִצְרָיִם כִּי סְרוּ מְעֻלִּים וְלֹא הַשְׁמִידָוּם : 11 וְהַנָּהָם נְמֻלִּים עַלְיָנוּ לְבָא לְגַרְשָׂנוּ מִירְשָׂתָךְ אֲשֶׁר הַרְשָׂתָנוּ : 12 אֱלֹהֵינוּ הַלְּא הַשְׁפָּט בְּמַכְנִינָה כִּי אֵין בָּנוּ כֵּחַ לְפָנֵי הַהֲמֹן הַרְבָּה הַבָּא עַלְיָנוּ וְאַנְחָנוּ לֹא נְדַעַּ מָה נָעַשָּׂה כִּי עַלְיָקָעַנְיָנוּ : 13 וְכָל־יְהוָה עַמְּדִים לְפָנֵי יְהוָה נִטְפָּם נְשִׁיחָם וּבְנֵיהֶם : 14 וְחוֹיָאֵל בֶּן זְרִיחָוּ בֶן בְּנֵיהֶם בֶּן יְעַיָּאֵל בֶן מִתְנִיהָ הַלְּוִי מִן בְּנֵי אָסָף הַיְהָה עַלְיָוָן רוח יהוה בתוך הקהיל : 15 וַיֹּאמֶר הַקְשִׁיבוּ לְכָל־יְהוָה וַיִּשְׁבְּטוּ וְלֹא יְרֹשְׁלָם וְהַמֶּלֶךְ יהושפט כִּי אָמַר יְהוָה לְכָם אֶל־תִּירְאֵוּ וְאֶל־תַּחַתְּ מִפְנֵי הַהֲמֹן הַרְבָּה הַזֶּה כִּי לְאַלְמָחָה כִּי לְאַלְלִים : 16 מַחְרַחְרָה עַלְיָהָם הַגָּם עַלְיָם בְּמַעְלָה הַצִּין וּמִצְאָתָם אַתָּם בְּסוֹפֵן הַנֶּחֶל פְּנֵי מִדְבָּר יְהוָלָל : 17 לֹא לְכָם לְהַלְּחָם בְּזֹאת הַתִּיצְבָּו עַמְּדוּ וַיֹּאוֹת יְשֻׁעָה יְהוָה עַמְּכָם יְהוָה וַיַּרְשֵׁלָם אֶל־תִּירְאֵל וְאֶל־תַּחַתְּ כֵּאן לְפָנֵיהֶם וְיְהוָה עַמְּכָם : 18 וַיַּקְרֵב יהושפט אֶפְרַיִם אֶרְצָה וְכָל־יְהוָה וַיִּשְׁבְּטוּ יְרֹשְׁלָם נְפָלוּ לְפָנֵי יְהוָה לְהַשְׁתֹּוחַת לִיהְוָה : 19 וַיַּקְרְמוּ הַלְּוִיִּם מִן בְּנֵי הַקָּהָתִים וּמִן בְּנֵי הַקְרִיחִים לְהַלְּלִי לִיהְוָה אֱלֹהֵי יְהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל לְמַעַלָּה : 20 וַיַּשְׁכִּימוּ בְּבָקָר וַיַּצְאוּ לְמִדְבָּר תָּקוּן וּבְצָאתָם עַמְּדִ יהושפט וַיֹּאמֶר שְׁמֻ�ֵי יְהוָה וַיִּשְׁבַּיְתּוּ יְרֹשְׁלָם הַמְּמִינָה בְּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְתַאֲמִנוּ הַמְּמִינָה בְּנֵיכֶם וְהַצְלִיחוּ : 21 וַיַּוְעַץ אֶל הָעָם וַיַּעֲמֵד מִשְׁרָדיִים לִיהְוָה וּמַהְלָלִים לְהַדְרָתָ קָרְשָׁב בְּצָאת לְפָנֵי הַחֲלִזִּין וְאֶמְרִים הַדוּרְתִּים לִיהְוָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד : 22 וּבְעֵת הַחֲלוּ בְּרָנָה וְתַהֲלָה נָתַן יְהוָה מִארְבִּים עַל בְּנֵי עָמֹן מִוְּאָבָה וְהַר שְׁעִיר הַבָּאִים לִיהְוָה וַיְגַגְּבוּ : 23 וַיַּעֲמֹדוּ בְּנֵי עָמֹן וְמוֹאָב עַל יְשִׁבְיֵה הַר שְׁעִיר לְהַחֲרִים וְלְהַשְׁמִיד וּכְלֹתָם בְּיוֹשְׁבֵי שְׁעִיר עָזָרוֹ אִישׁ בְּרָעָהוּ לְמִשְׁחִיתָה : 24 וַיַּהְיֵה בָּא עַל הַמִּצְפָּה לְמִדְבָּר וַיִּפְגַּנוּ אֶל הַהֲמֹן וְהַנָּם פְּנִים אֶרְצָה וְאֵין פְּלִיטה : 25 וַיַּבְאֵר יהושפט וַעֲמוֹד לְבָוֹא אֶת שְׁלָלִים וּמִמְצָאוּ בָּהָם לְרָכֶשׁ וּפְנִירִים וְכָל חֲמֹדָה וַיַּנְצַלְוּ לָהּ לֹאֵין מִשְׁא וַיְהִי

את אחיזתו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאudo אל יהודו וימתחו ויקברדו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לביתו אחיזתו לעצר כה לממלכה: 10 ועתליהו אם אחיזתו ראתה כי מות בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה ללבית יהודה: 11 ותקח יהושבעת בת המלך את יוаш בן אחיזתו ותגנב אותו מתוך בני המלך המומתים ותתן אותו ואת מניקתו בחדר המטמות ותסתירתו יהושבעת בת המלך יהודם אשת יהודיע הכהן כי היה היהת אחות אחיזתו מפני עתליהו ולא המיתהו: 12 ויהי אתם בבית האלים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:

23 ובשנה השביעית התחזק יהודיע ויקח את שריו המאות לעזרתו בן ירחים ולישמעאל בן יהוחנן ולעזר יהו בן עבד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכריו עמו בברית: 2 ויסבו יהודה ויקבצו את הלוים מכל ערים יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלים: 3 ויכרת כל הקהל ברית בכבוד האלים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: 4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספרים: 5 והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחזרות בית יהוה: 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים הנה יבוא כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידיו והבא אל הבית יומת והוא את המלך בכאו ובצאתו: 8 ויישו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהודיע הכהן את המחלקות: 9 ויתן יהודיע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המנות ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בדור מכתף הבית הימנית עד כתף העם ואיש שלחו בידיו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 10 וויצו את בן המלך ויתנו עליו את הנור ואת העדות ימליכו אותו וימשחיו יהודיע ובינו ייאמרו יהי המלך: 11 ותשמש עתליהו את קול העם הרצים ומהמלחלים את המלך ותבאו אל העם בית יהוה: 12 ותרא והנה המלך עומד על עמודו מבוא והשרים והחצרות על המלך

מתחת יד יהודה עד היום הזה או תפשע לבנה בעת ההיא מחתה ידו כי עבר את יהוה אלהי אביהם: ונם הוא עשה במוות בהרי יהודה וין את ישבי ירושלים ויריח את יהודה: 12 ויבא אליו מכתב מאליזיו הנביא לאמר מה אמר יהוה אלהי דוד אביך תהה כי מות בנה יהושפט אביך ובדרך אסא מלך יהודה: 13 ותלך בדרך מלכי ישראל והזנה את יהודה ואת ישבי ירושלים מהונת בית אהאב ונם את אחיך בית אביך הטובים מפרק הרנתה: 14 הנה יהוה נnf מנפה גדולה בעמק ובנין ובנישך ובכל רכושך: 15 ואתה במלחים רבים מעהך מעיך עד יצאו מעיך מן החלוי ימים על ימים: 16 וויר יהוה על יהודם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים: 17 ויעלו ביהודה ובקעה ושבה את כל הרכוש הנמצא בבית המלך ונם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהאחו קטן בניו: 18 ואחריו כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: 19 ויהי לימים מיימים וכעתצת חזק לימים שניים יצאו מעיך עם חלו וימת במלחאים רעים ולא עשו לו עמו שרפיה כשרפת אביהם: 20 בן שלשים ושתיים היה במלךו ושמונה שנים מלך בירושלים וילך ללא חמדה ויקברדו בעיר דוד ולא בקברות המלכים:

22 ומיליכו ושבו ירושלים את אחיזתו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשונים הגיעו הנדוד הבא בערבים למחנה וימליך אחיזתו בן יהודם מלך יהודה: 2 בן ארבעים ושתיים שנה אחיזתו במלךו ושנה אחת מלך בירושלים ושם אמרו עתליהו בת עמריה: 3 גם הוא הלך בדרך בית אחאב כי אמר יהוה יועצת להרשי: 4 ויעש הרע עני יהוה כביה אהאב כי מהה היו לו יעיצים אחריו מות אביו למשחיות לו: 5 גם בעצמת הלה וילך את יהודם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך אرم ברמות נלעד וכי הרמיים את ירם: 6 ווישב להתרפא בירושאל כי המכים אשר הכהן ברמה במלחמו את חזאל מלך אرم ועריזתו בן יהודם מלך יהודה ירד לראות את יהודם בן אחאב בירושאל כי חלה הוא: 7 ומאליהם היהת תבוסת אחאב לבוא אליו ירם ובבאו יצא עם יהודם אל יהוא אחיזתו לבוא אל ירם ובבאו יצא עם יהודם אל יהוא בן נמי שמשחו יהוה להכרית את בית אחאב: 8 ויידי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שריה יהודה ובני אחיזתו משרותים לאחיזתו ויהרגם: 9 ויבקש

וכל עם הארץ שמה ותוקע בחצרות והמשורדים בכל השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בנדיה והתאמר קשר קשר : 14 וויצו יהודע הכהן את שריה המאות פקדוי החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיთה בית יהוה : 15 וישימו לה ידים ותבו אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיותה שם : 16 ויכרת יהודע בריתו בין ובין כל העם ובין המלך להיות עם ליהוה : 17 ויבאו כל העם ביה הבעל ויתצחו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרנו לבני המוחות : 18 וישם יהודע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הללו אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה כתוב בתורת משה בשמה ובשר על ידי דוד : 19 ועמד השוערים על שער בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר : 20 ויקח שער העליון בית המלך ווישבו את המלך על כסא הממלכה : 21 וישמו כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המיתו בחרב :

24 בן שבע שנים יash במלכו וארבעים שנה מלך בירושלים שם אמו צביה מבאר שבע : 2 ויעש יושב הייש בעני יהוה כל ימי יהודע הכהן : 3 וישא לו יהודע נשים שדים וולד ננים וננות : 4 ויהי אחדרין היה עם לב יושב חדש את בית יהוה : 5 ויקנן את הכהנים והלוים ואמר להם צאו לעיר יהודה וקנבו מכל ישראל כספ לחזק את בית אליהם מדי שנה בשנה ואתם ת מהרו לדבר ולא מהרו הללוים : 6 ויקרא המלך ליהודע הראש ואמר לו מודיע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה לאهل העדות : 7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעים : 8 ואמר המלך ויעשו ארון אחד ווינהו בשער בית יהוה חוצה : 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבר האלים על ישראל במדבר : 10 וישמו כל השרים וכל העם ויבאו וישליכו לארון עד לכלה : 11 כי היה בעת יביא את הארץ אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים שם אמו יהודע מירושלים : 2 ויעש

ברעה ונפלת אתה ויהודה עמק : 20 ולא שמע אמץיו כי מהאלדים היא למען חמס ביד כי דרשו את אלדו אדרום : 21 ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמץיו מלך יהודה בכית שמש אשר ליהודה : 22 וננפ יהודה לפניו ישראל וינס איש לאלהי : 23 ואת אמץיו מלך יהודה בן יואש בן יהואחו תשפ וואש מלך ישראל בכית שמש ירושלים משער אפרדים עד שער הפונה ארבע מאות אמה : 24 וככל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בכית האלדים עם עבר אדרום ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות ישוב שמרון : 25 ויהיו אמץיו בן יואש מלך יהודה אחריו מות יואש בן יהואחו מלך ישראל חמיש עשרה שנה : 26 יותר דבריו אמץיו דהראשים והאחרונים הללו הנם כחובים על ספר מלכי יהודה וישראל : 27 ומעת אשר סר אמץיו מאתרי יהוה ויקשו עלו קשר בירושלים וינס לכישה וישלחו אתריו לכישה וימתו שם : 28 וישאדו על הסוסים ויקברו אותו עם אבתו בעיר יהודה :

26 ויקחו כל עם יהודה את עיזו והוא בן ש עשרה שנה וימליךו אותו תחת אביו אמץיו : 2 והוא בנה את אילות וישראל ליהודה אחורי שכוב המלך עם אבתו : 3 בן ש עשרה שנה עזיזו במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכילה מן ירושלים : 4 ויעש הייש בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיו אביו : 5 והוא לדרש אליהם בימי זכריו המבון בראש האלדים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלדים : 6 ויציא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת נת ואחת חומת יבנה ואחת חומת אשדור ויבנה ערים באשדור ובפלשתים : 7 ויעזרו האלדים על פלשתים ועל הערביים היישבים בגור בעל והמעוניים : 8 ויתנו העמוניים מנהה לעזיזו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למלחה : 9 ויבן עזיזו מגדלים בירושלים על שער הפונה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויהזקם : 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמשור אכדים וכרכמים בהרים ובכרמל כי אהב אדרמה היה : 11 ויהי לעזיזו חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לנדור במספר פרדחים ביד יועאל הסופר ומעשיהם השוטר על יד חנינוו משרי המלך : 12 כל מספר ראשי האבות לנכורי

הישר בעני יהוה רק לא בלבב שלם : 3 ויהי כאשר חוקה הממלכה עלייו ויהרג את עבדיו המכימים את המלך אביו : 4 ואת בנייהם לא המית כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בניים ובנים לא יموתו על אבות כי איש בחטא ימוות : 5 ויקבץ אמץיו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשדי אלפיים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למכב עשרים שנה ומעלה וימצאים שלוש מאות אלף בחרור ויצא צבא אחוז רמח וננה : 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כספר : 7 והוא שאליהם בא אליו לאמר המלך אל בא עמק צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרדים : 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה ויכשילך הآلדים לפני איביך כי יש כחabalם לעוזר ולהכשיל : 9 ויאמר אמץיו לאיש האלדים ומה לעשות למאת הכהר אשר נתתי לנדור ישראל ואיש האלדים יש להזהה לחתת לך הרבה מזויה : 10 ויבידלים אמץיו להנדור אשר בא אליו מאפרדים ללכת למקומם ויחיר אפס מאר ביהודה וישבו למקומם בחרי אף : 11 ואמץיו התחוק וינגן את עמו וילך ניא המלח ויך את בני שער עשרה אלפיים : 12 ועשרה אלפיים חיים שבבו בני יהודה ויביאו לראש הסלע וישליךם מראש הסלע וכלם נבקעו : 13 ובמי הנדור אשר השיב אמץיו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערוי יהודה משמרון ועד בית חורון וכי מם שלשת אלפיים ויבזו בורה : 14 ויהי אחורי בוא אמץיו מהכות את אדרומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחווה ולחם יקטר : 15 ויהר אף יהוה באמץיו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא חצילו את עם מידך : 16 ויהיו בדבריו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתונך חדל לך למה י��ח ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יען אלהים להשיחך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי : 17 ויהיעץ אמץיו מלך יהודה וישלח אליו יואש בן יהואחו בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים : 18 וישלח יואש מלך ישראל אל אמץיו מלך יהודה לאמר החזה אשר בלכונן שלח אל הארץ אשר בלכונן לאמור תננה את בתך לבני לאשה ותעביר חיתת השדה אשר בלכונן ותרמס את החזה : 19 אמרת הננה הכית את אדרום ונשאך לך להכבד עתה שבה בכיתה לך מה תגננה

בירושלם: ⁹ ווישכב יותם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אחזו בנו תחתיו:

28 בן עשרים שנה אחזו במלכו וSSH עשרה שנה מלך בירושלים ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ² וילך בדרכיו מלכי ישראל וגס מסוכת עשה לבעליים: ³ והוא הקטיר בניא בן הנם ויבער את בניו באש כתובות הגנים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: ⁴ ויזבח ויקטר בכבודו ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן: ⁵ וויתנהו יהוה אליהו ביר מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה נדולה ויבאו דרמשק וגס ביר מלך ישראל נתן ויך בו מכחה נדולה: ⁶ וויהרג פקח בן רמilio ביהודה מאה ועשרים אלף בנים אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם: ⁷ וויהרג זכריו גבר אפרים את משיחו בן המלך ⁸ ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך: ⁹ וישבו בני ישראל מאחדיהם נאותים אלפי נשים בניים ובנות ונם שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשלמון: ¹⁰ ושם היה נביא ליהוה עד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנכם בידכם ותחרנו בהם בזעף עד לשמיים הגיע: ¹¹ ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות لكم הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: ¹² ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם מאתיכם כי חרונן אף יהוה עליכם: ¹³ ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוتن ברכיהו בן אנסים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוتن ברכיהו בן משלמות ויזוקחו בן שלם ועמשא בן חדייל על הכאים מן הצבא: ¹⁴ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמה יהוה עליינו אתם אמרם להסיף על חטאינו ועל אשמתינו כי הרבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: ¹⁵ וויזוב החלין את השביה ואת החזיה לפני השרים וכל הקהל: ¹⁶ ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמות וחיוקו בשביה וכל מערמיהם הלבשו מן השלל וילבושים יונעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינחלום בחמורים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמירים אצל אחים וישבו שמרון: ¹⁷ בעתה היה שלח המלך אחזו על מלכי אשור לעזר לו: ¹⁸ ועוד אדרומים באו ויכו ביהודה וישבו שביה: ¹⁹ ופלשתים פשטו עיר הפללה והונגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שכובוניותה

חיל אלפיים ושש מאות: ²⁰ וועל ים חיל צבא שלש מאות אלף ושבשת אלפיים וחמש מאות עשו מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב: ²¹ וויקן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשות ולבני קלעים: ²² וויעש בירושלים חשבונות מהשבת חושב לחצים ובגנים גדלות המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובגנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק: ²³ וcohזקתו נבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהי ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת: ²⁴ ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונינים בני חיל: ²⁵ וויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צאמן המקדש כי מעלה ולא לך לכבוד מזבח אלהים: ²⁶ וויעוף עזריהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת ורחה במצחו לפני הכהנים בכיה יהוה מעל למזבח הקטרת: ²⁷ וויפן אליו עזריהו הכהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבחלוונו שם וنم הו נדרחף לאצת כי גגע יהוה: ²⁸ וויהי עזריהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי ניגר מבית יהוה ויוחם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: ²⁹ ויתר דברי עזריהו הראשונים והאחרנים כתיב ישעיהו בן אמוץ הנביא: ³⁰ ווישכב עזריהו עם אבתו ויקברו אותו עם אבתו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו וSSH עשרה שנה מלך בירושלים שם אמו רוסה בת צדוק: ² ווישר הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה וודע העם משחיתות: ³ והוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחוות העפל בנה לרבות: ⁴ וודרים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים: ⁵ והוא נלחם עם מלך בני עמון ויזעק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מהה ככר כסף ועשרה אלפיים כדים חטים ושוררים עשרת אלפיים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה החנית והשלשית: ⁶ ויתחזק יותם כי הlein דרכיו לפניו יהוה אלהי: ⁷ ויתר דברי יותם וכל מלחתתו ודרכו הים כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: ⁸ בין עשרים וחמש שנה היה במלכו וSSH עשרה שנה מלך

יוואח: 13 ומן בני אליצפן שמרוי ויעאל ומן בני אסף וכריידו ומתניהו: 14 ומן בני הימן יהואל ושמעי ומן בני יודתוון שמעיה ועויאל: 15 ויאספו את אחיהם וותקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: 16 ויבאו הכהנים לפניהם בבית יהוה לטהר וויצויאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצרא בית יהוה ויקבלו הלוים להוציאו לנחל קדרון חוצה: 17 ויחלו באחד לחדר הראשון לקדש ובבאים שמונה לחדר באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה ובאים שששה עשר לחדר הראשון כלו: 18 ויבאו בוניה אל חזקיהו המלך ואמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלוחן המערכת ואת כל כליו: 19 ואת כל הכלים אשר הוניה המלך אהז במלכותו במעלו הכנו והקדשו והنم לפני מזבח יהוה: 20 ווישכם חזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וככבים שבעה וצפירים עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הרם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו הרם המזבחה וישחטו הכבשים יזרקו הרם המזבחה: 23 ויישו את שעריו החטאota לפניהם וויתר על כל ישראל כהנים ויחטאו את דרכם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה וחטאota: 25 וויממד את הלוים בית יהוה במצלחות בנכליים ובככרות במצות דוד ונד חזזה המלך וננתן הנביא כי ביד יהוה המזבחה ביד נביאיו: 26 ויעמדו הלוים בכלי דוד וכהנים בחצרות: 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שר יהוה ובחצרות ועל ידי כל דוד מלך ישראל: 28 וככל הקהיל משתחים והשיר משורר ובחצרות מחצרם הכל עד לכליות העלה: 29 וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אותו וישתחוו: 30 ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמהה ויקדו וישתחוו: 31 וויען חזקיהו ויאמר עתה מלאתם ורכם ליהוה נשׁו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהיל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהיל בקר שבעים אילים ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנותיה יישבו שם: 19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אהז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויבא עליו תלטה פלאסэр מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כי חלק אהז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים וויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר לו וווסף למעול ביהוה הוא המלך אהז: 23 וויזבח לאלהי דרמשק המכדים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעודים אותם להם אובה ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל: 24 ויאסף אהז את כל בית האלים ויקצין את כל בית האלים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלים: 25 ובכל עיר ועיר לייהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבותיו: 26 ויתר דבריו וכל דרכי הראנסים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 ווישכב אהז עם אבותיו ויקברחו בעיר ירושלים כי לא הביאו לקבורי מלכי ישראל ומלך חזקיהו בנו תחתיו:

29

חזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמו אביה בת כריהו: 2 וויש הריש בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 3 והוא בשנה הראשונה למלכו בחדר הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: 4 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספסם לרוחב המזבח: 5 ויאמר להם שמעוני הרע בעני יהוה אלהינו ויעוזבו ויסבו פניות ממשבci יהוה ויתנו ערך: 7 נם סגנו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא התקטרו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלים וויתן לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: 9 והנה נפל אבותינו בחרב ובגנו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: 10 עתה עם לבבי לכרכות ברית לייהודה אלהי ישראל ושב ממן חרון אפו: 11 בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמוד לפני לשratio ולהיות לך משרותם ומקטרים: 12 וויקמו הלוים מחת בן עמשי וויאל בן עזיריהו מן בני הכהני ומן בני מרדי קיש בן עבדי ועוריהו בן יהללאל ומן הנרגשי וויאח בן זמה ועדן בן

יהוה: 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האללים הכהנים ורकים את הדם מיד הלוים: 17 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיתת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: 18 כי מרבית העם רצתה מאפרים וממנשה ישכר וובלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלבד כתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמור יהוה הטוב יכפר בעד: 19 כל לבבו הchein לדrhoש האללים יהוה אלהי אבותיו ולא כתהרתו התקדש: 20 ושמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם: 21 ויעשנו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חן המצוות שבעת ימים בשמחה נדולה ומהללים ליהוה ביום שבת הלויים והכהנים בכלל עז ליהוה: 22 וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשיכלים שכל טוב ליהוה ואכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבח שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: 23 ווועצו כל הקהיל לעשות שבעת ימים אחרים ויישו שבעת ימים שמחה: 24 כי יחזקיהו מלך יהודה הרים לקהיל אלף פרים ושבעת אלפיים צאן והשרים הרימו לקהיל אלף וצאן עשרה אלפיים ותקדשו כהנים לרבי: 25 וישmachו כל קהיל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהיל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והושבים ביהודה: 26 ותהי שמחה נדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: 27 ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למען קדשו לשמיים:

31 וככלות כל זאת יצא כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצוות וינדרעו האשרים ויתנצאו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימין ובאפרים ומנסה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחיזתו לעריהם: 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקות איש כפי עברתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהודות ולהלל בשעריו מחנות יהוה: 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבותות ולהחותם ולחדשים ולمعدים ככזהוב בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם לשובו ירושלם تحت מנת הכהנים והלוים למען יחזקון בתורת יהוה: 5 וככrazy הדבר הרבה בני ישראל ראשית דגון תירושו י齊הר ורבש וכל

מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: 33 והקדשים בקר שיש מאות וצאן שלשת אלף: 34 רק הכהנים היו למעט ולא יכולו להפיט את כל העלות ויזקום אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי לבב להקדש מהכהנים: 35 וכן עללה לרבי החלבי השלמים ובנכדים לעלה ותוכנן עבדות בית יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההchein האללים לעם כי בפתחם היה הדבר:

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודיה ונם אנרות כתוב על אפרים ומנסה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 ויעוץ המלך ושריו וכל הקהיל בירושלם לעשות הפסח בחדש השלישי: 3 כי לא יוכל לעשתו בעת היא כי הכהנים לא התקדשו למדוי והעם לא נאספו לירושלם: 4 וישר הדבר בעני המלך ובעני כל הקהיל: 5 ויעמידו דבר להעביר قول כל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרבי עשו כתוב: 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודיה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שבו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת להם מקף מלכי אשור: 7 ואל תהיו אבותיהם וכאחים אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנמ' לשם כאשר אתם ראים: 8 עתה אל תקש ערפכם אבותיכם תננו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר התקדש לעולם ועבדו את יהוה אלהים וישב מכם חרונו אף: 9 כי בשובכם על יהוה אלהים ובניכם לרחמים לפני שובייהם ולשוב הארץ הזאת כי תנון ורוחם יהוה אלהים ולא יסיר פניהם מכם אם תשבו אליו: 10 ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנסה ועד ובלון ויהיו משחיקים עליהם ומלענים בסם: 11 אך אנשים מאשר ומנסה וモבלון ונגענו ויבאו לירושלם: 12 גם ביהודה היהת יד האליםחת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: 13 ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חן המצוות בחדש השני קהל לרבי מאד: 14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליך נחאל והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית קדרון: 15 וישחטו הפסח בארכעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית

עם רכז ויסתמו את כל המ uninות ואת הנהל השוטף בתחום הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור וממצו מום רבים: 5
ויתחזק ויבן את כל החומה הפריצה ויעל על המגדלות
ולוחצת החומה אחרית ויהזק את המלווא עיר דוד ויעש
שליח לרוב ומגננים: 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם
אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבכם לאמר:
7 חזקו ואמצנו אל תיראו ואל תחתטו מפני מלך אשור
ומלפני כל החמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: 8 עמו
חרוש בשר ועמנו יהוה אלהינו לעוזנו ולהלهم מלחמתנו
וישמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה: 9 אחר זה
שליח שנחריב מלך אשור עברדיו ירושלים והוא על
лечיש וכל ממשלו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל
יהודה אשר בירושלם לאמר: 10 כי אמר שנחריב מלך
אשר על מה אתם בטחונים וישראלים במצב בירושלם:
11 הלא יחזקיהו מਸית אתכם לחת אתכם למות ברעב
ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכך מלך אשור: 12
הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתינו ואת מזבחתו ויאמר
ליודה ולירושלים לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו
ועלו תקטרו: 13 הלא תדרשו מה עשייתו אני ואבותוי לכל
עמי הארץ היכול יכל אלהינו הגו הארץ להציג את
ארצם מידי: 14 מי בכל אלה הנינים האלה אשר החרימו
אבותוי אשר יכול להציג את עמו מידי כי יוכל אלהיכם
להציג אתכם מידי: 15 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו
וזאל ישית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל
אלoha כל גוי וממלכה להציג עמו מידי ומיד אבותוי אף
כ כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי: 16 ועוד דברו עברדיו
על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עברדו: 17 וספרים כתוב
לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר אלהי
גוי הארץ אשר לא הציגו עם מידי כן לא יציל אלהי
יהחזקיהו עמו מידי: 18 ויקראו בקהל גدول יהודית על
עם ירושלים אשר על החומה ליראמ ולבהלים למען
יליכדו את העיר: 19 וידברו אל אלהי ירושלים כעל
אליה עמי הארץ מעשה ידי האדם: 20 ויתפלל יחזקיהו
המלך ויעשיו בן אמווץ הנביא על זאת ויזעקו השמים:
21 וישלח יהוה מלך ויכח כל נבור חיל ונגיד ושר
במנהנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארציו ויבא בית
אליהו ומיציאו מעיו שם הפילחו בחרב: 22 ויוושע יהוה
את יחזקיהו ואת ישיבו ירושלים מיד سنחריב מלך אשר

תובעת שדה ומעשר הכל לרabbיו: 6 ובנו ישראל
ויהודה היושבים בעיר יהודה נם מערב בקר וצאן
ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו
עramento ערכות: 7 בחדר השלשי החלו הערמות ליסוד
ובחדש השבעי כלו: 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את
התרומות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: 9 וירדש
יצקיהו על הכהנים והלוים על העramento: 10 ויאמר
אליו עזריהו הכהן הראש בבית צדוק ויאמר מהחל
התרומה לביא בית יהוה אcolon ושבוע והותר עד לרוב
כ כי יהוה ברך את עמו ונתנו את הממון הזה: 11 ויאמר
יצקיהו להכין לשכות בבית יהוה וכינו: 12 ויביאו
את התרומה והמעשר והקדשים באמונה עליהם נגיד
סונינו הלווי ושמייח אחיהו משנה: 13 ויהיאל ויעזיזו
ונחאת וששהאל וירימות ווועבר ואלייל ויסמיכיהו ומחת
ובנינו פקידים מיד סונינו ושמייח אחיהו במפקד יצקיהו
המלך ועזריהו נגיד בית האלהים: 14 וקורא בן ימנה
הלווי השוער לモרחה על נדבות האלהים לחת תרומה
יהודה וקדשי הקדשים: 15 ועל ידו עדן ומגימן וישוע
ושמייחו אמריהו ושכנייהו בעיר הכהנים באמונה לחת
לאחיהם במלחמות כגדול כךתו: 16 מלבד התיחסם
לזכירים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה
לדבר יום ביום לעבודתם בשמורות כמלחמות:
17 ואת התיחס הכהנים בבית אבותיהם והלוים מבן
עשרה שנה ולמעלה בשמורותיהם במלחמות:
18 ולהתיחס בכל טפנס נשים ובניהם ובנותיהם לכל
קהל כי באמונות יתקדרו קדר: 19 ولבני אהרן הכהנים
בבשדי מגרש ערייהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבעו
בשםות לחת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחס
בלוים: 20 ויעש כוזת יצקיהו בכל יהודה ויעש הטוב
והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: 21 ובכל מעשה אשר
החל בעבודת בית האלהים ובторה ובמצוה לדרש
לאחדיו רベル לרבר עיטה והאליה:

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנהדריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: 2 וורא יחזקיה כי בא סנהדריב ופינוי למלחמה על ירושלים: 3 ווועץ עם שריו ונבריו לשותם את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעורו: 4 ויקבצנו

מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הנויים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: ¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ¹¹ ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחיהם ויאסרו בנהחותם يولכחו בבליה: ¹² וכছר לו חלה את פניו יהוה אלהיו וכנען מאד מלפני אלהי אבותיו: ¹³ ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבתו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ¹⁴ ואחריו בן חומה חייזנה לעיר דוד מערבה לניחון בנחל ובאו בשער הדרים וסבב לעופל ונגבה מהר ושם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה: ¹⁵ ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם ושלח חזה לעיר: ¹⁶ ויכן את מזבח יהוה זובח עליו זבח שלמים ותורה ויאמר לייודה לעבד את יהוה אלהים: ¹⁷ אבל עוד העם זבחים בבמות רק להוה אלהים: ¹⁸ יותר דבריו מנשה ותפלתו אל אלהי ודבריו החווים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דבריו מלכי ישראל: ¹⁹ ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומלו והמkommen אשר בנה בהם בנות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנוע הנם כתובים על דבריו חזיו: ²⁰ ושב מנשה עם אבותיו ויקברחו ביתו וימליך אמון בנו תחתיו: ²¹ בן עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם: ²² וייש הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו וכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: ²³ ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: ²⁴ ויקשרו עליו עבדיו וימיתחו בביתו: ²⁵ ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימילכו עם הארץ את יאשודו בנו תחתיו:

34 בן שבעונה שנים יאשידו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ² וייש הישראל בעני יהוה וילך בדרכיו דוד אביו ולא סר ימין ושמאל: ³ ובשבעונה שנים למלכו והוא ערדנו נער החל לדרש לאלהי דוד אביו ובשבעונה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והasherim והפסלים והמסכות: ⁴ ווינצטו לפניו את מזבחות הבעלים וחמנים אשר למעלה מעלייהם נדע והasherim והפסלים והמסכות שבר והرك ויירק

ומיד כל וינהלם מסביב: ²³ ורבים מבאים מנהה ליהוה לירושלם ומגדנות ליהוקיו מלך יהודה ונשא לעני כל הגויים מאחריו כן: ²⁴ בימים ההם חלה יהוקיו עד למותו ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: ²⁵ ולא כנמל עליו השיב יהוקיו כי נגה לבו והוא עלייו קצף ועל יהודה וירושלם: ²⁶ ויכנע יהוקיו בנגה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה ביום יהוקיו: ²⁷ ויהיו ליהוקיו עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשימים ולמנים ולכל כל' חמדה: ²⁸ ומוכנות לתבאות דין ותирוש ויצהר וארות לכל בחמה ובכמה وعدדים לאורות: ²⁹ וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: ³⁰ והוא יהוקיו סתם את מזע מימי נחנן העליון וישראל למטה מדרכה לעיר דוד ויצלח יהוקיו בכל מעשיו: ³¹ וככן במליצי שרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלים לנוטו לדעת כל בלבבו: ³² ויתר דבריו יהוקיו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמיון הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל: ³³ וישכב יהוקיו עם אבותיו ויקברחו במעלה קברי בני דוד וכבוד עשו לו במנתו כל יהודה וישבי ירושלם וממלך מנשה בנו תחתיו:

33 בן שבעונה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: ² יווש הרע בעני יהוה כתועבות הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ³ וישוב יובן את הבמות אשר נתן יהוקיו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות ויתחחו לכל צבא השמיים ויעבד אותם: ⁴ ובסנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם היה שמי לעולם: ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי חצרות בית יהוה: ⁶ והוא העביר את בנו באש בני בן הנם ועונן ונחש וכשוף ועשה אוב וידעוני הרבה לששות הרע בעני יהוה להכעסו: ⁷ ווישם את פסל הסמול אשר עשה בביה האלים אשר אמר אלהים אל דוד ואל שלמה בנו בכיה הוה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אליהם את שמי לעலום: ⁸ ולא אוסף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתם לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ⁹ ויתע

סואת: 23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו: 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המוקם הזה ועל יושביו את כל האלהות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: 25 תחת אשר עזובנו ויקטירו לאלהים אחרים למען העשינו בכל מעשי ידיהם ותתקח חנתי במקום הזה ולא תכבה: 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדודש ביהוה כה אמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 27 יען לך לבך ותכנס מפני אלהים בשמיך את דבריו על המוקם הזה ועל ישביו ותכנס לפניו ותקרע את נידיך ותתקבך לפניו ונום אני שמעתי נאם יהוה: 28 הנהו אספה אל אביהיך ונאספה אל קברתויך בשלום ולא תראיינה ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המוקם הזה ועל ישביו וישיבו את המלך דבר: 29 ווישלח המלך ויוסף את כל זקניהם יהודה וירושלים: 30 וויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלים והכהנים והלוים וכל העם מנдол ועד קטן ויקרא באוניהם את כל דבריו ספר הברית הנמצא בית יהוה: 31 וויעמד המלך על עמדתו ויכרת את הברית לפניו יהוה לכלת אחורי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל نفسه לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר זה: 32 וויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימין ויעשיו ישבי ירושלים כבירות אלהים אלהי אבותיהם: 33 וויסר יאשיהו את כל התועבות מכל הארץ אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבור את יהוה אלהיהם כל ימי לא סרו מהחריה יהוה אלהי אבותיהם:

35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארכעה עשר לחדר הראשון: 2 וויעמד הכהנים על משמרותם ויזוקם לעבודת בית יהוה: 3 וואמר ללוים המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תננו את ארון הקדרש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכחך עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: 4 והכוונו לבית אבותיהם כמחקוקותיהם בכתב דוד מלך ישראל ובכתב שלמה בנו: 5 וויעמד בקדש לפולנות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללוים: 6 וושתחו הפסח וחתקרו ויחכינו לאחיכם לעשות בדבר יהוה ביד משה: 7 וירם יאשיהו לבני

על פני הקברים הזובחים להם: 8 ועצמות כהנים שרף על מזבחותם וויחהר את יהודה ואת ירושלים: 9 ובעיר מנשה ואפרים ושמעון ועדר נפתלי בהר בתיהם סביב: 7 ונחצץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים נדע בכל ארץ ישראל ווישב לירושלים: 8 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והביה שלה את שפן בן צאליהו ואת מעשינו שר העיר ואת יואח בן יוахזו המזוכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: 9 ויבאו אל חלקייהו הכהן הנדר לויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים שMRI הספ מידי מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין וישבי ירושלים: 10 וויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בכיה יהוה לבדוק ולחות הביה: 11 וויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבוי מחצב ועצים למחברות ולקורות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: 12 וזהאנשים עושים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יהות ועבדיהם הלוים מן בני מררי וזכריה ומשלים מן בני הכהנים לנצח והלוים כל מבין ברכי Shir: 13 ווועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועובדיה ומhalbיהם סופרים ושתרים ושועדים: 14 ובהציאם את הכסף המובא בית יהוה מצאה חלקייהו הכהן את ספר תורה יהוה ביד משה: 15 ויען חלקייהו וירא אל שפן הספר אל שפן: 16 וויבא שפן בתיה יהוה וויתן חלקייהו את הספר אל שפן: 17 כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: 18 וויתכו את הכסף הנמצא בבתיה יהוה וויתנו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה: 18 ווינגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקייהו הכהן וירא בו שפן לפניו המלך: 19 וויצו המשען המלך את דברי התורה ויקרע עת נגידיו: 20 וויצו המלך את חלקייהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הספר ואת עשיה עבר המלך לאמר: 21 לכלו דרשו את יהוה בעדי ובعد הנשאר בישראל וביהודה על דבריו הספר אשר נמצא כי נדוליה חמת יהוה אשר נתכח בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר זה: 22 וילך חלקייהו ואשר המלך אל תלדה הנביאה אשר שלם בן חוקת בן חסרה שומר הבנדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה

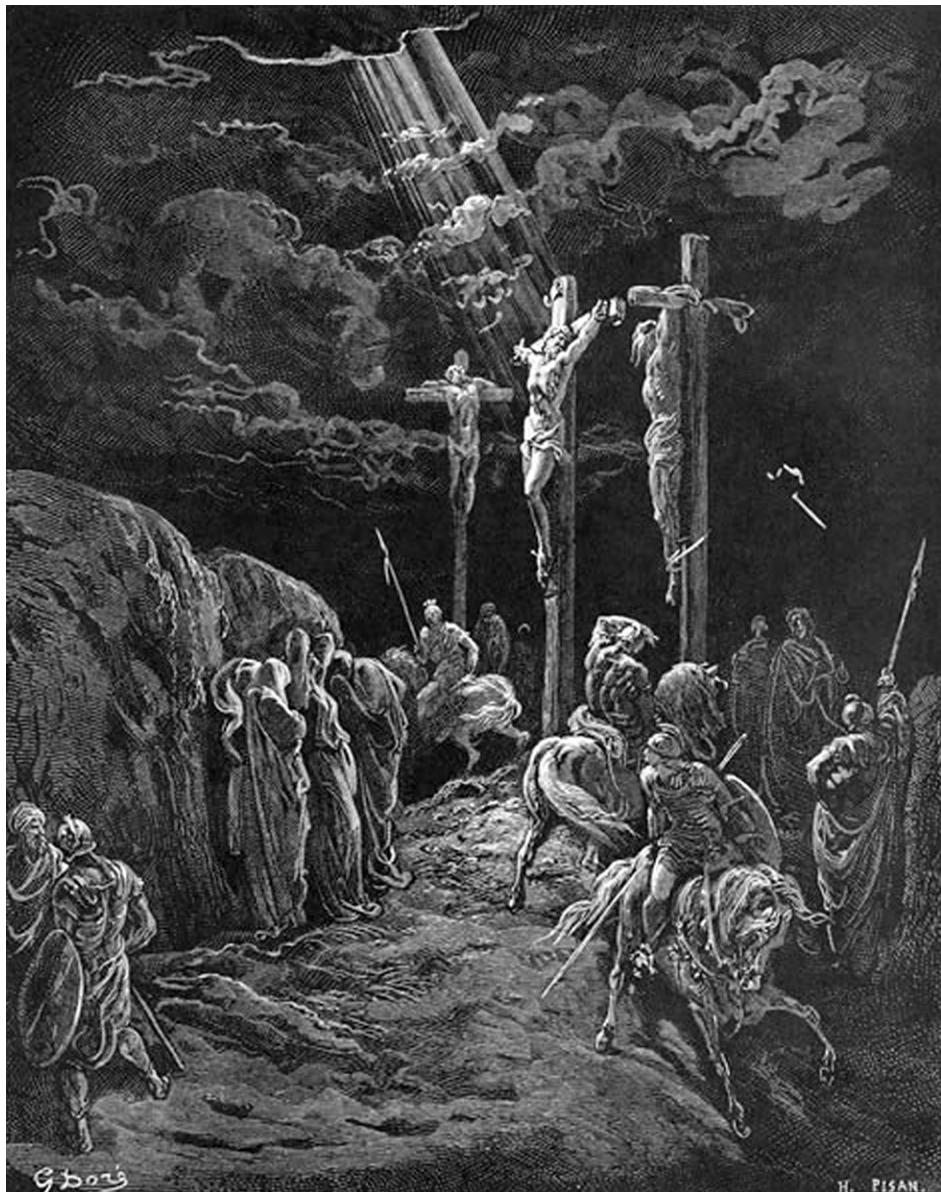
ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקונוטיהם על יאשיהו עד היום ויתגנום לחק על ישראל והם כתובים על הקיינות: 26 ויתר דבריו אשייה וחסדיו כתוב בתורת יהוה: 27 ודבריו הראשונים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

36 ויקחו עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וימליכו החת אביו בירושלים: 2 בן שלוש ועשרים שנה יהואחו במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים: 3 ויסיריה מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: 4 וימלך מלך מצרים את אלקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו אחיו לכהן וגנו ויביאו מצרימה: 5 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים וייש הרע בעני יהוה אלהו: 6 עליו עלה נבוכדנאצ'ר מלך בכל יאסרו בנהחותם להליכו בבליה: 7 ומכל בית יהוה הביא נבוכדנאצ'ר לבבל ויתגנם בחילו בבל: 8 ויתר דבריו יהויקים ותעתתו אשר עשה והنمץ עליון הנם כתובים על ספר מלכי ישראלי ויהודה ומלך יהויכין בנזחתיו: 9 בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים בבליה עם כל חמדת בית יהוה ומלך את צדיקתו אחיו על יהודה וירושלם: 10 בן עשרים ואחת שנה צדיקיו על יהודה וירושלם: 11 ובן עשרים ואחת שנה נבוכדנאצ'ר ויבאudo בבליה עם כל חמדת בית יהוה ומלך את צדיקתו אחיו על יהודה וירושלם: 12 וייש הרע במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים: 13 ויבאudo בעני יהוה אלהו לא נגע מלפני ירמיהו הנביא מפני יהוה: 14 וגם במלך נבוכדנאצ'ר מרדר אשר השבעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל: 15 גם כל שריו הכהנים והעם הרבו למעול מכל תעבות הגנים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: 16 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: 17 ויהיו מלעבים במלאכיו האלהים ובזום דבריו ומהעתים בנבאיו עד עלות חמות יהוה בעמו עד לאין מרפא: 18 ויעל עליהם את מלך כשרים ויחרג בחוריות בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן ויש הכל נתן בידו: 19 וכל בית האלהים גנדלים והקנאים ואוצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושדיי הכל

העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלוש אלפים אלה מרכוש המלך: 20 ושריו לנדרה לעם לכהנים וללוים הרימו חלקיה וכרכיריו ויחיאל גנדיי בית הכהנים לכהנים נתנו לפסחים אלףים ושש מאות ובקר שלוש מאות: 21 וכונינו והשעיריו ונתגאל אחיו והשביבו ויעיאל ויובדר שר הלוים הרימו לפלויים לפסחים חמשת אלפיים ובקר חמיש מאות: 22 ותיכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלוקות מצות המלך: 23 ויישטו הפסח וירקן הכהנים מידם והלוים מפשיטים: 24 ויסיריו העלה לתהום למפלנות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: 25 ויבשלו הפסח באש ממשפט והקדשים בשלו בסירות ובבדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: 26 ואחר הכנינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכנינו להם ולכהנים בני אהרן: 27 והמשדרים בני אסף על מעמדם מצות דוד ואסף והימן וידתון חוויה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבורתם כי אהיהם הלוים הכנינו להם: 28 ותיכון כל עובdot יהוה ביום ההוא לעשו הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה מצות המלך יאשיהו: 29 ויישו בני ישראל הנטזאים את הפסח בעת ההיא ואת חן המצוות שבעת ימים: 30 ולא נעשה פסח כמוון בישראל מימי שמואל הנביא וככל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלם: 31 בשמונה עשרה שנה למלך יהויכין נעשה הפסח הזה: 32 אחרי כל זאת אשר הכנין יאשיהו את הבית עליה וגנו מלך מצרים להלחם בכרמיש על פרת ויצא לקראותו יאשיהו: 33 וישלח אליו מלכים אמר מה לי ולך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחתמי ואלהים אמר לbehani חדר לך מאלהים אשר עמי ואיל ישחיתך: 34 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התהפש ולא שמע אל דבריו וגנו מפי יהודה ויבא להלחם בבקעת מגדו: 35 וירדו הירומים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני כי החלטתי מaad: 36 ויעביר יהו עבדיו מן המרכבה וירכיבו על רכב המשנה אשר לו ווילכדו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתו וככל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו: 37

הכיא בבל: 19 ווישרפו את בית האלוהים ווינצטו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפאו באש וככל כל מנהמיה להשחית: 20 וויגל השאריות מן החרב אל בבל וייהיו לו לבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: 21 למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצחה הארץ את שבתויה כלימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: 22 ובבשנת אחת לכורש מלך פרס לכליות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכוותו ונגם במכחוב לאמר: 23 כה אמר כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השם והוא בקר עלי לבנות לו בית בירושלים אשר ביהודה מי בכמ' מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

עדות חדשה

G. DORÉ

H. PISAN.

ויאמר ישע אביכם סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו במדיהם להם ויפילו גורל:

(ליקס 23:34)

אליו את אשתו: 25 ולא ירעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודת בימי הורדוס המלך ויבאו מנושים מארץ מירוח ירושלים לאמר: 2 איה מלך היהודים הנולד כי ראיינו את כוכבו בمزוח ונכח להשתנות לו: 3 ויהי כשם הורדוס המלך את דבריהם ויבחלה הוא וכל ירושלים עמו: 4 ויקח לאל את ראשי הכהנים וטופרי העם וידרש מאתם לאמר איפה يولד המשיח: 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודת כי כן כתוב ביד הנביא: 6 ואתה בית לחם ארץ יהודת אין לך צער באלפי יהודת כי מנקיך יצא מושל אשר ירעא את עמי ישראל: 7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקرا אתם לדעת עת הראות הכוכב: 8 וישלחם בית לחם ויאמר לכוכרו החיטב על דבר הילד והיה כי תמצאון אותו והגדלם ליאבא להשתנות לו נם אני: 9 ויהי כשם נעם ויקריבו לו מנהה זחה ולבונה ומפר: 10 ויצזו בחלום לבתיהם שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: 11 הם הלבכו שם ותנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו ובריח לך מצירימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדחה את הילד לאבדו: 14 ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ובריח מצירימה: 15 ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר מצרים קראתי לبني: 16 יירא הורדוס כי חתלו בו המנושים ויקצף מאך וישלח ימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל נבליה מבן שנים וŁטפה כPhi העת אשר קראה מפני המנושים: 17 וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: 18 קול ברמה נשמע נדי ובכלי התמורות רחל מבכה על בניית מאנה להנחים כי אינם: 19 ויהי אחרי מות הורדוס ודינה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים: 20 ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולק שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: 21 ויקם ויקח

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם: 2 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו: 3 יהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 רם הוליד את עמנידב ועמנידב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון: 5 שלמון הוליד את בעז מרחב וב羞 הוליד את עבד מרות ועובד הוליד את יש: 6 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מהשת אורייה: 7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את יוחשפט ויוחשפט הוליד את יהוד וירעם ואסא הוליד את עזיהו: 9 וועיזחו הוליד את יהוד וויתם הוליד את אחוי ואחוי הוליד את יוחקיהו: 10 ויהזקיהו הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמן ואמן הוליד את אישיהו: 11 ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת אחיו לעת גלות בבל: 12 ואחריו גלוותם בבל הוליד יכניה את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבבל: 13 וזרבבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עוז: 14 וועזר הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין וycin הוליד את אליהוד: 15 ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב: 16 ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישע הנגיד והוא שדר דורות ומון דוד עד גלות בבל ארבעה עשר דורות ומעת גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דורות: 18 והלחת ישוע המשיח כה היהת מרים אמו ארשה ליוסף ובתרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: 19 וויסוף בעלה היה איש צדוק ולא אבה להחלה לבו ויאמר בלבו לשלהה בסתר: 20 הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכונס אליך את מרים אשתק כי אשקר הרה בה מרוח הקדש הוא: 21 והיא ילדה בן וקראת את שמו ישוע כי הוא ישיע את עמו מעוניותיהם: 22 ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: 23 הנה העלמה הרה וילדת בן וקראושמו עמנואל אשר פרשו האל עמו: 24 ויקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צויה מלאך יהוה ויקח

המקדש: 6 ויאמר אליו אם בן האלים אתה התנפלו למטה כי כחוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאנוך פן תנפּך באבן רגליך: 7 ויאמר אליו ישוע והוא כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך: 8 וויסוף השטן וישאחו אל הר נבה מادر ויראהו את כל מלכותת תבל וכבודן: 9 ויאמר אליו את כל זאת לך אנתנה אם תקד ותשתחוה לי: 10 ויאמר אליו ישוע סור מני השטן כי כחוב ליהו אלהיך תשתחוה ואתו לבדו תעבד: 11 וירף ממנו השטן והנה ננסו אליו מלאכים וישראלתו: 12 ויהי כשהמעו כי הסנירו את יהנן וילך לו ארץ הגליל: 13 ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בנכול ובלין ונפתחלי: 14 למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר: 15 ארצה זבלון וארצח נפתחלי דרך הים עבר הירדן ניל הגנים: 16 העם ההלכים בחשך ראו אור גדור וישבי הארץ צלמות אור ננה עליהם: 17 מן העת ההיא החל ישוע לקרא קראו ואמור שבו כי הנעה מלכות השמיים: 18 ויהי בהתחלכו על יד ים הגליל יירא שני אנשים אחיהם את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדריו אחיו והמה משליכים מצודה ביום כי דיןיהם היו: 19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימים לדיני אנשים: 20 ויעזבו מורה את המכמרות וילכו אחריו: 21 ויהי בעבר משם וירא שני אנשים אחיהם אחרים את יעקב בן זבר ואות יהנן אחיו באניה עם זבר אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם: 22 ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריו: 23 ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בתני נסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מודה בעם: 24 ויצא שמעו בכל ארץ סוריה ויביאו אליו את כל החולמים המעניינים בכל חלים ומכאבים ואחיזוי שדים ומכי רוח ונבי אברים וירפאים: 25 וילכו אחריו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ויהודה ומעבר לירדן:

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם יונשו אליו תלמידיו: 2 ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר: 3 אשרי עני רוח כי להם מלכות השמיים: 4 אשרי האבלים כי הם ינוחו: 5 אשרי העוניים כי המה יירשו הארץ: 6 אשרי הערבים והצמאים לצרקה כי הם שבעו: 7 אשרי הרחמנים כי הם ירחמו: 8 אשרי ברוי

את הילד ואת אמו ויבא ארצת ישראל: 22 וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה מהחת הורודוס אביו ורא לאלכת שמה ויצויה בחלים וילך לו אל ארצות הגליל: 23 ויבא וישב בעיר אשר שמה נוצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו:

3 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: 2 שבו כי מלכות השמיים הגיעה: 3 הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: 4 והוא יוחנן לבשו שער נמלים ואזרע עור במתניו ומאכלו חנבים ולבש העיר: 5 ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל יהודה כל ככר הירדן: 6 ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאיהם: 7 ויהי כראותו רבים מן הפלושים והצדוקים נשים לטבולתו ואמר להם ילדי הצבעונים מו השכיל אתכם להמלט מן החקץ הבא: 8 لكن עשו פרי הראיון לתשובה: 9 ואל תחשבו בלביבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: 10 וכבר הוושם הגירז על שרש העצים והנה כל עץ אשר איןנו עשה פרי טוב גנד וירושך באש: 11 ואני טובל אתכם במים לתשובה והבא אחריו חוק הוא מני אשר איןנו כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובבש: 12 אשר בידיו המורה וורה את נרנו ואסף את דגנו אל אצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: 13 ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יהנן להטבל על ידו: 14 ויוחנן חסך אותו לאמר אני צרי להטבל על יך ואתה בא אליו: 15 ויען ישוע ויאמר אליו הנicha לי כי כן נואה לנו למלא כל הצדקה ונינה לו: 16 ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמיים וירא את רוח אלהים יורדת כיינה ונינה עלי: 17 והנה קול מן השמיים אומר זה הבני יידידי אשר רצתה נפשי בו:

4 או נשא הרוח את ישוע המדברה למען נסחו השטן: 2 ויהי אהרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: 3 ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם: 4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלם לבחוי יהוה האדם כי על כל מוצא פי כי 5 וישאחו השטן על עיר הקדר ויעמידה על פנת בית

אשר יאבד אחד מ아버יך מרדת כל נופך אל ניהנים: 9 אשרי רדרפי שלום כי לבב כי הם ייחזו את האלהים: 9 אשרי רדרפי שלום כי בני אליהם יקראו: 10 אשרי הנדרפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים: 11 אשריכם אם יחרפו וירדרפו אתם וידברו בשקר עליכם כל רע בעברוי: 12 שמהו גינויו כי שכרכם רבuş בשמות כי כן רדרפו את הנבאים אשר היו לפניכם: 13 אתם מלך הארץ ואמ המלחח היה תפל במה מלך זה לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך הוצאה והוא מרמס לבני אדם: 14 אתם אוד העולם עיר ישבח על ההר לא תוכל להסתה: 15 גם אין מדליקים נר ושמיים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית: 16 כן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכים שבשמים: 17 אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנבאים לא באתי להפר כי אם למלאות: 18 כיאמין אמר אני לכם עד כי יעברו השמים והארץ לא עבר יוד אחת או קוין אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל: 19 لكن מי אשר יפר אותה מן המצוות הקטנות האלה וכן לימדר את בני האדם קטן יקרא במלכות השמים ואשר יעשה וילימד אותן הוא גדויל יקרא במלכות השמים: 20 כי אני אמר לכם אם לא תרבח צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמים: 21 שמעתם כי נאמר לך אם לא תרבח צדקתכם מצדקת הוא לבית דין: 22 אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חنم מהיב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רק א מהיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מהיב לא מהיב ניתנים: 23 אכן אם תקריב קרבן אל המזבח ושם תוכר כי יש לאחיך דבר עליך: 24 עוזוב תעזב שם את קרבן לפני המזבח וקדם לлечת לכפרפני אחיך ואחריו כן בוא הקרב את קרבן: 25 מהר התרצה לאיש ריבך בעודך ברוך אתה פון סינור אתק איש ריבך אל השפט והמשפט יסינריך לשוטר והשלכת את בית הכלא: 26 אמר אני לך לא תצא שם עד אשר ישפטת את הפרותה האחרונה: 27 שמעתם כי נאמר לקדמוניים לא תנאך: 28 אבל אני אמר לכם כל אשר יכיב באשה להמד אותה נאף נאפה בלבבו: 29 ואם תכשלך עין ימינך נקר אותה והשלך מנק כי טוב לך אשר יאבד אחד מ아버יך מרדת כל נופך אל ניהנים: 30 ואם ידריך היוםנית תכשלך קוץ אותה והשלך מנק כי טוב לך

6 השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר מאת אביכם שבשמים: 2 לכן בעשותך צדקה אל תרייע לפני בשופר כמעשה החנפים בbatis הכנסיות ובחרכות למען יהלו אותך האמשים אמן אמר אני לכם כי لكمו את שכרם: 3 ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאך את אשר עשה מינך: 4 למען תהיה צדקהך בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגנו יגמלך: 5 וכי תחפלו אל תהיו בחנפים האחכים להחפלו בעמדם בbatis הכנסיות ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אמן אמר אני לכם כי لكمו את שכרם: 6 ואתה כי תחפלו בוא בחדרך

ונגר דליך בעדר והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הראה בנסיבות הוא בוגלו יגמלך : 7 ובהתפללכם אל תפטעו כנויים החשבים כי בהרבותם דבריהם ישמעו : 8 ואתם אל תדרמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממוני : 9 וכן כה תתפללו אבינו שבשמי ותקדש שמן : 10 תבא מלכותך יעשה רצונך כמו בשםיכם כן בארץ : 11 את לחם חקנו תן לנו היום : 12 וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו נם אנחנו לחובינו : 13 ואל תביאנו לידי נסיוון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורת והחפאה לועלמי עולמים אמן : 14 כי אם תשלחו לבני אדם את חטאיהם אביכם שבשמי יסלח נם לכם : 15 ואם לא תשלחו לבני אדם נם אביכם לא יסלח לכם את חטאיהם : 16 וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפם המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לחתו את שכרם : 17 ואתה כי תצום סוך את ראשך ורחץ את פניך : 18 למען לא תראה בזומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה בנסיבות הוא בוגלו יגמלך : 19 אל תאצרו لكم אוצרות הארץ אשר יאכלום שם סוס וركב ונגבים יחתרו שם ונגנובו : 20 אבל תאצרו لكم אוצרות בשםיכם אשר סס וركב לא יאכלם שם ונגבים לא יחתרו שם ולא יגנובו : 21 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם לבבכם : 22 נר הנוף הוא העין ואמ עינך היא תמיינה כל גוףך יאור : 23 ואם עינך רעה כל גוףך יחשך ותנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך : 24 לא יוכל איש לעבד שני אדרנים כי אם ישנא את האחד ויאבה את الآخر או ידבק באחד וייבזה את الآخر לא תוכל עוד את האלהים ואת הממון : 25 על כן אמר אני לך אל תדרנו לנפשכם מה תأكلו ומה תשתו ולגופכם מה תלבשוalla hanpesha היה יקרה מן המונון והנוף יקר מן המלבוש : 26 הביטו וראו את עופ השמים אשר אין זרים ואינם קדרים ואינם אספים לאסמים ואביכם שבשמי מכלכל אל אתם הלא אתם נעליתם עליהם מאר : 27 ומז זה מכם אשר בדאנטו יכול להוסיף על קומתו אמה אחת : 28 וללבוש למה תדרנו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות אין עמלת ואין טה : 29 ואני אמר לכם כי נס שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה : 30 ואם כקה מלביש האלהים את חזיר השדה אשר היום צמה ומחר ישליך

לתוכה התגורר אף כי אתם קטני האמונה : 31 וכן אל תדרנו לומר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש : 32 כי את כל אלה מבקשים הגנים הללו יידע אביכם אשר בשמיים כי אתם צריכים לכל אלה : 33 אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקו ונוסף לכם כל אלה : 34 וכן אל תדרנו ליום מחר כי יום מחר הוא יdag לעצמו ודריו ליום צratio : 35

7 אל השפטו למען לא תשפטו : 2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמקרה אשר אתם מדרדים בה ימד לכם : 3 ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תביט : 4 ואיך תאמר אל אחיך הניתה לי ואסירה את הקסם מעינך ואחריו בעינך : 5 החנפ הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחריו בן עינך תראה להסיר את הקסם מעין אחיך : 6 אל בן ראה תראה להסיר את הקסם מעין אחיך : 7 תחנו את הקדש לבכבים ואל תשליכו פנויים לפני החווירים פן ירמסום ברגליםיהם ופנו וטרפו אותם : 8 שאלהו וויתן لكم דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם : 9 כי כל השאל יקבל והדרש ימצוא והדקיף יפתח לו : 10 ומוי זה איש מכם אשר ישאל ממוני בנו לחם ונתן לו אבן : 11 וכי ישאל ממוני דג היתן לו נחשת : 12 הנהם הרעים ודעים לחת מתנות טובות לבניכם אף כי אביכם שבשמי יתון אך טוב לשאלים מאתו : 13 וכן כל אשר תחפשו כי יעשה לכם בני האדם עשו להם אתם יוציאו את היא התורה והנביים : 14 באו בפתח הצר כי רחוב הפתחה ומרוח הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבואו בו : 15 ומה צר הפתחה ומוצק הדרך המביא לחיים ומעטם הם אשר ימצאווהו : 16 המשמדו לכם מנבייא השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבתם זבים טרפים המה : 17 הכר תכירו אותם בפריחם הייספו עבטים מן הקצים או התנים מן הברקנים : 18 עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע : 19 עץ טוב לא יכול עשות פרי רע ועץ משחת לא יעשה פרי טוב : 20 וכן עץ אשר לא יעשה פרי טוב יגידו וישליך באש : 21 וכן בפרחים תכירו אותם : 22 ולא כל האמור לי אדני אדני יבוآل מלכות השמיים כי אם העשה רצון אבי שבמיים : 23 והיה ביום ההוא יאמרו רבים אליו אדניינו אדניינו הלא בשmek נבאו וכשהמך גרשנו שדים ובשמך עשינו גבורות רבות : 24

עם רב סביכתו ויצו לעבר שם אל עבר הים: ¹⁹ וינש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רב אלכה אהיריך אל כל אשר תALK: ²⁰ ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמיים קנים ובן האדם אין לו מקום לסתינה שם את ראשו: ²¹ ואחר מן התלמידים אמר אליו אנדרני הניחה לי בראשונה לילכת ולקביר את אבי: ²² ויאמר אליו ישוע לך אהיריך והנה למתים לקביר את מותיהם: ²³ וירד אל האניה וירדו אותו תלמידיו: ²⁴ והנה שער גדול היה בים ותכסה האניה בנלים והוא ישן: ²⁵ ווינשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הוושענו אדנינו: ²⁶ ויאמר אליהם קפנו האמונה למה זה יראתם ויקם וינער ויאמר מי אפוא הוא אמר נם הרוחות והם לו יישמעון: ²⁸ והוא בכאו על עבר הום אל ארץ הנרגשים ווינשחו שני אנשים אחוי שדים יצאים מבתי הקברות והמה רגונים מעד אשר לא יכול איש לעבר בדרך ההוא: ²⁹ והנה הם צעקים לאמר מה לנו ולך ישוע בן האלהים הבא תלם לענותנו בלא עתנו: ³⁰ ועדר חזירם ربם היה שם במרעה הרחק מהם: ³¹ וויתחנו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים: ³² ויאמר אליהם ומה עדר החזירים מן המורד על הים וימתו בהם: ³³ ווינוסו הרעים ויבאו העירה ויגידו את הכל ואת אשר נעשה לאחוי השדים: ³⁴ והנה כל העיר יצאה לקראות ישוע וכראותם אותו ויבקשו ממנו לעבר מנובלים:

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עיר: ² והנה הם מבאים אליו איש נכחה אברים והוא משכב על המטה והוא כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכחה האברים חזקبني נסלחו לך חטאיך: ³ והנה אנשים מן הסופרים אמרו לבכם מגדף הוא: ⁴ וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תהשבו רעה בלבכם: ⁵ כי מה הנקל האמר נסלחו לך חטאיך אם אמר קום התחALK: ⁶ אך למען תדרונו כי בין האדם יש לו השלטן בארץ לסליח חטאיהם ויאמר אל בכחה האברים קום שא את מטהך ולך לך אל בזקך: ⁷ ויקם וילך ליבו: ⁸ והמן העם קראותם ואת השותוממו ושבחו את האלהים אשר נתן שלtan כוה לבני אדם: ⁹ ויהי בעבר ישוע שם וירא איש ישב בבית המכס ושמו

או ענה בם לאמר מעולם לא ידעתו אתם סورو ממוני פעלי האון: ²⁴ לכן כל השמע את דבריו אלה ועשה אתם אדרמה לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע: ²⁵ וירד הנשמות וישטו הרוחות וינעו בבית ההוא ולא נפל כייסד על הסלע: ²⁶ וכל השמע את דבריו אלה ולא יעשה אתכם ידמה לאיש בעיר אשר בנה את ביתו על החול: ²⁷ וירד הנשים וישטו הנחרות וישבו הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה: ²⁸ ויהי כללות ישוע לדבר את הדברים האלה וויאמר חפץ אני העם על תורתו: ²⁹ כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים:

8 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב: ² ותנה איש מצרע בא ווישתו לו ויאמר אדרני אם תרצה תוכל לטהרני: ³ וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אני שהר ומיד נרפה צערתו: ⁴ ויאמר אליו ישוע ראה פן חספן לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם: ⁵ ויהי בכאו אל כפר נהום ווינש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר: ⁶ אדרני הנה נערינו נפל למשכב בכובתי והוא נכח אברים ומעה עד מאד: ⁷ ויאמר ישוע אליו אבא ואראפהדו: ⁸ ויען שר המאה ויאמר אדרני נקלתו מבאך בצל קורתו אך דבר נא רק דבר ונרפא נעריו: ⁹ כי אני איש נתן תחת השלטון ונם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתו לה זך והליך ולזה בוא ובא ולעבדיו עשה זאת ועשה: ¹⁰ וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו Amen אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: ¹¹ ואני אמר לכם רכבים יבואו ממורחה וממערב ויסבו עם אברהム ויצחק ויעקב במלכות השמים: ¹² אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחורק השנים: ¹³ ויאמר ישוע אל שר המאה לך ואמנונך כו יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא: ¹⁴ וויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחותה הקדחת: ¹⁵ ווינגע בירדה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשרכם: ¹⁶ ויהי לעת ערב ויביאו אליו רכבים אחוי שדים ויגרש את הרוחות בדבר וירפא את כל החולמים: ¹⁷ למלאת את אשר דבר ישעהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכابינו סבלם: ¹⁸ ויהי קראות ישוע המון

ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי הכנסתיהם
ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדרה
בעם: ³⁶ ובבראותו את ההמנין נכרמו רחמי עלייהם כי
הם מתעלפים ונדרחים כצאן אשר אין להם רעה: ³⁷ או
ידבר לתלמידיו ואמר רב הקציר והפעלים מעטים:
לכן התהנו אל בעל הקציר לשלוח פעלים לקצירו: ³⁸

10 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו יתן להם
שלטן על רוחות הטמאה לנרגש ולרפוא כל חלי וכל
מדרחה: ² ואלה שמות שנים עשר השליות הראשונים
שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן
אחים: ³ פיליפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב
בן חלפי ולבי המכנה הראשון: ⁴ שמעון הקני ויהודית איש
קריות אשר גם מסר אותו: ⁵ את שנים העשר האלה שלח
ישוע ויצו אתם לאמר אל דרך הגנים אל תלכו ואל עיר
השומרונים אל תבואו: ⁶ כי אם לכון אל חזאן האבודות
לבית ישראל: ⁷ ובבלכתכם קראו לאמר למכות השמים
קרבה לבוא: ⁸ רפאו את החולמים טהרו את המצרעים
הקימו את המתים ואת השדים גרש נקחם חنم
תתנו: ⁹ לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת בחגוריכם:
ולא תרמילי לדרך ולא שתי כהנות ולא געלים ולא
מתה כי שוה הפעל דרי מחיתו: ¹¹ וככל עיר וככפר אשר
tabao שמה דרשו מי הוא הרاوي לזה בתוכה שם שבבו
עד כי תצאו: ¹² ובכובאים אל הבית שאלו לו לשלים: ¹³
והיה אם ראיו הבית יבוא עליו שלוםכם ואם איננו ראי
שלומכם אליכם ישוב: ¹⁴ וככל אשר לא יוכל אתכם
ולא ישמע לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר
ההיא ונערו את עפר רגילים: ¹⁵ אכן אמר אני לכם כי
יקל לאرض סדום ועمرה ביום הדין מן העיר ההיא: ¹⁶
הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכון הו ערוםם
נכחותם וחמיים כיוונים: ¹⁷ והשמרו לכם מבני האדם
כי ימסרו אתכם לسنڌוריות ויכו אתכם בשותים בבתי
כנסיותיהם: ¹⁸ ולפני משלים וממלכים טובאו למען
עדות להם ולנוינו: ¹⁹ וכי ימסרו אתכם אל תדאנו איך
ומה תדברו כי יתנת לכם בשעה ההיא את אשר תדברו:
כ כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר
בפיכם: ²¹ והיה אם ימסר את אחיו למותواب ימסר את
בנו וקמו בנים באבותם וימתו אותם: ²² והייתה שנואים

מתי ויאמר אליו לכה אחדי ויקם וילך אחריך: ²⁰ ויהי
בהשכו בביתו והנה מוכסים וחטאיהם הרבה באו ויסכו עם
ישוע ותלמידיו: ²¹ ויראו הפiores ויאמרו אל תלמידיו
מדוע עם המוכסים והחטאיהם אצל רביכם: ²² ווישמעו זאת
ישוע ואמר אליהם החזקים אינם צרכיהם לרפא כי אם
החולמים: ²³ ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא
זבח כי לא באתי לקרה את הצדיקים כי אם את החטאיהם
لتשובה: ²⁴ ויגשו אליו תלמידיו יוחנן ויאמרו מדויע
אנחנו והפiores צמים הרבה ולהלמידיך אין צמים:
ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתחבל
בעוד החתן עמהם נהג ימים באים ולכך מתעם החתן
או יצומו: ²⁶ אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי
תתק מלאותן השמלה והתרע הקרויה: ²⁷ וזהו נוהנים
יין חדש בנארות בלבד פן יבקעו הנארות והיו ישב
והנארות יאברו אבל נוהנים את היין החדש בנארות
חדשים ושניהם ייחדו ישמרו: ²⁸ ויהי הוא מדבר אליהם
את אלה והנה אחד השרים בא וישתחוו לו ויאמר עתה זהה
מוחה בתاي בא נא ושם את ירך עליה ותחיה: ²⁹ ויקם
ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו: ³⁰ והנה אשא זבת רם
שתום עשרה שנה נשנה מאחריו ותגע בצייצת בנדוי: ²¹
כי אמרה בלביה אך אםagu בנדוי אוושע: ²² יופן ישוע
וירא אותה ויאמר חזק בית אמוןך הוועיה לך ותשוע
הasha מן השעה ההיא: ²³ וירא ישוע אל בית השר וירא
את המחללים בחילילים ואת העם ההומה ויאמר:
סورو מפה כי לא מותה הילדה אך ישנה הוא וישחקו לו:
ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחו בידה ותוקם
הנעירה: ²⁶ ותצא השמואה הזאת בכל הארץ ההיא: ²⁷
ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שניאנשים עורים והמה
צעיקם ואמרים חננו בן דוד: ²⁸ וככובאו הביתה נשוא
אליו הערום ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש
אליל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו בן אדניינו: ²⁹ ויגע
בעיניהם ויגער בהם ישוע ויאמר דאו פן יודע לאיש:
המה בצתה השמייעו את שמעו בכל הארץ ההיא:
המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד: ³³
וכאשר גרש השד וידבר האלים ויתמה המון האנשים
ויאמרו מועלם לא נראתה כזאת בישראל: ³⁴ והפiores
אמרו על ידי שר השדים מנرش הוא את השדים: ³⁵ ויבס

כל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 23 ואם ירדפו האחים בעיר אחת נסעו לעיר אחרת כי אמר אמן אמר אני לכם לא תכלו לעבר עיר ישראל עד כיו' ב' בן adam: 24 אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו: 25 די לו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו אם לבעל הבית קראו בעל זובוב אף לאנשי ביתו: 26 על כן לא תיראום כי אין דבר מוכחה אשר לא גילה ואין נעלם אשר לא יודע: 27 את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילהש לאוניכם השמייעו על הננות: 28 ואל תיראי מן החרנים את הנוף ואת הנפש לא יוכל להרנו אך תיראו את אשר יכול לאבד נם את הנפש נם את הנוף בנינהם: 29 (Geenna g1067) הלא תמכרנהשתי צפרים באסר ואחת מהנה לא חפה הארץ מבלדי אביכם: 30 ואתם נם שעירות ראשכם נמנות כלן: 31 לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות: 32 הן כל אשר יודה כי לפני האדם אורדה בו נם אני לפני אבי שבשים: 33 ואשר יכחבי לפני האדם יכחש בו נם אני לפני אבי שבשים: 34 אל תהשبو כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם הרב: 35 כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמא וכלה מחמותה: 36 ואיבי איש אנשי ביתך: 37 החאה את אביו ואת אמו יותר ממני איןנו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני איןנו כדי לי: 38 ואשר לא יקח את צלבו והlek אחורי איןנו כדי לי: 39 המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאה: 40 המקבל אתכם אותו הוא מקבל והמקבל אותו הוא מקבל את אשר שלחני: 41 המקבל נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח: 42 והמתקבב את אחד הקטנים האלה רק כס מים קרים לשם תלמיד אמן אני לכם כי לא יאבד שכרו:

11 והוא יכולות ישוע לצותה את שנים עשר תלמידיו וילך שם למד ולקרא בעיריהם: 2 ויווחנן שמע בבית הסהרה את מעשי המשיח ושלח שנים מתלמידיו: 3 ויאמר אליו אתה הוא הגיבור אשר נושא בתוכך לו בסדום נושא כי בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמיים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והגנונים ונוליתם לועללים: 26 הן אבי כי כן היה רצון לפניך: 27 הכל נמסר לך מאית אבי ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר ייחוץ הבן לנלוותו לו: 28 לכו אליו כל העמלים והטהונאים ואני יניאה לכם: 29 קבלו עליהם את עלי ולמדו מני כי ענו ושפלו רוחה אני ותמצאו מרנוו לנפשתיכם: 30 כי עלי נעים הוא וקל משאי:

את ביתו: ³⁰ כל אשר איננוathi הוא לנגידו ואשר איננו מכנסathi הוא מפוזר: ³¹ על כן אני אמר לכם כל חטא ונדרוף ישלח לאדם אך גדרוף הרוח לא יסלח לאדם: ³² וכל אשר ידבר דבר חרפיה על בן האדם ישלח לו ותחרף את רוחה הקדש לא ישלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: ³³ או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת כי בפרי נכר העץ: ³⁴ ילדי הצעונים איך תוכלו למלא טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה: ³⁵ האיש הטוב מואוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מואוצר הרע מוציא רע: ³⁶ ואני אמר לכם מלה בטלת אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: ³⁷ כי מדבריך הצדק ומדבריך החיב: ³⁸ וייענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רביכם חפצנו לראות אותן מידך: ³⁹ וייען ויאמר אליהם דור רע ומנאך מבקש לו אותן ואות לא ינתן לו בלתי אם אותן יונה הנביא: ⁴⁰ כי כאשר היה ונוה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כך היה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות: ⁴¹ אנשי נינה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשעו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה נדור מيونה: ⁴² מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשענו כי בא מקומות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה נדור משלמה: ⁴³ והרוח הטמאה אחריו צאה מהן האדם תשטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאה: ⁴⁴ או האמר אשובה אל ביתך אשר יצאתו שם ובאה ומצאה אותו מפנה ומטהطا ומזהדר: ⁴⁵ ואחר תליך ולקחה אליה שבע רוחות אהרות רעות ממנה ובאו ושבנו שם והיתה אחראית האדם ההוא רעה מראשוiron כנ יהה נס לדור הרע הזה: ⁴⁶ עודנו מדבר אל המון העם והנה אמרו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אותו: ⁴⁷ ויינד אליו הנה אמרך ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך: ⁴⁸ וייען ויאמר אל האיש המnid לו מי היה ואמי הם אחיך: ⁴⁹ ווית ידו על תלמידיו ויאמר הנהامي ואחיך: ⁵⁰ כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמיים הוא אחיו ואחותיו ואמי:

13 ויהיו ביום ההוא ויצא ישוע מן הביתה וישב על הים: ² ויקהלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עומדים על שפת הים: ³ וירב לדבר אליהם

בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לתקוף מלילית ואכלו: ⁴ ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידיך עשים את אשר אסור לעשות בשבת: ⁵ ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אותו: ⁶ כי בא אל בית האלים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולא גשו לאכלה רק לכחנים בלבד: ⁷ או הלא קראתם בתורה כי בשבתו יחללו הכתנים את השבת במקרא ואין להם עון: ⁸ אבל אני אמר לכם כי ישפה גROL מז המקדש: ⁹ ולו ידעתם מה הוא חסר חפצי ולא זבח לא הרשותם את הנקום: ¹⁰ כי בן האדם הוא נם אדרון השבת: ¹¹ ויעבר שם אל בית הכנסת: ¹² וזה והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלווה לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: ¹³ בו ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחויק בו ויעלנו: ¹⁴ ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: ¹⁵ ויאמר אל האיש פשט את ירך ויפשط אתה ותרפא והשב כידיו האהרת: ¹⁶ ויצא הפרושים אחריו המון עם רב ווירפאים כלם: ¹⁷ ויצאו אתם בנערה שלא גילהו: ¹⁸ זה עבדי בחרתי בו יידי רצתה נפשי נתתי לך עליו ומשפט לנוים ווציא: ¹⁹ לא יצחק ולא ישא רוחיו עליו ומשפט לנוים ווציא: ²⁰ קנה רצוץ לא ישבר ופשטה כהה לא יכבה עד יויצו לנצה משפט: ²¹ ולשםנו גנים ייחל: ²² או הובא אליו איש עוד ואלים אשר אחזו שד וירפאתו וירבד האלים ונם ראה: ²³ וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד: ²⁴ והפרושים כשםם זאת אמרו זה אינו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זובב שר השדים: ²⁵ ווישוע ידע את מוחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנהלה על עצמה תחרב וככל עיר ובית הנהלים על עצם לא יוכנו: ²⁶ והשطن אם יגרש את השטן נחלה על עצמו ואייכה תכון מלכתו: ²⁷ ואם אני מגרש את השדים בבעל זובב בנים מי הם מגרשים אותם על כן מה יהו שפטיכם: ²⁸ אך אם ברוח אליהם אין מגרש את השדים הנה הניעה אליהם מלכות האלדים: ²⁹ או איך יוכל איש לבוא לבית הנבוד ולבזול את כליו אם לא יאסר בראשונה את הנבוד ואחר ישסה

בכלקטכם את הזונין תשרשו נם את החטאים: ³⁰ הניחו אתם ונינדו שניהם יחד עד הקציר והוויה בעת הקציר אמרו לקצרים לקטו בראשונה את הזונין ואנדו אתם אנדרות לשרפם ואתה החטאים אספו לאוצריו: ³¹ ווישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמיים דומה לנגרר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעתו בשדרהו: ³² והוא קמן מכל הזרועים וכאשר צמח נдол הוא מן הירקות והיה לעז עד אשר יבוא עוף השמיים וקנוו בענפיו: ³³ ווישא עוד משלו ויאמר מלכות השמיים דומה לשאר אשר לקחתו אשפה וחתמנהו בשלוש סאים קמץ עד כי יחמצן כלו: ³⁴ כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובכלי משל לא דבר אליהם: ³⁵ למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פִי אכיפה חידות מני קדם: ³⁶ או שלח יshaw את המון העם ויבא הביתה וונשו אליו תלמידיו ויאמרו באך נא לנו את משל זוני השדרה: ³⁷ וויען ויאמר אליהם הזורע את הזרע הטוב הוא בן האדם: ³⁸ והשדרה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזוני בני הרע המה: ³⁹ והאב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים: ⁴⁰ (aiōn g165) ותנה כאשר ילקטו הזוני ונסרפו באש בן קץ העולם הזה: ⁴¹ בן האדם ישלה את מלאכיו ולקטו מלמכותו את כל המכשלות ואת כל فعل האון: ⁴² והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: ⁴³ או זיהרו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ⁴⁴ עוד דומה מלכות השמיים לאוצר טמן בשדרה אשר לו וקנה את השדרה ובשמחתו יליך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדרה ההוא: ⁴⁵ עוד דומה מלכות השמיים לשחר המבקש מרגילות טבות: ⁴⁶ וככאשר מצא מרגלית אחת יקראה נאדר הלך לו וימכר את כל אשר לו ייקן אתה: ⁴⁷ עוד דומה מרגילות טבות: ⁴⁸ וככאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המנינים הטובים לתוכ הכללים ואת המשחיתים השליכו הוצאה: ⁴⁹ בן קץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתחך הצדיקים: ⁵⁰ (aiōn g165) והשליכום אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: ⁵¹ ויאמר אליהם ישוע האם הבינוותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדרניינו: ⁵² ויאמר אליהם על כן כל במשלים לאמר הנה הזרע יצא לאורע: ⁴ ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרק ייבא העוף ואכללו: ⁵ וויש אשר נפל על מקומות סלע אשר אין לו שם ארדמה הרבה וימחר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: ⁶ וויהי כזרח המשמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: ⁷ וויש אשר נפל על בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו: ⁸ וויש אשר נפל על הארץ הטובה ויתן פרוי זה מאה שערים וזה שים זה שלשים: ⁹ מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ¹⁰ ווינשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: ¹¹ וויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמיים ולהם לנתקן: ¹² כי מי שיש לו נתן לו ויעדר ומי שאין לו נם את אשר יש לו יקח ממנו: ¹³ על כן במשלים דבר אליהם כי בראתם לא יראו ובশמעם לא ישמעו אף לא יבינו: ¹⁴ ותקים בהם נבואת ישעינו הארץ שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדרעו: ¹⁵ כי השמן לב העם ואזינו הכבד ועינוי השע פן וראה בעניינו ובازינו ישמע וללבבו יבין ושב ורפא לו: ¹⁶ ואתם אשר עיניכם כי תראינה ואוניכם כי תשמענה: ¹⁷ כי אכן אמר אני לכם נבאים וצדיקים רבים נכספו לראת את אשר אתם ראים ולא ראות ולשםע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: ¹⁸ لكنם שמעו נא את משל הזרע: ¹⁹ כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבין והבא הרע וחטף את הזורע בלבבו הוא הגוזע על יד הדרק: ²⁰ והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימחר ויקחנו בשמהה: ²¹ אך אין לו שרש תחתיו וرك לשעה יעדם ובחות צרה ורדיפה על אדרות הדבר מיד נצל: ²² והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודן הארץ העולם הזה ומרמת העדר ימעכו את הדבר ופרוי לא יהיה לו: ²³ (aiōn g165) והנזרע על הארץ הטובה הוא השמע את הדבר ומנין אותו אף יעשה פרוי ונתן וזה מה שערים זהה השים וזה שלשים: ²⁴ ווישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמיים דומה לאיש אשר זרע ורע טוב בשדרה: ²⁵ וויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זוני בתוך החטאים וילך לו: ²⁶ וככאשר פרח הדשא ויעש פרוי ויראו נם הזוני: ²⁷ ווינשו עבדיו בעל הבית ויאמרו אליו אדרניינו הלא זרע טובZRעת בשדר ומאין לו הזוני: ²⁸ ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העברים היוש את נשך כי נלך ונלקת אתם: ²⁹ ויאמר לא פן

סופר המלמד למלכת השמיים רומה לאיש בעל הבית המוציאו ואוצרו חדש וишנות: 53 ויהי ככלה ישוע את המשלים האלה ויעבר מושם: 54 ויבא לארכו וילמד אתם בבית הכנסת עד כי השותמו ויאמרו מאין לך החכמה הזאת והגבורות: 55 הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרמים ואחיו יעקב וויסי ושמעון ויהודה: 56 ואחיתוי הלא כלן אנתנו הן ומאין איפוא לו כל אלה: 57 ויהיו להם למッシュ ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובבירה: 58 ולא עשה שם נברות רבות מפני חסר אמוןתם:

כלם ישבעו וישאו מן הפתוחים הנothersrim שנים עשר סלים מלאים: 21 וזה כלם היו חמישה אלפי איש בלבד הנשים והתף: 22 ויאץ ישוע בתלמידיו לרדרת אבניה עבר לפניה אל עבר הים עד אשר ישלח את העם: 23 ואחריו שלחו את העם עליה החרה בדר להתקפל ויהי ערב והוא לבדו שמה: 24 והוא נעה הלה בתוך הים ותטרף מן הנגים כי הרוח לנדרה: 25 ויהי באשمرة הרביעית ויבא אליהם ישוע מתחלך על פני הים נבהלו והתלמידים בראתם אותו מתחלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעק מפחד: 27 וידבר ישוע彷תאמ אליהם חזוק כי אני הוא אל תיראו: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: 29 ויאמר בוא והוא פטרוס מן האנשה מתחלך על הים לבוא אל ישוע: 30 ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא וירא ויחל לטבעו ויצעק לאמר אדני הוושענו: 31 וימחר ישוע לשלח את ידו ויזזק בו ויאמר אליו קטע האמונה למה לחק לך: 32 הם עלו אל האנשה והרוח שכבה: 33 ואנשי האנשה ננסו ווישתחו לו לאמר באמות בן אליהם אתה: 34 ויעברו את הים ויבאו ארצה ניסיר: 35 וכירו אותו אנשי המקומם ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל הדוחלים: 36 ויבקשו ממנה כי יגעו רק בצדפת בנדו וכל הנגעים נשענו:

15 או באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: 2 ויאמרו מודע תלמידיך עברים את קבלת הokaneים כי אינם רחצים את ידיםם באכלם لهم: 3 ויען ויאמר אליהם מודיע נם אתם עברים את מצות אליהם בעבר קבלתכם: 4 כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות ימות: 5 ואתם ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וורפא את החולשים אשר בהם: 5 ויהי לפני פנות ערבי ונשׁו אליו תלמידיו ויאמרו המיקום חרב ונטה היום שלחה את המון העם וילכו אחריו ברגלייהם מן הערים: 14 וויצא עליים אינם צרייכם לлечת תנוי להם לאכל: 15 ויאמר דבר האלים בעבר קבלתכם: 7 חנפם היטב נבא עליים ישעינו לאמר: 8 העם הזה נש בפי ובשפתי כבדוני ולבו רחק מני: 9 ותויראם אתי מצות אנשים מלמדים: 10 וירקא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו: 11 לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם: 12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה

14 בעת היה שמע הורדוס שר רביע המדינה את שמע ישוע: 2 ויאמר אל נעריו זה הוא יהנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבורות פעולות בו: 3 כי הורדוס חשש את יהנן ויאסרתו והוא שוחר בבית הסוהר בannel ההורודיה אשת פילפס אחיו: 4 כי יהנן אמר אליו לא נכוון היה לך לאשה: 5 ויבקש המיתו אך ירא את ההמון כי לנביא חשבו אותו: 6 ויהי ביום הלדת הורדוס ותרק בת ההורודיה בתוכם ותיטב בעני הורדוס: 7 וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך: 8 ואמה שמה את הדברים בפה ותשאל לאמר תנזה לי מה בקערה את ראש יהנן המטביל: 9 ויעצב המלך אך בעבר השבועה והמסבים עמו צוה לחתה לה: 10 וישלח ויאש את ראש יהנן מעליו בቤת הסהרה: 11 ויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה ותיבאו אל אמה: 12 ווינשו תלמידיו ויאו את גויתו ויקברוה וילכו ונידו לישוע: 13 ויהי כשהמונע את זאת ויסר שם באיה אל מקום חרבה לבודר וישמעו המון העם וילכו אחריו ברגלייהם מן הערים: 14 וויצא המון העם וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וורפא את החולשים אשר בהם: 15 ויהי לפני פנות ערבי ונשׁו אליו תלמידיו ויאמרו המיקום חרב ונטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכהרים לקנות להם לאכל: 16 ויאמר אליהם אינם צרייכם לлечת תנוי להם לאכל: 17 ויאמרו אליהם אין לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגנים: 18 ויאמר הביאו אלי הלים: 19 וויצו את העם לשבח על הדרשא ויקח את חממת ככרות הלחם ואת שני הדגנים ויאש עינוי השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם: 20 ויאכלו

נכשלו בו: 13 וויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי
שבשימים עkor יעקר: 14 הניתנו אוחם מנHALIM עורדים
המה לעורדים וכי יוליך עור את העור ונפל לו שיניהם

בתוך הבור: 15 וויען פטרוס ויאמר אליו באדר לנו את
המשל הזה: 16 ויאמר ישוע עדרנה נס אמר באין בינה: 17

העוד לא חשבלו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש
וישפך שם למוותאות: 18 אבל היוצא מן הפה יוצא
מן הלב והוא מטהמא את האדם: 19 כי מן הלב יוצאות

מחשבות רע רציחות נאופיםணנים נבונות עדויות שקר
ונורפים: 20 אלה הם המטמאים את האדם אבל יכול

בלינטילת ידיים לא יטמא את האדם: 21 ויצא ישוע משם
ויסר אל גלויות צור וצדון: 22 והנה אשא כנענית יצאה

מן הנבולות ההם וחשעך אליו לא אמר תני אידי בן דוד
כי בתיה מענה מادر על ידי שד: 23 והוא לא ענה אתה

דבר וינשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקה
היא אחרינו: 24 וויען ויאמר לא שלחת כי אם אל הצאן
האבדות לבית ישראל: 25 והיא באה ותשתחוו לו לאמר

אדני עורני: 26 וויען ויאמר לא טוב לקחת את להם הבנים
ול להשיכו לצערו הכלבים: 27 ותאמר כן אידי אף

כינם צערו הכלבים יאכלו מפנורם הנפלים מעל
שלחן אדניתם: 28 וויען ישוע ויאמר אלה אשא נדלה

אמונתך ידו לך כרצנק ותרפא בתה מן השעה היא:
29 וייעבר ישוע משם ויבא אל ים הנגיד ויעל ההרה

וישב שם: 30 ויבא אליו המון עם רב ועם מהם פסחים
עורדים חרים קטעים ורבבים כהמה ויפלים לרגלי ישוע

וירפאים: 31 ויתהמו העם בראותם את האלים מדברים
והקטים בריאות והפסחים מטהכלים והעורדים ראים
וישבחו את אלהי ישראל: 32 ויקרא ישוע אל תלמידיו

ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו
יתעלפו בדרך: 33 ויאמרו אליו התלמידים מאי לנו רדי

לחם במדבר להשבע את החמון הנדרול הזה: 34 ויאמר
ישוע אליהם כמה ככורות לחם לכם ויאמרו שבע ומעת

דגים קטנים: 35 ויצא את המון העם לשבות לארץ: 36
ויקח את שבע ככורות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס

ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם: 37 ואכלו
כלם ושבעו וישאו מן הפתוחים הנוחרים שבעה דודים

מלאים: 38 וזהأكلים היו ארבעת אלף איש מלבד הנשים

וינשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישראל מאותו
מנדלא:

16 וינשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישראל מאותו
להראותם אותה מן השמיים: 2 וויען ויאמר להם בערב

תאמרו יום צח יהוה כי אדמו השמיים: 3 ובבקר תאמרו
היום סער כי אדמו והתקדרו השמיים חנפים אתם את פני

השמיים ידעתם לבחן אותן העתים לא תוכלו: 4 דור
רע ומאנף בקש לו ואותאות לא יתנן לו בלתי אם אותן

יונה הנביא ויעזובם וילך לו: 5 וככowa התלמידים אל
 עבר הים שכחו לחתוך אותן להם: 6 ויאמר ישוע אליהם
ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 7 ויחשבו
בלבכם לאמר כי לא לחתנו אותן להם: 8 וידיע ישוע
ויאמר אליהם קשני האמונה מה תהשבו בלבכם כי לא
לקחתם אותן להם: 9 והعود לא תשכilio ולא תוכרו את
חמשת ככורות הלחם להמשת אלפי איש וככמה סלים
נשאות: 10 ואת שבע ככורות לחם לאربעת אלפי איש
וככמה דודים נשאות: 11 איך לא תבינו כי לא על הלחם
אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים:
12 אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם
מלמוד הפרושים והצדוקים: 13 ויהיו כבוא ישוע אל
כללות קיסרין של פילוס וישאל את תלמידיו לאמר
מה אמרם האנשים עלי מי הוא בן האדם: 14 ויאמרו יש
אמרים ויהן המטיב הוא ואחרים אמרים אל הוה ויש
אמרים ירמיודה או אחד מן הנביאים: 15 ויאמר אליהם
אתם מה תאמרו מי אני: 16 וויען שמעון פטרוס ויאמר
אשריך שמעון בר יונה כיبشر ודם לא נלה לך את זאת
כי אם אבי שבעם: 18 ואף אני אמר אלקיך כי אתה
פטרוס ועל הסלע זה אבנה את קהلتך ושעריו שאל
לא יגברו עלייה: 19 ואtan לך את מפתחות
מלכות השמיים וכל אשר ת어서 על הארץ אסר על הארץ יהוה
בשמיים וכל אשר תתיר על הארץ מתר יהוה בשמיים: 20
או צואה את התלמידים בנערה לבתו הניד לאיש כי
הוא ישוע המשיח: 21 מן העת היהא החל ישוע להוראות
את תלמידיו שהוא צרך לכלת ירושלים ויענה הרבה
בידי הוקנים והכהנים הנזרלים והסופרים ויהרג ובו
השלישי קום יקום: 22 ויקחחו פטרוס ויחל לנער בו

לאמר חס לך אדרני אל יהיו לך כזאת: 23 וויפן ויאמר לפטרוס סור מעיל השטן למכשיל אתה לך כי אין לך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם: 24 וויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי ייחפש ללבת אחורי יכחש בנפשו ונשא צלבנו והלך אחריו: 25 כי כל אשר ייחפש להושע את נפשו האבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למען הוא ימצאה: 26 כי מה וועל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פרידון נפשו: 27 כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואישלם לכל איש כמעשה: 28 אכן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם בא מלכותו:

וינגר בו ישוע וייצא השד ממנה וירפא הנער מן השעה ההיא: 29 וויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדרוע אנחנו לא יכולנו לגרשו: 30 וויאמר ישוע אליהם מפני אשר ארינכם מאמנים כיאמין אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כנרגור החדרל ואמרתם אל החר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממוקומו ואין דבר אשר יבצער מכם: 31 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפללה ובכזום: 32 ויהי בהתחלהם בארץ הגליל וויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם לה מסר בידי אנשים: 33 ווירנהו וכיום בשלישי קום יקום וויעצבו מאר: 34 ויהי כבואם אל כפר נחום וגשו אל פטרוסنبي מחזית השקל וויאמרו הלא יתן רבכם את מחזית השקל: 35 וויאמר הן ובכואו הביתה קדם אותו ישוע לשאל מה דעתך שמעו מלכי הארץ ממי יקחו מכם ומה מאת בניהם או מאת הדרים: 36 וויאמר פטרוס אליו מאת הדרים וויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חופשיים המה: 37 אך למן לא נהיה להם למכשיל לך אל חיים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שאחו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:

18 בשעה ההיא גנסו התלמידים אל ישוע וויאמרו מי אפוא נдол מחבריו במלכות השמים: 2 וויקריא ישוע אליו ילד קפן ויעמידו בתוכם: 3 וויאמר אכן אמר אני لكم אם לא השיבו לדוחת ילדים לא תבוא אל מלכות השמים: 4 لكن כל המשפיף את עצמו הילד הזה הוּא הנדרול במלכות השמים: 5 וכל אשר יקבלILD אחד כזה בשם אותי הוא מקבל: 6 וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים כי נוח לו שיתלה פלה רכב על צוארו וטבע במצולות ים: 7 אוו לעולם מפני המכשילים כי המכשילים צריכים לבודא אבל אוו לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשיל: 8 ואם תכשליך יידך או רנכך קצץ אותה והשלך מפרק טוב לך לבוא להרים פסה או קטע מהיות לך שני ידים או שתי רגליים ותשליך אל אש עולם: 9 ואם עינך תכשליך נקר אותה והשלך מפרק טוב לך לבוא לחרים בעין אחת מהיות לך שני עינים ותשליך אל אש ניהנים: 10 (aiōnios g166) Geenna g1067 וויאן חבו אחד רקטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי שבשים: 11 כי בא בז

17 ומצע ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יהנן אחיו ויעלם ברד על הר נבו: 2 ווישנה לעיניהם וויהרו פניו כמשמעותו ובגדי כאור הלבינו: 3 ווינה נרא אליו משה ואליהו מרבירים אותו: 4 וויען פטרוס וויאמר אל ישוע אדרני טוב היזוננו פה אם תחפש נעשה נאה פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: 5 עודנו מדבר ווינה ענן אור הצל עלייהם והנה קול מותך הענן אמר זה הבני וידידי אשר רציתי בו אליו תשמעו: 6 ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם וויראו מאד: 7 ווינש ישוע ווינגע בהם וויאמר קומו ועל תיראו: 8 ווישאו עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו: 9 וברදתם מן ההר צוה ישוע אתם לא תגידו לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: 10 ווישאלו תלמידיו לאמור למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: 11 וויען ישוע וויאמר אליהו הנה אליהו בא בא בראשונה והшиб את הכל: 12 אבל אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירחו וויעשו בו כרצונם וכן בן אליהו כבר בא ולא הכירחו וויעשו בו כרצונם וכן בן האדם עינה על זים: 13 או הבינו התלמידים כי על יהנן המטביל דבר אליהם: 14 ויהי כבואם אל הנון העם וויש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגרו: 15 וויאמר אדרני רחם נא על בני כי מכיה ירחה הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: 16 ובאיו אתו אל תלמידיך ולא יוכל לרפא לי: 17 וויען ישוע וויאמר היו דור בלחמי מאמין ופתתהלך עד מתי אהייה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אליו הנה: 18

שבשים אם לא תשלחו איש לאחיו בכל לבכם את חטאיהם:

19 ויהי ככלות יושע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הנלוי ויבא אל גבולה יהודה בעבר הירדן: 2 וילכו אחרי המון עם רב וירפאים שם: 3 ויגשו אליו הփרושים לנוטה לאמור היוכל איש לשלוח את אשתו על כל דבר: 4 ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר נקבה עשה אתם: 5 ואמר על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ורבך באשתו והיו שניהם לבשר אחד: 6 אם כן אין עוד שנים כי אםبشر אחד לכן את אשר חבר האלים אל יפרידנו האדם: 7 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה כל דבר שורתו על הארץ מחר יהיה בשמי: 8 ויאמר אליום בעבור נתת לה ספר כריתת ושלחה: 9 ואני אמר לכם המשלח את אשתו לא היהת ככה: 10 ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלחיו על דבר גנות ולכך לו אחרה נאף הוא והלך את הגנושה נאף הוא: 11 ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא עניין איש ואשתו לא טוב לקחתasha: 12 ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם לקבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין: 13 יש סדריסים אשר נולדו בן מבטן אם ויש סדריסים המסדרסים על ידי אדם ויש סדריסים אשר סדרסו את עצםם למען מלכות השמים מי שיטול לקליקבל: 14 אז ייבאו אליו ילדים למען ישם עליהם את ידיו ויתפלל עליהם וונגרו בס תלמידים: 15 והוא יושע אמר הנינו לילדיהם ואל תלמידים מבוא אליו כי לאלה מלכות השמים: 16 ווישם את ידו עליהם ויעבר משם: 17 והנה איש נשאלו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר עשנו לknوت ח'י עלמים: (aiōnios) 18 ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצוות: 19 ויאמר אליו מה הנה ויאמר יושע אלה הן לא תרצה לא תנאף לא תנגב לא תענה עד שקר: 20 ויאמר אליו הבוחר ואת אמר ואהבת לרעך כמוך: 21 ויאמר את כל אלה שמרתי מנערוי ומה חסרי עוד: 22 ושוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלים ולך אחראי: 23 ויהי כשמע הבוחר את הדבר הזה וילך משם נצוב כי היו לו נכסים רבים: 24 ויאמר יושע אל תלמידיו אמר עד כי ישם את כל חובו: 25 ככה יעשה לכם נם אבי

האדם להושיע את האבד: 26 מה דעתכם כי יהו לאיש מאה כבשים ותעה אחד מדם הלא יעזב את התשעים וחמשה על ההרים והלך לבקש את התעה: 27 וזה מאשר ימצאו אמן אמר אני לכם כי ישמה עליו יותר מעל התשעים ותשעה אשר לא תען: 28 כן איננו רצון מלפני אביכם שבשמי כי אבד אחד מן הקטנים האלה: 29 וכי יחתא לך אחיך לך ונכחת אותו בין ובינו לך ואם ישמע אלקינו לך אחיך: 30 ואם לא ישמע לך עמק עוד אחד או שניים למנען על פי שנים או שלשה עדים יקום כל דבר: 31 ואם לא ישמע אליהם הנגד אל הקהל ואם לא ישמע נם אל הקהל והיה לך כינוי וכינוי: 32 אמן אמר אני לכם כל אשר חאסרו על הארץ אסור יהיה בשמי וככל אשר תזרו על הארץ מחר יהיה בשמי: 33 ועוד אמר אני לכם שנים מכם כי יעצו ייחדו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה להם מאת אבי שבשמי: 34 כי בכל מקום אשר שניים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם: 35 וכן אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחתא לי אחיך וטלחותי לו העד שבע פעמים: 36 ושבעים ושבע: 37 על כן דומה מלכות השמים למלך בשודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו: 38 וכאשר כרכי כסף: 39 ולא היה לו לשם ויצו אדני למוכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכון ישם: 40 וויפל העבר וישתחוו לו לאמר אדני הארץ לי אף ואת כל אשלה לך: 41 וזהו רחמי אדני העבר ההוא וופתרתו וישמט לו את החוב: 42 וויצא העבר ההוא מלפניו וימצא אחד מהבריות העברים והוא חיב לו מאה דינרים ויחסוק בו ויתנקחו לאמר שלם את אשר אתה חיב לי: 43 וויפל חברו לפניו רגלו ויבקש ממנו לאמר הארץ לי אף ואשלמה לך הכל: 44 והואeman וילך וישליך במשמר עד כי ישם לו את חובו: 45 ווחברי העבריםראו את הנעשה ויעצבו מאר ויבאו וינדרו לאדנייהם את כל אשר תחתה לך השטתי לך עין אשר בקשה מני: 46 הלא היה לך נם אתה לرحم על העבר חברך כאשר רחמתי אני עליך: 47 ויקצת אדני ויאמר לו אתה העבר הרע שעה: 48 ויקרא אליו אדני וינדרו לאדנייהם את כל אשר את כל החוב ההוא השטתי לך עין אשר בקשה מני: 49 הלא היה לך נם אתה לرحم על העבר חברך כאשר רחמתי אני עליך: 50 ויקצת אדני ויסנור אותו למסרים עד כי ישם את כל חובו: 51 ככה יעשה לכם נם אבי

אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל מלכות השמים :
 ועוד אני אמר לכם כי נקל לעברך נקב המחת
 מבא עשר אל מלכות האללים :²⁵ והתלמידים-CS מכם
 זאת השטוממו מאר ויאמרו מי אפוא יכול להושע :²⁶
 ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל
 מהאללים לא יפלא כל דבר :²⁷ ויען פטרוס ויאמר אליו
 הן אנחנו עובנו את הכל ונילך אחידיך מה היה לנו :²⁸
 ויאמר ישוע אליהם אמן אני לכם אתם ההלכים
 אחיד בהתחדש הבריאה כאשר ישב בן האדם על כסא
 כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות לשפט את
 שנים עשר שבטי ישראל :²⁹ וכל איש אשר עזב את ביתו
 ואת אחיו ואת אחותו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת
 בניו ואת שדרותיו למען שמי הוא יקח מאה שערים וחיה
 עלולים יירש :³⁰ ואולם רבים מן הראשונים
 אשר היו אחים ומן האחוריים היו הראשונים :

20 כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר
 השכימים ליצאת בברך לשכר פעילים לכרכמו :² והתנה
 עם הפעילים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו :³ ויצא
 בשעה השלישי וירא אחרים עמדים בטלים בשוק :⁴
 ויאמר להם לכו נסائم אתם אל כרמי וכיישר אתן לכם
 וליכו :⁵ ויצא נס בשעה הששית נס בהשיעית וייש כדבר
 זהה :⁶ ויצא בשעת עשרה וימצא אחרים עמדים
 ואמר אליהם ומה אתם עמדים פה בטלים כל היום :⁷
 ויאמרו לו כי לא שכר אוננו איש ויאמר אליהם לכו נס
 אתם אל הכרם וכיישר יתן לכם :⁸ ויהי בערב ויאמר
 בעל הכרם אל פקידיו קרא את הפעילים وسلم להם
 את שכרם החל באחוריים וכלה בראשונים :⁹ ויבאו
 הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש אחד
 וocabא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו נס
 הם איש דינר אחד :¹⁰ ויהי בחתם וילנו על בעל
 הבית לאמר :¹¹ אלה האחוריים לא עשו כי אם שעה
 אחת ואתה השווים אלינו אשר סבלנו אתה כבד היום ואת
 חמו :¹² ויען ויאמר אל אחד מהם רعي לא עשתקיך הלא
 שכיר החנית עמי :¹³ קח את שך ולך ואני רצוני
 שתנת נס זהה האחרון כמו לך :¹⁴ הלא יכול לשות
 בשל' רצוני האם תרע עינך על אשר טוב אני :¹⁵ ככה
 היו האחוריים ראשונים והראשונים היו אחים ויבשו

רבים הם הקרים ומיעטים הנבחרים :¹⁷ ויהי כשלות
 שעוש וירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדים ויאמר
 להם בדרך :¹⁸ הנה עליים ירושלים ובן האדם מסדר
 לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעתו למות :¹⁹ ומסרו
 אותו לנויים להתהלך בו ולהכותו אותו בשוטים ולצלב אותו
 וביום השלישי קום יקום :²⁰ אז נשאה אליו אם בני זבדי
 עם בניה ותשתחוו לו לבקש מננו דבר :²¹ ויאמר אליה
 מה בקשך ותאמיר אליו אמר לך נס כי ישבו שני בני אלה
 אחד למין ואחד לשבטאלך בממלוכותך :²² ויען ישוע
 ויאמר לא רידעתם את אשר שאלתם היכל תוכל שתות
 את הocus אשר אנו עוזיד לשנותו והטבל בטבילה אשר
 אנו נבטל בה ויאמרו אליו נוכל :²³ ויאמר אליו הנה את
 כספי תשחו ובטבילה אשר אנו נטבל בה החטבלו אך שבת
 לימיי ולשבטאלך אין בידי לחתה בלבתי לאשר הוכן
 להם מאת אבי :²⁴ ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו
 אל שני האחים :²⁵ ויעש קרא להם ויאמר אתם ידעתם
 כי שרי הגנים רדים בהם והנדולים שלטים עליהם :²⁶
 ואתם אל ידי כן ביןיכם כי אם החפו להיות נדול בכם
 יהי לכם למשרת :²⁷ והחפוץ להוות בהם לראש ידי לכם
 עבר :²⁸ כאשר בן האדם לא בא למנע ישורתו כי אם
 לשרת ולחתת את נפשו כפר תחת רביהם :²⁹ ויהי>Create
 מירוחו וילך אחריו המנון עם רב :³⁰ והנה שני עודים
 ישבים על יד הדריך וישמעו כי ישוע עבר ויצעק לאמר
 חננו אנדינו בן דור :³¹ ווינגרם העם להשתיקם והם
 הרבו לצעק ויאמרו אנדינו חננו נא בן דור :³² ויעמד
 ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם :³³
 ויאמרו אליו אנדינו עשה שתפקחנה עיניינו :³⁴ ורחמי
 ישוע נכרמו ויגע בעיניהם ופתחם החלו עיניהם לראות
 וילכו אחוריו :

21 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פבי
 בהר הזיתים וישלח ישע שנים מן התלמידים :² ויאמר
 אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון
 אסורה ועיר עמה התריו אתם והביאו אליו :³ ומי יאמר
 איש אליכם דבר ואמרתם הארץ צריך להם וברגע
 ישלחם :⁴ ויכול זאת היהת למלאת האמור ביד הנביא
 לאמר :⁵ אמרו לבת ציון דינה מלך יבוא לך עני ורכב
 על חמור ועל עיר בן אתנות :⁶ וילכו התלמידים כי

אני עשה אלה: 28 אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בנים וניש אל הראשון ויאמר בנו לך דום ועבד בכרמי: 29 ויען ויאמר אני אבא ואחריו כן נחם וילך: 30 וניש אל השני וידבר כזאת נם אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא הילך: 31 מי מושניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמן אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדרו אתכם לבוא אל מלכות האללים: 32 כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים והזונות הם האמינו לו ואתם ראים ולא שבתם אחורי בן להאמין לו: 33 משל אחר שמעו איש בעל בית הוה ויטע האיש כרם ויעש גדר סכיב לו ויחצב יעקב ויובן מנדר בחוכו ויתנהו אל כרמים וילך בדרך מרוחק: 34 ויהי בהגעה עת האסף וישלח עבדיו אל הכרמים לקחת את פריו: 35 ויהזיקו הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרנו ואת זה סקלו: 36 וויסוף שלח עבדים אחרים רבבים מן הראשונים ויעשו ככה גם להם: 37 ובאחרונה שלח אליהם את בנו באמרו מפני בני יונרו: 38 ויהי כראות הכרמים את הבן והוא איש אל אחיו זה הוא הירוש לכו ונחרנוו ונאהוה בנהלתו: 39 ויהזיקו בו וירחפחוו אל מחוץ לכרם וירנוו אותו: 40 והנה כבאו בעל הכרם מה夷 עשה לכרמים ההם: 41 ויאמרו אליו ירע לדרים ויאבדם ואת הכרם יתן לכרמים אחרים אשר ישיבו לו את הפרי בעתו: 42 ויאמר ישוע אליהם hei קרא לא קראם בכתובים אבן מאסו הבונים היה לראש פנה מאית יהוה הייתה זאת היא נפלאת בעינינו: 43 על כן אני אמר לכם כי תחק מכם מלכות האללים ונתן לנו אשר יעשה את פריה: 44 והנפל על האבן היה ישבר ואשר הפל לעליו תשחקתו: 45 ויהי כשמי הכהנים הגודלים והפרושים את משליו ויבינו כי עליהם דבר: 46 ויבקשו לתפשו אך יראו מפני המון העם כי לנביא חשבתו:

22 ויען ישוע ויסוף הדבר במשלים אליהם אמר: 1 רומה מלכות השמיים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו: 2 וישלח את עבדיו לקרוא הקראים אל החתנה ולא אבו לבוא: 3 ויסוף שלח עבדים אחרים לאמր אמרו אל הקראים הנה ערכתה את סעודתי שורי ומריא טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: 5 והם לא שתו לכם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרתו: 6 ידענו ויאמר אליהם נם אני לא אמר לכם באוי זו רשות

כאשר צוה אתם ישוע: 7 ויביאו את האתון ואת העיר וישמו עליהם את גנידיהם וירכיבוהו עליהם: 8 ורב ההמון פרשו את גנידיהם על הדרך ואחריהם כרכטו ענפי עצים וישתחוו על הדרך: 9 והמון העם החלים לפני יהוה הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם כל העיר לאמר מי הוא זה: 10 ויהי בבאו ירושלים ותאם הוא הנביא ישוע מנצח אשר בגליל: 11 ויבא ישוע אל מקדש האללים ויגרש שם את כל המוכרים והקונים במקדש אלהים את שלוחנות השלהנים ואת מושבות מכריו הינוים: 12 ויאמר אליהם הן כחוב כי ביתו בית חפלה יקרה ואתם שמתם אותו למערת פריצים: 13 ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאים: 14 ויהיו כראות הכהנים הנגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמריהם הושע נא לבן דוד ויתר להם: 15 ויאמר אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן hei קרא לא קראם מפי עולמים ווינקים יסדה עז: 16 ויעזובם ויצא מחוץ לעיר אל בית הני וילן שם: 18 ובבקר שב אל העיר והוא רעב: 19 וירא התנא אחת על הדרך וירכב אליה ולא מצא בה מאומה בלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה מנק פריו עד עולם ותיבש התנאנה פתאם: 20 ויראו התלמידים ויתמהדו לאמר איך יבשה התנאנה פתאם: 21 ויען ישוע ויאמר אליהם אכן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואיינכם מסתפקים לא בלבד כמעשה התנאנה הזאת תעשו כי נם באמרכם אל החר הוה נשא והעתך אל תוך הים היו תהיה: 22 וככל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תחקתו: 23 ויבא אל המקדש ויהי בלמודו שם וינשו אליו ראשי הכהנים ויקי העם ויאמרו באיז רשות אתה עשה אלה ומני נתן לך הרשות הזאת: 24 ויען יושע ויאמר אליהם נם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תנידו אותו לי נם אני אגיד לכם באוי זו רשות אני עשה אלה: 25 טבילת יהונתן מאיין היה המן השמיים אם מבני אדם ויחשבו בלבכם לומר: 26 אם נאמר מן השמיים אמר אלינו מודיע אפוא לא האמנותם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המן העם כי כלם חשבים את יהונתן לנביא: 27 ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם נם אני לא אמר לכם באוי זו רשות מהתו

6 והנשאים תפשו את עבדיו ויתעללו בם ויהרגנו: כי סכר פי הצדוקים ווועדו יהדו: 35 ואחד מהם מבין בתורה של אטו לנטו לאמר: 36 רבי אי זו מצוה נדוליה היא בתורה: 37 ויאמר ישע אליו ואהבת את יתוה אלהך בכל לבך ובכל נשך ובכל מדעך: 38 זאת היא המצוה הנדרלה והראשונה: 39 והשנייה דומה לה ואהבת לרעך כמוך: 40 בשתי המצאות האלה כל התורה תלולה ונוגם הנכאים: 41 ויהי בהקהל הפרושים וישראל יشوיע לאמר: 42 מה דעתכם על המשיח בן מי והוא ויאמרו אליו בן דוד: 43 ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח ארון אמרו: 44 נאם יהוה לאדרני שב לימיini עד אשית איביך הדם לרגוליך: 45 ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו: 46 ולא יכול איש לענות אותו דבר ולא ערבע עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:

23 או ידבר ישע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר: 2 על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים: 3 ולכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא עשו כי אמרדים הם ואינם עושים: 4 כי אסרים מושאות בקדמים ועמסים על שם האנשים ולא יאכו להניעם אף באצבעם: 5 וועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מරחיבים את תפלייהם ומגדלים את ציציותיהם: 6 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסת: 7 ואת שאלות שלום בשוקים ואת תקראו רבבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחיהם כלכם: 9 ואל תקראו אב לאיש מכם על האדרמה כי אחד הוא אביכם אשר בשם: 10 נם אל תקראו מנהיגים כי הוא הוא מנהיגכם המשיח: 11 והנהROL בכם יהי לכם למשרת: 12 כל המרומים את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומים: 13 אך אוילם הסופרים והפרושים החנפים כי סגרים אתם לפני האדם את מלכות השמיים הן אתם לא תבואו בה ואת הכאים לא תניחו לבוא: 14 אוילם لكم הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את כלם הסופרים והפרושים החנפים כי בלביהם יתנויר תעשו אותו לבן וניהם כפליים יותר מכם:

ויקנוף המלך ושלוח צבאותיו ויאבד את המרכזים ההם ואת עירם שרכ בASH: 8 או אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראים לה: 9 ולכן לנו נאל ראי הדריכים וכל איש אשר תמצאו קראו לאי אל החתנה: 10 ויצאו העברדים ההם אל הדריכים ואיספו את כל אשר מצאו נם רעים נם טובים וימלא בית החתנה מסכימים: 11 ויהיו כבאו המלך לדאות את המסכימים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי החתנה: 12 ויאמר אליו רعي איך באת הנה ואני לך בגדי החתנה ויאלם: 13 ויאמר המלך למשרתים אסרו ידייו ורגליו ונשאתם והשליכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחрак השנים: 14 כי רביבם הם הקראים ומעטים הנבחרים: 15 וילכו הפרושים ויתיעזו איך יצליחו בדבר: 16 וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדיםיים לאמר רבבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת את דרך אלהים ולא תנו מרני איש כי אין לך מכך פני אדם: 17 ולכן הנירה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתה מס אל הקיסר אם לא: 18 וישיע ידע את רשותם ויאמר החנפים מה תנוטנו: 19 הראוני את מטבחם המס ויביאו לו דינר: 20 ויאמר אלהים של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו: 21 ויאמרו אליו קיסר ולאלהים את אשר לאלהים: 22 לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים: 23 ביום וכשמעם את זהה תמהנו ויעזבונו וילכו להם: 24 רבי הן משה אמר איש כי מוות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו ותקום זרע לאחיו: 25 ואתנו הוי שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת וורע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו: 26 וכמו כן נם השני וכן נם השישי עד השבעה: 27 ואחריו כלם מטה נם האשא: 28 ועתה בחתימת המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי כלם היותה: 29 וויען ישע ויאמר להם טעם אתם באשר איןכם יודיעים את הכתובים וגם את גבורת האלהים: 30 כי בחתימת המתים לא ישאו נשים ולא נשאה כי אם כמלאכי אלהים בשם יהו: 31 ועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפני האלהים לאמר: 32 אגבי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא אינו אלהי המתים כי אם אלהי החיים: 33 וישמע

39 כי אני אמר לכם ראה לא תראוני מעתה עד אשר האמור ברוך הבא בשם יונה:

16 אוֹי לְכֶם מִנְחָלִים עֲוֹרִים הַמְּאֻרִים הַנְשָׁבָע (Geenna g1067) בְּהִיכְלֵל אֵין זָאת מְאוּמָה וְהַנְשָׁבָע בְּזָהָב הַהִיכְלֵל יָאֵשׁ : 17 אַתֶּם הַכְּסִילִים וְהַעֲרוּרִים כִּי מֵהַוָּא הַגְּדוֹלָה אֲמֹהָב אוֹ הַהִיכְלֵל הַמְּקֹדֵשׁ אֶת הַזָּהָב : 18 וְאָמְרָתֶם הַנְשָׁבָע בְּמוֹזְבָּחָה אֵין מְאוּמָה וְהַנְשָׁבָע בְּקַרְבָּן אֲשֶׁר עַלְיוֹ יָאֵשׁ : 19 אַתֶּם הַכְּסִילִים וְהַעֲרוּרִים כִּי מֵהַוָּא הַגְּדוֹלָה אֲמֹהָב כְּרָבָן אָוֹ הַמְּזֹבָח הַמְּקֹדֵשׁ אֶת הַקְרָבָן : 20 לְכָن הַנְשָׁבָע בְּמוֹזְבָּחָה נְשָׁבָע בּוֹ וּבְכָל אֲשֶׁר עַלְיוֹ : 21 וְהַנְשָׁבָע בְּהִיכְלֵל נְשָׁבָע בּוֹ וּבְשָׁוֹן בְּתוּכוֹ : 22 וְהַנְשָׁבָע בְּשָׁמִים נְשָׁבָע בְּכָסָא אֱלֹהִים וּבְיִשְׂבָּע עַלְיוֹ : 23 אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי מְעֻשְׂרִים אַתֶּם הַמְנַתָּא וְאֶת הַשְׁבָּת וְאֶת הַכְּמַן וְתַנְיִחוּ אֶת הַחֲמֹרוֹת בְּתּוֹרָה אֶת הַמְשִׁפט וְאֶת הַחַסֵּד וְאֶת הַאֲמֹנוֹה וְהִיָּה לְכֶם לְעֹשָׂה אֶת אֱלֹהִים וְלֹא לְהִנִּיחַ גֵּם אֶת אֱלֹהִים : 24 מְנַהֲלִים עֲוֹרִים הַמְּסֻנִּים אֶת הַיּוֹתֶשׁ וּבְלָעִים אֶת הַגְּמָלָל : 25 אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי מְתָהִרִים אַתֶּם פְּנֵי הַכּוֹס וְהַקָּעֶרֶת מְחוֹזָן וְתוֹכָן מְלָא גַּזְלָה וּפְרִיצּוֹת : 26 פְּרוֹשׁ עֹור טָהָר בְּרָא שָׁוֹנָה אֶת תָּוֹךְ הַכּוֹס לְמַעַן תְּפִירָה גֵּם מְחוֹזָן : 27 אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי דְמִים אַתֶּם לְקַרְבָּרִים הַמְּסִירִים הַנְּרָאִים אֶת מְחוֹזָן וְתוֹכָם מְלָא עַצְמֹות מְתִיחָה וְכָל טָמָא : 28 כֹּכֶה גֵּם אַתֶּם מְחוֹזָן נְרָאִים כַּצְדִיקִים אֶל בְּנֵי אָדָם וְתוֹכָם מְלָא חֲנֵפהׁ וְאוֹן : 29 אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי בּוּנִים אַתֶּם אֶת קָבֵרִי הַנְּבִיאִים וְתִיפְאֹר אֶת מִצְבֹּתִים קָבְרוֹת הַצְדִיקִים : 30 וְאָמְרָתֶם אָם הִיָּנוּ בִּימֵינוּ אֶבְוֹתֵינוּ לְאֶתְהָה יָדָנוּ עִמָּהּ לְשָׁפֵךְ דָּם הַנְּבִיאִים : 31 וּבְכָן חִידָׁשׁ עַל נְשָׁמָן כִּי בְּנֵים אַתֶּם לְרֹצֶחֶת הַנְּבִיאִים : 32 אָף אַתֶּם מְלָא סָאת אֶבְוֹתֵיכֶם : 33 נְחַשִּׁים אַתֶּם יַלְدֵי הַצְפָעָנוֹנִים אַיִּחָה תִּמְלַטְוּ מִדְּרִין נְיָהָנִים : 34 לְכָנָן הַנִּיְשָׁלָח לְכֶם נְבִיאִים וְחוֹכְמִים וְסּוֹפְרִים וּמִהָּם תָּהָרְנוּ וְתַצְלְבוּ וּמִהָּם תָּכוּ בְשָׁוּתִים בְּכֶתֶו נְסִוּתִיכֶם וְתַרְדְּפוּמָן מַעַיר לְעִיר : 35 לְמַעַן יָבָא עַלְיכֶם כָּל דָּם נְקִי הַנְשָׁפֵךְ בְּאָרֶץ מִדְּרִים הַבְּלִ הַצְדִיק עַד דָּם זָכְרִיה בֶן בְּרִכְיה אֲשֶׁר רָצְחָתָם אָוֹתָה בֵּין הַהִיכְלֵל וּלְמוֹזָבָה : 36 אָמַן אָמַר אֲנִי לְכֶם בְּאָיָבָא כֹּל אֶלְהָה עַל הַדּוֹר הַזֶּה : 37 יְרוּשָׁלָם יְרוּשָׁלָם הַהְרָגָת אֶת הַנְּבִיאִים וְהַסְּקָלָת אֶת הַשְׁלֹחוֹת אֲלֵיהֶיהָ כַּמָּה פְּעִימָה רָצִיתִי לְקַבֵּץ אֶת בְּנֵיךְ כְּתָרְנֵלָת הַמְּקֹבֵצָת אֶת אֶפְרַתִּיה תָּהָת חֲנֵפהׁ וְלֹא אֶבְיַתָּה : 38 גַּהֲה בְּתִיכְמָן יְעֹז לְכֶם שְׁמָמָה :

החתן צאינה לקראותו: 7 או התעווררו כל העلمות
 ההן וטיבנה את נרותהן: 8 והאמינה הכסילות אל
 החכמתה תנאה לנו מושגנו כי יכובו נרותינו:⁹ ועתעינה
 החכמת לאמר לא כן פן יהסר לנו ולכן כי אם לכנה
 אל המוכרים וקנינה לבן: 10 ויהי בעת לכתן לקנות
 ויבוא החתן והנכונות ללבת באו אותו אל החתנה ותסגר
 הדלת: 11 ואחריו כן באו גם שאר העلمות והאמינה
 אדניינו אדניינו פתח לנו: 12 ויען ויאמר אמן אמר אני לכן
 לא ידעתי אתך: 13 לכן שקדו כי איןכם יודעים את היום
 ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: 14 כי כמו איש נסע
 למרחוק אשר קרא אל עבדיו ומוסר להם את רכשו: 15
 ואיש כפי ערכו ומזהר וסע משם: 16 וילך האיש הלהק
 חמש כקרים ויסחר בהן ויעש לו חמש כקרים אחרות:
 17 וכן הלהק שתיים נם הוא הרוחה שתים אחרות: 18 אך
 לך האחת הלך ויחפר באדמה ויטמן את כספ אדניינו:
 19 ואחריו ימים רבים בא אדוני העברים ההם ויעש
 השבון עמהם: 20 וינש הלהק חמיש הקרים ויבא חמיש
 כקרים אחרות לאמר אדרני חמיש כקרים מסרת לי הנה
 חמיש כקרים אחרות הרוחתי בהן: 21 ויאמר ALSO אדרני
 כן העבר הטוב והנאמן כי במעט נאמן היה ועל הרבה
 אפקודך בוא אל שמחת אדריך: 22 וינש נם לך הקרים
 ויאמר אדרני כקרים מסרת לי הנה כקרים הרוחתי בהן:
 23 ויאמר ALSO אדרני היטבת העבר הטוב והנאמן בזעיר
 נאמן היה ועל הרבה אפקודך בוא אל שמחת אדריך: 24
 וינש נם הלהק את היכר האחת ויאמר אדרני יעדתך כי
 איש קשה אתה קוצר באשר לא זורע וכנס מאשר לא
 פורת: 25 ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה ועתה
 הא לך את אשר לך: 26 ויען אדרני ויאמר ALSO העבר
 הרע והעצל אתה ידעת כי קוצר אנכי באשר לא זורע
 וכנס מאשר לא פורתו: 27 לכן היה עלייך לחת את כספי
 לשלהנים ואני בבואו הייתי לך את אשר לי בתרכיבת:
 28 על כן שאו ממננו את היכר ותנו אל האיש אשר לו
 עשר הקרים: 29 כי כל איש אשר יש לו ניתן לו ויעדריף
 והאיש אשר אין לו נם את אשר לו יקח ממן: 30 ואת עבר
 הבלייל השליך אל החשך החיצון שם תהיה היללה
 ותרדמתה: 31 וזהו כי יבוא בן האדם בכבודו וכל
 המלאכים הקדשים עמו ישב על כסא כבודו: 32 ונאספו

הנשרים: 29 ומיד אחריו צרת הימים ההם תחשך המשמש
 והיריח לא גינה אורו והכוכבים יפללו מן השמיים וכחות
 השמיים יתמוטטו: 30 אז אות בן האדם יראה בשמיים
 וספדו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם עני
 השמיים נבורה וכבוד רב: 31 וישלח את מלאכיו בקהל
 שופר גדו ויקבזו את בחירותיו מארבע הרוחות למקרה
 השמיים ועד קצה השמיים: 32 למדו נא את משל התהנה
 כאשר יرتبط ענפה ופרחו עלייה וידעתם כי קרוב הקץ:
 33 וכן אתם בראותם את כל אלה דעו כי קרוב הוא
 לפתח: 34 אמן אנו לכם כי לא עבר הדור הזה
 עד אשר יהיה כל אלה: 35 השמיים והארץ יעברו ודבריו
 לא יעברו: 36 אך היום הוא והשעה ההייא אין איש
 יודע אותה נס לא מלאכי השמיים בלהי אבי לבודו:
 37 כי כאשר
 וכימי נח בן יהודה נס בואו של בן האדם: 38 כי כמו
 בימי המבול היו אכלים ושתים נשאים וגננים אתן
 لأنשים עד היום אשר בא נח אל התבהה: 39 ולא ידע
 עד בוא המבול וישחת את כלם בן יהודה נס בואו של בן
 האדם: 40 או יהו שנים בשדה אחד אسف ואחד יעוז:
 41 שתים טוחנות ברחים אחת תאسف ואחת תעוז: 42 לכן
 שקדו כי איןכם יודעים בא זו שעהiba אדריכים: 43
 זאת הבניין אשר לו ידע בעל הבית בא זו אשמוריה יבא
 הנגב עתה שקד ולא נחיה לחתר את ביתו: 44 לכן הין
 נכונים נס אתם כי בשעה אשר לא תדרמו יבוא בן האדם:
 45 מי הוא אפוא העבר הנאמן והנבון אשר הפקידו אדרני
 על בני ביתו לחת להם את אכלם בעתו: 46 אשורי העבר
 בלבבו בשש אדרני לבוא: 49 ויהל להכות את חבירו ואכל
 ושחה עם הסובאים: 50 בבוא יבוא אדרני העבר הדוא ביום
 לא צפה ובשעה לא ידע: 51 ווישוף אתו וישם את חלקו
 עם החנפים שם תהיה היללה וחрак הנסים:

25

או תדרמה מלכות השמיים לעשר עלמות אשר לקחו
 את נרותהן ותצאננה לקראת החתן: 2 חמיש מהן הין
 חכמתות וחמש כסילות: 3 הכסילות לcko מהן התנות
 ולא לcko עמהן שמן: 4 והחכמתות לcko שמן בכליהם
 ואת נרותהן: 5 וכאשר בשש החתן לבוא ותגמינה כלן
 ותרדמתה: 6 וזהו בחצות הלילה ותהי צוחה הנה

הזאת בכלל העולם גם את אשר היה עשתה יספר לזכרון לה: 14 וילך אחד מנשנים העשר הנקרא יהודת איש קדויות אל ראש הכהנים: 15 ויאמר מה תנתנו לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים כסף: 16 וכן העת היה בא לשאנה למסר אותו: 17 יהיו בראשון לתג המצות ויגשו התלמידים אל ישוע לאמר בא זה מקום תהפץ כי נכין לך לאכל את הפסח: 18 ויאמר לכם העירה אל פלני אלמוני ואמרתם אליו כי אמר הרבה עתי קרובה היא ובבוקע אעשה את הפסח עם תלמידי: 19 ויעשו התלמידים כאשר צום שניים העשר: 20 ויהי בערב ויסב עם שניים העשר: 21 ובאכלם ויאמר Amen אמר אני לכם כי אחד מכם ימסרני: 22 ויהעכבר מאד וחילו איש איש לאמר לו האנכי הוא אדני: 23 ויען ואמר האיש אשר טבל עמי את ידו בקערת הוא ימסרני: 24 הן בן האדם הליק לך לו ככתוב עליו אבל או לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא אם לא נולד: 25 ויען יהודה המסר אותו ויאמר רבינו אני הוא ואמר אליו אתה אמרת: 26 ובאכלם ויה ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו ואכלו זה הוא נופי: 27 ויקח את הקוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם: 28 כי זה הוא דמי דם הברית החדשה והנספק بعد רבים לסלילת החטאיהם: 29 ואני אמר לכם כי מעתה שתה לא אשתח מתנותה הנפנ' הזאת עד היום ההוא אשר אשתה עמכם חדשה במילכות אבי: 30 ויהיו אחרי נמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים: 31 אז אמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו כי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצען: 32 ואחריו קומי אלך לפניכם הגליליה: 33 ויען פטרוס ויאמר לנו גם כי יכשלו בך כלם אני לעולם לא אכשל: 34 ויאמר אליו ישוע אמר אני לך כי בלילה הזה לפני קרא התרנגול תחשבי שלוש פעמים: 35 ויאמר אליו פטרוס גם כי יהיה עלי למות אתך בחשלא אחשך בך וכן אמרו גם כל התלמידים: 36 אחריו כן בא אתם ישוע אל חצר הנקרא נת שמעני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר אלך שמה וחתפלתי: 37 ויקח את פטרוס ואת שני בני זבדי ויחל להעצב ולמונ: 38 והואר להם נשוי מריה לי עד מות עמדתו בה ושקרו עמי: 39 וילך מעת האלה ויפל על פניו ויתפלל לאמור אבי אם

לפניו כל הנזירים והפרד בינוthem כאשר יפריד הרעה את הכבושים מן העוזרים: 33 והציב את הכבושים לימיון ואת העוזרים לשמאלו: 34 אז יאמר המלך אל הנזירים לימיון בא ברוכי אבי ורשׁו את המלכות המוכנה לכם למון הсад העולם: 35 כי רעב היהיו ותאכלני צמא היהו ותשקוני גר היהיו ותאשפזנו: 36 ערום ותכסני חולה ותבקרנו במשמר היהיו ותבאאו אליו: 37 וענו הצדיקים ואמרו אדני מתי ראיןך רעב וככלכלך או צמא ונשקה אותך: 38 ומתי ראיןך גר ונאפק או ערום ונכסך: 39 ומתי רайнך חולה או במשמר ונבא אליך: 40 והממלך יענה ויאמר אליהם Amen אמר אנו לכם מה שעשיתם לאחד מהחי הצעריים האלה לי עשיתם: 41 ואזו יאמר נם אל הנזירים לשמאלו לכם מעלי אתם האזרורים אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלךיכיו: (aiōnios g166) כי רעב היהיו ולא האכלתם אותו צמא היהו ולא השקיתם אותו חולה ובמשמר ולא בקרתם אותו: 44 וענו נם הם ואמרו אדני מתי רайнך רעב או צמא או גר או ערום או חולה או במשמר ולא שרתווך: 45 אז יענה אתם לאמר האלה נם לי לא עשיתם: 46 וילכו אלה למעצתה עולם והצדיקים לחוי עולם: (aiōnios g166)

26 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו: 2 אתם ידעתם כי אחורי ימים יהוה הפסח ובן האדם ימסר להצלב: 3 ויקחלו הכהנים הגדולים והספירים וזקנו העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא: 4 ווועציו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהימתו: 5 ויאמרו אך לא בחג פן תהייה מוחמה בעם: 6 ויהי בהיות ישוע בית הינו בכית שמעון המצרע: 7 ותקרב אליו אשה וביריה פר שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהשכו על השלחן: 8 ויראו התלמידים ויתרעו לאמר על מה האבור הזה: 9 כי השמן הזה היה ראיו להמכר במחירות רב ולחתטו לעניים: 10 וירעד ישוע ויאמר אליהם למה חנו את האשה הלא מעשה טוב עשתה עמידי: 11 כי עניים תמייד עמכם ואנכי איני אהכם תמייד: 12 כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחתנט אותו עשתה זאת: 13 Amen אמר אני לכם באשר תקרה הבשורה

ובכל להיות תUber נא מעלי הocus הזאת אך לא כרצוני כי אם כרצונך: 40 ויבא אל התלמידים וממצאים ישנים ואמר אל פטרוס הנה לא היה ביכולתם לשקר עמי שעיה אחת: 41 שקרו והחטלו פן TABAO לידי נסין חן הרוח היא חפצה והבהיר הוא רפה: 42 וויסוף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא תוכל הocus הזאת לעבר ממוני מבלי שתותי אתה ידיי כרצונך: 43 ויבא וממצאים גם בפעם הזאת כי עיניהם היו כבדות: 44 ווינויהם וויסוף ללבת ויתפלל שלשית באמרו עוד הפעם בדבר הזה: 45 ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נמו מעתה ונוחו הנה השעה קרובה ובין האדים נמסר לידי חטאיהם: 46 כמוון ונלכה הנה הלאך וקרב המסר אוטו: 47 עודנו בדבר והנה בא יהודיה אחד מנשים העשר ועמו המון רב ברחבות ובמקלות מאת ראש הכהנים וקני העם: 48 והמסר אותו נתן להם אוט לאמיר האיש אשר אשכח זה הוא תפשו: 49 ומיד נשא אליו ישוע ויאמר שלום לך רבבי ווינשך לו: 50 ויאמר אליו ישוע רעי על מה בא את וינשו וישלחו את ידיהם ביישוע שלח ידו וישלף חרבו אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו ויקוץ אוטו: 52 ויאמר אליו ישוע השב את חרבך אל תערה כי כל אחד חרב בחרב יאבדו: 53 או הייחשב לך כי לא יכולתי לשאל עתה מאת אבי והוא יצוה לי יותר משים עשר לגינויו של מלכים: 54 ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה: 55 בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם בעל פרץ יצאתם בחירות ובמקלות להפנוי ויום היעי ישב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם כי: 56 וכל זאת היה למלאת כתבי הנביאים או עזובו התלמידים כלם וינסו: 57 והางשים אשר נקhalו שם הספרים והקונים: קופא הכהן הגדול אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול ופטרוס הלאך אחריו מרחוק עד להראות את אהירות הדבר: 59 והכהנים הגדולים והספרים וכל הסנדרים בקשר עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו: 60 ואפ' בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נשנו שני עדי שקר: 61 ויאמרו זה אמר יש ביכולתי להרס את היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים: 62 ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו האיך משיב דבר על אשר ענו

27 ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי הכהנים זוקנו העם על ישוע להמיתו: 2 ויאסרו אותו וויליכו מושם וימסרדו אל פונטיוס פיטלוס והגמון: 3 וירא יהודיה המסרג אותו כי הרשיעתו יונחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר: 4 חטאתי כי דם נקי הסנרטוי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה: 5 וישליך את הכסף אל ההייל יופן וילך ויוחנן: 6 ויהקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכוון לנו לחתנו אל ארון הקרבן כי מחריד דמיהם הו: 7 ויתיעצו זוקנו בו את שדה היזכר לקבורת הגרים: 8 על כן שם השדרה ההוא שדה הדם עד היום הזה: 9 אז נתמלא מה שנאמר ביר ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר הירק אשר יקר מעלה בני ישראל: 10 ויתנו אתם אל שדה היזכר כאשר צוינו יהוה: בו וישוע העמד לפני ההגמון ושאלחו ההגמון לאמיר האטה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת: 12 וידברו עליו שטנה הכהנים הגדולים

וינוועו את ראשם: 40 ויאמרו אתה החרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב: 41 וכן הליינו נם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: 42 את אחרים הוושיע ולוצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראלי הוא ירד נא עתהמן הצלב ונאמון בו: 43 בטהบาลיהם עתה יפלטו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני: 44 וגם הפריצים הנצלבים אותו חרפהו כדברים האלה: 45 ומשהה הששית היה חיש על כל הארץ עד השעה התשיעית: 46 וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקהל נדול אליו למה שבקתני ותרנונו אליו אליו למה עזבנני: 47 ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם אתה זאת לאמר אל אליו הוא קורא: 48 וימחר אחד מהם וירץ ויקח ספונ וימלא אותו חמצן וישמו על קנה וישקו: 49 ושאר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליו להושיעו: 50 וישוע הוסיף לקרה בקהל נדול וחטא רוחו: 51 וזהנה נקראה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים והארץ נרעשה והסלעים נבקעו: 52 והכבדים נפתחו ורבם מנופות הקדרושים ישי אדרות עפר נערו: 53 ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים: 54 וושר המאה והאנשים אשר אותו השמירים את ישוע בראשותם את הרعش ואת אשר נהיתה נבילה מאד ויאמרו אכן זה היה בן האלהים: 55 ותהיינה שם נשים רבות הראות מרוחק אשר הלבו אחורי ישוע מן הגיליל לשתרתו: 56 ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני זבריה: 57 ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמותים ושמו יוסוף וגמ הוא היה מתלמידי ישוע: 58 ויגש אל פילטוס לשאל את גנית ישוע ויצו פילטוס כי תנתן לו: 59 ויהיך יוסוף את הגנית וירך אותה בסדין טהור: 60 ווישמה בקר הר חדש אשר חצב לו בסלע ויגל ابن נדולה על פתח הקבר וילך לו: 61 ומרים המגדלית ומרים האחרת היי ישבות שם ממול הקבר: 62 ויהיך מחרחת ערבע השבת ויקחלו הכהנים הנגידים והפרושים אל פילטוס: 63 ויאמרו אדנינו זכרנו כי אמר המתעה ההוא בעודנו חי מקצת שלשת ימים קום אוקום: 64 לכן צוה לנו ואיסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבא תלמידיו בלילה וננהבו ואמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרומות האחרונה רעה מן הראשונה: 65 ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי והזקנים והוא לא ענה דבר: 13 ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעידים לך: 14 ולא ענה אף דבר אחד ויתמה ההמנון עד מaad: 15 וממנה הנקמן היה לפטר לעם בכל חן אסיך ידווע ושמו בר אבא: 16 ובעת ההיא היה להם אסיך ידווע ושמו בר אבא כי אפשר لكم את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משה: 18 כי ידע אשר רק מקנה מסרו אותו: 19 וכי ישי כאשר נקחו ויאמר אליהם פילטוס את מי תחפזו שבשכבותו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניית הרבה הימים בחלים: 20 והכהנים הנגידים והזקנים פתו את המן העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע: 21 ויען הנקמן ויאמר אליהם את מי משניהם תחפזו כי אפשר להם ויאמר את בר אבא: 22 ויאמר אליהם פילטוס ומה לכם ויאמר את בר אבא: 23 העש לישוע הנקרא בשם מישיח ויענו כלם יצלב: 24 ויאמר ההמנון מה אפוא הרעה אשר עשה וויסיפו עוד צעק לאמר יצלב: 24 ויהי כראות פילטוס כי לא יוועל מאומה ורבתה עוד המהודה ויה מים וירחץ את ידי לעני העם ויאמר נקיancy מדם הצדיק הזה אתם תראו: 25 ויענו כל העם ויאמר דמו עליינו ועל בנינו: 26 או פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 27 ויקחו אנשי הצבא אשר להמנון את ישוע ויביאו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הנגיד: 28 ויפשטו אותו את בנדיו ויעטפו מעיל שני: 29 וירגנו קצינים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויברעו לפניו וitolatzco בו לאמר שלום לך מלך היהודים: 30 וירקנו בו ויקחו את הקנה ויכחו על דראשו: 31 ואחריו התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעל וילבישו את בנדיו וילביחו לצלב: 32 ויהי בצדדים וימצאו איש קורני ושמו שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו: 33 ויבאו אל המקום הנקרא גלגולתא הוא מקום גלגולת: 34 ויתנו לו לשותה חמצן מזון במרורה וויטעם ולא אבה לשותה: 35 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בנדיו ונורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בנדיו להם ועל לבושי פילו נורל: 36 וישבו שם וושמרו אותו: 37 וישמו את דבר אשמתו כחוב ממעל לראשו והוא ישוע מלך היהודים: 38 ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימיינו ואחד לשמאלו: 39 והערבים נרפו אותו

משמר לכון סכרוו כדרעתכם : 66 וילכו ויסcroו את מבוא
הקרב ויהתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר :

28 ואחרי מוצאי השבת כשהאר לאהד בשבת באה
מרים המנדרליות ומורים האחרת לראות את הקבר : 2
והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמיים
וינש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה : 3 ויהי מראהו
כברק ולובשו לבן כשלג : 4 ומפזרו נבהלו השמרים
ויהיו כמתים : 5 ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל
תיראן חן ידעת כי את ישוע הנצלב אתן מבקשות : 6
איןנו פה כי אם כאשר אמר באניה ראייה את המקום אשר
שכב שם האדון : 7 ומחרתן לлечת ואמרתן אל תלמידיו
קי אם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם
תראהו הנה אמרתי לך : 8 ותמהרנה לצאת מן הקבר
ביראה ובשמה נдолלה ותרצנה להגיד לתלמידיו : 9
הנה הלכות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליו
ואמיר שלום לך ותגשנה ותאוזנה ברגליו ותשתחווין
לו : 10 ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחוי
וילכו הגלילה ושם יראוינו : 11 ויהי בלבתן והנה אנשים
מן המשמר באו העירה וינוידו לראשי הכהנים את כל
הנעשה : 12 ויקחו עם הזקנים וויתעכו ויתנו כסף לרוב
אל אנשי הצבא לאמר : 13 אמרו כי באו תלמידיו ליליה
וינגבו אותו בהיותנו ישנים : 14 ואם ישמע הדבר לפני
התגמון אנחנו נפיסחו והיותם בעלי פחד : 15 ויקחו את
הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמואה הזאת בין
היהודים עד היום זהה : 16 ועשתו עשר התלמידים הלו
הgalilah אל ההר אשר צום ישוע : 17 ויהי כראותם אותו
וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם : 18 ווינש ישוע וידבר
אליהם לאמור נתן לי כל שלטן בשמים ובארץ : 19 לכו
ועשו לתלמידים את כל הנזים וטבלתם אותם לשם האב
והבן ורוח הקדרש : 20 ולמדתם אותם לשמר את כל אשר
צוויתי אתכם והנה אני אתכם כל הימים עד קץ העולם

אמן : 165(g)

בכל מקומות ארץ הניל: ²⁹ ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המונה ויעקב ויוחנן עמים: ³⁰ וחוות שמעון שכבה אחותה הקדחת ותרף לדבר אליו עליה: ³¹ וונש ויאחז בירדה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתא ותשורת אותן: ³² ויהי בערב כבוא השמש ויבאו אליו את כל החולים ואות אחותיו השדים: ³³ וככל העיר נאספו יהודו פתח הבית: ³⁴ וירפא רבים אשר היו חולמים חללים שנונים וינרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי יודעה: ³⁵ וישכם ממחרת בעוד לילה יויצו וילך אל מקום חרבה והפלל שם: ³⁶ וירדף אחרי שמעון והאנשים אשר אותו: ³⁷ וימצא הוו יאמרו אלהו הנה כלם מבקשים אותו: ³⁸ ויאמר אליהם נערהו זאת יצאתו: ³⁹ ויהי קרא בכתו כספיותיהם בכל הניל וינרש את השדים: ⁴⁰ ויבאו אליו איש מצרע ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני: ⁴¹ וירחם עליו וישלח את ידו וווע בו ויאמר רצאה אני כי מהר דבר מדבר והצערת סרה ממענו ויטהר: ⁴² עדנו מדבר והצערת סרה ממענו ויטהר: ⁴³ ויגער בו וימחר להוציאו החוצה: ⁴⁴ ויאמר אליו ראה אל הספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן ודקר בעל טהרתך את אשר צה משה לעזרת להם: ⁴⁵ אך הוא בצתתו החל לקרוא הרבה ולהشمיע הדבר עד אשר לא יכול לבוא עוד אל עיר בנלא כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקומות חרבה ויבאו אליו מכל עברינו:

2 ויהי מזמן ימים בשובו אל כפר נהום וישמעו כי הוא בבית: ² ויאספו רבים מורה עד אפס מקום לעמוד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר: ³ ויבאו אליו אנשים ונשים איש נכח נכה אברים וושאו בארכעה: ⁴ ולא יכולו לנשאת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה וירידו את המשכב אשר שכבלליה נכח האברים: ⁵ ויהי קראות ישוע את אמוניים ויאמר אל נכח האברים בני נשלחו לך חטאיך: ⁶ ויהיו מן הסופרים ישבים שם ווחשבים בכלם לאמր: מה ידבר זה גדופים כאלה מי יכול לסלח חטאיהם בלתי האלים לבדו: ⁸ וידע ישוע על כהה חשבו בכלכם ויאמר אליהם מודע החשבו כאלה בלבד בלבכם: ⁹ מה הנקל האמר אל נכח האברים נשלחו לך חטאיך אם

ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלים: ² כתוב בכינויים הדני שלח מלאכי לפניו ופנה דרך לפניו: ³ קול קורא במדבר וקורא טובילת התשובה לסלילת יוחנן טבל במדבר וקורא טובילת התשובה לסלילת החטאיהם: ⁵ ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנهر הירדן מתודים את חטאיהם: ⁶ ויהנן לבוש שער נמלים ואзор עוז במתנוו ואכל חנבים ורבש העור: ⁷ ויקרא לאמר בוא אבא אחרי החזק ממני אשר אינו כדי לכרע ולהתיר את שרווק נעליו: ⁸ אני טבלתו אתם במים והוא יטבל אתכם ברוח הקודש: ⁹ ויהי ביוםיהם ההם ויבא ישוע מנצרת אשר בנילו יטבל על ידי יוחנן בירדן: ¹⁰ ויהי אך עלה עליה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיוונה ירדת עליו: ¹¹ ויהי קול מן השמיםatha בני יידי איש רצתה נשוי בו: ¹² ואחריו כן הוציאו הרוח המדברה: ¹³ ויהי שם במדבר ויקרא את מלכויות האלים שבו והאמינו בבשורה: ¹⁴ ואחריו אשר הסגר יוחנן באישוע הנילילה שורתו: ¹⁵ מלאה ויקרא את מלכויות האלים שבו והאמינו את שמעון ואת העת והנעה מלכויות האלים שבו והאמינו בבשורה: ¹⁶ ויהי בהתחלה על יד ים הנילו וירא את שמעון ואת אנדרי אחיו שמעון פרושים מצודה בהם כי דיניהם היו: ¹⁷ ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואישםכם לדיני אנשים: ¹⁸ ויעזבו מהר את מכמורתיהם וילכו אחריו: ¹⁹ ויהי כבardo מעט שם ורא את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו ונם המה באניה מתקניהם את המכמורות: ²⁰ ויקרא מהרה אליהם ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו: ²¹ ויבאו אל כפר נהום וימחר לבוא בשבת לביית הכנסת ולמד: ²² וויתרוממו על תורה כי היה מלמדם כבעל נבורה ולא כספרים: ²³ ואיש היה בבית הכנסת אמר רוח טמאה בו ווצעק לאמר: ²⁴ אהה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתי מי אתה קדוש האלים: ²⁵ ויגער בו ישוע לאמר האלים וצא ממנה: ²⁶ ויסתבחו רוח הטמאה ויצעק בקהל נдол וויצא ממנה: ²⁷ ויבחלו כלם וישאו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בנבורה הוא מצוה והנה שמעות לו: ²⁸ ויצא שמעו מהר

וירא אמר אליהם הנכון שבת להיטיב או להרע להציג נפש או לאבדה וחירשו: זובט אליהם סביב בחמה וויה עצב על טמותם לבבם ואמר אל האיש פשט את יידך וופש ידו ותרפא ותשב אחרת: ז והפרושים יצאו מהרעה וויתעכו עליו עם הורדוסים לאבדו: ז וישוע סר שם עם תלמידיו אל יד הום וילכו אחריו המן עם רב מן הגליל ומיהודה: ז ומירשלים ומאדום ומעבר הירדן ומסכיבות צור וצידון המן רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו: ז ויאמר אל תלמידיו כי יוכנו לנו אניה קטנה מפני העם למן לא יהצחו: ז כי רפא לרבים עד כי החפלו עליו כל המנוגעים לנגע בו: ז וזהירות הטמאות כראותן אותו נפלו לפני ותצעקנה לא אמר אתה הוא בן אלהים: ז ויגער בהן מאי אשר לא הגלינה אותן: ז ויעל אל החר ויקרא אל אשר הוא חփץ בסם ויבאו אליו: ז ויישם שנים עשר איש למן יהיו אותו ולמן ישלחם לקרא: ז וזה היה להם השلطן לרפא את התחלאים ולגרש את השדים: ז ויכנה את שמעון בשם פטרוס: ז ואת יעקב בן זבדי ואת יהנן אחיו יעקב ויכנה אתם בשם בני רנוש הוא בני רעם: Z ואת אנדרי ואת פיליפוס ואת בר תלי מאי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן החלפי ואת תדי ואת שמעון הקני: Z ואת דודורה אש קורות אשר נם מסרו: Z ויבאו הביתה וישב המן העם להחטא עד כי לא יכול אף לאכל לחם: Z וירושמו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי אמרו יצא מדעתו: Z והסופרים אשר ירדנו מירשלים אמרו כי בעל זובב נכנס בו ועל ידי שר השדים הוא מנרש את השדים: Z ויקרא אותם אליו וידבר להם במשלם לאמר אין יכול להשطن לגרש השטן: Z ואם נחלה קה מלוכה על עצמה לא תוכל לעמוד הבית הזה: Z ובית אם נחלה על עצמו לא יוכל לעמוד הבית הנבוד ולנו לא אם לא יאסר בראשונה את הנבוד ואחר יששה את ביתו: Z אמר אכן לכם כי כל החטאים יסלו לבני אדם וכל הגורפים אשר ינדפו: Z אך המנידף את רוח הקדרש אין לו סליחה לעולם כי יאש בעונו לנצח: g166, aiōnios g165, aiōn

אמור קום שא משכבר והתהלך : 10 אך למען תדעוני כי לבן האדם יש השלtan לסלוח החטאים באرض ויאמר אל נכה האברים : 11 לך אני אמר קום שא את משכברך וולדך אל ביתך : 12 ויקם פתאמה וישא את משכברך ויצא לעניינו כלם עד כי השתטמו כלם ווישבחו את האלהים לאמר מועלם לא ראיינו כזאת : 13 וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדם : 14 ויהי בעברנו ויראה את לוי בן חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילד אחריו : 15 ויהי כאשר הסב בביתו ויסבו מוכסמים וחטאיהם רבבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבבים היו היל היליכים אחריו : 16 והסופרים והפרושים רואו אותו אכל עם המוכסמים והחטאיהם ויאמרו אל תלמידיו למה זה עם החטאיהם והמוכסמים אכל רבכם : 17 וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החלים לא באתי לקרה הצדיקים כי אם החטאיהם להשובה : 18 וותלמידי יהנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדרוש תלמידי יהנן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך אנים צמים : 19 ויאמר אליהם ישוע איך יכולו בני החפה לצלום בעוד החתן עמהם כל מי היה החתן עמהם לא יכולו לצלום : 20 הנה ימים באים ולkeh מאתם החתן ואו יצומו ביוםיהם ההם : 21 אין תפר מפלתנית בנד חדש על שמלה בלה כי או ינתק מלויו החדש מן הכללה והרע הקריעה : 22 ואין נתן יין חדש בנادرות בלילה כי או יבקע היין את הנادرות והיין ישפך והנادرות יאבדו אבל בנادرות חדשים ניתן היין החדש : 23 ויהי בעברנו בשכת בין הקמה ויחלו תלמידיו לקטף מלילת בלכחים : 24 ויאמרו אליו הפרושים ראה מה הנה עושים בשכת דבר אשר לא יעשה : 25 ויאמר אליהם הכי לא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו חסר ורעב הוא ואשר היו אתו : 26 כי בא אל בית אליהם בימי אביכר הכהן הגדול ויאל את לחם הפנים אשר לא נכנן לאכללה כי אם לכהנים ויתן גם לאנשים אשר אתו : 27 ויאמר אליהם השבת נשעה בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת : 28 לבן בן האדם אדרון הוא גם לשכת :

3

3 וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשנה:
2 ויתבוננו בו אם ירפאחו בשבת למען ימצאו עליו שטנה:
3 ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד בזוק:

לו לשמעו ישמעו: 24 ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מודדים בה מוד לכם ועוד יוסר לכם השמעיים: 25 כי מו שיש לו נתון נתן לוומי שאין לו נם את אשר יש לו יקח ממן: 26 ויאמר מלכות האלים היא כאשר ישילך איש זרע על הארץ: 27 וישן וksam לילה ויום והזרע יצמוח ונגדל והוא לא ידע: 28 כי הארץ מלאיה מוציאה פריה את הדשא הראשונה ואחריו את השבלת ואחריו כן את החטה המלאה בשבלות: 29 וכאשר נמל הפרי ימהר לשלח את המגול כי בשל הקציר: 30 ויאמר אל מה נהרمه את מלכות האלים ובאי זה משל נשילנה: 31 כנרגר של חרדל אשר יזרע בארץ והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ: 32 ואחריו הזרעו יעלה יונדל על כל הרים ועשה ענפים נדלים עד אשר יוכלו עופ השמיים לקנן בצלו: 33 ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע: 34 ובכלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יbaar להם את הכל: 35 ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות ערבי נברעה הארץ: 36 ויעזבו את המון העם ויקחו אותו כאשר הוא באניה ונם אניות אחריות הלוغو עמו: 37 ותקם רוח סערה נדולה וישטפו הנלים אל תוך האניה עד אשר כמעט מלאה: 38 והוא ישן על הסכת באחרי האניה ויירדו אותו ויאמרו אליו רבי האין דאג לנו כי נאבד: 39 ויועור וינגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדרולה: 40 ויאמר אליהם למה כקה אתם חרדים איך אין לכם אמונה: 41 וויראו יראה גדרולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר נם הרוח והם שמעים לו:

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הנדרים: 2 והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראותו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: 3 ומושבו בקברים ונם בעבותים לא יכול איש לאסרו: 4 כי פעמים הרבה אסרונו בcablim ובעתבים ויתנק את העבותים וישבר את הcablim ואין איש יכול לכבשו: 5 והמידليل והיום היה בהרים ובקרים עצק ופיצע את עצמו באבני: 6 ויהיו כראתו את ישוע מרוחק וירץ וישתחוו לו: 7 ויזעק בקהל גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלים אני משבעך אשר לא תטעני: 8 כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: 9 וישראל

סביביו ויאמרו אליו הנה אמר ואיך בחוץ מבקשים אותן: 33 ויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחוי: 34 ויבט סביב אל היישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחוי: 35 כי כל אשר יעשה רצון האלים הוא אחוי ואחותי ואני: 4 וישב אל הים ויחל ללמד ויקחלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה ביום וכל העם עמד על חוף הים ביבשה: 2 וולמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם: 3 שמעו שמו הנה הזרע יצא לזרע: 4 ויהיו בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמיים ויאכלו: 5 ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כירח המשמש ויצרב ויישב כי אין לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו ולא נתן פרוי: 8 ויש אשר נפל על הארץ הטובה ויתן פרי עליה ונגדל ויישם וה שלשים שעדרים וזה ששים וזה מאה: 9 ויאמר אליהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: 10 ויהי בהיותו לבדו וישאלו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל: 11 ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלים ואשר בחוץ להם הכל במשלים: 12 למען יראו ולא ידעו ושמו שמו ולא יבינו פן ישבו ונصلח לחטאתם: 13 ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם: 14 הזרע הוא זרע את הדבר: 15 ואלה הם הנורעים על יד הדרך אשר יזרע בסם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרע בלבכם: 16 וכן הנורעים על מקומו הסלע הם השמעיים את הדבר ומחר בשמה יקחוה: 17 אך אין להם שרש בקרובם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדוט הדבר מהרה יכשלו: 18 והאחרים הנורעים בין הקצים הם השמעיים את הדבר: 19 ודן העולם הזה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו: 20 ואלה המזוערים על הארץ הטובה הם השמעיים את הדבר ומקבלים אותו ועשיהם פרי לששלים שעדרים ולשדים ולמה: 21 ויאמר אליהם כי יביא הנר לע מען יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למען יעלחו על המנורה: 22 כי אין דבר סתום אשר לא יגלה ולא נעלם דבר כי אם למען יבא לנלו: 23 כל אשר אונים

לאיש ללכת אותו בלחוי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן אחוי יעקב: ³⁸ ויבא בית רח' הנסטה וירא המון היכים והAMILIM הרבה: ³⁹ ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא: ⁴⁰ וישחקו לו והוא נרש את כלם ויקח את אביו הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה: ⁴¹ ויאחו ביד הנערה ויאמר אליה טלית קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא: ⁴² ומידי קמה הילדה והתהלהך והיא כת שיתים עשרה שנה וישמו שמה גדולה: ⁴³ ויזהר אתם מד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר להן לה לאכול:

6 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו: ² וביום השבת החל למלמד בבית הנסטה וישמעו רבים וישתוממו לאמור מאיין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשנו נברות כאלה על ידיו: ³ הלא זה הוא החרש בן מרים ואתי יעקב יווסט ויהודיה: ושמעון והלא אהיתו אנתנו פה ויהי להם למכשול: ⁴ ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובין קרוביו וביבתו: ⁵ ולא יוכל לעשות שם פלא רך על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאים: ⁶ וויתמה על חסרון אמונה ויסב בכפרדים סבוב ולמד: ⁷ ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויין להם שליטן על רוחות הטמאה: ⁸ ויציו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרכ וולזו מקל לבחון לא תרמיל ולא לחם ולא נשחת בחונורה: ⁹ רך להיות נועל סנדלים ושתי כתנות לא ילבשו: ¹⁰ ויאמר אליהם במקום אשר TABOT ישבו בו עד כי תצאו משם: ¹¹ וככל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונעירו את עפר כפות רגליך לעזרת لهم Amen אני אמר לכם LSDM וLEMERAה KIL בימים הדין מן העיר היהיא: ¹² ויציאו ויקראו לשוב בתשובה: ¹³ ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאים: ¹⁴ וישמע עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יהנן הטובל קם מן המתים ועל כן פעלות בו הנבודות: ¹⁵ ואחרים אמרו כי הוא אליו ואחרים אמרו כי בבא הוא או כאחד הנביאים: ¹⁶ וישמע הורדוס ויאמר יהנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעליו הוא קם מן המתים: ¹⁷ כי הוא הורדוס שלח לתשוף את יהנן ויאסרתו בבית הסחר בnal הורדיה אשת פילופוס אתו מה שמקד ויען ויאמר לנווןשמי כי רביהם אנחנו: ¹⁸ ויתהן אליו מאד לבלהו שלחם אל מהוז לארץ: ¹⁹ ועדר חזירם רבים היה שם במרעה ההרים: ²⁰ ויתהנו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבא אל תוכם: ²¹ ווינח להם ויצאו רוחות הטמאה ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המورد אל דים אלפיים במספר ויטבעו בים: ²² וינסו רעי החזירים וינידזו זאת בעיר ויראו את אחוי השדים אשר הלינו בו והוא יושב מלכש וטוב שכל ויראו: ²³ וויספרו להם הראים את אשר עשה לאחוי השדים ואת דבר החזירים: ²⁴ ויחלו להתהן לו לסור מגבולייהם: ²⁵ ויהיו ברדתו אל האניה התהן אליו האיש אשר היה אחוי שרים לחתו לשבת עמו: ²⁶ ולא הינה לו כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני משפחתך והנד להם את הנדלות אשר עשה לך יהוה ויתנך: ²⁷ וילך לו ויתחל לקרא בעשר הערים את הנדלות אשר עשה לו ישוע ויתמוהו כלם: ²⁸ וישב ישוע ל עבר באניה אל עבר הים ויקח אליו המון רב והוא על שפת הים: ²⁹ והנה בא אחד מראשי הנסטה ושמו יאיר וירא אותו ויפל לרגליו: ³⁰ ויתהן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלה עד למותו בא נא ושם יידך עליה למען תרפא ותחיה: ³¹ וילך אתה וילכו אחריו המון רב וידחקו: ³² ואשה היה זבת דם שותם עשרה שנה: ³³ והיה סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא להוציא ולהי חליה חזק מאד: ³⁴ ויהי כسمעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בגדו: ³⁵ כי אמרה רק אם אנע בבדנו אוושע: ³⁶ וויבש מקור דמייה פתאם ותבן בברשה כי נרפא נגעה: ³⁷ וברגע ידע ישוע בנפשו כי נבורה יצאה ממנה ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע בבדני: ³⁸ ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע بي: ³⁹ ויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת: ⁴⁰ ותירא האש והחרד כי ידעוה את אשר עשתה לה ותבא ותפל לפני ותגדר לו את האמת כליה: ⁴¹ ויאמר אליה בתי אמוןך הוושיע לך לכלי לשולם וחיות מננעהך: ⁴² עודנו מדבר והנה באים מבית הראש הנסטה לאמר בתק מהה למה הטריה עוד את המורה: ⁴³ וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל הראש הנסטה אל תירא רק האמינה: ⁴⁴ ולא הינה

ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שניהם חילק לכלם: ⁴² ויאכלו כלם וישבעו: ⁴³ ווישאו מן הפתוחות מלוא סלים שנים עשר ונם מן הדמים: ⁴⁴ והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלף איש: ⁴⁵ ואחרי כן האין בתלמידיו לרדרת באניה ולבור לפניו אל עבר הים אל בית צירה עד שלחו את העם: ⁴⁶ ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההר להתפלל: ⁴⁷ ויהי ערב והאנה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה: ⁴⁸ וירא אותם מתעלמים בשוטם כי הרוח לננדם ויהי כעת האשמרת הרביעית ויבא אליהם מטהלך על פני הים ויאל לעbor לפניהם: ⁴⁹ והם בראתם אותו מטהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו: ⁵⁰ כי כלם ראוו ויבחלו או דבר אתם ויאמר אליהם חזוק כי אני הוא אל תיראו: ⁵¹ וירד אליהם אל האניה והרוח שכחה ווישתומו עוד יותר בכלכם ויתממו: ⁵² כי לא השכilio בדבר כבדות הלחם מפני טמותם לבכם: ⁵³ ויעברו את הים ויבאו ארצת גניש וירכבו אל היבשה: ⁵⁴ ויהי כאתם מן האניה או היכירם: ⁵⁵ וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולמים במשכבות אל כל מקום אשר שמו כי שם הוא: ⁵⁶ ובכל מקום אשר יבא אל הקרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולמים בחוזיות יתחננו לו כי יגע רק בаницת בנדו והיה כל אשר נגעו ונושעו:

7 ויהכלו אליו הזרים ומן הסופרים אשר באו מירושלים: ² ויהי בראשם מתלמידיו אכלים לחם בטמא ידיםם بلا נטילה וויכוחו אתם: ³ כי הזרים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחצוי את ידים עד הפרק באחום בקבלת הוקנים: ⁴ וזאת אשרמן השוק אין אכלים بلا טבילה ועוד דברם אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילה כסות וכדים וירות ומטות: ⁵ וישאלו אותו הזרים והסופרים מרוע תלמידיך אין נחנים על פי קבלת הוקנים כי אכלים לחם بلا נטילת ידים: ⁶ ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליהם החנפים ככתוב העם הזה בשפטינו כבדוני ולבבו רחק מני: ⁷ ותהי יראתם אני מזות אשים מלמדים: ⁸ כי שעבתם את מזות אלהים לאחוי בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסתות וכאהלה רבות אתם עשי: ⁹ ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מזות האלים כדי

אחייו כי אתה לך לו לאשה: ¹⁸ יען אשר אמר יוחנן אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך: ¹⁹ ותשפטו אותו הורודיה ותבקש המתו ולא יכלת: ²⁰ כי הורדוס ירא את יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ויין בערו והרבה עשה בשם אלו ויאהב לשם עשה: ²¹ ויבא היום המכשר כי הורדוס ביום הדרת אתו עשה משתה לדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגילים: ²² ותבא בת הורודיה ותירק ותיטב בעיני הורדוס וב עיני המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלי ממניא את אשר תחפצי ואתן לך: ²³ וישבע לה לאמר כל אשר תשאלי ממניא אתן לך עד חצי מלכותי: ²⁴ והצא ותאמר לאמה מה לבודא אל המלך ותשאל לאמר רצוני אשר תחן לי עתה בקערה את ראש יוחנן המטביל: ²⁵ וויחצוב המלך מארך בעבור השבועה והמסבים עמו לא רצח להסביר פניה: ²⁷ ומיד שלח המלך אחד הטבחים יצחו להבי את ראשו: ²⁸ וילך ויכרת את ראשו בבית הסהר ויביאו בקערה וויתנוו לנערה והנערה נתנה אותו אל אםה: ²⁹ ושמעו תלמידיו ויבאו וישאו את נויתו וישימו בקבר: ³⁰ ויקחלו השלחים איל ישוע ויונדו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו: ³¹ ויאמר אליהם באו אתם לבוד אל מקום חרבה וגנוו מעת כיربים היו הבאים והיצאים עד לאין עת להם לאכול: ³² וילכו משם באניה אל מקום חרבה לבוד: ³³ וההמן ראה אותם יצאים ויכרדו רבים וירוצו שמה ברגיליםם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו: ³⁴ ויצא וירא המן עם רב ויהמו מיעו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל ללמד אותם דברים הרבה: ³⁵ ויהי כאשר רפה היום על רובו וינשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום הרב והווים רד מאד: ³⁶ שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לכנסות להם לחם כי אין להם מה לאכל: ³⁷ ויען ויאמר אליהם תננו אתם להם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לכנסות לחם במאתיים דינר ונתן להם לאכלה: ³⁸ ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכwo וראו ידעו ויאמרו חמיש ושני דינם: ³⁹ ויצאו אותם לשכתם חברה החקרה לבדה על ירך הדשא: ⁴⁰ וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים: ⁴¹ ויקח את המשת ככרות הלחם ואת שני הדנים וישא עינוי השמייה ויברך

37 ווישתוממו עד מאר ויאמרו את הכל עשה יפה נם
החרשים הוא עשה לשמעים נם האלונים למדברים:

8 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה
יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: 2 נכמרו
רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדיו ואין להם
לחם לאכל: 3 והיה בשליחו אותם רעבים לbitיהם
וחעלפו בדרך כי יש מהם אשר בא ממרחך: 4 ויענו אותו
تلמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה מה במדבר
לחם: 5 וישראל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו
שבע: 6 ויצו את העם לשבת לארץ וקח את שבע ככרות
לחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם
וישמו לפני העם: 7 ויהי להם מעט דנים קטנים ויברך
ויאמר לשום לפניהם גם את אלה: 8 ויאכלו וישבעו
וישאו מן הפחותים הנוטרים שבעת דורדים: 9 והאכלים
הו כארבעת אלף איש וישלחם: 10 אז ירד באניה עם
תלמידיו ויבא אל גליות דלמוןאת: 11 וויצאו הפרושים
ויחלו לחתוכה אותו וישראל ממעמו אותן מן השמיים והם
מנסים אותו: 12 ויאגח ברוחו ויאמר מה הדרור הזה מבקש
לו אותן אמר אני לך אם ינתן אותן לדור זהה: 13
ויעזב אותם וירד באניה וישב וייעבר אל עבר הים: 14
וישכחו לקחת אותם לחם ולא היה להם באניה בלתי אם
כבר לחם אותן: 15 וויהר אותן לאמר ראו השמרו لكم
משאר הפרושים ומשאר הורדוס: 16 ויחשבו ויאמרו
איש אל רעהו על כי לחם אין אנחנו: 17 וירדע ישוע ויאמר
לهم מה תהשבו על כי לחם אין לכם העוד לא חשלילו
ולא חבינו ולבעם עודנו מטמطم: 18 ענים لكم ולא
תראו ואנויים لكم ולא חשמעו ולא תזכרו: 19 כאשר
פרשתי את חמישת הכרות הלחם לחמשת אלף איש
כמה סלים מלאי פתוחים נשאותם ויאמרו אליו שנים
עשר: 20 ובשבע לארבעת אלף איש כמה דורדים מלאי
פתוחים נשאותם ויאמרו אליו שנים: 21 ויאמר אליהם
איך לא תבינו: 22 ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש
עיר ויתחננו לו לנעת בו: 23 ויהיו ביד העור וויליכדו
אל מחוץ לכפר וירק בעינויו וישם את ידיו עלינו ויאלהו
לאמר הראה אתה דבר: 24 ויבט ויאמר אראת בני
האדם כי מתחלכים כאילנות אני ראה: 25 וויסוף לשום
את ידיו על עינויו ותפקנה עינויו וירפא וירא הכל היטב

שתשمرו את קבלתכם: 10 כי משה אמר כבד את אביך
ואת אמך ומקל לאביו ואמו מות ימות: 11 ואתם אמרים
איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרשו מתנה לאלהים
כל מה שאתה נהנה לי: 12 ולא תניחו לו לעשות עוד
מאומה לאביו ולאמו: 13 ותפכו את דבר האלהים על
ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עושים:
14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אליו כלכם
והבינו: 15 אין דבר מוחז לאדם אשר יכול לטמא אותו
בבא אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממן הנה מה
יטמא את האדם: 16 כל אשר אזנים לו לשמע ישמע: 17
ויהי כאשר שב הביתה מן החמון וישאלו תלמידיו על
דבר המשל: 18 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה
הלא חשלילו כי כל הבא את חוק האדם מוחצזה לו לא
יטמאנו: 19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא
למציאות להבר כל אכל: 20 ויאמר היוצא מן האדם
הוא מטמא את האדם: 21 כי מתווך לב האדם יצאות
המחשובות הרעות נאף וונגה ורצוח וגנוב ואהבת בצע
ורשעה ורמיה ווללות וצרות עין ונדרך ודורן וסללות:
22 כל הרעות האלה מקרוב האדם הן יוצאות ומטמאות
אתו: 24 ויקם שם וילך לו אל נבולות צור וצידון
ובבאו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכול להסתה:
25 כי אהše אשר רוח טמאה נכנסה בכתה הקטנה שמעה
את שמעו ותבא ותפל לרנגלו: 26 והאהše יונית וארץ
מולדהה כגען אשר לסוריה ותבקש ממנו לנרש אර השדר
מבתה: 27 ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה
הبنים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לעזרו
הכלבים: 28 ותען ותאמר אליו בן אדרני אבל נם צעריו
הכלבים יأكلו תחת השלחן מפזרורי לחם הבנים: 29
ויאמר אליה בוגלך דברך זה לך לך יצא השד מבתק
30 ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חמתה
והshed יצא ממנה: 31 וישב וויצא מגובל צור וצידון ויבא
אלים הגוליל בתוק נוביל עשר הערים: 32 ויביאו אליו
איש אשר היה חרש ואלים ויתחננו לו לשום עליו את ידו:
33 ויקח אותו לבודו מקרוב החמון וישם את אצבעתו
באוניו וירק וונע על לשונו: 34 ויבט השמיימה ויאנה
ויאמר אליו אפתח ופרושו הפחה: 35 וברגע נפתחו אוניו
ויתר קשור לשונו וידבר בשפה ברורה: 36 וויהר אותו
כי לא יספרו לאיש וכאשר יהודים כן ירבו להזכיר:

עד למרחוק: 26 וישלחו אל ביתו לאמר אל הבא בתוך הכהר ואל דבר לאיש בכפר: 27 ויצא ישוע ותלמידיו לлеч אל כפרי קיסרין של פילופוס וייחד בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם מה אמרים עלי האנשים מי אני: 28 ויענו ויאמרו יוחנן המתבל ויש אמרים אליהם ואני: 29 וישאל אותם לאמר ואחרים אמרים אחד מן הנבאים: 30 וישאל אותם לאמר אתה מה תאמרו על מי אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח: 31 ויצו אותם בנהר לבתיו דבר עלי לאיש: 32 ויהל למדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי הוקנים והכהנים הגדולים והסופרים ווימת מקצת שלושת ימים קום יקום: 33 והוא בגולו דבר את הדבר הזה ויקחטו פטרוס ויהל לנער בו: 34 ויפן אחדריו ויבט את תלמידיו ויגער בדבריו לאמר סור מעל פני השטן כי אין לך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם: 35 ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפש לлеч אחריו יחש בנפשו וישא את צלבו וילך אחרי: 36 כי כל אשר יחפש להוציא את נפשו תאבר נפשו ממנה וכל אשר תאבר לו נפשו למען ולמען הבשרה הוא יושענה: 37 או מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו: 38 או מהותן איש פרידון נפשו כי כל אש אשר היה אני ודברי לו להרפה ברור הנאף והחותה זהה אף הוא יהיה להרפה לבן האדם בבוואר בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים:

9 ויאמר אליהם אמרן אמר אני לכם כי יש מן העמדים מה אשר לא יטעמו מות עד כי ראו מלכות האלים באה בגבורות: 2 ואחריו ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אותו לברם וישתנה לעיניהם: 3 ובנדיו נהיו מוהרים לבנים מאר כשלג אשר לא יכול כובס הארץ להלbin כמוהם: 4 וירא אליהם אליהם ומשה מדברים עם ישוע: 5 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבינו טוב והו לנו מה עשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: 6 כי לא ידע מה ידבר כי היו נבחלים: 7 בני יידי אלו שמעו: 8 והמה הביטו כה וכח אמר זה וזה בני יידי אלו שמעו: 9 והם לאו עוד איש בלתי את ישוע לבדו אתם: 10 וירדו מן ההר ויזהרים לבתיו הנגיד לאיש את אשר רוא עד כי יקום בן האדם מן המתים: 11 וישמרו את הדבר

בתוכם ויחבקהו ויאמר להם: 37 כל אשר יקבל בשם
 ילד אחד כזה הוא מקבל אותו וכל אשר אותו קיבל איננו
 מקבל אותו כי אם את אשר שלחני: 38 וויען יהונתן ויאמר
 אליו רבי דאנינו איש מניש שדים בשםך ואיננו הולך
 אחרינו ונכלאנו עין אשר לא הולך אחרינו: 39 ויאמר
 ישוע אל תכלאחו כי אין איש עשה גבורה בשםך ויכול
 במהרה לדבר בירעה: 40 כי כל אשר איננו ננדנו הוא
 בעדרנו: 41 כי כל המשקה אתכם כוס מים בשםך על אשר
 אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבך שכרו: 42
 וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים כי טוב לו שיתלה
 פלח רכב על צוארו והשלך בים: 43 ואם יידך תכשילדך
 קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהוות לך שני
 ידים ותלך אל נינהם אל האש אשר לא תכבב: (Geenna)
 44 אשר שם חולעתם לא חמota ואשם לא תכבב: 45
 ואם רגליך תכשילדך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים
 מהוות לך שני רגליים ותשלך ל.nihנים אל האש אשר
 לא תכבב: (Geenna) 46 אשר שם חולעתם לא חמota
 ואשם לא תכבב: 47 ואם עיניך תכשילדך עקר אתה טוב
 לך לבוא אל מלכות האלים בעין אחת מהוות לך שני
 עינים ותשלך לנינהם: (Geenna) 48 אשר שם חולעתם
 לא חמota ואשם לא תכבב: 49 כי כל איש באש מלח וכל
 קרבן במלח מלח: 50 טוב המלח ואם המלח היה תפל
 במנה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום
 בינויכם:

10 ויקם שם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן
 וקחהלו עד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם: 2 ווינשוו
 אליו הפרושים וישאלויהם אם יכול איש לשלה את אשתו
 והם מנסים אותו: 3 וויען ואמר אליהם מה צוה אתכם
 משה: 4 ויאמרו משה התיר לכתוב ספר כריתה ושלחה:
 5 וויען ישוע ויאמר אליהם בעבר קשי לבבכם כתוב
 לכם את המצויה הזאת: 6 אבל מראשת הבריאה זכר
 ונקבה עשה אתם אליהם: 7 על כן יעזב איש את אביו
 ואת אמו ורבק באשתיו: 8 והוא שניהם לבשר אחד ואם כן
 אפוא אינם עוד שניים כי אםبشر אחד: 9 ולכן את אשתו
 חבר אליהם לא יפרידנו אדים: 10 ויהי בביתו וישובו
 תלמידיו לשאל אותו על זאת: 11 ויאמר אליהם המשלח
 את אשתו וילקח אחרית נאף הוא עלייה: 12 ואשה כי תעוזב
 להרים ולסופרים וירשעיהו למות וימסרו אותו לנויים:

34 ויהתלו בו ויכחו בשוטים וירקו בפניהם וימיתחו ובאים
השלישי קום יקומו: 35 ויקרכו אליו יעקב וויחנן בני זברדי
ויאמרו רבוי אתה נפשנו כי תשנה לנו את אשר נשאל
מןך: 36 ויאמר אליהם מה אויתם כי עשה לכם: 37
ויאמרו אליו תנא לנו לשבת אחד לימיינך ואחד לשמאליך
בכבודך: 38 ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר
שאלתם היכל תוכלו לשאות את הocus אשר אני שתה
ולחטבל בטבילה אשר אני נתבל בה: 39 ויאמרו אליו
nocל ויאמר אליהם ישוע את הocus אשר אני שתה תשטו
ובטבילה אשר אני נתבל בה חטבלו: 40 אך שבת לימיינך
ולשםאיין אין בידי לחתה בלתי לאשר הוכן להם: 41
ויהי כשמע את העשרה ויחלו לכעוס על יעקב וויחנן:
42 ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי
הנחשבים לשרי הגנים הם רדים בהם ונודלים שולטים
עליהם: 43 ואתם לא כן ביןיכם כי אם החפץ להיות
נדול ביןיכם יהיה לכם למשרת: 44 והחפץ להיות בכם
ראשון יהיה עבד לכל: 45 כי בן האדם אף הוא לא בא
למען ישרתו כי אם לשרת ולהתאות נפשו כספר תחת
רבים: 46 ויבאו ירידיו ויהי עצתו מיריחו הוא ותלמידיו
והמנון עם רב והנה ברטמי בן טמי איש עוז ישב על יד
הדרך לשאל נדבות: 47 יישמע כי הוא ישע הנצרי ויחל
לצעק ויאמר أنا בן דוד ישוע חנני: 48 ויגערו בו רבים
להשתיקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני: 49 ויעמוד ישוע
עליו העור רבו כי אראה: 50 ויאמר ישוע אליו לך
אליו העור רבו כי אראה: 51 ויאמר ישוע אליו לך
לך אמונך הוועיטה לך ופתאם ראה וילך אחריו ישוע
בדרכך:

11 ויהי כאשר קרכו לירושלים אל בית פni ובית הני
בהר הזיתים וישלח שנים מתקלמידו: 2 ויאמר אליהם
לכו אל הכהר אשר ממולכם והיה כבאים שמה תמצאו
עיר אסורה אשר לא ישב עליו אדם אותו התרינו והביאו:
3 וכי יאמר אליכם איש למה תשעו את אמורתם האדון
צריך לו וברגע ישלחנו הנה: 4 וילכו וימצאו העיר אסורה
אל השער בחוץ על אם הדרך ויתרווו: 5 ואנשימים מן
העמדרים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתר את

העיר: 6 ויאמרו אליהם כאשר צום יושע ווינו להם: 7
וביבאו את העיר אל יישוע וישליך עליו את בגדיהם ושב
עליו: 8 ורבים פרשו את בגדיהם על הדרך ואחריהם
כרתו ענפים מן העצים ווישתחו על הדרך: 9 ווהלכים
לפניהם ואחריו צעקים לא אמר הוועה הבא בשם יהוה
יהוה: 10 ברוכחה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה
וושע נא במרומים: 11 ויבא ישוע ירושלים ואל בית
המקדש וירא ויתבונן על הכל והוים רפה לעורב ויוצא
אל בית הני עם שנים העשר: 12 ויהי ממחרת בזאתם
מכיתה הני וירעב: 13 וירא תאגה מרחוק ולא עלים ויבא
לראות הימצא בה פרי ויקרב אליו ולא מצא בה כי
אם עלים בלבד כי לא היה עת התאנים: 14 ויען ויאמר
אליה מעה איש אל יاقل פרוי מך עד עולם וישמעו
תלמידיו: (16g אהן) 15 ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל
המקדש ויחל לנרש שם את המוכרים ואת הקונים
ויהפוך את שלוחות השלוחנים ואת מושבות מקרי הונינים:
16 ולא הניח לאיש לשאת כל'י דרך המקדש: 17 וילמד
ויאמר להם הלא כתוב כי בית תפלת יקרא לכל
העמים ואתם עשיתם אותו מערת פירותם: 18 וישמעו
הסופרים וראשי הכהנים ויתגכלו ابو להשמדיו כי ירא
מןפו יען אשר כל העם משותומים על תורה: 19 ויהי
בערב ויצא אל מחוץ לעיר: 20 ויהי הם עברים בבקר
ויראו את התאגה כי יבשה עם שרשיה: 21 ויזכר פטרוס
ויאמר אלו רבי הנה התאגה אשר ארرتה יבשה: 22
ויען ישוע ויאמר אליהם תהו נא בכם אמונה אלהים:
23 כי אכן אמר לך אשר יאמיר לך הדר הוה
הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין
כי היה כאשר אמר לנו גם היה לו: 24 על כן אני אמר
לכם כל אשר תשלו בהחפלהם האמינו כי תקו ויהי
לכם: 25 וכי תעמדו להחפלה תשלוח לכל איש אשר
בלבבכם עליו למען ישלח לכם אביכם שבשים אף
הוא את פשעיכם: 26 ואתם אם לא תשלוחו אף אביכם
שבשים לא יסלח לכם את פשעיכם: 27 וישבו ויבאו
ירושלים ויהי הוא מטהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים
הנדולים והסופרים והזקנים: 28 ויאמרו אליו בא זר
רשوت אתה עשה אלה ומני נתן לך את הרשות הזאת
לעשות את אלה: 29 ויאמר ישוע אליהם נס אני אשאלה
אתכם דבר אחד ואתם השיבו ואני אמר לכם בא זר רשות

שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע: 21 ויקח אתה השני ימתו ולא הניתה והשלישי: 22 ויקחוה כל השבעה ולא השairoו אחריהם זרע ואחריו מותם כלם מתה נס האשה: 23 ועתה בתחית המתחים קשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה הייתה לאשה: 24 ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם חיים באשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את גבורת האלהים: 25 כי בעת קומם מן המתים האנשימים לא ישאו נשים ולא נשאננה אך יהיו כמלacci השמיים: 26 ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראות בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לא אמר אני אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: 27 האלהים איןנו אלהי המתים כי אם אלהי החווים لكن הרובות לתחוטה: 28 ואחד מן הסופרים שמע אותם מותחים וירקב אליהם יירא כי חיטב השיבם וישאלתו מה היא הראשנה לכל המצות: 29 ויען ישוע וירבר אליו הראשנה לכל המצות היא שמע ישראלי יהוה אלהינו יהוה אחד: 30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מادرך ואת היהת לדרוך כמוך ואין מצוח נדוליה מала: 32 היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוח נדוליה מала: 33 ייאמר אליו הסופר אמן רבייפה דברתיכי אלהים אחד והוא אין עוד מלבדך: 34 ולאהבת אותו בכל לבך ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולאהבה את הרע כנפשו נדוליה היא מכל עלות וובחים: 35 וירא ישוע כי ענה בדעתו ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלוהים ואיש לא ערבות עד אתה לשוב לשלאל אותו שאלת: 35 ויען ישוע בلمודו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן דוד: 36 וזהו דוד אמר ברוח הקודש נאם יהוה לאדרני שב לימי עדו אשית איביך הדרם לרגליך: 37 הנה דוד בעצמו קרא לו אדרון ואיך הוא הבנו ויאהב רב העם לשם אותו: 38 ויאמר אליהם בלםדר את השמרו מן הסופרים האהבים להתחלך עטופי טלית ואת שאלות שלום בשוקים: 39 ואת מושבי הראש בכתבי נסיות ואת מסבות הרחש בסעודות: 40 הבלתיים את בית האלמנות ומאריכים בתפללה למראה עינויים המה משפט על יתר קחו: 41 וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ושערירים רבים נתנו הרבה: 42 ותבא אלמנה עניה ותשליך שתך פרוטות אשר

אני עשה אלה: 30 טבילת יוחנן המן השמיים הייתה אם מבני אדם השיבו: 31 זיווחשו כה וככה בקרבם לא אמר אם נאמר מן השמיים יאמר מרודע אפוא לא האמנתם לו: 32 או הנאמר מבני אדם ויראו את העם כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת: 33 ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם בא זו רשות אני עשה אלה:

12 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נתע כרם ויעש נדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן מנדל וויתנהו אל הכרמים וילך למרחוקים: 2 ולמועד שלח אל הכרמים עבר לקחת מאות הכרמים מפרי הכרם: 3 ויזחיזקו בו ויכחו ווישלחו אליו ריקם: 4 יוסף שלח אליהם עבר אחד ואתו סקלו באבני ומחקו ראשו ווישלחו נכלם: 5 יוסף ווישלח אחר וגם אותו הרנו וכון עשו ברכבים אחרים מהם הכו ומהם הרנו: 6 והיה לו עוד בן יחיד אשר אהבו ווישלח גם אותו אליהם באחרונה לאמר מפניبني יגורו: 7 והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא ההורש לכו ונחרביו ולנו תהיה הירושה: 8 ויזחיזקו בו ויהרגו אותו ווישליךו אל מחוץ לכרם: 9 ועתה מה עשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים: 10 הלא קראות את הכתוב הזה בגין מאסו הבונים היהת לראש פנה: 11 מאת יהוה היהת זאת היה נפלאת בעינינו: 12 ויבקש לחפשו ויראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבונו וילכו להם: 13 ווישלחו אליו אנשים מן הזרים ומן ההורדים לילד אותו בדרכו: 14 ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמרת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לחת מס אל הקיסר אם לא נתן: 15 וזהו ידע את חנפthem ויאמר אליהם מה תה תנסוני הביאו אליו דינר ואראה: 16 ויבאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכחਬ אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר: 17 ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תננו לקיסר ואת אשר לאלהים תננו לאלהים ויתמזהו עליו: 18 ויבאו אליו מן הצדוקים האמירים כי אין תהיה למתים וישאלו לאמר: 19 רבבי כתוב לנו משה כי ימות אחי איש ועבב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו: 20 והנה

שרker ונכאי שקר וננתנו אותן להתחווות אף את הבוחרים אם יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מנהיג הנדרתי לכם את כל: 24 והויה בימים ההם אחורי הצרה ההיא תחשך השמש והירוח לא גניה אוררו: 25 והכוכבים יפלו מן השמים ובחות השמים יתמוטטו: 26 ואוראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד: 27 ואו ישלה את מלאכיו ויקבץ את בחורייו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמיים: 28 למדו נא את משל התהונה שישטרב ענפה ופרח עליה ידעתם כי קרוב הקין: 29 כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו ודבריהם לא יעברו: 32 אך עת בוא היום הזה ואהשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים נס לא הבן מבלעדי האב: 33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהינה העת: 34 והויה כאיש הולך למרחק אשר עז את ביתו ויתן שלטן לעבריו ולאיש איש את מלאחו וגם את השוער צוח לשקר: 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריית הנבר או בבקך: 36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים: 37 וזאת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

14 יהו ימים לפני תום הפסה והמצות ויבקשו הכהנים הנדרלים והסופרים איך יתפשה בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא בתגן פן תהינה מהומה בעם: 3 ויהי בהיותו בבית הניי בית שמעון המצרי ויסב אל השלחן ותבא אשפה ובידה פרך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפרך ותצק על ראשו: 4 ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן זהה: 5 כי ראו היה זהה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולהחתו לעניינים יונערו בה: 6 ויאמר ישוע הניחו לה מה תגינוי נשאה טוב עשתה עמדוי: 7 כי העוניים תמיד עמכם וכשתרצו תוכלו להיטיב להם וגנבי לא אהיה אתכם תמיד: 8 זאת אשר היה לא לאל דודה עשתה קדרמה למושחה את נפי להגטו: 9 אמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם נס את אשר עשתה היא יספר לךiron מה שפה המשיח או הנהו שם אל האמיןנו: 22 כי יקומו משיחו

הן רביעי אשר: 43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי האלמנה הענינה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר: 44 כי כלם נתנו מן העדר שלם והוא ממחסירה נתנה כל אשר לה את כל רכושה:

13 ויהי ב策תו מן המקדש ויאמר אלו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבניים והבניים האלה: 2 וייעש אתו ויאמר הראות את כל הבניים הנדרלים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישוב על הר הזיות ממול המקדש וישאלחו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי והם אתם לבדים: 4 אמר נא לנו מתי תהיה ואתה והוא האות בכא העת אשר תעשה בה כל זאת: 5 ויען אתם ישוע ויחיל לדבר ראו פן תהעה אתם איש: 6 כי רבים יבואו בשם לאמר אני הוא וייתעו רבים: 7 ובשמעכם מלוחמות ושםעות מלוחמה אל תבהלו כי היו תהיה ואת אך לא זאת היא הקין: 8 כי יקום נוי על נוי וממלכה על ממלכה והויה רעה כה וכיה ומהומה: 9 אלה הראשית החבלים ואתם השמרו בנפשיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכitem בכתיב CNSIOT ולבני משלים מלכים חובאו למען לעדות להם: 10 והבשורה צריכה להקררא בראשנה לכל הגויים: 11 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ניתן לכם בשעה ההיא אותו דברו יعن לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקודש: 12 ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אתם: 13 והייתה שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קין הוא יושב: 14 וכי תראו את שקץ משם הנאמר ביד דנייאל הנביא עמד במקומ אשר לא לו הקורא יבין או נוסינו אנשי יהודה אל ההרים: 15 ואשר על הגן אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מכיתו: 16 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבשו: 17 ואוי להדרות ולמניקות בימים החמה: 18 אך תתפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף: 19 כי הימים ההם יהיו עת צראה אשר לא נהיתה כנוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמויה לא תהיה עוד: 20 ולולי קזר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשאר אך למען הבחרים אשר בחר בס קזר את הימים: 21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה מה שפה המשיח או הנהו שם אל האמיןנו: 22 כי יקומו משיחו

נא מעלי את הocus הזאת אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה : 37 ויבא וימצאים ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הcio לא יכול לשקד שעה אחת : 38 שקרו והתפללו פן תבאו לידי נסיוון חן הרוח היא חפצה והבשר רפה : 39 ויסוף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה : 40 וישב וימצאים שנית ישנים כי ענייהם היו כבודות ולא ידעו מה יעננו : 41 ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי החטים : 42 קומו ונלכה הנה המוסר אותו קרב : 43 עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העדר ועמו המון רב בחברות ובמקלות מата הכהנים הנדרלים והסופרים והזקנים : 44 והמוסר אותו נתן להם אות לאמיר האיש אשר אשקחו זה הוא אותו תפשו והוליכו אל ימלט : 45 הוא בא והוא נשALLYו ויאמר רבבי יונשך לו : 46 וישלחו בו את ידיהם ויתפשו : 47 ואחד מן העמדרים אצלו שלף את חרבו ויקח עבר הכהן הנדרול ויקצץ את אונו : 48 ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פריז יצאתם עלי בחברות ובמקלות לתפשמי : 49 ויום הימיyi אצכלם מלמד במקדש ולא החזקתם כי אבל למן ימלאו הכהנים : 50 ויעזבו אותו סדרין כלם יינסו : 51 ונער אחד הילך אחריו מעטף בסדין לכוסות את ערתו ויאחזו הנערדים : 52 והוא עזב את הכהן בידם ויינס ערם מפניהם : 53 ויאוליכו את ישוע אל הכהן הנדרול ויקחלו אותו כל הכהנים הנדרלים והזקנים והסופרים : 54 ופטרוס הילך אחריו מרחוק עד לחצר הاور : 55 וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו : 56 כי רבים ענו בו עדות שקר אך העדויות לא היו שות : 57 ויקומו אנשים וענו בו עדות שקר לא אמר : 58 שמענו אותו אמר אני אהרס את ההייל הזה מעשה יידי אדם ולשלשת ימים אבנה הייל אחר אשר אנחנו מעשה יידי אדם : 59 וגם בזאת עדותם לא שותה : 60 ויקם הכהן הנדרול ויעמד בתוך וישאל את ישוע לאמר האניך משיב דבר מה זה אלה ענים בר : 61 והוא החריש ולא השיב דבר וויסוף עוד הכהן הנדרול לשאל אותו ויאמר אליו אתה הוא המשיח בן המברך : 62 ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן adam יושב לימין הנכורה ובא עם ענייני השמיים : 63

אל ראש הכהנים למסר אותו אליום : וזה כשםם שמהו ויאמרו למת לו כספר ויבקש ana למסרו : 12 וייה בראשון לחן המצות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפש לאכל את הפסח ונלכה ונכין : 13 ושלה שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה וויפגע אתם איש נשא צפחת המים לכובו אחריו : 14 ובאשר יבוא שם אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת אכללה שם את הפסח עם תלמידיו : 15 והוא יראה אתכם עליה גדרולה מצעה ומוכנה שם הכנינו לנו : 16 ויצאו תלמידיו ויבאו העירה וממצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח : 17 ויהיו בערב ובא עם שנים העשר : 18 ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמר אני לכם אחד מכל האכל אחוי ימסרנו : 19 ויחללו להחצצ ויאמרו אליו זה אחר זה הci אני הוא : 20 ויען ויאמר אליהם אחד משנים העשר הוא היטבל עמי בקערה : 21 הן בן האדם הילך יילך כאשר כתוב עליו אבל או לאי השהוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש השהוא שלא נולד : 22 ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא נופי : 23 ויקח את הפסח ויברך דם הברית החדשה נשפך بعد הרבה : 25 אמן אמר אני לכם שתה לא אשתה עוד מתנותה הנפנ עד היום ההוא אשר אשתה אותה חדשה במלכות האלים : 26 ואחרי נורם את ההלל ויצאו אל הדר הזיתים : 27 ואמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו כי בלילה הזה כי כתובacha את הדרעה ותפוצין הצאן : 28 ואחרי קומי מן המתים אלך לפניכם הנגילה : 29 ויאמר אליו פטרוס נם אם כלם יכשלו אני לא אכשל : 30 ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי היום בלילה הזה בטרם קרא התרנגול פעמים אתה תכחש כי שלש פעמים : 31 והוא התהוק לא אכחש בר וכון אמרו נם כלם : 32 ויבאו אל חצר נת שמניו שננו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר אתפלל : 33 ויקח אותו את פטרוס ואת יעקב ואת יהנן ויחל להשימים ולמוגן : 34 ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדך פה וشكרו : 35 ויעבר ממש מעת והלאה ויפל ארץ והתפלל אשר אם וככל היהת עבר נא מעלי השעה הזאת : 36 ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר

16 ויווליכו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויזעיקו את כל הנדרוד: 17 וילבישו ארמן ושרגנו עטרת קצים ויעתרהו: 18 ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים: 19 ויכוח על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכייהם וישתחוו לו: 20 ואחרי התלזצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישו אותו בתנדי ויזעיקו לצלב אותו: 21 ריאנסו איש עבר אדר הכרא מן השדה ושמו שמעון הקורני אבי אלכסנדרוס ורופוס לשאת את יקח איש איש: 22 ויביאו אל מקום נלנלאה הוא מקום הנגללה: צלבו: 23 ויתנו לוין מזוג במר והוא לא קבל: 24 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בתנדי להם בהפלים עליהם נורל מה יקח איש איש: 25 ותהי השעה השלישית ויצלבתו: 26 ומכתב דבר אשמהו כחוב למעלה מלך היהודים: 27 ויצלבו אותו שני פריצים אחד למשינו ואחד לשמאלו: 28 וימלא הכתוב האמור ואת פשעים נמנה: 29 והעברים גדרו אותו ונינו ראמש לאמר אתה אתה החורס את ההיכל ובונה אותו בשלשת ימים: 30 הוועט עצמן ורדה מן הצלב: 31 וכן לענו לו נם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרים איש אל רעהו את אחרים הושיע ואת עצמו לא יכול להושיע: 32 המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין גם הצלבים אותו חרפו: 33 ובהתו השעה הששית היה חש על כל הארץ עד השעה התשיעית: 34 ובשעה התשיעית יצעק ישוע בקהל גדול אלהי אלהי למה שבקחני אשר פרשו אליו אליו למה עזתני: 35 ומקצת העמידים יצאו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אלהי הוא קורא: 36 וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אלינו להורידנו: 37 וישוע נתן קול גדול ויפח את נשוא: 38 ופרקת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה: 39 וירא שר המאה העמד לננדיו כי בזעקו בן נפח את נשוא ויאמר אכן איש זה היה בן האלים: 40 וגם נשים היו שם ראות מרוחק ובתוכן גם מרומים המנדלית ומרומים אמו של יעקב הצדיר ושל יוסי ושל מרים: 41 אשר נם הילכו אחריו ושרתחו בהיותו בנليل ואחרות רבות אשר עלו אותו ירושלים: 42 ועתה הערב הניע ומפני אשר עבר שבת הדיה הוא היום שלפני השבת: 43 ויבא יוסף הרמתי וויעז נכבד אשר היה מתחנה נם הוא למלכות האלים וויחזק ויבא אל פילטוס וישאל את וירע הכהן הנדרול את בתנדי ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים: 44 שמעתם את הנדרוף מה דעתכם וירושעהם כלם כי חיב מיתה הוא: 45 ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכחו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבחו בהគותם אותו על הלחיה: 46 ויהי בהיות פטרוס בתתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הנדרול: 47 ותרא את פטרוס כי מתחמס הוא ותבט בו ותאמר נם אתה היה עם הנצרי ישוע: 48 ויכחש לאמר לא אדר ולא אבן מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא: 49 ותראהו השפה והטסף והאמר אל העמידים שם כי זה הוא אחד מהם ויכחש פעם שנייה: 50 וכמעט אחדרי כן נם העמידים שם אמרו אל פטרוס אמם אתה אחד מהם כי אף גלילי אתה ולשנק כלשנים: 51 ויחל להחרדים את נפשו ולהשבע לאמր לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: 52 והתרנגל קרא פעם שנייה ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו יוושע בטרכו יקרא התרנגל פעמיים תכחש כי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך:

15 וישכימו ראשי הכהנים עם הוקנים והסופרים וכל הסנהדרין בברker ויתיעצו ויאסרו את ישוע ויווליכו שם וימסרו אל פילטוס: 2 וישאל אותו פיטוס הכהנים והמלך היהודים ויין ויאמר אליו אתה אמרת: 3 וראשי מלך היהודים וווען ויאמר אליו אתה אמרת: 4 וויסוף פיטוס וישאלו לאמר הכהנים הרבו לשטענו: 5 ווישען פיטוס מהם מעמידים בר: 6 ווישען מאנק משיב דבר ראה כמה הם מעמידים בר: 7 לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פיטוס: 8 ובכל חן היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקש: 9 ויהי אישenk בא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד: 10 ווישא התחמון את קילו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: 11 וווען אתם פיטוס ויאמר החחפיצו כי אפטר לכם את מלך היהודים: 12 כי ידע אשר רך מקנאה מסרוונו ראשי הכהנים: 13 בר אבא: 14 וויסוף פיטוס וווען ויאמר להם ומה אפוא הצעתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: 15 מה אפוא עשה רעה והם הרבו עד לצעק הצלב אותו: 16 וויאאל פיטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכהן בשוטים וימסר אותו להצלב:

ונופת ישוע: 44 ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מות ויקרא אל שר המאה יישאלדו הוגע כבר: 45 וידע נפי שר המאה כי כן ויtan נופתו מותנה לישוף: 46 והוא קנה סדין וירד אותו ויכרכחו בסדין ויושמו בקבר חצוב בסלע ויגל ابن על פתח הקבר: 47 ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו ראות את המקום אשר הוושם שמה:

16 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקינה מרין

המנדרלית ומרין אם יעקב ושלמיית סמים לבוא ולסוך אותו בהם: 2 ובאחד בשבת בבקר השם באו אל הקבר כירוח המשם: 3 ותאמורנהasha אל אחותה מי ניל לנו את האבן מעל פתח הקבר: 4 ובבהיטן ראו והנה ננלה האבן כי היהת נדליה מאד: 5 ותבאנה אל תוך הקבר ותראיינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשומתמנה: 6 ויאמר אליהן אל תשומתמנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם אינו פה הנה זה המוקם אשר השכיבתו בו: 7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרוס כי חולך הוא לפניכם הניליה ושם תראהו כאשר אמר לכם: 8 ותמהרנה לצתת ותברחנה מן הקבר כי אהוון רעדת ותמהון ולא הנידוד דבר לאיש כי יראו: 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do 9 not include Mark 16:9-20.)

בשבת נראה בראשונה אל מרין המגדלית אשר גרש ממנה שבעה שדים: 10 ותליך ותגדר לאנשים אשר דיו עמו והם מתאבלים ובכיס: 11 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: 12 ואחריו כן נראה בדמותacha לשנים מהם בהיותם מתהலכים בזאתם השדה: 13 והם הלכו וינוירו לאחרים ונם להם לא האמינו: 14 ובאחרונה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים ויחרף חסרונו אמונותם וקשי לבכם אשר לא האמינו לראים אותו נעור מן המתים: 15 ויאמר אליהם לכוי כל העולם ויקראו את הבשורה לכל הארץ: 16 המאמין ונתבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: 17 ואלה אותן אשר יללו אל המאמינים וגרשו שדים בשמי ובלשנות חדשות ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישטו סם המוות לא יזיקם על חולים ישמו את ידיהם ויטבע להם: 19 ויהי אחריו אשר דבר אתם הארدن ונשא השמייה וישב לימיון האלהים:

27 אל בתוליה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מראים: 28 ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה ענק ברוכה את בנים: 29 והיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר בלבها מה היא הברכה הזאת: 30 ויאמר לה המלאך אל תיראו מרים כי מצאת חן לפני האלוהים: 31 והנה הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע: 32 והוא נдол היה ובן עליון יקרא יהוה אלהים יתמן לו את כסא דוד אביו: 33 ועל בית יעקב מלך לעולם ועד ולמלכו אין קץ (א"ג 165): 34 ותאמר אלהים והלכתי חם בכל מצות יהוה ובחקתו: 35 ויען המלאך לך עליון תצל עליך על כן נם לקדוש הילוד יקרא בן אלהים: 36 והנה אלישע קרובتك אשר קראו לה עקרה נם היא הרתה בן בזקנתה וזה לה החדש השמי: 37 כי לא יפלא מלאחים כל דבר: 38 ותאמר מרים עיר יהודה: 40 ותבא ביז צריה ותברך את אלישע: 41 וייחי כשמע אלישע את ברכת מרים וירק הילך במעה ותמלא אלישע רוח הקדש: 42 ותקרה בקול גורל ותאמר ברוכאה את בנים ובברוך פרוי בטנק: 43 ומאין לי זאת אשר אם אדרני בא אלי: 44 כי קול ברכתך בא אани והנה רדק בשמחה הילך במעי: 45 ואשרי המאמינה כי המלאך תמלא אשר דבר לה מאות יהוה: 46 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: 47 ותגאל רוחיו באaldo יהיש: 48 אשר ראה בעני אמרו כי הנה מעתה כל הדרות יאשרוני כי גודלות עשה לי שדי וקדוש שמו: 50 וחסדו לדור דורים על יראיו: 51 גנבותה עשה בזרעו פור נאים במצוות לבכם: 52 הרס נדיבים מכיסאותו וירם שלדים: 53 רעבים מלא טוב ושירים שלח ריקם: 54 תמק בישראל עבדו לזכר את רחמוני: 55 כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם: (א"ג 165): 56 וימלאו ימי אלישע ללדת ותולד בן: 58 וישמעו שכניה וקרובייה כי הנגיד יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה: 59 וייחי ביום השמינו ויבאו למול את הילך ויקראו אליו כריה על שם אביו: 60 ותען אמו ותאמר לא כי יונתן קריא: 61 ויאמרו אליה אין איש במשפטך אשר נקרא

1 אחרי אשר רבים הויאלו לחבר ספר המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: 2 כאשר מסROOM לנו הראים אתם בעיניהם מתחילה ואשר היו משרתי הדבר: 3 חשבתו לטוב נם אני החפש כל הדברים היטוב מראיהם לכתבם אליך בסדר האופילוס האדר: 4 למען תרע Kathryn האמורים אשר חנכת בם: 5 כהן היה ביום הורודוס מלך יהודה וכריה שמו ממשמרת אביה ولو אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע: 6 ושניהם היו צדיקים לפני האלוהים והלכתי חם בכל מצות יהוה ובחקתו: 7 ולא היה להם ילד כי אלישע עקרה ושניהם באו ביום: 8 יהיו היום ויכהן לפני מלאחים בסדר ממשמרת: 9 וכמשפט עבדות הכהנים יצא גורלו להקтир קטרת ויבא אל היכל יהוה: 10 וכל קהל העם היו מוחפלים בחוץ בעת הקטרת: 11 וירא אליו מלאך יהוה עמד לيمין מזבח הקטרת: 12 ויבהל זכריה בראותו אותו ואימה נפלת עליו: 13 ויאמר אליו מלאך אל תירא זכריו כי נשמעה חפליך ואלישע אשתק תלך בן וקרואת שמו יונתן: 14 והיה לך לשמה וניל ורבים ישבחו בהולדו: 15 כי גודל יהוה לפני יהוה וין ושבר לא ישטה ורוח הקדש ימלא בעדרנו בבטן אמו: 16 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: 17 וזהוילך לפני ברוח אלהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים ואת הסורדים לתבונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתן: 18 ויאמר זכריה אל המלך בא מה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי בא בימים: 19 ויען המלאך ויאמר אליו אני נבריאל העומד לפני האלוהים ושלוח אגבי לדבר אליך ולברך את זאת: 20 והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהייה זאת תהת כי לא האמנת בדברי אשר יملאו למועדם: 21 והעם היה מהכח לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל: 22 וירדו בזאתו לא יכול לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמו להם ועדנו נאלם: 23 ויהי כאשר מלאו ימי עברתו וילך לו אל ביתו: 24 ויהי אחר הימים האלה ותחר אלישע אשתו ותתבהא חמשה חדשים ותאמר: 25 כהה עשה לי יהוה ביום פקדו אותו לאסק את חרטפי בתוך בני אדם: 26 ויהי בחודש הששי וישלח המלאך נבריאל מאי האלוהים נليلה אל עיר אשר שמה נצרת:

במרומים לאלhim ובארץ שלום בבני אדם רצונו:¹⁵ ויהי כאשר עלו מועליהם המלאכים השמיימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נערה נא עד בית לחם ונראה המשעה הוה אשר הודיעינו יהוה:¹⁶ ווימחרו לבוא וימצאו את מרמים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס:¹⁷ ויראו ושимиעו את הדבר הנאמר אליהם על הנער הוה:¹⁸ וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים:¹⁹ ומרמים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבב:²⁰ וישובו הרעים מהללים ומשבחים את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם:²¹ ויהי במלאת לנור שמנה ימים וימול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לנור תורה משה ועלתו לירושלים להעמידו לפני יהוה:²² וימלאו ימי טהרה לפני תורה משה ועלתו לברם הרה בבטן:²³ כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פשר רחם יקרא קדר ליהוה:²⁴ ולתת קרben כאמור בתורת יהוהשתי קדר ליהוה:²⁵ והנה איש היה בירושלים ושמו תרים או שני בני יונה:²⁶ והנה איש צדיק וחסיד מחה לנצח ישראל שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחה לנצח ישראל ורוח הקדר היה עליו:²⁷ ולו נגלה ברוח הקדר כי לא וראה מות עד ראותו את משיח יהוה:²⁸ ויבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה:²⁹ ייקחחו על זרועיו ויברך את האלהים ויאמר:³⁰ עתה התפרת עת עברך בדברך אדרני בשלום:³¹ כי ראו עניית ישעתק: אשר הכוונה לפני כל העמים:³² אור לגלות עני הגויים ותפארת ישראל עמק:³³ וויסוף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו:³⁴ ויברך אותם שמעון ויאמר אל מררי הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מרירה:³⁵ ונם בנפשך תחתך חרב למן תגלינה מחשבות לבב רביים:³⁶ והיה שם חנה אשה נביאה בת פנויל משפט אשר והיא באה בימים וחייתה עם בעלה שבע שנים אחריו בתוליה:³⁷ והיה אלמנה כאדרבע ושמנים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובתנוחים עברה את האלהיםليلיה יום:³⁸ ותקם בשעה ההיא ותנסה להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המהפים לנאה בירושלים:³⁹ וכי כל כפי תורה יהוה וישבו הגליל אל נזרת הילא העם:⁴⁰ וינדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסיד אלהים עמו:⁴¹ ועליו הוריו וירושלים שנה בשנה להג הפסח: ויהי בהיותו בן שטים עשרה שנה ויעלו ירושלים

בשם הזה:⁴² וירמו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפץ להזכיר לו:⁴³ וישראל לוח ויכח עליו לאמר והנן שמו ויתמזה כלם:⁴⁴ ויפתח פיו וילשונו בהתאם וירבר ויברך את האלהים:⁴⁵ ותפל אימה על כל שכניות ומספר כל הדברים האלה בכל הארץ יהודה:⁴⁶ וישמו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה וירוחה היתה עמו: וימלא זכריה אבי רוח הקדר וניבא לאמר:⁴⁷ ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פרדות:⁴⁸ וירם לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו:⁴⁹ כאשר דבר בפי נבי הקודושים אשר מעולם:⁵⁰ ישועה מאיבינו ומיד כל שנאינו:⁵¹ לעשות חסד עם אבותינו ולזכור את ברית קדשו:⁵² את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו:⁵³ להצילנו מרד אבינו ולהתנו לעבדו בעלי פחד:⁵⁴ בתמים ובצדקה לפני כל מי חיינו:⁵⁵ אתה הילד נביא עליון תקרה כי לפני יהוה תלך לפנות את דרכיו:⁵⁶ להחת דעת היושעה לעמו בסליחת חטאיהם:⁵⁷ להאריך חсад אלהינו אשר בהם פקדנו הנה ממרומים:⁵⁸ להאריך ישך וצלמות אלהינו הנגה ממרומים:⁵⁹ להאריך לשכני הרים וצלאמו ולהזכיר את רגנינו אל דרך השלום:⁶⁰ וינדל הילד ויחזק ברוח יהי במדברות עד יום הראותו אל ישראל:
2 ויהי בימים ההם ותצא רת מת הקיסר אונוסטוס לספר את כל ישיبي תבל:⁶¹ וזה המפקד היה הראשון בהיות קורינויוס שליט בסוריה:⁶² וילכו כלם להתקדר איש לעירו:⁶³ ויעל נס יוסף מן הגליל מעיר נזרת אל יהודה לעיר דוד התקראה בית לחם כי היה מבית דוד וממשפחותו:⁶⁴ להתקדר עם מרדים המארשה לו והיא הרה:⁶⁵ ויהי בהיותם שם וימלא ימיה לילדת:⁶⁶ ותולד את בנה הבכור ותתחלו ותשכיבחו באבוס כי לא היה להם מקום במלון:⁶⁷ וורעים היו בארץ היהיא לנים בשירה ושמרם את משמרות היליה בעדרם:⁶⁸ והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב וייראו יראה נדולה:⁶⁹ ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי התני מبشر אתכם שמחה נדולה אשר תהיה לכל העם:⁷⁰ וכי הימים ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון:⁷¹ וזהו לכם האות תמצאון ילד מחתל ומENCH באבוס:⁷² וכי הימים אצל המלאך המון צבא השמיים והם משבחים את האלהים ואמרם:⁷³ כבוד

ויהי די לכם בשכרכם: 15 ויהי כאשר חכה העם וככלם החסבים בלבם לאמור אiol'יו יוחנן הוא המשיח: 16 ויען יוחנן ויאמר לכלם זה אני טובל אתכם במים אבל בוא ביבוא החוק מمنyi אשר אני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובבש: 17 אשר המזרה בידרו להבר את גרכנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: 18 וכן עוד בדברים אחרים הרבהبشر ונעם הזוהר את העם: 19 והורדוס שר רביע המדינה אשר הוכח על ידו על אדרות הורדיה אשא אחו פילופוס ועל אדרות כל הרע אשר עשה הורדוס: 20 הוסיף על כל אלה גם את זאת ויסגר את יוחנן במשמר: 21 ויהי בהטבל כל העם ונם ישוע נתבל ומתחפל ויפתחו השמים: 22 וירד עליו רוח הקודש בדמות נוף כנוה ויהי קול מן השמים ויאמר אתהبني יידייך בך רצחה נפש: 23 והוא ישוע בהחלי היה כבן שלשים שנה ויחשבתו לבן יוסף בן עלי: 24 בן מחת בן לוי בן מלכי בן ניイ בן יוסף: 25 בן מחתיה בן אמוֹץ בן נחום בן חסלי בן נני: 26 בן מחת בן מחתיה בן שמעי בן יוסף בן יהודה: 27 בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן שאלהיאל בן נרי: 28 בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער: 29 בן יוסי בן אלעזר בן יודים בן מחת בן לוי: 30 בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אלקיים: 31 בן מליא בן מינא בן מחתה בן נתן בן דוד: 32 בן ישע בן עזוב בן בעז בן שלמון בן נחשות: 33 בן עמינדרב בן ארם בן חצדרון בן פרץ בן יהודה: 34 בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נהור: 35 בן שרגון בן רעו בן פלגי בן עבר בן שלח: 36 בן קינן בן ארפקשד בן שם בן נח בן למד: 37 בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן: 38 בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים: 39

4 וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקודש וננהנה הרוח המדברה: 2 וויסחו השטן ארבעים ימים ולאכל מאומה ביוםיהם ההם ואחריו איש תמו וירעב: 3 ויאמר אליו השטן אם בן האלים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: 4 ויען אותו ישוע הן כותוב כי לא על הלחם לברוח יהיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: 5 ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגעה אחד את כל מלכותת הצלב: 6 ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממלוכה הזאת ואת מהחקם: 14 וישאלדו נס אנשי הצבא לאמר ואנתנו מה נעשה ויאמר אלהים איש אל תזענו ואל תלשינו איש

כמשפט הagan: 43 וימלאו את הימים וישבו יותר ישוע הנער בירושלים וויסוף ואנו לא ידע: 44 ויחשוב כי עם חבל הארץ הוא וילכו כדרך יום ויקשחו בין הקרים והמידעים: 45 ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו: 46 ויהי אחרי שלשת ימים וימצאו במקדש ישב בתוך המורדים שמע אלהים ושאל אתם: 47 וכל השמעים אליו השתנו על שכלו ועל חשבתו: 48 ויהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו amo בני מודיע כה עשית לנו הנה אביך ואני בעצתך לב בקשוך: 49 ויאמר אלהים למה זה בקשחם את הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי: 50 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אלהים: 51 וירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואנו שמרה בלבها את כל הדברים האלה: 52 וישוע החל נגדל בחכמה ומקוםה ובחן עם אלהים ועם אנשים:

3

בשנת חמיש עשרה למלכות הקיסר טיבריוス בהיות פונטוס פילוטוס הנמנון ביהודה והורדוס שר רביע על הגليل ואחיו פילופוס שר רביע על מדינות יתר וטרכונה ולוסטנס שר רביע על אבילין: 2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במודבר: 3 ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילה התשובה לסלילת החטאיהם: 4 ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במודבר פנו דרך יהוה ישרו מסלתו: 5 כל גיא ינשא וכל הדר וגבעה ישפלו וודיה העקב למשור והרכסים לבקעה: 6 וראו כלبشر את ישועת אלהים: 7 ויאמר אל המון העם הייצאים מהטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראווי לתשובה ואל תדרמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלים להקים בנים לאברהם: 9 וכבר הושם הנרין על בראש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב גנדע והשלך באש: 10 וישאלדו המון העם לאמר מה אפוא נשאה: 11 ויען ויאמר אלהים מי אשר לו לתנות שתים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון כהה עשה נם הוא: 12 ויבאו נס מוכדים להטבל ואמרו אליו רבוי מה עשה: 13 ויאמר אלהים אל תנבו יותר אלהים לאלו מה עשה: 14 וישאלדו נס אנשי הצבא לאמר ואנתנו מה נעשה ויאמר אלהים איש אל תזענו ואל תלשינו איש

ישוע לאמור האלים וצא ממנו יופילחו השר בתוכם ויצא
ממנו לא הרע לו: ³⁶ וותפל אימה על כלם וידברו איש אל
רעשו לאמור מה הדבר הזה כי בשלטן ובגבורתו מצואה
לרווחות הטמאה והמה יצאים: ³⁷ ושםעו הויל' בכל
מקומות היכר: ³⁸ ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון
וחמות שמעון אחזה קדחת חזקה וושאלחו בעדרה: ³⁹
ויתיצב עליה ונגע בקדחת ותרכ ממנה ותקם מהרה
ותשרתתם: ⁴⁰ וככowa השמש הביאו אליו כל אשר להם
חלים חללים שונים וירפא אותם בשומו את ידיו על כל
אחד מהם: ⁴¹ וכן שדים יצאו מרבים עצקים ואמרם
אתה הוא המשיח בן האלים ונגע בהם ולא נתנם לדבר
כי ידעו אשר הוא המשיח: ⁴² ויצא וילך לו כאור הבקר
אל מקום חרבנה והמן העם בקשחו ויבאו עדריו ויפצרו
בו לבלו סוד מהם: ⁴³ ויאמר להם הן עלי לברש נם
לערבים האחירות את בשורת מלכות האלים כי לזאת

שלחותי: ⁴⁴ ויהי קורא בבתי הכנסת אשר בוליל:

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלים
והוא עמד על יד ים ננסר: ² וירא שני אניות עמדות
על יד הים והדרנים יצאו מהן וידיחו את המכמרות:
וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש
מן הוליכו מעט מן היושבה אל הים וישב וילמד
את העם מתווך האניה: ⁴ ויכול לדבר ויאמר אל שמעון
הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיהם לצוד:
ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא
לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את המכמרות: ⁶
ויעשו כן וילכו דינם הרבה מאר ותקרע מכמרותם: ⁷
ויניפויך אל חבריהם אשר באניה הדשנית לבוא אליהם
ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי ישקעו: ⁸
ויהי קראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכיו ישוע
ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי: ⁹ כי שמה
החזקיה אוטו ואת כל אשר אותו על ציד הדנים אשר צדו:
וכן גם את יעקב ואת יהנן בני זבדי אשר התחרבו
עם שמעון ויאמר יشوע אל שמעון אל תירא מעתה צוד
הצד אנסים: טו וילוכיו את דאניות אל דיבשה ויעובו
את הכל וילכו אחריו: ¹² ויהי בהיותו באחת הערים
והנה איש מלא צדעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתהן
אליו לאמר אדני אם תחפש תוכל לטהרני: ¹³ וישלח

אם השתחווה לפני הכל יהיה לך: ⁸ ויען ישוע ויאמר
אליו סור ממני השטן כי כחוב ליוה אלהיך השתחווה
ואתו תעבד: ⁹ ויביאהו ירושלים ויעמידה על פנת בית
המקדש ויאמר אליו אם בן האלים אתה התגנפֵל מזה
משה: ¹⁰ כי כתוב כי מלכינו יצוה לך לשמרך: בז ווכי
על כפים ישאנך פן תנפ באבן רגליך: ¹² ויען ישוע ויאמר
אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך: ¹³ וככלות השטן
כל מסה וירף ממנו עד עת: ¹⁴ וישוב ישוע בנכורת הרוח
אל הנגיד ויצא שמעו בכל היכר: ¹⁵ והוא היה מלמד
בבתי כנסיותם ויהללהם כלם: ¹⁶ ויבא אל נזרת אשר
נדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם
לקרא בתורה: ¹⁷ וויתן לו ספר ישעה הנביא ופתח את
הספר ומצא את המקום אשר היה כתוב בו: ¹⁸ רוח
אדני עלי יען משח אותו לבשר ענוים: ¹⁹ שלחני לחשב
לנשברי לב לקרא לשבויים דדור ולעלוריים פקח קויה
לשלה רוצחים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה: ²⁰ ויהי
כאשר נלַל את הספר וישיבתו אל החוץ וישב ועיניו כל
אשר בבית הכנסת נשאות אליו: ²¹ ויחל ויאמר אליו
היום נתמלא הכתוב זה באזנים: ²² וכלם העידונו
ותמהו על דברי חן אשר יצאו מפיו ויאמרו הלא זה
הוא בן יוסף: ²³ ויאמר אליהם חן האמור לי את המשל
זה רפה את עצמן וככל אשר שמעו שנעשה
בכפר נהום עשה כן פה בעיר מולדתך: ²⁴ ויאמר
אמן אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו: ²⁵
ואמתה אני אמר לכם אלמנות רבות הוו בישראל בימי
אליהו בהצער השמים שלש שנים וששה חידושים ורבע
נדול היה בכל הארץ: ²⁶ ולא נשלח אליו הלא אל אחת
מחנה זולתי צרפתה אשר לצדון אל אש האלמנה: ²⁷
ומצדעים רבים הוו בישראל במאי איליש הנביא ולא
טהר אחד מهما זולתי געטן הארמי: ²⁸ וימלאו כל אשר
בבית הכנסת חממה בשמעם את אלה: ²⁹ ויקומו וידיחו
אותו אל מוחץ לעיר ויביאו עדר נבתר אשר נבנתה
עירם עליו למען השליכו מטה: ³⁰ אך הוא עבר בתוכם
וילך לדרכו: ³¹ וירד אל כפר נהום עיר הנגיד וילמדם
בשבתו: ³² וישתוממו על תורה זו כי עצום דברו: ³³
ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול
גדול לאמר: ³⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי בא
להאבידנו ידעתיך מי אתה קדוש האלים: ³⁵ ויגעρ בו

בנד בלאי כי אז נם החדש יקרע גם לא תשוה מטלית החדרש לבליי: ³⁷ ואין איש נתן יין חדש בנادرות בלים כי אז הין החדש יבקע את הנادرות והוא ישפך והנادرות אבדו: ³⁸ אך יtan הין החדש בנادرות חדשים ושניות יתדו ישרמו: ³⁹ ואשר שתה יין ישן אינו חפץ עוד בין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממן:

6 ויהיו בשבת השווית לספרית העمر עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילתו ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: ² ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם لماذا אתם עושים את אשר איןנו מותר לעשות בשבת: ³ ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב והוא אשר היו אתו: ⁴ כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכלו וגם נתן לאשר אותו את אשר לא נכוון לאכלו כי אם לכתנים בלבד: ⁵ ויאמר אליהם בן האדם גם אדרון שבת הוא: ⁶ ויהיו בשבת אחרית בא אל בית הכנסת וילמד שם איש אשר יבשה ידו היונית: ⁷ ויארכו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצא עליו טהנה: ⁸ וההוא ידע את מה שבוטם ויאמר אל האיש אשר ידו ישוע אשאלה אתכם דבר הנכוון ויעמד: ⁹ ויאמר אליהם יושע אשאלה אתכם דבר הנכוון בשבת להיטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד: ¹⁰ ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את יידך ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת: ¹¹ וזה מה נמלא תמה ויסדו יחד מה לעשות לישוע: ¹² ויהיו ביום הום ויצא ההרה להתקפל ויעמד כל הלילה בתפלת לאלהים: ¹³ ובכך הבקר אסף אלף תלמידיו ויבחר מהם שניים אשר אשר נם קרא להם שליחים: ¹⁴ את שמעון אשר נם קראו פטרוס ואת אנדריי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי: ¹⁵ את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכונה הנקא: ¹⁶ את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קרויות אשר נם היה למסר: ¹⁷ וירד אתם ויעמד במקומות מישור והמנון תלמידיו וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומוחוף ים צר וצדון אשר בא לשמע אותו ולהרפא מחליהם: ¹⁸ וגם הנקחים ברוחות טמות וירפאו: ¹⁹ וכל ההמון מבקשים לנעת בו כי נבראה יצאה מאתו ורפאה את כלם: ²⁰ והוא נשא את עניינו אל תלמידיו ויאמר אשריכם העניים כי

את ידו וינגע בו ויאמר חפץ אני טהר ופתאום סרה ממנה הצערת: ²¹ וויעד בו לבתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעזרות להם: ²² ושמעו הולך הליך ונDEL ויקבצו עם רב למשוע ולהרפא בירוי מתחלויהם: ²³ והוא סר אל המדברות ויתפלל: ²⁴ ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר בא מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים ונכורות יהוה הייתה בו לרפוא: ²⁵ והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכחابر ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו: ²⁶ ולא מצאו דרך להכניסו מרוב העם ויעלו הנהנו ווירידתו ואת ערשו בין הרעפים לתוכה הבית לפני ישוע: ²⁷ וירא את אמוניים ויאמר אליו בן אדם נשלחו לך חטאיך: ²⁸ ויתלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות מבצעיו הוא זה המדבר נדופים מי יוכל לסלח חטאיהם מבצעיהם האלילים לברו: ²⁹ וידיע ישוע את מה שבוטם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבכם: ³⁰ מה הוא הנקל האמור נשלחו לך חטאיך אם אמר קום והתהלך: ³¹ אך למען תדרען כי בן האדם יש לו השلطן בארץ לסלח חטאיהם ויאמר אל נכח האברים אמר אני אליך קום ושה את ערשך ולך לך אל ביתך: ³² וימחר ויקם לעיניהם ישא את משכובו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהים וישא את משכובו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהים: ³³ ושם החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראיינו הום: ³⁴ ויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי וושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי: ³⁵ ויעזוב את הכל ויקם וילך אחריו: ³⁶ ויעש לו לוי משטה נдол בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו משבים עליהם: ³⁷ וילונו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם הבראים אינם צריכים לרפא כי אם החלים: ³⁸ לא באתי לך רוא הצדיקים כי אם החטאיהם לחשובה: ³⁹ ויאמר אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרם תחנות ונס תלמידי הפרושים שעשים כן ותלמידיך אכלים ושתיים: ⁴⁰ ויאמר אליהם החטולו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמהם: ⁴¹ ואולם ימים באים ולחק מהאת החתן אז יצומו ביום הומה: ⁴² וידבר אליהם נם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בנד חדש על

לכם מלכות האלוהים: 21 אשריכם הרעבים כעת כי תשבעו אשריכם הובכים כעת כי תשחקו: 22 אשריכם אם ישנוו אתכם האנשימים ואם נידו אתכם וחרפו והדריו את שמכם שם רע בעבר בן האדם: 23 שמחו ביום ההוא ורקרדו כי הנה שכרכם רב בשמיים כי כזאת עשו אבותיהם לנכאים: 24 אך אוילם העשירים כי כבר לחתם את נחמתכם: 25 אוילם השבעים כי תרבעו אוילם השחקים כעת כי תחאבלו ותבכו: 26 אוילם אם כל האנשימים משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם לנכאים השק: 27 אבל אליהם המשמעים אני אמר אהבו את איביכם הייטבו לשנאים: 28 ברכו את מקללים והחפלו بعد מקלמים: 29 המכחה ארץ על הלהיה הטה לה נם את האחרת והלקח את מעילך אל תמנע ממנה נם את כתנתך: 30 וכל השאל ממקן תן לו והלקח את אשר לך אל התשאלא מתאו: 31 וכאשר חחפזו כי יעשו לכם בני האדם כן תעשו להם נם אהם: 32 ואם תאהבו את אהביכם מה הוא חסדם כי נם החטאים אהבים את אהביהם: 33 ואם תיטיבו למטריכם מה הוא חסדם נם החטאים יעשו כן: 34 ואם תללו את האנשים אשר תקו לקבול מהם מה הוא חסדם נם החטאים מלויים את החטאים למען ישב להם בשעה: 35 אבל אהבו את אהביכם והויטבו ולהלו מבלתי תוחלת ויהי שכרכם רב והייתם בני עליון כי טוב הוא נם לשכחו טובה ולרעים: 36 לכן היז רחמים כאשר נם אהבים רחום הווא: 37 ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקעו ותנקו: 38 תננו ותנתן لكم מדת טובה וגדרה דוחקה ונדרשה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במודה אשר אתם מודדים בה ימד לכם: 39 וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנחל את העור הלא יכול שניהם אל הפחת: 40 אין תלמיד נעלמה על רבו וורי לככל תלמיד שלם לדוחות כרבו: 41 ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעינך לא תביט: 42 ואיך תאמר אל אחיך אחיך הניתה לך ואסירה את הקסם אשר בעינך ואיך ראה את הקורה אשר בעינך החנף הסר בראשונה את הקורה מעניך ואחר ראה תראה להסידר את הקסם אשר בעין אחיך: 43 כי עץ טוב אינו עשה פרי משות וنم עץ משחת אינו עשה פרי טוב: 44 כי כל עץ נכר בפרייו כי אין אספים תאנים מן הקיומים אף אין בצרים ענב מן הסנה: 45 האיש

7 יהי אחריו כלותו לדבר את כל דבריו באוני העם ויבא אל כפר נחום: 2 ועובד לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד: 3 וישמעו את שמע ישוע וישלח אליו מוקני היהודים וישראל מארתו לבוא ולהושיע את עבדו: 4 ויבאו אל ישע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראיי הווא אשר תעשה בקשתו: 5 כי אהב עמו הווא והוא בנה לנו את בית הכנסת: 6 וילך אתם ישע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שרד המאה על ידי רעינו לאמר לו כי אדני אל נא התריח את עצמך כי אני כדי שתבואו בצל קורתהי: 7 ובכבודו זאת נם את עצמי לא השבתי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נעריו: 8 כי נם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרדו לה לך ותליך ולה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: 9 וישמעו ישוע את דבריו ויתמה עלייו ויפן ויאמר אל המון ההלך אחריו אמר אני לכם נם בישראל לא מצאתי אמונה גדרולה כזאת: 10 ויישבו השלוחים אל הבית וימצאו את העבר הכהלה והוא נרפא: 11 ויהי ממחרת וילך אל עיר ושם נעים ורבים מתלמידיו הליכים אותו והמון עם רב: 12 והוא קרב אל שער העיר ותנה מוצאים מות בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה אלה רבים מעם העיר: 13 וכבראות אתה האדון נכמרו רחמייו עליה ויאמר לה אל תבכי: 14 ויגש וונגע בארון והגשים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: 15 ויתעודד המת ויחל לדבר ווינהו לאמו: 16 ותתאחו כלם רעדיה ישבחו את האלוהים ויאמרו כי נבニア גדול קם בקרבנו וכי פקד האלוהים את עמו: 17 ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הארץ: 18 ותלמידיו יונתן הנידו לו אוילם

41 שני חובים היו לנשא אחד האחד חייב לו דינרים חמיש
מאות והשני דינרים חמישים: 42 ויהי באשר לא השינה
ידם לשלם וישפט את שניהם ועתה אמר נא מי משניות
ירבה לאחבה אותו: 43 ויען שמעון ויאמר אחشب כי האיש
ההוא אשר הרבה להשمي לו ויאמר אליו כן שפטת:
44 ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשא
זהאת הננה באתי אל ביך ומois על רגלי לא נתת והיא
הרטיבה את רגלי בדמעות ותגניב בשערותיה: 45 נשיקה
לא נשקתי והיא מאז באתי לא חדה מנסק את רגלי: 46
בשםן לא משחת את הראש והיא בשמן המור משחה את
רגלי: 47 לכן אני אמר לך נסלחו לה החטאיה הרבות
כי הרבה אהבה ואשר נסלחו לו מעת הוא אהב מעט: 48
ויאמר אליה נסלחו לך חטאיך: 49 ויחלו המשבים עמו
לאמור בלכם מי הוא זה אשר נם יסלה חטאיהם: 50 ויאמר
אל האשא אמוןך הוישה לך לכி לשולם:

8 5 ויהי אחריו כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר
קורא וمبשר את מלכות האלים ושנים העשר אותו: 2
ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחלים מריטים נקראה
מנדלית אשר גרשו ממנה שבעה שדים: 3 ויוונה אשת
בוז סוכן הורדוס ושותנה ואחרות רبات אשר שרתו
מנכיסיהן: 4 ויהי בהתחасפ המון עם רב אשר יצאו אליו
עיר ועיר וידבר במשל: 5 והזרע יצא לזרע את זרעו
ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרק וירמס ועוף השמיים
אכלו: 6 וויש אשר נפל על הסלע וצמח ויישב כי לא
הייתה לו להחה: 7 וויש אשר נפל בחוץ הקצים ויצמחו
הकצים עמו וימעכו: 8 וויש אשר נפל על האדמה הטובה
ויצמח וייש פרוי מה שערים צואת דבר ויזעק מי אשר
ازונים לו לשמע ישמע: 9 ויש אלה תלמידיו לאמר מה
המשל הזה: 10 ויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות
האלים ולאחרים במשלים למען בראתם לא יראו
ובשםם לא יבינו: 11 וזה הוא המשל הזרע דבר אליהם
הוא: 12 ואשר על יד הדרק הם השמעים ואחר כן בא
השטן ונשא את הדבר מלבים פן יאמינו ונושעו: 13 ואשר
על הסלע הם המקבלים בשם מה את הדבר בשמעם
ושרש אין להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסyon יסנו
אחר: 14 ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והוליכם
לهم וימכו בדאנות ובעשן ובתאות החיים ופרי לא ישו

אללה: 15 ויקרא אליו יוחנן שנים מהתלמידיו וישלחם אליו
ישוע לאמר לו אתה הוא הבא אם נחכה לך: 20
ובאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליו
לאמר אתה הוא הבא אם נחכה לך: 21 בעת ההיא
רביים נתן ראות עיניהם: 22 ויען ישוע ויאמר להם לכון
והגידו ליוחנן את אשר ראייתם ואשר שמעתם כי עודים
ראים ופסחים מתחלכים ומצדעים מטהריהם וחרישים
שומעים ומתים קמים ועוניים מתבשרים: 23 ואשרי אשר
לא יכשל כי: 24 והוא כאשר הלו לתוכו להם שלוחי יוחנן
ויחל לדבר אל המון העם על ארונות יוחנן ויאמר מה זה
יצאתם המדברה לראות הקונה אשר ינוע ברוח: 25 ואם
לא מה זה יצאתם לראות האשא לבוש בנדי עדרים הנה
המלבושים בנדי תפארת והמעננים בחצרות המלכים
המה: 26 ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש
נביא אין אמר לכם כי אף גדויל הוא מنبيיא: 27 זה
הוא אשר כחוב עליו הני שלח מלאכי לפניך ופנה
דרך לפניך: 28 כי אמר אני לכם אין איש בילדוי איש
ndoיל מיהונן המטביל אך הקטן במלכות האלים נדויל
הוא מבני: 29 וכל העם והמכסים כשמעם הצדיק את
האלים ויטבלו בטבילה יוחנן: 30 אך הפרושים ובשל
התורה נאצו את עצת האלים על נפשם ולא נטבלו על
ידיו: 31 ויאמר האדון עתה אל מי אדרמה את אנשי הדור
זהו ואל מי הם דמים: 32 דמים הם לילדים היישבים
שוק וקראים זה אל זה ואמרם חללו לכם בחלילים
ולא רקדרתם קונו لكم קינה ולא בכיתות: 33 כי בא יוחנן
המטביל לחם לאأكل ווין לא שתה ואמרתם שד בו: 34
ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זה לול וסבא
ורע למוכסים ולהחטים: 35 ותצדק החכמה על ידי כל
בנייה: 36 ויבקש מבני אחד מן הפרושים לאכל אותו לחם
ויבא אל בית הפרוש ויסב: 37 והנה אשה אחת בעיר והיא
חטאת שמעה כי הוא מסב בבית הפרוש ותבא פרך מן
המושב: 38 ותעמד לרגליו מאחריו ותבק ותחל להרטיב
את רגליו בדמעות ותגניב אתן בשערות ראהשה ותשק את
רגליו ותמשח אתן בשמן: 39 וירא הפרוש הקרא אליו
ויאמר לבבו אלו היה זה הביא כי עתה ידע ידע מי היה
זאת ואי זו היא הנגעה בו כי איש חטא היה: 40 ויען
ישוע ויאמר אלו שמעון דבר לי איליך ויאמר רבבי דבר:

הנדריים לכלת מאתם כי אימה גדולה נפלת עליהם וירד אל האניה וישב : 38 ויבקש ממנה האיש אשר יצא ממנה השדים לשבת אותו ושלחה אותו ישוע באמרו : 39 שוב לביקך וספר הנדריות אשר עשה לך האלים וילך לו וישמע בכל העיר את הנדריות אשר עשה לו ישוע : 40 ויהי בשוב ישוע ויקבל אותו העם כי כלם היו מוחכים לו : 41 והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אליו ביתו : 42 כי בת ייחידה כשתים עשרה שנה היה לה והוא נטה למota ויהי בלבתו שמה וידקהו המון העם : 43 ואשה זבת דם שתים עשרה שנה אשר הוציאה כל קניתה לרפאים ואין איש יוכל לרפאתה : 44 היא קרבה מהחריו ותגע בציצת בנודה וזוב דמה עמד פתא : 45 ויאמר ישוע מי זה הנעבי וככלם כחשו ויאמר פטרוס והעדים אצלו מורה המון העם דחקים ולחצים אתה אמר מי נגע בי : 46 ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממנה נבראה : 47 ותרא האשה כי לא נסחרה ממנה ותחרד לקראותו ותחל לפניו ותנד באוני כל העם על מה נעה בו ואיך נרפא פתא : 48 ויאמר אליה חזקי בת אמוןך והושעה לך לכלי לשלום : 49 עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ייאמר מהה בתק אל הטריח את המורה : 50 וישמעו ישוע וייען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע : 51 ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אותו בלתי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן ולאבי הילדה ולאמה : 52 וככלם בכיכים ופסדים לה ויאמר אל תבכו כי לא מהה אך ישנה היא : 53 וישחקו עלייו באשר יידעו כי מהה : 54 וזה שב רוחה אחו בידיה ויקרא לאמר הילדה קומי : 55 ותשב רוחה ותקם פתאום ויצו לחת לה לאכול : 56 וישתוממו אביה ואמה והזע צוה אותם לבתי הגיד לארש את אשר נעשה :

9 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם נבראה ושלטן על כל השדים ולרפאה חלימים : 2 וישלחם לקרוא את מלכות האלים ולרפאה את החלמים : 3 ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מותות ולא תרמיל ולא להם ולא כסף ואל יהיה לאיש מכם شيء כתנות : 4 והביה אשר הבאנו בכם שם שבו לכם ומשם צאו : 5 וכל איש לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העperf מעל גליכם לעודות בהם : 6 ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה

למו : 15 ואשר באדמה הטובה הם השמורים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשיהם פרי בזהות : 16 ואני איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכליו או ישמו תחת המטה כי אם על המנורה יעלחו למן ויראו כל בא הבית את האור : 17 כי אין דבר נעלם אשר לא נילה ואני גנו אשר לא יודע ובא לאור : 18 לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ניתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממן : 19 ויבאו אליו amo ואחיו וכלו לנשא אליו מפני העם : 20 וינדר לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך : 21 ויען ויאמר אליהם אמי ואחוי הם השמעים ועשיהם את דבר האלים : 22 ויהי הימים וירד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נערבה אל עברם וישטו הימה : 23 ויהיו בכלתם באניה וישכב ויישן ורוח סערה ירדת על הים ושטפו עליהם המים ויהיו בסכנה : 24 וינשו ויערו אותו לאמר מורה מורה אבדנו ויעור וינגר ברוח ובמושברי ים וישתקו ותהי דממה : 25 ויאמר אליהם איה אמונהכם ויראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המוצה נם את הרוחות ואת המים וישמעו לו : 26 ויעברו ויבאו אל ארץ הנדריים אשר מפול הגליל : 27 ויצא אל היבשה ויפשחו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ונברא לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקבrios : 28 וירא את ישות וויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישות בן אל עליון מבקש אני מוך אשר לא הענני : 29 כי צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים בנתקו אתו ונارد בזיקים ונשמר בכבילים והיה בנתקו את ריבים ננסכו בו : 30 ויתחנן לו לבתי צותם מהם לדרכ אל התהום : 32 ויהו שם עד חזירים רבים על המרעה בהר ויתחנן לו כי נינה להם לבוא אל תוכם וניח להם : 33 ויצאו השדים מן האדם ההוא ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע : 34 ונכנסו הרעים בראשם את אשר נעשה ויבאו אל ישוע ובכפרים : 35 ויצאו לראות את אשר נעשה ויבאו אל ישוע ומיצאו שם את האדם אשר יצאו ממנה השדים ישב לרגלי ישוע מלبس וטוב של ויראו : 36 ומספרו להם הראים איך נרפא אהו השדים : 37 ויבקשו ממן כל המון חבל

אשר לא יטעהו מות עד כי יראו את מלכות האלים:²⁸ ויהיו כשננה ימים אחרי הדרבים האלה ויהק אליו את פטרוס ואת יהנן ואת יעקב ויעל אל ההר להתפלל שם:²⁹ ויהי בהתפללו נשנה מראה פניו ולבשו הלבין והבריק:³⁰ והנה שני אנשים מדברים אותו ומה משה ואליהו:³¹ אשר נראו בכבוד והנידו את אחוריתו אשר ימלאנגה בירושלים:³² ויהיו פטרוס ואשר אותו נרדמים ובחקיצם ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו: ויהיו בהפרדים ממנה ויאמר פטרוס אל ישוע מורה טוב ייחוננו מה עשה נא שלש סכות לך אהת ולמשה אחת ולא אליהו אחת ולא ידע מה דבר:³⁴ הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם וכbowם בענן נבעתו:³⁵ ויצא קול מן הענן אמר זהبني ידידי אליו תשמעון:³⁶ ובחיות הקול נשאר ישוע לבדו ומה החשׁו ולא הנידו דבר לאיש ביוםיהם ההם מכל אשר ראו:³⁷ ויהי מחרת ברוחם מן ההר ויצא עם רב לקראותו:³⁸ והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אני רבי פנה נא אל בני כייחיד הוא לי:³⁹ והנה רוחacha צו ופתאם הוא מצעק והרהור מרוץין אותו בחוריד רירו ומקשׁה לסור ממנה ובسورו ידכא אותו:⁴⁰ ואבקש מטלמידך לנדרשו ולא יכלו:⁴¹ ריען ישוע ויאמר הו דוד חסר אמונה ופתתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בך:⁴² ויהי לך הטעמה וירפאה את הנער וישבחו לאביו:⁴³ קלם על גណת האלים והוא בחתמתם קלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו:⁴⁴ שמיו אתם בגיןכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם לה מסר בידי בני האדם:⁴⁵ ומה לא הבינו את המאמור הזה ונעלם הוא מדעתם ויראו לשאל אותו על המאמור הזה:⁴⁶ ויעל על לבכם לחשב מי הוא הגadol בהם:⁴⁷ וירא ישוע את מחשבתכם ויקח ילד ויעמידתו אצלו:⁴⁸ ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותו הוא מקבל את אשר שלתני כי הקטן בכם הוא יהוה הגadol:⁴⁹ ויען יהנן ויאמר מורה ראיינו איש מגנש שדים בשמך ונכלא אותו יען לנונו הולך עמננו:⁵⁰ ויאמר ישוע אליו אל תכלו כי כל אשר איןנו ננדנו בעדנו הוא: וזהו כמלאת ימי העலות והוא שם את פניו לכלת ירושלים:⁵² וישלח מלאכים מרפאים בכל מקום: 7 ויישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר געשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יהנן קם מן המתים:⁸ ויש אמרו אליו נהרא ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמוניים:⁹ ויאמר הורדוס הן אכן נשאי את ראש וחנן מעלו ומוי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת עשו ויקחם אליו ויסר לבדר אל מקום הרבה אשר לעיד הנקרה בית צידה: 10 ויושבו השילחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדר אל מקום אשר ידעו את זאת הלאו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלים וירפא את הצרכיהם לרופאה:¹² והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח את העם וילכו אל הכהנים והחצרים אשר שכובותינו ללון שם ולמצאו מזון כי פה אנחנו במקום חרבבה:¹³ ויאמר אליהם תננו להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים שניים בלתי אם נלק ונכח אכל לכל העם זהה:¹⁴ כי היו חמשת אלף איש ויאמר אל תלמידיו הדשיבו אתכם שורות שורות חמישים בשורה:¹⁵ ויעשו כן וירושבו את כלם:¹⁶ ויקח את חמישת ככרות הלחם ואת שני הדניים וישא עניינו השמייה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם:¹⁷ וויאכלו כלם וישביו וישאו מן הפחותים הנוטרים להם שנים עשר סלים:¹⁸ ויהי הוא מתחפל לבדר ויאספו אליו תלמידיו וישאל אותם לאמר מה אמרים עלי המון העם מי אני:¹⁹ ויענו ויאמריו יהנן המטבח ואחרים אמרים אליו ויאמרם אמרים נביא קם מן הקדמוניים:²⁰ ויאמר אליהם ואת מה אמרם אתם מני אני ויען פטרוס ואמר אל תלמידים עיניהם:²¹ ויצו לכם בגערה לבתוי ויאמר משיח האלים אתה:²² ויאמר מן הצרך הוא הנגיד לאיש את הדבר הזה:²³ אשר בן אדם עיניה החרבה וימאס מן הוקנים והכניות הנדרולים והסופרים ויהרגנו ובוים השליישי קום יקום:²⁴ ואל כלם אמר איש כי יחפש לכלת אחורי יכחש בנפשו ויום יומם ישא את צלבו והליך אחריו:²⁵ כי כל אשר יכחש להושע את נפשו תאבך נפשו ממנה וכל אשר יאבד את נפשו למען הוא יושענה: 25 כי מה ויעיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחיטה את נפשו:²⁶ כי כל אשר היהתי אני ודבריו לו להרפה הוא יהיה להרפה לבן האדם כאשר יבא בכבודו ובכבוד האב והמלכים הקדושים:²⁷ ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים מה

לצורך וצידון יקל בדין מכם : 15 ואת כפר נחום אשר עד השמום ההטרומת אל שאל הורדוי : 16 (Hades g86) השומע אליהם אליו הוא שומע והבואה אתם אוטי הוא בזיה והבואה אותה הוא בזיה את אשר שלחני : 17 ווישבו השבעים בשמהה ויאמרו אנחנו נט השדים נכנים לנו בשמד : 18 ויאמר אלהם ראיתי את השטן נפל כברך מן השמיים : 19 הנה השלטתי אתכם לדרכ עלי נחשים ועקרבים ועל כל נבורות האיב וכל דבר לא יזק לכם : 20 אך בזאת אל תשמהו כי נכנים לכם הרוחות כי אם שמהו על אשר נכתבו שמוחיכם בשםיהם : 21 בשעה ההיא עליך ישוע ברוח ויאמר אודך האב אדון השמיים והארץ כי הסתרת את אלה ממן החכמים והנבונים ונוליתם לעללים הן אבי כי כן היה רצון מלפניך : 22 הכל נמסר לי מטה אבי ואין יודע מי הוא חתן בלתי האב וממי הוא האב בלתי חתן ואשר יחפץ חתן לנלותו לו : 23 ויפן אל תלמידיו לבדים ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים : 24 כי אני אמר לכם נבאים ומלאכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו : 25 והנה אחד מבני התורה קם לנוטתו ויאמר מורה מה עשה ואירש חי עילם : 26 (g166) ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא : 27 ויען ויאמר אהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נשך ובכל מادرך ובכל מדוך ואת רעד כמוך : 28 ויאמר אלהי כי השיבות עשה זאת ויהיה : 29 והוא חפץ להצתקך ויאמר אל ישועומי והוא רעי : 30 ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירשלים ליריחו ונפל בידי שדרים והם הפשיטהו ונג פצעחו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם : 31 ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההורא וירא אותו ויעבר מעליו : 32 וכן גם איש לוי פגע במקום יונש וירא אותו ויעבר מעליו : 33 ואיש שמרוני הלק' בדרך ויבא עלייו וירא אותו ויהמו רחמייו : 34 וניש אליו ויתבש את פצעיו ויסוכם בשמנן ויין ויעלהו על בהמתו וויליכתו אל המלון ויכלכלתו : 35 ולמחחת בנסעו הוציאו שני דינרים ויתגנמ לבעל המלון ויאמר לכלו אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציאו עליו אני בשובי אשולם לך : 36 ועתה מי מלאה השלשה היה בעניך הרע לנפל בידי השדים : 37 ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן נם אתה : 38 לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו : 39 ולא קיבלו על אשר היו פניו הילכים ירושלים : 54 ויאמרו יעקב וויחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר ארני התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמיים ותאכלם כאשר עשה נם אליו : 55 וויפן ויגערם בם ויאמר הלא לא לאבד נפשות בני רוח מי אתם : 56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר : 57 וזהו בכלכם בדרך ויאמר אלו איש אדני אלכה אחריך אל כל אשר תליך : 58 ויאמר אלו ישוע לשועלים יש חורי עבר ולעוף השמיים קנים ובן האדם אין לו מקום להנעה שם את רשו : 59 ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לכביר את אבי : 60 ויאמר אליו שוע הנח למתחים לכביר את מתחים אתה לך הודיע את מלכות האלוהים : 61 ויאמר עוד איש אחר אלכה אחדריך אדני אך הנעה לי בראשונה להפטר מבני ביתך : 62 ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומabit אחדריו לא יכשר למלכות האלוהים :

10 ואחריו כן הבריל האדורן עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שם : 2 ויאמר להם הן הקציר ריב והפעלים מעטים לכן התהנו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו : 3 וכן נא הנני שלח אתכם ככובשים בין הזאבים : 4 אל תשאו כס ולא תרמיל ולא נעלם ועל תשאלו לשולם איש בדרך : 5 ולבכל בית אשר TABAO שם אמרו בראשונה שלום לבית זהה : 6 והיה כי היה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא לאליכם ישוב : 7 ובכובית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלכם כי שוה הפועל בשכרו אל חסעו מבית לבית : 8 וככל עיר אשר TABAO בה וקובלו אתכם אכללו שם את אשר ישומו לפנייכם : 9 ודרפאו את החולמים אשר בקרבה ואמרו להם קרבת אליכם מלכות האלוהים : 10 וככל עיר אשר TABAO בה ולא יקבלו אותך צאו לכם אל רחובותיה ואמרו : 11 אף אתה עperf עירכם הנדרבק ברגנלו ננערחו לכם אך ידע תדרשו כי קרבת אליכם מלכות האלוהים : 12 אנו אמר אליכם כי LSDOM יקל ביום ההוא מן העיר ההיא : 13 או לך כורזין או לך בית צידה כי הנגורות אשר נעשו בקרבוקן אלו נעשו בצור ובצדון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושבו : 14 אכן

מנדרשים אתם על כן הינה ייהו שפטיכם :²⁰ ואם באכבע אליהם מונרש אני את השדים הנה הנעה אליהם מלכות האלהים :²¹ בהיות הגבור שמר את הצרו והוא מזין והיה רכושו שלום :²² ואם יבוא עלייו חוק ממן ותקפו ישא ממן אנת נשקו אשר בטה בו ואות מלקו יחולק :²³ כל אשר איןנו ATI הוא לנדי ואשר איןנו מסף ATI הוא מפוזר :²⁴ הרוחה הטמאה אחורי צאהה מן האדם תשוטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאו אז תאמר אשובהה נא אל ביתוי אשר יצאתי משם :²⁵ ובבואה תמצוא אתו מטאטה ומחדך :²⁶ ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחריות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחריות האדם ההוא רעה מראישתו :²⁷ ויהיו כדברו את הדברים האלה ואשה אחית מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתק והשדים אשר ינקת :²⁸ והוא אמר אף כי אשרי השמיעים והשמרים את דבר האלהים :²⁹ ייקבצו עם رب וייחל לדבר הדור הזה רע הוא אותן הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלתי אם אותן יונה הנביא :³⁰ כי כאשר היה יונה לאנשי נינה לאות בן יהה נם בין האדם לדור הזה :³¹ מלכת הימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעיה אותם כי בא מקומות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה ישפה נдол משלמה :³² אנשי נינה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעיה כי הם שבו בקריאת יונה והנה ישפה נдол מינונה :³³ אין מליך נר אשר ישימחו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראוabei הבית את ארו :³⁴ נר הנוף הוא העין לכון בהיות עינך חמימה נם כל נופך יאור ובהתו רעה וחשך נם נופך :³⁵ על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך :³⁶ והנה אם נופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך או אור כלו וזה כהאריך לך הנר בברק נגהו :³⁷ ויהיו בדברו ויבקש ממנה פרוש אחד לאכל אותו לחם ויבא הביתה ויסב :³⁸ ויתמה הפרוש בראותו אשר לא נטיל ידיו בראשונה לפני הסעודה :³⁹ ויאמר אליו האדון כתעתם הפרושים מטהריהם את הכם ותקערה מהווים והפניימי אשר בכם הוא מלא גזל ורשע :⁴⁰ הכסילים הללו עשה החיצון נם עשה את הפניימי :⁴¹ אבל לנו לצדקתך את אשר בס ומה הכל תהו לךם :⁴² אך אוילם הפרושים כי תעשרו את המנתה ואת הפנים ואת כל הירק ותעבירו את המשפט ואת אהבת אלהים

לוקס

והיה בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושם מרתה אספה אותו אל ביתה :³⁹ ולה הותה אהות ושם מרמים אשר ישבה לרנגלי ישוע לשמע אל דברו :⁴⁰ ומרתה יגעה ברב שרotta ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדרני אשר אהות עזבנתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותעורר לי :⁴¹ ויען ישוע ויאמר לה מרתה מרתה את דנתת ומבהלה על הרבהה :⁴² אבל אחת היא מן הצרך ומרמים בחרה לה החלק הטוב אשר לא יקח ממנה :

11 ויהי הוא מתחפל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחריו כלתו אדרני למדרנו לתחפלל כאשר למד נם יוחנן את תלמידיו :² ויאמר אליהם כי תחפללו אמרו אבינו שבשימים יתקדש שמי תבוא מלוכוך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ :³ את לחם חקנו תן לנו יום יום :⁴ וסלח לנו את חובותנו כי סלחו נם אנחנו לכל החיב לנו ואל תביאנו לידי נסינו כי אם הצלינו מן הרע :⁵ ויאמר אליהם מי בכם אשר ייה לו אהב והלך ובאלוי בחוץות הלילה ואמר אליו יידי הלוני שלשת כבדות להם :⁶ כי אהבי בא אליו מן הדרך ואין לדבר לשום לפניו :⁷ והוא מלפנים יענה ויאמר אל תונعني כי כבר נסירה הדלה וילדיו שכבים עמידי במטה לא אוכל לקום ולתת לך :⁸ אני אמר לכם נם כי לא יקום לחת לו על היותו אהבו יקום בעבור עוזות פניו ויתן לו כל צרכו :⁹ וגם אני אמר לכם שאלו ויתן לכם דרישו ותמצאו דפקו ויפתח לכם :¹⁰ כי כל השאל יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח :¹¹ ומי בכם האב אשר ישאל ממנהו לבנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו נחש תחת הדג :¹² או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב :¹³ הן אתם הרעים ידעים לחת מתנות טבות לבנייכם אף כי האב מן השמים יתען את רוח הקדש לשאלים מאתה :¹⁴ ויהי היום ונגרש שד והוא אלם ויהי אחורי צאת השד וידבר האלים ויתמהו העם :¹⁵ ויש אשר בבעל זרוב שר השדים הוא מונרש את השדים :¹⁶ וויש אשר נסודו וישאל ממנהו אותן מן השמים :¹⁷ וההוא יידע את מהשבותם ויאמר אליהם כל מלוכה הנקלה על עצמה תחרב ובית יפל על בית :¹⁸ וגם השטן אם נחלהק על עצמו איככה תוכן מלכתו כי אמרהם שביבעל זרוב מונרש אני את השדים :¹⁹ ואם אני מונרש את השדים בבעל זרוב בניכם במני הם

יכחש כי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים:
 10 וככל אשר ידבר דבר הרפה על בן האדם ישלח לו והמנדר את רוח הקדש לא יסלח לו: ובו ואשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשות והשלטונים אל תראנו אין או במה תצדקו ומה תדרבו: 12 כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכוון לדבר: 13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחיו ויחלך אתו את הירשה: 14 ויאמר אליו בן אדם מי שמוני עליהם לשפט ולמחlek: 15 ויאמר אליהם ראו והשמרו להם מבצע בצע כי היה האדם אינס תלוי בהרבות נכסיו: 16 ושא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד שעשה תבואה הרבה: 17 וויחשב בלבו לאמר מה עשה כי אין לי מקום לכנס בו את התבאות: 18 ויאמר אתה זאת עשה הרס את אשמי ובנה גנולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי: 19 ויאמר לנפשי יש לך עדות הרבה הרבה לשנים רבות הנפשי אכלו שמי ושישי: 20 ווהאלחים אמר לו אתה חכטיל בעצם הלילה הזאת ודרשו מנק את נפשך ואשר הבינות לך למי יהיה: 21 זה חלק האוצר לו אוצרות ולא עשיר באלהים: 22 ויאמר אל תלמידיו لكن אני אמר לכם אל תראו לנפשכם מה תאכלו ולנופכם מה תלבשו: 23 הנפש יקרה דנא מן המזון והגוף יקר מן המלבוש: 24 התבוננו אל העربים אשר אין זרים ואני קוצרים ונם אין להם מנורה וגוצר והאלחים מقلיל אותם ומה מעליים אתם מין העוף: 25 ומזה מכמ אשר בדאנטו יכול להוסיף אמה אחת על קומתו: 26 ועתה חן מעט מזער אין ביכתכם וליותר מה תראנו: 27 התבוננו אל השוונים הצחחות ואין טה ואין ארנות ואני אמר לכם כים נשלם בכל הדברו לא היה לבוש כאחת מהנה: 28 ואם ככה ילביש אליהם את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישליך לתוך התנור אף כי אתם קפנוי האמונה: 29 נם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשטו ואל תהלו בגנדות: 30 כי את כל אלה מבקשים גני הארץوابיכם הוא יודע כי צרכיהם אתם לאלה: 31 אך בקשوا את מלכות האלהים וכןף לכם כל אלה: 32 אל תירא העדר הקטן כי רצחה אביכם לחתת לכם את המלכות: 33 מכקרו את רוכשכם והנו צדקה עשו لكم כסים אשר לא יבלו ואוצר בשמי אשר לא יגרע לעולם אשר נב לא יקרב אליו וסס לא

והיה לכם לעשות את אלה ולא להניה נם את אלה: 43 אוילם והפרושים כי אהבו את מושב הרاش בברית הכנסיות ואת שאלה שלומוכם בשוקים: 44 אוילם והסופרים והפרושים החנפים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מותחלים עליהם ולא ידעו: 45 וויאן אחד מבני התורה ואמר אליו רב בבריך אלה תחרף נם אתנו: 46 ויאמר אוילם נם לכם בעלי התורה כי עמיס אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם איןכם נועים במשאות נם באחת מאכבותיכם: 47 אוילם לכם כי בונים את קברות הנבאים ואבותיכם הרנו אותם: 48 וכן אתם מעידים ורוצים במשעי אבותיכם כי מהה הרנו אותם ואתם בונים את קבריהם: 49 בעבר זאת נם אמרה חכמת האלהים אשלח אליהם נבאים ושליחים ומهم יירנו וירדףו: 50 למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנכאים אשר נשפך למנ חוסד הארץ: 51 אוילם הנה אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה: 52 אוילם הנה אמר אני לחייב רשות הדרעת אתם לא בעלי התורה כי הסירתם את מפתח הדעת אתם באחים ואת הבאים מנעם: 53 וכי ידרשו להם את אלה ויחלו הספרים והפרושים לשטם אותו מאר ולהקשות לו בדברים רבים: 54 ויארכו לו ויבקשו לצדד דבר מפיו למען ימצאו עליו שטנה:

12 והוא עד כה ועד כה בהחטאף רכבות עם עד כי לחציו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה המשמרו לנפשיכם משאור הפרושים שהוא החנפה: 2 ואין דבר מכסה אשר לא נילח ואין נעלם אשר לא יודע: 3 ולכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמעו ואת אשר לחשתם לאין בחדרים קרא יקרא על הננות: 4 ואני אמר לכם יידי אל תיראו מן המימות את הגוף ואחריו זאת אין לאיל ימד לעשות עוד דבר: 5 אבל אוראה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטן אחרי המיתו להשליך אל נינהם חן אני אמר לכם אותו תיראו: 6 הלא חמץ צפירים חמכרנה בשני אסדים ואין אותה מוחן נשכח לפני האלהים: 7 ואתם נם שעירות ראשכם נמנות כלן לנו אל תיראו יקרתם מצפירים רבים: 8 ואני אמר לכם כל אשר יודה כי לפני האדם נם בן האדם יודה בו לפני מלאכי האלהים: 9 ואשר

אותך אל השפט והשפט ימסרך אל השוטר והשוטר
שליךך אל בית הכלא:⁵⁹ ואני אמר לך לא תצא משם
עד אם שלמה נם את הפרושה الأخيرة:

13 ויבאו אשים בעת ההייאונידו לו על דבר הנגידים
אשר פיטוס ערבי דם עם זבחיהם: ² ויען ישוע ויאמר
אליהם החשבים אתם כי הנגידים האלה היו חטאיהם
מכל אנשי הנגלל על אשר בא כזאת עליהם: ³ לא כי
אמר אני לכם אם לא תשוכו תאבדו כלכם נם אתם: ⁴
או שמנה העשר החם אשר נפל עליהם המנדל בשלח
וימיתם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים
הישבים בירושלים: ⁵ לא כי אמר אני לכם אם לא תשוכו
תאבדו כלכם נם אתם: ⁶ וישראל משלו ויאמר איש אחד
היתה לו תאנה נתועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא
מצא: ⁷ ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים אנכי בא
לבקש פרי בתאה זו ואני מוצא נרע אותה למזה זה
תשחית את הארץ: ⁸ ויען ויאמר אליו אדרני הניתה אתה
עוד השנה הזאת עד כי אעדר ושמזדי דמן סביבותיה:
⁹ אולי תעשה פרי ואם לא בשנה הבאה תנדענה: ¹⁰
ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסתו: ¹¹ והנה
אשה טעונה רוח חלי כמנה ערחה שנה ותהי כפופה
ולא יכללה לקום קומה זקופה: ¹² ויהי בראות אתה ישוע
ויקרא אליה ויאמר לה אלה חלצ'י מחליך: ¹³ ווישם את
זריו עלייה וברגע קמה ותתעורר ותשבח את האלים:
¹⁴ ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען
ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה
לכן באלה בא והרפא ולא ביום השבת: ¹⁵ ויען הארץ
ויאמר אליו החנף איש איש מכם הלא יתיר בשבת את
שורו או את חמורו מן האבוס וויליכו להש��תו: ¹⁶ וזה
אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסירה זה שמנה עשרה
שנה הלא תתר ממוסרותיה ביום השבת: ¹⁷ ויהי אמרו
את הדברים האלה נכללו כל מתקוממו ווישמה כל העם
על כל הנפלאות הנעוות על ידו: ¹⁸ ויאמר למה דומה
מלכות האלים ואל מה אמשילנה: ¹⁹ דומה היא לנגרן
של חרдел אשר לחקו איש ווישמו בנו ויצמיח והוא לעז
נדול ועופ השמיים יקנן בענפיו: ²⁰ ויאמר עוד אל מה
אדמה את מלכות האלים: ²¹ דומה היא לשאר אשר
לקחו אותה ותטמנדו בשלש סאים כמה עד כי יחמצז

יאכלחו: ³⁴ כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם
לבככם: ³⁵ מהניכם יהיו הנוראים והగרות דלקם: ³⁶
ואתם היו דמים לאנשים המחייבים לאדרניות מתי ישוב מן
החתנה וכאשר יבוא ודרפק יפתחו לו כרגע: ³⁷ אשרי
העבדים ההם אשר בבו הארץ ימצאים שקדמים אמן
אמר אני לכם כי תחזר ויושבם וילך לשרת אותם:
³⁸ ואם יבוא באשمرة השניה או באשمرة השלישית
וכן ימצא אשרי העבדים ההם: ³⁹ וזאת דעתו אשר אם
ידע ידע בעל הבית באיזו שעעה יבוא הנבג כי עתה
שקר שקר ולא ניתן להתר את ביתו: ⁴⁰ לבן נם אהם היה
נכונים כי בשעה אשר לא פלחתם יבוא בן האדם: ⁴¹
ויאמר פטרוס אדניינו הלאו אתה אמר את המשל הזה אם
נס לכל אדם: ⁴² ויאמר הארץ מי הוא אפוא הסכן הנאמן
והנבען אשר יפקידתו האדון על עבדתו לחת את ארחותם
בעתו: ⁴³ אשרי העבר ההורא אשר בא אדרני ימצאחו
עשה כן: ⁴⁴ אמרת אני לכם כי על כל אשר יש לו
יפקידתו: ⁴⁵ והעבר ההורא אם יאמר בלבו בשש אדרני
לובא והחל להוכיח את העבדים ואת השפחות ולא כל
ולשנות ולשכבר: ⁴⁶ בוא יבוא אדרני העבר ההורא ביום לא
יצפה ובשעה לא ידע ווישפ אמותו ושים את חלקו עם
הסורים: ⁴⁷ והעבר ההורא אשר ידע את רצון אדרני ולא
הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות ריבות, ואשר לא ידע
ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הואר לא יכה כי אם
מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דריש ממנה
הרבה ואשר הפקדו בידיו הרבה ישאל מאתו יותר: ⁴⁸
להפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בערה:
⁴⁹ ועלי טבילה להטבל ומה יציר לי עד כי תשלם: ⁵⁰
החשבים אתכם כי באתי לחת שלום בארץ אני אמר לכם
לא כי אם מחלקת: ⁵¹ כי מעטה חמשה בבית אחד יהלון
שלשה על שנים ושנים על שלשה: ⁵² האב יחולק על הבן
והבן על האב האם על הבת והבת על האם החמות על
הכללה והכללה על החמות: ⁵⁴ ויאמר נם אל המון העם
כראתכם את הענן עליה במערב ואמրתם נשם בא וכן
יבוא: ⁵⁵ החנפים את הארץ פניו הארץ והشمים ידעתם לבחון
ואת העת הזאת איך לא תבחןנו: ⁵⁶ למה אף מנופכם
לא השפטו את היישר: ⁵⁸ כי כאשר תלך אל השר עם
איש ריבך בעודך בדרך השタル להנצל ממנו פן ישב

מקום זה וזו תקום בכללמה לחתת את המקום האחרון: 22 ויעבר בערים ובכפרים עבר ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים: 23 וישאלדו איש לאמר ארנינו המעתם הנושעים: 24 ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם רביכם יבקש לבוא ולא יוכלו: 25 והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסנה את הדרת והחלו לעמוד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר ארנינו ארנינו פתח לנו וענה ואמר אליכם איני יודע אתכם מיין אתם: 26 אז חללו לאמר אלקנו ושתינו לפניו וברחבותינו למדת: 27 ואמר אני אמר לכם איני יודע אתכם מיין אתם סרו מני כל פעלי האון: 28 ושם היה היללה ותרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלים ואתם מנדרשים החוצה: 29 ויבאו מזרחה וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלים: 30 והנה יש אהרוןים אשר היו הראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים: 31 ביום ההוא נنسנו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולא מזה כי הורודוס מבקש להרנכ: 32 ויאמר אלהם לכט ואמרו אל השועל הזה הנה מנרש שדים ופעל רפאות היום ומחר ו בשלישי בא עד קצי: 33 אבל הוליך אלך היום ומחר ומחרתו כי לא תחנן אשר יאבד נביה מוחץ לירושלים: 34 ירושלים ירושלים הרנית את הנביאים והסקלה את הגשלהים אליה כמה פעמים חפצתי לךן את בניך כאשר תקוץ התרגנת את אפרוחיה תחת כנפיו ואתם לא אביכם: 35 הנה ביהכם יעוז לכם שם ואני אמר לכם כי ראה לא תראני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

14 ויהי בבא בשבת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו: 2 והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה מומים: 3 ויען ישוע ויאמר אל בעל התורה ואל הפרושים לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ייחרשו: 4 ויאחז בו וירפאה והוא שולחא: 5 ויען ויאמר אליהם מי מכמ אשר חמרו או שרו יפול אל הבאר ולא ימחר להעלתו ביום השבת: 6 ולא יוכל להסביר על זאת דבר: 7 וישא משלו אל הקראים בראותו אך בחרו להם להסביר בראש ואמר אליהם: 8 כי יקראatak איש אל החתנה אל תשב בראש פן יקרא שמה איש נכבד מך: 9 ובא הקרא אותו ואטו ואמר אליך פנה

לא ושלח אליו מלאכים בעדנו רוחך לבקש שלום: 33
ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכוש לא יוכל
להיות תלמידיך: 34 טוב המלחח ואם המלח היה תפל
במה יתקן: 35 לא יצליח נם לאדרמה נם לדמן החוצה
ישליך מי אשר אונים לו לשמע ישמע:

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע
אותו: 2 וילנו הפרושים והסופרים לאמור הנה זה מקבל
את החטאים ואכל אותם: 3 וידבר אליהם את המשל הזה
לאמר: 4 מי זה האיש מכם אשר לו מה כבשים ואבד
לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר
והלך אחורי האבד עד כי ימצאו: 5 וזהו כמו מצאו אותו
ישימנו על חփוי בשמה: 6 ובא אל ביתו וקרא לאחבי
ולשכנו יתד לאמר שמהו אני כי מצאו אותי שי האבד:
7 אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשם עלי חוטא אחד
השב יותר מעלה תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו
להתשובה: 8 או מי האשה אשר לה שרה דרכמנין
ואבד לה דרכמוני אחד ולא תדריך נר ותطمאתה את
הבית ותחפש היטיב עד כי ימצאו: 9 וזהו כמו מצאה
אותו תקרא לרעותה ולשכנותה לאמר שמחנה אני
כי מצאתי את הדרכמוני אשר אבד לי: 10 כן אני אמר
לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד
אשר שב מהטאו: 11 ויאמר איש אחד היו לו שני בנים:
12 ויאמר הצער אל אביו אבוי הנה לי את חלק הרכוש
אשר יפל לי ויחלק להם את הנחלה: 13 ויהיו מזמן ימים
ויאסף הבן הצער את הכל וילך אל ארץ רחואה ושם
פוזר את רכשו וילך בדרך סובאים ווללים: 14 ואחריו
כלתו את הכל היה רעב חזק בארץ המידינה בארץ
חסר לחם: 15 ווילך ידרבק באחד מבני המידינה בארץ
ההייא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזיריהם: 16 וויתאו
למלא את בטנו בחזרבים אשר יאכלו החזירים ואני נתן
לו: 17 וירושב אל לבו ויאמר מה רבו שכורו אבוי ויש להם
לחם לשבע ואבוי אבד ברעב: 18 אקומה נא ואלכה אל
אבי ויאמר אליו אבוי חטאתי לשמים ולפניך: 19 ונקלתי
מהקרה עוד בנך שמנני כאשר שכיריך: 20 ויקם ויבא אל
אבי עודנו מרחוק ואבוי ראהו והואמו מעיו וירץ ויפל על
צוארי וישקהו: 21 ויאמר אליו הבן אבוי חטאתי לשמים
ולפניך ואני נקלתי מהקרה עוד בנך: 22 ויאמר האב

אל עבדיו והוציאו את השמלה הטובה מכלון והלבישו
והנו טבעת על ידו ונעלמים ברגליך: 23 והבאו את עnal
המרכיך וטבחו אותו ונأكلה ונשמה: 24 כי זה בני היה
מת ויחיו ואבד היה וימצא ויחלו לשמה: 25 ובנו הנдол
היה בשדה והוא בא ויקרב אל הבית וישמע קול
זמרה ומחלות: 26 ויקרא אל אחד הנערם וישאל מה
זה: 27 ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עnal
המרכיך על אשר הושב לו שלם: 28 ויחר לו ולא אבה
לבוא הבית והזא אביו וירבר על לבו: 29 ויען ויאמר
אל אביו הנה זה שניים רבות אני עבר אחק ומימי לא
עברתי את מצוחק ומימי לא נתה לי נדי למן אשיש עם
רעוי: 30 ויבא בך זה אשר בלע את נחלך עם הנות
ותזבח לו את עnal המרכיב: 31 ויאמר אליוبني אתה
תמיד עמדיך וכל אשר לוי לך הוא: 32 אבל נכנו לשוש
ולשם כי אחיך זה היה מת ויחיו ואבד היה וימצא:

16 ויאמר נם אל תלמידיו איש עשר היה ולו פקיד על
ביתו וילשינוו אליו באמրם כי מפור הוא את קניין: 2
ויקרא אותו ויאמר אליו מה זאת שמעתי عليك תנ חשבון
פקודך כי לא תוכל להיות עוד פקיד: 3 ויאמר הפקיד
בלבו מה עשה כי יכח אדני ממנה את הפקדה לעדר
לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש: 4 ידעת מה
עשה למן יאפסוני אל בתיהם בעת אוסר מפקדרתי:
5 ויקרא אל כל איש אשר נשא בהם אדני וישאל את
הראשון כמה אתה חיב לאדני: 6 ויאמר מאת בת שמן
ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים:
7 ואל אחר אמר כמה אתה חיב ויאמר מאת כר חטים
ויאמר קח את שטרך וכותב שמן: 8 וישבח האדון את
הזה ערומים הם בדורם מבני האור: (א) 9 וכן אני
אמר לכם עשו لكم אהביכם בממון העולה למן בעת
כלתו יאספו אתכם אל משכנותות עולם: (ב) 10
הנאמן במעט מזער נאמן נס בהרבה והמעול במעט
מזער מועל נס בהרבה: 11 לכן אם בממון העולה לא
הייתם נאמנים את האמתי מי יפקיד בידכם: 12 ואם
בדבר אשר לאחרים לא היותם נאמנים את אשר לכם מי
יתן לכם: 13 אין עבר אשר יוכל לעבד שני אדרנים כי
ישנא את האחד ויאhab את الآخر או ידבק באחד ואת

וסלחת לו: 5 ויאמרו השליחים אל הארון הוסף לנו אמונה: 6 ויאמר הארון לו יותה לכם אמונה כנורא החידל או אמרו אל התות הזה העקר והונטע בתוך חיים וישמעו לכם: 7 מי הוא זה מכם ולו עבר חרש או רעה אשר בבאו מן השדה יאמר אליו מהר נשא הנה וחסכ: 8 הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחנו מתייך ושרטני עד אם כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם אתה: 9 הנם יtan תודה לעבר על עשו את אשר צוהו אמרתי לך יתן: 10 מכבה גם אתם אחריו שעשותם את כל אשר צוויתם אמרוعبادים אין מועיל אם אנחנו כי רק את המטול עליו לשות עשינו: 11 ויהי בסעו ירושלים והוא עבר בתוך שדרון והגليل: 12 ויבא אל כפר אחד ויפגעו עשרה אנשים מצערם והם עמדים מרוחק: 13 וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חנו: 14 וירא אותם ויאמר אלהם לכם והראו אל הכהנים ויהי בלבכם ויטהרו: 15 ואחר מהם בראשו כי נרפא וישב וישבח את האלים בקול נורא: 16 ויפל על פניו לרגלו וודה לו והוא היה שמרוני: 17 ויען ישוע ויטבל את הלא העשרה טהרו והתשעה אליה הם: 18 האם לא נמצאה אשר שב تحت כבוד לאלהים זולתו הנכרי זהה: 19 ויאמר אליו קום ולך אמוןך הוועה לך: 20 וישראל הדפוזים מתי תבוא מלכות האלים ויען אתם לאמר מלכות האלים לא תבוא במראה עיניהם: 21 ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלים הנה בקרבתם היא: 22 ויאמר אל התלמידים ימים באים והתටויהם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו: 23 ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרצו אחריהם: 24 כי כברך אשר יברך מקצתה השמים ויאיר עד קצה השמים כנ' יהה בן האדם בינו: 25 אך בראשונה צריך הוא לסלב הרבה ולהמאס מן הדור הזה: 26 וכאשר היה נח בין יהה בימי בן האדם: 27أكلו ושתו נשוא נשים והשייאו נשים לנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם: 28 וכאשר היה בימי לוטأكل ושתה קנה ומכר נטע ובנה: 29 ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש ונפרית מן השמים וישחת את כלם: 30 מכבה היה ביום אשר גילה בן האדם: 31 והוא איש יהה על הגן וכליו בבית אל ירד לשאת אתכם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה: 32 זכרו את אשת

האחר יבזה לא תוכל עבד את האלים ואת הממון: 14 וישמעו כל זאת נם הפרושים אשר הם אהבי כספי וילענו לו: 15 ויאמר אליהם אתם הם המצדיקים לפני האדם ואלהים יודעת את לבכם כי הנבה באדם תועבה הוא לפני האלים: 16 התורה והנבאים עד יוחנן וכן הוא והלאה בשורת מלכות האלים וכל איש בחזקה יבוא בה: 17 אבל נקל כי עברו השמים והארץ מאשר יפל קין אחד מן התורה: 18 כל איש המשלח את אשתו ולקח אהרת נאף הוא וכל הלך את הנורשה מאישה נאף הוא: 19 איש שעיר היה והוא לבוש ארמן וSSH ויתען וישמה יום: 20 ואיש אביוון ושמו לעזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבות: 21 והוא לשבע מן הפרורים הנפלים מעלה שלחן העשר ונומ הכלבים באו וילקו אבעבותיו: 22 ויהי כאשר מת האביוון ווובל על ידי המלכים אל חיק אברהם וימת נם העשיר ויקבר: 23 ובחיותו במכאות בשאול וישא את עינויו וירא את אברהם מרוחק ואת לעזר בחיקו: 24 (Hades g86) ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעזר ויטבל את קצח אצבעו במים למען קדר את לשוני כי עוני במקוד זהה: 25 ויאמר אברהם בני זכר כי לחתת טובך בחיקי וגם לעזר לקח את הרעות ועתה הוא ינחים ואתה הצעיר: 26 ומלאך כל זאת שווה גדולה מפסקת בינוינו ובינוים לבתיו יכול עבור החפצים ללקת מפה אליכם ולבתיו יעברו שם אלינו: 27 כי באנו נם הם אל מקום המעצבה זהה: 28 ויאמר אברהם יש להם משה והנבאים אליהם ישמעון: 30 ויאמר לא בן אבי אברהם אך אם ילך אליהם אחד מן המתים או ישבו: 31 ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ועל הנביאים גם כי קום אחד מן המתים לא יאמינו:

17 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבא המכשלים אבל אויל איש אשר על ידו יבוא: 2 נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישליך אליהם מושר יכשיל את אחד מהקנאים אלה: 3 השמרו לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו: 4 ואם יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמו:

לא הענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך : 21 ויאמר את כל אלה שמרת מנגורי : 22 וישמע ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכיר את כל אשר לך וחלק לעניים והוא לך אוצר בשמיים ובאו ולך אחריו : 23 ויהי כשמיota את זאת ויעצב מאר כי עשר נדול היה לו : 24 וירא ישע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבני נכסים לבוא אל מלכות האללים : 25 כי נקל למל עבר בתרוק נקב המחת מבוא עשיר אל מלכות האללים : 26 ויאמרו השמים ומיו יכול להוציאו : 27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מלאלים : 28 ויאמר פשרום הן אנחנו עיבנו את הכל גולך אחריך : 29 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את אבוחיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האללים : 30 ולא יקח החתיות כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חי עולמים : (g 165, a) 31 ויהי אליו את שנים העשר ויאמר להם הנהו עליים ירושלים ומילא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם : 32 כי ימסר לנוים ויחתלו בו ויתעללו בו וירקו בפנויו : 33 ואחרי הכותם אותו בשוטים ימיהו ובאים השלישי קום יקום : 34 והם לא הבינו מאומה והוא הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמור : 35 ויהי בקרבו אל ירידחו והנה איש עוז ישב על הדרכך והוא משאל : 36 רישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זהה : 37 ויגידו לו כי ישוע הנצרי עבר : 38 ויזעק לאמר ישוע בן דוד חנני : 39 והחלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוז לצעק ישוע בן דוד חנני : 40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו והוא כאשר קרב וישלחו לאמר : 41 מה חפצך כיעשה לך ויאמר אדרני כי אראה : 42 ויאמר אליו ראה אה אמוןתך הוושעה לך : 43 וופתאם ראה וילך אחרי הילך ושבה את האללים וכל העם בראשותם זאת נתנו תודה לאלהים :

19 יבוא ויעבר בירוחו : 2 והנה איש ושמו וכי מראש המוכסים והוא עשיר : 3 ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יוכל מפני העם כי שפל קומה היה : 4 ויקדם וירץ ויעל על שמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה : 5 ויהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו וכי רד מהר כי צריך אני לשבת היום בביתך : 6 וויהר וירד ויאספהו בשמחה : 7 וילונו כל הראים לוט : 33 המכחש למולט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה : 34 אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במנחה אחת האחד יאסף והאחר יעוז : 35 שתים תהיינה טהנות יחד האחד תאסף והאחר תעוז : 36 שנים יהיו בשדה ונוסף האחד והאחר יעוז : 37 ויענו ויאמרו אליו איה זהה אדרני ויאמר אליהם באשר הפנור שם יקבעו הנשים :

18 וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות : 2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האללים ולא נשא פנים לאדם : 3 ואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממירבי : 4 רימאן מיום אל יום ואחריו כן אמר בנפשו נם כי את האללים איני ירא ולאדם לא אשא פנים : 5 עשה את דין האלמנה הזאת על הונואהathy בון תבואה תמיד ותՃאני במלים : 6 ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין הועלה : וזה אללים האלה הוא יעשה דין בחירותו הקרים אינם אליו יומם ולילה נם כי יתמהמה להוציאים : 8 אני אמר לכם כי יעשה את דין במרה הארץ בין האדים בבאו הימצא אמונה בארץ : 9 ו يوسف וישראל אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים נכויים בעינויים ואמר : 10 שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס : 11 ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אליהם אודך כי איני כאשר האדים הנזולים והעשים והנפים או נם כמכס הזה : 12 אני צם פעומים בשבועו אני מעשר את כל קניini : 13 ומה מוכס היה עמוד מרוחק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמיים כי אם חוף על לבו לאמר אליהם סלח לי החוטא : 14 אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נזרק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה יהודים : 15 ויביאו אליו נם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים ויגערו בהם : 16 ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבא אליו ואל המנומות כי לאלה מלכות האללים : 17 אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האללים הילד הוא לא יבא בה : 18 וישאלחו קצין אחד לאמר רבוי חטוב מה לעשות ואירש חי עולמים : (g 166, a) 19 ויאמר אליו ישוע מודיע קראת ל' טוב אין טוב בלתי אחד האללים : 20 את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצה לא תנגב

את העיר ויאמר אליהם בعلיו למה זה אתם מתיירים את הארון הנהו אדרני את מחצית נכסי אני נתן לעניים ואם עשקתי איש אשיב לו ארבעתים: 9 ויאמר אליו ישוע היום היהת תשועה לבית הזה באשר בן אברהם גם הוא: 10 כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד: 11 וזה הם שמעים את זאת ויסוף שאתה משל על אשר קרב לירושלים ומה החביכים כי מהירה תגלה מלכות האלים: 12 על כן אמר איש אחד מן האדרירים הילך אל ארץ רחואה לקחת לו מלכחה ולשוב: 13 ויקרא אל שעשרה מעבדיו ויתן להם שעשרה מנימ ויאמר להם סחרו בהם עד באי: 14 ובמי עירו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עליינו: 15 ויהיו אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לך את העבדים ההם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרוחה כל אחד במסחרו: 16 ויבא הראישון ויאמר אדרני מנה שלך הביא עשרה מנימ: 17 ויאמר אליו כן העבד הטוב החתום אשר היהת נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים: 18 ויבא השני ויאמר אדרני מנה שלך עשה חמשת מנימ: 19 ויאמר נם לזה אף אתה היה על חמש ערים: 20 ויבא השלישי ויאמר הא לך מנה שלך אשר היה אצל צורר בסודר: 21 מפני יראתי אותך כי אתה איש קשה לך את אשר לא הגנת וקנזר את אשר לא זורעת: 22 ויאמר אליו מפיק אשפטך העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לך את אשר לא הנחתי וקנזר את אשר לא זורעת: 23 ולמה לא נתת את כספי לשلتני ואני בכווי היהתי טובע אותו במרוביה: 24 ויאמר אל העמדים שם שא ממננו את המנה ותנווה אל אשר לו עשרה המנים: 25 ויאמר אליו אדרני יש לו עשרה מנימ: 26 הן אני אמר לכם כי כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממןנו גם את אשר לו: 27 אבל את אבי הים אשר לא הצעיז מלכוי עליהם הביאו אתם הנה והרגנו אותם לפני: 28 ויכול לדבר הדברים האלה ויועבר לפניו ויעל ירושלים: 29 ויהיו בקרבו אל בית פני ובית הני בהר הנקרא הר הזיותים וישלח שנים מתלמידיו לאמר: 30 לכט אל הכהר אשר ממולנו והוא בכוואכם שם המצאו עיר אסורה אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירו אותו והbayeo: 31 וכט ישאל אתכם איש למה תחוירו מה חממו אדרני עין כי הארון צריך לו: 32 וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם: 33 ויתירו

20 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומברשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים: 2 ויאמרו אליו אמר נא לנו בא זור רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי: 4 טבילה זה והן המנ השמים היהת אם מבני אדם: 5 ויחשבו בכלם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר لماذا זה לא האמנתם לו: 6 ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה: 7 ויענו לא ידענו מאיין: 8 ויאמר ישוע אלהם נס אמי לא אמר לכם בא זור רשות אני עשה אלה: 9 ויחל לרבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אותו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים: 10 ולמועד שלח עבר אל הכרמים לתה לומפרי הכרם והכרמים הכהה וישלחו ריקם: 11 ויסוף שלח עבר אחר ויכנו אותו ויתרפהו וישלחו ריקם: 12 ויסוף

לו: 39 ויענו מן הספרים רבי יפה דברת: 40 ולא עברכו עוד את לבם לשאל אותה דבר: 41 רואמר אליהם איך אמרו על המשיח כי הוא בן דור: 42 והוא דוד אמר בספר תהילים נאם יהוה לאנני שב לימיini: 43 עד אשית איךיך הדרם לדרגליך: 44 הנה דוד קרא לו ארון ואיך הוא בנו: 45 רואמר אל תלמידיו באוני כל העם: 46 הזהרו מן הספרים החפצים להתחלק עטופי טלית ואהביב את שאלות שלום בשוקים ואת מושבי הראש בbatis הכנסיות ואთ מסבות הראש בסעודות: 47 הבלתיים את בתיה האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עיניהם המה משפט על יתר יקחו:

21 ויבט וירא את העשורים משליכים את נרכותם לארון האווצר: 2 וירא נם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות: 3 רואמר אמרת אני לך כי האלמנה העניה האת נתנה יותר מכלם: 4 כי כל אלה התנדבו לאליהם מהעדף שלהם והיא מהסורה את כל רכושה נתנה: 5 ריה באמרים על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובכוננות ויאמר: 6 את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא השאר ابن על ابن אשר לא תתרפרק: 7 וישאלו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היotta: 8 רואר ראו בן תחטו כי רכבים יבואו בשם לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחוריים: 9 ובשמעכם מלחותות ומהמות אל החתו כי היו תהיה זאת לרשותה אך עוד קין למועד: 10 יוסף דבר אליהם לאמר יקום נוי על נוי וממלכה על ממלכה: 11 והזה רעש גдол כה וכחה ורעב ורבך ונם מוראים ואתות נדלות מן השמיים: 12 ולפני כל אלה ישלו בכם את ידיהם וירדפו ימסרו אתכם לכתו כנסיות ואל בתו כלאים וחובאו לפני מלכים ומשלים מען שם: 13 והויה זאת لكم לערות: 14 על כן שיתו לבבכם לבלחוי דאג במה צטרקו: 15 כי אגצי נתן לכם פה וחכמאות אשר לא יוכל לעמוד לפניה ולדבר נגדה כל מתקומימים: 16 וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיםكم וקורובייכם ורעים וימייתו מכם: 17 והויתם שנואים לכל אדם מען שם: 18 אך לא יפל משערת ראשכם ארצתם: 19 בתוכהו קנו לכם את נפשיכם: 20 וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידע תדרשו כי קרב חרבנה: 21 אז ינוסו אנשי יהודה אל

שליח שלישי וכן אותו פצעו וינרשו וידחפו חוצה: 13 ואמיר בעל הכרם מה עשה אשלה את בני את יידי כראותם אותו אולי גנרו מפינויו: 14 וכבראות את הכרמים נעצו יהדו לאמר זה הוא הירוש לבנו ונחרנה ותהי לנו הירשה: 15 ונגרשו אותו אל מחוון הכרם ווירנה ועתה הירשה: 16 יבו ואיבד את הכרמים מה עשה להם בעל הכרם: 17 ויבט בם ויאמר ומה הוא זה הכתוב ابن מאסו הבונים היהה לראש פנה: 18 כל הנפל על האבן ההיא ישבר ואת אשר חפל עליו תשחקו: 19 ויבקשו הכהנים הנגידים והספרדים לשלוח בו את ידם בעת ההיא וויראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה: 20 ויארכו לו וישלחו מארבים והם נדמו כצדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסינוו אל השרדה ואל יד החגנון: 21 וישאלו לאמר רבי ידענו כי נconaה תדרב ותלמוד ולא תשא פנים כי באמת מורה אתה את דרך אלהים: 22 המתר לנו לחת מס אל הקיסר אם לא: 23 ווירא את נכליהם ויאמר להם: 24 מה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר: 25 ויאמר אלהם לנו לנו ליקסר את אשר ליקסר ולאליהם את אשר לאליהם: 26 ולא יכול ללכדו בדבר לפני העם ויתמןעו על מענהו ויחרשו: 27 וירקרו אנשים מן הצדוקים הכהנים בתחום המתים ושיאלדו לאמר: 28 מורה משה כתוב לנו כי מוות אה בעל אשה ובנים אין לו ולכך אחיו את אשתו והקים ורע לאחיו: 29 והנה היו שבעה אחים והראשון לקחacha ושינה וימת לא בנים: 30 ויקח אותה השליishi וככה עשו אף השבעה ולא בנים: 31 ויקח אותה השליishi וככה עשו אף השבעה ולא הנינו בנים וימתו: 32 ובאחרונה מתה גם האשה: 33 והנה בתחום המתים למי מהם תהיה לאשה כי היהת האשה לשבעה: 34 וייען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ות נשאננה: 35 (g165) וחויכים לנחל את העולם הבא ואת החיים המתים לא ישאו נשים ולא נשאננה: 36 כי לא יוכל עוד למות כי שום הם למלכים ובני אליהם מה בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמז בسنة כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 והאלהים איןנו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים

תלמידי: 12 והוא יראה אתכם עליה נדוללה מצעה שם
 תכינו: 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם וכיניו את
 הפסח: 14 ויהי כאשר הגעה השעה ויסב הווא ושנים עשר
 השליחים אותו: 15 ויאמר אליהם נכסף נכספי לאלל
 אתכם את הפסח הזה לפני ענותו: 16 כי אמר אני לכם
 אני אל כל אותם עוד עד כי מלא במלכות האללים: 17
 ויהי את הocus ויברך ויאמר קחו אהה וחלקו ביןיכם: 18
 כי אמר אני לכם שתה לא אשחה מעתה מתנוובת הנפש
 עד כי תבוא מלכות האללים: 19 ויהי את הלחם ויברך
 ויבצע ויתן להם לאמר זה גוףו התנן בערכם זאת עשו
 לזכרוני: 20 וכן את הocus אחר הסעודה לאמר זו
 הocus היא הברית החדשה ברדי גשפק בערכם: 21 אך
 הנה ייד המסר אותו עלי השלחן: 22 כי אין בן האדם
 הלך לו כפי אשר נהרץ עלי אבל אויל לאיש ההוא אשר
 על ידו ומסר: 23 והם החלו לחקיר איש את רעהו מי הוא
 וזה מה שאר עשה זאת: 24 וכן מריבת היתה ביןיהם מי
 יחשב להיות הנדול בהם: 25 ויאמר אליהם מלכי הנויום
 רדרים בהם ושליטיהם יקרו עשי חסד: 26 ואתם לא
 כן כי הנדול בהם יהיה צער והמשל יהיה כמשרת:
 כי מי הוא הנדול אם המסר או המשרת הלא המסר
 אני הני בתוככם כמו המשרת: 28 ואתם הם העמדים
 עמדו עד עתה בנסinton: 29 לכן אני מנהיל אתכם כאשר
 הנחילני אמי את המלכות: 30 למען תאכלו ותשטו על
 שלחני במלכותו וישבחתם על כסאות לשפט אותן שנים
 עשר שבטי ישראל: 31 ויאמר הארץ שמעון שמעון הנה
 תבע אתכם השטן לזרותכם כחחים: 32 ואני התפלתי
 בעדרך אשר לא תכללה אמונהך ואתה כאשר תשוב חזק
 את אחיך: 33 והוא אמר אליו אנני הני נכון ללבת אתך
 גם לביית האסורים גם למות: 34 ויאמר אני אמר לך
 פטרוס לא קרא תרגנול היום עד כי שלש פעמים בחשת
 כי לא אמר לא יידעתו: 35 ויאמר אליהם כאשר שלחתי
 אתכם בעלי כיס ותרמילי ונעלים החסורתם דבר ויאמרו
 לא חסרונו כל דבר: 36 ויאמר אליהם אכן עתה אשר
 לו כיס ישאנו וכן גם את התרמילי ואשר אין לו הוא
 יזכיר את בנו ויקנה חרב: 37 כי אמר אני לכם אשר
 צרייך עוד להתחמל בא הכתוב זהה ואתה פשעים נמנת כי
 כל הכתוב עלי בא עד קצו: 38 ויאמרו אנני הנה בפה
 שתי חרבות ויאמר אליהם די: 39 ויצא וילך ביום ביום

ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרוזות אל
 יבוao בה: 22 כי ימו נקם הנה למלאת כל הכתוב: 23
 ואוי להרhot ומלミニותם בימים הנה כי תהיה צרה נדוללה
 בארץ וק馥 על העם הזה: 24 ונפל לו לפיר חרב והגלו אל
 כל הגנים וירושלים תרמס ברגליך נוים עד כי מלאו
 עתות הנויום: 25 והיו אותן בשמש ובירח ובכוכבים
 ועל הארץ מצוקה לנוים ומוכחה מהמותם הום ודרכיו: 26
 וימונו בני האדם מאימה ומחרדה הבאות על כל הארץ
 כי כחות השמים יתמושטו: 27 ואו יראו את בן האדם בא
 בענן נבורה ובכבוד רב: 28 וכאשר תחל להיות זאת
 התעדודו ושאו הראשים כי קרובה גאלתכם לבוא: 29
 וירבד אליהם משל ראו את התאניה ואת כל העזים:
 כי תראו אתם מוצאים את פרחם הלא יעדתם כי
 קריב הקץ: 31 מכחה אף אתם בכא אלה לעיניים דעו כי
 קרובה מלכות האללים: 32 Amen אמר אני לכם לא יעברו
 הדור הוה עד כי יהיה הכל: 33 השמים והארץ יעברו
 ודבריו לא יעברו: 34 רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם
 בסבא ובשברון ובדראות המוחיה ובא עליכם הום ההוא
 פרתאם: 35 כי כמו פח יבוא על כל היישבים על פני כל
 הארץ: 36 לכן שקרו בכל עת והחפלו למן עצרו
 כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיזבב לפני בן
 האדם: 37 ויהי מלמד יומם במקדש ובבלילה יצא בהר
 הנקריא הר הזיותם ללוון: 38 וכל העם השכימו לבוא
 אליו במקדש לשמע אותה:

22 ויקרב הן המזות הנקריא פסה: 2 והכהנים הנدولים
 והסופרים מבקשים איך יהרנו כי יראו מפני העם: 3
 והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר
 שנים העשר: 4 וילך וירבד עם ראשי הכהנים ושרי
 החיל איך ימסרנו אל ידים: 5 ווישמוו ויאתו تحت לו
 כסף: 6 וויבטהו אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא
 לעוני ההמון: 7 ויבא יום המזות אשר זבוח יזבח בו
 הפסח: 8 ווישלח את פטרוס ואת יהנן לאמר לכו והכינו
 לנו את הפסח ונأكلה: 9 ויאמרו אליו בא זזה מקום
 תחפץ כי נכנן אותו: 10 ויאמר אליהם הנה אתם באים
 העירה ופגע אתכם איש נשא צפתה מים לכט וחייב
 הבית אשר יבוא שמה: 11 ואמרם אל בעל הבית כה
 אמר לך הרבה איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם
 לזקס

ויאמר אליהם כי אניד לכם לא תאמינו: ⁶⁸ וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלהני: ⁶⁹ אבל מעתה יהיה בן האדם ישב לيمין נברות האלוהים: ⁷⁰ ויאמרו כלם כי אתה הוא בן האלוהים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני הוא: ⁷¹ ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזינו שמעונה מפיו:

23 ויקם כל קהלם וויליכו אל פיטוס: ² וייחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסית את העם ומגע אותו מטה מס אל הקיסר באמריו כי הוא מלך המשיח: ³ וישאלחו פיטוס לאמר אתה הוא מלך היהודים ויען אותו ויאמר אתה אמרת: ⁴ ויאמר פיטוס אל ראש הכהנים ואל המון העם לא מצאו דבר אשר באיש הזה: ⁵ וזה התאמצטו לדבר מודיעו שהוא את העם בלםרו בכל יהודה החל מן הנגיד ועד הנה: ⁶ ויהי שמע פיטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי: ⁷ וכאשר ידע כי ממשלחת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים ביום האלה: ⁸ ושמהח הורדוס עד מאי בראותו את ישוע כי מימים רבים אזהה לראותו עלי כי שמע את שמו ויקו לראותו אוות אשר יעשה: ⁹ וירוב לשאל אותו והוא לא השיב אותו דבר: ¹⁰ ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחקו לדבר עליו שטנה: ¹¹ ויביאו אותו הורדוס עם צבאותיו ויתהלו בו וילבשו אותו בגד זהורית ווישלחו אל פיטוס: ¹² ביום ההוא נהיו פיטוס והורדוס לאחים ייחדו כי מלפנים איבאה הדותה בינתם: ¹³ ויקרא פיטוס את ראש הכהנים ואת השרים ואת העם: ¹⁴ ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמה מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עלי: ¹⁵ וגם הורדוס לא מצא כי שלוחיו אחכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות: ¹⁶ על כן איסרנו ואפטרנו: ¹⁷ ועליו היה לפטר להם איש אחד ביום החג: ¹⁸ ויצעקו כל המונם ויאמרו הסר את זה ופטור לנו את בר אבא: ¹⁹ והוא היה משליך בית האסורים על דבר מריד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: ²⁰ ויסוף פיטוס לשאת קולו כי חוץ לפטור את שוע: ²¹ ומה צעקו אליו לאמור הצלב אותו הצלב: ²² ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל

על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: ⁴⁰ ויבא אל המקום ויאמר אליהם החהפל לו לבתי בו לאידי נסiou: ⁴¹ והוא נפרד מהם הרחק בקהל אבן ויכרע על ברכו ויתפלל לאמור: ⁴² אבי אם רצונך כי אם כרצונך: ⁴³ וירא אליו מלאך מן השמים ויהזקהו: ⁴⁴ ויבאו עליו חבלי מוות וויסוף להתחפל בחזקה ותהי ועתה נתני רדים לאץ: ⁴⁵ ויקם מהחפל וויבא אל התלמידים וימצאים ישנים מינון: ⁴⁶ ויאמר אליהם למה תישנו קומו והתחפל אשר לא הבא לידי נסיגן, ערדנו מדבר וננה המון ואחר שנים העשר הנקרא יהודה הילך לפניהם וקרב אל ישוע לנשך לו: ⁴⁸ ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אהה מוסר את בן האדם: ⁴⁹ והאנשים אשר אטו רעים את אשר יהיה ויאמרו אליו אנדינו הנכח בהרב: ⁵⁰ ויך אחד מהם את עבר הכהן הנדול ויקצץ את אזנו הימנית: ⁵¹ ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפהו: ⁵² ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר בא עליו לאמר כמו על פרץ יצאתם על בחירות ובמקלות: ⁵³ ואחי אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם כי ייד ואולם זאת היא שעתכם ושלtan החשך: ⁵⁴ ויתפשו אותו וויליכו ויביאו בית הכהן הנדול ופטروس הילך אחריו מרחוב: ⁵⁵ ויהי כי עברו אש בתוך החצר וישבו יחדרו וישב נס פטרוס בתוכם: ⁵⁶ ותראו הshapeה יושב נגד האור ותבש בו ותאמר נס זה היה עמו: ⁵⁷ וויכחש בו ויאמרasha לא ידעתינו: ⁵⁸ ואחריו מעט ראה אדם אחר ויאמר נס אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אני: ⁵⁹ ואחריו עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם גם זה היה עמו כי אף הוא גiley: ⁶⁰ ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעתו מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרנגנו קרא: ⁶¹ ויפן הארון ויבט אל פטרוס וויכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא התרגנול תכחש כי שלש פעמים: ⁶² וויצא פטרוס החוצה וימור ב בכבי: ⁶³ והאנשים אשר אהזו את ישוע התעללו בו ויכחו: ⁶⁴ ויחפכו את ראשו ויכחו על פניו ווישלחו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותו: ⁶⁵ על פניו ווישלחו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותו: ⁶⁶ ובביה הבקיר נקהל ועוד נדופים אחרים הרבו עליו: ⁶⁷ זקני העם והכהנים הגדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין שליהם ויאמרו אתה הוא המשיח אמר לנו:

49 וכל מודיעו עמדו מרוחק ונמְתַבֵּה אשר הָלַכְוּ אֶתְנוֹ
 מִן הַגְּלִיל וְעַנְיִנְהָן ראות את אלה: 50 והנה איש ושמו
 יוסף והוא מן היעצים איש טוב וצדיק מן הרמותים עיר
 היהודים: 51 אשר לא הסכים לעצם ולפعلם ומהכה
 נס הוּא למלכות האלוהים: 52 וויש אל פיטוס וישראל
 ממננו את גוֹתִית יְשׁוּעָה: 53 ווירד אתה ויכרכה בסדרנים
 וישראל בפרק החזוב בסלע אשר עדן לא הוּשָׁם בו אדם:
 54 יוֹם ערב שבת היה והשבת הגעה: 55 ותלכנה אחריו
 מן הנשים אשר באו אליו מן הגליל ותחוינה את הקבר
 ואת אשר הוּשָׁם בו גוֹתִית: 56 ואחריו שוכן הכנוי סמים
 ומרקחות ובשבת שבתו כפי המצויה:

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר
 ותביאנה את הסמים אשר הכנוי ועמהן עוד אחרות: 2
 וימצאו את האבן גלויה מן הקבר: 3 ותאגה פנימה ולא
 מצאו את גוֹתִית האדון יְשׁוּעָה: 4 יהוּה הנה נבכוות על הדבר
 הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושים מוזהרים:
 5 וויפל פחד עליהן ותקרנה אפים ארצתה ויאמרו אליהן
 מה תבקשנה את הח' אצט המתים: 6 איננו פה כי קם
 זכרנה את אשר דבר אליכן בעור הדיווון גלויל לאמар: 7
 כי צרייך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאיהם ולהצלב
 וביום השלישי קום יקום: 8 ותזכרנה את דבוריו: 9
 ותשבעה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשות
 העשר ולכל الآחרים: 10 וממרם המגדלות ויוחנה ומרים
 אם יעקב והאחרות אשר עממן הנה היו המדברות אל
 השליךם את הדברים האלה: 11 ויהיו דבריהם כדרכיו
 ריק בעניהם ולא האמינו להן: 12 ופטروس קם וירץ אל
 הקבר וישקף ולא ראה כי אם התכרככים מנהים שם
 ישב למקומו משתומם על הנחיה: 13 והנה שנים מהם
 היו הילכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים
 כשים ריס ושמו עמאוס: 14 והם נדרבו איש אל רעהו
 על כל הקרות האלה: 15 ויהי בדברים ובהתוכחים יחוּד
 ווישוע אף הוא וילך אתם: 16 ועניהם נאחזו ולא
 כירדו: 17 ויאמר אליהם מה מהם הדברים האלה אשר
 אתם נשאים ונתנים בהם יהרו בדרך פניכם זעפים: 18
 ויען האחד אשר שמנו קליפופס ויאמר אליו אתה לבדך
 נר בירושלים ואני ידע את הקרת בה ביום האלה: 19
 ויאמר אליהם ומה מהו יונידו אליו מעשה ישות הנצרי

ашמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: 23
 ויפצרו בו בקהל נдол ויבקשו כי יצלב ויוחק קולם וקול
 הכהנים הגדולים: 24 ויגזר פיטוס כי תעשה בקשתם:
 25 ויפטר להם את המשליך בית האסורים על דבר מרد
 ורצח את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרוצנים: 26 וכאשר
 הוליכו משם ויוחקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו
 שמעון איש קורני ויישמו עליו את הצלב לשאת אחריו
 ישוע: 27 וילכו אחריו המונע עם רב והמון נשים והנה
 ספדות ומקונות עלייו: 28 וויפן ישוע ויאמר אליהן בנות
 ירושלים אל הבכינה עלי כי אם על נפשך בכינה ועל
 בנייכן: 29 כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות
 ואשרי המums אשר לא ילדו והשדים אשר לא היניקו:
 30 אז ייחלו לומר אל החרטים נפללו עלינו ועל הנבעות
 כסונו: 31 כי אם יעשן כזאת בעין הלח מה יעשה ביבש:
 32 וגם שנים אחרים אנשיobil מוצאים אותו למות:
 33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרנא גלגולת ואיצלאו
 אותו שם ואת אנשי הבלייל זה לימיינו וזה לשמאלו: 34
 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידע מה הם עשים
 ויחלקו בנדיו להם ויפילו נורל: 35 ווהעם עמד שם וראה
 וילענו לו השרים לאמר את אחרים הוושע נא את
 נשואם הוא המשיח בחור האלדים: 36 ויהתלו בו נשאי
 הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ: 37 ויאמרו אם אתה הוא
 מלך היהודים הוושע את נשאך: 38 וגם מכתב היה ממעל
 לו בכתב יוני ורומי ו עברית זה הוא מלך היהודים: 39
 ואחר מאנשי הבליעל התלולים נדרפו לאמר הלא אתה
 המשיח הוושע את עצמך ואנתנו: 40 ויען האחד וינער בו
 לאמר האינך יראה את האלדים בהיותך בעצם הענש
 זהה: 41 והן אנחנו בו כמשפט כי לחייבנו כפי מעשינו אבל
 זה לא עשה מזומה רע: 42 ויאמר אל ישוע אליו אכן אמר
 אדרני בבאך במלכויותך: 43 ויאמר ישוע אליו אכן אמר
 אני לך כי היום יהיה עמדי בנן עדן: 44 ויהי כשהה
 הששית והנה החש על כל הארץ עד השעה התשיעית:
 45 ויהשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעין:
 46 ויקרא ישוע בקהל נдол ויאמר אבי ביך אפקיד רוח
 ובאמרו זאת נפח נשאך: 47 וירא שר המאה את אשר
 נהיתה וויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש הזה צדיק
 היה: 48 ובכל המונע אשר התאספו יחד למראה הזה
 בהביבים אל כל אשר נעשה תופפו על לבכיהם וישובו:

וסליחת החטאיהם בכל הגנים החל מירושלים: 48 ואתם עדים בזאת: 49 והנני שולח עליכם את הבטחת אבי ואותם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממרומים: 50 וילוכם מחוץ לעיר עד בית הני ויישא את ידיו ויברכם: 51 ויהיו בברכו אתם ויפרד מאתם ונישא השמיימה: 52 והם השתחו לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה: 53 ויהיו תמיד במקדש מHALIM ומברכיהם את האלדים מאזו נעשה אללה: 22 והנה נם מקרבנו החירידנו אשר קדרמו בברך לבא לcker: 23 ולא מצאו את גנותו ותבאה ותאמRNAה כי רוא נם מרא מלאכים האמורים כי הוא חי:

24 וילכו אגשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו :

הנשים ואתו לא ראו: 25 ויאמר אליהם هو חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: 26 הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולובא אל כבודו: 27 ויהל ממשה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עלייו: 28 ויקרבו אל הכפר אשר הם הלחמים שם ושם פניו כhalb לו לדרכו: 29 ויפצרו בו לאמר שהאתנו כי עת ערב הגיע ונטה הים ויבא הביתה לשבת אותם: 30 ויהיו כאשר הסב עמהם ויקח את הלוחם ויברך ויבצע ויתן להם: 31 ותפקחנה עיניהם ויכיררו והוא חמק עבר מעיניהם: 32 ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבבנו בקרבנו בדבריו אליו בדרך ויפתח לנו את הכתובים: 33 ויקומו בשעה ההיא וישבו לירושלים וימצאו את עשתי העשר ואת אשר אתם נkehlim יחד: 34 האמרים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון: 35 ויספרו נם הם את אשר נעשה להם בדרך ואיך הכיררו במציאות הלחמים: 36 עודם מדברים בדברים האלה והוא ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם: 37 ומהנה חתו ונבעתו ויחשובו כי רוח ראו: 38 ויאמר אליהם שיש לי: 40 ואחריו אמרו את זאת הראה אתם את ידיו ואת רגלי: 41 והם פה דבר אלל: 42 ויתנו לפניו חלק דג צלי ומעט צוף דבר: 43 ויקח ויאכל לעיניהם: 44 ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם بعد היומי עמכם כי המלא יملא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנבאים ובת浩ים: 45 אז פתח את לבכם להבין את הכתובים: 46 ויאמר אליהם כן כחוב וככן גדור אשר עינה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי: 47 ואשר תקרה בשמו תשובה

אם בעבר יגלה בישראל באתי אני ליטבל במים :³²
 ריעד יוחנן ויאמר חווית הרוח כדמות יונה ורדת משמים
 והנה עליו :³³ ואני לא ידעתו אלם השלח אתי ליטבל
 במים הוא אמר אליו את אשר תראה הרוח ירצה ונחה
 עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש :³⁴ ואני ראיתי
 ואידעה כי זה הוא בן האלים :³⁵ ויהי ממחורת ויסף
 יוחנן ויעמד ונשנים מתלמידיו עמו :³⁶ ובכט אל ישע והוא
 מטהרך ויאמר הנה שה האלים :³⁷ ושני תלמידיו שמעו
 את דבריו וילכו אחריו ישוע :³⁸ ויפן ישוע אחריו וירא
 את היכלים אחריו ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו
 אליו רבוי פרושו מורי איפה תלין :³⁹ ויאמר אליהם באו
 וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו וישבו עמו ביום ההוא
 והעת כשבה העשרה :⁴⁰ ואחד מן השנאים אשר שמעו
 מאת יוחנן והלכו אחריו הוא אנדרי אח שמעון פטרוס :
 41 הוא פנס בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את
 המשיח מצאנו אשר תרנומו כריסטוס :⁴² ווילכחו אל
 ישוע וייה כhabbit אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך
 קרא כיapa אשר תרנומו פטרוס :⁴³ ויהי ממחורת ויאלך
 ישוע לצאת הנילאה וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך
 אחרי :⁴⁴ וofilpos היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס :
 45 ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו אותו
 אשר כתב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן
 יוסף מנצרצה :⁴⁶ ויאמר אליו נתנאל המנצרצה יצא לנו
 טובה ויאמר אליו בא וראה :⁴⁷ וירא ישוע את נתנאל
 בא לקראותו ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר
 אין בו רמייה :⁴⁸ ויאמר אליו נתנאל מאין ידענו ויען
 ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת
 התאננה אני ראייך :⁴⁹ ויען נתנאל ויאמר אליו רבוי
 אתה בן אלדים אתה הוא מלך ישראל :⁵⁰ ויען ישוע
 ויאמר אליו על אמר לך כי תחת התאננה ראייך האמונה
 הנה גודלות מלאה תורה :⁵¹ ויאמר אליו אמן אמן אני
 אמר לך מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי האלים
 עליהם וירדים על בן האלים :

2 וביום השלישי חתינה בקינה אשר בלילה ואמ
 ישוע והוא שם :² וישוע ותלמידיו היו נם הם קרואים
 אל החוננה :³ ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו אין
 להם :⁴ ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עת עדין

1 בראשית היה הדבר והדבר היה את האלים
 ואלהים היה הדבר :² הוא היה בראשית אצל האלים :
 3 הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה :⁴
 בו היו חיים והחיה היו אור בני האדם :⁵ והוא אור בחשך
 ורוח והחשך לא השינו :⁶ ויהי איש שלוח מאת האלים
 יאמין כלם על ידו :⁷ הוא לא היה האור לעין
 על האור :⁸ האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל
 העולם :¹⁰ בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא
 היכרו :¹¹ וזה בא אל אשר לו ואשר הנהם לו לא קבלו :
 12 והמקבלים אותו נתן עז למeo להיות בנים לאלהים
 המאמינים בשמו :¹³ אשר לא מודם ולא מփץ הבשר אף
 לא מփץ נבר כי אם מאלהים נולדו :¹⁴ והדבר נהיה
 بشر וישבע בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד
 לאביו רב חסד ואמת :¹⁵ ויווחנן מעיד עליו ויקרא לאמר
 הנה זה הוא אשר אמרתי לך אחורי היה לפני כי
 קדם לי היה :¹⁶ וממולאו לקחנו כלנו חסד על חסד :
 17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת בא על
 ידי ישוע המשיח :¹⁸ את האלים לא ראה איש מעולם
 הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הוידע :¹⁹ וואת היא
 עדות יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולויים
 לשאל או תמי אתה :²⁰ ויהודה ולא כחש וירדה לאמר אני
 איני המשיח :²¹ וישראלו אותו מי אפוא אתה אתה אליו
 ויאמר איני אתה הנביה וען לא :²² ויאמרו אליו מי
 זה אתה למן נשיב לשלהינו דבר מה אמר עלייך :
 23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר
 דבר ישעיו הנביה :²⁴ והמשלחים היו מן הפרושים :²⁵
 וישאלו ויאמרו אליו מודיע אפוא מטבילה אתה אם איןך
 המשיח או אליה או הנביה :²⁶ ויען אמרו יוחנן ויאמר
 אגמי מטבילה במים ובתוככם עומד אשר לא ידעתם אותו :
 27 הוא הבא אחורי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתרין
 שרוך נעליו :²⁸ זאת היהת בבית עברה מעבר לרידן
 מקום אשר יוחנן מטביל שם :²⁹ ויהי ממחורת וירא יוחנן
 את ישוע בא אליו ויאמר הנה שה האלים נשא חטא
 העולם :³⁰ זה הוא אשר אמרתי לך אחורי יבא איש
 אשר היה לפני כי קדם לי היה :³¹ ואני לא ידעתו כי

לא באה: 5 ותאמר אמו אל המשרחים הכל אשר יאמר לכם המשו: 6 והנה שהה כדי אבון ערוכים שם כמשפט היהודים לטרחם שתים או שלש בתים יכול כל אחד: 7 ויאמר אליהם ישוע מלאו لكم הקרים מים ומלאות עד למעלת: 8 ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסבה ויביאו: 9 ויטעם רב המסבה את המים אשר נהפכו לין כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יtan להם את הנרווע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה: 10 זאת תחלת האות אשר עשה ישוע בקנעה אשר בארץ הניל גולחה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: 11 ויהי אחורי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחותו ותלמידיו ולארכו ימי שבתם שם: 12 ויקרבו ימי חג הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 13 וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחלפי כסף ישבים שם: 14 ויקח חבלים ויעבעתם לשוט ויונרש כלם מן המקדש ואת הצען ואת הבקר ויפור את מעת השלחנים ויחפה לשלחניתם: 15 ואל מכרי הינו אמר הויצוו אלה מזה ועל תעשו את בית אבי בבית אלתני: 16 ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זו אות תראנו כי כזאת אתה עשה: 17 ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את ההיכל הזה ומשנה ימים אקייננו: 18 קנאת ביתך אלתני: 19 ויענו היהודים ושבנה נבנה ההיכל וזה ואתה בשלשה ימים תקיננו: 20 והוא דבר על היכל גוריון: 21 ואחריו קומו מן המתים וכרכו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתב ובדבר אשר דבר ישוע: 22 וכי בהיותו בירושלים בחג הפסח האמינו רביבים בשם כי ראו האות אשר עשה: 23 והוא ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם: 24 ולא הatzרך לעדרות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:

3 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר היהודים: 2 ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאות אלחים באתי כי לא יכול איש לעשות האות אשר עשה בalthoi אם האלחים עמו: 3 ויען ישוע ויאמר אליו Amen אני אמר לך אם לא יולד איש תלמידיו יהונן ובין היהודים על דבר הטהרה: 26 והוא אל יהונן ויאמר לו אליו רבי האיש אשר היה עמוק בעבר הירדן ואשר העידת לו הנה טבל וככלם באים אליו: 27 ויען יהונן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים: 28 ואתם עדי כי אמרתי לך אני איני המשיח רק שלוח אני לבני: 29 אשר לו הכללה הוא החתן ורע החתן העמד ושמעו אותו שמו ישמה לכול החתן הנה שמחתי

אשר דברת: 19 ותאמר אליו האשה אדרני ראה אנכי כי נביא אתה: 20 אבותינו נשתחו בהר הזה ואתם אמרם כי ירושלים היא המקום הנבחר לששתות שמה: 21 ויאמר אליה ישוע אשה האמינו לי כי תבוא שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים תשתחוו לאב: 22 אתם משתחווים אל אשר לא ירעיהם ואנחנו משתחווים אל אשר ירענו כי היושעה מן היהודים היא: 23 אולם תבוא שעה ועתה היא אשר עבדי אל האמותים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה חמי האב: 24 האלוהים רוח והוא ומשתחווים לו צרים להשתות ברוח ובאמת: 25 ותאמר אליו האשה ידעתי כי בא המשיח והקרא כריסטוס הוא בבאו יגיד לנו את כל: 26 ויאמר אליה שוע אני הוא המדבר אליך: 27 ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתחמו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: 28 ותעזוב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים: 29 באו וראו איש אשר הניד לי כל אשר עשית הכי זה הוא המשיח: 30 ויצאו מן העיר ויבאו אליו: 31 טרם יבואו ותלמידיו בקשו ממנו לאמרأكل נא אדרני: 32 ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: 33 ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל: 34 ויאמר אליהם שוע מאכלוי הוא לעשו רצון שלו ולחלשים מעשו: 35 הלא אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדרים ותקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות כי כבר הלבינו לCKERIR: 36 וHECKZER יקח שכרו ויאסף תבואה לחמי וולמים למען ישמחו יחדרו נם הורע נם הCKERIR: 37 כי בזאת אמות המשל כי זה זרע ואחר קצר: 38 וכי שלחתי אתכם לCKERIR את אשר לא עמלתם בו ואחרים عملו ואתם נכנסתם בעמלם: 39 ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר היהיא על דבר האשה אשר העירה לאמר הוא הניד לי את כל אשר עשית: 40 ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנה לשבת אתם וישב שם יומם: 41 ועוד רבים ממה האמינו בו בעבור דבריו: 42 ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאمرך נאמין כי באזינו שמענו ונדע כי אמנס וזה הוא המשיחמושיע העולם: 43 ויהי מקץ שני הימים ויצא ממש לכת הניליה: 44 כי הוא ימושע העיד כי נביא בארץ מולדתו איןנו נכבדר: 45 ויהי הוא בא ארץ הניליל ויאספהו אנשי

זאת עתה שלמה: 30 והוא יגדל הלוך ונגדל ואני אחסר הלוך וחסור: 31 הבא ממעל נעליה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעליה על כל: 32 ואת אשר ראה ושמע את זאת יעד אין מקבל עדות: 33 כי ואשר קבל עדותו חותם חותם כי האלוהים אמת: 34 כי את אשר שלחו אליהם דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אליהם את הרוח: 35 האב אהב את בנו ואת כל נתן בידיו: 36 כל המאמין בבן יש לו חי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרונן אליהם ישכנ עליו:

4 יהו כאשר נודע לאדון כי שמו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיווחנן: 2 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו: 3 ויעזוב את ארץ יהודה וילך שנית הניליה: 4 ויהי לו לעבר הארץ שמרון: 5 ויבא לעיר מערבי שמרון ושם סוכר הוא ממול חלקת השדרה אשר נתנה יעקב לבנו לוייסף: 6 ושם באර יעקב וישוע היה עף מן הדרך וישב לו על הבאר והעת כשעה הששית: 7 ותבא אשה שמרון לשאוב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשותות: 8 כי תלמידיו הלו הערים לקנות אלך: 9 ותאמר אליו האשה שמרונית הן יהודו אתה ואיככה תשאל ממי לשותות ואנכי אשה שמרונית כי לא יתערכו היהודים עם השמרונים: 10 ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מחתת אלדים וכו' והוא אמר אליך תנין נא לי לשותות כי עתה שאלת ממנה וננתן לך מים חיים: 11 ותאמר אליו האשה אדרני הן אין לך כל לשאוב בו והבאר עמeka ומאיין לך אפוא מים חיים: 12 אתה נдол מיעקב אבינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת ווישת מננה הוא ובני ובעיר: 13 ויען ישוע ויאמר אליה כל השטה מן המים האלה ישוב וויצמא: 14 ואשר ישטה מן המים אשר אבינו נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אחים אתון לו יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחמי העולמים: 15 ותאמר אליו האשה אדרני הנה aiōnios g166 aiōnios g165 ויאמר אליו האשה אדרני הנה לימי ההם למען לא אצמא עוד ולא אסיף לבוא לימי ההם למען לא אצמא עוד ולא אסיף לבוא ויאמר אליה ישוע לכי וקראי לאיש והנה לשאב: 16 ויאמר אליה ישוע לכי וקראי לאיש ושובי הלוים: 17 ותען האשה ותאמר אין לי איש ויאמר אליה ישוע בן דברת אין לי איש: 18 כי בעלים חמשה היו לך ואשר לך עתה איןנו בעליך לכן אמת הדבר

וינגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: ¹⁶ ועל כן רדףו היהודים את ישוע ויבקשו המתו על כי עשה כזאת בשבת: ¹⁷ ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנחנו פועל: ¹⁸ אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים: ¹⁹ ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יכול הבן לעשות דבר מנפשו בalthי את אשר יראה את אביו עשה כי אם אשר עשה הוא נם הבן יעשה כההו: ²⁰ כי האב אהב את הבן ומראה אותו כל אשר יעשה ועוד מעשים גודלים מלאה יראחו לו מען תחתמו: ²¹ כי כאשר האב יעד ויחיה את המתים כן נם הבן יהיה את אשר יחפץ: ²² כי האב לא יידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן למען וכברם כלם את הבן כאשר יכבדו את האב: ²³ מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו אינו מכבב: ²⁴ אמן אמן אני אמר لكم השמע דברי ומאמין לשלחוי יש לו חייו עולמים ²⁵ ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: (aiōnios g166)

אמנם אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה הייא אשר ישמו המתים את קולם בין האלים והשימים היה ייחו: ²⁶ כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן לבן להיות לו חיים בעצמו: ²⁷ ואף שלטן נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: ²⁸ אל תחתמו על זאת כי הנה שעה בא אשר כל שכני קבר את קולו ישמעוון: ²⁹ ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועש הרע לתקומת המשפט: ³⁰ לאוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפט משפט צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלתני: ³¹ אם אני מעד עלי עדות אינה נאמנה: ³² יש אחר המעד עלי וידעת כי עדות אשר הוא מעד עלי נאמנה דיא: ³³ אתם שלחتم אל יהונתן והוא העיד על האמת: ³⁴ ואני אני לך עדות מארם אך אמרתי זאת למען תושעון: ³⁵ והוא היה הנר הדרלק והמאיר ואתם רציתם לשוע כשעה לאורו: ³⁶ ואני יש לי עדות גודלה מעדות יהונתן כי המעשים אשר נתן לי אבוי להשלים המעשים האלה אשר אני עשה מעדים עלי כי האב שלתני: ³⁷ והאב אשר שלתני הוא מעד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מועלם ותמנתו לא ראייתם: ³⁸ ודברו אינו שכן בקרובכם כי איןכם מאמינים לשלחו: ³⁹ דרשו בכתובים אשר תהשבו שיש לכם חייו עולמים

הגיל כי ראו את כל אשר עשה בירושלים ביום התנכי נם הם עללו להגיד את החgan: ⁴⁰ ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בnalil מקום שבו המים ליין ואיש היה מעבדי המלך ובנו חלה בכפר נהום: ⁴¹ ויהי כשמו כי בא ישוע מיהודה לארץ הנילול וילך אליו וישראל מאותו לרדת ולרפא את בנו כי קרב למות: ⁴² ויאמר אליו ישוע אם לא תראו אותן ומופתים לא האמינו: ⁴³ ויאמר אליו האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בטרם ימות בני: ⁴⁴ ויאמר אליו ישוע לך לך כי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע וילך: ⁴⁵ ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו אותו כי חיו בנו: ⁴⁶ וירדש מאתם את השעה אשר בה רוח לו ויאמן אליו תמול בשעה השביעית עזתו הקדחת: ⁴⁷ וידע אביכו כי הויה השעה אשר דבר לו ישוע בנק חיו ויאמן הוא וכל ביתו: ⁴⁸ זה הוא אותן השמי אשר עשה ישוע בבאו מיהודה לארץ הנילול:

5

אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ועל ישוע ירושלים: ² ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושם בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה אלמים: ³ שמה שכבו חולמים ועורדים ופסחים ויבש כי לרב ומה מיהלים לתנועת המים: ⁴ כי מלך ירד במועד אל הברכה וירעש את מימה והיה הירד ראשון אל תוכה אחורי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלתה דבקה בו: ⁵ ואיש היה שם אשר חלה חלי זה שלשים ושמנה שניה: ⁶ וירא אותו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חלו ויאמר אליו התהפץ להרפה: ⁷ ויען החולה אדני אין איש אשר ישילכני בהרעש המים אל הברכה ובטרם בא וירד אחר לפני: ⁸ ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבר והתהלך: ⁹ וכרכגע שב האיש לאיתנו וישא את משכבריו ותהלך והיום הוא יום שבת הוה: ¹⁰ ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכברך: ¹¹ ויען אתם אמר לך שא את משכבר החלמני הוא אמר אליו שא את משכברך והתהלך: ¹² וישאלתו מי זה האיש אשר אמר לך לך שא את משכבר והתהלך: ¹³ והנרפא לא דע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המין רב במקום הווה: ¹⁴ ויהי אחרי כן וימצאו יושע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל חסיף לחטא פן תנאה אליך רעה גודלה מזאת: ¹⁵ וילך האיש

בهم והמה המעידים עלי': g166 (aiōnios 40) ואתם אינכם

אבים לבוא אליו להיות לכם חיים: 41 לא אקח כבוד
בני אדם: 42 אכן ידעת אתכם כי אין אהבת אליהם
בקרככם: 43 אני הנה באתי בשם אבי ולא קבלתם אותו
לאהמינו אתם הלקחים כבוד איש מרעשו ואתה כבוד
אשר מאת האלים היחיד לא תבקש: 44 אך תוכל
אנכי אטען עליכם לפני אבי משה הוא החטן עליכם אשר
לו תיחלו: 45 כי לו האמונת למשה נם לי תאמינו כי הוא
صاحب עלי: 46 ואם לכתבו אינכם מאמניםacha לדברי
תאמינו: 47

:

6

ויהי אחריו כן ויצא ישוע אל עבר ים הנילול אשר
לטיבריה: 2 וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותך
אשר עשה עם החולמים: 3 ויעל ישוע על ההר וישב שם
הוא ותלמידיו: 4 ויום הפסח חוג היהודים קרבו לבוא:
5 וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל
פילופוס מאין נקנה להם לחם לאכל: 6 ואך למען נסות
אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר עשה: 7 ויען אותו
פילופוס לחם מאותים דינר לא ימצא להם לקחת לו
איש איש מעט: 8 ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי
אחי שמעון פטרוס: 9 יש פה נער אשר לו חמש ככרות
לחם שעירים ושני דגנים אך אלה מה מהה לעם רב כזה:
10 ויאמר ישוע צו זה העם לשבת ארצها וירק דשא
לרב היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלף
איש בספר: 11 וויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך
ויתן לתלמידיו והتلמידים אל המסבים וככחה נם מן
הדרים כאות נפשם: 12 ויהי כאשר שבעו ויאמר אל
תלמידיו אספו את פתוחת לחם הנתרים למען לא יאבד
מאומה: 13 ויאספו ווילאו שניים עשר סלים בפתחות
חמש ככרות לחם השעריים הנתרים לאכליהם: 14 ויהי
בראות האנשים את אותן הוזה אשר עשה ישוע ויאמרו
הגנה זה הוא באממת הגביה הבא לעולם: 15 וידע ישוע
כי יבוא ויתפחשו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל
ההר הוא בלבד: 16 ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים
ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: 17 וויכס
אתם החשך וישוע לא בא אליהם: 18 ויסער הים כי רוח
נדולה נשבתה: 19 והם חתרו במשוחיהם כדרך עשרים

ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי : 70
ויען אתה ישיע הלא בהרhti אני בכמ שנים העשר ואחד
מכם שtan הוא : 71 וזה אמר על יהודיה בן שמון איש
קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר :

7 אחרי הדברים האלה הלא ישוע בארץ הניל הלווק
ועבור כי לא אבה להתחלך ביהודה על אשר בקש
היהודים להרגנו : 2 ויקרב הן היהודים הוא חן הסכנות :
3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצחה יהודה למגן
יראו נס תלמידיך את המעשיהם אשר אתה עשה : 4 כי לא
יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתרשם לכך אם
אתה עשה כאלה הגלה אל העולם : 5 כי אחיו נם הם לא
האמינו בו : 6 ויאמר אליהם ישוע עתי לא בא עדר עטה
ועתכם תמיד נכוונה : 7 לא יוכל העולם לשנוא אתכם
ואתינו ישנא באשר אני מעד עליו כי רעים מעലיהם : 8
עליהם להנן את החן אני לא עולח אל החן והוא כי
עתי לא מלאה עד עתה : 9 וזאת דבר וישב בנהיל : 10
ויהי כאשר עלו אליו לדניל ויעל נם הוא לא בנלו כי אם
בסתתך : 11 והיהודים בקשו בחוג ויאמרו איה הוא :
12 ותהי תלהנה רבה על אדוטוי בתוך העם אלה אמרו
טוב הוא ואלה אמרו לא כי מותעה הוא את העם : 13 אך
אין איש מדבר עליו בנלו מפני יראת היהודים : 14 וכי
בחצי ימי החן עליה ישוע אל המקדש וילמד : 15 ויתהמו
היהודים ויאמרו אכן ידע זה ספר והוא לא למד : 16
ויען אתה ישוע ויאמר לך לא של הוא כי אם לא אשר
שלחני : 17 האיש החפץ לעשות רצונו ידע לך כי אם מאת
אליהם הוא ואם מנפשי אדרבר : 18 הימדרבר מנפש כבוד
עצמם יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין
ועלתה בו : 19 הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש
מכם עשה התורה מדוע תבקשו להרגני : 20 ויען העם
ויאמר שר בקריב מי מבקש להרגך : 21 ויען ישוע ויאמר
לهم פעללה אחת פעulti וככלם עלייה תתמהה : 22 משה
נתן לכם חמיללה אך לא ממש היא כי אם ממן האבות
וביום השבת תמולו כל זכר : 23 ועתה אם ימול זכר
שבשת למניע אשר לא הופר תורה משה מה תקצפו עלי
כי רפאות איש כל בשbeta : 24 אל השפטו לمرאה עין כי
אם משפט צדק שפטו : 25 ויאמרו אנשים מישבי ירושלים
הלא זה הוא אשר בקש להמיתו : 26 והנה הוא דבר

ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי : 43
ויען ישוע ויאמר אלהם אל תלינו איש אל רעהו : 44 לא
יכול איש לבוא אליו בליך אם ישבחו אבי אשר שלחני
ואני אקימנו ביום האחרון : 45 הלא כתוב בנבאים וכל
בניך למודרי יהוה לבן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא
אליו : 46 לא כאלו ראה איש את האב בליך הבא מאת
האלחים הוא ראה את האלחים : 47 אמן אמן אני אמר
לכם המאמין כי לו חי עולמים : (αισηνios g166) 48 אנקה הוא
לחם החיים : 49 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו :
50 זה הוא הלחם הירד מן השמים למגן איל איש ממן
ולא ימותו : נ אנקה הלחם החי הירד מן השמים איש כי
יאכל מן הלחם הזה יחייה לעולם והלחם אשר אתנו הוא
בשתי אשר אני נתן بعد חיי העולם : (αισηnios g165) 52 ויחוכחו
היהודים איש עם רעהו לאמרacha יכול זה להחת לנו
את בשרו לאכל : 53 ויאמר אלהם ישוע אמן אמי
אמר לכם אם לא תأكلו אתبشر בון האדם ושתיים
את דמו אין לכם חיים בקרבכם : 54 האכל אתبشر
והשתה את דמי יש לו חי עולמים ואני אקימנו ביום
האחרון : (αισηnios g166) 55 כי בשדי באמת הוא מאכל ודמי
באמות הוא משקה : 56 האכל אתبشر ושתה את דמי
הוא ילין כי ואני בו : 57 כאשר שלחני האב החי ואני
חי בANEL אמי בין האכל את נם הוא יחייה בנהיל : 58 זה
הוא הלחם הירד מן השמים לא אשר אכלו אבותיכם
את המן וימתו האכל את הלחם הזה יחייה לעולם : (αισηnios g165)
59 כייאת דבר בבית הכנסת בלמודו בכפר נחום :
60 ורבים מתלמידיו כשםם אמרו קשה הדבר זה מי
יכול לשמוע אותו : 61 ויבן ישוע בלבבו כי תלמידיו מלינים
על זאת ויאמר אלהם זוatz لكم למכשול : 62 מה אפוא
אם תראו את בן האדם עליה אל אשר היה שם לבנים : 63
הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועלם הדברים
אשר אני דברתוי אליכם רוח הנמה וחווים המה : 64 אך יש
מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר
איןם מאמנים ומוי המוסר אותו : 65 ויאמר על כן אמרתי
לכם כי לא איש לבוא אליו בליך אם נתן לו מאת
אבי : 66 מן העת הזאת רבים מתלמידיו נשנו אחר ולא
יספו להתחלך אותו : 67 ויאמר ישוע אל שניהם העשר
הייש את נפשכם נם אתם לسور ממן : 68 ויען אותו שמונ
פטרוס אדני אל מי נלך דברי חי עולמים עטך : (αισηnios g166)

8 וישוע הילך אל הר הזיתים: 2 ויהי בבקר ובכא עוד אל המקדש וכל העם בא או אליו ישב וילמדם: 3 ויביאו הסופרים והפרושיםasha לפני אשר נחפשה בשטוחה ויעמידוה בתוך: 4 ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נחפשה כשנתמא בתנאopia: 5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאלה ואתה מה תאמר: 6 וואך לנשות אתו דבריו זאת למצא עליו שטנה ויקף ישוע למטה והוא בא אצבע על הקרקע: 7 ויהי כאשר הויספו לשאל אותו וישא את עינויו ויאמר אליהם מי בכם זך בלי פשע הוא ראשונה יודה בה אבן: 8 ויקף שנית למטה והוא על הקרקע: 9 ויהי שמעם ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזוקנים ועד האחוריים יותר עניינו וירא כי אין איש נצבת בתוך: 10 וישא ישוע את עינויו וירא כי אין איש בלבוי האשה לבדה ויאמר אליהasha אםפה שטניך הכי הרשיך איש: בו והאמיר לא אדרני ויאמר לך נם אני לא ארשיך לכלי לדרכך ולא תחתאי עוד: 12 ו يوسف ישוע וידבר אליהם אמר אני אור העולם כל ההלך אחריו לא ויהלך בחשכה כי אור החיים יהה לו: 13 ויאמרו הפרושים על נשפק מועד אתה עדותך איננה נאמנה: 14 ריען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעדך על נשפי עדותי נאמנה יعن כי ידעתך מאין באתי ואני אני הילך ואתם לא ידעתם מאין אני באתי ואני אלך: 15 אתם לפני הבשר השפטו ואני לא אשפט איש: 16 ואם אני אשפט משפטם אמת כי לא לבדי הנסי כי אם אני והאב אשר שלחני: 17 וגם בثورתכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא: 18 אני הוא המעד עלי וגם האב אשר שלחני יעידנו: 19 ויאמרו אליו איזו אביך ויען ישוע נם את אבי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם: 20 כדברים האלה דבר בכית האוצר בלמדו במקדש ולא חפשו איש כי לא בא עתו: 21 ו يوسف ישוע ויאמר אליהם אני הילך מזה ותקשוני ובחתאתכם תמותו אל אשר אני הילך שמה אתם לא תוכל לובא: 22 ויאמרו היהודים ההמת ימיה את נפשו כי אמר אל אשר אני הילך שמה אתם לא תוכל לובא: 23 ויאמר אליהם אתם הנכט מן התחרתונם ואני מן העלינוים אתם מן העולם הזה ואני איני מן העולם הזה: 24 לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם ויענו ויאמרו אליו הנם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לאם נביא מן הגליל: 25 וילכו איש איש לבתו:

בנלווי ולא יגערו בו האף אם ידרשו דראשינו כי באמות זה הוא המשיח: 27 אך זאת זה ידרשו מאיון הווא וכאשר יבוא המשיח לא ידע איש מיוזה הוא: 28 אז קרא ישוע במקדש ולמד לאמר הן ידרעתם אני אף ידרעתם מאיון אני ומENSEש לא באתי אכן יש אמרי אשר שלחני ואטו לא ידרעתם: 29 ואני ידרעתו כי מאיון אני והוא שלחני: 30 ויבקשו לחשוף ואיש לא שלח בו ייד כי לא בא עתו: 31 וربים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח הנם יעשה אותן רבות מאשר עשה זה: 32 והפרושים שמעו את העם מתחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרותם לחשוף: 33 ויאמר אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני: 34 תשחרני ולא חמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלם לבוא: 35 ויאמרו היהודים איש רעהו אינה ילך זה ואנחנו לא נמצאהו הכי ילך אל הנפוצים בין הינוים ולמד אנשי יון: 36 מה זה הדבר אשר תשרחני ולא חמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלם לבוא: 37 ויהי ביום החג האחרון הנדרול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא בא נאiley וישראל: 38 המאמין כי בדבר הכתוב מבטנו ינhero נחרי מים חיים: 39 וזאת אמר על הרוח אשר יקחחו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקודש עדינה עין אשר ישוע עוד לא נחטא: 40 ורבים מהמוני העם כשממעם את הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו חמן הגליל יבא המשיח: 42 הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד ומכפר בית לחם מקום דור יצא המשיח: 43 ותהי מחלוקת בתוך העם על אדורתו: 44 ומڪצתם רצוי לחשוף ואיש לא שלח בו ייד: 45 וישובו המשרתים אל הכהנים הנדרולים והפרושים והמה אמרו אליהם מודע לא הבאתם אתו: 46 ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כי איש זהה אשר אליהם הפרושים הכי נדרתם נם אתם: 48 הנם המאמין בו איש מן השרים או מן הפרושים: 49 רק ההמון הזה אשר אינם ידעים את התורה אדורותם מהה: 50 ויאמר אליהם נקדימון תורתנו איש אליו בלילה והוא היה אחד מהם: 51 התשפט ענינו ויאמרו אליו הינה היה אחד מהם: 52 תורתנו איש בטרכם תחקrho לדעת את אשר עשה: 53 ונענו ויאמרו אליו הנם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לאם נביא מן הגליל:

אבקש את כבודך יש אחד אשר יבקש ווישפט: 51 אמן אמן
 אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות
 לנצח: (gוטן 52) ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו
 כי שד בר חן אברהם והנביאים מתו אתה אמרת אם
 ישמר איש את דברי לא יטעם מות לנצח: (gוטן 53)
 אתה גדור מאברהם אבינו אשר מות נם הנביאים מות
 מה תהשה את עצמך: 54 ויען ישוע אם אני מכבד את
 נשמי כבודך מאיין אבי הוא המכבר אותו אשר אמרו
 עליו כי הוא אלהיכם: 55 ולא ידעתם אותו ואני ידעתו
 ואם אמר לא ידעתו אותו אהיה כוב כוכבם אבל ידעתו
 ואת דבריו שמרתיה: 56 אברהם אביכם שש לראות את
 יומי וירא ווישמה: 57 ויאמרו אליו היהודים הנה איןך
 בן חמשים שנה ואת אברהם ריאת: 58 ויאמר אליהם
 ישוע אמן אני אמר לכם בטרם הותם אברהם אני
 הוא: 59 אז ירימו אבונים לרם אותו וישוע התעלם ויצא
 מן המקדש ויעבר בתוכם עבר וחלו:

9 ויהי בעברדו וירא ער מום הולדו: 2
 וישאלו אותו תלמידיו לאמר רבוי מוי והוא שפה הוה
 אם ילדיו כי נולד עור: 3 ויען ישוע לא זה חטא ולא
 ולידיו אך למן גנו בו מעלי אל: 4 עלי לעשות מעשי
 שלחו בדור יומם יבוא הלהלה אשר בו לא יוכל איש
 לפועל: 5 בחוויתם בעולם אור העולם אני: 6 ויהי בדברו
 את וירק על הארץ ויעש טיטמן הרוק וימרח את הטיט
 על עיני העור: 7 ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח
 פרשו שלוחיך וילך וירחץ ויבוא ועיניו ראות: 8 ויאמרו
 שכני ואשר ראו אותו לפנים כי ערד הוא הלא וזה הוה
 הישב ומושל: 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך
 דומה לו והוא אמר אני הוא: 10 ויאמרו אליו במה אפו
 נפקחו ענייך: 11 ויען ויאמר איש אשר נקרא שמך ישוע
 עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אליו לך ורחץ בברכת
 השלח ואליך וארחיך ותארנה עניין: 12 ויאמרו אליו איזו
 ויאמר לא ידעתה: 13 ויביאו את האיש אשר היה עור
 לפנים אל הפרושים: 14 והווים אשר עשה בו ישוע את
 הטיט ויפקח את עניינו שבת הדיה: 15 וויסופו לשאל אותו
 נס הפרושים איך נפקחו עניינו ויאמר אליהם טיט שם על
 עני וארחיך והנני ראה: 16 ויאמרו מקצת הפרושים זה
 האיש לא מלאלים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים

מה שג מראש דברתי אליכם: 26 רבות עמי לדבר
 ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנה
 אתה אמי מדבר אל העולם: 27 והם לא התבוננו כי על
 האב אמר אליהם: 28 אז אמר להם ישוע בעת תנסאו
 את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי איןני עשה דבר
 מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדרבר: 29 ואשר
 שהחתי הוא עמידה האב לא עזבנו לבדר כי את הטוב
 בעינוי אני עשה תמיד: 30 ויהי בברבו זאת וויאמינו בו
 רביכם: 31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם
 תעמדו בדברי באמצעות תלמידיך אתם: 32 וידעתם את
 האמת והאמת תשיכם לבני חורין: 33 ויענו אותו זרע
 אברהם נהנו ומעולם לא היוו לאיש לעבדים איכה
 אמר בני חורין תהייו: 34 ויען אתם ישוע אמן אני
 אמר לכם כל עשה חטא עבר החטא הוא: 35 והעבר לא
 ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם: (gוטן 36) (א)

אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת תהיyo: 37
 ידעת כי ירע אברהם אתכם אבל אתם מבקשים להמיתני
 כדי דברי לא יוכן בתוככם: 38 אני מדבר את אשר ראייתי
 אצל אבי ואתם עושים את אשר ראייתם אצל אביכם: 39
 ועל היהם בני אברהם כמעשי אברהם איש דבר אליכם האמת אשר
 אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר
 שמעתו עם האלים אברהם לא עשה כזו: 41 את
 מעשי אביכם אתם עושים ויאמרו אליו לא ילדי זוגנים
 אנחנו יש לנו אב אחר הוא האלים: 42 ויאמר אליהם
 ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם את כי
 אני יצאת ובאתה מאת האלים הן לא מני באתי אך
 הוא שלחני: 43 מודע לא תבינו לשוני עין לא תוכלון
 לשמע את דברי: 44 אתם מן אביכם השטן ולעשות את
 theses אביכם חפצחים הוא רוצח נפש היה מרחש ובאמת
 לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כוב משלו ידבר כי
 כוב הוא ואבי הacob: 45 ואני עין דברי האמת לא תאמינו
 ל: 46 מי בכם על עון יוכיחני ואם אמת דברתי מודע
 אשר מאת האלים הוא ישמע את לא תאמינו ל: 47
 דברי האלים על כן אתם לא שמעתם כי איןכם מאת
 האלים: 48 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא התבוננו
 אשר דברנו כי שמרוני אתה ושדר בך: 49 ויען ישוע שר
 אין בי ריק את אבי אני מכבד ואתם תבוננו: 50 אכן לא

10 אמרו איכח יוכל איש חטא לעשות אותן כאלה וייחי ריב בינויהם: **11** וויסיפו ואמרו אל הנור מה האמור אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר נבי הא: **12** ולא האמין היהודים עליו כי עור היה והוא עינוי עד אשר קראו אליו ולדי הנרפא: **13** וישראלו אתם לאמר הזה הוא בנים אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: **14** ועינו אתם ולדייו ואמרו ידענו כי זה הוא בנים וכי נולד עור: **15** אבל איך הוא ראה עתה או מי פקח את עינוי אנחנו לא ידענוحالא בן דעת הוא שאלו את פיחו והוא גידר מה היה לו: **16** כזאת דברו ולדייו מיראותם את היהודים כי היהודים כבר נעצו לננות את כל אשר יודה כי הוא המשיח: **17** על כן אמרו يولדיו בן דעת הוא שאלו את פיחו: **18** ויקראו שניות לאיש אשר היה עור אנחנו אלו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא: **19** ויען ויאמר אם האיש חטא הוא איןני ידע את יידעת כי עור חייתי ועתה חנני ראה: **20** ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך: **21** ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה لكم לשמע שנית הראבו נם אתם להיות תלמידיו: **22** ויחרפו אותו ואמרו כי אל משה דבר האלים ואת זה לא ידענו מאיין הוא: **23** ויען דאייש ומאר אליהם זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאיין הוא והוא פקח את עינוי: **24** וזהנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמע אל כי אם את ירא האלים ועשה רצונו אותו ישמע: **25** מעולם לא נשמע כי פקח איש עינוי עור מרדם: **26** (א) g(165) לולא היה זה מאת האלים לא היה יכול לעשות מואמה: **27** וייענו ויאמרו אליו הן בחטאיהם נולדה כלך ואתה תלמדנו ויהדפה החוצה: **28** וישמע ישוע כי הדרפה החוצה ובשנהו ואמר אליו התרמין בין האדים: **29** ויען ויאמר מי הוא זה ארני למען אלך הנה זה הוא: **30** ויאמר אני מאמין ארני והוא ישתחו אמין בו: **31** ויאמר אליו ישוע בן ראייתו והמדבר ל: **32** ויאמר ישוע אני לדין באתי לעולם הזה למען יראו העורים ותראים יכו בעורון: **33** ואשר היה עמו מן הפרושים שמעו דבריו ואמרו אליו גם אנחנו עוריים: **34** ויאמר אליהם אם עוריים היו היה לא היה בכמ חטא **35** ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאכם תעמד:

27 צאיו תשמענה את קולי ואני ידעתין ואחרי תכלנה: **28** ואני את להן חי עולמים ולא תאבנה לנצח ואיש לא

ושם אני בגולכם כי לא היו שם למען האמינו עתה
 בסעה ונלכה אליו: 16 ויאמר הומא גנרא דידומוס אל
 התלמידים חבריו נלכה נם אנחנו למען נמוות עמו: 17
 ויבא ישוע ומיצאו זה ארבעה ימים שכב בקביר: 18
 ובית הני היה קרוב לרשותם כדי חמש עשרה ריס:
 ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים לנחם
 אתן על אחיהון: 20 והי שם מרתא כי ישוע בא ותצא
 לךתו ומרים יושבת בבית: 21 ותאמר מרתא אל ישוע
 אני לא היה כה כי אז לא מת אחיך: 22 וכן עתה ידעת
 כי כל אשר תשאל מטה אלהים יתן לך אלהים: 23 ויאמר
 אלהים לאלה אשר היה דבר האלים אלהים והכתוב
 לא יופר: 24 ואיך תאמרו על אשר קדשו האב ושלחו
 לעולם מנדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני: 25 אם לא
 עשה את מעשך אבי אל אמרינו לי: 26 ואם עשית ולא
 אמרינו לי האמיןנו נא למשיע למן תדרו ותאמינו כי
 האב ואני בו: 27 אז ישובו ויקשו לתפשו וימלט מידם:
 וילך ושב אל עבר הירדן אל המקום אשר חטבilo
 שם יוחנן בתחילה ושב שם: 28 ויבאו אליו רבים ויאמרו
 הנה יוחנן לא עשה אותן אבב כל אשר דבר יוחנן על
 האיש הזה אמרת היה: 29 ויאמין בו רבים במקום הזה:
11 ויהי איש חוליה לעזר שמו מבית הני כפר מרום
 ומרתא אחותה: 2 היא מרום אשר משחה את האדון
 בשמן המר ותגנב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר
 אחיה הלה: 3 ותשלחנה אחיהון אליו לאמר אני הנה
 זה אשר אהבת הלה הוא: 4 וישמע ישוע ויאמר זאת
 מה הלה אינה למות כי אם לכבוד האלים למען יכבד
 בה בן האלים: 5 וישוע אהבת מרתא ואת אחותה
 ואת לעזר: 6 ויהי כשהם עי הלה ויתמהמה וישב יומים
 במקום אשר הוא שם: 7 מאחריו כן אמר לתלמידיו לכו
 ונשובה לארץ יהודה: 8 ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה
 זה בקשנו היהודים לסקלך ואתה השוב שם: 9 ויען
 ישוע הלא שתים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא
 יכשל כי יראה אור העולם הזה: 10 אבל ההלך בליל
 יכשל כי האור אין בו: 11 וכך דבר ואחריו כן אמר
 אליהם לעזר ידידנו יישן הוא ואכפי הילך למען עדרנו:
 12 ויאמרו תלמידיו אדני אם יישן הוא יושע: 13 וישוע
 דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר:
 14 אז נלה ישוע את אוזם ויאמר אליהם לעזר מה: 15

לא בעבר ישוע בלבד כי אם לדאות נם את לעזר אשר העירו מעם המהמים: 10 וראשי הכהנים התייעזו להרנו נם את לעזר: 11 כי בגוללו באו שמה רביהם מן היהודים ויאמינו בו ישוע: 12 ויהיו ממחורת שם עמו רב אשר באו להגן החן כי יבא ישוע וירושלים: 13 ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: 14 וימצא ישוע עיר אחד וירכוב עליו כאשר כתוב: 15 אל תיראי בית ציון הנה מלך יבוא לך רכב על עיר בן אהנות: 16 וככל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפער ישוע זכרו כי כן כתוב עליו וכי זאת עשו לו: 17 ויעידו העם אשר היו אצלם בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אותו מעם המותם: 18 על זאת נם המון העם יצא לקראו על שמעם כי עשה האות הזה: 19 והפרושים דברו איש אחד אליו לאמר הראותם כי הוועיל לא תועלו מאומה הנה כל העולם נשחק אחריו: 20 ובתוך העלים להשתחות בחן היו אנשים יונים: 21 ויקרבו אל פילופוס איש בית צירה אשר באرض הנילו וישאלו ממנו לאמר אדרני לראות את ישוע חפצנו: 22 ויבא פילופוס ויינד זאת אל אנדרי ואנדרי ופילופוס התינוו אל ישוע: 23 ויען אותן ישוע ויאמר באה השעה שפאר בן האדם: 24 אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפלג נגרה החטא אל תוך האדרמה ומית ישאר בלבד ואשר מות יעשה פרוי הרבה: 25 האתב את נפשו יאבגדנה והשנא את נפשו בעולם זה נצראה לחני נצח: (αιδηνιος g166) 26 החפץ לשפטני לך אחריו ובאשר אהיה שם יהוה נם משרתי ואיש אשר ישפטני אותו יכבד אבי: 27 עתה נבלה נפש ומה אמר הוושענבי אבי מן השעה הזאת לך על כן באתי אל השעה הזאת: 28 אבי פאר את שמק ותצא בת קול מן השמיים גם פארתי וגם אוסף לפאר: 29 והעתם העמדים שמה כשמעם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אותו: 30 ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה עתה ישך שר העולם הזה משפט בא על העולם הזה עתה ישך שר העולם הזה חזחה: 32 ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם אליו: 33 וזאת דבר לדמותי כי זה מות הוא עתיד למות: 34 ריענו אותו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח כוכן בעולם ואיך אמרת כי בן האדם ציריך להנשא ומפני עצם: 35 ויאמר אליהם ישוע לך בזאת הולדה כי שם הוא ויבוא

והיה ככלתו לדבר ויקרא בקהל גדור לעזר קום צא: 44 ויצא המת וידייו ורגליו כרכבת בחכיריכון ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם ישוע התירו אותו וילך לדרכו: 45 ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים בראותם את אשר עשה ישוע האמנינו בו: 46 ומתקצתם הלאו אל הפרושים ונידו להם את אשר עשה ישוע: 47 או יקהילו הכהנים הנדרלים והפרושים את הסנדירין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלזה עשה אותן הרבהה: 48 אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו נם את אדמתנו ונם את עמנו: 49 ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדור בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדרעו מואה: 50 אף לא התבוננו כי טוב לנו מות איש אחד بعد הגוי מאבד העם כלו: 51 וזה את לדבר מלכו כי אם בחיוותו כהן גדור בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות עד העם: 52 ולא بعد העם בלבד כי אם לקבץ נם את בני אלהים המפוזרים והיו לאחדרים: 53 ווועצו יתדו להמיתו מהווים הוא והלאה: 54 על כן לא התחבל ישוע עוד בתוך היהודים בנלווי כי אם סר משם לארץ הקרויה אל המדבר אל עיר עפרים וינגר שם עם תלמידיו: 55 ויקרבו ימי הפסח ליוחדים ועם רב עלו מן הארץ ירושימה לפני הפסח למען יטהרו: 56 וויקשו את ישוע ובצדדים בבית המקדש נרבבו לאמר מה החשבו היכי לא יבוא אל ה tangent: 57 והכהנים הנדרלים והפרושים נזרו גורה אשר אם ידע איש את מקומו וידעו לנו יתפחו:

12 וששת ימים לפני חן הפסח בא ישוע לבית הני מקום לעזר אשר העיר אותו מעם המותים: 2 ויעשו לו שם משתה בערב ומורתא משרות ועזר היה אחד מן המסכבים אותו: 3 ותקח מרים מركחת נרד זך ויקר מאדר לטרא אחת משקלה ותמשח בה את רגלי ישוע ותנגב את רגליו בשערותיה והביתי ימלא ריח המركחת: 4 ויאמר אחיד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריית העיד למסרו: 5 מדוע לא נמכרה המركחת בשלש מאות דינר וננתן לעוניים: 6 והוא לא דבר את זאת מחמלה על העוניים כי אם נבב היה וכיס הכסף אותו וושא כל אשר ישמו בו: 7 ויאמר ישוע הניתה לה ליחס קבורתי צפנה זאת: 8 כי העוניים תמיד הנה עמכם ואני איני תמיד עמכם: 9 וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבוא

למצער יהיה האור עמכם התחלכו בעוד לכם האור פן
ישופכם חשך וההלהך בחשך לא ידע أنها הוא הילך:³⁶

בעוד לכם האור האמיןנו באור למען תהיינו בני האור
את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו ויסתר מפנים:³⁷

רבים מהאות אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא
האמיןנו בו:³⁸ למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר
יהוָה מֵאַמְנִין לְשָׁמֶעֱתָנוּ וְזֹרֻעַ יְהוָה עַל מַיִן נֶגְלָתָה:

על כן לא יכולו להאמין כי עוד אמר ישעיהו:⁴⁰
השע עיניהם והשמינו לבכם פן יראו בעיניהם ולבכם
יבין ושבו ורפאתי להם:⁴¹ כזאת דבר ישעיהו בראותו
את תפארתו ונבואה עליון:⁴² אולם רבים אף מן השרים
האמיןנו בו אך בוגל הפרושים לא הודיעו למן אשר לא
nidro: כiya האבו בכבוד אנשים יותר מכבוד האלים:⁴³

ויקרא ישוע ויאמר המאמין כי לא כי הוּא מאמין כי אם
בשלח את:⁴⁴ והראהathi את אשר שלחני הוא ראה:⁴⁵
אני באתי לאור אל העולם למן כל אשר יאמין כי לא
ישב בחשך:⁴⁶ והשמע את דבריו ולא ישمرם אני לא
אשר את שפט או כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להוציא
את העולם:⁴⁷ ואיש אשר יבוני ולא יקח אמרו יש אחד
אשר יידין אותו הדבר אשר דברתי הוא יידין אותו ביום
האחרון:⁴⁸ כי אני לא מלבי דברתי כי אם אבי השלה
ידעת כי מצותו חי עולם לכן כל אשר אדרבר כאשר
אמיר אלוי אמי כי אני מדבר:⁴⁹ (aiōnios g166)

13 ולפניך חן הפסח כשיריע ישוע כי באה שעתו לעבר
מן העולם הזה אל אבי כאשר אhab את בחירותיו אשר
בעולם כן אהבם עד הצעץ:⁵⁰ ויהי אחרי החל הסעודה
והשطن נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו:⁵¹
וזידע ישוע כי נתן אבי את הכל בידו וכי מלאחים
בא ואל מלאחים ישב:⁵² ווקם מעל השלחן ויפשט את
בנדיו ויקח מטפהות ויחגרה:⁵³ ואחר יצק מים בכירור
ויחל לרחש את רגלי תלמידיו ולנגב במטפהות אשר
הוא חנור בה:⁵⁴ ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר
אלוי אדרני אתה תרחש את רגלי:⁵⁵ ז' זידע ישוע ויאמר
אלוי את אשר אני עשה איןך ידע כתה ואחריו כן תדע:⁵⁶
ויאמר אלוי פטרוס לעולם לא תרחש את רגלי ויען
ישוע אם לא ארחש אתך אין לך חלק עמי:⁵⁷ (aiōnios g165)

9

חיה תחיו: 20 והיה ביום ההוא ידרוע תדרעו כי אני באבי ואם ב' ואני בכם: 21 מי אשר מצותיו אתה וניצרון זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבוי ואני אהבהו ואליו אהבה ב' ניכר: 22 ויאמר אלוי יהודה לא יהודה איש קריות אתודע: 23 ויען ישוע ואמר אלוי איש כי יאהבני ישמר את דברי ויען ישוע ואמר אלוי איש כי יאהבני ישמר את דברי וניכר אלוי גנובאה אלוי ונשים אצלנו: 24 ואביiah אהב אתו וניכר אלוי מונתנו: 25 ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלוי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: 26 אלה דברתי אליכם בעוד היותו עמכם: 27 והפרק ליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ילמדכם את כל יזקירים את כל אשר הנדרתי לכם: 28 שלום אניech لكم את שלומי אתון لكم לא כאשר יתון העולם אנכי נתן لكم אל יבחל לבבכם ואילית: 29 הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב תאהבו כי עתה תשמהו באמורי לכם כי הילך אני אל האב כי אבי נדול ממוני: 30 ועתה הנה הנדרתי זאת لكم בטרם הייתהת למן בואה תאמינו: 31 לא ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שיר העולם הזה ובוי אין לו מאומה: 32 אך למן רדע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צוני אבי כן אני עשה קומו ונלכה מזה:

15 אנכי הנפן האמתית ואני הוא הכרם: 2 כל שריגן כי אשר איננו עשה פרי יסידרנו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פריו: 3 אתם כעת מטהרין בעבור דברי אשר דברתי אליכם: 4 עמדו בי יעדן בנפנ' כן אתם אמרם כל יעשה פרי מלאיו אם לא יעדן לא חוכלן עשות לא תעמדו בי: 5 אנכי הוא הנפן ואתם השורגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרבע כי בלעדיו לא חוכלן עשות מאומה: 6 איש אשר לא עומד כי השילך כשריג החוצה ויישב וילקוטם ווישליךם אל תוך האש והיה לבער: 7 והיה אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל הפצחים השאלו ויעשה לכם: 8 בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לרבע והייתם לי לתלמידים: 9 כאשר אהבני אבי אהבתני אתם נמי ואני עמדתו באהבתני: 10 אם השמרנו את מצותינו תעמדו באהבתני כאשר שמרתי נם אני את מצות אבוי ועמדתי באהבתנו: 11 את אלה דברותי אליכם בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם: 12 הנה זאת מצותי

את אחוי כאשר אהבתני אתם כן גם אתם איש את אחוי מההבן: 13 בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהוויה אהבה ב' ניכר: 14 ויאמר אליו פטרוס אדרני ana תALK ויען אותו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה ללקת אחריו אך אחריו כן תALK אחריך הן נשפי بعد פטרוס מרושע לא אוכל עתה ללקת אחריך הן נשפי לאחר נפשך אתון: 15 ויען אותו ישוע הכி תנתן נשך بعد נפשי אמן אמן אני אמר לך בטרם יקרא התרנגול תכחש כי שלש פעמים:

14 אל יבחל לבבכם האmino באלהים וכי האmino: 2 בכיה אבי מענות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הנדרתי לכם הנני הילך להכין מקום לכם: 3 וזה כי הילכתי והכינויו לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אליו למן ואשר אהיה שם תהיו נם אתם: 4 ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם: 5 ויאמר אלוי הומא אדרני לא ידענו ana אתה הילך ואיככה נדע את הדרך: 6 ויאמר אלוי ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי: 7 לו ידעתם אתי נם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אותו: 8 ויאמר אלוי פילפוס אדרני הראנו נא את האב ודוי לנו: 9 ויאמר אלוי ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואהה פילפוס הטרם תדרני הראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: 10 האין מאמין כי אנכי באבי ואני כי הילך הדברים אשר אדרבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשיהם: 11 האmino לוי כי אנכי באבי ואני כי הוא ואם לא אך בnell המעשימים האmino לוי: 12 אכן אמן אני אמר لكم המאמין כי יעשה נם הוא את המעשימים אשר אנכי עשה ונדרות מאללה יעשה כי אני הולך אל אבי: 13 וכל אשר תשאלו בשמי עשנו למן יכבד האב בבנו: 14 כי תשאלו דבר בשמי אני עשנו: 15 אם אהבתם את מצותינו תשמרו: 16 ואני שאלת מהabi והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישן אתכם לנצח: 17 את רוח האמת אשר לא יכול העולם להשינו באשר לא יראה ולא יידעתו ואתם ידעתם אותו כי אתכם שנ הוא אף יהוה בתוכם: 18 לא עזובכם יתומים אבואה אליכם: 19 עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראו כי זו אני וنم אתם

כִּי אֶלְךָ אָבִי וְלֹא תָּסַפֵּו לְדוֹתָת אֲתָּי: וְוַעַל הַמִּשְׁפְּט
 כִּי נְדוּן שֶׁר הַעוֹלָם הַזֶּה: 12 עוֹד רְבוֹתָה לִי לְהַנִּיד לְכָם
 אָךְ לֹא תּוֹכְלָוּ שָׁאת עֲתָה: 13 וְרוֹחַ האַמְתָּה בְּבָאוּ הַוָּא
 יַדְרִיךְ אֶתְכֶם אֶל כָּל הַאַמְתָּה כִּי לֹא יְדַבֵּר מַעַצְמוֹ כִּי אָם
 אֲנָדוּי כִּי אָמַרְתִּי יִדְרִיךְ אֶתְכֶם כִּי הַוָּא יְפָאָרְנוּ
 כִּי מְשֻׁלִּי יִקְחֵ וַיְגִיד לְכָם: 15 כָּל אָשֶׁר לְאָבִי לִי הַוָּא עַל
 כָּן אָמְרָתִי כִּי מְשֻׁלִּי יִקְחֵ וַיְגִיד לְכָם: 16 הַזָּן מַעַט וְלֹא
 תְּרָאֹנוּ וְעוֹד מַעַט וְתְּחַזּוּנִי כִּי אַנְיַ הַלְּךָ אָלָא אָבִי: 17 וּמִקְצָת
 יִתְהַלֵּךְ לְכָם: 18 אַתְּ אֶלְךָ אָנָיו מַצְחָה אֶתְכֶם לְמַעַן תָּהָבָן
 אֲנָדוּי: 19 אֶם הַעוֹלָם שָׁנָא אַחֲכֶם דָּעַו כִּי אָתִי שָׁנָא
 רְאִשָּׁוֹנָה: 20 אַלְוּ מִן הַעוֹלָם הַיּוֹתָם כִּי אָז אֶחָבָה הַעוֹלָם אֲתָּה
 אֲשֶׁר לוֹ וַיַּעֲנֵנִי כִּי אַינְכֶם מִן הַעוֹלָם כִּי אָמַרְתִּי אֶתְכֶם
 מַתְּחַקֵּק הַעוֹלָם לְכָן הַעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם: 21 זָכְרוּ אֶת דָּבָרִי
 אֲשֶׁר דָּבָרָתִי אֲלֵיכֶם הַעֲבָד אַיִן גָּדוֹל מַדְנִינוּ אֶם רְדָפָנוּ
 אֲתִי נָם אַחֲכֶם יְרָדָפָנוּ אֶם שָׁמְרוּ אֶת דָּבָרֵיכֶם
 יִשְׁמְרוּ: 22 אַבְלָל כִּי זָאת יִעֲשֶׂה לְכָם בְּעַבְורֵי שְׂמֵי כִּי לֹא
 יִדְעַו אֶת שְׁלֹחֵי: 23 לֹא לְאָבָתִי וְדָבָרָתִי אֲלֵיכֶם לֹא הָיָה
 בְּחִטָּא וְעַתָּה לֹא יוּכְלָוּ לְהַתְּגַנֵּל עַל חִטָּאתָם: 24 לֹא לְאָבָתִי
 הַשְׁנָא אֲתִי יִשְׁנָא נָם אֲתָּה אָבִי: 25 לֹא לְאָבָתִי בְּתוֹכָם אֲתָּה
 הַמְּעוֹשִׁים אֲשֶׁר אִישׁ יִזְהַלֵּט לֹא עָשָׂה לֹא הָיָה בְּחִטָּא
 וְעַתָּה רָאוּ וַיִּשְׁנָא נָם אֲתָּה אָבִי: 26 אַדְלָתָדָבָר
 הַכְּתֻובָה בְּתוֹרָתָם שְׁנָאתָה חָנָם שְׁנָאָנוּ: 27 וּבְבּוֹא הַפְּרָקִילְטָה
 אֲשֶׁר אֲשַׁלְחָנוּ לְכָם מִתְּאָבִי רֹוחַ האַמְתָּה הַיּוֹצָא מִתְּאָבִי
 הַוָּא יִעַד עַלְיָה: 28 וְגַם אֶתְכֶם תַּعֲדִדוּ כִּי מַרְאֵשׁ הַיּוֹתָם
 עַמְּדָיו:

16 אַתְּ אֶלְךָ דָּבָרָתִי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא חַכְשָׁלָו: 2 הַנָּה
 נִידְרָוּ אֶתְכֶם וְאֶפְ בָּא הַשְׁעָה אֲשֶׁר כָּל הַרְגָּן אֶתְכֶם יִדְמָה
 לְהַקְּרִיב עֲבוֹדָה לְאֱלֹהִים: 3 וּכְזֹאת יִعֲשֶׂה לְכָם יִעַן נָם אֲתָּה
 אָבִי וְגַם אֲתָּה לְאִידָּע: 4 אַבְלָל הַנְּדָרִתִי לְכָם אֲתָּה לְמַעַן
 אֲשֶׁר בְּכָא הַשְׁעָה חֹצְרוּם כִּי אֲנָכִי אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם וְכַאֲלָה
 לֹא אָמְרָתִי אֲלֵיכֶם מַרְאֵשׁ כִּי הַיּוֹתִי עַמְּכָם: 5 וְעַתָּה הַלְּךָ
 אֲנָכִי אֶל שְׁלֹחֵי וְלֹא יִשְׁלָלַנִּי אִישׁ מִכָּם אֲנָה תָּלָךְ: 6 אַךְ
 עַל דָּבָרִי אֲתָּה אָלָה אֲלֵיכֶם מַלְא לְבָבְכֶם עַצְבָת: 7 אַוְלָם
 האַמְתָּה אֲנִיד לְכָם כִּי לְכָחֵז אָךְ טֹב לְכָם כִּי אָם לֹא אֶלְךָ
 לְאִיבָּא אֲלֵיכֶם הַפְּרָקִילְטָה וְאָמַלְאֵשׁ הַלְּחָחוֹ אֲלֵיכֶם:
 8 וְהִיא בְּכָא יוֹכִיחַ אֶת הַעוֹלָם עַל דָּבָר הַחֲטָא וְהַצְדָּקָה
 וְהַמִּשְׁפְּט: 9 עַל הַחֲטָא כִּי לֹא האַמְנִינוּ בָּי: 10 וְעַל הַצְדָּקָה

מוסדות עולם: 25 אבי הצדיק הן העולם לא ידע ואני רדעתי ואלה הכוו כי אתה שלחני: 26 ואני הודיעים את שמי ואוסף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:

18 ויהי יכולות ישוע לדבר את הדברים האלה וכי צה החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם נון יבוא בו הוא ותלמידיו: 2 וגם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שם ישוע עם תלמידיו: 3 ויהי יהודה את הנדור ומשרתים מאת הכהנים הנדולים והפרושים ויבא שם בנדורות ובפלידים ובכל נשק: 4 וישוע ירע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני והוא גם יהודה מוסרו עמד אצלם: 6 ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסנו אחריו ויפלו ארצתה: 7 יוסף וישראל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: 8 ויען ישוע הלא אמרת לך אם אני הוא لكن אם אני תבקשו הניתה לאלה וילכו: 9 למלאת הדבר אשר אמר מала אשר נתה לי לאבד לי אף אחד: 10 ולשמעון פטרוס חרב ושילפה וירק את עבר הכהן הנדור ויקצץ את אונו הימנית ושם העבר מלוכס: 11 ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הכי לא אשתח את הocus אשר נתן לי אביכי: 12 אז תפשו הנדור ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרו: 13 ווילכחו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכחנה נדולה בשנה ההיא: 14 הוא קיפא אשר יעוץ היהודים כי טוב אשר איש אחד באבד בעד כל העם: 15 ולשמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמוד הוה נודע לכהן הנדור ויבא עם ישוע לחצר הכהן הנדור: 16 ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד אחר המידע לכהן הנדור וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה: 17 ותאמור האמה השערת אל פטרוס הלא אם אתה מתלמידי האיש זהה ויאמר איני: 18 והעבדים והמשרתים בערו אש נחלים כי עת קר היה והעמדו שם ויתחמו ונום פטרוס עמד עטם ותחמו: 19 וישאל הכהן הנדור את ישוע על תלמידיו ועל לקחו: 20 ויען אותו ישוע איני בנלי דברת אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברת

גנה באה השעה פאר את בנק למן נם בנק יפארך: 2 אשר שלחת: 3 אני פארתיך בארץ כליתו 4 אני פארתיך בארץ הארץ אמי בערך פועל אשר צויתנו לעשות: 5 ועתה פארני אתה אמי ערך בכבוד אשר היה לי ערך טרם היה העולם: 6 את שמי הורעתי לבני האדם אשר נתהם לי מותק העולם לך היו ול נתת אתם ואת דברך נציו: 8 כי הדברים אשר נתת לי אשר נתת לי מעיך הוא: 10 וכל הדברים אשר כי מעיך יצאתו נתתי להם והם קבלום ויכירו באמות כי מעיך יצאתו ויאמינו כי אתה שלחני: 9 אני בעד אעתיך לך לא بعد העולם עתיר כי אם بعد אלה אשר נתת לי כי לך המה: 10 וכל אשר לי לך הוא ושלך שלוי ונתקפהarti בהם: 11 ואני איןנו עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא לך אביכי הקדוש נוצר בשמק את אשר נתהם לי למן יהו אחד מכנו: 12 בהוויה עמהם בעולם אני נזרתי אתם שמחתך אשר נתהם לי שמרתי ולא אבד מהם איש זולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב: 13 ועתה הנסי בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למן תמלא להם שמחתי בקרbam: 14 אני נתתי להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר נם אני לא מן העולם אני: 15 ולא עתיר לך אשר תקח מן העולם רק שתצרים מן הרע: 16 מן העולם ארינו כאשר נם אני אינוי מן העולם: 17 קדש אתם באמתק דברך אמת הווא: 18 כאשר אתה שלחת אתי אל העולם כן נם אוי שלחני אתם אל העולם: 19 וחתקדשתי בעד ממן יהו נם הם מקדשים באמות: 20 אולם לא לבד بعد אלה אני מעתר לך כי אם נם בעד המאמינים כי על פיך דרכם: 21 למן יהו כלם אחד אשר אתה אבי כי אתה ואני שלחני: 22 ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לי למן יהו אחד כאשר אנחנו אחד נתנו: 23 אני בהם לך והיו נם המה בנו אשר למן יאמין העולם כי אתה שלחני: 24 ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לי כי אתה בוי למן יהו משלימים לאחד ולמן ידע העולם כי אתה שלחני ואני אהבת אתם כאשר אהבתני: 24 אמי חפצתי כי נם הם אשר נתהם לי יהו עמי באשר אהיה אני למן ייחזו את כבודי אשר נתת לי כי אהבתני לפני

19

או ל乾坤 פיטוס את ישוע וישראלו בשותים: 2
 יושרנו אנשי הצבא עטרת קצים וישמו אותו על בראשו
 ויעטהו לבוש ארוגנן: 3 ויאמרו שלם לך מלך היהודים
 ויכוח על הלחיה: 4 ויצא פיטוס עור החוצה ויאמר
 אליהם הנני מוציא אותך אליכם מען תדרשו כי לא מצאת
 בו כל עון: 5 וישוע יצא החוץ ועליו עטרה הקצים ולבושים
 הארוגנן ויאמר אליהם פיטוס הנה האדם: 6 ויהי כאשר
 ראהו הכהנים הנדרלים והמשרתים כי עצקן לא אמר הצלב
 הצלב ויאמר אליהם פיטוס קחחו אתם והצליבתו כי
 אני לא מצאתו בו אשמה: 7 ויענו היהודים תורה יש לנו
 ועל פי תורהנו חיב מוות הוא כי עשה עצמו לבן אליהם:
 8 ויהי כשמע פיטוס את הדבר הזה ויאסף לדרא עוד: 9
 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מפני אתה
 ולא השיבו ישוע דבר: 10 ויאמר אליו פיטוס אליו לא
 תדבר הלא ידעת כי יש לאליידי לצלבך ויש לאלידי
 לשלהך: 11 ויען ישוע לא היה לך רשות עלי לולא נתן
 לך מלמעלה לך עון המՏניר או אליך נדרול מעונך:
 12 אז יבקש פיטוס לשלהו והיהודים צעקן ויאמרו
 אם תשלח את זה איןך אהב לקיים כי כל המתנשא
 להיות מלך מרד הוא בקיסר: 13 ויהי כשמע פיטוס
 את הדבר הזה והזיא את ישוע החוצה ושב על כסא
 המשפט במקומו הנקרא בשם רצפה ובלשונו נבאתה: 14
 ואז היהת הכנת הפסחה והשעה כשעה הששית ויאמר אל
 היהודים הנה מלככם והם צעקו טול טול צלב אותו: 15
 ויאמר אליהם פיטוס הצלב אבל את מלככם ויענו
 ראש הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: 16 אז מסרו
 אליהם להצליבו ויקחו את ישוע וויליכחו: 17 וישא את
 צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגול ובלשונו
 גלגולתא: 18 ויצלבו אותו שמה ושני אנשים אחרים עמו
 מזה אחד ומזה אחר וישוע בתוך: 19 ופיטוס כתוב
 על לוח ושם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך
 היהודים: 20 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה
 כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר
 והכתב היה בלשון עברית יונן וرومיה: 21 ויאמרו ראש
 כהני היהודים אל פיטוס אל נא כתוב מלך היהודים
 כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: 22 ויען פיטוס
 ויאמר את אשר כתבתי כתבי: 23 ויהי כאשר צלבו
 אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בנדייו ויחלקום לארכעה

דבר בסתר: 21 ומה תהאל אתי שאל נא את השמעיים מה
 שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: 22 ויהי
 לדבריו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה
 את ישוע על הלהי ויאמר הcosaת תענה את הכהן הנדרול:
 23 ויען אותו ישוע אם רעה דברתינו תננה עד כי רעה היא
 ואם טוב מדווע הטעני: 24 ווישלחו חנן אסור בזוקים
 אל קיפא הכהן הנדרול: 25 ושמעון פטרוס עמד ומתהמם
 ויאמר אוילו הללו נא אתה מהתלמידיו ויכח ויאמר איני:
 26 ויאמר איש מעבדי הכהן הנדרול והוא מודיע לאשר
 קצץ פיטוס את אונו הלא ראייתך עמו בתוך הנן: 27
 ויסוף פטרוס לכח ופתחם קרא התרגנוול: 28 וויליכו את
 ישוע מבית קיפא אל בית המשפט והוא בבר השם
 והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמא
 כי אם יאכלו את הפסח: 29 וויצא פיטוס אליהם ויאמר
 על מה תאישמו את האיש הזה: 30 ויענו ויאמרו אליו
 לו לא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנוו אאלך: 31
 ויאמר אליהם פיטוס קחחו אתם עמכם ועשו משפטו
 בתורתכם ויאמר אוילו היהודים אין לנו רשות להמית
 איש: 32 למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמזו או זה מוות
 עתיד הוא למות: 33 ווישב פיטוס אל בית המשפט ויקרא
 אל ישוע ויאמר אליו אתה הוא מלך היהודים: 34
 ויען אותו ישוע המלבך בדבר זאת או אחרים הנידו לך
 עלי: 35 ויען פיטוס האף אני יהודי הלא עמק וראשי
 הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: 36 ויען ישוע מלכותו
 אינה מן העולם זהה אם היהת מלכוטיו מן העולם הזה
 כי או נלהמו לי משרותי לבליי המסר ביד היהודים
 עתה מלכוטיו אינה מפה: 37 ויאמר אליו פיטוס אם כן
 אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני להה
 נולדתי ולהיה באתי בעולם להעיד לאמתת כל אשר הוא
 מן האמת ישמע בקהל: 38 ויאמר אליו פיטוס מה היא
 האמת ואחריו דברו זו את יצאתנית אל היהודים ויאמר
 אליהם אני לא מצאתו כל עון: 39 חן מנהג הוא בכם
 כי אשלח לכם איש אחד חופשי בפסח הייש את נפשכם
 לאמור לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה
 מרצה:

את האדון מקברו ולא ידענו איפה הניחתו: 3 ויצא פטרוס וה תלמיד الآخر וילכו אל הקבר: 4 וירוץו שניהם ייחדו וימחר התלמיד אחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: 5 וישקף אל תוכו וירא את התכרכין מנהים אך לא בא פנימה: 6 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכרכין מנהים: 7 והסודר אשר היה על רצשו איננה מנהת אצל התכרכין כי אם מקפלת לבודה במקומה: 8 ויבא שם גם התלמיד אחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן: 9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום עם המתים: 10 ויושבו התלמידים וילכו אל ביתם: ובמורים עמלה בוכיה מחוין לקבר ויהי בכוכחה ותשוף אל תוך הקבר: 12 ותרא שני מלאכים לבושים לבנים ישבים במקום אשר שמם את נופת ישוע אחד בראשותיו ואחד מרגלותו: 13 ויאמרו אלה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשאו מזו אדרני ולא ידעת איפה הניחתו: 14 ויהי בברברה זאת ותפֵן אחריה ותרא את ישוע עמר ולא ידעה כי הוא ישוע: 15 ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי תבקש והוא חשבה כי הוא שמר הנגן ותאמר אליו אדרני אם אתה נשאת אותו מזו הנידה נאלי איפה נגחטו ולקחתי משם: 16 ויאמר אליה ישוע מרים ותפֵן ותאמר אליו רבוני הוא מורה: 17 ויאמר אליה ישוע על תעניב כי עוד לא עליתי אל אבי אך לך נא אל אחי ואמרי אליו אני עלה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם: 18 ותבא מרים המנדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה: 19 ויהי לעת ערבית ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבעו שם התלמידים מוראות יהודים ויבא ישוע ויעמד ביןיהם ויאמר אליהם שלום לכם: 20 ובברבו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו ויישמו התלמידים בראשותם את האדון: 21 יוסף ישוע לדבר אליום שלום לכם כאשר שלח אתי האב כן אני שלח אתכם: 22 ויהי בברבו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדרש: 23 והוא כל אשר תשלחו את חטאיהם ונסלח להם ואשר תאשרו אשמו: 24 ותומא אחד משנים העשר הנקר רידומוס לא היה בחוכם כבוא ישוע: 25 ויגנוו לו התלמידים הנשאים ראה ראיינו את האדון ויאמר אליהם אם לא

חלקים לאיש חלק אחד ונמ את כתנתו והכתנתו לא הודה תפורה כי אם מעשה ארוג מלמעלה ועד קצה: 24 ויאמרו איש אל אליו אל נא נקרועה לקרים אך נפיל עליה נורל לימי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בנדי להם ועל לבושי פילונורל ויישובן אנשי הצבאה: 25 ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחותו אמו מרומים אשת קלפס ומרים המנדלית: 26 וירא ישוע את אמו ואת תלמידיו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה בך: 27 ואחר אמר אל תלמידיו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא אספ אתה התלמיד אל ביתו: 28 ויהי מהחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כללה הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: 29 ושם כליל מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמצ וישמחו על אזוב ויקריבחו אל פיו: 30 ויהי ישוע את החמצ וישמר כליה ויט את ראשו ויפקד את רוחו: 31 ולמען לא תשארנה הנזונות על הצלב ביום השבת כי עבר שבת הוה ונדרול يوم השבת ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אותם: 32 ויבאו בני הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הצלבים עמו: 33 ויראו אל ישוע ובראותם כי כבר מת לא שברו את שוקיו: 34 אך אחד מאנשי הצבא דקר בתנית את צדו וכרגע יצא דם ומים: 35 והראה זאת העיד ושודתו נאמנה והוא יודע כי האמת יגיד למען נם אתם האמינו: 36 כי כל זאת הייתה למלאת הכתוב ועצם לא תשברו בו: 37 ועוד כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו: 38 ויהי אחרי כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאי פילטוס אשר יתנה לשאת את נופת ישוע ויניח לו פילטוס ויבא וישא את נופת ישוע: 39 ויבא נס נקרוימון אשר בא לפניו כלילה אל ישוע ויבא עروب מר ואהלה כמאה ליטרין: 40 ויקחו את נופת ישוע ויחתולה בתכרכין עם הבשימים כאשר נהנים היהודים לcker את מתייהם: 41 ובמקום אשר נצלב שם היה נן ובן קבר חדש אשר לא הוושם בו איש עד עתה: 42 שם שמו את ישוע כי ערבית שבת היה ליהודים והקבר קרוב:

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חש ותבא מרים המנדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל הקבר: 2 ותrix ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד אחר אשר חש בישוע ותאמר אליהם הנה נשוא

וננה לאל תלמידיו אחורי קומו מעם המתים : 15 ויהי
אחריו אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה
החתהוב אתו יותר מ אלה והוא אמר אליו בן אדרני אתה ידעת
כ כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי : 16 ויאמר אליו
עוד הפעם שמעון בן יונה החתאוב אתו ויאמר אליו בן
אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאנוי :
17 ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בן יונה החתאוב אתו
ויחצצב פטרוס על כי אמר אליו בשלישית החתאוב אתו
ויאמר לך ישוע רעה את צאנוי : 18 אכן אכן אני אמר לך
ביהויך צער לימיים אתה עצמך ותליך אל
אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך ואחר יתגרך
ונשאך אל אשר לך תחפץ : 19 ובכל זאת דבר לרמז על
המימות אשר יכבד בה את האלהים ויהי ככלוחו לדבר
ויאמר אליו לך אחריו : 20 ויפן פטרוס וירא את התלמיד
אשר ישוע אהבו החלך אחריהם הוא הנפל על לבו בעט
הסועודה גם שאל אדרני מי הוא זה אשר ימסך : 21 ויהי
בראות אותו פטרוס ויאמר אל ישוע אדרני וזה מה הוא:
22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד באי מה לך
וליאת אתה לך אחריו : 23 על כן יצא הדבר הזה בין
האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי
לא ימות אך אמר אם חפци כי ישאר עד באי מה זה לך:
24 זה הוא התלמיד המעד על אלהasher כתוב כל זאת
וירדענו כי עדותנו נאמנה : 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים
אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחדacha
ונם העולם כלו לא יוכל את הספרים אשר יכתבו אמו :

אראה בידיו את שם המסדרות ואשים את אכבעת
במקום המסדרות ואשים את ידי בצד לא אמין: 26 ויהי
מקצתה שמנת ימים ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמהם
ויבא ישוע והדלחות מסגרות ויעמוד בינויהם ויאמר שלום
לכם: 27 ואחר אמר אל תומא שלח אכבעת הנה וראה
את ידי ושלח את ידק תהנה ושים בצדיו ואל תדי חסר
אמונה כי אם מאמין: 28 ויען תומא ויאמר אליו אדני
ואלה: 29 ויאמר אליו ישוע יען רأית את האמונה אשר
המאמינים ואני ראם: 30 והנה נם אותן אחרים רבים
עשה ישוע לעני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה:
31 אך אלה נכתבו למנע תאmino כי ישוע הוא המשיח בן
אליהם ולמפני יהו לכלם המאמינים חי עולם בשם:

21

21 ויהי אחורי כן ויסוף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טיבריה וככה נגלה אליהם : 2 שמעון פטרוס ותומא הנקר אידידום ונתגאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי ועוד שניים אחרים מהתלמידיו ישבו יחו : 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הני החל לדין ויאמרו אליו נם אנחנו נלך עמק ויצאו וימחרו לרדת אל האניה ובليلה ההוא לא אחזו מואמה : 4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידע התלמידים כי ישוע הוא : 5 ויאמר אליהם ישוע בני הייש לכם אכל מאומה ויענו אותו אין : 6 ויאמר להם השלייכו המכמורת מימיין לאניה ותמצאו ושיליכו ולא יבלו עוד למשך אתה מרוב הדנים : 7 ויאמר התלמיד והוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמעון שמעון פטרוס כי הוא האדון ויתנרג את מעילו כי עירום היה ויתנפלו אל הים : 8 והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאיתים אמרו וימשכו את המכמורת עם הדנים : 9 ויהי צאתם אל היבשה ויראו שם גחלוי אש ערוכים ודנים עליהם ולכם לאכל : 10 ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדנים אשר אהזותם עתה : 11 ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמורת אל היבשה והוא מלאה דנים נדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמורת אף כי רביהם היו : 12 ויאמר אליהם ישוע בא ברו לחם ואין נס אחד בתלמידים אשר מלואו לבו לשאל אתו מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון : 13 ויבא ישוע ויקח את הלחם ויתן להם ונוגם את הדנים : 14 וזאת היא הפעם השלישית אשר

מעשי השליחים

1

כיו מון האנשים האלה אשר התחלכו אותו כל ימי היהודים אדונינו ישוע ויצא ואבפנינו: 22 החל מטבחית יהונתן עד יום הלקחו מהתו כי אחד מהם יהיה לעד עמו על קומו מן המתים: 23 ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מותיה: 24 וויתפללו ויאמרו אתה אחד מתה וממנה ואותה מותיה: 25 לקחת את נורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו: 26 ויפילו נורלות וויפל הנורל על מותיה ויספה אל עשוי עשר השליחים:

2 וביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד: 2 ויהי彷תאמ קול רعش מן השמיים כקהל רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו: 3 ותרainerה אליהם לשנות נחלקות ומראייןן כאש ותונחינה אחת אחת על כל אחד מהם: 4 יומלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנים הרוח להטיב: 5 ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי ונוי אשר תחת השמיים: 6 ויהי בהיותם קול הרעש ההוא ויקבצו עם רב וייהו נבכים כי איש איש שמע אתם מרברים בשפט עמו: 7 וישתוממו ויתומחו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הללו גנילים הנה: 8 ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו: 9 פרתאים ומדרים ושילמים ושביר אדרם נהדים יהודה וקופודקה פנטוס ואסיא: 10 פרוגריא ופמפוליא מצרים וחבל לוב אשר על יד קוּרְנִינִי והבאים מרומי נס יהודים נס נרים: 11 כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו נדלות האלים: 12 וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אליו מה תהיה ואת: 13 ואחרים לענו ויאמרו כי מלאי עסיס הנה: 14 אז יעמוד פטרוס ועתה העשר עמו יושא את קולו ודבר אליהם אנשי יהודה ושביר ירושלים כלכם זאת חודע לכם והאוינו אל דבריו: 15 כי אלה לא שכורים הנה כאשר חשבתם כי שעה שלשית ביום עתה: 16 אבל זה הוא האמור על יידי ועל הנביא: 17 וזה באחרית הימים אם אליהם אשפיך את רוחו על כלبشر ונבוא בニיכם ובנחיכם ובחווריכם חזונית יראו ווקניכם חמלות יתלמן: 18 ונום על עבדיו ועל שפחותיו ביום הנה אשפיך את רוחו ונבאו: 19 ונתני מופתים

1 חן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיו על כל אשר החל שוע לעשות וללמוד: 2 עד היום אשר לך לדורות אהרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם: 3 ואשר נם התיצב להם כי אחרי ענותו באלהות רבות בהארותם אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלים: 4 ובאכלו לחם עםם צוה אתם לבתוי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעתם ממנו: 5 כי יוחנן החביב במים ואתם חטבלו ברוח הקדש בקרוב אחורי הימים האלה: 6 ויהי כאשר נאספו יחדיו וישאליהם לא אמר אדונינו המשיב אתה בעת זואת את המלוכה לישראל: 7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלשנו: 8 אבל תקבלו נבורה בכוא עליכם רוח הקדש והייתם עdry בירושלים ובכל יהודה ובשומרון ועד קצחה הארץ: 9 ויהי כרבבו זאת העלה והם ראים וישאחו ענן מננד ענייהם: 10 ויביתו אחורי השמיימה בעברו והנה שני אנשיים לבושים בדים נצבים עליהם: 11 ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמיימה ישוע זה אשר لكم מאתכם השמיימה בן בוא יבוא כאשר ראותם אותו עללה השמיימה: 12 וויפנו וילכו ירושלים מן ההר הנקרא הר הזוטרים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת: 13 ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו ישבים בה פטרוס ויעקב חלפי ושמعون הקנא ויהודה בן יעקב: 14 כל אלה היו שקדים ייחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועםם הנשים ומרירים אם ישוע ונום אהיו: 15 ובכימים האלה קם פטרוס בחדק התלמידים ומספר שמות הנקללים יחד כמו ואשרדים ויאמר: 16 אנשים אחים מן הצרך היה כי יملא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דוד על יהודה אשר היה מליך את חפשי ישוע: 17 כי היה נמנה אתנו זוכה בגורל השורות הזה: 18 והנה הוא קנה לו שדה במחירות הרשעה וויפל על פניו ארצת ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: 19 ונום נודעה זאת לכל ישבו ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם: 20 כי כתוב בספר תהלים תה שירתו נשמה ואל יהיו בה ישב ופקדתו יכח אחר: 21 ועל כן מן הצרך

וחפל אימה על כל נפש ומופתים רבים ואთות נעשו על יידי השליחים בירושלים: 44 וכל המאמנים התהדרו יחד והיו להם הכל בשפטות: 45 ואთ אהותם ואת רכשיהם מכרו ויחלקו אתם לכלם לאיש איש די מחסרו: 46 ויום יום היו שקדרים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בכיתם: 47 ויאכלו מזונות בניילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיניו כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדיה את הנושאים:

3 ופטרוס ויוחנן עליים יהדו אל המקדש לעת החפלה בשעה התשיעית: 2 ואיש אחד פסח מבטן אמר מובא שמה אשר יושיבו יומם יום שעיר המקדש הנקרה שער המהדר לשאל מתנות מאת בא המקדש: 3 וזהו כראותו אליו הביטה אלינו: זושם פניו אליהם בקומו לחת את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לחת את פטרוס ובו פטרוס ונם יוחנן ויאמר מאתם צדקה: 4 ויסתכל בו פטרוס ונם יוחנן ויאמר אלהו דבר: 6 ויאמר פטרוס כסף זהב אין לי אבל את אשר בידך אנתנו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום החילך: 7 ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתהוקו בהתאם רגלו וקרסליו: 8 ויקפץ ויתהילך ויבא אתכם אל המקדש מתחילך ומרך ומשבח את האלהים: 9 ויראהו כל העם מתחילך ומשבח את האלהים: 10 ויכירו אותו כי הוא ימולא שמה ושםמו על הנעשה לו: 11 ויהי הוא מהזיק בפטרוס וביווחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרה אלים של שלמה ושתוממו: 12 וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תהשלכו בנו כאלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנואת זה מתחילך: 13 אלוהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פיטוס כשהיה דין לפטרו: 14 אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשותם כי ייחן לכם איש רצח: 15 ואת שרד החיים הרוגתם אשר האלהים הקימו מן המתים ואנתנו עדריו: 16 ולמען אמונה שמו חזק שמו את איש הזה אשר אתם ראים ומקרים אתו והאמונה אשר לנו על ידו היא העלהה לו את הארכה הזאת לענייכם: 17 ועתה אחוי ידע אני כי בבלאי דעת עשיהם נם אתם נם ראשיכם: 18 והאלים ככה מלא את אשר הניד

בשמי ממעל ואתות הארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן: 20 והמשמש יהפק לחץ והירח לדם לפני באו יום יהוה הנדרול והנורא: 21 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: 22 אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמין לכם מאת האלהים בגבורות ובמופתים ובאותות אשר האלהים עשה על ידו בתוככם כאשר ידעתם נם אתם: 23 אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצתה וידיעתו מקום לקחתם ובידי רשותם הוקעתם והרנטם אותו: 24 והאלים הקימו מון המתים בהתרת את חבלי המות באשר נמנע מן המות לעצר אותו: 25 כי דוד אמר עליו שווי יהוה לנגידו תמיד כי מימיini כל אמות: 26 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשמי ישן לבטהח: 27 כי לא חעזכ נפשי לשאול לא תתן הסרך לראות שחית: 28 גאנשים אחיהם הניתנו לי ואדרבה באזני כלכם על דוד אבינו אשר נם מת נם נCKER וקBORתו אנתנו היה עד היום הזה: 30 והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבעה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על כסאו: 31 לכן בחזרתו מרראש דבר על תקומת המשיח כי לא נזוכה נפשו לשאול ונם בשדו לא ראה שחית: 32 את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנתנו כלנו עדריו: 33 ועתה אחורי הנשאו ביוםין האלהים לך מאת האב את הבתת רוח הקדש וישפך את אשר אתם ראים ושמעים: 34 כי דוד לא עללה השמיימה והנה הוא אמר נאם יהוה לאדרני שבלי מני: 35 עד אשית איביך הדם לרנגליך: 36 לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם: 37 ויהי כשםם התעצבו אל לכם ויאמרו אל פטרוס ועל שאר השליחים אנשים אחים מה עליינו לעשות: 38 ויאמר פטרוס אליהם שבו מדרכיכם והתבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקודש: 39 כי לכם הבטחה ولבנייכם ולכל הרחוקים לכל אשר קראי יהוה אלהינו: 40 וויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבהה ויזהר אתם לאמר המלטו נא מדור ההפכות הזה: 41 ויקבלו את דבריו בשמה ויטבלו ובוים ההוא נספו כשלשת אלף נפש: 42 ויהיו שקדרים על תורה השילוחים ועל ההתחברות ועל בציית הלחים ועל החפלה: 43

מקדם בפי כל נבייאו כי יענה המשיח: ¹⁹ לכן הנחמו ושבו וימחו החטאיכם: ²⁰ למען אשר יבוא ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח: ²¹ אשר צריך כי יקבלו השמים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלהים בפי נבייאו הקדושים מימי עולם: ²² (איאן 165:גז) הэн משה אמר אל אבותינו נביאים קים לכמ' יהוה אלהיכם מקרב אחים כמוני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם: ²³ והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא הזה ונכרצה מעמיה: ²⁴ וכן כל הנבאים משמאלא אשר נבאו אחורי כלם והנידו מראש את הימים האלה: ²⁵ אתם בני הנבאים בני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם ובברכו בזרעך כל משפחות האדמה: ²⁶ لكم בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע וישלחו לבך אחים בשובכם כל איש מרע מעלייכם:

4 **ויהי** בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים: ² כי חירה להם על אשר למדו את העם והנגידו בישוע את תחית המתים: ³ וישלחו בהם את ידיהם וישmomם במשמר עד למועד כי כבר בא הארץ: ⁴ ורובם מהשמעים את הדבר האמינו והי מספר האנשים כחמשת אלף: ⁵ ויהי ממחרת ויקחלו שריהם ראשיים וקניהם וספריהם ירושלים: ⁶ ונתן הכהן הנadol וקיפא ווותנן ואלכסנדרוס וכל אשר משפחתו הכהן הנדרול: ⁷ ויעמידו אותם בתוך ויאלום באיז זה כה ובאי זה שם עשיהם זאת: ⁸ וימלא פטרוס רוח הקודש ויאמר אליהם אתם דראשי העם וקני ישראל: ⁹ אם אנחנו נזכה הימים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ושאלתם במה זה נושא: ¹⁰ יודע לכלכם וכלל עם ישראל כי שם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר דבר הנקדים מן המהים כי בשם הכהנים ותהי בריא: ¹¹ והוא האבן אשר מסכם אתכם הכהנים ותהי לראש פנה: ¹² ואין היושעה באחר ואין תחת השמים שם אחר הננתן לבני אדם אשר בו נשוע: ¹³ ויהי כאשר ראו את בטחון לב של פטרוס ויוחנן והכינו כי הדויטים ולא בעלי חכמה מהה יתמהו עליהם ויכירום כי התהלה עם ישוע: ¹⁴ ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר גדרם דבר: ¹⁵ ויצאו אתם לצאת חוצה מן

הסנהדרין וויתיעטו יחדו: ¹⁶ ויאמרו מה נעשה לאנשי האלה הינה אותן גלו נעשה על ידיהם וגם מperfsem לכל ישבי ירושלים ולא נוכל לומר לך בז: ¹⁷ אך למען לא ורבה הדבר בעם ויפורץ נזהירה אתם בגערה לבתי דבר עוד לכל אדם בשם הזה: ¹⁸ ויקראו אתם ויצוoms אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע: ¹⁹ ויענו פטרוס ויוחנן ויאמרו אליהם הנכון הוא לפני האלהים שמע לכמ' יתר משמע לאלהים שפטו אתם: ²⁰ כי לא וככל אנחנו לחדר מדבר את אשר דראיינו ושמנו: ²¹ וויסיפו לנער בם וופטרו אתם באשר לא מצאו דבר לעונש אתם מפני העם כי כלם מהללים את האלהים על הנעשה: ²² כי בין ארבעים שנה ומעלה היה האיש והוא אשר נעשה עמו אותן הרפואה הזאת: ²³ ואחריו הפטרם באו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אלהם הכהנים הנדולים והזקנים: ²⁴ ויהי כאשר שמעו את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו אדרני אתה האל העשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: ²⁵ אשר אמרת בפי עבדך רוד ומה רגשו נוים ולא מים יהנו ריק: ²⁶ יתיצבו מלכי ארץ ורizonים נסדו יחד על יהוה ועל משהו: ²⁷ כי אמן נסדו הורודים ופנטזios פילטוס עם הגנים ולאמי ישראל על ישע עבדך הקדוש אשר משות: ²⁸ לעשוט את אשר ירד ועצתך מקרם נורה להיות: ²⁹ ועתה אדרני ראה את גערתם ו吞 לעבדך לדבר את דברך בכל בטחון לbam: ³⁰ בנטרך את ירד למפאר ולחתת אותן ומופתים בשם ישוע עברך הקדוש: ³¹ ויהי כאשר התפלל וינו המקום אשר היו נkehlim שם וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את דבר האלהים בבטחון לבב: ³² ווקהן המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בירוי לי הוא כי הכל היה להם בשתפות: ³³ ובגבורה נדולה יעדו השליחים על תקונת האדון ישוע וחסד נדול נ麝 לכלם: ³⁴ כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שרות ובתים מכורו אתם ויביאו את כסף מהירותם: ³⁵ ווישמוhero לרנגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מהסרו: ³⁶ וויסוף אשר בנווה השליחים בשם בר נבא פרשו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתים: ³⁷ גם לו היה שדה ומכרתו ובא את הכספי ווישמוhero לרנגלי השליחים:

24 ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ייבחו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה: 25 ואיש אחד בא וינו להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומולדים את העם: 26 וילך שם הנגיד עם משרתו ויקח אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פון יסקלו: 27 ויביאו אותם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הנadol אמר: 28 הלא צוה צוינו עלייכם לבתי למד בשם הזה והנה מלאכם את ירושלים חורתכם ותחפזו להביא עליינו את דמי האשׁה זה: 29 ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עליינו להקшиб בקהל אלהים מהקшиб בקהל בני אדם: 30 אלתו אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ: 31 את זה נשא האלים בימינו לשר ולמושיע לחתת השובה לישראל וסלחת החטאיהם: 32 ואנחנו עדיו על אלה ונם רוח הקדרש אשר נתן לנו האלים לשםם בקהלו: 33 ויהי כשםם ייתרנו ויתיעטו להרונו אתם: 34 ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הזרים גמלאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה אחד באולם של שלמה: 35 ויאמר אליהם אנשים ישראל השמרו להם לזמן מעת: 36 כי לפניו מפני האנשים האלה במה שאתם עושים להם: 37 כי לפניו הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגולים וידבקו בו כארבע מאות איש וירגו וכל אשר שמעו אליו התפדרו וייחו לאין: 38 ואחר כן קם יהודה הגלילי ביום הספר ויסת אחורי עם רב ובוגם הוא נהרגן וכל אשר שמעו אליו נפכו: 39 ועתה אני אמר אליכם חදלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה זאת אם מאת אדם היא תפָר: 40 ואם מאת האלים היא לא תוכל להפר אותה פון תמצאו נלחמים את האלים: 41 ושמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אותם ויזענו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרו אותם: 42 ויצאו שמחים לפני הסנהדרין על כי יכו לשאת על שמם כל מה: 43 וכל היום לא חדרו ללמד במקדש ובכיתים ולבשר את בשורת ישוע המשיח:

6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היה תלונת היונים על העברים על אשר העלימו ענייהם מאלמנותיהם לבתי תחת להן يوم יום ארוחתן: 2

ואיש אחד ושמו חנניה עם אשטו שפירה מכבר את אהוזתו: 2 ויקח מן המחר וסתירחו ואשתו ידעת נם היא וחלק אחד הביא וישם לרגلى השליחים: 3 ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבך לשקר ברוח הקודש ולסתור ממוחיר השדה: 4 הלא שלך היה טרם המכרו וגמ אחרי נ麥ר היה בידך ולמה שמתה על לבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים: 5 וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצת וינווע ותהי יראה נדולה על כל השמעים: 6 ויקומו הצעירים ויאספו אותו וישאהו החוצה ויקברחו: 7 ויהי כמשל שעוט ותבא אשטו והיא לא ידעתה את הנעשה: 8 ויען פטרוס ויאמר אליה אמר לי הבהיר הזה מכרתם את השדה והתאמר כן במחירות הזה: 9 ויאמר פטרוס אליה למה זה נועדתם לנסת את רוח יהוה הנה בפתח רגלי המקברים את אישׁ ונשאו אתך החוצה: 10 ותפל פתא מסרגליו ותגע והבחורים באו והנה מטה וישאהו החוצה ויקברוה אצל אישׁ: 11 ותהי יראה נדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה: 12 ויעשו אותן ומופתים רבים בקרוב העם על ידי השליחים וככל נאספו לב אחד באולם של שלמה: 13 ומון האחים אין אישׁ אשר מלאו לבו לחולות עליהם אך הוקיר אתם העם: 14 אבל נספהו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים ונשים הרבה מאד: 15 עד כי נשאו את החולים אל הרחבות ושימום על מטבחות ומשכבות למן אשר ילך פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם: 16 וגם המון עם הערים אשר מסביב ונקבעו ירושלים מבאים את החולים ואת הנחלצים מרוחות טמאות וירפאו כלם: 17 ויקם הכהן הגדול וכל אשר אותו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה: 18 וישלחו ייד בשליהים ויתנום במשמר העיר: 19 ויהי בלילה ויפתח מלך יהוה את דלתו בית הכלא ויזכיאם אמר: 20 לכל וחתיכבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה: 21 והם כשםם את זאת בא אל המקדש בהיות הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הגדול ואשר אותו ויקראו אל הסנהדרין ואל כל זקני בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אותם: 22 וילכו המשרתים ולא מצאים בבית הכלא וישבו וינרו לאמר: 23 את בית האסורים מצאנו סגור ונסגר והשمرים עמדים על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצא ואדם:

ובכן הוליד את יצחק וימל' אותו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שניים עשר האבות: ווינקאו האבות ביסוף וימכרו אותו מצרים ואלהים היה עמו: ¹⁰ וויצילחו מכל צורתו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים ווישמוו שליט על מצרים ועל כל ביתו: ¹¹ ויהיו רעב על כל ארץ מצרים וכגען וצירה נדולה ואבותינו לא מצאו אכל: ¹² וישמע יעקב כי ישבר במצרים ושלח שם את אבותינו בפעם הראשונה: ¹³ ובפעם השנייה התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף גולחה לברעה: ¹⁴ ווישלח יוסף ויקרא לעקב אביו וכל משפטחו שבבעם וחמש נשפ: ¹⁵ וירד יעקב למצרים וימת הוא ואבותינו: ¹⁶ וויבאו שכמה ויושמו בקדר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם: ¹⁷ ויהי כאשר קרבה עת התבטהה אשר נשבע אלהים לאברהם וינדל העם וירב במצרים: ¹⁸ עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף: ¹⁹ וזה התהכם למשפתחנו וירע לאבותינו ויצו אחים להשליך את עליהם אל פניהם השדה לבתיהם החיוותם: ²⁰ בעת היה נולד משה והוא טוב לאלהים ויהי אמון בבית אביו שלשה ורחים: ²¹ וכאשר השליך אחים אותו בת פרעה והונדרה לה לבן: ²² וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי ניבור בדברים ובמעשים: ²³ ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקר את אחיו בני ישראל: ²⁴ וירא איש אחד מעשך חנן ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכוותו את המצרי: ²⁵ ויחשב לבבו כי יבנו אחיו אשר על ידו ייתן האלים להם תשועה והם לא הבינו: ²⁶ ויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצחים ויבקש לעשות שלום ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו: ²⁷ והעשך את רעהו הדפו לאמר כאשר הרנת את מלך הארץ ²⁸: הלהרגני אתה אמר כאשר הרנת את מלך הארץ ²⁹: ויברח משה על הדרבר הזה ויהי נגר בארץ מרדין וילוד שם שני בניהם: ³⁰ ובמלאת ארבעים שנה נראה אלהי אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה: ³¹ וירא משה ויתמה על המראה ובסתורו לדאות ויהי קול יהוה אליו: ³² אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם אומר אליו יהוה מה הוא שאלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו ארמת קדש הוא: ³³ ראה ראיית אה עני

ויראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאה לנו כי נזוב את דבר האלים ונמשש את השלחנות: ³⁴ ולכן ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה וגפוקים על העני זהה: ³⁵ ואנחנו נשקר על הטעלה ועל שמו של הדבר: ³⁶ וויתב הדבר לפני כל המון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פיליפוס ואת פרוכורוס ואת ניקור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקולס נר אנטויוכיא: ³⁷ את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם: ³⁸ ויהי דבר האלים הולך ונדר לירוב מספר התלמידים בירושלים עד מאר ומם המון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה: ³⁹ ואסטפנוס מלא אמונה ונבראה ועש אחות ומופתים נדולים בקרב העם: ⁴⁰ ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הלברטינים ושל קוריינים ואלכסנדריים ומם בני קיליקיא ואסיה ויתוכחו עם אסטפנוס: ⁴¹ ולא יכול עמד לננד החכמה והrhoח אשר דבר בו: ⁴² וויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אותו מדבר נדופים במשה ובאליהם: ⁴³ וווערדו את העם ואת הוקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפו ויביאו לפני הסנהדרין: ⁴⁴ וויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איןנו היד מהטיח דברים נגד מקום הקדש הזה והמקום הזה וישנה את החוקים אשר מסר לנו משה: ⁴⁵ ויסתכלו בו כל היישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים:

7 ⁴⁶ ויאמר הכהן הנידול האמת הוא אשר דברו: ⁴⁷ ויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד נרא אל אברהם אבינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן: ⁴⁸ אמר מלאך לך לך מארץ ומולדתך ובא אל הארץ אשר ארך: ⁴⁹ ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחריו מות אביו העבר אתו שם אל הארץ הזאת אשר אתם ישבים בה עתה: ⁵⁰ ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדריך כף רגל ויבטה לתחה לאחוזה לו ולזרעו אחורי ועד לא היה לך בן: ⁵¹ ויאמר לו אלהים כי גור יהוה ורעם בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: ⁵² ונם את הנוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: ⁵³ ראותו את ברית המילה

לימין האלהים: ⁵⁷ ויצווק בקהל נדול וייאטו את אוניהם ויתנפלו עליו כלם ייחד: ⁵⁸ וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אותו באכנים והערדים פשטו את בנדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול: ⁵⁹ ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדרני ישוע קיבל את רוחיו: ⁶⁰ ויכרע על ברכיו ויצווק בקהל נדול יהוה אל תשרם להם את החטא הזה והוא אחורי דברו בדבר הזה ווישן:

8 ושאלונם היה רצח בהרגנותו ותהי ביום ההוא רדיפה נדולה על הקהילה אשר בירושלים ויפצו כלם בעיר יהודה ושמرون לבך מן השילוחים: ² וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקבררוו ויספדו עלייו מספֶר נדול: ³ ושאלול החביב את הקהילה ויושטב בבחים ויסחב שם אנשים ונשים ויסגירים לכלא: ⁴ והנפוצים עברו הארץ ויבשרו את הדבר: ⁵ ופילפס ירד אל עיר שמרון וירכו להם את המשיח: ⁶ ויקשב המון העם בלב אחד אל אמרי פילפס בשמעם ובראותם את אותן אשר עשה: ⁷ כי רבים היו אהוו רוחות הטעמה והרוחות יצאו מהם צעקות בקהל נדול ורבים נכי אברים ופסחים וירפאו: ⁸ ותהי שמחה נדולה בעיר הדיא: ⁹ ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפנים בעיר מכשף ומשמעים את עם שמרון אמרו על נשפו כי נדול הוא: ¹⁰ ויקשיבו אליו מקטנים ועד נדולים לאמר זה הוא גבורת האלים הנדולה: ¹¹ ויקשיבו אליו על ה兜ו משמעים אותם בכספי ימים רבים: ¹² ויהיו כאשר האמינו לפילפס בבשרו את מלכות האלים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: ¹³ ייאמן שמעון נם הוא ויטבל וידבק בפילפס וירא את אותן והפטחים הנדלים אשר נשו וישוחם: ¹⁴ וישמעו השילוחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן: ¹⁵ וירדו שמה ויתפללו בעדר אשר יקבלו את רוח הקודש: ¹⁶ כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נתבים בשם הארון ישוע: ¹⁷ ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקודש: ¹⁸ ויהיו בראות שמעון כי בסימוכות ידי השילוחים נתן רוח הקודש ויבא לפניו כסף: ¹⁹ ויאמור לנו נא נס לי את היכלה הואת אשר יקבל את רוח הקודש כל אשר אשים עליו את ידי: ²⁰ ויאמר אליו פטרוס כסף יהיו לך לאבדון יعن חשבת לקנות במחירות את מותת

עמי אשר במצרים ואת נאתקם שמעתי וארד להציגם ועה להה ואשליך מצרימה: ³⁵ והוא משה אשר כחש בו לאמר מי שמק לשר ושפט את שלח האלים לשן ואל ביד המלאך הנראה אליו בסנה: ³⁶ והוא החזאים ויעש אותן ומפתחים בארץ מצרים ובבבון ובמדבר ארבעים שנה: ³⁷ והוא משה אשר אמר אל בני ישראל נבייא מקרב אחיכם כמו יקים לכם יהוה אלהים אליו תשמעון: ³⁸ והוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו בהר סיני עם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לחת לנו: ³⁹ והוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מסו אתה ולבכם פנה מצרימה: ⁴⁰ ויאמרו אל אהרן שעשה לנו אלהים אשר ילכו לפניינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ⁴¹ ויעשו עגל בימים ההם ויזבחו זבחים לאילים וישמו במעשה ידים: ⁴² ויפן מהם האלים ויתם לעבר את צבא השמיים כאשר כחוב בספר הנביאים הובחים ומנחה הגשם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ⁴³ ונשאתם את סכת מלכם ואת כוכב אלהים רמנון הצלמים אשר עשיתם להשתחות להם והגלייתם אתכם מחולאה לבל: ⁴⁴ משכנן העדרות היה לאבותינו במדבר כאשר צוה המדבר אל משה לעשותו אותו כחניתה אשר ראה: ⁴⁵ ואבותינו לקחו והם הביאו אתם הם ויהודו בראשם את ארצות הנגום אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד: ⁴⁶ והוא מצא חן בעין אלהים וישאל למציא משכנתו לאלהי יעקב: ⁴⁷ ושלמה בנה לו בית: ⁴⁸ אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא: ⁴⁹ השמיים כסאי והארץ הדם רגלי איז זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואיז זה מקום מנוחתי: ⁵⁰ הלא את כל אלה יידי עשתה: ⁵¹ וקשי ערד וערלי לב ואונים ממרים היותם תמיד ברוח הקודש כאבותיכם נס אתם: ⁵² מי מהנביאים אשר לא רדפו אבותיכם אף הימיtro את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסריyo ומרצחו: ⁵³ אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה: ⁵⁴ ויהי כשמעם את אלה התרגו בלבכם ויחרקו עליו שניים: ⁵⁵ והוא מלא רוח הקודש ויבט השמיימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלים: ⁵⁶ ויאמר הנסי ראה את השמיים נפתחים ואת בן adam נצב

השניים: 4 ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: 5 ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון: אני ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבט בדרבנותך: 6 והוא חרד ונכעת ויאמר אדני מה תהפץ ואעשה וייען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עלייך לעשות: 7 והנשים אשר הלו אתו עמדו נאלים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו: 8 ויקם שאל מן הארץ ובפתחו את עינו לא ראה איש וחזוקו בידו וויליכו לדמשק: 9 ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: 10 ותלמיד אחד היה בدمשח חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחוזה חנניה ויאמר הנני אדני: 11 ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא היישר ושאל בבית יהודה לאיש טריס ושמו שאל כי דנה הוא מתחפל: 12 וירא במחוזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למן ישוב ויראה: 13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי ריבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקודש בירושלים: 14 וגם פה רשיון יש לו מאתראשי הכהנים לאסר את כל הקרים בשמק: 15 ויאמר אליו האדון לך כי כלի חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני נוים ומלאכים ולפניהם בני ישראל: 16 כי אני אראתו כמה יש לו לסבל למןשמי: 17 וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עלייו ויאמר שאול אתי האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר באת בה שלחני למן תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש: 18 וכרגע נפלו מעל עיניו כמו קשטים וישב פתא לראות ויקם ויטבל: 19 ויאכל לחם וחזוק וישב שואל ימים אחדים עם התלמידים אשר ברדמשק: 20 וימחר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא בן האלוהים: 21 וישוטמו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האבד בירושלים את קראי השם זהה ולמן זאת בא הנה להבאים אסורים לפניו ראש הכהנים: 22 ושאל היה הולך וחזק ויהם את היהודים שבי דמשק בהוכחו כי זה הוא המשיח: 23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ויעצטו היהודים יהרו להמיתו: 24 וירודע לשואל ארבעם ומה שמרו את השערים יומם ולילה למען מיתתו: 25 ויקחו אותו התלמידים לילה ווירידתו בסל بعد החומרה: 26 ויהי כבאו שאול ירושימה ויבקש להלות אל התלמידים ויראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא: 27 ויקח אותו בר נבא ויביאו אל השליחים

האלחים: 21 אין לך חלק ונורל בדבר זה כי לבבך איןנו ישר לפני האלדים: 22 ועתה שוב מושעת זה והת่าน אל האלדים אויל תסלח לך מזמת לבבך: 23 כי ראה אני כי באתי לידי מורת רוש וחרצבות רשות: 24 ויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי איל יהוה לבתי בוא עלי דבר מכל אשר אמרתם: 25 ומה אחרי אשר העידה ודבררו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשו את הבשורה בכפרים ריבים אשר לשמדוניים: 26 וידבר מלאך יהוה אל פילופס לאמր קום לך הנבה על הדרך הירדת מירושלים עזה והיא הרבה: 27 ויקם וילד והנה איש כושי והוא סריס ושלט לkidק מלכת כוש וממנה על כל נזיה אשר עללה אל ירושלים להשתחות: 28 ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר שעיה תנביא: 29 ויאמר הרוח אל פילופס נשא והלהה על המרכבה הזאת: 30 וירץ פילופס אליה וישמע אתו קרא בספר שעיה הנביא ויאמר הנם תבין את אשר אתה קורא: 31 ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש יורני ויבקש מאת פילופס לעלות ולשבח את עצמו: 32 וענין הכתוב אשר קרא וזה הוא כשהתבב יובל וכרכחל לפני נזיה נאלמה ולא יפתח פיו: 33 בצער משפטו ללח ואת דורו על נפשו או על כי נזרו מארץ חייו: 34 ויען הסריס ויאמר אל פילופס אשלה מהך על מי הנביא מדבר את זה על נפשו או על איש אחר: 35 ויפתח פילופוס את פיו ויהל מן הכתוב זהה ויבשר אותו את ישוע: 36 וכי עברים בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנعني מהטהר: 37 ויאמר פילופוס אם מאמין אתה בכל לך ויען כי ישוע המשיח בן האלדים הוא: 38 ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלדים הוא ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילופס והסדריס ויטבלו: 39 ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילופס ולא יסף הסריס לראותו כי הלא לך דרךו שמה: 40 ופילופוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסדין:

9 ושאל עודנו יפה זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הנגדל: 2 ושאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתיה הכנסיות למן אשר יאסר את אשר ימצא בדרך היהיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים: 3 ויהי הוא הולך וקרב לדמשק והנה בהתאם נהג עליו מסביב אור מנ

יד הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשותו: 6 וילך לו דבר אליו ואיך בדמשק השמייע בבטחון את שם ישוע: 7 והיוה אתם יוצא ובא בירושלים: 29 ויקרא בבטחון בשם האדון ישוע וורבר ויתוכח נם עם היהודים הינוים והם זמנו להמיתו: 30 וישמעו האחים וירידו אותו לקסרין וושלחו אל טرسוס: 31 ויהיו שלום לקהלות בכל מקומות יהודה והגוליל וсмерון ובבינה ותתלהנה ביראת האדון ותרבינה בנחמת רוח הקדש: 32 ויהיו בסכוב פטרוס בכל המקומות ויירד נם אל הקדושים אשר ישבו בילד: 33 וימצא שם איש שמו אנטס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכח אברים: 34 ויאמר אליו פטרוס אנטס רפאך ישוע המשיח קום החוץ לך אתה ויקם פתאים: 35 ויראו אותו כל ישבי לך והשרון ויפנו אל שחר האלהים אתה אל הטמאנו: 16 וכן היה שלש פעמים והחלי שב והעללה השמיימה: 17 ויהיו בהתפעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מأت קרניליוס שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח: 18 ויקראו ידרשו הייש מתגורר שם שמעון המכונה פטרוס: 19 ופטרוס עordonו חשב עם לבבו על המראה והרהור אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך: 20 لكن קום רד ולכה נא אטס ואל התהמהה כי אנטci שלחחים: 21 וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מأت קרניליוס ויאמר אנטci האיש אשר אטס מבקשים למה זה באTEM הנה: 22 ויאמרו קרניליוס שר מהא איש צדיק וירא אלהים ولو שטوب בכל עם היהודיים צוה על פי מלאך קדוש لكרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפק: 23 ויקרא אטס אליו ויאספס הביתה והיה ממחרת ויצא פטרוס אטס ומקצת האחים אשר ביפו הילכו עמו: 24 ולמחרתו בא אל קסרין וקרניליוס מחהכה להם וינטו בני משפחתו וקרוביינו ומידעיו הנקהלים אליו: 25 ויהיו כבוא פטרוס ויצא קרניליוס לקרהו ויפל לרגניו וישתחו: 26 ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי נם אני אנוש אנטci: 27 וירדבר אותו ויבא הביתה וימצא רבים נאנסים שמה: 28 ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הו לאיש יהודי להלות ולקרכב אל נקרי ואתה תורה אלהים לבלתי אמר חל או טמא על כל אדם: 29 ובעבור זאת כאשר נקראי לא נמנעה מહלך ועתה אשאלכם מודיע קראתם לי: 30 ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים היהתי צם עד השעה על

10 ואיש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מאה מן הנדור הנקרא האיטלקי: 2 והוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבהה לעם ומתרפל תמיד לאלהים: 3 ומזה נראה אליו כשבה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליוס: 4 ויבט אליו וירא ויאמר מה זה אדרני ואמר אליו תפלותיך וצדקותיך על ליכרון לפני האלהים: 5 ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא לייך את שמעון המכונה פטרוס: 6 הוא מתרוגר עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על

בעיר יפו ואדרדם וארא מראה והנה כל' כדמות מטפחת בגדולה יורד מן השמיים ותורד בארכע כנפוזיה ותבא עדי: 6 והסתכלו בה ואBIN וארא את בהמת הארץ ואת החייה ורמש האדמה ועוף השמיים: 7 ואשמע נס קול האמר אל' קום פטרוס זבח ואכל: 8 ואמר חיללה לי אדרני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם: 9 ווועני הקול שניות מן השמיים ויאמר את אשר טהר האלhim אתה אל הטעמאנו: 10 וכן היה שלש פעומים והכל שב והעללה השמיימה: בוונה כרענש שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנקו שם והמה שלוחים אל' מסרין: 11 ויאמר אל' הרוח לילכת אתם ולבלוטי החמה מה וילכו אתי נס ששת האחים האלה ונכוא אל' בית האיש: 12 ווינד לנו את אשר ראה המלאך נצב בቤתו ואמר אליו שלח אל' יפו אנשים וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס: 13 וזהו ידבר אליך דברם אשר תושע בהם אתה וכל ביתך: 14 וככאשר צלה עליינו בתחלתו: 15 ואזכור את רוח הקדש כאשר צלה עלי מטהיל במים ואתם טבלו בדבר הארנון אשר יוחנן הטביל בימי ישוע המשיח מי אנקו כי להם ולנו המאמינים באדרון ישוע המשיח מי אנקו כי עצער לאלהים: 16 ויידיו כשמעם זאת ייחרשו וייהללו את האלים ויאמרו אכן נס לנוית נתן האלים התשובה לחיים: 17 והונפוצים מפני הצרה אשר הייתה על אודת אספנוס הלאכו ובאו עד פיניקיא וקפרוס ואנטוכיא ולא דיברו את הדבר כי אם אל היהודים לבדם: 18 ויהיו בחותם אנשי קפרוס וקורוני אשר באו אל אנטוכיא וירברו גם אל היונים ויבשרו את האדרון ישוע: 19 ותהי עמהם יד יהוה ומספר רב האמינו וישבו אל האדרון: 20 ויישמע הדבר באזוי הקהלה אשר בירושלים ושלהו את בר נבא אל אנטוכיא: 21 ויבא שמה וישמה נראהו את חסד האלים ויזהר את כלם לדבקה באדרון בלבד נכוו: 22 וכי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו לאדרון עם רב: 23 וילך בר נבא משם אל טرسוס לבקש את שאל וימצא אותו ויביאהו אל אנטוכיא: 24 ויהיו ישבים יחד בקהלה שנאה תמיימה ומילדיהם עם רב או הוחל באנטוכיא לקרה את התלמידים בשם משליכים: 25 ויהי ביוםיהם ויבאו נבאים מירושלים אל אנטוכיא: 26 ויקם אחד מהם ושמו אנבוס ויגד על פי

זהות ובשעה התפללתי בתוך ביתו והנה איש נצב לפני לבוש זהה: 27 ויאמר קרנילוס נשמעה תפלהך וצדוקיך היו לזכרון לפני האלהים: 28 ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתנויר הוא בבית שמעון הבורס עלי הים אשר בכוו ידבר לך: 29 ואמהר ואשלח לך אליך ואתה היטבת לעשות אשר באתי והנו כלו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: 30 ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה יודעת באמת כי האלהים איננו נשא פנים: 31 כי אם בכל עם עם הירא אותך ועשה צדק רצוי הוא לפניו: 32 וישלח את דבריו לבני ישראל וובשר את השלום על ידיו ישוע המשיח והוא אדרון הכל': 33 אתה ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחר הטבילה אשר קרא אותה יוחנן: 34 את אשר משה האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובגבורה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכברים תחת יד השמן כי האלהים היה עמו: 35 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרנו בהוקיעם אותו על העץ: 36 ואוטו הקים האלים ביום השלישי ויתנו להראות בגלוי: 37 לא לכל העם כי אם לו העדים אשר האלים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושנינו אותו אחורי קומו מן המתים: 38 ויצנו אתו להשמע לעם ולהעיד כי אותו שם האלים לשופט החיים והמותים: 39 ועליו כל הנבאים מעדים כי יקבלו סליחת החטאיהם בשם כל המאמינים בו: 40 עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקדש צלה על כל השמעים את הדבר: 41 ומהמאmins בשם כל המאמינים בו: 42 ועוד גנוו את שמעון פטרוס בלבשנות ומגדרים על הגוים: 43 כי שמעו אתם מליליים בלשנות ומגדרים את האלים: 44 וויען פטרוס ויאמר הויכל איש למנע את המים מטבל את אלה אשר קבלו את רוח הקדש נם הם כמנו: 45 ויצנו לטbel אתכם בשם האדרון ויבקרו ממנה לשבעת אותם ימים אחדים:

11 וישמעו השלייחים והאחים אשר ביהודה כי קיבלו נס הגוים את דבר האלהים: 2 ויהי כאשר עליה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר: 3 אל אנשים אשר להם ערלה באת והאכל אתם לחם: 4 ויהל פטרוס ויספר להם את כל אשר קrho לאמר: 5 מתפלל היהי

מה היה לו:¹⁹ ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצא חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד מיהודה אל קסרין וישב שם:²⁰ ואיבה הייתה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ובאו אליו בלב אחד ופתחו את בלסטוס אשר על חدر המלך ויבקשו שלום עין לקחו מוחית הארץות מארץ המלך:²¹ ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט וטף אליהם אמרתו:²² ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם:²³ ויכחו מלאך יהוה פתאם עקב אבר לא נתן הכבוד לאלהים ואכללו תולעים ונונו:²⁴ ורבבר אלהים הילך ורב:²⁵ וישובו בר נבא ושאל מירושלים אחרי כלותם את השימוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מركוס:

13 ואנשימים נבאים ומלאדים היו באנטוכיה בקהלת אשר בה בר נבא ושמעו הנקראניגר ולוקוס הקורייני ומנחם אשר נdal עם הורדוס שר הרבע ושאול:² ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקודש הבדיilo לי את בר נבא ואת שאל למלוכה אשר קראתים לה:³ ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחום:⁴ והנה המשלחים על ידי רוח הקודש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס:⁵ ויבאו אל עיר סלמייס וינדרו את דבר האלילים בתו הכנסיות אשר ליהודים ויהילם נם יוחנן למשרת:⁶ ויעברו בכל הארץ עד פפוס וימצאו איש מנוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמו בר ישוע:⁷ אשר היה עם סרגניות פולוס שר המידינה איש נبون והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאל ויתאו לשמע את דבר האלילים:⁸ ועמד לנגד אלימה המונשי כי זה תרגום שמו ויבקש להטotta את השר מן האמונה:⁹ ושאל הנקראן נם פולוס מלא רוח הקודש וסתכל בו:¹⁰ ויאמר אתה המלאך כל מורה וכל עולה בן בלילה ושונא כל צדק הלא תחרדל לסלף את דרכיו יהוה הישרים:¹¹ ועתה הנה ירד יהוה בר והיית עור ולא תראה את המשש עד עת מועד ותפל עליו פתאם אפללה וחשכה ויפן הנה ותנה ויבקש איש להוליכו בידו:¹² וזהר כאשר ראה את המעשה האמין ווישתומם על תורה האדון:¹³ ויריצו פולוס והאנשים אשר אותו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרני אשר בפומפלייא ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים:¹⁴ והנה נשע מפרקנו ויבאו אל אנטוכיה אשר בפיסידיא

הרוח כי רעב גדור יבוא על כל ישבי תבל ויהי כן בימי קלודיום:²⁹ ווועצוו התלמידים לשליח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה:³⁰ וכן גם עשו וישלוו אל הוקנים על ידי בר נבא ושאל:

12 בעת היה שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הכתל:² וימת את יעקב אחיו יוחנן בחרב:³ וירא כי טוב הדבר בעני היהודים ו يوسف לחפש נם את פטרוס והימים ימי חן המצוות:⁴ ויהוא אותו ויתנהו במשמר וימסרתו לאربע מחלקות של ארבעה אנשים:⁵ פטרוס היה עצור במשמר והקהלת העתירה בעדו בחזקה אל האלים:⁶ ויהי בלילה החוא אשר אמר הורדוס להביאו מהר לדין ווישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתחה שמרים את המשמר:⁷ ותנה מלאך יהוה נצב עלייו ואור נגה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירחו לאמר קום מהרה ויפל מוסרתו מעל ידו:⁸ ויאמר אליו המלאך חנוך מתניך והגעלאת רגליך ויעש כן ויאמר אליו עטה מעילך ולך אחריו:⁹ ווצא וילך אחריו ולא ידע אם אמרתו הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה בעינוי:¹⁰ ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשנייה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ופתח השער לפניו מalias ויצאו החוצה וילכו מhalb רחוב אחד והמלאך סר מעליו התחם:¹¹ ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעת כי אמרת כי האלים שלח את מלאכו ויפלטני מיד הורדוס ומכל מזותם עם היהודים:¹² הוא החשב כזו נקהלו שם רכבים מהם מתפללים יחד:¹³ וידפק על דלת השער ותנסה נערה להקשיב ושםה רודוי:¹⁴ ותכר את קול פטרוס ומשמחה לא פתחה לו אם דלתה השער ותרץ הביתה ותגדר להם כי פטרוס עמד על השער:¹⁵ ויאמרו אלה משגעת את והיא מתאמת כי כן הוא ויראהו וישתוממו:¹⁶ וההוא רמו להם בידיו לחשות וספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הנגידו את זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך לו למקום אחר:¹⁸ הבקר אור ומכובכה לא קטנה הייתה בין אנשי הצבע על פטרוס

39 ובכל אשר לא יכולת להצדך בתורת משה כל המאמין צדק על ידו: 40 לבן השמרו לכם פון יבו עליכם הנאמר בביבאים: 41 ראו בדברים והתחמו ושמו כי פעל פעל אני בימייכם פעל אשר לא תאמינו כי ספר לכם: 42 ובצתה היהודים מבית הכנסת בקש מהם הגויים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה: 43 ורבים מן היהודים ומגורי הצדוק הילכו אחריו פולוס ובר נבא בהפרד הקгал והמה דברו על לבם ויהודים לעמוד בחסד האלים: 44 ובשבת השנית נקלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: 45 וזהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכהן וגדר: 46 אז הנידו פולוס ובר נבא על פניויהם לאמר בדין היה להשמע אחכם בראשונה את דבר האלים ועתה אחרי אשר מסתhem אותו ואינכם זכרים בעיניכם לחי העולם لكن הננו פנים אל הגויים: (aiōnios g166) 47 כי כן צוה עליינו האדון נתנייך לאור נוים להיות ישעתי עד קצה הארץ: 48 וישמחו הגויים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחוי עולם: (aiōnios g166) 49 ויפרץ דבר יהוה בכל המוקם: 50 אך היהודים הסתו את הנשים החסידות והחושנות ואת אצילי העיר גנilio: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אליהם אשר בקרבתם لكم שלוח דבר היושעה הואת: 27 כי ישבו ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירו מלוא במשפטם אשר שפטו את דברי הנביאים תנקראים בכל שבת: 28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו: 29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הודיעו אותו מן העז וייחחו בקביר: 30 אבל האלים תקימו מן המתים: 31 ויראימים רבים אל העלים אותו מן הגליל ירושלים והמה עתה עדיו אל העם: 32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היה לאבותינו כי אתה מלא האלים לבניינו בהקימו את ישוע: 33 ככתב במזמור השני בני אתה היום ילדייך: 34 ועל אשר הקים אותו מן המתים לבלי שיוב עוד לשחת כה אמר אתן لكم חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר נס במקום אחר לתנתן חסידך לראות שתת: 36 כי דוד נוע אחריו שרתעו בדרך לעצת האלים ואסק אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלים הקים אותו הוא לא ראה השחת: 38 لكن אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הנדר لكم סליחה החטאיהם:

את תשובה הננים וישמו את כל האחים שמהה גדרה:
 4 ויהיו כבאים ירושלים ויקבלו אתם הכהלה והשליחים
 והזקנים ויונדו להם את אשר הגדיל האלים לעשות
 עמם: 5 ויקומו אנשים מאמנים מכת הפרושים ויאמרו
 כי חוכה היא למלול אתכם ולצוחם לשמר את תורה משה:
 6 ויקחלו השליחים והזקנים לעין בדבר זה: 7 ויהי
 ברבות המחקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים
 אתם ידעתם כי מימים ראשים כי בחור האלים מכלנו
 אשר ישמעו הננים מפני את דבר הבשורה ויאמינו: 8
 והאחים ירע הלבבות העיר עלייהם בתחו נם להם
 את רוח הקודש כאשר נתן לנו: 9 ולא הבדיל בינוינו
 ובינויהם כי טהר את לבכם על ידי האמונה: 10 ועתה
 מה תנסו את האלים לשום על על צוארי התלמידים
 אשר נם אבותינו נם אנחנו לא יכולנו לשאת: 11 אבל
 בחסך ישוע המשיח ארנינו נאמין לחושע כמוני:
 12 ויחרשו כל הכהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס
 מספרים את האותות והמופתים אשר הרבה האלים
 לעשות על ידיהם בקרבת הננים: 13 וכי יכול לרדר ויען
 יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אליו: 14 שמעון ספר איך
 האלים ראה לו בראשונה לקחת מבין הננים שם לשמו:
 15 ולזאת מסכימים דברי הנביאים כתוב: 16 אחרי
 זאת אשוב ואקים את סכת דוד הנפלת והרסותה אקים
 ובניתה: 17 למען ידרשו שאירית אדם את יהוה וכל
 הננים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה:
 18 נודעים לאלים שעיליהם כל מעשיו: (165) 19 ועל
 כן אני דין שלא להחמיר על השבים מן הננים לאלים:
 20 רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת האלילים ומן
 הנות ונשבור התנקן ומן הדם: 21 כי משה מדרת עולם
 יש לו מנידיו בכל עיר ועיר ויקרא בבורי הכנסיות מדי
 שבת שבת: 22 ויטיב בעני השליחים והזקנים עם כל
 הכהל לבחור מהם אנשים ולשלוח אותם אל אנטוכיה עם
 פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא ואת סילא
 אנשי שם בין האחים: 23 ויכתבו וישלחו על ידם לאמר
 אנחנו השליחים והזקנים והאחים שללים לשлом האחים
 אשר מן הננים באנטוכיה ובסוריה ובקיליקיה: 24 יען
 וביען שמענו כי יצאו מאיתנו מלבilibים אתכם ומקללים
 נפשתיכם בדברים באמרים לכם להמלול ולשמר את
 התורה אשר לא צוינו אותך: 25 لكن טוב בעני כלנו

עשה פולוס נשוא את קולם ויאמרו בלשון ליקונית ירדנו
 אלינו האלים בדמות אנשים: 12 ויקראו לרבר נבא כל
 ולפולוס קראו הרmis באשר הוא ראש המדברים: 13
 וכחן בית כל אשר מוחץ לעירם הביא השערה שורים
 ועתורו ווחפץ לזכח הוא והמן העם: 14 ויהי כשמי זה
 השליחים פולוס ובר נבא ויקראו את בנדיים וירוצו
 אל תוך העם: 15 ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו כזו
 נם אנחנו בני האלים חלשים כמוכם ונבראה אתם למען
 שוב תשומו מן הביליכם אלה אל אלהים חיים אשר עשה
 את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: 16
 ואשר בדורות קדם הנהיג לכל הננים ללכת בדרכיהם:
 17 וכן לא חදל להעיד על עצמו וייטב לנו בתחום מטר
 מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון ושון: 18
 ואף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את
 העם מזבח להם: 19 ויבאו שמה יהודים מן אנטוכיה
 ומן איקינויו ויסתו את העם וירגמו את פולוס באבינים
 ויסחבו החוצה לער בחשבם כי מות: 20 ויסבו אותו
 התלמידים ויקם ויבא העירה ומחרת יצא אל דרבי
 הווא בר נבא: 21 ויבשרו את הבשורה בעיר היהיא ואיקינוי
 העמידם תלמידים הרבה שבו אל לוסטריא ואיקינוי
 ואנטוכיה: 22 ויהקנו את נפשות התלמידים ויזירו אותם
 לעמוד באמונה וכי רק בצרות רבו בוא נבו אל מלכות
 האלים: 23 ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה
 ויתפללו ויצומו ויפקדום ביד האדון אשר האמין בו:
 24 ויעברו בפסידיא וירדו אל פמפוליא: 25 וישמיעו
 את דבר יהוה בפרני וירדו אל אטלא: 26 ושם באו
 בגין אל אנטוכיה אשר נמסרו שם לחסד האלים על
 המלאכה אשר מלאו אותה: 27 ובכאמ שמה הקהילו את
 העדה ויונדו את כל אשר עשה אתם האלים ואת אשר
 פתח לנוים פתח האמונה: 28 וישבו שם עם התלמידים
 ימים לא מעטים:

15 ואנשים ירדנו מיהורה וילמדו את האחים לאמר
 אם לא תמולו כרת משה לא תושען: 2 ויהי על זאת
 ריב ומחלוקת לא קל להפלוס ולביר נבא עמהם וינזרו
 כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל
 השליחים והזקנים על אדotta השאלת הזאת: 3 ותלווה
 אתם הכהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים

מבקש ממוני לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו: ¹⁰ וכראתו את המהזה מיר בקשנו לлечת אל מקדוניא בהבינו כי האלים קראנו שמה לבשר אתכם הבשורה: ¹¹ ונצא מן טראס ונרד באניה ובכא דרכ ישירה אל סמותרקייא וממחרת אל נפוליס: ¹² ומושם אל פלפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: ¹³ ובכום השבת יצאו אל מהוז ליער אל ייד הנדר אשר שם מקום תפליה כמנוגן ונשב ונדבר אל הנשים הננהלות שמה: ¹⁴ ואשה יראת אליהם ושם להודיא מכרצה ארנמן מעיר תאטריא שמעה ויפחה יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס: ¹⁵ ותתבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם חשבתםathy נאמנה לאדון באו נא אל ביטוי ושבו בו ותפצר בנו: ¹⁶ ויהי בלכנתנו למקום החפללה ותפנע בנו שפהה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדרניה בקסמיה: ¹⁷ ותלך אחרי שעתה ימים רבים וירע עני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוחacci מצוק בשם ישוע המשיח ליצאת ממנה ויצא בשעה ההיא: ¹⁸ ויראו אדרניה כי אולה תחולת בעצם ותפמוש את פולוס ואת סילא ויסחובם אל הרחוב לפני זקניהם העיר: ²⁰ וייביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עקרים את עירנו והם יהודים: ²¹ ומודיעים חקוט אשר לא נכון לנו לקלבים ולעתם כי רומיים אנחנו: ²² ויקם גם העם עליהם והשרים קרעוו את בנידיהם מעלייהם ויצוו להכותם בשותים: ²³ ויהי אחרי הכותם מאה רבה וישליךם במשמר ויצוו את שומר האסורים לשמרם היטיב: ²⁴ והוא כאשר צוחן השיליכם בחדר המשמר הפנימי יישם את רגליהם בסד: ²⁵ ויהי כחצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזמורו לאליהם והאסורים מקשיבים אליהם: ²⁶ ופתחם היה רעש גדול עד אשר צעו מוסרות בית הכלא וכרכגע נפתחו כל הדלתות ומוסרות כלם נתקו: ²⁷ ושומר האסורים נעור משנתו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים: ²⁸ ויקרא פולוס בקהל גדול לאמר אל העש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו: ²⁹ וישראל נרות וידلغ פנימה והוא מרעד ויפל לרנגלי פולוס וסילא:

יחדו לבחר אנשים לשלחם אליהם עם חביבינו בר נבא ופולוס: ³⁰ 26 אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדרניינו ישוע המשיח: ³¹ 27 על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר נם הנה ינדדו זאת בפייהם: ³² כי טוב לפני רוחה הקדש ולפנינו לבתיו שום עלייכם משא אחר לבד מלאה הדברים הצריכים: ³³ אשר תרחקו מזבחי אלילים ומן הדם ובבשר התהנק ומן הזנות אם מלאה תשמרו את נפשתיכם חיטיבו לעשות ושלות לכם: ³⁴ וישלחו הנשים ויבאו אל אנטוכיה ויקהלו את העם ויתנו להם את האגרת: ³⁵ ויקראו אתה וישמחו על הנחמה: ³⁶ 31 ויהי סילא אשר נם נבאים נחמו האחים בדברים ויהודיה ויחוקם: ³⁷ ויהיו שם ימים אחדים וישלחו האחים רבים ויחוקם: ³⁸ וויתר בעני סילא לשכתם: ³⁹ ופולוס ובר נבא ישבו באנטוכיה וילמדו ויבשרו את דבר יהוה ומה וגס רבים אחרים עם: ⁴⁰ ויהי מזמן ימים בשלם אל השליחים: ⁴¹ וויתר בעני סילא לשכתם: ⁴² ויבר נבא יען לךחת את אהינו ויאמר פולוס אל בר נבא לך נשובה ונפרקה את אהינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה מהה: ⁴³ ובר נבא יען לךחת את אהינו ומרkos: ⁴⁴ אך פולוס לא אהה לךחת את אהינו אשר סר מעלייהם בפומפיאלא ולא תלך אתה במלאתם: ⁴⁵ ויהי רגע עד אשר נפרד איש מאותיו ויהק בר נבא את מركוס ויסע באניה אל קפרוס: ⁴⁶ ופולוס בחזר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא: ⁴⁷ ויעבר בסוריה ובקוקיליקיא ויהזק את הקהילות:

16 ⁴⁸ ויבא אל דרכי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימוטוס והוא בן אשה יהודית מאמת ואביו יוני: ⁴⁹ 2 ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיינון: ⁵⁰ 3 בו בחדר פולוס אשר יצא אליו ויקח וימל אותו בעבר היהודים אשר גרוו השילחים והזקנים אשר בירושלים: ⁵¹ ותתזקונה הקהילות באמונה וירב מספרן יום יום: ⁵² ויעברו בפרוניא ובארץ גלטיא כי מגעם רוח תقدس מהשמי את הדבר באסיה: ⁵³ וככאמ אל מוסיא הויאלו לлечת אל ביתוניא ולא נינה להם הרוח: ⁵⁴ ויחלפו ממוסיא וירדו אל טראס: ⁵⁵ וחוון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא

לדעת אם כן הוא הדבר: ¹² ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות היוניות ומין האנשים לא מעת: ¹³ ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלונייקי כי מnid פולוס את דבר אללהים גם בכורואה ויבאו ויעדרו את העם גם טהרה: ¹⁴ וימתהרו האחים וישלחו את פולוס לлечת עד הום וסילא וטימוחיות נשארו שם: ¹⁵ והמלויים את פולוס הוליכו עד אתינס וקיבלו מצותו אל סילא וטימוחיות כי באו יבואו אליו ב מהרה וילכו: ¹⁶ ויהי באתינס ופולוס מהכה להם ותחמץ רוחו בקרבו בראותו את העיר מלאה אלילים: ¹⁷ על כן בבית הכנסת דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יומם עם הנקרים אליו: ¹⁸ וגם מקצת הפילוסופים מתלמידיו אפיקורוס ומהברת האסטוא התגנו בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפטפט הלו ואחרים אמרים כפי הנראה הוא מnid אלקי יען כי בשאר אתםatis ישוע ואת התהיה: ¹⁹ ויאחזו ויביאו אל נבעת המשפטenkrah בשם אריפנוס ויאמרו הנובל לדעת מה היא זו התורה החדשה אשר אתה משמע: ²⁰ כי דברים זרים אתה מביא באזינו והנתנו חפצים לדעת מה ענים: ²¹ כי האתינים כלם וגם הנקרים הנרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם לספר או לשמע חדשות: ²² יעמוד פולוס בזח וער השפטים ויאמר אנשי אתינס הנרי ראה בכל כי יראי אלים אתם מנא: ²³ כי אני עבר ומתבונן אל עבדות אלדיים ואמצא מזבח אחד כתוב עללו לא הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואנכם ידעים אותו אני מnid לכם: ²⁴حال אשר עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידים כי הוא אדרון השמיים והארץ: ²⁵ גם לא ישרתו ידי בני אדם כאלו צטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר: ²⁶ והוא שבל עטמי בני אדם על כל פני הארץ מדם אחד וישב כל קבושים ונבולות מושבים: ²⁷ למן יבקש וצבר מועדים קבושים ונבולות מושבים: ²⁸ כי איננו רחוק את האלים אולי ימשחו וימצאהו אף כי איננו אדרון מכל אחד ממנו: ²⁹ כי בו אנחנו חיים ומתהנו וקומים כאשר גם מקצת משורדים אמרו אף ילידיינו אנחנו: והנה בהיותנו ילידי האלים לא נכון לנו לחשב כי האלים תדרמה לזהב או לכף או לאבן מעשה חרש ומהשבחת בני אדם: ³⁰ לכן עתה אחרי עבר אליהם על מות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישבו: ³¹ יען אשר שת יום לשפט תבל ואושע: ³¹ ויאמרו האמן באדרון ישוע המשיח והושע אתה וביתך: ³² וויניד לו את דבר יהוה וכלל אשר בביתו: ³³ ויקח בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימחר להתבל הוא וכל אשר לו: ³⁴ ויעלם אל ביתו ושם שלחן לפניהם ויגל עם כל ביתו על היוטו מאמין באלהים: ³⁵ ובוחית הבקר שלוו השרים את השורדים לאמר שלח את האנשים ההם: ³⁶ וויניד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אחכם ועתה צאו ולבו בשלם: ³⁷ ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו גנד כל העם בלבד דין ומשפט ואנתנו אנשים רומיים וישליך אותנו במשמר ועתה נסתור גירשונו אל נא כי אם יבואו הנה ווציאונו: ³⁸ ווינוו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם ויראו: ³⁹ ויבאו ויחלו פניהם וויצויאום וישאלו מהם לצאת מן העיר: ⁴⁰ ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויזירום וילכו לדרם:

17 ויהי אחריו עברם באמנפוליס ובאפלונייא ויבאו אל תסלונייקי אשר שם בית הכנסת היהודים: ² ופולוס נכנס אליהם ממשפטו ושלש שבתו דבר עמהם בדברי הכתובים: ³ פתחו והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתרים וכי זה הוא המשיח ישוע אני מnid לכם: ⁴ ויאמינו מזחם ויספקו על פולוס וסילא ונם יראי אליהם מן הינוים לרבות נשים חשובות מספר לא מעת: ⁵ ויקנאו הסורדים שביהודים ויקחו להם אנשי לבילען מבטלי השוק ויקבזו המון ויחמו את העיר ויסבו על בית יISON ויבקשו להכיאם חוצה אל העם: ⁶ וכאשר לא מצאו אותם סחבו את יISON ואנשים מן האחים לפניראשי העיר ויצעקו לאמיר הנה המדיחים את כל שבי תבל בא נס הולם: ⁷ ויסון אסף אותם אל ביתו והם כלם עשים גנד דתי הקיסר באמרים כי יש מלך אחר והוא ישוע: ⁸ ויהירידו את העם ואת ראש העיר אשר שמעו את זאת: ⁹ ויקחו ערבען מידי יISON ומידי האחים ואחריו כן פטרום: ¹⁰ והאחים מחרדו לשלה את פולוס ואת סילא לילה לבראה והם בבאים שמה הילכו לבית הכנסת היהודים: ¹¹ ואלה היה נדיבים מאנשי תסלונייקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתביהם יום יום

19 ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הילך לבית הכנסת וידבר עם היהודים: 20 ויבקשו מהם להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה: 21 כי אם נפטר מהם אמרו מהיב אני לחתן את החן הבא בירושלם ואחריו כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באגיה מן אפסוס: 22 ויבא אל קסדרין ויעל וישאל לשлом הקהלה וירד אל אנטיוכיה: 23 וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלטיא ופרוניא ויהזק את כל התלמידים: 24 ואיש היהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריה ושמו אפולוס איש דברים ותקיף בכתביהם: 25 הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטוב על אדרות ישוע ולא ידע כי אם טבילה יהונתן לבדה: 26 והוא החל לקרוא בבית הכנסת בבטחון לבב ושמעו אותו עקליס ופריסקלה ויהקחו אליו וויספו להניד לו את דרך האלים באור היטב: 27 ויחפץ ללכת לאכיה ויכתו האחים אל התלמידים ויעררו אותם לקבלו ויבא שמה וייעזר הרבה את המאמינים על ידי החסר: 28 כי בחזקה התמכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:

19 יהו בהיות אפולוס בקורנותוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים: 2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקודש אחריו אשר האמנים ויאמרו אלו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקודש: 3 ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילה יהונתן: 4 ויאמר פולוס יהונתן הטביל בטבילה התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמין באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע: 5 ויהי כשמיים זאת ויבאו להטבל בשם תורה: 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם ישוע האדון: 7 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון עשר איש: 8 ויבא אל בית הכנסת והראה שם בבטחון מלכות האלים: 9 אך מקצתם הקשו את לבם ולא לדברי האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר מהם ויבדל מתחום את התלמידים וידבר אתם יום ים בבית המדרש של טורנוס: 10 וכן היה כשנתים ימים עד כי שמעו כל ישבי אסיה נס היהודים נס יוניס את דבר ישוע האדון: 11 ונבורות נדלות עשה האלים על ידי פריסקלה ועקליס ויגלח את ראשו בקנטרי כי נדר עלי:

בצדך על ידי איש אשר הפיקדו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקומו אותו מן המתים: 32 וככאשר שמעו החותם מתים אלה הלעינו לו ואלה אמרו על זאת נשמע בעת אחרת: 33 ובכן יצא פולוס מתוכם: 34 ומוקצתם דבקו בו ויאמינו שמה דמרים ועוד אדרים עמהם:

18 אחד כן סר פולוס מאותנס ויבא אל קורנותוס: 2 וימצא היהודי נולד בפונטוס ומשו עקליס אשר בא מקרובמן איטליה הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודוס את כל היהודים לסור מעיר רומי: 3 ויבא אליהם והוא ביחסם בני אמנתו אחת וישב אותם וייעש מלאותו ואמנותם עשות ירידות אלהים: 4 וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת וויכח את היהודים ואת היוונים: 5 וככובא סילא וטימותו ממקודיניא היה פולוס נש בروح להעיר אל היהודים כי ישוע הוא המשיח: 6 ויהי כהמורות וננדפס ונערת את בנדוי ויאמר אליהם דרכם בראשים ואנכי נקי מעטה אלה לאל הגנים: 7 וילך משם ויבא אל בית איש ושם יווטוס איש ירא אללים וביתו סמוך לבית הכנסת: 8 וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו ונם קורנותיס ריבים בשםם האמיןו ויטבל: 9 ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תהשח: 10 כי ענק אנכי ואיש אל יגע לך לרעה לך כי נוי נדול לי בעיר הזאת: 11 כי ישב שם שנה ושהה חדשים וילמד בהם את דבר האלים: 12 ויהי בהיות גליאו שר מדינת אכיה ויקומו היהודים כלם וחדרו על פולוס ויבאudo אל כסא המשפט: 13 ויאמרו נבליה כי עתה נשאתי ושמעתו אחכם היהודים כמשפט: 14 ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו גליון האיש הזה מפתח את בני האדם לעבד את אליהם בלבד כתורה: 15 ויהי אכן בקש פולוס לפתח את פיו גליון אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה נבליה כי עתה נשאתי ושמעתו אחכם היהודים כמשפט: 16 אך אם היא שאלה על מלין ושותות והדרת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה: 17 וירש אתכם מפני כסא המשפט: 18 ויאחו כל היהודים את סותחין ראש הכנסת ויכחו לפניו כסא המשפט גליון לא שת לבונם לאות: 19 ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באגיה לכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקליס ויגלח את ראשו בקנטרי כי נדר עלי:

שם אלה בכהה ואלה בכהה כי מבוכה גדרולה הייתה בקהל
ורבם לא ידעו על מה זה נאSpo³³ וימשכו מתחזק
ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אותו עד צאתו ויונף
אלכסנדר את ידו ויבקש להצטדק לפני העם³⁴ והנה
כהיכרום כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו בשתי שעות
לאמר גדרולה ארטמייס של האפסים³⁵ ויהס סופר העיר
את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע
כיו העיר אפסוס סכנת היא להיכל של ארטמייס המלכת
הנדולה ולצלמה הירוד מן השמיים³⁶ ויען אשר אין
לכחש בדברים האלה ראוי לכם להווות שקטים ולא
לעשות דבר נמהר³⁷ כי הבאותם את האנשיים האלה
אשר אינם נולי מקדש נם אינם מנדפי מלכתכם³⁸ לכן
אם לדמיטריוס ולהחרשים אשר אותו דבר ריב עם איש
הנה לנו ימי בית דין ושורי המדיינה ויביאו אליויהם את
ריבם³⁹ ואמם תבקשו דבר אחר שפט ישפט בקהל כפי
החוק⁴⁰ כי הלא בסכנה אנחנו להתחיב במרד בעבור
היום הזה ודבר אין לנו לחת דין וחשוב על הרנשה
זהיא⁴¹ ויהי כאשר כלה לדבר בדברים האלה וישלח
את הקהל:

20 ואחרי אשר שקעה המהומה קרא פולוס לתלמידים
ויברכם ויצא לכלת אל מקרונייא² ויעבר במדינוות
ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון³:
ושב שם שלשה חדשים וייחי באמרו ללבת אל סוריה
ויארכו לו היהודים וינגר לבבו לשוב דרך מקרונייא⁴:
וילכו אותו עד לאסיה סופטורים הברואי ומן התסלניקים
ארסתרכוס וסקונדרוס וגינויים הדרבי וטימוטיאוס ומן אסיה
טוכיקוס וטודופימוס⁵ ואלה הלכו לפניו ויויחלו
לנו בטרואס⁶ ואנחנו יצאנו מן פיליפי אחרי ימי חג
המצות ומקץ חמישה ימים באניה אליהם אל טראוס
ונשב שם שבעת ימים⁷ ויהי באחד בשבת כאשר
אספו התלמידים לבעצם הלחם וירדבר אתם פולוס כי
אמר לכלת משם למחרה היום ויארך הדבר עד חצות
הלילה⁸ ונורות רבים היו בעלייה אשר נאSpo⁹ שם:
ובתוור אחד שמו אבטוכוס ישב בחולון וירדם בהאריך
פולוס את אמרתו ותגנבר עלייו שנטו ויפל מהמדור
השלישי למטה וישאחו מת¹⁰ ויריד פולוס ונוגה עליו
ויחבקו ויאמר אל תבהלו כי נשמותו בו: ובוואר עליה

פולוס: 12 עד כי נמי הנינו סודרים וחנרת מעל עור
בשרו על החולמים ויסורו מהם תחלאים וنم הרוחות
הרעות יצאו: 13 ואנשים מן היהודים הסביבים וממלחמות
הוואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אהווי הרוחות
הרעות לאמר משביע אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא
אותו: 14 והעשיהם ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגודלי
כהני היהודים: 15 ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר
את פולוס אני יידע וממי אתם: 16 ויקפוץ עליהם בעל הרוח
הרעה ויגנבר עליהם ויכבשם עד כי יסו מן הבית ההוא
עירומים ופצעים: 17 ו יודע הדבר על כל היהודים והווינים
ישבי אפסוס ויפל פחד על כלם וינדל שם האדון ישוע:
18 ורבבים מן המאמינים באו ויתודו ווידייעו את אשר עשו:
19 ורבבים אשר עשקו במעשי כספים הביאו את ספריהם
וישרפם לעניין כל ויחשבו את ערכם וימצאו חמשת
רבבות דינרים: 20 ודבר יהוה נבר מאד וילך הילך
וחזק: 21 ויהי ככלות הדברים האלה יען פולוס ברוחו
לעבר בתוך מקרונייא ואכיה וללבת ירושלים ויאמר
אחריו הויי שמה ראה אראה נם את רומי: 22 רומי
שנים מן המשרתים אותו את טימוטיאוס ואת ארסטוס אל
מקרונייא והוא התהממה עוד ימים באסיה: 23 ותהי בעת
ההיא מהומה לא קטנה על אדרות דרך יהוה: 24 כי
צורך כסוף אחד דמיטריוס שמו שעשה הילכות כסוף של
ארטמייס המציא לחרים משכורת לא מעט: 25 ויקח
אתם ידים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד: 26 ואתם
דאים ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי נם כמעט
באסיה כליה זה פולוס פתח וזריח המון עם רב לאמר
לא אלהים אלה הנעים בידים: 27 ועתה עוד מעט
ולא בלבד חלוקנו זה יהוה לבוז כי אם נם הילך ארטמייס
המלכת גדרולה יהשך לאין ותכלת תפארתה אשר כל
אסיה וכל ישבי תבל מכבדים אותה: 28 ויהי כשהשעמם
את דבורי יומלאו חמה ויצעקו לאמר גדרולה ארטמייס
של האפסים: 29 ותملא כל העיר מבוכה ויסערו כלם
יהודים אל התאtron ויהטפו אותם את נויס ואת ארסטרכוס
אנגשים מקרוניים וחבריו פולוס במסעיו: 30 ויאל פולוס
לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: 31 וnom
מקצת ראש אסיה אשר היה אהבו שלחו אליו וויהרו
אתו אשר לא ימלאדו לבו לבוא אל התאtron: 32 ויצעקו

זהבו או לבודו: ³⁴ ואתם ידעתם כי ידי אלה עברו بعد צרכו ובעוד צרכי ההלכים אתי: ³⁵ ובכל הראותיהם אתם כי כן עליינו לעמל ולתמן את החלשים ולזכר את דבריו האדון ישוע כי הוא אמר טוב ערך על ברכתיו ויתפלל ואחריו דברו את הדברים האלה כרע על ברכתיו ויתפלל עם כלם: ³⁷ ויבכו כלם בכינור ויפלו על צוארי פולוס ונש��ו לו: ³⁸ ובויתר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לדראות פניו וילחו אל האניה:

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך שירה אל קוס ומחרתא אל רודוס ושם אל פטרה: ² שם מצאו אניה עברת אל פינקיא ונרד בה ונעבר: ³ ונרא את בני קפרוס ונעזנה לשמאל ונעבר אל סוריה וננייע אל צור כי שמה יציאו את מעמסת האניה: ⁴ ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבתי עלה ירושלים: זיהו אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללבת לדרנו וילו אנתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל: ⁶ ונברך איש את רעהו ונען אל האניה והמה שבו איש לבתו: ⁷ ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשлом האחים ונשב אtam ביום אחד: ⁸ ומחרת נגענו פולוס ואשר אותו ונבא אל קסריין ונלק אל בית פילוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו: ⁹ ולו הוו ארבע בנות בתולות מתנבות: ¹⁰ ויהי בהוונתו שם מרים רבים ויידן נביא אחד מיהודה ושמו אגבוס: ¹¹ ויבא אצלנו ויקח את אוזו פולוס וייאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר מה לך אמר רוח הקדרש בכיה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האוזר הוה יסנירחו בידי הנום: ¹² ויהי כאשר שמענו את זה ונבקש מננו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים: ¹³ וען פולוס ויאמר מה לכם אשר חבכו ותשברו לבבי כי נכנן אובי לא בלבד להאסר כי אם למות בירושלים על שם ישוע האדון: ¹⁴ ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה: ¹⁵ ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: ¹⁶ וילכו אנחנו שם תלמידים מסריין ויביאו אנתנו ללון בבית איש כתבי ושםו מנסון והוא תלמיד ישן: ¹⁷ ויהי כבאו ירושלים ויקבלו אנתנו האחים בשמחה: ¹⁸ ומחרת היום נכנס

ובצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללבת לדרך: ¹⁹ וזהם הביאו את הנער חי ונחמו עד מאד: ²⁰ ואנחנו קדמוני לדרך באניה ונעבר אסופה למען נכח שם אנתנו אט פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללבת שמה ברגליו: ²¹ וויפגש אנתנו באסוס ונכח אתה ונבא אל מיטולני: ²² וומשם יצאו באניה ונפגע ממחרת אל מול כיס ובסום השישי עברנו אל סמסו ונلن בטראגוליון ולמחרתו באנו אל מיליטוס: ²³ כי פולוס אמר לעבר מעל פנו אפסוס פן יצטרך להתחמה באסיא כי אין לבוא אם יוכל עד תג השבועות ירושלים: ²⁴ ומיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקי הכהלה: ²⁵ ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך הייחוי עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי באסיא: ²⁶ אשר עבדתי את האדון בכל עונה ובدماتה הרבה ובמוסות המצאות אני בנכלי היהודים: ²⁷ איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והנדתי לכם ולמדתי אתכם ברכבים ובכל בית ובית: ²⁸ ואעד להודים וליוונים את החשובה לאלהים ואת האמונה באדניינו ישוע המשיח: ²⁹ ועתה הנה אסיר הרוח לכלת ירושלים ואני יודע מה יקרני שם: ³⁰ אפס כי רוח הקדרש מעיד בכל עיר ועיר לא אמר כי מוסרות וצרות נכונו לי: ³¹ אבל לא אהוש לאחת מהנה וגם נשפי לא יקרה בעני למן אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השירות אשר קיבלתי מארח האדון ישוע להעיר ועל בשורת חסד אליהם: ³² ועתה הנה ידע אני כי מוסרות וצרות נכונו לי: ³³ אבל לא אהוש לאחת מלחמות כלכם אשר קבלתי בקריכם הלוך והשמע כי אתם כלכם יתוארו יהוה כי לא תוסיפו עוד דראות פנו: ³⁴ על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אני מדרמי כלכם: ³⁵ כי לא כחדתי מהnid לכם את עצת האלים כליה: ³⁶ לבן שומר את נשיותיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדרש לפקידים בו לרעות את עדת האלים אשר קנה לו בדם נפשו: ³⁷ כי ידע אני אשר אחרי צאיינו יבואו בתוכיכם זבים עזים אשר לא יחוסו על העדר: ³⁸ ווגם מקריכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטוטה אחידיהם את התלמידים: ³⁹ על כן שקדו וכרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמיות: ⁴⁰ ועתה אני מסר אתכם לאלהים ולדבר חסדו אשר לו היכלה לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: ⁴¹ לא חמדתי כסף איש או

האלף התניחס לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יונית: 38 והציא המדברה ארבעת אלפים גנש דמים: 39 ויאמר פולוס איש יהודי אני מטרסוס בן עיר קיליקיא אשר אינה בלי שם ועתה אשאלה מאתך תנicha לי לדבר אל העם: 40 וינה לו ויעמד פולוס על המעלות הנfine ידו אל העם והתי דממה רבה וירדבר בלשון עברית ויאמר:

22 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דבריו התנצלותיכם: 2 ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר: 3 ויאמר איש יהודי אני נולד בטرسוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרנגלי גמליאל ומלמד לפוי דקדוקי תורה אבותינו והאי מקנה לאלהים כמכם כלכם היום: 4 ואדריך את הדרך הזאת עד מות ואהו אסר ומסניד לכלא אנשים ונשים: 5 כאשר נסיע על הכהן הנדריל וככל בית הוקנים אשר מהם לחתוי מכתבים ואלך אל האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שם להבאים ירושלים למען יוסרו: 6 ויהי אנסי דלק וקרב לדמשק כעת צהרים ופתאום נהג עלי מסביב אור נдол מן השמיים: 7 ואפל הארץ ואשמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: 8 ואען ואמר מי אתה אדרני ויאמר אליו אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: 9 והางנים אשרarti ראו את האור וייראו ואת קול המדבר אליו לא שמעו: 10 ויאמר מה עשה אדרני ויאמר אליו הארון קומ לך אל دمشق ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות: 11 ואני לא יכולתי לראות מפני זהר האור הזה והางנים אשרarti הוליכוני ביר ואבא לדמשק: 12 וואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם: 13 ויבא אליו ויעמד ויאמר אליו שאל אותו שוב ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני וראיתיהם: 14 ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצינו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפייו: 15 כי היו תהיה לו לעדר אל כל בני האדם על כל אשר ראית ושמעת: 16 ועתה למה תתמהמתה קום ותובל והתרחץ מחתאיך בקרך בשם: 17 ויהי בשובי אל ירושלים ואתaphael במקדש ותהי עלי ייד יהוה: 18 וארא אותו מדבר אליו חושה צא במרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי: 19 ויאמר הלא הם יודעים

פולוס עמו אל יעקב ויבאו שמה כל הוקנים: 20 ויאלאם לשולם ויספר אותה לאחת את אשר עשה האלים לנוים בשנותו: 20 וישמעו ויהיללו את האלים ויאמרו אליו הנק ראה אנחנו כמה רבבות יהודים באו להאמין וכלם מקנאים ל תורה: 21 והם שמעו עלייך שמעה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרב הגנים לסור ממשה אמרך כי אין עליהם מ몰 את בנים ולכלת בחוקות התורה: 22 ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המן העם כי ישמעו כי בא: 23 ולכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך: 24 הנה יש לנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אותם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגילו את ראשם וידעו כלם כי שמעה שוא שמעו עלייך וכי אתה בעצם מתחלה בחוקות התורה: 25 ועל דבר המאמינים בנויים כתבונו ונודנו אשר לא ישמרו דבר מלאה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומברר הנחנק ומזה נזונות: 26 ויקח פולוס את האנשים ויתהר אתם ומחרת בא אל המקדש וינדר כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם: 27 ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מסcia ראו אותו במקדש ויעוררו את כל החמון וישלחו בו את דיהם: 28 ויצעקו לאמר נשׁרָאֵל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סירה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה ונעם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחילל את המקום הקדוש הזה: 29 כי היו ראים את טרופים האפסי בעיר אותו ויחשבו כי פולוס הביא אותו אל המקדש: 30 ותחם כל העיר וירין העם ויקbez ויאחזו את פולוס וימשכוו אל מחוץ למקדש ופתהם סגרו הדרלות: 31 והמה מבקשים להמיתו והשMOVEDה בהאה אל שר האלף של הנדור כי כל ירושלים נבוכה: 32 וימחר ויקח אותו אנשי צבא ושרי מאות וירין אלהים ויהיו בראשותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהחותם את פולוס: 33 ונש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנהשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה: 34 ויענו מן העם אלה בכח ואלה בכח ולא יוכל לדעת מאונמה אל נכון מרוב השאון ויצו להוליכו אל המצד: 35 וכי כבאו עד המעלות וישאחו אנשי הצבא מפני חמת העם: 36 כי עם רב הילך אהדיו והם צעקים ואמרם הסר אותו: 37 וכאשר הקרב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר

באלהים: ¹⁰ והריב הולך וחוזק ושר האלף דאג פן
 ישמעו את פולוס ויצוו את אנשי הצבא לדדרת ולחתפה
 אותו מתחכם ולהכיאו אל המצד: ¹¹ ובכלייה ההוא נצוב
 עלייו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לוי
 בירושלים כן הער תעריך ברומי: ¹² וויהי לפנותה הבקר
 ויתהברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא
 יאכלו ולא ישתו עד אם הרנו את פולוס: ¹³ ומספר
 הבאים באלה זהה היה יותר מרבעים: ¹⁴ וונשו לא
 הראש הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרו על נפשנו
 לבתיהם טעם מאומה עד אם הרנו את פולוס: ¹⁵ וועתה
 והודיעו אותם והסנהדרין את שר האלף ווירידחו מהר
 אליכם כאלו תחפזו לדרש היטוב את ענינו ואנחנו נכונים
 להמיתם בטרם יקרב אליכם: ¹⁶ וישמע בן אהות פולוס
 את ארבעים וילך ויבא אל המצד וינד לפולוס: ¹⁷ ויקרא
 פולוס לאחר משדי המאות ויאמר אלוי הולך את הבוחר
 הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו: ¹⁸ ויקחחו
 וויליכחו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו
 ויבקש מנני להוליך אליך את הבוחר הזה כי דבר לו
 להניד לך: ¹⁹ ויאחזו שר האלף בידיו ויסר עמו לבדוק
 ושאלחו מה הוא זה אשר לך להודיעני: ²⁰ ויאמר כי
 נעצרו היהודים ייחדו לבקש מך כי מחר תוריד את
 פולוס לפני הסנהדרין ומה מה כאלו חפצים לדעת היטוב
 את ענינו: ²¹ ואתה אל תשמע להם כי ארבעים לו מהם
 יותר מרבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבתיהם
 אכל ושותה בטרם יהרגנו והמה עתה עמדים ומחייבים
 להבטחתך: ²² ווישלח שר האלף את הבוחר ויצחו
 לבתיהם אמר לאיש כי גלה לוי את הדבר הזה: ²³ ויקרא
 לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאות
 ללכת לקסידון ופרשיות שביעים ומשכי קשת מאותם מן
 השעה השלישית בלילה: ²⁴ ובଘמות יכינו להרכיב
 את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס ההגמוני: ²⁵
 וכתב אגרת זהה תכנן דבריה: ²⁶ קלודיום לוסיאס אל
 פיליכס ההגמוני האדריך שלום: ²⁷ את האיש הזה תפשו
 היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלתו
 מוחכם בשמעיו כי רומי הוא: ²⁸ ובאשר חפצתי לדעת
 על מה שמננו אותו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם: ²⁹
 ואמצא כי שטנו אותו על דברי שאלה דתם ולא על דבר
 אשר יהוה עליו חיב מיתה או מוסרות: ³⁰ וועתה הנה
 את אשר השלכתי אל הכלא והליךתי בbatis הכנסיות
 את המאמינים בך: ²⁰ ובחשוף דם אסתפנוס ערך אף
 אני עמדתי שם חפי בהרנות וושומר את בגדי הרינוי: ²¹
 ויאמר אלוי לך כי אני אל הנום עד למרחוק אשלהך: ²²
 וישמעו אליו עד הדבר הזה ויאשו את קולם ויאמרו
 הシリו איש כוה מעלה האדמה כי איןנו ראוי כי יחיה: ²³
 ויהי בהוותם צעקים ומשליכים את בגדיהם מעלייהם
 וזרקים עפר השמיימה: ²⁴ ויצו שר האלף להוליכו אל
 המצד ויאמר לבדקו במלכותו למען ידע מדויע מה
 כהה צעקים עליו: ²⁵ ויהי כאשר אסר להכותו ברכזות
 ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף ראשון לכמ' להכותו
 איש רומי בלבד דין ומשפט: ²⁶ וילך שר המאה כשמי
 את הדבר הזה וינד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה
 כי האיש הזה רומי הוא: ²⁷ ויבא שר האלף ויאמר אמר
 לי הרומי אתה ויאמר הן: ²⁸ וויען שר האלף אני בכסף
 רב קניתו לי משפט האורות הזה ויאמר פולוס ואני אף
 נולדתי בה: ²⁹ או הרפו ממני האנשים אשר באו לבדקו
 ונש שר האלף ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו:
 וنم שר האלף בקש לדעת אל נכוון על מה שטנים אותו
 והיהודים ויתר מוסרתו ויצו להביא את ראש הכהנים
 ואת כל הסנהדרין ווירד את פולוס ויעמידו בתוכם:

23 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחיהם
 בכל תמה לבבי התהלך לפני אליהם עד היום הזה:
 2 ויצו חנניה הכהן הנדול את העמדים עליו להכותו על
 פיו: 3 ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד
 האמן ישב אתה לדין אני כתורה ואתה מצוח להכווי
 שלא כתורה: 4 ויאמרו העמדים שם את הכהן הנדול
 לאלהים תחרף: 5 ויאמר פולוס אני לא ידעתי אשר הוא
 הכהן הנדול כי כתוב נשיא בעמק לא תאר: 6 ופולוס
 ידע כי מקצתם צדוקים ומkickתם פרושים ויצעק בתוך
 הסנהדרין אנשים אהום פרוש בן פרוש אנסי ועל התקות
 המתים ותחיתם אני נדין: 7 ובדברו הדבר הזה היה
 ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחילק ההמון: 8 כי
 הצדוקים אמרו אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים
 מודים בשניהם: 9 ותהיו המלה נדולה ויקומו הספרדים
 משור מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע
 באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה

ולאדם תמיד: ¹⁷ ומוקע שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהזכיר קרבן: ¹⁸ ואהיו מטהר במקdash לא בהמון עם ולא במחומרה וכן מצאוני אנשים יהודים מסיסא: ¹⁹ אשר עליהם היה לעמוד התנה לפני ולענות כי אם היה להם הדבר גנדי: ²⁰ או אלה ידברו נא מהה מה מצאו כי על בעמדך לפני הסנהדרין: ²¹ בלחתי אם הדבר האחד הוא אשר קראתי בעמדך בתוכם כי על תחית המתים אני נדון היום לפניכם: ²² ויהיו כשם פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דין לעת אחרת כי עניין הדרך הזאת נודעו לו היטיב ויאמר ברדת אליו לסייע ש.har האלף אשפט על דברכם: ²³ ויצו את מהה לשום אותו במשמר ולהת לו רוחה ולבתו מנע איש מודיעו משרות אותו ומבוא אליו: ²⁴ ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרה על פולוס ישמע אותו על דבר האמונה במשיח: ²⁵ ויהיו דבריו על הצדקה והפרשות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס ייען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרה לך: ²⁶ והוא מקוה כי פולוס יתן לו שיחד למן תירחו ובבור זה קרא לו פעמים הרבה והוא בר עמו: ²⁷ ויהיו מוקע שנים ימים ויקם פרקיוס פטוס החת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ייעזב את פולוס החוש בביית האסורים:

25 ויבא פטוס אל המדרינה ויעל אחורי שלשה ימים מקריםין לירושלים: ² והכהן הנגדל וראשי היהודים הודיעו את ריבם עם פולוס: ³ וופזרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אותו להמינו בדרכך: ⁴ ויען אומם פטוס כי עצור פולוס בקריםין וכי גם הוא ישב שם בקרוב: ⁵ ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שככם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו: ⁶ וישב בתוכם יותר מימים שעשרה וירד אל קסריםין ומחרתת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: ⁷ הוא בא והיהודים אשר ירד מירושלים סבבזו יאשימו את פולוס באשומות רבות ויקשו אשר לא יכולו להוכיח: ⁸ והוא הצדק לאמר לא חטא כי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא ליקסר: ⁹ וופטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התהփן לעלות ירושלים להשפט על אלה לפניו שמה: ¹⁰ ויאמר

הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחו אליך מיד ונמס את שטנו צוותיו לבוא ולגונש שטנהם לפני אתה שלום: ³¹ ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צו ויביאו לו לילה אל אנטפטריס: ³² ומחרת הניחו את הפרשים לлечת אותו וישבו לצד: ³³ והמה באו אל קסריםין ויתנו את האגרת בידיו ההמנון ויעמידו לפני נס את פולוס: ³⁴ ויהי לקרוא ההמנון את האגרת ויאשלא מאה מדינה הוא ויהי כשמו כי הוא מקילקיא ואמר: ³⁵ אשמע את דבריך בבואה נס שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדים:

24 וירד חנניה הכהן הנגדל אחורי חמישת ימים ואטו הוקנים וטרטלוں איש דברים ווידייעו את ההמנון את דבר ריבם עם פולוס: ² ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוں לשטנו ויאמר: ³ את אשר ישבעו על ידך בשלום רב ואשר נשען תקנות רבות לעם הזה בהשחתק נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדר: ⁴ אך לבלתה הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתק: ⁵ כי מצאנו את האיש הזה בכתב ומגירה מדיניות בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנוצרים: ⁶ והוא גם נשא להחל את המקדש ונחפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורהנו: ⁷ ויבא עליינו לסייע ש.har האלף ברב כח ויחטפו מידינו: ⁸ ויצו את שטנו כי בוא יבא לפני אתה כי תחקר אותו ותוכל שטנו כי בוא יבא לפני אתה כי תחקר אותו ותוכל לדעת מפיו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טוענים עליו: ⁹ וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: ¹⁰ וירםו ההמנון אל פולוס לדבר ויען ויאמר עאן אשר ידעתי כי זה כמה שנים שופט אתה עם הזה הנסי מצתק בלב בטוח על עניינו: ¹¹ ובאתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משני עשר יום מעת עליות ירושלים להשתחות: ¹² ולא במקdash מצאוני מותכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסת ולא בעיר: ¹³ גם אין ביכלם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אוטי: ¹⁴ אבל את זאת מודה אני לפניו כי בדרכ היהיא אשר יקרה בשם כת בה אני עבד את אלה אבותינו בהאמני בכל הכתוב בתורה ובביבאים: ¹⁵ ותקוו לאלהים אשר נס הם ייחכו לה זאת היא כי עתידה באבותינו בהאמני בכל הכתוב ולרשעים: ¹⁶ ובזאת גם עמלתי להיות תמים לב לאלהים

26 ויאמר אגרפס אל פולוס נתן לך לדבר بعد נפשך או יצתקך פולוס ווושט את ידו ואומר: 2 מאשך אני את נפשי המלך אגרפס כי לפניו אצתק היום על כל אשר שטנים אתי היהודים: 3 כי אתה ידע היטב כל המנתנים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשהלה מatak לשמע אתי כארך רוחך: 4 הנה את דרכי מנערוי אשר התהלה כתיב בה מאי בתוכך עמי ובירושלים ידיעם אותה כל היהודים: 5 כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצה להעיר כי כפ擅ת התנהתי על פי הכת המקפרת ביוטר בעבודתנו: 6 ועתה אני עמד להשפט על חקות ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את אבותינו: 7 ואשר שנים עשר שבתינו מיהילים להניע לה בעבדם את יהוה תמיד יונם ולילא על דבר התקווה הזאת אגרפס המלך שטנים אותו היהודים: 8 מדורע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מותים: 9 הנה לפנים אני חשבתי צדקה לוצרך את שם ישוע הנצרי עד מאד: 10 כאשר עשוינו בירושלים ונם קדושים רבים אני הסנתרוי לבתי כלאים בראשון אשר קבלתי מאת הכהנים הנדרולים וכשנחרגו הסכמתי: 11 ובכל בתיה הכנסיות יסרתי אותם פעמים ריבות ואנטסים לנדר ואתה חוללה בהם עד מאד וארדפם עד לערים אשר חוצה הארץ: 12 וזה בלבתי עלי ואת לדמשק בראשון הכהנים הנדרולים ובמצותם: 13 ותנה אדני המלך בצהרים בדרך ראיות או רצח מזוהר המשמש אשר משמים נהה עלי מסביב ועל ההלכיםathi: 14 ונפל לנו ארצתה ואשמע קויל מדבר אליו בלשון עברית לאמר שאל שאל למה חרדיוני קשה לך לבעת בדרבנותך: 15 ואמר מי אתה אדני ויאמר אני כי ישוע אשר אתה רדף: 16 אבל קום ועמד על רגליך כי לבכור ואת נראייתו אליו לבחיר בך למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך: 17 בחצيلي אוruk מן העם ומן הנשים אשר אשלחך עתה אליהם: 18 לפפק את עיניהם למען ישבו מחשך לאור מיד החשפן אל האלהים וימצאו באמונותם כי את סלית החטאיהם ואת הנחלה בתחום המקדשים: 19 על כן המלך אגרפס לא המריתי את המראה אשר ראייתך מן השמים: 20 כי אם קראתי ראשונה לשבי دمشق וירושלים ובכל ארץ יהודה וגמ לנים כי ינחו וישבו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לחשובה: 21 ובגלל הדבר הזה חפשו אתי היהודים במרקש ויבקשו להמרגני: 22 והאלהים היה פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עומד ושם נכון לי להשפט לא הרעה לי היהודים כאשר ידעת היטב נם אתה: 22 אם הרעה ויש בו דבר משפט מות בלב אחש נפשי ממות ואם אין כי מאומה מכל אשר הם ענים כי איש לא יוכל להסנירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדני: 23 ווועץ פסחוט עם יוועציו וווען אותו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: 24 וויהי אחריהם וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרוין לשאל לשולם פסחוט: 25 וויהי כי ארכו להם הימים שם וספר פסחוט מלך אסרור: 26 ובחוותי בירושלים דברו אליו ראשי הכהנים זוקני היהודים על אדותינו ויבקשו ממוני לחוץ משפטו: 27 ואען אותם כי אין מנהג הרים ממן איש לאבד בטרם יעמד הנשפן לכח שטני ווונן לו מקום להצתקן מן השטנה: 28 ולכן כאשר באו הנה ייחד חשתי ולא תחתה מהתי כי ממחרת היום ישבתי על כסא המשפט ואצוה להביא את האיש: 29 ויעמדו עליו שטני ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הירתי חזר אתו: 29 רק היו להם דבריו ריבת לנגן על עבורה אלהים ועל מת אחד ישע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי: 30 ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה ללקת ירושלים ולהשפט שם על אלה: 31 אבל פולוס שאל להניזו במנזר עד צאת משפטו מלפני אנוסטוס ואצוה גדור ויבאו אל אלם המשמעת המה ושורי האלף ונגידו העיר ויצו פסחוט ויביאו את פולוס: 32 ויאמיר אגרפס אל פסחוט אגרפס המלך וכל האנשים אשר אתם פה אתנו הנקם ראים את האיש אשר בעבורו פנו כי כל המון היהודים נם בירושלים ונם פה ויצעקו כי איןו בדין שיחיה עוד: 33 ואני כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחובו מותה והוא נם הוא קרא את אנוסטוס לדני יעוצז לשלוח אותו שמה: 34 אך אין לי לכתב עליו דבר נכון לאדניינו ובכBOR ואות הביאתי לפניכם ובוותר לפניו המלך אגרפס למען יחקר וידעת מה כתוב: 27 כי לא יתכן בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע נם את עלילת הדברים אשר שמו לו:

אנשים ראה אני כי היליכתנו תהיה אך מרוי ונוק גדוֹל
 לא בלבד למעסה ולאניה כי אם גם לנפשותינו: וזה
 המאה לא שמע על דברי פולוס כי אם אל' רב החבל ואל
 בעל האניה: ²² ובאשר החוף איננו טוב לעמוד בו בימי
 הסתיו יעצו הרבים לעבר שם לאמר אוּלִי נוכל הניע
 לפניכם וישבנו שם בימי הסתו והוא חוף בקריטי פונה
 דרך הדром מערבה ודרך הצפון מערביה: ²³ ורוח
 נשבח לאט מדרום ויחשבו כי תצלה עצהם בידם ויעלו
 העונין ויעברו לעם שפת קרייטי: ²⁴ ויהי כמעט אחריו
 כן ותבענש בה רוח נחשלה תקראה אוריילידון: ²⁵ ותחרפ
 האניה ולא יכלה לעמד ננד הרוח ונגרף ידינו ממנה
 וננדף: ²⁶ ותרצח האניה אל עבר אי קטן תנקרא קלודה
 וכמעט לא יכולנו לאחزو העברה: ²⁷ ואחריו משכם אותה
 אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השינה ידם ויחשבו
 את דרכני האניה ומיראותם פן יפלו אל בין רכסי החול
 והורידו את כל המפרש וכנה ננדפו: ²⁸ ויהי הסער הילך
 וסער עליינו ומחרת הטילו את המעסה אל הים: ²⁹
 וביום השלישי הטלנו בידינו את כל האניה אל הים: ²⁰
 ויהי ימים רבים נם השימוש הכוכבים לא נראו והסערה
 חזקה עלינו עד מאר ותכרת מתנו כל תקות ישועה: ²¹
 ופולוס עמד בתוכם אחריו הארים בזום ויאמר אנשים
 לו שמעתם אליו ולא יצאתם מקרייטי כי או לא קרנו הנוק
 הזה במריכם: ²² ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצאו כי
 לא האבד נפש מכם בלתי הספינה לבדה: ²³ כי בלילה
 הזה נצוב עלי מלאך האלים אשר לו אני ואשר אני
 עבר אתו: ²⁴ ויאמר אל תירא פולוס עלייך עוד לעמוד
 לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלים את כל ההלכים
 אתה בגיןה: ²⁵ על כן אנשים חזקו ואמצאו כי מאמין אני
 לאלהים כי כן יהוה כאשר נאמר אליו: ²⁶ אך השלב
 נשליך אל אחד האיים: ²⁷ ויהי כבאו ליל ארבעה עשר
 לטלטולנו בים אדרריה כחצota הלילה ויחשבו המלחים
 כי קרבנה להם יבשת: ²⁸ וירידו את האנק וימצאו ענק
 הים עשרים קומה ויעברו מעט וIOSIFPOL להוריד את האנק
 וימצאו קומות חמיש עשרה: ²⁹ ויריאו פן יפנו בשני
 הسلحums וישליכו מעלה אחורי האניה ארבעה עוגנים אל
 הים ויכספו לאור היום: ³⁰ ומלחחים בקש לברכה מן
 האניה וירידו את העברה אל הים באמרים כי יש את
 נפשם לשלה עוגנים נם מראש האניה: ³¹ ויאמר פולוס

בעזרי ועד היום זהה עומד אני ומעד לפני קטן ונдол
 ואני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה
 כי עתידות הנה להיות: ²³ כי המשיח מענה הוא וכי
 ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובנוים:
²⁴ ויהי הוא מצדק כיאות ויען פסוטס בקול נדול לאמר
 הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שנען: ²⁵
 ואמר פולוס איני משגע פסוטס האדריר כי אם דברי
 אמת וטעם אכיבע: ²⁶ כי המלך יודע את אלה ועל זאת נט
 בכתהון אני מדבר אליו יען אשר לאאמין כי נעלם
 ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זות נушטה
 זאת: ²⁷ המלך אגרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי
 כי מאמין אתה: ²⁸ ויאמר אגרפס אל פולוס עוד מעט
 ופתינו לחיות נצרי: ²⁹ ויאמר פולוס אבקשה מלאחים
 אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי נט כל
 השמעים אוטי היו כמו זולתי המוסרות האלה: ³⁰
 וייהי בדברו הרבר הוה ויקם המלך והגמנון וברניקה
 והישבים אתם: ³¹ ויסרו החדרה וידברו איש אל רעהו
 לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר היה עליו חיב
 מיתה או מוסרות: ³² ויאמר אגרפס אל פסוטס האיש
 הזה יכול להפטר לילא קרא את הקיסר לדיננו:

27 וכאשר גנמר הדין כי נ עבר באניה אל איטליה
 מסרו את פולוס ומפקצת אסירים אחרים אל שר המאה
 לנדור אנטוטוס ושמו יולוס: ² ונרד אל אניה אדרמיטה
 נכנים לבוא על פנו חוף אסיה ונעבר הימה ויהי אנחנו
 ארסטריכוס מוקדון מן תסלוניקי: ³ ומחרת הגענו אל
 צידון ויוולוס עשה עם פולוס חסד וינה לולכת אל
 מידיעו להעזר בידם: ⁴ ונקל משם ונעבר בסביבות
 קפרוס כי הרחות הייו לנדרנו: ⁵ ונעבר את הים אשר
 לפני קיליקיה ופמנופוליא ונבא אל מורה אשר בלקואיה: ⁶
 וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליה
 ויבעירנו לחוצה: ⁷ וזה אניה הילכה בככבות ימים רבים
 ואחרי אשר יגענו ובאו אל מול קnidos לא הניתנו הרוח
 להתר אל היבשה ונעבר מצד לקרייטי על פני הר
 סלמוני: ⁸ ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד
 נקרא קלילמניא אשר קרובה לו עיר ושמה לסייא: ⁹ ויהי
 מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירדי הים כי
 נט הצום כבר עבר ויזהר אתם פולוס: ¹⁰ ויאמר אליהם

אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידו וירפאהו: ⁹
 ואחריו המעשה הזה באו גם החלים الآחרים אשר באו
 וירפאו: ¹⁰ ויכברנו כבוד גדול ובכלהתו ממש ספקו
 לנו די צרכנו: ¹¹ ואחריו שלשה חדשים עברנו ממש
 באניה אלכסנדרית אשר ישבה בא' בימי הסטו ואთ
 דגלה התחומים: ¹² ונכח אל סרקוסא ונשב שם שלשה
 ימים: ¹³ ממש סבנו ונכח אל רניון ובנש בrho דרוםית
 ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיולי: ¹⁴ ושם
 מצאנו אחים ויבקשו ממוני לשבת אותם שבעת ימים ובכון
 הלכנו אל רומי: ¹⁵ וישמעו האחים את בואנו ויצאו ממש
 לקראתנו עד לשוק אפיקס ועד לשלשת החנות וירא איהם
 פולוס ויהודה לאלהים וויהזק: ¹⁶ ואחר באנו אל רומי
 העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס
 הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו: ¹⁷ ויהי
 אחרי שלשה ימים ויקרא פולוס אליו את ראש היהודים
 ויקחו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי
 מעל בעמינו ובחוקות אבותינו אסרוני בירושלים ומסרוני
 לידי הרומיים: ¹⁸ והם אחרי חקрамอาท' אמרו לפטרני
 כי לא נמצא כי משפט מות: ¹⁹ והיהודים קמו בי ואננס
 לקרוא את הקיסר לדנייך אין נפש לשטונן את עמי
 בדבר: ²⁰ ובכבוד זאת קראתי לכם לראתכם ולדבר
 עמכם כי בוגלו תקوت ישראל אסור אני בכבל הזה: ²¹
 ויאמרו אליו לא קבלנו על ארותיך אגרות מארץ יהודה
 ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הניד או דבר עלייך
 דבר רע: ²² אמנים חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבך
 כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת: ²³
 וישימו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלונו ויעד
 בהם ויבאר את מלכותם אלהים וווכח להם ענייני ישוע
 מותורת משה וממן הנביאים מבקר עד ערָב: ²⁴ וויש אשר
 שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמיןו: ²⁵ ויחילו בדעתם
 ויסورو לכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה
 הייטב דבר רוח הקדר לאבותינו בפי ישעיהו הנביא
 לאמר: ²⁶ לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תبنيו
 וראו ראו ואל תדעו: ²⁷ כי שמן לב העם הזה ואזנו כבדו
 ואת עיניו השע פן יראה בעיניו ובאזוריו ישמע וללבבו
 בein ובשב ורפהתו: ²⁸ לבן דעו כי לויים נשלה תהשועת
 אליהם ומה ישמעו: ²⁹ ויהי בדברו זאת הלא מאות
 היהודים וותוכחו הרבה איש עם רעהו: ³⁰ ופולוס ישב
 אל שר המאה ואל אנשי הצבא לא אמר אם אלה לא ישבו
 אנחנו באניה לא הוכלו את להושע: ³² ויקցנו אנשי
 הצבא את חבלי העברה ויתנו לנו פולוס: ³³ והבקר טרם
 יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום
 ארבעה עשר אשר חיכתם צמים ולא טעםם מואמה: ³⁴
 על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם
 כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה: ³⁵ והוא
 דבר את הדברים האלה והוא לך את הלחס ווודה
 לאלהים לפני כלם וובצע ויחיל לאכל: ³⁶ ויאמץ לב
 כלם ויטעמו אצל גם המה: ³⁷ ואני נכל נפש אשר
 באניה מאותם ושביעים ושש: ³⁸ ויאכלו לשבעה ויקלו
 מעל האניה ויטלו את הצדה אל הים: ³⁹ הבקר אור
 ולא חיכרו את הארץ אבל ראו כمفץ וחוף לו ווועצז
 לנחן אלו את האניה אם יוכלו: ⁴⁰ וינדרו את העוניים
 ויעובם לים ויתירו נם את מיתרי המהנין וירשו מפרש
 התறן אל פניהם הרוח ויבקשו לבא אל החוף: ⁴¹ ויפגעו
 במקום אשר הים משני עבריו ותפרק בו האניה ותעמד
 ראהה לא ינוע ואחרוריה נשברו משאון הנלים: ⁴² ותהיה
 עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש
 מהם וימלט: ⁴³ וושר המאה חפץ להציג את פולוס וינה
 את עצם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה
 בראשנה והנשאים אלה על קרשים ואלה על שברי
 האניה: ⁴⁴ ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה:

28 וכאשר נמלטו נודע לנו כי שם האי מליטי: ²
 והנקרים לא המיעטו חסדים עמנוי כי עברו אש וייספו
 את כלנו אליהם מפני הנש הירוד ומפני החק: ³ ופולוס
 אסף לו ערמות קצים וישם על המוקד ומן החם יצא
 אפה ויאחז בידו: ⁴ ויראו הנקרים את החיה תלויה
 על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר
 הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים: ⁵
 והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו
 מואמה: ⁶ והם הוחילו אשר יצבה גנו או אשר יפל מטה
 פרתאם ויחילו עד בוש ותנה לא קרתו כל אסון ויהפוך
 להם ויאמרו כי אלהים הוא: ⁷ ובסבירו המקום ההוא
 היו שדות אשר לראש אנשי האי ושם פובלטוס הוא הביבא
 אתנו לבתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים: ⁸وابי
 פובלטוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא

שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הבאים אליו: וזה יקרה את מלכות האלים וילמד את דרכי ישוע המשיח אדניינו בכל בטחון לבו ואין מנע:

אל-הַרְוָמִים

נתنم האלים לטמאה בהאות לבם לנבל נויריותם איש את רעהו : 25 אשר המרו אמת האלים בכוב ויכבדו יעבדו את הברית תחת בראש המברך לעולמים אמן : כי נישם החליפו את התשמי שבדרכן בשלא כדרcum : 26 בעבור ואת נתنم האלים לתאות בושה (aiōn g165) 27 וכן גם הזכרים עזבו את תשמי השאה כדרך ויחמו זה בזה בתשוקתם ויושו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משוכתם הרاوي להם בעזם נופם : 28 וכאשר מסו להשין האלים בדעת נתنم האלים ביד רעה מנאסה לעשות את אשר לא יתכן : 29 וירב בקרכם כל חמס נזות ורשע בצע ואון וימלאו קאה ורצח ומרביצה וגימה ותהפקות : 30 הילci רכילה ומלשנים שני אליהם ומרמה ותהפקות : 31 נבעדים מדעת ובנדים אכזרים נטרי שנאה אבותם : 32 יודעים מהם את משפט האלים כי עשי ולא רחמים : אלה בני מותם ולא בלבד שייעשו את אלה כי נס רצתה נפשם בעשיהם :

2 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדן תהיה מי שתהיה כי במה שתדרין את חברך תחיב את נפשך באשר אתה הדן תעשה כמעשיהם : 2 וידענו כי משפט האלים כפי האמת על עשי אלה : 3 ואתה בן אדם הדן את אשר פעלן אלה ועשה כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלים : 4 או התבו לעתרת טבו ולהמלטו ולארך רוחו ולא ת התבונן כי טובת האלים תדריך אתך לתשובה : 5 ובקשי לבבך הממן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלים ועת הגנות צדקת משפטו : 6 אשר ישלם לאיש כמעשיהם : 7 למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד והדרור ואת אשר איננו עבד יtan את חייו העולמיים : 8 (aiōnios g166) ועל בני המרי ואשר לא יশמעו לאמת כי אם לעוליה שמעוחרון אף ותחמה : 9 צרה ומצוקה על כל נש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היווני : 10 וכבוד והדר ושלום לכל עשה הטוב לייהודי בראשונה וכן גם ליווני : 11 כי אין משא פנים עם האלים : 12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה נס בבלוי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה נס על פי התורה ישפטו : 13 כי לא שמי התורה צדיקים לפני האלים כי אם עשי התורה הם יצדקו : 14 כי הנויים עוף והולך על ארבע ורמש הארץ : 15 על כן גם

1 פולוס عبد ישוע המשיח מקרה להיות שליח ונבדל לבשורה אליהם : 2 אשר הבטיחה מלפניהם ביד נבייאו בכתב הקדש : 3 על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפ' הבש' : 4 אשר הוכן לבן האלים בנוראה לפ' רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדניינו : 5 אשר בידיו קבלנו חן ושילוחות להקים משמעת האמונה בכל הנויים למען שמו : 6 אשר בתוכם הנכם נס אתם קרואו ישוע המשיח : 7 לכל אשר ברומי יידידי אליהם וקרואים להיות קדושים חסד ושלום لكم מאת האלים אכינו ואדניינו ישוע המשיח : 8 בראשונה אורדה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמנונכם בכל העולם : 9 כי האלים אשר עז עבר אותו ברוחו בبشורה בנו לעד לי כי תמיד אני מזקיר אתכם : 10 בהעתידי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצלך ברצון אליהם לבוא אליהם : 11 כי נספה נספה לראותכם ולהליך לכם אי זו מחת רוח למען תחזקי : 12 והוא להתגנחים עמכם וזה בזה באמונה אשר לכם גם לי : 13 ולא אחד מכל אחוי כי פעמים רבות שמת עלי לבי לבוא אליהם אך נמנע ממנה עד הנה למען נמצא פרי נס בכם כמו ביתר הנויים : 14 מהיב אני לויונים וגם ללוויים לחכמים וגם לפתאים : 15 לכן נדבני לבי להשמי את הבשורה גם אתכם אשר ברומי : 16 כי אני בו שמשורת המשיח באשר נבוארת אליהם היא לחשעת כל המאמין להודי בראשונה וכן גם ליווני : 17 כי תגלה בה צדקה אליהם מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יהיה : 18 כי נגלה חרון אליהם מן השמיים על כל רשותם בני אדם וועליהם אשר יעמדו את האמת בעולה : 19 יען אשר דעת האלים נלויה בקרכם כי האלים הודיעם אותה : 20 כי מהותם הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותם מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבളוי היהות להם להנצל : 21 יען בדעתם את האלים לא כבדו אליהם ונס לא הורו לו כי אם הילכו אחריו ההבל במועצותיהם ויחשך לכם הנבער : 22 ובאמרים חכמים אנחנו היו לכיסילים : 23 וימירו את כבוד האלים אשר איננו נס בדמותם צלים אדם הנפסד צלים כל עוף והולך על ארבע ורמש הארץ : 24 על כן גם

היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי נס הידודים נס הינו כולם הם חטא החטא: ¹⁰ ככתוב אין צדיק אין נס אחד: ¹¹ אין משכיל אין רеш את אליהם: ¹² הכל סר יחרדו נאלחו אין עשה טוב אין נס אחד: ¹³ כבר פתחנו גורנות לשונם יתלעkon חמות עכשוב תחת שפטינו: ¹⁴ אשר אלה פיהם מלא ומרות: ¹⁵ רגליהם ימהרו לשפך דם: ¹⁶ שד ושרב במסלולם: ¹⁷ ודרך שלום לא ידעו: ¹⁸ אין לחד אליהם לננד עינויים: ¹⁹ ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יscr כל פה והיה כל העולם מחייב לבני אלהים: ²⁰ יען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפני כלبشر כי על ידי התורה דעת החטא: ²¹ ועתה בכל תורה צדקה אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והنبיאים: ²² והוא צדקה אלהים באמונה ישוע המשיח וכל וועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל: ²³ כי כל חמוא וחסרי כבוד אלהים המה: ²⁴ ונצדקו חנם בחסרו על ידי הפלות אשר היה במשיח יושע: ²⁵ אשרשמו האלים לפניו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקו אחריו אשר העביר את החטאיהם שנעשו לפני בעת חמלת אלהים: ²⁶ להראות את צדקו בעת הזאת להיווט צדיק ומצדיק את בן אמונה ישע: ²⁷ ועתה היא ההתקלות הלא נשbetaה ועל ידי תורה מה העל ידי תורה המעשים לא כי על ידי תורה האמונה: ²⁸ לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בכלל מעשי תורה: ²⁹ או האלים רק אלהי היהודים הלא אם אלהי הגויים אכן נס אלהי הגויים הו: ³⁰ כי אחד האלים המצדיק את המולים מtopic האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: ³¹ ועתה המבטליםanganנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מוקמים אנחנו את התורה:

4 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפני הבשר: ² כי אם נצדק אברהם מtopic המעשים לו התחלה אך לא לפני האלים: ³ כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויוחשה לו צדקה: ⁴ הנה הפעל לא יחשב לו שכחו על פי החסד כי אם על פי החוב: ⁵ אבל לאשר איןנו פעל כי אם מאמין בצדיק את הרשות אמונהתו תהשׁב לו לצדקה: ⁶ כאשר נס דור מאשר את האדם אשר האלים יחשב לו צדקה بلا מעשים

אשר אין להם תורה בעשיהם כדברי התורה מלאיהם נס באין תורה הם תורה לנפשם: ¹⁵ בהראות מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומהשבותם בקרובם מוחיבות זאת זאת או נס מזוכות: ¹⁶ ביום אשר ישבת האלים את כל تعملות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו: ¹⁷ הנה אתה נקרא בשם היהודי ונשענת על התורה והתקלה באלהים: ¹⁸ וירעת הראי ובחיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע: ¹⁹ ובתחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך: ²⁰ מיסר לחסרי לב ומורה הפחאים ויש לך צורתה המדעת והאמת בתורה: ²¹ ואתה אשר תורה אחרים את نفسך לא תורה אמרת לא תנגב והנק נגב: ²² אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלים וזה נול את הקדש: ²³ תתקלה בתורה ותגבל את האלים בעברך את התורה: ²⁴ כי שם האלים בנליכם מחל בנים כאשר כתוב: ²⁵ הנה המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה או מיתרך היה לך לערלה: ²⁶ لكن אם ישמר הערל את משפטו התורה הלא תחשב לו ערלו למיללה: ²⁷ והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה וعبارة את התורה: ²⁸ כי לא הנראה מהויז הוא היהודי ולא הנראה מהויז בשיר היא המילה: ²⁹ כי אם אשר בפנים הוא היהודי ומיללה היא אשר בלב וכי הרוח ולא וכי הכתב אשר לא מבני אדם תחולתו כי אם מאת האלים:

3 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה: ² הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי האלים: ³ כי מה הוא אם מקצתם לא האמינו היבט חסרון אמוןתם את אמונה אלהים: ⁴ חלילה אבל יהי האל הוא הנאמן וכל האדם כוב ככתוב למען הצדקה בדברך חוכה בשפטך: ⁵ ואם עולחנו תרומות את צדקה האלים מה נאמר הכי יש עלם באלים המשלח חרון אףו לפי דרך בני אדם אני מדבר: ⁶ חלילה שאם כן איך ישבת האלים את העולם: ⁷ כי על ידי כובי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתחולתו למה זה אני אשפט עוד כחותא: ⁸ ולא נשא כדרבר מחרפיינו ומקצת מוציא רבה עליינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע למען יצא הטוב אשר דין יבא עליהם בצדקה: ⁹ ועתה מה הוא

באמרו: 7 אשרי נשוי פשעCSI חטאה: 8 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: 9 ועהה האשור הזה העל המילה הוא אם נם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשה אמונהתו לצדקה: 10 ואין נחשה לו אם בהיותו מהול או בעודנו עRELHNן לא בהיותו מהול כי אם בעRELHNן ואות המילה קיבל לחותם צדקה האמונה אשר היה לה בעRELHNן להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם מחשב הצדקה: 11 ולהיות לאב נם למולדים אך לא אשר הם נמולדים בלבד כי אם נם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בעRELHNן: 12 כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיוות ירש העולם כי אם על ידי צדקה האמונה: 13 כי אלו לבני התורה הרושה האמונה לריק תורה וההבטחה בטליה: 14 כי תורה מביאה צדקה כי באשר אין תורה נם אין שם עברה: 15 על כן מתווך אמונה למען לפי חסד לבדם כי נם לבני אמונה אברהם אשר הוא אב כללנו: 16 כתוב כי אב המון נוים נתתיק והוא האמיין בהבטיח אל אל המוחה את המזים והקוראת את אשר לא היה כמו היה: 17 באשר אין תקוה קווה וייאמן למען אשר היה לאב המון נוים כמו שנאמד כה יהוה ורעד: 18 ולא רפחה המונת ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיוות בן מאת שנה ואל בלוט רחם שרה: 19 ולא חלק ליבו בהבטחת האלהים כחסר האמונה כי אם התזוק באמונהו ויתן כבוד לאלהים: 20 וירע בלבב שלם כי את אשר הבטיח נם יכול לעשותו: 21 על כן נחשה לו לצדקה: 22 כי אם נם ולא לבד למען כתובה זאת שנחשה לו: 23 כי אם נם למוננו אשר עתרה להחשב לנו המאמינים במילשה העיר את ישוע ארנינו מן המותם: 24 אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבר צדקי:

(aiōnios g166)

6 אם כן מה נאמר הנעמר בחטא למען יתרה החסד: 1 חיללה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסיף להיוות בו: 2 או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו: 3 לכן נקרנו אותו בטבילה למותו למען כאשר נער המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך נם אנחנו בחיים מוחדרים: 4 כי אם נדקנו בדמיון מותו

5 לכן אחרי נדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדרנינו ישוע המשיח: 5 אשר בידיו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמידים בו ונתהلال בתוקה כבוד האלהים: 6 ולא זאת בלבד כי אף נתהلال בצרות יعن אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות: 7 והסבלנות לידי עמידה בנסיך והעמידה בנסיך לידי תוקה: 8 והתקה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת

בעליה פטורה היא מן התורה ואני נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אמי הומם גם אתם למוסר בניוית המשיח להיותכם לאחר אשר נער מן המתים למען נעשה פרי לאלהים: 5 כי בעת חיוננו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למota: 6 אבל עתה נפטרהנו מן התורה כי מתנו לאשר היינו אסורים בו למען נعبد מעתה לפני התחרדות הרוח ולא לפוי ישן הכתב: 7 אם כן מה אמר הכי התורה חטא היא חילילה אלא לא ידעתו את החטא בלחתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד: 8 וימצא החטא סבה לו במצבה לעודר בקרבי כל חמוד כי מבלדי התורה החטא מות הוא: 9 ואנו דוחתו מלפנים ללא תורה וכאשר בא המוצאה וחוו החטא: 10 ואני מתי והמצוא אשר נתנה לחיים הוא נמצאה לי למota: 11 כי מצא החטא סבה במצבה להחטוות את יוהרני על ידה: 12 ובכן תורה היא קדושה והמצוא קדושה ישרה וטובה: 13 וכי חילילה הייתה לי למota רוחנית ואני של בשם ונכרת תחת יד החטא: 14 כי את אשר אני פעל לא ידעת כי אני עשה את אשר אני רצחה בו כי אם אשר שנאי או אני עשה: 15 ובבשouterו את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא: 16 וכי ידעתו עוד הפעל אותו כי אם החטא הישב ב: 17 וכי ידעתו אשר בי בברשי לא ישוב טוב הן הרצון יש עמידי אבל עשות הטוב לא מצאתו: 18 כי איןני עשה הטובה אשר אני רצחה בו כי אם הרע אשר איןני רצחה בו אוthon אני עשה: 19 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אני הפעל כי החטא הישב בקרבי: 20 ובכן מצא אני כי זה החוק אני רצחה לשעות הטוב ודרכ בירעד: 21 כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים: 22 אך ראה אני באברי חוק אחר הלם לחק שכלי וויליני שבי ליה תורה החטא אשר באברי: 23 אווי לי האדם העני מי צילני מנוף המות הזה: 24 אודה לאלהים בישוע המשיח אדניינו: [Romans 7:26] (לכן בשכלוי הנני עבר ליה תורה האלהים ובבשרי אני עבר ליה תורה החטא: 25)

אכן גם נהיה דברוקים לתחיותו: 6 כאשר ידעים אנחנו כי נצלב אותו האדם והישן אשר בנו למען הבטל גוית החטא לבaltı היוננו עוד עבדים לחטא: 7 כי אשר מטה הוא נקה מן החטא: 8 והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם ירענו כי המשיח אחריו אשר נעור מן המתים לאמות עוד והמות לא ישפט בו עוד: 9 כי אשר מטה מטה לחתא פעם אחת ואשר זו חי הוא לאלהים: 10 וכן גם אתם אשר חשבו אתכם מתחם לחטא וחיים לאלהים במשיח יושע אדניינו: 11 אם כן אףוא אל תמלך החטא בונוכם אשר ימות לננותacha בתאותיו: 12 נם אל תכינו את אבריכם להיות כלוי על לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים מעם המתים ואבריכם כל זדרקה לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכם יען איינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד: 13 ועתה מה הנחטא יען איינו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חילילה: 14 חלא ידרעם כי לאשר תננו את נפשכם להיות עבדיו לסור למשמעו הן עבדים אתם לאשר נשמעו לו אם לחטא אליו מות אם לשמעת אל זדרקה: 15 16 אבל תודת לאלהים כי הייתם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבכם אל תוכנת הלקח אשר נמסרתם לו: 17 שחררתם מידי החטא لكن השתעבדתם לזרקה: 18 כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפנים הכננות את אבריכם לעבורת החטא והרשע להרשיע כן עתה הכננו את אבריכם לעבודת הצדקה להתקדש: 19 וכי בעת היוטכם עבדי החטא חפשים הייתם מן הזרקה: 20 ומה אףוא הפה ש היה לכם או מן המעשים אשר עתה תבשו מהם כי אחרים המות: 21 אכן עתה בהיותכם משבחרים מידי החטא ומשבדרים לאלהים יש לכם פריכם לחקשה ואחריות חי עולם: 22 כי שכיר החטא הוא המות ומן חסיד אליהם היא חי העולם במשיח יושע אדניינו: 23 (aiōnios g166)

(aiōnios g166)

7 או הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אני מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי איש בעל בעל קשורה היא באישה כפי התורה בהיוון ובמאות הבעל פטרורה היא מותורת בעל: 3 והנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעל נאפת יקרא לה אבל אחריו מות

הוּא רָאָה: 25 אֶבְלָם נִקְוָה לְאֶשְׁר לֹא רָאֵינוּ הַנְּחָכָה לֹא
בְּסְכִלּוֹת: 26 וְכֹן גַּם הַרוּחַ תְּמָךְ אֲתָנוּ בְּחַלְשׁוֹתֵינוּ כִּי לֹא
יַדְעָנוּ מָה לְהַתְּפִלֵּל כְּרָאוּי אֲכַן הַרוּחַ הָוּא מִפְנִיעַ בְּעָדָנוּ
בְּאַנְחּוֹתָה עֲמֻקָּות מִדְבָּר: 27 וְחַקְרָקָר לְבָבוֹת יוֹדַעַת אֲשֶׁר
יַחֲשֵׁב הַרוּחַ כִּי כְּרָצֹן הָאֱלֹהִים יְפִגְעַי בְּعַזְתּוֹ הַכָּל
28 וְהַנְּהָה יַדְעָנוּ כִּי לְאַהֲבֵי אֱלֹהִים הַקְּדוֹרָאִים בְּעַצְתּוֹ הַכָּל
עֹזֶר לְטוֹב לָהּם: 29 כִּי אַתְּ אֲשֶׁר יִדְעַם מִקְדָּם אַתְּ נָם
יַעֲדָמָךְ לְהַווֹת דּוֹמִים לְדָמוֹת בְּנוּ לְמַעַן יְהִוָּה הַבְּכוֹר
בְּתֹוךְ אֲחִים רַבִּים: 30 וְאַתְּ אֲשֶׁר יִעַדְמָךְ מִקְדָּם אַתְּ נָם
קָרָא וְאַתְּ אֲשֶׁר קָרָא אַתְּ נָם הַצְּדִיק וְאַתְּ אֲשֶׁר הַצְּדִיקָם
אַתְּ נָם גָּמָר: 31 וְעַתָּה מָה נָאָמֵר עַל זֹאת אַם הָאֱלֹהִים
לְנוּ מַיְרִיב אֲתָנוּ: 32 אֲשֶׁר עַל בְּנֵי יִהְוֹדָה לֹא חָס כִּי אִם
נִתְנוּ בְּعַד כָּלֹנוּ הַלְּאָנָם יִתְהַנֵּן לְנוּ עַמוֹּת הַכָּל: 33 מַיְיָעַנָּה
בְּבָחוּרֵי אֱלֹהִים הָן אֱלֹהִים הָוּא הַמְּצִדִּיק: 34 וּמַיְיָעַנָּה
אֲשִׁים הָן הַמְּשִׁיחָה אֲשֶׁר מַת וּבִיוֹתָר אֲשֶׁר נָעוֹר מִעֵם
הַמְּתִים הָוּא לִימִין הָאֱלֹהִים וְהָוּא יְפִגְעַי בְּעַדְנוּ: 35 מַיְיָעַנָּה
יִפְרִידָנוּ מִאֱהָבָת הַמְּשִׁיחָה הַצְּרָה אוֹ מִצּוֹקָה אוֹ מִשְׁטָמָה אוֹ
רַעַב אֶם עֲרֵיה אוֹ סְכָנָה אוֹ חָרֶב: 36 כְּכֹתֵב כִּי עַלְיךָ
הַרְגָּנוּ כָל הַיּוֹם נִחְשְׁבָנוּ כְּצַאן טְבָחָה: 37 אֶבְלָם בְּכָל אֱלָה
גִּבְרָנוּ מַאֲדָר עַל יְדֵי הַאָהָב אֲתָנוּ: 38 וּבְתוֹחוֹ אֲנָכִי כִּי לֹא
הַמּוֹת וְלֹא הַחַיִם לְאַמְלָאִים וְלֹא שְׁדָרוֹת וְלֹא נִבְרוֹת
לֹא הַהְוָה וְלֹא העֲתָוד: 39 לֹא הַרוּחַ וְלֹא הַעַמֵּק וְלֹא כָל
ברִיאָה אַחֲרַת יוֹכְלוּ לְהַפְרִידָנוּ מִאֱהָבָת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
הִיא בְּמִשְׁיחָה יְשֻׁעָא אַדְנִינוּ:

9 אַמְתָה אֲנִי מִדְבָּר בְּמִשְׁיחָה וְלֹא אַשְׁקָף וְדַעַתִּי מִעֵידָה לְיַיִן
בְּרוּחַ הַקָּדֵש: 2 כִּי גָדוֹל עַצְבָּנוּ וְאַין קָצֵן לְדַאֲבָונֵנוּ לְבַבִּי:
3 כִּי מִי תִּתְהַנֵּן הַוִּיחָדָה אֲנִי מוֹחרָם מִן הַמִּשְׁיחָה בְּעַד אֲחִי שָׁאָרִי
וּבְשָׁרִי: 4 אֲשֶׁר הָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְוַיַּשְׁלַח לְהַמִּשְׁפָט הַבְּנִים
וְהַכְּבוֹד וְהַבְּרִיתוֹת וְמַתְנַת הַתּוֹרָה וְהַעֲבוֹדָה וְהַהְבָּתָהוֹת:
5 וְלֹהֵם הַאֲבָוֹת וְאֲשֶׁר מֵהֶם יֵצֵא הַמִּשְׁיחָה לְפִי בְּשָׂרוֹ אֲשֶׁר
הָוּא אֶל עַל הַכָּל מִבְּرֵךְ לְעוֹלָמִים אָמֵן: 6 (אָמֵן g165) אֶבְלָם
לֹא כָּאַלְוָנוֹפֶל דְּבָר אֱלֹהִים אַרְצָה כִּי לֹא כָל אֲשֶׁר הָם
מִוּשָׁרָאֵל נָם יִשְׂרָאֵל המָה: 7 וְלֹא עַל הַוּתָם זָרָע אֶבְרָהָם
כָּלָם בְּנִים הָם כִּי בִּצְחָק יִקְרָא לְךָ זָרָע: 8 כְּלָוָמָר לֹא
בְּנֵי הַבָּשָׂר הַמָּה בְּנֵי אֱלֹהִים כִּי אִם בְּנֵי הַהְבָּתָה הָם
הַנְּחַשְׁבִּים לְזָרָע: 9 כִּי דְבָר הַבְּטָחָה הָוּא מָה שָׁנָאָמָר
לְמוֹעֵד אֲשֶׁר וּלְשָׁרֶה בָּן: 10 וְלֹא זֹאת בְּלִבְדֵּק כִּי כָנְהָה נָמָר
מִשְׁפָט בְּנֵים אֲנִים הַיְהָנוּ אֲבָא אֲבָנוּ: 16 וְהַרוּחַ
הַהְוָא מַעַד בְּרוּחָנוּ כִּי בְנֵי אֱלֹהִים אָנָהָנוּ: 17 וְאַם בְּנִים
אֲנָהָנוּ נִרְשִׁים נְהִיה וּרְשִׁיא אֱלֹהִים וְחַבְרִי הַמִּשְׁיחָה בִּירְשָׁה
אִם אָמַנָּה נִתְעַנָּה אַתְּוּ לְמַעַן נָהָנוּ נִכְכָּד: 18 כִּי אֲחָשָׁב
אֲשֶׁר עֲנוּי הַמָּן הוּא אַיִם שְׁקוֹלִים כָּנֶד הַכְּבוֹד הַעֲדִיד
לְהַגְּנָלוֹת בְּנֵי אֱלֹהִים: 19 כִּי הַבְּרִיאָה תַּעֲרָג וְעַיְנָה תְּלִוּתָּה
לְהַתְּגִּילָּת בְּנֵי אֱלֹהִים: 20 כִּי נִכְבַּשָּׁה הַבְּרִיאָה לְהַבְּלָל לֹא
מִרְצָוָנה כִּי אִם לְמַעַן הַכְּבָשָׁה אַתְּ תָּקֹהָ: 21 אֲשֶׁר
הַבְּרִיאָה נָם הִיא תְּשִׁחַרְמָר מַעֲבָדֹת הַכְּלִיּוֹן אֶל חָרוֹת
כְּבָוד בְּנֵי אֱלֹהִים: 22 כִּי יַדְעָנוּ אֲשֶׁר הַבְּרִיאָה כָּלָה יְחִיד
תָּאָנָה וְתְּחִילָה עַד הַנְּהָה: 23 וְלֹא זֹאת בְּלִבְדֵּק כִּי נָמָר
אִפְּ אִם יִשְׁלַח בְּכוֹרֵי הַרוּחַ נָאָנָה בְּנֶפֶשְׁנוּ וְנָחָחָה לְמִשְׁפָט
הַבְּנִים פְּדוּתָנוּ: 24 כִּי נֹשְׁעָנוּ בְּתָקוֹה אֶךְ הַתָּקוֹה
הַגְּרָאָה לְעַיְנָה אַיִינָה תָּקוֹה כִּי אֵיךְ יִיחָל אִישׁ לְדַבָּר אֲשֶׁר

אלhim לא נכנעו: 4 כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: 5 כי משה כתוב על דבר הצדקה מותן התורה אשר יעשה אתם האדם וחוי בהם: 6 והצדקה אשר מותוק האמונה כה אמרת אל תאמר בלבך מי עלה השמיימה הלא ואת היא להוריד את המשיח: 7 או מי ירד לתהום ואת היא להעלות את המשיח מן המתים: 8 אבל מה היא אמרת קרוב אליו הדבר (Abyssos g12) בפרק ובלבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מברחים: 9 כי אם תודה בפרק אשר ישוע הוא האדון והאמין בלבך אשר האלים העירו מן המתים אז תושע: 10 כי בלבבו אמין האדם והיתה לו לצדקה ובפניה יודח והיתה לו לשועה: 11 כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: 12 ואין הבדל בזה בין היהודי לינוי כי ארון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראי: 13 כי כל אשר יקרה בשם יהוה מלט: 14 ועתה איך יקראו אל אשר לא האמין בו ואיך אמין באשר לא שמעו ואיך ישמעו באין מnid: 15 וアイיך יגידו אם אין שלוחים ככתוב מה נאנו רגלי מבשר שלום מבשר טוב: 16 אך לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישיעיו אמר יהוה מי האמין לשמעתו: 17 لكن האמונה באה מותוק השמואה והشمואה על ידי דבר אלhim: 18 ואמר הci לא שמעו אמנים בכל הארץ יצא כדבריו בהשוע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה: 20 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל chi: 21 וישיעיו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר צדקה: 22 כי כליה ונחרצת ארני עשה בקרבת הארץ: 23 וכאשר אמר ישעיו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר כבודו על כל הchnina אשר יעדם לכבוד: 24 והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הנזירים: 25 כדבריו בהשוע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה: 26 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל chi: 27 וישיעיו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר צדקה: 28 כי כליה ונחרצת ארני עשה בקרבת הארץ: 29 לנו שריד כמעט כסדים הינו לעמירה דמיינו: 30 ועתה מה נאמר הנזירים אשר לא רדפו אחרי הצדקה ההשינו את הצדקה הזאת הצדקה אשר מותוק האמונה: 31 וישראל בבקשו אחרי תורה צדקה למוסר הצדקה לא הניע: 32 ועל מה יען אשר לא מאמין דרשווה כי אם ממעשים כי התנפטו באבן נnf: 33 ככתוב הני יסד בציון אבן נnf וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

11 ובכן אמר אני הci זיה האלים את עמו חיללה כי נס אנכי בן ישראל מזרע אברהם למטה בניינו: 2 לא זיה האלים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדרשו את אשר הכתוב אמר באלו הio כאשר קרא אל האלים על ישראל לא אמר: 3 יהוה את נביאך הרנו ואת מזחתיך הרסו ואותר אני לבדי ובקשו את נשפי: 4 אבל מה ענה אותו מענה אלהים השארתו לי שבשת אלפים איש אשר לא כרע לבعل: 5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירות החסד: 6 ואם היהת זאת על ידי החסד לא היהת מותוק המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד ואם היהת מותוק המעשים איננו עוד חסד כי לולי

ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו: 7 כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצה האלים כפי בחירותו לא מותוק מעשים כי אם כרצונו הクラ: 12 נאמר לה כי רב יעבד צער: 13 ככתוב ואהבת את יעקב ואת עשו שנأتي: 14 אם כן מה אמר הci יש על האלים חיללה: 15 כי למשה אמר וחנתי את אשר אהן ורhamti את אשר ארחים: 16 ועל כן אין הדבר לא ביד הרציה ולא ביד הרצץ כי אם ביד האלים המרחים: 17 כי כן הכתוב אמר לפרטה בעבר זאת העמדתיך בעבר הראתק את כחיו ולמען ספרשמי בכל הארץ: 18 ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יהנו ואת אשר יחפץ ישחו: 19 וכי תאמר אליו מדויע יוכיה עוד ננד רצונו מי יחויב: 20 אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלים היא אמר יציר ליצרו למה ככה שניתני: 21 אם אין רשות ליצר על החמד לעשות מгалם אחד כל אחד לכבוד ואחד לקלון: 22 ומה אפוא אם האלים החפץ להראות זומו ולהודיע נבורתו נשא בכל ארך רוחו את כל הζעם הנכונים לאבדון: 23 להודיע נם את עשר כבודו על כל הchnina אשר יעדם לכבוד: 24 והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הנזירים: 25 כדבריו בהשוע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה: 26 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל chi: 27 וישיעיו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר צדקה: 28 כי כליה ונחרצת ארני עשה בקרבת הארץ: 29 וכאשר אמר ישעיו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר מה נאמר הנזירים אשר לא רדפו אחרי הצדקה ההשינו את הצדקה הזאת הצדקה אשר מותוק האמונה: 30 ועתה בבקשו אחרי תורה צדקה למוסר הצדקה לא הניע: 32 ועל מה יען אשר לא מאמין דרשווה כי אם ממעשים כי התנפטו באבן נnf: 33 ככתוב הני יסד בציון אבן נnf וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

10 אהי חפץ לבבי ותפלתי לאלים بعد ישראל אשר יושעו: 2 כי מעד אני עליהם שיש להם קנא לאלים אך לא ברעת: 3 כי את צדקה אלהים לא ידעו ובקשו להקים את צדקהם ובעבר ו Tat צדקה

האללים הסגירות את כלם ביד המרי למען ייחן את כלם:
33 מה ענק עשר חכמת אליהם ועשר דעתו מושפטו מי
יחקר ודרכיו מי ימצא: 34 כי מכך את רוח יהוה ואיש
עצתו יודיענו: 35 או מי הקדימו יישלם לו: 36 הלא הכל
מננו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבור לעולמים אמן:

(א) (ב) 165 g

12 ועתה הנה מזהיר אתכם אחוי ברחמי אלהים אשר
תשימו את נזונותיכם קרבן חוי וקדוש ונרצה לאלהים
והיתה זאת עבודתכם ההשכלה: 2 ואל תשטו לעולם
זה כי אם התחלפו בהתחדר דעתכם למען תבחןו
לدرעת מה הוא רצון האלים הטוב והחמד והשלם:
ויאיש מכם לבתי רום לבבו למעלה מן הראו כי אם
יהי צנעה במחשבותיו כפי מרת האמונה אשר חלק לו
האלדים: 4 כי כאשר נזוק אחד יש לנו אברים הרבה
ואין פעולה אחת לכל האברים: 5 כן אנחנו הברים גוף
אחד במושיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא: 6
ריש לנו מנהנות שנות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהו
כפי מدت האמונה: 7 ואם לאיש שימוש יعمل בשימוש ואם
מורחה בהוראה: 8 ואם מוכיה בתוכחה הנוטה יעשה בתם
לבב והמנהיג בשקיודה והגמל חסד בסבר פנים יפות: 9
האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הארץ ודבקו בטוב: 10
באהבת אחיהם הראו חברה וither ובכבוד הקדימו איש
את רעה: 11 שקדרו ואל תעצלו התהלך ברוח עבדו
את האדון: 12 שמהו בתוחלת סבלו בצרה שקדרו על
התפללה: 13 השתתפו בצריכי הקדושים רדרפו הנסכה
ארחים: 14 ברכו את רדפיכם ברכו ואל תקללו: 15
שמום השמחים ובכו עם הבכימים: 16 לב אחד יהי
לכלכם אל תחלכו בנדלות כי אם התהנהו עם השפלים
אל תהיו חכמים בעיניכם: 17 אל תשלמו לאיש רעה
חתה רעה ודרשו הטוב בעינו כל אדם: 18 אם תוכלו
כל אשר תמצא ידכם היו בשלום עם כל אדם: 19 אל
תקומו נקם יידי כי אם תננו מקום לרונו כי כתוב לי נקם
וישלם אמר יהוה: 20 لكن אם רעב שאך האכילתו לחם
ואם צמא השקהו מים כי נחלים אתה חתה על ראשו: 21
אל נא יכברך הרע כבוש אתה את הארץ בטוב:

כן המעשים ייחד להיות מעשה: 7 ועתה מה הוא את
אשר בקש ישראל לא השיג רק הגנחים הם השני
והנשאים המשמעו לבבם: 8 כתוב נתן להם האלים
روح תרדמה עיניהם לא לראות ואוניות לא לשמע עד
היום הזה: 9 ודורוד הוא אמר יהי שלחן לפח ולרשת
ולמוקש ולשלומים להם: 10 תחשכה עניות מראות
ומתניהם תמיד המעד: 11 ובכן אני אמר הנכשלו למען
יפלו חלילה אך בפשעם יצאה הושעה לנויים למען
הקניים: 12 ואם פשעם עשר העולם וחסרון עשר הגנים
מלאמ על אחת כמה וכמה: 13 כי אליכם הגנים אני
מדבר וככפי אשר שליח הגנים אני את שרותו אפער:
14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושאע מקצתם: 15 כי
אם נעילחם רצוי לעולם מה אפיא היה אספתם הללו
חיים מן המתים: 16 ואם התרומה קדרש כן נס העסה ואם
השרש קדרש כן נס הענפים: 17 וכי נקפו מקצת הענפים
ואתה זית העיר הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית
ולדשנו: 18 אל תחפaar על הענפים ואם תחפaar דע
שאני נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אורך: 19
וכי האמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אני: 20 כן
הוא הנמה נקפו על אשר לא האמיןנו ואתה הנך קים על
ידי האמונה אל לתנאה כי אם ירא: 21 כי אלהים אם לא
חס על הענפים הנולדים מן העץ אויל לא יהוס נס עלייך:
22 שכן ראה נא טובת אליהם ועמו זעמו על הנפלים
ועליך טובתו אם תעמדו בטוחו ואם אין כי עתה נס אתה
תനרע: 23 וגם המה אם לא יעמדו במרים וירכבו כי יכול
האללים לשוב להריכים: 24 כי אם אתה נגנית מעת
אשר הוא בטבעו זית עיר והרכבת שלא לטבע בית טוב
אליה היצאים ממנה על אחת כמה וכמה שירכבו בית
שליהם: 25 כי לא אחד נכם אדו את הסוד הזה פן תהיו
חכמים בעיניכם כי טמותם הלב למקצת נהיה לישראל
עד כי יכנס מלא הגנים: 26 ובכן כל ישראל יושע ככתב
ובא לציון נואל וישיב פשע מיעקב: 27 ואני זאת בריתו
אותם בהסורי חטאיהם: 28 הן לפני הבשורה שנואים הם
למיענכם אך לפני הבחירה חביכים הם למען האבות:
29 כי לא יניהם האלים על מנהנותיו ועל קרייתו: 30
כי כאשר נס אתם מלפנים ממרים היויתם את פי אליהם
ועתה הותנחים במרים של אלה: 31 כן נס אלה עתה
מררים היו למען על ידי הניתכם נס הם יחנו: 32 כי

13 כל נפש חכגע לנדרת הרשות כי אין רשות כי אם מאת האלים והרשות הנמצאות על יד אליהם נתנו: 2 לכן כל המתקומות לרשות מרוד הוא בצווי האלים והמרדים ישאו את דין: 3 כי השליטים אינם לפחותם הטעמים כי אם להרים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והוא לך שבך ממנה: 4 כי משמשת אליהם היא לטוב לך אך אם הרע עשה ירא כי לא לחנם הנרת桓 היא כי משמשת אליהם היא נקמת בקצף מכל עשה הרע: 5 על כן עליינו להכנע לא בלבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חותנו: 6 כי לואת אף משלמים אתם את המשי כי משרתי אליהם מהה השקדים על זאת: 7 לכן תננו לכל איש כחוותכם הנם לאשר לו המשים המכיס לאשר לו המכיס והמורא לאשר לו המורא והכבד לאשר לו הכהן: 8 ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש רעה כי אהב את חברו קים את התורה: 9 כי מצות לא תנאך לא תרצה לא תנגב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך: 10 אהבה לא תרע לרע על כן אהבה קיים התורה כליה: 11 וכזאת עשו מודיעתכם את הזמן כי כבר הניעה השעה להקץן מן השנה כי ישועתנו קרויה עתה מהוים אשר באננו להאמין: 12 הלילה חלוף והיום קרב לנו נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כל נשק האור: 13 וכן בוים נתהלה בצדניות לא בזולות ובשכرون ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנא: 14 כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאוו לבשרכם אך לא להנביר החטאות:

חתא הוא:

15 ועלינו החוקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו: 2 כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען וניה: 3 כי נס המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא אשר לא יכול אל ידין את האכל כי קיבל אותו האלים: 4 מי אתה כי תדין את עבד אחר הן לאదני הווא יקום או יפל אבל יוקם כי יכול האלים להקימו: 5 יש מבדי בין יום ליום ויש אשר כל הימים שווים בעינוי ויחי כל איש נכוון בדעתו: 6 השמר את היום לאדון שמר אתו ושאר איננו שמר את היום לאדון אינו שמר האכל לאדון הוא אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לאדון

נם המשיח קיבל אתנו לכבוד האלים: 8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למגן אמתה האלים לקים את ההבטחות אשר לאבותו: 9 והגויים הנה יכבדו את האלים למען רחמיו ככתב על כן אודך בינוי ולשם אומרה: 10 ואומר הרכינו נום עמו:
 וכן אמר הלוואו את יהוה כל נום שבחוו כל האמורים:
 11 וישיעו אמר והיה שרש ישו אשר עבר לנו עמים אליו נום יקו: 12 ואלה התקווה הוא ימלא אתכם כל שמה ושלום באמונה למען תעדך תקותכם בנכורת רוח הקדש: 13 והנה אחוי מבטה אוי בכם כי נם אתה העצם מלאי אהבתה חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו: 15 אך העוזו מעט בכתבי אלכם הנה והנה כמושיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלים: 16 להיו משרת ישוע המשיח לנום ולchan כבשותה האלים למען יהיה קרבן הנום רצוי ומקדש ברוח הקדש: 17 על כן יש לחתול במשיח ישוע ננד האלים: 18 כי לא ענו פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען הטוטה באמר ובמעשה את לב הנום לסור למשמעותו: 19 בנכורתאות ומופתים ובנכורת רוח האלים עד כי מלאי מירושלים וסביבותיהם ועד לאלוריקון את בשורת המשיח: 20 בהשתדל לדגיד את הבשרה לא במקמות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבתו בנות על יסוד אחרים: 21 כי אם ככתב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: 22 וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בגללו פעם ושתיים מבוא אליכם:
 23 אבל כתעת אשר אין עוד מקום לי בגוליות האלה ונכוף נכספתי לבא אליכם זה שנים רבות: 24 אבוא אליכם בלכתי לאשפמיא כי מקוה אני לדוחכם בערבי ואתם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה: 25 אמרם עתה אלכה ירושימה לעזoor את הקדושים: 26 כי מקדוניא ואכיא הויאלו לחת משות נדבה לאבוני הקדושים אשר בירושלים: 27 כי הויאלו ואף מהחיבים הם להם כי אם היה לנו חלק בדברי הרוח אשר להם הלא עליהם לעזרם נם בדברי הגוף: 28 לכן כשנمرתי את זאת וחתמתי להם הפרי הזה או בעבר דרכ ארצכם לאשפמיא: 29 ויודע אני כי בבאי אלכם אבוא במלוא ברכת בשורת המשיח: 30 ואני מעריך אתם אחוי באדניינו ישוע המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ

וסופטראוס קרוביו שאלים לשולם : 22 אני מרטויו כותב האנרגת הזאת שאל לשולם באדרניו : 23 גויס המארכ אוטי ואת כל הקהלת שאל לשולם ארسطוס סגן העיר וקורטוס אחינו שאלם לשולם : 24 חסד אדרניו ישוע המשיח עם כלכם אמן : 25 ולאשר יכול לחוק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלווי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם : (aiōnios g166) 26 ועתה נתפרנס ונדוע על ידי כתבי הנביאים למצות אלוהי עולם לכל הגוים להביאם למשמעות האמונה : (aiōnios g166) 27 לאלהים החכם לבדוק לו הכבוד בישוע המשיח לעולמים אמן : (aiōn g165)

הראשונה אל-הקורנטיים

1 פולום המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון

אליהם וסוסתניים אחינו: 2 אל קהילת אליהם אשר בקורנותוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרוואים להיות קדושים עם כל הקראים בשם אדניינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: 3 חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 4 אודה לאלהי בעברכם בכל עת על חסד האלים הנtanן لكم במשיח ישוע: 5 אשר שרתם בו בכל דבר ובסכל דעת: 6 באשר עדות המשיח התקימה בהם: 7 עד כי לא חרתם כל מтан החסד והנקם מוחכים להתגלוות אדניינו ישוע המשיח: 8 אשר נם יקיים אתכם ער עת קץ להיות נקיים ביום אדניינו ישוע המשיח: 9 נאמין הוא האלים אשר על פיו נקראות לחברת בני ישוע המשיח אדניינו: 10 והנני מוזיר אתכם אליו בשם אדניינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהין מתקלות בקריכם כי אם תכונו יחד בלב אחד ובכח אחת: 11 כי הנד לי עליכם ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביןיכם: 12 וזאת אני אמר כי איש ממש מכם זה אמר לפולום וזה לאפולום וזה לכיפא וזה למשיח הנני: 13 חמי חילך המשיח הכי פולום נצלב בעדרם או לשם פולום נתבלתם: 14 אוריה לאלהים שלא טבלתי איש ממש מכם כי אם את קרספוס ואת ניוס: 15 פן יאמרו כי לשמי טבלתי: 16 אך טבלתי נם את בני בית אסתפנוס ומלאך אלה אני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: 17 כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דברים למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח: 18 כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים גבורות אליהם הוא: 19 כי כן כתוב אבד חכמת חכמים וביתן נבונים אסתר: 20 איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלים את חכמת העולם הזה: 21 כי אחריי אשר בחכמתה להשוו לפנוי להושיע בסכלות הקריאה את המאמנים: 22 כי היהודים שאלים להם אותן והיוונים מבקשים חכמה: 23 ואנתנו משמעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים

2 וגם אני בכאי אליכם אחוי לא באתי בנאות הדבר והחכמה בהণידי לכם את עדות האלים: 2 כי לא חשבי לדעת בחוכם דבר בלתי אם ישע המשיח והוא הנצלב: 3 ואהי אצלכם בחלהשה וביראה ובחללה רבה: 4 רודברי וקריאתי לא לפתות באמורי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: 5 ולמען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורה האלים: 6 אכן חכמה נדבר בין השלים לא חכמת העולם זהה גם לא של שרי העולם זהה אשר יאבדו: (gōnō 165) 7 כי אם בסוד נדבר חכמת האלים הנסתירה אשר האלים יעדיה ללבודנו לפני ימי העולם: (gōnō 165) 8 אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ירעוה לא צלבו את אדון הכבוד: (gōnō 165) 9 אלא כתוב אשר עין לא ראתה און לא שמעה ולא עלה על לב אנווש את אשר הכנין ואון לא אהביו: 10 ולנו גלה האלים ברוחו כי הרוח האלים לא אהביו: 11 כי מיו הוא חוקר את הכל גם את מעמקי האלים: 12 כי מיו הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא ירע איש את אשר באלים בלתי אם רוח האלים: 12 ואנווש לא קבלנו את רוח העלים כי אם הרוח מאת האלים למען נדע את אשר נתן לנו מאת האלים בחסדו: 13 ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמידים חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח הקדש תלמידים ונברא דברים רוחניים על פי הרוח: 14 הן האדם הנפשי איננו מקבל את דברי רוח האלים כי מה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר מה נדונים

בדרך הרוח: 15 אבל האדם הרוחני ידין את הכל ואותו לא ידין איש: 16 כי מי תכון את רוח יהוה ומיו יודיענו ואנתנו הנה יש לנו רוח המשיח:

3 ואני יכולתי לדבר עמכם אמי כעם רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו עוללים במשיח: 2 חלב השקוי אתכם ולא מאמין כי או לא יכולתם גם עתה לא תוכלו עין היטכם עוד של הבשר: 3 כי באשר קנהה ומריבתה מחלקים ביןיכם הלא של הבשר אתם ומתחלים לפני דרכך בני אדם: 4 הנה באמר האחד אני לפולוס והשני אני לאפולוס הלא של הבשר אתם: 5 מי אפוא פולוסומי הוא אפולוס אך משרותים הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמנתת האדון אשר נתן לו: 6 אני נשעתי ואפולוס השקה אבל האלים הוא הצמיה: 7 על כן הנטע איננו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלים המצמיה: 8 והנשע והמשקה כאחד דמה ואיש קיבל את שכרו כפי עמלו: 9 כי עזרו אל אנחנו ואתם שדה אליהם ובניין אליהם אתם: 10 ואני כפי חסד אליהם הנתן לי כבני חם שטייסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש לשיטת יסוד אחר חזץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח: 11 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבני יקרות או עץ או חץ או קש: 12 מעשה כל איש יגלה כי היום הוא יבררתו כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחןנו: 13 אם יעמוד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו: 14 ואם ישורף מעשה יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל משא: 15 הלא ידעתם כי היכל אליהם אתם ורוח אליהם שכן בקרבתם: 16 ואיש אשר ישחית את היכל אליהם האלים ישחית אותו כי היכל אליהם קדוש ואת הנכם קדושים: 17 אל ירימה איש את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם זה היה לascal למן ייחם: 18 כי חכמת העולם זהה סכלות הוא לפני האלים ככזהב לכד חכמים בערמות: 19 ועוד כתוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי מה הבעל: 20 על כן אל יתהלך איש באדם כי הכל הוא שלכם: 21 אם פולוסם אם אפולוס ואם כיפה אם העולם אם החיים ואם המות אם ההווה ואם העtid הכל הוא שלכם: 22 ואת הנכם של המשיח והמשיח הוא של אליהם:

4 כן יחשב איש אנתנו כמושתוי המשיח וסכני רזי אל: 2 הנה סוף דבר שלא בקש מן הסכנים כי אם להמציא נאמן: 3 ואני נקלה היא בעני כי אתם דניםarti או יום דין של בני אדם נם אני את נשפי לא ארין: 4 כי אני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדין אתי הוא יהוה: 5 על כן אל תשפטו שפטו לפני העת עד כי יבוא האדון אשר גם יוציא לאור את תלמידות החשד ויגלה את עצת הלבבות ואז תהיה תקופה לכל איש מאת האלהים: 6 ואז זאת אחי הסביר על עצמי ועל אפולוס בעבורכם למען תלמידו בנו שלא יתחכם איש יותר ממה שכתוב פן תנתנו איש בשם איש לננד רעהו: 7 כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתהלך כאיש אשר לא קבל: 8 הנה כבר שבעתם כבר עשרתם ובcludינו מלכתחם ולו מלכתחם למן נמלך אתם נ爰נו: 9 כי אתה שהאלים הציג אותנו השליחים שפלי השפליים לבני תמורה כי היינו לראותה לעולמים נם למלאכים נם לבני אדם: 10 אנחנו סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם נבוראים אתם נכבדים ואנחנו נקלים: 11 ועוד השעה הזאת הנהנו רעבים נם צמאים וערדים ומיכים בגאנף ואין מנוח לנו: 12 וניגעים אנחנו בעמל ידרינו קללונו ונברך חרפונו ונסבל: 13 גדרפו אותנו ותנתנו ונחי גנלי העולם ולסח לי כלם עד עתה: 14 ולא לביש אתכם אני כתוב הדברים האלה כי אם מוזהיר אתם כבני האהובים: 15 כי נם אם היו לכם רבבות אמנים במשיח אין לכם אבות רבבים כי אוכני הולדתי אתכם בישוע המשיח על ידי הבשורה: 16 על כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותיו: 17 ובעברו זאת שלחתי אליכם את טימותו בני האהוב והנתאמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר אליכם בזמן קרוב אם ירצה האדון ואדרעה לא את דברי המתרוממים כי אם את נבורותם: 18 כי מלכות האלים אינה בדבר שפטים כי אם בנבורה: 19 ומזה תחפזו הבוא אבוא אליכם בשפט או באבה ובברוח ענוה:

5 שמוועה נשמעת הארץ כי נמצאה זנות ביןיכם ואף זנות אשר בנויים לא ספר כמו כי יכח איש את אשת אבוי: 2

אללה לא יירשו את מלכות האללים: **ט** וכolumbia הלפנים
הו מוקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הזרקתם
בשם האדון ישוע וברוח אללהינו: **ט** הכל הוא ברשותי
אך לא כל דבר יועל הכל הוא ברשותי אך לא ישעדי
דבר: **ט** המascal לכרש והכרש למascal והאללים את זה
ואת זה ילכה והונוף אל יהי לונות כי אם לאדרון והאדון
לונג'ו: **ט** והאללים העיר נם את אדרינו ועיר נם אתכם
בנכורתו: **ט** הלא ידעתם כי נופתיכם אברוי המשיח הנה
הכי אקה את אברוי המשיח ועשה אתם לאברוי וננה
חליליה: **ט** או הלא ידעתם כי הדבק בזונה נוף אחר הדוב
עמה כי הכתוב אמר והוא שוניהם לבשר אחד: **ט** אבל
הדבק באדרון רוח אחד הוא עמו: **ט** נoso מן הזונות כל
חטא אשר יעשה אותו האדם מוחוץ לנופו הוא והזונה
חטא עצמו נופו: **ט** או הלא ידעתם כי נופכם הוא היכל
روح הקדר השכן בקרבתכם אשר קבלתם מאת האללים
וכי לא לעצמכם אתם: **ט** כי במחירות נקנות על כן כבדו
את האללים בנופכם וברווחכם אשר לאלהים מהה:

7 ולענין מה שכחתם אליו הנה טוב לאדם שלא יגע
באשה: **ט** אך מפני הזונות תהיל כל איש אשתו ויהי לכל
אשה בעלה: **ט** האיש קיים חובת העונה לאשתו וכמו
כן האשה לבעלה: **ט** האשה ארינה שלטה על גופה כי
אם בעלה וכמו כן נם האיש איןנו שלט על גופה כי אם
אשתו: **ט** אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתו בהסכנות
שנים על זמן קבוע להיות פניו לתענית ולחפלה
ותשובו ותחזור פן ונסה אתכם השטן בעבור פריצות
צרכם: **ט** ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצחה:
ט כי מי יתן והיה כל אדם כמוני אך יש לכל איש מתנתו
מאית האללים זה בכיה וזה בכיה: **ט** ואל הפנויים ואל
האלמניות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו נם
אני: **ט** אך אם לא יוכל להנור יתחברו בנשואין כי טוב
להתחבר בנשואין מהיותם בעיר בתאות: **ט** והנה את
הנשים אגaci מצוה ולא אגaci כי אם האדון אשר לא
תרפרש אשא מבעלה: **ט** ואם פרש תפרש ממנה תשב
בלא איש או חתוצה לבעלה ואיש אל ישלח את אשתו:
ט והנה אל האחרים אמר אגaci ולא האדון כי תהיה
לאח אשא אשר ארינה מאמת ורצינה לשבת עמו לא
יעזבנה: **ט** ואשה כי יהיה לה בעל אשר אינו מאמין

ואתם עוד נבחי רוח תחת אשר היה לכם להחאבל למען
יוסר מוקרכם עשה המעשה הזה: **ט** הן אגaci הרחוק
מכם בגופו וקרוב ברוחו כבר דנטו כאלו היהי אצלכם
על האיש אשר עשה דבר זה: **ט** בשם אדרינו ישוע
המשיח בהקהלתכם יחד ורוחו אתכם עם נברות אדרינו
ישוע המשיח: **ט** למסר את האיש ההוא לשטן לאבדו
הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע: **ט** לא טוב
התהallocם הלא ידעתם כי מעת שאר מחמיין את כל
העשה: **ט** בערו את השאור היישן למען היהי עשה חדשה
הלא להם מצותם כי נם כו פסטחו הנובח בערדנו הוא
המשיח: **ט** על כן נחנה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר
הרעד והרעש כי אם במצוות היישר והאמת: **ט** כתבתי לכם
באגרת שלא חערבו עם הונים: **ט** ואין דעתו בזאת על
הונים שבעולם הזה או על בצעי בצעי וגולניים ועבדיו
אלילים כי איזה היה לכם לצאת מן העולם: **ט** אך זאת
כתבתי לכם לבלי תחערב עם איש אשר אח יקרה
והוא וננה או בצעי בצעי או עבר אלילים או מנדף או סבא
או נזון עם האיש אשר כוה נם לא תאכלו: **ט** כי מה
לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בביות:
ט ואשר בחוץ האללים ישפטם ואתם תבערו את הרע
מרקרכם:

6 הייש בכם איש אשר בריבבו עם רעהו יוד להביע
דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני הקרים: **ט** הלא
ידעתם כי הקרים ידינו את העולם ואם העולם יידן על
ידכם האינכם ראוים לדין דין קטנים: **ט** הלא ידעתם
כי נדין את המלאכים אף כי דברי ממןנות: **ט** ואתם
כאשר יש לכם דיני ממןנות מושבבים אתם את הנחשבים
לאין בקהל לשפטיכם: **ט** לבשתכם אמר אני את זאת
הכי אין בכם חכם אחד שיוכל לחוכיה בין איש לאחיו:
ט כי הרבה עם אחיו זהה לפני מאמנים: **ט** הן בכל
ירידה הדיא לכם שתריבבו זה עם זה למה לא תבהירו
لسבל הונאה ולמה לא תבהיר לו היות עשוים: **ט** אבל
מנונים אתם ועשקיים אף את אחיכם: **ט** הלא ידעתם כי
הרשעים לא יירשו את מלכות האללים אל תחטו את
נפשותיכם לא הונים לא עבדי אלילים לא המנאפים
ולא הקרים ולא השכבים את זכר: **ט** לא הנקבים ולא
בצעי בצעי לא הסבאים ולא המנדפים ולא הגולנים כל

וכי יחשב איש למעשה שלא כהן לכתולתו אם עבר פרקה ודבר חובה הוא או יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ישיאנה: ³⁷ ומוי שהוא נכון בלבו ואינו מכרח יווכל לעשותות כרצונו וינמר זאת בלבו לשמר את כתולתו טוב שעשה: ³⁸ لكن המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב ממנו: ³⁹ האשה קשורה לבעה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מות בעלה או מתרת היא להנשא למוי שתרצה וב└בר שתיה באדרון: ⁴⁰ אבל אשריה יותר אם תעמד פניה זאת דעתך ואחשב נם אני כי רוח אליהם כי:

8 ועל דבר זבחו האלים ידענו שיש דעתה לכלנו הדעת תנבה לב והאהבה היא הבונה: ² החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מואמה כאשר עליו לדעת אז: ³ אבל אם יאהב איש את האלים האלים ידעו: ⁴ ועל דבר אכילת זבחו האלים הנה ידענו כי האל אין בעולם ואין אליהם בלתי אחד: ⁵ ואף כי יש הנקראים אלהים אם בשםים אם בארץ אשר יש אלהים רבים ואדנים רבים: ⁶ אמנים לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממןנו ואנחנו אליו ואדרון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו: ⁷ אך לא בכם הדעת כי יש בזרכם עוד את האל אכלים כובח האל ובעין להם כי החלוש ותגאל: ⁸ המאל לא יקרב אחים לאלים כי אם נאכל אין לנו יתדרון ואם לא נאכל לא ננדע: ⁹ אבל הזרו פן יהיה אותו הרשון שלכם למכשל החלים: ¹⁰ כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בביית אלהים הלא ייש ברוחו החלוש לאכל מזבחי אלילים: ¹¹ וויאבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למענו מות המשיח: ¹² ואם ככה תחתאו לאחים ותכאיו את רוחם החלוש למשיח אתם חטאיהם: ¹³ על כן אם מאכלים מכשיל את אחיך לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחיך: ^(חט)

g165

9 הלא שליח אחיכי הלא חפשי אני הלא ראוי את ישוע המשיח אדרניינו הלא אתם פעלי באדרניינו: ² ואם איןני שליח לאחרים אך לכם הני שליח כי חותם שליחותי אתם באדרניינו: ³ וזאת התנצלותי לנגד הדברים אורי: ⁴ האין רשות בידינו לאכל ולשתות: ⁵ האין רשות בידינו להווילך עמו אחות לאשה כמו גם השילוחים האחרים

ורצונו לשבת עמה לא העזבנו: ¹⁴ כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאהה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יהו בניכם טמאים אמנים עתה קדושים המה: ¹⁵ אבל אם יפרש מי שאינו מאמין יפרש והאה או האחות אינם משובדים באלה כי בשלום קרינו האלים: ¹⁶ כי מה תדרעי את האשה אם תושיע את האיש וומה תדרע אתה האיש אם תושיע את האשה: ¹⁷ רק ותહלך איש איש כפי מה שהליך לו האלים וכפי מה שקרה אותו האדרון וכן מתקן אני בכל הקהילות: ¹⁸ אם נמול האיש המקרא אל יימשך את ערלו ואמ ערל הוא אל מול: ¹⁹ אין המילה נשבה ואין הערלה נשבה כי אם שמירת מצות האלים: ²⁰ איש איש במשמעותו אשר נקרא בה שם יעד: ²¹ אם נקראת בהויך עבר אל ירע בעיניך אלא אם תשים ידק ליצאת לחפשי בחר בוה: ²² כי הקרווא באדרון בהיותו עבר משתרך הוא לאדרון וככה נם הקרווא בהיותו חפשי עבר הו לא למשיח: ²³ במחירות נקנות אל תהי עברי בני אדם: ²⁴ איש איש במשמעות אשר נקרא בה אחיו בזאת יעד לפני האלים: ²⁵ ועל דבר הכתולות אין לי מצوها מאת האדרון רק אודיע את עצמי אחריו אשר חני הדרון להיות נאמן: ²⁶ הנה חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרוואה כי טוב לו להיות כמו שהוא: ²⁷ אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת אל תבקש אותה: ²⁸ וגם כי תחקasha איןך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטא אך יבאות צרות בברים והני חס עליכם: ²⁹ וזה אמר אחוי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: ³⁰ והבכימים כאינים בכים והشمחות כאינים שמחים והקונים כאלו אין קניין בידם: ³¹ וזההנים מן העולם הזה כאלו אין להם גנהה ממנה כי עברו יער תאר העולם הזה: ³² ואני חפצתי שתהי בו לדי דנה מי שאין לו אשה DAG לאשר לאדרון איך ייטב בעני האדרון: ³³ ואני שיש לו אשה DAG הוא לעניין העולם איך ייטב בעני האשה: ³⁴ יש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היהת לאיש דנתן לאיש לאדרון ולהיות קדושה נם בוגפה נם ברוחה ובועלות בעל דנתן היא לעניין העולם איך תישב בעני בעלה: ³⁵ וזה אמר לתעלחכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להננה טובה ולהוויכם וכוננים תמיד לפני האדרון בגין מנע: ³⁶

וכמו אחיו האדון וכמו כיפא: 6 אם לי לברדי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל מלאכה: 7 מוי הילך לצבא

בעצמי: **10** ולא אכחד מכם אחיו אשר אבותינו היו כלם תחת הען וכולם עברו בתוך הים: 2 וכולם נטבלו למשה בענן ובמים: 3 וכולם אכלם מאכל אחד רוחני: 4 וכולם שתו משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני החלך עמהם והצור ההוא היה המשיח: 5 אבל ברכם לא רצתה האלים והצור הראה נפלו במדבר: 6 וככל זאת היהת לנו למופת לבלותי התאות לרעה כאשר התאו נם המה: 7 ולא תהיו עבדי אלילים אשר הרו מוקצתם כמו שכותב יושב העם לאכל ושות ויקמו לצחיק: 8 ולא נהיה גנים כאשר זנו מוקצתם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף איש: 9 ולא נסעה את המשיח כאשר נסודו מוקצתם ויאבדום הנחשים: 10 נם לא תלינו כאשר הלאנו מוקצתם רימותו ביד המשיחות: 11 כל ואת מצאתם לדחות למופת ותכתב למוסר לנו אשר הגינו אלינו קציז העולמים: (הנ' 165) 12 ^ולכן החשב שהוא נצב ירא פן יפול: 13 עדין לא בא עליכם נסינו אחר בלתי אם נסינו בני אדם כי נאמן הוא האלים אשר לא נניח לנסות אתכם למעלה מיכלתכם כי אם יתין עם הנסינו נם תוצאתוי כדי שתוכלו שאת: 14 על כן חביבינו מועבודת אלילים: 15 כוס נכונים מדבר אגסי ושפטו אתכם את אשר אמר: 16 כוס הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא התהברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בזמנים הלא הוא התהברות נוף המשיח: 17 כי לחם אחד הוא לנו נם נוף אחד אנחנו הרבים אשר לכלנו חלק בלחם האחד: 18 ראו את ישראל לפני הבשר הלא אכלוי הובחים חבירי המזבח מהה: 19 ועתה מה אמר הייש משב באילם אם יש ממש בזובי אלילים: 20 אלא את אשר יזבחו הגוים לשדים הם ובחים ולא לאלהים ואני לא אחפץ היותכם חברים לשדרים: 21 לא תוכלו לשחות יחר כוס ארנינו ונם כוס השרדים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן ארנינו וכן אל שלחן השדרים: 22 הנגע להקניא את ארנינו הכי חזקים אנחנו ממננו: 23 הכל ברשותי אבל אין הכל מועיל הכל ברשותי אבל אין הכל הנה: 24 איש איש אל יבקש את הוועלת עצמו כי אם את הוועלת רעהו: 25 כל תגמיך במקולין אותו תאכלו ועל תחקרו מפני מכם הלב: 26

וכמו אחיו האדון וכמו כיפא: 6 אם לי לברדי ולבר נבא בmansheret של עצמו מי מטע כרם ולא יכול את פרוי מי רעה עדר ומחלב העדר לא יכול: 8 כי לפי דרכו של אדם אני מדבר כזאת הלא נם התורה אמרת כן: 9 כי כותב בתורת משה לא חחש שור בדישו הלשורים הושש האלהים: 10 או אך למענו מדבר אכן למענו נכתיב כי החרש יחרש אליו תקווה והחדש ידוש אליו תקווה לקחת חלקו בתקווה: 11 אם זרעו בכם ענייני הרוח הכי דבר גדול הוא אם נזכיר מכם ענייני הבשר: 12 ואם לאחרים יש רשות עליהם הלא ביותר לנו אף לא השתמשו ברשות הזאת כי אם סבלנו את הכל לבלו שום מעזר לבשרות המשיח: 13 הלא ידעתם כי עבדי עבדת הקדר אקלים מן הקדרים ומשרתוי המזבח לקחיהם חלוקם במזבח: 14 כן תקין ארנינו נם הוא אשר יהיו המברדים על הבשורה: 15 ואני לא השתמשתי באחת מלאה ונם לא כתבתי זאת למן עשה לי כזאת כי טוב לי המות מאשר ישים איש את תחלתו לריק: 16 אם אבשר את הבשורה אין לי תחללה כי החובה מטלת עלי שאור לי אם לא אבשר: 17 כי אם ברצוני עשה כן היה לי שבר ואם בעל פרחו פקרת משמורתה היא: 18 ועתה מה הוא שבררי הלא זה שאבשר בשורת המשיח בלבד מוחר לבלותי השתמש להנאה עצמי בראשון הנתן לי בשרות: 19 כי בהיותו חופשי מכל עשייתו עצמי עבר לכל אדם למען אקנאה את הרבים: 20 ואהי לי יהודים כיהודי לknoot היהודים ואשר הם תחת התורה הדityי להם כמו קנותה תורת האלהים כי אם תחת תורה הדityי אני למען אשר בעלי תורה הדityי כבלי תורה אף כי אני נבלי תורת האלהים כי אם תחת תורה הדityי אני למען קנותה תורת האלהים כי אם תחת תורה הדityי כבלי תורה: 22 ולחלשים הדityי盍לש למען קנותה את החלשים הכל לכלם נהיהו למען בכל דרך אשיע אחדים: 23 ואת זאת אני עשה בעבר הבשורה למען אקח חלקי בה נם אנכי: 24 הלא ידעתם כי רצוי המרצפה באסתדרין רצים כלם ורק אחד מהם ישין את שכר הנצוח ככח רוץו למען תשינהו: 25 וכל העמד להאבק יוזר מכל דבר מה לקחת כתר נסיך ואנחנו לקחת כתר אשר איןנו נסיך: 26 ^ולכן הנסי רץ לא כמו בחשכה הנסי נלחם לא כהולם רוח: 27 כי אם אדכא

כי אם לרעה: ¹⁸ כי בראשונה שמעתי שיש מחלוקת בינוים כאשר הוudo בקהל ומkeitו אני מאמין: ¹⁹ כי אף צדיקות כתה לחיות בינוים למען יודעו הנאמנים בכם: ²⁰ ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לא כל סעודת האדון: ²¹ כי כל אחד מקרים לחתה סעודתו בעת האכילה זה רעב וזה ישתרך: ²² האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבכוו את קהלה אלהים ותכלמו את אשר אין בידם מואמה מה אמר לכם העל' זאת אשכח אתכם אייני משבח: ²³ כי כה קיבלתי א נכי מן האדון את אשר נם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לך את הלחם: ²⁴ ויברך ויבצע ואמר קחו אכלו זה גוף הנבצע בעדרם עשו זאת לזכרוני: ²⁵ וכן נם את הocus אחר הסעדיה ויאמר הocus הזאת היא הברית החדרה ברמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתחו: ²⁶ כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הocus הזאת הזכר תוכירו את מות א דניינו עד כי יבוא: ²⁷ لكن מי שיأكل מן הלחם הזה או ישחה מкус האדון שלא כראוי יאשם לנוף א דניינו ולדמות: ²⁸ יבחן האיש את نفسه ואו יאכל מן הלחם וישחה מן הocus: ²⁹ כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו עין אשר לא הפללה את גוף האדון: ³⁰ בעבר זאת יש בכם חולמים וחלים רבים והרבה ישנו המות: ³¹ כי אם נבחן את נפשנו לא נהיה נדונים: ³² וכאשר נدون נסור על יד האדון למען לא נחיב עם העולם: ³³ על כן איחי בהתקלכם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו: ³⁴ וכי רעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה יותר הדברים אתון באין:

12 ובענין הרוחניות איחי לא אכחד מכם דבר: ² הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחריו אלילים אלימים הובלם כאשר נמשכתם: ³ לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא וכל איש לקרה לשוש אדרון בלחוי אם ברוח הקדש: ⁴ ושותה הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: ⁵ ושותים מה השמשים והאדון אחד הוא: ⁶ ושותה הנה הפעולות והאלדים הוא אחד הפעיל את הכל בכל: ⁷ ולכל איש איש נתנה לו התגלוות הרוח להוציא: ⁸ כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבר הוכחה ולאחר דבר הדעת כפי הרוח ההוא: ⁹ ולאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר

כי ליהוה הארץ ומלאה: ²⁷ ואם יקרא אתכם איש אשר אינם מאמנים וחרצו ללבת אלו אוכל האכלו מכל אשר ישימו לפניו ועל תחקרו מפני מכשול הלב: ²⁸ ואיש כי יאמר אליכם זה הוא זבח אלילים אל האכלו בעבר המודיע ומפני מכשול הלב כי ליהוה הארץ ולמואה: ²⁹ והלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה תשפט חרוטי על ידי לב الآخر: ³⁰ וזאת אכן אכלי בתודה למה אהיה מנדף על הדבר אשר אני מודה עליו: ³¹ לכן אם האכלו או אם תשתו או כל אשר תעשו את הכל עשו לבבוך אלהים: ³² ועל תנתנו מכשול לא ליהודים ולא ליוונים ולא לכהלות אלהים: ³³ כאשר נם א נכי מבקש להיות רצוי לכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים למען יושעו:

11 לכו בעקבותיו כאשר נם אני הילך בעקבות המשיח: ² ועל זאת אני משבח אתכם איחו כי זכרם אתי בכל לשמר את הקובלות כאשר מסרתי לכם: ³ אך חפץ א נכי שתדרו כי רаш כל איש המשיח וראש האשא איש וראש המשיח ה הוא אלהים: ⁴ כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו: ⁵ וכל אשא אשר תתפלל או מתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראשה יען בזה היא כמו מגלהה: ⁶ כי האשא אם לא תתחסה נם תתגלח ואם בזין הוא לאשה להכסם או להתגלח תתחסה: ⁷ והאיש אינו חיך לכוסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וכבודו אבל האשא היא כבוד האיש: ⁸ כי אין איש מן האשא כי אם האשא מן האיש: ⁹ גם לא נברא האיש בעבר האשא כי אם האשא בעבר האשא באה: ¹⁰ על כן האשא חיבת היהויה לה כפה על ראשה בעבר המלאכים: ¹¹ כי אבל אין האיש بلا אשא ואין האשא بلا איש באDON: ¹² כי כאשר האשא מן האיש-CN נם האיש על ידי האשא וכל זאת מלאהיהם: ¹³ שפטו נא בנסחם הנאה לאשה להחפטל אל האלים בנליו ראש: ¹⁴ או הלא נם חטב עצמו ולמד אתכם כי איש אשר יndl פרע שער ראשו חרפה היא לו: ¹⁵ אבל האשא כי תנDEL שער פאר הוא לה כי נתן לה השער לנכיף: ¹⁶ ואם ייחסב איש לעדר עליינו אין לנו מנהג כזה ולא לכהלות אלהים: ¹⁷ והנה במצוות זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להועיל

האמונה עד כי עתיק הרים ואין כי האהבה היבוי כאן: 3 ואמ Achalk את כל הוני ואם את נופי לשפה ואין כי האהבה כל זאת לא תועילני: 4 האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרומם: 5 לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתרמם ולא תחשב הרעה: 6 לא תשמה בעולה כי שמחתה עם האמת: 7 את כל תשא את כל האמין את כל תקווה ואת כל תסבל: 8 האהבה לא תבל לעולם אך הנכונות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל: 9 כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאו: 10 וככובא החמים או עבר תעביר הקצת: 11 כאשר הויתו עלל כעולל דברתי כעולל הגוינו כעולל השבוי וכאשר היבוי לאייסטרית דבורי העולל: 12 כי עטה מביטים אנחנו במראה ובחדות ואו פנים אל פנים עטה יודע אני קצתו ואו כאשר נודעתי אדע אף אני: 13 ועתה שלש אלה תעמידנה האמונה והתקווה והאהבה והגדרלה בהן היא האהבה:

14 רדף אחרי האהבה והתאו מנתנות הרוח וביוור אשר תניבאו: 2 כי המדבר בלשון איינו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעו רך ברוח הוא מדבר סודות: 3 והמתניבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנהם: 4 המדבר בלשון בונה את נפשו והמניבא בונה את העדרה: 5 וഫצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביוור כי תניבאו כי נדול המתניבא מן המדבר בלשנות בלתי אם יפרש למנען תבנה העדרה: 6 ועתה אהי כי אבוא אליכם ואדבר בלשנות מה אוועל לכם אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: 7 הלא נם הכלים הדוממים הנטנים קול חז חליל הן כנור אם לא ישמיעו קלות אשר תוכל האוזן להבחין איך יודע מה יומר ומה יגנן: 8 נם השופר אם יתן את קולו בלתי בדור מי ייחוץ למלהמה: 9 כן נם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבר מפרש איך יודע האמור הללו תהיו כמדברים לרווח: 10 כן כמה מני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול: 11 לכן אם איינו ידע לפרה הקול אהיה נכרי בעיני המדבר והמדבר יהיה נכרי בעני: 12 כן גם אתם בחיותכם מתואים לכחות רוחניות בקשו להעדיף במה שיבנה את

מננות הרפאות ברוח ההוא: 10 ולאחר לפעל נברות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מני לשנות ולآخر באור לשנות: 11 וכן כל אלה פעל הרוח האחד התוא המהלך לאיש איש ברצונו: 12 כי כאשר הנוף הוא אחד ויש בו אברים הרכה וכל אבריו הנוף ההוא אף כי רכבים הם כלם נוף אחד בן נם המשיח: 13 כי ברוח אחד נתבלנו כלנו לנוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקינו: 14 כי נם הנוף לא אבר אחד הוא כי אם רכבים: 15 אם חממר הרgel איינו יד על כן איינו מן הנוף ההפוך זאת איינה מן הנוף: 16 ואם אמרו האון איינו עין על כן איינו מן הנוף ההפוך זאת איינה מן הנוף: 17 אם הנוף כלו היה עין אותה המשמע ואם כלו היה שמע אותה: 18 ועתה האלים שת את האברים כל אחד ואחד אותה בנווי רצונו: 19 ואלו היו כלם אבר אחד אותה הנוף: 20 הנה רכבים הם האברים והנוף אחד: 21 העין לא תוכל דבר אל היר לאמר לא אצטרכ לך ונום הראש לא יוכל דבר אל הרגילים לאמר לא אצטרכ לך: 22 כי להפכ אבריו הנוף הנראים רפואיים הם לנו לצרך ביתר: 23 והנראים לנו נקלים בנוף אתם נלבש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו הנה כאלו ההגונים מכלם: 24 כי התגונים לנו אינם צדיקים לזויאת אבל האלים מוג ככח את הנוף שנתן כבוד יותר לנורע: 25 למען לא תהיה מחלוקת בנוף כי אם יידנו כל האברים יחד זה זהה: 26 ואם יcab אבר אחד יcabו אותו כל האברים ואם יcab אבר אחד ישמשו אותו כל האברים: 27 אכן נוף המשיח אתם אבריו כל אחד לפי חלקו: 28 וממה שם האלים בקהל ראשונה לשליחים ושנית ללבאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מנתנות הרפאות ועורים ומנהיגים ומינוי לשנות: 29 היכלים שליחסים אם כלם נביים או כלם מלמדים היכלים עשי נברות: 30 היכלים מנתנות רפאות היכלים מדברים בלשנות היכלים מפרש לשנות: 31 ואתם התאו מנתנות המועילית ביוור ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלת על כלמה:

13 אם בלשנות אנשים ומלאכים אדרב ואין כי האהבה היבוי כנחתת הנה או כצלצל תרעה: 2 וכי תהיה לך נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל

כתב לכם כי מצות האדון הנה: 38 ומיו אשר לא ידע אל רду: 39 ולכן אין אחד השתדל להגנבה ואל חכלאו מלבד בלשנות: 40 הכל יעשה כהן וכשורה:

15 ואני אחוי אודיעכם את הבשורה אשר בשורתיכם אשר נם קבלתם אתה וنم עמדתם בה: 2 אשר נם תושעו בה אם תחויקו בדרכך אשר בשורתיכם אך אם לא לשוא האמנתם: 3 כי מסדרתי לכם בראשונה את אשר נם קבלתי כי המשיח מת بعد חטאינו כפי הכתובים: 4 וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: 5 וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר: 6 ואחריו כן נראה אל יותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומתקצחים ישנו: 7 ואחריו כן נראה אליו יעקב ואחריו אל כל השילוחים: 8 ואחריו כלם נראה נם אליו כמו אל הנפל: 9 כי אני הצער בשילוחים ואני כדי לחקרא שליח באשר דרפטית את קתול האלים: 10 אבל בחסד אליהם הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לריק כי יותר מצלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אליהם אשר עמד: 11 וזהנה נם אני נם הנה ככה משמעיים וככיה האמנתם: 12 ואמ הנדר הנדר כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים: 13 אם אין תחיה למותים נם המשיח לא הוקם: 14 ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו ונום ריק אמונהכם: 15 וכן נמצאו עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלים כי הקיימים את המשיח אשר לא יקומו אם מות הוא שהמתים לא יקומו: 16 כי אם מותים לא יקומו נם המשיח לא קם: 17 ואם המשיח לא קם הבעל אמונהכם ווערכם בחטאיכם: 18 אויב נם אשר ישנו במשיח אבד אבדו: 19 ואם בחיים האלה לבך בטחמים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם: 20 ועתה המשיח הוקם מן המתים וייחי לראשית הישנים: 21 כי אחריו איש בא המות על ידי אדם אחד נס היהת המתים באה עלי ידי אדם אחד: 22 כי כאשר באדם מותים כלם כן נם ייחיו כלם במשיח: 23 וכל אחד ואחד בסדרתו ראשית כלם המשיח ואחריו כן אשר הם למשיח בכוואו: 24 ואחריו כן הקץ כמשמעות המלכות אל האלים האב אחריו בטלו כל מירה וככל שלטן ובגורה: 25 כי הוא מלך מלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו: 26 ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המתים:

העדה: 13 על כן יתפלל המדבר בלשון נום יפרשנה: 14 כי אם אתפלל בלשון רוזו מתפלל ושכלי איןנו עשה פרוי: 15 ועתה מה לעשות אתפללה ברוחו ואתפללה נם בשכלי אזمرة ברוחו ואזمرة נם בשכלי: 16 כי אם תברך ברוחך באשר לך ידע מה אתה אמר: 17 והן אתה על הודייך באשר לא ידע מה אתה אמר: 18 אודה לאלה כי תיטיב להודות אבל רעך לא יבנה: 19 אכן בקהל אבחור יותר מכלכם אני מדבר בלשנות: 20 והנה העמד נמצב ההדרות אמן לדבר חמץ מלין בשכלי לمعنى הורת נם את האחדים מלדבר רכבות מלין בלשון: 21 וכי אל היהו ילדים בבינה רק לרע היו עללים ובבינה הוו שלמים: 22 והן כתוב בתורה כי בלעוני שפה ובבלשון אחרת אדרבר אל העם הזה נום ביאת לא אבו שמע לי אמר יהוה: 22 لكن הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינים מאמינים אבל הנבואה אינה לאשר אינים מאמינים כי אם למאמינים: 23 והנה אם תקהל כל העדה יחד וכולם ידברו בלשנות ויבאו הדיויטים או אשר אינים מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם: 24 אבל אם יתגנאו כלם ובאייש לא מאמין או הדיויט או יוכח על ידי כלם ויפל על יידי כלם: 25 ובכן יגלוتعلמות לבבו ויפל על פניו ויתהזה לאלהים יודעה בקהל כי באמצעות האלים בקרבתם: 26 ועתה מה לעשות איזה הכל להבנות: 27 כי אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות: 28 כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שניים או על היותר שלשה זה אחר זה ואחד יפרש: 29 ואין מפרש או ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלהים: 29 והנבאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחן: 30 וכי נגלה חזון לאחר היישב שם או ידם הראשון: 31 כי תוכל להגנבה לכולם זה אחר זה לمعنى לימודו כלם וכולם זיהרו: 32 מובכה האלים כי אם אלה השלים כאשר בקהל קהילות הקדושים: 33 נשיכם בכנסיות השתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר נם אמרה התורה: 34 נשים כבנויות השתקנה כי לא נתנה להן כי לא אלהי רוחות הנבאים תחת ידי הנבאים המה: 33 כי לא אלהי כלם זה אחר זה למשמעות השתקנה כי לא נתנה להן 35 ואם חפוץ למד דבר תשאלנה את בעליהן בבית כי חרפה היא לנוים לדבר בקהל: 36 או המכמ יצא דבר אלהים אם אליכם לבדכם היעש: 37 כי יתריך איש לבבבו להיות נביא או איש הרוח בין ובין את אשר אני

אשר לא יכולת: ⁵¹ הנה סוד אונידה לכם הן לא כלנו נישן המות אבל לנו מנהלך: ⁵² ברגע אחד כהר עין כתקע השופר האחרון כי יתקע בשופר והמתים יהיו כליוון ואנחנו נתחלה: ⁵³ כי מה שעתה לכלוון לבוש ילכש אל כליוון ואמר ימות יבוש ילכש אל מות: ⁵⁴ וכשיילכש מה שעתה לכלוון אל כליוון ומה שעתה למות ילכש אל מות או ייה דבר הכתוב בעל המות לנצח: ⁵⁵ **אהיה עקצף** המות איה שאל בצחונך: ⁵⁶ עקי המות הוא החטא וכח החטא היא התורה: ⁵⁷ אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדניינו ישוע המשיח: ⁵⁸ על כן אהוי חביבי החכוונו בכל חמוטו והעדיפו בכל עת במעשה אדניינו מדרעתכם כי לא לדיק عملכם באדניינו:

16 **וְעַל** דבר קבוץ התזרומות לעוזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהילות אשר בגנטיא אין תשוע נם אתם: ² בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכם ויאצר את אשר עליה בידיו למן אשר בבא לא יקבץ עוד: ³ ואני בבא את אשר תמצאו נאמנים עם אנרות אשלח אתכם להביא את נדבתכם לירושלים: ⁴ ואם שוה הטราช שם אני אל שמה אני ילכו: ⁵ ואני אבא אליכם אחורי עברי את מקדוניcia כי את מקדוניא עברה: ⁶ ואולי אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למן תלוני אל אשר אלך שבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה: ⁸ אבל אשב באפסוס עד חן השבעות: ⁹ כי נפתח לך פתח נдол ורב פעלים ורבים המתווקמים: ¹⁰ וכי יבוא אליכם טימוטזוס ראו נא שייה עמכם בעלי פחד כי מלאכת יהוה הוא עשה כמו נם אני: ¹¹ על כן אש אל יבו אותו אך שלחו בשלום למן יבא אליו כי אחכה לו עם האחים: ¹² ואפоловס האח הנה פצתרתי בו לובוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבודא עתה אמונה בו יבוא במצבו עת נכונה: ¹³ שקדו ועמדו באמונה התאשו והתחזקו: ¹⁴ וכל דבריכם יעשו באחתבה: ¹⁵ ואבקשה מכם אחוי הלא ידעתם את בית אספנוס שהוא ראשית אכיה ויתנו את נפשם לשירות הקדשים: ¹⁶ لكن הכנעו נם אתם מפני אנשים כאלה ומפני כל אשר יעבד עמם ויעמלו: ¹⁷ והנני שמח בביית אספנוס ופרטונטוס ואיקוס כי מה מאלו את אשר חסרתי אתכם: ¹⁸ ווינויה את רוחי אשר שהשת כל תהתו איננו בכלל: ²⁸ וככאשר יושת הצל תהתו או הבן נם הוא יושת תהתו השת כל תהתו למן היה האלים הכל בכלל: ²⁹ כי מה יעשה הנטבלים بعد המותים אם אמות הוא שהמתים קומם לא יקומו למה זה יטבלו بعد המתים: ³⁰ ולמה זה אנחנו בסנה בכל שעיה: ³¹ בטהלטנו אשר יש לי במשיח ישוע אדניינו מעד אני עלי כי מת אנכי בכל יום ויום: ³² אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם המתים לא יקומו נאלה ונשחה כי מחר נמות: ³³ אלא أنا התעו חברת אנשים רעים משחתת מרות טבות: ³⁴ הקייצו במישרים משכرون ואל תהטא כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשכם אני אמר זאת: ³⁵ ואם יאמר איש איך יקומו המתים ובאי זה נוף יבואו: ³⁶ אתה הסכל הן מה שתורע לא יהיה בלתי אם ימות: ³⁷ ומה שתורע אין זרע את הנוף אשר יהיה כי אם כנורן ערם של חטה או של אחד הזרעים: ³⁸ והאלים יתנו לו נוף כי רצונו ולכל זרע וזרע את נופו למיניהם: ³⁹ לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחר הואبشر האדם ומין אחר בשער הבבנה ומין אחר בשער הדינה ומין אחר בשער העוף: ⁴⁰ ויש נופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ואחר הוא כבוד הנופות שבארץ: ⁴¹ אחר הוא כבוד המשם ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נברך בכבודו: ⁴² וכן נם בתחיה המתים הן יירע בכליוון ויקום بلا כליוון: ⁴³ יירע בביוון ויקום בכבוד יירע בחלה ויקום בגבורות: ⁴⁴ יירע נוף נשוי ויקום נוף רוחני יש נוף נשוי רוחני: ⁴⁵ וכן נם כחוב ויידי האדם הוא אדם הרראש לנפש היה אדרון לרוח מהיה: ⁴⁶ אבל לא של הרוח היא הרראש אלא של הנפש ואחריו כן והאדם השני הוא האדרון מן השמיים: ⁴⁸ וכךמו אשר הוא מעפר ככח נם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמיים של הרוח: ⁴⁷ האדם הרראש מן האדמה הוא של עפר והאדם השני הוא האדרון מן השמיים: ⁴⁸ וכךמו אשר הוא ממעפר ככח נם אשר הם מן השמיים: ⁴⁹ וכך אשר לבשנו דמות ככח נם אשר הם מן השמיים: ⁴⁹ וכך אשר לבשנו דמות האדם אשר מעפר כן לבש נם דמות האדם אשר מן השמיים: ⁵⁰ וזאת אני אמר אחוי כיبشر ודם לא יוכל לרשות את מלכות האלים ואשר יכלה לא יירש את

את רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה: 19 הקהילות אשר באסיה שאלות לשולומכם עקילים ופריסקלא ונם הקהילה אשר בכיהם מרכיבים לשאל לשולומכם באדניינו: 20 האחים כלם שאליהם לשולומכם שאלו לשalom איש את רעהו בנשקה הקדושה: 21 שאלת שלומכם בידיו אני פולוס: 22 מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח יחרם מREN אתה: 23 חסד ישוע המשיח אדניינו יהו עמכם: 24 ואהבתו את כלכם במשיח ישוע אמן:

השנית אל-הקוֹרְנָטִים

במשיח ואשר משחנו הוא האלים: 22 אשר נם חתמו
ואשר נתן לבנו את ערבון הרוחות: 23 ואני את אלדים
אקרא להיות עד לנפש כי עברור היה כי חס עליכם לא
באתי עוד לקורנותוס: 24 לא שנמשל באמונתכם כי אם
עורם אנחנו לשמהתכם כי באמונה מדתם:

2 ואני נמרתי לבבי לבתיו שוב עוד אליכם בעצבת: 2
כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני לבתיו אם הנעכז
על ידי: 3 וזה תא כתבתי לכם פן יהיה לי בכווי עצב
מאלה אשר היה לי לשמה עליהם ובטה אני בכלכם כי
שמהתי היא שמחת כלכם: 4 כי מרב צרת לבוי ומצוקה
כתבתי לכם ובגדמות הרבה ולא להעציבכם רק למען
הרדו האהבה היתרה אשר אהבתו אתם: 5 ואם יש
איש אשר העzieב לאו העzieב אבל כלכם פן אפריזו
על המדה העzieב למקצת: 6 וודי לאיש מהו התוכחה
היא אמת הרבים: 7 ועתה להפק תשלחו ונתנו כדי
שלא יתבלע האיש בנדל העצבון: 8 על כן אבקש מכם
לנמל עליי גמולת אהבה: 9 כי לעבור זאת גם כתבתי
למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון: 10 ואני אשר
תשלחו לו אסלח לו גם אני כי נם אנכי אם סלחתי דבר
סלחתי לו למענכם בפני המשיח: 11 פן יונה אהנו השטן
כי לא נעלמו מאותנו מזומתו: 12 ואני בכאי לטרואס על
דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פה באדרינו: 13
לא היה רוחה לדוחו על אשר לא מצאו שם אה טיטוס
ACHI וANI נפטרתי מהם ויצאתו ללבת אל מקדוני: 14
אבל תורות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון במשיח
ומפני עיל רינו את ריח דעתו בכל מקום: 15 כי ריח
ניחח המשיח אנחנו לאלהים נם בתוך הנושעים ונם בתוך
האבדים: 16 לאלה ריח מות ולאללה ריח חיים
לחים ומוי זה ראוי לך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים
העשימים סחורה בדבר האלים כי אם מתוך ישך לבב
ומאלדים לפני אלדים נדבר במשיח:

3 הנהל עוד לשבח עצמנו האם נצרך כמקטת אנשים
לאנרות אליכם או מכמ' המזוכירות אותנו לשבח: 2 אתם
אנרתו הכתובת לבבנו ונודעה ונקרה לכל אדם: 3
כי בידוע שאתם אנרת המשיח ערכוה על ידי שרוטנו
חתובה לא בדיו כי אם ברוח אלדים חיים ולא על
ЛОחות אבן כי אם על לוחותبشر הלב: 4 וכזה בטחוננו

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיו
אחיננו אל קהילת אלהים אשר בקורנותוס עם כל הקדשים
אשר באכיא: 2 חסר לכם ושלום מאת האלים אבינו
ואדניינו ישוע המשיח: 3 ברוך האלים ואבוי אדניינו
ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה: 4 המחם
אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ
בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלים: 5 כי כרב
עוניי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח: 6
והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם וליושע אתכם אשר יראה
כהה בסבלכם העוניים אשר נסבל אתן נם אנחנו ואם
נחם נם הוא לנחמתכם ולשעיכם: 7 ותקומו בעדרם
נכונה היא בא אשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענויים
כן נם חלק لكم בנחמה: 8 כי לא נכח מכם אחיך את
צרתנו אשר מצחנו באסיה אשר כברה עליינו עד למאך
ויתר מכחנו עד כי נואהנו מן החיים: 9 ואנחנו לבבנו
חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטחיהם בנפשנו כי
אם באלהים המחיה את המתים: 10 אשר הצלינו ממות
כזה ועדרנו מצליל ולו אנחנו מוקים כי יוסיף להצלינו: 11
בעורכם אנתנו בתפלתכם למען יודו ربיכם בעדרנו על
מתנת החסד שהיתה לנו על ידי ריבים: 12 כי זאת היא
תhalbתו עדות לבבנו אשר בהם וישראל אלהים התהלהנו
בעולם וביותר אתכם ולא בחכמה הבשר כי אם בחסד
אליהם: 13 כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים
או נם ידים: 14 ואקוה כי כאשר יידעתם אנתנו למקטת
אף תרדעו עד תכלית כי אנחנו תהלהתכם כאשר נם אתם
תhalbתנו ביום אדרינו ישוע: 15 ובכבודו הזה הפצאי
לבו אליכם מראש למען קיבלו טובה בעמיהם: 16
ולעבר בתוככם אל מקדוני ולשוב ממקדוני אליכם
ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה: 17 ועתה ה כי נמהר
הוית בעצתי אם אשר יעצמי לפה הבשר יעטתי והיה
אצלי פעם חן חן ופעם לא לא: 18 אכן נאמן האלים
כי דברנו אליכם לא היה חן ולא: 19 כי בן האלים
ישוע המשיח הנקרא בתוככם על ידינו על ידי ועל ידי
סלונים וטימותיו הוא לא היה חן ולא כי היה בו רק
חן: 20 כי כל הבטחות האלים כלין בו היה חן ובו היה
אמן לכבור האלים על ידינו: 21 והמכונן אורנו אתכם

כ כי אנחנו החיים נמסרים תמיד למות בעבר ישוע למען
יגלו גם חיי ישוע בבריתנו בשיר התמונות: ¹² לכן בנו
יאמץ המות ובכם החיים: ¹³ ובהיות לנו הרוח החיה של
האמונה בדבר הכתוב האמנתי כי אדבר גם אנחנו נאמין
וועל כן בדבר: ¹⁴ באשר ידענו כי המעריך את האדון
ישוע עיר גם אנתנו על יד ישוע ויעמידנו עמכם: ¹⁵ כי
כל זאת למענכם למען אשר ירבה החסד על ידי רבים
וותפרץ התודה לכבוד האלים: ¹⁶ ובעברות זאת לא
נחת ואם יכולת בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי
יתחדר יום יום: ¹⁷ כי לחצנו אשר הוא קל ואך לרוגע
יביא לנו כבוד עולמים נדול ורב עד למרא: ^(aiōnios)
¹⁶⁶⁾ ¹⁸ אשר לא נכט אל הדברים הנראים כי אם אל
אשר אינם נראים כי הנראים לשעה המה ואשר איןם
נראים הם לעולם: ^(aiōnios g166)

באללים על ידי המשיח: ५ יען אשר לא יוכל אנחנו לדין דין מעצמו כי יכלתנו מעת האלים הוא: ६ אשר הקשר אתו למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימיה והרוח יהיה: ७ ואם שרות המות החירות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכלו בני ישראל להכט אל פניהם משה מפני כבוד פניו העמד להבטל: ८ כמה יodal כבוד שרוט הרוח: ९ כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדר בכבוד השרות אשר לזכות: १० כי אף הנכבד איןנו נחשב לכבוד לעומת הכבוד הנעללה זהה: ११ כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקיים על אחת כמה וכמה: १२ על כן בהיות לנו תקווה כזאת שתחונן פניו רב הוא: १३ ולא כמו שאשר נתן מוסה על פניו פן יכיתו בני ישראל אל סוף העמד להבטל: १४ אבל נטמתמו דעותיהם כי עד היום הזה בקרם הברית נשאר ולא נלה המוסה ההוא אשר לא יוסר כי אם במשיח: १५ אבל עד היום הזה בקרם את משה מונח מוסה על לבם: १६ וכשיפנו אל האדון יוסר המוסה: १७ וזה אדון הוא הרוח ובאשר רוח האדון שם החירות: १८ ואנחנו כלנו בפנים מגולים ראים את כבוד האדון במראה ונחלף אל עצם דמותה היה מכבוד אל כבוד כהחול מאט אדון ברום:

4 על כן בחיות לנו השרות הזה כאשר חנו לא נחת: 2
כי אם מנסנו בסתרי הבהיר שלא להתהלך בערמה ולא
לזיף את דבר האלים אלא בהראות האמת נכיר אתנו
לטוב ננד דעת כל בני אדם לפניו האלים: 3 וنم כי
נעלה בshortנו נעלה היא מן האבדים: 4 אשר אלה
העלם הזה עור בהם את דעתו הסוררים לבלתי זרה
לهم ננה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלים:
5 כי לא אנתנו מכיריהם אנחנו כי אם את המשיח
ישוע לאמר הוא האדון ואנחנו עבדיכם למען ישוע: 6 כי
האלים אשר אמר ויפע אור מהשך הוא הופיע לבבון
להפין אור דעת כבוד האלים אשר בפני המשיח: 7
אבל יש לנו האווצר הזה בכל חרש למען אשר תהיה
הגבורה היתרה לאלים ולא מארנו: 8 נחלצים אנחנו
בכל ולא נדקים דגים ולא מושאים: 9 נרדפים ולא
נטושים משלכים ולא אבדים: 10 ונשאים בכל עת מיתה
האדון ישוע בנויתנו למען יגלו נם חי ישוע בנויתנו: 11

וטמא אל התנוו וANI אקבי' אתכם: ¹⁸ והיהתי לכם לאב
ואתם תהיו לי לבנים ולبنות נאם יהוה צבאות:

7 לכן חביבי בהיות לנו הבטחות האלה נטהרה
את עצמנו מכל טמאתבשר ורוח להשלים קדרתנו
ביראת אלהים: ² תננו לנו מקום לבבכם לא חמסנו
איש לא חבלנו איש לא עשכנו איש: ³ לא לחייב אתכם
אני מדבר הלא קדמוני לאמור כי אתם לבני ייחד
למota ויחד להיות: ⁴ רב בטחוני עליכם רבה תלתלי
בכם מלאתי נחמה שבטעו שמחות בכל לחצנו: ⁵ כי
נmbנו אלו מקדוני לא היה מרגעה לשברנו רק
נלחצנו בכל מוחן מלחמות ומחרדים אימה: ⁶ אבל
האלחים המנחים את השפליים נחם אנתנו בכווא טיטו: ⁷
ולא בבאו בלבד כי אם נחמה אשר נחם בכם בהנידך
לנו אות השוקתכם ואת אבלכם ואת קאנתכם לי ובכן
הספטו לטעומ: ⁸ כי נס אט העצבתו אתכם באגרת אני
מתחרשת גם כי התחרשתי לפני מזוה בראותי כי האנרגיה
ההיא העצבה אתכם ואף אם לשעה: ⁹ עתה אני שמח לא
על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לחשובה כי
נעצבתם כרצון אליהם למען לא תשאו נזק במאומה על
ירדו: ¹⁰ כי העצבה שהיא כרצון אליהם הפעיל תשובה
ליישועה אשר איש לא יתרחט עליה אבל עצבה העולם
פעלה את המות: ¹¹ כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון
אליהם כמה הביא אתכם זה לידי זריזות נס להתנצלות
נס לרנו נס ליראה נס לתשוקה נס לקנא נס לנקמה
ובכל הוכחות כי נקיים אתם בדבר הווה: ¹² לכן נס
אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבר הуль ולא בעבר
הנעלב רק למען תללה בכם זריזותנו בעדרם לפני
האלחים: ¹³ ובעבר זאת נחמו בנחמתכם ועוד שמחה
יתירה היהת לנו בשחתת טיטוס כי הונח רוחו על ידי
כלכם: ¹⁴ כי במה שתההלו לפני בכם לא נכלמתי
כי כמו שברנו הצל אליכם באמות נס החלנו אל
טיטוס היהת אמות: ¹⁵ וביותר מעיו היו לכם בזכרו את
משמעותיכם ואת אשר קבלתם אותו ביראה ובחרדה:
¹⁶ לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבוי בהם:

8 והנו מודיעים אתכם אמי את חסד אלהים הנtan
בקחלות מקדוני: ² כי ברב נסינו הלחץ רבתה שמחות
ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמתה: ³ כי

לאשר מת ויקם בעדם: ¹⁶ לכן מעתה אנחנו לא נדע איש
לפי הבשור ונום אם ידענו את המשיח לפני הבשור מעתה
לא נדעתו עוד: ¹⁷ ובכן מי שהוא במסיח בריאת חדשה
הוא הישותה עברו והנה הכל נהיה לחדר: ¹⁸ והכל מאת
האלחים המריצה אותנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן
לנו שרota הרצוי: ¹⁹ יען אשר אלהים היה במסיח מרצה
את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם ושם בנו
את דבר הרצוי: ²⁰ לכן מליצי המשיח אנחנו וכאלו
האלחים מוזיר אתכם על ידנו נבקש מכם بعد המשיח
התרצו נא אל האלים: ²¹ כי את אשר לא ידע חטא
אתו עשה לחטא את בעדנו למען נהיה בו אנחנו לצדקת
אליהם:

6 ואנחנו כעוזרים נזהירה אתכם שלא תקבלו לrisk את
חסד אלהים: ² כי הוא אומר בעת רצון עניתיך ובוים
ישועה עורתיך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה:
ו אין אנחנו נתנים מכשול במאהמה פן יהוה שרוטנו
לנאצה: ³ כי אם נראה בכל דבר כמשרתי אלהים
בסבלנות רבה בלחש ובצורות ובמצוקות: ⁵ בנסיבות
ובמוסדות ובנסיבות בתלאות בשקיודות ובצומות:
בטהרה וברדעת ובארך רוח ובחסד וברוח הקדש
ובאהבה לא צבועה: ⁷ בדבר האמת ובנבורת אלהים
בכל נשק הדרקה מימיין ומשמאלי: ⁸ בכבוד ובקלון
בשם רע ובשם טוב כמותם ובכל זאת נאמנים: ⁹ כאימם
ידועים ונם ידועים כמותם והנו חיים כמיםרים ולא
מומתים: ¹⁰ לנעצבים ובכל עת שמחים בראשים ומעשריהם
רבים כאשר אין להם מאומה ויש להם כל: ¹¹ פניו פתוחה
לכם אנשי קורנותוס ורחב לבנו: ¹² לא צד מקומכם
בנו אך צד המקום במעיים: ¹³ וזה גמול כמו אל
בנים אני מדבר אם תרחיבו לבבכם גם אתם: ¹⁴ אל
תהי משמי על זו עם חסרי אמונה כי או זה שתפות יש
לזכקה עם הועל או זה התחברות לאור עם החשך: ¹⁵
ואז זה הסכמה למשיח עם בלאל או מה חלק המאמין
עם שאיןנו מאמין: ¹⁶ ואז זה דבק יש להיכל אלהים עם
האלילים כי אתם היכל אלהים חיים כמו שאמר אלהים
ושכנית והתחלכתי בתוכם והיהתי להם לאלהים והם
הייו לי לעם: ¹⁷ על כן צאו מתחכם והברדו נאם יהוה

אני מתחלל בהם לפניו אנשי מקדוניה לאמר אכיה מומנת
היא משנה שערבה ותער הקנאה הוווצאת מכם את רוח
רבעם: 3 אבל שלחתי את האחים פון תהייה ליריך תחולנו
עליכם בדרבר הזה ולמען תהיו מזומנים כאשר אמרתי: 4
פון בבוא איתי אנשים ממקדוניה ימצאו אתכם לא מזומנים
ובובש אנתנו ואני אמר אתם בבחון הזה אשר תחולנו
בו: 5 על כן היה נכוון עבני לבקש מן האחים כי יקרדו
ללכת אליהם ויכינו את ברוכתכם המועודה מלפנים
למען תהיה מוכנת כעין ברכה ולא כעין כילות: 6 כי
הנה הזרע במקומות נס יקצר במקומות והזרע בברכות נס
יקצר בברכות: 7 וכל איש כאשר ידבנו לו לא מצער
ולא מאנס כי הנתן בלבד שמה יהבנו אלהים: 8 ואלהים
יכל להשפיע עליהם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת
ידי ספוקכם בכל ותוירו בכל מעשה טוב: 9 וככתוב פז
נתן לאבינוים צדקהו עמדת לעד: (g165) 10 והנתן
וזרע לזרע ולהם לאכל יتون וירבה את זרעכם ויפריא
תנובות צדקהכם: 11 למען תעשירו בכל כל התמימות
הפעלה תודה לאלהים על דיננו: 12 כי שרות העבודה
זה זאת לא בלבד ימלא את מהסרי הקודושים כי גם יודו
רבים לאלהים בשירותם הנאמן זהה: 13 ויכבדו את
האלים על משמעת הוראותכם לאליים ועל כלם: 14 והם בוחנןם
תימת התחרותכם לאליים ועל כלם: 15 והם בוחנןם
בערכם נכספים להם בעבור חסד האלהים אשר גבר
עליכם: 16 ותודה לאלהים על מתנתו העצומה מספר:

10 ואני פולוס הנסי מזהיר אתכם בענות המשיח
וחמלוו אשר פנים בפנים שפל אני בחוכם וברחבי
מהאמץ עלייכן: 2 ואחרונה שלא אצטרך בכאי להאמין
בכתחזון ההוא אשר אהשיך להתגבר בו ננד האנשים
החובבים אתנו כמתהלים לפוי הבשר: 3 כי בלבתנו
כבד לנא ללחם לפוי הבשר: 4 כי כל מלחמתנו אין
של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרס מבצריהם: 5
באשר הרים אנחנו תחבלים וכל מרום המתנשא ננד
דרעת האלים ושובים כל מזומה למשמעת המשיח: 6
ונוכונים לנוקם נקמה מאת כל מרוי אם תשלם משמעתכם:
7 התפשטו למראה פנים איש כי יטח לחיות למשיח
ישוב וירין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח גם
אנחנו: 8 ונם כי אטהיל יותר מעט על דבר הרשות

מיד אגסי אשר לפִי כהן ווֹתֶר מכך התנדבו: 4
ויבקשו ממנה ברב תחנונים להיות חברינו במשפחות
חסדים לעזרת הקדושים: 5 ולא כאשר הוחלו כי אם את
עצמם נתנו בראשונה לאדון ונם לנו ברצון האללים: 6
עד כי בקשנו מן טיטוס כאשר החל לנו גמור בכם
את נמיות החסד הזאת: 7 אבל כאשר הורתם בכל
אמונה ובבדoor ובברית ובכל זריזות ובאהבתכם אנתנו
כן נם תותירנו בחסד הזה: 8 ואני אמר זאת בדרך
צוי כי אם לבחן על ידי זריזות אחרים נם את אמתת
אהבתכם: 9 כי ידעים אתם את חסד אדניינו ישוע המשיח
כى בהיותו עשיר נעשה רשות בעבורכם למען תעשירו
על ידי דיסחו: 10 ואחותה את דעתך בדבר הרזה כי זאת
להועיל לכם אשר הקדמתם כבר בשנה שUberה לא
לישות בלבד כי נם להפץ: 11 ועתה נם השלימו את
המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות כן נם תגמרו
כפי יכולתכם: 12 כי בהמצאתו לאיש רוח נדיבת רצואה
היא לפִי מה שיש לו ולא לפִי מה שאין לו: 13 כי לא
למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי
ימלא יתרכם בעת הזאת את מחסorum: 14 למען נם יתרם
יהיה למלא מחסרכם כדי להשתה: 15 ככתוב לא העדריך
המרבה והמניעט לא החסר: 16 ותודות אלהים הנוטן
גם בלב טיטוס לשקר עלייכם בשוקה זו: 17 כי שמע
לבקשתו ובשיקדתו היהירה הילך אליכם מרצון נפשו:
18 ועמו ייחדו שלחנו האח אשר יצא שבחו במושורה בכל
הקהלות: 19 ומולבד זאת נם נבחר הוא מאי הקהילות
לכלת אתנו להביא החסד הזה הגינוי על ידינו לכבוד
האדון ולא מץ לבככם: 20 ונשמר בזאת שלא יוציא איש
עלינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת הגינוי על ירינו:
21 כי משניהם אנחנו על הטוב לא לפני האדון בלבד כי
גם לפני האדם: 22 ונשלח עמם את אחינו אשר בחנו את
שקייתו בעמים רבות ברכבים הרבה ועתה הוא שקד
עוד יותר בנדל בטחונו עלייכם: 23 אם לטייטוס הנה
חברי הוא ועוזרי בכם ואם לאחינו הנה שלוחי הקהילות
הם ותפארת המשיח: 24 על כן הראו והוכיחו להם לפני
הקהלות את אהבתכם ואת תחילה עלייכם:

9 אמונה אין צורך לכתוב אליכם על דבר השירות אשר לשירות החדשין: כי ידעת את גדרתכם אשר עליה

אשר נתן לנו האדון לבנוהכם ולא לשחתכם לא אבוש: 9 ולמען לא אראה כנאים אתכם על ידי האגרות: 10 כאשרם הון האגרות קשות הנה והזקות אבל הנוף בהיותו לנדרנו חלוש הוא וניבנו נבזה: 11 ידע נא האמר כואת כי כמו שאחנהנו בדרכו על ידי אגרות בהיותנו רוחקים כן גם בפועל אנחנו בהיותנו קרובים: 12 כי אל נוע פניו לכלל אנחנו עם האנשים המשבחים نفسם או לערך אתנו אלה אנחנו מודעת המדרדים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם: 13 ואחנהנו לא נתנדל לבלי מודה כי אם כפי מודה הנובל אשר חלק לנו האלהים לחק להניע נם עדיכם: 14 כי לו לא הענו עדים לא נשתרע למעלת מעדינו הלא כבר קדמנו נם אתם כבשורת המשיח: 15 לא נתנדל לבלי מודה בגין אחרים אבלש לנו התקווה כי ברבות אמנונכם נכבד בהם כפין גובלנו עד למעלת: 16 כדי לבשר הבשורה נם להלהה מכם ולא להתהלך بما שמכון כבר בנבול אחרים: 17 והמתהלך יתהלך ביהוה: 18 כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

11 אהלי תשאו מעת אולתי ואף אמנים תשאוני: 2 כי מכאן אני לכם كنت אלהים כי ארשתי אתכם לאייש אחד להעמיד אותך בתולה תורה לפני המשיח: 3 אך ראה אגיפן כאשר השיא תנחש בערמות את זהה בן התשניה נם מהשבותיהם מן החמיות אשר עם המשיח: 4 כי אם בא הבא והnid לך יושע אחר אשר לא הנדרתו או אם תקחו רוח אחר אשר לא לקחתם אותו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אותה כי עתה הרطب השאהו: 5 אולם אהשכ אשר אני נפל במאומה מהשליחים הנדולים כל כך: 6 ואף אם עבר אני בדרכו אני עבר בדעת כי אם בכלל גנילנו אליכם בפני כל אדם: 7 או החטא החטאתי בהשפלי את עצמי למען הגיביהם כי בשורתם אתם בלא מחר את בשורת האלים: 8 קהלהת אהרות שלותי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם ובחיותי עמכם ואחסר לא האיתרי אדים: 9 כי את מהסורי מלאו האחים בכאים ממקדוני ובכלל דבר נשמרתו מחיותם לכם למשא וגם אשמר: 10 ובאותו של המשיח אשר בו מעד אני בכם כי תהלתי זאת לא תכלא מנני בנילוות אcia: 11 על מה זה העל אשר אני אהב אתכם האלהים יודע: 12

אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבתי תה מוקם לבקשתם עלייה למען ומה שיתהלו בו ימצאו דומים לנו: 13 כי אנשים כאלה שהליך שקר הם פועל רמייה מתחפשים לשליחיו המשיח: 14 ואינו פלא אלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור: 15 שכן אין זה הדבר נדול אם גם משרתו מתחפש למשרתי הצדקה אשר אחריתם אם גם בסכלותם מעלה: 16 ואשוב ואמר אל נא ייחסבי איש היה לפי מעלהיהם: 17 אכן אין זה דבר נדול מתחפש מטהל מעת נם לסכל ואם אין אף בסכל קבלני למען אתה הלא מעת נם אני: 18 את אשר אדרב לא לפי דרך האדון אמכי מדבר כי אם כמו בסכלותם אז ואת הלאל: 19 רבים מטהלים לפוי הבשר לכון אתה הלא אף אני: 20 כי נשאים אתם ברצון את הסכלים בהיותכם חכמים: 21 הלא תשאו אם יעבדו אותך איש אם יבלע אם ילבד אחכם אם יתנסה אם יכה אותך על פניכם: 22 להרפהתנו אמכי אמר ואת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר ירhab איש לחחלה בסכלות אמר זאת ארחה נם אמכי: 23 משרתי נם אמכי זרע אברהם הם כן נם אמכי: 24 משרתי המשיח הם כן נם אמכי זרעו יתשר מהם יותר בינוות יותר למאדר במכות יותר במסורות ורב פעמים במצוות מות: 25 חמוץ פעמים ספוני ביידי היהודים ארבעים חסר אחת: 26 שלוש פעמים יסרחו בשוטים פעם אחת סקלתי ושלוש פעמים נשברה לי הספינה ואהו במצלותיהם לילה ויום: 27 במסעות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדים בסכנות מצר בני עמי בסכנות מצד הגוים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות ביום סכנות בתוך אחיו שקר: 28 בעמל ובתלאה בשקיות הרבה ברעב ובצמא בזומות הרבה בAKER ובירודם: 29 מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום והՃאגה לכל הקהילות: 30 מי יחלש ואני לא אהלש מי ייכשל ולא יבער לבי: 31 האלים אמי יושע המשיח ארני (א) המברך לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר: 32 בדמשק שמר הנצב של המלך ארטס את עיר הרמסקין ויבקש לתהנסי: 33 ובعد החלון הורידו אתי בסל מעלה החומה ואמלט מידיו:

12 אמנים להתהלך לא יועיל לי כי אבא למדאות האדון וחוויתיו: 2 ידעת איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בגוף לא ידעתו או מוחץ לגוף לא ידעת

האללים יודע והאיש ההוא לκח עד לדקיע השלישי: 3
וידעת את האיש ההוא אם בנוך או מחוון לנוף לא ידעתו:
אשר עשו:

13 זאת הפעם השלישית אשר אבא אליכם על פי
שמות עדרים או שלשה עדרים יקום כל דבר: 2 מקדם
אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנייה ומקדם אני אמר
וכתב עתה ברוחקי מכם לאשר החטא לפני מזוה ולכל
הנשאים כי בשובי לבוא לאחים: 3 יען בקשכם לבחון
את המשיח המדבר כי אשרינו חלש לכם כי אם נבור
הוא בתוככם: 4 כי אם גם נצלב בחלהשה אכן כי הוא
בגבורת אליהם ואמנם גם חלשים בו אנחנו אכן נהיה עמו
אתם בחנו אותנו או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע
המשיח בכם אם לא כי נמנאים אתם: 5 אבל אקויה
כי תדרשו אשר אנחנו אנחנו נמנאים: 6 ואני מוחתן אל
האלדים אשר לא תעשו כל רע לא למען נראה אנחנו
נאימים כי אם למען תשׂו את הטוב ואנחנו נהיה
నמנאים: 8 כי אין אנחנו יכולים לעשות מאומה לנו
האמת כי אם بعد האמת: 9 כי נשמהם גם חלשים אנחנו
ואם נבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תוכנו: 10
ובעברו זאת כתבתי את אלה בהיותי ברוחוק למען אשר
לא יצאך בקרבי אליכם לדבר אהכם משבטים לפני
הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא להרים: 11 ובכן
אחי שמחו והתכוונו התנהמו וייה לכם לב אחד אהבו
השלום ואלhydro האהבה והשלום יהיו עמכם: 12 שאלו
לשולם איש את רעהו בנסיקה הקדושה הקדושים כלם
שאלים לשולםכם: 14 חסד האדון ישב המשיח ואהבת
האלים והתחברות רוח הקודש עם כלכם אמן:

האללים יודע והאיש ההוא לκח עד לדקיע השלישי: 3
וידעת את האיש ההוא אם בנוך או מחוון לנוף לא ידעתו:
האללים יודע: 4 אשר העלה אל הפרדס וישמע בדברים
נסתרים אשר נמנע מאיש למללים: 5 על איש כמו
אתהلال אך על עצמי לא אתהלול וlothי בחלהשות: 6 כי
לו חפצתי להתהלך לא להיות סכל כי אם אדבר אבל
אתפק פן יחשבי איש יותר ממה שיראה כי או שישמע
מןני: 7 ולמען אשר לא אתרוםם ברוב נדל החזונות נתן
לי סלון בבשמי מלך השטן להכני באגרוף למען לא
אתרומים: 8 על זאת התחננתי שלש פעמים אל האדון
להסירו מני: 9 ויאמר אליו די לך חסדי כי בחלהשה
תשלם נבורתו על כן שמה לבוי להתהלך בחלהשות למען
תשירה על נבורת המשיח: 10 لكن רצחה נשפי בחלהשות
ובחריפות ובכזרות ובבדיפות ובמצוקות بعد המשיח כי
כאשר חלשתי או נבור אני: 11 סכל היזו בחתולי
אתם הכרחתםathy תחת אשר היה עליהם להזכיר
לשבח כי לא נפל אני במנואה מן השילוחים הנודלים
כל כך כי אכן אני: 12 הן אותן השליח נעשה
בקרככם בכל סבלנות באחות ובמושתים ובנבורות: 13
כי בנה נגרעתם מן קהילות האחרות אם לא הלאיתי
אתכם סלהו נאלי את העולה הזאת: 14 הנה מוקן לבוא
אליכם פעם שלישי ולא אלה אהכם כי לא אבקש את
אשר لكم כי אם אהכם כי הבנים אינם חיבים לאוצר
אוצירות לאבות כי אם האבות לבנים: 15 אבל אני בכל
חפץ לבבי אפזר ונם אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת
אהבותי לכם היתרה אתם תמעיטו את אהבתכם אליו:
16 אך אם כן הוא ואני לא הכברתי עליוכם אליו כי איש
ערום במרמה לכרתי אהכם: 17 הלא הוניתי אהכם ביד
אחד מאלה אשר שלחתי אליכם: 18 בקשתי מן טיטוס
שלחתי אותו את האח הци הינה אהכם שיטוס הלא ברוח
אחד התהלבנו הלא במעnal אחד: 19 התחשבו עוד
כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלים נדבר
במשיח וכל זאת חביבי למען תבנו: 20 כי ירא אני פן
בכאי לא אמצא אהכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא
תמצאו את כי כאשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה
ורנו ומריבות ורבה רעה ורכילות וגאות ומוכחה: 21 פן
אשר לבוא וישפלו אליו אצלם ואחabel על רבים

מאו עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבירה מילפניהם:
24 ויהללו בו את האלהים:

2 אחרי כן מזמן ארבע עשרה שנה שבתי ועליתי לירושלים עם בר נבא ואקח אתי נם את טיטוס: 2 ואעל שמה על פי מהוז ואשים לפניhem את הבשורה אשר קראתי בנים וביחור שמותיה לפני החשובים שבhem פן תהיה לדיק מזרצתי אשר ארוץ או רצתי: 3 אבל נם טיטוס אשר אתי אף כי יוניו הוא לא הכרח להמול: 4 מפני אחוי השקן הנכנים בסתר בתוכנו אשר בא לרנאל את חרוטנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבדינו: 5 אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר העמד בקרככם אמתה של הבשורה: 6 ומאות הנחשבים להיות מה יהיה מי שייהו אני חושש לה כי האלים לא ישא פני איש לי לא הוסיף החשובים מאומה: 7 והתה להפק בראותם כי הפקה ל' הבשורה אל הערלים כמו שהפק כיפא אל המולדים: 8 כי הפעל בכיפה לשלהו אל המולדים הוא פועל נם כי לשלהנו אל הגנים: 9 וכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את יד ימנים ונאות כי נלק אנחנו לנוים והמה למולדים: 10 רק שנכר את האבינו אשר נם שקדתי לעשודה: 11 וכאשר בא כיפא לאנטוכיה והכחתי אל פניו דרכו מנוני שהיה בו אשם: 12 כי לפני בא אנשים מאי יעקב היה אבל עם הגנים יחו וocabem היה מתרחק ופורש מהם מיראותו את בני המילה: 13 ויכחשו עמו נם שאר היהודים עד כי בר נבא נם והוא דרך אחריו בחשם: 14 אכן בראותו את אשר לא ישרוlect כת כאמתת של הבשורה אמרתו אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תנגן כנדרי ולא כיהודי למה תכricht את הגנים להנתגנין היהודיים: 15 הן מושע היהודים אנחנו ולא חמאים מן הגנים: 16 ומודעתנו כי לא יצדך אדם מותוק מעשי התורה כי אם בא מונת ישוע המשיח נם אנחנו האמינו במשיח ישוע למען נצדך מאמונת המשיח ולא ממשית התורה כי ממעשי התורה לא יצדך כלبشر: 17 אם בקשו להצדך במשיח נמצא נמצא נם אנחנו חטאיהם הנה המשיח משותת החטא החלילה: 18 כי אם אשוב ואבנה את מה שתורתו אני עשה את עצמי פשע: 19 כי מתי אני ל תורה על ידי התורה למען אהייא לאלהים: 20 עם

1 פולוס השילוח לא בני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתומים: 2 וכל האדרים אשר עמדו אל הקהילות אשר בנגלטיא: 3 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדניינו ישוע המשיח: 4 אשר נתן את נפשו بعد חטאינו לחצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו: 5 אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: (אנו) g165 (אנו) 6 חמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקריאה אתכם בחסיד המשיח אל בשורה ורדה: 7 והיה איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפק את בשורת המשיח: 8 אבל נם אנחני או מלך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדיו זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה: 9 כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יبشر אתכם בשורה מבלעדיו אשר קבלתם חרם יהיה: 10 ועתה המתרצה אני אל בני אדים אם אל האלים או המבקש אני למצא חן בעני בני אדים כי במצבך חן בעני בני אדים לא אהיה עוד עבד המשיח: 11 אבל מודיע אני אתכם אליו כי הבשורה אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא: 12 כי נם אני לא קבלתיה מאדם ולא למドני אתה כי בחזון ישוע המשיח: 13 כי הלא שמעתם את דרכי אשר התהלבטי מלפנים בין היהודים ואת אשר רדמתי על יתר את עדת אלהים ואברתויה: 14 ואחי הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני ניל' בחסדו: 16 לנלוות כי את בנו שאבשנו בגנים מיד לא נעצתי עם בשר ודם: 17 נם לא עלייתו ירושלים אל אשר היה רצון האלים אשר הבדיל אותו מרחיםامي ויקראני בחסדו: 18 לנלוות כי אם הлечתי לערב ומשם שבתי אל היו שליחים לפני כי אם הлечתי לערב ומשם שבתי אל דמשק: 19 אחרי כן מזמן שלוש שנים עלייתו ירושלים לראות את כיפא ואב עמו חמשה עשר ימים: 19 ואחר מן השילוחים לא ראיתי ולתי את יעקב אחוי אדניינו: 20 ואשר אני כחוב אליכם הנה גנד האלהים כי לא אכוב: 21 אחרי כן באתי אל נילות סוריה וקיליקיא: 22 אבל קהילות יהודה אשר במשיח הנה לא ידע את פני: 23 רק זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה רדף אתנו

עד כי יבוא הורע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלכים וביד סרسر : 20 והסרה לא של אחד הוא אך האלים הוא אחד : 21 ועתה הכى התורה סתרת את הבטחות האלים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בכה להחיות או באמת הויה הצדקה על ידי התורה :

22 אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למן תנתן ההבטחה אל המאמינים באמונה ישוע המשיח : 23 לפניו בוא האמונה היינו סנורים ונשمرים תחת התורה אליו האמונה העתירה להגנות : 24 ובכן התורה הייתה אמונה אותנו אל המשיח למען נדרק על ידי האמונה : 25 אבל עתה אחריו אשר בא האמונה אין אנחנו עוד תחת יד האמן : 26 כי כלכם בני אלהים אתם על ידי האמונה במשיח ישוע : 27 כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשتم את המשיח : 28 ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע : 29 ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים :

כפי ההבטחה :

4 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בין ובין העבד אף אם הוא ארון הכל : 2 אלא הוא תחת יד אmins ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אבוי : 3 ככה גם אנחנו בעוד היונטו קטנים היינו משעבים ליסודות העולם : 4 ובמלאת העת שלוח האלים את בנו אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה : 5 לפירות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים : 6 וווען כי בניהם אתם שלוח האלים בלבבכם את רוח בנו הkowski אבא אבינו : 7 لكن אין עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יורש האלים על ידי המשיח : 8 חן לפנים באין דעת אלהים היהם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים : 9 ועתה אחריו יידעתם את האלים ויתור אחריו שנודעתם לאלהים איך תשובו אל היסודות הרפים והדרלים הם אשר תרצו להכנסם להם מחדש : 10 ימים אתם שמררים וחדרים ומוגדים ושנים : 11 מתיירא אני פן לריק עמלתי בכם : 12 היו נא כמוני כי נס אני כמוכם מתחנן אני לכםachi לא הרעם לי מואמה : 13 אתם ידעתם אשר בחלהש בשמי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה : 14 ואתם לא בזitem את נסוני אשר נסיתי בבשרי ולא געלתם אותו כי אם קבלתם הבטחה : 15 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נספה

המשיח נצלבתי ואין עוד אני חי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בبشر איה באמונה בן אליהם אשר אהبني ויתן את נפשו בעדי : 21 לא אמאס את חסד האלים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנס מות המשיח :

3 אהה נלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפי משמע את האמת אחריו ציר בתוכם ישוע המשיח הצלב לנדר עיניכם : 2 זאת בלבד חפצתי ללמד מכם האם מעשי התורה קבלתם את הרוח או משמוות האמונה : 3 האתם סכלים כל כך אשר החלותם ברוח ועתה תכלו בבשר : 4 היכולת סבלתם לrisk אם אמם אך לריק : 5 הנה המפיק לכם את הרוח ובעל בכם נברות הכי מעשי התורה הוא עשה אלה או משמוות האמונה : 6 כאשר האמין אברהם באליהם ותחשב לו לצדקה : 7 לעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם מהה : 8 והמקרא בראתו מראש כי האלים יצדיק את הגוים מותק האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בכך כל הגוים : 9 על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין : 10 כי בני מעשי התורה תחת הקללה הנה שנאמר אrror אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשותות אותם : 11 וגולוי הוא כי על ידי התורה לא יצדיק האדם לפני האלים כי צדיק באמונתו יחייה : 12 והتورה אינה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם והאדם וחי בהם : 13 המשיח פדנו מקללה התורה בהיוון לקללה בעדנו שנאמר קללה אליהם תלוי : 14 למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח ישוע על הגוים למען אשר נשא את הבטחת הרוח על ידי האמונה : 15 אхи לפני לא יפרנה איש נס לא יוסף עלייה דבר : 16 ותנה היא לא יפרנה איש נס לא יוסף עלייה דבר : 17 לאברהם נאמרו הבטחות ולזרעו ולא אמר ולזרעך כללו לרבים אלא כלפי דיטיקי אשר קימה האלים מואז וזו את אני אמר כי דיטיקי אשר קימה האלים מואז לימות המשיח לא תוכל התורה אשר בא אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אותה ו לבטל את הבטחה : 18 כי אם תבוא הנהלה מותק התורה לא תבוא עוד מותק הבטחה אבל את אברהם חנן האלים על ידי הבטחה : 19 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נספה

מה אהיה נרדף הלא או מבטל מכשול הצלב: 12 מי ידע ויכרתו המדיחים אתכם: 13 כי אתם אדו להדרות נקראותם ובלבך שלא ההיה חזרות תאה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה: 14 כי כל התורה כלולה במצבה אחת והיא אהבתך לרעך כמו: 15 אבל אם הנשכו והאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו: 16 והותני אמר התהלו כבוד ברוח ולא תמלאו את התאות הבשר: 17 כי הבשר מתואה הפק מן הרוח והרוח הפק מן הבשר ושניהם מתקוממים זה להזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר חפצטו: 18 ואם תנהנו על ידי הרוח או איןכם תהה תורה: 19 ונולאים הם בעלי הבשר אשר הם נאוף זנות טמאה זומה: 20 עובדות אלילים וכשופ איבות ומוצאות וקנאה ורנו מריבות מחלקות וכחות: 21 צדרות עין ושביבות דמים ושרון ווללות ודומיהן אשר אמר עליהם כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינהלו מלכות האלהים: 22 ופרי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחדס ואמונה: 23 וענוה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: 24 ואשר הם למשיח צלבו את ברעם עם כל תשוקתו ותאותיו: 25 אם נחיה ברוח נתהלך נם ברוח: 26 ולא נרדף אחריו כבוד שוא להכיעס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

6achi גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימתו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיוں נם אתה: 2 שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורה המשיח: 3 כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומחה את נפשו הוא מרומה: 4 אבל ייכון כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תחולתו ולא לנגד אחר: 5 כי כל איש את משאו ישא: 6 המלמד בדבר יהלך מכל טבו למילמדו: 7 אל תחתו לא יתן אליהם להattle בו כי מה שורע האדם אותו יקצץ: 8 הורע בברשו יקצר כליוון (א)meshios משברו והורע ברוח יקצר מן הרוח חי עולם: 9 ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפא: 10 לכן כאשר העת בידינו נעשה נא את הטוב עם כל אדם ובויתר עם בני אמונתנו: 11 ראו נא מה גדויל המכתב אשר כתבתי אליכם בידי: 12 החפצים להתדר בברש מカリחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: 13 כי נם הם הנמולים איןם שמרים את

אתי כמלך אליהם כמשיח יושע: 15 ועתה איך אשרכם כי מעד אני עליכם אשר אם יכלתם היותם עקרבים את עיניכם לחתן לי: 16 ועתה הנהתי לכט לאייב בדברי אמרת אליכם: 17 אינים מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מקנאים להם: 18 אבל טוב לנו תמיד לטובה ולא לבד בהיותו אצליכם: 19 בני אשר אני מחולל שנית עד כי יציר בכם המשיח: 20 אמנה חפצתי להוות עתה אצליכם לשנות את קול דברי כי נבוך אני בכם: 21 אמרו לי אתם החפצים להיות משבדים לתורה הלא שמעתם את תורה: 22 כי כחוב שהוא לאברם שני בניהם האחד מן האמה והשני מן החפשיה: 23 ואשר לאמה הוא נולד לפני הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה: 24 והדברים הם לדמי כי שתי הבריות תננה האחת מן הר סיני הילדה לעבדות והיא הגן: 25 כי הגן סיני הר בערב הוא והוא גנדי ירושלים של עתה כי היא בעבדות עם בניה: 26 אבל ירושלים של מעלה היא חפשיה והוא אם כלנו: 27 כי כחוב רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא כללה כי רבים בני שוממה מבני בעלה: 28 ואנחנו אחיה הננו כי יצחקبني הבהירה: 29 וכאשר הנולד לפני הבשר או היה רדף את הנולד לפני הרוח כן הוא נם עתה: 30 אבל הכתוב מה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא בני האמה בן האמה עם בן החפשיה: 31 על כן אחוי לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:

5 ועתה עמדנו נא בחירות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשבו להלכד בעל העבדות: 2 הנה אני פולוס אמר לכם כי אם תמולו לא יועליכם המשיח: 3 ומעד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחייב הוא לשמר את כל התורה: 4 גנורתם מן המשיח אתם המצדיקים בתורה נפלתם מן החסד: 5 כי אנחנו ברוח ניחל מותך האמונה לתקות הצדקה: 6 כי במשיח איננה נשחתת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באהבה: 7 הייטבם לרוץ מי חזק אתכם משמע אל האמת: 8 הפתוי היה איינו מأت הקרו אתכם: 9 מעת שאר מחמצז הווא את כל העסה: 10 מבטח אני בכם באדונן שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכבר אתכם ישא את ענו יהיה מי שיהיה: 11 ואני אחוי אם אכריז עוד המילה על

התורה אלּא רצונם שתמולו למען יתהלו בבריכם:
14 ואנכי חיללה מהתהלך זולתי בצלב אדני ישוע
המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם:¹⁵
כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אין נחבות כי
אם בריהה חדשה:¹⁶ וכל המהכלכים כפי השורה הזאת
שלום וرحמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים:¹⁷
עתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות הארון ישוע אני
נשא בנוחתי:¹⁸ חסד ישוע המשיח אדני יהי עם רוחכם
אחוי אמן:

אל-האפסים

ו¹⁶⁵ 3 ו גם אנחנו כלנו בתחום הלבנו לפנים בתאות הבשר לעשה חפצינו בשנו ומחשובינו ונדי אך בני רנו בטבענו כאשר בני אדם: 4 אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אותנו: 5 אחרי היותנו מותים בפשעים החנו עם המשיח בחסדנו נושענו: 6 ויעירנו אתו אף הוישבנו במרומים במשיח ישוע: 7 להראות בדרך הרים את נדלה عشر חסדו בטובתו לנו במשיח ישוע: ה¹⁶⁵ 8 כי בחסדנו נושענו על ידי האמונה ולא מידכם היהת זאת כי מטה אלהים היא: 9 לא מחוק המעשים של אל הילל איש: 10 כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכנין האלהים מקדם למען נתהילך בהם: 11 על כן זכרו כי אתם הנוגים בכשר הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה שודא מעשה ידים בכשר: 12 כי אתם בעת החיים הייתם בעלי משיח מזורים לעתת ישראל ונכרים לבירותו הבטחה באין תקוה ובאיין لكم אלהים בעולם: 13 ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מאי היותם קרובים ברם המשיח: 14 כי הוא שלומנו אשר עשה השנים לאחד והרס מוחצת הנדר: 15 בבטלו האיבה בברשו את תורה המצאות בנורוותיהם לכרא בנפשו את השנים לאיש אחד חדש יעש שלום: 16 וירצה את שנייהם בנויך אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמיהו בנפשו את האיבה: 17 ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים: 18 כי על ידו יש לשינו מבו ברוח אחד אל אבינו: 19 לכן איןכם עוד נרים ותושבים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אליהם: 20 בנויים על יסוד השילוחים והגבאים ויושע המשיח הוא אבן הפנה: 21 אשר חבר בו יחד הבניין כל עדי גיבת להיכל קדש ליהוה: 22 ובו נבנים נם אתם לחיות משכן אלהים ברוח:

3 בעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למענכם הנוגים: 2 כי אם שמעתם הנהנת חסד האלהים אשר נתן לי אליכם: 3 כי בחזון נלה לי הסוד אשר למעלה כתבי לכם במעט: 4 ובקראכם חוכלו להכיר בזאת את בינתו בסוד המשיח: 5 אשר ברורה הראשים לא נודע לבני אדם כאשר גנלה עתה לשילוחו הקדשים ולגביאו ברוח: 6 להיות הנוגים נם הם בני ירשטו וגונף אחר אותו וחבריו הבטחו במשיח על ידי הבשורה: 7

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: 2 חסד לכם ושלום מטה האלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 3 ברוך הוא האלהים ואני אדניינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומים במשיח: 4 כאשר בחר אותנו בו לפני מוסדות TABLE להיות קדשים ותמיימים לפניו באהבה: 5 יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו: 6 לתחלה כבוד חסדו אשר נתן לנו בידיו: 7 אשר בו לנו הפלדים בדמו וסלילת הפשעים קרב חסדו: 8 אשר השפיעו עליו בכל חכמה והשכל: 9 והודיעינו את סוד רצונו עצחו היוצזה בו: 10 על דבר הנהנותו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשמי הן מה שבארץ: 11 אשר נם לקחנו בו עצת חפזו: 12 לחיותנו לתחלה כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מז: 13 ואשר נם נטעים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם נם נהנתם ברוח ההבטחה רוח הקדש: 14 כי זה ערבון ירשותנו לפירות לו עם סגלה לתחלה כבודו: 15 בעבור זאת נם אני אחרי שמעי אמנתכם לאחד מחרותם בעבורכם בחורי אחים אתכם בתפלתי: 16 באדניינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדשים: 17 כי ייתן לכם אלהי אדניינו ישוע המשיח אבי הכבד את רוח החכמה והחzon לדעת אותו: 18 וירא עני לביבכם למען תדרעו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו בקדשים: 19 ואיזה הוא יתרון נדלת גבורהתו בנו המאמינים כפי פעולת עצת כחו: 20 אשר فعل במשיח בהעיר אותו מן המתים ווישבנו לימיינו במרומים: 21 ממעל לכל שרה ושלtan ונבורה וממשלה וכל הנקרא בשם לא לבד בעולם זהה כי אם נם בעולם הכא: ה¹⁶⁵ 22 ושת כל תחת רגליו ויתן אותו לראש על הכל אל העדה: 23 אשר היא נפו מלאה הממלא את הכל בכלל:

2 נם אתכם המתים לפנים בפשעים וחטאיכם: 2 אשר התהלהתם בהם לפי דור העולם הזה כרצון שר ממשלת האoir והוא הרוח הפעיל בעת לבני המרי: ה¹⁶⁵

המשיח: **13** עד כי נגעו כלנו לאחדות האמונה ורעות בן האלים כאיש אחד שלם לשעור קומה מלא המשיח: **14** ולא נניה עוד ילדים גנוזים ונדרפים בכל רוח הלמוד בתרמיות בני אדם ומוקשותם אשר שתו להתעות: **15** כי אם נדרב האמת באהבה ונדרלה בכל דבר לו למשיח שהוא בראש: **16** אשר ממננו כל הנוף בהיותו מרכוב ומדבק בכל חבר השמוש כפי מורת הפעלה הננתנה לכלابر ואבר ירבה ויונדל להשלמת בניינו באהבה: **17** והנה זאת אני אמר ומייד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כייתר הנויים החלכים בהבל שכלם: **18** חשבו הדעת ומזרים לחחי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טה מהשכיל לבכם: **19** אשר השמינו ויתנו את נפשם לזומה לעשות כל חועבה באהבתה הבצע: **20** ואתם לאן למדתם את המשיח: **21** אם אמם אותו שמעתם וכו' למדתם כפי האמת בישוע: **22** אשר תסרו מדריכיכם הראשנים ותפשו את האדם היישן הנשחת בתאות התרמיות: **23** ותת:red>חו ברוח שככלם: **24** ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת: **25** על כן הסירו מכם את השקך ודברו אמת איש רעהו כי אברים כלני ייחד איש לאיש: **26** רגנו ואל תחטא אל תשקע החמה על רגוזם: **27** נם לא התנו מקום לשטן: **28** מי שנגב אל יסף לנגב כי יגעו ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לחתת לאיש מחסור: **29** כל דבר נבול לא יצא מאפיקם כי אם הטוב והמורעל לבנות לפי ה策ך למען יתן חן לשמעיו: **30** ולא תעצבו את רוח הקדש של אליהם אשר נחתמתם בו אליו יום הגאלה: **31** כל מרירות וחמה ורגנו וצקה ונדרוף תסירו מכם עם כל הרשעה: **32** והיו טובים איש אל רעהו ורוח מנימ וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלים במשיח:

5 לכן לכט בדרכ האלים לבנים חביבים: **2** וזה ההלך באהבה כאשר נם המשיח אהב אתנו והקריב את נשנו בעדנו לקרבן וזכה לאלהם לרוח ניחוח: **3** אבל גנות וככל טמא ואהבת בצע כל יוצר בינוים כאשר נואה וקרושים: **4** נם לא נבול פה ורבבי סכלות ולעג אשר לא כהן כי אם קול תודה: **5** כי זאת ידע תדעו כי כל זהה וטמא ואהבת בצע שהוא עבר אליהם אין לו חלק ונחה במלכות המשיח והאלים: **6** אל ישיא איש אתכם להשלים את הקדשים למען גוף

אשר היהתי לה למשרת במונת חסר אלהים הננתנה ל- כפי פעולה נבורתו: **8** לי צער הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בנויים את עשר המשיח אשר לא יחקר: **9** ולהואיר עני כל מה היה הננתנה הסוד הנסתור מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח: **10** למען אשר תודע עתה על ידי ידו העדה לשרים לשלייטים אשר במרומיים חכמה אלהים המפלאה דתיכיה: **11** על פי עצת עולמים אשר יען במשיח ישוע אדנינו: **11** אשר פתחון פניו ממנה וקרבתנו בבטחה על יד אמוני: **13** בעבור זאת אבקש שלא תחחו בצרותי למענכם עין כי הוא תפארתכם: **14** על כן אכרעה על ברבי לאבי אדנינו ישוע המשיח: **15** אשר נקרא על שמו כל בית אבות שבשמי ושבארץ: **16** לתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בנבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי: **17** שישכן המשיח בלביכם באמונה והיותם משרשים ומיסדים באהבה: **18** למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמוק והגבגה: **19** וידעתם את אהבת המשיח הנעללה אשר יכול להרבות נמולו עליינו יותר מכל משאלוינו ומהשבותינו לפי הכח הפעיל בקרבנו: **21** לו הכבוד בקרב הקhal במשיח ישוע לדר ודר עד עולמי עולמים אמן: **22** *(g165)*

4 **לכן** אזהירכם אני האסור באדון להתהלך כאשר אתה לשמורתכם אשר נקראתם לה: **2** בכל נימוכות ענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה: **3** וושקו לשמר את אחדות הרוח בגנות השלום: **4** גוף אחד ורוח אחד כאשר נמך נקראות בתקות שמרתכם האחת: **5** אדון אחד אמונה אחת טבילה אחת: **6** אל ואב אחד לכל שהוא על כל וככל ובתוכך כלכם: **7** אבל לכל אחד ואחד ממנוןנן החסד כמדת מהנתה המשיח: **8** על כן הוא אומר עליה למורום שבה שי ויתן מתנות לאדם: **9** וועלה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לחתניות ארץ: **10** הירד הוא אשר נם עליה למעלה מכל השמים למען יملא את הכל: **11** והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נבאים ואת אלה מבשרים ואת אלה רעים ומילדים: **12** להשלים את הקדשים למען גוף

בדברי ריקבי בוגל' אלה חרונו אליהם בא על בני המרי: 7 על כן אל ידי חלקכם עמהם: 8 כי מלפנים היותם אל ארניכם לפי הבשר ביראה ורחת ובתם לבבכם כמו למשיח: 9 לא בעבדת מראה העין כמקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצון האלים בכל נפשם: 10 ועבדים בנפש חפזה את האדון ולא בני אדם: 11 וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמנו לו ארנינו אם עבר הוא או בן חורין: 12 ואתם האדנים ככה תעשו נם להם חדרלו מגערם וידעתם כי גם עלייכם יש אדון בשםיהם ואין לפניו משא פנים: 13 סוף דברachi חזקן באדרנינו ובכען נבורתו: 14 לבשו כל נשק אליהם למען תוכלו עמד נגד נגלי השטן: 15 כי לא עם בשר ודם מלחמתנו כי עם שרים ושליטים עם המשלים בחשכת העולם הזה עם הרוחות הרעות אשר במרומיים: 16 ^{(g) 165} ^(ה) 17 על כן אחזו בכל נשק אשר במרומיים: 18 ואל שחתרו מיין חכמיא לידי פריזות אליהם למען תוכלו לקום ביום הרע ולמלא צבאים ולעמדו: 19 עמדו נא חנורי מותנים באמות ומלבשים בשירין הצדך: 20 ורונגים מנעלות להיוותכם מוכנים לבשורת החלום: 21 ועל כל אלה חפשו את מןן האמונה אשר תוכלו לכבות בו את חצי הרשות הערים: 22 וחקחו את כובע היושעה וחרב הרוח שהוא דבר האלים: 23 והחפלו מיד בכל עת בתפלה ותחנונים ברוח וشكדו והתאמצו על זאת להעתיר תמיד עד כל הקדרים: 24 וגם בעדרי למען ינתן לי הדבר בפתחו פי להגיד בבחון את סוד הבשורה אשר אני ציר לה במוסרות: 25 למען אדרבר בה בבחנה כאשר מטל עלי לדבר: 26 ולמען אשר תדרו נם אטם את קרטוי ואת מעשי הנה את הכל יודיע אתכם טויכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן באדרנינו: 27 אשר לזאת שלחתיתו אליכם למען תדרו את קרצינו ולמען ינחים את לבבכם: 28 ההשלום לאחים והאהבה עם האמונה מאות האלים האב ומאות האדון ישוע המשיח: 29 החסד עם כל האחים את אדרנינו ישוע המשיח באהבה אשר לא תכלת אמן:

6 שמעו בנים אל הוריכם באדרנינו כי ארץ ישר הוא: 2 כבד את אביך ואת אמך זאת היא המוצאה הראשונה אשר לה הבהירה: 3 למען ייטב לך ולמען יאריכון ימיך על הארץ: 4 ואתם האבות אל תכעיסו את בנייכם כנפשו והאהבה היא תזהר ותירא את בעליה:

אל-הפיילפיים

בשובי לבוא אליכם: 27 רק חתנהנו כראוי לbsubורה המשיח למן אשען אשמע עלייכם אם בכווי לראותכם אם בהיותך רוחך כי קיימים אתם ברוח אחת ועזרים אתי בנפש אחת להלחם بعد אמונה הבשורה: 28 ואינכם חרדים מאומה מפני המתקוממים אשר זאת להם אוט לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלים היא: 29 כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם נם להחננותם בעדו: 30 כי נם لكم המלחמה אשר ראייתם כי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

2 אכן אם יש תוכחה במשיח אם תנחותו האהבה אם התהברות הרוח אם רחמים וחלמה: 2 השלימו נא את שמחתי בהיותם לכם לב אחד אהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד: 3 ולא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו: 4 כל אחד אל יdag לאשר לו לבדוק כי אם נם לאשר להבררו: 5 כי הרוח ההיא אשר היהת במשיח ההי נם בהם: 6 אשר אף כי היהת בדמויות האלים לא חשב לו לשכל היותו שווה לאלים: 7 כי אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבר וידמה לבני אדם ומצא בחוכנותו לבן אדם: 8 וושפלו את נפשו ויכנע עד מות עד מיתה הצליבה: 9 על כן נם האלים הנגיבו מادر יותן לו שם נעלמה על כל שם: 10 למן אשר בשם ישוע הכרע כל ברך אשר בשם וברץ ומתחת הארץ: 11 וכל לשון תורה כי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד האלים האב: 12 لكن חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא בלבד בהיותם כי עוד יתר עתה אשר אני רוחוק מכם תינעו בתשועת נפשותיכם ביראה ובברעה: 13 כי האלים הוא הפעל בהם נם לחפש נם לפועל כפי רצונו: 14 עשו כל דבר בלא תלנות ובלא מזומות: 15 למען תהיה נקיים וטהוריים בני אליהם לא מום בסתו רוד עקש ופתלタル אשר תארו בינהם כמאורת בעולם: 16 מחויקים בדבר החיקם לתחלה לי ביום המשיח אשר לא להנמנ רצתי ולא לריק גנעת: 17 אבל אם אסיך על זבח אמוןיכם ועבורתך הני שמח ונום שיש עם כלכם: 18 וככה שמחו אף אתם ושישו עמוד: 19 וקומיyi ביישוע אדניינו לשלח במחירה אליכם את טימותיכם למן תנוה דעתך בהודע לי דבר מעמדיכם: 20 כי זולתו אין אני

1 פולוס וטימותיכם עברדי המשיח ישוע אל כל הקדשים במשיח יושע אשר הם בפיילי עם הפקידים והশמשים: 2 חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישע המשיח: 3 אוריה לאלהוי מדוי וקרי אחכם: 4 ותמיד בכל תפלווי אתה בשמה بعد כלכם: 5 על התהברותכם אל הבשורה למנ הום הראשון ועד הנה: 6 ובטע אני כי המתחילה בכם המעשה הטוב נם יגמרנו עד יום ישוע המשיח: 7 כאשר ראוי לי לחשב ככח על כלכם בעבר שאתי אתכם בלבבי במוסרי ובצדיקי ובחזקוי את הבשורה באשר לכלכם חבירי בחסד: 8 כי האלים לי לעד אשר לכלכם נספתי באהבת ישוע המשיח: 9 ועל זאת מתפלל אני כי תרבה ותגדיל אהבתכם בהשכל ובכל דעת: 10 למן תבחןו את המבחנות והייתם זכרים ובלי מכשול עד יום המשיח: 11 מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד האלים ותהלתו: 12 והגנני מודיעיך אחי כי אשר מצאתי היותך לך ליתרון הבשורה: 13 עד אשר נגלי מוסרתו במשיח בכל שעדר המלך ולכל הנשארים: 14 ורב האחים אדניינו הושיבו אמי במוסרתו והתחזקו יותר בלבכם לדבר את הדבר בלי פחד: 15 הנה יש מנידים את המשיח מקנהה וריבת אגמי בלבך תזרע כי חשבים להוסיף צרה את המשיח לא בלב טהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי: 16 ואלה מהאהבה באשר הם ידעים כי נתנו לך להזכיר את הבשורה: 18 אך מה בכך הלא בכל אגמי בעיליה או באמת יגרד המשיח ואני הני שמה בזאת ונם אשמה: 19 כי יודע אני שההיה לי זאת לישועה בתהפלתכם ובצערת רוח ישוע המשיח: 20 ואוחיל ואקווה שלא אבוש בכל דבר כי אם בכלל בטחון כאשר מואז נם עתה יתנדל המשיח בגוףך אם בחיה אם במוותי: 21 כי המשיח הוא חי והמוות רוח לי: 22 אולם אם לחיות בבשר עוד יוסיף לי פרי עמלאי אין לי להגדר במא אחר: 23 כי משוך אני מן השנים נשפי אוחה להפטור ולהיותם המשיח כי זה המבחן: 24 אבל לעמד עוד בכשר צרייך יתר בעבורכם: 25 ואני בטח וידע כי אחר ואעמד עם כלכם יחד לאם אחים ולהndl שלחת אמונתיכם: 26 למן תרבה על ידי תhalbתכם במשיח ישוע

14 ואדריך את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריה של מעלה מאות האלים במשיח ישוע: 15 לכן מי שהוא בןנו כן ייחסב ואם תחשבו מוחשנה נס זאת גילה לכם האלים: 16 ורק נתהלך באשר הנגע עדרה במועל אחד יבלב אחד: 17 אхи היו חברי להלכים אחרי והביטו אל המתהלךים כן כאשר אנחנו מופת לכם: 18 כי רבים המתהלךים כן כאשר אנחנו מופת לכם: 19 כי רבים המתהלךים אשר עליהם אמרתי לכם פעמים הרבה ועתה נס בכבי אני אמר כי הם איבר צלב המשיח: 20 אשר אהירתם האברון אשר כرسم אליהם וכבודם בכשתם וקרבם הבלתי חלד: 21 כי אורחותנו בשםים היא ושם מוחכים אותנו למושיענו אדניינו ישוע המשיח: [Philippians 3:22] אשר יחליף את גוף שפלוותנו להיותו דומה לגוף כבודו כפי כה

יכלתו לבש הכל תחתיו:]

4 ועתה אחים החביבים והחמורים שמחתי ועתרת ראש עמדנו נא כן באדניינו חביבי: 2 את אהובודיה אני מזוהיר ואת סנטוני אני מזוהיר להיות לך אחד באדניינו: 3 ואותה חברי הנצמד לי באמות אף מפרק אני מבקש להיות להן לעזר אשר יגעו עמדי על הבשורה עם קלימים ועם שאר תמיци אשר שמותם יחד בספר החיים: 4 שמחו באדניינו בכל עת ועד הפעם אמר אני שמחו: 5 ענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא הארון: 6 אל תראו כי אם בתפללה ובתחנונים עם תודה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו: 7 ושולום אלהים הנשגב מכל שכל נצראת לבבכם ואת מהשבותיכם במשיח ישוע: 8 ובכן אחים כל אשר הוא אמת ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר שמו טוב כל מעשה צדק כל מעשה שבך על אלה תשים לבבכם: 9 אשר למדתם וקיבלתם ושמעתם וראייתם כי את אלה תשׂו ואלה השלם יהיה עמכם: 10 ואני שמחתי מאד באדניינו כי עתה הפעם החלפתם כה להשוו עלי וnom משניהם היותם עד כה אך לא עלתה בידיכם: 11 ולא ממחסור דבר כן כי למדתי להסתפק بما שיש לי: 12 ודעתו לענות אף ידעתי להותיר מחדך אני בכל עניין ואופן הן לשבעה הן לרעב הן להותיר הן להסר: 13 כל זאת אוכל בעוזת המשיח הנוטן כה בקרבי: 14 כי שכח אני את אשר מאחריו ואשתטח אל אשר לפני:

איש כלכבי אשר בלב שלם יdag לכם: 21 כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: 22 ואותו יעדתם כי בחון הוא אשר כבן העבר את אביו כי היה אליו בעבודת הבשורה: 23 ואתו אקווה לשלוח אליכם מהר כאשר אראה מה יהוה לי: 24 ובתחתי באדניינו אשר נס אובי אליכם במהרה: 25 ואחשב מן ה策ך לשלוח אליכם את אפרודיטוס אחי וערוי וחברי בצבא והוא שליחכם ומשרתי בצרבי: 26 יען היותו נכסף לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: 27 אמן חלה ונמ נטה למota אבל האליםرحم עלי ולא עלי בלבד כי נס עליرحم שלא יבוא עלי יגון על יגון: 28 שכן מהרתוי לשלוות אליכם למען תראחו ותשוכו לשמה ונס ימעט יגוני: 29 על כן קיבלו באדניינו בכל שמה והוקירות נשים כמו: 30 כי בעבר מעשה המשיח הניע עד מות ותקל נפשו בעינוי למען י מלא את אשר

חסרתם בשורתכם אותו:

3 ובכן אחים שמחו באדניינו הן לכחוב ולשנות כזאת אליכם עלי איןנו לטרח ולכם הוא להזוק: 2 וההרנו מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן החתוך: 3 כי אנחנו בני המילה העבדים את האלים ברוח ומחרפאים במשיח ישוע ואינו בטחיהם בבשר: 4 אף כי נס לי יש לבטה בבשר ואם ייחסב איש שיוכל לבטה בבשר הנה אני יותר ממנו: 5 אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל משפט בניימין עברי מן העברים: 6 לפי התורה פרוש בקאנטי רף את העדה ולפי צדקה התורה בלי שמי: 7 אך היתרנות האלה כלן חשבתי לי להסרנות למען המשיח: 8 ונום עודני חשב את כלן להסרון לעמת מעתה ידיעת ישוע המשיח אדני אשר בעבורו חסרתי את נשפי מכל אלה ואחשבם לסתור להריוח את המשיח ולהמצאו: 9 וולא תהיה לי צדקה תורת האלים באמונה: 10 לדעתו ואת גבורות תחיתו והתחברות עניינו ולהדרמות למותו: 11 להגיאו אם אוכל אל חזות המזומים: 12 לא כאלו השנויות כבר או כאלו השלמותי אבל אריך אולי אשג אשר נס השנינו המשיח ישוע: 13 אхи איןנו חשב כי כבר השנויות אך אחת דברתי כי שכח אני את אשר מאחריו ואשתטח אל אשר לפני:

וירדעתם נם אתם פילפאים כי בראשית הבשורה כצאי
מנקודוניא לא התחברה לי אחת מן הקהילות בעסק
משא ומתן כי אם בלבד : 16 כי גם בתסלאני
שלוחתם ל' את צרכי פעם ושתיים : 17 לא שאבקש את
המתן אך אבקש הפורי אשר ירבה בחשונכם : 18 ואני
קיבלו את הכל ויש לי די והותר ואני מלאתי ריח ניחח
בקבלי מידי אפרודיטוס את כל אשר שלוחתם זבח
ערב ורצוי לאליהם : 19 ואלה הוא יملא את כל צרככם
בעשר כבודו במשיח ישוע : 20 ולאליהם אבינו הכבוד
לעלמי עולמים אמן : (איאנ 165 g) 21 שאלו לשולם כל קדוש
במשיח ישוע האחים אשר עמדו שאלים לשולם : 22
כל הקדשים שאלים לשולם ובוותר אלה אשר מבית
הקייסר : 23 חסד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן :

אל-הקולסים

1

עתה הנני שמח בעוניי אשר אני סבל למענכם ואimilar
את ההסר ביסורי המשיח בברשי בעד נופו הוא העדה:
25 אשר היה לי למשחת כמי פקדת אלהים אשר נתנה
לי עליכם למלאת את דבר האלים: 26 את הסוד אשר
היה נסתר מועלמים ומדור וועת גנלה לקודשו:
היה נסתר מועלמים ומדור וועת גנלה לקודשו:
27 אשר רצח האלים לזרעיהם או זה הוא עשר
כבוד הסוד ההוא בנוי והוא המשיח אשר בכם אשר
הוא תקות הכהוב: 28 ואוthon משמעים אנחנו בהוכחה
כל איש ובילדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל
איש שלם במשיח ישוע: 29 ובזאת אף אני עמל ונלחם
כפי פעלה כחו הפעל כי בונורה:

2 הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על
אדותיכם ועל אדרות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא
ראו את פני בבשר: 2 למען ניחמו לבותם ונסחו יתד
באהבה ולכל עשר דעת נכוונה להשכיל סוד האלים
אבינו וסוד המשיח: 3 אשר צפונים בו כל אוצרות החכמה
והדעת: 4 וזה אמר אני לכם למען אשר לא יטעה אתכם
איש בשפט החקות: 5 כי גם אם בכשריאני רוחך מכמ
הנה ברוחיו אני אצלכם ואשמה בראתוי את תוכנותכם
ואמץ אמנונכם במשיח: 6 لكن כאשר קבלתם את המשיח
את ישוע אדינו כן נם התחלו בו: 7 משרשים ונכנים בו
וקימים באמונה כאשר למדתם ומרבבים בתודה בה: 8
זה הורו פן וילך איש אתכם שלל בפילוסופיה ובמדוח
ושא לפוי קבלת בני האדם ויסודות העולם ולא על פי
המשיח: 9 כי בו בוגשו שכן כל מלא האלהות וכו' אתם
نمלאים: 10 אשר הוא ראש כל שרה ושלtan: 11 וכו'
אתם גם נמולמים מילה שלא בידים בהפשטה נוף הבשר
חוותה היא מילת המשיח: 12 כי נקברתם אותו בטבילה
אף קמתם אותו בתהיה על ידי האמונה בגבורת אליהם
אשר העירו מן המתים: 13 גם אתם המתים בפשעים
ובערלה בשרכם היהיא או בסלול لكم את כל פשעיכם:
14 ויימחק את השטר המעד בנו בחקתו אשר היה לנגןנו
וישאהו מותכו ויתקעו בצלב: 15 ויפשט את הרシリ
והשליטים ויתגנם ביד רימה לראותם בהם יוילכם שלל
בנפשו: 16 על כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל
ומשקה או בעניין המועדים וראשי חדש ושבות: 17
אשר הם צל הדרברים העתידים לבא וגופם הוא במשיח:

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותois
אחיננו: 2 אל הקדשים והאחים האמנים במשיח אשר
הם בקולשא חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו
ואדינו ישוע המשיח: 3 גודה לאלהים אבי אדינו ישוע
המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם: 4
אחרי אשר שמענו אמוןתכם במשיח ישוע ואתבתכם אל
כל הקרים: 5 בעבור התקווה הצפונה לכם בשם
ונודעתם לכם מוקדם בדבר אמת הבשרה: 6 אשר באה
אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוככם
למן היום אשר שמעתם והכרתם באמצעות חסד אלהים:
7 כאשר למדתם מן אפפרס חביבנו החביב אשר הוא
משרת נאמן בעדכם למשיח: 8 והוא נם הודיע לנו את
האבותכם ברוח: 9 בעבור זאת גם אנחנו למין היום אשר
שמענו לאחר לנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלו
דעת רצון האלים בכל חכמה ותבונה רוחנית: 10
להתהלך כטוב בעיני האדון וככל רצונו ולעשות פרי
בכל מה כבודת כבודו לככל סבלנות וארך רוח עם
שינה: 12 ולחתה תורה לאבינו העשה לנו רואיים לחילק
נהחלת הקרים באור: 13 אשר הוא חילצנו מממשלה
החשך והעבירנו למלכות בן האבות: 14 אשר יש לנו בו
הפרדון בدمם סליחת החטאיהם: 15 והוא צלם האלים
הנעלם וכבוד כל נברא: 16 כי בו נברא כל אשר בשמי
ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות
וממשלות הן שרות וירושות הכל נברא על ידי ולמענהו:
17 והוא לפני הכל והכל קים בו: 18 והוא ראש נוף העדה
אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען היה הראושון
בכל: 19 כי כן היה הרצון לשכנן בו את כל המלאו:
20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום
בדם צלמו על ידו حق אשר בארץ אין אשר בשם
ונם אתם אשר היותם מלפנים מוזרים ואייבים בנטות
לבבכם אחריו המעשים הרעים: 22 עתה רצח אתכם
בנוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפני קדשים ובלי
mom ורפי: 23 אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא
תזעו מתחלת הבשרה אשר שמעתם ואשר נשמעה
לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס הויתי לה למשחת:

18 אל תנתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שלות רוח ועובדת מלאכים המהילך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח נואה על לא דבר משכל בשרו: 19 ואננו אחים בראש אשר מחבר ממנו כל הנוף ומאהו בצירוי ודבקו יגדל גדול אלהים: 20 לכן אם קתום עם המשיח לסדרת העולם ומה תשעמדו לחקים כאלו עדכם חיים בעולם: 21 אל תחחו אל תטעם אל תנע: 22 והם כלם לכליון בחשימים לפי מצות אנשים ולמודיהם: 23 הנראים כעין חכמה בעבודה בדיה מלכ' ובשפלה רוח ובעני הנוו הנוו שלא כהן רק להשביע הבשר:

4 אכן האנשים לנו לעבריכם היישר והשוודר כי נם אשר יש לכם אדרון בשמיים: 2 התמידו בתפללה וشكדו בה בתודה: 3 וחתפלו נם בעדרנו למען יפתח לנו האלים את שער הדביר לחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסודacci: 4 למען אשר אלה אתה כמשפט עלי לחות: 5 והתחלבו בחכמה עם אשר בחוץ והקירו את העת: 6 דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדרשו להשיב דבר לכל אדם: 7 את כל הקורתאות וידיעכם טויקוס האח החביב והמשרת הנאמן ועבד עמוית באדרון: 8 אשר לזאת שהיתהו אליוים למען ידע את דבריכם וינחם את לבבכם: 9 עם אוניסימוס האח הנאמן והחביב אשר הוא מכמ' המה יודיעו אתם את כל דברינו פה: 10 ארטשDESCOS השובי עמי יהוד שאל לשולמכם ומרוקס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו אם יבוא אליכם תקבלו: 11 ווישועenkra יוסטוס אשר הם מן המולדים אלה לברם מן העוזרים למלכות האלים היו לי לנחמה: 12 אפרנס אשר הוא מכמ' שאל לשולמכם משרות המשיח הנאבק בעדרם בתפלתו בכל עת למען העמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אלהים: 13 כי מעיד אני עליו כי קנאה גדרולה הוא מקנא لكم ולאנשי לודקיא ולאגשי הירופוליס: 14 לוקס הרופא החביב ודימס שאלם לשולמכם: 15 שאלו לשлом האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקלה אשר בכיתו: 16 ואחרי קראם את האנרגיה הזאת לפניכם עשו שתקרא נם בקהל לודקיאים ואת אשר לlodkia תקראה נם אתם: 17 ואמרו אל ארכפים שית לבך לעובדה אשר קבלתה באדרון

3 אכן אם קתום עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימיון האלים: 2 את אשר למעלה יהנה לבבכם לא את אשר בארץ: 3 כי מותם וחוויכם צפונים עם המשיח באלהים: 4 בעת הנלotta המשיח אשר הוא חייכם נם אתם הנלו עמו בכבוד: 5 על כן אלילים: 6 כי בinalg אלה בא חרון אליהם על בני חמרי: 7 אשר נם הלכתם בהם מלפנים בחיותם בתוכם: 8 אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרנו את הensus את הרשע את הגדרוף ואת דברי נבליה מפיים: 9 ואל תשקרו איש בעמיהו כי פשתחם את האדם היישן עם פעלוזו: 10 ולבשתם את האדם החדש המתהדר בדעתם כצלם בראו: 11 אשר אין שם יוני ויהודי אין מילה וערלה אין לעז וסקוטי אין עבר ובן חורין כי המשיח הוא הכל וככל: 12 אכן אתם כבחיורי האלים הקדושים והחביבים לבשו המון רחמים ונדריבות ונמיות רוח ועווה וארכ' אפים: 13 ותשאו איש את רעהו ותסלחו בהיותכם ריב איש עם אחיו כאשר המשיח סלח לכם כן תסלחו נם אתם: 14 ועל כל אלה לבשו האבה היא אגדת השלומות: 15 וישלט לבבכם שלום האלים אשר נקראות לו בנוף אחד וובחו תודה: 16 דבר האדרון ישבן בקרבכם בשפע רב בכל חכמה ותלמוד ותועדרו את נפשכם בטהילות ותשבות ושירות רוחניות ושיריו ליהוה בנעימה בלבבכם: 17 וכל אשר תעשו הן במליון הן בפועל עשו בשם האדרון ישות והודו לאלהים אבינו על ידי: 18 את הנשים הכוננה לבעליכן כראוי באדרונו: 19

למען תמלאנה: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס זכרו
את מוסרי החסד עמכם אמן:

1 סלוניים

למשא לאיש בברצנו בקרבתם את בשורת האלים:

10 עדים אתם ועד האלים כי בקדש ובצדק ובתמים
הינו עמכם המאמינים: 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו
זהרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו: 12 ונעד בכם
ללכת כראוי לפני האלים הקורא אתכם למלכותו
ולכבודו: 13 בעבר זאת נודה תמיד לאלים כי
אתם בקבלכם מתנו דבר שמותה האלים לא קבלתם
אותו לדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמות בדבר
האלים אשר הוא גם פועל בכם המאמינים: 14 כי אם
אחי הילכתם בעקביו קהילות האלים אשר בארץ יהודה
במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני
שבטכם כאשר סבלו נס המה על ידי היהודים: 15 אשר
אף הימתו את האדון ישוע ואת נבייהם ואותיהם רדף
ואינם טובים בעני אליהם ואיבים לכל אדם: 16 המנעים
אתנו מדבר אל הנזירים כי יושעו למען אשר יملאו את
חתאותם בכל עת וישג המחרון עד לכליה: 17 ואנחנו
אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב
השתדרנו ביתר לראות פניכם בתשוקה רבבה: 18 ועל
כן חפצנו לבוא אליכם אני פולס פעם ושתיים והשtan
עצרנו: 19 כי מי תקוינוומי שמחנהנו ועתרת הפארנהנו
הלא גם אתם לפני אדניינו ישוע המשיח בבואו: 20 אמנים

אתם כבודנו ושמחתנו:

3 ועל כן לא יכולנו עוד להתפרק ונוצע להוור לבדנו
באתינס: 2 ונשלח את טימותו אחינו ומשרתת האלים
ועזרנו בברורת המשיח לחוק ולהזהיר אתכם על דבר
אמונתכם: 3 שלא ימוט איש במצוקות האלה כי ידעתם
אף אתם כי לזאת יעדנו: 4 הלא כבד אמרנו אליכם
בחיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להחלץ כאשר נס
הה ואתם ידעתם: 5 ובבורך כן לא יכולנו עוד להתפרק
ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה
והיתה לrisk ניתנתנו: 6 ועתה כשוב אלינו טימותו
מאתכם ויבשר אותנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם
ואת אשר אתם זקרים אנחנו לטובה בכל עת וכספרים
לראותינו כאשר נס אנחנו נספים לכם: 7 או נחמנו
עליכםacho בכל צratherנו ולחפצנו על ידי אמונתכם: 8
כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדניינו: 9 כי מה נשיב
לאלים להודות לו בעבורכם על כל השמה אשר

1 פולוס וסלונוס וטימותו אל קהילת התסלוניים
באלים האב ובאדון ישוע המשיח חסד لكم ושלום
מאלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 2 נודה לאלים
על כלכם כל עת בחזיר אתכם בתפלותינו: 3 בזכרנו
תמיד לפני האלים אבינו את פעול אמונתכם ווינעת
אהבתכם וסבלנות תקוחתכם לאדניינו ישוע המשיח: 4 כי
ידענו אחי חבבי האלים את אשר נברחותם: 5 באשר
בשורתנו לא היתה לכם בדبور בלבד כי נס בגבורה
ובrhoח הקדש ובבדעת נאמנה מארך אשר ידעתם נס אתם
את אשר הינו בתוככם למענכם: 6 ואתם היותם הילכים
בקבותינו ובבקבות אדניינו בקבלכם את הדבר בתקו
ענין רם חמדות רוח הקדש: 7 עד הייתם מופת לכל
המאmins אשר במקדוניא ובאכיה: 8 כי מאתכם נשמע
קול דבר יהוה לא בלבד במקדוניא ואכיה כי אם בכל
מקום יצא אמונתכם באלים עד שאין לנו צורך לדבר
דבר: 9 כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואיך
פניהם מעבודת אלילים ושבתם לאלים לעבד את אל
חי ואmorti: 10 ולחחות לבנו מן השמים אשר העירו מן
המודים לשוע מצילנו מן החורון הבא:

2 כי אחים היכם ידעתם את מבואנו אליכם כי
לא היה לrisk: 2 אך אחרי אשר ענינו ולהרפות הינו
בפילפי כאשר ידעתם התזקנו באלהינו להגיד נס لكم
את הבשורה בנפטוליטם רבים: 3 כי תוכחתנו איננה
מתוך טעות וنم לא מתוך טמה ולא ברמיה: 4 כי
אם כאשר נחשנו נאמנים לאלים להפקיד בידינו את
הברורה בן נדרבר ולא כחפצים להיות רצויים לבני אדם
כי אם לאלים הבחן לבותנו: 5 כי מעולם לא דרבנו
בשפת חלות כאשר ידעתם וنم לא למען בצע בצע
האלים עד: 6 גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכל
ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתכבד כשליחיו
המשיח: 7 אבל הילכנו לאט בתוככם אמונה מפנקת
את בניה: 8 ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לחתה לכם לא
לבד את בשורת האלים כי נס את נשחתינו יען כי
הייתם חביכים עליינו: 9 הלא תזכירו אחי את יניעתנו
ואת תלאתנו אשר הינו عملים לילה ויום לבתוי היה

5 ועל דבר העתים והזמנים אין צורך לכתב אליהםachi: 2 חלא אף אתם יידעתם היטב כי יום יהוה כנוב בלילה כן בוא יבו: 3 כי בעת אמרם שלום ושלוחה יבא עליהם השבר פרעם כחבלים על ההר ולא יוכל להמלט: 4 אבל אתם אחוי אינכם בחשך שישיון אתכם היום כנוב: 5 אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: 6 לכן אל נרדם כמו האחרים כי אם נשקר וננוור: 7 כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתקרים משתקרים בלילה: 8 ואנחנו בני היום ננורא ונלבש את שידון האמונה והאהבה וככובע את תקות הישועה: 9 יען אשר לא יעדנו האלים לחרון כי אם לנהל את היישועה על ידי אדני ישוע המשיח: 10 אשר מת בעדרנו למען אם נשקר ואם נישן היה נחיה עמו יחד: 11 על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו באשר נם שעיתם: 12 והננו מבקשים מכם אחוי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם באדון ומוכחים אתם פעליהם ויהו שלם בינוים: 13 והננו מזהירים למען פועלם ויהו שלם בינוים: 14 והננו מזהירים אתם אחוי הוכיחו את הסוררים אמכו או רכי הלבב המכחו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: 15 וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדף בכל עת את הטוב הן לאיש איש מכם הן לכל אדם: 16 היו שמחים בכל עת: 17 התמידו בתפללה: 18 הודיע על הכל כי זה רצון האלים אליכם במשיח ישוע: 19 את הרוח והנפשם וגופם ישמר לכם קרשה שלמה וכל רוחכם אלהי השלום יקדש אתכם קרשה שלמה וכל רוחכם נאמן הקורא אתכם אשר נם יעשה: 20 את הנבאות לא תמאסו: 21 בחנו על דבר ובטוב אחוי: 22 התרחקו מכל הדומה לרע: 23 והוא נאמן דקורה אמת נסיך קדשו: 24 אוור הצללו בעדרנו: 25 שallow לשлом כל האחים בנשיקה הקדשה: 26 הני משביעכם באדון שתקרא האנרת חזות באוני כל האחים הקודשים: 28 חסד ישוע המשיח אדני עמכם :

שمحנו עליו לפני אלהינו: 10 לילה ויום מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מהשרי אמונייכם: 11 וזה האלים אבינו ואדני ישוע המשיח ישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם יתרה וויתיר האדון לאhabה איש את רעהו ולאhabה כל אדם כאשר נם אנחנו אהבים אתכם: 13 ויכונן את לבכם להיות תמים בקדשה לפניו אלהינו אבינו בכא ישוע המשיח אדניינו עם כל קדשו:

4 ועוד נבקש מכם אחוי ונזהיר אתכם באדני ישוע כי כאשר קבלתם מתנו איך לכם להתחלך ולמצאו חן בעיני האלים כן תסיפו וכן תרבו עוד: 2 כי ידעתם את המצוות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3 כי רצון האלים היא קדשכם אשר תתרחקו מן הונאות: 4 וידיע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר: 5 ולא בתאות זמה כדרך הגוים אשר אינם ידעים האלים: 6 ולא יפרץ איש ויונה את אחיו בעסק כי נוקם יהוה על כל זאת כאשר כבר אמרנו והעידנו לכם: 7 כי לא קרא אותנו האלים לטמא כי אם לקדשה: 8 על כן הבווה ואת לא אנשים הוא בווה כי אם את האלים אשר נם שם בקרבנו את רוח קדשו: 9 ועל אהבת האחים אין צורך לכתב אליכם הלא אף אתם למודר יהוה לאhabה איש את רעהו: 10 וגם עושים מכם אחוי אשר תסיפו ותרבו עוד: מקרונייא אך נבקש מכם אחוי אשר כרך בכל נו ותשתרלו לשבת בנהת ותעשו איש מלאכחו בעמל ידיכם כאשר צוינו אתכם: 12 למען תנתנו כהן עם אשר בחוץ ולא תצרכו לאדם: 13 ועל דבר הישנים אחוי לא נכח מכם דבר למען לא תעכבו כאחים אשר אין להם תקוה: 14 כי אם נאמין אשר מת ישוע וחיה כן יביא האלים על ידי ישוע נם את הישנים אתה: 15 כי את זאת נאמר לכם בדבר יהוה כי אנחנו החיים הנוטרים עד בא האדון לא נקדם את הישנים: 16 כי הוא האדון ירד מן השמיים בתרעוה בקול שר המלאכים ובשופר אליהם ואו יקומו ראשונה המתים במשיח: 17 אחריו כן אנחנו החיים הנשאים נלקח אתם יחדו בענין לקראת האדון לركיע ובכן נהיה תמיד עם האדון: 18 לכן נחמו זה את זה בדברים האלה:

2 סלוניים

באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת לחשוש:
ובכעבור זאת ישלח להם האלים מודחו שוא להאמון
בשקר : 12 למן ירנו כל אשר לא האמין באמות כי אם
רצו בעולה : 13 אבל אנחנו חביבים להודות לאלהם בכל
עת בעבורכםachi חבבי האדון אשר האלים בחר
בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונה האמת:
14 לזאת קרא אתכם כבשורתנו לנהלת כבוד אדנינו
ישוע המשיח : 15 لكنachi עמדו והחוויקו בקבלות אשר
למדתם אם בדברנו אם באגרתנו : 16 והוא אדנינו ישוע
המשיח ואלהינו אבינו אשר אהנו ויתן לנו בחסדו
נחמת עולם ותקוה טובה : (aiōnios g166) 17 והוא ינחים את
לבכם ויכונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

3 ועוד אוֹהֵחַ הַתְּפִלָּו בְּעַדְנוּ אֲשֶׁר יַרְאֵץ דָּבָר יְהוָה וַיַּכְבֵּד
כָּמוֹ נִם בְּקָרְבָּכֶם : 2 וְאַשְׁר נִצְלָל מִן הָנָשִׁים הַתְּعִימִים
וְהַדְּרִיעִים כִּי לֹא לְכָל אָדָם הַאֱמֹנוֹ : 3 אֲבָל נָאָמֵן הוּא
הָאָדוֹן אֲשֶׁר יְחֹזֵק אֶתְכֶם וַיִּשְׂמַרְכֶם מִן הַרְעָע : 4 וְאַנְחָנוּ
בְּתוֹחִים עַלְיכֶם בְּאָדָנִינוּ כִּי הַעֲשָׂו וְגַם הַוּסִיף לְעַשְׂתָּו
אַתְּ אֲשֶׁר נָצַח : 5 וְהָאָדוֹן הוּא יִשְׁרַא אֶת לְבָכֶם לְאַהֲבָת
הָאֱלֹהִים וְלְסְבָלוֹת הַמֶּשֶׁיחַ : 6 וְהַנְּנוּ מִצּוּזִים אֶתְכֶם אֲחִים
בְּשֵׁם אָדָנִינוּ יְשֻׁועַ הַמֶּשֶׁיחַ אֲשֶׁר תַּבְדֵּל מִכֶּל אֲחַ מַעֲקֵשׁ
דָּרְכֵיכֶם וְאַנְנוּ מַתְהַלֵּךְ עַל פִּי הַקְּבָلָה אֲשֶׁר קִבְּלָמָאָנוּ : 7
הַלְּאֵ יַדְעָתָם אָפֵף אַתְּ עַלְיכֶם לְהַתְהַלֵּךְ כְּמַנוּ כִּי לֹא
נָהָנָנוּ דָּרֵךְ מְעוֹת בְּתוֹכָכֶם : 8 גַּם לֹא אָכְלָנוּ לְחֵם אִישׁ תְּחֵם
כִּי בְּגִינְעָה וְתָלָא לִילָּה וַיּוֹם הַיּוֹנוּ עֲמָלִים לְבָלְתִי הַיּוֹת
לְאִישׁ מִכֶּם לְמַשָּׁא : 9 לֹא בַּעֲבוּר שָׁאן לֹנוּ הַרְשָׁתָה לְזֹאת
כִּי אָمַת תְּחִתָּנוּ אֲתָנוּ לְכֶם לְמוֹפֵת לְלִכְתָּב עַקְבּוֹתֵינוּ : 10 כִּי
גַּם בְּהַיּוֹתֵנוּ אַצְלָכֶם צוֹיְנוּ אֶתְכֶם לְאָמֵר מַיְלָא יִרְצָה
לְעַבְדֵד נִם אָכְלָל לְאַיְלָל : 11 כִּי שְׁמַעְנוּ שִׁישָׁ בְּכֶם אֲנָשִׁים
הַמַּעֲקִשִּׁים אֶת דָּרְכֵיכֶם וְאַנְסִים עַבְדִּים מַאֲמָה וּמַבְּלִים
מִיְמֵהֶם בְּהַבְּלִים : 12 וְאַנְשִׁים כָּאֵלָה נִצְחָה אָוֹתָם וּנְבַקֵּשׁ
מִמֶּם בְּאָדָנִינוּ יְשֻׁועַ הַמֶּשֶׁיחַ לְעַבְדֵד בְּנִחתָה לְמַעַן יַאֲכִלֵּת
לְחַמָּם : 13 וְאַתְּם אֲחֵי אֶל תַּלְאוּ בְּעַשְׂתָּה הַטּוֹב : 14 וְאַם לֹא
שְׁמַעְנָא אִישׁ אֲלֵיךְ בְּאֶנְרֶת הַזֹּאת אַתְּוּ תַּרְשְׁמוּ לְכֶם
וְאַל תַּחֲרְבוּ עִמוּ לְמַעַן יִבּוֹשׁ : 15 אָךְ לֹא כָּאֵיבָת הַחַשְׁבָּה
כִּי אָמַת תָּכוֹחַהוּ כָּאֵחַ : 16 וְהָאָדוֹן הַשְׁלָום הוּא יַתֵּן
לְכֶם אֶת הַשְׁלָום תְּמִיד וּבְכָל פְּנִים : 17 יְהִי הָאָדוֹן עַם
כָּלֶם : 18 שְׁאַלְתָּה הַשְׁלָום מִזְרַח אֲנִי פּוֹלָס וְהִיא הָאוֹת

1 פּוֹלָס וּסְלָנוֹס וּטְימָתוֹס אֶל קְהַלָּת הַתְּסִלְנוֹנִים
בְּאָלָהִים אֲבָינוּ וּבְאָדָנִינוּ יְשֻׁועַ הַמֶּשֶׁיחַ : 2 חַסְד לְכֶם
וּשְׁלֹום מִתְּאָלָהִים אֲבָינוּ וּבְאָדָנִינוּ יְשֻׁועַ הַמֶּשֶׁיחַ : 3 חַיִּים
אֲנָחָנוּ לְהַדּוֹת בְּכָל עַת לְאָלָהִים עַלְיכֶםachi כְּרָאוּ כִּי
אַמְנוֹתְכֶם נְדָלה מָאֵר וּרְבָה אַהֲבָת כָּלֶם אִישׁ לְרָעָהוּ :
4 עַד כִּי נִתְהַלֵּל בְּכֶם אָךְ אֲנָחָנוּ בְּקְהָלוֹת אָלָהִים עַל
סְכָלְנוֹתְכֶם וּעַל אַמְנוֹתְכֶם בְּכָל הַרְדִּיפּוֹת וּבְכָל הַלְּחֵץ
אֲשֶׁר סְבָלָתָם : 5 לְאוֹתָ צִדְקָת מִשְׁפָּט אָלָהִים לְמַעַן תִּמְצָא
צִדְקָתְהֶם : 6 בָּאוּמִים לְמִלְכֹות הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּעַבְרָה נִמְתָּנוּ : 7 בָּאֲשֶׁר
צִדְקָת הָאֱלֹהִים לְנִמְלֵל לְחֵץ לְחַצְצִים : 8 וּלְכָמִים הַנְּלָחִצִּים
רוּחָה אֲתָנוּ יְחִידָה בְּהַגְּלוֹת הָאָדוֹן יְשֻׁועַ מִן הַשָּׁמִים עַם
מְלָאֵיכִי עַזָּו : 8 בָּאֲשֶׁר לְהַבָּה לְהַשִּׁיב נִקְם לְאַשְׁר לֹא יִדְעַ
אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא שָׁמַעַו לְבִשּׁוֹרַת אָדָנִינוּ יְשֻׁועַ הַמֶּשֶׁיחַ : 9
גַּאוֹנוּ : (aiōnios g166) 10 בְּבָאו בַּיּוֹם הַהוּא לְחַכְבֵּד בְּקָדְשֵׁינוּ
וְלְהַתְּפִלָּא בְּכָל הַמְּאָמָנִים כִּי הַמְּאָמָנת לְעַדְתֵּנוּ אֲלֵיכֶם
וְלֹכַן נִמְתַּפְלֵל בְּעַדְכֶם בְּכָל עַת אֲשֶׁר יִתְן אֶתְכֶם
אֶלְהִינוּ רָאוּים אֶל אֲשֶׁר אַתְּ מִקְדָּאים וַיִּמְלָא בַּעַז כָּל
חַפְצָכֶם בְּטוּבָה וְכָל מְעָשָׂה אַמְנוֹתְכֶם : 12 לְמַעַן יִכְבּד בְּכֶם
שֵׁם יְשֻׁועַ אָדָנִינוּ וְאַתְּם הַכְּבָדוּ בְּוּ עַל פִּי חַסְד אֶלְהִינוּ
וּאָדָנִינוּ יְשֻׁועַ הַמֶּשֶׁיחַ :

2 וְהַנְּנוּ מַבְקָשִׁים מִכֶּםachi עַל אֲדֹתָ בֵּית אָדָנִינוּ יְשֻׁועַ
הַמֶּשֶׁיחַ וְאִסְפְּרָנוּ אַלְיוֹ : 2 אֲשֶׁר לֹא חַטְרָפְתָם פְּתָאָם
וְאַשְׁר לֹא תַּבְהַלֵּל לֹא בְּרוּחָ וְלֹא בְּדָבָר וְלֹא בְּאֶרֶת כָּמוֹ
שְׁלֹוחָ מִתְּאָנוּ כָּאֵלָה נִגְעַי יוֹם הַמֶּשֶׁיחַ : 3 אֲלֵיתָה אֶתְכֶם
אִישׁ בְּשֵׁם אָוֹפֵן כִּי לֹא יִבְא בְּטָרֵם יְהִי בְּרָאָשָׁונה הַמְּרָד
וְנִנְהָה אִישׁ הַחַטָּאה בְּן הַאָבָדָן : 4 הַמְּתֻקְנָם וְהַמְּתֻרָּם
עַל כָּל הַנְּקָרָא אֶל אוֹבְדָה עַד כִּי נִמְשָׁבֵב בְּהַיכְלָל
הָאֱלֹהִים כָּאֵלָה וְמִרְאָה אֲתָעֵדוּ כִּי אֲלָהִים הוּא : 5
הַלְּא תַּזְכְּרוּ כִּי בְּעוֹד הַיּוֹתֵר אֶתְכֶם דְּבָרְתִּי אֶלְהָ אֲלֵיכֶם
6 וְעַתָּה יַדְעָתָם מַה שִׁמְנָעָהוּ מִלְהָגְלָות בְּעַתָּה : 7 כִּי
סּוֹד הַרְשָׁעָה כָּבֵר הַחֲלָל לְפָעֵל רַק שִׁזְוּר מִתְּזַקְנָעָה
כִּי : 8 וְאוֹגַלְתָה נִגְעָה רְשָׁעָה אֲשֶׁר יִמְתַּחֲנוּ הָאָדוֹן בְּרוּחָ שְׁפָתִי
וַיִּשְׁבְּרִתָנוּ בְּהַפְּעָתָה בֵּיתוֹ : 9 אֲתָא אֲשֶׁר יִבְא כְּחֻקַּת הַשְּׁתִּין
בְּרַב כָּחָ וּבְאֶתֶּן וּבְמִופְתִּי שְׁקָר : 10 וּבְכָל מִרְמָתָה אַוְן

בכל האנרות כן אגבי כתוב:] (II Thessalonians 3:19)

חסד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן: [

2 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות
וחתנונים ובקשות ותודות بعد כל בני אדם: 2 بعد
המלכים וכל השליטים למען נחיה חי השקט ובטה
בכל חסידות וישר: 3 כי כן טוב ורצוי בעיני אליהם
מושיענו: 4 אשר חפצו שיוושנו כל בני האדם ינייעו
להכרת האמת: 5 כי אחד הוא אלהים ואחד הוא העם
בין אליהם ובין בין אדם הוא בן אדם המשיח ישע: 6
אשר נתן את נפשו כפר בעד כל זוatta העדות הבאה
בעתה: 7 אשר אני הפקתי לה לכרתו ולשליח אמת ani
אמר במשיח ולא אשקר מורה הגנים באמונה ובאמת: 8
לכן רצוני שיתחללו האנשים בכל מקום וישאו ידיהם
קדש בלי כעס ומרdon: 9 וכן נס הנשים תהיינה בתלבשת
נאה עם בשת פנים וצנויות לא במחלפות הראש לא
בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: 10 אלא כמו
שהוא הנון לנשים אשר בחרו להן יראת אליהם במעשים
טובים: 11 האשה תלמיד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני
נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנסה על הראש אלא
חרום: 13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חווה: 14 ואדם
לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשיא וتابא לידי
עברה: 15 אבל תושע בולדתתה בנים אם תעמדנה באמונה
ובאהבה ובקדשה עם הצנויות:

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתואה
מעשה טוב: 2 ופקיד העדרה צריך להיות איש אשר אין
בו דפי בעל אשה אחת مثل ברוחו צנע ונחמד לבירות
מכניס ארחים ומבחן ללמד ולא אהב יין ולא נהך להכחות
ולא בצע בצע רע: 3 כי אם אין לך כוות וולא בעל קטפה
ולא אהב כסף: 4 ויהי מנהיג את ביתו בטוב ומדריך
את בניו למשמעות בכל הישיר: 5 כי אם לא ידע איש
להנaging את ביתו איך יוכל לדאג לעדרת אליהם: 6
ואיל יהי תלמיד חדש לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ
המשtiny: 7 וזהו גם צריך לשם טוב לבו ויפל בדין
הקיים לעד והנעלם מעין והחכם לבדו לו הכבוד וההדר
לעלמי עולמים אמרן: 8 כי אם ישמרו את סוד האמונה
יהיו ישרים ולא מחליקו לשון ולא אהבים סבאין ולא
נטים אחריו בצע רע: 9 כי אם ישמרו את סוד האמונה
ברוח תורה: 10 ונם אלה יבחנו בראשונה ואחר כן
ישמשו אם אין בהם דפי: 11 וככה הנשים תהיינה ישרות
ולא מלשניות משלות ברוחן ונאמנות בכל: 12 המששים

1 פולוס שליח ישוע המשיח כמצוות האלים מושיענו
והאדון ישוע המשיח תקוינו: 2 אל טימותוס בני האמת
באמונה חסד וرحمות ושלום מאת אלהים אבינו והמשיח
ישוע אדניינו: 3 הנה בלכתי למקדוני באקשי מפרק
לשכת באפסוס למען תזיהיר מקצת אנשים שלא ירו
תורה זהה: 4 ולו ישמו לבם להנורות וללמודו תולדות
אין קץ המבאים יותר לשאלות מלבדנות בית אלהים
באמונה: 5 כי תכלית המצווה היא אהבהقلب טהור
וברוח טيبة ובאמונה לא צבואה: 6 יש אשר תעוז ממנה
ויפנו אחריו למודי תחו: 7 בחשבם להיות מורי תורה
ואינם מבנים מהם אמרים ומהם מוחלטים: 8 אבל
ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהג בה האדם כורתה:
9 בדעתו זאת כי חק לא הוושם בעבר הצדיק אלא
בעבר הסוררים והמורדים הרשעים והחטאיהם עשי ומזה
ונבליה מכוי אב ומכי אם ומרצחים: 10 זונים ושכבים את
זכר ונגבי נשפচים ונשכבים לשקר וככל מעשה הפק
מן הלוך הבריא: 11 כפי בשורת כבוד האל המברך
אשר פרקדה עלי: 12 והנני מודה לשיעור המשיח אדניינו
המאורני דיל כי חשבני נאמן ויישמעו למשרת לי: 13 או כי
אשר מלפניהם היתי מוגדר ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי
עשיתי מבלי דעתה בגין אמונה: 14 ויינדל עלי במאיד מאיד
חסד אדניינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן
הדבר וראו לחתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם
להושיע את החטאים אשר אנכי הנadol בהם: 16 ובעבור
זאת רחמתי למען אשר יראה ישוע המשיח כי בראשונה
את כל ארך רוחו להיותי למופת לכל אשר יבוא להאמין
בו לחזי עולם: 17 (αισωπios g166) ולמלך עולמים לאלהים
הקיים לעד והנעלם מעין והחכם לבדו לו הכבוד וההדר
לעלמי עולמים אמרן: 18 את המצווה הזאת
אני מצוק בני טימותוס כפי הנבאות הקדומות עלייך
שתלחם לפיהן המלחמה הטובה: 19 לאחzo באמונה:
ברוח הטובה אשר יש מסאים בה ותשבר אנית אמוןתם:
20 ומהם הומנויס ואלבנסדר אשר מסרחים לשטן למען
יוסרו לבתי נדף עוד:

טוב ורצוי לפני האלים: 5 אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחדיה שמה אלדים מבטחה ומהנהת בתפלות ובתנות לילה ווים: 6 אך המונגה מטה היא בחיה: 7 וואת תצוה למען תהיינה بلا דפי: 8 אבל מי שלא יפרנס את קרוبي וביתר את בני ביתו כפר באמונה והוא גורע אשר איןנו מאמין: 9 אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היהת אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על משינה הטעבים שנדרלה בנים והכנסה ארחים ירchner את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב: 11 אבל האלמנות הצערות אל התקבל כי בתנות יצרן את לבן מן המשיח חשכות הן להיות לאי: 12 וודין עליון כי בנדו באמנות הראשונה: 13 ועוד בהיותם עצלו למדו לשוטט מבית ולאל בלבד עצלות כי אף מפעפות ורדפות אחר חדשות ודברות את אשר לא יתכן: 14 על כן רצוני כי הצערות תהיינה לאיש ללחת בנים ולהנгин את בתיהן ולא להחת לאיב תאנה לחרפ: 15 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן: 16 בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעוזו אתן ולא תהיינה למשא על הקהיל כדי שיוכל להספיק אלה אשר הנה אלמנות באמת: 17 הזקנים המיטיבים לנחל ראים הם למשה כבוד וביתר העמלים בדבר ובהוראה: 18 כי הכתוב אמר לא תחמס שור בדישו והזקן בלתי אם על פי שניהם או שלשה עדים: 20 את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו גם الآחרים: 21 הנני מעד בך ננד האלים ואדני יושע המשיח וננד בחורי המלאכים אשר שמור תשמר את זאת בליך משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים: 22 אל תה נמהר בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתקף לחטאות אחרים שמר את נפשך בתהרה: 23 אל תרבה לשותה עוד מים כי אם קח מעט יין בעבר בטנק ואשר פעומים רבות חלה אתה: 24 ישبني אדם אשר חטאיהם גלויות ומקרימות לדין ויש מהם אשר הנה הלוות אחרים: 25 וככה נם המעשים הטעבים גלויים המה ואשר אינם כן לא יוכלו להסתיר:

6 כל אשר הם תחת על העברות יחשבו את ארניהם ראויים לכל כבוד למען לא יחולל שם האלים והלקה:

יהיו כל אחד בעלASA אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם: 13 כי המশימים הוטב יكون לעצם מעלה טובה ובcheinון רב באמנות המשיח ישוע: 14 זאת אני כתוב אליך ואcosa לבא אליך ב מהרה: 15 ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בכבוד האלים שהוא עדת אליהם חיים עמוד האמת ומכוונה: 16 ובודי גדור סוד החסידות אליהם נגלה בכבוד ברוח נראת למלאכים הנדר בנוים ונתקבל באמונה בעולם נעלם בכבוד:

4 אבל הרוח אמר בפירוש כי באחרית הימים יהיה אנשים אשר יסרו מן האמונה בפניהם אל הרוחות המטעות ואל תורה השדים: 2 דברי שקרים בחנפה ונכויים הם במידעת: 3 אסרים ללחות אש ומנעים ממעני מאכל אשר בראמ האלים שייאכלות בתורה המאמינים וידיע האמת: 4 כי כל בראית האלים טובות ואין דבר משקץ אםأكل בתודה: 5 כי יקדש בדבר אליהם לישוע המשיח מנDEL בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר לדבקת אחורי: 7 אך התרחק מוהנדות פסולות ובלوت והרגל עצמק בחסידות: 8 כי הרגל הנוגע יowie מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבחתה חי העולם הזה והעולם הבא: 9 נאמן הדבר הזה וראי על כל להתקבל: 10 כי ליאת אנחנו גם יגעים גם נעלמים על אשר הוחלנו לאלים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביתור למאmins: 11 זאת תצוה ותלמד: 12 אל יבוז איש בחוורותיך אך היה מופת למאmins בדיבורו במעשה באבבה ברוח באמונה ובתורה: 13 והוא שקד לקרות ולהוכיח ולהזרת עד כי אבא: 14 ואל תקל בעיניך מתנת החסד אשר בך הנתינה לך בנבואה עם סמיכת ידי הזקנים: 15 אלה תשית לך ובhem היה למען תראה הצלחה לכל: 16 שית לך לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשותך כן תושיע את נפשך ואת נפש השמיעים אליך:

5 אל תגער בזקן כי אם תזהירנו CAB לך ואת הצעריטים כאחים: 2 את הזקנים כאמות ואת הצערות כאחות ובכל טהרה: 3 כבד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: 4 וכי יהוו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו בראשונה לעשות חסר עם ביהם ולשלם נמול לאביהם כי זה הוא

2 ואלה אשר אדרניתם בני אמונה אל יקלו אתכם על היותם
אהים כי אם יעבדום בויהר בעבור כי מאמינים ואהובים
הם המשתדרלים לנמל חסד את זאת תלמוד ותצתה:
3 האיש אשר יורה תורה אחרת ולא עומד בדברים
הבריאים של אדרניתנו ישוע המשיח ובكلק החסידות: 4
נפשו עפה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות
ומחלקות מללים המבאים לידי קנאה ומרייבה וגנופים
וחשד רע: 5 וכוחיו הבלתי של אנשים נשחתי דעת ומחסרי
אמות השמים את החסידות לדבר בצע סור מאנשים
כאליה: 6 ואף אמנים יתרונן גROL היא החסידות עם לב
שמח בנורלו: 7 כי לא הбанנו מאומה לעולם בידוע שם
לא נוכל להוציא ממנה מאומה: 8 ועל כן אם יש לנו
מזון וכוסות נסתפקה בהם: 9 אבל המבקשים להעשיר
יפלו בנסיוון ובמקושים וברב תאות סבלות ומשחוות
המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון: 10 כי שרש
כל הרעות אהבת הכספי ויוש אשר ערנו לו ויסורו מן
האמונה ויעציבו את נפשם במכבים רבים: 11 ואתה
איש האלים ברוח לך מלאה ורדף צדקה וחסידות
ואמונה ואהבה וסבלנות וענווה: 12 הלחם המלחמה
הטובה של האמונה ואחו חי עולמים אשר נקראת להם
והודית הוראה יפה בפני עדים רבים: 13 (aiōnios g166) (aiōnios g166)
הנני מצוך נגד האלים המchia את כל ונגד המשיח ישוע
אשר העיד ההודאה היפה לפני פנטוס פילטוס: 14
כי שמר תשמר את המצויה באין שמן ודף עד הופעתה
המשיח ישוע אדרניתו: 15 אשר יראנה בעתה המברך
והשליט לבוד מלך המלכים ואדרני האדרנים: 16 אשר
הוא לברדו חי וקיים והוא הדר באור נשגב ואיש לא
ראחו ולא יוכל לרואנו ולז הכבוד ונכורת עולמים אמן:
17 את עשריו העולם וזה תוצאה שלא רום
לבכם נם לא יבטיח בעשר הבוגד כי אם באלים חיים
המספיק לנו די והותר לשבע: 18 (aiōn g165) (aiōn g165) טוב
וישירנו במעשים טובים לחת מהונם ולעזר לוזלתם: 19
ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעתיד שישינו את חייהם
העולם: 20 אתה טימוטיוס שמר את הפקרון
והתרחק מדברי הכל הפסולים ומון וכוחיו המדע תנקרא
כן בשקר: 21 אשר יש מהפאים בו ויתבעו מן האמונה:]
[(I Timothy 6:22) החסד עמד אמן:

2 טירמות

1

איש יצא לצבא לא יתרעב בעשקי החיים למען היה רצוי לשדר הצבא: 5 ונס א נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט: 6 האכר העבר הויא יאל ראשונה מפרי האדמה: 7 בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר: 8 זכרו תוכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתי: 9 אשר בעבורה אני נשא רעות עד למוסרות עשה על אבל דבר האלים איינו נאסר: 10 ועל כן אסבל את כל למען הבחרים למען ישינו נם המה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולם: (aiōnios g166) 11 נאמן הרבר הזה כי אם מתנו אותו נם אותו נהיה: 12 אם נסבל נם נמלך אותו ואם נזכר נם הוא ינכר אנתנו: 13 אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכך בעצמו לא יכול: 14 זה הוכך להם והעד לפני האדון שלא לעשך במחלה מילים אם אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים: 15 היה שקד להתייצב באמן לפני האלים וכפעל אשר לא ימוש המהלך על נכוון דבר האמות: 16 אבל תרחק מדברי הבלתי הפסולים כי יוסיפו הרבות רשות: 17 ושייחטם קרקב האכל סיבב אשר מהם הומנויס ופיטוטים: 18 אשר תענו מן האמת באמרים כי תחית המתים כבר היהת ויכלבלו אמונה קצת אנשים: 19 אך איתן הוא יסוד האלים וזה החומו ידע והוה את אשר לו ועד יסור מעול כל הקורא את שם המשיח: 20 כי בבית גדול לא kali זיה וכסף בלבד אלא גם של עז ושל חרש ומזה לבבוד ומהם לביזון: 21 והנה אם טהר איש את נפשו מלאה יהוה כליל לבוד מקדש ומושיע לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב: 22 ברוח לך אשר גותה הנערירים ודרף צדק ואמונה אהבה ושלום עם כל הקרים אל יהוה בלב טהור: 23 ותרחקן מן השאלות התפללות באין מוסר באשר תדע כי אך קטה מולדות הנה: 24 ועובד האדון לא תיקוטט אלא יהו נוח לכל ומפני ללמד וסבלן: 25 ומיסר בנימיות רוח את המתנגדים אולי יתן האלים בלבכם לשוב להכרת האמת: 26 ויעירו ממקשי הדשן אשר צדם בהם לרצונו:

3 זו זאת הדעת כי באחרית הימים יבוא עתים קשות: 2 כי יהיו האנשים אהבי עצמן ואהבי בצע וחולמים ונאים ומגדפים וממרם באוכחות וכפוי טובה ולא חסידים: 3 חסרי אהבה ובונדים ומלשינים ווולדים סבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחת ישוע המשיח: 4

לדרלטניה: (g165) 11 וליקס הוא לבודו עמד כי קח את מרקוס והביאהו אתק כ' יוציאר ל' למאד לעובדה: 12 את טופיקוס שלחתי לאפסוס: 13 את המטפהת שהנחתה בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתק בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגילות של קלף: 14 אלכסנדר הרש הנחתה עשה לי רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשו: 15 וכן אתה השמר לך ממוני כי מרוד מריה את דברינו: 16 בהחניצלותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזובני אל יחשב להם עון: 17 אבל האדון הוא עוזני וחוקן למן תשלם על ידי הבשרה וישמעו כל הנויים ואגצל מפי אריה: 18 וצילני האדון מכל מעשה רע ווישענו אל מלכותו שבשמיים לו הכבוד לעולמי עולמים אמרן: (g165) 19 שאל לשולם פריסקה ועקלס ובית אינספורוס: 20 ארטמוס נשאר בקורנותוס ואת טרופיפמוס הנחתי חוללה במילטוס: 21 חושה לבוא לפני הסתו אוכבולים ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשולם: 22 אדניינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן:

ואכרזים ושנאי טוב: 4 ומסרים ופחומים ונבחי רוח והלכים אחריו הענוגים יותר מהרי האלהים: 5 ואשר דמיון חסידות להם ומחייבים בכחה אתה סור מלאה: 6 כי יש בהם הבאים בלאת אל הבתים ושבים נשים טענות חטאיהם ונתעות בתקאות שנות: 7 הלמודות תמיד ולעולם איןין יכולות לבוא לידעית האמת: 8 כי כמו ניס וימבריס אשר קמו על משה כן נם אלה מתקונמים אל האמת אגשים אשר נשחתה דעתם ונמאסים בדבר האמונה: 9 אכן לא יוסיפו להצליח כי שנונים גילה לכל כאשר קרה נם את האנשים ההם: 10 אבל אתה הלכת אחרי בהוראה וכתנהגה ובברצון ובאמונה ובארך הרוח ובאהבה ובstellenות: 11 ובברדיות ובענויים אשר מצאו באגטוקיא ובאקוניא ובולסטרא ואלה הרדיות סבלתי ומכלן הצילני האדון: 12 וכן כל החפצים לחיות חי היסידות במשיח ישוע המה ירדפו: 13 ואנשים רעים וקסימים יוסיפו סרה מתחעים ונתעים: 14 אבל אתה עמד بما שלמרת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממן: 15 ומגעוריך ידעתי את כתבי הקודש היכלים להחכימך אל היושעה על ידי האמונה במשיח ישוע: 16 כי כל הכתוב נכתב ברוח אלהים נם מועיל להורת ולהוכחה ולישר וליסר בצדך: 17 למן אשר יהיה איש האלהים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

4 לכן אוי מעיד בך נגד האלהים וננד אדניינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים בהופעתו ובמלכותו: 2 הכרז את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכחה וגער והזהר בכל ארך רוח והוראה: 3 כי בוא תבא העת אשר לא יוכלו את הלקח הבריא כי אם כאוח נפשם יקבצו להם מורים לשעשוי אזנים: 4 ויטו אזנים מן האמת ויפנו אל ההגדות: 5 אבל אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת המבשר ומלא את שרוטך: 6 כי עתה זה אסר נסך ועת פטירתית הניעה: 7 המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצחה השלמות את האמונה שמרתי: 8 ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום ההוא יתגניו לי האדון השפט הצדיק ולא לאי לברדי כי נם לכל אהבי הופעתו: 9 חושה לבוא אליו בנהירה: 10 כי דים עזובני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקיס הילך לנגלטיא וטיטוס

צופיות היליכות ביתן וטבות ונכונות לבעליהן למען לא
יחלך דבר האלהים : 6 ככה תזהיר נס את הבחרים
שיהיו צניעים : ובכל דבר היה אתה למופת במעשים
טובים בהוראה צרופה ונחרדה : 8 ובדבר בריא ומום
אין בו למען יבוש המתוקם ולא מצא לדבר עליים
רע : 9 העברים יכנעו לאדריהם ויתרצו להם בכל דבר
ולא ימדו את דבריהם : 10 ולא ימעל מעלה כי אם יראו
כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לך אלהינו
מושיענו : 11 כי הופיע חסד אליהם להושיע את כל
בני האדם : 12 וליסר אהנו אשר נתעב הרשות ותאות
העולם ונחיה בעולם הזה בזנויות ובצדיק ובחסידות:
13 (αιōnios g165) ונחכה לתקוה המאושרת ולהופעת כבוד
אלינו הנדול ומושיענו ישוע המשיח : 14 אשר נתן את
נפשו בעדנו לנאלנו מכל על ולטהר לו עם סנהלה הוריין
במעשים טובים : 15 את אלה תדבר ותזהיר וחוכח בכל
חזק ואיש אל יבו לך :

3 זהכר את להכנע ולשמוע לשדים ולשלטונים ולהוות
נכונים לכל מעשה טוב : 2 ולבלתו גדר אדם ולהבדל
מריב ולהכריע לclf' זכות ולהתנהג בכל עונה לפני כל
אדם : 3 כי נאמנו היינו מ לפניהם חסרי דעת וסורדים
וחוטים ועבדים לתאות ולתשומות שנות ומתהלך
ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו : 4 אמנים
כאשר גנלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם : 5
או לא בנל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אהנו כי אם
מתוך חסרו על ידי טבילה התולדה השניה וחדרוש רוח
הקדש : 6 אשר שפך עליו למכביר על ידי ישוע המשיח
מושיענו : 7 למען נזרק בחסדו ונירש לפני התקווה את חי
העולם : 8 (αιōnios g166) נאמן הוא הדבר ורצה אני כי
תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים לאליהם
לעשק במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועל
לאדם : 9 אבל תרחק מן השאלות החפלות וממלודיו
תולדות ומן הקטנות ומחלקות בענייני החקים כי אין
בזה מועל והבל הנה : 10 ואיש החולק על האמונה
אם הזכח פעם ושודם שתה מעליו : וזה עלי כי איש כוה
איש תהפכו הוא וחותם בהרשיע את נפשו : 12 כאשר
אשר אליך את ארטמס או את טוקיקוס תמהר לבוא
אל לניקפليس כי גמרתי בלבי לשבת שם בימי הסתורו
בעליהן ולאحب את בניהן : 5 ולהיות צניעות וטהרות

1 פולוס עבר אליהם ושליח ישוע המשיח לפי אמונה
בחורי אלהים ודעת האמת אשר לחסידות : 2 עלי
תקות חי העולם אשר הבתיה לפני ימות עולם האל
אשר לא יشكر : 3 (αιōnios g166) ונולדה במועדו את דבריו
על ידי הקריה המפקדה בידי על פי מצות האלהים
מושיענו : 4 אל טיטוס בני האמתו לפי אמונה אחת חסר
ורחמים ושלם מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח
מושיענו : 5 לאאת עזובתך בקריטי למען תשלים את
החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך : 6
אם ימצא איש חם ובצל אשא אחת וייש לו בנים מאמנים
ואין עליהם טענת פריצות ואינם סורדים : 7 כי פקיד
העדת צדיק להיות איש תם כסוכן לאלהים לא עמד
על דעתו ולא רגון ולא אהב יין ולא בעל אנרכ ולא
נטה אחריו הבצע : 8 כי אם יהו מכנים ארכחים ואהב טוב
ונזען הצדיק וקדוש וכבש את יצרו : 9 ומחזיק בדבר
האנמן כפי ההוראה למען היה בכחו להזיר בלחץ
הבריא ולהזוכה את המריבים : 10 כי יש הרבה מרדים
מדברי הכל ומותעי נש וברשתם ממלויים : 11 אשר
סוכר יסכל בהם ההפכים בזום כלם בהזרותם דבריהם
לא כנים עקב בצע : 12 וכבר אמר אחד מהם נבאים
אשר בתוכם בני קרייטי כובים הם מעולם וחווית רעות
וכרים עצלים : 13 והעדות הזאת אמת היא ובverbן
תוכיהם תוכחה קשה למען יהו בראים באמונה : 14 ולא
ישימו לב אל הנדרות היהודים ואל מצות האנשים הסרים
מן האמת : 15 הן הכל טהור לטהורים אבל לנטראים
ולאינם מאמנים אין יהו טהור כי נטמא נס דעתם נס
רווחם : 16 אמרים מהה כי ידעו את האלים ובמעשיהם
 קופרים בו כי מתעבים וממרדים הם ולא יצליחו לכל
מעשה טוב :

2 אתה דבר את הנהה ללחץ הבריא : 2 שייהיו הוקנים
משלים בrhoחם ומכבדים וצניעים ובראים באמונה
ובאהבה ובסבלנות : 3 וכן הוקנות תהוי הנהנתן כאשר
נאוה לקדש לא תהיינה משלימות ולא נכבותות לסבואה יין
כי אם מלמדות טוב : 4 ומישרות את הצערות לאhab את
בעליהן ולאحب את בניהן : 5 ולהיות צניעות וטהרות

13 השתדל ללוות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר : 14 וילמדו גם אנשי עדרנו לעשך במעשים טובים לעזר בכל מהסור פן יהיה בלי פרוי : 15 כל אשר עמדינו שאלים לשלומך שאל לשлом האהבים אותנו באמונה החסד עם כלכם אמן :

אֶל-פִּילִימֹן

אֶל-פִּילִימֹן

1 פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותיס האח אל פילימון
החבר והוזע ארנתנו: 2 ואל אפיה אהובנה ואל ארכפוס
חבר מלחתני ואל הקלה אשר בביתך: 3 חסד
לכם ושלם מאת אלהים אבינו ואדינו יושע המשיח: 4
מודה אני לאלהי בכל עת בחוכרי אתה בתפלותיו: 5
אחרי שמעי אהבתך ואמונתך אשר ברך לאדני יושע
ולכל הקדושים: 6 למען אשר תאמץ התחרבות אמונהך
בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח: 7 כי שמחה
נדולה ונחמה יש לנו באhabתך באשר היה רוחה לمعין
הקדושים אחוי על ידיך: 8 לכן אף כי יש לי בטחון
רב במשיח לצותך את הרاوي לך הנגה בחרתי למען
האהבה להלחות את פניך: 9 כאשר הנה אני פולוס
איש ז肯 ועתה גם אסיר יושע המשיח: 10 אבקשה ממך
על בני אשר הולထיו במוסרי על אנטיסמוס: 11 אשר
מלפנים לא הועיל לך ועתה הוא להועיל גם לך נם לי
והשיבתו לך: 12 ואתה קבל נא אותו שהמא מעי: 13
חפצתי לעצר אותו אצלי שישרטני תחתיך במוסרות
הבשורה: 14 אבל בלא רצונך לא אבוי לעשות דבר
למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה: 15 כי
אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם:
(aiōnios g166) 16 ומעטה לא כעדר כי אם למעלה מעבר
כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך הן בبشر דין
באדרון: 17 והנה אם תהשבי לחבר לך תקבלנו כמוני:
18 ואם הרע לך בראבר או חיב הוא לך דבר חשבחו
לי: 19 אני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא אמר כי
אתה חיב לי גם אתה נפשך: 20 כן אחוי אהנה נא ממך
באדרון נחם נא את מעי באדרון: 21 בבטחוני כי חשמע לי
כתבתי לך וידע עני כי תעשה יותר מה שאמרתי:
22 ועם זה נמ חכין לי בית מלון כי אקווה אשר אתה
לכם על ידי חפלותיכם: 23 אפפרס האסור אליו במשיח
ישוע: 24 ומרקוס וארשטרכווס ודינמס ולוקס עורי שלדים
לשולם: 25 חסד יושע המשיח אדינו עם רוחכם Amen:

אל-העברים

אותו ראיינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות
למען אשר יטעם בחסר אליהם את המות بعد כלם:¹⁰
כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו
בנים רבים לכבוד להשלים בعونיהם את שר ישועתם: ¹¹
כי נס המקדש נס המקדשים כלם אחד הנה וועל כן לא
בוש מקרא להם אחיהם: ¹² באמרתו אספרה שמן לאחיו
בחור קгал האללה: ¹³ ועוד וקוטית לו עוד הנהanca
והילדים אשר נתן לי יהוה: ¹⁴ ווישן כי הילדים כלם
יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוום למען
אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלת המות
הוא השטן: ¹⁵ ולחותיר את אלה אשר מאימת המות היו
נתנים לעבדות כל ימי חייהם: ¹⁶ כי אמנים לא במלכים
החזק כי אם בזעם אברהם החזיק: ¹⁷ על כן היה עליו
להדרמות לאחיו בכל דבר למען אשר היה כהן נדול
רחמן ונאמן בעניינו אליהם לכפר על חטא העם: ¹⁸ כי
באשר הוא בעצמו ענה וננטסה יכול לעוזר את המנסים:

3 **לכן** אחוי הקודושים חבריהם לקרייה של מעלה הביטוי
אל השליח וככהן הדודינו הנדול אל המשיח ישוע: ²
אשר הוא נאמן לעשו כמו גם משה בכל ביתו: ³ כי
כבוד נדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית החשוב יותר
מן הבית: ⁴ כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא
האלים: ⁵ והן משה נאמן בכל ביתו עבור לעודות
העמדות להאמר: ⁶ אבל המשיח הוא הבן על ביתו
ואנחנו ביתו אם נחזק בבטחון ובתחלת התקווה ולא
נרפנה עד הকץ: ⁷ **לכן** כאמור רוח הקדש היום אם
בקלו תשמעו: ⁸ אבל תקשו לבכם כמוריבת כום מסה
במדבר: ⁹ אשר נסוני אבותיכם בהונני גם ראו פועל
ארבעים שנה: ¹⁰ **לכן** אקווט בדור ואמר עם תעיל בלב
הם והם לא ידעו דרכיכי: ¹¹ אשר נשבעתי באפי אם ייאוין
אל מנוחתי: ¹² ראו עתה אחוי פן יש באחד מכם לב רע
וחסר אמונה לסור מאליהם חיים: ¹³ אך הוכח תוכיחו
איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא
יקשה איש מכם את ליבו במדבריו פשע: ¹⁴ כי נחתברנו
למשיח אם נחזק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ:
¹⁵ כאשר נאמר היום אם בקהלו תשמעו אל תקשו לבכם
כמוריבת: ¹⁶ מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל
יצאי מצרים ביד משה: ¹⁷ ובכמי התקופת ארבעים שנה

1 **האלים** אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפניהם שנים
אל אבחינו ביד הנכאים דבר אלינו באחריות הימים
האהלה ביד בנו: ² אשר נתנו לירוש כל גשם עשה בירנו
את העולמות: ^(איא g165) **וזהו** זהר בכבודו וצלם ישועו
ונושא כל ברכבר גבורתו ואחריו עשו בונפשו תורה
חטאינו ישב למין הנדרלה במורומים: ⁴ ויגדל מאר מן
המלכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משליהם: ⁵
כי אל מי מן המלכים אמר מעולם בני אתה אני היום
ילדתיך ועוד אני אהה לו לאב והוא יהיה לי לבן: ⁶
ובחביבאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחו לו כל
מלךיהם אליהם: ⁷ הן על המלכים הוא אמר עשה
מלךיהם רוחות משרותיו אש להט: ⁸ אך על הבן אמר
כסאך אליהם עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: ^(איא g165)
9 **אהבתך** צדק ותשנא רשות על כן משחך אליהם
אליהיך שמן שנון מהבריך: ¹⁰ ועוד אתה אדרני לפנים
הארץ יסדה ומעשה ידריך שמיים: ¹¹ מהיה יאבדו אתה
תעמד וכולם כבנד יבלו: ¹² כלבוש תחליפם ויחליפו
ואתך הוא ושנותיך לא יתמו: ¹³ ואולמי מן המלכים
אמר מעלים שב לימי עד אשות אביך הדם לרנגליך:
¹⁴ הלא הם כלם רוחות הרשות שלוחים לעזרה بعد
העתידים לרשta את היישועה:

2 **לכן** אנחנו חיבים ביוטר להכין לבבנו אל אשר
שמננו פן ילו ויאבד ממנו: ² כי אם הדבר הנאמר על ידו
המלךים היה קיים וכל פשע ומורי נשא את ענש כמשפט:
³ אך נמלט אנחנו אם לאנשים לב לתשועה נדולה אשר
כזאת הנאמרה מתחלה בפי הארון ותקים לנו על ידי
שמיעיה: ⁴ וגם אליהם העיד עלייה באות ובמופתים
ובגבירותו שנות ובכחziel מרוח קדשו כרצונו: ⁵ כי
לא תחת רד המלכים שת את העולם הבא אשר אנחנו
מדברים עליו: ⁶ כי אם כאשר העיד האמור במקום אחד
מה אנוש כי תוכרנו ובן אדם כי תפקרנו: ⁷ ותחסרו
מעט מלאדים וכבוד והדר תעתרהו ותמשילו במעשי
ידיך: ⁸ ככל שתה תחת רנגליך הנה באשר שת כל תחתיו
לא השair דבר שלא תחתתו ועתה זה לא ראיינו עדין
כי כל הושת תחתיו: ⁹ אבל ישוע המכוסר מעט ממלכים

נדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היוםILDתיך : 6 כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי זך: 7 אשר בימי יהותו בברית הקוריב הפלות ותחנונים בצעקה נдолה ובבדעות לפני מי שיכל להוציאו ממות וויתחר לו מפני ראתו : 8 ואף כי היה הבן למד מענותו לשמעו : 9 ואחריו אשר השלם היה מציא השועה עולמים לכל שמעיו : 10 ויהאלהים קרא לו כהן נдол על דברתי מלכי זך: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במילין יען כי בכדו איזים: 12 כי תחת אשר היה ראיו לכם לפי ארך הזמן עקר ראיית דברי אלהים ונצרתכם לחלב ולא למאכל בריה: 13 כי כל אשר מאכלו חלב איינו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל : 14 אך לש萊מים המאכל הבריא אשר על פי ההרגיל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע:

6 על בעז בעת ראיית דבר המשיח נUNDER אל השלמות ולא נשוב לשית ישדי התשובה מעשי מות והאמונה באלהים: 2 ותורת התבליות וסמיית ידים ותחיה המתים והדין הנצחי : 3 ואית זאת העשה אם יתן האל: 4 כי אלה אשר גנה עליהם האור וטעמו ממתנת השמיים נתנו להם חלוקם ברוח הקדש: 5 וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא ימעלו מעל : 6 נמנעו מהתחדר עוד לתשובה כי צלבו להם מחרשת את הגשם היריד עליה למכבר 7 כי האדמה השותה את הגשם היריד עליה למכבר ומוציאה עשב טוב לעבריה תשא ברכה מאת האלהים: 8 ואשר תוכיא קוץ ודרדר נמASAה הוא וקרובה למאה וסופה להשרכ: 9 אמנים יידי מבקחים אנחנו בכם טבות מלאה וקרבות לישועה אף כי דברנו כאות: 10 כי האלהים לא יצוח צדק לשבח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשם שרתם ועודכם משרותם את הקדשים: 11 אבל חפצנו של אחד מכם נם ישקד שקוד להוכיח בשלמות התקווה עד הקרן: 12 שלא תעZOו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות: 13 כי בהבטחה אלהים את אברהם נשבע בנפש יען אשר אין נдол ממנו להשבע בו: 14 ויאמר

הלא בחתאים אשר נפלו פגיהם במדבר: 15 ולמי נשבע לבתו בא אל מנוחתו אם לא לסודרים: 16 ואנחנו ראים כי לא יכולו לבוא על אשר לא האמין:

4 על כן נראה נא בהמציא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכמם אחר פעמיו: 2 כי נם אלינו באה הבשרה כמו אליום אך לא הוועיל להם דבר המשועה מפני אשר לא התעורר באמונה ל舍מעים: 3 כי בא המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי אפילו אם יבאון אל מנוחתי אף כי ננמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם: 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו: 5 ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי: 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה מהה לא בא שם בעבר המרי: 7 لكن הוסיף לקבוע יום באמרו הום על ידי דור מקץ ימים רבים כמו שנאמר הום אם בקהל תשמעו אל תקשו לבבכם: 8 כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחריו זאת על יום אחר: 9 על כן נשarra ערד מנוחת שבת לעם אלהים: 10 כי הבא אל מנוחתו נם הווא שבת מללאכתו כמו האלהים משלו: 11 لكن נשקרה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והוא מורה כמוوهם: 12 כי דבר האלהים חי והוא ופעל גבורות וחדר מחרב פירות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובחון מהשבות ללב ומזומותיו: 13 וויאין כל נברא נסתר מנendo כי הכל חשוף ונגלי לעני בעל דברים שלנו: 14 ועתה בהיות לנו כהן ראנدول אשר עבר בשםים הוא ישוע בן האלהים נזיקה בהודאותנו: 15 כי אין לנו כהן נдол אשר לא יוכל להצער על חליינו כי אם המנסה בכל כמוניך בליך: 16 על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמציא חסד לעזרה בעתה:

5 כי כל כהן נдол הלקוח מותך בני אדם מפקר הוא בעבר בני אדם בעניינו אלהים להקריב מנהה וובח על החטאיהם: 2 והוא יכול לחמל על השגנים והחעים בהיותו נם הוא ידוע חל: 3 אשר על כן חיב להקריב על החטאיהם נם بعد העם נם בער נפשו: 4 ואת הנדרלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן: 5 כן נם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן

מלך צדק: (aiōn g165)

בשר ודם אלא על פי כח חיים בלבד נפקדים: 17 כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דבריו מלכי צדק: 18 בעבור כי המצווה הקדמת הוסרה בהיותה חולשה וקצתה יד מהועיל: 19 כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקומה תקופה טובת ממנה אשר נקרב על ידה לאלהים: 20 וכפי אשר לא היה זאת בלי שבועה: 21 כי המה נתנו בלי שבועה זה שבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחים אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: 22 נם הברית טוביה יותרה היא אשר ישוע ערבות אורה: 23 ושם נתנו בראותם מפני אשר המות לא הניחם להוחר בארץ: 24 אבל זה בעמדו לעולם יש לנו כהנה אשר לא עבר ממנו: 25 (aiōn g165) אשר על כן יוכל נם להושע בכל וכל את הננים על ידו לאלהים כי הוא תמיד להפוך בעדרם: 26 כי נואה לנו כהן כוה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאיהם ונשא מהশמיים: 27 אשר איןנו צרייך יום יום ככהנים הנדולים ההם לחקיריב בראשונה על החטאינו ואחריו כן על חטא העם כי זאת עשה בפעם אחת בחקריםו את גפשו: 28 כי התורה העמידה לכהנים נדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחריו התורה העמיד את הבן המושלם לעולם: (aiōn g165)

8 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימיין כסא הנבודה בשםים: 2 והוא משרת הקודש והמשן האמתי אשר כוננו אדרני ולא אדם: 3 כי כל כהן גדול הוא מפקד לחקיריב מנהחות וחכמים ועל כן צרייך שיהינה נזזה דבר לחקיריב: 4 והנה אלו היה הארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקירבים קרבנות לפני התורה: 5 ומכהנים לדמות וצל הדרברים שבשמיים בדברי יהוה אל משה בבאו לכליות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אורה בהר: 6 ועתה הוא קיבל שירות מעלה כפי מעלה הברית הנעה על ידו אשר הוקמה על הבתוחות טובות ויתרות: 7 כי אלו היהת הריאונה היהת תמיינה לא יבקש מקום לשניה: 8 כי כה אמר בהוכחה אתם הנה ימים בהם נאם יהוה וכורתית את בית ישראל ואת בית יהודת ברית חדשה: 9 לא כברית אשר כרתית את אבותם ביום החזקון בידם להוציאם מארץ מוצדים אשר המה הפרו את בריתו ואני בחלתי

כי בך אברך והרבה ארבה אתה: 15 כיahi בהאריך נשׁוּ השׁני את ההבטחה: 16 בני האדם ישבעו בנדול מהם והשׁבוועה להם קץ כל ערדור לקיום הדבר: 17 על כן כאשר רצה האלים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא השׁנה עצתו עבר אתה בשובעה: 18 למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חילילה לאלהים לשקר בסם יהיה לנו אשרנסנו עליו זרוו נדול לאחו בתקופה הנתונה לפניו: 19 אשר היא לנפשנו לעונין נכון וחזק ומגיע אל מבית לפרקת: 20 אשר בא שמה ישוע העבר לפניו וכי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק: (aiōn g165)

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברם בשובו מהכוות את המלכים ויברכו: 2 ואשר חילק לו אברם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועובד מלך שלם הוא מלך השלום: 3 באין אב באין אם באין יש ולמיו אין תחלה ולהחיי אין סוף כי אם נדמה לבן האלים הוא עומד בכהנתו לנצח: 4 ראו עתה מה נדול הוא אשר נם אברם אבינו נתן לו מעשר מראות הששל: 5 חן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חוק על פי התורה לחתת את המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברם: 6 ואשר איןנו מתייחס למיטחון הוא לך את המעשר מן אברם ויברך את אשר היהת לו ההבטחה: 7 והנה ננון הדבר כי הקטן יברך על ידי הנדול ממנו: 8 ופה בני אדם שימתו ל Kohanim את המעשר אבל שם לקחו מי שהועיד עליו כי הוא חי: 9 ויתחנן לומר כי נם לוי הלקח את המעשרות היה מעשר בעשר אברם: 10 כי עוד ביריך האב היה בצאת מלכי צדק לקראתו: 11 על כן אלו היהת שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צרייך לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרון: 12 כי בהשתנות הכהנה מן הצריך שתשתנה נם התורה: 13 כי אשר מדבר בו כזאת הוא משבט אחר אשר מועלם לא שרת איש ממנו את המזבח: 14 כי גלו לכל אשר אדרני זר מהיהודת מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: 15 ועוד יותר בדור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר: 16 אשר איןנו על פי חקיקת

נעשו תחת הברית הראשונה: (aiōnios g166) 16 כי במקום
шибיתו ציריך לדעת מות מקומה: 17 כי רק במוות
המת תוכן דתו ציריך ואינה בתקפה בעוד מוקמה בחיהים:
18 לכן גם הראשונה לא חנכה כלל: 19 כי ככלות
משה להניד לכל העם את כל המצוות כתורה לחק דין
הענלים והשערירים עם מים וחולעת שני אוזוב ווירק על
הספר ועל כל העם: 20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה
אליהם אליכם: 21 וכן הוה מן הדם על המשכן ועל כל
כל השרת: 22 וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה
ואין כפירה בעלי שפיכת דם: 23 לכן דמיון הדברים
שבשמיים צריכים להטהר באלה והדברים שבסמיים
בעצם צריכים להטהר בזבחים טובים מלאה: 24 כי
המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בדים שהוא רדק דמות
האמת כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו
את בני האלוהים: 25 אף לא לחקיר את נפשו פעמים
רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם
אחרים: 26 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות בפעם
רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים ננלה בפעם
אחד כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: (aiōnios g165) 27
וכאשר נזוז על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין:
28 כן קרב המשיח פעם אחת למען שאת חטא רבים
ופעם שנייה יראה בעלי חטא לישועה למחכים לו:

10 כי התורה בהיותה בה צל הטבות העתידות ולא
מראה עצם הדברים אין ביכולת להשלים את הקרבים
בקרבנותם הם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי
ולא זאת חדרלו מהכיבאים באשר המקורבים בהטהרתם
פעם אחת לא הייתה בהם עוד רגש חטאיהם: 3 אבל
שם הזורת החטאיהם שנה בשנה: 4 כי דם הפרים
והשעיריים לא יוכל להסיר חטאיהם: 5 ובעבור זאת אמר
בבואה לעולם זבח ומנחה לא חפצת נוף כוננת לי: 6
עליה וחטאה לא שאלת: 7 אז אמרתי הנה באתי במגלה
ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלハイ: 8 אחרי אמרו
למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת
אשר יקריבו אתכם על פי התורה: 9 אז אמר הנה באתי
לעשות רצונך אליו מעביר בזה את הראשונה למען
הקיים את השניה: 10 וברצון הזה מקרים אנחנו על
ידי הקרבת קרבן נוף ישוע המשיח בפעם אחת: 11 וכל

בם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית
ישראל אחריו הימים הימים נאם יהוה נתתי את תורה
בקרכם ועל לכם אכתבה והייתי להם לאלהים והמה
יהיו לי לעם: 11 וולא ילמדו עוד איש רעהו ואיש את
אחו לאמור דעו את יהוה כי יכולם יידעו אותו למקומם
ועוד נדולם: 12 כי אسلح לעונם ולהחטאתם ולפשעים
לא אזכור עוד: 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את
הראשונה ומה שהוא נושא ומוקון קרוב הוא אל קציו:

9 הנה נם לבירת הראשונה משפטיה העבדה ומקדש
ארציו: 2 כי חוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה
והשלוחן ומערכת הלוחם והוא נקרא קדרש: 3 ומבית
לפרקת השנית משכן הנקרא קדרש הקדשים: 4 אשר
לו מזבח הזהב לקטורת וארון הברית מצפה זהב כלו
ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרה
ולוחות הברית: 5 וממעל לו כרוב הכבוד הסכךם על
הכפרת לנדרך כעה על כל אחד מהם בפרט: 6 ואחריו
שהוכנו אלה ככה בא הכהנים תמיד אל המשכן החיצון
לעבד שם את עבודתם: 7 ואל המשכן אשר לפנים מהם
בא שמה הכהן הגדול לברכו פעם אחת בשנה לא בבבלי
הקדש מודיע בזאת כי לא ננלה הדרך אל הקדש כל
הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד: 9 וזה ממש על
העת הווה אשר בה מקרים מנהות זובחים אשר לא
יכולו להשלים את לבב העבר: 10 אך משפטינו הנה
עם המאכלות והמשקים והטבילות השונות אשר הוושמו
עד עת התקון: 11 אבל המשיח בבאו להוויה כהן נדול
לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעליה בנדלה
ושלמות אשר לא נשעה בדים כלומר אשר איןנו בכלל
הבריאה הזאת: 12 נם לא בא בדם שעיריים ונגלים אלא
בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקרש פנימה וימצא נאלת
עולם: (aiōnios g166) 13 כי אם דם הפרים והשעיריים ואפר
הפרה אשר יזהה על הטמאים יקדש לטהרת נופם: 14
אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח
נצח ובלוי מום יטהר לבכם ממעשי מות לعبد את
אליהם חיים: (aiōnios g166) 15 ובעבור זאת הוא נם סרسر
לבירת חדשה למען אשר יירשו המקרים את הבטהחת
נהחלת עולם אחרי אשר מות לפרדוט מן הפשעים אשר

רצחה נפשי בו: ³⁹ אמנים אנחנו איננו מן הנסוגים אחר
לאבדם כי אם מן המתאימים להצלת הנפש:

11 כי האמונה היא חסן הבטחון במקווה והוכחת
דברים לאנאים: וזהו נחל הابتות עדות: ³ באמונה
נבין כי העולמות נעשו בדבר האלים למען אשר יצא
הנראה מן הנעלמים: ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² באמונה הקרבן הבלתי
אליהם זבח טוב מוקין אשר היה לו עדות כי צדיק
הוא בהעד אליהם על מנחותיו ובבה עודנו מדבר אחריו
מותו: ⁵ באמונה לך חנוך לבתי ראותו המות ואינו
כי לך אותו אלהים והוועד עליו לפני הקלווה כי את
האלים התהלהך: ⁶ ובלי אמונה לא יוכל איש להיות
רצוי אל האלים כי כל הקרבן אליו ציריך להאמין כי
יש אליהם גמול הוא משב לדרשו: ⁷ באמונה בנה נח
ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אחרי אשר צוה
על דברים לא נראים עדין וירושע בה את העולם ויחי
ליירש הצדקה עקב האמונה: ⁸ באמונה שמע אברהם
אשר נקרא לרכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא
ירדע أنها יבוא: ⁹ באמונה היה נר בארץ ההבטחה כמו
בנכירה ושב באחים הוא יצחק ויעקב אשר ירשו עמו
ההבטחה היהיא: ¹⁰ כי חכמה לעיר אשר יסודתה באמונה
ובונה ומכוונה האלים: ¹¹ באמונה שרה נם היה קבלה
הכח להוציא ולהלד אחרי בלחמה כי חשבה לנאמן את
המבטיח: ¹² על כן מאחד אשר כמעט מת נופו יצאו
ככוכבי השמים לרבות כחול על שפת הום אשר לא יספר:
כפי אמונה מתחם כל אלה ולא השינו את ההבטחות רק
מרחוק ראו אותן ויבתוו וישמו לקדמתן וידרו כי גרים
הם ותושבים בארץ: ¹³ הלא המדברים כזאת יודיעו כי
הם מבקשי ארץ מושב: ¹⁴ ואם היה דעתם על הארץ
היהיא אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשוב אליה:
על כן נכספו למושב טוב ממן והוא בשמיים ועל כן
לא בוש האלים להקרא אלהיהם כי הכנין להם עיר:
באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נשא ועת
יחידו הקרבן המקבל את ההבטחות: ¹⁵ אשר נאמר
לו כי ביצחק יקרא לך זרע: ¹⁶ ויחסב בלבבו כי יכול
ויכל אלהים להחיות נם את המתים על כן נם השוב אליו
להיות למשל: ¹⁷ באמונה ברך יצחק את יעקב ואת עשו
וידבר על העתידות: ¹⁸ באמונה ברך יעקב את שני בני

כהן עמד יום יומ לשרה ומוסף פעמים רבות להקריב
את ה�建ות אשר לא יוכל לעולם להעביר החטאים:
12 אלום זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים יש
עד עולם לימין האלים: ¹⁹ וזכה יהכה עד כי יושטו
אבייו הדם לרנגלו: ²⁰ כי הוא בקרבן אחת השלים
לנצח את המקדשים: ²¹ ואף רוח הקדש מעיד לנו על
זה כי אחד אמרו: ²² זאת הברית אשר אכרת אתם
אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורה בקרבכם
ועל לכם אכתבה: ²³ ולעומם ולהחטאיהם לא אוצר עוד:
והנה באשר נשלחו החטאים אין עוד קרבן עלייהם: ²⁴
ועתה אני בהיות לנו בטהון דרך הקדש בדם ישוע:
דרך חדש וכי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו:
ובכהיות לנו כהן גדול על בית אליהם: ²⁵ נקרבה נא
בלבב שלם ובאמונה תמיימה מטהריהם בהיות לבבנו
מורוח רעה ורחוץ בשר במים טהורים: ²⁶ נחזיקה
בהוריות התקווה בל נמושט כי נאמן המבטיח: ²⁷ ונתקבינה
זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים:
ואל נזוב את כנאותנו כמנגן קצץ אנשים כי אם נוכח
איש את אהוי וביתור בראתכם כי קרוב היום: ²⁸ כי אם
נחתא בזדון אחרי איש קבלנו דעת האמת לא ישאר
עוד זבח קרבן לכפר על החטא: ²⁹ כי אם בעוטי הדין
הဟיר ואש קנאה אשר תאכל את הצרדים: ³⁰ חן איש
כי יפר תורה משה מות ימות בעלי חמלת על פי שנים
עדים או שלשה: ³¹ מה תהשבו כמה יגדל העש הראו
לدرמס ברגלו את בן האלים וחשב לחיל את דם הברית
אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: ³² כי ידענו
את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו:
מה נורא לנפל ביד אליהם חיים: ³³ אבל זכרו נא את
הימים הראשונים כי או אחרי או עיניכם נשאתם כבד
ענפים רביים: ³⁴ פעם בחוויתכם לדאי בחרפה ותונה פעם
בהתהף לאשר הניע אליהם כזאת: ³⁵ כי הצעערתם
על מוסרי ונולת רכושים סבלתם בשמהה מדעתכם
בנפשכם שיש לכם בשמיים קניין טוב ממן וקיים לעד:
לכן אל תשלייכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב:
כי צדיקים אתם לסלנותו למען תעשו רצון אליהם
ונשאთם את ההבטחה: ³⁶ כי עוד מעט רגע והבא יבא
לא אחר: ³⁷ הצדיק באמנותו יהיה ואם יסן אחר לו

לدم במלחמותכם עם החטא: 5 ותשכחו דבר הנחומיים המדבר אליכם כמו אל בניים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 6 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצה: 7 אם סבלים אתם מוסר דעויyiocab עם בניו בן מתנהן אליהם עמכם כיiah הבן אשר באבי לא ייסרנו: 8 אך אם תהיו בין מוסר אשר היה באביו לא ייסרנו: 9 ועוד אם אבותה מנתם כלם או מזוריים אתם ולא בניו: 10 ושוב אם אבותה בשרכנו היו מיסרים אותנו ונורא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה: 11 כי מה יסרו לנו טוב בעינייהם מעתים אבל זה להועיל למן היה לנו חלק בקדשתו: 12 וכל מוסר בעת עברו עליינו אינו שמהה בעיניינו כי אם גנון אולים באחריתו יתן פרוי שלום לצדקה למלאדים בו: 13 על כן חזקו ידים רפות וברכים כשלות: 14 ומعلن רגליך פלסו למן לא תהה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא: 15 רדפו את השלוום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את הארון: 16 והזהרו פן יש בכם איש מתרחק מחסד אלהים פן יוניעכם שרש פרה לענה ויתמוא בו רבים: 17 הלא ידעתם כי גם נמאש אחרי כן כאשר רצה לרשות את הברכה כי לא מצא מקום להטובה אף בקש אותה בדמעות: 18 כי לא באתם אל הדר נשמש ובער באש ולא על ענן וערפל וסערה: 19 ולא לקל שופר ולקל הדברים אשר שמעיו בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד: 20 כי לא יכולו לשאת את אשר צו ואמ בהמה תנע בהר סקל תקסל או יירה תורה בחצים: 21 וההמרה היה נורא עד מד מר ויאמר משה ינרטו וחדרתי: 22 כי אם באתם אל הדר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמי: 23 ואל עצרת רכבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשםיהם ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים הנשלימים: 24 ואיל ישוע סדר הרบรית החדרה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבעל: 25 لكن ראו פן תמאו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר עמהם בארץ אף אנחנו אם נמאן לשמע בקהל המדבר מן השמיים: 26 אשר קולו הרעיש או את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לבך את הארץ כי גם את השמיים: 27 וזה עוד אחת שאמר ממשמע חליפת הנרעשים אשר הם עושים למן יעדך אשר אינו נרעש:

12 **לכן** גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סכב לנו נשילכה ממנו כל טרח והחטא המקייף עליינו ונורצת בחוללה את המרוצחה הערכוה לפניו: 2 ובוניתה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר بعد השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבו החרפה וישב למן כסא האלים: 3 התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאיהם נדולה כזאת למן לא תיעפו ולא תינעו בנפשותיכם: 4 עדין לא עמדתם עד יוסף לפני מותו וישתחוו על הראש המתה: 22 באמונה הזכיר יוסף בקרב קני את יציאת בני ישראל ויצו על ארdot עצמותיו: 23 באמונה הצפינו את משה אבותוי שלשה יರחים אחריו הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: 24 באמונה מאן משה כאשר נדל לתקרא בן לבת פרעה: 25 ויבחר לסכל את עני עם אלהים מלחתungen לשעה בתענווי החטא: 26 בחשבו את חרפת המשיח לעשר גודל מאוצרות מצרים כי הבית אל הנמול: 27 באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחתמת המלך כי היה כרא אה אשר איןנו נראתה ויתחזק: 28 באמונה עשה את הפסח ונתנית הדרם למן אשר לא יגע המשחית בבכורייהם: 29 באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסزو מצרים נס מהה עברו בו וויטבכו: 30 באמונה נפלו חומות ירידיו אחרי הקיפו אותו שבעת ימים: 31 באמונה לא אבדה רחוב הזונה עם הסורדים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: 32 ומה אמר עוד הון תקצר לי העת אם אספר מעשי נדוען וברק ושמושן ופתח ודרד ושמואל והנביאים: 33 אשר באמונה כבשו מלכות ופעלו צדק והשנו הבטחות וסקרו פי ארויות: 34 וככוב נברות האש ונמלטו מפני החרב והתחזקו מחללים ועשו חיל במלחמה והפלו מותנות זרים: 35 נשים לקחו מתחיה את מותיהן ואחריהם רטשו בענינים ולא אבו לדחצ'ל למען יזכו לתחיה טובה ממנה: 36 מהם נסו בתעלולים ובמצות ונסמו לכבל ונסנו: 37 נסקלו באבני נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב ויונעו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעذر רעה ווינון: 38 אשר העולם לא היה כדי להם הם תעוז במדבר ובתרבים ובمعدות ובנקיקי הארץ: 39 וכן אלה אף הייתה להם העדות בוגל אמוןתם לא קבלו את ההבטחה: 40 למן אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טוביה יתרה:

והיה אם יבא ב Maherah אראה את פניכם : 24 שאלו לשולם כל מנהיגים ולשלום כל הקדושים בני ארץ איטליה שאלם לשולם : 25 החסד עם כלכם אמן :

לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוות נבאה נא בחרודה ונעבר בה את האלהים לרצון לו בצדניות וביראה : 29 כי אלהינו אש אכללה הוא :

13 אהבת האחים תעמד : 2 הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו מה מלאכים ולא ידעו : 3 זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר נם אתם כבשר : 4 האישות תזכיר בכל וערש יצועכם אל יהלל את הונים ואת המנאנפים ידין אלהים : 5 רחקו מהאהבת כסף ושםחו בחלקכם כי הוא אמר לא אරפק ולא אעזך : 6 על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעורי לאaira מה יעשה לי אדם : 7 זכרו את מנהיגיכם אשר הנידו לכם את דבר האלים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם : 8 ישוע המשיח נם תמול נם היום הוא **ואנו לעולמים** (g165) 9 אל תנעו בתורת שנות זורות אשר היה טוב לבני בחסד ולא בעוני מאכל אשר לא העולו למחולכים בהם : 10 יש לנו מזבח אשר אין רשיים לאכל מעליו משרותי המשכן : 11 כי הבהמות אשר הובא דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הנדרול גויתהן נשרפו מוחוץ למחנה : 12 בעבור זאת נם ישוע למען קדש ברומו את העם ענה מוחוץ לשער : 13 וכי נצאנה נא אליו אל מוחוץ למוחנה ונשא את חרפתו : 14 כי פה אין לנו עיר עמרת כי את העתידה אנחנו מבקשים : 15 לכן נקריב על ידו בכל עת זבח תורה לאלהים היא פרי שפטים המודות לשמו : 16 ואל תשכחו לנמל חסד ולחת לאבוניהם כי זבחים כאלה יערבו לאלהים : 17 שמעו אל מנהיגיכם והכנסו מפניהם כי שקרים הם על נפשיכם כתהדים לחת חשבון למיין יעשו זאת בשמה ולא באגהה כי זאת לא להויל לכם : 18 התפללו בעדרנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ לכלת דרך ישירה בכל : 19 ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם ב Maherah : 20 ואלהי השלם אשר ברם ברית עולם העלה מן המתים את ערעה הארץ הנדרול את ישע אדננו : 21 הוא ישלייכם בכל מעשה טוב לעשota רצונו בפועל בכם את הרצוי לפניו ביד ישע המשיח אשר לו הכבור לעולמי עולמים אמן : (aiōnios g166) 22 ואבקש מכם אхи שאנו דבר החוכחה כי כתבי אליכם בקצרה : 23 ודענו כי טימותיו אחינו יצא מבית האסורים

את היתומם והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי
מהלאת העולם:

2 אחוי אל ידי משא פנים באמונתכם ביישוע המשיח
אדנינו ארון המכבר: **2** כי אם יבוא איש לבית הכנסתכם
וטבחת זהב על ידיו והוא לבוש מכלול ו גם איש
ענין יבא שמה ובנדנו מטהף: **3** ופניהם אל הלבוש לבש
מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולענין אמרו
עמד שם או שב פה מתחת להדר רגלי: **4** הלא בזאת
נחלק לכם והנכם שפטים בעלי' מחשבות דעתות: **5**
שמעו אוחד האובי הלא בעני העולם הזה בחר האלים
להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיח
לאהבו: **6** ואתם הכלמות את העני הלא העשירים הם
העסקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בית דין: **7**
הלא הם המונדים את השם הטוב הנקרע עליהם: **8** הנה
בקומכם את המזויה המלחת על כלן כפי הכתוב ואhabat
לרדען כמוך תיטיבו לעשות: **9** אולם אם התשוא פנים
תחטאו במעשיכם והتورה תוכיחכם עיברים אותה: **10**
כי איש אשר יקיים את כל התורה ונכשל בדבר אחד
הוא אשם اسمם בכלם: **11** כי האמר לא תנאך גם הוא
אמר לא תרצח ולא אינך נאף ואתה רוצח היה נהית
לעבר התורה: **12** כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים
להשפט על פי תורה החירות: **13** כי אין חסד בדין
לאשר לא עשה חסד והחסר יתנאך על הדין: **14** אחוי
אין עמו: **15** הוא בחפיצו ילד ואותנו בדבר האמת להיוונו
כמו דראשית בכורי יזרורי: **16** על זאת אחוי האובי ידי כל
עירם ובחסר לחם יומם: **17** וכך יאמיר אליהם
לכו לשлом והתחממו ושבעו ולא תנתנו להם די מחסור
וגופם מה תועיל זאת: **18** ככה נם האמונה אם אין בה
מעשים מטה היא בעצמה: **19** אך יאמר איש אתה יש לך
אמונה ואני יש לי מעשים הראי נא את אמוןיך מתווך
מעשיך ואני אראך מתווך מעשי את אמוני: **20** אתה מאמין
כי האלים אחד הוא הטיבות נם השדים מאמינים בו
ורעים: **21** אתה איש בער התהפי לדעת כי האמונה
בכלי מעשים מטה היא: **22** אברהם אבינו הלא במעשהיו
nidk בעהלתו את יצחק בן על המזבח: **23** הנה ראה כי
הייתה האמונה עורת למשיו ומtower המעשים השלמה
האמונה: **24** וימלא הכתוב האמור והאמון אברהם ביהוה

1 יעקב עבר אלהים ואדרנוו ישוע המשיח של לשלום
שנים עשר השבטים הנפוצים: **2** אך לשמה חשבו לכם
אחו כאשר TABO נסינותו שונין: **3** בדעתכם כי בchan
אמונתכם מביא לידי סבלנות: **4** וחשבלנות שלמה תהיה
בפועל להיוותכם שלמים ותמיימים ולא חהשו כל דבר:
5 ואיש מכם כי ייחס חכמה יבקש מהאלים הנוטן
לכל בנידבה ובאי נערחה ותנתן לך: **6** רק יבקש באמונה
ובבלתי ספק כי בעל ספק דומה לילוי הים הסער והנרש:
7 וזה איש הווה אל ידמה בנפשו כי יש דבר מאת יהוה:
8 איש אשר חלק לו הפכף הוא בכל דרכיו: **9** אבל האח
השלל יתહל בرومאות: **10** והעשר יתרה לשללו
כי עבר צץ החצר: **11** כי זורח המשם בחמותו וייבש
את החצר ויבל ציצו וחסר מראהו אבד כי בול העשר
בhalbichotvo: **12** אשרי איש העמד בניסינו כי כאשר
נבחן ישא עטרת החים אשר הבטיח יהוה לאהבו:
13 אל אמר המנסה האלים נסני כי האלים איינו מנסה
ברע והוא לא נסנה איש: **14** כי אם ינסה כל איש בתאות
נפשו אשר תסיתחו ותפתחו: **15** ואחריו כן הרה התאות
ותלד חטא והחטא כי נשלם יוילד את המתות: **16** אל
תתעו אחוי אהובי: **17** כל מתנה טובה וכל מנהה שלמה
תרד מועל מאת אבי האורות אשר חולוף וכל צל שני
אין עמו: **18** הוא בחפיצו ילד ואותנו בדבר האמת להיוונו
כמו דראשית בכורי יזרורי: **19** על זאת אחוי האובי ידי כל
איש מהDIR לשמע קשה לדבר וקשה לכעס: **20** כי כעס
אדם לא יפעל צדקת אליהם: **21** לכן הסירו מעלייכם
כל טנו ותרבות רעה וקובלו בעוניה את הדבר הנטווע
בכם אשר יכול להושיע את נפשיכם: **22** והיו עשי הדבר
ולא שמעו בלבד לרמות את נפשיכם: **23** כי איש אשר
רק שמע את הדבר ולא עשה נמשל לאיש מבית את
תאר הוותו במראה: **24** כי הביט אל מראתו וילך לו
וברגע שכח מה תארו: **25** אבל המשקוף בתורה השלמה
תורת החירות ומוחיק בה אשר איינו שמע ושכח כי אם
עשה בפועל אשרי האיש הווה במשחו: **26** איש מכם אם
ידמה להיוות עבר אלהים ואיינו שם רсан לשלנו כי אם
מתעה הוא את לבבו עברתו אך לrisk תיהה: **27** זאת
העובדת הטהורה והבראה לפני האלים אבינו לבקר

לכם יען אשר לא התפלתתם: 3 הן אתם מבקשים
ואינכם מקבלים על אשר תתפללו ברעיה למען תבלו
בתחאותיכם: 4 הנה פים והמנפות הלא יעדות כי אהבת
העולם איבת אליהם היא ועתה החפש לחיות אהב
העולם והוא איב לאליהם: 5 או התדמו בנפשכם כי
לריך אמר הכתוב בקנאה יתאהו לרוח השcn בקרבונו:
6 ונוג נגיד לחתן ען כלן אומר אלהים לילצים
ולענוים יתן חן: 7 لكن הכנעו לאלהים החיצבו ננד
השtan ויברא מפניכם: 8 קרבו לאלהים וקרב אליהם
רחצו ידיכם החטאים טהרו לבכם חלקו הלבב: 9
חטענו והחאבלו ובכו שהקכם יהפך לאבל ושמחתכם
לגנון: 10 הכנעו לפניו יהוה והוא ירים אתכם: 11 אхи אל
חרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו
הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדרין את
התורה איןך עשה התורה כי אם שפטה: 12 אחד הוא
המחוקק אשר יכול להושיע ולאבד ומיא אתה כי תדרין את
עמיתך: 13 היו האמורים נלכה היום ומחר לעיר פלונית
אלמניות געשה שם שנה אחת לשחר בה ולחרבות רוח:
14 ולא תדרעו מה ילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם
אשר נראה כמעט רגע ולאחר כליה וילך: 15 תחת אשר
האמרו אם ירצה יהוה ונזהה געשה כזה וכזה: 16 עתה
תתגאו בפחדותכם וכל נואה אשר כואת רעה היא: 17
לכן היודע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא:

5 היו העשירים בכו והיללו על הצרות אשר TABANA
עליכם: 2 עשרכם בלה ובגדייכם אכלם עש: 3 והבכם
וכספכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעודות
ואכלת כמו אש את בשרכם אצרתם לכם אוצרות בקץ
הימים: 4 הנה שכר הפעלים אספי קציר שידתיכם אשר
עשקתם צעק עלייכם וצעקת הקוצרים באה באזני יהוה
צבאות: 5 התעדנתם בארץ והחוננתם והשמנתם את
לבכם כמו ליום טבהה: 6 הרשעתם והמתמת את הצדיק
והוא גענה לא יפתח פיו: 7 לכן אхи דמו והוחילו עד בוא
האדון הנה האcer מחה לטוב תבאות האדרמה בהוחילו
כי ירד עלייה נשם יורה ומלקוש: 8 כן הוחילו גם אתם
ואמצו ללבכם כי קרוב האדון לבא: 9 אхи אל תחאנו
איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח: 10 אхи
הנביים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת

וחשב לו לזרקה ויקרא אהב יהוה: 24 הנכם ראים
כי במשעים יצדך האיש ולא באמונה בלבד: 25 וכן גם
רחב הווינה הלא נצדקה במשעים באספה את המלכים
אל ביתה ותשלחם בדרך אחר: 26 כי כאשר הנוף בלי
נסמה מה הוא כן גם האמונה בלי מעשים מטה היא:

3achi אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי
בזאת נכבר עליינו את הדין: 2 כי כלנו מרים להכשל
ואשר לא יכשל בדברו הוא איש תמים וביכולתו לשום
רשן גם לכל גוף: 3 הנה בפי הסוסים נשים את הרسن
למען אשר ישמעו לנו ונהנו בו את כל גויהם: 4 והנה
האניות אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהודים ינוג
אתן משוט קטן אל כל אשר יחפש החבל כו גם הלשון
אבר קטן היא ונולדות תדבר: 5 ראה מה נдол העיר ואש
קטנה תעירנו נם הלשון אש היא עולם מלא עולה: 6 כן
הלשון נצבת בין אברינו המנאלת את כל הנוף ומלחתה
את נלגל הויתנו והיא להויטה באש ניהנים: 7 Geenna g1067
כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכש ונקבשים
הם על ידו מין האדים: 8 אבל הלשון אין אדם יכול
לבבשה אין מעazor לרעה הזאת וסם המוות מלאה: 9 בה
נברך את האלים אבינו ובבה נקל אל האנשים העשויים
בצלם אליהם: 10 מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן
לא יעשהahi: 11 היביע המעין מותקים ומורים ממוצא
אחד: 12 אхи היוכל עץ התאנה להוציא זיתים או התוכל
הנפן להוציא תאנים כן גם מעין אחד לא יכול נבע מים
מלחים ומותקים: 13 מי בכם חכם ונבון וראה בדרכו
הטובה את מעשו בענות החכמה: 14 ואם קנאה מרה
ומריבה בלבבכם אל תתחללו ואל תשקרו באמת: 15
אין זאת החכמה הירידת ממעל כי אם חכמת אדרמה היא
וחכמת היוצר והשדים: 16 כי במקומות קנאה ומריבה שם
מוחומה וכל מעשה רע: 17 אבל החכמה אשר ממעל
בראונה גנואה היא אף אהבת שלום ומכערת לכה
זכות ואיננה עמדת על דעתה ומלאה רחמים ופרי טוב
בלא לב ובלב ובלי חנפה: 18 ופרי הצדקה בשלום יורע
לעשוי השלום:

4 MAIN המלחמות והמלחינים אשר ביןיכם הלא מתח
התאות המתגרות באבריכם: 2 אתם מתחאים ואין לכם
תרצחו ותקנו והשיג לא תשינו תריבו ותלחמו ואין

הуни והתויחלה¹¹: **כ** הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנותו אוב שמעתכם ואת אחירות האדון ראיתם כי רחום ותנו יוהה: **ד** וראש דבר אחוי לא תשבעו לא בשמות ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בירדי הדין: **ז** כי יוצר לאריש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יוזמר: **ט** איש כי יהלה בכם יקראי את זקנינו דקהלה ויתפללו בעדו ויסוכחו שמן בשם יהוה: **ט** ותפלת האמונה תושיע את החוליה ויהוה יקימנו ואשר חטא יסלח לו: **ט** התודו עונותיכם איש לפניו רעהו ויתפללו איש بعد רעהו למען תרפאו כי נдол כח תפלה הצדק הקרא אל אללים בחזקה: **ט** אליו אנו שאנוש היה לנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה מטר בארץ של שנים ושהה חדשים: **ט** וישב ויתפלל והשמות נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה: **ט** אחוי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: **ט** ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעיקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון:

פשעים:

הראשונה לפטרוס

אמונתכם גם תקוה לאלהים: 22 זכו את נפשיכם על ידי הרוח בשמיכם בקול האמת לאהבת אחים ולא חנפה
ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור: 23
בנולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת
במאמר אליהם החי והקיים לעולם: 24 כי כל
ברחץ חייר וכל בכוד איש צץ השדה יבש החירות נבל
צץ: 25 ודבר יהוה ייקום לעולם וזה הוא הדבר אשר
בשער לכם: (αιō g165)

2 ועתה הסירו מכם כל רשות וכל מרמה וחנפה וקנאה
וכל לשון רע: 2 וכעללים אשר מקרוב נולדו התאו
לחלב השכלי והזק למן תגדלו בו: 3 אם אמנים טעםם
כי טוב האדון: 4 אשר נשתחם אליו אל אבן היה אשר
מאסו בה בני האדם והוא נבחרה ויקרה לאלהים: 5
ובניהם גם אתם אכבים היוות לבית רוחני להנחת קדש
להעלות ובחרו רוח לרצין לאלהים בישוע המשיח: 6 וזה
הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן
ויקרה והאמאיין בה לא ימוש: 7 לכן لكم המאמינים
היקר אבל לסוררים האבן אשר מאסו הבונים היהת
לרأس פנה ולא בן נגף ולצורך מכשול: 8 והם נכשלו יعن לא
שמעו לדבר ולזאת גם נודעך: 9 ואתם הנכם ורעד נבחר
מלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למן תספרו תהלות
הקוריא אתכם מהשך אל אורו הנפלאל: 10 אשר לפנים לא
עם היירם ועתה עם אלהים ואשר לפנים לא רחמו ועתה
מרחמים: 11 או אהובים אזהירכם כנרים ותושבים הנרו
מתאות הבהיר המתנורות בנפש: 12 והויטבו דרככם
בגויים למן יביתו אל מעשיכם הטובים והיה תחת
אשר חרפו אתכם כפערלי און יכבדו את האלים ביום
הפקודה: 13 והכנעו לכל פקדת אדם בגין האדון אם
למלך כראוי לראש: 14 אם למשליים כראוי לשלוחים
מאותו לנקמת פעיל און ולהחללה עשי טוב: 15 כי כן הוא
חפץ אלהים אשר בעשוכם הטוב הסקרו את פי אולת
האנשים אשר אין בהם דעת: 16 כחפשים ולא כאלו היהת
לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים: 17
נהנו בכבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים
כבוד את המלך: 18 העברים הכנעו לפני אדנייכם בכל
יראה לא לפני הטוביים והנעויים בלבד כי אם נם לפני
העקיים: 19 כי חסד הווא לאיש אם ישבע ממרדיים

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוזות פנטוס
גלאטיא כפודקיא אסיה וביתניה: 2 הגבאים מקדם כפי
דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעו ישוע המשיח
ואל הזיות דמו חסר ושלום למכביר יהו לכם: 3 ברוך
האלים אבוי אדניינו ישוע המשיח אשר כרב רחמי
שב והולד אתנו לתקווה חיים בחקמת ישוע המשיח
מעם המותים: 4 לנחלה אשר לא תשחת ולא תנאל ולא
תבל הצפונה בשמיים לכם: 5 הנשمرים בעז אלהים
על יד האמונה לתשועה העתירה להגולות בעת קץ: 6
אשר בה תגילו אתם המהעצבים עתה מעט לפני הץ
במסת שנות: 7 למן המצא אמונתכם המזקקה יקרה
הרבה מן הזהב האבר הטרוף באש תהלה ולכבוד
ולחפארת בהתגולות ישוע המשיח: 8 אשר אהבתם ולא
ראייתם ואשר עתה תאמינו בו بلا ראות אתו ובכך
תגילו בשמחה מפארה עצמה מספר: 9 בקחתוכם עקב
אמונתכם תשועה לנפשיכם: 10 את התשועה אשר עליה
חקרו ודרכו הנבאים הנכאים על החסד השמור לכם:
יע בחרם לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הוועידה רוח
המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש כי לא לפנים
ואת הגולות אשר אחריהם: 12 ונגלה להם כי לא לפנים
כי אם לנו שרתטו בדברים ההם אשר הנד לכם עתה
על פי המבשרים אתכם ברוח הקדר השלווח משימים
דברים אשר מלאכי אלהים חמדו להש��ך אל תוכם:
13 לכן חגרו מותני שככלכם התעוררו וקו קוה לחסיד
אשר יבואכם בהתגולות ישוע המשיח: 14 כבני משמעת
אל תנתנו בחתאות אשר התואיתם בעוד היותכם בכלל
דעת: 15 כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדשים
הוא אשר קרא אתכם: 16 כי על כן כחוב והיותם קדשים
כי קדוש אני: 17 ואם אב תקראו לאלהים השפט בכלל
משא פנים כפי מעലוי איש ואיש התחלכו נא ביראה
בימי מנוריכם: 18 מדרעכם כי לא בדבר נפסד בסכפ
או בזחב נפדיים מדרך הכלים אשר הנהלתם מאית
אבותיכם: 19 כי אם בדם יקר של שה תמים ומום אין בו
בדם המשיח: 20 הנודע מראש לפני מוסדota תבל ונגלה
בחוריות הימים למעניכם: 21 המאמינים על פיו באלהים
אשר הקים אותו מעת המותים ויתן לו כבוד למן היהת

אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו בעשותכם ר' ע':¹⁸ כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאינו הצדיק בעשותכם הטוב קרבן אנתנו אל האלים הומרת לפני הבשר וייחי הרשעים לקרבן אנתנו כל האלים הומרת לפני הבשר וייחי ברוח: ¹⁹ אשר בו הלק וקרא נם לרוחות אשר במשמר: ²⁰ אשר לפניהם לא האמינו כאשר חכח אלהים בארץ אף בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעתים והם שמנה נפשות במים: ²¹ וזה הוא אותן הטבילה אשר כעת הושיע נם אנתנו לא בהסיד טנו הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח: ²² אשר הוא לימין אלהים אחריו אשר עבר השמיימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והגבורות:

4 ²³ ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כון היו נם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חרל' מהטוא: ² מען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אליהם כל ימי היותם עוד בבשר: ³ כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות בחפץ הגנים בלבתנו בדרבי זמה ובתאות כסבאין זוללי בשיר ורדרפי שכר ותועבות עברת האלילים: ⁴ ועל זאת תמהם המה ומונדים כי לא תרצו עמהם לשוף בזומה: ⁵ אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: ⁶ כי על כן התבשרו נם המתים למען ישפטו בבשר לפי דרך בני אדם וייחיו ברוח לפי דרך אלהים: ⁷ והן קין הכל קרב לבן הי צנועים וערומים להתפלל: ⁸ ולבני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה: ⁹ היו מארחים איש את רעהו בבל' תלנות: ¹⁰ איש אמר כמתן החסד אשר קיבל חערו איש לדעהו נזירים ממנה על חסדי אלהים הרבים: ¹¹ איש כי ודבר יהי כאמור אל ואיש כי יעוז תהיו עורתו מתוך החיל אשר חנוו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעוז לעולמי עולם אמן: ¹² אהובים בבאcum בותך כור עני למען נסתהכם אל נא תתחמו כאלו קרה לכם דבר זו: ¹³ כי אם שמחו על אשר חלק לכם בעוני המשיח למען נם תשמחו ותעליזו בתגלותם כבודו: ¹⁴ אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחיה עלייכם רוח הכבוד רוח אלהים אצלם מנאי הוא ואצלכם נכבד: ¹⁵ רק אל יענה איש מכם כרצח או כנגב או כפעל און או כנכנס בפקחת

יענה הנם למען דעת האלים: ¹⁶ כי אם חטא תחטאו וסבירתם מכות אנדרוף מה החהללו אך אם תענו וסבירתם בעשותכם הטוב חסר הוא מלפני אלהים: ¹⁷ כי לאות נקראתם כי נם המשיח ענה בעברכם והשאר لكم מופת לכת בעקבותיו: ¹⁸ אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו: ¹⁹ אשר שמע מרפהו ולא השיב ענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואית חטאינו הוא נשא בנויתו על העז: ²⁰ למען נחיה לזכירה מהadr שנפטרנו מן החטאים: ²¹ אשר בחברתו לרפא לכם כי היותם כאן אבדות ועתה שבתם אל הרעה בקיד נפשתיכם:

3 ²² וכן את הנשים הכוננה לפני בעליך למען נם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים: ²³ בראותם כי הצונעה לכת ביראה: ³ ופארכו אל יהיו מבחוץ במחפות שער וערוי זהב ולביבת מחליצים: ⁴ כי אם האדם הצפונ' פנימה ברוח עונה והשקט אשר לא ייכלה ויקר הוא בעני אלהים: ⁵ כי כן התקשטו לפניהם נם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפניו בעלהן: ⁶ כשהראה אשר שמעה בקהל אברהם ותקרא לו ארון אשר אתן היהון לה לבנות בעשותכן הטוב ולא תיראה מפחד: ⁷ וכן את הנשים שבו עמהן בתבונה כי כל' רפה האשח ותנו לה כבוד כי נם להן יש חלק בנחלת מתנת החיים פן תכלאו מותפלו'זיכם: ⁸ סוף דבר היו כלכם לב אחד בעלי' חמליה אהבי האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות: ⁹ אל תשלמו רעה תחת רעה או חרפיה תחת חרפיה כי אם תברכו מעדתכם כי לאות נקראתם למען תירשו את הברכה: ¹⁰ כי האיש החפץ חיים אהב ימים לארות טוב יציר לשונו מרוע ושפתיו מדבר מරמה: ¹¹ כי עני יהוה אל ויעשה טוב יבשך שלום וירדפהו: ¹² כי עני יהוה אל צדיקים ואזינו אל שעותם ופני יהוה בעשי רע: ¹³ וומי רע לכם אם תקנו לעשota הטוב: ¹⁴ אבל אשריכם נם אם תענו למען הצדקה אך מורהם לא תיראו ולא תעריצו: ¹⁵ את יהוה אלהים אותו תקדישו בלבבכם והיו נכנים תמיד להшиб דבר בעינה וביראה לכל שאל אתכם השבעון התוחלת אשר בקרבתם: ¹⁶ רוח שלמה ההי לכם למען יבשו המנאצים דרככם הטובה במשיח בHALSHIM אשריכם כפעלי און: ¹⁷ כי טוב לכם אם חפץ אלהים הוא

אחרים: 16 ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאללים על הדבר הזה: 17 כי עת החל המשפט מבית אלדים ואמ ממו ראניה מה אפוא תהיה אחרת הממרים את בשורת אללים: 18 חן צדיק כמעט יושע אף כי רשות וחוטא: 19 لكن גם המענים כרצון אלהים יפקדו את נפשותם ביד אלהים הבראה הנאמן וויסיפו לעשו הטוב:

5 את הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיותם הוון ועד עניין המשיח ונום חבר לכבוד העתיד להנלה: 2 רעו את עדר האללים אשר בידכם והשיבו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנסיבות חפזה: 3 גם לא מתחעררים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן: 4 והוא בהנלה שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: 5 וכן גם אתם הנערם המכנו לפני הזקנים וחגגו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעה כי אלהים לצלים יליין ולענוים יתן חן: 6 השפilio נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירום אתכם בעתו: 7 השילכו עליו כל יהבכם כי הוא יdag לכם: 8 התעוררו שקרו כי מריבכם השטן משוטט בארץ שאוג ומבקש את אשר יבלע: 9 ועמדו ננדו חזקים באמונה ורעו כי ענוים כאלה באו גם על אחיכם אשר בעולם: 10 ואלהו כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחריו ענוותם מעט הוא ישלים ויוזק וינבר וייסד אתם: 11 לו הכבור והעו לעולמי עולמים ביד סלנות האח הנאמן לכם כאשר אהשכ כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסד האללים זהה אשר עמדתם בו אמת הוא: 13 חברתכם אשר בכל הנבירה אתכם ומרקוס בני שאלים לשולם: 14 שאלו לשולם איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

השנית לפטרוס

ברצון האדם כי אם ברוח הקודש אשר נשם בדברו אנשי
אליהם הקדושים:

2 **וְגַם נִבְיאֵי שָׁקֶר הָיו בְּעַם כִּאֵשׁ יְהוָה גָּם בְּכֶם מֹרוֹרִי**
שָׁקֶר אֲשֶׁר יְכִנּוּ כְּתֻות מִשְׁחִיתָה וּבְכָחֵשׁ בְּמַשְׁלֵא אֲשֶׁר
קָנָם יְבִיאוּ עַל נֶפֶשׁ כְּלִיוֹן פְּהָאָם: 2 וּרְבִים יְלִכוּ אַחֲרֵי
תוֹעֲבוֹתָם וּבְעֲבוּרָם יִתְן דָּרָךְ הָאָמָת לְנֶדֶופִים: 3 וּבְדָבָרִי
בְּדוּרֵי יְשֻׁעָה אֲתֶיכֶם לְמַחְסָר לְהָם לְמַעַן בְּצֹעַב צֹעַב אֲשֶׁר
מִשְׁפְּטָם מְעוּלָם לְאָתָמָה וּשְׁבָרָם לְאָנוֹם: 4 כִּי לְאָ
חֶס אֱלֹהִים עַל הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר חָטָאוּ כִּי אָמָר הָוִידָּם
לְקַצְבֵּי הָרִים וַיְסִירָם בְּכָבֵל אַפְלָל לְשִׁמְרָם לְמִשְׁפָּט:

5 **וְגַם עַל דָּרוֹתָיו קָדָם לְאָחָס וַיִּשְׁמַר רַק**
את נֵחֶשׁ הַשְׁמִינִי קָרָא הַצְּדָקָה בְּהַבְיאוּ אֶת הַמְּבוֹל עַל דָּרוֹ
הַרְשָׁיעִים: 6 וְאַתְּ עַרְיִ סְדוּם וּמְעָרָה הַפְּךָ לְאָפָר וְהַאֲשִׁים
בְּמִפְּהַכָּה וַיִּשְׁמַם לְמַשְׁלֵל לְאָשֶׁר עֲתִידִים לְעָשָׂה זֹמְהָ:
7 וַיַּצְלַל אֶת לְטַחַדְקָה אֲשֶׁר הַלְּאוֹדוֹ אָנָשִׁי בְּלִיעָל
הַהֵּם בְּדָרְךָ זֹמְתָם: 8 כִּי הַצְּדָקָה בְּשַׁבְּתוֹ בְּתוֹכָם
הַאֲדִיב אֲתָנְפְּשׂוּ דִוְשָׁרָה יוֹם יוֹם בְּרָאוֹתָו וּבְשָׁמוֹ מַעֲשָׁ
רְשָׁעָם: 9 כִּי יָדַע יְהוָה לְחַצֵּיל אֶת חִסְדֵּיו מְנֻסִּין וְלַחֲשָׁךְ
אֶת הַרְשָׁעִים לְיוֹם הַמִּשְׁפָּט לְהַשִּׁיב גְּמוֹלָם לְהָם: 10
וּבְיוֹתָר אֶת הַהְלָלִים אֲחָרֵי הַבָּשָׂר בְּתוֹאָתָכָל וּבְיוֹם אֲתָה
הַמְּשֻׁלָּה עָזָז פְּנִים הַלְּלִים בְּשִׁרְוֹתָה לְבָם וְלֹא יַחֲדֹר
מַחְרָף אֶת הַשְּׁרָרוֹת: 11 כִּי אָפָל הַמְּלָאכִים הַגְּדוֹלִים
מֵהֶם בַּעַז וְכֵחַ לֹא יַגְּפוּ לְפָנֵי יְהוָה בְּמִשְׁפָּטָם: 12
וְהַמָּה כְּבָהָמוֹת הַסְּכָלוֹת הַגְּנוּלָdot כְּחַק טַבָּע לְלַכְדָּ
וְלַשְּׁתָּא יַאֲבֹדוּ בְּאֲבֹוד נֶפֶשׁ יְעַן חַרְפָּו אֲתָה אֲשֶׁר לְאַהֲבָנוּ
יְשָׁאוּ גְּמוֹל עוֹלָתָם: 13 אֲשֶׁר עָדָנָת יוֹם לְעָנָג יְחַשְּׁבוּ
מִתְנְפִים וּמוֹם בְּמִסְתְּרָה הַמִּתְפְּנִיקִים בְּמִדְחוֹי נֶפֶשׁ וְאַכְלִים
וְשְׁתִים עַמְּכָם: 14 עִינִים לְהָם מְלָאוֹת נֶאֱפִים אֲשֶׁר לֹא
תַּחֲדִלוּ מִזְחָטוֹא וְאֶת נְפֹשָׁת הַפְּתָחִים יַצְדְּדוּ וְלֹבֶל מַלְמָד
בְּצֹעַל לְהָם בְּנֵי המְאָרָה: 15 אֶת הַדָּרָךְ הַיְשָׁרָعָזְבוּ וַיְתַעֲנוּ
וַיַּלְכְּוּ בְּדָרָךְ בְּלָעָם בְּנֵר אֲשֶׁר אָהָב שְׁכָר הַעֲלוֹה: 16
וְתַּהֲיוּ לְתוֹכָת עַל חַטָּאתְךָ כִּי הַבָּהָמה הַאֲלָמָת דְּבָרָה
בְּקוֹל אָדָם וְתוּכָר בְּאֹולָת הַקְּסָם: 17 בְּאָרוֹת בְּלִי מִים
הַמָּה עַבְים נְדָפִים בְּסֻעָּה אֲשֶׁר שָׁמַר לְהָם הַשְׁרָא אַפְלָה
לְעוֹלָם: 18 כִּי בְּדָבָרִים בְּנֹאות דְּבָרִי שְׂוא
צְדוּרָו בְּתוֹאָת הַבָּשָׂר עַל יְדֵי זֹמְתָם אֲתָא שְׁאָר אַךְ נִמְלָטוּ
מִידֵי הַהְלָלִים בְּדָרָךְ תֹּועָה: 19 חַפְשָׁה יְבַטְּחוּ לְהָם

1 **שְׁמַעַן פְּטָרוֹס עַבְדִּישׁוּמֵשׁ וְשַׁלְיָחוּ אֶל אֲשֶׁר**
כְּבָלוּ אִמּוֹנָה יְקָרָה כְּשַׁלְנוּ בְּצִדְקָת אֱלֹהִינוּ וּמוֹשִׁעָנוּ
יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה: 2 חַסְדָּו וְשַׁלְמָה יְהוָה לְכָם לְמַכְבִּיר בְּדָעַת
הָאֱלֹהִים וְיְשֻׁעָה אַדְנִינוּ: 3 בְּאֲשֶׁר גְּבוּרָתוּ הָאֱלֹהִות נְתָנָה
לְנוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר לְחַיִם וְלְחַסִידָה עַל יְדֵי דָעַת הַקּוֹרָא
אַהֲנוּ בְּכָבְדוֹ וְחִילֹן: 4 אֲשֶׁר בְּהָם נָתַן לְנוּ הַבְּטָחוֹת
נְדָלוֹת מַאֲדָר וְיִקְרָות לְמַעַן תְּקַחוּ עַל יְדֵין חַלֵּק בְּטָבָע
אֲלָהִים בְּהַמְלָטָם מִכְלִיוֹן הַתְּהָוָה אֲשֶׁר בְּעוֹלָם: 5
בְּעַבְור זֹאת הַשְׁתָּרְלוֹ לְהַעֲמִיד בְּאִמּוֹנְתְּכֶם אֶת הַצְּדָקָה
וּבְצִדְקָה אֶת הַדָּעַת: 6 וּבְדָעַת אֶת הַפְּרִישָׁת וּבְפְרִישָׁת
אֶת הַסְּבָלָה וּבְסְבָלָה אֶת הַחִסִידָה: 7 וּבְחִסִידָה אֶת
הַאֲחָוָה וּבְאֲחָוָה אֶת הַהְבָּה: 8 כִּי אָמָלָה תְּמִצָּאָה
וְתַרְבִּינה בְּכֶם לֹא תָתַנְתָּה אֲתֶיכֶם לְהִווֹת בְּטָלִים וּבְלָא
עֲשָׂוָת פָּרִי לְדָעַת אַדְנִינוּ יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה: 9 כִּי הַאִישׁ אֲשֶׁר
אִין אֱלֹהָה לוֹ עֹור הוּא קַצְדָּר הַרְאָות וּשְׁכָחָת טָהָרוֹת
מְחַטָּאוֹת הָרְאָשָׁנוֹת: 10 לְכָן אֲחִיו הַסּוֹפֵר וְהַשְׁתָּרְלוֹ לְחֻקָּ
אֶת קְרִיאָתְכֶם וּבְחִוּרָתְכֶם כִּי בְעַשְׂתְּכֶם זֹאת כְּשׁוֹל לֹא
תַּכְשִׁלְוֹ: 11 כִּי כֵן יִפְתַּח לִפְנֵיכֶם לְרוֹוחָה הַמְבָאָה אֶל
מִלְבָחוֹת עַלְמָם אֲשֶׁר לְאַדְנִינוּ וּמוֹשִׁעָנוּ יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה: 12
16(עַל כֵּן לֹא אָחָדר לְהַזְכִּיר כְּלִי יְהוָה בְּמַשְׁכָנָה
כִּי יִדְעָתָם וְהַתְּכוֹנֵנָת בְּאַמְתָה אֲשֶׁר הִיא לְפָנֵינוּ: 13 וְאַחֲשָׁ
כִּי נָכוֹן לְהַזְכִּיר וְלְהַעֲרֵר אֲתֶיכֶם כָּל מִי הַיְוָה בְּמַשְׁכָנָה
זוֹה: 14 בְּאֲשֶׁר יִדְעָתָי כִּי מַהְרָעַתָּךְ יַעֲתִיק מִשְׁכָנֵי כִּאֵר נְלָה
לְיַאֲדִינוּ יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה: 15 וְאַשְׁתַּדְלֵל שִׁיהְיָה לְכָם תְּמִיד
נִמְאָד פְּשִׁירָתִי וְכָרְוִן הַדָּבָרִים הָאַלֵּה: 16 כִּי הַדָּעָנוּ
אֲתֶיכֶם נְבוֹרָת אַדְנִינוּ יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה וּבָאוּ לְאַבְלָתָנוּ אַחֲרֵי
הַגְּרוֹת מְהֻמָּמוֹת כִּי אָמָר רָאֹתָה הַיּוֹעֲנִינוּ אֶת גְּדָלוֹתָו: 17 כִּי
לְקַח מִתְּאָהָם הַאֲבָב יַקְרֵב וְכָבֹוד בְּכָא אַלְיוֹן קָול מַתְּהָרָךְ
הַדָּרָת כְּבָבוֹדוֹ לְאמֹר וְהַבְּנֵי יְהוָה רְצַחָה נֶפֶשׁ בָּו: 18 וְאַתָּה
הַקּוֹל הַזָּה שָׁמְעָנוּ בְּאָנוֹנוּ וַיָּאָמַר מִשְׁמָרִים בְּהַווֹתָנוּ עַמּוֹ בָּהָר
19 וְעַתָּה דָבָר הַנְּבוֹאָה וְיָתָר קִים אַתָּנוּ וְהַטִּיבָתָם
עֲשָׂוָת אֲשֶׁר שָׁתַם לְבָכֶם אַלְיוֹן כְּמוֹ אֶל נֶר מַאֲדָר בְּמַקְומָם
אֶפְלָע עַד כִּי יִבְקַע אָוֹר הַיּוֹם וְזָרָח כָּוכֶב הַנֶּהָה בְּלַבְכָּלָם:
20 וְזֹאת תְּדַעַו רְאִשָּׁונה אֲשֶׁר כָּל נְבוֹתָה הַמִּקְרָא אַיִנָה
תָּהָל בְּפֶתְרָוִן אָדָם מַלְבָּוֹ: 21 כִּי מַעֲולָם לֹא יִצְאָה נְבוֹאָה

לכתביהם الآخרים לאבדן נפשם: ¹⁷ ואתם אהובים אשר ירעדתם זאת נשמרו לנפשותיכם פן תמשכו אחרי טעות אנשי בְּיַעַל נופלים ממעוזם: ¹⁸ וורבו בחסר ובבדעת אדניינו ומושיענו ישוע המשיח אשר לו הכבור נס הום גם ליום העולם אמן: (איאנ' 165g)

והם בעצם עבדים לשחת כי האיש עבר לאשר נכשש ממנה: ²⁰ כי אחרי המלטם מטמאת העולם ברעת אדניינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכששו אחריהם תהיה רעה מראשיםם: ²¹ טוב היה להם לא לדעת את דרך הבדיקה מאשר ידעוו וננסנו אחר מן המציאות הקדושה הנוסורה להם: ²² ויקר להם כאשר המצווה הקדושה הנוסורה להם: יאמר مثل האמת הכלב שב על קאו והחזר עלה מן הרחצה להחגיל ברפש:

3 זאת היא האנרת השניה אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתייהן עיר בדרך הזכרה את חמות לבבכם: ² לזכור את הדברים הנאמרים מוקדם בידי הנביאים הקדושים ואת מצות אדניינו ומושיענו אשר נתנה בידינו השליחים: ³ וודעו זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבוא לזמן הצללים אחרים אותן נפשות ויתולצזו לאמור: ⁴ יהיה הבטחה באו כי מאו שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הארץ: ⁵ ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מוקדם קמו השמיים והארץ בדרבר אלהים מן הימים ועל ידי הימים: ⁶ ובמים אבדה תבל מאו כי נשטפה במיו המבול: ⁷ גם השמיים והארץ אשר לפניו נצפנו בדרביו והם שמורים לאש ליום הדין ואבד אנשי הרשע: ⁸ וזאת האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה ואלף שנים ביום אחד: ⁹ ולא לאחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך האריך אפו בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם בפנותו השמיים בשאון יחלפו והיסודות יברעו והתמננו והארץ והמעשים אשר עליה ישראפו: ¹⁰ ועתה אם כל אלה ימונו מה MADE חיבים אתם להתהלך בקדשה ובחסידות: ¹¹ ולהוכיח לבא יום יהוה ולהחויש אותו אשר בנללו השמיים ימונו באש והיסודות יברעו ונמסו: ¹² ואנחנו כפי הבטחו מחדים לשמיים חדשים ולא ארץ חדשה אשר צדק ילין בהם: ¹³ על כן אהובים אשר לאלה חכitem שקרו להמצאה לפניו בשלום נקיים וזכאים מפשע: ¹⁴ ואת ארך רוח אדניינו מחשבו לחשוכה כאשר גם אחותו הדוחב פולוס כתוב אליכם כפי הAGMA הננתונה לו: ¹⁵ וכן בכל אנדרותיו ברכבו שם על אלה ובhem יש דברים קשי הבהנה והבערים והפתאים יהפכו אתם כאשר נס יעשו

הראשונה ליווחן

יען כי התגבורת על הרע כתוב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב: 14 כתבותי אליכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתבותי אליכם הבוגרים יען כי חזקתם ודבר האלים שכן בקרבתם והtagברתם על הרע: 15 אל תאהבו את החלד ואת דברי החלד אם אהב איש את החלד אין בו אהבת האב: 16 כי כל אשר אהב תאות הבשר ותאות העינים וגאות ההון איןנו מן אבינו כי אם מן החלד: 17 וזה חלד עבר עבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעד לעד: 18 ילדי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי בא צר המשיח כן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה الأخيرة: 19 מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו כי או היו עמדים עמדו אבל למן גלו כי לא כלם משלנו חמה: 20 ואחרם המשחה لكم מטה הקדוש וידעתם הכל: 21 לא כתבותי אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל כוב איינו מן האמת: 22 מי הוא הכבב אם לא המכחש בישוע אמר כי איינו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבון: 23 כל המכחש בבון נם האב אין לו: 24 ואתם יקם נא בכם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש או נם אתם תקומו בבון ובבא: 25 וזה הבטחה אשר הבטיחנו היא חי עולמים: 26 זאת כתבותי אליכם מפני המתעים אתכם: 27 ואחרם המשחה אשר קבלתם מטהו עמדת בכם ולא תצרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם כאשר תלמוד אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואני כוב ואשר לmodה אתכם כן תעמדו בו: 28 ועתה בניהם עמדו בו למן יאמץ לבנו בהראותיו ולא נבוש מפני בכוואו: 29 אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד ממנה:

3 ראו מה נדלה אהבת האב הנדרונה לנו אשר נקדרא בני האלים על כן העולם איינו ידע אנחנו כי אותו לא ידוע: 2 אהובי עתה בניהם לאלהים אנחנו ועוד לא נבלה מה נהיה אך ידרונו כי בהגלוותנו נדמה לו כי נראתו כאשר הוא: 3 וכל אשר לו תקווה כזאת יתרה את עצמו כאשר טהור נם הוא: 4 כל העשה חטא נם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: 5 וידעתם כי הוא גנלה לשאת את החטאינו ובו אין חטא: 6 כל העמד בו לא יחטא הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבוגרים

1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעניינו ראיינו אשר הבטנו ואשר מששו ידינו על דבר החיים: 2 והחאים גנלו ונרא ומיעדים אנחנו ומודיעים לכם את חי העולם אשר היה עם האב ונגלו לנו: 3 את אשר ראיינו ושמענו נודעה לכם למען תתחברו לנו גם אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: 4 ואתה כתובים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה: 5 וזאת היא השמורה אשר שמענו ממנה וננד لكم כי האלים אור הוא וכל חשך אין בו: 6 אם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הנהנו כובים ופעלנו אינה אמת: 7 אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא: 8 אם נאמר כי אין לנו חטא הנהנו מותעים את נפשינו והאמת אין בנו: 9 ואם נודה את החטאינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את החטאינו ולטהרנו מכל עוון: 10 ואם נאמר כי לא חטאנו לכוב נשימנו ודרבו אין בנו:

2بني הנני כתוב אליכם את זהה לבתו התחטא ואמ לחטא איש יש לנו מליצן לפני אבינו ישוע המשיח הצדק: 2 והוא כפירה על חטאינו ולא על חטאינו בלבד כי נס על חטא כל הולמים: 3 ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר אח מצותיו: 4 האמר הכרחי והוא מצותיו לא ישמר כוב הוא והאמת אין בו: 5 אבל השמר את דבריו בו נשלה מה אמרת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו: 6 האמר כי בו יעד עליו להתהלך בדרך אשר נס הוא הלאך: 7 אחוי איני כתוב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר הייתה לכם מראש והמצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש: 8 ועוד מצוה חדשה אני כתוב לכם אשר היא אמת נס בו נס בכמם כי החש עבר והאור האמתי כבר זורח: 9 האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך: 10 האהاب את אחיו יעד באור וממושל אין בו: 11 והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידע أنها הולך כי החש עוד את עיניו: 12 הנני כתוב אליכם הבנים יען כי נשלחו לכם חטאיכם למן שמו: 13 כתוב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבוגרים

כל החוטא לא ראהו גם לא ידע: 7 בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: 8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש ל'זאת גנלה בן האלים להפר את פעולות השטן: 9 כל הנולד מالלים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מالלים נולד: 10 ונודעו בזאת בני האלים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאלים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו: 11 כי זיאת ה'יא השמועה אשר שמעתם מראש לא אהבה איש את רעהו: 12 לא כן אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומודיע הרנו יונן כי מעשי ה'יו רעים ומעשיך אחיו מעשי צדק: 13 אל תחתמו אחיך אם ישנא אתכם העולם: 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישר במות: 15 כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקומו בו חיי עולמיים: 16 בזאת הכרנו את אהבה כי ה'וא נתן את אחינו (aiōnios g166) ונדע נאמנו כי רחמיו ממן אין תחנה אחר כבדנו נם אהנו ידענו ואהבתו נשלמה לנו: 17 ונפשו בעדרנו נם אהנו אהבתו נאמן בהאהבתו אשר לא יאהיו: 18 בין אל נאהב במילון ובלשון כי אם בפעל אהלים: 19 ובזאת נדע כי מן האמת אנחנו ולפניהם נשקוט ובאמת: 20 כי אם לבבנו ירשיע אהנו האלים את לבותינו: 21 אהובי אם לבבנו לא ירשינו בעטחון לנו באלים: 22 וכל אשר נשאל מelow נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה את הרצוי לפניו: 23 וזה הדא מצותו לדאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו: 24 והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי ה'וא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:

5 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילך מאלים וכל האhab את מולידו יאהב נם את הנולד מאתו: 2 בזאת נדע כי נאהב את בני האלים באהבתנו את האלים ובשמרנו את מצותיו: 3 כי זיאת אהבת האלים היא אשר נשמר את מצותיו ומצוותיו אין כבדות: 4 כי כל הנולד מאת האלים מנצחה את העולם ואומנותנו הנצחון המנצח את העולם: 5 מי ה'וא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלים: 6 זה ה'וא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים בלבד כי אם במים

4 אהובי אל תאמין לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלים מהה כי נבייא' שקר רבבים יצאו לעולם: 2 בזאת תכירו את רוח אליהם כל רוח המודעה בישוע המשיח כי בא בבשר מאלים הוא: 3 וכל רוח אשר איןנו מודעה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלים הוא וזה ה'וא צור המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה ה'וא בעולם: 4 אתם הבנים הנכמים מאלים ונתחםם כי אשר בכם נדול ה'וא אשר בעולם: 5 מהה מן העולם על כן מהעלם ידברו והעולם ישמע

ובידם והרוח הוא המUID כי הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה הימה המUIDים בשמות האב הבהיר ורוח הקדש ושלשות אחד הימה: 8 ושלשה הימה המUIDים בארץ רוחה הימים והדם ושלשות לאחת הימה: 9 אם נקבל עדות בני אדרם הנה עדות האלוהים נדולה ממנה כי ואת היא עדות האלוהים אשר העיד על בנו: 10 המאמין בגין האלוהים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלוהים לכוב שמהו יען לא האמין בעדות אשר העיד האלוהים על בנו: 11 וזה היא העדות כי חי עולם נתן לנו האלוהים והחיים האלה בבנו הימה: (aiōnios g166) 12 אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלוהים אין לו החיים: 13 זאת כתבתוי אליכם המאמינים בשם בן האלוהים למן תדען שיש לכם חי עולם ולמן תאמין בשם בן האלוהים: (aiōnios g166) 14 וזה הוא בטהוננו אליו אשר אם נשאל בדבר כפי רצונו ישמנו: 15 ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נרע גם זאת כי נשין את המשאלות אשר שאלנו ממנו: 16 איש כי יראה את אחיו חוטא החטא אשר לא למות שאל ישאל בערו וייתן לו חיים לכל אשר חטא לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בערו: 17 כל מעשה שלא כמשפט חטא היא ויש חטא שלא למות: 18 יידענו כי כל הנילד מאת האלוהים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלוהים ישמר את נפשו והרעד לא יגע בו: 19 יידענו כי מאלוהים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו כי בא בן אלוהים ייתן לנו בינה לדעת את האמתי וחוי העולם: (aiōnios g166) 21 המשיח וזה הוא האל האמתי וחוי העולם:

בני השמרו לכם מן האלילים אמן:

השנית ליהנן

1

הוקן אל הנבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני בלבד כי אם גם כל ידעי האמת: 2
למען האמת העמדת בקרבנו ועם תהייה עמו לעולם: 3
(aiō g165) יהו עמכם חסד וرحמים ושלום מאת האלים
אכינו ומאת ארניו ישוע המשיח בן האב באמת ובאהבה:
4 שמחתי למאדר כי מצאתי מבנייך מתחלכים באמת
מצואה אשר קבלנו מאדר האב: 5 ועתה מבקש אני ממך
הנבריה ולא כחבר אליו מצואה חדשה כי אם את אשר
הייתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו: 6 וזאת היא
אהבה אשר נטה לך במצותיו זאת היא המצואה אשר
משמעותם מראש להתהלך בה: 7 כי מטעים רבים בא
לעולם אשר אין מודרים בישוע המשיח כי בא בבר
זה הוא המועעה וצר המשיח: 8 השמרו לכם פן תאבד
מןנו פעולתו כי אם נכח משכרתנו שלמה: 9 ככל העבר
על תורה המשיח ואיננו עומד בה אין לו אלהים והעמד
בתורת המשיח יש לנו האב נם הבן: 10 ככל הבא אליכם
ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אותו הביתה ולא
תשאלו לו לשולם: 11 כי השאלה בשלומו הוא משתף
במעשו הרעים: 12 הרכה לי לחייב אליכם ולא חפצתי
בניר ובדיו כי אקווה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה
למען תהיה שמחתנו שלמה: 13 בני אחוטך הבחירה
שאלים לשולם אמן:

השליישית ליהנן

1 הוקן אל נויס החביב אשר אני אהב אותו באמת:² חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותוחק כאשר טוב לך בנפשך:³ כי שמחתי למאור כאשר באו אחים ויעידו על אמריך אשר מתחלק באמת אתה:⁴ אין לך שמחה נדרולה מלשם את אשר בני יתחלכו באמת:⁵ חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארכחים:⁶ אשר העידיו על אהבתך בפני הקהיל ואף תיטיב לעשות בלוטך אתם כאשר יאלה לך לפניו אליהם:⁷ כי בעבור שמו יצא ולאלקח מואמה מן הנויים:⁸ על כן חובבים אנחנו לקבלם אתם למען נהיה עוזרים באמת:⁹ אני כתבתי אל הקהילה אך דויטריפס המתוואה להיות עליהם בראשינו מכבלי אתנו:¹⁰ על כן בabei אזכיר את מעשינו אשר הוא עשה בספרו עליינו דברים רעים ולא דיו שלא קיבל את האחים כי גום ימנע את החפצים לכבול ויונגרש מותך הקהילה:¹¹ חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים:¹² על דימיטריוס העידיו הכל וגם האמות עצמה וגם אנחנו מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה:¹³ הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובכנה:¹⁴ אבל אקווה לראותך במרה ופה אל פה נדבר:¹⁵ (John III:1:15) שלום לך הרעים שאלים לשולם שאל לשולם הרעים לאריש איש בשם זו:

באחרית הימים יבואו לזמן ההלכים אחריו אותן רשות:

¹⁹ אלה הם הפרשים מן הצבור אנשיהם נפשיהם ורוח אין

²⁰ בהם: ²¹ ואתם האהובים הבנו באמונתכם הנעה על

כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש: ²² ושמירתם את

נפשתיכם באהבת אלוהים וחכיהם לרוחמי אדרניינו ישוע

המשיח לחירות העולם: ²³ (aiōnios g166) ²⁴ הבדילו את אלה

והתנהגו עמהם ברכמים: ²⁵ ואת אלה תושיעו באימה

וחילצתם אתם מחוק האש ונעלתם נס את הלבוש המנאול

בחלאת הבשר: ²⁶ ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול

ולהעמיד אתכם בשwon תמיימים לפניו כבודו: ²⁷ לאליהם

אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והנדלה

והעו והמשלה מעתה ולעולם עד אמן: (aiōnios g165)

1 יהודיה עבר ישוע המשיח ואחו יעקב אל המקראיים אשר הם מקדים באלהם האב וশמורים לישוע המשיח:

2 רחמים ושלום ואהבה יהיו לכם למיכביר: ³ אהובי

בחשדרל' לכתاب אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו

חובה היא בעני לרווחם במקתב אשר תלחמו לאמונה

המסורת פעם אחת לקודושים: ⁴ כי התגנבו לבודא מקצת

אנשים הכתובים מאו למשפט הזה אנשי רשות ההפכים

את חסר אלהינו לومة וכפרים באליהם המשל הייחיד

ובאדניינו ישוע המשיח: ⁵ וויש את נשפי להזוכר אתכם

את אשר כבר ידעתם כי הוועיז והוות את העם ממזרים

וישמוד אהורי כן את אשר לא האמיןנו: ⁶ והמלאים אשר

לא שמרו את משרותם כי אם עזבו את זבלם שמרם

במוסדות עולם ובabhängig למשפט היום הנדרול: (aiōs)

⁷ כאשר סדור ועمرדה והערדים סביבותיהם אשר ההזנו

כמויהם וילכו אחריו בשור זר נהיו כראוי כי נמסרנו למוסר

аш עולם: (aiōnios g166) ⁸ וכן גם בעלי החלומות האלה

מתמאים את הבשר ואת הממשלת ינאיזו ואת השררות

יחרפו: ⁹ ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן

וירב אותו על אדרות נוית משה לא מלאו לבו להרץ משפט

נדופים כי אם אמר ינער יהוה בר: ¹⁰ ואלה מנדרפים את

אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהתות

הסללות בהמה ישחוו את נפשם: ¹¹ אווי להם כי ברוך

קון הלכו ווישקעו בתהוות בלעם לקבל שכר ובמרי

קרח אברדו: ¹² הלא צורו מכשול מה בסעודתיכם של

אהבה ובקלות ראש יאכלו ושתו עמכם ורעים את נפשם

עננים הם בבל מים התנדפים מפוני רוח עצי חרף באין

פרי אשר מתו בעמים ונעקרו: ¹³ משבורי ים עזום אשר

יגרשו בשחתם ככבים תעימ אשר חזק אפלת צפון להם

עד ערד: (aiōnios g165) ¹⁴ וגם תנוק השבעי לאדם נבא לאלה

לאמר הנה יהוה בא ברכבת קדשו: ¹⁵ לעשות משפט

בכלם ולהוציא כל רשי ארץ על כל מעשי רשעתם

ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאיהם אנשי רשות: ¹⁶

אללה הם הרוגים והמתאוננים ההלכים אחריו תאותיהם

אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים יעקב שחד: ¹⁷ ואתם

אהובים זכרו את הדברים הנאורים מוקדם ביד שליחי

אדניינו ישוע המשיח: ¹⁸ בדברם אליכם לאמור הנה

וְאֵת שֶׁבַע מְגֻרֹות הַזֹּהַב שֶׁבַע הַכּוֹכְבִים הַם מַלְאֵי שֶׁבַע
הַקְּהָלֹת וְשֶׁבַע הַמְגֻרֹות אֲשֶׁר רָאָה שֶׁבַע קְהָלֹת הַנָּהָה:

2 אֶל מֶלֶךְ קָהָל אֱפֹסֹס כִּתְבָּה כִּי אָמַר הַאֲחוֹ בִּימֵינו
שֶׁבַע הַכּוֹכְבִים המִתְהָלֵךְ בַּתּוֹךְ שֶׁבַע מְגֻרֹות הַזֹּהַב: 2
יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת עַמְלֵךְ וְאֶת סְכָלֵךְ וְכֵי לֹא תָוכַל
שָׁאת אֶת הַרְשָׁעִים וְתָנַסֵּה אֶת הַאֲמָרִים שְׁלִיחִים אֲנָחָנוּ
וְאַנְשָׁם וְתָמָצָא מְזִבְחִים: 3 וְאַתָּה נְשָׁאת הַרְבָּה וְיִשְׁלַחְךָ
סְבִלְנוֹת וְלֹמְעָן שְׁמִי לֹא יַעֲפֶת: 4 אֶךְ יִשְׁלַחְךָ כִּי
עֹזֶבֶת אֶת אַהֲבָתְךָ הַרְאַשׁוֹנָה: 5 זֶכֶר אֲפֹא אוֹ מוֹתָה נִפְלַת
וְשׁוֹבֵה וְעַשְׂתָה מַעַשֵּׂיךְ הַרְאַשָׁנִים וְאָמַם לֹא הַנִּי בְּאַלְעִיד
מַהְרָה וְנִסְחָתִי מִגְוָרָתְךָ מִמְקוֹמֶה אָמַם לֹא תִשְׁבַּב: 6 אֲכַל זֹאת
הַיָּא לְכִי תְשַׁנֵּא אֶת מַעַשֵּׂי הַנִּיקְלָסִים אֲשֶׁר שְׁנָאתִים
נִמְ אָנָי: 7 מַיְ אִשְׁר אָזְן לוֹ יִשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר הַרוּחַ אָמַר
לְקָהָלוֹת הַמְנַצֵּחַ אָתָן לוֹ לְאַכְלָ מַעַן מְחַיִּים אֲשֶׁר בַּתּוֹךְ גַּן
עַדְן לְאָלָהִים: 8 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל זָמוֹרָנָא כְּתָבָה כִּי אָמַר
הַרְאַשׁוֹן וְהַאֲחַדְרָן אֲשֶׁר מַתְ וְיִחְיָה: 9 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת
צְרָתְךָ וְאֶת רִישְׁךָ וְאֶולֶם עַשְׂרֵה אַתָּה וְאֶת נְדוּרֵה הַאֲמָרִים
יְהֹוָדִים אֲנָחָנוּ וְאַנְשָׁם כִּי אָמַן כְּנָסִית הַשְׁתָּן: 10 אֶל תִּירָא
אֶת אֲשֶׁר עַלְךָ לְסִבְלָה הַנָּהָעַתְּדָה הַמְלָשִׁין לְהַשְּׁלָךְ מִכֶּם
לְבֵית הַמְשָׁמֵר לְמַעַן תְּגַסֵּה וְהַיָּהָם בְּצָרָה שְׁרַת יְמִים הַיָּה
נָאמֵן עַד מֹתָה וְאַתָּה לְכִי טַעַת הַחַיִּים: 11 מַיְ אִשְׁר אָזְן לוֹ
שְׁמַעַת אֲשֶׁר הַרוּחַ אָמַר לְקָהָלוֹת הַמְנַצֵּחַ לְאַיּוֹק בְּמוֹת
הַשְׁנִי: 12 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל פְּרָגָמוֹס כְּתָבָה כִּי אָמַר אֲשֶׁר לוֹ
חַרְבְּ פִּיפּוֹת הַחֲדָה: 13 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת מָקוֹם
שְׁבָתָךְ אֲשֶׁר שְׁמָם כְּסָא הַשְׁטָן וְתָדְבָק בְּשְׁמֵי וְלֹא שְׁקָרְתָּ
בְּאַמְנָתִי נִסְ בְּיִמְ אֲגַטִּיפָּס עַדְיִ הַנָּאָמָן אֲשֶׁר נְדַגֵּן אַצְלָכֶם
מָקוֹם מִשְׁבַּח הַשְׁתָּן: 14 אֶךְ מַעַט יִשְׁלַחְךָ כִּי שְׁמַעַת
אַנְשָׁם דְּבָקִים בְּתוֹרַת בְּלָעָם אֲשֶׁר חֹרֶה אֶת בְּלָק לְתַת
מְכֹשֶׁל לְפִנֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַכְלָ מַזְבְּחֵי אֱלִילִים וְלַזְנוֹת:
15 כִּן נִמְצָאוּ נִסְ בְּךָ אֲנָשִׁים דְּבָקִים בְּתוֹרַת הַנִּיקְלָסִים
אֲשֶׁר שְׁנָאָתָי: 16 שָׁוֹבָה וְאֶל כִּי עַתָּה אָכְבָּא עַלְךָ
וְנִלְחָמָתִי בְּמִבְּחָרֶב פִּי: 17 מַיְ אִשְׁר אָזְן לוֹ יִשְׁמַע אֶת
הַרוּחַ אָמַר לְקָהָלוֹת הַמְנַצֵּחַ אֲכִילָנוּ מִן הַגּוֹן וְנַתָּהִי
לֹו אָבִן לְבָנָה וְעַל הָאָבִן מַפְתָּח שֶׁמֶשֶׁךְ אֲשֶׁר לֹא יַדְעָנוּ
אַיְשָׁוּלָה הַמְקָבֵל: 18 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל תְּיאַטְרָא כְּתָבָה
כִּי אָמַר בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עַנְיוֹן כְּלָבָת אַשׁ וּמְגַלְתָּיו
כְּעַיִן נִחְשָׁת קָלָל: 19 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת אַהֲבָתְךָ וְאֶמְוֹנָתְךָ

1 חִזּוֹן יְשֻׁעָה הַמֶּשֶׁיחַ אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הַאֲלֹהִים לְהַרְאֹתָה
עֲבָדָיו אֲתָא אֲשֶׁר הוּא יִהְיֶה בְּמַהְרָה וְהַוָּא הַוּדִיעַ בְּשַׁלְחָו
בַּיד מֶלֶךְוּ לְעַבְדָו יוֹחָנָן: 2 אֲשֶׁר הַעַדְךָ בְּרַכְתָּ הַאֲלֹהִים
וְעַדְותִּי יִשְׁעָה הַמֶּשֶׁיחַ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר רָאָה: 3 אֲשֶׁר דָּקְרוֹא
וְאֲשֶׁר הַשְׁמָעוּם אֶת דָּבָרַי הַנְּבוֹא וְשִׁמְרָם אֶת אֲשֶׁר
כְּתוּב בָּה כִּי קָרוֹבָה הַעַת: 4 יוֹחָנָן אֶל שֶׁבַע קְהָלֹת
אֲשֶׁר בְּאֶסְיָה חָסֵד לְכָם וְשָׁלֹום מִאתָה הַחֹוח וְהַיִּהְוָה וְמִן
שֶׁבַע הַרוּחוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי כְּסָאוֹ: 5 וּמִאֵת יִשְׁעָה הַמֶּשֶׁיחַ
הַעַד הַנְּאָמֵן וּבְכָרָר מִן הַמְתוּם וְעַלְיוֹן לְמַלְכֵי אֶרְץ לוֹ אֲשֶׁר
אָהָב אָתָנוּ וּבְכָרָר גָּאָלוֹן מִחְתָּאָתָנוּ: 6 וּיְשַׁעַר אָתָנוּ לְמַלְכִים
וְכְהָנִים לְאָלָהִים אֲבֹיו הַכְּבֹוד וְהַעַז לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים
אָמֵן: 7 הַנָּהָה הַוָּא בָּא עַם הַעֲנָנִים וְרוֹאָתָה אָתָו
כָּל עַיִן נָמָא אֲלָה אֲשֶׁר דָּקְרוֹה וּסְפָדוּ עַלְיוֹן כָּל מִשְׁפָחוֹת
הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה אָמֵן: 8 אֲנִי הַאַלְפָ וְאֶנְיַהוּ הַתְּרוּאָשׁ וְסֻפּוֹ
נָאָם יִהְיֶה אָלָהִים הַהְוָה וְהַיִּהְוָה וְיִבְאָה אַלְהִי צָבָאות: 9 אֲנִי
יִוְהָנָן אֲחִיכָם גָּוָם כָּרְבָּר לְכָם בְּלָחָז וּבְמַלְכוֹת וּבְסְבָלָנוֹת
לְמַעַן יִשְׁעָה הַמֶּשֶׁיחַ הַיּוֹתִי בָּאֵי אֲשֶׁר שְׁמוֹ פְּטָמוֹס בְּעַבְור
דָּבָר הַאֲלֹהִים וּבְעַבְורָ עֲדֹתִי יִשְׁעָה הַמֶּשֶׁיחַ: 10 וְאֵה
בְּרוּחַ בְּיוֹם הַאֲדָוָן וְאַשְׁמָעָא אַחֲרֵי קָוֵל נְדֹול בְּקָלָל שְׁוֹפֵר
וְיִוְאמֶר אֲנִי הַאַלְפָ וְאֶנְיַהוּ הַתְּרוּאָשׁ וְהַאֲחָרָן וְאֶת
אֲשֶׁר אָתָה רָאָה כְּתָבָה אֶל סְפָר וּשְׁלַחְהוּ אֶל קְהָלֹת
אֲשֶׁר בְּאֶסְיָה לְאָפָסָוס וּלְמִירָנָא וּלְפְרָגָמוֹס וּלְתִיאָרָא
וּלְסְרָדִיס וּלְפִילְדָּפִיא וּלְלַזְדִּיקִיא: 12 וְאֶפְן לְדַרְאֹת אֲתָה
הַקּוֹל הַמְדָבֵר אַלְיָוִה בְּפִנּוֹתִי וְאֶרְאָה שֶׁבַע מְגֻרֹות זָהָב:
13 וּבְתוֹךְ שֶׁבַע מְגֻרֹות דָמוֹת בָּן אָדָם לְבּוֹשׁ מַעַיל וְחִנּוּר
אַזְוֹר זָהָב עַל לִבּוֹ: 14 וּרְאָשׁוּ וּשְׁעַרְוּ לְבָנִים צָמָר צָהָר
כְּשַׁלְגָן וְעַיְנוֹן כְּלָבָת אֲשֶׁר: 15 וּמְרַגְלָתָיו כְּעַיִן נִחְשָׁת קָלָל
כְּצָרְפוֹת בְּכָרָר וּקְולוּן כָּkol מִים רְבִיבִים: 16 וְיִהְיֶה לוֹ בַּיד
יְמִינָה שְׁבַע כּוֹכְבִים וּמִפְּנֵי יוֹצְאָתָה חַרְבְּ פִּיפּוֹת הַדָּה וְפִנְיוֹן
כְּשֶׁמֶשֶׁת הַמְאִיר בְּגַבְרוֹתָו: 17 וּכְרָאָתִי אַתָּה תְּרוּאָה
כְּמַת וִישְׁתָה עַלְיָוִד יִמְ וְיִמְ וְיִזְכְּרָה
וְהַאֲחָרָן וְהַחִי: 18 וְאֵה מִתְ וְהַנִּי כִּי לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים אָמֵן
וּבְידִי מִפְּתָחֹת שָׁוֹל וּמוֹתָה: 19 וְעַתָּה
כְּתָבָה אֲתָה רָאָתָה וְאֶת עַתָּה וְאֶת עַתָּה
אֲחָרִי כָּן: 20 אֶת סָוד שֶׁבַע הַכּוֹכְבִים אֲשֶׁר רָאָתָה בִּימֵינוֹ

החוק באשר לך למען לא יקח איש את נרך : 12 המנצח אתנו לעמוד בהיכל אללה ולא יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אללה ואת שםUr אללה ירושלים החדש הירידת ממשמים עם אללה ואת שמי החדש : 13 מי אשר אין לו ישמע את אשר הרוח אמר לךгалות : 14 ואל מלך קהיל לודקיא כתוב כי האמן העד הנאמן והאמתי ראשית בראית האלהים : 15 ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם : 16 כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקייך מפי : 17 כי אמרת אך עשרה מצאת און לוי ולא חסרתו כל ולא עדת כי אמלל אתה ודרוי ועוני ועוור וערם : 18 אני איעצץ לפנוט מatoi זהב צדוף באש למען תעשיר ובנדים לבנים למען תחכשה בהם ולא תראה בשת עדות ולמשח עניין קלוריית למען תראיה : 19 אני את כל אשר אהב אוכחים ואיסרים لكن תשקר ותשוב. הנני עמד לפתח ודפק והיה כי ישמע איש לקולי ופתח הפתחה אבאו אלו לסייע עמו והוא עמדיו : 21 המנצח אתנו לשבת אתי על כסאי כאשר נצחתי נם אני ואשב את אבי על כסאו : 22 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לךгалות :

4 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשםים והקול הראשון אשר שמעתו כקול שופר מדבר אליו אמר עליה הנה ואראך את אשר היה יתיה אחורי כן : 2 וכברע היידי ברוח והנה כסא נראת בשםים ואחד ישבע על הכסא : 3 והישב מראהו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסה ומראהיה כעין ברקתק : 4 וסביב לכסה ארבעה ושערדים כסאות ועל הכסאות ראייתי את ארבעה וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האלהים : 6 ולפני הכסאים זוכחות כעין הקרה ובין הכסא וסביב לכסה ארבע חיות מלאות עיניהם מלפניהם ומאחריהם : 7 ודמות החייה הראשונה כאריה והחייה השנית כשור ופני החייה השלישית כפני אדם ודמות החייה הרביעית כנשך מעופף : 8 ולכל אחת ארבע החיות שש כנפים מסביב ולפניהם הנה מלאות עיניהם ואין דמי להן יום ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוא יובא : 9 ומדי תה

ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראשונים : 20 אך מעט יש לי לעלייך כי תניח את האשה איזובל האמרה כי היא נבייה למלך ולהתנות את עבדיו לננות ולא כל זבחו אלילים : 21 והני מפיל אתה על מטה ואת המגנאים אתה בצרה גדוולה אם לא ישבו ממעשייהם : 22 והרנתה במוות את בניה וידעו כל הקהילות כי אני חקר כליות ולב נתתי לכם לכל איש כפרי מעליו : 24 אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטרון כל אשר אין להם הלקח ההוא ולא יידעו את עמקות השטן כאשר הם מתחללים לא אשימים עליהם משא אחר : 25 אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא : 26 והמנצח ושמր את מעשי עד עת קין און לו שלטן על הגוים : 27 ורעם בשבט ברזול כלילי ווצר ניפצו כאשר קבלתי נם אני מאת אבי : 28 ונחתתי לו כוכב השחר : 29 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לךгалות :

3 ואל מלך קהיל סדריס כתוב כי אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתו את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנק מות : 2 שקד וחוק את השארית הקרויה למות כי לא מצאת מעשיך שלמים לפני האלהים : 3 זכור את אשר קבלת ושמעת ושםרת זאת ושובה ואם לא תשקר הנני בא עלייך נגנב ולא תרע באוי זו שעיה אבא עלייך : 4 יש לך נם בסדריס שמות מעתים אשר לא אנאלו את מלבושים ויתהלו אוי לבשי לבנים כי ראים הם ליאת : 5 המנצח ילבש בנדים לבנים ולא אמזה את שמו מספר החיים ואורה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו : 6 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לךгалות : 7 ואל מלך פילדיפיא כתוב כי אמר הקדוש האמתי אשר בידך מפתח דוד הפתח ואין סנור והסנור ואיןفتح : 8 ידעתי את מעשיך הנה נתתי לפניו פתח נפתח אשר לא יוכל איש לסנרו כי נבורת מעט לך ותשמר את דבריו ולא כחשת בשמי : 9 הנני נתן אנשים מכנסיות השטן האמורים יהודים אנחנו ואניהם כי כובים מהה דנני עשה אשר יבוא להשתנות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתך : 10 יען שמרת דבר סבלנותי אשمرך נם אני משעת הנסין העתידה לבוא על תבל כליה לנשות את ישבי הארץ : 11 והני בא מהרה

ביבדו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח ולמען ינץח: 3 וכפתה
את החותם השני ואשמע את החיים השניות אמרת בא
וראה: 4 ויצא סוס שני והוא אדם ורכב עליו נתן לשאת
את השלום מן הארץ למען יהרגו איש את אחיו ותנתן
לו הרבה גודלה: 5 וכפתחו את החותם השלישי ואשמע
את החיים השלישי אמרת בא וראה ואביך והנה סוס
שחר והרכב עליו מזינים בידך: 6 ואשמע קול מותך
ארבעה החיות לאמר קב חיטים בדינר ושלשה קבים
שערם בדינר ואת המשן והין אל תשחת: 7 וכפתחו את
החותם הרביעי ואשמע את החיים הרביעית אמרת בא
וראה: 8 וארא והנה סוס ירךך והרכב עליו שמו המות
ושאל ויצא לרגניו ונתן להם שלטן על רביית הארץ
להמית בחרב ובכדע וכבר וכחית הארץ: 9 (Hades g86)
וכפתחו החותם החמישי וארא מתח לモובח את נפשות
הטהובחים על דבר האלים ועל העדרות אשר היה
לهم: 10 ויזעק בקול נדול ויאמרו עד מתי אדרני הקדוש
זהamtai לא תשפט ולא תקום את דמיינו מישבי הארץ: 11
ויתן לאיש מהם שמלוות לבנות ויאמר אליהם לנווה
עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חברים ואחים
העתדים להרג כמותה: 12 וארא בפתחו את החותם
ההשי והנה רעש גדול היה ויקדר השמש כשק שער
והירח נהפל לדם: 13 וכוכבי השמים נפלו ארצה כאשר
תנווע תאה ברוח חזקה והשלכה פניה: 14 והשמות משה
ספר גניל וכל הרים או הנטכו ממקומם: 15 ומילci הארץ
והזרונים ושורי האלפים והעשרים והתקיפים וכל עבד
ויכל בן חרים התהבא במערות ובסלעי ההרים: 16
ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עליינו וכסנו מפני
הישב על הכסא ומפני חמתה השה: 17 כי בא יום עברתו

7 ואחריו כן רأיתי ארבעה מלאכים עומדים בארץ
כנופת הארץ ויעצרו את ארבע רוחות הארץ למן לא
תשב רוח לא בארץ ולא ביום ולא בלילה בכל עץ: 2 וארא
מלאך אחר עליה ממרח שמש ובירדו חתמת אלהים חיים
זוקרא בקול גדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם
לחבל הארץ והם לאמר: 3 אל תחבלו את הארץ
ואת הימים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על
מצחוותם: 4 ואשמע מספר החתום מאה אלף וארבע מאות

החיות כבוד והדר ותורה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמיים : (aiōn g165) 10 או יפלו עשרים וארבעה הוקנים על פניהם לפni הישב על הכסא והשתחו לחי עולמי העולמיים ושמו את עטרותיהם לפni הכסא לאמר : (aiōn g165) 11 לך אדניינו לחתה כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל בראזונך הוא ונבראו :

5 וארא בימין היישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחרו
וחותם בשבעה חותמות: 2 וארא מלך אביר קורא בקול
נדול מי הוא הוכה לפתח הספר ולהתיר את חותמותיו: 3
ולא יכול איש נם בשם נם באرض נם מתחת הארץ לפתח
את הספר או להבטיט אלו: 4 ואבק בכינודול על אשר
לא נמצא איש זכה לפתח את הספר ולקרוא בו או להבטיט
אליו: 5 ויאמר אליו אחד מן הזקנים אל תבכה הנה נצח
האריה אשר הוא משבט יהודה שרש דוד לפתח את
הספר ולהתיר שבעה חותמות: 6 וארא והנה בין הכסא
וארבע החיות ובין הזקניםשה עמד כמו טבוח ולו שבע
קרניהם ושבע עיניהם אשר הם שבעה רוחות האלים
השלוחים אל כל הארץ: 7 וויא ויקח את הספר מימין
היישב על הכסא: 8 ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני
השה ארבע החיות ושרים וארבעה הזקנים ואיש איש
כנוור בידו וקערות זוהב מלאכת קטרת אשר הנה תפלה
הקדושים: 9 וישרו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את
הספר ולפתח את חותמות כי אתה נשחתת ובדמרק קניתנו
לאלים מכל משפה ולשון וכל עם וגוי: 10 ותעתש אתם
מלכים וכחנים לאליהינו וימלכו על הארץ: 11 וארא
ואשמע קול מלכים רבים סביב לכסא אלהיות ולזקנים
מספרם רבבו ריבבות ואלפי אלפיים: 12 קראים בקול
גדול נאה לשזה הטבוח ללקחת עז ועשר וחכמה גבורת
והדר וכבוד וברכה: 13 וככל בריה אשר בשם נם ובארץ
ומתחת הארץ אשר על הים וככל אשר בהם את כלם
שמעתוי אמרים לאמר ליישב על הכסא ולשה הברכה
וההדר והכבד והעז לעולמי עולמיים: (א) g165
ותאמנה ארבע החיות אמן ושרים וארבעה הזקנים
ונפלו על פניהם וישתו לחו עולמי העולמיים:

6 וארא כתאר פתח השה אחדן מנ שבעה החחות
ואשמע אחת מארבע החוות מדברת כקהל רעם לאמר
בא וראה: 2 ואבאיו והנה סוס לבן והרכב עלייו קשת

והמלך הראשון תקע בשופר והוא ברד ואש כלולים בדם ותשלך ארצחה והשרף שלישות העז וכל ירך עשב נשרף: 8 והמלך השני תקע בשופר ותנה כדמות הרים נדרול עבר באש השלך אל תוך הים והוא שלישות הים לדם: 9 והמת שלישית כל נפש חיה אשר בים ושלישית האניות נשחתה: 10 והמלך השלישי תקע בשופר ויפל מן השמיים כוכב נדרול עבר כלפיך ויפל על שלישית הנחרות ועל מעינות המים: 11 ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית הימים לענה ורבים מבני אדם מתו מן הימים כי מרים היו: 12 והמלך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישית המשמש ושלישית הירוח ושלישית הכוכבים למען תהחש שלישות והימים לא יאיר שלישיתו וכן גם היללה: 13 וארא ואשמע מלך אחד מעופף במרום הרקע הקורא בקהל גדול אווי אווי לישבו הארץ: 14 משאר קלות שופר שלוש המלכים העתידים לתקע:

9 וְהַמֶּלֶךְ הַחֲמִישִׁי תָּקֻעַ בְּשׁוֹפֵר וְאֶרְאָ כּוֹכֶב נֶפֶל מִן
הַשְׁמִים לְאָרֶץ וַיַּנְתֵּן לוֹ מִפְתָּח בְּאֵר הַתְּהוּם : 2 (Abyssos g12)
וַיַּפְתַּח אָתָּה בְּאֵר הַתְּהוּם וַיַּעַל עַשְׂרֵה מֵן הַבָּאָר כַּעַשְׂרֵה כְּבָשָׂן
גְּדוֹלָה וְחוֹשֵׁךְ הַשְׁמָשׁ וְהַרְקִיעַ מִקְיָטֵר הַבָּאָר : (Abyssos)
12 וּמְן דַּקְיָטֵר יָצָא אַרְבָּה עַל הָאָרֶץ וַיַּנְתֵּן לָהֶם שָׁלְטָן
כְּשַׁלְטָן עַקְרָבִי הָאָרֶץ : 4 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁחִיתוּ
אֶת עַשְׂרֵה הָאָרֶץ וְלֹא כָּל יְרֵק וְלֹא כָּל עַז כִּי אָתָּה
בְּנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר אֵין לְהֵם חותֵם אֱלֹהִים בְּמִצְחֹותֵם : 5
וְלֹא נָתַן לְהֵם לְחַמִּיתָם רַק לְהַכְּאִיכְם חַמְשָׁה חֲדָשִׁים
וְכַאֲבָם כְּכָאָב אִישׁ יְכֹהֵה הַעֲקָרְבָּן : 6 וּבְכִימִים הָהֵם
יִבְקְשׁוּ בְּיַיִן אֶת הַמּוֹתָה וְלֹא יִמְצָאוּוּ וְשָׁאַלְוּ אֶת נְפָשָׂם
לְמוֹתָה וְהַמּוֹתָה יִבְרָח מִמֶּם : 7 וַיֹּהֵי מִרְאַת הָאַרְבָּה כְּדָמוֹת
סְוִסִּים עֲרוֹכִים מִלְחָמָה וְעַל רַאשֵּׁיהם כְּעַטְרוֹת כְּעַזְנִים זָהָב
וְפְנִיהם כְּפָנֵי אָדָם : 8 וַיַּשְׁעַר לְהֵם כַּשְׁעַר נְשִׁים וְשְׁנִיהם
שְׁנִי אֲרֵיה : 9 וַיַּרְא נָתָן לְהֵם כְּשָׂרֵני בְּרוֹזָל וּקוֹל כְּנָפִיהם
כְּקוֹל מְרַכְּבֹת סְוִסִּים רַבִּים הַרְצִים לְמִלְחָמָה : 10 וַיַּגְבַּה
לְהֵם כְּזִגְבּוֹת עֲקָרְבִּים וְעַקְצִים בְּזִגְבּוֹתָם וְהַשְׁלְטוּ לְעָנוֹת
אֶת בְּנֵי הָאָדָם חַמְשָׁה חֲדִשים : 11 וְהַמֶּלֶךְ הַתְּהוּם הוּא
מֶלֶךְ עַל הָם וְשָׁמוֹ אֶבְרָדָן בְּעֵבֶרִית וְהָוָא אֶפְוָלִיּוֹן בְּלֶשׁוֹן
יְהוּנָה : 12 הַצְּרָה הָאַחַת חַלְפָה הַלְּכָה לָהּ וְהַנְּהָה
בְּכִשּׁוֹפֵר וְאַשְׁמָעַ קְול אֶחָד מְאַרְכָּעַ קְרָנוֹת מִזְבְּחָה הַזָּהָב

ו ארבעה אלף והם חותמים מכל שבטי בני ישראל :
ולשבט יהודה החותמים שניים עשר אלף לשבט ראוון
חותמים שניים עשר אלף לשבט נד החותמים שניים עשר
אלף : 6 לשבט אשר חותמים שניים עשר אלף לשבט
נפתלי חותמים שניים עשר אלף לשבט מנשה חותמים
שניים עשר אלף : 7 לשבט שמעון חותמים שניים עשר
אלף לשבט לוי חותמים שניים עשר אלף לשבט יששכר
חותמים שניים עשר אלף : 8 לשבט זבולון חותמים שניים
עשר אלף לשבט יוסף חותמים שניים עשר אלף לשבט
בנימן חותמים שניים עשר אלף : 9 אחרי כן ראיית
והנה המון רב אשר לא יכול איש למונתו מכל הגוונים
והמשפחות והעמים והלשונות ויעמדו לפני הכסא ולפני
השה מלכים שלמות לבנות וכפות תמים בידיהם :
10 ויקראו בקהל גדור לאמר היושעה לאלהינו הישב
על הכסא ולשה : 11 וכל המלכים עמדו סביב לכסא
וסביב לזרים ולארכע החיות ויפלו על פניהם לפני
הכסא וישתחו לאלהים : 12 ויאמרו Amen הברכה והכבוד
והחכמה והתודה וההדר והכח והעו לאלהינו לעולמי
עולם אמן : 13 וירען אחד מן הזרים ויאמר אליו
אללה الملכים בנדי לבן מי מה ומאיין באו : 14 ויאמר
אליו אדרני אתה ידעת ויאמר אליל אלהם הבאים מן
חזרה הנדולה ויכבשו את שמלם וילכינום בדם החזה :
15 וכך הנם לפני כסא האלים ומשרתים אותו בהיכלו
יומם ולילה וחישב על הכסא יתן משכנו עליהם : 16 לא
ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכמ שמש ושרב : 17 כי השה
אשר בחזק הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם
ומחה אליהם כל רגעה מעיניהם :

8 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמות כחצ' שעה: 2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האללים יונטו להם שבעה שופרות: 3 ויבא מלאך אחר וינש אל המזבח ומחתת והב בידיו ונתן לו קטרת הרבה למתה עם תפנות כל הקדרשים על מזבח הזהב אשר לפניו הכסא: 4 ויעל עשן הקטרת עם תפנות הקדרשים מיד המלאך לפני אלהים: 5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישליך על הארץ והוא קולות ורעמים וברקים ורעש: 6 ושבעה המלאכים אשר בידם שבעת השופרות התעתרו לתקע: 7

**עליך לשוב להנבא עוד על עמיים וגויים ולשנות ומלכים
רבבים:**

11 וויתן לי קינה דומה למטה ויעמוד המלאך ויאמר
קולם ומד את היכיל יהוה ואת המזבח ואת המשתוחים
בו: 2 ואת החצר אשר לפנימה להיכיל השליך חוצה
ואל תמדנה כי נתנה לנו ירים ורמסו את העיר הקדשה
ארבעים ושנים חדשים: 3 ואתן לשני עדי ונבאו ימים
אלף ומאותים וששים מתקדים בזמנים: 4 אלה הם שני
היויתים ושתי המנרות העמודים לפני אלה הארץ: 5
וכי יבקש איש להרעד להם תצא אש מפייהם ואכללה את
איביהם וכן כל המבקש להרעד להם מות יומת: 6 ולهم
השלtan לעצר את השמיים ולא יהיה מטר בימי נבואם
וישלטו על המים להפכם לדם ועל הארץ להכחה בכל
גען מדי יחפצו: 7 ואחרי השללים עדותם החיה העלה
מן התהום תעשה עמהם מלחמה ותוכל להם והרגתם:
8 והיתה נבלתם ברחוב העיר הנדרלה (Abyssos g12)
הנקראת כפי הרוח בשם סדום ומצריהם אשר שם נצלב
גנס אדרניון: 9 ורבים מן העמים והמשפחות והלשונות
והגノים יראו את נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את
וניותם לשום בקרים: 10 ווישבי הארץ ישבו עליהם
ויעלו זושלו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה
הכאיבו את ישבי הארץ: 11 וויהי אחרי ימים שלשה וחצי
ותבא בהם רוח חיים מאת האלים ויימרו על רגלהם
ואימה גדרולה נפללה על כל ראייהם: 12 וישמעו קול נדול
מן השמיים מרבר אליהם לאמר עלו הנה ויעלו בענן
הشمימה ושנאיהם ראים אתם: 13 ובשעה ההיא היה
רעש נדול ותפל עשרית העיר ושבעת אלפים שמות
בני אדם נהרגו בראש ותנשאים רעדה אחוריהם ויתנו
כבד לאלהי השמיים: 14 הצראה השנית חלפה הלכה
לה והנה הצראה השלישית מהריה תבוא: 15 והמלאך
השביעי תקע בשופר ויהי קלות נדולים בשמיים ויאמרו
הנה מלכת העולם היה לאדרניון ולמשיחו והוא ימלך
על עולם עולמיים: 16 ועשרים ארבעה חזקים
הישבים לפני האלים על כסאותם נפלו על פניהם
וישתחוו לאלהים: 17 ויאמרו מודים אנחנו לך יהוה
אליהם צבאות הראה והיה ויבוא כי לבשת עז הנדול
וותמך: 18 והגノים קצפו ויבא קצף ועת המתים להשפט

אשר לפניו אלהים: 14 ויאמר למלאך השמי אשר השופר בידו התר את ארבעה המלכים ה הם האסורים על הנהר הנודול נהר פרת: 15 ויתרו ארבעה המלכים אשר היו נכוונים לשעה וליום ולהחדש ולשנה להמית שלישית בני האדים: 16 ויהי מספר צבאות הפרשים שטי רבעא רבעות ואני שמעתו מספרם: 17 וכן ראיתי במראה את הסוסים ורכבייהם אשר שרינויהם כעין אש ותכלת וגפרית וראשי הסוסים בראש אריות ותצא מפיהם אש וקיטור וגפרית: 18 ותומת שלישית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובגפרית היוצאות מפיהם: 19 כי כה הסוסים בפיהם כי נזובות דומיהם לנחים ויש להם ראשיים וביהם ישחיתו: 20 ושאר בני אדם אשר לא נהרגו במגנות האלה בכל זאת לא שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עוד לשדים ולעצבי זהב וכיסף ומנחת ואבן ועץ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יהלכו: 21 ולא שבו מדריכם לרצח ולכשוף ולונגות ולגנבות:

10 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמיים והוא עטה ענן ועל רاسו כمراה קשת הענן ובינו כשם ורנליו כעומדי אש: 2 ובידיו ספר קטן פתוח וישם את רגלו ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ: 3 ויקרא בקול נדול כאשר ישאג הארייה ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולותיהם: 4 וכדבר שבעת הרעמים בקולותיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמיים לאמר חתום את אשר דברו שבעת הרעמים ואל חתוב זאת: 5 והמלאך אשר ראייתו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמיים: 6 וישבע בחו עולםיו העולמיים אשר בראת השמיים וככל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והרים וכל אשר בו כי לא יהיה עוד זמן: 7 אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלהים כאשרبشر את עבדיו הנביאים: 8 והקהל אשר שמעתי מן השמיים שב לדבר אליו לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ: 9 ואבא אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אליו קח ואכל אותו וימר לבטן אבל בפיק היה מתוק כדרבש: 10 ואכח את הספר מיד המלאך ואכלחו והוא בפי כדרבש למתוק ואחריו אכלו אותו וימלא בטני מורורים: 11 ויאמר אליו

ולחת שכר לעבדיך הנבאים ולקרדים וליראי ש马克
למקטן ועד נדולם ולהשחתת את משחיתו הארץ: 19
ויפתח היכל יהוה בשמי וירא ארון בריתו בהיכל והי
ברקים וקלות ורעים ורעש וברד כבד:

12 ואות גודלה נראית בשמי אש אשר המשמש
לבושה והירח תחת רגילה ועל ראש עטרת שנים עשר
כוכבים: 2 והיא הרה וזעק בחבליה ותקש בלבדתא: 3
وترאה אותה בתשימים והנה תנין נדול אדם כאש וכל
שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשו שבעה כתרים: 4
זונבו שחם מן השמים שלישית הכוכבים וישלים ארצתה
ויתיצב התנין לפני האש החלה לדת מען בלע
את בנה בלבדתא: 5 ותולד בן זכר העתיק לדעות כל
הגוים בשבט ברזיל וילקה בנה אל האלים ואל כסאו: 6
וה האש ברוחה המדобра אשר שם הוכן לה מקום מאת
אלדים מען כלכלה שם ימים אלף ומאות ושים: 7
ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין
והתנין נלחם ומלאכיו: 8 ולא התזקנו גם מקומם לא
נמצא עוד בשמים: 9 וווטל התנין הנדרן הנחש הקדמוני
אשר נקרהשמו מלשין ושתן המדריח תבל כליה הוא
הוטל ארצתה ומלאכיו עמו הוטלו: 10 ואשמע קול נדול
בשמי ויאמר עתה בא ישועת אלהינו ועו ומלכותו
וממשלת מישחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשפטם
לנבי אלהינו יומם ולילה: 11 והם נצחים מען דם השה
ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות: 12
רנו על זאת שמיים ושכניםיהם או לישבי הארץ וים כי ירד
אליהם המלשין בחמה גודלה מיידחו כי קזרה עתו: 13
ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצתה וירדף את
ה האש אשר ילדה את הזכר: 14 וויתנו לאשה שתי כנפי
הנשר הנדרן לעוף המדобра אל מקומה אשר חכלכל
שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש: 15 וישלח הנחש
נהר מים מפיו אחרי האש לשטפה בנחר: 16 ותעורר
הארץ את האש ותפח הארץ את פיה ותבלע את הנחר
אשר שלח התנין מפיהו: 17 ויקצף התנין על האש וילך
לעתה מלחמה עם יתר זרעה השמורים פקורי אלדים
ואשר להם עדות ישע:

13 ואדי עמד על חול הים וארחיה עליה מן הים
ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה

מאות ושים ושש:

14 וארחונה שהעמד על הר ציון ועמו מאה אלף
וארבעים וארבעה אלף הנשים שם אבוי כחוב על
מצחותם: 2 ואשמע קול מן השמים כקהל מים רבים וכקהל
רעם נדול ואשמע קול תפשי כנור המגננים בכנורותיהם:
3 ווישרו כשר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות

ח'זון יוחנן

15 וארא אותן אחרת בשמות גדרלה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרונות כי בהן כל זה עם אלהים: 2 וארא כים זוכיות בלול באש ואת המתגברים על החיים ועל צלמה ועל תורה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכויות וככרות אליהם בידיהם: 3 וישרו את שירת משה עבר אליהם ושירת השה לאמר נדולים משיך ונפלאים יהוה אליהם צבאות צדק ואמות דרכיך מלך הגוים: 4 מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמק כי קדוש אתה לברך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נלו משפטיך צדקך: 5 ואחריו כן ראיות והנה נפתח היכל משכן העדות בשמות: 6 ויצאו מן ההיכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבשים بد טהרה וצחח וחגורים אוורי זהב על לבביהם: 7 ואחת מרבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלים החיו לעולמי העולמים: (א) 8 וימלא היכל עשן מכבוד אליהם ועווז ולא יכל איש לbow אלי היכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלאכים:

16 ואשמע קול נдол מן היכל האמר אל שבעת המלאכים לכוב ושפכו את קערת חמת האלים ארץ: 2 וילך הראשון וישפוך את קערתו על הארץ וייה שהין רע ומכאיב באנשים אשר עליהם תוחיה ובמשתחים לצלמה: 3 וישפוך השני את קערתו על הים וייה לדם כדם חלל ותמות כל נשף היה אשר בים: 4 וישפוך השלישי את קערתו בנחרות ובמעינות המים וייה לדם: 5 ואשמע את מלאך המים אמר צדק אתה הווה והיה ותקודש כי כן שפטת: 6 כי דם קדשים ונביים שפכו ודם השקדים כי גמול ידים הוא: 7 ואשמע את המזבח אמר אמנים כי יהוה אליהם צבאות אמת וצדק משפטיך: 8 וישפוך המלאך הרביעי את קערתו על המשמש וינתן לו לצרבת בני אדם באש: 9 ויזרבו בני אדם בחם נдол וינדרפו את שם אליהם אשר לו המשלחה על המכות האלה ולא שבו לתחת לו הכבוד: 10 וישפוך החמישי את קערתו על כסא הרים ותחשך מלכותה וינשבו מכאב לב את לשונם: 11 וינדרפו את אלוי השמיים ממכתם ושהינם ולא שבו מעשיהם: 12 וישפוך הששי את קערתו על הנהר הנдол נهر פרת ויחרבו מימיו למען תישר מסלה

ולפני הוקנים ואין איש אשר יוכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעה אלףים ההם אשר נקבעו מן הארץ: 4 אלה הם אשר לא אנ אלו בנשים כי בתולות הנהו אלהם ההלכים אחורי השה אל כל אשר ילך אלה נכו מותק בני האדם לראשתם בכוריהם לאלהם ולשה: 5 ותרמיות לא נמצאה בפייהם כי תמים המה לפני האלים: 6 וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי הארץ ואת כל נוי ונספחה ולשון ועם: (ג) 7 ויאמר בקהל גודל יראו את האלים והבו לו כבוד כי בא עת משפטו והשתחו לעשה שמיים וארץ את הום ומעינות המים: 8 ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלת נפלת בכל העיר הנдолה כי השקה כל הגוים מיין חמת האלים אין או על דדו: 10 גם הוא שתה ישחה מיין חמת האלים אין בלתי מהול הנמס בכסות זומו ויענה באש ונפרית לפני המלאכים הקרים ולפני השה: 11 וועשן ענפים יעללו לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם וליליה המשתחווים לחייה ולצלמה ואשר ישא אתתו שמה: (ה) 12 בזה סבלנות הקרים ביה השמירים את מצות האלים ואת אמונה ישוע: 13 ואשמע קולם מן השמיים מדבר אליו כתב אשרי המתוים אשר ימותו באדורן מעתה אמן כן אמר הרוח למען ינווח מעמלם וממעיהם הלקילכו אחריהם: 14 וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל רأسו עטרת זהב ובידו מגן מلطש: 15 ומלאך אחר יצא מן היכל ויזעק בקהל נдол אל הישב על הענן לאמור שלח מגילך וקצר כי בא העת לקוצר כי ישב קציר הארץ: 16 ומלאך אחר יצא מן היכל אשר והארץ נקצרה: 17 ומלאך אחר יצא מן היכל אשר בשמיים ונום לו מגן מلطש בידו: 18 ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלו על האש ויקרא קול נдол אל אשר בידו המגן המلطש לאמור שלח מגילך המلطש ובצד את נגן הארץ כי בשלו ענבייהם: 19 ווניף המלאך את מגיל על הארץ ויבצר את אשכלה נפן הארץ וישליךם בנתה האלוהים הנдолה: 20 ותדרך הנהת מתוחין לעיר ויצא דם מן הנהת עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות ריס:

והאחר עוד לא בא והוא כי יבוא עמד לעת מעט: נohoohoo אשר הוויה אשרה הויה ואינה הוא השמיי והוא מן השבעה וילך לאבדון: 12 ו usher הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה אחת ממלכה כמלכים יקבלו עם החיה: 13 וללאה עצה אחת ואת כהן ואת מושליהם יתנו לחיה: 14 המה ילחמו בשזה והשה יכול ולهم כי הוא אדני האדנים וממלך המלכים ועמו הקרואים והבחיראים והנאנים: 15 ויאמר אליו המים ההם אשר ראית הוויה ישבת עליהם עמים והמנים המה ונויים ולשנות: 16 ו usher הקרנים אשר ראית והחיה המה ישנאו את הוויה ועשה גלמודה וערמה ואכלו את בשרה ואתה ישרפו באש: 17 כי האלים נתן כלכם לעשות את עצה ולשנות עצה אחת ולתת את מושליהם לחיה עד כי ישלמו דבריו האלים: 18 והאה אשר ראית היא העיר הנדולה אשר היא נברת ממלכות הארץ:

18 אחרי כן ראיו מלך אחר יורד מן השמיים אשר

לו שלטן גדול והארץ האריה המכבדו: 2 ו יורא בקהל עז לאמר נפלה נפלה נפלה בבל הנדולה והיה נוה שעירים ומשمر לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס: 3 כי מיין חמת גנותה שתו כל הגוים ומלךו ארץ גנו עמה וסחריו ארץ משפט תענוגה העשירו: 4 ואשמע קול אחר מן השמיים האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל חמתה ופן תקחו ממכותיה: 5 כי חמתה הגינו עד לשמיים ויזכר אליהם את עונותיה: 6 שלמו לה גמולה שגמלה לכם ועשו לה כפלים כפולה בcosa אשר מסכה מסכו לה כפלים: 7 כאשר התורוממה והתענוגה בן תננו לה חבל ואבל כי אמרה לבבנה אני ישבי מלבחה ולא אהיה אלמנה ואבל כי אמרה לבבנה אני ישבי מלכתי יהוה אלהים השפט אתה: 9 ויבכו ויספרו עליה מלכי ארץ אשר גנו והתענונו עמה בראשם את עשן שרפהה: 10 ונזרוק יעדתו מפני אימת עניזה ואמרו אוי לך בבל העיר הנדולה העיר החקה כי בשעה אחת בא משפטך: 11 וסחריו הארץ בכים ומהאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משה אניותם: 12 את משה זהב וכף ואבן

למלךים אשר מנורה שם: 13 וארא והנה מפי התניין ומפי היחה ומפי נבי האיש יצאות שלוש רוחות טמאות דמות לצלבדים: 14 כי רוחות השדים הנה עשויות אותן ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספס למלחמה היום ההוא הנדול יום אלדי הצבאות: 15 הנה בא כנגב אשרי השקד ושמר את בנדיי למען לא ילך ערם וראו את עדותך: 16 ויאסף אתכם אל המקום הנקרא בעברית הר מדון: 17 ווישפיך המלך השביעי את קערתו על האור ויצא קול נדול מהיכל השמיים מן הכסא ויאמר היה נהייה: 18 ויהיו קלות ורעים ובקרים וייד רעש נדול אשר לא היה כמוו למנ היה אדם על הארץ רעש כזה נדול עד מאד: 19 והעיר הנדולה נחלקה לשלה חלקים ותפלגה ערי הגוים ותוצר בבל הנדולה לפני אלהים تحت לה כוס יין חמאת אפו: 20 ווינס כל או ותחריט לא נמצא: 21 וברך כבד ככבר ירד מן השמיים על בני האדם וינדרו בני האדם את האלים על ארונות מכת הברד כי כבירה מכחו מאד:

17 ויבא אחד מן שבעה המלכים הנשים שבע הקערות וידבר אליו לאמר בא ואראך את משפט הוויה הנדולה הישעת על מים רבים: 2 אשר גנו אתה מלכי הארץ וישכרו שני תבל מיין תונותה: 3 ווילכני ברוח המדבבה וארא והנה אש ישבת על חיה ארומה כתולע מלאת שמות נדופים ולה שבעה ראשיים ועשר קרנים: 4 והאה שלבושה ארגמן ושני והוא מכללה בזבב ואבן יקרה ובפנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות וטמאת תונותה: 5 ועל מצחה כתוב שם סוד בבל הנדולה אם הקדושים ומדם עdry ישוע ואשותם על המראה שמה נדולה: 6 ויאמר אליו המלך למה זה השותומת אני אמר לך את סוד האש והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרנים: 8 היה אש ראייה היהת ואינה ועתידה לעלות מן התהום וללכט לאבדון וישבי הארץ אשר שם איןנו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ישחומו בראשם את החיה אשר היהת ואינה בתובא: 9 בזיה להבין לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הררים מהה המשא נפלו והאחד ישנו 10 ושבعة מלכים מהה המשא מהם נפלו והאחד ישנו

ו Ashton התקדשה: 8 ו נתן לה ללבש בוץ טהור וצח
 כי הבוץ הוא צדוקת הקדשים: 9 ו אמר אלי כתוב
 אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה
 הדברים אמתם הם דברי אלהים: 10 ואפל לפני רגליו
 להשתחו לו ויאמר אלי ראה אל תעשה ואת עבר כמוך
 אני וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחו
 לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה: 11 וארא את
 השמיים נפתחים והנה סוס לבן והרכב עלייו נקרא נאמן
 ואמתי ובצדך הוא שפט ולחים: 12 ו עניינו כלבת אש
 וערחות הרבה על ראשו ויש לו שם כחוב אשר לא ידע
 איש כי אם הוא לבדו: 13 והוא לבוש בלבוש מאדם בדם
 ושמו נקרא דבר האלהים: 14 ו צבאות השמיים יצאים
 אחורי על ססום לבנים מלכים בוגרי בץ לבן וטהור:
 15 ומפני יצאת חרב חרדה להכות בה את הגויים והוא
 ררעם בשבט ברזיל והוא דרך פורת יין חמאת אף אלהי
 הצבאות: 16 ועל בנדנו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים
 ואדרני הארדים: 17 וארא מלאך אחד עומד בשמש ויצעק
 בקהל נדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעופ במרום
 הרקיע באו והאספו על זבח האלהים הנדול: 18 ואכלתם
 בשר מלכים ובשר שרוי אלפים ובשר נבורים ובשר
 סוסים ורכבייהם ובשר כל בני חורי ומלכי הארץ וגפיהם
 עם הנגולמים: 19 וארא את החיה ומלאכי הארץ וגפיהם
 נקhalim לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו:
 20 ות幡ש החיה ונביא השקර אתה אשר עשה אותן
 לפניה אשר הריח בהן את נשאי תחיה והמשתווים
 לצלמה וחיים השלכו שניהם באם האש עבר בgefährת:
 21 (Limnē Pyr g3041 g4442) מפי הרכב על הסוס וככל העוף שבעו מבשרם:

20 וארא מלאך יורד מן השמיים ובידו מפתח התהום
 וככל נדול (Abyssos g12): 2 ויתפש את התנין את הנחש
 הקדמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרתו לאף שנים:
 3 וישליךו בתהום ויסגר בעדו ויוחט עליו למען לא
 ידיח עוד את הגויים עד כלות אלף השנים ואחריו בן יתר
 לזמן מצער: 4 וארא כסאות ושבוי עלייהם
 והמשפט נתן בידם ונפשות ההרונים על עדות ישוע ועל
 דבר האלהיםasher לא השתחו לחיה ולצלמה ולא
 קבלו את תהה על מצוחם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו

ירקה ופנינים ובוץ וארגן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל
 כלי שנהבם וכל עץ יקר וכלי נחת וברזל ושיש:
 13 וקמנון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת
 וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות גנוויות ונפש אדם:
 14 והמנדרים מחמד נפשך אולו ממרק וכל שמן ומצהיר
 אבד ממרק ולא תמצאים עוד: 15 ורכליהם אשר העשירו
 ממנה יעדנו מרוחק מפני אימת ענוה ובכו והתאבלו:
 16 ואמרנו אווי העיר הנדולה המכסה בשש וארנן
 ושני ומכללה בזהב ובבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת
 החרב עשר נדול כזה: 17 וכל חבל וכל בעל מעברת
 והמלחים וכל עשי מלאכה ביום עמדו מרוחק: 18 ויצועקו
 בראשם שען שרפחה לאמר מי בערים כעיר הנדולה:
 19 ויזרכו עפר על ראשיהם ויצקו בכיה וספוד לאמר
 אווי אווי העיר הנדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר
 להם אניותם כי בשעה אחת החרבבה: 20 רנו עליה
 השמיים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים
 את משפטכם ממנה: 21 וישא מלאך נורא ابن נדולה
 כפלח רכב וישליך אל תוך הרים לאמר ככה תשליך
 במערצה בבבל העיר הנדולה ולא תמצא עוד: 22 וקהל
 המננים בכנוור והמנזירים ומחללים בחילילים ומוחזרים
 בחצרותם ביל ישמע עוד בתוךך וכל חרש והשב בכל
 ימצא אך עוד וקהל רחמים בקרבך: 23 ואור
 נר לא יאיר לך עוד וקהל חתן וקהל כללה לא ישמע אך
 עוד כי נגעיניך היי נכבדי ארץ ובכשיפיך תעו כל הנויים:
 24 ובזה נמציא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ:

19 אחריו בן שמעתו קול גדול בקהל המון רב בשם
 האמורים הללויה היושעה והכבד והצעו ליהו אלהינו:
 2 כי אמת ושר משפטיו כי שפט את הזונה הנדולה
 אשר השחיתה את הארץ בתונתה וידרש מירה טאת דם
 עבדיו: 3 וישנו ואמרנו הללויה ועשנה יעללה לעולמי
 עולמים: 4 (אָהֶן g165) ועשרים וארבעה הוקנים וארבע
 החיות נפללו על פניהם וישתחוו לאלהים היישב על הכסא
 ויאמרו Amen הללויה: 5 וכל יוצא מן הכסא ויאמר הללו
 את אלהינו כל עבدي ויראיו הוקנים עם הנדולים: 6
 ואשמע בקהל המון רב וככלם מים רבים וכקהל רעים
 חוקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות:
 7 נשמהה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי בא חתנת השה

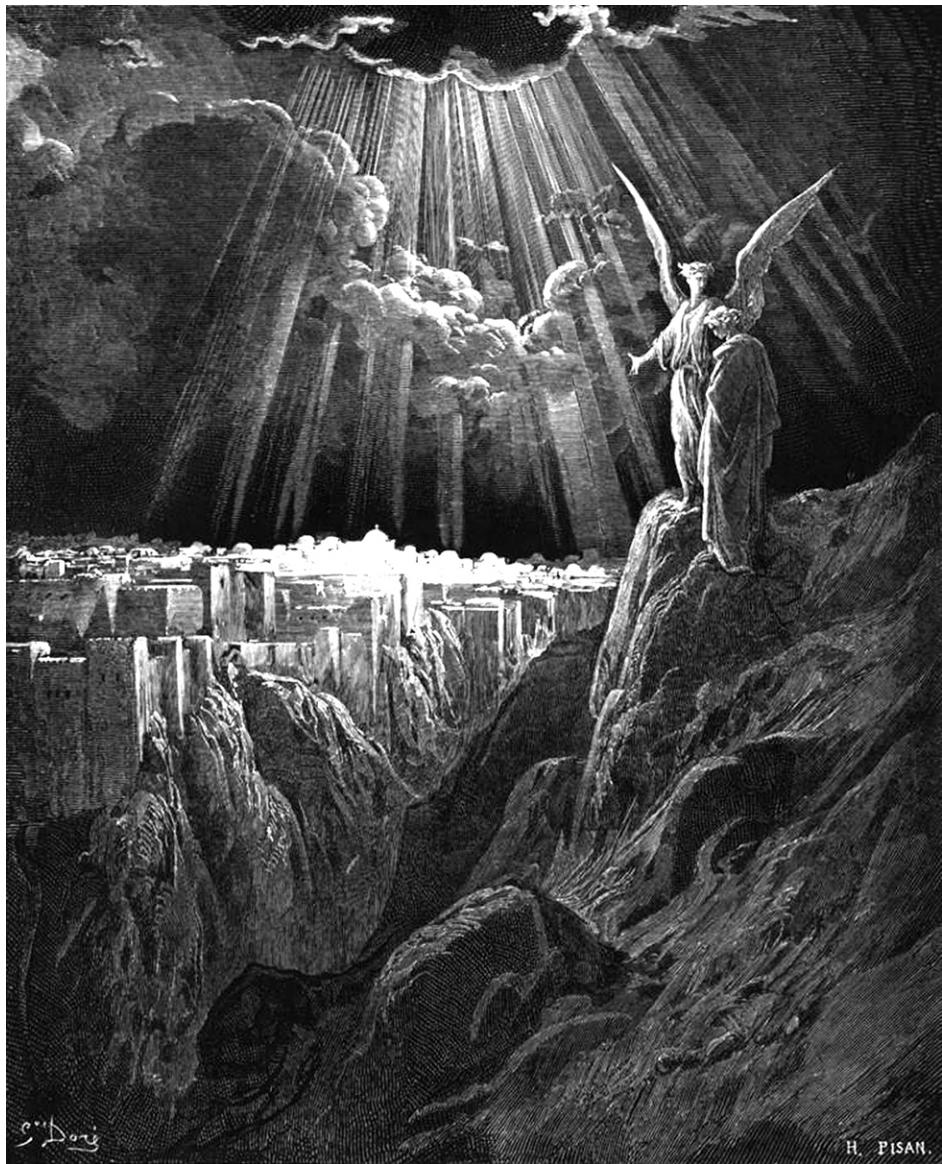
המכובדים חלוקם יהיה באנם הבער באש ונפרית אשר הוא המות השני : Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא אליו אחד משבעת המלכים הנשאים שבע הקערות הממלאות שבע המכוטות האחרנות וידבר אליו לאמר בא ואראך את הכללה אשת השהה : 10 וויליכני ברוח על הר נדול ונגה ויראני העיר הנדרולה ירושלים הקדושה ורידת מון השמים מטה האלהים : בו יש לה כבוד אליהם ואור נגהה כאבן קירה MADE כאבן ישפה המבתקת כעין הקרה : 11 ויש לה חומה נדרולה ונגהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שניים עשר מלכים ושמות כחובים עליהם אשר הם שמות שניים עשר שבטי בני ישראל : 12 שערים שלשה מזרוח שערים שלשה מצפון שערים שלשה מנגב ושערים שלשה ממערב : 13 ולחומות העיר שניים עשר מוסדות ועליהם שניים עשר שמות לשנים עשר שליחי השהה : 14 ובידי המדבר אליו היה קנה זהב למך בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה : 15 ומושב העיר מרבע וארכאה כרחה וימד את העיר בקנה המדרה שניים עשר אלף ריס ארכה ורחה וקומה שום המה : 16 וכן מוד את חומתה על מאה וארבעים וארבעה אמות במדת איש הייא מדרת המלך : 17 ובניין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופע דומה לזכוכית צבה : 18 ומוסדות חומת העיר מרכזות בכל אבני חוץ המוסד הראשון ישפה השני ספרי השלישי שבו הרבייש ברקט : 19 החמישי יהלם נשוי אדם השבעי תרשיש השמנינו שהם התשייע פטדה העשרינו נפק אחד העשר לשם שנים העשר אחלה : 20 ונשים עשר השערים הם שתים עשרה מרוגלוות כל שעך ושער מרוגליות אחת ורחוב העיר זהב מופע כוכוכיות בהירה : 21 והיכיל לא ראוי בה כי יהוה אלהים צבאות הכללה הוא ושהה : 22 והעיר אינה צריכה לאור המשמש ולננה הירח כי כבוד אליהם האיר לה ונרה הוא השהה : 23 והגנים ילכו לאורה ומליי ארץ מבאים כבודם ותפארתם אליה : 24 ושוריה יומם לא יסנו כי לילה לא יהיה שם : 25 והביאו בה כבוד הגנים ותפארתם : 26 ולא בוא בה כל טמא ועשה תועבה וشكך כי אם הכתובים בספר החיים של השהה :

22 ויראני נחל של מים חיים זך מבחיק כעין הקרה יצא מכסא האלהים ושהה : 2 ובתוך רחוב העיר וכל

עם המשיח אלף שנים : 5 ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התהיה הראשונה : 6 אשרי האשיש וקדוש הוא אשר החלכו למקום מתחתיה הראשונה באלה לא ישפט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אותו אלף שנים : 7 ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו : 8 ויצא להריך את הנויים בארכע כנפות הארץ און גונג ומגנו ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים : 9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מהנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השמים והאכל אליהם : 10 והשטן אשר הדיחם השלך באמן אש ונפרית אשר שם נם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולם : 11 Limnē Pyr g165, (aien g3041 g4442) 11 וארא כסא לבן ונדרול ואת דושב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמי ולא נמצא להם מקום : 12 וארא את המתים הקטנים עם הנדרלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים וויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים ויפetto המתים על פי הכתוב בספרים כמעשים : 13 ויתן הים את מותו והמוות והשאל נטו את מותיהם ויפetto איש איש כמעשים : 14 והמוות והשאל השלו באמן האש והוא המות השני : Hadēs g86) 15 (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באם האש : (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 וארא שמים חדשים וארץ חדש כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והם איןנו עוד : 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדש ורידת מאת האלהים מן השמים נכונה ככל המקשת לבעלה : 3 ואשמע קול נдолמן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם וHEMA והוא לו עם והוא האלהים יהיה אתם אלהים : 4 ומזה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד ונם אבל זעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו : 5 ויאמר הישב על הכסא ההני עשה הכל חדש ויאמר אליו כתוב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם : 6 ויאמר אליו היה נחתה אני אלף והטו בראש והסוף אני און לצמא ממעין מים חיים חם : 7 המנצח יורש הכל ואנאי אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן : 8 אבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמנאים והmercachim והזנים והמכשפים ועבדי האלים וכל

שפת הנחלה מזה ומזה עז חיים עשה פרוי שנים עשר כי מדי חדש בחדרשו ידען את פרויו ועליה העז לתרופה הגנים: 3 וכל חרם לא יהוה עוד וכסא האלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתחו: 4 והמה יראו את פניו ושמו על מצחותם: 5 וליליה לא יהוה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אליהם הוא יאיר להם ומלךו עד עולם עולמיים: 6 (אט g165) ויאמר אליו הדרבים האלה אמתם ונאמנים הם ויהוה אלה הנכאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהוה בנהריה: 7 והני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואה בספר הזה: 8 ואני יותן הוּא הראה אלה ושמעם ויהו כשמי וכקראותי ואפל לפני רגלי המלך אשר הראני את אלה להשתנות לו: 9 ויאמר אליו ראה אלה תשעה ואת עבד כמוך אני ותבר לך ולakhir הנכאים ולשمرיהם את דברי הספר הזה לאלהים השתחווה: 10 ויאמר אליו אל תחתם את דברי נבואה הספר הזה כי קרוב המועד: 11 והחומר יוסיף לחם והטמא יוסיף להטמא והצדיק יוסיף להצדק והקדוש יוסיף להתקדש: 12 והני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשיהם: 13 אני דאלף והתו הראש והסופר הראשון והאחרון: 14 אשרי העשיהם אתמצוותיו למען תהה ממשלים בעז החיים ובאו העירה דרך השרים: 15 ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזונים והמרצחים ועבדי האליילים וכל אהב שקר ועשה: 16 אני יושא שעלה את מלאכי להעד לכט את אלה בפני הקהילות אני שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: 17 והרוח והכללה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים חנים: 18 מעיד אני בכל השמע דברי נבואות הספר הזה אם יוסיף איש עלייהם יוסיף עלו האלים את המבות הכתובות בספר הזה: 19 ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע האלים את לחקו מעז החיים ומעיר הקדש הכתובים בספר הזה: 20 המעד את אלה אמר אמן כן אני בא מהר אמן באהנא האדון ישוע: 21 חסד אדניינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן:

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרה ירידת מאת האלדים מן השמים נכונה ככלה המקשחת לבולה:
ואשמע קול נדרול מן השמים לאמר הנה משכן אליהם עם בני האדם ושכן בתוכם ורמה יהיו לו לעם והוא
האלדים יהיה אתם אליהם:
(חזון יוזען 21:2-3 HRNT)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא

עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מַילּוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

- לְקָם 31:8
- אַל־הַרּוֹמִים 7:10
- חַזֵּן יוֹתָךְנוּ 1:9
- חַזֵּן יוֹתָךְנוּ 2:9
- חַזֵּן יוֹתָךְנוּ 11:9
- חַזֵּן יוֹתָךְנוּ 7:11
- חַזֵּן יוֹתָךְנוּ 8:17
- חַזֵּן יוֹתָךְנוּ 1:20
- חַזֵּן יוֹתָךְנוּ 3:20

aïdios

- אַל־הַרּוֹמִים 20:1
- יְהֻדָּה 6:1

aiōn

- מֶתִי 32:12

- מֶתִי 22:13

- מוֹתִי 39:13

- מוֹתִי 40:13

- מוֹתִי 49:13

- מוֹתִי 19:21

- מוֹתִי 3:24

- מוֹתִי 20:28

- מָארָק 29:3

- מָארָק 19:4

- מָארָק 30:10

- מָארָק 14:11

- לְקָם 33:1

- לְקָם 55:1

- לְקָם 70:1

- לְקָם 8:16

- לְקָם 30:18

- לְקָם 34:20

- לְקָם 35:20

- נָוִן 14:4

- נָוִן 51:6

- נָוִן 58:6

- נָוִן 35:8

- נָוִן 51:8

- נָוִן 52:8

- נָוִן 32:9

- נָוִן 28:10

- נָוִן 26:11

- נָוִן 34:12

- נָוִן 8:13

- נָוִן 16:14

- מַשְׁיַּח הַשְׁלִיחִים 21:3

- מַשְׁיַּח הַשְׁלִיחִים 18:15

- אַל־הַרּוֹמִים 25:1
- אַל־הַרּוֹמִים 5:9
- אַל־הַרּוֹמִים 36:11
- אַל־הַרּוֹמִים 2:12
- אַל־הַרּוֹמִים 27:16
- הַרְאָשָׁׂנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 20:1
- הַרְאָשָׁׂנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 6:2
- הַרְאָשָׁׂנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 7:2
- הַרְאָשָׁׂנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 8:2
- הַרְאָשָׁׂנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 18:3
- הַרְאָשָׁׂנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 13:8
- הַרְאָשָׁׂנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 11:10
- הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 4:4
- הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 9:9
- הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים 31:11
- אַל־הַקְלִיטִים 4:1
- אַל־הַקְלִיטִים 5:1
- אַל־הַאֲסָכִים 21:1
- אַל־הַאֲסָכִים 2:2
- אַל־הַאֲסָכִים 7:2
- אַל־הַאֲסָכִים 9:3
- אַל־הַאֲסָכִים 11:3
- אַל־הַאֲסָכִים 21:3
- אַל־הַאֲסָכִים 12:6
- אַל־הַפְלִיטִים 20:4
- אַל־הַקּוֹלְשִׁים 26:1
- טָמֵנוֹת 17:1
- טָמֵנוֹת 17:6
- טָמֵנוֹת 10:4
- טָמֵנוֹת 18:4
- אַל־שִׁיטּוֹס 12:2
- אַל־הַגְּבָרִים 2:1
- אַל־הַגְּבָרִים 8:1
- אַל־הַגְּבָרִים 6:5
- אַל־הַגְּבָרִים 5:6
- אַל־הַגְּבָרִים 20:6
- אַל־הַגְּבָרִים 17:7
- אַל־הַגְּבָרִים 21:7
- אַל־הַגְּבָרִים 24:7
- אַל־הַגְּבָרִים 28:7
- אַל־הַגְּבָרִים 26:9
- אַל־הַגְּבָרִים 3:11
- אַל־הַגְּבָרִים 8:13
- אַל־הַגְּבָרִים 21:13
- הַרְאָשָׁׂנָה לְפֶטרֹס 23:1
- הַרְאָשָׁׂנָה לְפֶטרֹס 25:1
- הַרְאָשָׁׂנָה לְפֶטרֹס 11:4
- הַרְאָשָׁׂנָה לְפֶטרֹס 11:5
- הַשְׁנִית לְפֶטרֹס 18:3

- הַרְאָשָׁׂנָה לְיוֹתָךְנוּ 2:1
- הַשְׁנִית לְיוֹתָךְנוּ 13:1
- יְהֻדָּה 25:1
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 6:1
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 18:1
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 9:4
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 10:4
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 13:5
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 12:7
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 6:10
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 15:11
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 11:14
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 7:15
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 3:19
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 10:20
- חוֹן יוֹתָךְנוּ 5:22

aiōnios

- מֶתִי 8:18
- מוֹתִי 16:19
- מוֹתִי 29:19
- מוֹתִי 41:25
- מוֹתִי 46:25
- מָארָק 29:3
- מָארָק 17:10
- מָארָק 30:10
- לוֹקָס 25:10
- לוֹקָס 9:16
- לוֹקָס 18:18
- לוֹקָס 30:18
- נוֹן 15:3
- נוֹן 16:3
- נוֹן 36:3
- נוֹן 14:4
- נוֹן 36:4
- נוֹן 24:5
- נוֹן 39:5
- נוֹן 27:6
- נוֹן 40:6
- נוֹן 47:6
- נוֹן 54:6
- נוֹן 68:6
- נוֹן 28:10
- נוֹן 25:12
- נוֹן 50:12
- נוֹן 2:17
- נוֹן 3:17
- מעשי הַשְׁלִיחִים 46:13

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

48:13 אֶל־הָרֹמִים

21:5 אֶל־קָרְנוּבִּים

22:6 אֶל־קָרְנוּבִּים

23:6 אֶל־קָרְנוּבִּים

25:16 אֶל־הָרֹמִים

26:16 אֶל־הָרֹמִים

17:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

18:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

1:5 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

8:6 אֶל־הָרְבָּתִים

9:1 סָלְנוֹס 2

16:2 סָלְנוֹס 2

16:1 טִימּוֹת 1

12:6 טִימּוֹת 1

16:6 טִימּוֹת 1

19:6 טִימּוֹת 1

9:1 טִימּוֹת 2

10:2 טִימּוֹת 2

2:1 אֶל־שְׁטוֹטָס

7:3 אֶל־שְׁטוֹטָס

15:1 אֶל־פָּלְמוֹן

9:5 אֶל־הָנְבָרִים

2:6 אֶל־הָעָבָרִים

12:9 אֶל־הָעָבָרִים

14:9 אֶל־הָעָבָרִים

15:9 אֶל־הָעָבָרִים

20:13 אֶל־הָעָבָרִים

10:5 הַרְאָשָׁנָה לְפָטָרָס

11:1 הַשְׁנִית לְפָטָרָס

2:1 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

25:2 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

15:3 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

11:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

13:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

20:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

7:1 חַזְקָה

21:1 חַזְקָה

6:14 חַזְקָה

Geenna

22:5 מַתְיוּ

29:5 מַתְיוּ

30:5 מַתְיוּ

28:10 מַתְיוּ

9:18 מַתְיוּ

15:23 מַתְיוּ

33:23 מַתְיוּ

43:9 מָארָק

45:9 מָארָק

47:9 מָארָק

5:12 לְקָסֶס

6:3 יְצָקָב

Hadēs

23:11 מַתְיוּ

18:16 מַתְיוּ

15:10 לּוֹקֶס

23:16 לּוֹקֶס

27:2 מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

קָרְאָשָׁנָה אֶל־הָקָרְבָּנִים

18:1 חַזְןָן יוֹחָנָן

8:6 חַזְןָן יוֹחָנָן

13:20 חַזְןָן יוֹחָנָן

14:20 חַזְןָן יוֹחָנָן

Limnē Pyr

חוֹן יוֹחָנָן 20:19

חוֹן יוֹחָנָן 10:20

חוֹן יוֹחָנָן 14:20

חוֹן יוֹחָנָן 15:20

חוֹן יוֹחָנָן 8:21

Sheol

בְּרָאָשָׁה 35:37

בְּרָאָשָׁה 38:42

בְּרָאָשָׁה 29:44

בְּרָאָשָׁה 31:44

בְּמֻדְבָּר 30:16

בְּמֻדְבָּר 33:16

דְּבָרִים 22:32

שְׁמוֹאֵל 6:2

שְׁמוֹאֵל בְּ 6:22

מְלָכִים אֶ 6:2

מְלָכִים אֶ 9:2

אַיָּוֹב 9:7

אַיָּוֹב 8:11

אַיָּוֹב 13:14

אַיָּוֹב 13:17

אַיָּוֹב 16:17

אַיָּוֹב 13:21

אַיָּוֹב 19:24

אַיָּוֹב 6:26

תְּהִלִּים 5:6

תְּהִלִּים 17:9

תְּהִלִּים 10:16

תְּהִלִּים 5:18

תְּהִלִּים 3:30

תְּהִלִּים 17:31

תְּהִלִּים 14:49

תְּהִלִּים 15:49

תְּהִלִּים 15:55

תְּהִלִּים 13:86

תְּהִלִּים 3:88

תְּהִלִּים 48:89

תְּהִלִּים 3:116

תְּהִלִּים 8:139

תְּהִלִּים 7:141

מְשֻׁלָּי 12:1

מְשֻׁלָּי 5:5

מְשֻׁלָּי 27:7

מְשֻׁלָּי 18:9

מְשֻׁלָּי 11:15

מְשֻׁלָּי 24:15

מְשֻׁלָּי 14:23

מְשֻׁלָּי 20:27

מְשֻׁלָּי 16:30

קְהֻלָּת 10:9

שִׁיר הַשְׁרִירִים 6:8

יִשְׁעָה 14:5

יִשְׁעָה 9:14

יִשְׁעָה 11:14

יִשְׁעָה 15:14

יִשְׁעָה 15:28

יִשְׁעָה 18:28

יִשְׁעָה 10:38

יִשְׁעָה 18:38

יִשְׁעָה 9:57

יִזְׁקָאֵל 15:31

יִזְׁקָאֵל 16:31

יִזְׁקָאֵל 17:31

יִזְׁקָאֵל 21:32

יִזְׁקָאֵל 27:32

יִזְׁקָאֵל 14:13

עֲמֹס 2:9

יוֹנָה 2:2

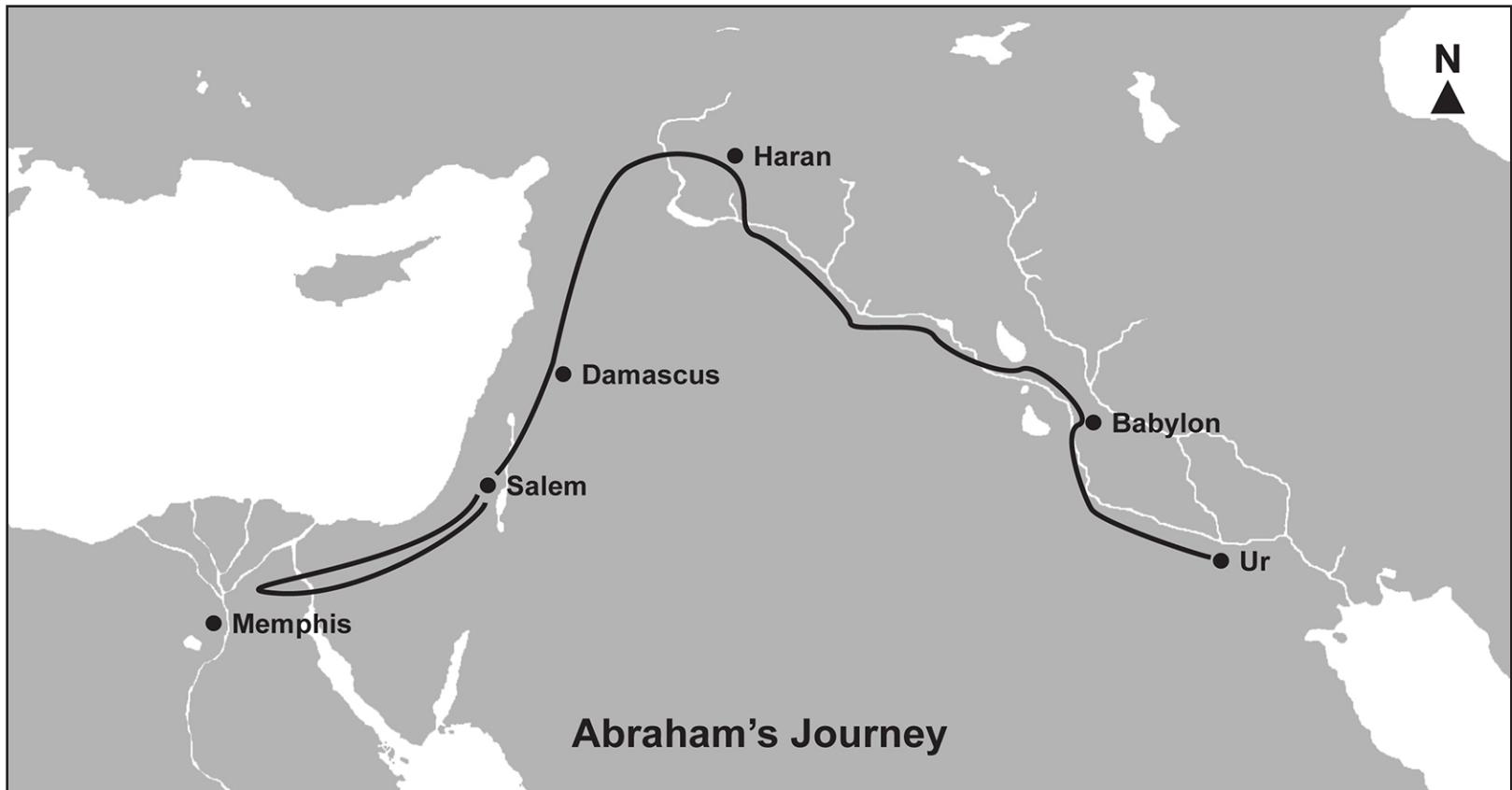
הַבְּקָרָק 5:2

Tartaroō

הַשְׁנִית לְפָטָרָס 4:2

Questioned

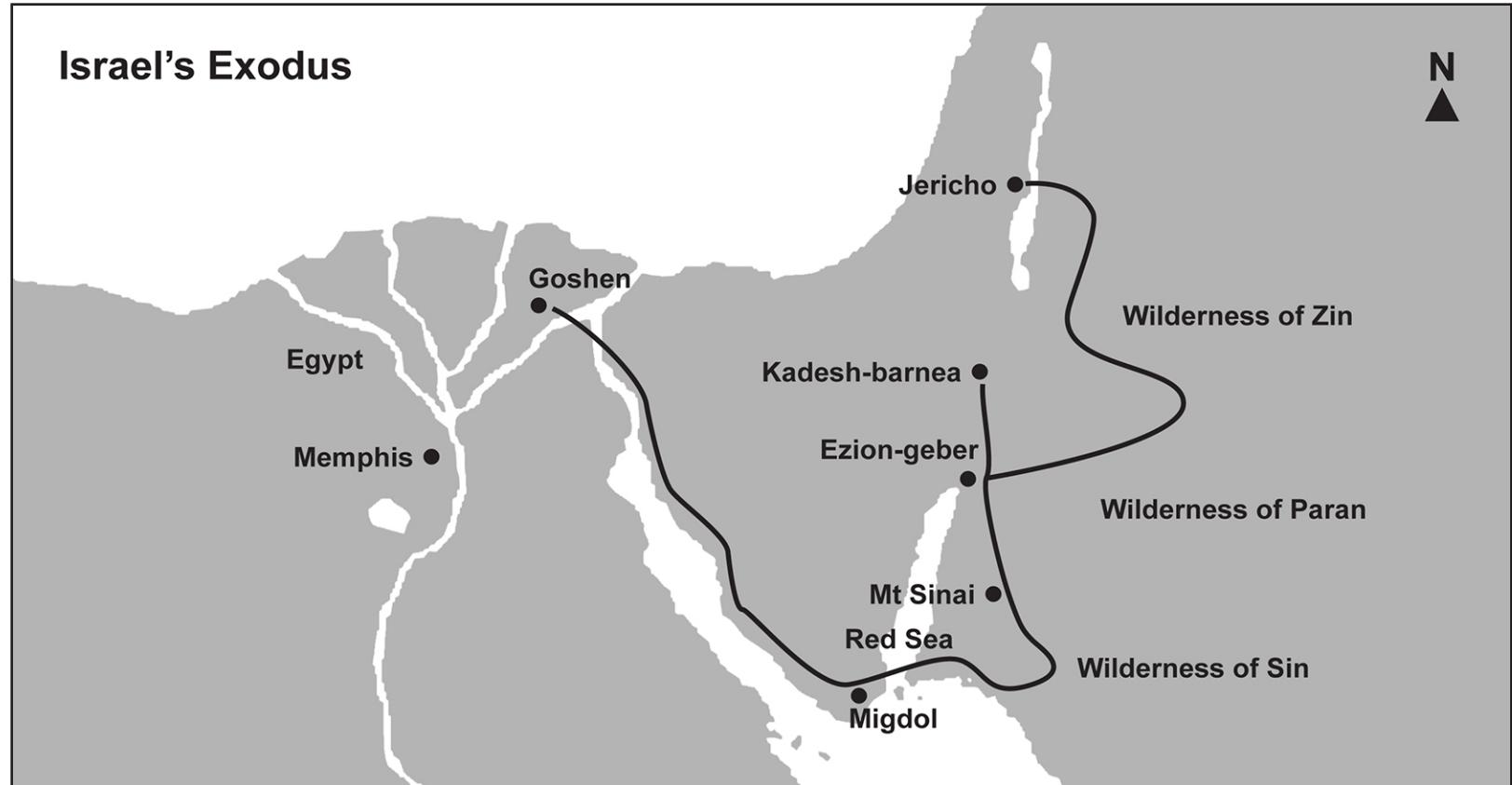
הַשְׁנִית לְפָטָרָס 17:2

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יידשנה ויצא ולא ידע أنها יבואו - (אל-קעברים 11:8 HRNT)

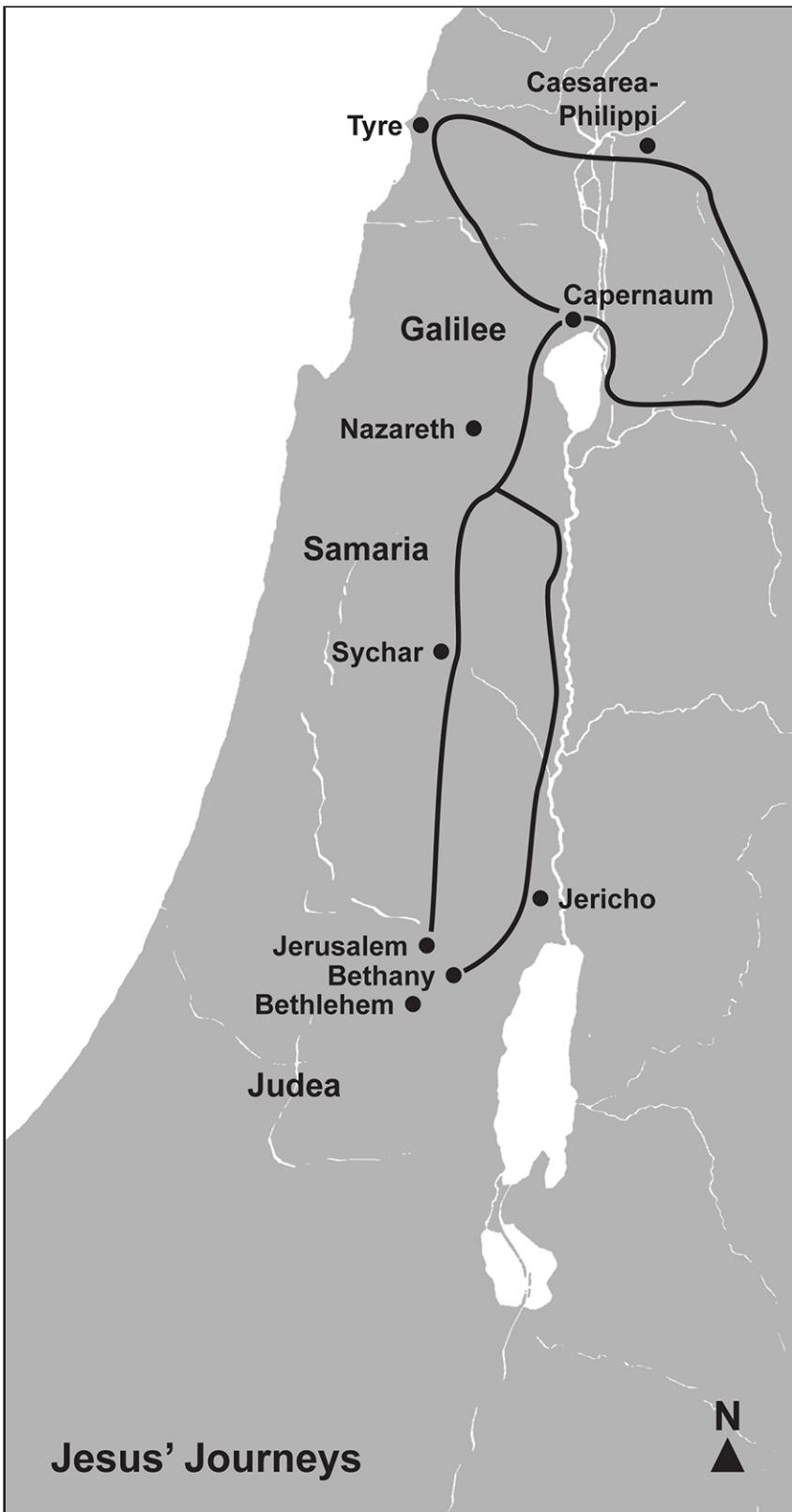
Israel's Exodus

N

יְהוָה בָּשַׁלֵּחַ פֶּרֶשׁ אֶת הָעֵם וְלֹא נִחְמַם אֱלֹהִים דָּרְךָ אֶרְץ פְּלֶשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּנֵינוּ יְהֻמָּם הָעֵם בְּרָאָתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִם: - (שָׁמוֹת 13:17)

כִּי בְּהָדָם אֵיךְ הָאָבָא לְמַנִּין שְׁרָתוֹתֶךָ אֵם לְשָׂרָת וְלִתְחָת נְפָשֶׁךָ כִּפּוֹר תְּהִת רַבִּים : (מְאֵלָק 10:45 HRNT)

פּוֹלָס עָבֵד יְשׁׁוּעַ הַמֶּשֶׁיחַ מִקְרָא לְהִזְמִין שְׁלֵיחַ וּנוּכְלֵל לְבְשָׂו֑ת אֱלֹהִים: - (אֶל-קָרְבָּנִים 1:1 HRNT)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Revelation 20:13 Thalaasa	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast					Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet					Revelation 20:2 Abyss	
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

Prepared for the Devil and his Angels

עברית עַבְרִית at AionianBible.org/Lake-of-Fire

The Aionian Bible shows the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The most significant observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to mean separating believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels at the final judgment alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Certainly, unbelievers are punished for their selfishness as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

We should find hope that Jesus tells us, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And there is even greater hope because after the prison of Hades is evacuated, it is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you,*" John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels.

World Nations

לכו ועשו לתלמידים את כל הנויים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדרש: - (מתיו 28:19 HRNT)